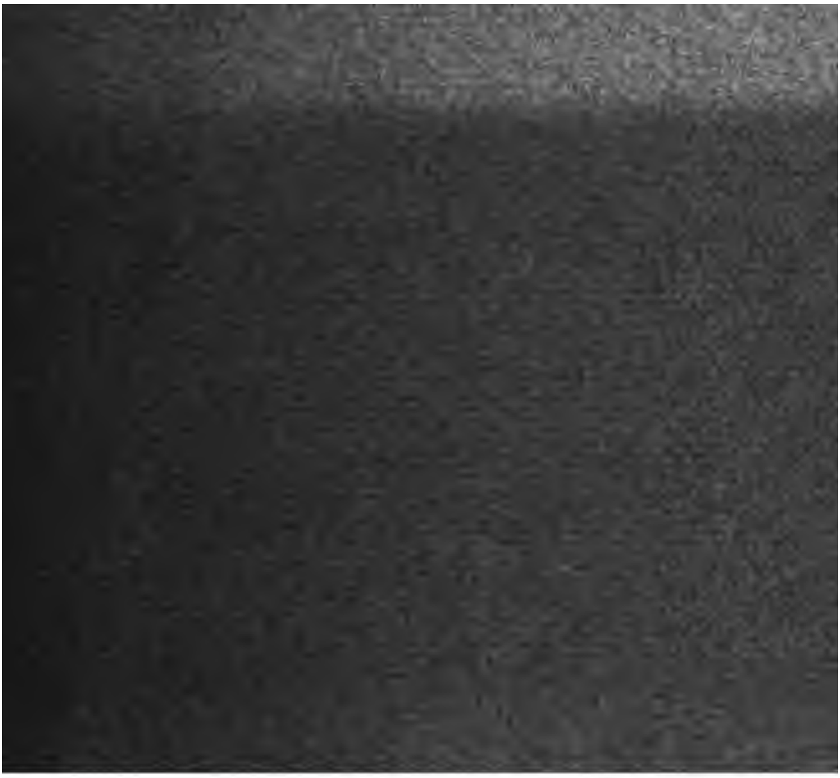

[redacted]

[illegible]
[illegible]

[redacted]

[redacted]

IOANNIS STOBAEI

ANTHOLOGIVM

RECENSVERVNT

CVRTIVS WACHSMVTH ET OTTO HENSE

VOLVMEN TERTIVM

ANTHOLOGII LIBRVM TERTIVM

AB OTTONE HENSE

EDITVM CONTINENS

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MDCCCXCIV

[redacted]

IOANNIS STOBAEI

ANTHOLOGII

LIBRI DVO POSTERIORES

RECENSVIT

OTTO HENSE

VOLVMEN I

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MDCCCXCIV

[redacted]

FRANCISCO · BVECHELER

PIETATIS · ERGO

[redacted]

[redacted]

PROLEGOMENA

Stobaeani operis volumen tertium, in quo diu haesimus, priusquam manibus emittam, pauca praefari in animo est quae ad librum commode utendum necessaria sunt. plura ne nunc disseram, tam ea me monent quae restant superanda quam quae olim superavimus. nam ut graviores aliquot quaestiones, velut quae ad fontes ab Ioanne adhibitos pertinent, ad liquidum perduci non possunt priusquam pari cura instructus etiam quartus operis liber prostabit, sic si quid olim profecimus in crisi Stobaeana illustranda commentationibus museo Rhenano potissimum insertis, id nunc ubi tertius liber praesto est, eo magis utile fore legentibus speraverim. quod enim sciri maxime interest, duarum codicum familiarum, quas ipsi discrevimus, utra potior habenda sit quantique in sua quisque familia libri aestimandi sint, id ut commodius quam antbac pauloque rectius demonstrari possit, ipso fit ordinis eclogarum et delectus miro illo inter codices dissensu et consensu, cuius luculentiora exempla olim proposuimus. sed id infra patescet. nunc ipsos libros, quibus usus sum, breviter describam.

ac prioris classis est Vindobonensis liber (S), quem ego oculis perlustravi mense Novembri anni 1875. totum dein librum summa cum cura in meum usum contulit Segofredus Mekler a. 1880 et 81. est autem codex philos. et philol. gr. LXVII (sec. Lambec. philos. LXXXI), olim Sambuci, saeculi XI ineuntis, continens nunc folia membranea 196, sed ut quinque prima et sexagesimum alterum usque ad septimum et sexagesimum sint papyracea scriptaque a manu recenti. vetusta manus incipit a f. 6^{r} intra septimum demum tertii libri

caput ab eclogae 75 verbis his ὁρῶ δ' ἔγωγε p. 338, 11 H. (cf. quae adnotavi p. 3, 2). recens autem manus quae magnum ab initio codicis defectum aliquatenus resarcire studuit, ex Trincavelliani generis libro quodam eclogas priorum capitum haud ita paucas supplevit, quarum prima est III 1, 140 H. neque igitur usus sum eius lectionibus (S rec.) nisi ubi discordant cum editione Trincavellii, de qua infra agam. numeris autem si fides est, quibus quaternionum initia signavit manus recentior, ante folium 6ʳ olim exstabant quattuor et viginti. nam in f. 6ʳ legitur signum δ, cui conveniunt reliqui quaternionum indiculi, quos subicio f. 14 ε, 22 ς, 30 ζ, 38 η, 46 ϑ, 54 ι, 62 (papyr.) ια, 68 (sic) ιβ, 76 ιγ, 84 ιδ, 92 ιε, 100 ις, 108 ιζ, 116 ιη, 124 ιϑ, 132 κ, 140 κα, 148 κβ, 158 (sic) κγ, 166 κδ, 174 κε, 182 κς, 190 κζ. ternionem igitur (f. 62—67) et quinionem (148—157) si pro duobus accipias quaternionibus, viginti tres habentur quaterniones. quibus si addideris septem quae a f. 190 in calce libri exstant folia vigintique quattuor illa quae nunc desunt in principio, ea certe aetate, qua quaternionum numeri adscripti sunt, complexus erit liber folia ducenta quindecim. ceterum viginti quattuor illa quae a principio ablata sunt non uno eodemque tempore perisse docet antiquior folii nunc sexti qui superstes est numerus 21, cui convenienter folium nunc centesimum nonagesimum insignitur numero 211.

permemorabile est autem, quod S isque solus servavit quarti libri titulum numerumque in f. 54ʳ, quo de monui p. 1. quod autem hac ipsa inscriptione probabile fit, descriptum esse S ex codice, qui praeter tertium quartumque operis librum continuerit etiam duos priores, id constabilitur testimoniis aliis quibus archetypi imaginem aliquatenus instaurare possis. ac capitum quidem computatio in codice primitivo ita facta erat, ut numeri non ad libros singulos sed ad totum anthologium pertinerent, eadem scilicet percensendi ratione qua legitur apud Photium τῶν δὲ τεσσάρων βιβλίων ση' (i. κεφάλαια). hunc enim computandi modum ex vetustiore libro, prout utile visum est, non constanter tamen retinuit librarius Vindobonensis. in superiore igitur margine aliquot foliorum, quorum parte

[redacted]

aliqua (ut primus observavit ipso codice inspecto Theodorus Gottlieb, Vindobonensis) novum caput inciperet, a prima manu picti sunt numeri ternis aliquotiens lineolis supra numerum et infra additis. unius numeri incuria bibliopegae maximam quidem partem resecti levidense tamen vestigium remansit in folio 38^{r}, isque olim fuerit *ρλα* spectans ad flor. c. 25. sed exstant incolumes haud pauci, quos capite 'florilegii' quo pertinent addito subicio: f. 24^{r} *ρκγ* (c. 17) f. 36^{r} *ρκη* (c. 22) f. 37^{r} *ρκϑ* (c. 23) f. 54^{v} *ρμϑ* (c. 43) f. 68^{v} *ρν* (c. 44) f. 108^{r} *ρξε* (c. 59) f. 131^{r} *ροβ* (c. 75) f. 140^{v} *ροδ* (c. 83) f. 157^{v} *ρπ* (c. 95) f. 179^{v} *ρϛΓ* (c. 109) f. 180^{r} *ρϛΔ* (c. 110) f. 191^{r} *σα* (c. 121). locupletes profecto sunt hi testes minimeque hoc loco neglegendi, cum praesertim nuperrime demum eorum notitiam ipse nanctus sim. et in quinque prioribus quidem numeris planus plenusque cum Photiano libro est consensus. velut tertii libri capiti decimo septimo addantur centum sex capita primi libri secundique, et clarum est quomodo illud fuerit totius operis caput *ρκγ*. ut vero et hoc pateflat singulis numeris Vindobonensibus complures haud rare nostrorum codicum inscriptiones comprehendi plane eadem ratione atque in indice capitum Photiano, aliquam huius indicis partem transcribo adiectis numeris in S servatis.

ρξε *Περὶ ναυτιλίας* (flor. c. 59)
Περὶ τεχνῶν (c. 60. 61)
Περὶ δεσποτῶν καὶ δούλων (c. 62)
Περὶ Ἀφροδίτης πανδήμου καὶ περὶ ἔρωτος τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν (c. 63. 64)
Περὶ κάλλους (c. 65. 66)
Περὶ γάμου καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου (c. 67—73
Γαμικὰ παραγγέλματα (c. 74) *καὶ*
ροβ *Περὶ παίδων καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* (c. 75—78) *καὶ*
Ὅτι χρὴ τοὺς γονεῖς τῆς καϑηκούσης τιμῆς καταξιοῦσϑαι παρὰ τῶν τέκνων (c. 79)
ροδ *Ὁποίους χρὴ εἶναι τοὺς πατέρας περὶ τὰ τέκνα* (c. 83)

Ὅτι κάλλιστον ἡ φιλαδελφία καὶ ἡ περὶ τοὺς συγγενεῖς διάθεσις (c. 84)
Οἰκονομικός (c. 85)
Περὶ εὐγενείας καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου (c. 86—89)
Περὶ δυσγενείας (c. 90)
Περὶ πλούτου καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου (c. 91—94)
ρπ Περὶ πενίας (c. 95. 96)
Σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου (c. 97)
Ὅτι ὁ βίος βραχὺς καὶ φροντίδων ἀνάμεστος (c. 98)
Περὶ λύπης ὅτι λίαν μοχθηρά (c. 99)
Περὶ νόσου καὶ ἰάσεως (c. 100)
Περὶ ὑγιείας καὶ διαμονῆς αὐτῆς (c. 101)
Περὶ ἰατρῶν (c. 102)
Περὶ εὐδαιμονίας (c. 103)
Περὶ κακοδαιμονίας (c. 104)
Ὅτι ἀβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία (c. 105)
Περὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχούντων (c. 106)
Περὶ τῶν παρ' ἀξίαν δυστυχούντων (c. 107)
Ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα (c. 108)
ρϛΓ Ὅτι δεῖ τὰς εὐτυχίας προφαίνειν, τὰς δὲ ἀτυχίας κρύπτειν (c. 109)
ρϛΔ Περὶ ἐλπίδος (c. 110).

tanta igitur apparet in computandis capitibus congruentia, ut sit nihil certius quam uti nobis licere numeris Vindobonensibus ad solvendam illam difficultatem, qua quarti libri capitum index Photianus impeditus est. sed ut via ac ratione procedamus, proficiscendum erit a parte extrema. atque caput florilegii 109 Ὅτι δεῖ τὰς εὐτυχίας κτέ. signatur per ρϛΓ, caput 110 per ρϛΔ, proximus autem qui superest numerus σα spectat ad c. 121 Σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου. manifestum est igitur eadem fere ratione in Vindobonensis archetypo erratum esse atque in codice Photiano. nam numeri stare non poterunt, nisi sumetur unum titulum praetermissum esse. revera autem omittitur et in S et Tr. p. 571 (cf. mus.

[redacted]

Rhen. XXXIX p. 367) inscriptio 113 *Ὅτι οἱ ἀτυχοῦντες χρῄζουσι τῶν συμπασχόντων*, ut in antiquo libro sic capita sese excepisse numeris eluceat

ρςΓ *Ὅτι δεῖ τὰς εὐτυχίας προφαίνειν κτέ.* (c. 109)

ρςΔ *Περὶ ἐλπίδος* (c. 110)

Περὶ τῶν παρ' ἐλπίδα (c. 111)

Ὅτι οὐ χρὴ ἐπιχαίρειν τοῖς ἀτυχοῦσιν (c. 112)

Ὅτι ῥᾷον ἄλλον παραινεῖν ἢ αὑτόν (c. 114)

Περὶ γήρως καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου (c. 115—117)

Περὶ θανάτου (c. 118)

Περὶ ζωῆς (c. 119. 120)

σα *Σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου* (c. 121).

iterum igitur antiquum illum librum cum Photiano titulorum conspectu concordare vides, nisi quod in hoc non ille titulus *Ὅτι οἱ ἀτυχοῦντες κτέ.* praetermittitur, sed vicinus *Ὅτι ῥᾷον ἄλλον κτέ.* at huius differentiae commoda in promptu est explicatio, de qua convenit mihi cum Wachsmuthio. duos nimirum titulos (112 . 113), quibus miseros non irridendos sed commiserandos esse demonstratur, non adverterunt librarii tamquam unum caput uno numero signatos fuisse, non duobus. sic alterutram ex duabus inscriptionibus vicinis excluserunt quasi computi fines excedentem. ac lenius erratum esse patet in Vindobonensis archetypo, gravius in codice Photiano. nam cum ille eclogas tituli 113 recte priori subiceret ipso tamen titulo abiecto, Photiani librarius eo potius declinavit, ut caput *Ὅτι ῥᾷον ἄλλον κτέ.* cum altera prioris particula copularet inscriptione deleta.

sed dilue mihi, dices, quo tandem pacto pinacographus efficere potuerit totius operis capitum numerum 206 vel duobus prooemii additis numerum 208, si tamen quarti libri capita ad calculos vocavit 57, non 58. etiam huic quaestioni nunc insperata lux adfulget ex numeris Vindobonensibus. intercidit unus titulus in quarti libri conspectu Photiano, sed prioris potius partis, ut Vindobonensis docet, non posterioris, ut olim opinati erant. veram enim lacunae sedem commonstrant

praecedat titulus *Περὶ θανάτου*, quo nostri libri iterum clariorem offerunt hunc *Περὶ θανάτου καὶ ὡς εἴη ἄφυκτος*. quid vero commendationis operi accessurum esse sperare poterat Stobaeus, si indice praemisso opes suas ita attenuasset, ut ex. gr. inscriptiones flor. 67—73 una illa *Περὶ γάμου καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* comprehenderet? ne longus sim, opinio illa de Stobaeana capitum indicis origine fundamento nititur nullo. pinacographus eum composuit et in prioribus quidem libris multo diligentius quam in quarto, ubi syncritica potissimum titulorum indole neglecta*) complures saepius inscriptiones uno titulo generali comprehendit. quamquam cum Wachsmuthio crediderim capitum numeros, in quibus tam mire congruant Photianus et Vindobonensis, ipsi Stobaeo vindicandos esse. quod si statueris, simul intelleges cur pinacographus artiores haud raro et suos substituerit titulos uberioribus Stobaei. Stobaeus enim cum singulis capitum numeris copia materiae invitatus saepius complures inscriptiones subiungeret easque partibus capitum convenientes, pinacographo commodius non videri non poterat singulos numeros etiam ad singulas revocare inscriptiones. numeri igitur antiquitus traditi remanserunt aliquam partem in Vindobonensi. errares enim, si quem posterioris aevi librarium crederes eos ex 'bibliothecae' codice molesta computatione erutos in suum librum transtulisse. ecquid utilitatis habere poterant numeri, nisi pertinebant ad codicem qui etiam *Περὶ δήμου* caput, ut de duobus prioribus libris taceam, offerret? repellimur igitur ad codicem nostris quidem libris multo vetustiorem. ut brevi praecidam, V i n d o b o n e n s i s c o d e x p e n d e t a P h o t i a n i s i m i l l i m o. quod si traditione Vindobonensi et Photii inter se collata satis stabilitum est, simul sequitur ut 'florilegii' libri nobis noti ex eius modi codice deducti sint omnes. nam ad unum eos redire archetypum aliorum argumentorum ope infra evincetur. sed et hoc apparebit, ad

*) De syncrisi quae vocatur nuper summatim diximus (*die synkrisis in der antiken litt.* Frib. Br. a. 1893), sed ut legenti subolere putem, quanti ea valeat ad gnomologiorum antiquiorum dispositionem et originem cognoscendam, cf. p. 21.

[redacted]

talem archetypum eos revocari non posse nisi aliis interiectis. nam licet de Laurentiano, cuius hodie exigua pars supersit, in singulis rebus certo iudicari nequeat, deest omnibus libris nostris caput *Περὶ δήμου*, item omnes capitibus illis turbati sunt, quibus in altero operis libro suam sedem vindicavit Wachsmuth (cf. Stob. I p. XXIX sq.). et plures, puto, veteris capitum computi testes relicti essent, si ab archetypo illo Vindobonensis abesset proxime. quod autem in ceteris libris, quantum quidem scio, veteris computationis vestigia non exstant, id facilem explicatum habet, modo memineris in florilegio Laurentiano talia ne potuisse quidem denotari utiliter, Escurialensem autem codicem, ut omittam recentiores, uno fere saeculo post Vindobonensem exaratum ei aetati adsignandum esse, qua operis libri posteriores propagari solebant a prioribus prorsus separati. huic autem mori ipsum Photianum exemplar viam quodam modo aperuisse utpote scriptum *ἐν τεύχεσι δυσί* (Phot. bibl. p. 112ᵃ 15) recte monuit Lortzing. ex eius modi igitur bipertito exemplari, quo totum opus duobus quidem binorum librorum voluminibus sed continua capitum computatione coniunctis tradebatur, putes Vindobonensem esse deductum. sic enim commodius explicari posse videtur, quo modo factum sit, ut librarius Vindobonensis servaret quidem non nulla antiquiore ex computo testimonia, prae magno tamen operis ambitu pauciora et fortasse ne ipsi quidem satis intellecta. quamquam si quis malit statuere ipsum Vindobonensem praeter tertium et quartum librum etiam duos priores olim complexum esse, ego non valde obluctabor. certe non obstant quaternionum numeri, quos supra illustravimus. recentioris enim manus sunt, non antiquae. ac si uno potius volumine quattuor libros olim comprehenderit S, suspicari sane possis volumen illud aliquando in duas partes discissum esse idque ipsum discidium in causa fuisse, ut non solum secundi libri extremi (cf. Stob. II p. 258 sq. W.) sed etiam ineuntis tertii compages laxarentur foliaque haud pauca temporum iniuria vel incuria hominum perirent. utut autem res se habet (malim enim eam in medio relinquere), libri tertii priorum capitum iactura compensatur

et alterius familiae libris et quadamtenus etiam Trincavellianis. Trincavellianos enim ex ipso, licet non ex solo, ut videtur, Vindobonensi derivatos esse infra apparebit. tam misere autem in Vindobonensi tertii libri initium erat disturbatum, ut non mirum sit quod in cassum ceciderunt conatus, quibus etiam tertii quartique libri capita suis numeris insignire studebant. quos vero in commentario rettuli numeros collationem secutus Mekleri, eos interim ipse ille, postquam codicem meo rogatu iterum examinavit, a recentiore manu (saeculi fortasse quinti decimi) me docuit scriptos vel potius rescriptos esse maximamque partem ex antiquioribus correctos. ne quid igitur memoria digni desideretur, ex Meklerianae collationis supplemento inscriptiones tertii libri capitum referam, quamquam ne per antiquiorem quidem notationem saniori rationi satis fieri facile apparet. c. 8 $λο^{Γου}$ δ′ f. 6ʳ. c. 9 $λο^{Γ}$ ε′ f. 6ᵛ. c. 10 $λο^{Γου}$ ς′ (antiquiore num. ε eraso) f. 16ᵛ. c. 11 $λο^{Γου}$ ζ′ (anthac ς?) f. 18ᵛ. c. 12 λόγος H′ (anthac ζ?) f. 20ʳ. c. 13 $λο^{Γου}$ Θ (anthac η?) f. 21ʳ. c. 14 I′ (anthac Θ?) f. 22ʳ. c. 15 nulla tituli distinctio. c. 16 ια′ (anthac ι?) f. 23ʳ. c. 17 ιβ′ (anthac ια?) f. 24ʳ. c. 18 ιΓ′ (anthac ιβ) f. 27ʳ. c. 19 ιδ′ (anthac ιΓ); man. vet. in marg. sup. $\overline{IΓ}$ f. 29ʳ. c. 20 ιε′ (anthac ιδ?); m. vet. in marg. sup. $\overline{ιδ}$ f. 30ᵛ. c. 21 ις′ (anthac ιε?); m. vet. in marg. sup. $\overline{ιε}$ f. 32ʳ. c. 22 ιζ′ (anthac ις?); m. vet. in marg. sup. $\overline{ις}$ f. 36ʳ. c. 23 ιη′ sine correctionis vestigio; m. vet. in marg. sup. $\overline{ιζ}$ f. 37ʳ. c. 24 ιϑ′ in ras.; m. vet. in marg. sup. $\overline{ιη}$ f. 37ᵛ. c. 25 κ′ (iuxta rasurae vestigium); m. vet. in marg. sup. ⟨$\overline{ιϑ}$⟩ f. 38ʳ. c. 26 κα′ (α in ras.); m. vet. in marg. sup. $\overline{κ}$ f. 38ᵛ. c. 27 κβ′ (sine correctionis vestigio) f. 38ᵛ. c. 28 κΓ (Γ ex corr.?); man. vet. in m. sup. $\overline{κα}$ f. 39ʳ. c. 29 κδ′ (δ ex ς corr.); m. vet. in marg. sup. $\overline{κβ}$ f. 40ʳ. c. 30 κε′ (ε ex ζ corr.); m. vet. in marg. sup. $\overline{κΓ}$ f. 44ʳ. c. 31 κς′ (ς ex η corr.); m. vet. in marg. sup. $\overline{κδ}$ f. 45ʳ. c. 32 κζ′ (ζ ex Θ corr.); m. vet. in marg. sup. $\overline{κε}$ f. 45ᵛ. c. 33 κη′ (corr. ex λ) f. 45ᵛ.

[redacted]

c. 34 κϑ′ (corr. ex λα, ut videtur); m. vet. in marg. sup. $\overline{\text{κϛ}}$ f. 46^{r}. c. 35 λ′ f. 46^{v}. c. 36 λβ′, ζ$^{\tau}$ (ab alia m.?) cui respondet alterum ζ$^{\tau}$ in marg. sup., ubi m. vet. $\overline{\text{κζ}}$ f. 46^{v}. c. 37 λα′ (α corr. ex Γ) f. 47^{r}. c. 38 λβ′ (β in ras., ut videtur) f. 48^{r}. c. 39 λΓ′ (corr. ex λε′) f. 49^{r}. c. 40 λδ′ (δ ex ϛ corr.) f. 50^{v}. c. 41 λε′ (ex λζ corr.) f. 53^{v}. c. 42 λζ′ (ex λΘ corr.), in marg. sup. item λϑ. haec volui nescius ne esses. addo manum recentiorem, quae suos antiquioribus substituit numeros, simillimam esse ei quae denotavit indiculos quaternionum. antiquiores autem numeros, quorum reliquias uncis saepsi, primae fuisse manus nec negare audet Mekler nec adfirmare. ‘veterem’ denique manum quam vocavit asserit diversam esse a prima quae codicis contextum exaravit. difficilis igitur res videtur expeditu, cum praesertim Trincavelliani libri in numerandis capitulis nec cum Vindobonensi nec inter se ipsi conspirantes oboediant rationibus non minus perversis, quas ex parte illustravimus mus. Rhen. XXXIX p. 396 sqq. attamen ex ipsa omnium harum notationum perversitate hoc unum satis tuto colligi posse videtur, in eo libro, ex quo Vindobonensis descriptus est, numeros capitum non notatos fuisse nisi ad totum Stobaei opus pertinentes. et huius quidem notationis testimonia pretiosissima servavit codicis S manus prima, cuius modi nescio an olim etiam plura exstiterint in margine nunc quidem per bibliopegam, ut supra vidimus, mutilato. ea autem designatio, qua tertii quartique tantum libri capitum calculi subducuntur duobus libris prioribus non respectis, quin noviciae sit originis ideo non dubito, quia sive Vindobonenses percenses numeros sive Trincavellianos, patet eos explicari non posse nisi codice in principio libri tertii truncato. nam quamvis differant huius generis calculi inter se ipsi, in eo tamen consentiunt, quod omnes incipiunt a numero qui mutilato codici conveniat, non illibato. unde et hoc apparet ne ipsius quidem Vindobonensis librarium capita tertii quartique libri numerasse separatim, immo in antiquioris codicis ratione acquievisse, qua posteriorum librorum capita computata sunt respectu priorum. ceteri igitur

numeri et in Vindobonensi et in Trincavellianis novicii sunt omnes.

iam ut Vindobonensem describere pergamus, praeter folium sextum, unde nunc incipit manus vetusta, umore corruptum est praecipue sexagesimum primum. eius modi autem locis, quorum numerus non ita magnus est, exceptis lectu est liber facilior, quamvis luridum atramentum, quo prima manus et verborum contextum et lemmata et capitum titulos perscripsit, vetustate non numquam decoloratum sit vel evanidum. rubricator suo munere functus est in prioribus tantum capitibus usque ad vicesimum quartum, idem capitum non nullorum numeros signavit et priorum titulorum litteris initialibus operam dedit accuratius depingendis. recentissima autem manus aliquot spatia foliorum 148ᵛ 149ʳ—ᵛ 196ᵛ complevit excerptis a Stobaeo alienis. quorum quod legitur in f. 148ᵛ (*ὥσπερ ἐν δημοκρατίᾳ ἴσον μέτεστι κτἑ.*) petitum est, ut vidit Gomperz, ex Libanii Antioch. p. 153 sq. R., non sine aliqua lectionum discrepantia. verum talia persequi nunc animus non est. hoc solum addatur, in f. 195ᵛ ab eadem fortasse manu ecloga plus una erasa spatium dimidiae paginae paratum esse novo additamento. versuum sunt paginae plerumque tricenum quinum senumve, ut tamen ascendant etiam ad tricenos octonos vel descendant ad quaternos et tricenos. minus coartata sunt folia papyracea 62—67: habent versus fere tricenos binos. singulas autem sive solutae sive metricae orationis eclogas librarius inter se separavit non solum spatii aliquid sed hoc signum: vel illud :∼ intericiens. continua igitur utitur scriptione, sed ut in metricis etiam stichometriae quandam rationem habeat vel colometriae. certe in heroici metri et elegiaci et iambici eclogis bini singulis paginae lineis exhibentur versus sed tenuibus intervallis distincti. velut in folio 100ᵛ, quod photographi arte exceptum collustro, Tyrtaei elegiae flor. 51, 1 primum distichum
οὔτ' ἂν μνησαίμην οὔτ' ἂν (sic) *λόγω ἄνδρα τιθείην*
οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης (sic) primo capitis versu exaratur, altero alterum *οὔτ' εἰ κυκλ.* — *βορέην* sed intervallo post utrumque hexametrum relicto, eademque ratio

[redacted]

observatur in distichis proximis. item trimeter iambicus qui insequitur (51, 2) *Οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί* et anapaestica periodus (51, 3) *Τολμᾶν δὲ χρεών. ὁ γὰρ κτἑ.* ita ordinantur, ut iambicus senarius cum prima tetrapodia anapaestica unum versum compleat, duae proximae alterum. quamquam alibi anapaestorum membra inter se cohaerent spatio post singulas tetrapodias non relicto, ut vel hinc appareat disponendi rationem modo adumbratam, licet ea satis constans sit, non servari sine exceptione. nec ubique spatium inter duas quasi distichi particulas relictum eiusdem magnitudinis est, immo variatur paulum pro metrorum proceritate in unum versum congestorum. ne vero prodige dispensetur membrana nimio intersitio admisso, ratio illa singulos versus per bina membra complendi ita derelinquitur, ut metrorum clausula plerumque indicetur per solam *μέσην στιγμήν*. velut in eodem f. 100[v] post primum quidem Hippolyti versum (51, 10 *οὐ γὰρ κατ᾽ εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι*) spatiolum solito more intericitur, secundi autem finis *τολμήμασι δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς* notatur puncto, scilicet ut etiam proximi trimetri initium *ἁλίσκεταί τε* in eodem paginae versu reponi possit. quae scribendi ratio bis in proximis ita recurrit, ut interpungatur post *βροτοῖς* (51, 11) et post *εὔψυχος ᾖ* (51, 13). voluit fortasse librarius eadem ratione etiam senarium (51, 11) *τόλμ᾽ ὥστε νικᾶν. οὔτε γὰρ τυραννίδες* distinguere a proximo hoc *χωρὶς πόνου γένοιτ᾽ ἂν οὔτ᾽ οἶκος μέγας*, quamquam festinantius ut videtur collocavit stigmen non post *τυραννίδες*, sed post *γένοιτ᾽ ἄν*. universam autem hanc scribendi consuetudinem, quam per totum codicem exceptionibus non nullis vel erroribus admissis satis tamen fideliter intra metricarum eclogarum contextum custoditam esse mihi adfirmat Mekler, ego non, ut Wachsmuthio visum est, 'ex duarum columnarum codicibus' repetierim, sed ex ipso metra diligenter et sine maiore membranae impendio indicandi studio. eisthesi enim metrorum vel ecthesi, qua antiquitus etiam gnomologiorum eclogas metricas scriptas fuisse tuo iure conicias, cum viderent bonae chartae partem perire haud exiguam, priusquam con-

tinue scriberent totum contextum, transierunt ad aliam metra designandi rationem, cuius testis nobis relictus est codex Vindobonensis Stobaei omnium hodie antiquissimus. curae enim fuisse librario, ne quod membranae spatium, quoad eius fieri poterat salvo metrorum indicio, ab usu secluderetur, etiam inde elucet quod lemmata, quorum magnam partem in margine notavit, ipsi non numquam inseruit contextui, ubi ab extremo potissimum versu novam incohare eclogam minus opportunum videbatur. velut in pagina, quam supra descripsi, post duos dimetros *μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν*:∾ in extremo versu legitur praeterea *ἀρχελάω* id est lemma eclogae 51, 4, sicut verba *οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας*:∾ de quibus supra monui, excipiuntur lemmate 51, 13 *ἀνδρομα*[χ] item in ipso versu extremo. erras igitur, si putas de more lemmata adscribendi Vindobonensi recte posse iudicari colometriae ratione quam descripsi non respecta. nam vel intervallis ad eclogarum fines indicandos relictis librarius haud raro ita usus est ut lemmata insigniore modo supra ipsas illas spatiolorum quasi fenestellas exhiberet. tam lemmatum igitur quam metrorum indicatione praeter perspicuitatem id maxime studuisse librarium apparet, ut parce uteretur membrana, non prolixe. idque studium etiam aliunde manifestum est. nolim urguere, quod praetermittuntur eclogae permultae, nam frustra quaeritur liber hac quidem neglegentia inmunis, sed detrahitur etiam de genuina lemmatum ubertate saepissime. velut hanc haud raro librarius sibi sumpsit compendi faciendi licentiam, ut ubi capitis inscriptionem iterari viderat in lemmatis specialibus, semel eam poneret in titulo generali. sic III 9, 35 S offert nil nisi *Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς ἀνατόλιον* idque compendiose, ubi *περὶ δικαιοσύνης* merito addi a ceteris docet consimilium lemmatum comparatio III 1, 17. 49. 3, 26. 5, 9. 45 al. vel in eiusdem capitis n. 51 minus diligenter S *ἐκ*[τ] *πώλου πυ*[θ] *λευκανοῦ*, ceteri *ἐκ πώλου πυθαγορείου λευκανοῦ περὶ δικαιοσύνης* idque codici Photiano congruentius. item licenter

[redacted]

ille omittit librorum indiculum ἐκ τοῦ περὶ δικαιοσύνης 9, 53. nec dubitat aliis rationibus resecare pristinam lemmatum integritatem ut ἐκ τ̓ αἰλιανοῦ (compend.) ἱστ̊ exhibens pro ἐκ τῆς αἰλιανοῦ συμμίκτου ἱστορίας III 21, 6 vel ἐκ τ̃ ἀριστων^{υ} pro ἐκ τῶν ἀριστωνύμου τομαρίων 21, 7. neque obscuriora in lemmatis evitat compendia, cum μ^{ε} scribit pro μενάνδρου, δημο^{ϵ} pro δημοκρίτου, ξ^{ε} pro ξενοφῶντος, δι^{ο} pro διονυσίου (flor. 125, 8), λ^{ε} pro λεπτίνην, πυ^{θ} pro πυθαγορείου (9, 51). ad perspicuitatis tamen magis studium quam ad brevitatis referenda videtur illa librarii consuetudo, qua complures eclogas ad eundem auctorem pertinentes unius lemmatis quasi vinculo ita conectebat, ut lemmatici nominis litteras singulas in margine diduceret unam infra alteram scribens directe. nam vel eo tempore, quo per εἴσθεσιν scribere solebant eclogas metricas loco insigni ad indicanda lemmata reservato, intra complures eiusdem auctoris eclogas nulli nisi primae, tamquam totius gregis duci additum fuisse puto nomen auctoris, cum eiusdem scriptoris reliquae quae subsequebantur aut carerent lemmate aut, ubi res postulabat, libri solum mutati exhiberent vel fabulae indiculum. sic enim explicatur, quod lemmate generali non iterato legentes vel transcribentes decepti sunt haud raro monstraque quasi poetarum finxerunt lemmatis specialibus prave explicatis velut Θέστιος, Πειρίθους, alia, de quibus dixi ad ecl. III 37, 15 p. 701. haec ipsa autem primam seriei eclogam lemmate pleniore adornandi consuetudo quoniam retinebatur etiam tum cum continue magis exarare coeperant eclogas metricas, lemma illud principale, quo complures eiusdem auctoris eclogae comprehendendae erant, commode sane significari poterat litteris singulis deorsum, ut modo dixi, per marginem diductis (velut III 39, 6—10 flor. 48, 1—5. 14—16. 49—58. 49, 10—13. 52, 1—7. 53, 1—3. 63, 1—5. 67, 6—12. 73, 1—36. 75, 2—7. 85, 4—6 al.) vel etiam nomine hunc in modum dimidiato ἡρο/δότου (III 20, 45. 46) ἀναξι/μένους (III 38, 44. 45) δημο/κρίτου (III 38, 46. 47). sed quamvis non infrequens sit haec

lemmata scribendi ratio, frequentior multo est ea quae, postquam continua scriptura eclogae exhiberi coeptae sunt, magis magisque invalescebat, scilicet ut eclogae eiusdem auctoris alteri adderetur *τοῦ αὐτοῦ* vel quod fere scribit Vindobonensis *τ̆ αυ*$^{\tau}$. duae igitur inter se diversae lemmata indicandi rationes Vindobonensi libro repraesentantur quasi coniunctae, sed ut neutra adhibita sit constanter. modo expresse indicavit librarius eclogam tamquam eiusdem auctoris, modo tacite voluit lemma priori eclogae adpositum referri etiam ad subsequentem. nisi igitur altera codicum classis auxilio veniret, multo etiam plures quam nunc fit dubitationes suborirentur, cum praesertim brevitati ubique ille operam det parcus membranae et tenax. quod brevitatis studium non dubito quin librarium transversum egerit aliquotiens ita ut ne traicere quidem eclogas vereretur, ubi eiusdem auctoris eclogis compluribus in unum locum congregandis necessitatem evitari posse viderat nomen auctoris plus semel adpingendi. sed id infra comprobabitur. ceterum eodem opinor adductus membranae lucrandae studio eis apophthegmatis quae auctoris, cuius dictum refertur, nomine incipiunt, id nomen pro lemmate praeponere fere supersedebat. nam Vindobonensis rationem reputans compendiariam veri similius duco omissum esse lemma in S quam constanter interpolatum in codicum classe altera. quamquam alterius familiae ubertas nolim ubique credatur genuina. velut in ipsis apophthegmatis S et ceteri haud raro ita inter se discrepant, ut hi offerant *ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος* similia, S solum *ἐρωτηθείς*. Vindobonensis autem rationem ut interdum rectiorem existimem, cum additamenti adducor vilitate tum eo quod alterius classis testes non numquam inter se discordare video et ipsos. cf. quae adnotavimus p. 357, 10. 759, 1. pensitandum erit igitur utrum sit verius quod praebet altera classis flor. 70, 17 *ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό τινος, διὰ τί τοῦτο ἐποίησεν 'ὅτι' ἔφη 'ἀμείνων' κτέ.*, an quod S omissis ceteris *εἰπὼν ὅτι ἀμείνων κτέ.*

sed antequam de altera familia exponam, aliquid moneri necesse est de eis codicibus qui eiusdem cum Vindobonensi

[redacted]

generis sunt sed interpolati. exstant autem id genus libri in variis Europae bibliothecis multi, quorum haud pauci enumerati sunt a me suisque notis et indiciis descripti mus. Rhen. XXXIX p. 362 sqq. XLI p. 34 sqq. notior tamen nullus est quam codex Marcianus class. IV cod. XXIX (olim LXIX 1 et LXXXIX 3) membr. saec. XV vel XVI, quippe ex quo florilegii quod dicitur editionem principem fideliter exprimendam curaverit Victor Trincavellus Venetiis a. 1535—36. tacendas autem putavi huius libri lectiones (Tr.) ubi conspirant fere cum codice Vindobonensi. discrepantes fere attuli eas, quibus vulgatae (id est Gesneri editionum) patefit origo, quamquam innumeros in lemmatis adscriptis errores commemorare non tanti aestimavi nisi si quos fraudi fuisse vidi vel nostrae aetatis hominibus doctis cf. p. 477 adn. 1 . 4 p. 483 adn. 17 p. 540 adn. 5. summam vero Trincavellianum genus inde habet utilitatem, quod defectus libri S supra commemoratus Trincavellianorum quos dicere consuevimus ope ita reparatur, ut non quartum solum caput, sed etiam primi tertii quintique aliqua imago offeratur eaque ipsius Vindobonensis, ut ex universa inter S et Tr. congruentia certo concludi licet, simillima. ipsam autem Trincavellianam horum capitum condicionem intuenti disiectaque non consilio sed casu foliorum membra, quae ad ordinem quoad fieri poterat revocavi mus. Rhen. XXXIX p. 396 sqq., consideranti perspicuum erit Trincavellianorum archetypum ex codice derivatum esse, cuius priora folia in eo fuerit ut vetustate et umore et fato ultimo absumerentur. sic facile tibi in mentem venerit Vindobonensis. et omne codicum Tr. genus ex ipso Vindobonensi fluxisse censuit Wachsmuth Stob. I p. XXXI. quod ut verum sit, ita vide ne in Tr. praeter S etiam aliud eiusdem generis exemplar interdum consultum sit idque S libro hic vel illic locupletius. certe Posidippi eclogam flor. 99, 14 Mein. lemmate omisso solus habet Tr. p. 521 (*οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν ἄνθρωπος ὢν κτἑ.* cf. com. IV p. 525 sq. M.), omisit eam sicut ceteri libri S, quod codice propter id ipsum denuo inspecto mihi testatur Mekler. item mirum est, quod III 20, 24, cum in S legatur *μένεος δὲ μέγα*

φρένες ἀμφιμέλαιναι formula *καὶ τὰ ἑξῆς* compendiose in margine addita, plenius offert Tr. p. 128 *Μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντο.* ne quis enim verbum finitum adsumptum esse opinetur ex codicum classi altera: hanc si ante oculos habuisset Tr. recensionis auctor, integram haud dubie transcripsisset eclogam sic: *Ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.* nisi igitur *πίμπλαντο* istud ex ipso Homero (Il. I 104) additum credas, iterum vides Trincavellianos paulo locupletiores. item recte exhibet *παρεὸν* Tr. pro *παρὸν* III 10, 68 p. 425, 13 H., *δὲ γέροντα* pro *γέροντα* III 11, 31 p. 441, 11, *ἐμπόδιον* pro *ἐφόδιον* III 17, 42 p. 504, 14, *ἐντεταμένως* pro *ἐντεταλμένως* III 29, 78 p. 648, 2 aliaque id genus, quorum non nulla quivis sane vel mediocri sermonis scientia instructus corrigere poterat. sed augeri fortasse poterunt exempla, si Trincavelliani generis libri plures quam nunc sunt erunt collati de industria. interim sine ulla haesitatione hoc dico, propiore cognatione quam cum ullo alio codice hodie superstite patrem familiae Tr. coniunctum esse cum libro S. sed mirum quantum, mihi crede, ab huius virtute iste degeneravit: lemmata praetermittuntur permulta (licet scriba Marcianus lemmatis adpingendis minus curae quam alii impendisse videatur), alia decurtantur aut compendiis potissimum male explicatis depravantur, removentur ex sua sede alia, ipsa eclogarum oratio, quam haud raro obsident interpretamenta futtilia (cf. p. 473, 3), quovis genere mendorum maculata est. accedit vero quod qui condidit hoc genus non abstinuit interpolationibus nec fere poterat abstinere, si priorum praesertim capitum lacera membra et turbata ad formam orationis redigere voluit. eius modi conamina aliquot ad titulos pertinentia illustravimus mus. Rhen. XXXIX p. 396 sqq. sed etiam lacunas suo ille arbitrio plus semel explevit. velut Tr. p. 13 extr. (p. 80, 5 H.) cum verba *ἃ δὲ κατ' ὀρθὸν λόγον αὐτᾶς σύνταξις* una cum prioribus intercidissent, ne subiectum desideraretur in proximis, de suo addidit *ἃ ἀρετά.* deest emblema in ceteris libris, defuit opinor etiam in S. sed quo usque

progressus sit licentiae interpolator Trincavellianus, hisce potissimum patet ineptiis Tr. p. 37 (p. 96, 15 adn. H.) *Φαντάζονται δέ τινες πολλάκις, καὶ δοκοῦσι τινὲς εἶναι, καὶ οἴονται τοῦτο εἶναι τῶν ἀνθρώπων πάντων μέγιστον ὄντων ἀγαθῶν· δεδίασι δὲ κτέ.*, ubi inculcata sunt ista *Φαντάζονται — τοῦτο εἶναι*, quoniam genuinum eclogae (III 1, 124 H.) initium periit folio quod praecesserat aut abscisso aut oblitterato. item Trincavellianam fabricam redolet *ἱπητέον* istud quod pro vero *ἐσφάλμεθα* legitur Tr. p. 16 in versu Agathonis III 3, 15. denique verendum est ne Trincavellianae recensionis auctor, aliqua ut erat doctrina instructus, eclogarum orationem quam acceperat Vindobonensi persimilem nonnumquam interpolaverit ex librorum traditione Stobaeo ignota. velut III 9, 48 cum Demosthenis codicibus nostris *δικαίας εἶναι προσήκει* offert Tr. p. 61, nil nisi *δικαίας*, quod confirmat Rufus rhet. v. I p. 468, 27 Sp., praeter ceteros Stobaei libros habet etiam S. minus premo quod ut apud ipsum Theognidem (v. 627 sq.) sic apud Tr. p. 118 legitur *αἰσχρόν*, cum *ἐχθρὸν* a ceteris libris non discedens praebeat S. sed iam satis patebit quanta in utendis Trincavellianis opus sit cautela. quod autem praeter Marcianum exemplum typis editionis Trincavellianae expressum etiam S rec., ut supra dictum est, in auxilium advocavi, id meo me iure fecisse declarabunt quae adnotavi p. 130, 15 et 131, 4. neque igitur aliis huius generis exemplaribus nondum collatis omnem ego utilitatem derogaverim, modo cautissime adhibeantur, cf. quae dixi mus. Rhen. XLI p. 64 sq. procul tamen habui codicem Parisinum gr. 1985, antea Colbert. 503, chartaceum saec. XVI (Gaisfordo B audit), nisi quod suo loco commemoravi aliquot emendationes hoc libro primum oblatas. Trincavelliani is quidem generis est, ut demonstravi mus. Rhen. XXXIX p. 368 XLI p. 65, sed a secunda manu correctus passim et suppletus ad normam alterius codicum familiae (MA). quod ut apparuit vel ex neglegentiore illa collatione, qua usus erat Gaisford (cf. Gaisf. praef. ed. Ox. p. VII), ita plane confirmatur eis quae ego mihi ex codice adnotavi vel quae benigne mea causa inspexit Diels.

singularem inter Stobaei excerptorum codices locum obtinere aliquis putaverit codicem Vossianum gr. O. 9 (antea sign. Q. 27) chartaceum in 8° saec. XV, cuius admodum simile est gnomologium Stobaeanum illud quod una cum Callimacho edidit Frobenius Basileae a. 1532 sic inscriptum: *Γνῶμαι ἐκ διαφόρων ποιητῶν φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων συλλεγεῖσαι*. codicem novicium, quem olim descripserat Valckenaer diatr. p. 198 nec neglexit Gaisford, Lugduno Batavorum solita comitate Friburgum mihi transmisit du Rieu. dein R. Schoellio intercedente summa cum diligentia in meum usum excussit a. 1884 Guilelmus Haellingk, nunc Berolinensis, olim disciplinae Argentoratensis alumnus. est miscellaneus liber et post priorem quidem particulam *ἅγια ὀνόματα καὶ πλάκες* inscriptam exhibet eclogarum collectionem per centum tredecim folia ex Stobaei florilegio factam, sed ut f. 8^v et f. 104^v—109^v vacua relicta sint excepto f. 105^r quod scriptura implevit dimidium manus recens. folia nunc quidem disturbata hoc olim ordine sese excepisse potest demonstrari f. 38—45. 62—69. 70—77. 78—85. 86—93. 94—101. 102—109. 46—53. 54—61. 18—19; 110—113; 20—21. 22—29. 30—37. 5—8; 1—4. 16; 10—15; 17. 9. duae autem quasi collectiones eclogarum offeruntur, quarum posterior folio 46 incipiens addita est ab eadem manu, sed diversis ut videtur temporibus scripta ad priorem nimirum complendam. ac prius corpusculum continetur foliis 38—45 et 62—109, sed ut inter f. 45^v et 62^r complures ut videtur interciderint quaterniones, minimum unus, alterum reliquis exhibetur foliis, cuius tamen periit pars extrema. prioribus autem quaternionibus magna cum cura exaratis librarius inde a f. 55^v suscepti laboris pertaesus quo diutius munere fungitur eo se neglegentiorem exhibet, etiam alio atque in prioribus atramento usus. adaugetur vero incuria et socordia a f. 113^v ut scriptura magis magisque ad summam degeneret licentiam. addentem rubricas minium defecit iam in f. 78 sqq. capitum dispositio, haud raro etiam eclogarum novicia est et temeraria. nam in vetustiore huius generis exemplari titulos secundum alphabetum processisse

[redacted]

docet ordinis qui inter Voss. f. 38r sqq. et Frob. intercedit consensus περὶ αἰδοῦς, περὶ ἀναιδείας, περὶ ἀδικίας, περὶ ἀκρασίας, περὶ ἀληθείας, περὶ ἀνεξικακίας, περὶ ἀφροσύνης, περὶ ἀποῤῥήτων, περὶ ἀσωτίας, περὶ ἀφροδίτης πανδήμου (πανδήμου om. Frob.) καὶ περὶ (περὶ om. Frob.) ἔρωτος, ψόγος ἀφροδίτης καὶ ὅτι φαῦλος ὁ ἔρως. fundamentum quo nituntur Voss. et Frob. sane simile est Vindobonensi, ut lacunis et corruptelis cum S vel Tr. communibus multisque aliis indiciis commonstratur, paene ut illis careri possit in eclogis per S conservatis (vide tamen quae adnotavi ad III 18, 21). sed earum quas offerunt soli praecauto opus est ne specie novitatis tamquam thesauri inventi decipiamur. repleti sunt enim margines Vossiani eclogis cuiusvis generis etiam auctorum a Stobaei memoria prorsus alienorum, velut *Κοΐντου*, *Φιλιστίωνος*, *Λιβανίου*, aliorum. auget vero suspicionem manuum margines complentium diversitas, in quibus distinguendis elaboravit Haellingk. neque igitur miraberis ne ea quidem fide satis munita esse quae praeeunte Gaisfordo tamquam 'Addenda ex edit. Froben.' edidit Meineke flor. v. IV p. 143 sq., licet ad unum omnia legantur etiam in Voss. haec brevi perlustremus exceptis eis quae etiam alibi tradita sunt, velut primo 'Addendo', quo de monui III 9, 54 p. 367, 22, et sexto, quod expedivi III 40, 8 p. 746, 3, denique decimo, quod perperam Demostheni adsignatum (οὐδέν ἐστι τῆς ἀκρασίας ἐπωδυνώτερον) in Voss. f. 96r Frob. p. 222 novimus potius Musonii esse III 5, 21 p. 263, 6, ubi librorum attuli discrepantiam. ac Clitarchum, cui secundum apud Meinekium frustulum adscribitur (Voss. f. 42r manu 3 in marg. infer. Frob. p. 75 Clit. sent. 54 Elt.), Stobaeus ignorat, nisi quod Κλείταρχος ὁ ἱστοριογράφος citatur flor. 53, 13 Mein (cf. flor. 64, 36), ad quem pertinent indices Photii p. 63 Elt. de philosopho praeter Wachsmuthium (*stud.* p. 129) vide quae adnotavi p. 697, 12. Charetis sententia (Mein. n. 3 Voss. f. 42r in marg. infer. a m. rec. Frob. p. 88) cur e Stobaeo secludenda sit, perspexit Elter de cod. Phot. p. 64: videtur afuisse a codice Photiano. nec magis recipienda erit 'Aristotelis' gnome

(Mein. n. 11 Voss. f. 96ʳ Frob. p. 223), monui de ea III 17, 39 p. 502, 14. Democrito quod datur Διηνεκὴς ἐπὶ πᾶσιν κτέ. (Mein. n. 8 Voss. f. 30ᵛ Frob. p. 205), id aut multum fallor aut adsumptum est ex gnomologio Byz. 204 p. 199 W. suspecti sunt etiam famosi illi versus (Mein. n. 7) quos Brutus exclamasse dicitur mortem obiturus (Nauck tr. gr. fr.² adesp. 374 Wilamowitz de tr. gr. fr. p. 18). pessime habiti eodemque fere modo depravati atque apud Theodorum Prodromum (*notices et extr.* VIII 2 p. 82) exhibentur Voss. f. 86ᵛ in marg. superiore et exter. m. 3 Frob. p. 197, at Βρούτου lemma, quod additur Voss. Frob., deest in indice Photii. item alienae videntur originis versus (Mein. n. 9), quos sine lemmate sed Menandreae eclogae (flor. 95, 2 Mein.) vicinos praebet Voss. f. 30ᵛ in marg. interiore m. 3, post eandem Menandream lemmate τοῦ αὐτοῦ addito Frob. p. 208 ἀδικείτω μοι (sic) πλούσιος κτέ., fluxerunt ex eadem collectione, ex qua Clitarchi et Demonactis sententiae (Voss. f. 102ʳ in marg. super. m. 3, cf. Wachsmuth *stud.* p. 130) vel Philistionis versus (Voss. f. 93ᵛ in marg. exter. m. 3, cf. Wachsmuth l. c. p. 89) accesserunt, id est ex libro parallelorum (Wachsm. l. c. p. 136). quae cum ita sint, duas quae restant in tabula Meinekiana (n. 4. 5) sententias, alteram Heliodori (Voss. f. 82ᵛ marg. m. rec. Frob. p. 163), Erasistrati alteram (Voss. f. 24ʳ in marg. infer. m. rec. Frob. p. 174), nisi novi aliquid praesidii aliunde accesserit, vix facilius mihi patiar persuaderi ut in Stobaei opus recipiam. nec aliud repperi in Voss. aut Frob. quod Stobaeo auderem cum aliqua confidentia vindicare. proletarii sunt libri et per varios interpolationis et corruptionis gradus pessumdati. neque igitur attuli eorum lectiones, nisi ut ex Frobeniano libro, quo Gesner usus erat, vulgatae originem patefacerem (cf. p. 349 adn. 3) aut ut Trincavellianam memoriam sicubi fieri poterat caute locupletarem (velut III 3, 18. 28 . 29 sqq. 4, 12 . 32 sq. 9, 23. 29, 52. cf. p. 531 adn. 12). ceterum cum Voss. Frob. eiusdem farinae est codex Pal. gr. 430 qui inscribitur *Sententiae ex variis poetis, philosophis, oratoribusque continet* (sic) *litterarum ordine dispositae.* hunc comiter mea causa inspexit

[redacted]

Henricus Stevenson. sed nolim iterare quae rettuli mus. Rh. XXXIX p. 361.

Transeo ad alteram librorum classem. cuius longe optimus testis est Escurialensis LXXXX (II. Σ. 14), codex olim Mendozae, membranaceus saeculi XII ineuntis vel XI extremi, bona scriptura insignis. nomino eum M, nisi quod praetuli signum M^{d} ubi usus sum collatione a docto quodam Batavo facta, cuius mihi copiam paraverat Guilelmi Dindorfii (cf. Philol. XVII p. 337 sqq.) benevolentia, antequam ipse in Hispaniam a. 1882 proficiscerer summi ministerii, quod apud nos iuris ecclesiarum scholarumque administrationi praeest, liberalitate adiutus. Batavi autem illius collatio quoniam quantum mihi praesto est pertinet ad editionis Gaisfordianae Lipsiensis volumen primum, ego duo posteriora per tres menses hibernos anni 1882—1883 cum codice diligenter contuli, ut tamen etiam primi voluminis rationem haberem lemmata inprimis recognoscens et ordinem eclogarum, quem in Dindorfiana collatione neglectum videram, adnotans aliisque rebus intentus intricatioribus. ceterum in ipso verborum contextu excutiendo Batavum illum haud indiligenter versatum esse, cum manuum diversitatem ille minus paulo quam par erat curasset, id et meis ipse oculis animadverti et aliquot annis ante docuerat me inspectis per itineris Hispanici opportunitatem nonnullis codicis locis Adolfus Torstrik. idem fere intellexi ex prioribus aliquot primi capitis eclogis quas Carolus Graux speciminis gratia in suum usum conlatas mihi commodarat benevole. praeterea consulere licuit collationis specimina aliquot a Gustavo Loewe paulo ante mei itineris tempus in usum Hermanni Lipsius Carolique Schenkl confecta, quae ad primum Meinekianum volumen et ipsa pertinent. illa autem Lipsius Wachsmuthio intercedente liberaliter mihi transmisit, haec quae eorundem fere locorum atque illa sunt obtulit solita erga me comitate Henricus Schenkl, Caroli filius. denique anno superiore de non nullis lectionibus, quas denuo examinari intererat, certiorem me fecerunt officiose, quibus nuperrime Escurialensem gazam visitare licuit, Ericus Bethe et Otto Cuntz. quanti autem aestimandus sit codex Escurialensis

ut uno verbo aperiam, florilegii recensio res ut nunc sunt sine hoc libro ne cogitari quidem potest. nam priorum capitum folia in Vindobonensi abscissa sunt nec integra supersunt in Tr. Gesner autem licet Mendozae librum in secunda sua editione adsciverit, sursum deorsum verterat eclogarum dispositionem, ut profecto non mirum sit titubantes editores ne Parisini quidem codicis (A) infra commemorandi adminiculis gradum firmare potuisse. ad Parisini enim copias recte utendas, sive ordo eclogarum agitur sive oratio, ipse demum aditum recludit M. quod iam commentatione qua tertii libri priorum capitum dispositionem vulgatam cum aliorum librorum tum ipsius M auxilio ad irritum redegimus (cf. mus. Rhen. XXXIX p. 386 sq.) patefactum est infraque patefiet etiam clarius. dignus est igitur, si quis alius, Escurialensis liber qui plenius cognoscatur. ac derivatum esse M ex eodem archetypo atque Vindobonensem supra monui et aliis elucere indiciis et eo quod communi errore SMA offerunt capita nonnulla ex secundo totius operis libro in 'florilegium' translata (cf. Wachsmuth Stob. I p. XXIX). nunc demonstrabo non prosperiorem fortunae condicionem subiisse eum codicem, ex quo originem duxerunt MA. namque ea folia, quibus praeter flor. capitis 63 partem extremam continebantur capita 64—73 proximique initium, per errorem delata erant in medium fere caput 44. id enim ipsum planum fit Parisini codicis Macariique excerptorum cum Escurialensi libro consensu. quod autem in M magnus ille eclogarum numerus capiti 44 inculcatur iam post verba eclogae 44, 41 *Φρύγες ὅρκοις οὐ* (v. II p. 185, 31 Mein.), in A potius post eiusdem eclogae verba *παρακαταθήκης· τὸν δὲ* (v. II p. 186, 11 Mein.), inculcatarum vero initium fit in M eclogae 63, 35 verbis his *τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν* (v. II p. 378, 4 Mein.), non ut in A eiusdem capitis eclogae 34 verbis *ἀπὸ τοῦ πάθους φιλοσοφώτερον* (v. II p. 375, 23 Mein.), id noli mirari. nam intercidit in M folium illud quo olim legebantur verba nunc omissa 44, 41 *χρῶνται* (v. II p. 185, 31 Mein.) — *παρακαταθήκης· τὸν δὲ* (v. II p. 186, 11 Mein.) et 63, 34 *τοῦ πάθους φιλοσοφώτερον*

(v. II p. 375, 23 Mein.) — 63, 35 *ἐκείνων λέγεται τὸ εἰς* (v. II p. 378, 3 Mein.). atque quaternionis id fuit folium primum, intercidit igitur etiam extremum, illud quo legebantur quae nunc ipsa quoque desunt capitis 64 eclogae 35 verba *ἐβιάσατο τὴν προειρημένην κτἑ.* (v. II p. 395, 1 Mein.) dein ecl. 64, 36 . 37 . 38 . 39 . 40 . 41 . 42 usque ad verba *ἀπό τε ἐρῶντος καὶ* (v. II p. 397, 27 Mein.). plane vero confirmantur quae dixi habitu codicis externo. re vera enim ternio, non quaternio est, qui incipit nunc a folio 159ʳ (prima verba sunt ecl. 63, 35 *τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν*) et desinit in f. 164ᵛ, ubi extrema sunt haec ecl. 64, 35 *ἀδελφῆς ἐρασθεὶς* (vol. II p. 395, 1 Mein.). quaternionis autem indiculus *κᾱ* qui nunc quidem legitur in f. 159ʳ, eius forma non nihil differt ab eis quos adscripsit manus antiqua, et superadditum eum esse a manu recenti etiam inde arguitur, quod proximus numerus *κ̄β*, licet a bibliopega aliquam partem amputatus, reperitur in f. 165ʳ. recte autem hic se habet (*κβ′*), dummodo ceteris adnumeraveris duo codicis folia prima nunc non numerata duoque quae perierunt quaternionis vicesimi primi. et prorsus convenit calculis nostris, quod ab antiqua manu scriptum legitur *ῑ Ή* in f. 135ʳ unde, modo ne neglegas codicis duo folia prima, re vera initium capit quaternio duodevicesimus. sed ut etiam de reliquis traiectionis confiniis summus ille inter M et A patefiat consensus, eclogae prave praeceptae ut in M f. 185ʳ sic in A f. 105ᵛ concluduntur his ecl. 74, 11 verbis *ἔτι λοιδορουμένην κυνὸς* (v. III p. 54, 5 Mein.) eisque in utroque codice sine ullo intervallo adnectuntur haec *στερήσαντα* (*ἀποστ*-A²) *θανατοῦσιν* ecl. 44, 41 (v. II p. 186, 12 Mein.), dehinc eclogae capitis 44 supra intermissae resumuntur et praeter reliquam huius capitis partem adduntur etiam capita 45—63. haec autem pars finitur tam in M f. 243ᵛ quam in A f. 145ᵛ per verba *καὶ λελάληκε* (-*κεν* M) *περι* ecl. 63, 34 (v. II p. 375, 23 Mein.), sed ut nullo spatio interiecto adhaereat *εστεργον ρωδη*:∾ in M, *περιεργέστερον ῥώδη*: in A, quae clausula est nimirum eclogae 74, 11 supra interruptae, cui dein subiciuntur eiusdem capitis proximae.

tam plane igitur inter alterius classis codices convenit, ut archetypus, quamvis sit deperditus, tamen ex parte accuratius describi possit. nihil enim certius est quam in libro, a quo descenderunt MA, per v. *παρακαταθήκης· τὸν δὲ* et per v. *ἔτι λοιδορουμένην κυνὸς* itemque per v. *καὶ λελάληκεν περι* singula folia exiisse. nec minus apparet eiusdem libri aliud folium initium sumpsisse a verbis *τοῦ πάθους φιλοσοφώτερον*, aliud rursus ab *στερήσαντα θανατοῦσιν*, denique ab *εστεργον ρωδη* aliud. neque causa tam violentae traiectionis in obscuro est. certe haud inepte rem ita tibi fingas ut sumas aliquem materiae suavitate adlectum de amore et conubio praecepta (c. 63—74), quatenus per archetypi quaternionum condicionem fieri id licebat, ex sede sua aliquando solvisse, dein non eo quo debuit loco reposuisse. sed potest etiam aliis locis archetypi imago refingi comparatione codicis M et A diligenter instituta. ut minoris ambitus locos hic silentio transeam, ingens illa lacuna qua absorpta sunt in M v. *ὑπονοῆσαι κρεῖσσον* ecl. 117, 8 (vol. IV p. 88, 21 Mein.) usque ad v. *δι' ἀπιστίαν τε καὶ λήθην* ecl. 121, 36 (vol. IV p. 121, 25 Mein.), maximam partem expletur per A f. 205^{v} sqq., licet etiam in A inter f. 205^{v} et 206^{r} nunc desint quae olim erant v. *οὐ γὰρ ἄλλους* ecl. 117, 8 (vol. IV p. 88, 31 Mein.) — *γίνεται, ὑφ' ἧς* ecl. 117, 9 (vol. IV p. 92, 20 Mein.). nolim totum locum nunc excutere, sed lacuna illa archetypum fuisse liberum non solus probat A sed uterque. nam M certe in capitulorum indice, quem prima manus composuit in duobus primis codicis foliis membranaceis non numeratis, exhibet *ΡΙΓ'* (rubr.) *π^{ε'} θανάτου ^{καὶ} ὡσ εἴη ἄφυκτοσ:* *ΡΙΔ'* (rubr.) *ἔπαινοσ ζωῆσ:* — *ΡΙΕ'* (rubr.) *ἔπαινοσ θανάτου:* — *ΡΙϚ'* (rubr.) *σύγκρισισ ζωῆσ καὶ θανάτου:* — id est eos ipsos titulos qui in verborum contextu nunc desiderantur*). accedit quod M

---

*) Haud inutilem esse hunc indicem etiam eis apparet quae dixi huius vol. p. 3, 2 et p. 626, 3. usu tamen contrita sunt duo folia utpote codicis prima. refecit bibliopega, sed charta papyracea, qua manus

[redacted] [redacted]

codicis folio 324[v] proximum, ubi pergere debuit librarius per (ὑπο)νοῆσαι κρεῖσσον (v. IV p. 88, 21 Mein.), nunc (sicut folia 6. 7. 14 de quibus dixi p. 47 adn. 13 p. 77 adn. 2) scriptura vacat. unius autem quaternionis ambitu lacunam aestimavit is cuius manus folium illud nunc scriptura vacuum insignivit numero 333. neque diversa videtur haec manus ab ea quae in eodem folio addidit quaternionis numerum μγ, cum in f. 317[r] exstet indiculus μα isque exaratus a manu antiqua. quadragesimus autem primus quaternio a folio 317[r] incipit, non, ut exspectaveris, a f. 321[r], quia duo prima codicis folia numeris non notata sunt duoque perierunt quaternionis, ut supra docui, vicesimi primi.

pertinebant ea quae modo exposita sunt etiam ad archetypum MA librorum ex parte delineandum, de quo vide etiam quod observavi p. 419 adn. 9. nunc ut in solo me contineam Escurialensi, tulit aetatem codex satis integer, nisi quod sine tegumento aliquantisper iacuisse videtur. nam ut folia duo prima sic etiam extrema duo (338 et 339) detrita sunt chartaque nuper resarta. bibliopegae autem incuria margines ita amputati sunt, ut in superioribus aliquam partem perierint capitulorum tituli, quos supra primum paginae versum addidit manus recens, resecti simul et numeri, item in inferioribus custodes quaternionum antiqui (cf. infra p. 609 adn. 1). paginae complentur versibus tricenis binis vel quod rarius fit (velut 149[r]) ternis,

---

recens ita potissimum usa est, ut in foliorum rectorum margine sinistro suppleret atramento capitum numeros, qui antequam membranae pars vetustate peribat, miniati fuerant et ipsi. transcriptus est index ex libro vetustiore. nisi titulorum obstitit amplitudo, singulos versus bini plerumque cum suis numeris complent tituli. foliorum numeros, unde singula capita in ipso codice exordium sumunt, adiecit eadem manus quae folia ipsa numeravit. velut prioris folii[r] versus tertius hic est

ὲ ε π σωφροσύνησ:— 43 ὲ ϛ' (rubr.) π ἀκολασίασ:— 47

ceterum in primo folio etiam signum illud exstat quo Mendozae fuisse librum perhibetur, de quo cf. Graux *fonds grec de l'Esc.* p. 202 et eiusdem libri p. 372, 3.

non nullae, ne in infima pagina novum caput incohari necesse fiat, tricenum sunt (velut f. 165v 173v) vel tricenum singulorum (149v). qui verborum contextum perscripsit atramento coloris lutei lutove interdum nigrioris, idem, ni multum fallor, etiam rubricatoris munere functus minio exaravit capitum inscriptiones et numeros, lemmata litterasque eclogarum initiales. lemmata autem singulis eclogis praefiguntur intra versum, raro in margine. quod ut brevi exemplo illustretur, eclogae 100, 26 . 27 Mein. (ϛε′ numero caput insignitur solito more in codicis margine) hanc fere praebent speciem *διοκλέουσ*: (rubr.) *διοκλῆσ* (*δ* rubr.; acc. corr. m.[1]) *τὰσ πλείστασ ὧν νόσων διὰ ἀνωμαλίαν*:— *ἐρασιστράτου*: (rubr.) *ἐρασιστρατ*. (*ἐ* rubr.) *πλῆθου καὶ διαφθορὰν ἐἀνωτάτω αἴτι*:— signum .:. (rarius ⁙) idque rubrum eis eclogis adpingitur, quarum primae litterae miniandae spatium vacuum relinquere librarius oblitus erat, velut ecl. 7, 47. 52. 57. 10, 75. 14, 8. 15, 13. 20, 47. 22, 1. 24, 16. 28, 19. 29, 20. 36, 2. 45, 14. 48, 30. 38 al. nec raro signum illud asterisci simile in margine adicitur ante capitum inscriptiones. compendia a librario modestius adhibentur eaque simplicioris generis, nisi quod pluribus opus erat, ubi spatium miniandis lemmatis relictum non suppetebat, velut f. 45v ecl. III 5, 43. 5, 45 H.*) saepe numero autem se ipse correxit librarius et ita quidem ut prima manus atramento ductuque haud difficile agnoscatur. ac pertinent ad M[1] non solum innumerae istae accentuum correctiones inter scribendum factae (velut cf. p. 640 adn. 13 p. 651 adn. 5 p. 661 adn. 8 p. 665 adn. 13 p. 673 adn. 9 p. 720 adn. 7, al.), quas non ubique commemorasse me fateor, sed graviores etiam permultae (cf. p. 600 adn. 15 p. 631 adn. 4 p. 646 adn. 15 p. 650 adn. 15 p. 661 adn. 5 p. 668 adn. 7 p. 680 adn. 4 p. 731 adn. 13 p. 737 adn. 7 p. 740 adn. 6 p. 741 adn. 11 p. 748 adn. 7 p. 755 adn. 17 p. 756 adn. 8 . 17, al.)

*) Vide tamen ne vel sic detractum sit de lemmate III 5, 45. nam coll. III 5, 9 exspectaveris *Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ⟨πρὸς Ἀρετὴν⟩ περὶ σωφροσύνης*.

eaeque haud raro in rasura factae (cf. p. 698 adn. 7 p. 700 adn. 15 p. 727 adn. 7 p. 751 adn. 8). minus saepe in margine supplevit M¹ quae in contextu omiserat, cf. quae dixi ad p. 419, 9. 609, 1 . 690, 3. interdum etiam rubro (M rubr.) intra ipsam eclogarum orationem litterae minus probae redintegrantur (velut III 7, 40 prior τ in κυϱιωτάτῃ, 7, 47 ι in ἄγιω) aut supplentur (velut III 9, 39 . 11, 29 vel, quod addas si tanti sit commentario, III 10, 16 litterae ο particula in v. δὸσ, III 22, 3 α in πϱοεστῶτ$^{\alpha}$, vide praeterea quae adnotata sunt p. 176, 9. 542, 5. 638, 2. 659, 10. 688, 14). primae autem manus correctiones operam dedi ut diligenter discernerem ab eis, quas invexerunt aliae, has tamen ad significandas collectivo usus sum signo M², vel ubi recentiores visae sunt, hoc M rec. (cf. p. 190 adn. 3). possunt, non nescio, manus a M¹ diversae etiam accuratius distingui inter se ipsae (velut una recentiorum pallidulo utitur atramento, nigriore altera), sed cum animadverterem quod ex hac distinctione saepe perdifficili ac lubrica discitur operae impensae non satis respondere, in altera ratione acquievi. et fere modestioribus corrigendi finibus se continuit M² nec nimis frequenter scripturam radendo inmutandove attrectavit (cf. p. 348 adn. 12 p. 414 adn. 22 p. 612 adn. 6 p. 613 adn. 3 p. 619 adn. 7 . 8 p. 752 adn. 7). fuit autem librarius M¹ sermonis graeci scientia parum instructus, quod prosodica ratione qua utitur vitiosa passim manifestum est, sed ipsa imperitia contra interpolandi studium munitus. diligenter igitur descripsit exemplum propositum, quod ipsum quoque, puto, mendis scatebat magnam partem ex prava vocabulorum syllabarumve distinctione ortis. idque si sumas non nimis longe afuisse ab alio exemplari, quod uncialibus quae dicuntur litteris exaratum fuerit, ego vix refragabor. sic nimirum et illud explicatur, quod in ipso M accentuum spirituumve notae haud raro omittuntur. quod autem ad aetatem codicis Escurialensis attinet, sciendum est iota ubi scribitur nec sonat non subscribi ab M¹, sed adscribi, licet non numquam ab altera ratione ad alteram ita quasi transitus fiat, ut iota ceteris litteris paululo

ponatur inferior. adde quod accentus cum spiritu saepe in unam lineam eamque semicirculi similem colligatur, et codicem ego ad undecimi saeculi duodecimique confinium fortasse recte rettulisse iudicabor.

Escurialensi longe deterior habendus est alter huius familiae codex Parisinus gr. 1984, chartaceus saeculi XIV (A), ut tamen careri eo non possit. immo perutilis nobis est non in eis tantum eclogis, quas servavit solus, sed etiam ubi huius quidem classis testis alius non superest. contra ubi M in comparationem venit, uter utro potior aestimandus sit, ne punctum quidem temporis dubites. nam corruptelas in M religiose plerumque propagatas emendare conatur A, sed imperite utque auxerit potius mendum vel occultaverit. quod nobis perspicere hodie tam facile est quam olim difficile fuit Gaisfordo vel Meinekio, quibus monasterium Escurialense erat praeclusum. et quam ego tempori parcere et labori potuissem, si Escurialensem librum mihi licuisset cognoscere ante Parisinum. nunc dici vix potest quantis molestiis et difficultatibus conflictandum fuerit, sive quod foliorum ordo in A turbatus non nihil incommodi adferebat vel singula eclogarum frustula ex Gaisfordi id est fere Gesneri satura conquirenda multum temporis poscebant, sive quod codicis scriptura detrita saepe aut abscissa aut variis correctorum manibus attrectata excutientis progressum retardabat. primum autem vidi A simul cum aliis libris deterioribus, dum dego Parisiis a. 1878. dein laborem per trium mensium tempora subseciva continuare contigit, postquam Parisienses codicem Friburgum transmiserunt liberaliter. denique Segofredus Mekler meam operam excipiens a. 1882 ea qua solet diligentia collationis maiorem partem absolvit praeter non nullas, de quibus suo loco dicetur, eclogas. neque idem recusavit quominus ea quae de priore florilegii parte ceteris impendio impeditiore ipse adnotaveram, denuo ad codicem exigeret. puto igitur nihil fere, quod sciri vere intersit, nos praeterisse. immo verendum est, ne in rebus nonnullis extricandis nimis diu desudaverimus. velut in variis istis manibus,

quae emendatricem operam codici admoverunt*), discernendis Mekler potissimum strenue elaboravit utque procul dubio recte haud pauca observaret et utiliter. sed cum satis multos restare videam locos, de quibus pro re nata haereat iudicium, ego has de manibus recentioribus inter se distinguendis disquisitiones ut etiam legentibus proponerem, animum inducere non poteram. quamquam igitur de locis haud paucis distinctius adnotavi (velut cf. p. 377 adn. 19 p. 530 adn. 18 p. 648 adn. 5 p. 663 adn. 9 p. 715 adn. 2 p. 716 adn. 3), tamen plerumque totius duxi primam manum a ceteris ita distinguere, ut has compendiaria comprehenderem nota A². sed sciendum est ne primam quidem scripturam per totum codicem uni eidemque librario tribui licere. nam ea manus quae quaternionem vicesimum scripsit, et atramento et charactere diversa est ab illa quae priorem libri partem exaravit, itemque ei differt quae supervenit inde a folio 169ᵛ (flor. 86, 7). neque paginarum versus numero constant. in priore parte a tricenis singulis augentur usque ad tricenos octonos, in vicesimo quaternione a vicenis senis ad vicenos octonos, cum in tertia codicis parte continebantur inter vicenos octonos et tricenos ternos. quaternio autem vicesimus qui incipit a verbis 80, 13 *καὶ τίσιν ἀνάγκαις* (Stob. II 1, 30 p. 12, 2 Wachsm.) et desinit per *χρήσιος μωσικᾶς* (flor. 85, 16 v. III p. 140, 30 Mein.), etiam ideo memorabilis est, quod initiales pingendae relictae sunt rubricatori. eum vero librarium, quem scribere coepisse dixi a f. 169ᵛ, discernas a prioris partis litteratura vix commodius in praesenti quam folio 214ᵛ et 214ʳ inter se comparatis. nam folium 214, quod nunc extremum est, olim primum fuisse, sed ut codex (vel sic tamen in principio mutilatus) exordium sumeret a f. 214ᵛ (non a 214ʳ) id est ab ecl. 1, 28 H., docui mus. Rhen. XXXIX p. 387. quantas autem turbas liber subierit varie pessumdatus ut aliquatenus in conspectu ponam, quinquaginta priora folia eo

*) Correctores tamen scito non per omnes codicis partes aeque grassatos esse. manuum recentiorum libidine fere libera manserunt folia 66—69 (flor. 42, 4 sqq.). haud exigua autem correctionum pars ex Trincavelliano exemplari hausta est aut adeo ex Gesneriano.

quo olim prodierunt ordine iuxta scribo. f. 214^{v} 214^{r}. 17. 18. 23. 24. 19. 20. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 25. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 48. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 49. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 50. 51. 52. omisi autem folia 16. 21. 22, nam scriptura sunt vacua aeque ac folium 73. quaternionum indiculi leguntur haud pauci, certo tamen, quantum scio, nullus post folium 190^{r}, in quo exstat *κδ'*. folium 213, id est quaternionis vicesimi sexti extremum, clauditur eclogae 125, 16 verbis his *καὶ τὰς τῶν ἀναιρέσεων διακωλύσεις* (vol. IV p. 138, 31 Mein.). etiam extrema florilegii pars si olim adfuit aeque atque in M, huic quidem suffecit unum folium idque initium sumpsit, certe sumere debuit a verbis *Ἐατέον μέντοι, ἔφη, νὴ Δία* (Plat. de leg. V p. 469 E), quae solus servavit M, omiserunt etiam S Tr. unde desiderantur in editionibus. neque alibi desunt, in quibus familiae MA testis unicus supersit M, sed de his videatur commentarius (velut p. 665, 15).

Antequam ad aliud librorum par me convertam, pauca dicere non absonum erit de excerptis aliquot ex libro Escurialensis M vel Parisini A admodum simili sumptis. ac florilegii Stobaeani haud exigua pars inest corpori gnomologico codicis Parisini 1168 (olim Mazarin. 2665, dein Reg. 3478), membranacei, saeculi XIII. cf. H. Omont *inventaire sommaire des manuscr. grecs* Paris. a. 1886 I p. 233. de insigni libro, quem adsciverat hic illic iam Boissonade in anecdotis, propter Phavorinum scite egit Freudenthal mus. Rhen. XXXV p. 408 sqq. in clariore luce gnomologium posuit Henricus Schenkl de fragmentis 'Epicteteis' disserens commentatione bonae frugis plena relationibus academiae Vindobonensis inserta vol. CXV p. 443 sqq. supersedeo autem hodie singulis Parisini partibus particulisve enarratis denuo demonstrare quam utile sit florilegium ad inferioris aetatis gnomologiorum conexus extricandos. nam totam collectionem mox speramus editum iri ab Eltero, viro harum rerum praeter paucos perito. Stobaeana autem excerpta (f. 121^{v} sqq.) non ex Trincavelliana vel Vindobonensis simili recensione transcripta esse colligere licuit vel

per capitum inscriptiones quas enotaverat Freudenthal l. c. p. 420, idque monui mus. Rhen. XXXIX p. 364. et stabilitur sententia titulo capitis primi eadem ratione amplificato in excerptis Parisinis atque in M, vide mus. Rhen. XLI p. 63 adn. et editionis meae p. 3. nunc vero, ubi totam collectionem ex schedis suis in usum meum mihi convertere liberaliter permisit Elter, summus inter haec excerpta et MA libros consensus in propatulo est. sed etiam aliud inde lucrati sumus. nam quae collectionis Parisinae et posterioris aevi gnomologiorum nuper patefacta est concordantia (cf. Schenkl l. c. p. 67 sqq.), Maximi testimonia et quae eius generis sunt abicere nos sivit in eis certe locis qui supersunt in illa. contra ubi deficiunt excerpta Parisina, non tam propter Stobaeum quam propter gnomologica studia nunc maxime ferventia e re existimavi in commentario mentionem facere etiam Maximi, Antonii, Melissae Augustanae, florilegii Laurentiani. quamquam plenum excutere istius modi compilatorum apparatum nec volui ego nec potui. obstant difficultates, quas ut norunt periti ita ab hoc studiorum genere remotioribus exponere longum est. hoc unum data occasione moneo generaliter, non modo posterioris aevi excerptorum sed etiam ceterorum scriptorum locos consimiles adscribendi modum me tenuisse consulto. omnia vel plurima si stipassem testimonia, prorsus inhabilis prodiisset liber ut pote ipsa adnotationum mole paene obrutus. lintrem igitur, ut tandem aliquando in portum pervenire posset, exoneravi saburra praetervehensque satis habui digito monstrasse Gatakeri Wyttenbachii aliorumque prata vel ea quae nostra aetate ediderunt aut collegerunt Elter, Gildemeister, Schenkl, Sternbach, Wachsmuth, alii.

Obiter dico de codice Escurialensi miscellaneo X–I–13, Mendozae olim et ipso. cf. Graux *fonds grec de l'Esc.* p. 268. incipiunt autem excerpta ad Stobaei libros duos posteriores pertinentia a f. 238ᵛ fere extremo, ubi inscriptio haec est *Ἐκ τῶν περὶ ἀρετῇσ συλλογῶν*: dispositio eclogarum ex capite *περὶ ἀρετῆς* depromptarum, quarum prima est 1, 14 Mein., extrema 3,84 Mein., prorsus congruit ei quam revocavimus

ex MA. adde, quod in f. 246^{r-v} inter capita *ἐκ τῶν περὶ νόμων καὶ ἐθῶν*: et *περὶ ἀρχῶν* inculcatae leguntur eclogae praecerptae ex titulis *περὶ ἔρωτοσ*: *κατὰ κάλλουσ*: *ὅτι κάλλιστον ὁ γάμοσ*: *ὅτι οὐκ ἀγαθὸσ ὁ γάμοσ*: et clara erit horum excerptorum origo secundum ea quae supra scripsimus de MA librorum archetypo. verum tempore urguente cursim inspexisse hanc collectionem satis putavi, cum praesertim eclogarum orationem ipsius excerptoris arbitrio non numquam inmutatam esse animadverterim. ex istius modi autem licentiis, quibus pagellas has implere nolo, rarissime emergere scito lectionem meliorem quae non cognita sit ex M aut A. dignum erat quod cum Nauckio olim communicarem (tr. gr. fr. p. 635 ed. sec.), flor. 66,2 exhiberi sic: *τοῦ αὐτοῦ*: *ἀνδρίαν ἔχων δύσμορφοσ εἴην μᾶλλον ἢ κάλλοσ* (sic) *κακόσ*: — sed *ἔχων*, quod de suo proposuit etiam Canter, excerptori debeatur an antiquioris libri memoriae (*ἔχειν* SMA, *ἔχοι* Tr. corr. A^2), merito ambigas. ceterum quae de excerptis Escurialensibus olim rettulit Miller catal. p. 296 sqq., ex quo verbulo suppleam vel corrigam habeo. nam velut post *περὶ ὅρκου*: — f. 244^r legitur etiam indiculus *ἐκ τῶν περὶ ἐπιορκίασ*: item excerpta *ἐκ τῶν περὶ ἀργίασ*: — f. 244^v excipiuntur duabus eclogis (32, 8. 16 H.) *περὶ ἀναιδείασ*, quem titulum in margine addidit alia manus non rubricatum: neutrum Miller voluit adnotare. nec desunt alia quae diligentius paulo indicata malis.

Exemplo codicum MA perquam simili usus est Macarius Chrysocephalus, qui roseto suo, quod offertur codice Marciano n. CCCCLII, chartaceo, saec. XIV, haud ita paucos inseruit etiam Stobaei flosculos. ac Stobaeanam partem, quae continetur foliis 114^r—142^v, descripsi integram Venetiis a. 1875 non sine emolumento. ante me praeter Morellium pauca Meinekii gratia enotaverat Adolphus Kirchhoff, vide mus. Rhen. XXXIX p. 385 cum adn. capitum numerus indicatur titulo f. 114 *Ἐκλογὴ* (*Ἐ* rubr.) *ἐκ τῆς συλλογῆς Ἰωάννου στοβαίου τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι κεφαλαίων*, sed summatim magis ut videtur, nam infra legitur f. 142^v *κεφάλαιον ρκα′* (com-

pead. marg.) "Ὅτι (Ὅ rubr.) τῶν πλείστων μετὰ θάνατον κτέ., item κεφάλαιον ρκβʹ (compend. marg.) Γνῶμαι (Γ rubr.) θεοκτίστου. utut haec discrepantia diluenda erit — plene enim eam extricare laboriosae magis videtur operae quam utilius —, hoc liquido apparet, in manu habuisse Macarium codicem Parisino simillimum, sed antiquiorem illo, quia locupletiorem. ne repetam quae de capitibus illis ex 'florilegio' in librum alterum revocandis exposuit Wachsmuth *stud.* p. 50 respecto etiam Macario, conspirat rosetum cum M A librorum memoria eo inprimis, quod de amore et conubio praecepta plane eadem ratione locum mutarunt atque in illis. post caput quadragesimum quartum igitur unanimo consensu M A Mac. exhibent capita Ψόγος ἀφροδίτης, Ὑπὲρ κάλλους, Κατὰ κάλλους, Ὅτι κάλλιστον ὁ γάμος, Ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ γαμεῖν, Ὅτι τοῖς μὲν ἐπωφελῆ κτέ., Περὶ μνηστείας, Ὅτι ἐν τοῖς γάμοις τὰς τῶν συναπτομένων ἡλικίας χρὴ σκοπεῖν, Ὅτι ἐν τοῖς γάμοις οὐ τὴν εὐτεκνείαν οὐδὲ τὸν πλοῦτον χρὴ σκοπεῖν ἀλλὰ τὸν τρόπον (quem titulum sic contraxit Mac. Ὅτι ἐν τοῖς γάμοις τὸν τρόπον δεῖ σκοπεῖν), Ψόγος γυναικῶν (hunc om. Mac.), Γαμικὰ παραγγέλματα, Περὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυνατῶν, etiam numeri ab omnibus adscribuntur μεʹ—νςʹ, nisi quod Macarius Ψόγον γυναικῶν ut dixi excludens transit a νγʹ statim ad νεʹ. ceterum bonus Chrysocephalus codicis vetustioris turbas, quae correctores codicis A non fugerant, adeo non perspexit, ut inscriptione Γαμικὰ παραγγέλματα exhibita tamquam primam eius capitis eclogam subicere non dubitaret hanc f. 130ᵛ Ἐκ (Ἐ rubr.) τῶν σερΐνου: Πέρσαις νόμος ἦν κτέ., scilicet extremam particulam eclogae flor. 44, *41 (v. II p. 189, 23 Mein.). si quis ad lectionum discrepantiam attendit, sciendum est ubi discedunt S et M A, ibi ab horum parte stare Macarium, non ab illius. ubi autem inter ipsos M A aliqua dissensio est, Mac. modo cum M magis facit modo cum A et raro offert lectionem verae propiorem utroque vel ceteris omnibus (velut cf. p. 601 adn. 13. 15 p. 665 adn. 13). cum A autem conspiratio haud raro tanta est, paene ut suspiceris Macarii exemplum gemellum fuisse Parisini. vide

modo scholium illud similiter adscriptum in A Mac., de quo monui p. 536 adn. 4. sed et Parisino et Escurialensi integriorem fuisse Macarii librum multis indiciis comprobatur. quorum ut potiora non nulla adferam, non modo quae in calce Parisini nunc deesse dixi ante oculos habuit Macarius, sed exscripsit aliquam partem f. 126^r etiam *Περὶ σιγῆς* proximique capitis *Περὶ τοῦ εὐκαίρως λέγειν* initium magno hiatu in A absorpta (cf. p. 665 adn. 15), item suo more respexit capita *Περὶ θανάτου* (sic cum Photio Mac. f. 141^v), *Ἔπαινος ζωῆς*, *Ἔπαινος θανάτου* maioremque illam capitis *Σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου* portionem quam una cum prioribus titulis in M intercidisse supra monitum est. tantum igitur abest ut vili pendendas putem reliquias codicis boni et antiqui in roseto superstites, ut diligenter eis usus sim usque a capite huius voluminis secundo. uti sane debui etiam in primo. verum cum veritus in hoc capite molestiarum plenissimo ne adnotatio nimis intumesceret praeterierim, infra mihi liceat quae supplenda sunt supplere. quamquam cupidius adhibere Macarii excerpta ad antiquioris libri imaginem recuperandam ipsa nos vetat natura eorum et indoles. brevioribus enim ille se continet eclogis saepiusque ab ipso breviatis. recidens autem particulas conexum orationis indicantes ut solent excerptores scripsit ex. gr. *πᾶσιν ἐμπίπτει* pro *πᾶσι γὰρ ἐμπ.* (flor. 44, 20. 21 vol. II p. 164, 9 Mein.) vel *τὸ στρεβλὸν* pro *τὸ γὰρ δὴ στρ.* (flor. 70, 14 vol. III p. 33, 16 Mein.) istorumque similia multa, ne quae praecedere videbat desiderarentur. in lemmatis adferendis plerumque sat habet auctoris nomen adposuisse. inscriptionis in artiorem formam redactae supra memoravi exemplum, ergo ne hoc quidem confidentius disceptes, utrum invenerit in exemplo suo *Περὶ ἀρετῆς* quod scripsit f. 114^r an titulum Escurialensis simili interpolatione auctum, neque magis, utrum *Περὶ θανάτου* legerit an *Περὶ θανάτου καὶ ὡς εἴη ἄφυκτος*. nunc iam primi capitis eclogarum particulas, quod modo promisi, eo quo apud Macarium exstant ordine enumerabimus addita potiore cum editionis meae contextu tam lemmatum quam orationis discrepantia. f. 114^r ecl. 1, 9 de lemmate vide com-

mentarium. 10. 19 sine lemm., sed Ἀριστοτέλης ἔφη. ἐπειδὴ οὐ γίνονται τὰ πράγματα ὡς βουλόμεθα, δεῖ βουλεύεσθαι ὡς γίνονται. 20 χείλωνος. 21 sine lemm., sed Ὁ (idque rubr.) βίας εἶπε· βραδέως μὲν ἐγχείρει κτἑ. 23 sine lemm.; pro ἥδιστα iterat ἥκιστα. 26 Ἰσοκράτους nihil amplius; ipsius eclogae datur pars extrema τὰς ἡδονὰς p. 12, 12 — κάκιστον p. 12, 14. 28. 29 sine lemm.; non nisi primum enuntiatum legitur Πυθαγόρας — ποιήσει, sed ὅτι vocula omissa. 47 δημοκρίτου: v. l. τοῖς et ποιοῖτο. 48 in fine habet βιῶσαι. 51 Ἰαμβλίχου nec plura; v. l. ἀγενῆ. 65 v. l. ἐπαινέσῃς περὶ ἂν ἴδῃς ἄνδρ(ασ) ἐμφανέως — ἔχουσϊ pro ἔχει — κρύπτουσιν. 68 τῷ ὄντι — Σιμμία om., τὸ quod ex Platone inserui habet Mac., ubi τὸ τεθνάναι αὐτοῖς ἥκιστα ἄνον φοβερόν, deleantur uncini. 81 v. l. p. 33, 14 εἰπεῖν, 15 ὅτι ὁρῶ om., p. 34, 1 λέγεται δὲ — 8 ὁ νικῶν om. 84 sine lemm., sed σωκράτης ἔφη. οὔτε ἵππος κτἑ. 86 Ὁ (rubr.) αὐτὸς εἶπεν· εἰ μὲν κτἑ., τῷ ante κυβ. om. 91. 95 sine lemm., sed Ὁ (rubr.) αὐτὸς ἔφη· μὴ διὰ φόβον κτἑ. 92 pro lemm. λεοβούλου ut tamen rubricator litteram *K* non addiderit; ne quis certum putet κλεοβούλου ex Macario revocandum esse, cf. Photii laterculi p. 44 Elt.; legitur mox διαλάσσου. 98 praeter lemma excerpuntur v. δεῖ μὴ (p. 41, 7) — στρέφεσθαι (p. 41, 12), non plura. pro παρασκευάσαι habet παρασκευάζειν idque rectius opinor, quia concinnius. 99 ἐπικτήτου pro lemm., nec plura; ἐκεῖθεν om. 104 lemma om., sed Σωκράτης ἔφη. οὔτε ναῦν κτἑ. 130 Ἐπικτήτου: μὴ οὕτως τὸ ἐκ τῆς δόξης αἰσχύνου κτἑ. 133. 166 p. 109, 18 φυλάκων om. 172 brevitatis causa transcribo: Εὐαγόρου (?) ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν: μέτρον ἄριστον :· βία μηδὲν πράττειν :· γαμεῖν ἐκ τῶν ὁμοίων· ἐὰν γὰρ ἐκ τῶν κρειττόνων, δεσπότας, οὐ συγγενεῖς κτήσῃ:· dein lemma όλωνος τῶν ἑπτά:· cui subiciuntur v. ἡδὲν (*M* om. rubr. addend. ut modo *Σ*) p. 114, 6 — ἐχθρὸς ἔσῃ p. 114, 7, φίλους μὴ p. 114, 11 — ἐπιστήσῃ p. 115, 1; post novum lemma χείλωνος τῶν ἑπτά:

adduntur *Γνῶθι σαυτόν* :· *πεινῶν μὴ πολλὰ λάλει· ἁμαρτήσεις γάρ*. iam lemma *Θαλῇ τῶν ἑπτά* :· dein *φίλων* p. 118, 4 — *μέμνησο* p. 118, 5, *οἵους ἂν* p. 119, 1 — *προσδέχου* p. 119, 2 (v. l. *τούτους αὐτὸς*). *Πιττακοῦ τῶν ἑπτά*: *Καιρὸν* p. 120, 2 — *καταγελασθήσῃ* :· p. 120, 3. *Βία τῶν ἑπτά*: *οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι κακοί* :· *Εἰς τὸ πρόσωπον ἔφη ἐμβλέψαντα — τῇ καλοκαγαθία* p. 122, 3. *Περιάνδρου τῶν ἑπτά*: *μελέτη τὸ πᾶν*: 188 *Σωκράτης ἔφη· οἱ τὸ ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν κτέ*. 196 *Ἀρχύτα πυθαγορείου* sine acc.): *ὥσπερ* (*γὰρ* om.) *τὸ λαμπρὸν μαρανγίαν ἐντίθησι* p. 149, 15 — *τᾶς ψυχᾶς* p. 149, 17 (v. l. *ἡ ὑπερβάλουσα*). 201 post lemma *Πᾶς ὅ τ' ἐπὶ γῆς* (om. *γὰρ*) p. 153, 2 — *ἀντάξιος*. 204 post lemma *Ὅταν* (om. *καὶ*) *βούληται* p. 160, 11 — *ὁ θεός* p. 160, 14 (v. l. *ἐποίησεν*).

etiam hac adnotationis mantissa certissime confirmari quae supra de Macario observavimus gnarum non praeteribit. nulla reperitur ecloga in roseto, quin simul insit aut M libro aut A aut utrique, nulla, quae anthac nota fuerit ex solo Tr. ordo eclogarum plane idem est atque in MA, nisi quod ecloga 92 non post 91 ponitur, sed post 95. omiserat Cleobuli gnomam Macarius, sed ut omisisse eam mox ipsum paeniteret. item ubi MA librorum lectio differt a Tr., non cum hoc conspirat Mac., sed cum illis et, si latius circumspicias, haud raro etiam cum excerptis Bruxellensibus. neque igitur ex libidine Macarii repetierim, quod 1, 68 desunt verba *τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία,* quippe quae desint etiam in MA, aut quod omittuntur 1, 81 verba *λέγεται* (p. 34, 1) — *ὁ νικῶν* (p. 34, 8), nam haec ipsa desiderantur ut in MA sic in Br. sed sensim pervenimus ad aliud librorum par idque Escurialensi Parisinoque, ut lacunis potissimum utriusque librorum generis communibus perspicitur, maxime cognatum.

Atque huius quidem generis exemplum Bruxellensibus excerptis quae infra describentur longe locupletius est codex Laurentianus (L), Florentinus plutei VIII n. 22, saeculi XIV et ipse, quem gnomologiam sacrorum profanorumque scriptorum complecti notum est. externam libri imaginem tibi informabis,

[redacted]

geris quae enarravit Cobet v. l. p. 11 sq., duasque illas pa-
inspexeris, quas photographi arte illustratas typis iteravit
iymus Vitelli in collectione Florentina fasc. III p. I
86) tab. XXIV. hic autem ipse vir doctus, quo ad
os libros manu scriptos nemo reperiatur peritior, his
imis annis munifice mihi ministravit quidquid opus erat
licem penitus cognoscendum sive singulas eclogas sive
ı capita denuo conferri molestius cupienti. semel, cum
imum ruri relaxaret, Nicolaus Festa laboris particulam
lemandatam perofficiose absolvit. compluribus autem
ante iam Rudolfus Schoell, quem litteris nostris amicis-
raemature nuper ereptum esse doleo, pergratum mihi
: eo, quod schedas suas ad Laurentianum codicem per-
es (cf. Wachsmuth proleg. Stob. p. XXIX) ultro mihi
: utendas. cum autem universam ille excerptorum materiam
re mallet, singulis lectionis discrepantiis enotandis non
e pari cura fuit intentus. de ordine vero et compositione
florilegii sacri profani compluribus commentationibus
is ita disseruit Wachsmuth (*stud.* p. 1 sqq. p. 55 sqq.),
id valeat illud cum ad historiam florilegiorum contexen-
um ad ipsius Stobaei libros ditandos in aperto sit. sed
uo ille consilio operam magis ad duos Stobaei libros
s derexit, quos ex Laurentiano codice ut par est locuple-
dudum promulgavit. nunc in duobus reliquis qua ra-
florilegii Laurentiani excerpta adhiberi debeant, brevi
abimus. ac bene accidit, quod interim etiam Bruxellensi
uti mihi licuit, quem eiusdem originis esse atque ipsum
ntianum argumentis haud ambiguis demonstravimus in
ıentatione 'de Stobaei florilegii excerptis Bruxellensibus'
rgi Brisg. edita a. 1882. tam planus autem inter L et Br,
omparari possunt, consensus est, ut de locupletiore Sto-
in L superstite sententiae quasi cumulus accedat gnaro-
ıon mirum sit, quod commentatione mea etiam prorsus
aliquot apospasmatia in lucem protracta sunt (cf. Stob.
, 49. 40, 2ᵃ). minoris momenti est quod eclogis per
ı L aut Br vel per utrumque servatis codicis Photiani

auctoritas, quantum quidem ex scriptorum laterculis cognosci potest, non magis refragatur in posterioribus libris Stobaei duobus quam in prioribus, vide quod monui mus. Rhen. XXXIX p. 404. potest tamen aliud addi argumentum idque ad copiam et integritatem Laurentiani codicis Bruxellensisque manifestandam praecipue idoneum. nam quae est inter L Br et M A affinitas, plurimae sane posteriorum librorum eclogae, quae insunt in L Br, offeruntur etiam per M A, tamen non numquam apparent quae in solo recurrunt S vel Tr. (velut III 1, 50. 5, 55. 56. 21, 28. 22, 9), ut videas ex Laurentianis et Bruxellensibus excerptis elucere S M A librorum archetypi quasi vivam imaginem nec difficile sit sentire quanti illa habenda sint etiam in eis eclogis, quas ceteri libri ignorant. simul patefit in singulis lectionibus aestimandis utri classi plus auctoritatis insit et fidei, ubi, quod saepe usu venit, L Br M A librorum traditio conspirat contra S Tr. sed hoc praeteriens moneo. gravius magisque curae est cavere, ne quis nimio honore libros L Br afficiens ea tamquam genuina Stobaei supplementa ambabus arripiat, quae re vera eclogarii studii libido invexit sive ex aliis capitibus licenter retracta sive adsumpta ex scriptorum locis ipsi Ioanni ignotorum. interpolationem autem florilegii Laurentiani conditorem non reformidasse, id in duobus prioribus Stobaei libris dudum perspectum est. titulos enim praebet L haud ita raro non solum cum parallelorum inscriptionibus coniunctos (cf. Stob. II 21 p. 197, 19 sq. Wachsm. II 24 et 25 et Wachsmuthii adn.) sed aliis etiam rationibus adauctos et amplificatos. velut II 15 inscriptionem Photiano codice firmatam *Περὶ τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι κτέ.* interpolavit additis verbis *ἐκτὸς γὰρ ἔργου πᾶς λόγος περιττός*, quibus poetae nescio cuius senarium subesse (— *περισσεύει λόγος*) olim conieci (*krit. bl.* p. 82). item alios titulos non ex Stobaeo, sed ex Plutarchi placitis petitos esse probavit Elter de cod. Phot. p. 73. quod praeter Dilesium (mus. Rhen. XXXVI p. 349) etiam concessit Wachsmuth *stud.* p. 74. 77. neque in ipsis eclogis excerpendis prorsus abstinuisse gnomologum, quin Stobaeanis admisceret Plutarchea, paucis sed certis exemplis docuit Diels l. c.

[redacted]

ю p. 472 adn. 3 I 52 p. 483, 9—11 p. 486, 7—10). romptu sunt interpolationis exempla progressae ad rtium. velut III 5, 20 ceteris libris repugnantibus per r verborum contextus non modo ad Arriani exemplar ach. c. 15) constanti temeritate inmutatus est sed us etiam additamento Arrianeo. nam quae adduntur (p. 263, 1 sqq.) ἂν δὲ καὶ παρατεθέντων κτέ., ea o titulo adversentur, monui in commentario: recte ı MATr. eadem autem plane ratione Br adulterat Arrianeis traditionem Stobaeanam per SMA sincere III 17, 19. 19, 15, ubi vide quae adnotavimus. item trii de septem sapientibus sylloge Br a ceterorum memoria ita recedit, ut in provinciam a Stobaeo evertisse convincatur, vide modo p. 115 adn. 5 p. 128 etiam ecloga III 6, 41 graviter mihi suspecta est lon- ;enis dictorum seriei per solos LBr interposita, cum sit a ceteris. iusto autem ego timidius margini impo- se opinatus sum eius modi eclogas aliquot vel eclo- articulas, quas florilegii Laurentiani conditorem rptorem illo antiquiorem addidisse ipsum sine ulla ne pronuntiandum fuit. temeritatis coarguitur Br , quod distichum Hesiodeum (op. 210 sq.) ἄφρων ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν κτέ. in ca- ὶ ἀφροσύνης (III 4, 3) recte receptum iterat idem Περὶ ὀργῆς. suspicio magnopere confirmatur in- s forma Περὶ ὀργῆς θυμοῦ ἔριδος καὶ φιλονεικίας a et ipsa, cum apud Photium et reliquos testes exstet Περὶ ὀργῆς. sed de Hesiodea ecloga duabusque aliis dixi p. 546 adn. 14. vide etiam p. 697 adn. 12. intelle- cur etiam alibi, si scrupulus non omnis exclusus vide- luerim in adnotationis marginem quam in operis con- ecipere ea quae per solos LBr tradita sunt sive per sive per alterutrum (cf. p. 412 adn. 7). pristinum et per- obaei opus nostris quidem subsidiis, nisi insperata inter- rtuna, nemo umquam redintegrabit, eo autem maiore curabimus, ne superstitem partem et sinceram eclogis

dubiae originis, nedum a Stobaeo manifeste alienis inquinemus in Gesneriani aevi erroremt otiens nobis explosum relapsi.

restat quod supra promisi, Bruxellensis liber ut paucis describatur. est codex miscellaneus n. 11 360 in 4°, bombycinus, saeculi XIV, ut asserit Henricus Omont *catal. des manuscr. grecs de Bruxelles* (Gandavi a. 1885) p. 17, cum saeculi XV visus sit Paulo Thomas *le cod. Bruxellensis du florilège de Stobée* (Gand. a. 1876) p. 1. post varia fata quo modo liber tandem pervenerit in bibliothecam regiam Bruxellensem, enarravi mus. Rhen. XXXIX p. 364 sq. observatione Ricardi Foersteri adiutus. vix autem diversus videtur fuisse Petri Pantini 'Stobaeus de Virtute et Vitio in 4°' (cf. Fabricius bibl. gr. l. VI c. 5 vol. XII p. 314 n. 20) et Andreae Schotti 'Ioannis Stobaei sermones de virtute et vitio' (cf. Sveert Athen. Belg. Antverp. a. 1628 append.), quoniam Photiani testimonii Bruxellensi libro praefixi verba extrema haec sunt f. 1ʳ *πρῶτον περὶ ἀρετῆς, εἶτα περὶ κακίας, περὶ φρονήσεως καὶ καθεξῆς.* neque igitur mirum est quod correctiones, quibus immodice codicem attrectarunt homines docti, vel ex Gesneri editionibus petitas videmus. nam ut Pauli Thomas verbis utar (cf. commentationis meae de Stob. flor. exc. Br. p. 2 sqq.), 'les marges du ms renferment des sommaires, indications de titres et de sources, etc. en latin, dus à différents mains (XVIᵉ—XVIIIᵉ s. ?). Le ms a été collationné sur l'édition de Gesner et on y a annoté quelques variantes de cette édition'. vera excerptorum indoles diu fuit ignota. aliquot lectiones egregias ad viginti priores titulos pertinentes delibaverat Carolus Augustus Beving in libello nunc raro qui inscribitur *Remarques critiques sur quelques passages de l'Anthologie de Stobée* Bruxelles 1833. mihi uti licuit non solum collatione illa, quam libello supra commemorato publici iuris fecerat P. Thomas editioni Meinekianae accommodatam, sed etiam schedulis, quibus idem vir doctus descripserat codicem perite genuinumque eclogarum ordinem et ambitum indicaverat. quid quod rogante me ille codicem secundis curis perlustravit, ut, quod intellegentibus non offensioni erit, de

[redacted]

locis haud ita paucis certiorem me fecerit et instructiorem quam collatione tribus fere lustris ante typis expressa. Thomae igitur diligentia et promptissima in me voluntate factum est, ut ex Br quae ad tertium Stobaei librum spectant ea nunc legentibus potuerim propinare. quod autem de tertio libro promittit librarius f. 1^r Photii verbis *τό γε παρὸν τρίτον ὂν βιβλίον περιέχει κεφάλαια μβ'. πρῶτον περὶ ἀρετῆς κτἑ.* (cf. de Stob. fl. exc. Br. p. 4 sq.) in suum usum conversis, sciendum est eum ita exsolvisse, ut tertii fines nesciens fortasse ipse supergrederetur. nam in folio 51^v ad caput *περὶ πολιτείας*, id est ad librum quartum procedens etiam huius libri capitum quinque priorum rationem habuit. numeros autem capitum quartique libri initium non magis signavit quam L (ipse nimirum vetus excerptor talia non curaverat), ut vel hinc pateat tertii libri indicium in Br ex Photio intulisse librarium, cum in excerpendo intra tertii terminos se non tenuerit. restat denique ea excerptorum particula, qua in f. 59^v praeter exspectationem librarius ad tertium librum reversus suppleri voluit non nulla quae in prioribus eum omisisse paenituerat. adduntur igitur titulo capitis primi non iterato *Δημητρίου Φαληρέως ἕπτα* (sic) *σοφῶν ἀποφθέγματα* (III 1, 172), item *ὑποθῆκαι τῶν ἕπτα* (III 1, 173), dein supplementa f. 62^v *ἐκ τοῦ περὶ ἐγκρατείας* inscripta, f. 65^r *ἐκ τοῦ περὶ ἀκρασίας*, f. 66^r *ἐκ τοῦ περὶ ἀνεξικακίας*. dixit autem *ἐκ τοῦ κτἑ.* librarius, ut capita aliquam partem iam supra exscripta hoc loco iterum respici indicaret. supplementa autem subici etiam inde liquet, quod per hanc mantissam tam diligenter partis prioris respectus habetur, ut non nisi semel pauci versus in posteriore denuo excerpti appareant p. 499, 10 *ἆρα γε* — 15 *τὴν ψυχήν;*

Sed via hucusque peracta pedem figere paulisper placet et respicere, quo sensim perventum sit. ac duae librorum classes, quas discrevimus, si inter se comparentur, alterius testis vetustissimus valdeque sincerus (S) tam parcus interpolandi est quam breviandi cupidus. ut igitur Photiano similis codicis vestigiis insistens capitum computationis antiquioris

bonam partem servavit, ita lemmata adpingendi morem secutus suum et a ceteris libris, summam si spectas, diversum de ipsorum lemmatum ubertate et perspicuitate aliquid delibavit. contra altera classis licet gliscentis interpolationis non expers fuerit, tamen ipsa quoque, ut Laurentiano florilegio patet, ex codice quattuor Stobaei libros complectenti est derivata. adice quod MA Mac. vitiis librorum LBr et virtutibus coniunctissimi etiam cum florilegio illo antiquo collectionisque Parisinae consimili, ex quo praecipue pendet Maximus, arto affinitatis vinculo cohaerent: et vix miraberis etiam huius classis (LBr MA) tantam esse auctoritatem, ut ab ipso codice Photiano propius haud raro absit quam Vindobonensis. velut cum Anaxilai ecloga flor. 48, 17 Mein. iteretur in MA post 48, 45, liquido apparet quam et verus sit pinacographi ordo hic *Ἆγις Ἀγριππῖνος Ἀναξίλαος* et irritum breviandi studium in S, cf. quae monui in Rudolfi Asmus quaestionibus Epicteteis (Frib. Br. a. 1888) p. 46 adn. si vero oblivioni dabis ut par est ea quae in S et Trincavellianorum archetypo arbitrio librariorum novata sunt, neque eis te abduci patieris erroribus, qui LBr MAMac. codicum peculiares sunt, ea remanet inter STr. et MA in primis conspiratio, qua de communi omnium nostrorum codicum archetypo Photianique libri persimili scrupulus eximatur. velut hinc repetere licet, quod rubricae erratum *τάσσος* legitur ecl. III 29, 70 in SMA Mac. Br pro *Λάσος*, nisi *Λάσσος* fortasse (*Λασσὸς* corp. Par. 992 Elt.) in Stobaeo reponendum erit coll. Quinto Smyrn. VI 469; hinc communi in SLBrMA corruptela *ἐκ κωτιεουν* fere traditur pro *ἐκ Κέω. τίς οὖν* III 40, 3. 4 in ecloga Plutarchi (vide p. 736, 10 adn.), hinc paulo ante omnes libri *ἱερεσίου* praebent pro *Ἐρέσου*, ubi nescias an Stobaeus dederit *Ἐρέσσου*. item in proxima ecloga vetus est archetypi vitium quod legitur *δεδεμένη* pro *ἐνδεδεμένη*, sicut multa id genus offeruntur III 40, 8 (velut cf. p. 741, 2 p. 742, 2 p. 743, 14 p. 744, 1 p. 748, 4) aliaque exempla addi possunt ex undecimo capite, tertio decimo, aliis. ad primigenium librorum fontem perventum est. quamquam posse aliquando librum reperiri, qui etiam propius adspiret

[redacted]

ad Stobaeum quam quos supra descripsi, spem excitat **gnomologium Parisinum** eclogis Stobaeanis refertum, quod his ipsis diebus edidit Leo Sternbach acad. litt. Cracov. class. philol. t. XX p. 135 sqq. ex codice Paris. Gr. n. 134 suppl., membranaceo in 8°, saeculi XIII. nam etsi non desunt eclogae, in quibus plane conspiret codex cum M A vel L Br M A contra S Tr. (velut n. 198, id est Stob. III 18, 34), tamen alias aut ab illo genere librorum aut ab utroque ita recedit ut solus verum servasse appareat. velut III 6, 16, ubi L M A *ἐκ τῶν ἀποῤῥεουσῶν πίνειν* ellipsi 'aliunde non cognita', fortasse recte gnomol. Par. n. 312 offert *ἐκ τῶν ἀποῤῥεουσῶν πίνειν πηγῶν*. item III 2, 40 quod coniecerat Gaisford *Κράτης ὁ Κυνικὸς* pro *Σωκρατικὸς ὁ Κυνικὸς* (sic M A), id ipsum legitur in gnomol. Par. n. 328. vel quod ego suspicatus eram Diogenis dictum III 10, 60 sic supplendum esse *ταύτῃ ⟨οὗτος⟩ οὐ τὸν ὀφθαλμόν, ἀλλὰ τὸν ὀδόντα ἐπιβέβληκεν*, id ita confirmat gnomol. Par. n. 299, ut scribat *ὅτι 'οὗτος ταύτῃ οὐ τὸν ὀφθαλμόν', κτἑ.* eo autem magis hic locus est memorabilis, quia in utraque nostrorum codicum classe conservatus est. vide etiam III 36, 21, ubi *ἓν* quod feliciter supplevit Iacobs legitur gnom. Par. 270. nec sine fructu inter se comparabis A codicis et gnomologii Parisini memoriam in Teletis ecloga III 1, 98:

p. 48, 11 sqq.	gnom. Par. 335
καὶ πάλιν παρειληφότος αὐτοῦ Ἀλκιβιάδην ἐπ' ἄριστον, ὡς ἐκείνη παρελθοῦσα τὴν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, οὐκ ἐβόα οὐδ' ὠδυνᾶτο δεινοπαθῶν 'ὢ τῆς παρανομίας, ὥστε ταύτῃ πάσχειν', ἀλλ' ἀναλέξας τὰ πεσόντα ἀποθέσθαι πάλιν ἐκέλευσε τὸν Ἀλκιβιάδην· ὡς δὲ ἐκεῖνος οὐ προσεῖχεν ἀλλ' ἐγ-	*Σωκράτους παρειληφότος Ἀλκιβιάδην ἐπ' ἄριστον, ὡς ἐκείνη παρελθοῦσα τὴν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, οὐδὲν δεινοπαθήσας ἀνελέσθαι τὸν Ἀλκιβιάδην τὰ πεσόντα ἐκέλευσε καὶ ἐπιθέσθαι τῇ τραπέζῃ· ὡς δ' ἐκεῖνος οὐ προσεῖχεν, ἀλλ' ἐγκαλυψάμενος*

καλυψάμενος ἐκάθητο αἰσχυνόμενος, ʽπροάγωμεν δή' φησίν ʽἔξω· φαίνεται γὰρ ἡ Ξανθίππη ὀξυρεγμίᾳ σπαράσσειν ἡμᾶς'.	*ἐκάθητο ʽπροάγωμεν δή' φησίν ʽἔξω· φαίνεται γὰρ ἡ Ξανθίππη ὀξυρεγμίᾳ σπαράσσειν ἡμᾶς'.*

iterum vides unam, fortasse duas hominis docti suspiciones codicis vetusti auctoritate confirmari: *ἐπιθέσθαι* pro *ἀποθέσθαι* proposuerat Meineke idemque eici voluerat *αἰσχυνόμενος* tamquam glossema. aptius etiam in fine eclogae gnomol. Par. 336 *ʽἀλλ' εἰ μὲν ὗς' φησίν ʽἀνέτρεψεν, οὐκ ἂν ὠργίζου· εἰ δὲ γυνὴ ὑώδης, ὠργίζου'*, ubi *ʽἀλλ' εἰ μὲν ὗς' φησίν ʽἀνέτρεψεν, οὐκ ἂν ὠργίζου* (*ὀργ*-A), *οὐκ ἂν διηνέχθης, εἰ δὲ γυνὴ ὑώδης;' ὅρα παιδιάν* (*ὁρᾶ παιδείαν* A) offert A. tacite autem omiserat v. *οὐκ ἂν διηνέχθης* Cobet, sed vide adnotata p. 49, 13 sq. aut igitur multum ego fallor aut derivata est gnomologii Sternbachiani memoria ex codice nostris sinceriore. neque abnuerim, si quis aetatem eius ita finierit, ut dicat scriptum eum esse antequam libri e Photiani simili deducti in duas discederent classes supra distinctas. quamquam vel Teleteis frustulis satis apparet praecauto opus esse in singulis. quem ad modum enim Teleteam abundantiam *οὐκ ἐβόα οὐδ' ὠδυνᾶτο δεινοπαθῶν ʽὢ τῆς παρανομίας, ὥστε ταύτῃ* (*ταυτὶ* Blass) *πάσχειν' ἀλλὰ* ita recidit ille ut scriberet nil nisi *οὐδὲν δεινοπαθήσας*, ita etiam alibi summa licentia variavit orationem, immutavit, breviavit, amplificavit. ut uno defungar exemplo, haec inter se conferantur

III 1, 98 p. 42, 1	gnomol. Par. 332
Διογένης, ἐπεί τις ὤθει καὶ διετραχήλιζεν ἀσθενῶς ἔχοντα, οὐ διετραχηλίζετο, ἀλλὰ δείξας αὐτῷ τὸν κίονα ʽβέλτιστε' ἔφη ʽτοῦτον ὤθει προσστάς'.	*Τῷ αὐτῷ Διογένει ἐπέθηκέ τις βάρος οὐ φορητόν· ὡς δὲ πιεζόμενος οὐ δυνατῶς εἶχε πορεύεσθαι, δείξας αὐτῷ κίονα ʽβέλτιστε' ἔφη ʽτοῦτον ὤθει'.*

verum eiusmodi lectionum silvam Addendis reservari praestat.

Nunc ut eis quae supra longiore circumvehentes anfractu de librorum auctoritate disputavimus, novum addatur argumen-

tum, aliam aggrediamur oportet quaestionem, cuius iam in superioribus praeteriens mentionem inieci. nam quod quavis fere commentarii nostri pagina probatur, S Tr. libros haud exiguo discrimine distare ab L Br M A Mac., ut hi tamen, licet inter se ipsos maxime cognati, rursus in duas disiungantur familias, quarum una est L Br, altera M A Mac., id dilucide confirmat ordinis eclogarum et dispositionis mira in libris discrepantia. discrepant igitur nec raro nec mediocriter S Tr. cum M A Mac. in dispositione, ab utraque autem librorum familia multum differt ea imago quam praebent L Br. sed ut commode uti licet hac discordia ad diversorum generum libros archetypos repraesentandos, ita nunc magis refert sciri, in tam miro dissensu quae tandem eclogarum positura proxime absit si non ab ipsa Stobaeana, at saltem ab Photiana. diluam igitur hanc quaestionem, quam diu me torsisse non diffiteor, prolatis paucis sed quibus inesse opinor vim persuadendi exemplis.

Et cum veritas in consensu sit, proficiscendum est a raris illis capitibus, ubi in disponendis eclogis S L M A Mac. inter se conspirant omnes nec ullo modo adversantur Photiani laterculi, velut a titulis *Περὶ ὅρκου* (III 27) et *Περὶ ξένης* (III 40). nam in his, nisi si iam in ipso archetypo ecloga una vel altera erat omissa, Stobaeanam dispositionem superstitem esse ipso patefit librorum consensu. comparantibus autem dispositionem capitis 27 cum ea eclogarum imagine quae offertur capite 40 hoc statim adparebit, Ioannem non unam eandemque disponendi formulam sibi praescripsisse. nam complures eiusdem scriptoris eclogas inter se consociandi ratio quae conspicitur in capite 40, ea capite 27 minime confirmatur. itaque cum in illo agmen ducant duae Euripideae (1 *Φιλοκτ.* 2 *Φαέθ.*), dein subsequantur duae vel tres Plutarcheae (3. 4. 5), tum Democritearum par (6. 7), Teletis denique et Plutarchi de exilio excerpta subiciantur, huic ordini per se satis apto caput 27 ita refragatur, ut binae quae ei insunt Alexidis et Antiphanis eclogae aliis interiectis seiungantur sic: 1 *Χοιρίλου* 2 *Αἰσχύλου* 3 *Ἀλέξιδος* 4 *Ἄμφιδος* 5 *Ἀντιφάνους* 6 *Σοφοκλέους* 7 *Ἀπολλοδώρου* 8 *Ἀντιφάνους*

9 *Ἀλέξιδος* 10 *Λυκούργου* 11 *Ἰσοκράτους* 12 *Ἐπικτήτου* 13 *Εὐσεβίου* 14 *Ἡροδότου*. manifestum est igitur, ubi discrepant libri, dissensum non ita componi licere, ut eo libro quo paria cum paribus ut aiunt congregantur protinus censeas referri ordinem veriorem. immo adlatis exemplis hoc discamus oportet, ipsum Ioannem, prout antiquiorum librorum tulerit indoles vel excerpendi opportunitas, modo complures unius scriptoris eclogas conseruisse cognatasve posuisse vicinas, modo diversos auctores stipasse inordinatos ipsa fonticulorum et pratorum varietate delectatum. sed quod ultro credere licet, etiam intra unum caput utramque disponendi rationem a Stobaeo admissam esse, id et ipsum confirmatur librorum consensu. velut intra quintum florilegii caput libris LMA Tr. coniugantur duae eclogae Euripidis (1. 2), duae Platonis (10. 11) totidemque Ps.-Xenophontis (28. 29), tres Heracliteae (6. 7. 8), cum in eisdem libris sese excipiant singulae Aeschinis, Epicteti, Musonii, Democriti eclogae (19—22), alibi Thucydidis et Menedemi (17. 18). similiter in undecimo capite SLMA Platonis de legibus excerpto subiciunt eiusdem de re publica fragmentum (26. 27), item vicinas collocant Eusebii eclogas (29. 30 cf. 13. 59. 60), sed deinde hunc offerunt ordinem: Hermetis, anonymi, Pythagorae (31. 32. 33). et figuras illis fere congruas praebet caput tertium decimum easque librorum SLMA auctoritate firmatas. ut unam saltem adscribam, qua aequabiliorem disponendi rationem cum multiformi vides coniunctam, eclogae 50—56 horum sunt insignitae scriptorum nominibus: 50 Democratis 51 Hippocratis 52 Demosthenis 53 Pythagorae 54 Pythagorae 55 Pythagorae 56 Platonis. his autem observatis vicibus vereor ne suspecta fiat ea disponendi ratio quae praefertur in L Br. praeter ceteros enim libros id operam dat florilegii Laurentiani auctor, ut unius scriptoris si complures suppetunt eclogae, eas offerat quasi catenatas. velut in tertio decimo capite tria Diogenis dicta conserit L (43. 44. 45), quae dispertiunt SMA, item duo Democritea (46. 47). nec diversa est ratio qua procedunt aliquot enuntiata Demosthenica (32 sqq.). eidem mori, ut aliud exemplum addam, obsecuntur

LBr, cum in duodetricesimo capite tres eclogas Euripideas offerunt consertas (1. 2. 3), inter quas aliorum scriptorum excerpta intericiunt SMA (6. 10. 12 Mein.). ne vero vetustioris anthologii mihi ordo obvertatur, Euripidis fabularum nomina litterarum ordine (Hipp. Iph. Polyidi) tam accurate se excipiunt in SMA quam in L. ac si verum quaeris, etiam alio nomine Laurentiana huius capitis dispositio suspectatur. nam eclogam 10 Mein., quam suo more sub initio dederat L (2), iteravit in fine idque invito Stobaeo eum fecisse vel brevitatem capitis intuens quivis concedet. Diphili autem versus (4 Mein.) quos inter excerpendum omiserat, cum additurus esset post prosae orationis eclogas contra morem Ioannis, in calce capitis novo errore ita se implicuit, ut cum Diphilia ecloga simul repeteret Euripideam (10 Mein.) exordii capitis oblitus (cf. p. 616 adn. 10 p. 618 adn. 11). confirmat rem Br, ubi Callimachi ecloga (9) et Menandri (11) se excipiunt sic ut in L. adde vero his observatis id quod supra de interpolatione LBr librorum exploratum est, et intelleges cur ordini Laurentiano, quem ceteris veriorem esse paene in eo fuit ut ipse crederem (cf. mus. Rhen. XXXIX p. 556 sq. et infra p. 255 adn.), iam fidere licere negem, nisi ubi cum ceterorum codicum dispositione congruat. atque congruentiae exempla per partes capitum particulasve conspicuae modo protulimus. memorabile est autem, quod compilator Laurentianus in prioribus libris illi similia congregandi rationi paulo minus studuit (velut cf. II c. 15. 31. 46), immo progrediente demum lectione eam sui fiduciam nanctus est, ut liberiorem iniret disponendi viam supra significatam.

Laurentianus autem ordo si ab ipso Stobaeo recedit licentius, iam ablegamur ad SMA, sed unde nova suboriatur difficultas. nam quod iam dixi, dissidet classis MA ut ab LBr libris sic etiam a Vindobonensi haud raro procul. utri igitur magis confidere licebit, Vindobonensi libro Trincavellianisque an MA Mac. librorum archetypo? Vindobonensi, dices, nunc illi quidem vetustiori, cuius praestantia etiam eo cernitur, quod ordine eius recepto recuperantur saepe eclogarum unius

auctoris collectiones continuae, quae adeo alphabetice interdum conserantur nec interrumpantur alienis. velut si florilegii caput 73 secundum Vindobonensem ordinaveris, habebis triginta eclogas in catenam continuam uno lemmate *Εὐριπίδου* ligatas 1. 3. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 29. 30. 31. 32. 34. 35. 36 Mein. contra si libros sequeris MA, adaugebitur sane Euripidearum numerus quinque aliis (ecl. 26. 28. 33. 41. 55. 57 addunt MA, om. S; ecl. 30 hab. S, om. MA), at magna illa et perpetua unius poetae eclogarum series disturbabitur interiectis alienis. audio haec, sed aliter iudico. nam ut discinditur sane Euripidearum complexus in MA, ita si per se solas numerabimus Euripideas non modo maior fit caterva, sed etiam ordinis tenacior alphabetici. quod ut perspiciatur, totum caput digestum adpono ex fide librorum MA etiam lemmatis diligenter adscriptis: 1 *Εὐρ.* 2 *Μενάνδρου* 3 *Εὐρ. Ἱππολύτῳ* 4 *Μενάνδρου* 5—6 *Εὐρ. Οἰδίποδος* 7 *Μενάνδρου* 8 *Εὐρ. Μηδείᾳ* 9 *Εὐρ. Ἑκάβῃ* 37 *Ὁμήρου* 10 *Εὐρ. Μελανίππῃ* 38 *Ἡσιόδου* 11 *Εὐρ. Δανάῃ* 39 *Ἀλέξιδος* 12 *Εὐρ. Ἀλόπης* 40 *Μενάνδρου* 41 *Εὐρ. Αὔγης* 42 *Ἀλέξιδος* 13 *Εὐρ. Αἰόλου* 43 *Μενάνδρου* 14 *Εὐρ. Αἰγέως* 44 *Μενάνδρου* 15 *Εὐρ. Ἀνδρομάχης* 45 *Μενάνδρου* 16 *Εὐρ. Αἰγέως* 17 *Εὐρ. Ἀνδρομάχης* 46 *Μενάνδρου* 18 *Εὐρ. Ἀνδρομάχης* 47 *Ἡσιόδου Θεογονίας* 19 *Εὐρ. Ἀνδρομάχης* 48 *Ἀντιφάνους* 20 *Εὐρ. Βελλεροφόντου* 49 *Ἡσιόδου Ἔργων* 50 *Ἐν ταὐτῷ* 21 *Εὐρ. Δανάης* 51 *Σοφοκλέους Ἐπίγονοι* 22 *Εὐρ. Δανάης* 52 *Ἀντιφάνους* 23 *Εὐρ. Ἱππολύτου* 53 *Φιλίσκου Φιλαργύρων* 54 *Σοφοκλέους* 58 *Μενάνδρου* 55 *Εὐρ. Ἱππολύτῳ* 56 *Ὑποβολιμαίου* (cf. Photius) 24 *Εὐρ. Ἰνοῦς* 25 *Εὐρ. Ἰνοῦς* 59 *Μενάνδρου* 26 *Εὐρ. Ἰφιγενείας* 27 *Εὐρ. Μηδείας* 28 *Εὐρ. Οἰδίπους* 29 *Εὐρ. Μελεάγρῳ* 31 *Εὐρ. Μελέαγρος* (*τοῦ αὐτοῦ* nec pl. A) 57 *Εὐρ. Φοίνικι* 60 *Φωκυλίδου* 61 *Σιμωνίδου* 32 *Εὐρ. Μηδείας* 33 *Ἐν ταὐτῷ* 34 *Εὐρ. Ὀρέστης* 35 *Εὐρ. Φρίξῳ* 36 *Εὐρ. Φοινίσσαις* 62 *Δημοκρίτου*

[redacted]

63 *Γαΐου ὑπὲρ Λουκίλλης* 64 *Γαΐου κατὰ Μενάνδρας*. nominibus igitur, quae diductis litteris significavi, computatis vides viginti fabulas Euripideas secundum litterarum ordinem procedere in MA, cum in S eadem ratione consertae non sint nisi quindecim (12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 27). denique sub finem capitis per litteras ordinatae offeruntur in MA eclogae 32. 33. 34. 35. 36, item in S, nisi quod omissa ibi est 33. revera igitur vetustioris illius gnomologii, quode saepius dixi in commentario, plura multo et clariora vestigia comparent in MA quam in S. iam quaere, si placet, librarii arbitrio utrum magis conveniat, complures undique eiusdem scriptoris eclogas acervare more Vindobonensi an imaginem quasi tessellatam componere tam affabre, ut in tanta diversissimorum auctorum vicissitudine ordo tamen alphabeticus vetustioris gnomologii conservetur. ego, quid respondendum sit, ne punctum quidem temporis dubito. artificium quod miramur gnomologi est, rudis constipatio librarii. nimirum ipse gnomologus ut novum corpus, quod ex Euripidis aliorumque poetarum anthologiis conditurus erat, copia et varietate commendaret, eam fere rationem iniit quam cognovimus ex MA: florilegium Euripidis excerpsit ille quidem religiose, sed singulis Euripideis si non ubique tamen crebro interposuit eclogas Menandri aliorumque poetarum aliunde depromptas. quo autem impensius uberrimum Euripidis anthologium exscribere studuit, eo nunc saepius pristina eius per ordinem litterarum pellucet dispositio. Vindobonensi igitur fundamentum subtrahitur. suo Marte librarius Stobaeo reluctante in unum acervum coegit Euripideas eclogas, quia sic operam scribendi haud mediocriter imminui perspexerat. et quam propensus fuerit ad bonam chartam lucrandam, supra indicatum est. semel igitur eclogis triginta Euripideis poetae nomen adscribitur in S, cum tricies pluriensque *Εὐριπίδου* illud exstet in MA. neque difficile nunc est ad explicandum, quod dum traicit eclogas librarius Vindobonensis sex omisit Euripideas (26. 28. 33. 41. 55. 57), quas ex archetypo servarunt MA, cum unam tantum modo

adtulerit (ecl. 30), quam praeterierunt illi. erras autem, si forte putas hanc inter MA et S quam descripsi discrepantiam reperiri raro. nam selegi cap. 73, non quod differentiae exempla eius consimilia abessent, sed quia anthologii Euripidei reliquiae faciunt sane ut vim habeat persuadendi maximam. nunc re ipsa semel explanata numeris notasse sufficiat exempla alia. velut facile intellegitur, intra c. 62 utra propius accedat dispositio ad Stobaeanam, haec artificiosior MA librorum archetypi 16. 17. 18. 27. 19. 28. 29. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 30. 26. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41, an illa Vindobonensis, quae maioris continuitatis vel simplicitatis specie se insinuat fallaci 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 32. 33. 34. 36. 37. 38. 39. 40. 41. hoc unum commemoro etiam hic complures eclogas desiderari in S (17. 24. 31. 35). eadem ratione in flor. 64, 1—15 imago librorum MA (1 Dicaeog. 4 Eur. Antig. 2 Men. Aphrod. 5 Eur. Danae 3 Men. ⟨Aphrod.?⟩ 6 Eur. Andr. 11 Archil. 7 Eur. Andr. 12 Archil. 13 Sophoclis 14 Phanoclis 8 Eur. Dict. 9 Theocr. 10 Eur. Meleag. 15 Men. Andriae) discrepat cum ea quam Gesner invexit secutus ordinem Trincavellianum, id est fere Vindobonensem, cui tamen deest ecloga Theocriti. et Gesnerum, cuius dispositio hic et alias fere iteratur a Gaisfordo et Meinekio, id maxime fefellit, quod ordines tam diversos inter se ita conciliari posse putabat, ut Trincavelliano insereret per alteram suam editionem eclogas eas, quas ex Mendozae codice accedere viderat novas. immo proficiscendum esse ab ipso Escurialensi non solum capitibus apparet modo illustratis, sed multis velut 46. 48. 51. 52. 54. 58. 67. 68. 75 aliisque, ubi similiter STr. et MA inter se discordare videas atque in illis. quamquam opportune accidit quod in aliis aut minus aut omnino nihil discedit S, ergo plus minus SMA inter se conspirant. atque huius concordantiae testes per volumen tertium, ubi archetypi multo est sequacior S, passim occurrunt (velut tituli 8. 9. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20, al.) nec ita pauci ex reliquis, velut 47. 55. 56. 66, alii. tantum non ubique est consensus inter MA et S etiam in c. 59. 63. 69, aliis.

commemoro haec, ut etiam coniuncta SMA librorum auctoritate stabiliatur quod supra docui, varietate quam maxime insignes fuisse Stobaei capitum figuras. modo congregatae unius scriptoris eclogae procedunt turmatim, modo dispersae per maiorem tituli partem ac dissipatae. velut capitis 55 tam in S quam in MA haec est imago: 1 Eur. 2 Aristoph. 3 Bacchyl. 4 Eur. 5 Philem. 6 Eur. 7 Aristoph. 8 Aristoph. 9 Menandri 10 Herodoti, capitis 56 haec: 1 Aristoph. 2 Aristoph. 3 Menandri 4 Amphidis. 5 Menandri 6 Phocyl. 7 (om. S) Menandri 8 Aristoph. 9 Menandri 10 Arati 11 Menandri 12 Aristoph. 13 Eur. 14 Eur. 15 Philem. 16 Socr. 17 Xenoph. 18 Musonii 19 Xenophontis, capitis 72 haec: 1 Diodori 2 Menandri 3 Eur. 4 Eur. 5 Hippon. 6 Eur. 7 (om. S) Menand. 8 Eur. 9 Antiphan. 10 Eur. 11 Menandri 12 (om. S) Eur. 13 (om. S) Eur. 14 Eur. 15 (om. S) Sereni 16 Plutarchi. in capite 71 florilegus singulas fere Euripidis eclogas aliorumque sic alternat membratim: 1 (om. S) Eur. 2 Theogn. 3 Eur. 4 Sapphus 5 Eur. 6 Hesiodi 7 Eur. 8 (om. S) Eur. 9 (om. S) Theodori, cf. etiam flor. c. 59. 60. 61. 63. 70. sed ipse totum percurras, si placet, librum tertium, nam quae exposui confirmari videbis capite 8. 9. 10. 14. 16. 19. 20. 36. 37. 38, aliis.

denique ut uno oculorum obtutu pateflant traiciendi artes quibus integriorem formam inmutarint S et L, ex utroque latere pono recensiones capitis 52. id autem seligo, quia et brevius est et indolis simplicioris.

S	MA	L
1	1 *Εὐρ. Ἀνδρομάχης*	1
2	{ 6 *Ἀγάθωνος*	6
3	{ 7 *Μητροδώρου*	7
4	2 *Εὐρ. Ἀνδρομέδας*	2
6 }	{ 8 *Μητροδώρου* }	3
7 }	{ 9 *Μενάνδρου* }	4
8 }	3 *Εὐρ. Μελανίππῃ*	8
9 }	10 *Μενάνδρου*	
10	4 *Εὐρ. Ἀρχελάου*	9

	5 *Εὐρ. Δίκτυι*
11	11 *Κρατῖνος ἐν Εὐνείδαις*
12	12 *Θεόγνιδος*
13	13 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Θεαιτήτου*
14	14 *Πλάτωνος Νόμων β'*
15	16 *Πλάτωνος Νόμων ια'*
16	15 *Θεοφράστου*
17	18 *Ὁμήρου*
18	17 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου*

Euripideas igitur gnomas, quod identidem observat in archetypo per longiorem capitis partem dispersas que disiunctas Vindobonensis produxit manipulatim sed ecloga quinta. sic simul effecit ut duo Metrodori coirent vicini. denique sub finem capitis maluit bis coniungere Platonis locos quam semel tres dare et de temeritate autem librarii si quae dubitatio re set, ea stirpitus evelleretur Laurentiani cum MA co in quattuor primis eclogis et in octo extremis maxim spicuo. quamquam ne L quidem omni ex parte ar indolem conservavit. duabus enim eclogis in priorem capi tem retractis triada saltem Euripidearum composuit cohae (2. 3. 4). et multo hic quidem quam Vindobonensis negle rem egit. nam transpositione occupatus non modo trimetrum illum ex Dictye Euripidea petitum (5) sed etiam chum Menandri (10). ceterum etiam huius capitis ' vellianae dispositioni, id est Vindobonensi semel a tatem nanctae in altera editione (p. 357) ita obsec Gesner, ut ad sinceriorem Escurialensis libri distribu reverti veritus senarium Euripidis illum quamvis ex M re tamen adnecteret quasi catenae Euripideae anulum extrem

ut summam faciam, archetypi ordo praestatur SL dicum consensu. ubi discordant MA cum S aut L v utroque, illi magis ad archetypum se adplicare censen quam ceteri. difficultates igitur non nullae remanent quidem subsidiis non ubique superabiles. raro sane dis MA inter se ipsi (cf. p. 178). sed eae eclogae, quae

uperstites non sunt nisi in libris STr., dubites interdum ubi inserendae sint. etsi haec quidem dubitatio eo minuiur, quod Vindobonensis liber in principio magis capitum ab rchetypo recessit omninoque fidelior est in tertio libro quam ı quarto. item haereas in eclogis aliquot collocandis quae solo rvatae sunt Br, licet parvolus sit earum numerus demptis imirum eis quas ut fidei sublestioris in infimam paginam legare tutius visum est. at longe aliter res est in paucis is capitibus, quibus ex L Br tot eclogae novae succrescunt, t de archetypi instauratione plane desperandum sit. fieri rtasse potest, ut aliquando contingat demonstrare earum logarum quae nunc desunt in SMA, aliquam partem licenter aliis Stobaeani operis capitibus a gnomologo Laurentiano tractam esse. sed ut nunc fortunae sunt, ne diversas recensios ex meo ego arbitrio miscerem, re diu pensitata in Laurenına dispositione qualicumque adquievi discrepantiis tamen terorum librorum ita adnotatis ut etiam horum dispositio iique in promptu esset. sic igitur exhibui huius voluminis pita 5. 6. 11. 13. 28. 32. quamquam erunt fortasse qui rollarii instar supplementa Laurentiana adnexa malint. et tegra si res esset, in quinto saltem capite vel etiam in sexto spositionem MA(Tr.) librorum non derelinquerem. plana item res est in capite 31: cum ordine tantum eclogarum, non ımero distet L ab SM, horum imaginem expressi, non illius.

vel haec respiciens, quae de archetypi eclogarum ordine lumbravimus pauca et stricta, facile intelleges, et quam nesse fuerit de cuiusvis eclogae sede instrui legentes non ne aliqua ipsorum et magna editoris molestia et quam procul vero aberrarint qui superiore aevo Stobaei florilegium ediecrunt. de quorum opera nunc breviter monere utile erit.

Conradi autem Gesneri prodierunt editiones tres. prima 'iguri a. 1543 ad Trincavellianae principis, de qua supra ixi, exemplum exacta, altera ex codice Mendozae adaucta uidem sed interpolandi libidine et traiciendi depravata Basileae emissa a. 1549, denique tertia alterius simillima 'iguri a. 1559. harum quanti quaeque habenda sit quibus-

que subsidiis ac rationibus adornata fuerit, diligenter exposui mus. Rhen. XXXIX p. 368 sqq. in prima autem editione praeter Tr. et Frob. consuluit Gesner Raphaelis Volaterrani commentariorum editionem Basileensem (a. 1530), Varini Camertis Apophthegmatum editionem Cracoviensem (a. 1522), denique manu scripti 'fragmentum Stobaei, quod aliquot sermones priores continebat' nunc perditum, idque acceperat per Ioannem Oporinum Basileensem. sed ne Oporini quidem librum maioris pretii fuisse ipse prodit Gesner bibl. univ. f. 456r commemorato indicio hoc *initio ascribitur βιβλίον α'*, quo ipsum quoque Trincavelliani generis fuisse apographum arguitur, cf. mus. Rhen. l. c. p. 373 sqq. vel huius ed. p. 225 adn. 14. adiens vero ipsas scriptorum in florilegio laudatorum editiones suoque ingenio fretus magnum corruptelarum numerum expedivit feliciter, quamvis genuinas partes ditaverit, immo interpolaverit additamentis a Stobaeo alienis (cf. mus. Rhen. l. c. p. 369). auxit malum editione secunda. nam Mendozae codicem, quem interim nanctus erat, non modo non fideliter expressit, sed eclogas inde adscitas cum editione sua prima quam multis et novis interpolationibus adauxerat ita permiscuit, ut Stobaeus prodiret sui dissimillimus. secunda tota fere iteratur in tertia, correctis tamen pauculis mendis, quorum nonnulla commemoravi mus. Rhen. l. c. p. 382 sq. ab hac autem 'vulgatae' instar habita plus minus pendent quotquot postea prodierunt editiones. mera igitur iteratio Gesnerianae est Wecheliana (Francofurti a. 1581) servata etiam eclogarum intra capita dispositione sed ut ipsa capitum series interiectis Maximi et Antonii collectaneis turbata sit. merito igitur ex hac intolerabili confusione se exemerunt proximas qui curarunt. quamquam Lugdunensem a. 1608 ego non novi nisi ex Fabricii bibl. gr. l. V c. 25. Genevensis autem a. 1609, qua post florilegium adicitur etiam 'eclogarum' editio Canteri, item Antonius et Maximus ex Wecheliana sed seorsum iterati, vulgatae auctoritatem ut ceteris locupletior etiam magis confirmavit. metricas quidem Stobaei eclogas, ne hunc praetermittam, Hugo G r o t i u s cum elegantissime interpretatus sit tum

cadavit ingeniose utque etiam Gesneri haud mediocrem monis graeci scientiam longe superaret. ac prodierunt ta poetarum quorum altera pars ad 'florilegium' pertinet isiis a. 1623, memoratu etiam ideo digna, quod codicem isinum A editor adhibuit primus, festinantius tamen. idem m quoque librum Parisinum consuluit eum qui n. 2092 sigas est, sed Trincavellianae hunc originis esse et inscriptione emur a Grotio (p. 518) commemorata et collationis speci- ie quod debeo Hermanno Diels (vide mus. Rhen. XXXIX 367). iam devenimus ad Nicolaum Schow. atque in huius dem editione vel, ut accuratius dicam, in editionis parte na (Lips. a. 1797) quae titulos XXVII priores continet, l laudari possit non reperio nisi quod semper imperfecta isit. utinam ille Stobaeum numquam attigisset suoque nini pepercisset. ita nullum supinae neglegentiae genus nullum frivolae temeritatis exemplum, quo non repleta editio Schowiana. et cum post Meinekios et Bergkios m nostrae aetatis homines doctos hac farragine viderem ficari, meum esse putavi novem eius libros, quorum signa ipse explicaret editor commoveri non potuerat, sub examen are (mus. Rhen. XLI p. 27—66). contigitque mihi cali- e discussa certo cognoscere libros vel describere plurimos: est Vindobonensis, D. E. F. G. sunt generis Trincavelliani, nominatur editio Wecheliana. ex reliquis tribus numero perexigui momenti est et fortasse ne Stobaeanus quidem r quippe ad unam tantum modo eclogam adscitus (cf. mus. n. l. c. p. 52). de B. C. autem ita disseruisse mihi videor, novicia eorum indoles et interpolata non iam in obscuro neque igitur 'parvulus' ille codex titulos XXXVIII priores lectens, quem per Caietanum Marini sibi oblatum esse bit Schow epist. cr. ad C. G. Heynium p. 49 (cf. mus. n. l. c. p. 56), tanti habendus videtur quanti eum ipse t. tanti autem si erat, Schowium certe non parem fuisse dhibendo, satis illis edocemur quae ex Vindobonensibus mem- nis idem enotavit neglegentissime. sed Schowii editionem, Gesneri captiosae interpolationes paucis exceptis sine ullo

scrupulo pro Stobaeanis venditantur, qui plene pernoscere volet, adeat commentationem modo indicatam.

ad probiores rationes revertit Thomas Gaisford qui florilegium edidit Oxonii a. 1822 quattuor voluminibus, quae fere iterata prodierunt Lipsiae a. 1823—24. Parisino enim libro post Grotium denuo collato haud paucas eclogas vel eclogarum particulas, quas ex Mendozae codice edere aut oblitus erat Gesner aut noluerat, recte supplevit earumque quas ab ipso Gesnero invectas esse perspexit magnam partem abiecit. sed cum Escurialensem librum non nosset, Vindobonensem autem non consuleret ante editionem emissam, Parisinus A ei 'optimus est et absolutissimus' (praef. ed. Ox. p. V), quem re vera passim correctum esse multisque et temerariis cum mutationibus tum additamentis depravatum nos cognovimus. accedit vero quod spinoso Parisini excutiendi labori vires eius aut tempus adeo non suppetierunt, ut denuo rem aggrediendam esse equidem paucis paginis inspectis intellexerim. sed ne morosius de Angli editoris meritis iudicare videar, colluctatus est ille quantum validissime poterat cum difficultatibus multaque in singulis melius quam priores editores administravit, sed quominus novum iaceret quo opus erat criseos fundamentum, tam optimorum librorum inopia quam timiditas quaedam iudicii vel infirmitas obstabant. nam quos praeter Parisinum A libros adhibuit, proletarii fere sunt, Laurentiano autem recte uti nesciit. denique Augustus Meineke ad Stobaeum edendum accessit paratus felici ingenii acumine poeticique in primis sermonis peritia admirabili, sed librorum scientia instructus non meliore. Gaisfordi igitur plagulas typothetae tradidit Teubneriano (Lips. a. 1855—57) totque menda inter legendum tam praeclare sustulit, ut merito inter eos habendus sit qui emendationi profuerunt plurimum, at recensioni, quae dicitur, nihil. sexcenties autem eo erravit, quod Gaisfordi de codicibus iudicio addictus nimium tribuit Parisino aut quod anthologii rationibus et eclogarii neglectis restitutum ivit non, ut par erat, excerptorem, sed ipsos scriptores poetasve in florilegio excerptos.

mihi quid in hac editione propositum fuerit, iam puto elucere. ad librorum manuscriptorum fidem reversus id operam dedi, ut et ordo eclogarum et contextus ab illorum archetypo abesset quam proxime. in aestimanda autem librorum memoria ne quis denuo deciperetur vulgatae fallaciis, ubicumque utile visum est, et unde orta esset vulgata et quo spectaret 'margo Gesneri' diligenter indicavi. de lemmatis vero hanc mihi praescripsi normam, ut nullum admitterem non ipsa librorum auctoritate firmatum. nihil enim perversius duco nihilque pristinae operis imagini obscurandae aptius, quam lemmatum vel numerum augere ex arbitrio vel traditam formam derelinquere. quamquam et hoc scias oportet inaequalitatem quandam ab hac muneris parte omnino procul haberi non posse, non modo quia ipso lemmata adscribendi more, ut supra vidimus, librarii inter se dissidebant, sed quia ubi operis tessellatim compositi aliqua particula per arbitrium demebatur ibi etiam vicinae inscriptionem tesserae haud ita raro per librarium rescribi aut attrectari necesse erat. neque deesse puto indicia, quibus appareat archetypum lemmatis, imprimis *τοῦ αὐτοῦ* isto minus luxuriasse quam classem MA, cum praesertim hi libri haud raro dissentiant inter se ipsi. sed totum locum hic excutere longum est. neque magis adducor, ut ipsius contextus Stobaeani emaculandi meam rationem hoc loco uberius enarrem. ante omnia autem hoc spectavi, ut excerptorum gnomologorumve a Stobaeo expilatorum artem artesque indagarem. nisi enim cognitum habes quam libere interdum in veterum commentariis testimonia poetarum scriptorumve inmutata sint vel quotiens demendo addendo interpolando excerptores et florilegi eclogas qualescumque titulis suis ausi sint accommodare, in hoc quidem criseos genere parum proficies (lect. Stob. p. 8). quod et huius voluminis patefit exemplis luculentis et nuperrime patefactum est eis quae de gnomologiorum Graecorum historia atque origine docte et sagaciter disseruit Antonius Elter commentationibus aliquot Bonnae editis a. 1893. cum Stobaei autem opere diu est postquam ego primum familiaritatem contraxi. 'lectiones Stobenses' quod inscripsi specimen Ritschelii actis

insertum est a. 1872, nec deinceps florilegii edendi consilium plane abieci. postquam vero aliquot anni praeterierunt, exsequi coepi rei difficultate non deterritus nec sumptum pro mea parte detrectavi nec laborem, quo solverem Wachsmuthio quod duobus ante lustris dedi promissum. sed in tanto cuiusvis generis scriptorum nobilium et ignobilium conventu quis est quin virium sentiat imbecillitatem? eo igitur exoptatius mihi fuit, quod duo viri bene volentes, dum plagulas libri ex prelo recentes perpurgare non dedignantur, opera me et consilio amico adiuverunt, Franciscus Buecheler et Curtius Wachsmuth. atque hic quidem, gnomologicorum studiorum dux nuper et quasi signifer, bene aliquam multos librariorum errores sustulit, cum alios indicaret perspicaciter, ille vero, cuius nomen mihi non propter ingenii solum et doctrinae copiam carum libri frontem decorat, inter legendum socius operis factus emendationem florilegii et interpretationem tam egregie promovit, ut vel vulnera quae aliis visa erant insanabilia curatione haud raro felicissima sanaret. cum autem virum venerabilem quae typis mandaveram per totum librum salutari suo consilio prosequi non pigeret, hoc unum ego aegre tuli, quod saepius chartarum angustiis prohibitus sum, quominus integra cum lectoribus communicarem quae ille scite monuit ultro quaerentive mihi respondit expedite sive meam aliorumque sententiam infringens sive sustentans suam. sed interim suasor ac dudum fautor adornandae huius editionis exstiterat Augustus Nauck, qui cum diutinam emendando Stobaeo operam navaret et in poetis praecipue cum Cobeto et Meinekio de palma certaret, per litteras mihi transmisit coniecturas haud ita paucas et ex parte eximias. memoriam viri cum meo dolore nuper defuncti, cum quo per plus quam viginti annos grata quadam litterarum communicatione coniunctus eram, fideliter servabo. ut ipse praeclare meruit de litteris nostris sic aliorum fuit candidus iudex et sincerus nec suo umquam partium sectarumve studio corruptus.

praeter eos autem, quos supra suo quemque loco dixi codicum inspiciendorum [illegible] adiutores [illegible] partes etiam

alii homines docti grato animo mihi hic nominandi sunt haud pauci, sive quod collationis specimina mihi obtulerunt vel librorum scientiam meam amplificarunt, Ingramus Bywater, Hermannus Diels, Antonius Elter, Ricardus Foerster, Guilelmus Meyer, Ervinus Rohde, Eduardus Schwartz, Henricus Stevenson, Hieronymus Vitelli, sive quod de singulis locis suas mihi significare voluerunt sententias vel coniecturas, ut Segofredus Mekler et Paulus Thomas, sive denique quod aditum mihi pararunt ad rem felicius suscipiendam et commodius, ut Ricardus Schoene et qui olim eius erat collega humanissimus, Augustus Goeppert. optime vero de his studiis meis sublevandis meruisse Guilelmum Nokk, virum excellentissimum, etiam hoc loco grate testari iuvat.

Friburgi Brisgavorum mense Novembri a. 1893.

NOTARVM TABVLA

S	codex Vindobonensis Sambuci (prol. p. VII)
Tr.	editio Trincavelliana ex codice Marciano expressa (prol. p. XXIII)
Voss.	codex Vossianus (prol. p. XXVI)
Frob.	gnomae Frobenii (prol. p. XXVI)
M	codex Escurialensis Mendozae (prol. p. XXIX)
M[d]	codicis Escurialensis collatio Dindorfiana (prol. p. XXIX)
A	codex Parisinus (prol. p. XXXVI)
Mac.	Macarii Chrysocephali rosetum (prol. p. XXXX)
corp. Par.	corpus Parisinum gnomologicum (prol. p. XXXVIII)
L	codex Laurentianus florilegii sacri profani (prol. p. XXXXIV)
Br.	codex Bruxellensis (prol. p. XXXXVIIII)

[redacted]

ADDENDA ET CORRIGENDA

p. 1 pro *S in calce folii 53*[r] lege *S in calce folii 54*[r]

p. 3, 1 inscribendum fuit CAPVT CVII eique rationi convenienter reliqua, ut docui proleg. p. VIII sqq.

p. 11, 2 *μάλιστα προμηθεῖσθαι χρή, ὅπως κτέ.* Cobet mnemos[2]. II p. 92

p. 13 adn. 6 lemmatis particula *θένους* (compend.) in A superest

p. 14 adn. 10 etiam A habuit *σῖτία*, licet nunc aegre agnoscatur

p. 18, 6 deleatur lemma, quod M non magis iterat quam ceteri libri. testatur Otto Cuntz

p. 20, 1 pro *συμφερόμενον* malim *συναφαιρούμενον*. subdubitans *συμφθινόμενον* coniecit litteris ad me datis a. 1882 E. Rohde. Rohdii nomen substituatur anonymo, quem commemoravi p. 19 adn. 12 et 18

p. 27, 3 corrigendum fuit *Σώτα* vel *Σωτᾶ*, vide p. 590 adn. 2

p. 27 adn. 9 lege: Buecheler

p. 32, 7 scripserim *ἐκ τῶνδε κα φανερὸν* [*ἂν*] *εἴη κτέ.* ibid. adn. 10 iterata ecloga interim minus offendor

p. 35, 10 *ἄνευ ὁμιλίας* servandum est

p. 40, 7 sqq. cf. gnomol. Paris. ed. Sternbach (Cracov. a. 1893) 331 p. 34 *Διογένης ἔφασκε φωνῆς ἀκηκοέναι κακίας αὐτὴν αἰτιωμένης καὶ λεγούσης· 'οὔτις ἐμοὶ τῶνδ' ἄλλος* (*τῶν κακῶν* cod. *τῶνδ' ἄλλος* Sternbach ex Stob.) *ἐπαίτιος, ἀλλ' ἐγὼ αὐτή'.*

p. 41, 8 *παρασκευάζειν* recipere debui ex Macario, cf. prolegom. p. XXXXIII.

p. 42, 1 sqq. cf. gnomol. Paris. 332 sive prolegomena mea p. LII.

p. 43, 12—44, 15 admodum variat gnomol. Paris. 333, ubi sub finem *ἔφης, ὦ παῖ, ἐφ' ἡμῖν ἐστι τὴν πόλιν εὐτελῆ καὶ πολυτελῆ εὑρίσκειν· εἰ μὲν γὰρ βουλοίμεθα τοῖς πολυτελέσι χρῆσθαι, καὶ αὕτη ἡμῖν μετὰ πολυτελείας ἀπαντήσει* (lege *ἀπαντήσει*). *ἢν δ' εὐτελέσι, καὶ αὕτη πάντως εὐτελὴς ἔσται'.*

p. 45, 4 interim Herm. Joachim de Theophr. libris *περὶ ζῴων* (diss. Bonn. a. 1892) p. 67 haece elici posse putat versus: *κόγχον καὶ* [illegible] *καὶ τάδε* [illegible] *Ῥηϊδίως στήσεις πενίης* [illegible]

p. 48, 6—11 cf. gnomol. Paris. 334: *Σωκράτης Ξανθίππης τῆς γυναικὸς τὴν χαλεπότητα πράως ἔφερε κἀκείνης βοώσης οὐκ ἐφρόντιζε· Κριτοβούλου δὲ εἰπόντος· ‘πῶς ἀνέχῃ, Σώκρατες, ταύτης συμβιούσης;’ ‘πῶς δὲ σύ’, ἔφη ‘Κριτόβουλε, τῶν παρὰ σοὶ χηνῶν;’ τί δέ μοι μέλει’ φησὶν ‘ἐκείνων;’ [Κριτόβουλος]· ‘οὐδ’ ἐμοὶ ταύτης’, ὁ Σωκράτης εἶπεν, ‘ἀλλ’ ἀκούω ὥσπερ χηνός’.* ubi *Κριτόβουλος* uncinis saepsit Sternbach tamquam interpolatum, sed cf. Plat. Phaed. p. 118

p. 48, 11—49, 4 de gnomologio Par. vide proleg. p. LI

p. 49, 4—14 cf. gnomol. Paris. 336: *Ὁ αὐτὸς μετ’ ὀλίγας ἡμέρας ἀριστῶν παρ’ Ἀλκιβιάδῃ, ὡς ἡ ὄρνις ἐπιπτᾶσα ἀνέτρεψε τὸν πίνακα, συγκαλυψάμενος ἐκάθητο καὶ οὐκ ἠρίστα· ὡς δ’ ὁ Ἀλκιβιάδης ἐγέλα καὶ ἐπυνθάνετο, εἰ διὰ τοῦτο οὐκ ἀριστᾷ, ὅτι ὄρνις καθιπτᾶσα τὸν πίνακα κατέβαλεν, ‘ὅτι’ φησὶ Σωκράτης ‘σὺ μὲν πρώην Ξανθίππης ἀνατρεψάσης οὐκ ἐβούλου ἀριστᾶν, ἐμὲ δὲ οἴει ἀριστᾶν τῆς ὄρνιθος ἀνατρεψάσης; ἢ διαφέρειν τι ἐκείνην ὄρνιθος κορυζώσης γῆ;’ ‘ἀλλ’ εἰ μὲν ὗς’ φησὶν ‘ἀνέτρεψεν, οὐκ ἂν ὠργίζου· εἰ δὲ γυνὴ ὑώδης, ὠργίζου;’* cf. prolegom. p. LII

p. 50 adn. 3 lege *ad ecl. 98 p. 47, 13*

p. 51, 16 *καὶ* delet Cobet mnemos.[2] II p. 90 immerito

p. 52 adn. 1 lege: *quae monui ad ecl. 98 p. 47, 13*

p. 53, 8 *ἐπαερθείην* proposuit Cobet mnemos.[2] II p. 90

p. 54 adn. 16 *μέλοι μοι* etiam Halm lect. Stob. p. 34

p. 55 adn. 4 aberravi cum scriberem eclogam desumptam videri ex Arriani diatribis, vide Schenkelii Epict. p. 421

p. 55, 7 vide quae interim disseruit Praechter ‘Metopos, Theages und Archytas bei Stobaeus Flor. I 64. 67 ff.’ Philol. L p. 49 sqq.

p. 56, 1 scripsi *κτᾶσις*, etsi *κτῆσις* per se rectius offert M^d, nam in forma *χρᾶσις*, cuius eadem ratio est (cf. Ahrens de dial. dor. p. 131), libri mox consentiunt p. 56, 2. 63, 20. 64, 2. neque alibi hyperdoricas formas expuli. retinui *φρόνασις*, ubi nulla fere inter libros discrepantia est, velut p. 62, 7. 14. 20. 63, 1. 7. 86, 2, quamquam in Metopi eclogis p. 66 sqq. eo vergit codicum memoria, ut rectius scribatur *φρόνησις*. conspirant libri in forma *δᾶλον* p. 59, 14 eademque pellucet p. 60, 17 ex corruptela *ἄλλον*. formas *φύσει*, *συστάσει* sim. non mutavi propter librorum cum titulis Alexandri aetate inferioribus consensum (Ahrens l. s. s. p. 231). cf. quae adnotavi p. 214, 10

p. 56, 15 rescribendum fuit *ἀπολείπομες*

p. 63, 1 *εἰ*] vide p. 63 adn. 20

p. 67 adn. 6 *φύσιος* M, testatur Otto Cuntz

p. 69, 5. 6. 9 pseudodoricam formationem *ἐπιθυματικὸν* et *ὑπερμαχατικὸν* fortasse videbor severior quod exturbavi. sed praeter librorum dissensum qui est p. 69, 5. 70, 9. 71, 5 velim conferantur formae *δια-*

νοητικῶ p. 67, 11 *ἐπητικαὶ* p. 71, 13, et vix dubium erit quin *α* istud ex prava analogia subortum sit librariis

p. 71, 8 vide p. 9 adn. 10

p. 80, 7 *ὑφίστασθαι ⟨τὰ σκληρὰ καρτερία, ὄκκα δὲ ἐν τῷ φεύγεν⟩ τὰ ἀδέα, σαοφροσύνα* Cantero similiter supplet Cobet mnemos.[2] II p. 89

p. 88, 9 *ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ἐπικόπτειν κτἑ.* verbo *εἴη* deleto Cobet mnemos.[2] II p. 90 vix recte

p. 95 adn. 5 *καὶ μὴ* (sine *εἰ*) etiam M, testatur O. Cuntz

p. 96 adn. 15 lege *p. 97, 3*

p. 98 adn. 8 quod dedit Moschio nollem probassem, rectius indicat Elter Epicteti et Moschionis sent. (ind. schol. aest. Bonn. 1892) n. 18 p. 13

p. 98, 14 *τὸ ἐκ τῆς δόξης* tamquam *πάθος* intellegit Elter coll. 120 merito fortasse, quia sic servatur membrorum aequabilitas

p. 98, 17 *εἰ θέλεις* (sic MᵈABr) praefert propter subsequens *θέλεις* (p. 99, 4) Elter l. c. p. 14, sed praeter hunc ipsum locum in principio sententiarum meliores libri ubique habent *εἰ βούλει*

p. 99, 1 lege *οὕτω*

p. 99, 4 *πότερα* recepit Elter

p. 99 adn. 6 lege 7 et mox | pro ‖ 7

p. 99, 7 sq. scriptore non indignas putat has ineptias Elter l. c. p. 14.

p. 100, 7 post *ὑπάρχειν* anacoluthon potius quam lacunam indicari mavult Elter collato Epict. sent. n. 84 (Stob. flor. 46, 79 Mein.), ubi cum per *ἐξέσται* pergatur, inde ille etiam *συνέσται* comprobari putat l. c. p. 14. a principio mutila visa est sententia Buechelero

p. 101, 2 *ἐν μεγάλῃ τυγχάνοντα δυστυχεῖν* patienter fert Elter l. c. p. 15. nam *τυγχάνοντα* dici 'quia *τύχης ἐπίκαιρον δάνειον*' (Stob. III 1, 132). sed et per se displicet id interpretandi genus nec excusat soloecismum. *δυσθυμεῖν* autem commendari puto tam opposito verbo *εὐθυμεῖν* quam hoc subsequentis sententiae initio *οὐ πενία λύπην ἐργάζεται κτἑ.* denique Schenkelio (Epict. p. 465) proponenti *ἐν μεγάλῃ σικχαίνοντα δυσθυμεῖν* cur non adstipuler, docet Schweighaeuseri observatio quam adscripsi p. 101 adn. 2

p. 101, 17 verba *καὶ εὐτελείας* defendere studet artificiosius Elter l. c. p. 15, *περιγίνεται* mavult Brinkmann

p. 102, 12 *ἔπειτα βλάπτωνται* num merito receperit Elter, dubito

p. 102, 16 *ἐπαινῇ* ridicule dictum putat, sed non temptandum Elter l. c., agi enim *περὶ τοῦ ἐπὶ τροφῇ ὑψοῦσθαι* (p. 101, 10) et respici ad p. 102, 2 *μετὰ πολυτελείας ἐπαινεῖσθαι*

p. 104, 12 *exspectaveris οὔτε αὐτὸς φλεγμήνας ἄτοπον ἐργάσῃ οὔθ' ἕτερον ἀγριάνας χαλεπὸν πείσῃ* Elter ind. lect. Bonn. hib. 1892 p. 25 bene

p. 104, 16 idem ci. *παρὰ πότῳ*, sed quod *παρά* non nisi semel iungitur cum accusativo, id intra tam paucas pagellas vix mirum

p. 106, 13 *τύχη* pro *ψυχὴ* fortasse recte Elter Epict. et Mosch. sent. p. 19

p. 106, 15 *οὐδεὶς ἄρα δοῦλος* Brinkmann

p. 106, 18 *κακὸς* nec convenit cum verbis *ψυχῆς δὲ κακία* et destruit membrorum antithesin. frustra Elter l. c. p. 19 '*κακὸς δεσμὸς σώματος* quia vulgo *κακὸν* creditur et *δουλεία κακίας ὄνομα*'. immo ob hoc ipsum quod *δουλεία* scriptori est *κακίας ὄνομα*, epitheton *κακὸς* a priore membro abhorret. si autem vulgari opinioni satis fieri voluit scriptor, exspectandum fuit quod olim conieci *κακὸς δεσμος σώματος μέν*, [*τύχης*] *ψυχῆς δὲ κακίων*. eoque adiutus proposuit Schenkl *κακὸς δεσμὸς σώματος μὲν τύχη, ψυχῆς δὲ ⟨κακίων⟩ κακία*, sed vix placebit haec eiusdem vocis cumulatio

p. 107, 8 *φεύγουσιν* conieci apud Schenkelium

p. 107, 13 integram esse sententiam mihi non persuasit Elter

p. 108, 2 *κακίᾳ ἀρετῇ* Elter

p. 109, 3 *περίβαλλε* contra ML retinet Elter, subesse enim *τῇ οἰκίᾳ*

p. 109, 8 sqq. cf. Elter l. c. p. 20 qui reprobat Meinekii supplementum *ἀλλοῖον ⟨ὄν⟩*

p. 109, 16 sqq. 'concludendum erat *μὴ ἀντὶ φίλων — κόλακας κτέ.* quod cum inane esset, *μὴ ἀντὶ κυνῶν φυλάκων* (quod om. A[1]) — *λυμεῶνας λύκους* dixit, nam simplex *μὴ ἀντὶ κυνῶν — λύκους* stare non poterat' Elter l. c. p. 20. ceterum cf. Socrates Stobaei III 14, 23

p. 110, 6 quod proposuit Gaisford *ἐὰν θαυμάζῃς τὰ μικρά, πρὸς τῶν μεγάλων καταφρονήσῃ* veri simile putat Elter l. c. p. 21 adnotans '*πρὸ* noster non utitur, *πρὸς* saepissime'. magis me movet, quod melius sic consulitur membrorum concinnitati

p. 110, 10 MA librorum traditionem *Οὐδὲν μικρότερον φιλοκερδείας καὶ φιληδονίας, οὐδὲ κρεῖσσον μεγαλοφροσύνης καὶ ἡμερότητος καὶ φιλανθρωπίας καὶ εὐποιίας* commendat Elter l. c. p. 21 (coll. Stob. flor. 46, 80 Mein.), idem igitur in proximis tuetur p. 111, 1 *οὐδεὶς φιλοχρήματος καὶ φιλήδονος κτέ.* idque merito, ut videtur

p. 116 adn. 9 *αἰσχρόν* nihil amplius M teste Cuntzio

p. 146 adn. 11 *τῆς αἰσχύνης* M, testatur Cuntz

p. 148 adn. 11 *ψεγομένων* etiam M teste eodem

p. 149, 4 debui recipere *ἐπᾶραι καὶ χαυνῶσαι.* occupavit autem Buecheleri inventum Cobet mnemos.[2] V p. 379, qui in prioribus fortasse recte *καταρτῦσαι*

p. 155 adn. 13 *μηδ'* esse in M testatur mihi Cuntz

p. 158, 1 *πάντων δὲ μέγιστον κτέ.* offert etiam Br post ecl. 1, 201 lemmate non iterato. praemittitur sane indiculus *ἐκ τοῦ περὶ φιλαυτίας* quo demonstretur ecloga ex capite 23 desumpta in quo iteratur n. 18. sed re vera eam ex primo potius exhiberi inde elucet, quod *συγγνώμην*

legitur in Br (p. 158, 2 H.), non *ξυγγνώμην* ut infra, item dein *αεί* (p. 159, 2), non *δεῖ*

p. 159, 4 ecloga recurrit in excerpto maiore III 30, 17, ubi vide

p. 162, 1 lege 205ᵃ. in lemmate articulus *τῷ* mihi est suspectus

p. 162 adn. 1 lege *MA (post ecl. 1, 100 Mein.) Br (post ecl. 7, 75 Mein.)*

p. 176, 18 lege *σοὶ*

p. 177, 7. 8 *ἑωντοῦ, ἑωντόν* sim. dedi in Democriteis Stobaei, quia haud raro hae formae traditae sunt aut in omnibus libris (flor. 76, 16. 103, 25) aut in uno alterove, cf. Stob. II 9, 3. III 1, 210 p. 177, 8. III 38, 42. flor. 43, 44. 46, 46

p. 178, 8 *χρήματα, | αὐτῶν δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει* Nauck Philol. VI p. 419, *χρήματα | ἀνὴρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει* Kock.

p. 179 adn. 7 Greg. Naz. v. II p. 16 B et orat. III p. 66 B indicavit Nauck *mél. gr.-rom.* VI p. 125

p. 182, 14 (fr. 71 Sauppe). cf. gnomol. Paris. 327 ubi *ὅτι* pro *ὡς* datur, *φοβεῖται* pro *φοβοῖτο* (sine *καί*), dein omittitur *ἄρδην*

p. 185, 15 cf. gnomol. Paris. 330

p. 186, 9 *καὶ* ante *τέχνης* secludi iubet Cobet mnemos.² II p. 90

p. 188, 4 gnomol. Paris. 328 *Πονηροῦ τὸν τρόπον τινὸς κακῶς λέγοντος Πλάτωνα Κράτης ὁ κυνικὸς ' παῦσαι' ἔφη κτέ.* cf. proleg. p. LI

p. 188, 13 *τί ἐστι πολεμιώτατον ἀνθρώποις* per se recte Mekler. potuit testari Ausonium l. s. 2 *pernicies homini quae maxima?* vel Sen. de mor. 5 *quid est omnium inimicissimum homini?* sed ut *πολέμιον* toleretur in Stobaeo, suadet gnomologii Vaticani sive apophthegmatum Vindob. consensus

p. 195, 1 testimoniis Nauck addidit Aeneam Gaz. p. 26 Choerob. in Psalm. p. 43, 6 gramm. Herm. p. 465. vide *mél. gr.-rom.* IV p. 234. VI p. 125

p. 263, 4 *ταύροις δ' αὐτ' ἐφύτευσε κεράατα* scripsit Hiller in Bergkii anthol. lyr.² p. 334

p. 203 adn. 8 vide etiam quae dixi p. 751 adn. 14

p. 207, 16 eclogam ad Theophrasti *περὶ εὐσεβείας* librum rettulit Zeller probante Bernaysio *Theophrastos' schr. über frömmigk.* p. 176

p. 208, 13 ne quis *φρονίμως* corrigat in *νομικῶς* auctore Cobeto (mnemos.² II p. 91), reprobavi id, quia v. *δανείσαντα φρονίμως ἀπολαβεῖν φιλικῶς* et per se apte dicuntur et per adnominationem adsimilantur his *συναλλάξαντα φιλανθρώπως κομίσασθαι φιλαπεχθημόνως*. malui igitur suspectare *φρονιμοτάτου* (-*ωτέρου* Cobet). sententiae sufficiet *ὁσιωτέρου* vel *εὐσεβεστέρου*

p. 209, 4 cf. gnomol. Paris. 319 ubi *ἐν ἀνθρώπου σώματι*

p. 218, 3 *γυμνάσαι* Cobet mnemos.² II p. 92 coll. *γυμνάσας* (12)

p. 219, 6 *ἃ δ' ἐμπειρία ⟨τὰ⟩ καθ' ἕκαστα κρίνει* Cobet l. c.

p. 227, 12 *νοέειν* in *νῶσαι* (propter *ῥέξαι*) mutari vult Kaibel Herm. XXVIII p. 58 non recte

p. 229, 14 versus Epicharmei testimonia adauxit E. Norden in Fleckeiseni annal. supplem. XIX p. 433 adn. 1

p. 232, 15 (fr. 72 Sauppe) cf. gnomol. Par. 251

p. 232, 19 cf. gnomol. Par. 243

p. 233, 7 cf. gnomol. Par. 320

p. 235, 21 cf. gnomol. Par. 245

p. 236, 3 cf. gnomol. Par. 321

p. 236, 14 *κοσμέονται* pro *ῥυσμοῦνται* Natorp *die eth. des Demokr.* 33 p. 10 et p. 97. uti hoc libro licuit demum postquam Stobaei contextus typis expressus fuit

p. 237, 8 ⟨*τῶν*⟩ *παρῳχημένων* etiam Natorp l. c. 60 p. 13

p. 238, 12 cf. gnomol. Par. 154

p. 239, 11 cf. gnomol. Par. 323

p. 240, 3 cf. gnomol. Par. 323

p. 240, 6 cf. gnomol. Par. 323 ubi extrema haec *ζηλωτοὺς δὲ οὐδεπώποτε*

p. 246, 1 cf. gnomol. Par. 324

p. 246, 6 cf. gnomol. Par. 325 ubi *καὶ γὰρ καὶ τούτους*

p. 255 adn. 9 deleantur verba *non solum quia — sed ideo.* mallem exhibuissem MATr. librorum dispositionem repraesentatam a me mus. Rh. XXXIX p. 530. nam una tantum ecloga (54 H.) ditior est L quam illi. cf. prol. p. LXI. idem fere valet de capite sexto, cf. mus. Rh. l. c. p. 532 sqq.

p. 258, 5 cf. gnomol. Par. 313

p. 261, 17 cf. gnomol. Par. 91

p. 263 adn. 1 dele verba *in margine archetypi olim*

p. 263, 14 *ἀνύβριστα,* quod habet Democratis cod. Pal., *ἀνυβριστὶ* fuisse ci. Natorp *die eth. des Demokr.* 87 p. 15 adn.

p. 264, 3 *μερὴ* ut *ἰακώτερον* praefert nunc Buecheler idque verum puto. quamquam ipse fuerit Stobaeus corruptela deceptus

p. 266, 11 cf. *Χρησμοὶ τῶν Ἑλλ. θεῶν* ed. Buresch n. 90 p. 126. gnomol. Par. 314

p. 267, 3 cf. gnomol. Par. 316

p. 268, 8 cf. gnomol. Par. 315 ubi *Ἀλέξανδρον προτρεπομένων τινῶν ἰδεῖν τὴν Δαρείου γυναῖκα διαφέρουσαν κάλλει ʽαἰσχρόνʼ εἶπε ʽτοὺς ἄνδρας νικήσαντα ὑπὸ γυναικῶν ἡττηθῆναιʼ.*

p. 270, 10 vide proleg. p. XXXIV adn.

p. 272, 10 cf. gnomol. Par. 317 ubi extrema sic: *συνήσει, ὡς οὐκ ἂν προδοίη τις* (*τίς* cod.) *τοιούτοις ἀρκούμενος.* confirmatur igitur quod scripsi *προδοίη,* recipiatur etiam *τις τοιούτοις* (vel *τούτοις*)

p. 273, 3 plane consentit gnomol. Par. 318

p. 284, 11 cf. proleg. p. LI

p. 288 adn. 12 *τύχοι* M teste Bethio. *χῆρα* sed *ῆ* in ras. corr. M², testatur idem

p. 295, 6 vide proleg. p. XXXXVII

p. 295, 9 cf. gnomol. Par. 311.

p. 310 adn. 3 lege *Sophoclis tres ordine litterarum sese excipientes*

p. 315, 5 lege *μηκέτι*. erunt fortasse qui suspectent *ἐξῇ*

p. 315, 9 'recte libri *ὑπὲρ πλειόνων ἀποθνῄσκοντα*. tollendum *συμφέροντι* quod nescio quis male iteravit' Buecheler

p. 315, 12 debui *μοῦνον*, ita Natorp (l. c. 63 p. 13) cf. p. 357, 6. 484, 16

p. 316, 9 cf. gnomol. Par. 98

p. 319, 5 gnomol. Par. 301 ubi *ὑπὸ τυράννου* et in fine '*εἰ γὰρ ἦσαν*' *εἶπεν* '*ἐτυράννεις;*'

p. 319, 14 cf. gnomol. Par. 100, unde recipiendum erit *τοίχου καταπίπτοντος ἢ οἰκίας*

p. 321, 8 cf. gnomol. Par. 302

p. 321, 10 cf. gnomol. Par. 303 ubi scribendum fuit *προνοεῖτε*

p. 322, 2 cf. gnomol. Par. 304

p. 324, 16 cf. gnomol. Par. 213 ubi *ὡς ἀπό τινος χαλεπῆς νόσου ἀνέφρωσεν*

p. 325, 10 cf. gnomol. Par. 214

p. 326, 23 cf. gnomol. Par. 305

p. 327, 16 cf. gnomol. Par. 99

p. 328, 13 cf. gnomol. Par. 101

p. 334, 4 cf. gnomol. Par. 67

p. 334, 5 lege *ἀποστραφέντων*

p. 340, 11 '*χρονιᾶς* verum puto' Buecheler. dubito

p. 343, 2 virgula deleatur post *ἄγει*

p. 349, 8 Menandro versum tribuunt Boiss. an. gr. l. c. quia Menandrei sunt proximi. monuit Nauck mél. gr.-rom. VI p. 127

p. 357, 8 Democrat. 27

p. 357, 12 sequi debui ordinem librorum MABr (34. 33), cf. adn. 19 et proleg. p. LX

p. 361, 1 u. 97 Sauppe

p. 390 adn. 18 lege om. S Tr pro om. Tr, et sic [illegible] *[illegible]* etiam S

p. 412 adn. 7 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (trag. fr. adesp. [illegible]) [illegible] [illegible] fragmentis [illegible] [illegible] Wilamowitz de trag. gr. fr. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a. 1893 p. [illegible]

p. 425 [illegible] cf. proleg. p. [illegible]

p. 435 [illegible] cf. gnomol. [illegible] [illegible]

p. 454 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ionica) subdubitans Reichelt

p. 424, 13 M codicis ordo hic est 65. 67. 68. 69. 70. 71. 66. 72 H. qui reponendus videtur, etsi nunc aliquid scrupuli mihi residet de A

p. 429 adn. 10 *ια'* MA Mac.

p. 439, 2 pro *ἀγαθόν* ci. *ἀπάθητον* (coll. 4) Mekler

p. 447, 4 cf. gnomol. Par. 297

p. 454 adn. 10 *ἐν δικτύϊ* M

p. 461 adn. 1 *γεύεσθαι* Dio

p. 461 adn. 7 *ἔσκωπτέν τε καὶ ἔπαιζεν* (*ἔπαιεν* libri) Dio vol. I p. 104, 12 Arnim

p. 461, 11 cf. gnomol. Par. 292

p. 462, 12 cf. gnomol. Par. 149

p. 462, 17 cf. gnomol. Par. 290

p. 463, 2 cf. gnomol. Par. 291. notetur ordinis eclogarum in gnomologio Parisino cum florilegio Laurentiano concordantia

p. 464, 6 cf. gnomol. Par. 293

p. 464, 10 cf. gnomol. Par. 294

p. 464, 14 cf. gnomol. Par. 14

p. 467, 4 *ἄπρακτον* frustra sollicitarunt, cf. Plut. de garrul. p. 504 C: *φανῆναι τὸν λόγον . . . παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον*

p. 468, 1 cf. gnomol. Par. 296

p. 475, 7 cf. gnomol. Par. 289[a]

p. 475, 10 cf. gnomol. Par. 289[b]

p. 475, 13 sic ut conieci *τέρψιν μὲν ἔχει, χρείαν δὲ οὐδεμίαν* append. Vatic. n. 130 (cf. 244) quam ex cod. Vaticano gr. n. 1144 nuperrime edidit Sternbach acad. litt. Cracov. class. philol. t. XX p. 171 sqq. sed exhaurire eam non iam licet

p. 476, 8 Bentlei coniecturae *τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποεῖ π ε ι ν ῆ ν κακῶς* nuper patronus exstitit etiam Nauck *mél. gr.-rom.* VI p. 120, tamen ut praeterea mallet *τὸ πόλλ' ἀναλοῦν*, tu confer p. 244, 16

p. 476, 9 ecl. tamquam capitis primam etiam M habet

p. 477, 12 immo ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 15, 6) MA (post ecl. 15, 4) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam)

p. 478, 1 cf. gnomol. Par. 116

p. 478, 6 vehementer discrepat gnomol. Par. 247

p. 478, 11 cf. gnomol. Par. 287

p. 481, 4 *εὐδαίμονα* interpolatoris esse comprobavit papyrus per Mahaffyum edita p. 13 tab. III (1) ubi ante Euripidis versiculos, quorum quartus omittitur, tamquam *'Επιχάρμου* leguntur haec *ἀνὴρ γὰρ εἴ] τις δυστυχῶν βίον τ' ἔχων [μηδὲν καλόν] τε κἀγαθὸν ψυχῇ διδῷ, [τό]ν[δ' ο]ὔτι φάσω μακάριον [πεφυκέναι, φύλακα δὲ μ]ᾶλλον χρη[μ]άτων ἄλλων [λέγω.* et cum tres priores trimetri satis inepte variati sint ut Euripidem ab Epicharmo pendere crederemus, quartus adsumptus videtur sic ut scriptus fuerat ab ipso Euripide. recte comparavi Eusebium

Stob. III 16, 25 *φύλακα δὲ καὶ ποριστὴν εἶναι ἀλλοτρίων χρημάτων*. cf. Vitelli *Berl. philol. wochenschr.* 1892 p. 482 Kaibel Herm. XXVIII p. 62. minus convenit mihi cum Eltero de gnomol. Gr. hist. p. 68

p. 481 adn. 8 *εὐποιεῖν* S

p. 482, 1 adn.: cf. Gregorius Naz. vol. II p. 210 Colon. *Μὴ πάντοθεν κέρδαινε, σαυτὸν αἰσχύνου· Τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον.* non fugit Nauckii diligentiam *mél. gréco-rom.* VI p. 121. nunc videatur etiam Elter de gnomol. Gr. hist. p. 112 sqq.

p. 485, 1 *χρηστὴ ⟨ἐν καιρῷ⟩, ἐν καιρῷ δὲ καὶ δαπάνη κτέ.* Iacobs lect. Stob. p. 63 probabiliter. recepit etiam Natorp p. 14.

p. 486, 5 lemma sic est in S *Θεοκρι*^{τ}, eclogae initium sic *Θεόκρι*^{τ}

p. 488, 13 cf. gnomol. Par. 288

p. 489, 2 *ἀνωλοφύρετο ἐπὶ τῇ συμφορᾷ* gnomol. Par. l. c.

p. 491, 18 gnomol. Par. 282 ubi *πλεῖον τὸ ἐπιφαγεῖν παρασκευάσῃς*

p. 493, 8 gnomol. Par. 283 quod praebet sic ut S *τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίᾳ*

p. 495, 5 cf. gnomol. Par. 284

p. 497, 9 cf. gnomol. Par. 285

p. 505, 4 verba similiter constituisse Meklerum (nisi quod *εἶπε* ille scripsit, non *εἶπεν*) vidi, dum relego litteras a. 1881 ad me missas

p. 518, 1 *ὥς τι πρὸς ἐμὲ* ci. Buecheler

p. 519, 11 cf. gnomol. Par. 199

p. 520, 1 cf. gnomol. Par. 200

p. 520, adn. 17 *ἐκτίνοντα* S sed fortasse correctum ex *ἐκτείνοντα* ab S[1]

p. 522, 4 cf. gnomol. Par. 201

p. 522, 7 cf. gnomol. Par. 198 cui plane convenit cum MA libris

p. 530, 7 cf. gnomol. Par. 135 ubi *ὁ νικώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι κρ.* sed *ὁ ἡττώμενος* rectius se habet propter *κρείττων*

p. 533, 8 gnomol. Par. 113

p. 536, 1—4 hinc gnomol. Par. 282: *Σωκράτης δημοσίᾳ λοιδορηθεὶς ὑπ' Ἀριστογείτονος οὐχ ὅπως οὐκ ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ καὶ ἐντυχὼν αὐτῷ ἔλεγεν, εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι βούλοιτο τοιοῦτον χρῆσθαι αὐτῷ*

p. 537, 6 interim recte Buecheler *ἀλλ' αἴτιον εἶναι αὐτοῖς κτέ.*

p. 540 adn. 2 immo ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20, 3) MA (post ecl. 20, 2) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam)

p. 541 adn. 10 extr. lege [illegible]

p. 548, 1 cf. gnomol. Par. 278

p. 555, 1 sqq. senos senarios [illegible] verba quamvis ubi [illegible] non magis [illegible] quam alii. sed si [illegible] de [illegible] non [illegible] est Stobaeus. fieri tamen poterat ut [illegible] extaret apud [illegible] eadem. saepiuscule enim se

ipse vel alios expilans iterat Plutarchus et variat locos aliunde adscitos. complura huius consuetudinis ad fontes Plutarchi indagandos perquam idoneae exempla congessi mus. Rhen. XLV p. 550 cf. huius vol. p. 551, 16

p. 551, 9 cf. gnomol. Par. 172, ubi *λαβὼν τοῦτον ἔφη*

p. 552, 18 cf. gnomol. Par. 174

p. 554 adn. 2 quod ex Iacobsii coniectura scripsi *πείσεσθαι δ' οὔ, εὖ σωφρονεῖ*, id ipsum habet S, ut nuperrime mihi scripsit Mekler

p. 554 adn. 21 prae ceteris placet inventum Buecheleri *ὡς τέκνα μήτηρ οὐκ ἀστεῖα.* talia praeiverant tragici, velut Soph. Phil. 1360 *οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν Μήτηρ γένηται κτέ.* trag. fr. adesp. 357 N.[2] *τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα,* ubi *τέκνα* non recte suspectavit Nauck, fortasse ne *τέκνωμα* quidem Aesch. fr. 315 *τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν Ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.* frequens in hoc dicendi genere verbum *τίκτειν*

p. 556 adn. 12 *ἴδῃς* gnomologus, certe consentit cum Stobaeo Orio, *εἰδῇς* Cobet mnemos. IV p. 272 Meineke praef. Stob. I p. XXVII

p. 556 adn. 15 tamquam Menandri (cf. monost. 173) exhibent versum *χρησμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν θεῶν* ed. Buresch *Klaros* p. 125

p. 557, 7 vehementer discrepat gnomol. Par. 276

p. 558, 1 gnomol. Par. 277 *Δημῶναξ ἐρωτηθεὶς παρά τινος, ὁπηνίκα φιλοσοφεῖν ἤρξατο, 'ὅτε' κτέ.*

p. 573 adn. 6 immo *τῶν* etiam S. monuit nuper Mekler

p. 576, 7 lege *ὄν;*

p. 592 adn. 6 tolle verba *sed deleto—scriptum erat*

p. 593, 3 cf. gnomol. Par. 206

p. 593, 15 cf. gnomol. Par. 207

p. 594, 1 *κενοδοξίην* vel potius *κεινοδοξίην* Buecheler. sed exspectes *κενεοδοξίην*, nam *κενεά* supra p. 236, 10. ceterum *κενοδοξία* non legi videtur ante saeculum tertium. *ὑπομνήματα ὑπὲρ κενοδοξίας* Aristoni Chio adsignantur Laert. VII 163. cf. etiam Praechter de Cebetis tab. p. 124

p. 597, 4 cf. gnomol. Par. 152

p. 604, 10 Plutarchi eclogam (15) debui post Isocrateam (16) collocare MA libros secutus, cf. proleg. p. LX

p. 606, 3 sqq. per Gesnerum decepti sumus. vidit interim Buecheler omnia recte procedere, si scribatur: *οὗ φάντασμα εἰκών· οἷον ὅταν γένηται ἡ αἴσθησις, ἀνεδόθη ἐπὶ τὴν φανταστικὴν κατασκευὴν τὸ γενόμενον, ἐν ᾗ φανταστικῇ τὸ πάθος ὅ τι δή ποτε ὂν φάντασμα καλεῖται· ἔτι οὖν κτέ.*

p. 610, 1 ad gnomologos pervenisse videtur ecloga ex Stoicorum commentariis. prior certe versus legitur in Plutarchi de curiositate libro p. 522 D, quem plenum esse Aristonis Chii facundia demonstravimus mus. Rhen. XLV p. 541 sqq., nec ibi discrepat versus cum Stobaeo

aut Euripide. alio ex fonte hauserit Plutarchus symp. I p. 612 D *τῶν μὲν ἀτόπων ἡ λήθη τῷ ὄντι σοφὴ κατ' Εὐριπίδην* et in eis quae horum admodum similia servavit Stobaeus III p. 520, 16

p. 610, 5 an *Λήθην τ' ἄγει* (vel *τρέφει*) *τὴν πάντ' ἀπ. κτἑ.*? sed interim *Λήθην τεκεῖν τὴν πάντ' ἀπ.*, quasi praecesserit *λέγεται* sim., Buecheler collato Hes. theog. 227 *Ἔρις τέκε Λήθην*

p. 613 adn. 13 extr. lege *post ecl. 11 Mein.* (*Χρησμός*)

p. 618 adn. 14 L post ecl. 28, 3 Mein. habet, non post 28, 4

p. 619, 6 = Democr. fr. 126 Mull. 162 Nat.

p. 621, 4—20 'memorabileest, cum aperte eiusdem scriptoris haec sint, *ὀμνύντα* et *ὀμνύοντα*, *ὄμνυσι* et *ὀμνύει* utraque in libris legi' Buecheler

p. 624, 9 quod restitui *ἀναβαλλόμενος* sero vidi praeceptum esse a Cobeto mnemos.[2] II p. 99, qui etiam Herodoti verba recte comparavit. quamquam nollem ille addidisset coniecturam *διηρείδετο νάρθηκα νοσεῦντι δὴ ἐπιφέρων σώματι*

p. 626 adn. 3 *περὶ φιλοπονίας καὶ μελέτης καὶ ὅτι ἀσύμφορον τὸ ὀκνεῖν* etiam S

p. 628, 6 sqq. ordinem eclogarum quem e libris revocavi comprobat Alexander in Aristot. anal. pr. p. 303, 19 Wallies: *πᾶν γὰρ ὠφέλιμον μετὰ πόνου καὶ ἐπίπονον· ἀληθὲς γὰρ τὸ 'ἀντὶ τῶν πόνων διδοῦσιν ἡμῖν πάντα τὰ ἀγαθὰ οἱ θεοί' καὶ 'ἐκ τῶν πόνων τὰ ἀγαθὰ αὔξονται βροτοῖς'*. cf. Elter de gnomol. Gr. hist. p. 118. in adnotatione mea (6) dele v. *quae coll. — ignoti. nam*

p. 628, 7 lege *fr. 364 N.*[2], ita recte typotheta infra p. 631, 1

p. 629, 10 sq. me etiam severius interim iudicavit Wilamowitz de trag. gr. fr. p. 28 totum distichum tribuens interpolatori

p. 630 adn. 14 *δαιμόνιε* Buechelero videtur 'simplex error scribae propter *θεός* a *καμνον-* aberrantis ad *δαιμον-*'

p. 631, 4 '*οὐδέν* paulo aptius' Buecheler

p. 633 adn. 6 lemma *Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ* quod praebet Clemens Al. l. c. ita explicandum videtur ut Eur. fr. 745 N.[2] *τολμᾶν δὲ χρεών· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ Μόχθος κτἑ.*, quod exstat Stob. flor. 51, 3, in antiquiore commentario vel *περὶ φιλοπονίας* gnomologio lectum fuisse sumamus idque capitis 29 eclogae 33 fere vicinum

p. 634, 11 an *τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον οὐ κενῶς* (i. *ὄντως*)?

p. 636 adn. 17 scrupulo de ecloga intra minorem ambitum a Stobaeo iterata non iam moveor nec magis nunc p. 632, 5

p. 637, 3 sententiam meam confirmat S, ubi revera nulla est post *πατρὶς* distinctio

p. 639 adn. 23 de Macario vide p. 653 adn. 10

p. 640, 4 *ἑαυτοῦ συνηθείη* etiam Mac. fortasse immerito scripsi *συνηθίῃ* cum S cf. Natorp l. c. p. 32

p. 640, 12 eclogam sine lemmate habet Mac. Chrys. post ecl. 29, 64: *Σωκράτης ἐν γήρᾳ κιθαρίζων παρ' ἀκοὴν ὢν* (sic) *τῶν κιθαρῳδῶν καί τινος κτὲ.*

p. 641, 7 gnomol. Par. 167 *Λάσος δ' Ἑρμιονεὺς* (*ἑρμηνεὺς* cod.) *ἐρωτηθείς, τί εἴη σοφώτατον* (*-ώτερον* cod.), '*ἡ πεῖρα*' *ἔφη* cf. proleg. p. XXII

p. 653, 11 huic eclogae subiciatur tamquam 83ᵃ *Δημοκρίτου· Οἱ ἑκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέρην παρασκευάζουσι.* minus recte indicavi p. 639 adn. 23. non 'altera recensio' agitur, sed ecloga intra unum caput bis ab ipso ut videtur Stobaeo prolata

p. 658, 21 gnomol. Par. 274

p. 665 adn. 4 '*ἔσθειν* pro *ἐσθίειν* non solum Hom. Aesch. sed etiam Philippides com. corruptela fortasse ex $\overset{\text{OYN}}{\text{ΔΙΠΛΑCΙΑ}}$ orta est (*διπλάσια ἢ διπλοῦν*)' Buecheler

p. 669 adn. 4 archetypi est distributio eclogarum capitis 31 quam servarunt SM, cf. proleg. p. LXI

p. 670 adn. 9 lege *Democrates qui dicitur n. 50 Orell.: Ἑαυτὸν πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχρὰ ἔρδοντα*

p. 679, 9 cf. gnomol. Par. 271

p. 681, 6 cf. gnomol. Par. 272 ubi quod legitur *κακοδαίμων*, inde explicari videtur discrepantia librorum *κακοδαιμον* (sic M) et *κακόδαιμον ὤν* (S). fuit in antiquiore libro $\overset{\text{ΩΝ}}{\text{ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝ}}$ ut aut *κακοδαιμονῶν* aut *κακοδαίμων* voluerit archetypi librarius

p. 682, 3 recipiendum fuit *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* ex S ubi $\overset{\text{θθ}}{\text{ω}}$ de quo compendio confer p. 666, 16 adn. Gardthausen *gr. pal.* p. 258

p. 684, 4 cf. gnomol. Par. 58

p. 685, 12 gnomol. Par. 59

p. 686, 10 cf. gnomol. Par. 60

p. 687, 3 melius scripsissem *ἀείδουσι, κῆν.* nam ut recte monet Buecheler *ΜΟΥCΙΚΗΝ* et *ΑΔΟΥCΙΚΗΝ* (*ᾀδ-* pro *ἀειδ-*) iuxta posita dittographiae speciem praebebant. ibid. 4 *παραδέκνυνται* praeferendum videtur Buechelero, ut apud Clementem *οὐ τιθέμενοι ἐν σαφεῖ* (*σαφηνείᾳ*) *γνώμην αἰτίην ἔχουσι μωρίης*

p. 689, 1 lemma tollatur, certe in archetypo librorum SMA non denuo signatum erat

p. 693, adn. 8 *δ'* revera S, nunc ut testatur mihi Mekler

p. 693 10 Menandreae eclogae fragmentum in Plutarchi (de garrul. p. 507 A amator. 750 B) verbis *λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ* inesse suspicatur Elter de gnomol. Gr. hist. p. 104

p. 694 adn. 18 *εἴρηκε* S

p. 695, 5 gnomol. Par. 61

p. 695, 8 gnomol. Par. 270 vide proleg. p. LI

[redacted]

CAPVT I.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

1 *Σοφοκλῆς ἐν Ἐριφύλῃ* (fr. 195 N.[2]).

Ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι.

2 *Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομάχης* (761—764).

Οὔ τοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν

---

2 *περὶ ἀρετῆς* Photius, M in capitulorum indice quem confecit manus antiqua in duobus primis foliis non numeratis, Br, habuerat etiam A opinor, sed periit huius codicis quod olim erat folium primum. de Tr. eiusque similibus libris proletariis vide quae enarravi mus. Rh. XXXIX p. 366 sqq. 395 sqq. denique *περὶ ἀρετῆς. καὶ τίνα τρόπον κατὰ ἀρετὴν βιωτέον ὑποθῆκαι τῶν τε τοῖς παλαιοῖς πραχθέντων μνήμη βιωφελεστάτη* in ipsius capitis limine M f. 1r. quae interpolatio iteratur etsi minus emendate corp. Par. 550 Elt. vide mus. Rh. XLI p. 63 adn. — In digerendo huius capitis eclogarum ordine, quem sursum deorsum versaverat Gesneri temeritas, ad librorum manuscriptorum fidem redii ita ut MA librorum quibus longe plurima huius capitis pars debetur imaginem repraesentarem suoque loco eas insererem eclogas quae accedunt ex Tr. et Br. codice autem per Trincavellium adhibito huiusque similibus compensatur quadamtenus magnus ille libri S ab initio defectus cuius manus vetusta incipit f. 6r intra septimum demum florilegii caput ab eclogae 74 Mein. enuntiato paenultimo. brevitati ut consulatur, ex solo de hoc aliisve codicibus meo silentio volo concludi hanc illam capitis primi eclogam in illis libris esse omissam. memoro ubi sunt, non ubi desunt eclogae huius capitis nisi certis causis coactus. ceterum minus quam primo quidem videtur obtutu farraginem Trincavellianam cum MA libris discrepare demonstravi mus. Rh. XXXIX p. 395 sqq. qua commentatione etiam rationem quam in singulis sequi par erat exposui accuratius || 3 ecl. cum lemm. hab. M; *Σοφοκλέους Ἐριφύλης* Gaisford libro invito || 4 *μόνης* recte Naber mnemos.[2] IX p. 242. || 5 ecl. cum lemm. hab. M; *Εὐριπί*[δ] ut solet M. iteratur ecloga corp. Par. 550 Elt. (*Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομάχου* sic). verba *ἡ δ' ἀρετὴ καὶ θανοῦσι λάμπει* cum lemm. *Εὐριπίδου* habet Orio anth. VII 7 p. 51 Schneidew. || 6 *οὔτοι* M corp. Par. cf. mus. Rh. XLI p. 63 adn.

ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἁ δ' ἀρετὰ
καὶ θανοῦσι λάμπει.

3 *Εὐριπίδου Οἰδίποδος* (fr. 542 N.²).

Οὔ τοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ χἀρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ᾗ χρῆσθαι χρεών.

4 *Εὐριπίδου Τημενίδαις* (fr. 734 N.²).

Ἀρετὴ δέ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται,
ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.

5 *Εὐριπίδου* (Suppl. 914—919).

Αἰσχύνεται δὲ τἀγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
κακὸς κεκλῆσθαι πᾶς τις· ἡ δ' εὐανδρία
διδακτόν, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται
λέγειν ἀκούειν θ', ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
ἃ δ' ἂν μάθῃ τις, ταῦτα σῴζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

---

2 *καὶ θανοῦσι* M corp. Par. sed θ ex τ corr. M m. rec. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M. eundem locum sine fab. n. inter alios Euripideos praebet Orio anth. VIII 20 p. 57. v. 1 et 2 affert Philodemus de rhet. p. 237 ed. Gr. (Herc. vol. V 1 col. 27): *ἄξιον Εὐριπίδῃ λέγοντι πιστεύειν* '*οὔτοι – βροτοῖς*'. cf. Clemens Alex. strom. IV p. 574 P. *οὔκουν μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὥς φησιν ὁ Σοφοκλῆς* ‖ 4 *οὔ τοι* Scaliger apud Grotium dict. poet. p. 518 et sic Philod. et Or.: *οὐ τὸ* M | *βροτοῖσι κέρδος* pro *νόμισμα λευκὸς* Or. | *μόνος* Or. ‖ 5 *καὶ ἀρετὴ* M Philod.: *καὶ ἡ ἀρετὴ* Clem. *χ' ἡ ἀρετὴ* Or. | *μέγα* pro *βροτοῖς* Or. ‖ 6 '*ἣν κτᾶσθαι* malim, sed fortasse ipse versus ab Euripide alienus est' Nauck ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M. *Τημενίδαις* scripsi (vide Nauck trag. gr. fr.² p. 589): *τημενίσιν* M ‖ 9 *οὐκ ἔτ'* M, inde vulg. ‖ 10 *συνθανόντ'* M ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M; *Ἱκετίδων* addit Gaisford. legebatur supra ecloga II 31, 3 p. 200, 3 Wachsm. (*τοῦ αὐτοῦ Ἱκετίδων*) ‖ 12 *δὲ*] *γὰρ* Ecl., ubi praemittitur versus *τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει* (Eur. Suppl. 913) ‖ 13 *κεκλῆσθαι* M et Ecl.: *γενέσθαι* Eur. ‖ 14 *διδακτόν* M et Ecl.: *διδακτὸς* Eur. | *βρέφος* M et Eur.: *βρέφει* (ubi *βρέφη* corr. Meineke) Ecl. ‖ 15 *τ'* post *λέγειν* add. Ecl. | *μάθησις ἐν λόγῳ* Ecl. ‖ 16 *μάθοι* Eur. ‖ 17 *εἰς γῆρας* Ecl.

6 (Eur. fr. 1029 N.[2])

Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον.
οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων
οὔτ' ἀσφαλείας οὔτε θωπείας ὄχλου.
ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται τελουμένη.

7 (5, 12 Mein.) *Σοφοκλῆς Αἴαντι* (1352).

Κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.

8 (1, 16 Mein.) *Θεόγνιδος* (315—318).

Πολλοί ⟨τοι⟩ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται,
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

9 (1, 13 Mein.) *Φιλιππίδου Ἀνανεούσης* (fr. 3 com. IV p. 469).

---

1 ecl. habet lemmate non iterato M. eosdem versus habet inter alios Euripideos Orio anth. VIII 21 p. 57 sq. primum respicit Georg. Lapith. poem. mor. v. 235 ‖ 2 cf. Men. mon. 416 et 482; Soph. Ant. 702 ‖ 4 *οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλων* Or. ‖ 5 v. *ἀρετὴ δ' κτλ.* a praegressis diremit et tamquam novam constituit eclogam Meineke; *αὕτη* pro *ἀρετὴ δὲ* (sic M) olim Nauck | *θέλῃς* quod tacite scripserat Gesn.[2] p. 1 Orio: *θέλῃ* M ‖ 6 *μᾶλλον* M, *μεῖζον* Or. *μείζων* scripsit Nauck coll. Theodectae fr. 12, 5 (Stob. flor. 32, 6 Mein.) | *τελουμένη* Or.: *τελειουμένη* M; *μειουμένη* Wordsworth quod commendat Gomperz *nachlese* p. 41, *καθ' ἡμέραν* Meineke flor. v. IV p. LI ex Theodecta ‖ 7 ecl. cum lemmate hab. M post ecl. 1, 6: post ecl. 5, 11 Mein. temere traiecit Gesn.[2], traiectam in marginem relegarunt Gaisford et Meineke. vide quae dixi mus. Rh. XXXIX p. 407. *αἴαντι* M ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M post ecl. 5, 12 Mein. recurrit corp. Par. 551 Elt. (*Θεόγνιδος*). versus in syllogen Theognideam translatos testatur Solonis esse Plutarchus Sol. 3. cf. Bergk ad Solonis fr. 15, ubi etiam cetera testimonia collecta sunt ‖ 10 *τοι* addidi ex Theogn.: om. M[d] corp. Par., *γαρ* Sol.; *μὲν* temere add. Gesn.[2] p. 2, inde vulg. | *πλουτεῦσι* Sol. ‖ 11 *τούτοις* M[d] corp. Par. Theogn., *αὐτοῖς* Sol.; *τούτων* temere Gesn.[2], inde vulg. ‖ 12 *ἔμποδον* corp. Par. | *αἰεὶ* M[d] corp. Par. Theogn., *ἐστιν* Plut.; *ἀεὶ* Gesn.[2], inde vulg. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M post. ecl. 1, 16 Mein. *Φιλιππίδου ἀνανεούσης* M item Mac. Chrys. f. 114[r] nisi quod *Εὐριπίδου* perperam pro *Φιλιππίδου*. fabulae nomen *Ἀνανέωσις* coll. Athen. VI

Ὅταν ⟨δ'⟩ ἁμαρτάνῃς τι, χαῖρ' ἡττώμενος·
μάλιστα γὰρ οὕτω σῴζεται τὸ συμφέρον.

10 (1, 14 Mein.) *Ἐπιχάρμου* (fr. inc. *20 p. 260 Lor.).

Οὐ μετανοεῖν, ἀλλὰ προνοεῖν χρὴ τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν.

11 (1, 15 Mein.) *Πυθαγόρου* (Aur. carm. 9—16 ed. Nauck.).

Κρατεῖν δὲ ἐθίζεο τῶνδε,
γαστρὸς ⟨μὲν⟩ πρώτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε
καὶ θυμοῦ· πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου
μήτ' αὐτός· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
εἶτα δικαιοσύνην ἄσκει ἔργῳ τε λόγῳ τε.
μήτ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε·
ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν,
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.

12 (1, 9 Mein.) *Βακχυλίδου* (fr. 19 p. l.[4] III p. 575).

---

p. 262a et IX p. 384e praetulit Gaisford probante Meinekio hist. cr. p. 472. *Ἀνανέουσα* defendebat Kock com. III p. 303

1 *δ'* addidit Meineke ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M. recurrit corp. Par. 508 Elt. (*Ἐπιχάρμης*). de Crameri anecd. Ox. IV p. 253 vide Wachsmuth *stud.* p. 138 ‖ 4 *τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν* M: *τὸν σοφὸν ἄνδρα* corp. Par. ‖ 5 ecl. cum lemmate *πυθαγ°* hab. M ‖ 6. 7 verba *κρατεῖν δ' ἐθίζεο — ὕπνου καὶ φιλότητος* habet Ammonii *τοῦ Ἑρμείου εἰς τὰς πέντε φωνὰς τοῦ Πορφυρίου ὑπόμνημα* post Galeni q. f. de partibus philosophiae libellum (ed. E. Wellmann Berol. a. 1882) p. 27, 1 (cf. schol. Aristot. ed. Berol. p. 10 b 7) ‖ 6 *δ' εἰθίζεο* Ps.-Pyth. ‖ 7 *μὲν* ex Ps.-Pyth. tacite add. Gesn.[2] p. 2, inde vulg. ‖ 8 *πρήξῃς* Ps.-Pyth. ubi *πρήξεις* libri multi deteriores ‖ 9 *μήτ' αὐτός*] *μήτ' ἰδίῃ* Ps.-Pyth. ‖ v. *πάντων — σαυτόν* iterantur infra flor. 24, 2 Mein. (*Πυθαγόρου*); eadem apud Galenum v. V p. 26 ed. K. poetae n. non addito, nec non in Excerpt. philos. in Crameri anecd. Par. IV p. 426, 11 *ἡνίκα ἐπᾴδομεν ἑαυτοῖς τὰ τῷ ὄντι χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου, τὸ 'πάντων — σαυτόν'* ‖ *δὲ*] *δ'* libri flor. 24, 2 ‖ 10 *ἀσκεῖν* Ps.-Pythagorae codd. plerique ‖ 11 sqq. recte de his versibus iudicavit Nauck post Iamblichi de vita Pyth. librum p. 211 sq. *σαυτὸν* tacite ex Ps.-Pyth. Gesn.[2], inde vulg.: *αὐτὸν* M[A] ‖ 13 *ἄλλοτ'* ex Ps.-Pyth. tacite Gesn.[2], inde vulg.: *ἄλλοτε δ'* M ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M post ecl. 1, 15 Mein., temere seclusit Meineke. iteratur ecloga eaque locupletior flor. 108, 26 Mein. (*Βακχυλίδου παιώνων*)

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.

13 (1, 7 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1030 N.²).

Ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν.

14 (3, 4 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 44 com. IV p. 248).

Κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς ⟨τι⟩, τὸν κρύπτοντά σε
μηδέποτ' ἐλέγξῃς· δύσκολον πρᾶγμ' ἐστὶ γάρ,
ἃ λανθάνειν τις βούλεται, ταῦτ' εἰδέναι.

15 (1, 43 Mein.) *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (§ 7 p. 3 c).

Ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις οἷς ἂν ἀκιβδήλως ταῖς διανοίαις συναυξηθῇ, μόνη μὲν συγγηράσκει, πλούτου δὲ κρείττων, χρησιμωτέρα δ' εὐγενείας ἐστί, τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδύνατα δυνατὰ καθιστᾶσα, τὰ δὲ τῷ πλήθει φοβερὰ θαρσαλέως ὑπομένουσα, καὶ τὸν μὲν ὄκνον ψόγον τὸν δὲ πόνον ἔπαινον ἡγουμένη.

16 (1, 44 Mein.) *Ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους Παναθηναϊκοῦ* (§§ 30—32 p. 239 a—c).

---

2 *τις* flor. 108: *τι* M¹ | *διατελεῖν δύναται* Bergk: non necessario ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M post ecl. 1, 9 Mein. ‖ 4 *καλῶν* mavult Meineke ‖ 5 ecl. cum lemmate *μεναν* (superscr. *Δρ'*) hab. M post ecl. 1, 7 Mein. ‖ 6 *τι* tacite addidit Gesn.³ p. 35, inde vulg. ‖ 7 *πρᾶγμ' ἐστὶ γάρ* Meineke: *γὰρ πρᾶγμα ἐστὶν* M; *γὰρ πρᾶγμ' ἔφυ* ci. Gesn.² mrg *γὰρ πράγματα* Buecheler ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M post ecl. 3, 4 Mein., solo auctoris nomine compendiose addito Br post ecl. 1, 25 Mein.; *ἐν ταυτῷ* praefigit Gaisford Gesneri traiectione deceptus, frustra totam eclogam in marginem reiciunt Gaisford et Meineke. recurrit ecloga apud Orionem anth. VII 13 p. 52 cum lemmate *Ἰσοκράτους*, post Isocrateam Georgid. p. 40 ‖ 11 *κτίσις οἷς ἂν ἀκίβδηλος* Or. | *ἐν ταῖς διανοίαις* Isocratis vulg. ‖ 12 *μόνιμον* pro *μόνη μὲν* Or. ‖ 13 *κρεῖττον* Md¹ corr. man. sec. | *χρησιμωτέρα* Md Is. Or. Georgid.: *τιμιωτέρα* Br | *δὲ* MdBr Georgid. | *ἐστὶν* Md Georgid. | *καὶ* ante *τὰ* add. Georgid. ‖ 14 *καθιστᾶσα* Br Is. Or.: *καθιστῶσα* Md Georgid. ‖ 15 *ὅρκον* pro *ὄκνον* Georgid. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. M post ecl. 1, 43 Mein. recurrit corp. Par. 552 Elt. (*Ἰσοκράτους*). temere secluserunt Gaisford et Meineke. v. *τίνας* — *πεπαιδευμένους* (1) adfert Clemens Alex. strom. V p. 687 P. v. *πρῶτον μὲν* (2) — *εὖ φρονούντων* (16) idem l. c. p. 687 P. v. *σφᾶς δ' αὐτοὺς*

Τίνας οὖν καλῶ πεπαιδευμένους, ἐπεὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις ἀποδοκιμάζω; πρῶτον μὲν τοὺς καλῶς χρωμένους τοῖς πράγμασι τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προσπίπτουσι, καὶ τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντας καὶ δυναμένην ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στοχάζεσθαι τοῦ συμφέροντος· ἔπειτα τοὺς πρεπόντως καὶ δικαίως ὁμιλοῦντας τοῖς ἀεὶ πλησιάζουσι, καὶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ἀηδίας καὶ βαρύτητας εὐκόλως καὶ ῥᾳδίως φέροντας, σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατὸν ἐλαφροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας· ἔτι τοὺς τῶν μὲν ἡδονῶν ἀεὶ κρατοῦντας, τῶν δὲ συμφορῶν μὴ λίαν ἡττωμένους, ἀλλ' ἀνδρωδῶς ἐν αὐταῖς διακειμένους καὶ τῆς φύσεως ἀξίως, ἧς μετέχοντες τυγχάνομεν· τέταρτον, ὅπερ μέγιστον, ⟨τοὺς⟩ μὴ διαφθειρομένους ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν μηδ' ἐξισταμένους αὑτῶν μηδ' ὑπερηφάνους γιγνομένους ἀλλ' ἐμμένοντας τῇ τάξει τῶν εὖ φρονούντων, καὶ μὴ μᾶλλον χαίροντας τοῖς διὰ τύχην ὑπάρξασιν ἀγαθοῖς ἢ τοῖς διὰ τὴν αὑτῶν φύσιν καὶ φρόνησιν ἐξ ἀρχῆς γιγνομένοις. τοὺς δὲ μὴ μόνον πρὸς ἓν τούτων ἀλλὰ πρὸς ἅπαντα ταῦτα τὴν ἕξιν τῆς ψυχῆς εὐάρμοστον ἔχοντας

---

(9) — *παρέχοντας* (10) Harpocr. v. *ἐλαφροτάτους*. v. *τοὺς δὲ μὴ* (19 — *ἀρετάς* (p. 9, 2) Clemens Alex. strom. V p. 688 P.

1 *ἔχω* pro *καλῶ* Isocratis vulg. | *ἐπεὶ* M[d] corp. Par.: *ἐπειδὴ* Is. | 2 *καὶ τὰς δυνάμεις* om. corp. Par. ‖ 3 *τοὺς καλῶς χρωμένους* M[d] Is Clem.: *τοῖς καλῶς χρωμένοις* corp. Par. ‖ 4 *ἐπιτυχῆ* Is. Clem.: *ἐπ τύχῃ* M[d] *ἐπὶ τῇ τύχῃ* corp. Par. ‖ 7 *ἀεὶ τοῖς* Clem. ‖ 9 *σφᾶς δὲ* — 1(*παρέχοντας* om. corp. Par. | *δ'* Is. Clem.: *δὲ* M[d], inde vulg. | *ἐλαφροτέ ρους* Isocratis vulg. ‖ 10 *ἔτι* M[d] Isocratis cod. *Γ*: *ἔτι καὶ* corp. Par. *ἔτ δὲ* Isocratis vulg. Clem. | *τῶν μὲν* reposui ex Is. Clem.: *μὲν τῶν* M corp. Par. | *ἀεὶ* om. Clem. ‖ 11 *ἡττωμένους* Is. Clem.: *ἡττημένους* M corp. Par. ‖ 12 *διακειμένους* M[d] Is.: *διακειμένοις* corp. Par. *ἀνα στρεφομένους* Clem. | *ἀξίως* Is. Clem.: *ἀξίους* M[d] corp. Par. ‖ 14 *με γιστόν ἐστι* Clem. | *τοὺς μὴ* Is. Clem.: *μὴ* M[d] corp. Par. ‖ 15 *ἐξαν σταμένους* Isocratis vulg. | *αὑτῶν* Is.: *αὐτῶν* M[d] corp. Par. Clem. | *μ δὲ* M[d] ‖ 16 *ἐπιμένοντας* Clem. | *τῇ τάξει* M[d] corp. Par. Isocratis vulg Clem.; *τῇ τάξει τῇ* Isocratis *Γ* ‖ 18 *αὑτῶν* Is.: *αὐτῶν* M[d] corp. Par. 19 *τοὺς δὲ* M[d] Is. Clem.: *τοῖς δὲ* corp. Par. | *πρὸς ἅπαντα* M[d] corp Par. Isocratis vulg. Clem.; *καὶ προς ἅπαντας* Isocratis *Γ*

[redacted]

τούτους φημὶ φρονίμους εἶναι καὶ τελείους ἄνδρας καὶ πάσας ἔχειν τὰς ἀρετάς.

17 (1, 60 Mein.) Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου πρὸς Σώπατρον περὶ ἀρετῆς.

Ψυχῆς μὲν οὖν ἂν εἴη ἀρετὴ τελεότης καὶ εὐμετρία τῆς ζωῆς, λόγου τε καὶ νοῦ καὶ διανοήσεως ἡ ἀκροτάτη καὶ καθαρωτάτη ἐνέργεια. τὰ δ' ἔργα τῆς ἀρετῆς ἀγαθοειδῆ, κάλλιστα, νοερά, σπουδαῖα, πλήρη μεσότητος, εὐκαιρίας μετέχοντα, προηγούμενα, τέλους ἀρίστου στοχαζόμενα, χαρίεντα ὅτι μάλιστα θεωρείσθω.

18 (1, 45 Mein.) Ἰσοκράτους.

Ἰσοκράτης εἶπεν, ὅτι τὸν χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα δεῖ τῶν μὲν προγεγενημένων μεμνῆσθαι, τὰ δὲ ἐνεστῶτα πράττειν, περὶ δὲ τῶν μελλόντων φυλάττεσθαι.

---

1 φρονίμους M^d corp. Par.: καὶ φρονίμους Is. Clem. | τελείους M^d corp. Par. Isocratis vulg. Clem.; τελέους Isocratis ΓΔ ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 1, 44 Mein.) Tr. p. 3 (post particulam eclogae 1, 74 Mein.); ἐκ τῶν (compendiose) ἰαμβλ. πρ^ο σώπατρον (comp.) περὶ ἀρετῆς M, Ἰαμβλίχου nec plura Tr. lemma quod remansit apud Gaisfordum et Meinekium τοῦ αὐτοῦ πρὸς Σωκράτην περὶ ἀρετῆς Schowii temeritati debetur, qui Gesneri traiectionibus deceptus suo more graece vertit quod invenit apud Gesn.[2] p. 6 mrg: *Idem ad Socratem de virtute*. accuratius hoc exposui mus. Rh. XLI p. 43 ‖ 5 μὲν οὖν ἂν Tr.: μὲν ἂν M^d ‖ 6 ἡ om. Tr. ‖ 7 δ' Tr.: δὲ M^d ‖ 8 κάλλιστα Tr.: καὶ κάλλιστα M^d ‖ 10 post θεωρείσθω haec adduntur in M sine rubr. cum prioribus cohaerentia: φύσει γὰρ ἃ μὲν ἀρετὰ· ἀγαθοποιὸς καὶ ὠφεληκτικά. ἃ δὲ κακία κακοποιὸς καὶ βλαπτικά, quae sunt verba *Metopi* vol. I p. 21, 3—5 Mein., unde iure concludas ecl. 1, 64 Mein. in archetypo olim lectam fuisse post ecl. 1, 60 Mein., ubi initium eclogae 1, 64 Mein. etiam nunc reapse legitur apud Tr. p. 3. sed ut nunc res sunt in capite primo, satius erit eius familiae seriem atque imaginem exprimere, cui maxima eclogarum pars debetur, id est librorum MA ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M (post fragmentum eclogae 1, 64 Mein. ad ecl. priorem a me indicatum) Tr. p. 6 (post ecl. 1, 69 Mein.). idem apophthegma paulo aliter conceptum offert gnomol. Vatic. 363, ubi alios codices a se inspectos enumerat Sternbach. Bianti adscribit Maximus p. 183 Rib., alii. tanquam locum communem exhibet flor. Pal.-Vat. 50 teste Sternbachio. cf. Schenkelii gnomol. Vat. (*Wien. stud.* XI p. 17) 40

19 (3, 53 Mein.) *Ἀριστοτέλους.*

Ἀριστοτέλης εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ γίνεται τὰ πράγματα ὡς βουλόμεθα, δεῖ βούλεσθαι ὡς γίνεται.

20 (5, 31 Mein.) *Χίλωνος.*

Ζημίαν αἱροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν· τὸ μὲν γὰρ ἅπαξ σε λυπήσει, τὸ δὲ διὰ παντός.

21 (3, 30 Mein.) *Βίαντος.*

Βραδέως ἐγχείρει τοῖς πραττομένοις, ἐγχειρήσας δὲ πρᾶττε βεβαίως.

22 (3, 31 Mein.) *Θεοβούλου.*

Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου.

23 (3, 32 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης παρῄνει ὡς ἥκιστα τοῖς δυνάσταις ἢ ὡς ἥδιστα ὁμιλεῖν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. M Tr. post ecl. 1, 45 Mein. cf. Arriani Epict. ench. c. 8 et gnoma florilegii a Schenkelio (*Wien. stud.* XI p. 25) editi 83; Anton. II c. 89 p. 153 Maxim. c. 42 p. 638 Combef.; Boiss. anecd. III p. 471, 17 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M Tr. p. 7 (post ecl. 3, 53 Mein.) Br (post ecl. 5, 124 Mein.): *χείλωνος* M^d *χίλωνος* Tr. Br et corp. Par. 475 Elt. ubi ecloga iteratur. idem praeceptum recurrit infra in collectione Demetrii flor. 3, 79 γ' Mein. ‖ 5 *μᾶλλον* M^d Br corp. Par.: *μάλιστα* Tr. | *τὸ μὲν γὰρ ἅπαξ λυπήσει, τὸ δὲ ἀεί* Demetrii coll. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 3, 31 Mein.) Br Tr. (post ecl. 5, 31 Mein.). recurrit corp. Par. 461 Elt. (*γνῶμαι Βίαντος*). verba *Βραδέως ἐγχείρει, ὃ δ' ἂν ἄρξῃ διαβεβαιοῦ* in Demetri syntagmate Bianti adscribuntur infra 3, 79 ζ' Mein., ubi videsis; 8 *δὲ* om. corp. Par. ‖ 9 *πράττε* libri ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 5, 31 Mein.) Br Tr. (post ecl. 3, 30 Mein.). *Θεοβούλου* lemma ex *Κλεοβούλου* depravatum repperit etiam pinacographus Photii p. 44 Elt. Soloni praeceptum datur infra 3, 79 β' Mein. Cleobulo vel si dis placet Theobulo dedit qui Demetrii aut eius simili collectione usus nomen quod in fronte gerebat libellus oscitanter huc retraxit ‖ 12 ecl. hab. M (post ecl. 3, 30 Mein.) Tr. (post ecl. 3, 31 Mein.). lemma dedi ex M, *Πλάτωνος* Tr. de quo monui ad ecl. proximam. recurrit ecloga corp. Par. 337 Elt. (*Σωκράτους*). idem fere praeceptum Aesopo dat Plutarchus Sol. c. 28, Xenophani Laertius IX 19. de forma orationis monui Teletis rel. prolegg. p. LXXV 13 *παρῄνει* M^d: *ἔλεγεν* Tr. | *τοῖς βασιλεῦσι δεῖ ὡς ἥκιστα ἢ ὡς ἥδιστα ὁμιλεῖν* Plut. l. c. *τοῖς τυράννοις ἐντυγχάνειν ἢ ὡς ἥκιστα ἢ ὡς ἥδιστα* Laert. l. c.

24 (3, 93 Mein.) *Πλάτωνος* (de re publ. X p. 618 B).

Μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι χρή, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τῶν ἄλλων μαθημάτων ἀμελήσας τούτου τοῦ μαθήματος καὶ μιμητὴς καὶ μαθητὴς ἔσται, ἐάν ποθεν οἷός τ' ᾖ μαθεῖν καὶ ἐξευρεῖν τίς αὐτὸν ποιήσει δυνατὸν καὶ ἐπιστήμονα, βίον χρηστὸν καὶ πονηρὸν διαγινώσκοντα, τὰ βελτίω ἐκ τῶν δυνατῶν ἀεὶ πανταχοῦ αἱρεῖσθαι.

25 (5, 54 Mein.) *Ἰσαίου* (Isaei orat. ed. Schoem. p. 168 fr. III).

Ἡγοῦμαι μεγίστην εἶναι τῶν λειτουργιῶν τὸ καθ' ἡμέραν βίον κόσμιον καὶ σώφρονα παρέχειν.

26 (5, 55 Mein.) *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (§ 21 p. 6 c; § 46 p. 12 b; § 16 p. 5 b).

Ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχρόν, τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. ἔσῃ δὲ τοιοῦτος, ἐὰν κέρδη μὲν εἶναι νομίζῃς δι' ὧν εὐδοκιμήσεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις, τῇ δ' ὀργῇ παραπλησίως ἔχῃς πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, ᾗ περὶ σὲ τοὺς ἄλλους

---

1 ecl. sine lemm. hab. Tr. p. 6 post ecl. 3, 32 Mein. cui quod praefigitur *Πλατωνος* pertinere ad ecl. *Μάλ.* vidit Gesn.[2] p. 48. possis supplere *Πολιτείας ι'* ‖ 2 *ἐπιμελεῖσθαι χρὴ* Tr.: *προμελεῖσθαι χρὴ* Gesn.[2], inde vulg. *ἐπιμελητέον* Plat. ‖ 4 *μιμητὴς* Tr.: *ζητητὴς* Plat. | *ἦν* Tr. ‖ 6 *τὰ* Tr.: *τὸν* Plat. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 3, 32 Mein. sed om. 3, 93) Tr. p. 6 (post ecl. 3, 93 Mein.) Br (post 3, 31 Mein.). vide mus. Rh. XXXIX p. 389. recurrit corp. Par. 509 Elt. (*Ἡσαΐου*). conicio *Λυσίου* coll. Lys. or. 21, 19 ‖ 10 *ἡγοῦμαι* Tr. corp. Par.: *ἡγοῦ* M[d] Br ‖ 11 *κόσμιον καὶ σώφρονα* M[d] Tr. corp. Par.: *σώφρονα καὶ κόσμιον* Br cf. de Stob. flor. exc. Brux. p. 32 ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M Tr. p. 6 (post ecl. 5, 54) sine lemm. Br (post ecl. 1, 43). verba *ἐγκράτειαν* (14) — *ὑπομιμνήσκῃς* (p. 12, 4) exscripsit Georgid. p. 34 (sine lemm.); v. *τοὺς μὲν θεοὺς* (p. 12, 11) — *κάκιστον* (14) Orio anth. III 6 p. 45 (*Ἰσοκράτους παραινέσει* compend.) Georgid. p. 82 sq. (sine lemm.) ‖ 14 *τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει* M[d] Tr. Br: *τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων* Is. *ἐγκράτειαν ἄσκει τούτων* Georg. vide Keil anal. Is. p. 18 adn. 3 ‖ 15 *ὀργῆς ἡδονῆς* Tr. Is. Georg.: *ἡδονῆς ὀργῆς* M[d] Br | *ἔσει* Is. ‖ 17 *δὲ* libri Stob. ‖ 18 *ἔχῃσ πρὸς* M[d] et Is. quod recepi fortiore post *εὐπορήσεις* distinctione sublata: *ἔχεις πρὸς* Br *ἔχε εἰς* Tr., inde vulg.; *ἔχε πρὸς* Georg. | *ᾗ περὶ σὲ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσειας* (*ἀξιώσεις* Br) libri Stob.: *ὥσπερ*

ἔχειν ἀξιώσειας. ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, ἐὰν αἰσχρὶν ὑπολάβῃς, τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρχειν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν. ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, ἐὰν τὰς τῶν ἄλλων 'τυχίας ἐπιβλέπῃς καὶ σαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς. Μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς ἐκ τούτων γνησίως ἔχομεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥᾳθυμεῖν καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν εὐθὺς αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονεῖν καὶ σωφρόνως τὸν αὑτοῦ βίον οἰκονομεῖν ἀεὶ τὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιοτέρας ἀποδίδωσι. Τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου. τὰς ἡδονὰς θήρευε τὰς μετὰ δόξης· τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, ἄνευ δὲ τούτου κάκιστον.

ἂν πρὸς ἑαυτον (sic *ΓΕ*, Georg., πρὸς σαυτὸν vulg., πρὸς σεαυτὸν *Z*) ἁμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσειας Is. Georg.
2 δ' Is.: δὲ M[d] Tr. Br, Georg. | **3** λυπηροῖς M[d] Tr. Br et Isocratis vulg.: πονηροῖς Isocratis *ΓΕΖ* et Georg. | ἀτυχίας (ex εὐτ. corr. Br[1]) ἐπιβλέπῃς recepi ex M[d] Br, Is. Georg.: ἐπιβλέπῃς ἀτυχίας Tr., inde vulg. | **4** σαυτὸν M[d] Tr. Br, Isocratis *Z*, Georg., αὑτὸν Isocratis *ΓΕ*, σεαυτὸν Isocratis vulg. | ὢν] ει Br | μᾶλλον quod post ὑπομιμνήσκῃς addit Georg. perperam adsumptum est ex proximi apud Isocratem enuntiati initio | μάλιστα δ' ἂν M[d] Br et Is., μάλιστ' ἂν Tr.; de Stobaei codice A temere loquitur Keil anal. Is. p. 26, qui praeterea tacere debuit codicis Paris. 1985 manifestam interpolationem | **5** παροξυνθείη Isocratis *Γ* | ὀρεχθῆναι M[d] Tr. Br Isocratis vulg. ὀρέγεσθαι Isocratis *Γ* mg *Ε* γρ | **6** καταμάθῃς Br | ἡδονὰς τὰς ἐκ Isocratis vulg. | post ἐκ τούτων addit μάλιστα Is. | γνησίας Br | **7** πλησμονὰς Tr. Br Is.: ἡδονὰς M[d] **8** παραπεπήγασι M[d] (unde Gesn.[3] p. 55 mrg) Br Is.: πεπήγασι Tr., inde vulg.; etiam hoc loco de Stobaei A fallitur Keil | **9** φιλοπονεῖν M[d] Br Is.: ἀεὶ πονεῖν Tr., inde vulg. | αὑτοῦ Is.: ἑαυτοῦ M[d] Br αὐτοῦ Tr. | **11** τοὺς μὲν κτἑ.] hoc tmema tamquam novam eclogam lemmate non iterato constituit Br, quod verum videtur; nescio igitur an etiam v. μάλιστα δ' ἂν — ἀποδίδωσι a ceteris separanda sint | τοὺς μὲν θεοὺς M[d] Tr. Is. Or.: τὸν θεὸν Br Georg. vide Boiss. ad Georg. | δὲ ante γονεῖς om. Georg. | **12** τοὺς δὲ φίλους M[d] Is. Or.: τοὺς φίλους Tr. Br Georg. | post αἰσχύνου add. τοῖς δὲ (δὲ om. Georg.) νόμοις πείθου Is. Or. Georg., om. M[d] Tr. Br propter homoeoteleuton putat Keil, fortasse recte | καὶ ante τὰς ἡδ. addunt anecd. Bekk. I p. 149, 1 ubi citantur v. καὶ τὰς ἡδ. — μετὰ δόξης

[redacted]

27 (1, 39 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 128 Mullach.).

Ἀνθρώποις ἁρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος λόγον ποιέεσθαι. ψυχὴ μὲν γὰρ τελεωτάτη σκήνεος μοχθηρίην ὀρθοῖ, σκήνεος δὲ ἰσχὺς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδέν τι ἀμείνω τίθησι.

28 (1, 30 Mein.) *Ἀντισθένους* (apophth. 6 Winckelm.).

Οὔτε συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς ἡδονὴν ἔχει.

29 *Πυθαγόρου.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 5, 55 Mein.) Tr. p. 7 (post ecl. 1, 83 Mein.). iteratur ecloga Maxim. c. 53 p. 656 Combef. (*Δημοκρίτου*), v. *ἀνθρώποις — λόγον ποιεῖσθαι* (hoc ordine) hab. gnomol. Byz. 25 p. 170 Wachsm. (Pal. 25 Par. 13 [i. e. corp. Par. 780 Elt.] Bar. 15 Mon. 23 Leid. 26); v. *ψυχῆς μὲν — τίθησι* Democrat. 2 p. 80 Orell. cf. Plat. de re publ. III p. 403 D ‖ 2 *ἀνθρώποις* M[d] Tr. et testes reliqui: *-οισι* Mullach, Meineke | *λόγον ποιεῖσθαι* M[d] et rel.: *ποιεῖσθαι λόγον* Tr., unde vulg.; *ποιέεσθαι* scr. Mullach et Meineke ‖ 3 *ψυχὴ μὲν γὰρ τελεωτάτη* (*τελειοτάτη* Max.) M[d] Tr. Max., *ψυχῆς μὲν τελεότης* Democrat., unde *ψυχῆς μὲν γὰρ τελεότης* in Democriteis scribendum esse vidit Lortzing *über die eth. fragm. Demokrits* p. 10 et 24 | *μοχθηρίην* M[d] Max.: *μοχθηρίαν* Tr. et Democrat. ‖ 5 *τίθησιν* M[d] Max., *τίθησι* Tr. Democrat. ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. M (post ecl. 1, 39 Mein.) A (vide mus. Rh. XXXIX p. 389), addito *Ἀντισθένους* Tr. (post ecl. 1, 59 Mein.). eadem infra inter Socraticas recurrit lemmate *Σωκράτους* non iterato 1, 87 (post ecl. 3, 41 Mein.). legitur sententia corp. Par. 35 Elt. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 37 p. 172 Wachsm. (Pal. 31 Bar, 119). cf. Georgid. p. 71, 6 ‖ 7 *χωρὶς* A Tr.: *ἄνευ* M[d] ni fallor et A altero loco, corp. Par. gnomol. Byz. Georg. | *ὁμιλίας* libri Stobaei corp. Par.; *ὁμονοίας* cet. | *χωρὶς — ἔχει* abcissa A | *δίχα* pro *χωρὶς* Bar. Georg. ‖ 9 ecl. cum lemm. *Πυθαγόρου* (nihil nisi *ρου* in A reliquis abscissis) hab. MA (post ecl. 1, 30 Mein.) lemmate eclogae 1, 31 Mein. huc perperam retracto Tr. p. 7 (post ecl. 1, 31 Mein.), sine lemmate tamquam capitis initium Br. primum enuntiatum ex alio ut videtur fonte iterat Stobaeus cum lemm. *Πυθαγόρου* flor. 29, 99 Mein. idem monitum tamquam *παράγγελμα τῶν Πυθαγορείων* laudat Plut. de exilio p. 602 B (cf. de recta rat. audiendi p. 47 C), eidem obloquitur de tranquill. p. 466 F, ubi verba *ὥς τις εἶπεν* ad Democritum non recte rettulit Hirzel Hermae XIV p. 366 sq. recepta fuit sententia (*βίον αἱροῦ — ποιήσει*) in gnom. Byz. 126 p. 186 Wachsm. (Pal.-Vat. 37 Pal. 99 Par. 66 [i. e. corp. Par. 833

Πυθαγόρας ἔφη, ὅτι χρὴ βίον αἱρεῖσθαι τὸν ἄριστον, ἡδὺν γὰρ αὐτὸν ἡ συνήθεια ποιήσει. πλοῦτος ἀσθενὴς ἄγκυρα, δόξα ἔτι ἀσθενεστέρα· τὸ σῶμα ὁμοίως, αἱ ἀρχαί, αἱ τιμαί, πάντα ταῦτα ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατα. τίνες οὖν ἄγκυραι δυναταί; φρόνησις, μεγαλοψυχία, ἀνδρεία· ταύτας οὐδεὶς χειμὼν σαλεύει. οὗτος θεοῦ νόμος, ἀρετὴν εἶναι τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον, τὰ δ' ἄλλα λῆρον.

30 (deest Mein.) *Πυθαγόρου γνῶμαι.*

Ἀνανεούσθω σοι ὁ περὶ τῶν ἀγαθῶν λόγος καθ' ἡμέραν μᾶλλον ἢ τὰ σιτία.

Elt.] Bar. 66 Ottobon. 67 Mon. 59 Leid. 58); cf. Georgid. p. 18, 19. habet Galenus *περὶ ψυχῆς παθῶν καὶ ἁμαρτ.* p. 25, 14 ed. Marquardt. idem praeceptum Pythagorae tribuitur gnomol. Vat. 461, ubi alia testimonia collegit Sternbach

1 *ὅτι* M[d] Tr.: *τί* ut videtur A om. Br | *ἔφη ὅτι — ἄριστον*] *παρῄνει τοῖς ἑταίροις βίον τὸν ἄριστον* flor. 29 ‖ 2 *γὰρ* M[d] A Tr.: *δὲ* Br et sic Plut. de exil. | *ἡδὺν — ποιήσει*] *καὶ γὰρ εἰ ἐπιπονώτατος εἴη, ἀλλὰ τὴν συνήθειαν* (*τῇ συνηθείᾳ* libri) *ἡδὺν αὐτὸν ποιήσειν* flor. 29 | v. *πλοῦτος κτἑ.* rectius a prioribus seiunges ‖ 4 *τιμαί, πάντα*] litterae *αι πάντα* abscissae sunt in A ‖ 5 *ἀνδρεία* (*-είαν* Tr.) M[d] A Tr.: *ἀνδρία* Br | *ταύτας*] nihil nisi *αυ* hodie agnoscitur in A ‖ 7 *τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον* M[d] A Br: *τὸ ἰσχύον μόνον* Tr.; *τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον μόνον* Gaisford et Meineke fortasse recte, errantes tamen de A ubi *μόνον* non magis legitur quam in M[d] Br | *δὲ* M[d] ‖ *λῆρον*] *ρον* evanuit in A ‖ 8 ecl. cum lemm. sed ut in A de voce *γνῶμαι* hodie fere nihil nisi *μ* legi possit hab. MA (post ecl. 1, 29 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 1, 29 Mein.). usus est Stobaeus in hac et proximis collectione Pythagoreorum quae secundum alphabetum disposita erat sed ut primae tantum litterae ratio haberetur. quod demonstravi codicum auxilio mus. Rh. XXXIX p. 537 (cf. p. 390). confirmavit H. Schenkl *Wien. stud.* VIII p. 262 sqq. edita collectione quae legitur in cod. Vind. 225 *Αἱ γνῶμαι τῶν Πυθαγορείων* (*-ίων* cod.) inscripta. ab eodem reliqua huius syntagmatis testimonia post Gildemeisterum (cf. Hermae IV p. 81 sqq.) et Wachsmuthium diligenter collecta sunt ‖ 9 primum praeceptum quod om. Meineke recurrit in Schenkelii Pyth. Vind. 1 Pyth. Syr. 1 gnomol. Byz. 1 p. 166 Wachsm. (Pal. 1 Par. 1 [id est corp. Par. 768 Elt.] Bar. 1[a] Mon. 1 Leid. 1) Boiss. anecd. III p. 467 ‖ 9 *σοι* om. Par. Bar. Mon. Leid. ‖ 10 *καθ' ἡμέραν* etiam A, fallitur Gaisford vol. IV p. 353 ed. Lips. | *σιτία* MBr: *οἰκία* A. ceterum *θεοῦ* pro *τῶν*

31 (1, 19 Mein.)

Ἄγρυπνος ἴσο κατὰ νοῦν· συγγενὴς γάρ τοι ἀληθινοῦ θανάτου ὁ περὶ τοῦτον ὕπνος.

32 (1, 20 Mein.)

Ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν, μηδὲ ὑπονοοῦ ποιεῖν.

33 (1, 21 Mein.)

Ζητεῖν δεῖ καὶ ἄνδρα καὶ τέκνα καὶ φίλους τοὺς μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου παραμένοντας.

34 (5, 28 Mein.)

ἀγαθῶν gnomol. Byz. minores autem a Stobaeo discrepantias omitto hic et deinceps

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA Br (post *σιτία*) Tr. p. 7 (post ecl. 1, 29 Mein). cohaeret haec et deinceps fere reliquae corpusculi eclogae cum priore in M. iteratur corp. Par. 558 Elt. (*Πυθαγόρου*); Pyth. Vind. 5 Pyth. Syr. 5 Demophil. 2 ‖ 2 *κατὰ τὸν νοῦν* corp. Par. ‖ 3 *ὁ περὶ τοῦτον ὕπνος* M[d] A Br corp. Par. Pyth. Syr. Demoph.: *οὗτος ὁ ὕπνος* Tr., inde vulg. *ὁ περὶ τὸν νοῦν ὕπνος* Pyth. Vind. ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 6 Pyth. Syr. 6 Sext. 178 p. 30 Gildem.; corp. Par. 559 Elt. (lemmate non iterato); floril. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 10) 2. Thaleti monitum adscribit Laertius I 60 ‖ 5 *δεῖ* hodie avulsum in A | *ὑπονοοῦ* MA Tr. Pyth. Vind. corp. Par. floril. Schenk., *ὑπονόει* Sext. Syr. I Pyth. Syr. ‖ 6 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. cum priore coniunctam iterat corp. Par. 559 Elt. recurrit gnoma Pyth. Vind. 28 Pyth. Syr. 26 Demoph. 15; cod. Vind. 29 f. 127[r] teste Schenkelio; flor. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 20) 53; apophth. Vindob. 143 p. 25 Wachsm. ‖ 7 *δεῖ καὶ ἄνδρα* MA Tr. corp. Par. Pyth. Vind. Demoph. cod. Vind. 29: *δεῖ ἄνδρα* (quod coniecerat Madvig adv. cr. I p. 720) apophth. Vind. floril. Schenkelii ‖ 8 *καὶ μετὰ* M *μετὰ* A corp. Par.: *κατὰ* Tr., inde Arsenius p. 420 Walz. et vulg. praepositionem deleri vult Madvig. ceterum verbis *καὶ φίλους* omissis *καὶ τέκνα τὰ καὶ* (*καὶ* om. Demoph. et cod. Vind. 29) *μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου τούτου παραμένοντα* habent Pyth. Vind. Demoph. cod. Vind. 29 *καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα τὰ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου παραμένοντα* flor. Schenkelii. de Pyth. Syro videatur Gildemeister l. c. p. 89, de apophth. Vind. Wachsmuth p. 25 | *παραμένοντας* MA Tr. corp. Par.: *παραμενοῦντας* Meineke *περιμενοῦντας* Madvig ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr (post ecl. 1, 21 Mein.). recurrit ecloga Pyth. Vind. 29 Pyth. Syr. 27; Nil. 6; Ioannes Dam. Vat. α, 37 (*Εὐαγρίου*); inter sacra (*Εὐαγρίου*) corp. Par.; cod. Vind. 29;

Ζῆν κρεῖττόν ἐστιν ἐπὶ στιβάδος κατακείμενον και θαῤῥεῖν ἢ ταράττεσθαι χρυσῆν ἔχοντα κλίνην.

35 (1, 22 Mein.)

Ἰσχύειν τῇ ψυχῇ αἱροῦ μᾶλλον ἢ τῷ σώματι.

36 (1, 23 Mein.)

Πέπεισο μὴ εἶναι σὸν κτῆμα, ὅπερ μὴ ἐντὸς διανοίας ἔχεις.

37 (1, 24 Mein.)

Πρᾶττε μεγάλα μὴ ὑπισχνούμενος μεγάλα.

38 (1, 25 Mein.)

Τέκνα μάθε τίκτειν οὐ τὰ γηροβοσκήσοντα τὸ σῶμα. τὰ δὲ τὴν ψυχὴν θρέψοντα τῇ ἀιδίῳ τροφῇ.

---

flor. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 20) 54. longius recedunt Porphyrius epist. ad Marc. 29 p. 293, 8 N.[2], cuius verba paululum immutata inter Epicuri epistularum fragmenta recepit Vsener p. 163, et Georgides p. 36 (*Ἀριστίππου*)

2 *ἔχοντα*] litt. *ντα* nunc avulsae sunt in A ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato M Tr. (post ecl. 5, 28 Mein.) addito *Πυθαγόρου* lemmate A (post ecl. 5, 28 Mein.). recurrit ecloga Pyth. Vind. 45 Pyth. Syr. 38; gnomol. Byz. 21 p. 169 Wachsm. (Pal. 21 Par. 11 [id est corp. Par. 778 Elt.] Bar. 12 Mon. 20 Leid. 23); anecd. Boiss. I p. 132 ‖ 4 *ἰσχύειν* M[d] Pyth. Vind. Pyth. Syr. gnom. Byz. Boiss.: *ἰσχὺν* A Tr., inde vulg. | *αἱροῦ μᾶλλον* M[d] Tr. Pyth. Vind. Pyth. Syr. gnom. Byz.: *μᾶλλον αἱροῦ* A. magis discrepat collocatione verborum Boiss.: *αἱροῦ τῇ ψυχῇ μᾶλλον ἢ τῷ σώματι ἰσχύειν* | *ἢ* Stob., *ἤπερ* aliquot gnomol. ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 80 Pyth. Syr. 60 Demophil. 34 ‖ 6 *εἶναι* abscissum in A | *ὅ* pro *ὅπερ* Pyth. Vind. | 8 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 86 Pyth. Syr. 65 Demoph. 37; Sext. 198 ‖ 9 *μὴ ὑπισχνοῦ* Pyth. Vind. | *τὰ* ante *μεγ.* addit Demoph. ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. (post ecl. 1, 24 Mein.) Br (post ecl. 1, 19 Mein.). recurrit Pyth. Vind. 99 Pyth. Syr. 77 Demoph. 43 ‖ 11 *τέκνα μάθε τίκτειν* insulse dictum notavit Cobet mnemos. IX p. 104; *τεχνήματα μάθε* verbo *τίκτειν* deleto proposuit Madvig adv. cr. I p. 720, frustra | *μάνθανε* pro *μάθε* Demoph. | post *τίκτειν* addunt *ἀίδια* Pyth. Vind. Pyth. Syr. Demoph. | *γηροβοσκήσοντα* A Tr. Pyth. Vind. Demoph.: *γηρωβοσκήσοντα* M[d] Br ‖ 12 *τὰ δὲ τὴν* M[d]A Br Pyth. Vind. Demoph.: *τὴν δὲ* Tr., inde vulg. | *τῇ* om. Demoph. | *τροφῇ* abscissum in A

39 (1, 26 Mein.)

Τὰ ἐπίπονα τῶν ἡδέων μᾶλλον ἡγοῦ συντελεῖν εἰς ἀρετήν.

40 (1, 27 Mein.)

Χαλεπὸν πολλὰς ὁδοὺς ἅμα τοῦ βίου βαδίζειν.

41 (1, 28 Mein.)

Ψυχῆς πᾶν πάθος εἰς σωτηρίαν αὐτῆς πολεμιώτατον.

42 (5, 29 Mein.)

Ὧν ἡ τύχη κυρία καὶ δοῦναι καὶ ἀφελέσθαι, οὐ δεήσῃ οὐδενός.

43 (5, 30 Mein.)

Ὧν τοῦ σώματος ἀπαλλαγεὶς οὐ δεήσῃ, ἐκείνων καταφρόνει πάντων· καὶ ὧν ἀπαλλαγεὶς δεήσῃ, πρὸς ταῦτά σοι ἀσκουμένῳ τοὺς θεοὺς παρακάλει γίνεσθαι συλλήπτορας.

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 101 Pyth. Syr. 78. cf. Porphyr. ad Marc. 7 p. 278, 13 N.²: *ἔδοξε τοῖς σώφροσι τὰ ἐπίπονα τῶν ἡδέων μᾶλλον συντελεῖν εἰς ἀρετήν* ‖ 2 *μᾶλλον ἡγοῦ* M^d^A Tr. *ἡγοῦ μάλιστα* Pyth. Vind. ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 114 Pyth. Syr. 90; cod. Vind. 199 f. 194^v teste Schenkelio; floril. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 38) 145. denique cf. corp. Par. 763 Elt.: *χαλεπὸν πολλὰς ὁδοὺς ἅμα τοῦ βίου βαδίζειν καὶ τὸ ἄρχεσθαι ὑπὸ χείρονος* ‖ 5 *χαλεπῶν πολλῶν* M^d^ | *τοῦ βίου* abscissum in A ‖ 6 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 116 Sext. 205 cf. Pyth. Vind. 2b Pyth. Syr. 2 Porphyr. ad Marc. 9 p. 279, 22 N.² ‖ 8 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. (post ecl. 1, 28 Mein.). recurrit Pyth. Vind. 120 Pyth. Syr. 95. cf. Porphyr. ad Marc. 12 p. 282, 18 N.²: *οὔκουν δεήσῃ οὐδενὸς ὧν καὶ ἡ τύχη δοῦσα πολλάκις πάλιν ἀφαιρεῖται* ‖ 9 *τύχη* M^d^ Pyth. Vind.: *ψυχὴ* A Tr., inde vulg. | *καὶ δοῦναι* M^d^ Pyth. Vind.: *δοῦναι* A Tr., inde vulg. | *δεήσῃ* sed *η* extrema e corr. M^d^ ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 121 Pyth. Syr. 96; Maxim. c. 1 p. 181 Rib. (post eclogam *Pythagorae* inscriptam). cf. Porphyr. ad Marc. 12 p. 282, 15 N.² qui in singulis discrepat haud paucis. prius praeceptum servavit etiam Georgid. p. 106 et Sext. 127 ‖ 12 *ὧν* A Tr. Pyth. Vind.: *ὧν οὖν* M^d^ | *δεήσῃ* — 13 *ὧν ἀπαλλαγεὶς* om. A propter homoeoteleuton | *ἐκεῖνων* (sic) M^d^ ‖ 13 *ταῦτά σοι* abscissa sunt in A nisi quod legitur prius *τ* ‖ 14 *γίνεσθαι* M^d^A: *γίνεσθαί σοι* Tr., inde vulg. reposuerim *γενέσθαι* ex Pyth. Vind. et Porphyr. *γίνεσθαι* etiam Maximi cod. Vind. 267 teste Schenkelio

44 (Addend. 2 Mein.)

Ὧν ἕνεκα ζῆν ἐθέλεις, τούτων χάριν καὶ ἀποθανεῖν μὴ κατόκνει.

45 (5, 23 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 189 Mullach.).

Νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ σοφωτέρῳ εἴκειν κόσμιον.

46 (3, 35 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 8 Mullach.).

Ὅρος συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων τέρψις καὶ ἀτερπίη.

47 (5, 24 Mein.: Democr. fr. mor. 2 Mullach.)

Ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι. τοῦτο δ' ἂν εἴη, εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖσι θνητοῖσι τὰς ἡδονὰς ποιέοιτο.

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. p. 8 (post ecl. 5, 30 Mein.). ex Tr. dederat Gesn.[1] p. 10, sed om. eandem Gesn.[2] p. 65, quare in addendis posuerunt Gaisford et Meineke. recurrit monitum Pyth. Vind. 123 Pyth. Syr. 98 Sext. Syr. I app. 1, 6 p. 79 Gildem.; Porphyr. ad Marc. 34; Boiss. anecd. III p. 473; Anton. I c. 12 p. 13 (*Βασιλείου*); cod. Vind. 29 f. 129r et cod. Vind. 199 f. 195r teste Schenkelio. idem legitur in florilegio per Schenkelium edito (*Wien. stud.* XI p. 40) 157 ‖ 2 *ἐθέλεις* A Tr. Pyth. Vind. Porphyr. floril. Schenk.: *θέλεις* M | *θέλεις ζῆν* transponit Boiss. | *τούτων* M Tr. Pyth. Vind. floril. Schenk.: *τούτου* A | *τούτων χάριν* om. Porphyr.; *ὑπὲρ τούτων* Boiss. ubi pergitur *καὶ θνῆσκε* ‖ 4 *κατόκνει* A Pyth. Vind. Porphyr. floril. Schenk.: *κακώκνει* M *κατόκνοι* Tr. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 44). recurrit corp. Par. 173 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*); gnomol. Byz. 64 p. 177 Wachsm. (Pal. 55 Bar. 92 Mon. 37 Leid. 39); Democrat. 13 p. 30 Orell. ‖ 5 *καὶ* ante *σοφ.* om. Tr. | *τῷ* ante *σοφ.* add. corp. Par. gnomol. Byz. Democrat. | *εἴκειν* Tr. corp. Par. gnomol. Byz. Democrat.: *εἰκέειν* M[d]A ‖ 6 ecl. cum lemm. (?) hab. M, lemmate non iterato A, cum ecloga praegressa cohaerentem Tr. post ecl. 5, 23 Mein. ‖ 7 *ὅρος* M[d]A Tr.: *οὖρος* Mullach | post *ὅρος* addidit *γὰρ* tamquam ex A Gaisford per errorem ut videtur, om. etiam M[d] Tr. | *συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων* Cobet mnemos. IX p. 106: *συμφορέων καὶ ἀσυμφορέων* M[d]A Tr. sed litteris *μφορέων καὶ ἀ* partim abscissis partim evanidis A ‖ 8 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. post ecl. 3, 35 Mein. ‖ 9 cf. epigr. gr. 88 Kaib. *πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότωι, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις Χρησάμενος γήρως τέρμα μολὼν πρὸς ἄκρον* | v. *εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα* partim abscissa partim evanida A ‖ 10 *καὶ ἐλ. ἀνιηθέντι* om. M[d] ‖ 11 *τοῖς* et *ποιοῖτο* M[d]A Tr.: corr. Mullach Meineke

48 (1, 83 Mein.) *Μουσωνίου* (rel. p. 254 Peerlk.).

Οὐκ ἔστι τὴν ἐνεστηκυῖαν ἡμέραν καλῶς βιῶναι μὴ προθέμενον αὐτὴν ὡς ἐσχάτην [βιῶσαι].

49 (deest Mein.) *Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς πρὸς Σώπατρον ἐπιστολῆς περὶ ἀρετῆς.*

Οὐκοῦν καὶ διὰ νοῦ καθαροῦ καὶ ἀπολυομένου πάσης σωματοειδοῦς διαμορφώσεως ἡ θέα τῆς ἀρετῆς περιγίγνεται· τὸ δ' ὁποῖόν τί ἐστιν ὧδε ἄν τις καταμάθοι· κάλλος καὶ συμμετρία καὶ ἀλήθεια, ταυτότης τε ἀμετάστατος καὶ ἁπλότης, ἐξῃρημένη τε ἀπὸ τῶν ἄλλων ὑπεροχή, τελειότης τε ἀνυπέρβλητος καὶ ἀκρότης τῶν ὄντων, καθαρότης τε ὑπεραίρουσα πάντα καὶ ἄμικτος. εἰ δὲ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα, ἓν δεῖγμα αὐτοῦ παρέχεται ἱκανόν. ὁπότε δὴ οὖν τὸ νοητὸν εἶδος κατίδοις τῆς ἀρετῆς, θεώρει τοῦτο λοιπὸν ἀφ' ἑαυτοῦ περὶ πᾶσαν ζωὴν ἀμερίστως μεριζόμενον τρόπον τινὰ τοιοῦτον, ὡς πληθυνομένων τῶν μεταλαμβανόντων μένειν αὐτὸ ἕν, καὶ πάντῃ μεριζομένων ⟨τῶν⟩ περὶ αὐτὸ ἀμέριστον αὐτὸ ὑπάρχειν, καὶ γιγνομένων καὶ ἀπολλυμένων ἐκείνων ἀγέννητον αὐτὸ εἶναι καὶ ἄφθαρτον, καὶ εἰς ἀνομοιότητα προχωρούντων τὸ αὐτὸ ἀεὶ διαμένειν μήτε κινούμενον ἀπὸ τῆς προόδου τῶν γιγνομένων μήτε διιστάμενον ἀφ' ἑαυτοῦ διὰ τὴν ἐν πᾶσι

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 5, 24 Mein.) sed lemmate in abscisso, lemmate instructam etiam Tr. p. 7 (post ecl. 5, 55 Mein.). ...rat gnomam M (olim etiam A) infra p. 32, 10 ubi videsis. recurrit corp. ...r. 510 Elt. (*Μουσωνίου*). similes huius sententias congessit Gataker ... Marci Antonini II 11 VII 29. 56. 69 || 3 *βιῶσαι* secludendum esse ...onet Nauck (per litt.) || 4 ecl. cum lemm. hab. Br in capite primo ...st ecl. 5, 125 Mein. et ante ecl. 1, 58 Mein. sedes igitur eclogae incerta, ...d fortasse recte collocatur ante ecl. 1, 58 ipsam quoque Iamblichi: ...de mus. Rh. XXXIX p. 394. primum edidi eclogam a Paulo Thomas ...ligenter descriptam Stobaei flor. exc. Brux. p. 32 sqq. cf. Stob. flor. 103, ... 5 *Σώπατρον* scripsi: *φω*τ Br || 8 *περιγίνεται* Br cf. 18. 22 p. 20, 6 ...*ἐστιν* in ras. Br || 10 'melius *ἐξῃρμένη*' Buecheler || 12 *ἄμικτος·* ... *ἅπαντα τὰ τοιαῦτα ἔνδειγμα αὐτοῦ παρέχεται ἱκανόν· ὁπότε* nescio ...is *liter. centralbl.* a. 1883 p. 487 || 17 *πάντῃ* scripsi: *παντὶ* Br || 18 ...*ἓν* addidit anonymus ille, sed praestat fortasse *πάντων μ. π. αὐτὸ*

τοῖς διεστηκόσι παρουσίαν μήτε αὐτοῖς συμφερόμενον ἢ συναυξανόμενον ἤ τινα ἄλλην ἀπ' αὐτῶν δεχόμενον ἀλλοίωσιν. καίτοι οὕτως αὐτὸ κατόψει τὸ αὐτὸ ὅλον ἐν πᾶσι παρὸν μετὰ τοῦ μένειν ἑκάστου τὴν οὐσίαν τῶν μετεχόντων καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν ὑπόστασιν ἕκαστον βέλτιστον γίγνεσθαι. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον καὶ τοὺς ἀνθρώπους διακοσμεῖ τοῖς καλλίστοις ὅροις, νοεραῖς μὲν ἐνεργείαις ἀκροτάταις, λόγοις δὲ τῆς ψυχῆς τελειοτάτοις, ζωῆς δὲ δυνάμεσιν ὑπερεχούσαις πᾶσαν γένεσιν.

50 (1, 58 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου* (protr. 2 p. 8, 17 Pist.).

Ψυχῇ ζῶντας ἡμᾶς τῇ ταύτης ἀρετῇ ῥητέον εὖ ζῆν, ὡς ὀφθαλμοῖς ὁρῶντας τῇ τούτων ἀρετῇ καλῶς ὁρᾶν.

51 (1, 59 Mein.) *Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγων* (2 p. 8, 20 Pist.).

Καθάπερ εἰς ἄσυλον τέμενος τὴν ἀρετὴν ὁρμητέον, ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀγεννῆ τύχης ὕβριν ὦμεν ἔκδοτοι.

52 (1, 31 Mein.) *Φωκίωνος.*

Οὔτε ἐξ ἱεροῦ βωμὸν οὔτε ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφαιρετέον τὸν ἔλεον.

---

2 *ἀπ' αὐτῶν* P. Thomas: *ἁπάντων* Br ‖ 7 *ὅροις* mavult Thomas ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. Br (post Iamblichi ecl. a me editam) Tr. p. 7 (post ecl. 1, 39 Mein.). sedes igitur certo hodie recuperari nequit. *τοῦ αὐτοῦ* pro lemm. Br. quod legitur ap. Tr., fuit olim procul dubio *ἐκ τῶν Ἰ.* (vel *Ἰ. ἐκ τῶν*) *προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγων* ut apparet ex proximo lemmate ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 83 Mein.) sine lemmate cum ecl. 1, 58 Mein. coniunctam Tr. *Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγον* M *Ἰ⟨αμβλίχου ἐκ τῶν⟩ προτρεπτικῶν* sed ut quae uncis inclusimus partim abscissa sint partim evanida A ‖ 16 *πρὸς* M[d] Iambl.: *εἰς* Tr. de A non liquet, ubi syllabae *μητέον ὅπως εἰς* (?) partim abscissae sint partim evanidae | *τύχης* M[d]A Tr.: *ψυχῆς* Iambl. illud si verum sit, *ἔκθετοι* pro *ἔκδοτοι* scribendum esse putat Pistelli. Stobaei lectio suggeritur enuntiato apud Iamblichum proximo: *ἀρετῇ μὲν θεραπευτέον ὡς σώφρονι γαμετῇ, τύχῃ δ' ὡς εὐτελεῖ πιστευτέον ἑταίρᾳ* ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 59 Mein.) Tr. p. 7 (post ecl. 1, 30 Mein.): lemma male retractum est ad ecl. proximam (1, 29 Mein.) in Tr. recurrit ecloga corp. Par. 479 Elt. (*Φωκίωνος* solum lemma ibid. 560). ex hac ortum videtur simile dictum quod legitur gnomol. Byz. 4 p. 166 Wachsm. (Pal. 4 Bar. 4) ‖ 18 syllabae

[redacted]

53 (5, 127 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας γ'* (p. 388 E).

Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλογέλωτα δεῖ εἶναι. σχεδὸν γὰρ ὅταν τις ἐφιῇ ἰσχυρῷ γέλωτι, ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον. Δοκεῖ μοι, ἔφη. Οὔτε ἄρα ἀνθρώπους ἀξίους λόγου κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἄν τις ποιῇ, ἀποδεκτέον, πολὺ δὲ ἧττον, ἐὰν θεούς.

54 (5, 127 Mein.: trag. adesp. fr. 521 N.[2])

. . . .

θάλλουσα λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας.

55 (1, 32 Mein.) *Διογένους.*

Πυνθανομένου τινός, πῶς ἄν τις ἑαυτοῦ διδάσκαλος γένοιτο 'εἰ ὑπὲρ ὧν ἐπιτιμᾷ τοῖς ἄλλοις' ἔφη 'καὶ ἑαυτῷ ἐπιτιμῴη μάλιστα'.

56 (1, 93 Mein.) *Πλάτωνος ἐν Πολιτείᾳ πέμπτῃ* (p. 452 D).

Ὅτι μάταιος ὃς γελοῖον ἄλλο τι ἡγεῖται ἢ τὸ κακόν, καὶ ὁ γελωτοποιεῖν ἐπιχειρῶν εἰς ἄλλην τινὰ ὄψιν ἀπο-

---

ωμον οὔτε ἐκ τῆς partim abscissae partim evanidae in A ‖ 19 *ἔλεον* sed alterum *ε* e corr. M[d]

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 31 Mein.) Br (post ecl. 5, 54 Mein.) Tr. p. 10 (post ecl. 1, 90 Mein.); *Πλα*[τ] nec pl. Br *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Tr. recurrit corp. Par. 275 (*Πλάτωνος*) et 560 Elt. (cum lemm. ecl. 1. 31 Mein. *Φωκίωνος*) ‖ 2 *φιλογέλωτα* M[d]Br Tr. corp. Par., sic igitur etiam A ubi *λωτα* syllabae nunc abscissae: *φιλογέλωτας* Plat., inde Gaisford et Meineke | *γε* post *φιλογ.* addit Plat. | *δεῖ* M[d]A Br corp. Par. Plat.: *δεῖ ἀεὶ* Tr. mera dittogr. | *σχεδὸν γὰρ ὅταν τις ἐφίῃ* M[d]A Br corp. Par. et sic fere Plat.: *ὅταν τὶς σχεδὸν γὰρ ἐφίῃ* Tr. ‖ 4 *τοιοῦτον* A Br corp. Par. Plat.: *τοιοῦτο* M Tr., inde vulg. | *Δοκεῖ κτἑ.* om. MA Br corp. Par. ‖ 4. 5 *ἀνθρώπους* et *κρατουμένους* Plat., inde Gesn.[1] p. 12, vulg.: *βασάνους* et *κρατουμένας* Tr. ‖ 7 ecl. sine interpunctione cum Platonis verbis coniungit Tr. ‖ 9 *σφάλλουσιν ἆται* vel *σφάλλουσι λῦμαι* (*λῦπαι* Wecklein) F. G. Schmidt *krit. stud.* III p. 33 sq. at ne *θεούς* vocabulo vicino perierit exitus iambi prioris mecum veretur Buecheler. huic in mentem venit tale *δεῖ σωφρονεῖν μὴ πημονή τις ἐκ θεοῦ θ. λ.*, mihi *ταῦτ' οὖν φοβεῖσθε, μὴ νόσος τις ἐκ θεοῦ θάλλουσα λ.* ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. MA Br (post ecl. 5, 127 Mein.) Tr. p. 8 (post ecl. 5, 24 Mein.); *Διογένους* M[d]Tr. -*ης* Br spatium ubi *Διογένους* olim legebatur nunc abscissum in A ‖ 11 *διδάσκαλος* om. operarius Gesn.[2] p. 3, inde vulg. ‖ 12 *ἔφη καὶ* abscissum, partim evanidum A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 8 post ecl. 1, 32 Mein. ‖ 16 *εἰς* Tr.: *πρὸς* Plat.

βλέπων ὡς γελοίου ⟨ἢ⟩ τὴν τοῦ ἄφρονός τε καὶ κακοὶ καὶ καλοῦ αὖ σπουδάζει εἰς ἄλλον τινὰ σκοπὸν στησά μενος ἢ τὸν τοῦ ἀγαθοῦ.

57 (5, 129 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (rei p. IX p. 571 B).

Τῶν μὴ ἀναγκαίων ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν δοκοῦι τινες ἐμοὶ εἶναι παράνομοι, αἳ κινδυνεύουσιν ἐγγίνεσθι μὲν ἐν παντί, κολαζόμεναι δὲ ὑπὸ τῶν τυγχανόντων βελ τιόνων ἐπιθυμιῶν μετὰ λόγου ἐνίων μὲν ἀνθρώπων παντάπασιν ἀπαλλάττεσθαι ἢ ὀλίγαι λείπεσθαι καὶ ἀσθι νεῖς, τῶν δὲ ἰσχυρότεραι καὶ πλείους. Λέγεις δὴ τίνα ἔφη, ταύτας; Τὰς περὶ τὸν ὕπνον, ἦν δ' ἐγώ, ἐγειρομένα ὅταν τὸ μὲν ἄλλο τῆς ψυχῆς εὕδῃ, ὅσον λογιστικὸν κι ἥμερον καὶ ἄρχον ἐκείνου, τὸ δὲ θηριῶδές τε καὶ ἄγριο ἢ σίτου ἢ μέθης πλησθέν, σκιρτᾷ τε καὶ ἀπωσάμενι τὸν ὕπνον ζητῇ ἰέναι καὶ ἀποπιμπλάναι τὰ αὑτοῦ ἤθι οἶσθ' ὅτι πάντα ἐν τῷ τοιούτῳ τολμᾷ ποιεῖν, ὡς ἀπ πάσης λελυμένον τε καὶ ἀπηλλαγμένον αἰσχύνης καὶ φρ νήσεως· μητρί τε γὰρ ἐπιθυμεῖν μίγνυσθαι, ὡς οἴετο οὐδὲν ὀκνεῖ, ἄλλῳ τε ὁτῳοῦν ἀνθρώπων καὶ θεῶν κι θηρίων, μιαιφονεῖν τε ὁτιοῦν, βρώματός τε ἀπέχεσθι μηδενός· καὶ ἑνὶ λόγῳ οὔτε ἀνοίας οὐδὲν ἐλλείπει οὔ ἀναισχυντίας. Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις. Ὅταν δέ γ', οἶμα

---

1 *ἢ* tacite ex Platone add. Gesn.[1] p. 10, inde vulg. ‖ 2 *καὶ καλ αὖ σπουδάζει* Tr. sicut aliquot libri Plat. *ἂν* pro *αὖ* prave Gesn.[1], in vulg. cf. Stallbaum ed. alt. p. 408 | *εἰς* Tr.: *πρὸς* Plat. ‖ 4 ecl. cu lemm. hab. Tr. p. 8 post ecl. 1, 93 Mein. ‖ 5 *μὴ* reposui ex Platon *μὲν* Tr. ‖ 6 *τινές μοι* Plat. | *κινδυνεύουσιν ἐγγίνεσθαι μὲν ἐν παν* Tr.: *κινδυνεύουσι μὲν ἐγγίγνεσθαι παντί* Plat. ‖ 7 *ὑπὸ τῶν τυγχ νόντων βελτιόνων* Tr.: *ὑπό τε τῶν νόμων καὶ τῶν βελτιόνι* Plat., inde tacite Gesn.[1] p. 10, vulg. ‖ 9 *ὀλίγαι* tacite ex Plat. Gesn *ὀλίγα* Tr. ‖ 10 *δὴ* Tr.: *δὲ καὶ* Plat. | *τὸν ὕπνον* Plat., inde tac Gesn.[1]: *τῶν ὕπνων* Tr. ‖ 12 *λογιστικὸν* reposui ex Plat.: *λογικ* Tr. ‖ 14 *σίτου* Tr.: *σίτων* Plat. ‖ 15 *ζητῇ* Plat.: *ζητεῖ* Tr. | *αὑτ* Plat.: *αὐτοῦ* Tr. ‖ 16 *οἶσθ'* Plat., inde tacite Gesn.[1]: *ὥσθ'* Tr. | *ποιε* Plat., inde Gesn.[1]: *εἶναι* Tr. ‖ 18 *ἐπιθυμεῖν* scripsi: *ἐπιθυμεῖ* Tr. *ἐπ χειρεῖν* Plat. ‖ 19 *ἄλλῳ τε ὁτῳοῦν* tacite ex Plat. Gesn.[1]: *ἀλλ' ὃ οὖν ὅτῳ* Tr. ‖ 22 *γ'* tacite Gesn.[1]: *τ'* Tr.; *γε* Plat.

ὑγιεινῶς τις ἔχῃ αὐτὸς αὑτοῦ καὶ σωφρόνως, καὶ εἰς τὸν ὕπνον ἴῃ τὸ λογιστικὸν μὲν ἐγείρας αὑτοῦ καὶ ἑστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, εἰς σύννοιαν αὐτὸς αὑτῷ ἀφικόμενος, τὸ ἐπιθυμητικὸν δὲ μήτ' ἐνδείᾳ δοὺς μήτε πλησμονῇ, ὅπως ἂν κοιμηθῇ καὶ μὴ παρέχῃ θόρυβον τῷ βελτίστῳ χαῖρον ἢ λυπούμενον, ἀλλ' ἐᾷ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ μόνον καθαρὸν σκοπεῖν καὶ ὀρέγεσθαι τοῦ αἰσθάνεσθαι ὃ μὴ οἶδεν ἤ τι τῶν γεγονότων ἢ ὄντων ἢ καὶ μελλόντων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ θυμοειδὲς πραΰνας καὶ μή τισιν εἰς ὀργὴν ἐλθὼν κεκινημένῳ τῷ θυμῷ καθεύδῃ, ἀλλ' ἡσυχάσας μὲν τὼ δύο εἴδη, τὸ τρίτον ⟨δὲ κινήσας⟩, ἐν ᾧ τὸ φρονεῖν ἐγγίνεται, οὕτως ἀναπαύηται, οἶσθ' ὅτι τῆς ⟨τ'⟩ ἀληθείας ἐν τῷ τοιούτῳ μάλιστα ἅπτεται καὶ ἥκιστα παράνομοι τότε αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων. Παντελῶς μὲν οὖν, ἔφη, οὕτω. Ταῦτα μέν τοι ἐπὶ πλέον ἐξήχθημεν εἰπεῖν· ὃ δὲ βουλόμεθα γνῶναι, τόδ' ἐστίν, ὡς ἄρα δεινόν τι καὶ ἄγριον καὶ ἄνομον ἐπιθυμιῶν εἶδος ἑκάστῳ ἔνεστι, καὶ πάνυ δοκοῦσιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι· τοῦτο δὲ ἄρα ἐν τοῖς ὕπνοις γίνεται ἔνδηλον.

58 (3, 94 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* (p. 407 E — 408 B).

Καὶ ὅταν λέγῃς, ὡς ὅτῳ τις μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, κρεῖττον ἐᾶν τὴν τούτου χρῆσιν. ⟨εἰ δή⟩ τις μὴ ἐπί-

---

1 *αὑτοῦ* Plat.: *αὐτοῦ* Tr. ‖ 2 *αὑτοῦ* scripsi: *αὐτοῦ* Tr. *ἑαυτοῦ* Plat. ‖ 3 *σύννοιαν* ex Plat. Gesn.[1]: *σύνοιαν* Tr. | *αὑτῷ* reposui ex Plat.: *αὐτοῦ* Tr. ‖ 6 *ἐᾷ αὐτὸ* reposui ex Plat.: *ἑαυτῷ* Tr.; *ἐῶν αὐτὸ* tacite ex Platonis vulgata Gesn.[1] ‖ 6. 7 *καθ' αὑτὸ* Plat. ‖ 10 *ὀργὴν* Tr. *ὀργὰς* Plat. ‖ 11 *τὼ* Plat.: *τῷ* Tr. | *τὸ τρίτον δὲ κινήσας* tacite ex Plat. Gesn.[1]: *το δὲ ἕτερον* Tr. ‖ 12 *ἐγγίγνεται* Plat. ‖ 13 *τ'* addidi ex Plat. ‖ 14 *παράνομοι* tacite ex Plat. Gesn.[1]: *παρανομεῖ* Tr. ‖ 15 *ἔφη, οἶμαι οὕτω* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 15. 16 *μέν τοι* Tr.: *μὲν τοίνυν* ex Plat. Gesn.[1] ‖ 19 *γίγνεται* Plat. ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 9 (post ecl. 5, 129 Mein.) Br (post ecl. 1, 58 Mein.). *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* scripsi: *τοῦ αὐτοῦ ἐκ τ̃* (i. e. *των*) *κλειτοφῶντος* Tr. *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Br ‖ 23 *χρῆσθαι* om. Br ‖ 24 *κρεῖττον* Br

σταται ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι μηδὲ ὠσί μηδὲ ξύμπαντι τῷ σώματι, τούτῳ μήτε ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν μήτε ἄλλην χρείαν μηδεμίαν [μὴ] χρῆσθαι τῷ σώματι κρεῖττον ἢ ὁπῃοῦν χρῆσθαι. καὶ δὴ ⟨καὶ⟩ περὶ τέχνην ὡσαύτως· ὅστις γὰρ δὴ μὴ ἐπίσταται τῇ ἑαυτοῦ λύρᾳ χρῆσθαι, δῆλον ὡς οὐδὲ τῇ τοῦ γείτονος, οὐδὲ ὅστις μὴ τῇ τῶν ἄλλων, οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ, οὐδὲ ἄλλῳ τῶν ὀργάνων, οὐδὲ κτημάτων οὐδενί. καὶ τελευτᾷ δὴ καλῶς ὁ λόγος οὗτός σοι, ὡς ὅστις ψυχῇ μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, τούτῳ τὸ ἄγειν ἡσυχίαν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ ζῆν κρεῖττον ἢ ζῆν πράττοντι καθ' αὑτόν· εἰ δέ τις ἀνάγκη ζῆν, δούλῳ ἄμεινον ἢ ἐλευθέρῳ διάγειν τῷ τοιούτῳ τὸν βίον.

59 (3, 95 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδου (p. 146 C).

Οὐκοῦν φαμὲν πάλιν τοὺς πολλοὺς διημαρτηκέναι τοῦ βελτίστου, ὡς τὰ πολλά γε, οἶμαι, ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότας; — Φαμὲν γάρ. — Λυσιτελεῖ ἄρα τοῖς πολλοῖς μήτε εἰδέναι μηδὲν μήτε οἴεσθαι εἰδέναι, εἴπερ γε προθυμήσονται μᾶλλον πράττειν μὲν ταῦτα, ἅττ' ἂν εἰ-

---

Plat.: κρείττων Tr. | τούτου Tr. Plat.: τούτων Br | εἰ δή tacite ex Platone addidit Gesn.[1] p. 10, inde vulg.

2 μήτ' ἀκούειν et mox μήτ' ἄλλην Plat. | ὁρᾶν Br Plat.: ὁρῶν Tr. | 3 χρῆσθαι tacite cum Platone Gesn.[1], inde vulg.: μὴ χρῆσθαι Tr. Br | 4 καὶ δὴ — 5 λύρᾳ χρῆσθαι (quod tacite ex Platone add. Gesn.[1], inde vulg.) habet Br: om. Tr. | καὶ post δὴ ex Plat.: om. Br | τέχνην Plat.: ψυχὴν Br | 5 δὴ Br Platonis Marcianus 189: ἂν Platonis D; ἂν δὴ oscitanter ex Platonis Ald. p. 406 Gesn.[1], inde vulg. | 6 δῆλον bis Tr. | 7 ἄλλῳ τῶν ὀργάνων Br Plat.: τῶν ὀργάνων ἄλλῳ Tr., inde vulg. | 9 τὸ Br Plat.: τῷ Tr. | 10 ἢ Br Plat.: καὶ Tr. | 11 ζῆν Tr. Br: ζῆν εἴη tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. | δούλῳ Br Plat.: δούλου Tr. | 12 post βίον quae habet Plato resecuit Stobaeus | 13 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 9 Br. Ἀλκιβιάδου om. Br. genuina lemmatis fuerit forma Πλάτωνος (aut τοῦ αὐτοῦ) vel potius auctoris nomine non iterato ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου β' coll. Stob. II 3, 1 Wachsm. et flor. 4, 118 Mein. | 15 ἄνευ νοῦ tacite ex Platone Gesn.[1] p. 12, inde vulg.: ἄνευ οὐ Tr. Br | 18 πράττειν μὲν reposui ex Br: πράττειν μὴ Tr.: πράττειν Gesn.[1], inde vulg.: πράττειν μὲν Platonis B μὲν πράττειν Plat. T | ταῦτα ἅττ' ἂν Br Plat., ταῦτ' ἂν Tr., ταῦτ' (sic) ἅττ' ἂν Gesn.[1], inde vulg.

ὦσιν ἢ οἰηθῶσιν εἰδέναι, πράττοντες δὲ βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι. — *Ἀληθέστατα λέγεις.* — *Ὁρᾷς οὖν, ὅτ' ἔφην κινδυνεύειν τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα, ἐάν τις ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστήμης κεκτημένος ᾖ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό, ἆρ' οὐχὶ τῷ ὄντι ὀρθῶς ἐφαινόμην λέγων;* — *Καὶ εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ νῦν μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. δεῖ ἄρα καὶ πόλιν καὶ ψυχὴν τὴν μέλλουσαν ὀρθῶς βιώσεσθαι ταύτης τῆς ἐπιστήμης ἀντέχεσθαι, ἀτεχνῶς ὥσπερ ἀσθενοῦντα ἰατροῦ ἤ τινος κυβερνήτου τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν.*

60 (1, 90 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* (p. 408 B).

Τούτοις δὴ τοῖς λόγοις παγκάλως λεγομένοις, ὡς διδακτὸν ἀρετὴ καὶ πάντων ἑαυτοῦ δεῖ μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι, σχεδὸν οὔτ' ἀντεῖπον πώποτε οὔτ' οἶμαι μή ποτε ὕστερον ἀντείπω.

61 (7, 2 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰγεῖ* (fr. 11 N.[2]).

Ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν
ἀποδείξασθαι θανάτῳ.

---

1 *δὲ* Br, om. Tr.; tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 *ὅτ'* Br Tr., *ὅτε* Platonis B *ὅτε γ'* Platonis T; *ὅτε γ'* ex Platone Gesn.[1], inde vulg. | *κινδυνεύειν* Tr. Br, *κινδυνεύει* Platonis BT | *τό γε* Plat.: *τότε* Tr. *τό, τε* (sic) Br ‖ 5 *κεκτημένος ᾖ* Tr. Plat., *κεκτημένου, ἢ* Br | *ὀλιγάκις*] *ὀλίγα* ci. Cobet n. l. p. 271 ‖ 6 *τὸν ἔχοντα αὐτό* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *τὸν δ' ἔχοντα αὐτὰ* Tr. *τὸν ἔχοντ' αὐτὰ* Br ‖ 7 *δοκεῖ* Tr. Br Plat.; *δοκεῖς* recte Sauppe praef. p. XIV | *Σώκρατες*] *Σόλων* Br ‖ 10 *ἀσθενοῦντα* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἀσθενοῦντος* Tr. Br ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M (hic non collatus) A (uterque post ecl. 1, 32 Mein.) Tr. p. 9 (post ecl. 1, 99 Mein.); verba *ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* om. Tr. ‖ 13 *τούτοις* Tr. Plat.: *οὗτοι* A | *λόγοις παγκάλως* A Tr.: *λόγοις καὶ ἑτέροις τοιούτοις παμπόλλοις καὶ παγκάλως* Plat. | *λεγομένοις*] *ομένοις* abscissum in A ‖ 15 *οὔτ'* Tr. Plat.: *ὅτ'* A | *πώποτε*] *ώποτε* abscissum in A, ubi mox *οὔ* in *οὔτ'* evanidum ‖ 15. 16 *μήποτε* A Tr. Plat.; *μήποτε ἕξειν* temere Gesn.[1], inde vulg. ‖ 16 *ὕστερον* Plat.: *ὑπὲρ ὧν* A Tr., inde vulg. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 10. sedes eclogae non satis certa: post ecl. 5, 127 Mein., sed ante 5, 1 Mein. legitur Tr., vide mus. Rh. XXXIX p. 390 ‖ 18 *ἔτι καὶ* ci. Nauck vix probabiliter ‖ 19 *ἐναποδείξασθαι* Cobet mnem. IX p. 111

62 (5, 1 Mein.) *Μενάνδρου Γεωργῷ* (fr. 3 com. IV p. 96).

Οὗτος κράτιστός ἐστ᾿ ἀνήρ, ὦ Γοργία,
ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ᾿ ἐπίσταται βροτῶν.

63 (3, 27 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (fr. 202 N.²).

Ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφόν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

64 (3, 27ᵃ Mein.: Eur. El. 294—96)

Ἔνεστι δ᾿ οἶκτος ἀμαθίᾳ μὲν οὐδαμοῦ,
σοφοῖσι δ᾿ ἀνδρῶν. καὶ γὰρ οὐδ᾿ ἀζήμιον
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφόν.

65 (3, 28 Mein.) *Θεόγνιδος* (963—968).

Μή ποτ᾿ ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνέως,
ὀργὴν καὶ θυμὸν καὶ τρόπον ὅντιν᾿ ἔχει.
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ᾿ ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post. ecl. 1, 90 Mein.) Tr. p. 10 (post ecl. 7, 2 Mein.); *γεωργῷ* M^d *γεωργῶν* A *γεωργικῶν* Tr. alterum distichon, quod huic subiecerat Menander, legitur infra flor. 20, 22 Mein. (*τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Μενάνδρου*), duo coniuncta exhibet Orio anth. VII 9 p. 51, 23 lemmate *ἐκ τοῦ γεωργίου* (i. e. *γεωργοῦ*) ad priorem eclogam perperam retracto | 2 *ἐστ᾿* A Tr.: *ἐστιν* M^d *ἔστιν* Or. | 3 *ὅστις* abscissum A | *ἐπίσταται βροτῶν* M^d A Tr.: *ἐπίστατ᾿ ἐγκρατῶς* recte Or. | 4 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 5, 1 Mein.) Tr. p. 10 (post ecl. 1, 8 Mein.); pro lemmate *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Tr. | 5 *οὖν* om. A | *ἔρδοιμι* ci. F. G. Schmidt *krit. stud.* II p. 451 | 5. 6 syllabae *μί τι σοφὸν* hodie abscissae sunt in A | *νοεῖ* pro *νοσεῖ* ci. Badham Eur. Iph. T. praef. p. 10 | 7 ecl. habet lemmate non iterato Tr. p. 10. cum priore male coniunctam exhibuit Gaisford, separavit Meineke lemmate *Εὐριπίδου Ἠλέκτρᾳ* addito. satis erat *Ἠλέκτρᾳ* poetae nomine non iterato | 9 *καὶ* Tr.: *οὐ* Eur. ubi mox *σοφήν* | 11 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 10. versus primus legitur Orion. anth. VIII 11 p. 54, 6 (sine lemm.) flor. Mon. 107 | 12 *ἐπαινήσῃς* Theogn.: *ἐπαινέσῃς* M^d A Tr. Or. flor. Mon. Theognidis libri haud pauci, fortasse ut ferendum sit in Stobaeo: *ἐπαινήσῃς* Gesn.¹ p. 12 inde vulg. | *πρὶν ἂν* [illegible] Schneidewin) Theogn.: *πρὶν ἂν ἴδῃς ἄνδρας* [illegible] M^d Tr. [illegible] reliquis abscissis A: *πρὶν ἄνδρα ἴδῃς σα-*[illegible] Or. flor. Mon. [illegible] | 13 *θυμὸν* M^d A Tr. *ῥυθμὸν* Theogn.; vide quae [illegible] Rh. Mus. XLI p. 61 [illegible] M^d Tr. *ὅντιν᾿ ἔχουσι* A, [illegible] Theognidis libri | 14 [illegible] *τι* M^d *ἔχοντες κτλ*] vide ad p. 27, 2 | 15 [illegible] Bergk

[redacted]

τούτων δ' ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην.

66 (5, 32 Mein.) Σωτάδου.

Τῆς τύχης σκοπεῖν δεῖ τὸ μέγιστον ὡς ἔλαττον·
καὶ τὸ μὴ παρὸν μὴ θέλειν, οὐδὲ γὰρ σόν ἐστιν.
ἀμφότερα μένειν οὐκ οἶδεν· ἕστηκε γὰρ οὐδέν.
ἂν πλούσιος ὢν καθ' ἡμέραν σκοπῇς τὸ πλεῖον,
ἐς τοσοῦτον εἶ πενιχρός, ἐς ὅσον εἶ περισσός.
ὡς πένης θέλει σχεῖν καὶ πλούσιος πλέον σχεῖν,
ἴσον ἔχουσιν αὐτῶν αἱ ψυχαὶ τὸ μεριμνᾶν.

67 (3, 39 Mein.)

Λύπη σε μακρὰν προφεύξεται ἀγαθὰ φρονοῦντα.
Μιμοῦ τὸ καλόν, καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος.
Νόμος ἐστὶ θεός, τοῦτον ἀεὶ πάντοτε τίμα.
Ξένος ὀφείλεις εἶναι τῶν οὐ καλῶς φρονούντων.
Οὗ καλῶς βιοῖς, παράμενε, κεὐτυχεῖς τὰ πάντα.
Παρατήρει τὰ πάντων καλά, καὶ ταῦτα σὺ μιμοῦ.
Ῥῆσιν δ' ἀγαθὴν δεδομένην ⟨εὖ⟩ φύλασσε σαυτῷ.
Σοὶ τοῦτο γενέσθω, ⟨τὸ⟩ φίλων μηδέν' ἀτακτεῖν.

---

1 ἐμφαίνει Theognidis codices non nulli | πάντως Theognidis n, ut Epkema correxit, recepit Bergk ‖ 2 γάρ ἐγὼ — ἔβην fere abscissa sunt praeter extremam vocem hodie evanidam A, ubi item perierunt p. 26 v. 14. 15 syllabae χοντες κρύπτουσ' ἐνθέμενοι | ἐγὼν Theognidis O, recepit Bergk ‖ 3 ecl. cum lemmate Σωτάτου hab. Tr. p. 10 post ecl. 3, 28 Mein. Stobaei Sotadeos a Sotade poeta abiudicavit Meineke anal. Alex. p. 246 ‖ 5 σὸν ἔσται Wachsmuth ‖ 6 ἕστηκε Christ *metr.*[2] p. 489: οὐ στήκει Tr., inde vulg. ἑστήκει cod. Par. 1985 teste Gaisfordo quod a Brunckio receptum tuetur Meineke addend. v. IV p. LV ἕστηκεν G. Hermann el. d. m. p. 446 ‖ 7 ἂν Brunck: ἐὰν Tr. ‖ 8 ἐς — ἐς Brunck: εἰς — εἰς Tr. ‖ 9 θέλει σχεῖν Becheler: θέλεις σχεῖν Tr. | σχεῖν Brunck: ἔχων Tr. ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato Tr. p. 10 post ecl. 5, 32 Mein. Σωτάδου addidit Schow traiectione Gesneriana deceptus. monostichorum gnomologium ordine litterarum consertum agnoverunt Elter et Buecheler ‖ 12 versus vix sanus ‖ 15 οὐ om. Gesn.[1] p. 12, inde vulg. ‖ 16 οὗ Brunck: ὅπου Tr. | καὶ εὐτυχεῖς Tr.; καὶ εὐτυχήσεις oscitanter Gesn.[3] p. 38 ‖ 18 εὖ addidit Buecheler; ἀγαθὴν ⟨σὺ⟩ δεδ. G. Hermann ‖ 19 γενέσθω φίλον. μηδὲν Tr.: correxi et supplevi; γ. φίλον, τὸ σὲ μηδὲν

Τὴν ἡσυχίαν κατὰ βίον ἵνα πάντοτε τηρῇς.
Ὑγιαίνειν εὔχου τοῖς θεοῖς, ἐφ' ὅσον ἔχεις ζῆν.

68 (1, 89 et 8, 21 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 67 E).

Τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία, οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκειν μελετῶσι, καὶ ⟨τὸ⟩ τεθνάναι ἥκιστα αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν.

69 (1, 41 Mein.) *Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι* (§ 59 p. 39 b).

Μὴ τὴν κακίαν οἴεσθε μᾶλλον τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν, τὸ δ' ὄνομα ἀτυχέστερον ἔχειν· ἀλλ' οἵων περ ὀνομάτων ἕκαστα τῶν πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἡγεῖσθε καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι.

70 (5, 22 Mein.) *Λίνου ἐκ τῶν περὶ φύσεως κόσμου* (fragm. phil. gr. I p. 156 Mull.).

Φράζεο δὴ σπουδὴν ἐντυνάμενος δι' ἀκουῆς
μύθων ἡμετέρων ἀτραπὸν περὶ παντὸς ἀληθῆ,

ἀ. Hermann l. c. p. 445, *γ. φίλον, ἐς μηδὲν ἀ.* malebat Meineke v. IV p. LIII | post *ἀτακτεῖν* plene interpungitur Tr.

1 *ἵνα — τηρῇς*] Attice *ὅπως τηρήσεις* ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 28 Mein.) Tr. p. 11 (post 3, 52 Mein.); *ἐκ τοῦ Φαίδωνος* om. Tr. temere locum iteravit Gesn.[2] p. 98 in capite *περὶ δειλίας*, inde etiam Gaisford et Meineke ‖ 4 *τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία* om. MA ‖ 5 *ἀποθνήσκειν μελετῶσι· καὶ τεθνάν* abscissa sunt in A | *τὸ* addidi ex Plat. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 11 post. ecl. 1, 89 Mein., om. MA (sic); *κύπριος* Tr., *Κύπριοι* scripsit Gaisford qui fallitur de A alios secum in errorem deducens velut nuper Keilium anal. Is. p. 34 ‖ 9 *κακίαν οἴεσθε μᾶλλον τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν* Tr.: *κακίαν οἴεσθε δύνασθαι μὲν πλείω τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν* Isocratis *Γ κακίαν δύνασθαι μὲν πλέον τ. ἀ. ὠ. νομίζετε* Isocratis vulg.; vide Keil l. c. p. 34 et 86 ‖ 10 *ἀτυχέστερον* Tr.: *δυσχερέστερον* recte Is. ‖ 11 *ἕκαστα* Tr., Isocratis vulg.: *ἕκαστον* Isocratis *Γ*, Stobaei cod. Par. 1985 (teste Gaisfordo) ex emendatione ut videtur ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 1, 89 Mein.) Tr. p. 11 (post ecl. 9, 34 Mein.), om. A; *λίνου ἐκ τοῦ περὶ φύσεως κόσμου* M: *Λίνους* nec plura Tr. de lemmate cf. Stob. I 10, 5 Wachsm. unde correxi *ἐκ τῶν* pro *ἐκ τοῦ*. Pythagorei cuiusdam esse hos versus coniecit Valckenaer diatr. in Eur. perditorum dram. rel. p. 281, quam suspicionem omni carere fundamento monuit Nauck Iambl. vit. Pyth. p. 240 sq. ‖ 15 *Φράζεο δὴ* — p. 29, 5 *δικαίως ὁσιώσει* om. M | *δι' ἀκουῆς μύθων* tacite Gesn.[1] p. 12, inde vulg.: *μύθων δι' ἀκουῆς* Tr.

[redacted]

ας ἀπωσάμενος πολυπήμονας, αἵ τε βεβήλων
ον ἀιστῶσαι ἄταις περὶ πάντα πεδῶσι
τοίαις, ⟨δολερῶν⟩ μορφῶν ἀπατήματ' ἔχουσαι·
μὲν ἀπὸ ψυχῆς εἴργειν φυλακαῖσι νόοιο.
ος γάρ σε καθαρμὸς ὄντως δικαίως ὁσιώσει,
περ ἀληθείῃ μισεῖς ὀλοὸν γένος αὐτῶν.
ὴν μὲν πρώτιστ' αἰσχρῶν δώτειραν ἁπάντων,
ἐπιθυμία ἡνιοχεῖ μάργοισι χαλινοῖς. . . .

1 (3, 52 Mein.: auctoris ignoti)

Ἐκ μὲν τῆς μαντικῆς πρόνοιαν ἔφασαν δεῖν ἐπιζη-
', ἐκ δὲ τῆς ἰατρικῆς τῆς τε προνοίας ἐπανόρθωσιν·
τα γὰρ εἶναι πέρατα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης· ἐκ δὲ
μουσικῆς αἴσθησιν ἀκριβῆ τε καὶ ἐπιστημονικήν, ἐκ
τῶν μαθηματικῶν ὀνομαζομένων συλλογισμόν τε καὶ
ιδειξιν τῶν δι' αὐτῶν νοημάτων.

2 (5, 56 Mein.) Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι (§ 61 p. 39 c).

---

1 ἀπωσόμενος Meineke v. IV p. LIV ‖ 2 ὄχλον tacite Gesn.[1]: ον Tr. | ἀΐστῶσαι Grotius dict. poet. p. 37: αἰιστῶσαι Tr.; ἀϊ-σαι Mullach ‖ 3 δολερῶν μορφῶν ἀπατήματ' scripsi: μορφῶν τημ' Tr.; μορφῶν χαλεπῶν ἀπατήματ' tacite Gesn.[1] ‖ 4 τὰς — κκαῖσι tacite Gesn.[1]: τοὺς — φυλακαῖς Tr. ‖ 5 ὄντως δικαίως Tr. | glossatoris videtur: ἀπ' ἀτρεκέως temptabat Valckenaer. 'quid serit poeta, nemodum repperit' Meineke flor. v. IV p. LV. nescio cripserit ἀδοιάστως vel ἀκιβδήλως. proponit ἀναγκαίως Elter | σει Valckenaer: ὁσιεύσει Tr. ‖ 6 εἴ περ scripsi dubitanter ex con-ra Meinekii: εἴ κεν' (sic) M εἴ κεν Tr. | ἀληθείῃ Gesn.[1] p. 14: θείη Tr. ἀληθείας M | μισεῖς M: μισέεις Tr. fuitne στυγέεις? | ῶν Tr. κακίας M: ἀτῶν ci. Meineke, sed totum versum suspectat I p. LV. tu vide ne sedes mutaverint versus 5 et 6 ‖ 7 νηδὺν kenaer: ἤδη M Tr. | πρώτιστα M Tr. | δώτειραν (ut tacite scripserat ι.[1]) M: δότειραν Tr. ‖ 8 fort. ἐπιθυμίῃ. mancam esse orationem ifestum est ‖ 9 ecl. sine lemmate cum Lini versibus coniunctam et Tr. p. 11, separavit Gesn.[1] p. 14. ad Aristoxeni librum qui inscri-r Πυθαγορικαὶ ἀποφάσεις, cuius excerpta adhibebant Stobaeus et blichus, rettulit verba Meineke v. IV p. LIII ‖ 10 μαντικῆς Nauck: ομαντικῆς Tr. ‖ 11 aut ante v. ἐπανόρθωσιν aut, quod Wachs-thio videtur, post hoc non nulla intercidisse putaverim ‖ 16 ecl. cum m. hab. M (post particulam eclogae 5, 22 Mein.) A (post ecl. 1, 89

βλέπων ὡς γελοίου ⟨ἢ⟩ τὴν τοῦ ἄφρονός τε καὶ κα: καὶ καλοῦ αὖ σπουδάζει εἰς ἄλλον τινὰ σκοπὸν στη μενος ἢ τὸν τοῦ ἀγαθοῦ.

57 (5, 129 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (rei p. IX p. 571 B).

Τῶν μὴ ἀναγκαίων ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν δοκ τινες ἐμοὶ εἶναι παράνομοι, αἳ κινδυνεύουσιν ἐγγίνεσ μὲν ἐν παντί, κολαζόμεναι δὲ ὑπὸ τῶν τυγχανόντων β τιόνων ἐπιθυμιῶν μετὰ λόγου ἐνίων μὲν ἀνθρώπω παντάπασιν ἀπαλλάττεσθαι ἢ ὀλίγαι λείπεσθαι καὶ ἀσ νεῖς, τῶν δὲ ἰσχυρότεραι καὶ πλείους. Λέγεις δὴ τί ἔφη, ταύτας; Τὰς περὶ τὸν ὕπνον, ἦν δ' ἐγώ, ἐγειρομέ ὅταν τὸ μὲν ἄλλο τῆς ψυχῆς εὕδῃ, ὅσον λογιστικὸν ἥμερον καὶ ἄρχον ἐκείνου, τὸ δὲ θηριῶδές τε καὶ ἄγρ ἢ σίτου ἢ μέθης πλησθέν, σκιρτᾷ τε καὶ ἀπωσάμ τὸν ὕπνον ζητῇ ἰέναι καὶ ἀποπιμπλάναι τὰ αὑτοῦ ἤ οἶσθ' ὅτι πάντα ἐν τῷ τοιούτῳ τολμᾷ ποιεῖν, ὡς πάσης λελυμένον τε καὶ ἀπηλλαγμένον αἰσχύνης καὶ φ νήσεως· μητρί τε γὰρ ἐπιθυμεῖν μίγνυσθαι, ὡς οἴε οὐδὲν ὀκνεῖ, ἄλλῳ τε ὁτῳοῦν ἀνθρώπων καὶ θεῶν θηρίων, μιαιφονεῖν τε ὁτιοῦν, βρώματός τε ἀπέχεσ μηδενός· καὶ ἑνὶ λόγῳ οὔτε ἀνοίας οὐδὲν ἐλλείπει ἀναισχυντίας. Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις. Ὅταν δέ γ', οἶ

1 ἢ tacite ex Platone add. Gesn.[1] p. 10, inde vulg. ‖ 2 *καὶ κ αὖ σπουδάζει* Tr. sicut aliquot libri Plat. *ἂν* pro *αὖ* prave Gesn.[1], vulg. cf. Stallbaum ed. alt. p. 408 | *εἰς* Tr.: *πρὸς* Plat. ‖ 4 ecl. lemm. hab. Tr. p. 8 post ecl. 1, 93 Mein. ‖ 5 *μὴ* reposui ex Pla *μὲν* Tr. ‖ 6 *τινές μοι* Plat. | *κινδυνεύουσιν ἐγγίνεσθαι μὲν ἐν π* Tr.: *κινδυνεύουσι μὲν ἐγγίγνεσθαι παντί* Plat. ‖ 7 *ὑπὸ τῶν τ νόντων βελτιόνων* Tr.: *ὑπό τε τῶν νόμων καὶ τῶν βελτι* Plat., inde tacite Gesn.[1] p. 10, vulg. ‖ 9 *ὀλίγαι* tacite ex Plat. G *ὀλίγα* Tr. ‖ 10 *δὴ* Tr.: *δὲ καὶ* Plat | *τὸν ὕπνον* Plat., inde Gesn.[1]: *τῶν ὕπνων* Tr. ‖ 12 *λογιστικὸν* reposui ex Plat.: *λογ* Tr. ‖ 14 *σίτου* Tr.: *σίτων* Plat. ‖ 15 *ζητῇ* Plat.: *ζητεῖ* Tr. | *α* Plat.: *αὐτοῦ* Tr. ‖ 16 *οἶσθ'* Plat., inde tacite Gesn.[1]: *ὦσθ'* Tr. | *κ* Plat., inde Gesn.[1]: *εἶναι* Tr. ‖ 18 *ἐπιθυμεῖν* scripsi: *ἐπιθυμεῖ* Tr. *χειρεῖν* Plat. ‖ 19 *ἄλλῳ τε ὁτῳοῦν* tacite ex Plat. Gesn.[1]: *ἀλλ' οὖν ὅτῳ* Tr. ‖ 22 *γ'* tacite Gesn.[1]: *τ'* Tr.: *γε* Plat.

ὑγιεινῶς τις ἔχῃ αὐτὸς αὑτοῦ καὶ σωφρόνως, καὶ εἰς τὸν ὕπνον ἴῃ τὸ λογιστικὸν μὲν ἐγείρας αὑτοῦ καὶ ἑστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, εἰς σύννοιαν αὐτὸς αὑτῷ ἀφικόμενος, τὸ ἐπιθυμητικὸν δὲ μήτ' ἐνδείᾳ δοὺς μήτε πλησμονῇ, ὅπως ἂν κοιμηθῇ καὶ μὴ παρέχῃ θόρυβον τῷ βελτίστῳ χαῖρον ἢ λυπούμενον, ἀλλ' ἐᾷ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ μόνον καθαρὸν σκοπεῖν καὶ ὀρέγεσθαι του αἰσθάνεσθαι ὃ μὴ οἶδεν ἤ τι τῶν γεγονότων ἢ ὄντων ἢ καὶ μελλόντων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ θυμοειδὲς πραΰνας καὶ μή τισιν εἰς ὀργὴν ἐλθὼν κεκινημένῳ τῷ θυμῷ καθεύδῃ, ἀλλ' ἡσυχάσας μὲν τὼ δύο εἴδη, τὸ τρίτον ⟨δὲ κινήσας⟩, ἐν ᾧ τὸ φρονεῖν ἐγγίνεται, οὕτως ἀναπαύηται, οἶσθ' ὅτι τῆς ⟨τ'⟩ ἀληθείας ἐν τῷ τοιούτῳ μάλιστα ἅπτεται καὶ ἥκιστα παράνομοι τότε αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων. Παντελῶς μὲν οὖν, ἔφη, οὕτω. Ταῦτα μέν τοι ἐπὶ πλέον ἐξήχθημεν εἰπεῖν· ὃ δὲ βουλόμεθα γνῶναι, τόδ' ἐστίν, ὡς ἄρα δεινόν τι καὶ ἄγριον καὶ ἄνομον ἐπιθυμιῶν εἶδος ἑκάστῳ ἔνεστι, καὶ πάνυ δοκοῦσιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι· τοῦτο δὲ ἄρα ἐν τοῖς ὕπνοις γίνεται ἔνδηλον.

58 (3, 94 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* (p. 407 E — 408 B).

Καὶ ὅταν λέγῃς, ὡς ὅτῳ τις μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, κρεῖττον ἐᾶν τὴν τούτου χρῆσιν. ⟨εἰ δή⟩ τις μὴ ἐπί-

---

1 *αὑτοῦ* Plat.: *αὐτοῦ* Tr. ‖ 2 *αὑτοῦ* scripsi: *αὐτοῦ* Tr. *ἑαυτοῦ* Plat. ‖ 3 *σύννοιαν* ex Plat. Gesn.[1]: *σύνοιαν* Tr. | *αὑτῷ* reposui ex Plat.: *αὐτοῦ* Tr. ‖ 6 *ἐᾷ αὐτὸ* reposui ex Plat.: *ἑαυτῷ* Tr.; *ἐῶν αὐτὸ* tacite ex Platonis vulgata Gesn.[1] ‖ 6. 7 *καθ' αὑτὸ* Plat. ‖ 10 *ὀργὴν* Tr. *ὀργὰς* Plat. ‖ 11 *τὼ* Plat.: *τῷ* Tr. | *τὸ τρίτον δὲ κινήσας* tacite ex Plat. Gesn.[1]: *το δὲ ἕτερον* Tr. ‖ 12 *ἐγγίγνεται* Plat. ‖ 13 *τ'* addidi ex Plat. ‖ 14 *παράνομοι* tacite ex Plat. Gesn.[1]: *παρανομεῖ* Tr. ‖ 15 *ἔφη, οἶμαι οὕτω* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 15. 16 *μέν τοι* Tr.: *μὲν τοίνυν* ex Plat. Gesn.[1] ‖ 19 *γίγνεται* Plat. ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 9 (post ecl. 5, 129 Mein.) Br (post ecl. 1, 58 Mein.). *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* scripsi: *τοῦ αὐτοῦ ἐκ τ͂* (i. e. *των*) *κλειτοφῶντος* Tr. *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Br ‖ 23 *χρῆσθαι* om. Br ‖ 24 *κρεῖττον* Br

σταται ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι μηδὲ ὠσί μηδὲ ξύμπαντι τῷ σώματι, τούτῳ μήτε ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν μήτε ἄλλην χρείαν μηδεμίαν [μὴ] χρῆσθαι τῷ σώματι κρεῖττον ἢ ὁπηοῦν χρῆσθαι. καὶ δὴ ⟨καὶ⟩ περὶ τέχνην ὡσαύτως· ὅστις γὰρ δὴ μὴ ἐπίσταται τῇ ἑαυτοῦ λύρᾳ χρῆσθαι, δῆλον ὡς οὐδὲ τῇ τοῦ γείτονος, οὐδὲ ὅστις μὴ τῇ τῶν ἄλλων, οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ, οὐδὲ ἄλλῳ τῶν ὀργάνων, οὐδὲ κτημάτων οὐδενί. καὶ τελευτᾷ δὴ καλῶς ὁ λόγος οὗτός σοι, ὡς ὅστις ψυχῇ μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, τούτῳ τὸ ἄγειν ἡσυχίαν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ ζῆν κρεῖττον ἢ ζῆν πράττοντι καθ' αὑτόν· εἰ δέ τις ἀνάγκη ζῆν, δούλῳ ἄμεινον ἢ ἐλευθέρῳ διάγειν τῷ τοιούτῳ τὸν βίον.

59 (3, 95 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδου* (p. 146 C).

Οὐκοῦν φαμὲν πάλιν τοὺς πολλοὺς διημαρτηκέναι τοῦ βελτίστου, ὡς τὰ πολλά γε, οἶμαι, ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότας; — Φαμὲν γάρ. — Λυσιτελεῖ ἄρα τοῖς πολλοῖς μήτε εἰδέναι μηδὲν μήτε οἴεσθαι εἰδέναι, εἴπερ γε προθυμήσονται μᾶλλον πράττειν μὲν ταῦτα, ἅττ' ἂν εἰ-

---

Plat.: *κρείττων* Tr. | *τούτου* Tr. Plat.: *τούτων* Br | *εἰ δή* tacite ex Platone addidit Gesn.[1] p. 10, inde vulg.

2 *μήτ' ἀκούειν* et mox *μήτ' ἄλλην* Plat. | *ὁρᾶν* Br Plat.: *ὁρῶν* Tr. ‖ 3 *χρῆσθαι* tacite cum Platone Gesn.[1], inde vulg.: *μὴ χρῆσθαι* Tr. Br ‖ 4 *καὶ δὴ* — 5 *λύρᾳ χρῆσθαι* (quod tacite ex Platone add. Gesn.[1], inde vulg.) habet Br: om. Tr. | *καὶ* post *δὴ* ex Plat.: om. Br | *τέχνην* Plat.: *ψυχὴν* Br ‖ 5 *δὴ* Br Platonis Marcianus 189: *ἂν* Platonis D; *ἂν δὴ* oscitanter ex Platonis Ald. p. 406 Gesn.[1], inde vulg. ‖ 6 *δῆλον* bis Tr. ‖ 7 *ἄλλῳ τῶν ὀργάνων* Br Plat.: *τῶν ὀργάνων ἄλλῳ* Tr., inde vulg. ‖ 9 *τὸ* Br Plat.: *τῷ* Tr. ‖ 10 *ἢ* Br Plat.: *καὶ* Tr. ‖ 11 *ζῆν* Tr. Br: *ζῆν εἴη* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. | *δούλῳ* Br Plat.: *δούλου* Tr. ‖ 12 post *βίον* quae habet Plato resecuit Stobaeus ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 9 Br. *Ἀλκιβιάδου* om. Br. genuina lemmatis fuerit forma *Πλάτωνος* (aut *τοῦ αὐτοῦ*) vel potius auctoris nomine non iterato *ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου β'* coll. Stob. II 3, 1 Wachsm. et flor. 4, 118 Mein. ‖ 15 *ἄνευ νοῦ* tacite ex Platone Gesn.[1] p. 12, inde vulg.: *ἄνευ οὐ* Tr. Br ‖ 18 *πράττειν μὲν* reposui ex Br: *πράττειν μὴ* Tr.; *πράττειν* Gesn.[1], inde vulg.; *πράττειν μὲν* Platonis B *μὲν πράττειν* Plat. T | *ταῦτα ἅττ' ἂν* Br Plat., *ταῦτ' ἂν* Tr., *ταῦτ'* (sic) *ἅττ' ἂν* Gesn.[1], inde vulg.

[redacted]

ὦσιν ἢ οἰηθῶσιν εἰδέναι, πράττοντες δὲ βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι. — Ἀληθέστατα λέγεις. — Ὁρᾷς οὖν, ὅτ' ἔφην κινδυνεύειν τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα, ἐάν τις ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστήμης κεκτημένος ᾖ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό, ἆρ' οὐχὶ τῷ ὄντι ὀρθῶς ἐφαινόμην λέγων; — Καὶ εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ νῦν μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. δεῖ ἄρα καὶ πόλιν καὶ ψυχὴν τὴν μέλλουσαν ὀρθῶς βιώσεσθαι ταύτης τῆς ἐπιστήμης ἀντέχεσθαι, ἀτεχνῶς ὥσπερ ἀσθενοῦντα ἰατροῦ ἢ τινος κυβερνήτου τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν.

60 (1, 90 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* (p. 408 B).

Τούτοις δὴ τοῖς λόγοις παγκάλως λεγομένοις, ὡς διδακτὸν ἀρετὴ καὶ πάντων ἑαυτοῦ δεῖ μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι, σχεδὸν οὔτ' ἀντεῖπον πώποτε οὔτ' οἶμαι μή ποτε ὕστερον ἀντείπω.

61 (7, 2 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰγεῖ* (fr. 11 N.[2]).

Ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν
ἀποδείξασθαι θανάτῳ.

---

1 δὲ Br, om. Tr.; tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 ὅτ' Br Tr., ὅτε Platonis B ὅτε γ' Platonis T; ὅτε γ' ex Platone Gesn.[1], inde vulg. | κινδυνεύειν Tr. Br, κινδυνεύει Platonis BT | τό γε Plat.: τότε Tr. τό, τε (sic) Br ‖ 5 κεκτημένος ᾖ Tr. Plat., κεκτημένου, ἢ Br | ὀλιγάκις] ὀλίγα ci. Cobet n. l. p. 271 ‖ 6 τὸν ἔχοντα αὐτό tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: τὸν δ' ἔχοντα αὐτὰ Tr. τὸν ἔχοντ' αὐτὰ Br ‖ 7 δοκεῖ Tr. Br Plat.; δοκεῖς recte Sauppe praef. p. XIV | Σώκρατες] Σόλων Br ‖ 10 ἀσθενοῦντα tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: ἀσθενοῦντος Tr. Br ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M (hic non collatus) A (uterque post ecl. 1, 32 Mein.) Tr. p. 9 (post ecl. 1, 99 Mein.); verba ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος om. Tr. ‖ 13 τούτοις Tr. Plat.: οὗτοι A | λόγοις παγκάλως A Tr.: λόγοις καὶ ἑτέροις τοιούτοις παμπόλλοις καὶ παγκάλως Plat. | λεγομένοις] ομένοις abscissum in A ‖ 15 οὔτ' Tr. Plat.: ὅτ' A | πώποτε] ώποτε abscissum in A, ubi mox οὐ in οὔτ' evanidum ‖ 15. 16 μήποτε A Tr. Plat.; μήποτε ἕξειν temere Gesn.[1], inde vulg. ‖ 16 ὕστερον Plat.: ὑπὲρ ὧν A Tr., inde vulg. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 10. sedes eclogae non satis certa: post ecl. 5, 127 Mein., sed ante 5, 1 Mein. legitur Tr., vide mus. Rh. XXXIX p. 390 ‖ 18 ἔτι καὶ ci. Nauck vix probabiliter ‖ 19 ἐναποδείξασθαι Cobet mnem. IX p. 111

62 (5, 1 Mein.) *Μενάνδρου Γεωργῷ* (fr. 3 com. IV p. 96).

Οὗτος κράτιστός ἐστ᾽ ἀνήρ, ὦ Γοργία,
ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ᾽ ἐπίσταται βροτῶν.

63 (3, 27 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (fr. 202 N.²).

Ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφόν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

64 (3, 27ᵃ Mein.: Eur. El. 294—96)

Ἔνεστι δ᾽ οἶκτος ἀμαθίᾳ μὲν οὐδαμοῦ,
σοφοῖσι δ᾽ ἀνδρῶν. καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἀζήμιον
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφόν.

65 (3, 28 Mein.) *Θεόγνιδος* (963—968).

Μή ποτ᾽ ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνέως,
ὀργὴν καὶ θυμὸν καὶ τρόπον ὅντιν᾽ ἔχει.
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ᾽ ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post. ecl. 1, 90 Mein.) Tr. p. 10 (post ecl. 7, 2 Mein.); *γεωργῷ* M[d] *γεωργῶν* A *γεωργικῶν* Tr. alterum distichon, quod huic subiecerat Menander, legitur infra flor. 20, 22 Mein. (*τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Μενάνδρου*), duo coniuncta exhibet Orio anth. VII 9 p. 51, 23 lemmate *ἐκ τοῦ γεωργίου* (i. e. *γεωργοῦ*) ad priorem eclogam perperam retracto ‖ 2 *ἐστ᾽* A Tr.: *ἐστιν* M[d] *ἔστιν* Or. ‖ 3 *ὅστις* abscissum A | *ἐπίσταται βροτῶν* M[d]A Tr.: *ἐπίστατ᾽ ἐγκρατῶς* recte Or. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 5, 1 Mein.) Tr. p. 10 (post ecl. 1, 8 Mein.); pro lemmate *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Tr. ‖ 5 *οὖν* om. A | *ἔρδοιμι* ci. F. G. Schmidt *krit. stud.* II p. 451 ‖ 5. 6 syllabae *ιμί τι σοφὸν* hodie abscissae sunt in A | *νοεῖ* pro *νοσεῖ* ci. Badham Eur. Iph. T. praef. p. 10 ‖ 7 ecl. habet lemmate non iterato Tr. p. 10. cum priore male coniunctam exhibuit Gaisford, separavit Meineke lemmate *Εὐριπίδου Ἠλέκτρᾳ* addito. satis erat *Ἠλέκτρᾳ* poetae nomine non iterato ‖ 9 *καί* Tr.: *οὐ* Eur. ubi mox *σοφήν* ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 10. versus primus legitur Orion. anth. VIII 11 p. 54, 6 (sine lemm.) flor. Mon. 107 ‖ 12 *ἐπαινήσῃς* Theogn.: *ἐπαινέσῃς* M[d]A Tr. Or. flor. Mon. Theognidis libri haud pauci, fortasse ut ferendum sit in Stobaeo; *ἐπαινέσσῃς* Gesn.[1] p. 12, inde vulg. | *πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς* (-*έως* Schneidewin) Theogn.: *πρὶν ἂν ἴδῃς ἄνδρας ἀφανέως* M[d] Tr. *πρὶν ἂν ἴ* (reliquis abscissis) A; *πρὶν ἄνδρα ἴδῃς σώφρονα* Or. flor. Mon. (sic) ‖ 13 *θυμὸν* M[d]A Tr. *ῥυθμὸν* Theogn.; vide quae monui mus. Rh. XLI p. 61 | *ὅντιν᾽ ἔχει* M[d] Tr. *ὅντιν᾽ ἔχουσι* A, *ὅστις ἂν ᾖ* Theognidis libri ‖ 14 *πολλοί τι* M[d] | *ἔχοντες κτλ.*] vide ad p. 27, 2 ‖ 15 *θυμὸν*] *ῥυθμὸν* suasit Bergk

τούτων δ' ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην.

66 (5, 32 Mein.) Σωτάδου.

Τῆς τύχης σκοπεῖν δεῖ τὸ μέγιστον ὡς ἔλαττον·
καὶ τὸ μὴ παρὸν μὴ θέλειν, οὐδὲ γὰρ σόν ἐστιν.
ἀμφότερα μένειν οὐκ οἶδεν· ἕστηκε γὰρ οὐδέν.
ἂν πλούσιος ὦν καθ' ἡμέραν σκοπῇς τὸ πλεῖον,
ἐς τοσοῦτον εἶ πενιχρός, ἐς ὅσον εἶ περισσός.
ὡς πένης θέλει σχεῖν καὶ πλούσιος πλέον σχεῖν,
ἴσον ἔχουσιν αὐτῶν αἱ ψυχαὶ τὸ μεριμνᾶν.

67 (3, 39 Mein.)

Λύπη σε μακρὰν προφεύξεται ἀγαθὰ φρονοῦντα.
Μιμοῦ τὸ καλόν, καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος.
Νόμος ἐστὶ θεός, τοῦτον ἀεὶ πάντοτε τίμα.
Ξένος ὀφείλεις εἶναι τῶν οὐ καλῶς φρονούντων.
Οὐ καλῶς βιοῖς, παράμενε, κεὐτυχεῖς τὰ πάντα.
Παρατήρει τὰ πάντων καλά, καὶ ταῦτα σὺ μιμοῦ.
Ῥῆσιν δ' ἀγαθὴν δεδομένην ⟨εὖ⟩ φύλασσε σαυτῷ.
Σοὶ τοῦτο γενέσθω, ⟨τὸ⟩ φίλων μηδέν' ἀτακτεῖν.

---

1 ἐμφαίνει Theognidis codices non nulli | πάντως Theognidis n, ut Epkema correxit, recepit Bergk ‖ 2 γάρ ἐγὼ — ἔβην fere abscissa sunt praeter extremam vocem hodie evanidam A, ubi item perierunt p. 26 v. 14. 15 syllabae χοντες κρύπτουσ' ἐνθέμενοι | ἐγὼν Theognidis O, recepit Bergk ‖ 3 ecl. cum lemmate Σωτάτου hab. Tr. p. 10 post ecl. 3, 28 Mein. Stobaei Sotadeos a Sotade poeta abiudicavit Meineke anal. Alex. p. 246 ‖ 5 σὸν ἔσται Wachsmuth ‖ 6 ἕστηκε Christ *metr.*[2] p. 489: οὐ στήκει Tr., inde vulg. ἑστήκει cod. Par. 1985 teste Gaisfordo quod a Brunckio receptum tuetur Meineke addend. v. IV p. LV ἕστηκεν G. Hermann el. d. m. p. 446 ‖ 7 ἂν Brunck: ἐὰν Tr. ‖ 8 ἐς — ἐς Brunck: εἰς — εἰς Tr. ‖ 9 θέλει σχεῖν Becheler: θέλεις σχεῖν Tr. | σχεῖν Brunck: ἔχων Tr. ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato Tr. p. 10 post ecl. 5, 32 Mein. Σωτάδου addidit Schow traiectione Gesneriana deceptus. monostichorum gnomologium ordine litterarum consertum agnoverunt Elter et Buecheler ‖ 12 versus vix sanus ‖ 15 οὐ om. Gesn.[1] p. 12, inde vulg. ‖ 16 οὐ Brunck: ὅπου Tr. | καὶ εὐτυχεῖς Tr.; καὶ εὐτυχήσεις oscitanter Gesn.[3] p. 38 ‖ 18 εὖ addidit Buecheler; ἀγαθὴν ⟨σὺ⟩ δεδ. G. Hermann ‖ 19 γενέσθω φίλον. μηδὲν Tr.: correxi et supplevi; γ. φίλον, τὸ σὲ μηδὲν

Τὴν ἡσυχίαν κατὰ βίον ἵνα πάντοτε τηρῇς.
Ὑγιαίνειν εὔχου τοῖς θεοῖς, ἐφ' ὅσον ἔχεις ζῆν.

68 (1, 89 et 8, 21 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 67 E).

Τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία, οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκειν μελετῶσι, καὶ ⟨τὸ⟩ τεθνάναι ἥκιστα αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν.

69 (1, 41 Mein.) *Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι* (§ 59 p. 39 b).

Μὴ τὴν κακίαν οἴεσθε μᾶλλον τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν, τὸ δ' ὄνομα ἀτυχέστερον ἔχειν· ἀλλ' οἵων περ ὀνομάτων ἕκαστα τῶν πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἡγεῖσθε καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι.

70 (5, 22 Mein.) *Λίνου ἐκ τῶν περὶ φύσεως κόσμου* (fragm. phil. gr. I p. 156 Mull.).

Φράζεο δὴ σπουδὴν ἐντυνάμενος δι' ἀκουῆς
μύθων ἡμετέρων ἀτραπὸν περὶ παντὸς ἀληθῆ,

ά. Hermann l. c. p. 445, *γ. φίλον, ἐς μηδὲν ἀ.* malebat Meineke v. IV p. LIII | post *ἀτακτεῖν* plene interpungitur Tr.

1 *ἵνα — τηρῇς*] Attice *ὅπως τηρήσεις* ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 28 Mein.) Tr. p. 11 (post 3, 52 Mein.); *ἐκ τοῦ Φαίδωνος* om. Tr. temere locum iteravit Gesn.[2] p. 98 in capite *περὶ δειλίας*, inde etiam Gaisford et Meineke ‖ 4 *τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία* om. MA ‖ 5 *ἀποθνήσκειν μελετῶσι· καὶ τεθνάν* abscissa sunt in A | *τὸ* addidi ex Plat. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 11 post. ecl. 1, 89 Mein., om. MA (sic); *κύπριος* Tr., *Κύπριοι* scripsit Gaisford qui fallitur de A alios secum in errorem deducens velut nuper Keilium anal. Is. p. 34 ‖ 9 *κακίαν οἴεσθε μᾶλλον τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν* Tr.: *κακίαν οἴεσθε δύνασθαι μὲν πλείω τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν* Isocratis *Γ* *κακίαν δύνασθαι μὲν πλέον τ. ἀ. ὠ. νομίζετε* Isocratis vulg.; vide Keil l. c. p. 34 et 86 ‖ 10 *ἀτυχέστερον* Tr.: *δυσχερέστερον* recte Is. ‖ 11 *ἕκαστα* Tr., Isocratis vulg.: *ἕκαστον* Isocratis *Γ*, Stobaei cod. Par. 1985 (teste Gaisfordo) ex emendatione ut videtur ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 1, 89 Mein.) Tr. p. 11 (post ecl. 9, 34 Mein.), om. A; *λίνου ἐκ τοῦ περὶ φύσεως κόσμου* M: *Λίνους* nec plura Tr. de lemmate cf. Stob. I 10, 5 Wachsm. unde correxi *ἐκ τῶν* pro *ἐκ τοῦ*. Pythagorei cuiusdam esse hos versus coniecit Valckenaer diatr. in Eur. perditorum dram. rel. p. 281, quam suspicionem omni carere fundamento monuit Nauck Iambl. vit. Pyth. p. 240 sq. ‖ 15 *Φράζεο δὴ — p. 29, 5 δικαίως ὁσιώσει* om. M | *δι' ἀκουῆς μύθων* tacite Gesn.[1] p. 12, inde vulg.: *μύθων δι' ἀκουῆς* Tr.

[redacted]

ας ἀπωσάμενος πολυπήμονας, αἵ τε βεβήλων
ιν ἀιστῶσαι ἅταις περὶ πάντα πεδῶσι
τοίαις, ⟨δολερῶν⟩ μορφῶν ἀπατήματ' ἔχουσαι·
μὲν ἀπὸ ψυχῆς εἴργειν φυλακαῖσι νόοιο.
ις γάρ σε καθαρμὸς ὄντως δικαίως ὁσιώσει,
ιερ ἀληθείῃ μισεῖς ὁλοὸν γένος αὐτῶν.
ἣν μὲν πρώτιστ' αἰσχρῶν δώτειραν ἁπάντων,
ἐπιθυμία ἡνιοχεῖ μάργοισι χαλινοῖς. . . .

l (3, 52 Mein.: auctoris ignoti)

Ἐκ μὲν τῆς μαντικῆς πρόνοιαν ἔφασαν δεῖν ἐπιζη-
, ἐκ δὲ τῆς ἰατρικῆς τῆς τε προνοίας ἐπανόρθωσιν·
ια γὰρ εἶναι πέρατα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης· ἐκ δὲ
μουσικῆς αἴσθησιν ἀκριβῆ τε καὶ ἐπιστημονικήν, ἐκ
ιῶν μαθηματικῶν ὀνομαζομένων συλλογισμόν τε καὶ
δειξιν τῶν δι' αὐτῶν νοημάτων.

2 (5, 56 Mein.) *Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι* (§ 61 p. 39 c).

1 *ἀπωσόμενος* Meineke v. IV p. LIV ‖ 2 *ὄχλον* tacite Gesn.[1]: *ιν* Tr. | *ἀϊστῶσαι* Grotius dict. poet. p. 37: *αἰιστῶσαι* Tr.; *ἀϊ-ῶσαι* Mullach ‖ 3 *δολερῶν μορφῶν ἀπατήματ'* scripsi: *μορφῶν ιημ'* Tr.; *μορφῶν χαλεπῶν ἀπατήματ'* tacite Gesn.[1] ‖ 4 *τὰς — ικαῖσι* tacite Gesn.[1]: *τοὺς — φυλακαῖς* Tr. ‖ 5 *ὄντως δικαίως* Tr. glossatoris videtur: *ἀπ' ἀτρεκέως* temptabat Valckenaer. 'quid serit poeta, nemodum repperit' Meineke flor. v. IV p. LV. nescio cripserit *ἀδοιάστως* vel *ἀκιβδήλως*. proponit *ἀναγκαίως* Elter | ώσει Valckenaer: *ὁσιεύσει* Tr. ‖ 6 *εἴ περ* scripsi dubitanter ex con-ra Meinekii: *εἴ κεν'* (sic) M *εἴ κεν* Tr. | *ἀληθείῃ* Gesn.[1] p. 14: ιείῃ Tr. *ἀληθείας* M | *μισεῖς* M: *μισέεις* Tr. fuitne *στυγέεις*? | ἣν Tr. *κακίας* M: *ἀτῶν* ci. Meineke, sed totum versum suspectat ʳ p. LV. tu vide ne sedes mutaverint versus 5 et 6 ‖ 7 *νηδὺν* kenaer: *ἤδη* M Tr. | *πρώτιστα* M Tr. | *δώτειραν* (ut tacite scripserat .[1]) M: *δότειραν* Tr. ‖ 8 fort. *ἐπιθυμίῃ*. mancam esse orationem festum est ‖ 9 ecl. sine lemmate cum Lini versibus coniunctam t Tr. p. 11, separavit Gesn.[1] p. 14. ad Aristoxeni librum qui inscri-r *Πυθαγορικαὶ ἀποφάσεις*, cuius excerpta adhibebant Stobaeus et olichus, rettulit verba Meineke v. IV p. LIII ‖ 10 *μαντικῆς* Nauck: μαντικῆς Tr. ‖ 11 aut ante v. *ἐπανόρθωσιν* aut, quod Wachs-hio videtur, post hoc non nulla intercidisse putaverim ‖ 16 ecl. cum m. hab. M (post particulam eclogae 5, 22 Mein.) A (post ecl. 1, 89

Ἃ πάσχοντες ὑφ᾽ ἑτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποιεῖτε.

73 (3, 43 Mein.) *Σωκράτους.*

Μόνῳ τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπιτρόπῳ σώφρονι παρακαταθετέον τὸν βίον καὶ τὴν νεότητα.

74 (3, 44 Mein.)

Καὶ ὑποδήματα καὶ βίος ἁρμόζων ἀλυπότερος.

75 (1, 65 Mein.) *⟨Κλεινίου⟩ Πυθαγορείου Ταραντίνου* (fr. 6 II p. 24 Mullach.).

Πᾶσα μὲν ὦν ἀρετὰ τελεοῦται, καθάπερ ἐν ἀρχᾷ

Mein., vide mus. Rh. XXXIX p. 390) Tr. p. 11 (post ecl. 1, 41 Mein.); *ἰσοκράτους νικοκλῆς ἢ κύπριοι* (*κύπρω* M[d]) M[d]A *ἐν ταυτῶ* Tr. genuinum ordinem servavisse videtur Tr. ubi duae eiusdem libri eclogae sese excipiunt. recurrit ecloga corp. Par. 561 Elt. (*Ἰσοκράτους*)

1 *ὀργίζεσθε* nunc evanidum A | *τοῖς ἄλλοις*] *τοὺς ἄλλους* Isocratis cod. *E*; cf. Keil anal. Is. p. 35 ‖ 2 *μ[ὴ ποιεῖτε* margine abscisso perierunt in A ‖ 3 ecl. hab. MA Tr. post ecl. 5, 56 Mein.; lemma *Σωκράτους* M Tr. recurrit flor. Laur. p. 150, 7 Mein., ubi adpictum est per compendium *⟨σ⟩ωκράτους* ‖ 6 ecl. sine lemmate cum praegressa cohaeret MA Tr. seiungenda esse verba intellexerant Holsten et Orelli ad Demoph. simil. 20 ubi legitur *καὶ ὑπόδημα καὶ βίος ἁρμόττων ὁ ἀλυπότερος.* sententiam ex Cynici nescio cuius commentario sublatam esse vel Stoici comprobare videtur Clemens Alex. (id est Musonius) paed. III p. 277 P. *μέτρον δὲ καθάπερ ὁ ποὺς τοῦ ὑποδήματος, οὕτω καὶ τῆς κτήσεως ἑκάστου τὸ σῶμα* et cum praeceptore consentiens Epictetus enchir. c. 39. conferantur etiam ea quae Chio Aristone opinor auctore protulit Plutarchus de tranquill. animi p. 466 F *ὥσπερ οὖν τὸ ὑπόδημα τῷ ποδὶ συνδιαστρέφεται καὶ οὐ τοὐναντίον, οὕτω τοὺς βίους αἱ διαθέσεις συνεξομοιοῦσιν αὐταῖς.* a Bione pendet vel ab Aristone Horatius epist. I 10, 42 sq. *cui non conveniet sua res, ut calceus olim, si pede maior erit, subvertet, si minor, uret.* Cynicis oblocutus est Aristippus Stobaei flor. 94, 32 Mein. ‖ 7 prius *καὶ* abscissum A ‖ 8 eclogam et lemma hab. Tr. p. 12 post ecl. 3, 40 Mein. *Κλεινίου* supplendum esse vidit Gesn.[2] p. 8 mrg addens perperam '*al.* Aristonymi'. sunt enim Aristonymi quae apud Tr. praecedunt eclogae 3, 40 et 5, 45 Mein. ceterum ecloga *Πᾶσα μὲν ὦν κτλ.* ex eodem *περὶ ὁσιότητος καὶ εὐσεβείας* commentario adsumpta videtur atque proxima; ex eodem ni fallor hausit Stobaeus in secundi libri capite undecimo nunc deperdito quod erat inscriptum *Ὅτι χρὴ σέβειν τὸ θεῖον*, cf. Elter de cod. Phot. p. 45 ‖ 10 *ὦν* Canter opusc.

διώρισται, ἐκ λόγω καὶ προαιρέσιος καὶ δυνάμιος. τούτων δὲ καθ' ἑαυτὸ ἕκαστον οὐκ ἀρετᾶς μέρος ἐντί, ἀλλ' αἴτιον ἀρετᾶς. ὅσοι μὲν ὦν ἔχοντι τὸ νοατικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος αὐτᾶς, δεινοί τε καὶ συνετοὶ ὀνυμαίνονται· ὅσοι δὲ τὸ ἠθικόν τε καὶ προαιρετικόν, χρήσιμοί τε καὶ ἐπιεικέες . . . .

76 (1, 66 Mein.) *Κλεινίου Πυθαγορείου Ταραντίνου ἐκ τοῦ Περὶ ὁσιότητος καὶ εὐσεβείας* (fr. 6 l. c. Mull.).

Ὁπόσας δεῖ τὰς αἰτίας ἀναιρέν, δι' ἃς ἀδικὲν πέφυκεν ἄνθρωπος. αὗται δὲ τρεῖς τυγχάνοντι· φιλαδονία μὲν ἐν ταῖς ἀπολαύσεσι ταῖς διὰ σώματος, πλεονεξία δὲ ἐν τῷ κερδαίνεν· φιλοδοξία δὲ ἐν τῷ καθυπερέχεν καὶ

---

mythol. ed. Th. Gale (Amstelod. a. 1688) p. 687 ubi dialectica plerumque restituta sunt: *οὖν* Tr.

1 *ἐκ λόγου καὶ προαιρέσεως καὶ δυνάμεως* Tr. | *τοῦτο* Tr.: tacite corr. Meineke ‖ 3 *οὖν* Tr. | fort. *τὸ νοατικόν ⟨τε⟩* ‖ 4 *οὐ μαίνονται* Tr.: corr. Canter ‖ 6 post *ἐπιεικέες* lacunam signavit Gesn.[1] p. 16 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 44 Mein.) Tr. p. 12 (post ecl. 1, 65 Mein.). *Τοῦ αὐτοῦ* nec plura Tr. | *Κλεινίου* (*Κλινέου* cod. Phot.) *πυθαγορίου* M^d^A | *τοῦ* scripsi: *τῆς* M^d^A; *τῶν* tamquam ex A Gaisford et Meineke. praestat fortasse *ἐκ τοῦ περὶ τῆς ὁσιότητος κτλ.* ceterum ne quis Trincav. deceptus editione aliam Cliniae eclogam hic intercidisse suspicetur, lemmata leni traiectione ibi sic ordinanda esse moneo: 5, 45 *Ἀριστωνύμου* 3. 40 *τοῦ αὐτοῦ* 1, 65 *⟨Κλεινίου⟩ Πυθαγορίου Ταραντίνου* 1, 66 *τοῦ αὐτοῦ*: nunc *τοῦ αὐτοῦ*, quod ad 3, 40 rettulimus, legitur inter *Πυθ. Ταρ.* et *τοῦ αὐτοῦ* (1, 66) ‖ 9 *ὁπόσας δεῖ τὰς αἰτίας ἀναιρέν, δι' ἃς* scripsi dubitanter: *ὁπότας δὲ ἐκτωτὰς αἰτίας ἀναιρεῖν δι' ἃς* M^d^ *ὁπόσας δεῖ τὰς αἰτίας ἀναιρεῖν δι' ἃς* A *ὁπόταν δὲ ἐκ τοῦ τὰς αἰτίας ἀναῤῥιπισθείσας* Tr. *πάσας δεῖ τὰς αἰτίας ἀναιρέν, δι' ἃς* parum probabiliter Mullach. *ἀνευρέν* coniecit Halm lect. Stob. p. 40. fortasse epitomatoris haec sunt novum tmema sic indicantis *ἐκ τοῦ* (vel *ἐκ τῶ*) *ὁπόσας δεῖ — πέφυκεν ἄνθρωπος* | *ἀδικεῖν* M^d^A Tr. ‖ 10 *τυγχά . . . σι* ut duae vel tres litterae perierint folio detrito A ‖ 11 *ταῖς διὰ* M^d^ A: *σαίνει διὰ* Tr. ‖ 12 *κερδαίνειν* M^d^A Tr. | *καθυπερέχεν καὶ ⟨ἄρχεν τῶν⟩ ἴσων τε καὶ ὁμοίων* scripsi: *καθυπερέχειν καὶ ἴσων τε καὶ ὁμ.* M^d^ *ὑπερέχειν καὶ ἴσων τὲ καὶ ὁμ.* A *καθυπερέχειν τε καὶ ἴσων καὶ ὁμ.* Tr. possis etiam *καθυπερέχεν τε καὶ ⟨ἄρχεν τῶν⟩ ἴσων τε καὶ ὁμ.*: certum puto post *καὶ* verbi *καθυπερέχεν* synonymum una cum articulo *τῶν* excidisse; *καθυπερέχειν τε*

⟨ἄρχεν τῶν⟩ ἴσων τε καὶ ὁμοίων. δεῖ τοιγαρῶν γνωρίζεν, ὅτι τούτοις ἀντιτιθέμεν οἷόν τέ ἐστιν, ἃ μὲν φόβον ἐμπαρασκευάζοντι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ δὲ αἰσχύναν, ἃ δὲ καὶ ἐπιθυμίαν· φόβον μὲν δὴ τῶν νόμων, αἰσχύναν δὲ τῶν θεῶν, ἐπιθυμίαν δὲ τῶν λόγων. διδάσκεν ὢν δεῖ τὼς νέως ἐξ ἀρχᾶς τάν τε τῶν θεῶν τιμὰν καὶ τὰν τῶν νόμων· ἐκ τῶνδε γὰρ φανερὸν ἂν εἴη, ὅτι πᾶν ἔργον ἀνθρώπινον καὶ βίος ⟨ὃς⟩ ὁσιότατός τε καὶ εὐσεβείας μεθέξει, καὶ ὀρθοπλοεῖ.

77 (1, 83 Mein.) *Μουσωνίου* (rel. p. 254 Peerlk.).

Οὐκ ἔστι τὴν ἐνεστηκυῖαν ἡμέραν καλῶς βιῶναι μὴ προθέμενον αὐτὴν ὡς ἐσχάτην [βιῶσαι].

78 (1, 94 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας ε'* (p. 450 E).

Ἐν γὰρ φρονίμοις τε καὶ φίλοις περὶ τῶν μεγίστων τἀληθῆ εἰδότα λέγειν ἀσφαλὲς καὶ θαῤῥαλέον, ἀπιστοῦντα δὲ καὶ ζητοῦντα ἅμα τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, ὃ δὴ ἐγὼ δρῶ, φοβερόν τε καὶ σφαλερὸν οὔ τι γέλωτα ὀφλεῖν.

τῶν ἴσων τε καὶ ὁμ. tacite scr. Gesn.[2] p. 8, unde vulg. *καθυπερέχεν τῶν ἴσων τε καὶ ὁμ.* tacite Meineke
1 *τοιγαροῦν γνωρίζειν* M[d]A Tr. ‖ 2 *ἀντιτιθέμεν* Meineke: *ἀντιτιθέμενοι* M[d] Tr. *ἀντιθέμενοι* A; *ἀντιτιθέμεναι* Canter. *ἀντιθέμεν* cl. G. A. Hirschig misc. philol. (Trai. ad Rh. a. 1849) p. 180 | *ἐστὶν* vel *ἔστιν* M[d]A Tr. cf. p. 31, 2 ‖ 2. 3 *ἐμπαρασκευάζοντι* Schow: *ἐμπαρασκευάζοντα* M[d]A *παρασκευάζοντι* Tr. ‖ 4. 5 *φόβον μὲν δὴ τῶν νόμων αἰσχύναν δὲ τῶν θεῶν ἐπιθυμίαν δὲ τῶν λόγων* Tr.: *φόβον μὲν διὰ τὸν νόμον αἰσχύναν δὲ διὰ τὸν θεὸν ἐπιθυμίαν δὲ διὰ τὸν λόγον* M[d]A cf. quae monui mus. Rh. XLI p. 61 ‖ 5 *διδάσκειν* M[d]A Tr. | *ὦν* M[d]A: *οὖν* Tr. ‖ 5. 6 *τὼς νέως* M[d]A: *τους νέους* Tr. | *τῶν* (ante v. *θεῶν*) om. Tr. ‖ 7 *γὰρ* om. A | post *ἀνθρ.* deesse aliquantum putat Buecheler. sed nescio an extrema haec male in artum contraxerit epitomator, vide ad p. 31, 9 ‖ 8 *ὃς* addidit Halm l. c. p. 40 ‖ 8. 9 *καὶ ὀρθοπλοιεῖ* A *ἃ κ' ὀρθοπλοιεῖ* M *ἅμ' ὀρθοπλοιεῖ* Tr. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M post ecl. 1, 66 Mein., nihil nisi lemma eodem loco servavit A. eadem ecloga iam supra legitur (48 ubi vide) ut aut supra aut, quod probabilius puto, hoc ipso loco secludenda videatur ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M (post iteratam ecl. 1, 83 Mein.) A (post lemma ecl. 1, 83 hoc est *μουσωνίου*) ‖ 14 post *περὶ τῶν μεγίστων* add. *τε καὶ φίλων* Plat. quod erunt fortasse qui reponant propter homoeoteleuton

[redacted]

79 (1, 99 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν β' Ἀπομνημονευμάτων* (II 6, 39).

Ὅσαι δ' ἐν ἀνθρώποις ἀρεταὶ λέγονται, σκοπούμενος εὑρήσεις πάσας μαθήσει τε καὶ μελέτῃ αὐξανομένας.

80 (1, 8 Mein.) *Εὐριπίδου Ἡρακλείδαις* (inc. fab. fr. 853 N.[2]).

Τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον·
θεούς τε τιμᾶν τούς τε θρέψαντας γονεῖς
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

81 (7, 75 Mein.) *Ἐκ τῆς Ξενοφῶντος Σωκράτους ἀπολογίας* (28. 29).

Παρὼν δέ τις Ἀπολλόδωρος, ἐπιθυμητὴς μὲν ὢν ἰσχυρῶς αὐτοῦ ἄλλως δ' εὐήθης, εἶπεν· Ἀλλὰ τοῦτο ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, χαλεπώτατα φέρω ⟨ὅτι ὁρῶ⟩ σε ἀδίκως ἀποθνῄσκοντα. τὸν δὲ λέγεται καταψήσαντα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν· σὺ δέ, ὦ φίλτατε Ἀπολλόδωρε, μᾶλλον ἂν ἐβούλου με ὁρᾶν δικαίως ἀποθνῄσκοντα; καὶ ἅμα

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 94 Mein.) Tr. p. 9 (post ecl. 3, 95 Mein.); *Ξενοφῶντος. ἀπομνημονευμάτων β'* Tr. ‖ 3 *δ'* M Xen.: *δὲ* A *δὴ* Tr. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 99 Mein.) Tr. p. 10 (post ecl. 5, 1 Mein.). *Εὐρ. ἡρακλείδαις* (-*δεις* M^d) MA: *Εὐριπίδου ἀντιόπῃ* sed *ἀντιόπῃ* ex proxima ecloga (3, 27 Mein.) huc perperam retracto Tr. Trincavelliano errore deceptus Heraclidarum locum intercidisse opinatus est Meineke. hos ipsos versus Heraclidis vindicavit Wilamowitz Herm. XVII p. 345 ‖ 7 *τὰς χρεών σ'* Dindorf: *τὰς χρήσεις* M *τὰς* (*ἃς* Tr.) *χρή σ'* A Tr. ‖ 8 *γονῆς* Nauck ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 8 Mein.) Tr. p. 11 (post ecl. 3, 44 Mein.), sine lemmate Br (post ecl. 1, 32 Mein.); *Ξενοφῶντος* nec plura Tr. ‖ 13 *μὲν* om. libri Xenophontei ‖ 14 *ἰσχυρῶς* Tr. Br Xen.: *ἰσχυρὸς* M^{d}A | *εἶπεν* tacite ex Xenophonte Gesn.[1] p. 14, inde vulg.: *εἰπεῖν* M^d Tr. Br; dubito de A | *εἶπεν ἄρα, Ἀλλὰ* Xen. ‖ 15 *φέρω ὅτι ὁρῶ σε ἀδίκως* duce Xenophonte tacite Gesn.[1], inde vulg.: *φέρω σε ἀδίκως* M^{d}A Tr. *φέρω σὲ ἀδίκως* in *φέρω σὲ ἀδίκως ὁρῶν* corr. Br manu fortasse prima sed atramento pallidiore ‖ 16 *αὐτοῦ* om. Br; idem vocabulum nunc abscissum in A ut mox *θνῄσ* in voce *ἀποθνῄσκοντα* ‖ 17 *Ἀπολλόδωρε* om. Br ‖ 18 post *δικαίως* prave addunt *ἢ δικαίως* libri Xenophontei

ἐπιγελάσαι. λέγεται δὲ καὶ Ἄνυτον παριόντα ἰδὼν εἰπεῖν· ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ ὅδε γε κυδρός, ὡς μέγα τι καὶ καλὸν διαπεπραγμένος, εἰ ἀπέκτονέ με οὕτως, ὅτι τῶν μεγίστων αὐτὸν ὑπὸ τῆς πόλεως ὁρῶν ἀξιούμενον, οὐκ ἔφην χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρσας παιδεύειν. ὦ μοχθηρὸς οὗτος, ἔφη, ὃς οὐκ ἔοικεν εἰδέναι, ὅτι ὁπότερος ἡμῶν καὶ συμφορώτερα καὶ καλλίω εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον διαπέπρακται, [χείρων δέ] ἐστιν ὁ νικῶν.

82 (1, 91 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου* (p. 240 D).

Ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος ἀρετῇ ὑπείκει.

83 (1, 92 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Πολιτείας ε'* (p. 457 B).

Κάλλιστα γὰρ δὴ τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται, ὅτι τὸ μὲν ὠφέλιμον καλόν, τὸ δὲ βλαβερὸν αἰσχρόν. Παντάπασι μὲν οὖν.

84 (1, 37 Mein.) *Σωκράτους.*

Οὔτε ἵππος εὐγενὴς κρίνοιτ' ἂν ὁ πολυτελῆ σκευὴν ἔχων, ἀλλ' ὁ τῇ φύσει λαμπρός, οὔτε ἀνὴρ σπουδαῖος

---

1 *λέγεται δὲ* — 8 *ὁ νικῶν* om. MA Br ‖ 2 *ὁ δέ γε κυδρὸς* Tr. *ὅδε κυδρός* Xen. ‖ 3 *οὕτως, ὅτι* scripsi: *οὕτως. καὶ* Tr. *ὅτι* libri Xen. ‖ 3. 4 *τῶν μεγίστων αὐτὸν* Tr.; *αὐτὸν τῶν μεγίστων* Xen. ‖ 4 *οὐκ ἔφην* Xen.: *οὐκέτι* Tr. ‖ 5 *ὦ* Tr.: *ὡς* Xen. ‖ 6 *ὃς* Tr.: *ὡς* libri Xen. ‖ 7. 8 *συμφορώτερα καὶ καλλίω* — *διαπέπρακται* reposui e Xen.: *συμφορώτερος καὶ καλλίων* — *διαπέπλασται* Tr. | *χείρων δέ ἐστιν ὁ νικῶν* Tr. *οὗτός ἐστι καὶ ὁ νικῶν* Xen. *χείρων δέ* seclusit Buecheler tamquam relictum ex glossemate *χείρων δὲ ὁ ἕτερος.* repone *οὗτός* ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. post ecl. 7, 75 Mein.; *Πλάτωνος* nec plura Tr. ‖ 11 *πᾶς πλοῦτος*] *πᾶς π* abscissum in A | *ἀρετῇ* Tr. Plat.: *ἀρετὴ* M[d]A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 12 post ecl. 1, 91 Mein.; *τοῦ αὐτοῦ πολιτείας ε'* reposui ex MA; *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Tr. fallitur Gaisford. lemma *πλάτωνος πολιτείας ε'* legitur infra post ecl. 1, 103 Mein. ubi locus verbis *παντάπασι μὲν οὖν* exceptis iteratur in MA ‖ 13 *κάλλιστα* hic et infra MA Plat.: *κάλλιστον* Tr. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. post ecl. 1, 92 Mein. recurrit gnomol. Byz. 19 p. 169 Wachsm. (Pal. 19 [adde corp. Par. 141 Elt.] Bar. 20 Mon. 18 Leid. 21). de similitudine cf. flor. 3, 54 Mein. *οὐδὲ γὰρ ἵππον, κἂν ψέλια χρυσᾶ καὶ σκευὴν ἔχῃ πολυτελῆ φαῦλος ὤν, τὸν τοιοῦτον ἄξιόν τινος νομίζομεν εἶναι κτὲ.* Seneca ep. 41, 6 ‖ 17 *οὔτε ἵππος* — 18 *φύσει*

[redacted]

ὁ πολύτιμον οὐσίαν κεκτημένος ἀλλ' ὁ τὴν ψυχὴν γενναῖος.

85 (1, 38 Mein.)

Τοῦ σοφοῦ στόματος ἀνοιχθέντος καθάπερ ἱεροῦ τὰ τῆς ψυχῆς καλὰ βλέπεται ὥσπερ ἀγάλματα.

86 (3, 41 Mein.)

Ἐν μὲν τῷ πλεῖν πείθεσθαι δεῖ τῷ κυβερνήτῃ, ἐν δὲ τῷ ζῆν τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ βέλτιον.

87 (deest Mein.)

Οὔτε συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς ἡδονὴν ἔχει.

88 (3, 42 Mein.)

Ὁδὸν μὲν τὴν λειοτάτην ἐκλέγεσθαι δεῖ, βίον δὲ τὸν ἀλυπότατον.

89 (1, 33 Mein.)

Τοῦ βίου καθάπερ ἀγάλματος πάντα τὰ μέρη καλὰ εἶναι δεῖ.

λαμπρός post *γενναῖος* (p. 35, 1) habet A | *κρίν* in *κρίνοιτο* hodie abscissum in A | *ὁ* om. corp. Par. | *πολυτέλειαν ἠμφιεσμένος* (pro *ὁ π. οὐ. κ.*) gnomol. Byz., ubi deest mox *σπουδαῖος* | *ψυχῇ* pro *φύσει* Mon.

1 *ὁ* ante *πολυτ.* om. gnomol. Byz. | *πολυτίμητον οὐσίαν κεκτ.* (*πολυτίμητα κεκτ.* Mon. Leid.) gnomol. Byz. ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato MA addito *τοῦ αὐτοῦ* Tr. p. 12 ‖ 5 *καλὰ βλέπεται* M: *καταβλέπεται* Tr. *βλέπεται* A¹ *εἴδωλα* superscr. A² ‖ 6 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. (post ecl. 1, 38 Mein.). recurrit corp. Par. 230 Elt. (*Σωκράτους*) ‖ 7 *πλεῖν* Mᵈ Tr. corp. Par.: *καταπλεῖν* A, quod male receperunt Gaisford et Meineke | *πείθεσθαι δεῖ* Mᵈ Tr. corp. Par.: *πείθεσθαι* A ‖ 8 *βέλτιον* pertinet ad v. *λογίζεσθαι* ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato MA (post ecl. 3, 41 Mein.), om. Tr., inde vulg. idem supra Antistheni tribui videtur 28 ubi videsis ‖ 10 *χωρὶς* (ante *ὁμ.*) supra A Tr.: *ἄνευ* hoc loco A, dubito de M ‖ 12 ecl. hab. lemmate non iterato MA (post iteratam 1, 30 Mein.) Tr. p. 12 (post ecl. 3, 41 Mein.). recurrit corp. Par. 27 Elt. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 127 p. 187 Wachsm. (Pal. 101 Bar. 68 Mon. 61 Leid. 60) ‖ 18 *τὴν* om. Pal. Mon. Leid. | *τὴν τελειοτάτην* Tr. | *ἐκλέγεσθαι δεῖ* Mᵈ gnomol. Byz.: *ἐκλέγεσθαι* A Tr. corp. Par. fortasse rectius, sed vide ecl. 86 ‖ 15 ecl. lemmate certe in A Tr. non iterato hab. MA Tr. p. 12 post ecl. 3, 42 Mein.

90 (1, 34 Mein.)

Ἀνδρίας μὲν ἐπὶ βάσεως, σπουδαῖος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ καλῆς προαιρέσεως ἑστὼς ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι.

91 (5, 25 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 97 Mull.).

Φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον.

92 (5, 26 Mein.) *Θεοβούλου.*

Ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος ἀμύνου.

93 (5, 27 Mein.) *Βίαντος.*

Οὕτω πειρῶ ζῆν ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος.

94 (9, 34 Mein.) *Πιττακοῦ.*

Πιττακὸς ἔφη ʽπαρακαταθήκην λαβὼν δικαίως ἀπόδος᾽.

95 (Addend. 1 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 117 Mull.).

Μὴ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι χρεὼν ἁμαρτημάτων.

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit corp. Par. 562 Elt. (sine lemm., sed *Σωκράτους* Maxim. c. 25 p. 608 Combef.) ‖ 2 syllabae *ἐπὶ βάσε* sunt abscissae A ‖ 4 ecl. cum lemm. *δημοκρίτου* hab. M (post ecl. 1, 34 Mein.) Br (post ecl. 1, 97 Mein.), folii particula in qua lemma fuit abscissa A (post ecl. 1, 34 Mein.), tamquam Socraticam lemmate non iterato Tr. p. 12 (post ecl. 1, 34 Mein.). recurrit corp. Par. 563 Elt. (*Δημοκρίτου*), immutata et cum aliis coniuncta flor. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 24) 77[b] ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. MA Tr; prioris eclogae lemma *Δημοκρίτου* huc falso retractum est Tr. Chiloni tribuitur dictum infra flor. 3, 79 γ' Mein., non Cleobulo ‖ 7 *ὑβριζόμενος* praeter ς litteram abscissum in A | *τιμωροῦ* pro *ἀμύνου* flor. 3, 79 γ' Mein. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA Tr.; *βία* M[d] *βίαντος* A Tr. recurrit corp. Par. 564 Elt. sine lemm. ‖ 11 ecl. cum hab. MA (post ecl. 5, 27 Mein.) Tr. p. 11 (post ecl. 3, 39 Mein.); *Πιττακοῦ* nunc abscissum in A. sedem eclogae illustravi mus. Rh. XXXIX p. 539. recurrit flor. Laur. p. 182, 20 Mein. (*Ψιττακὸς ἔφη κτἑ.*). cf. quod Pittaco infra tribuitur in Demetrii collectione flor. 3, 79 Mein. Laert. I 78 ‖ 14 ecl. cum lemm. *δημοκράτους* hab. MA (post ecl. 9, 34 Mein.) lemmate omisso Tr. p. 12 (post ecl. 5, 27 Mein.). *Δημοκρίτου* scripsit Meineke flor. v. IV p. 144 ubi inter ʽAddenda ex cod. A᾽ gnomam recepit pari indiligentia ac Gaisford. recurrit corp. Par. 493 Elt. (*γνώμη Δημοκράτου*); Democratis qui fertur p. 7; floril. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 26) 84 ‖ 15 v. *φόβον ἀλλα*

[redacted]

96 (5, 45 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Γυμναζόμενον φυλάξασθαι δεῖ τὸν κόπον, εὖ πράττοντα δὲ τὸν φθόνον.

97 (3, 40 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ.*

Κυβερνήτου μὲν ἔργον ἀγαθοῦ πρὸς τὰς τῶν πνευμάτων μεταβολὰς ἁρμόσασθαι, ἀνδρὸς δὲ σοφοῦ πρὸς τὰς τῆς τύχης.

98 (5, 67 Mein.) *Ἐκ τοῦ Τέλητος περὶ αὐταρκείας* (Teletis rel. p. 3 sqq. ed. Hense).

Δεῖ ὥσπερ τὸν ἀγαθὸν ὑποκριτὴν ὅ τι ἂν ὁ ποιητὴς περιθῇ πρόσωπον τοῦτο ἀγωνίζεσθαι καλῶς, οὕτω καὶ

ἀκ *τὸ* sunt avulsa procul dubio olim ex parte compendiose scripta A | *ἀπέχεσθαι χρεὼν* MA Tr. corp. Par.; *ἀπέχεσθαι* Democrat. *ἀπέχεσθαι δεῖ* flor. Schenkel. cf. Democrit. fr. mor. 3 (flor. 5, 77 Mein.) ubi legitur *αἱρέεσθαι χρεών* vel 20 (flor. 1, 40 Mein.) ubi *διόπερ τὰ μὲν μὴ δίζησθαι χρεών, ἐπὶ δὲ τοῖς εὐθυμέεσθαι χρεὼν κτἑ.*

1 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post *ἁμαρτημάτων*) Br (post Democriti ecl. 5, 25 Mein.); *ἀριστωνύμου* nec plura pro lemmate Tr. Br. recurrit Demoph. simil. 58 ‖ 2 *γυμναζόμενον φυλάξασ* avulsum in A ut mox *κόπον* | *γυμναζόμενον* M[d] Tr. Demoph. *γυμναζόμενος* Br | *φυλάξασθαι δεῖ* libri Stobaei; *δεῖ φυλάσσεσθαι* Demoph. ubi mox *πράσσοντα* ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA Br (post ecl. 5, 45 Mein.) lemmate non iterato Tr. (post ecl. 5, 45 Mein.). lemmatis loco *ἐν ταυτῶ* M quod reposui: *ἐν ταύτῃ* A *ἐκ ταυ*ᵀ (compend.) Br; fallitur Gaisford. locos cognatos non exscribo. de sede eclogae vide mus. Rh. XXXIX p. 540 ‖ 5 *κυβερνήτου* habet etiam A reliquis avulsis nisi quod syllabae *ὸς δὲ ⟨σο⟩φοῦ* fere agnoscuntur | *μὲν ἔργον* Tr., inde vulg.: *μέν ἐστιν ἔργον* M[d] Br | *πρὸς* M[d] Br: *εἰς* Tr., inde vulg. vide Cobet mnem. IX p. 107 ‖ 7 *τύχης* (ut coniecit Gesn.[2] p. 39 mrg) Br, certe silet Thomas: *ψυχῆς* M[d] Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 3, 40 Mein.) A (nunc post ecl. 6, 8 Mein., olim antequam foliorum compages solveretur post 3, 40 Mein., quod demonstravi mus. Rh. XXXIX p. 387) Br (post ecl. 3, 40 Mein.) Tr. p. 15 post ecl. 1, 68 Mein.); *ἐκ τοῦ τέλητος περὶ αὐταρκείας* (*-κίας* Tr.) MA Br Tr., fallitur Gaisford scribens *ἐκ τῶν τοῦ κτἑ.* tamquam ex A, certe ante *τοῦ* exstat *κ* etiam in A. singula huius sermonis tmemata quo modo ad Bionem revocanda sint exposui in prolegomenis Teleteis. cuncta in conspectu posui ind. Bion. p. 93 ‖ 10 *Δεῖ ὥσπερ* — p. 38, 14 *καὶ ἀτυφίας* om. Br | v. *ἂν ὁ ποιητὴς* perierunt nova charta superimposita A

τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ὅ τι ἂν περιθῇ ἡ τύχη. καὶ γὰρ αὕτη, φησὶν ὁ Βίων, ὥσπερ ποιήτρια, ὁτὲ μὲν πρωτολόγου, ὁτὲ δὲ δευτερολόγου περιτίθησι πρόσωπον, καὶ ὁτὲ μὲν βασιλέως, ὁτὲ δὲ ἀλήτου. μὴ οὖν βούλου δευτερολόγος ὢν τὸ πρωτολόγου πρόσωπον· εἰ δὲ μή, ἀνάρμοστόν τι ποιήσεις. σὺ μὲν ἄρχεις καλῶς, ἐγὼ δὲ ἄρχομαι, φησί, καὶ σὺ μὲν πολλῶν, ἐγὼ δὲ ἑνὸς τουτουῒ παιδαγωγὸς γενόμενος, καὶ σὺ μὲν εὔπορος γενόμενος δίδως ἐλευθερίως, ἐγὼ δὲ λαμβάνω εὐθαρσῶς παρὰ σοῦ οὐχ ὑποπίπτων οὐδὲ ἀγεννίζων οὐδὲ μεμψιμοιρῶν. σὺ κέχρησαι τοῖς πολλοῖς καλῶς, ἐγὼ δὲ τοῖς ὀλίγοις· οὐ γὰρ τὰ πολυτελῆ, φησί, τρέφει, οὐδὲ ἐκείνοις μὲν ἔστι μετ' ὠφελείας χρῆσθαι, τοῖς δὲ ὀλίγοις καὶ εὐτελέσι μετὰ σωφροσύνης οὐκ ἔστι καὶ ἀτυφίας. διὸ καὶ εἰ λάβοι, φησὶν ὁ Βίων, φωνὴν τὰ πράγματα, ὃν τρόπον καὶ ἡμεῖς, καὶ δύναιτο δικαιολογεῖσθαι, οὐκ ἂν εἴποι, φησίν, [πρῶτον ἡ πενία, ἄνθρωπε, τί μοι μάχῃ;] ὥσπερ οἰκέτης πρὸς κύριον ἐφ' ἱερὸν καθίσας δικαιολογεῖται 'τί μοι μάχῃ; μή τί σοι κέκλοφα;

---

2 *Βίων*] vid. Tel. rel. p. 40, 2 et quae disserui in prolegomenis Tel. p. XCI sqq. ‖ 3 *δὲ* om. operarius Gesn.² p. 68, inde vulg. | *δευτερολόγου* Meineke: *ὑστερολόγου* M A Tr. ‖ 4 *ἀλεἰτου* A ‖ 5 *εἰ δὲ μὴ* — p. 43, 2. 3 *ἐξέσται σοι* om. M ‖ 6 *σὺ μὲν* — 7 sq. *παιδαγωγὸς γενόμενος*] eodem loco Bionis utitur Teles rel. p. 16, 13 | *καὶ* secludi iubet Nauck ‖ 7 *πολλῶν* ⟨*ἡγῶ*⟩ ci. Wachsmuth ‖ 10 *οὐδὲ ἀγεννίζων* Tr.: *οὐδ' ἀγενίζων* A ‖ 12 *φησὶ* Meineke: *φασι* vel *φασὶ* A Tr. | *τρέφει* scripsi: *τρέφειν* A Tr. | *ἀφελείας* ci. Giesecke ‖ 14 sq. *εἰ λάβοι* — *φωνὴν τὰ πρ.*] exempla huius locutionis collegit Nauck *mél. gr.-rom.* IV p. 663 adn. 61. addi poterit Galenus *περὶ ψ. π. καὶ ἁμ.* p. 69, 18 Marqu. Athen. X p. 418 a, alia ‖ 15 *καὶ ἡμεῖς* Tr. Br: *ἡμεῖς* A ‖ 16 sq. *πρῶτον ἡ πενία* (sic A Br: *ἡ πενία* Tr.) seclusit Wilamowitz *philol. unters.* IV p. 297 adn. 8, *ἄνθρωπε, τί μοι μάχῃ;* Cobet mnemos. IX p. 99. v. *πρῶτον ἡ πενία* defendebat Weber *Leipz. stud.* X p. 162, sed *πρῶτον* illud afuisse videtur ab altera codicum classi. *πρῶτον ὁ Πλοῦτος* ci. Diels *deutsche litteraturzeitung* 1890 p. 1160 ‖ 17 *πρὸς κύριον* A Br: *π̈ κῦ* Tr. ‖ 18 *καθίσας* A Tr.: *καθήσας* Br | ⟨*ἄνθρωπε,*⟩ *τί μοι μάχῃ* Cobet l. c. mihi probabilius infra (39, 3) scribendum esse *πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα* ⟨*ἄνθρωπε,*⟩ *τί μοι μάχῃ;* nam *Paupertatis* orationis exordium supra (16) male praeceptum est | *μή τι* Tr.: *τί* A Br

[redacted]

ὐ πᾶν τὸ προσταττόμενον ὑπὸ σοῦ ποιῶ; οὐ τὴν ἀποφορὰν ὑτάκτως σοι φέρω;' καὶ ἡ Πενία ⟨ἂν⟩ εἴποι πρὸς τὸν γκαλοῦντα 'τί μοι μάχῃ; μὴ καλοῦ τινος δι' ἐμὲ στε-ίσκῃ; μὴ σωφροσύνης; μὴ δικαιοσύνης; ⟨μὴ⟩ ἀνδρείας; ἀλλὰ μὴ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς εἶ; ἢ οὐ μεσταὶ μὲν αἱ ὁδοὶ λαχάνων; πλήρεις δὲ αἱ κρῆναι ὕδατος; οὐκ εὐνάς σοι τοσαύτας παρέχω ὁπόση γῆ; καὶ στρωμνὰς φύλλα; ἢ εὐφραίνεσθαι μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔστιν; ἢ οὐχ ὁρᾷς γράδια φυστὴν φαγόντα τερετίζοντα; ἢ οὐκ ὄψον ἀδάπανον καὶ ἀπερίεργον παρασκευάζω σοι τὴν πεῖναν; ἢ οὐχ ὁ πεινῶν ἥδιστα ἐσθίει καὶ ἥκιστα ὄψου δεῖται; καὶ ὁ διψῶν ἥδιστα πίνει καὶ ἥκιστα τὸ μὴ παρὸν ποτὸν ἀναμένει; ἢ πεινᾷ τις πλακοῦντα ἢ διψᾷ Χῖον; ἀλλ' οὐ ταῦτα διὰ τρυφὴν ζητοῦσιν ἄνθρωποι; ἢ οἰκήσεις οὐ παρέχω σοι προῖκα, τὸν μὲν χειμῶνα τὰ βαλανεῖα, θέρους δὲ τὰ ἱερά;

---

1 *οὐ πᾶν τὸ* Dobree: *οὐκ ἂν τὸ* A Tr. *οὐ τὸ* Br ex emend. ut videtur ‖ 2 *σοι* in A periit resarto margine | *ἂν* addidit Cobet ‖ 2. 3 *πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα*] ipsa hominis crimina ab epitomatore vel a Telete suppressa breviter nunc verbis *πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα* significari putat Weber l. c. p. 163 ‖ 4 *μὴ* addidi | *ἀνδρείας* Tr.: *ἀνδρίας* A Br ‖ 5 *εἶ; ἢ* Buecheler: *εἴης* A Br Tr. *εἷς* Halm *εἶ* Cobet ‖ 7 *σοι* in marg. add. Br[1] ‖ 8 *ἔστιν* Tr. Br: *ἔστι σοι* (sic) A, hinc *ἔστιν σοι* Gaisford et Meineke | *ἢ οὐχ* A Tr.: *οὐχ* Br ‖ 8. 9 *γράδια φύστην* Toup: *γράδιαφίρτην* A *γραδιοφύρτην* Br *γραδιαι φύρτην* Tr ‖ 10 sq. Xenoph. apomn. I 6, 5: *οὐκ οἶσθ' ὅτι ὁ μὲν ἥδιστα ἐσθίων ἥκιστα ὄψου δεῖται, ὁ δὲ ἥδιστα πίνων ἥκιστα τοῦ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ ποτοῦ*; partim Xenophontis libros partim Bionis discrepantiam confirmat Socrates Laertii II 27 *καὶ ἔλεγεν ἥδιστα ἐσθίων ἥκιστα ὄψου προσδεῖσθαι, καὶ ἥδιστα πίνων ἥκιστα τὸ μὴ παρὸν ποτὸν ἀναμένειν* a Xenophontis editoribus immerito neglectus. de colore orationis cf. Epicurus ad Menoec. ep. tert. p. 63, 19 sq. et fr. 490 p. 307 Vsener. Laert. IX 19. Plut. Sol. c. 28. Stob. III 1, 23 p. 10 | *οὐχ ὁ* Tr. Br: *οὐχὶ ὁ* A | *πεινῶν* A Br: *πινῶν* Tr. ‖ 12 post *ἀναμένει* praecipit v. *ἢ οἰκήσεις οὐ παρέχω σοι* A ‖ 13 *Χῖον* Nauck (per litt.); *χιόνα* libri quod frustra tuebatur Halm l. c. aliique collato Xenoph. apomn. II 1, 30; aptius poterit comparari Antisthenes ap. Xenoph. conv. IV 41: *ὥσπερ καὶ νῦν τῷδε τῷ Θασίῳ οἴνῳ ἐντυχὼν οὐ διψῶν πίνω αὐτόν* ‖ 13. 14 *διατρυφὴν* A ‖ 14 *ἄνθρωποι* Tr. Br: *οἱ ἄνθρωποι* A ‖ 15 ante *πρῶτον μὲν* per errorem

ποῖον γάρ σοι τοιοῦτον οἰκητήριον, φησὶν ὁ Διογένης, τοῦ θέρους, οἷον ἐμοὶ ὁ παρθενὼν οὗτος, εὔπνους καὶ πολυτελής;' εἰ ταῦτα λέγοι ἡ Πενία, τί ἂν ἔχοις ἀντειπεῖν; ἐγὼ μὲν γὰρ ⟨ἂν⟩ δοκῶ ἄφωνος γενέσθαι. ἀλλ' ἡμεῖς πάντα μᾶλλον αἰτιώμεθα ἢ τὴν ἑαυτῶν δυστροπίαν καὶ κακοδαιμονίαν, τὸ γῆρας, τὴν πενίαν, τὸν ἀπαντήσαντα, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τόπον. διό φησιν ὁ Διογένης φωνῆς ἀκηκοέναι κακίας ἑαυτὴν αἰτιωμένης,

οὔτις ἐμοὶ τῶνδ' ἄλλος ἐπαίτιος, ἀλλ' ἐγὼ αὐτή.

παράφοροι δὲ πολλοὶ οὐχ ἑαυτοῖς ἀλλὰ τοῖς πράγμασι τὴν αἰτίαν ἐπάγουσιν. ὁ δὲ Βίων, ὥσπερ τῶν θηρίων,

---

habet v. *Περὶ φρονήσεως* i. e. Stobaei capitis tertii inscriptionem Tr. p. 16 mrg, rem explanavi mus. Rh. XXXIX p. 397 | *προῖκα* (sic Buecheler), *τὸν μὲν χειμῶνα* scripsi: *πρῶτον μὲν χειμῶνα* (*χειμῶν* Br Tr.) A Br Tr. *πρῶτον μὲν χειμῶνος* Gaisford qua coniectura recepta *πρῶτον μὲν* secludit Wilamowitz l. c. p. 297 adn. 8 ratione non probabili. ceterum concinnius Teles infra p. 31, 1 Hens. | *τὰ* (ante *βαλ.*) Tr. Br: *εἶτα* A

1 *πῶς γάρ* ci. I. Sitzler *neue philol. rundsch.* 1890 p. 276 ‖ 2 *οἷος* Sitzler l. c. ‖ 3 *λέγοι* Halm l. c.: *λέγει* A Br Tr. | *ἔχοις* A Br: *ἔχεις* Tr. ‖ 4 *ἂν* addidit Meineke | *ἄφωνος* A Br: *εὔφονος* Tr. ‖ 6 *καὶ κακοδ.* A Br Tr.; *τὴν κακοδ.* temere Gesn.[1] p. 20, inde vulg. ‖ 6. 7 *ἀπαντήσαντα* A Br: *ἀπατήσαντα* Tr., inde vulg.; locum recte interpretatur Beving *remarques critiques* (Brux. a. 1833) p. 16 ‖ 9 *οὔτις ἐμοὶ* usque ad fin. om. Tr., inde vulg.; ex A hanc eclogae partem primus edidit Gaisford | *οὔτις — αὐτή*] fluxit versus ex imitatione Homerica Il. I 335 *οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων.* cf. Plut. de tranquill. animi p. 477 A (Stob. flor. 24, 15 Mein.) | *τῶνδ'* A Br: *τῶν* Plut. Stob. flor. 24 | *ἄλλος* A Br: *ἄλλων* Plut. Wyttenb. Stobaei libri in flor. 24 | *ἐπαίτιος* A Plut. Stob. flor. 24: *ὑπαίτιος* Br | *αὐτή* A: *αὐτῇ* Br ‖ 10 *παράφρονοι* — 11 *ἐπάγουσιν* delenda censet Wilamowitz l. c. p. 297 adn. 8 | *παράφοροι* Meineke: *παράφρονοι* A Br, vid. Lobeck paral. p. 181; *παράφρονες* vel *παραφρόνιμοι* vel *παραφρόνως* temptaverat Gaisford. vocabulum *παράφοροι* ad Theodorum excerptorem rettulit Diels l. c. ut infra p. 45, 2 *ἐπαῖται.* sed sententia certe Bionea, vide Tel. proleg. p. XX sq. CI sq. | *δὲ ⟨οἱ⟩ πολλοὶ* conieci l. c. p. CVIII ‖ 11 *ὁ δὲ Βίων κτἑ.*] Bionem imitatur Musonius apud Clement. Alex. paed. III s. 35: vid. Wendland quaest. Muson. p. 64 sq. Bionem redolet etiam Epicteteum illud ench. c. 43: *πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φορητήν, τὴν δὲ ἀφόρητον*

[redacted]

ησί, παρὰ τὴν λῆψιν ἡ δῆξις γίνεται, κἂν μέσου τοῦ φεως ἐπιλαμβάνῃ, δηχθήσῃ, ἐὰν τοῦ τραχήλου, οὐδὲν είσῃ· οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων, φησί, παρὰ τὴν ὑπόηψιν ἡ ὀδύνη γίνεται, καὶ ἐὰν μὲν οὕτως ὑπολάβῃς περὶ ὐτῶν, ὡς ὁ Σωκράτης, οὐκ ὀδυνήσῃ, ἐὰν δὲ ὡς ἑτέρως, ιάσῃ, οὐχ ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἰδίων ρόπων καὶ τῆς ψευδοῦς δόξης. διὸ δεῖ μὴ τὰ πράγματα ειρᾶσθαι μετατιθέναι, ἀλλ' αὑτὸν παρασκευάσαι πρὸς ὐτά πως ἔχοντα, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ναυτικοί· οὐ γὰρ οὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλατταν πειρῶνται μετατιθέναι, λλὰ παρασκευάζουσιν αὑτοὺς δυναμένους πρὸς ἐκεῖνα τρέφεσθαι. εὐδία, γαλήνη· ταῖς κώπαις πλέουσι. κατὰ ὺν ἄνεμος· ἐπῆραν τὰ ἄρμενα. ἀντιπέπνευκεν· ἐστείαντο [μεθείλαντο]. καὶ σὺ πρὸς τὰ παρόντα χρῶ. γέρων έγονας· μὴ ζήτει τὰ τοῦ νέου. ἀσθενὴς πάλιν· μὴ ζήτει ὰ τοῦ ἰσχυροῦ [φορτία βαστάζειν καὶ διατραχηλίζεσθαι],

---

2 ἐπιλαμβάνῃ Cobet l. c. p. 99: ἐπιλαμβάνοις A Br ἐπιλαμβάνῃς acite Gaisford | δήχθήσῃ dupl. acc. sed priore deleto A[1] || 3 πείσῃ, d ει in corr. Br || 5 ὡς ὁ Σωκράτης A Br; ὥσπερ ὁ Σ. tacite ripsit Gaisford. delet verba Nauck. an epitomatoris sunt? cf. Tel. rel. 43, 18 | ἐὰν δὲ οὕτως [ἑτέρως] proponit Nauck (per litt.) baud scio an cte. cf. p. 44, 13 || 6 οὐχ ὑπὸ τ. πρ.] Arr. Epict. ench. c. 5: Ταράσσει ὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων γματα, sed totum caput dignum quod comparetur nec non similes loci diatribis | οὐχ A: οὐχὶ Br || 8 αὑτὸν tacite Meineke: αὐτὸν A Br || 9 πρὸς ταῦτα πῶς ἔχ. libri, hoc non recte defendit Meineke: πρὸς ὐτά πως ἔχ. Arnim frustra hic et alibi Stoicae doctrinae vestigia odotus Gött. gel. anz. 1890 p. 124, προς ταῦτα ἴσως ἔχοντα coll. p. 43, 1 els l. c. || 10 πειρῶνται sed ω̃ in ras. A || 11 αὑτους tacite Gaisford: τοὺς A Br || 12 στρέφεσθαι (sic ut tacite Gaisford) Br: τρέφεσθαι || 14 μεθείλαντο expunxit Cobet l. c. p. 99 tanquam ineptam dittoaphiam; καθείλαντο ci. Nauck non recte, cola pari fere syllabarum mero exaequata sunt | καὶ σὺ — χρῶ] 'debuit Teles aut πρὸς τὰ π. ρα scribere aut χρῶ si scripsit, addere dativum; hunc fortasse glosma expulit (τῇ αὐτῇ μεθόδῳ καὶ σὺ —)': Buecheler || 16 φορτία αστάζειν καὶ διατραχηλίζεσθαι seclusit Wilamowitz l. c. p. 297 adn. 8 t male praecepta ex eis quae narrantur de Diogene

ἀλλ' ὥσπερ Διογένης, ἐπεί τις ὤθει καὶ ἐτραχήλιζεν ἀσθενῶς ἔχοντα, οὐ διετραχηλίζετο, ἀλλὰ δείξας αὐτῷ τὸν κίονα 'βέλτιστε' ἔφη 'τοῦτον ὤθει προσστάς'. ἄπορος πάλιν γέγονας· μὴ ζήτει τὴν τοῦ εὐπόρου δίαιταν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ἀέρα φράττῃ (εὐδία, καὶ διεστείλω· ψῦχος, συνεστείλω), οὕτω καὶ πρὸς τὰ ὑπάρχοντα· εὐπορία, διάστειλον· ἀπορία, σύστειλον. ἀλλ' ἡμεῖς οὐ δυνάμεθα ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσιν, ὅταν καὶ τρυφῇ πολὺ διδῶμεν, καὶ τὸ ἐργάζεσθαι .... αἱ κρίνωμεν καὶ τὸν θάνατον ἔσχατόν [τι] τῶν κακῶν. ἐὰν δὲ ποιήσῃ καὶ τῆς ἡδονῆς καταφρονοῦντά τινα, καὶ πρὸς τοὺς πόνους μὴ

---

1 *ἐπεί τις* A: *ἐπεί τις αὐτον* (sic) Br: *ὅς ἐπεί τις* scripsit Meineke postea coniciens fortasse in fine enuntiati aliquid excidisse. at recte monuit Haupt opusc. III p. 638: 'neglegentius loquitur Teles, sed ut facile tamen intellegatur hoc eum velle, *fac ut Diogenes*'. quamquam Teleti an epitomatori neglegentia tribuenda sit hic ut alibi haesites ‖ 1. 2 *ἐτραχήλιζεν — διετραχηλίζετο* (sic ut corr. Gaisford) Br: *ἐτραχηλίαζεν — διετραχηλιάζετο* A ‖ 3 *τὸν* Br: *τὴν* A; v. *τὸν κίονα κτὲ.* recte interpretati sunt Beving et Haupt, deerravit Meineke | *ἔφη* A: *φησὶ* Br | *προσστάς* Haupt scite monens verbum palaestrae esse videri coll. Plat. Phileb. p. 41 B: *πρὸς τάδε* A *προστάς* Br | *ἄπορος* (sicut scripsit Gaisford) Br: *ἄπ* quattuor litteris erasis A ‖ 5 *φράττῃ* A: *πράττων* (*π* in ras., *ων* ex *η* (?) corr. Br[1]) Br | *εὐδία — συνεστείλω* in parenthesi dictum esse perspexit Meineke | *εὐδία* A: *εὔνοια* (*νο* in ras.) Br | *καὶ* delendum iudicat Meineke ‖ 6 *ψῦχος* Gaisford: . *ῦχ*. (vocabuli prima litt. et extrema eras.) A *ψύχους* Br | *συνεστείλω* A: *καὶ συνεστείλω* Br ‖ 6. 7 *οὕτω καὶ πρὸς τὰ ὑπάρχοντα· εὐπορία, διάστειλον, ἀπορία, σύστειλον* ante Hauptium Cobet l. c. p. 99: *οὕτω καὶ πρὸς τὰ ὑπάρχοντα δι' εὐπορίαν διάστειλον, ἀπορίαν καὶ .... ειλον* (ante *ειλον* quattuor litteris erasis sed servato ut videtur accentu) A *οὕτω καὶ πρὸς τὰ ὑπάρχοντα δι' εὐπορίαν, διάστειλον ἀπορίᾳ καὶ σύστειλον* Br ‖ 7 *ἀλλ' ἡμεῖς* usque ad fin. om. Br ‖ 9 *διδῶμεν* Iacobs lect. Stob. p. 45: *δίδωμεν* | ante *αἱ* (?) tres vel quattuor litt. quae hodie dignosci nequeunt A: *ταλαιπωρεῖσθαι κρ.* ci. Iacobs l. c. excedens spatium, *ζημίαν* (vel *ζημιοῦσθαι*) *κρ.* Meineke, cui cupidius obloquitur Cobet l. c.; exspectaveram *ἀνιᾶσθαι* vel *ἀηδίαν* sim. *κακον* proposuit Buecheler, *αἰκίαν* Wachsmuth ‖ 10 *τι* secludendum esse ante Cobetum vidit Meineke ‖ 10. 11 *ἐὰν δὲ — καταφρονοῦντά τινα*] *quando te ipsum ita comparaveris ut et voluptatem contemnas* exspectat

διαβεβλημένον, καὶ πρὸς δόξαν καὶ ἀδοξίαν ἴσως ἔχοντα, καὶ τὸν θάνατον μὴ φοβούμενον, ὅ τι ἂν θέλῃς ἐξέσται σοι ἀνωδύνῳ ὄντι ποιεῖν. διὸ ἅπερ λέγω, οὐχ ὁρῶ πῶς αὐτὰ τὰ πράγματα ἔχει τι δύσκολον, ἢ γῆρας ἢ πενία ἢ ξενία. οὐκ ἀηδῶς γὰρ Ξενοφῶν 'ἐάν σοι' φησί 'δείξω δύο ἀδελφῶν τὴν ἴσην οὐσίαν διελομένων τὸν μὲν ἐν τῇ πάσῃ ἀπορίᾳ, τὸν δὲ ἐν εὐκολίᾳ, οὐ φανερὸν ὅτι οὐ τὰ χρήματα αἰτιατέον ἀλλ' ἕτερόν τι;' οὕτως ἐάν σοι δείξω δύο γέροντας, δύο πένητας, δύο φεύγοντας, τὸν μὲν ἐν τῇ πάσῃ εὐκολίᾳ καὶ ἀπαθείᾳ ὄντα, τὸν δὲ ἐν τῇ πάσῃ ταραχῇ, οὐ φανερὸν ὅτι οὐ τὸ γῆρας, οὐ τὴν πενίαν, οὐ τὴν ξενίαν αἰτιατέον ἀλλ' ἕτερόν τι; καὶ ὅπερ Διογένης ἐποίησεν πρὸς τὸν πολυτελῆ φάμενον πόλιν εἶναι τὰς

Cobet l. c. p. 100. num ἐὰν δὲ ⟨τὸν τρόπον⟩ ποιήσῃ — καταφρονοῦντά [τινα] coll. Tel. p. 26, 10? subiectum fuisse ἀτυφία vel huius similem vocem suspicatur Buecheler. sed emendatio incerta: dormitavit epitomator | καταφρονοῦντα sed ut φρονοῦντα hodie difficile sit lectu A

2 ὅ τι ἂν ante Meinekium Iacobs lect. Stob. p. 45: ὅτι ἐὰν A || 3 inde a verbis ἀνωδύνω ὄντι incipit rursus M f. 5^{r-v}, unde descripsit Gesn.[2] p. 18 sqq. *Musonii* esse haec suspicatus, quo errore deceptus est Peerlkamp Musonii Rufi rel. p. 185 sqq. | διὸ ἅπερ M^d A: δι' ἅπερ ci. Nauck || 4 ἔχει, sed οι superscr. A^1 ἔχοι M^d || 4. 5 πενία ἢ ξενία tacite Gesn.[2] l. c., inde vulg.: πενίαν ἢ ξενίαν M^d A || 5 Xenoph. conv. IV 35 || 7 τὸν δὲ ἐν ⟨τῇ πάσῃ⟩ εὐκολίᾳ dubitanter ci. Meineke, quod verum videtur || 9 δύο γέροντας, δύο πένητας scripsi coll. p. 40, 6. 43, 4. 11: δύο πένητας δύο γέροντας M^d A || 11 ὅτι οὐ (sic ut tacite scr. Gesn.[2]) A: ὅτι M^d | οὐ τὴν πενίαν, οὐ τὸ γῆρας coniecit Meineke: tu vide ad 9 || 11. 12 οὐ τὴν ξενίαν Meineke: καὶ τὴν ξενίαν M^d A | 12 fortasse καθάπερ vel καθάπερ ⟨καὶ⟩ Δ., nisi malis traicere ὅπερ καὶ | Διογένης] eadem fere de Socrate narrat Plutarchus de tranquill. animi p. 470 F: ὁ Σωκράτης ἀκούσας τινὸς τῶν φίλων λέγοντος ὡς πολυτελὴς ἡ πόλις· μνᾶς ὁ Χῖος οἶνος· ἡ πορφύρα τριῶν μνῶν· τοῦ μέλιτος ἡ κοτύλη πέντε δραχμῶν· λαβὼν αὐτὸν προσήγαγε τοῖς ἀλφίτοις, ὀβολοῦ τὸ ἡμίεκτον, εὐτελὴς ἡ πόλις· εἶτα κτὲ. Aristonem Chium ut videtur secutus. cf. R. Heinze mus. Rh. XLV p. 508 sqq. cognata his sed leviora offerunt Laertius VI 35 extr., Arrianus Epict. Stobaei flor. 97, 28 Mein. (cf. Tel. prol. p. XCIV sq.), gnomol. Vatic. 495. vide praeterea Bernays *Phokion* p. 115 Duemmler *Akad.* p. 9

Ἀθήνας· λαβὼν γὰρ αὐτὸν ἦγεν εἰς τὸ μυροπωλεῖον καὶ ἐπυνθάνετο πόσου τῆς κύπρου ἡ κοτύλη. 'μνᾶς' φησὶν ὁ μυροπώλης· ἀνέκραγε 'πολυτελής γε ἡ πόλις'. ἀπῆγεν αὐτὸν πάλιν εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ ἐπυνθάνετο πόσου τὸ ἀκροκώλιον. 'τριῶν δραχμῶν'· ἐβόα 'πολυτελής γε ἡ πόλις'. εἰς τὰ ἔρια πάλιν τὰ μαλακὰ καὶ πόσου τὸ πρόβατον. 'μνᾶς' φησίν· ἐβόα 'πολυτελής γε ἡ πόλις'. 'δεῦρο δή' φησί. κἀνταῦθα ἄγει αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς θέρμους. 'πόσου ἡ χοῖνιξ;' 'χαλκοῦ' φησίν· ἀνέκραγεν ὁ Διογένης 'εὐτελής γε ἡ πόλις'. πάλιν εἰς τὰς ἰσχάδας, 'δύο χαλκῶν'· 'τῶν δὲ μύρτων;' 'δύο χαλκῶν'· 'εὐτελής γε ἡ πόλις'. ὃν τρόπον οὖν ὧδε οὐχ ἡ πόλις εὐτελὴς καὶ ⟨πολυτελής, ἀλλ' ἐὰν μὲν οὕτω ζῇ⟩ πολυτελής, ἐὰν δὲ οὕτως, εὐτελής, οὕτω καὶ τὰ πράγματα, ἐὰν μὲν αὐτοῖς οὕτω χρῆται, εὐπετῆ καὶ ῥᾴδια φανεῖται, ἐὰν δὲ οὕτως, δυσχερῆ. — Ἀλλ' ὅμως δοκεῖ μοι ἔχειν τι ἡ πενία δυσχερὲς καὶ ἐπίπονον· καὶ μᾶλλον ἄν τις ἐπαινέσαι τὸν μετὰ πενίας εὐκόλως ⟨τὸ⟩ γῆρας ἐνεγκόντα ἢ τὸν μετὰ πλούτου. — Καὶ τί ἔχει δυσχερὲς ἢ ἐπίπονον ἡ πενία; ἢ οὐ Κράτης

---

10 *εἴς* (sic) A || 12 *ὦδε* M[d] *ὧδε* A; *τῷδε* Meineke. recte illud defendit Blass *lit. centralbl.* 1890 nr. 30, item I. Sitzler *neue philol. rundsch.* 1890 p. 276 sq., qui in proximis *ἀλλ' ἐὰν μέν τις οὕτω ζῇ* suppleri vult (*φανεῖται* quod in proecdosi minus apte addideram deleto) fortasse recte. nam sic *τις* pronomine in versu 14 poterit careri || 12 *οὐχ* seclusit Cobet l. c. p. 100, non recte || 12. 13 *πολυτελής, ἀλλ'* (*ἀλλ'* recte Wachsmuth) *ἐὰν μὲν οὕτω ζῇ* addidi; *ante ἐὰν δὲ uidetur legendum ἐὰν μὲν γὰρ οὕτω τὶς ζήσῃ uel simile quid* Gesnerus addend. ed. sec., quod supplementum in textum recepit ed. tert. p. 19, inde vulg. vulgatam retinuit Schow p. 40, nisi quod rectius dedit *ἐαν μὲν γὰρ οὕτω τὶς ζήσῃ, π ο λ υ τ ε λ ὴ ς, ἐὰν δὲ κτέ.* verum hoc visum est Gaisfordo, cuius neglegentia imposuit Meinekio aliis || 13 *οὕτως* (ante v. *εὐτελής*) A: *οὕτω* M[d] || 14 *μὲν αὐτοῖς* M[d] A; *μέν τις αὐτοῖς* tacite Gesn.[2], inde vulg. num *μὲν αὐτοῖς ⟨τις⟩*? || 15 *οὕτως* M[d] A || 16 *ἀλλ' ὅμως* — 18 *μετὰ πλούτου* interloculoris sunt || 17 *ἐπανέσαι* M[d]: *ἐπαινέσῃ* A; *ἐπανέσειε* tacite Gesn.[2], inde vulg.; cf. Tel. proleg. p. XXI || 18 *τὸ* addidi fortasse non necessario, cf. p. 45, 10 | *ἐνεγκόντα* infra libri: *ἐνέγκαντα* hoc loco M[d] A || 19 *καὶ τί* coniecit Gesn.[2] p. 19 mrg: *καὶ*

καὶ Διογένης πένητες ἦσαν; καὶ πῶς ῥᾳδίως διεξήγαγον; ἄτυφοι γενόμενοι καὶ ἐπαῖται καὶ διαίτῃ εὐτελεῖ καὶ λιτῇ δυνάμενοι χρήσασθαι. ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν· κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε, φησὶν ὁ Κράτης, καὶ τὰ τούτοις πρόσφορα· κἂν τάδε δράσῃς, ῥᾳδίως στήσεις τρόπαιον κατὰ πενίας. ἢ τί δεῖ μᾶλλον ἐπαινέσαι τὸν μετὰ πενίας εὐκόλως ⟨τὸ⟩ γῆρας ἐνεγκόντα ἢ τὸν μετὰ πλούτου; ἐπεί τοι οὐδὲ γνῶναι ῥᾳδιέστερόν ἐστι, ποῖόν τι ἐστὶ πλοῦτος ἢ ποῖόν τι πενία· ἀλλὰ καὶ πλούτῳ πολλοὶ μετὰ γήρως δυσκόλως χρῶνται καὶ πενίᾳ ἀγεννῶς καὶ ὀδυρτικῶς· καὶ οὔτε τούτῳ ῥᾴδιον, ὥστε τῷ πλούτῳ ἐλευ-

---

ἔτι M^d A; similiter Teles p. 18, 14 *καὶ πῶς ἂν εἴη κτέ.* post verba adversarii, item p. 24, 3 Hens.

1 *διήγαγον* rescribi iubet Cobet l. c. p. 100, cuius auctoritate ne quis fallatur, conferatur Aristo Chius Theophili ad Autol. III 7 p. 206 Otto (Meineke hist. cr. com. p. IX), ut taceam de Chrysippo aliis ‖ 2 *ἐπαίται* A: *αἰτῆσαι* M^d; *αἰτηταὶ* ci. Peerlkamp. v. *καὶ ἐπαῖται* tamquam dittographiam (ante *καὶ διαίτῃ*) secludi iubet Wilamowitz l. c. p. 297 adn. 8: neque enim ideo laetos degisse illos, quod essent mendici. at conferatur Ps.-Plut. an vitios. p. 499 C: *ἀλλ' ἐξ οὐσίας λαμπρᾶς καὶ οἴκου καὶ τραπέζης καὶ πολυτελείας εἰς τρίβωνα καὶ πήραν καὶ προσαίτησιν ἐφημέρου τροφῆς κατάξεις* (sc. *Τύχη*); *ταῦτα εὐδαιμονίας ἀρχαὶ Διογένει, ταῦτα ἐλευθερίας Κράτητι καὶ δόξης.* ratione vere Cynica vel mendicatio hoc loco numeratur inter *εὐδαιμονίας ἀρχάς.* ambigitur autem *αἰτῆσαι* praestet an *ἐπαῖται*, nam et simplex *αἰτεῖν* et *ἐπαίτης* dicitur de Cynico: Arr. diss. Epict. III 22, 10. 89. codici A favet collocatio verborum et concinnitas ‖ 4 *συνάγαγε* M^d: *συνήγαγε* A; *σύναγε* (malim *ξύναγε*) scripsit Bergk inter Cratetis poematia referens verba *κόγχον καὶ κύαμον σύναγε* p. l.⁴ II p. 368 fr. 11 ‖ 5 *δράσῃς* compend. A: *δρᾶς* M^d | Cratetei carminis particulam refingere studet Blass l. c. *κἂν τάδε δράσῃς Ῥηϊδίως στήσεις κατὰ τῆς πενίης τὸ τρόπαιον.* sed dicebant *ἱστάναι τρόπαιον,* non *τὸ τρόπαιον.* eadem Crates utitur similitudine in apophthegmate Stobaei flor. 6, 39 Mein. ‖ 6 *τίνα* pro *τί* maluit Meineke ‖ 7 *τὸ* addidit Wilamowitz l. c. p. 297 adn. 8, sed cf. 10 et p. 44, 18 ‖ 8 *ἐπεί τοι οὐδὲ* Wilamowitz l. c.: *ἐπειτοῦδε* M^d *ἔπειτα οὐδὲ* A; *ἐπεί τοι οὔτε* Arnim, qui proxima sic refingi iubet *ἢ ποῖόν τι πενία ⟨οὔτε βιῶναι μετ' ἐκείνου ἢ μετὰ πενίας⟩· ἀλλὰ κτέ.* ‖ 9 *καὶ* pro *ἢ* proposuit Nauck | *ποῖόν τι* Meineke: *ποῖον ἢ* M^d A ‖ 10 v. *καὶ πενίᾳ ἀγ.* post *ὀδυρτικῶς* transponi vult Wachsmuth ‖ 11 *τούτῳ* scripsi: *τοῦτο* M^d A; *τούτοις* Nauck

θερίως καὶ ἀφόρτως, οὔτε ἐκείνῳ, ὥστε ⟨τῇ⟩ πενίᾳ γενναίως, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμφότερα, καὶ ὅσπερ τοῖς πολλοῖς δύναται κατὰ τρόπον, οὗτος καὶ τοῖς ἀνάπαλιν. καὶ ἐὰν μὲν ἐκποιῇ πενητεύουσι ⟨δεῖ⟩ μένειν ἐν τῷ βίῳ, εἰ δὲ μή, ῥᾳδίως ἀπαλλάττεσθαι ὥσπερ ἐκ πανηγύρεως [οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου]. καθάπερ καὶ ἐξ οἰκίας, φησὶν ὁ Βίων, ἐξοικιζόμεθα, ὅταν τὸ ἐνοίκιον ὁ μισθώσας οὐ κομιζόμενος τὴν θύραν ἀφέλῃ, τὸν κέραμον ἀφέλῃ, τὸ φρέαρ ἐγκλείσῃ, οὕτω, φησί, καὶ ἐκ τοῦ σωματίου ἐξοικίζομαι, ὅταν ἡ μισθώσασα φύσις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφαιρῆται τὰ ὦτα τὰς χεῖρας τοὺς πόδας· οὐχ ὑπομένω, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ συμποσίου ἀπαλλάττομαι οὐθὲν δυσχεραίνων, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου, ὅταν [ἡ] ὥρα ᾖ, 'ἔμβα πορθμίδος ἕρμα.' ὥσπερ

1 *ἐκείνῳ* Md: *ἐκεῖν*⌐ A; *ἐκεῖνο* tacite Gesn.², inde vulg., *ἐκείνοις* Nauck | *τῇ* addendum esse vidit Meineke || 2 *ὅσπερ* Wilamowitz l. c.: *ὅπερ* Md *ὥσπερ* (sic ut male ci. Gesn.² mrg) A | 3 *οὗτος* Wilamowitz: *οὕτω* Md A | *καὶ τοῖς ⟨ὀλίγοις⟩ ἀνάπαλιν* Cobet l. c. p. 100 || 4 *δεῖ* addidi || 5 *ὥσπερ ἐκ πανηγύρεως*] comparationis huius exempla non nulla collegit Nauck ad Iambl. de vita Pyth. c. XII et lex. Vindob. append. p. 205 cf. etiam Arr. Epict. diss. III 5, 10 IV 1, 105 | 5. 6 *οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου* seclusit Wilamowitz l. c. tamquam male praecepta ex 12 sqq. *οὕτω καὶ ἐκ* deleri iusserat Cobet l. c. p. 98 || 6 *καθάπερ — οἰκίας*] cf. Seneca ep. 70, 16 et quae composui Tel. proleg. p. XCIX | 9 *οὕτω, φησί* scripsi: *φησίν* (*φησὶν* A) *οὕτω* Md A; *φησίν* tacite abiecit Gen.², inde vulg. fortasse praestat *οὕτω καὶ ἐκ σωματίου, φησίν, ἐξοικ.* coll. p. 41, 3 | *ἐξοικίζομαι* Md: *ἐξοικιζόμεθα* A | *ὅταν — τοὺς πόδας*] cf. Axiochi auctor p. 367 B: *κἂν μή τις θᾶττον ὡς χρέος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἡ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν, πολλάκις δὲ ἄμφω* || 10 *ἀφαιρῆται* Md: *ἀφαιρεῖται* A || 11 *ὥσπερ ἐκ συμποσίου — οὐθὲν δυσχεραίνων*] *uti conviva satur* Hor. sat. I 1, 119; plures auctorum locos quibus *haud scio an fons fuerit Bio* indicat Vsener Epicur. fr. 499 p. 310 || 13 *ἡ* seclusit Nauck; *ὅταν ᾖ ὥρα, 'εἶ' ἔμβα π. ἕ.'* ci. Diels l. c. | *ἕρμα* Nauck tr. gr. fr.² adesp. 520 p. 941: *ἔρυμα* Md A; tragici alicuius frustulum agnoverat Gaisford. Timotheo dithyrambographo versiculum adscripsit Bergk p. l.⁴ III p. 621 incerta coniectura. similitudinem hanc quasi commentario illustrat Arrianus Epicteteus ench. c. 7: *ἐὰν δὲ ὁ κυβερνήτης καλέσῃ, τρέχε ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀφεὶς ἐκεῖνα πάντα μηδὲν ἐπιστρεφόμενος*

⟨ὁ⟩ ἀγαθὸς ὑποκριτὴς εὖ καὶ τὸν πρόλογον εὖ καὶ τὰ μέσα εὖ καὶ τὴν καταστροφήν, οὕτω καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ εὖ καὶ τὰ πρῶτα τοῦ βίου εὖ καὶ τὰ μέσα εὖ καὶ τὴν τελευτήν· καὶ ὥσπερ ἱμάτιον τρίβωνα γενόμενον ἀπεθέμην καὶ οὐ . . . . παρέλκω οὐδὲ φιλοψυχῶ, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος ἔτι εὐδαιμονεῖν ἀπαλλάττομαι. καθάπερ καὶ Σωκράτης· ἦν αὐτῷ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, εἰ ἐβούλετο, ἐξελθεῖν· καὶ τῶν δικαστῶν κελευόντων ἀργυρίου τιμήσασθαι οὐ προσεῖχεν, ἀλλὰ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο· καὶ τριῶν ἡμερῶν αὐτῷ δοθεισῶν τῇ πρώτῃ ἔπιεν καὶ οὐ προσέμεινεν τῆς τρίτης ἡμέρας τὴν ἐσχάτην ὥραν παρατηρῶν, εἰ ἔτι ἥλιος ἐπὶ τῶν ὀρῶν, ἀλλ' εὐθαρσῶς [τῇ πρώτῃ], ⟨ὡς Πλάτων φη⟩σίν, οὐδὲν τρέσας ⟨οὐδὲ διαφθείρας⟩ οὔτε τοῦ προσώπου οὔτε τοῦ χρώ-

---

1 ὁ addidi ‖ 3 πρῶτα τοῦ] litt. ωτα τ macula perierunt A ‖ 5 ante παρέλκω hiat oratio. exempli causa proposuit Buecheler ἀπεθέμην καὶ οὐ⟨κέτι ἐφόρουν, οὕτω καὶ τὸν βίον . . ἀποτίθεμαι καὶ οὐ⟩ παρέλκω οὐδὲ φιλοψ. intercidisse aliquid primus perspexerat Meineke. sed non recte ante v. οὐδὲ φιλοψ. inseri voluit οὕτω καὶ τὸν βίον ἄχρηστον γενόμενον ἀποτίθεμαι | μὴ Nauck: καὶ M[d] A ‖ 7 ἐξῆν pro ἦν ci. Nauck (per litt.) ‖ 8 post ἐξελθεῖν addi voluit Meineke ἀλλ' οὐκ ἐξῆλθε ‖ 9 ἐν hodie evanidum A, item mox litt. ρίτη in vocabulo τρίτης ‖ 10 de trium dierum mora Socrati concessa nihil aliunde constare monuit Wyttenbach ‖ 12 παρατηρῶν M[d] A; παρατηρεῖν oscitanter Gesn.[2], inde vulg. | ἔτι Meineke: ἔστιν M[d] ἐστὶν A; possis εἰ ἐστὶν ⟨ἔτι⟩ ἥλιος vel εἰ ⟨ἔτ'⟩ ἐστὶν ἥλιος ἐπὶ τῶν ὀρῶν coll. Plat. Phaed. p. 116 E: ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν καὶ οὔπω δεδυκέναι | ὀρῶν tacite Gesn.[2], inde vulg.: ὁρῶν M[d] ὡρων compend. A ‖ 13 τῇ πρώτῃ seclusi. post πρώτῃ quae deinceps sequuntur om. M ubi f. 6 et 7 scriptura carent: primus edidit Gaisford ex A | ⟨ὡς Πλάτων φη⟩σίν supplevimus: ante σὶν sex septemve litt. evanidae vel erasae A: ⟨καὶ ὡς ὁ Πλάτων φη⟩σὶν proposuit Iacobs lect. Stob. p. 46, quod fere recepit (καὶ ὡς Πλ. φ.) Meineke | τρέσας Plato p. 117 B: τρέψας A ‖ 14 οὐδὲ διαφθείρας addidi. dicit Plato l. c. p. 117 B: καὶ ὃς λαβὼν καὶ μάλα ἵλεως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει ταυρηδὸν ὑποβλέψας κτἑ., dein p. 117 C: μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιεν. cf. etiam Ps.-Plut. an vitios. p. 499 B

ματος, ἀλλὰ μάλα ἱλαρῶς τε καὶ εὐκόλως λαβὼν τὸ ποτήριον ἐξέπιεν, καὶ τὸ τελευταῖον ἀποκοτταβίσας ʽτουτὶ δέ' φησίν ʽἈλκιβιάδῃ τῷ καλῷ'· ὅρα σχολὴν καὶ παιδιάν. ἡμεῖς δέ, κἂν ἄλλον ἴδωμεν, πεφρίκαμεν. καὶ μέλλων ἀποθνήσκειν ἐκάθευδε βαθέως, ὥστε μόλις διεγεῖραι τινά. ταχύ γ' ἂν καὶ ἡμῶν τις ἂν κοιμηθείη; καὶ γυναικὸς χαλεπότητα πρᾴως ἔφερε κἀκείνης βοώσης οὐκ ἐφρόντιζεν, ἀλλὰ Κριτοβούλου εἰπόντος ʽπῶς ἀνέχῃ ταύτης συμβιούσης;' ʽπῶς δὲ σὺ τῶν παρὰ σοὶ χηνῶν;' ʽτί δέ μοι μέλει ἐκείνων;' φησίν ʽοὕτως οὐδ' ἐμοὶ ταύτης, ἀλλ' ἀκούω ὥσπερ χηνός'. καὶ πάλιν παρειληφότος αὐτοῦ Ἀλκιβιάδην ἐπ' ἄριστον, ὡς ἐκείνη παρελθοῦσα τὴν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, οὐκ ἐβόα οὐδ' ὠδυνᾶτο δεινοπαθῶν ʽὢ τῆς παρανομίας, ωστε ταύτῃ πάσχειν', ἀλλ' ἀναλέξας τὰ

1 fuerit *λαβὼν* in A, sed hodie legitur nihil nisi *βων* et ne hoc quidem satis integrum ‖ 2 *ἀποκοτταβίσας — τῷ καλῷ*] Xenoph. Hell. II 3, 56: *καὶ ἐπεί γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπιε* (sc. *ὁ Θηραμένης*), *τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν αὐτόν, Κριτίᾳ τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ.* immanes errores quibus Socrates confunditur cum Theramene, Critiae loco Alcibiades nominatur, inde repetierim, quod duo olim constantis et aequi ante mortem animi exempla praebebantur vicina, Socratis et Theramenis. nam vicina haec leguntur apud M. Tullium Tusc. disp. I 40, 96 sq. Alcibiadem autem substituerit qui urbanum illud *τῷ καλῷ* ad corporis pulcritudinem spectare male opinatus est ‖ 2. 3 *τουτὶ δὲ φησὶ* inveni in A; *τουτὶ φησὶν* Gaisford ‖ 3 v. *ὅρα — 4 πεφρίκαμεν*, item 6 *ταχύ γ' — κοιμηθείη* a Telete aliena esse vidit Cobet v. l.² p. 371, ad Theodorum epitomatorem rettulit Diels. sententiam, non verba ipsius scriptoris superesse suspicatur Wachsmuth coll. Arr. Epict. diss. IV 1, 166 | *παιδιάν* Buecheler: *παιδείαν* A ‖ 6. 7 ante *καὶ γυναικὸς κτέ.* haud scio an non nihil omiserit epitomator. male haec cum prioribus cohaerere nuper monuit etiam Diels ‖ 10 *μέλλει* A: tacite corr. Gaisford; ceterum vide ne scribendum sit ʽ*πῶς δὲ σύ*' ⟨*φησί*⟩ ʽ*τῶν παρὰ σοὶ χηνῶν;*' ʽ*τί δέ μοι μέλει ἐκείνων;*' ʽ*οὕτως*' *φησίν* ʽ*οὐδ' ἐμοὶ ταύτης — χηνός*'. anseris similitudo recurrit apud Diog. Laert. II 37 ‖ 11 sqq. similia de Socrate et Euthydemo leguntur apud Plut. de cohib. ira p. 461 D. vid. quae monui in prolegomenis Tel. p. XLV sq. ‖ 13 *ὠδυνᾶτο* (sic ut tacite Meineke) A; *ὀδυνᾶτο* Gaisford | 14 *παρανομίας* A; *παροινίας* ci. Meineke perperam | *ὥστε ταυτὶ πάσχειν* apte Blass qui recte haec iunxit cum prioribus

[redacted]

πεσόντα, ἀποθέσθαι πάλιν ἐκέλευσε τὸν Ἀλκιβιάδην· ὡς δὲ ἐκεῖνος οὐ προσεῖχεν ἀλλ' ἐγκαλυψάμενος ἐκάθητο αἰσχυνόμενος, 'προάγωμεν δή' φησίν 'ἔξω· φαίνεται γὰρ ἡ Ξανθίππη ὀξυρεγμίᾳ σπαράττειν ἡμᾶς.' εἶτα μετ' ὀλίγας ἡμέρας αὐτὸς ἀριστῶν παρὰ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ὡς ἡ ὄρνις ἡ γενναία ἐπιπτᾶσα κατέβαλε τὸν πίνακα, ἐγκαλυψάμενος ἐκάθητο καὶ οὐκ ἠρίστα· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἐγέλα καὶ ἐπυνθάνετο εἰ διὰ τοῦτο οὐκ ἀριστᾷ ὅτι ἡ ὄρνις ἐπιπτᾶσα καταβάλοι, 'δῆλον ὅτι' φησί 'σὺ μὲν πρῴην Ξανθίππης ἀνατρεψάσης οὐκ ἐβούλου ἀριστᾶν, ἐμὲ δὲ οἴει νῦν ⟨ἂν⟩ ἀριστᾶν τῆς ὄρνιθος ἀνατρεψάσης; ἢ διαφέρειν τι ἐκείνην ὄρνιθος κορυζώσης ἡγῇ;' 'ἀλλ' εἰ μὲν ὗς' φησίν 'ἀνέτρεψεν, οὐκ ἂν ὠργίζου, οὐκ ἂν διηνέχθης, εἰ δὲ γυνὴ ὑώδης;' ὅρα παιδιάν.

99 (5, 68 Mein.) Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου (c. 43).

Πᾶν πρᾶγμα καὶ πρόσωπον δύο ἔχει λαβάς, μίαν φορητήν, μίαν ἀφόρητον· ὁ ἀδελφὸς ἐὰν ἀδικῇ, ἔνθεν

---

1 ἀποθέσθαι A; ἅπτεσθαι ci. Buecheler; ἐπιθέσθαι scripsisse Meinekium paenituit, aliud quid latere ei videtur v. IV p. LV ‖ 3 αἰσχυνόμενος secludi vult Meineke tamquam interpretamentum verbi ἐγκαλυψάμενος ‖ 4 ὀξυρεγμίᾳ] cf. Aristoph. fr. V com. II 2 p. 1143 | σπαράττειν scripsi: σπαράσσειν A ‖ 6 κατέβαλε tacite Meineke: κατέβαλλε A | ἐγκαλυψάμενος Meineke v. IV l. c.: συγκαλυψάμενος A | 8 ἐπιπτᾶσα Meineke: ἐπιστᾶσα A ‖ 11 ἂν addidit Buecheler ‖ 13 ὠργίζου tacite Gaisford: ὀργίζου A; nescio an ex margine irrepserint v. οὐκ ἂν ὠργίζου et simile quid sensisse videtur Cobet mnemos. IX p. 102 ubi tacite omisit v. οὐκ ἂν διηνέχθης. fortasse apodosin aliquis addiderat verbis εἰ δὲ γυνὴ ὑώδης adscribens ὠργίζου. an οὐδ' ἂν διηνέχθης? | διηνέχθης A; διενέχθης Gaisford ‖ 14 ὅρα παιδείαν in marginem reiecit tamquam lectoris additamentum Cobet v. l.[2] p. 371, Theodoro tribuit Diels | ὅρα tacite Gaisford: ὁρᾶ A | παιδιάν ut supra Buecheler: παιδείαν A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. A, om. M de quo dixi ecl. praegressae p. 47, 13 ‖ 16 καὶ πρόσωπον om. Arr. ‖ 16. 17 μίαν φορητὴν μίαν ἀφόρητον A, τὴν μὲν φορητήν, τὴν δὲ ἀφόρητον Arr.; μιᾷ φορητόν, μιᾷ ἀφ. scripsit Meineke qui proposuit etiam μίαν ᾗ φορητόν, μίαν ᾗ ἀφ. flor. v. IV p. LV. de Bioneo huius dicti colore monui p. 40, 11 ‖ 17 ὁ ἀδελφὸς — p. 50, 2 φορητόν ἐστι A: ὁ ἀδελφὸς ἐὰν ἀδικῇ, ἐντεῦθεν αὐτὸ μὴ λάμβανε, ὅτι ἀδικεῖ· αὕτη γὰρ ἡ λαβή

αὐτὸ μὴ λάμβανε ὅτι ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐκεῖθεν ὅτι ἀδελφ καὶ οὕτω λήψῃ αὐτὸ καθ' ὃ φορητόν ἐστι.

100 (5, 69 Mein). *Διωτογένους Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Ι ὁσιότητος* (fr. 4 I p. 535 Mullach.).

Περὶ βίω ἐκλογισμὸς καθ' ὅν κα εἴη ὁ ἀνθρώπ βίος ὁσιώτατός τε καὶ νομιμώτατος. πρᾶτον μὲν αἴκα μὴ πολυπραγμονῇ μηδὲ ταχὺ ἐπὶ τὰς δίκας ὁρμῴη, ἀ πολὺν χρόνον ἀμβαλλόμενος αὐτός τε προκαλεόμενος ἐ δίκας οἷς τε ὁ ἀντίδικος προεκαλέσατο, ἐμμένων· αἴκα τὰ πολλὰ † ἐξηταγόρεν τῷ πράγματι † χαμαύλῃ ἰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ μὲν τᾶς ἀλλοτρίας ζαμίας ἀκριβὲς μῷτο, ἐπὶ δὲ τᾶς ἰδίας τὸ μέτριον· τὸ γὰρ αἰ παρ' αὐτῷ διαιτῆσθαι μετριωτέρω ἤθεος. καὶ μὴ ἐπὶ ζαμίᾳ οὕτως ὡς ἐπὶ τᾷ αἰσχύνᾳ λυποῖτο· τὸ μὲν γὰρ ἀργυρίῳ ὀδυνῆσθαι φαύλω ἤθεος, τὸ δὲ ἐπὶ τᾷ αἰσχ καὶ τᾷ ἀτιμίᾳ καλοκαγάθω.

101 (5, 70 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορ ἀποφάσεων.*

ἔστιν αὐτοῦ οὐ φορητή. ἀλλὰ ἐκεῖθεν μᾶλλον, ὅτι ἀδελφὸς ὅτι τροφος· καὶ λήψῃ αὐτό, καθ' ὃ φορητόν Arr. | *ἐνθένδ'* mavult Buecl 3 ecl. cum lemm. hab. A, om. M de quo dixi ad ecl. 98 p. 40, 1. . *τογένους* scripsi: *Διωτογενέος* A *Διωτογένεος* Gaisford. *Πυθαγορ* pro *-ρίου* quod est in A tacite Gaisford ‖ 5 v. *περὶ βίω* — 6 *νομιμώτ* praemitti videntur tamquam eclogae summarium | *ὅν κα* ci. Meineke *κ'* A ‖ 6 *πρᾶτον* Gaisford: *παρὰ τοῦ* A ‖ 7 *πολυπραγμονοῖ* (vel propter insequens *ὁρμῴη* recte mavult Meineke. scripserim *πρᾶτον αἴ [κα] τις μὴ πολυπραγμονοίη* ‖ 8 *προκαλεόμενος* Iacobs lect. p. 47: *προσκαλεόμενος* A ‖ 9 *οἷς τε* Cobet mnemos. IX p. 111: *ὥσι προεκαλέσατο* Iacobs: *προεκαλέσσατο* A | *ἐμμένων* Cobet: *ἔμμενεν* pendiose A; *ἐμμένεν* tacite Gaisford | *καὶ αἴκα* — 11 *τὸ πρᾶγμα* verb rupta. operam perdidit Iacobs l. c., ut merito monuit Meineke. nec fe Mullach sic scripsit: *καὶ αἴκα τὰ πολλὰ ἐξαγορεύων τῷ πράγμ μὴ ἄλλα λέγῃ ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.* 'sententiam opinor hanc fuis *πολλὰ ἐξὸν ἐπικαταγορὲν τῷ πράγματι μὴ καταγορῇ ἀλλ' ἢ αὐτ πρ.* etsi in *χαμαύλῃ* verbum lateat aliud, *μὴ ἐγκαλῇ* aut sim.' Buec ‖ 12 *μῶτο* A ‖ 13 *αὐτῷ* Meineke v. IV p. LVI: *αὐτῶ* A | *διαιτῆ* Cobet: *διαιτεῖσθαι* A; *διαιτᾶσθαι* Meineke ‖ 14 *ζαμίᾳ* tacite Gais *ζημία* A ‖ 15 *ὀδυνᾶσθαι* A: corr. Cobet ‖ 16 *καλωκἀγάθω* A: Meineke ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. A, om. M de quo vide ad ec

Τὴν ἀληθῆ φιλοκαλίαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἔλεγεν εἶναι· τὸ γὰρ ἀγαπᾶν καὶ στέργειν τῶν καλῶν ἐθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων ὑπάρχειν· ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἐπιστημῶν τε καὶ ἐμπειριῶν τὰς καλὰς καὶ εὐσχήμονας ἀληθῶς εἶναι φιλοκάλους, τὴν δὲ λεγομένην ὑπὸ τῶν πολλῶν φιλοκαλίαν, οἷον ⟨ἐν⟩ τοῖς ἀναγκαίοις καὶ χρησίμοις πρὸς τὸν βίον γινομένην, λάφυρά που τῆς ἀληθινῆς κεῖσθαι φιλοκαλίας.

102 (5, 71 Mein.) *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 33).

Τὰ πολλὰ δὲ καὶ τὸ γελᾶν ἀπέστω καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν· ὀλισθηρὸς γὰρ ὁ τόπος εἰς ἰδιωτισμὸν καὶ ἅμα τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς σὲ τῶν πλησίον ἱκανὸς ἀνεῖναι καὶ διαφθεῖραι. καὶ ἄλλος παράκειται τόπος ἐπισφαλὴς ταῖς τοιαύταις ἀνέσεσι, τὸ εἰς αἰσχρολογίαν εὐκόλως προαγαγεῖν τὸν πλησίον. ὅταν οὖν τι συμβῇ τοιοῦτον, ἂν μὲν εὔκαιρον ᾖ, καὶ ἐπίπληξον τῷ αἰσχρολογήσαντι· ἐὰν δὲ τοιαῦτα ᾖ τὰ πρόσωπα ὥστε μὴ καιρὸν εἶναι, τῷ ἀποσιωπῆσαι καὶ σκυθρωπάσαι καὶ ἐρυθριᾶσαι δῆλος γενοῦ δυσαρεστῶν τῷ ῥηθέντι.

---

3 *ὑπάρχει* A: corr. Meineke ‖ 5 *φιλοκάλου* ci. Wachsmuth ‖ 6 *ἐν* addidi; *οἷον ⟨ἐπὶ⟩ τ.* proposuerat Meineke ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. A, om. M de quo vide ad ecl. 98. initium eclogae usque ad v. *ἰδιωτισμόν* (11) recurrit Maxim. c. 64 p. 258 Rib. (*Ex Epicteti sententiis*) ‖ 10 *τὰ πολλὰ δὲ καὶ τὸ γελᾶν ἀπέστω καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν* A: *Ἀπέστω δὲ καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν* Arr.; cf. Simplicii comment.: *πρότερον δὲ εἰπὼν μὴ δεῖν αὐτὸν ἐπὶ πολλοῖς γελᾶν μηδὲ πολὺν γέλωτα μηδὲ ἀνειμένον εἶναι· νῦν λέγει μηδὲ τοῖς ἄλλοις γέλωτα κινεῖν* ‖ 11 *τόπος* A, Arriani codd. plerique: *τρόπος* Arr. aliquot, Simpl. | *εἰς ἰδιωτισμὸν*, sed ut litterae *ις ἰ* macula detersae sint A ‖ 12 *ἱκανὸς* post *ἅμα* (11) collocant libri Arriani | *ἀνεῖναι καὶ διαφθεῖραι* A: *ἀνιέναι* Arr. ‖ 13 *καὶ ἄλλος* usque ad 15 *τὸν πλησίον* A: *ἐπισφαλὲς δὲ καὶ τὸ εἰς αἰσχρολογίαν προελθεῖν* Arr. ‖ 15 *ἂν* A, Arr. plerique: *ἐὰν* Arr. non nulli; *ἐὰν* scripserim, nisi malis infra *ἂν δὲ* ‖ 16 *τῷ αἰσχρολογήσαντι* A: *τῷ προελθόντι* Arr.; fortasse utrumque fluxit ex interpretatione, cf. Simpl.: *ἐὰν εὔκαιρον ᾖ, καὶ ἐπιπλῆξαι κελεύει*, absolute ponitur verbum ench. c. 35 init. ‖ 16 *ἐὰν δὲ* — 17 *εἶναι* A: *εἰ δὲ μὴ* Arr. ‖ 17 *τῷ γε ἀποσιωπῆσαι καὶ ἐρυθριᾶσαι καὶ σκυθρωπάσαι* Arr. ‖ 19 *γενοῦ* A: *γίνου* Arr., Simpl. | *δυσαρεστῶν τῷ ῥηθέντι* A: *δυσχεραίνων τῷ λόγῳ* libri Arr.; *δυσχε-*

103 (1, 85 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 1 III p. 7 sq. Mullach.).

Ἐχθρὸς γενοίμην μηδενός, φίλος δὲ τοῦ αἰεὶ [καὶ] παραμενέοντος· καὶ μήκοτε μὲν διενεχθείην πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους, διενεχθεὶς δὲ διαλλαχθείην ὡς τάχιστα. Μηδενὶ ἐπιβουλεύσαιμι, ἐπιβουλευόμενος δὲ ἄνευ ἀνάγκης τοῦ τι ἀντιδρᾶσαι ἀνήκεστον ἀπαθὴς διαφύγοιμι. Ὀργῆς κρατοίην. Ἐρῴην καὶ ἐπιθυμέοιμι καὶ τυγχάνοιμι μούνων τῶν καλῶν, τῶν δὲ ἀπ' ἐναντίης, τῆς ἐπιθυμίης μηδὲ ἁμαρτὼν κοτε ὥστε εὔξασθαι τύχοιμι [ἐπιθυμίης] μόγου. Βουλοίμην πάντας εὐτυχέειν, φθονήσαιμι μηδενὶ τῶν εὐτυχεόντων. Μήκοτέ τις ἐμὲ τῶν νομιζομένων παραλόγως εὖ πρήσσειν ἐκπλήξειε μηδὲ ἀνιήσειε· τί γὰρ δεῖ τοῖσι παρὰ τῆς τύχης δεδομένοισι φθονέειν; φίλοι δέ με καὶ οἱ κατ' ἀξίην εὐτυχέοντες εὐφραίνοιεν. Μήκοτε τῷ ἀπὸ οἰκείης γνώμης ἔχθρην κατ' ἐμέο ἐπανελομένῳ δυστυχήσαντι ἐπησθείην. Μήκοτε συγγνοίην ἐμεωυτῷ κακοῦ τευ τινὶ αἰτίην παρασχόντι. Λαθών κοτε ἐμεωυτὸν ὡς

ραίνων (om. *τῷ λόγῳ* vel *τῷ ῥηθέντι*) legisse videtur Simplicius, cf. Epict. v. IV 1 p. 456 Schweigh.

1 ecl. cum lemmate hab. A (post ecl. 5, 71) lemmate et initio eclogae lacuna absorptis M (cf. quae monui ad ecl. 98 p. 40, 11) ‖ 2 *ἐχθρὸς* — 3 *παραμέ-* om. M cuius fol. 8ʳ incipit a syllabis *νοντος*. fuit igitur *παραμένοντος*. cf. Stob. III 1, 33 | *καὶ* ante *παραμ.* expungi iussit Cobet mnemos. IX p. 93 ‖ 5 *ἐπι* in vocabulo *ἐπιβουλεύσ.* nunc erasum in A | *ἄνευ ἀνάγκης*] *ἀνάγκη*, si libris fides est, saepius dixit Eusebius, sic infra p. 54, 19 et flor. 10, 36 Mein. *ὑπ' ἀνάγκης*, sed *ἀναγκαίη* flor. 11, 22 Mein. ‖ 6 *τοῦ τι ἀντιδρᾶσαι* Iacobs: *τοῦ τι* (*τουτὶ* M^d) *ἂν δρᾶσαι* M^d A ‖ 7 *κρατοίην* sed *οίην* in corr. M^d | *καὶ ἐπιθυμέοιμι* Cobeto obsecutus seclusit Meineke frustra ‖ 8 *ἀπεναντίασ* M *ἀπ' ἐναντίας* A ‖ 9 *ἐπιθυμίης μόγου* M^d A: temere secluserat Gesn.^{2} p. 20, inde vulg. aliquando putavi novam sententiam constituendam esse sic ⟨*Μήκοτε ἀποτύχοιμι*⟩ *ἐ. μ.*, nunc Buechelero obtemperavi cum prioribus haec iungenti sed alterum *ἐπιθυμίης* delenti: 'contraria autem cupientem me ne si defecerint quidem, tantis umquam ut precer adficiar molestiis' ‖ 10 *μηδενὶ* M^d A; *δὲ οὐδενὶ* oscitanter Gesn.^{2}, inde vulg. ‖ 11 *νομιζομένων* M^d *λογιζομένων* A ‖ 13 *τοῖσι* Mullach: *τοῖς* M^d A | *δεδομένοισι* scripsi: *δεδομένοις* M^d *διδομένοις* (*-οισι* Mullach) A ‖ 15 *ἐμέο* Meineke v. IV p. LII: *ἐμοῦ* M^d A ‖ 16 *ἐμεωυτῷ* Mullach: *ἐμαυτῷ* M^d *ἐμαυτοῦ* A; *ἐμωυτῷ* Gaisford et Meineke ‖ 17 *παρασχόντα* M^d A: tacite corr. Gesn.^{2}, unde vulg. | *ἐμὲ ωὐτὸν* (*ὠϋτὸν* A) M^d A; *ἐμωυτὸν* Gaisf.

[redacted]

παρὰ μέλος ἤτοι τι εἴπας ἢ πρήξας, μὴ περιμείναιμι τοὺς μωμησομένους καὶ ἐπιπλήξοντας· αὐτὸς δὲ ἐμεωυτὸν μωμησαίμην μέχρι τοῦ ἀκέσασθαι. Εἰδείην γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα, καὶ τὰ μὲν μέτρια ἐκδεχοίμην ὥσπερ αὐτῶν ἔχει ἡ φύσις, τοῖσι δὲ ὑπερβάλλουσι μὴ καὶ τὸ παρ' ἐμεωυτοῦ προστιθείην. Εὐτυχίην εἰδείην φέρειν σωφρόνως· μήκοτε ὑπὸ εὐπρηγίης ἐς ὑπερηφανίην ἄλογον ἀερθείην. Πλοῦτον νομίζοιμι τὸν ἀρκέοντα βίον τῷ σώφρονι. Ἄπαυστον καὶ ἀκόρεστον ἐπιθυμίην χρημάτων μὲν μήκοτε σχοίην, μούνων δὲ τῶν ὠφελεόντων τὴν ψυχὴν μαθημάτων ἐθέλοιμι ἃ δεῖ ἔσεσθαι. Νικῴην νίκην τὴν καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ προσδιαλεγομένῳ ἀβλαβέα. Φιλοτιμέεσθαι παρὰ καιρὸν πρὸς φίλους καὶ ἐν τῇσι ζητήσεσι φυλασσοίμην. Μήκοτε καὶ παρὰ τὸ ἐμοὶ δοκέον ἐν τῇσι ζητήσεσι τοῦ νικᾶν ἕνεκα ἔριν ἀσπασαίμην. Μήκοτε ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἀληθέος καὶ ὥστε παρ' ἃ αὐτὸς οἶδα παραλογίσασθαι τὸν προσδιαλεγόμενον ἐρίσαι ἐπαρθείην. Τοῖσι τὸ ἀληθὲς λόγοισι ξυνιστᾶσιν αἰεὶ ξυμμαχοίμην. Ἀκο-

1 *πρήξας* Cobet mnemos. IX p. 94: *πράξας* libri || 2 *ἐμαυτὸν* (*ἐμ-* Md) Md A ‖ 3 *μέχρι* Md: *ἄχρι* A quod recepit Meineke | *γενναίως φ. τὰ π.*] cf. Nauck ad Soph. fr. 296 p. 199 sqq.[2] ‖ 4 *τὰ μὲν μέτρια* Iacobs lect. Stob. p. 23: *μετὰ μέτρια* Md A; *τὰ μέτρια* tacite Gesn.[2], inde vulg. || 5 *τοῖσι* Mullach: *τοῖς* Md A || 6 *ἐμὲ αὐτοῦ* Md *ἔμε ὠοιτοῦ* A | *εὐτυχείην* Md ‖ 7 *ὑπὸ* bis scr. A | *εἰς* A ‖ 8 *βίον* scripsi: *βίω* (vel *-ῳ*) Md A, cf. Herodot. I 31 *τούτοισι γὰρ . . . βίος τε ἀρκέων ὑπῆν* ‖ 10 *μήχ* (superscr. *τε*) sed *ο* eras. A | *σχοίην* Meineke: *εχοίην* sine spir. Md *.χοίην*, *ε* vel *σ* eras. A | *δὲ τῶν* Valckenaer: *θ' αὐτων* (sic) Md *θ' ἃ τῶν* A ‖ 11 *ἃ δεῖ ἔσεσθαι* MdA corrupte: *ἀεὶ ἐφίεσθαι* (debebat *αἰεὶ ἐπίεσθαι*) Iacobs lect. Stob. p. 23 *ἴδρις γενέσθαι* Cobet mnemos. IX p. 93. *ἀδέεσθαι* proponit Buecheler. an *ἅδην δέχεσθαι?* | *νικώην* sed *ην* e corr. Md ‖ 13 *τῇσι* hic et 14 Mullach: *ταῖς* MdA ‖ 15 *τοῦ νικᾶν* libri; *τῆς νίκης* temere Gesn.[2] p. 20, inde vulg. | *ἕνεκα* MdA; sed *εἵνεκα* libri flor. 16, 24 Mein., et sic aut *εἵνεκεν* Eusebius nescio an scripserit. ceterum cf. flor. 4, 101 Mein. ‖ 16 *ὥστε μὴ τὸ ἀληθὲς αὐτὸ βλάψαι* dixit flor. 4 | *παρὰ* Md *παρ' ἃ* A; *παρ' ὃ* ci. Gesn.[2] p. 20 mrg ‖ 17 *ἐρῖσαι* Md *αἰρῆσαι* A; *ἢ ἐρίσαι* oscitanter Gesn.[2], unde vulg. ‖ 18 *τοῖς τὸ ἀληθὲς λόγοις ξυνιστᾶσιν ἀεὶ* MdA: ionismos restituit Mullach | *ξυμμαχοίην* ci. Nauck (per litt.)

λάστου ἐπιθυμίης μήκοτε τι μηδὲ ἐννοηθείην. Ξυνείην αἰεὶ τοῖσι σώφροσιν· εἴη τέ μοι αἰεὶ προσδιαλέγεσθαι, παρ' ὧν ἔστι τι πάντως ἀπελθεῖν χρηστὸν προσλαβόντι. Μήκοτε ἐπαρθείην κέρδεος ἕνεκα πλημμελῆσαι. Φίλους διαφερομένους καταρτίζοιμι. Φίλοισι δυνάμενος καὶ τοῖσι δεομένοισι τὰ δέοντα ἐπαρκέοιμι. Φίλους ἐν κινδύνοισι καταστάντας δυνάμενος ὠφελέειν, μήκοτε ἐγκαταλίποιμι. Φίλων ξυμφοράς, ἀπ' ὧν οἷόν τε, ἐπανορθοῦσθαι προθυμοίμην. Λυπεομένοισι παρεὼν ἐλαφρύνοιμι ἠπίῳ καὶ ἀκεσίμῳ λόγῳ τὰς ἀνίας. Εἰδείην ἐμεωυτὸν αἰδέεσθαι. Τῶν καλῶν φιλομαθείην ἀσκέοιμι. Ζητοίην μὴ τὰ περισσά, ἀλλὰ περὶ ὧν ἄριστον καὶ ἃ μαθὼν ὠφελησοίμην. Θεοὺς τιμώην καὶ νόμῳ πόλιος καὶ σπουδῇ οἰκείῃ νόῳ εὐσεβέι. Αἰεὶ τὸν ἐν ἐμοὶ θυμὸν ἀγριούμενον ἡμεροίην. Ἐθίζοιμι ἐμεωυτὸν ἵλεω εἶναι καὶ μὴ πρὸς τὰ πρήγματα ἔχειν δυσκόλως. Τίς πονηρός, καὶ τίνι τούτων τί πέπρηκται, μή μέλοι μοι· εἰδείην δὲ τοὺς ἀγαθούς, καὶ τούτους μεταδιώκοιμι. Ὀφείλοιμι μηδενὶ μηδέν· εἰ δέ κοτε ὑπ' ἀνάγκης μεγάλης ἐς τοῦτο κατασταίην, γένοιτό

---

1 ἐπιθυμίης πέρι μήκοτε τι Md, ἐπιθυμίης μή κοτέ τϊ (sic) A quod recepi; ἐπιθυμίης τι μήκοτε Gaisford sed errans de A ‖ 2 ἀεὶ hic et in proximis Gesn.², unde vulg. | τοῖσι σώφροσι Mullach: τοῖς σώφροσιν MdA ‖ 3 πάντως om. A | προσμαθόντι ci. Cobet mnemos. IX p. 94, recte, opinor ‖ 4 ἕνεκα Md A, vide ad p. 53,15 ‖ 5 καταρτίοιμι Md καταρτύοιμι A: corr. Gesn.² p. 20, unde vulg. | φίλοις — τοῖς δεομένοις Md A ‖ 6 κινδύνοις Md A ‖ 7 ἐγκαταλοίποιμι A -λείποιμι enotaverat Gaisford ‖ 8 ἀπ' Cobet mnemos. IX p. 94: ἀφ' MdA ‖ 10 ἐναισίμῳ pro ἀκεσίμῳ ci. Cobet l. c. p. 93 | ἀνίας sed ι e corr. Md | ἐμαυτὸν (ἐμ- Md) Md A ‖ 11 ζητοίην, sed οίην e corr. Md ‖ 12 ὠφελησόμην A ‖ 14 εὐσεβεῖ Md A | ἀεὶ Gesn.², inde vulg. | τὸν ἐν ἐμοὶ θυμὸν ἀγριούμενον Buecheler: τὸν ἐν ἐμοὶ θυμούμενον Md A: τὸ ἐν ἐμοὶ θυμούμενον Halm lect. Stob. p. 34; τὸν ἐμοὶ θυμ. Gesn.² p. 21, inde vulg. | ἡμεροίην Md ἡμερούμην (compend.) A; fort. ἡμεροίμην ‖ 15 ἐμεωὺτὸν Md ἐμεώϋτον A ‖ 16 ποτε πρήκται Md πέπρηκται A; κοτε πέπρηκται Halm l. c. p. 24 | μέλοι μοι Hirschig: μέλοιμι Md A ‖ 18 ὀφείλοιμι sed οιμι e corr. Md ‖ 19 κοτε tacite Gaisford: ποτε Md A | ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης dixit Herodotus IX 15 | κατασταίην Gesn.²: κατασταίειν Md syll. ταστaίην macula obscuratae A

[redacted]

μοι τάχιστα ἐλευθέρῳ γενέσθαι δυνηθῆναι. Αἰνέοιμι τοὺς ἀγαθοὺς ἀφθόνως· φιλόψογον δὲ γλῶσσαν παντὸς ἀποστυγοίην. Εἰδείην σιγᾶν περὶ ὧν ἄμεινον.

104 (1, 86 Mein.) Σωκράτους.

Οὔτε ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὁρμιστέον.

105 (1, 70 Mein.) Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ παιδεύσεως ἠθικῆς (fr. 12 phil. Gr. I p. 557 Mullach.).

Φαμὶ τὰν ἀρετὰν ἦμεν ποττὸ μὴ κακοδαιμονὲν ἱκανάν, τὰν δὲ κακίαν ποττὸ μὴ εὐδαιμονέν, αἴκα τὰς ἕξιας αὐτὰς κρίνωμες. αἰεὶ μὲν γὰρ κακοδαιμονὲν ἀνάγκα τὸν κακόν, αἴτε ἔχει ὕλαν (κακῶς τε γὰρ αὐτᾷ χρέεται) αἴτε σπανίζει· ὡς καὶ τὸν τυφλόν . . ., αἴτε φῶς ἔχει καὶ λαμπρότατα ὁρατάν, αἴτε ἐν σκότει διατελεῖ· οὐκ αἰεὶ δὲ

2 malim πάντως | ἀποστγέειν (sic) M[d] ἀποστυγέοιν A: ἀποστυγοίην Gaisford. verum videtur ἀποστυγέοιμι propter αἰνέοιμι quod praecedit, quamquam promiscue utitur formis ἀσκέοιμι ζητοίην, al. fortasse igitur etiam ista -έοιν ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA. iteratur ecl. infra 110, 22 Mein. cum lemm. ἐπικτήτου, desumpta ut videtur ex Arriani diatribis. recurrit locus corp. Par. 11 Elt. (Πλουτάρχου) gnomol. Byz. 131 p. 187 Wachsm. (Pal. 102 Bar. 71a). cf. gnomol. Theoct. 13 et flor. 2, 47 Mein. Seneca de rem. fort. XV p. 107, 22 Rossb.: *quid? tu in tanta tempestate ad unam ancoram stabas?* ‖ 5 ναῦν] νῆα Pal. | ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου] ἐκ μιᾶς ἀγκύρας flor. 110 var. scr., Pal. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA, om. Tr.; in lemmate πυθαγορίου A ‖ 10 φαμὶ A: φημὶ M[d] | ἡ μὲν M[d] | κακοδαιμονὲν Canter apud Galium opusc. mythol. (Amstelod. a. 1688) p. 695 ubi dialectica non nulla restituta sunt: κακοδαιμονεῖν M[d] A ‖ 11 τὰν δὲ tacite Gesn.[2] p. 12, unde vulg.: δὲ τὰν M[d] A | πὸττο M[d] ποΤὸ A | εὐδαιμονεῖν M[d] A | αἴκα] αἶκε (πυ τε supra scr.) A | ἐξίας sed ε e corr. M[d] ἀξίας A: tacite corr. Gesn.[2] ‖ 12 κρίνοιμες M[d] κρίνοιμεν A: corr. Gaisford | κακοδαιμονεῖν M[d] A ‖ 13 ἔχει scripsi: ἔχῃ libri | ὕλαν suppl. A[1] | αὐτᾷ tacite Gesn.[2]: αὐτὰ M[d] αὐτ (ᾶ supra scr.) A[1] | χρέται M[d] | σπανίζει scripsi: σπανίζοι M[d] A[2] (fortasse A[1]) σπανίζ una post ζ litt. erasa A[1]; σπανίζῃ Gaisford ‖ 14 post τυφλὸν intercidisse non nulla intellexit Meineke, cui addendum videtur αἰεὶ ἀνάγκα εἶμεν τυφλόν. nescio an sufficiat αἰεὶ ἦμεν τυφλόν | ἔχει M[d]: ἔχῃ A ‖ 15 αἴτε] ἀεὶ τὲ M[d] | διατελεῖ M[d]: διατελῆ A

εὐδαιμονὲν τὸν ἀγαθόν. οὐ γὰρ ἁ κτᾶσις τᾶς ἀρετᾶς εὐδαιμονία ἦς, ἀλλ' ἁ χρᾶσις. καὶ γὰρ ὁ ἔχων τὴν ὄψιν οὐχ ὁρῇ αἰεί· αἱ γὰρ μὴ ἔχει φῶς, οὐκ ὄψεται. δύο δ' ὁδοὶ τέμνονται ἐν βίῳ, ἃ μὲν σκυθρωποτέρα, τὰν ὁ τλάμων ἐβάδιζεν Ὀδυσσεύς, ἃ δὲ εὐδιεινοτέρα, τὰν ἐπορεύετο Νέστωρ. τὰν ὦν ἀρετάν φαμι δήλεσθαι μὲν ταύταν, δύνασθαι δὲ καὶ τήναν. ἀλλὰ τὰν εὐδαιμονίαν καρύσσει ἁ φύσις βίον εὐκταῖον καὶ εὐσταθέα διὰ τὸ γνώμας τελεσθῆμεν· ὥστε ἃ μὴ δήληταί τις παριόντα, οὐκ εὐδαίμων μέν, οὐ μὰν πάντα κακοδαίμων.

106 (1, 71 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 12 phil. Gr. I p. 558 Mullach.).

Μὴ ὦν ἄνοσον καὶ ἀνάλγητον τολμώντων τὸν ἀγαθὸν εἰπέν, μηδὲ ἄλυπον θρασυνέσθωσαν λέγεν· ὡς γὰρ σώματι ἀλγεινά τινα ἀπολείπομεν, οὕτω καὶ ψυχᾷ ἐπώδυνα. ἀλλὰ ταὶ μὲν ἀφρόνων λῦπαι ἀλόγιστοι πέλοντι· ταὶ δὲ φρονίμων ἐς ὅσον κα λόγος ἐπιτρέποι ὁρίδδων τὰ πράγματα.

---

1 *εὐδαιμονεῖν* M[d] A | *οὐ* om. A | *κτᾶσις*, ut scripsit Canter, A: *κτῆσις* M[d] ‖ 2 *ἀλλ' ἁ* sicut scripsit Meineke A fere, ubi *ἄλλ' ἁ*: *ἀλλὰ* M[d]. de sententia cf. Aristoteles eth. Nicom. I c. 8 ‖ 3 *ὀχ ὁρῆ* A quod correctum recepi: *οὐχ' ὁρᾶ* M[d] | *ἔχει* scripsi: *ἔχοι* M[d] *ἔχη* A ‖ 4 *τέμνονται* A: *τέμνοντα* M[d] | *ἁ* A: *ἂν* M[d] | *τὰν* Meineke: *ἂν* vel *ἆν* M[d] A | *τλάμων* A: *πλάμων* M[d] ‖ 6 *δήλεσθαι* Iacobs: *δηλῆσθαι* M[d] *δηλήσασθαι* A ‖ 7 *καὶ* om. A | *τὰν* M[d]: *τὴν* A | *καρύσσει ἁ* Canter l. c. p. 696: *καρύσσεια* M[d] *καρύσσει ἡ* A ‖ 8 *εὐκταῖον* sed *αῖον* e corr. M[d] | *εὐσταθέα* A: *εὐσταθέαν* M[d] | *τελεσθῆμεν* Valckenaer: *τελεσθῆναι* M[d] A ‖ 9 *δηλῆται* libri; malim *δήλεται* | *ἃ μὴ δήληταί τις παριόντων* male Mullach ‖ 10 *πάντα* A quod recepit Gaisford: *πάντω* M[d], inde *πάντως* Gesn.², vulg. et legitur *πάντως* infra in ecloga Theagis flor. 1, 68 Mein. extr. num *παντᾷ*? ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A, *ἐν ταυτ* (ῶ) in ras. M rubr. cum superioribus haec coniunxit Gesn.² p. 13, inde vulg. ‖ 13 *τολμώντων* Canter l. c. p. 696: *τολμῶντι* M[d] A ‖ 14 *εἰπὲν* tacite Schow: *εἰπεῖν* M[d] A | *θρασυνέσθωσαν* (sic) M[d] A; *θρασυνέσθων* ci. Meineke probante Cobet mnemos. IX p. 104 | *λέγεν* M[d]: *λέγειν* A ‖ 15 *ψυχᾷ* Cobet: *ψυχαῖς* M[d]A | *ἀλλὰ ταὶ* A: *ἀλλ' αἱ* M[d] ‖ 16 *πέλοντι* Cobet: *πέλονται* M[d]A | *ταὶ δὲ* A: *αἱ δὲ* M[d]. sed cf. p. 60, 12. 63, 17 ‖ 17 *κα λόγος* A: *ἀλόγως* M[d] | *ὁρίδδων* Schow: *ὁριάδων* M[d] A; *ὁρίσδων* Canter

[redacted]

ἀλλὰ μὰν καὶ τὸ καύχαμα αὐτῶν τᾶς ἀπαθείας ἐκλύει τᾶς ἀρετᾶς τὸ γενναῖον, αἴκα ἀδιαφόροις καὶ μὴ κακοῖς θανάτῳ τε καὶ ἀλγηδόνι καὶ πενίᾳ ἀντιβεβάκῃ. εὐκαταγώνιστα γὰρ τὰ μὴ κακά. ἀσκητέον ὦν ποττὰν μετριοπάθειαν ἴμεν, ὡς τό τε ἀνάλγητον ἐς ἴσον τῷ ἐμπαθεῖ φεύγωμες, μηδὲ μέζον φύσιος τᾶς ἁμετέρας φθεγγώμεθα.

107 (1, 72 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ εὐδαίμονος* (fr. 1 ap. Mullach phil. Gr. I p. 553).

Πρᾶτον μὲν ὦν χρὴ τοῦτο γινώσκεν, ὅτι ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ οὐκ εὐθέως εὐδαίμων ἐξ ἀνάγκας ἐστίν, ὁ δὲ εὐδαίμων καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ εὐδαίμων ἐξ ἐπαινετῶ καὶ μακαριστῶ γίνεται, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐξ ἐπαινετῶ μόνον. γίνεται δὲ ὁ μὲν ἔπαινος ἐπ' ἀρετᾷ, ὁ δὲ μακαρισμὸς ἐπ' εὐτυχίᾳ. καὶ ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐπὶ τοῖς παρ' ἀρετᾶς ἀγαθοῖς γίνεται τοιοῦτος, ὁ δ' εὐδαίμων καὶ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχαν· καὶ ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ ἀναφαίρετον ἔχει τὰν ἀρετάν, ὁ δ' εὐδαίμων ἔστιν ὄκ' ἀφαιρέεται τὰν εὐδαιμοσύναν. τᾶς μὲν γὰρ ἀρετᾶς ἀνυπ-

---

1 καύχαμα M^d: καύχημα A | ἐκλύει: M^d: ἐκλύειν A ‖ 2 τὸ A: τὸν M^d | ἀδιαφόροις Wachsmuth: ἐν διαφόροις M^d A; ἐν ἀδιαφ. Canter l. c. p. 697 adn. 6 ‖ 3 ἀντιβεβάκῃ M^d: ἀνταβεβάκῃ A^1 ἀνταβεβάκει corr. A^2, fortasse A^1 ‖ 4 ποττὰν Gesn.^{2}: ποτ' ἀν M^d ποτ' ἂν A | μετριοπάθειαν scripsi: μετριοπαθίαν M^d μετριοπαθείαν A. Academicum igitur se prodit qui Archytae haec supposuit ‖ 5 ἴμεν Cobet mnemos. IX p. 104: ἵεμεν M^d ἵεμεν A; ἰέμεν tacite Canter | ἐς tacite Canter: εἰς M^dA | ἴσον M^d ἶσον A 'difficile dictu est utrum ἴσον dixerint an ἶσον Dorienses in prosa oratione' Meineke v. IV p. LII. cf. ecl. 1, 69 p. 27, 18 Mein. | ἐμπαθεῖ A: ἐκπαθεῖ M^d ‖ 6 φεύγωμες tacite Gaisford: φευγόμες M^dA | μέζον M^d: μέτρον A | φθεγγόμεθα [ω' superscr.], ω superscr. A^1 ut videtur: φθεγγόμεθα M^d ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA ‖ 9 πρᾶτον et γινώσκεν tacite Schow: πρῶτον et γινώσκειν M^d A ‖ 10 ἐντί pro ἐστίν hic et in proximis tacite Schow ex usu Ps.-Pythagoreorum | δ' M^d ‖ 11 γὰρ om. A | ἐξ om. A ‖ 15 παρ' ἀρετᾶς Halm lect. Stob. p. 41 coll. Hippodam. flor. 103, 26 Mein.: παραταυτὸν M^d παρὰ ταύτης A ‖ 16 καὶ ἐπὶ — 17 εὐδαίμων om. M ‖ 17 ἐστὶν ὁκ M^d ἐστὶν ὅ$\overset{\varepsilon}{\text{τ}}$ καὶ compendiose A, unde possis ἔστιν ὅκα καί; scripsit ἐντὶ (debuit ἔντι) ὄκ' tacite Schow

εὔθυνος ἁ δύναμις, τᾶς δ' εὐδαιμοσύνας εὐθυνομένα. νόσοι τε γὰρ μακραὶ σώματος καὶ πηρώσιες αἰσθαταρίων ἀπομαραίνοντι τὰν εὐθάλειαν τᾶς εὐδαιμοσύνας.

108 (1, 73 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 2 phil. Gr. I p. 553 Mullach.).

Διαφέρει δὲ θεὸς ἀνθρώπω ἀγαθῶ, ὅτι θεὸς μὲν οὐ μόνον εἰλικρινῆ καὶ διυλισμέναν ἔχει τὰν ἀρετὰν ἀπὸ παντὸς τῶ θνατῶ πάθεος, ἀλλὰ καὶ τὰν δύναμιν αὐτᾶς ἄτρυτον πέπαται καὶ ἀνυπεύθυνον, ὡς ποτ' αἰωνίων ἔργων σεμνότατά τε καὶ μεγαλοπρέπειαν· ἄνθρωπος δ' οὐ μόνον τῷ θνατῷ τᾶς φύσιος καταστάματι μήονα ταύταν πέπαται, ἔστι δ' ὄκα καὶ δι' ἀγαθῶν ἀμετρίαν καὶ διὰ συνήθειαν ἰσχυρὰν καὶ διὰ φύσιν μοχθηρὰν καὶ δι' ἄλλας αἰτίας πολλὰς ἀδυνατέει κατ' ἄκρας γεναθῆμεν παναλαθέως ἀγαθός.

109 (1, 74 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 3 l. s. c. p. 553).

Φαμὶ δὴ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα τοῦτον ἦμεν, τὸν πράγμασι μεγάλοις καὶ καιροῖς καλῶς χρεόμενον. οὗτος δέ κα εἴη ὁ εὐτυχίαν τε δυνάμενος καλῶς φέρεν καὶ πάλιν ἀτυχίαν, καὶ ὁ ἔν τε τοῖς καλοῖς καὶ τιμίοις ἄξιος γενόμενος τῶν ὑποκειμένων καὶ μεταβαλοίσας τᾶς τύχας εὖ τὸ παρὸν ἐκδεχόμενος. εἰ δὲ συντόμως τε καὶ κεφαλαιωδῶς δεῖ φράσαι, ὁ ἐν πάντεσσι τοῖς καιροῖς καλῶς ἀγωνιζόμενος

---

3 *ἀπομαραίνοντι* Md: *ἀπομαραίνουσι* A ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA ‖ 8 *τῶ θνατῶ* Md: *τοῦ θνητοῦ* A ‖ 9 *ἄτρυτον* Md: *ἄτρωτον* A | *ποτ'* Buecheler: *πρὸς* MdA ‖ 10 *σεμνότατα* Canter l. c. p. 674: *σεμνότητα* libri ‖ 11 *θνατῶ* Md: *θανάτω* A | *τᾶς φύσιος* tacite Schow: *τῆς φύσεως* Md A | *μήονα* Canter: *μείονα* Md A ‖ 12 *ταύταν* Md *ταύτην* A | *ἔστιν δ' ὄκκα* Md *ἔστι δ' ὄκκα* A: *ἔντι δ' ὄκα* cl. Meineke | *ἀμετρίαν* (sicut coniecit Gesn.[2] p. 13 mrg) Md A; *οὐ μετρίαν* Gesn.[2], nescio igitur an fugerit haec discrepantia codicis M collatorem ‖ 13 male *μοχθαρὰν* Schow, vide Ahrens dial. d. p. 149 sq. ‖ 14 *ἀδυνατέει* tacite Schow: *ἀδυνατεῖ* libri | *κατ' ἄκρας* A: *κατάκραν* Md | *γεναθῆμεν* (sicut Schow ante Halmium lect. Stob. p. 41) Md: *γενναθῆμεν* A ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. MA ‖ 17 *ἦμεν* tacite Schow: *εἶμεν* A *εἰ μὲν* Md ‖ 18 *κα* Meineke: *κε* Md *κεν* A ‖ 21 *μεταβαλοίσας* Md: *μεταβαλούσας* A ‖ 22 *εἰ* Md A; *αἰ* Schow, vide ad p. 63, 20

[οὖν] ἐντὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀγαθῶν, ἅπερ αὐτὰ δι' τ αἱρετὰ πέφυκεν ἦμεν, οὐ μὰν δι' ἅτερον; φα- ὅτι ἁ εὐδαιμοσύνα. ταύτας γὰρ ἕνεκα τὰ ἄλλα :θα, αὐτὰν δὲ ταύταν οὐδενὸς ἁτέρω. τίνα δὲ πάλιν δι' ἅτερον μὲν αἱρεόμεθα [αὐτὰν δὲ ταύταν αἱ- α] οὐ μὰν δι' αὔταυτά γε; δᾶλον ὅτι τὰ ὠφέλιμα

ὔταυτον Gaisford: αὐταυτὸν Md αὐτ' ἀυτων A ‖ 2 τὼς — ισαμένως Meineke: τοὺς — συναγωνισαμένους Md A ‖ 4 ecl. n. hab. MA ‖ 5 ἃ μὲν — (8) δι' ἕτερον sic leguntur in A: τὶν αὐτὰ δι' αὐτα. ἃ δὲ δι' ἕτερον οὐ μὰν δι' αὐτὰ εἴη. τρίτον τι εἶδος ἅτερον ἀγαθὸν ὃ καὶ καὶ (sic) δι' αὐτὰ αἱρετὸν ἐστὶ . . . δι' ἕτερον. ante δι' ἕτερον olim fuit καὶ cula quadam obscuratum ‖ 5 δι' αὔταυτα Gaisford: διαυταυτα ι' ἅτερον Orelli: διέτερον Md et sic in prox. | διαυταυτὰ Md ‖ ν] ⟨κα⟩ καὶ τρίτον scripsi: εἶν ὦν καὶ τρίτον Md εἴη. ὦν ον A; ἦν ὦν καὶ τρ. Gesn.² p. 14, inde vulg. εἴη ὦν καὶ τρ. εἴη ἂν καὶ τρ. Meineke. sed ὦν eiciendum videtur sive ex prioribus sive ortum ex ἂν particula saepius a librariis illata post εἶδος deleri vult Meineke recte ‖ 8 δι' αὔταυτον Gaisford: ὸν Md | δι' ἅτερον Canter l. c. p. 674: διετερον Md ‖ 9 τίν' ὦν usc. sent. et mor. II p. 236: τίνων (τίνον Md) οὖν Md A; τίνων er Meineke | ἐντὶ Canter: ἔντι Md ἐστὶ A ‖ 10 δι' αὔταυτα

καὶ τὰ προαιρετικὰ τῶν ἀγαθῶν, ἅπερ αἴτια γίνεται τῶν ἀτέρων, οἷον πόνοι μὲν σώματος καὶ γυμνάσια καὶ τρίψιες εὐεκτίας, ἀναγνώσιες δὲ καὶ μελέται καὶ ἐπιταδεύσιες καλῶν καὶ ἀρετᾶς. τίνα δὲ καὶ δι' αὔταυτα αἱρετὰ καὶ [τὰ] δι' ἅτερον; .... οἷον αἵ τε ἀρεταὶ καὶ αἱ ἕξιες αὐτῶν, καὶ αἱ προαιρέσιες, καὶ αἱ πράξιες, καὶ πᾶν τὸ ἐχόμενον τᾶς τῶ καλῶ οὐσίας. τὸ μὲν ὦν δι' αὔταυτο αἱρετόν, οὐ μὰν δι' ἅτερον, μονῆρες ἀγαθόν· ἐντι καὶ ἕν· τὸ δὲ καὶ δι' αὔταυτο καὶ δι' ἅτερον, τριχᾷ δέδασται. τὸ μὲν γάρ τι αὐτῶ περὶ ψυχάν ἐστι, τὸ δὲ περὶ σῶμα, τὸ δέ τι ἐκτός· περὶ ψυχὰν μὲν αἱ τᾶς ψυχᾶς ἀρεταί, περὶ σῶμα δὲ αἱ τῶ σώματος, ἐκτὸς δὲ φίλοι δόξα τιμὰ πλοῦτος. παραπλησίως δὲ καὶ τὸ δι' ἅτερον αἱρετόν· τὸ μὲν γάρ τι αὐτῶ τὰ ποιητικὰ τῶν τᾶς ψυχᾶς ἀγαθῶν, περὶ σῶμα δὲ τὰ τῶ σώματος, ἐκτὸς δὲ τὰ αἴτια πλούτω καὶ δόξας καὶ τιμᾶς καὶ φιλίας. ὅτι δὲ τὰν ἀρετὰν ἦμεν συμβέβακεν αὐτὰν δι' αὐταύταν αἱρετάν, δᾶλον καὶ ἐκ τῶνδε. εἰ γὰρ τὰ καταδεέστερα τᾷ φύσει, λέγω

1 *προαιρετικὰ* libri corrupte: *ποιητικα* Canter, probat Meineke v. IV p. LII coll. v. 14. conferatur doctrina Stoicorum Stob. II p. 72, 14 Wachsm.; *προτρεπτικὰ* ci. Halm lect. Stob. p. 42 ‖ 2 *ἀτέρων* Halm l. c. p. 41: *αἱρετῶν* M^d *ἑταίρων* A ‖ 3 *εὐεξίας*, *κτι* superscr. A^1 | *ἐπιτηδεύσιες* M^{d}A: tacite corr. Schow ‖ 4 *τίνα δὲ ⟨τὰ⟩ καὶ* probabiliter Buecheler | *δι' αὔταυτα* Gaisford: *διαυταυτὰ* M^d *δι' αὐτὰ ταῦτα* A | *τὰ* seclusit Gaisford | *δι' ἅτερον* Canter: *δι' ἕτερον* M^d A ‖ 5 post *δι' ἅτερον* non nihil intercidisse vidit Meineke ‖ 7 *τὰς* (*τᾶς* Gesn.^{2}) *τῶ καλῶ* M^d: *τῆς τῶν καλῶν* A | *οὐσίας* A: *οὔσας* M^d | *ὦν* A: *ὂν* M^d | *δι' αὔταυτο* Gaisford: *δι' αὐταυτὸ* M^d *δι' αὐτὸ ταυτὸ* A ‖ 8 *δι' ἅτερον* Canter: *διέτερον* M^d *διὰ ἕτερον* A | *ἐντι* Canter: *ἕντι* M^d *ἐστι* A ‖ 9 *δι' αὔταυτο* Meineke: *δι' αὐτὸ* M^d A | *δι' ἅτερον* Canter: *διάτερον* M^d *δι' ἕτερον* A | *τριχὰ* M^d ‖ 10 cf. Stob. II p. 136, 9 Wachsm. | *τι* M^d: *τοι* A | *αὐτῶν* M^{d}A: corr. Gesn.^{2} p. 14 mrg | *ψυχάν* tacite Gesn.^{2}, inde vulg.: *ψυχὰς* M^d *ψυχᾶς* A teste Gaisfordo | *ἐστιν* M^d *ἐστι* A: *ἐντι* tacite Schow ‖ 12 *τῶ* M^d: *τοῦ* A ‖ 13 *διάτερον* M^d *δι' ἕτερον* sed *ἕτ.* in *ἅτ.* corr. A^1 ‖ 14 *αὐτῶ* M^d: *αὐτῶν* A ‖ 15 *τῶ* M^d: *τοῦ* A | *δὲ* post *ἐκτὸς* om. M^d ‖ 17 *ἦμεν* Canter: *τιμὲν* M^d *τί μὲν* A | *δι' αὐταύταν* Gaisford: *διαυταυτὰν* M^d *δι' αὐτὰν ταυτὰν* A | *αἱρετὰν* M^d: *ἀρετὰν* A | *δῆλον* (voluit *δᾶλον*) tacite Gesn.^{2}, inde vulg.: *ἄλλον* M^d A

[redacted]

δὲ τὰ σώματος ἀγαθά, αὐτὰ δι' αὔταυτα αἱρεόμεθα, κρέσσων δὲ ψυχὰ σώματος, φανερὸν ὅτι καὶ τὰ τᾶς ψυχᾶς ἀγαθὰ αὐτὰ δι' αὔταυτα ἀγαπέομες, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ ἀποβαίνοντα ἀπ' αὐτῶν.

111 (1, 78 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. 7 l. c. p. 555).

Ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ οὕτω διάκειται ποτ' εὐτυχίαν, ὥσπερ καὶ ὁ τῷ σώματι καλῶς ἔχων καὶ ῥωμαλέως. καὶ γὰρ ἐκεῖνος οἷός τε καὶ θάλπος καὶ ψῦχος ὑπομένεν καὶ βάρος ἆραι μέγα καὶ πολλὰς ἁτέρας εὐχερῶς ὑπομένεν κακοπαθείας.

112 (1, 76 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. 5 l. c. p. 554).

Τῶ δ' ἀνθρωπίνω βίω καιροὶ τρεῖς, ὃ μὲν ἐν εὐτυχίᾳ ὃ δ' ἐν ἀτυχίᾳ ὃ δὲ μεταξὺ τούτων. ἐπεὶ ὦν ἀγαθὸς ἀνὴρ ὁ ἔχων ἀρετὰν καὶ ὁ χρεόμενος ἀρετᾷ, χρέεται δὲ αὐτᾷ κατὰ τὼς τρεῖς καιρώς· ἢ γὰρ ἐν ἀτυχίᾳ ἢ ἐν εὐτυχίᾳ ἢ ἐν τοῖς μεταξὺ τούτων· καὶ ἐν ἀτυχίᾳ μέν ἐντι κακοδαίμων, ἐν δ' εὐτυχίᾳ εὐδαίμων, ἐν δὲ τᾷ μέσᾳ καταστάσει οὐκ εὐδαίμων· φανερὸν [οὖν] ὅτι οὐδὲν ἅτερόν ἐστιν εὐδαιμοσύνα ἀλλ' ἢ χρᾶσις ἀρετᾶς ἐν εὐτυχίᾳ. λέγομες δὲ νῦν εὐδαιμοσύναν τὰν τῶ ἀνθρώπω. ὁ δ' ἄν-

1 δὲ M^d δὴ A ut videtur sicut tacite Gesn.^{2}; cf. 61, 20. 63, 6 | δι' αὔταυτα Gaisford: διαυταυτὰ M^d δι' αὐτὰ ταυτὰ A | κρέσσων Canter: κρέσσον M^d A ‖ 3 δι' αὔταυτα Gaisford δι' αὐταῦτας M^d δι' αὐτὰ ταυτὰ A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. MA post ecl. 1, 75 Mein. ‖ 6 ὅθεν pro ὅτι Canter p. 678 sed deceptus traiectione Gesneriana. ne quis suppleat Δᾶλον (vel Φανερὸν) ὅτι, ab ὅτι particula eius modi excerpta haud raro incipiunt | ὁ om. A ‖ 11 ecl. hab. MA (post ecl. 1, 78 Mein.) Br (post ecl. 5, 67 Mein.); lemma ex MA, $\overset{\gamma\rho}{\overline{\pi\tilde{\upsilon}\vartheta\alpha}}$ Br ‖ 12 Τῶ δ' ἀνθρωπίνω — 18 οὐκ εὐδαίμων om. Br ‖ 13 δ' M^d: δὲ A ‖ 14 ἀρετὰν (ante χρ.) M^d | χρέεται tacite Schow probante Meinekio: χρᾶται M^d A ‖ 16 ἐντι Gesn.^{2} p. 14, inde vulg.: ἔντι M^d ἔνεστί τι A ut ἐντι et ἐστί in unum coaluerint. pron. τι retineri vult Wachsmuth ‖ 17 δ' A: om. M^d ‖ 18 φανερὸν ὅτι Meineke: φανερὸν οὖν ὅτι M^{d}A Br; φανερὸν ὦν ὅτι Canter l. c. p. 676 | ἕτερόν Br ‖ 19 ἐστιν M^{d}A Br: ἐντι tacite Schow | ἀλλ' ἢ Hirschig misc. philol. p. 181: ἀλλὰ M^d ἀλλ' ἡ A ἢ (particula ἀλλ' omissa) Br cf. P. Thomas *le cod. Brux.* p. 6. nescio an fuerit αἱ μὴ coll. p. 63, 1 et 20 ‖ 20 τὰν A Br: τὰ M^d

114 (1, 79 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 8 l. s. c. p. 555).

Ἐπεὶ ὤν εὐδαιμοσύνα χρᾶσις ἀρετᾶς ἐν εὐτυχίᾳ, περὶ ἀρετᾶς καὶ εὐτυχίας λέγωμες, καὶ πρᾶτον περὶ εὐτυχίας. τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἃ μὲν οὐκ ἐπιδέχεται ὑπερβολάν, οἷον ἀρετά· οὐ γάρ ἐστιν ὑπερβάλλοισά τις ἀρετὰ καὶ ὑπερβαλλόντως τις ἀγαθός· ἁ γὰρ ἀρετὰ στάθμαν ἔχει τὸ δέον, καὶ ἔστι τῶ δέοντος ἕξις ἐν τοῖς πρακτοῖς· ἁ δ' εὐτυχία καὶ τὰν ὑπερβολὰν ἐπιδέχεται καὶ τὰν μήωσιν. ὑπερβάλλοισα δὲ γεννᾷ τινας κακίας καὶ ἐξίστησι τὸν ἄνθρωπον ἐκ τᾶς κατὰ φύσιν ἕξιος, ὥστε πολλάκις ἀντιβαίνεν καὶ τᾷ συστάσει τᾶς ἀρετᾶς. καὶ οὐ μόνον ἁ εὐτυχία, ἀλλὰ καὶ ἅτεραι αἰτίαι πλεῖονες. οὐδέποκα γὰρ δεῖ θαυμαίνεν περὶ μὲν αὐλητικὰν ἦμέν τινας ἀλαζόνας, οἳ τὰ ποτ' ἀλάθειαν ἐάσαντες φαντασίᾳ τινὶ ψευδεῖ τὼς ἀμώσως αἱρέοντι, περὶ δὲ τὰν ἀρετὰν μὴ ἦμεν τὸ τοιοῦτον γένος, ἀλλ' ὅσῳ περ σεμνότερόν ἐστι, τοσούτῳ καὶ τὸ ποτιποιούμενον περὶ αὐτὰν πλέον ἦμεν γένος. πολλὰ

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 77 Mein.) Br (post ecl. 1, 76 sed om. ecl. 1, 77 Mein.) ‖ 2 *ὦν* A: *ὢν* M^d *οὖν* Br ‖ 3 *λέγωμες* tacite Gesn.^{2} p. 15, inde vulg.: *λεγομες* M^d *λέγομεν* (ω superscr.) A^1 *λέγομες* Br ubi paulo ante *ἀρετῆς* | *πρῶτον* libri: tacite corr. Mullach ‖ 5 *ἐστιν* libri: *ἐντι* tacite Schow | *ὑπερβάλλοισα* Canter l. c. p. 678: *ὑπερβάλλουσα* M^d A Br ‖ 7 *ἔστι* libri: *ἔντι* tacite Schow | *τῶ* A^1 *οῦ* superscr. A^1 ut videtur | *πρακτοῖς* sed *οῖς* e corr. M^d; *πρακτέοις* mavult Meineke v. IV p. LII ‖ 8 *τὰν* (ante *ὑπερβ.*) Br: *τὴν* M^dA | *μήωσιν* M^d: *μείωσιν* A *μήοσιν* Br ‖ 9 *ὑπερβάλλοισα* M^d: *ὑπερβάλλουσα* A Br | scripserim *γεννῇ* ut supra legitur *ὁρῇ* p. 56, 3 cf. Metopi q. d. flor. 1, 64 Mein. | num *ἐξίστατι*? ‖ 10 *τᾶς* Gesn.^{2} p. 15: *τὰς* M^d *τῆς* A Br ‖ 11 *τῇ* Br | *ἁ* M^d: *ἡ* Br om. A ‖ 12 *ἅτεραι* M^dA: *ἕτεραι* Br | *πλεῖονες* M^dA: *πλείους* Br; *πλῆονες* ci. Meineke | *οὐδέποκα* sed posterius *ο* e corr. M^d ‖ 13 *θαυμαίνεν* Gesn.^{2}: *θαῦμαίνεν* M^d *θαυμένειν* A *θαυμένεν* Br | *περὶ* Schow: *παρὰ* M^d A Br ‖ 14 *ἀλάθειαν* M^dA: *ἀλήθειαν* Br ‖ 15 *αἱρέοντι* Valckenaer ad Eur. Hipp. 17: *ἀεὶ ῥέοντι* M^dA Br; *ἀγρέοντι* ci. Canter l. c. p. 679 | *ἦμεν* A: *εἰ μὲν* M^d Br | *τοιοῦτον* A: *τοιοῦτο* M^d ex corr. Br ‖ 16 *σεμνότερόν* M^d: *σαμνότερόν* A Br; *σεμνοτέρα* ci. Buecheler | *ἐστι* libri: *ἐντι* tacite Schow ‖ 17 *τὸ ποτιποιούμενον* (-*πωούμενον* M^d) libri; *τὸ* ⟨*τῶν*⟩ *ποτιποιουμένων* ci. Hirschig l. c. p. 182 | *ἦμεν* A: *εἰ μὲν* M^d Br

[redacted]

γάρ ἐστι τὰ διαστρέφοντα τὰς περὶ τὰν ἀρετὰν ἐπιφανείας, ὧν ἓν μέν ἐστι τὸ τῶν ἐπιβουλευόντων καὶ ποτιποιουμένων γένος· ἅτερα δὲ φυσικὰ πάθεα παρακολουθέοντα ἐνίοκα ποιέοντι ἐναντίαν ἐπιπρέπειαν τᾶς ἀλαθινᾶς διαθέσιος· τινὰ δὲ καὶ δι᾽ ἔθος συνεκτεθραμμένα ἐκ παλαιῶν χρόνων· οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ δι᾽ ἁλικίας ἁβατικάς τε καὶ γεροντικάς, καὶ δι᾽ εὐτυχίας ἢ καὶ ἀτυχίας, καὶ δι᾽ ἁτέρως παμπληθέας τρόπως. ὥστε οὐδέποκα δεῖ θαυμαίνεν, εἰ πάντ᾽ ἀντεστραμμένως ἐνίοκα κρίνεται, τᾶς ἀλαθινᾶς διαθέσιος μεταπιπτοίσας. ὥσπερ καὶ τέκτονα τὸν ἄριστον ἦμεν δοκέοντα πολλὰ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις ὁρέομες ἁμαρτάνοντα, καὶ στραταγὸν καὶ κυβερνάταν καὶ γραφέα καὶ πάντας ἁπλῶς, καὶ ὅμως οὐκ ἀποστερέομες τᾶς ὑπαρχοίσας ἕξιος· οὕτως οὐδὲ τὸν ἀκολασταίνοντα ἔν τισι καιροῖς οὐδὲ τὸν ἀδικήσαντα οὐδὲ τὸν ἀποδειλιάσαντα ἐς τὼς κακὼς τακτέον ἄνδρας, οὐδὲ μὰν τὼς τούτων τι κατορθώσαντας ἐς τὼς ἀγαθώς· ἀλλὰ τοῖς τε φαύλοις τὸ τυχὲν ποτὲ δοτέον τοῖς τε ἀγαθοῖς

---

1 *ἐστι* libri: *ἐντι* tacite Schow | *περὶ* M^{d} Br: *ἐπὶ* A ‖ 2 *ἐστι* libri: *ἐντι* tacite Schow ‖ 4 *ποιέοντα* ex corr. Br | *ἀλαθινᾶς* tacite Schow: *ἀληθινᾶς* (vel *-νὰς*) libri ‖ 6 *διαλκίας* M^{d} | *ἁβατικάς τε καὶ γεροντικάς* Halm: *ἀβητικὰς τὲ καὶ γεροντικὰς* M^{d} *ἡβατικᾶς τε* (sic) *καὶ γεροντικᾶς* A *ἁβητικάς τε καὶ γεροντικὰς* Br ‖ 7 *ἢ καὶ* M^{d} *δὴ καὶ* A Br; malim *ἢ δι᾽* vel *ἢ καὶ δι᾽* ‖ 8 *ἑτέρως* Br | *παμπληθέας* M^{d} Br: *παμπλαθέας* (ut coniecit Meineke taciteque scripserat Schow) A | *τρόπως* libri nisi quod *τρόπος* M^{d} ‖ 9 *ἀντεστραμμένως* M^{d}A Br *ἀνεστραμμένως* operarius Gaisfordi ed. Lips., quo deceptus est Meineke | *εἰ*] cf. p. 63, 20 adn. ‖ 10 *ἀλαθινᾶς* tacite Schow: *ἀληθινᾶς* (vel *-ας*) M^{d}A Br | *μεταπιπτοίσας* (ut scripsit Canter) M^{d}: *-ούσας* A Br | scripserim *ὥσπερ* ⟨*γὰρ*⟩ *καὶ* vel ⟨*ἀλλ᾽*⟩ *ὥσπερ καὶ* ‖ 11 *ἦμεν* tacite Gesn.^{2}, inde vulg.: *εἰμὲν* vel *εἰ μὲν* M^{d}A Br ‖ 12 *στραταγόν* M^{d}A: *στρατηγόν* Br ‖ 13 *ἀποστερέομες* tacite Canter: *ἀποστεροῦμες* (sine acc. M^{d}) M^{d}A Br ‖ 14 *ἕξιος* sed *ε* ex *α* ut videtur corr. A^{1} | *οὕτως οὐδὲ* tacite Schow: *οὔτη οὐδὲ* M^{d} *οὔτι οὐδὲ* A *οὗτοι* (?) *οὐδὲ* ex corr. Br; *οὗτοι δὲ* Gesn.^{2} p. 16 qui in margine proposuit *οὕτω* ‖ 16 *ἐς* ubique tacite Schow probante Meinekio: *εἰς* M^{d}A Br | *τακτέοι* M^{d} ‖ 17 *τούτων* M^{d} Br: *τοῦτον* A | *εἰς* libri | *τὼς ἀγαθὼς* A Br: *τοὺς ἀγαθοὺς* M^{d} ‖ 18 *ποτε δοτέον* A: *ποτι δοτέον* (vel *ποτιδ.*) M^{d} Br; num *ποκὰ δοτέον*?

τὸ διαμαρτάνεν· τὰν δὲ ἀλαθινὰν κρίσιν ⟨κριτέον⟩ οὐ ποθ' ἕνα καιρὸν ἐπιβλέποντας οὐδ' ἐπὶ χρόνου τι πλᾶθος, ἀλλ' ἐπὶ πάντα τὸν βίον. ὥσπερ δὲ τὸ σῶμα βλάπτει μὲν καὶ τὸ τᾶς ἐνδείας καὶ τὸ τᾶς ὑπερβολᾶς εἶδος, οὐ μὰν ἀλλὰ νόσως γε μέζονας ἐμποιὲν πέφυκεν ἁ ὑπερβολὰ καὶ τὰ καλεόμενα περισσώματα· οὕτω καὶ ⟨τὰν⟩ ψυχὰν βλάπτει μὲν καὶ τὸ τᾶς εὐτυχίας ἢ ἀτυχίας εἶδος ἀκαίρως παραγενόμενον, οὐ μὰν ἀλλὰ νόσως γε μέζονας ποὶν πέφυκεν ἁ λεγομένα παρὰ πάντεσσιν εὐτυχία, ὥσπερ οἶνος καταμεθύσκουσα τοῖς ἀγαθοῖς τὰν διάνοιαν.

115 (1, 64 Mein.) *Μετώπου Πυθαγορείου Μεταποντίνου ἐκ τοῦ Περὶ ἀρετῆς* (fr. 5 phil. Gr. II p. 23 Mullach)

Ἀρετά ἐντι ἀνθρώπω τελειότας φύσιος ἀνθρώπω. ἕκαστον γὰρ τῶν ἐόντων τέλειον καὶ ἄκρον γίνεται καττὰν οἰκείαν τᾶς φύσιος ἀρετάν. ἵππω τε γὰρ ἀρετά ἐντι

---

1 *ἀλαθινὰν* A: *ἀληθινὰν* Md Br | *κριτέον* addidi; *τὰν δὲ ἀλάθειαν κριτέον οὐ ποθ' ἕνα κτλ.* ci. Hirschig, *ποιητέον* post *ἐπιβλέποντας* addit Mullach | *οὐ ποθ'* sed *οὔ πο* in ras. A² ‖ 2 *ἀποβλέποντας* Gesn.², inde vulg. | malim *πλῆθος* ‖ 3 *δὲ* tacite Gesn.², inde vulg.: *καὶ* MdA Br ‖ 5 *νόσως γε* Buecheler: *νόσως ἔτι* A Br *νόσω ἐστι* Md; *νόσως τε* Gesn.², inde vulg. | *μέζονας* Md: *μείζονας* A Br | *ἐμποιὲν* Canter tacite p. 680: *ἐμποιεῖν* libri ‖ 6 *περισσώματα* sed ι in ras. Br | *τὰν* addidi ‖ 8 *νόσως γε* Buecheler: *νόσοσ τὲ καὶ* Md *νόσως τε* A Br; *νόσως ἔτι* Meineke | *μέζονας* Md: *μείζονας* A Br | *ποὲν* MdA: *ποιεῖν* Br; fort. *ποιὲν* ‖ 9 *πάντεσσιν* MdA: *πάντεσιν* Br | *ὥσπερ οἶνος*] cf. Seneca epist. 36, 2 '*at bene aliquis illam* (sc. *felicitatem*) *fert*. *sic, quomodo vinum* ‖ 10 *καταμεθύσκουσα* Md Br: *καταμεσθύσκουσα* A; an *-οισα*? | *τὴν* Br ‖ 11 ecl. habent integram MA Br (post ecl. 1, 70 Mein.), v. 11—15, v. 1—6 p. 67 Tr. p. 3 (post ecl. 1, 60 Mein.) v. 7 *ἀνάγκα* — 8 p. 67 *προαίρεσιν* Tr. p. 4 (post ecl. 1, 67 Mein.), dein idem pergit *τῷ μὲν οὖν λογικῷ* (id est *τῶ μὲν γὰρ λογιστικῶ* p. 69, 11) usque ad eclogae finem. lemma hab. MA (*πυθαγορίου* A), *ἐκ τοῦ αὐτοῦ* nec plura Br; v. *ἐκ τοῦ* (*ἐκ τῆς* M) *περὶ ἀρετῆς* om. Tr. ‖ 13 *ἔντι* MdA Br *ἐντὶ* Tr. | *τελειότας* libri nisi quod *τελειοτάτας* A¹; 'fort. ubique *τελεότης* restituendum' Meineke v. IV p. LII ‖ 14 *καττὰν* vel * καττaν* MdA: *κατὰ τὰν* Br *κατὰ τὴν* Tr., inde vulg. ‖ 15 *οἰκήαν* Canter tacite p. 684 ut paulo ante *τέληον* | *τᾶς φύσιος ἀρετάν* Alb. Frisching apud Valckenaerium ad Herod. p. 507: *τᾶς ἀρετᾶς* (*τὰσ ἀρετὰσ* Md) *φύσιν* MdA Tr. Br | *τὲ* suppl. A² | *ἔντι* suppl. A¹

[redacted]

ἰς τὸ ἄκρον ἄγοισα τὰν τῶ ἵππω φύσιν, καὶ ἐπὶ τῶν
ῥέων δὲ τῶν καθ' ἕκαστον ὁ αὐτὸς λόγος. ὀπτίλων
γὰρ ἀρετὰ ὀξυδορκία· αὕτα δ' ἀκρότας ἐντὶ τᾶς ὀπτί-
ν φύσιος. καὶ ὠάτων ἀρετὰ ὀξυακοΐα· αὕτα δ' ἀκρό-
ς ἐντὶ τᾶς ὠάτων φύσιος. καὶ ποδῶν ἀρετὰ ποδώ-
ια· [καὶ] αὕτα δ' ἀκρότας ἐντὶ τᾶς ποδῶν φύσιος.
άγκα δ' ἀρετὰν πᾶσαν τρία ταῦτα ἔχεν, λόγον καὶ
ναμιν καὶ προαίρεσιν· λόγον μέν, ᾧ κρίνει καὶ θεωρεῖ·
ναμιν δέ, ᾇ ἀντέχει καὶ κρατεῖ· προαίρεσιν δέ, ᾇ στέρ-
ει καὶ ἀγαπῇ. τὸ μὲν ὦν κρίνεν καὶ θεωρὲν ἐντὶ τῶ
ιανοητικῶ μέρεος τᾶς ψυχᾶς, τὸ δ' ἀντέχεν καὶ κρατὲν
ἴων τῶ ἀλόγω μέρεος τᾶς ψυχᾶς, τὸ δὲ στέργεν καὶ
γαπῆν κοινὸν καὶ τῶ διανοητικῶ καὶ τῶ ἀλόγω μέρεος
ᾶς ψυχᾶς. συνέστακε γὰρ προαίρεσις ἐκ διανοίας καὶ
ρέξιος· ὧν ἁ μὲν διάνοια ἀπὸ τῶ λογικῶ μέρεός ἐντι
ᾶς ψυχᾶς, ἁ δὲ ὄρεξις ἀπὸ τῶ ἀλόγω. τὸ δὲ πλῆθος
ᾶν ἀρετᾶν ἁπασᾶν ἐκ τῶν μερέων τᾶς ψυχᾶς κατίδοιτο

---

1 *ἄγοισα* M[d] Tr. Br: *ἄγουσα* A | *μερέων* Tr.: *μερῶν* M[d]A Br ‖ *ὀπτίλων* M[d]A *ὀπτίλλων* Br: *ὀμμάτων* Tr., inde vulg. ‖ 3. 4. 6 *ἅτα* Meineke v. IV p. LII: *αὐτὰ* libri ‖ 3 *ὀπτίλων* ci. Meineke l. c. . LII: *ὀφθαλμῶν* libri. cf. Phintyis ecloga flor. 74, 61 p. 63, 7 Mein. ‖ *ὀξυκοΐα* Tr. ‖ 5 *ποδώκεια* A Br: *ποδόκια* M[d] *ποδωκεία* Tr. ‖ 6 *καὶ* :clusit Meineke | *δ'* (vel *δὲ*) *ἀκρότας* (quod coniecit Gesn.[2] p. 7 mrg) Br, . Beving *remarques crit.* p. 3 sq.: *δὲ ἀρετὰ* M[d]A Tr. | *τᾶς* tacite Canter: *ῆς* M[d]A Br *τῶν* Tr. | *φύσιος* M[d] (?) Br terminatio hodie iam non agnoscitur A, om. Tr. ‖ 7 *ἀνάγκα* libri; *ἀνάγκη* Gesn.[2], inde vulg. | *πᾶσαν* om. r. p. 4 | *ταῦτα* libri; *ταῦτ'* Gesn.[2], inde vulg. | *ἔχεν* A: *ἔχειν* M[d] Tr. r | *καὶ* ante *δύν.* om. Tr. ‖ 8 *λόγον μὲν* — p. 69 v. 11 *ἰδιότατες* *πῶν* om. Tr. ‖ 9 *ᾇ* A: *ἃ* M[d] *ᾧ* Br; *ᾧ* Gesn.[2], inde vulg. | *ᾇ* A (ubi in praecedenti): *ἃ* M[d] *ᾧ* (ut Gesn.[2]) Br ‖ 10 *τὸ* M[d] Br: *τῶ* A | *ὦν* *ὢν* M[d]: *οὖν* Br ‖ 11 *κρατὲν* M[d] Br: *κρατεῖν* A ‖ 12 v. *τὸ δὲ στ. καὶ* *γαπῆν* (*-πᾶν* A) — 14 *τᾶς ψυχᾶς* propter homoeoteleuton interciderunt M[d], inde vulg.: ex Br primus addidit Beving *remarques crit.* p. 4 :d praebet etiam A quod praetervidit Gaisford ‖ 14 *συνέστακε* M[d]A: *υνέστηκε* Br ‖ 15 *ὧν ἁ μὲν* Hirschig: *ἃ μὲν ὧν* M[d] *ἁ μὲν οὖν* A *μὲν ὧν* Br ‖ 16 *τᾶ* (*τα* M[d]) *ψυχᾶ* M[d]A Br: corr. Hirschig | *πλῆθος* ibri; *πλᾶθος* tacite Canter ‖ 17 *τᾶν ἀρετᾶν ἁπασᾶν* tacite Gesn.[2] . 7: *τὰν ἀρετὰν ἅπασαν* M[d]A Br, sed horum similia non ubique ad- notavimus | *τῆς ψυχῆς* Br

κά τις, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰν γένεσιν καὶ τὰν σύστασιν τᾶς ἀρετᾶς. ἐπεὶ γὰρ τῶν μερέων τᾶς ψυχᾶς δύο τὰ πρᾶτα, τὸ μὲν λογιστικὸν τὸ δ' ἄλογον· καὶ λογιστικὸν μέν, ᾧ κρίνομες καὶ θεωρέομες· ἄλογον δέ, ᾧ ὁρμῶμες καὶ ὀρεγόμεθα· ταῦτα δ' ἀλλάλοις ἢ συμφωνοῦντι ἢ διαφωνοῦντι, ἃ δὲ μάχα καὶ διαφωνία γίνεται αὐτοῖς δι' ὑπερβολὰν καὶ ἔλλειψιν· φανερὸν ὡς, ὄκκα μὲν τὸ λογιστικὸν μέρος τᾶς ψυχᾶς ἐπικρατῇ τῶ ἀλόγω, γίνεται καρτερία καὶ ἐγκράτεια· ὄκκα δὲ τὸ ἄλογον μέρος τᾶς ψυχᾶς τῶ λογιστικῶ, ἀκρατία καὶ μαλακία· ὄκκα δὲ τὸ μὲν ἄγηται, τὸ δ' ἕπηται, καὶ ἀμφότερα συμφωνῇ ἀλλάλοις, τὸ τανικαῦτα ἀρετά. ἃ μὲν ὦν καρτερία καὶ ἐγκράτεια γίνεται μετὰ λύπας· ἀλλ' ἃ μὲν καρτερία ἐν τῷ ἀντέχεν πόνῳ, ἃ δ' ἐγκράτεια ἐν τῷ ἀντέχεν ἀδονᾷ. ἃ δ' ἀκρατία καὶ μαλακία ἐν τῷ μὴ ἀντέχεν μηδὲ κρατέν. καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει φεύγεν τἀγαθὰ τὼς ἀνθρώπως διὰ λύπαν, ἀποβάλλεν δ' αὐτὰ διὰ ἁδονάν. καὶ τοὶ ἔπαινοι δὲ καὶ ψόγοι καὶ τὰ καλὰ ⟨καὶ κακὰ⟩ πάντα τὰ περὶ τὸν ἄνθρωπον γίνεται ἐν τούτοις τοῖς μέρεσι τᾶς ψυχᾶς. καὶ καθόλω μὲν ἃ τᾶς ἀρετᾶς σύστασις γίνεται τούτον

---

2 *ἐπεὶ* Buecheler et Wachsmuth: *ἐπὶ* libri; cf. p. 61, 13. 69, 2. 71, 6. 9 ‖ 3 *πρᾶτα*, quod commendaverat Meineke, Br: *πρῶτα* MᵈA | 4 *θεωρέομες* A Br: *θεωρομες* Mᵈ; *θεωροῦμες* Gesn.², inde vulg. | *ὁρμῶμες* Mᵈ Br: *ὁρμῶμεν* A ‖ 5 *ἀλλάλοις* A: *ἀλλήλοις* MᵈBr ‖ 6 *δια-φων*^{α} sed *ϊ* post *ν* eraso ut videtur A ‖ 7 *φ. ὡς* scripsi coll. p. 69, 9: *φανερὸν ὦν* libri; *φ. ὦν ⟨ὅτι⟩* Hirschig ‖ 8 *ὄκκα* A: *οὔκκα* Mᵈ *ὄκκα* Br | *ἐπικρατῇ* Hirschig: *ἐγκρατῆ* (vel *-ῇ*) MᵈA Br ‖ 9 *ὄκκα δὲ* — 10 *καὶ μαλακία* om. operarius Gesn.² p. 7, inde vulg. ‖ 10 *τᾶς ψυχᾶς* Hirschig: *τὰς ψυχὰς* Mᵈ *ψυχᾶς* A *τῆς ψυχῆς* Br | *τῶ λογιστικῶ*, quod inserendum esse vidit Hirschig, habet Br, si Pauli Thomae silentio fidere licet: om. MᵈA | *ἀκρατία* scripsi: *ἀκρασία* libri ‖ 11 *ἄγηται* Mᵈ | *συμφωνῇ* tacite Schow: *συμφωνεῖ* Mᵈ ABr ‖ 12 *ἀλλάλοις* MᵈA: *ἀλλήλοις* Br | *τανικαῦτα* tacite Schow: *τηνικαῦτα* libri | *ἀρετά* sit an *ἀρετή* in Br non satis perspicuum ‖ 13 *γίνεται* om. A ‖ 14 *ἀδονᾶ* Mᵈ: *ἀδονὰς* teste Gaisfordo A *ἡδονᾷ* Br ‖ 15 *ἀκρατία* Gesn.², inde vulg.: *ἀκρασία* libri ‖ 16 *τὰ ἀγαθὰ* A ‖ 17 *ἀποβάλλεν* ci. Meineke: *ἀποβαλὲν* MᵈA *ἀποβάλεν* Br | *ἁδονάν* A: *ἡδονήν* Mᵈ *ἡδονάν* Br | *καὶ τοι* libri ‖ 18 *καὶ κακὰ* addidit Meineke post v. *πάντα*, rectius post v. *τὰ καλὰ* Buecheler

[redacted]

τὸν τρόπον· τὰ δ' εἴδεα αὐτᾶς καὶ τὰ μέρεα οὕτως κά τις ἀθρήσαιτο. ἐπεὶ γὰρ τᾶς ψυχᾶς δύο μέρεα, τὸ μὲν λογιστικὸν τὸ δὲ ἄλογον, καὶ τὸ μὲν λογιστικόν ἐντι, ᾧ κρίνομες καὶ θεωρέομες, τὸ δ' ἄλογον, ᾧ ὁρμῶμες καὶ ὀρεγόμεθα, τῶ δὲ ἀλόγω τὸ μὲν θυμοειδὲς τὸ δ' ἐπιθυμητικόν, καὶ τούτω τὸ μὲν οἷον ἀμυντικὸν καὶ ὑπερμαχητικὸν ποττὼς πλατίον θυμοειδὲς ὀνυμάζεται, τὸ δ' οἷον ὀρεκτικὸν καὶ ποθητικὸν τᾶς οἰκείας τῶ σώματος συστάσιος ἐπιθυμητικόν· φανερὸν ὡς κατὰ λόγον τοῖς μέρεσι τούτοις τᾶς ψυχᾶς καὶ τὸ πλῆθος τᾶν ἀρετᾶν ἀκολούθακεν καὶ ταὶ διαφοραὶ καὶ ἰδιότατες αὐτῶν. τῶ μὲν γὰρ λογιστικῶ μέρεος τᾶς ψυχᾶς ἀρετὰ ἁ φρόνησις, κριτικὰ γὰρ ἐντὶ καὶ θεωρητικὰ ἕξις· τῶ δὲ θυμοειδέος ⟨ἁ⟩ ἀνδρεία· ἕξις γὰρ ἐντὶ ἀντερειστικὰ καὶ ὑποστατικὰ τῶν δεινῶν· τῶ δ' ἐπιθυμητικῶ ἁ σωφροσύνα· μετριότας

---

1 τὰ δὲ (praetuli δ') εἴδεα Gesn.[3] p. 7, inde vulg.: κάδε ιδεα M[d] κ' ἀ δὲ ἴδε(αι) A τὰ δὲ ἴδεα Br | κά τις Gaisford: καί τις libri ‖ 2 ἀθρήσαιτο 'qua forma sequiores usi sunt' Meineke v. IV p. LII: ἀθρησάτω libri ‖ 3 post ἄλογον habent v. τῶ δὲ ἀλογω (τῶ δὲ ἀλόγω om. M[d] Br) τὸ μὲν θυμοειδὲς τὸ δ' ἐπιθυματικὸν (ἐκθυμα- A ἐπιθυμη- Br) M[d]A Br: post ὀρεγόμεθα (5) haec traiecit Halm lect. Stob. p. 39 ‖ 4 θεωρέομες tacite Canter l. c. p. 686: θεωροῦμες (vel -οῦμες) M[d]A Br ‖ 6 τούτω tacite Canter: τούτου libri | ὑπερμαχατικὸν libri ‖ 7 ποττὼς tacite Schow: ποττοὺς libri | πλατίον recte mavult Meineke: πλάσιον M[d] πλασίον A πλησίον Br; πλατίον infra servatum in A p. 80, 9 | ὀνυμάζεται M[d]A: ὀνομάζεται Br ‖ 8 οἰκῄας Canter: οἰκείας libri | τῶ M[d]A: τοῦ Br ‖ 9 ἐπιθυματικόν libri ‖ 10 πλῆθος A: πλάθος M[d] πλαθος initio habuerat Br sed correctum est in πάθος; πλᾶθος Gesn.[3] p. 8 | τᾶν ἀρετᾶν Gesn.[2]: τὰν ἀρετὰν libri ‖ 11 ταὶ M[d]: αἱ A τε Br | ἰδιότατες M[d] Br: ἰδιότητες A | 'debuit αὐτᾶν' Buecheler ‖ 12 τῶ μὲν γὰρ λογιστικῶ e. q. s. tanquam Metopi continuant M[d]A Br, Theagi dederat Gesn.[2] p. 10 sq. perturbatione deceptus quae invaserat ed. Tr. p. 4, unde vulg. meliorum librorum memoriam revocavit Gaisford, vulgatam secutus est Mullach II p. 21 | τῶ (τὸ M[d]) μὲν γὰρ λογιστικῶ μέρεος M[d]A Br: τῷ μὲν οὖν λογικῷ μέρει Tr. p. 4, inde vulg.; num τῶ μὲν ὦν λογιστικῶ μέρεος? | φρόνησις M[d] Tr.: φρόνασις A Br ‖ 13 τοῦ Tr. ‖ 14 ἁ addidit Meineke | ἀνδρεία Tr.: ἀνδρία M[d]A Br | ἀντερειστικα Tr.: ἀντεριστικὰ M[d]A Br ‖ 15 ἐπι-

γὰρ ἐντὶ καὶ κατοχὰ ποθ' ἁδονὰν τὰν διὰ σώματος· ὅλας δὲ τᾶς ψυχᾶς ἁ δικαιοσύνα. φαῦλοι μὲν γὰρ τοὶ ἄνθρωποι γίνονται ἢ διὰ κακίαν ἢ δι' ἀκρατίαν ἢ διὰ θηριότατα· ἀδικοῦντι δ' ἀλλάλως ἢ διὰ κέρδος ἢ δι' ἁδονὰν ἢ διὰ φιλοτιμίαν. ἁ μὲν ὦν κακία τῶ λογιστικῶ μέρεος τᾶς ψυχᾶς ἐντὶ οἰκειοτέρα· ποτέοικε γὰρ ἁ μὲν φρόνησις τᾷ τέχνᾳ, ἁ δὲ κακία τᾷ κακοτεχνίᾳ· ἕξιν μαχανάσιος γὰρ ποθὲν εὑρίσκει τὸ ἄδικον· ἁ δ' ἀκρατία μᾶλλον τῶ ἐπιθυμητικῶ· ἐν γὰρ τῷ κρατὲν ἁ ἐγκράτεια, καὶ ἐν τῷ μὴ κρατὲν ἁ ἀκρατία, κρατοῦντι δὲ ἁδονᾶς. ἁ δὲ θηριότας τῶ θυμοειδέος· ὅκκα γὰρ τᾷ ἐπιθυμίᾳ τῶ κακῶς ποιῆσαι χαρίζηταί τις, οὐχ ὡς ἄνθρωπος ἀλλ' ὡς θηρίον, τὸ τοιόνδε ὀνυμάζεται θηριῶδες. ἀκόλουθα δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τᾶν διαθεσίων

θυμητικῶ (*-κῷ* Tr.) A Tr.: *ἐπιθυματικῶ* M[d] Br | *μετριότας* libri nisi quod *-της* Tr.

1 *γὰρ* om. M[d]A Br | *ποθ' ἁδονὰν τὰν* Hirschig: *ποτ' ἁδονὰν τὰν* Br (vide Beving *remarques crit.* p. 5) *τις ἁδονὰν τὰν* M[d]A *τις ἡδονῶν τῶν* Tr. ‖ 2 *γάρ τοι* libri ‖ 3 *ἀκρατίαν* libri: *ἀκρασίαν* Meineke. saepius *ἀκρατία* in his eclogis codices offerunt, sed haud ita raro corruptum in *ἀκρασία*. erit fortasse rectius *ἀκράτεια* ubi opponitur *ἐγκράτεια*, contra *ἀκρατία* ubi Attici *ἀκρασία* ‖ 4 *θηριότατα* Canter l. c. p. 682: *θηριότητα* M[d]A Tr. Br | *ἄλλως* ex corr. Br ‖ 5 *ὦν* vel *ὦν* M[d] Br: *οὖν* Tr. om. A | *τοῦ λογιστικοῦ* Tr. ‖ 6 *ἐντὶ* Tr. Br *ἔντι* M[d]: *ἔντιν* A, unde *ἐντὶν* Gaisford et Meineke, vix recte | *οἰκηοτέρα* tacite Schow p. 24 | *ποτέοικε* Meineke: *προσέοικε* libri ‖ 7 *φρόνησις* Br: *-ασις* M[d]A Tr. | *τῇ* M[d] | *ἕξιν* Gaisford: *ἐξείη* M[d] Br *ἔξειν* A *ἐξεῖν* Tr. | *κακοτεχνίᾳ ἕξιν· ⟨ἐκ⟩ μαχ.* ci. Buecheler ‖ 8 *ἀκρασία* libri ‖ 9 *ἐπιθυμητικῶ* A Br: *ἐπιθυματικῶ* M[d] *ἐπιθυμητικῷ* Tr. | *κρατὲν* fere libri nisi quod *κρατεῦν* Tr. | *ἁδονᾶς* addidit post *κρατὲν* Gesn.[1] p. 6, inde vulg., non recte ‖ 10 *μὴ κρατεῦν* Tr. | *ἡ* Tr. | *ἀκράτεια* (*-τεία* Br *-τία* Tr.) *κρατοῦντι* (*οὐ κρατοῦντι* Tr.) *δὲ ἁδονᾶς* M[d]A Tr. Br: *ἀκρατία* (*ἀκρασία* Meineke) ceteris deletis Gesn.[1], inde vulg. in vulgata immerito acquieverunt recentiores ‖ 11 *θηριότης* Br | *τῶ θυμοειδέος* quod coniecerat Gesn.[1] mrg, idem recepit ed. sec. p. 11, inde vulg.: *τῶ θυμοειδὲς* M[d] *τὸ θυμοειδὲς* A Tr. Br | *ὅκα γὰρ τῇ* Tr. ‖ 12 *τῶ* A: *τὸ* M[d] Tr. Br ‖ 13 *ὀνυμάζεται* Canter: *ὀνομάζεται* (*ὀν-* M[d]) M[d]A Tr. Br | *θηριῶδες* om. Tr. ‖ 14 *τᾶν* Br: *τὰν* M[d] *τῶν* A Tr | *διαθεσῐ* (superscr. *ων*) compendiose A: *διαθέσεων* M[d] Tr. Br

[redacted]

ταυτᾶν, ἃν περ ἕνεκα πράσσοντι. ἁ μὲν γὰρ πλεονεξία ἀπὸ κακίας, ἁ δὲ κακία ἀπὸ τῶ λογιστικῶ μέρεος τᾶς ψυχᾶς. καὶ ἁ μὲν φιλοτιμία ἀπὸ τῶ θυμοειδέος· αὐτὰ δ' ἐν ὑπερβολᾷ γενομένα, γεννῇ τὰν θηριότατα. πάλιν δὲ ἁ μὲν ἁδονὰ ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ, σφοδρότερον δὲ μαστευομένα, γεννῇ τὴν ἀκρατίαν. ὥστ' ἐπεὶ τὸ ἀδικὲν γίνεται δι' αἰτίας τοσαύτας, φανερὸν ὅτι τὸ δικαιοπραγὲν γίνεται διὰ τὰς ἴσας. φύσει γὰρ ἁ μὲν ἀρετὰ ἀγαθοποιὸς καὶ ὠφελητικά, ἁ δὲ κακία κακοποιὸς καὶ βλαπτικά. ἐπεὶ δὲ τῶν τᾶς ψυχᾶς μερέων τὸ μὲν ἐντὶ ἁγεόμενον τὸ δ' ἑπόμενον, αἱ δ' ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι περὶ ταῦτα καὶ ἐν τούτοις· φανερὸν ὅτι καὶ τᾶν ἀρετᾶν ταὶ μὲν ἐντὶ ἁγεμονικαὶ ταὶ δ' ἑπητικαὶ ταὶ δὲ σύνθετοι ἐκ τούτων. ἁγεμονικαὶ μὲν οἷον ἁ φρόνησις· ἑπητικαὶ δέ, οἷον ⟨ἁ⟩ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνα, σύνθετοι δ' ἐκ τούτων, οἷον ἁ δικαιότας. τὰ δὲ πάθεα τᾶς ἀρετᾶς ὕλα· περὶ ταῦτα

1 *ταυτᾶν* scripsi: *ταῦταν* M^d *ταύταν* A Br *τούτων* Tr., inde vulg. | *ἂν* (vel *ἅν*) *περ ἕνεκα πράσσοντι* M^dA Br: *ὧν περ ἕνεκα πράσσονται* Tr., inde vulg. | *αἱ μὲν γὰρ πλεονεξίαι* Tr. || 2 *τοῦ λογιστικοῦ* Tr. || 3 *ἡ μὲν* Tr. | *τῶ* Canter: *τοῦ* M^dA om. Tr. Br | fuerat *αὐτα* in A sed posterius *α* erasum est || 4 *γενομένα* tacite Gesn.[1] p. 6, inde vulg., et sic, ut videtur, Br: *γενόμενα* Tr. *γινόμενα* M^dA; praestat *γινομένα* coll. versu 6 | *γεννῇ* M^dA Br: *γεννᾶ* Tr. | *τὴν* Tr. | *θηριότατα* Canter: *θηριότητα* libri || 5 *ἁδονὰ* ut videtur A: *ἡδονὰ* M^d Tr. Br | *ἐπιθυμητικῶ* M^d A: *-ιτικῷ* Tr. *-ατικῷ* Br || 6 *γεννῆ* (*-ῇ*) M^dA *γέννη* Br: *γεννᾶ* Tr. | *τὰν* M^d Br: *τὴν* A Tr. | *ἀκρατίαν* M^d Br: *ἀκριτίαν* A *ἀκρητίαν* Tr.; *ἀκρασίαν* Meineke | *ἐπὶ* sed *ει* superscr. A[1] *ἐπεὶ* Tr. Br: *ἐπὶ* M^d | *ἀδικὲν* M^d Br: *ἀδικεῖν* A *ἀδικεῦν* Tr. || 7 *δικαιοπραγὲν* M^d Br: *-γεῖν* A Tr. || 8 *φύσει* libri: *φύσι* Meineke IV p. LIV || 10 *ἐντὶ* Tr.: *ἔστιν* M^d Br *ἐστὶν* A | *ἀγεόμενον* M^d Br || 12 *τᾶν ἀρετᾶν* Canter l. c. p. 683: *τὰν ἀρετὰν* M^dA Br *τῶν ἀρετῶν* Tr., inde vulg. | *ἡγεμονικαὶ* Tr. | 13 *ἑπητικαὶ* Tr.: *ἐπιτικαὶ* (vel *ἐπι-*) M^dA Br sed spir. asperum ex leni fecit Br | *ἐκ τούτων* om. Br; scripserim *ἐκ ταυτᾶν* coll. v. 1 || 14 *φρόνησις* A Tr. Br: *φρόνασις* M^d | *ἑπητικαὶ* Tr.: *ἐπιτικαὶ* A Br *ἐπιτικαὶ* M^d sed corr. Br ut supra | *ἁ* tacite addidit Gaisford ed. Lips. | 15 *ἀνδρεία* Tr.: *ἀνδρία* M^dA Br | *σωφροσύνα* M^d Tr.: *σωφροσύνη* A Br | *σύνθετοι* A: *σύνθετος* M^d Tr. Br | malim *ἐκ ταυτᾶν* || 16 *δικαιότας* proposuit Canter l. c. p. 683 adn.: *δικαιότης* M^dA Br *δικαιοσύνα* Tr. quod verum videtur | *ὕλαν* Tr.

προσθέσιος δέεται, μέσον δὲ ὅτι μεταξύ ἐντι τᾶς ὑπερβολᾶς καὶ τᾶς ἐλλείψιος. ἔχει δὲ τὸ δέον καὶ ⟨τὸ⟩ μὴ δέον ποτ' ἄλλαλα οὕτως ὥσπερ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον, καὶ τὸ τεταγμένον καὶ τὸ ἄτακτον, ταῦτα δ' ἐντὶ ἀμφότερα τὸ πεπερασμένον καὶ τὸ ἄπειρον καὶ διὰ τοῦτο τῶ ἀνίσω τὰ μέρεα λέγεται ποτὶ τὸ μέσον, ἀλλ' οὐ ποτ' ἄλλαλα. ἀμβλεῖά τε γὰρ ὀνυμάζεται γωνία ἁ μέζων ὀρθᾶς, ὀξεῖα δὲ ἁ μήων ὀρθᾶς, καὶ μέζων μὲν εὐθεῖα ἁ ὑπερέχουσα τὰν ἐκ τῶ κέντρω καὶ μακροτέρα μὲν ἁμέρα ἰσαμερινᾶς. καὶ ταὶ νόσοι δὲ γίνονται τῶ σώματος ⟨τῷ⟩ θερμότερον ἢ κρυμωδέστερον γίνεσθαι τὸ σῶμα. τὸ μὲν γὰρ θερμότερόν ἐντι τὸ πλέον τῶ μετρίω, τὸ δὲ κρυμωδέστερον ἔλασσον τούτω. ἔχει δέ γε καὶ ἁ ψυχὰ καὶ ἁ περὶ αὐτὰν διάθεσις τὰν ἀναλογίαν ταύταν. ἁ μὲν γὰρ θρασύτας ἐντὶ ὑπερβολὰ τῶ δέοντος ἐν ὑποστάσει δει-

---

Br. fortasse verum est *ὑπάρχει* sine particula collatis verbis Theagis p. 81, 2: *διόπερ καὶ ἀκρότας καὶ μεσότας εὐθέως ἐντί κτἑ.* | *οὔτε ἀφ.* A | *ἀφαιρέσιος* libri, sed *-εως* Br

1 *ἐντὶ* Tr. *ἔντι* M^d Br: *ἐστὶ* A ‖ 2 *τὸ* addidit Meineke ‖ 3 *ποτ'* tacite Schow p. 26: *πρὸς* M^dA Br *εἰς* Tr. | *ἄλλαλα* Canter l. c. p. 694: *ἄλληλα* M^dA Tr. Br accentum corr. A^2 | *ὥσπερ τὸ* Tr. et A ut videtur: *ὥσπερ καὶ τὸ* M^d Br quod ferendum erit, cf. p. 61, 7. 75, 11 | *ἴσον* Tr. Br: *ἶσον* M^dA | *καὶ* ante *τὸ ἄνισον* et mox ante *τὸ ἄτ.* om. Tr. ‖ 4 *ἐντὶ* Tr. Br: *ἔντι* M^d *ἐντῖν* (sic) A; *ἐντὶν* receperunt Gaisford et Meineke ‖ 5 *τοῦ ἀνίσου* Tr. ‖ 6 *μέρρα* M^d | *οὐ ποτ' ἄλλαλα* Canter l. c. p. 694: *οὔπω τ' ἄλλαλα* (vel *τἄλλ.*) M^dA Br *οὐ ποτ' ἄλληλα* Tr. ‖ 7 *ὀνυμάζεται* (ut scripsit Canter) M^d Br: *ὀνομάζεται* A Tr. | *μέζων* libri nisi quod *μείζων* hic et infra Tr. | *ὀρθῶς* ut videtur M^d ‖ 8 *μήων* recte mavult Meineke: *μείων* M^d Tr. Br *μεῖον* A ‖ 9 malim *ὑπερέχοισα* coll. p. 67, 1. 75, 6 | *τᾶς* Wachsmuth ‖ 10 *ἰσαμερινᾶς* Canter: *ἰσημερινᾶς* (*-νὰς* M^d) libri. ceterum et post *κέντρω* et post *ἰσαμερινᾶς* membrum desiderat oppositum Wachsmuth | *ταὶ* Canter: *τε* libri | *δὲ* Meineke: *τε* vel *τὲ* libri | *τοῦ* Tr. | *τῷ* addidi; *διὰ τὸ* inseruit Gesn.[1] p. 6 mrg, inde vulg. ‖ 14 *ἁ περὶ αὐτὰν διάθεσις* Halm lect. Stob. p. 41 idque legi videtur in Br: *τὰ περὶ αὐτὰν διάθεσις* M^dA *τὰ περὶ αὐτὰν, διάθεσιν* Tr.; *τὰ περὶ αὐτὰν, τὰν διάθεσιν* oscitanter Gesn.[1], inde vulg. | *τὰν* M^d Tr. Br *τὴν* A; *καὶ τὰν* Gesn.[1], inde vulg. | *ἀναλογίαν* (ut tacite scripsit Gesn.[1]) Br: *ἀλογίαν* M^dA Tr. | *γὰρ* M^dA Br: *οὖν* Tr. ‖ 15 *θρασύτας* Tr. Br: *θρασύτης* M^d *θρασύτητος* A | *τῶ* M^d Br: *τοῦ* A Tr.

νῶν, ἁ δὲ δειλότας ἔλλειψις τῶ αὐτῶ. καὶ ἁ μὲν ἀσωτία ὑπερβολὰ τῶ δέοντος ἐν δαπάνᾳ χρημάτων, ἁ δ' ἀνελευθερία ἔλλειψις τῶ αὐτῶ. καὶ ἁ μὲν ὀργὰ ἐντὶ ὑπερβολὰ τῶ δέοντος ἐν ὁρμᾷ θυμῶ, ἁ δ' ἀναλγησία ἔλλειψις τούτω. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τᾶν ἄλλων διαθεσίων τᾶν ἀντικειμένων. δεῖ δ' ἔξιν τῶ δέοντος ὑπάρχοισαν τὰν ἀρετὰν καὶ μεσότατα τῶν παθέων μήτ' ἀπαθέα μήτ' ἐμπαθέα ἦμεν. ἁ μὲν γὰρ ἀπάθεια ἀπαρόρματον καὶ ἀνενθουσίαστον παρέχεται τὰν ψυχὰν ποτὶ τὸ καλόν, ἁ δ' ἐμπάθεια συντεταραγμέναν καὶ ἀνεπιλόγιστον. δεῖ ὦν τὸ πάθος οὕτω παρεμφαίνεσθαι ἐν τᾷ ἀρετᾷ, ὥσπερ καὶ τὰν σκιὰν καὶ τὰν γραμμὰν ἐπὶ τᾶς γραφᾶς· τὸ γὰρ ἔμψυχον καὶ τὸ ἁπαλὸν καὶ τὸ μεμιμαμένον τὰν ἀλάθειαν σὺν τᾷ χρηστότατι τῶν χρωμάτων μάλιστα γίνεται διὰ τούτων.

1 *δειλότας* libri nisi quod *-της* Br | *τῶ αὐτῶ* M[d] Br: *τῷ αὐτῷ* Tr. *τοῦ αὐτοῦ* A | *καὶ ἁ μὲν ἀσωτία* — 3 *τῶ αὐτῶ* om. Tr. ‖ 2 *ὑπερβολὰ* M[d] Br: *-λὴ* A | *τῶ* M[d] Br: *τοῦ* A | *δαπάνᾳ* tacite Schow p. 26: *δαπάνῃ* M[d]A Br ‖ 3 *ἐντὶ* (ut tacite scripsit Gesn.[2] p. 12) Br: *ἐν τῇ* (*τῇ* Tr.) M[d] Tr. *ἐν* A | *ὑπερβολὰ* (vel *-λᾶ*) A Br: *-λῇ* M[d] *-λῇ* Tr. | *τοῦ* Tr. | *τούτου* Tr. ‖ 5 *ἐπὶ τᾶν* Canter l. c. p. 694: *ἐπὶ τῶν* M[d]A Tr. Br | *διαθέσιων* libri; *διαθέσδων* operarius Gesn.[2], inde vulg. | *τᾶν* Br ut videtur: *τῶν* M[d]A Tr. ‖ 6 *τοῦ* Tr. | *ὑπάρχοισαν* Tr.: *-ουσαν* M[d]A Br | *τὴν ἀρετὴν* Tr. ‖ 7 *μεσότατα* Canter: *μεσοτάταν* M[d] Br *μεσωτατ* reliquis macula obscuratis A *μεσότητα* Tr. | *ἐμπαθέα* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *ἐκπαθέα* M[d] Tr. Br *ἐκπάθεα* A ‖ 8 *ἦμεν* A Tr.: *ἦμεν* M[d] *εἰμέν* Br | *ἁ* A Tr. Br: *ἡ* M[d] | *ἀπαθεία* (voluit *ἀπάθεια*) Gesn.[2]: *ἀπαθέα* M[d] Tr. *ἀπάθε* (α superscr.) sed *ε* in ras. manu incerta A *ἀπαθΐα* habuerat opinor A[1] *ἀπάθεα* Br | *-ητον* Tr. | *ἀνενθουσίαστον* A Tr.: *ἐνθουσιαστὸν* M[d] Br ‖ 9 *ἐμπάθεια* Gaisford: *ἐκπαθέα* M[d] *ἐκπαθεα* sine acc. A *ἐκπάθεια* Tr. *ἐκπάθεα* Br ‖ 10 *συντεταραγμέναν* Buecheler: *συντεταραγμένον* libri | *δεῖ ὦν* (*ὦν* M[d]) M[d] Br: *δι' ὦν* A Tr. ‖ 11 *οὕτω* A Tr.: *οὕτως* M[d] Br ‖ 12 *τὰν γραμμὰν* libri recte: *τὰ λαμπρὰ* scr. Meineke (*τὸ λαμπρὸν* praeiverat Gaisford Stob. Ecl. II p. 839), *τὰν χροιὰν* male ci. Hirschig verbis (13) *σὺν τῇ χρηστότητι τῶν χρωμάτων* deletis. apte comparat Wachsmuth Dionys. Hal. de Isaeo c. 4 p. 591 R. | *τῆς γραφῆς* Tr. ‖ 13 *ἀπαταλὸν* ci. Valckenaer ad Eur. Phoen. p. 46 | *μεμιμημένον* Tr. | *τὰν* quod omiserat supplevit A[1] | *τὰν ἀλάθειαν* A: *τὰν ἀλήθειαν* M[d] Br *τὴν ἀλήθειαν* Tr. | *σ⟨ὺν τῇ⟩* eis quae uncis saepsi erasis A | *τᾷ* Br: *τῇ* vel *τῇ* M[d] Tr. ‖ 14 *χρηστότατι*

ἔμψυχα δὲ ἐκ παρορμάσιος καὶ ἐνθουσιασμῶ ἀρετᾶς τᾶς κατὰ φύσιν τὰ πάθεα τᾶς ψυχᾶς. γίνεται γὰρ ἐκ τῶν παθέων ἁ ἀρετά, καὶ γενναθεῖσα πάλιν συναύξεται τούτοις, ὡς καὶ τὸ ἁρμοσμένον ἐκ τῶ ὀξέος καὶ βαρέος, καὶ τὸ εὔκρατον ἐκ τῶ θερμῶ καὶ ψυχρῶ, καὶ τὸ ἰσόρροπον ἐκ τῶ βαρέος καὶ κούφω. οὐκ ἀφελὲν ὦν δεῖ τὰ πάθεα τᾶς ψυχᾶς, οὐδὲ γὰρ ὠφέλιμον αὐτὰ ἀφελέν, ἀλλὰ συναρμόξασθαι ποτὶ τὸ λόγον ἔχον τῶ δέοντος καὶ τῶ μετρίω.

117 (1, 67 Mein.) Θεάγους Πυθαγορείου ἐκ τοῦ περὶ ἀρετῆς (fr. 4 phil. Graec. II p. 18 sqq. Mullach.).

Ἀρχαὶ τᾶς συμπάσας ἀρετᾶς τρεῖς· γνῶσις καὶ δύναμις καὶ προαίρεσις. καὶ ἔντι ἁ μὲν γνῶσις οἷον ὄψις ᾇ θεωρέομες καὶ κρίνομες τὰ πράγματα, ἁ δὲ δύναμις

Canter l. c. p. 695: χρηστότητι M^dA Tr. Br | χρωμάτων Tr.: χρημάτων M^dA Br

1 παρορμάσιος libri praeter Tr. ubi παρορμήσεως | ἐνθουσιασμῶ M^d Br: ἐνθουσιασ (sic) A ἐνθουσιασμοῦ Tr. | ἀρετῆς τῆς Tr. ‖ 2 πάθεα libri nisi quod πάθα M^d | τῆς ψυχῆς Tr. ‖ 3 γενναθεῖσα M^dA Br γεννηθεῖσα Tr.; γεναθεῖσα Halm lect. Stob. p. 41 | συναύξεται τούτοις M^dA Br: σὺν αὐτοῖς συνίσταται Tr. ‖ 4 ὡς καὶ τὸ ἁρμοσμένον M^dA Br ὥσπερ τὸ καλῶς ἡρμοσμένον Tr.: ὥσπερ καὶ τὸ καλῶς ἡρμοσμένον (debebat ἁρμ.) Gesn.[2], inde vulg. an ἁρμογμένον (vel ἁρμ.)? certe ἅρμοκται libri in Ecphantis ecloga flor. 48, 64 Mein. | αὐτοῦ pro ἐκ τῶ Tr. ‖ 5 ἐκ τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ Tr. ‖ 6 καὶ τὸ ἰσόρροπον — κούφω om. Tr. | ἀφελὲν M^d Br: ἀφελεῖν A Tr. | οὖν Tr. ‖ 7 τῆς ψυχῆς Tr. | οὐδὲ Meineke: οὔτε libri | ὠφέλιμον αὐτὰ ἀφελέν scripsi: ὠφέλιμον οὔτ' ἀνωφέλητον libri; v. οὔτ' ἀνωφέλητον tacite seclusit Gesn.[1] p. 6, inde vulg. | συναρμόξασθαι Canter l. c. p. 695: συναρμόσασθαι libri ‖ 8 τὸ M^d Tr.: τὸν Br om. A | διὰ vel μετὰ τῶ δέοντος κτέ. proposuit Canter. conicio ποτὶ τὸ λόγον ἔχον ⟨ἐχομένως⟩ τῶ δέοντος κτέ. sic infra legitur p. 81, 3 τῶ δέοντος ἔχεται ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA Br (post ecl. 1, 69 Mein.), ecl. et lemma Θεαγοῦς ἐκ τοῦ περὶ ἀρετῶν Tr. p. 13 (post ecl. 1, 66 Mein.), partem eclogae (p. 77, 3 ἔχει δὲ — 11 ἐν τᾷ ψυχᾷ) et lemma Θεαγοῦς Tr. p. 4 (post ecl. 1, 64 Mein.); Θεάγους Br θεαγοῦς M^dA Tr. πυθαγορίου ut solet A ‖ 12 ἔντι tacite Schow: ἔστιν M^dA Tr. Br; ἔντιν Meineke | οἷον ὄψις om. Tr. ‖ 13 θεωρέομες καὶ κρίνομες Canter l. c. p. 688: θεωροῦμεν καὶ κρίνομεν M^dA Tr. Br; conferatur ecloga Metopi p. 68, 3 sqq.

οἷον ἀλκά τις τῶ σκάνεος ᾇ ὑφιστάμεθα καὶ ἐμμένομες τοῖς πράγμασιν, ἁ δὲ προαίρεσις, οἷον χεῖρες ψυχᾶς τινες αἷς ὁρμῶμες καὶ ἀντιλαζύμεθα τῶν πραγμάτων. ἔχει δὲ καὶ ὁ τᾶς ψυχᾶς διάκοσμος οὕτως. τὸ μὲν γάρ τι αὐτᾶς ἐντι λογισμὸς τὸ δὲ θυμὸς τὸ δ' ἐπιθυμία, λογισμὸς μὲν ὁ κρατέων τᾶς γνώσιος, θυμὸς δὲ ὁ κρατέων τῶ μένεος, ἐπιθυμία δὲ ἁ κρατεῦσα τῶ ἐπιθυμητικῶ εἴδεος. ὅκκα ὦν ἐς τὸ ἓν τὰ τρία ταῦτα μόλῃ μίαν ἐπιδεξάμενα συναρμογάν, τόκα δὲ γίνεται ἀρετὰ καὶ ὁμολογία ἐν τᾷ ψυχᾷ· ὅκκα δὲ στασιάζοντα καὶ ἀπ' ἀλλάλων ἀπόσπαστα ᾖ, τόκα δὲ γίνεται κακία καὶ ἀναρμοστία ἐν τᾷ ψυχᾷ. καὶ ὅκκα μὲν ὁ λογισμὸς ἐπικρατέῃ τῶν ἀλόγων μερέων τᾶς ψυχᾶς, τόκα δὲ γίνεται καρτερία καὶ ἐγκράτεια, καρτερία μὲν ἐν τᾷ κατοχᾷ τῶν πόνων, ἐγκράτεια δὲ ἐν τᾷ κατοχᾷ

1 τῶ M[d]Br: τοῦ A Tr | σκάνιος Br | ἐμμένομες Canter: -μεν libri | 2 v. τοῖς πράγμασιν e. q. s. usque ad finem eclogae om. M ‖ 3 αἷς Tr. Br: ἃς A | ὁρμῶμες Canter: ὁρμῶμεν libri ‖ 4 αὐτᾶς A Tr. p. 13 Br: αὐτῆς Tr. p. 4 ‖ 5 ἐντι Br ut videtur: ἐστι vel ἐστὶ A Tr. | θυμός Halm lect. Stob. p. 40: θύμωσις A Tr. Br | post ἐπιθυμία quam habent libri fortiorem distinctionem sustulit Meineke | λογισμὸς μὲν A Tr. p. 4 Br: λογισμὸς μὲν οὖν (inde ὦν Schow) Tr. p. 13, vulg.; praestat fortasse ⟨καὶ⟩ λογισμὸς μὲν ‖ 6 κρατέων τῶ Tr. Br: κρατῶν τῶ A ‖ 7 ἁ A Br: ἡ Tr. | κρατεῦσα Tr. p. 4: κρατοῦσα A Tr. p. 13 Br; malim cum Meinekio κρατέουσα | τοῦ ἐπιθυμητικοῦ A Tr. p. 13 Br τῷ ἡγεμονικῷ Tr. p. 4; τῶ ἐπιθυματικῶ Canter | εἴδεος vel μέρεος ci. Orelli opusc. sent. et mor. II p. 698: ἀδεῶς libri | ὅκκα Br: ὅκκαν A ὅκα Tr. ὅκκα ⟨μὲν⟩ ὦν ci. Buecheler probabiliter ‖ 8 ὦν vel potius ὦν Tr. p. 4: οὖν A Tr. p. 13 Br | μόλῃ Cobet mnemos. IX p. 104: μολῇ (vel -ῇ) libri | ἐπιδεξάμενα A Tr. p. 4: ἐπιδειξάμενα Tr. p. 13 Br ‖ 9 τόκα δὲ A Tr.: τόκκα ex τόκκα δὲ corr. Br ubi eadem ratione corrigitur 11. 13 et infra post ἀλλάλοις p. 78, 7 | ὁμολογία libri nisi quod ὁμόνοια Tr. p. 4 ‖ 10 ὅκκα Br: ὅκκαν A ὅκαν Tr. p. 4 ὅκα Tr. p. 13 | ἀλλάλων A: ἀλλήλων Tr. Br | ἀπόσπαστα ᾖ Halm lect. Stob. p. 40: ἀπόσπασται A Tr. ἀπέσπασται Br ‖ 11 τόκα δὲ Tr.: τοκά δε A, de Br vide ad 9 ‖ 12 ὅκκα Br: ὅκκαν A ὅκα Tr. | ἐπικρατέῃ Tr.: ἐπικρατέει A Br; malim ἐπικρατῇ, cf. p. 68, 8. 12. 78, 2 | ὀλίγων A[1] corr. A rec. | μερέων A Br.: μερῶν Tr. ‖ 13 τόκα δὲ Tr.: τόκκα δὲ A, de Br vide ad 9 ‖ 14 v. ἐν τᾷ κατοχᾷ — ἐγκράτεια δὲ om. A | τᾷ κατοχᾷ τ. π. Br: τῇ κατοχῇ τ. π. Tr.

τῶν ἀδέων. ὄκκα δὲ τὰ ἄλογα μέρεα τᾶς ψυχᾶς ἐπικρατῇ τῶ λογισμῶ, τόκα δὲ γίνεται μαλακία καὶ ἀκρατία· μαλακία μὲν ἐν τῷ φεύγεν τὼς πόνως, ἀκρατία δὲ ἐν τῷ νικῆσθαι ὑπὸ τῶν ἀδέων. ὄκκα δὲ τὸ μὲν κρέσσον ἄρχῃ μέρος τᾶς ψυχᾶς, τὸ δὲ χέρηον ἄρχηται, καὶ τὸ μὲν ἀγῆται τὸ δ' ἕπηται, ἀμφότερα δὲ συνευδοχῆται καὶ συνομολογῆται ἀλλάλοις, τόκα δὲ γίνεται ἀρετὰ καὶ παναγαθία περὶ ὅλαν τὰν ψυχάν. καὶ ὄκκα μὲν τὸ ἐπιθυμητικὸν ἕπηται μέρος τᾶς ψυχᾶς τῷ λογιστικῷ, γίνεται σωφροσύνα· ὄκκα δὲ τὸ θυμοειδές, ἀνδρειότας· ὄκκα δὲ τὰ μέρεα πάντα, δικαιότας. αὕτα γάρ ἐστιν ἁ διείργουσα τάς τε κακίας πάσας τᾶς ψυχᾶς καὶ τὰς ἀρετὰς ἀπ' ἀλλάλων. καὶ ἔστιν ἁ δικαιότας οἷον σύσταμά τι τᾶς ἁρμογᾶς τῶν μερέων τᾶς ψυχᾶς καὶ ἀρετὰ τελεία καὶ

---

1 *ἁδέων* A Br: *ἡδέων* Tr. | *ὄκκα* A Br: *όκα* Tr. | *τᾶς ψυχᾶς* A Br: *τῆς ψηχῆς* Tr. | *ἐπικρατῇ* scripsi (-*έῃ* Canter): *ἐπικρατεῖ* (η superscr.) corr. A[1] *ἐπικρατεῖ* Tr. Br ‖ 2 *τοῦ λογισμοῦ* Tr.; *τῶ λογισμῶ* A Br | *τόκα δὲ* Tr.: *τόκκα τάδε* A Br | *ἀκρατία* A Tr. Br; *ἀκρασία* Meineke ‖ 3 *φεύγεν* Canter: *φεύγειν* A Tr. Br | *τὼς πόνως* A Br: *τοὺς πόνους* Tr. | *ἀκρατία* libri; *ἀκρασία* Meineke | *δ' ἐν* Br ‖ 4 *νικῆσθαι* scripsi: *νικῆσθαι* habeat an *νικᾶσθαι* A ambigas, *νικᾶσθαι* Tr. Br | *ὑπὸ* delendum putat Cobet mnemos. IX p. 104 | *ἁδέων* Br: *ἡδέων* A Tr. | *ὄκκα* A Br: *ὄκα* Tr. | *κρέσσον* Canter: *κρεῖσσον* A Tr. Br ‖ 5 *ἄρχη* A Tr.: *ἄρχει* Br | *χέρηον* Tr.: *χαίρειν* A *χέριον* Br; *χερῆον* mavult Meineke ‖ 6 *ἀγῆται* Canter: *ἄγηται* A Br *ἡγεῖται* Tr. nolim *ἀγῆται* | *ἕπηται* A Br: *ἕπεται* Tr. | *συνευδοχῆται* libri nisi quod -*εῖται* A: *συνευδοχῇ τε* ci. Meineke ‖ 7 *συνομολογῆται* Tr. Br: *συνομολογεῖται* A | *ἀλλάλοις* A: *ἀλλήλοις* Tr. Br | *τόκα δὲ* Tr.: *τοκά δε* A, de Br cf. supra ad p. 77, 9 ‖ 8 *ὄκκα* Br: *ὄκκαν* A *ὄκα* Tr. | *ἐπιθυμητικὸν* Tr.: *ἐπιθυματικὸν* A Br ‖ 9 *τᾶς ψυχᾶς* A Br: *τῆς ψυχῆς* Tr. | *τῷ λογιστικῷ* Tr. Br: *τοῦ λογιστικοῦ* A[1] *τῶ λογιστικῶ* A rec. ‖ 10 *σαοφρ.* p. 80, 7 | *ὄκκα* A Br: *ὄκα* Tr. | *ἀνδρειότας* Canter: *ἀνδρειότης* A Tr. *ἀνδριότας* Br | *ὄκκα* A Br: *ὄκα* Tr. ‖ 11 *ἐστιν* A Tr. Br: *ἐντι* Canter; *ἐντιν* Meineke | *ἁ* A Br: *ἡ* Tr. ‖ 12 *τᾶς ψυχᾶς* A Br: *τῆς ψυχῆς* Tr. | *ἀλλάλων* A: *ἀλλήλων* Tr. Br ‖ 13 *ἔστιν* A Tr. Br: *ἔντι* tacite Schow p. 20; *ἔντιν* Meineke | *ἁ* Tr. Br: *ἡ* sed superscr. *ἁ* A[1] | *οἷον σύσταμά τι* A: *οἷον σύστημά τι* Br teste Bevingio *remarques crit.* p. 6 *σύνταγμά τι* (om. *οἷον*) Tr.

[redacted]

παννπερτάτα· πάντα γὰρ ἐν ταύτᾳ, τὰ δ' ἄλλ' ἀγαθὰ τᾶς ψυχᾶς οὐκ ἄτερθε ταύτας· διόπερ καὶ ἐν θεοῖς μέγα κράτος ἔχει ἁ δικαιότας καὶ ἐν ἀνθρώποις· τῶ γὰρ ὅλω καὶ τῶ παντὸς ἅδ' ἁρετὰ συνέχει τὰν κοινωνίαν καὶ τὰν ἐν θεοῖς καὶ τὰν ἐν ἀνθρώποις. θέμις γῶν φατίζεται παρὰ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, δίκα δὲ παρὰ τοῖς χθονίοις, νόμος δὲ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. ταῦτα δ' ἐντὶ σαμεῖα καὶ σύμβολα τῶ τὰν δικαιότατα παννπερτάταν ἦμεν ἀρετάν. καὶ ἄλλως δὲ πιστοῦται ὁ λόγος ἐξ αὐτῶν· ὄκκα μὲν γὰρ ὁ νόος τᾶς ψυχᾶς ἀμβλακίσκῃ, ὀνυμάζεται ἁ τοιάδε διάθεσις ἀφροσύνα· ὄκκα δὲ ὁ θυμός, θρασύτας ἢ δειλία· ὄκκα δὲ ⟨ἁ⟩ ἐπιθυμία, ἀκρασία· καὶ ὄκκα μὲν ἐπὶ τὸ μῇον ἀμβλακίσκῃ ὁ νόος, ἀφροσύνα, ὄκκα δ' ἐπὶ τὸ μέζον, πανουργία· καὶ ὄκκα μὲν ἐπὶ τὸ μῇον ἀμβλακίσκῃ ὁ θυμός, δειλία, ὄκκα δ' ἐπὶ τὸ μέζον, θράσος· καὶ ὄκκα μὲν ἐπὶ τὸ μῇον ἀμβλακίσκῃ ἁ ἐπιθυμία,

---

1 ἐν ταύτᾳ Tr. Br: ἓν ταῦτα A ‖ 3 δικαιότας sed alterum α ex corr. Br | τῶ γὰρ ὅλω καὶ τῶ A Br: τοῦ γὰρ ὅλου καὶ τοῦ Tr. ‖ 4 ἁ δὲ A, unde possis ἅδ' ἁ | ἁρετὰ Meineke: ἀρετὰ A Tr. nescio an etiam Br | τὰν κοινωνίαν A Br: τὴν κοινωνίαν Tr. | καὶ τὰν A Tr.: τὰν sed rasuram ante τὰν Br ‖ 5 θέμις γε — 7 τοῖς ἀνθρώποις habet in margine A[1] | γῶν ci. Meineke: γε οὖν A Tr. Br; γε ὦν Canter l. c. p. 690. fortasse sufficit γ' ὦν ‖ 5. 6 φατίζεται A Br: φημίζεται Tr. ‖ 7 ἐντὶ Tr. Br: ἔστι A ‖ 8 σαμεῖα A Br: σημεῖα Tr. | τῶ Canter: τοῦ A Tr. Br | παννπερτάταν ἦμεν ἀρετάν scripsi: παννπερτάταν εἶναι ἀρετάν Br παννπερτάταν ἀρετάν A Tr.; παννπερτάταν ἀρετὰν ὑπάρχειν (inde ὑπάρχεν Canter) tacite supplevit Gesn.[1] p. 16, inde vulg. ‖ 9 καὶ ἄλλως — p. 80, 5 αὐτᾶς σύνταξις om. Tr., inde vulg. | ἐξ αὐτῶν A ἐξ ἀνθρώπων (id est ἀνων) Br: ἐξ ὀνυμάτων ci. Hirschig quod recepit Meineke; malim ἐξ ἐναντίω vel ἐξ ἐναντίων, nisi forte verum est ἐξ ἀμπλακιῶν (vel -ᾶν) ‖ 10 ἀμβλακίσκῃ A: ἀμπλακίσκῃ Br ubique; ἀμβλακίσκεν habent libri in Phintyis ecloga flor. 74, 61 Mein. nisi quod ἀμπλ. ex ἀμβλ. ibi correxit S[1] | ὀνυμάζεται Br: ὀνομάζεται A ‖ 11 ἁ Br: ἡ A ‖ 12 ἁ addidi; praestat fortasse δ' ἁ ἐπιθυμία sicut δ' ὁ θυμὸς in prioribus ‖ 13 μῇον A: μεῖον Br hic et in proximis | δὲ ἐπὶ hic et 15 Br ‖ 14 μέζον Br: μεῖζον A | ἀμβλακίσκῃ ὁ θυμὸς A: θυμὸς (om. ὁ) ἀμπλακίσκῃ Br ‖ 14 et 15 δὲ ἐπὶ Br ‖ 15 μέζον Br: μεῖζον A | μῇον Meineke: μεῖον A Br

μισαδονία· ὄκκα δ' ἐπὶ τὸ μέζον, ἀκολασία· ὅλως δὲ ἁ μὲν οὐ κατ' ὀρθὸν λόγον συναρμογά, κακία· αὕτα δ' ὅκκα μὲν μηδενὸς ἕκατι γένηται, καλέεται ἀβελτηρία· ὅκκα δὲ φόβω, δειλία, ὅκκα δὲ ἁδονᾶς, ἀκολασία, ὅκκα δὲ κέρδεος, ἀδικία. ἁ δὲ κατ' ὀρθὸν λόγον αὐτᾶς σύνταξις, ὅκκα μὲν ἐν τῷ θεωρὲν καὶ κρίνεν γένηται, καλέεται φρόνασις· ὅκκα δὲ ἐν τῷ ὑφίστασθαι . . . . . . τὰ ἀδέα, σαοφροσύνα· ὅκκα δ' ἐν τῷ κέρδεος ἀποσχέσθαι καὶ βλάβας τᾶς ἐς τὸν πλατίον, δικαιότας. ἁ δὲ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον αὐτᾶς σύνταξις καὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον παράβασις, τῶ δέοντός ἐντι στοχασμὸς καὶ τῶ μὴ δέοντος ἀπόπτωσις. ἔστι δὲ τὸ μὲν δέον, ὃ δεῖ ἦμεν· τοῦτο δὲ οὐκ ἀφαιρέσιος οὐδὲ προσθέσιος δέεται· αὐτὸ γάρ ἐστιν ὃ δεῖ ἦμεν. τῶ δὲ μὴ δέοντος εἴδεα δύο, τὸ μὲν ὑπερβολά, τὸ δ' ἔλλειψις. καὶ ἁ μὲν ὑπερβολὰ τὸ πλέον τῶ

---

1 *μισαδονία* A Br: *φιλαδονία* perperam Halm lect. Stob. p. 40 | *μέζον* Br: *μεῖζον* A | *δ' ἁ* Br ‖ 2 *ἁ μὲν οὐ* Br: *ἁ μὲν* (om. *οὐ*) A; *ἃ μὴ* scr. Gaisford ‖ 2. 3 *αὕτα δ', ὅκκα μὲν μηδενὸς ἕκατι* scripsi: *αὕτα δὲ ἂν μηδένος ἕκατι* A *αὐτὰ δὲ ἂν μηδένος μὲν ἕκατι* Br; *αὕτα δέ, ὅκκα μηδενὸς ἕκατι* ci. Meineke ‖ 3 malim *γίνηται* hic et 6 | 4 *δειλία* quod coniecerat Gaisford Br: *δεινα* A | 6 *ὅκκα* A Br: *ὅκα* Tr. | *μὲν* A Br Tr.; *μὲν οὖν* temere Gesn.[2] p. 9, inde vulg. | *θεωρὲν καὶ κρίνεν* Canter et sic Br ni fallitur Thomas: *θεωρεῖν* (-*ρᾶν* Tr.) *καὶ κρίνειν* A Tr. | post *γένηται* ne subiecto careret enuntiatum addidit *ἁ ἀρετὰ* interpolator Trincavellianus p. 13. tu vide ad p. 79, 8 ‖ 7 *ὅκκα* A Br: *ὅκα* Tr. | post *ὑφίστασθαι* non nihil intercidisse vidit Canter l. c. p. 690 adn. 2: *ὅκκα δ' ἐν τῷ ὑφίστασθαι* ⟨*τὰ δεινα, ἀνδρεία, ὅκκα δ' ἐν τῷ κατέχεν*⟩ *τὰ ἀδέα* | *τὰ ἀδέα* supplevit A[1] ut videtur | *σαοφροσύνα* A Br: *σωφροσύνη* Tr. p. 14 ubi in prioribus *τὰ ἡδέα* | 8 *ὅκκα* A Br: *ὅκα* Tr. | *ἀποσχέσθαι* A Br: *ὑποσχέσθαι* Tr. ‖ 9 *εἰς* libri | *πλατίον* A: *πλασίον* Tr. *πλησίον* Br ‖ 11 *δέοντός ἐντι* Tr: *δέοντος ἐστὶ* A *δέοντός ἐστι* Br | *τῶ* Br: *τοῦ* A Tr. ‖ 12 *ἀπόπτωσις* Br: *ἐπίπτωσις* A Tr.; *ἔκπτωσις* ci. Cobet mnemos. IX p. 104 | *ἔντι* tacite Schow p. 20: *ἔστι* A Tr. Br | *δεῖ ἦμεν* Tr.: *δεῖ εἶναι* A *δὴ εἰμέν* Br | vox *τοῦτο* praeter *ο* extr. hodie detrita est in A ‖ 13 *οὐκ* A Tr. Br; *οὔτ'* Meineke | *οὐδὲ* A Br: *οὔτε* Tr. | *προσθέσιος* Tr. Br: *προστάσιος* A | *ἐστιν* A Tr. Br: *ἐντι* tacite Schow; *ἐντιν* Meineke ‖ 14 *δεῖ ἦμεν* A Tr.: *δὴ εἰμέν* Br | *εἶδε* (superscr. *α*) litt. *α* aliquam partem tineis comesam habet A,

[redacted]

δέοντός ἐντι, ἁ δ' ἔλλειψις τὸ ἔλαττον. ἁ δ' ἀρετὰ ἕξις τίς ἐντι τῶ δέοντος· διόπερ καὶ ἀκρότας καὶ μεσότας εὐθέως ἐντί· ἀκρότας μέν, διότι τῶ δέοντος ἔχεται· μεσότας δέ, ὅτι μεταξὺ τᾶς ὑπερβολᾶς καὶ τᾶς ἐλλείψιός ἐντι. οὕτως γὰρ καὶ μεσότατες τυγχάνοντι καὶ ἀκρότατες· μεσότατες μέν, ὅτι ἐκτὸς τᾶς ὑπερβολᾶς καὶ τᾶς ἐλλείψιος πίπτοντι· ἀκρότατες δέ, ὅτι οὔτε προσθέσιος οὔτ' ἀφαιρέσιος δέονται· αὐτὰ γὰρ ἐντὶ ταῦτα, ἃ δεῖ αὐτὰ ἦμεν.

118 (1, 68 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. mor. 4 II p. 20 Mullach.).

Ἐπεὶ δὲ ἁ τῶ ἤθεος ἀρετὰ περὶ πάθεα, τῶν δὲ παθέων ἁδονὰ καὶ λύπα ὑπέρτατα, φανερὸν ὅτι οὐκ ἐν τῷ ὑπεξελέσθαι τὰ πάθεα τᾶς ψυχᾶς, ἁδονὰν καὶ λύπαν, ἁ ἀρετὰ πέπτωκεν, ἀλλ' ἐν τῷ ταῦτα συναρμόξασθαι. οὐδὲ *γὰρ ὑγίεια, εὐκρατία τις ἔασα τᾶν τῶ σώματος*

---

non εἴδεε, fallitur Gaisford, εἴδεα Br: εἴδεε Tr. ἰδέαι non recte coniecit Gaisford. vide ad p. 73, 10 ‖ 15 δ' Br Tr.: δὲ A | τῶ Br ut videtur: τοῦ A Tr.

1 ἐντὶ (vel ἐντι) A Br: ἐστιν Tr. | δ' tineis comesum A | τὸ ἔλαττον τῶ δέοντος supra p. 73, 12 ‖ 2 τῶ A Br: τοῦ Tr. ‖ 3 ἀκρότας μὲν — 5 ἐλλείψιός ἐντι om. Tr. | διότι A sed δι addidisse videtur A[2] | τῶ Br: τοῦ A ‖ 4 ἐλλείψιός ἐντι scripsi: ἐλλείψιος ἔντιν (ἔντι Br) A Br; ἐλλείψιός ἐντιν Gaisford et Meineke ‖ 5 οὕτω Tr.: οὕτως A Br | μεσότατες A Br: μεσότητες Tr. ‖ 6 ἐκτὸς A Tr. Br; ἐντὸς Canter non recte ‖ 7 ὅτι οὔτε Tr.: οὔτε A Br ‖ 8 δέονται A Tr.: δέοντι Br | ἐντὶ Tr. Br: ἔντι A | δεῖ tacite Gesn.[1] p. 18, inde vulg.: δι' A Tr. Br (sic) ‖ 9 ἦμεν A Tr.: εἰμὲν Br ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. M, addito lemmate A Tr. p. 14 Br | ἐν ταὐτῷ — p. 82, 2 τὸ ξηρόν om. M ‖ 11 ἐπεὶ δὲ ἁ A ἐπεὶ δ' ἁ Br: ἐπειδὴ ἁ Tr. | τῶ Canter l. c. p. 691: τοῦ A Tr. Br | ἤθεος Br ἄθεος an ἤθεος incertum A: ἄθεος Tr. 'ἤθεος scripsi, fortasse iniuria' Meineke v. IV p. LII ‖ 12 παθέων ex παθῶν corr. A[1] | ἁδονα A Br: ἡδονὰ Tr. ‖ 13 τᾶς ψυχᾶς A Br: τῆς ψυχῆς Tr. | ἡδονὰν ut videtur A ‖ 14 ἀρετὰ sed ρ eras. A | πέπτωκεν A Tr.: πέφυκεν sed φυ ex corr. Br hic et p. 82, 2 et 5 | συναρμόξασθαι scripsi: συναρμόζεσθαι A Tr. Br ‖ 15 οὐδὲ γὰρ Tr. Br: οὐ γὰρ A | εὐκρατία A Tr. Br: εὐκρασία tacite Gesn.[1] p. 18, inde vulg. | ἔασα Meineke: ἐᾶσαι Tr. εὖσα Br om. A (fallitur Gaisford); ἐοῦσα Gesn.[1], inde vulg. ἐᾶσα vel ἔασα comprobat Ahrens dial. dor. p. 325. malim tamen ἔασσα cf. Meyer *gr.*

δυναμίων, ἐν τῷ ὑπεξελέσθαι τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρόν, πέπτωκεν, ἀλλ' ἐν τῷ ταῦτα συγκερασθῆμεν· ἔντι γὰρ οἷον συμμετρία τις τούτων· οὐδ' ἐν τᾷ μωσικᾷ ἐν τῷ ὑπεξελέσθαι τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρὺ τὸ σύμφωνον πέπτωκεν, ἀλλ' ἐν τῷ ταῦτά πως συναρμόξασθαι. συναρμοσμένων γὰρ τῶ ὀξέος καὶ τῶ βαρέος τὸ μὲν σύμφωνον ἐναπολαμβάνεται, τὸ δὲ διάφωνον ἐκκρούεται· συναρμοσμένων δὲ καὶ τῶ θερμῶ καὶ τῶ ψυχρῶ καὶ τῶ ὑγρῶ καὶ τῶ ξηρῶ ἁ μὲν ὑγίεια γίνεται, ἁ δὲ νόσος ἀπόλλυται· συναρμοσμένων δὲ καὶ τῶ θυμῶ καὶ τᾶς ἐπιθυμίας ταὶ μὲν κακίαι καὶ τὰ πάθεα ἐξαιρέονται, ταὶ δ' ἀρεταὶ καὶ τὰ ἤθεα ἐγγίνονται. ἰδιαίτατον δὲ τᾶς τῶ ἤθεος ἀρετᾶς ἁ προαίρεσις ἁ ἐν τοῖς καλοῖς. λόγῳ γὰρ καὶ δυνάμει συγχρέεσθαι δυνατὸν καὶ ἄνευ ἀρετᾶς, προαιρέσει δ' οὐ δυνατόν· τὸ γὰρ

---

gr.[2] p. 24. *ἐοῖσα* scripserat Schow et Gaisford | *τᾶν* tacite Schow: *τῶν* libri | *τῶ* A Br: *τοῦ* Tr.

1 *δυναμίων* sicut scripserat Canter Br: *δυνάμεων* A Tr. | *τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν* A Br eodem ordine quo infra v. 8 et supra p. 76, 5, hunc igitur recepi: *τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμον* Tr., inde vulg. ‖ 2 *ξυρὸν* Br | *πέπτωκεν* hic et 5] vide ad p. 81, 14 ‖ 3 *συγκερασθῆμεν* A Br: *συγκερασθῆναι* Tr. | *οἷον* Tr.: *οι* M^d *ἥ* A *οἱ* Br ‖ 4 *μωσικᾷ* Tr.: *μουσικᾶ* (-*κα* M^d) M^dA Br | *ὑπεξελέσθαι* M^d Tr. Br: *ἐξελέσθαι* A ‖ 6 *συναρμοσμένων γὰρ τῶ ὀξέος* Meineke (*συναρμοσμένων τῶ ὀξέος* praeiverat Gaisford): *συναρμοσμένω* (*συναρμοσμένω γὰρ* Br) *ὀξέος* M^dA Br *συναρμογὰν τῷ ὀξέος* Tr. praestat fortasse *συναρμογμένων κτἑ.* vide ad p. 76, 4 | *τῶ* (ante *βαρέος*) Br: *τὸ* M^d *τοῦ* A *τῷ* Tr. ‖ 8 v. *συναρμοσμένων δὲ* — 10 *νόσος ἀπόλλυται* tamquam glossema suspecta sunt Orellio opusc. sent. et mor. II p. 698 | fort. *συναρμογμένων* hic et 10 | *τοῦ θερμοῦ* (*θυμοῦ* M^d) *καὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ* (*τοῦ* om. Tr.) *ξηροῦ* fere libri: Doricas formas rescripsit Canter ‖ 9 *ὑγίεια* M^dA: *ὑγεία* Tr. Br | *ἐγγίνεται* ci. Hirschig ‖ 10 *τῶ θυμῶ* Canter: *τοῦ θυμοῦ* M^dA Tr. dubito de Br ‖ 11 *τᾶς* vel *τὰς* libri nisi quod *τῆς* Tr. | *ταὶ μὲν* Canter: *αἱ μὲν* libri ‖ 12 *ταὶ δ'* Tr.: *αἱ δ'* M^dA Br | *ἐγγίνονται* Tr.: *ἐγγίγνονται* M^dA Br ‖ 13 *τῶ* Canter: *τοῦ* M^dA Tr. Br ‖ 14 *καὶ δυνάμει* secludi vult Hirschig | *δυνάμι* ut mox *προαιρέσι* Meineke v. IV p. LIV | *δυνατὸν* Canter: *δύναται* libri; fortasse latet aliud velut *ἐνδέχεται* vel *δύναιό κα* ‖ 15 *προαιρέσει*

[redacted]

ἀξίωμα τῶ ἤθεος ἃ προαίρεσις σαμαίνει. διὸ καὶ μετὰ βίας μὲν ἐπικρατέων ὁ λογισμὸς θυμῶ καὶ ἐπιθυμίας ἐγκράτειαν καὶ καρτερίαν ἐμποιεῖ, μετὰ βίας δὲ πάλιν ἐκβιασθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῶ ἀλόγω, ἀκρατίαν καὶ μαλακίαν. ταὶ δὲ τοιαῦται διαθέσιες τᾶς ψυχᾶς ἡμιτελέες μὲν ἀρεταί, ἡμιτελέες δὲ κακίαι τυγχάνοντι. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς ὑγιαίνει, τὰ δ' ἄλογα μέρεα τᾶς ψυχᾶς νοσεῖ. καὶ καθὸ μὲν ἄρχεται καὶ ἄγεται ὁ θυμὸς καὶ ἁ ἐπιθυμία ὑπὸ τῶ λόγον ἔχοντος μέρεος τᾶς ψυχᾶς, ἁ ἐγκράτεια καὶ ἁ καρτερία ἀρεταὶ τυγχάνοντι, καθὸ δὲ μετὰ βίας ἀλλ' οὐχ ἑκουσίως τοῦτο πράσσοντι, κακίαι τυγχάνοντι. δεῖ γὰρ τὰν ἀρετὰν μὴ μετὰ λύπας ἀλλὰ μεθ' ἁδονᾶς τὰ δέοντα πράσσεν. πάλιν δέ, καθὸ μὲν ἐπικρατεῖ ὁ θυμὸς καὶ ἁ ἐπιθυμία τῶ λογισμῶ, μαλακίαν καὶ ἀκρατίαν ἐπιφέροντα, κακίαι τινὲς τυγχάνοντι· καθὸ δὲ μετὰ λύπας χαρίζονται τοῖς πάθεσιν, εἰδότες ὅτι ἀμβλακίσκοντι τῶ ὑγιὲς ἦμεν τὸ ὄμμα τᾶς ψυχᾶς, ταύτᾳ δ' οὐ κακίαι. πάλιν ὦν αὐτό γε τοῦτο φανερόν, ὅτι ἑκου-

δὲ (δ' M^d Br) *οὐ δυνατόν* M^dA Br: *ἁ πρόαιρεσις* (sic) *ἃ ἐν τοῖς καλοῖς* male iterat ex praegressis Tr.

1 *τῶ* Canter: *τοῦ* libri | *σαμαίνει* M^dA Br: *ἃ ἐν τοῖς καλοῖς σημαίνει* Tr. | *μετὰ βίας* M^dA Br: *μετὰ τῆς βίας* Tr. ‖ 2 *θυμῶ* Canter: *θυμοῦ* libri ‖ 3 *ἐμποιέει* malebat Meineke ‖ 4 *ὑπὸ τῶ ἀλόγω* Meineke: *ὑπὸ τῶν ἀλόγων* libri. quod stare non poterit nisi fulseris sic *ὑπὸ τῶν ἀλόγων ⟨μερέων τᾶς ψυχᾶς⟩* | *ἀκρατίαν* Canter tacite p. 692: *-σίαν* libri ‖ 5 *ταὶ δὲ* A Br: *αἱ δὲ* M^d Tr. | *διαθέσιες* M^d Tr. Br: *συνθέσιες* A ‖ 7 *αλογωκέρεα* M^d | *νοσέει* ci. Meineke ‖ 8 *ἁ* M^d Tr. Br: *ἡ* A ‖ 9 *τῶ* Br ut videtur: *τοῦ* M^dA Tr. ‖ 10 *τυγχάνοντι* M^d Tr. Br: *-ουσι* A ‖ 11 *τοῦτο πράσσοντι* — p. 84, 2 *λύπας καὶ φόβω* om. Tr. | *πράσσοντι* M^d Br: *πράττοντι* A | *κακίαι* A: *κακία* M^d Br ‖ 13 *πάλιν δὲ* M^d Br: *πάλιν* A | *ἐπικρατέει* malebat Meineke ‖ 14 *ἁ* M^d Br:: *ἡ* A ‖ 15 *ἀκρατίαν* M^dA Br; *ἀκρασίαν* Meineke | *καθὸ δὲ* A: *καθό* M^d Br ‖ 16 *λύπας* M^d Br: *λύπης* A | *χαρίζονται* tacite Gesn.^{2} p. 10, inde vulg.: *χαρίζοντι* M^dA Br | *ἀμβλακίσκοντι* Meineke: *ἀμπλακίσκοντι* M^d Br *ἀμπλακίσκονται* A ‖ 17 *τῶ* Br, fortasse M: *τοῦ* A; *τῷ* Gesn.^{2}, inde vulg. | *ὑγιὲς ἦμεν* corr. Gesn.^{2} p. 10 mrg: *ὑγιεῖς εἰμὲν* (*εἶμεν* Br) M^dA Br | *ταύτᾳ δὲ οὐ* (malui *δ' οὐ*) *κακίαι. πάλιν ὦν* Gaisford: *ταῦτα δ' οὐ κακίαι πλάνον* M^d *ταῦτα δ' οὐ κακία πλάνου* A *ταύτᾳ*

6*

σίως δεῖ τὰν ἀρετὰν τὰ δέοντα πράσσεν. τὸ μὲν ἀκούσιον οὐκ ἄνευ λύπας καὶ φόβω· τὸ δ' ἑκούσιον οὐκ ἄνευ ἀδονᾶς καὶ φιλοφροσύνας. ἅμα δὲ καὶ ὁ λόγος ὁ τᾶς διαιρέσιος συμπέσοι κα † παρείτω ταῦθ' οὕτως ἔχεν. ἁ μὲν γὰρ γνῶσις καὶ ἁ ὅρασις τῶν πραγμάτων τῶ λόγον ἔχοντος μέρεος ἐντὶ τᾶς ψυχᾶς· ἁ δὲ δύναμις τῶ ἀλόγω. τὸ γὰρ ἀντέχεν μὲν δύνασθαι τοῖς πόνοις, ἐπικρατὲν δὲ τᾶν ἀδονᾶν, οἰκῆόν ἐντι τῶ ἀλόγω μέρεος τᾶς ψυχᾶς. ἁ δὲ προαίρεσις ἐν ἀμφοτέροις αὐτοῖς γίνεται, καὶ τῷ λόγον ἔχοντι μέρει τᾶς ψυχᾶς καὶ τῷ ἀλόγῳ· σύγκειται γὰρ ἐκ διανοίας καὶ ὀρέξιος, ὧν ἁ μὲν διάνοια τῶ λόγον ἔχοντός ἐντι, ἁ δ' ὄρεξις τῶ ἀλόγω. διὸ καὶ ἀρετὰ πᾶσα ἐν συναρμογᾷ γίνεται τῶν μερέων τᾶς ψυχᾶς, καὶ τὸ ἑκούσιον δὲ καὶ τὸ προαιρετὸν πάντως ἐν τᾷ ἀρετᾷ.

119 (1, 53 Mein.) Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου (c. 42). Ὅταν τις κακῶς τι ποιῇ ἢ κακῶς τι λέγῃ, μέμνησο

δὲ οὐ κακίαι πλάνον Br. aliorum conatus vide apud Orellium opusc. sent. et mor. II p. 698

1 πράσσεν Br ni fallor: πράσσειν M^dA | v. τὸ μὲν ἀκούσιον — 3 φιλοφροσύνας iterat Maximus c. 55 p. 661 Combef. (Θεαγοῦς Πυθαγορείου) | τὸ μὲν M^d Br: τὸν μὲν A ‖ 2 ἑκούσιον A Br: ἑκούσιος M^d ἀκούσιον Tr. ‖ 3 ἀδονᾶς M^d Br: ἡδονᾶς A Tr. | ὁ ante τᾶς om. Tr. ‖ 4 συμπέσοι M^dA Br: ἐμπέσοι Tr. | κα Buecheler: καὶ libri | παρείτω M^dA Br Tr.: περὶ τῶ ci. Buecheler, περαίνων ego. ἐμπεδοῖ καὶ παρίητι Badham; non rectius locum attigit Mullach Schowii libro deceptus interpolato ‖ 5 ἁ ὅρασις Tr.: ἀόνασις M^d ἁ ὄνασις A Br | πραγμάτων M^d Tr.: πρατάτων A πραττάντων Br | τῶ (vel τω) libri nisi quod τοῦ Tr. ‖ 7 v. τὸ γὰρ ἀντέχειν — 10 τῷ ἀλόγῳ recurrunt Maxim. c. 59 p. 669 Combef. (Θεάγους) ‖ 7 ἀντέχεν M^d: -ειν A Tr. Br | μὲν Buecheler: μὴ libri | τοῖς πόνοις M^dA Br: τῶν πόνων Tr. | ἐπικρατὲν Canter l. c. p. 693: -εῖν libri ‖ 8 τᾶν ἀδονᾶν Gaisford: τὰν ἀδονὰν A τὰν ἡδονὰν M^d Br (sic) τὰν ἀδονὴν Tr. | οἰκεῖον libri: οἰκῆον Canter tacite ‖ 9 γίγνεται A ‖ 10 τοῦ ἀλόγου Tr. ‖ 11 τῶ M^d Br: τοῦ Tr. om. A ‖ 13 τῶν μερέων M^dA Br: τῶ μέρεος Tr. | καὶ τὸ ἑκούσιον Meineke: καὶ ἑκούσιον (om. τὸ) M^dA Tr. τὸ ἑκούσιον (om. καὶ) Br quod verum putat Beving *remarques crit.* p. 7 ‖ 14 τὸ ante προαιρ. non omisit Br, fallitur Beving | προαιρετὸν ex προαιρετικὸν corr. A^1 | τᾷ ἀρετᾷ (vel -ᾷ) M^d Tr. Br: τῇ ἀρετῇ A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 68 Mein.); τοῦ αὐτοῦ ἐγχειριδίου temere Gaisford Gesneri traiectionibus deceptus ‖ 16 ὅταν (ὅτάν

[redacted]

ὅτι καθήκειν αὐτῷ οἰόμενος ποιεῖ. τί οὖν; ἀκολουθήσει τῷ σοὶ φαινομένῳ ἢ τῷ αὐτῷ; ἀλλὰ κακῶς αὐτῷ φαίνεται. τίς οὖν ἐξηπάτηται; ἐκεῖνος. τίς οὖν βέβλαπται; ὁ ἐξηπατημένος. καὶ γὰρ τὸ ἀληθὲς συμπεπλεγμένον ἐὰν τις ὑπολάβῃ ψεῦδος, οὐ τὸ συμπεπλεγμένον βλάπτεται, ἀλλ' ὁ ὑπολαβών.

120 (1, 62 Mein.) *Περικτιόνης Πυθαγορείας περὶ σοφίας* (fr. 13 phil. Gr. II p. 32 sq. Mullach.).

Γέγονε δὲ καὶ συνέστα ὁ ἄνθρωπος ποττὸ θεωρῆσαι τὸν λόγον τᾶς τῶ ὅλω φύσιος· καὶ τᾶς σοφίας ἔργον ἐστὶν

M^d) *τις κακῶς τι* (*τί* M^d) *ποιῇ ἢ κακῶς τι* (*τί* M^d) *λέγῃ* M^dA: *ὅταν σέ τις κακῶς ποιῇ ἢ κακῶς λέγῃ* vel *ὅταν τίς κακῶς τι ποιῇ ἢ κακῶς σε λέγῃ* Arriani libri plerique, *ὅταν τίς σε κακῶς τι ποιῇ ἢ κακῶς σε λέγῃ* Arriani vulg.

1 *καθήκειν* ex *καθάκειν* corr. A[1] | *ποιεῖ* M^dA: *ποιεῖ ἢ λέγει* Arr. , *τί οὖν, ἀκολουθήσει τῷ σοι φαινομένῳ ἢ τῷ αὐτῷ*; M^dA: *οὐχ οἷόν τε οὖν ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ σοὶ φαινομένῳ ἀλλὰ τῷ ἑαυτῷ* Arr. ‖ 2 *ἀλλὰ κακῶς* — 4 *ὁ ἐξηπατημένος* (*ἠπατημένος* A) M^dA: *ὥστε εἰ κακῶς αὐτῷ* (*αὐτῷ* om. plerique) *φαίνεται, ἐκεῖνος βλάπτεται ὅστις καὶ ἐξηπάτηται* Arr. Stobaeo 'verissimum disputationis Epicteteae colorem' vindicat Schweighaeuser. sed hic ut alibi certo iudicari non poterit priusquam praesto erit enchiridii recensio artis satis faciens legibus ‖ 4 *ἐὰν τις* M^dA: *ἄν τις* Arr. ‖ 5 *οὐ τὸ* M^d Arr.: *αὐτῷ* A | *βλάπτεται* M^dA Arriani haud pauci: *βέβλαπται* Arriani non nulli ‖ 6 *ὑπολαβών* (*ὑπολαβὸν* A?) M^dA: *ἐξαπατηθείς* Arr. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 53 Mein.) Br (post ecl. 1, 68 Mein. sed om. ecl. 1, 53 Mein.). tamquam ex Archytae *περὶ σοφίας* libro hanc et proximam eclogam rettulit Iamblichus protreptici c. IV p. 20 sq. Pist. neque igitur deerit qui Perictionae locum una cum libri titulo (*ἐκ τοῦ περὶ γυναικὸς ἁρμονίας* citatur flor. 79, 50 et 85, 19 Mein.) suspicetur intercidisse ut fuerit olim *Περικτιόνης Πυθαγορείας ⟨ἐκ τοῦ ...... Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ⟩ περὶ σοφίας*. et favet huic suspicioni quod Ionica, non Dorica dialecto scripta sunt quae infra Perictionae adsignantur flor. 79, 50 et 85, 19. etiam prooemio operis sui Ioannem Perictionae eclogam inseruisse docet pinacographus Photii p. 47 Elt., qui recte offert *Περικτιόνης*, cum *περικτυόνης* habeant M^dA Br; *πυθαγορίας* suo more A ‖ 9 *συνέστα* libri Stobaei (nisi quod *εστα* hodie detritum est in A) Iambl.; *συνέστακεν* ci. Meineke ‖ 10 *τῶ ὅλω* Iambl.: *τῶν ὅλων* M^dA Br | ante *καὶ τᾶς σοφίας* recte distinguit Iambl.,

αὐτὸ τοῦτο κτήσασθαι καὶ θεωρῆσαι τὰν τῶν ἐόντων φρόνασιν.

121 (1, 63 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 13 l. c. p. 33).

Γαμετρία μὲν ὤν καὶ ἀριθμητικὰ καὶ τἄλλα τὰ θεωρητικὰ καὶ ἐπισταμονικὰ περὶ . . . τῶν ἐόντων κατασχολέονται, ἃ δὲ σοφία περὶ πάντα τὰ γένεα τῶν ἐόντων. οὕτως γὰρ ἔχει σοφία περὶ πάντα τὰ ἐόντα, ὡς ὄψις περὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀκοὰ περὶ πάντα τὰ ἀκουστά. τὰ δὲ συμβεβακότα τοῖς ἐοῦσιν ἃ μὲν καθόλω πᾶσι συμβέβακεν, ἃ δὲ πλείστοις αὐτῶν, ἃ δέ πᾳ ἑνὶ ἑκάστῳ. τὰ μὲν ὤν καθόλω πᾶσι συμβεβακότα συνιδὲν καὶ θεω-

---

post *σοφίας* male libri Stobaei | *σοφίας* M^d A Br: *σοφίας ὤν* Iambl. qui pergit *ἔργον ⟨κτᾶσθαι⟩ καὶ θεωρὲν τὰν τῶν ἐόντων φρόνασιν* | *ἐστὶν* M^d *ἐστὶ* A *δ'* (sic) *ἐστὶν* Br; aut tollendum erit verbum aut scribendum *ἐντὶ*

1 *αὐτὸ τοῦτο* Meineke v. IV p. LI: *αὐτῶ τούτω* M^d *τῶ αὐτῶ τούτω* A *αὐτῷ τοῦτο* Br; verba *ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο* nescio an ipsius sint Stobaei vel epitomatoris | *τὰν τῶν* M^d Br *πάντων* A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA Br. conferatur Iamblichus protr. l. c. ‖ 5 *ἐπισταμονικὰ* Schow (vide mus. Rh. XLI p. 62): *ἐπιστήμαι* (*-μα* Br) *καὶ* M^d A Br | *περὶ τῶν ἐόντων* M^d A Br (sic, non ut olim dixi mus. Rh. l. c. secundum Thomae collationem publici iuris factam) manifesto orationis hiatu: *περί τινα τῶν ἐόντων* scripsit Schow ex libro quodam interpolato, *περὶ ἔνια τῶν ἐόντων* proposuit Iacobs. ego satis habui lacunam indicasse post *περὶ* non uno fortasse vocabulo explendam, cf. Iamblichus p. 21, 14 sqq. Pist. *ἁ σοφία οὐ περί τι ἀφωρισμένον ἐντὶ τῶν ἐόντων, ἀλλ' ἁπλῶς περὶ πάντα τὰ ἐόντα κτἑ.* ‖ 6 *γένεα* maluit Meineke: *γένη* libri ‖ 7 *οὕτω γὰρ* Iambl.: *οὕτως γὰρ* A *οὐ γὰρ* M^d Br ‖ 8 *καὶ ἀκοὰ — ἀκουστά* om. Iamblichus qui non nihil differt etiam in proximis | *ἀκοὰ* tacite Schow: *ἀκοὴ* libri ‖ 9 *συμβεβακότα* Br ut videtur: *συμβεβηκότα* M^d Iamblichi cod. Flor. *συμβ . . . . ότα* A quattuor litteris erasis | *ἐοῦσιν* A: *ἐοῖσιν* M^d Br | *συμβέβακεν* M^d A: *συμβέβηκεν* Br ‖ 10 *πλείστοις* ci. Gesn.² p. 6 mrg: *ἑκάστοις* M^d A Br | *δέ πᾳ* Buecheler: *δὲ παρ'* M^d Br *δὲ περὶ* A; *δέ γα* ci. Meineke, *δὲ καὶ* P. Thomas Hermae Berolin. XIV p. 316 propter *ἃ δὲ καὶ* in membro tertio positum conferri iubens Luciani Nigrin. 16. exspectaveram *δ' ἰδίᾳ* propter p. 87, 2, sed lenius illud Buecheleri est ‖ 11 *τὰ μὲν ὤν* (*ὤν* M^d) M^d Br *τὰ . . . . ν* aliquot litteris erasis A; *τὰ ὤν* Iambl. | *θεωρὲν* Iambl.

ῥῖσαι τᾶς σοφίας οἰκῇον, τὰ δὲ τοῖς πλείστοις τᾶς περὶ φύσιν ἐπιστάμας, τὰ δ' ἴδια καθ' ἕκαστον τᾶς περί τι ἀφωρισμένον ἐπιστάμας. καὶ διὰ τοῦτο σοφία μὲν τὰς τῶν ἐόντων ἁπάντων ἀρχὰς ἀνευρίσκει, φυσικὰ δὲ τὰς τῶν φύσει γινομένων, γαμετρία δὲ καὶ ἀριθμητικὰ καὶ μωσικὰ τὰς περὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ἐμμελές. ὅστις ὦν ἀναλῦσαι οἷός ⟨τ'⟩ ἐστὶ πάντα ⟨τὰ⟩ γένεα ὑπὸ μίαν καὶ τὰν αὐτὰν ἀρχάν, καὶ πάλιν ἐκ ταύτας συνθεῖναι καὶ σύναρθμήσασθαι, οὗτος δοκεῖ ⟨μοι⟩ καὶ σοφώτατος ἦμεν καὶ ἀλαθέστατος, ἔτι δὲ καὶ καλὰν σκοπιὰν εὑρηκέναι, ἀφ' ἇς δυνατὸς ἐσσεῖται τόν τε θεὸν κατοψεῖσθαι καὶ πάντα τὰ ἐν τᾷ συστοιχίᾳ τε καὶ τάξει τᾷ ἐκείνω κατακεχωρισμένα.

---

1 *οἰκῷον* M^{d}A: *οἰκεῖον* Br Iamblichi cod. Flor. | *τὰ δὲ* — 3 *ἐπιστάμας* om. Iambl. ‖ 2 *φύσιν* nunc paene totum erasum in A | *ἐπιστάμας* tacite Schow p. 15: *ἐπιστήμας* M^{d}A Br | *δὲ* M^d Br | *ἰδίᾳ* mavult Meineke ‖ 3 *ἀφωρισμένον* M^{d}A: *ἀφωρισμένας* Br | *ἐπιστάμας* M^{d}A: *ἐπιστήμας* Br | *μὲν* om. Iambl. ‖ 4 *ἐόντων*] nihil fere nisi *ἐ* superest in A | *φυσικὰ δὲ* — 6 *τὸ ἐμμελές* non adfert Iambl. ‖ 5 *φύσι* Meineke v. IV p. LIV | *γιγνομένων* libri: corr. Meineke ‖ 6 *μωσικὰ* Orelli opusc. sent. et mor. II p. 348: *μουσικὰ* M^d Br eras. A | *τὰς*] praeter *σ* nihil clare dignoscitur in A | *ὅστις* A Br Iambl.: *ὥστις* M^d ‖ 7 *ἀναλῦσαι* om. A | *οἷός ἐστι* M^{d}A Br *οἷος τέ ἐστι* Iamblichi cod. Flor. *οἷός τ' ἐντὶ* in Iamblicho Kiessling | *τὰ* ex Iamblicho addidit Meineke | *γένεα* Iambl.: *γένη* M^{d}A Br | *μίαν τε καὶ* Iambl. ‖ 8 syllabae *αὐτ⟨ὰν ἀρχὰν καὶ⟩* erasae sunt in A | *συνθεῖναί τε καὶ* Iambl. | *συναρθμήσασθαι* Meineke: *ἀριθμάσασθαι* M^d ex *-ήσασθαι* corr. Br^1 *ἀριθμήσασθαι* A, *συναριθμήσασθαι* Iambl.; *ἀρθμάσασθαι* proposuit Iacobs animadv. in Stob. p. 220, *ἀρτίσασθαι* scr. Mullach ‖ 9 *μοι* addidi ex Iamblicho | *ἦμεν* Iambl.: *εἶναι* M^{d}A Br ‖ 10 *ἀληθέστατος* (*ἀλαθ.* Schow) Stobaei libri: *παναληθέστατος* minus apte Iambl. | *ἔ⟨τι δὲ καὶ κα⟩λ⟨ὰν⟩* quae uncis saepsimus evanida sunt in A | *εὑρηκέναι* Iambl.: *ἀνευρηκέναι* M^{d}A Br ‖ 11 *ἐφ' ἇς* oscitantur Gesn.^{2} p. 7, inde vulg. | *τε* M^d Br suppl. A^1 ut videtur, om. Iambl. | *κατοψεῖσθαι* Iambl.: *κατόψεσθαι* M^{d}A Br ‖ 12 *πάντα τὰ* tacite Gesn.^{2} p. 7 et sic Iambl. et ut videtur Br: *πάντα τε τα* M^d A | *τᾷ* om. operarius Gesn.^{2}, inde vulg. | *συστοιχία* (vel *-ίᾳ*) M^d Iambl.: *συστοιχείᾳ* Br, erasum est vocabulum praeter syll. *στοι* in A | *τε* om. Iambl. | *τάξι* maluit Meineke | *τᾷ* Iambl.: *τα* libri Stob. | *ἐκείνω* Br: *ἐκείνου* M^{d}A Iamblichi cod. Flor.

122 (1, 87 Mein.) *Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου* (p. 434, 14 Dind.).

Οὕτω δὲ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐγκεχρῶσθαί ἐστιν ἀναγκαῖον ἡδονὴν καὶ λύπην καὶ ξύμπαντα τὰ ἄλλα παθήματα, πλείω δὲ καὶ ἐμμονωτέραν τὴν λύπην. καὶ τοῦτο αὖ πάλιν Αἴσωπος λέγει· τὸν γὰρ πηλὸν αὐτῷ ὁ Προμηθεύς, ἀφ' οὗ τὸν ἄνθρωπον διεπλάσατο, οὐκ ἐφύρασεν ὕδατι, ἀλλὰ δακρύοις. οὐχὶ οὖν ἐκκόπτειν αὐτὰ πειρᾶσθαι χρεών, ἀμήχανον γάρ. ἀλλ' εἴπερ ἄρα, εἴη ἐπικόπτειν τε καὶ πραΰνειν κοιμίζειν τε ἐφ' ὅσον δυνατὸν καὶ νουθετεῖν· ταύτην γὰρ εὐμενῶς προσίεται τὴν ἐπιμέλειαν. καὶ οὕτως σοι αὐτὰ παιδαγωγοῦντι ἀναφανήσεται χρήσιμά τε καὶ ὠφέλιμα ἀντὶ ἀχρήστων καὶ βλαβερῶν. οὐ γὰρ ὁ θεὸς αὐτὰ ἐνεκεράσατο τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπως λώβην τε αὐτῷ καὶ αἶσχος προσθείη, ἀλλὰ καὶ ταῦτα πρὸς διαμονὴν καὶ σωτηρίαν τοῦ γένους προσύφηνέ τε καὶ προσῳκοδόμησε τῇ ψυχῇ. θυμὸν μέν, ὅπως ἂν τὰ βλάπτοντα ἀμυνώμεθα· ἐπιθυμίαν δὲ ἐδωδῆς καὶ ποτῶν πρὸς τὴν ξύμφυτον καὶ ἀναγκαίαν ἀπορροήν· καὶ οὕτω δὴ ἄλλο πρὸς ἄλλην τινὰ τεταγμένον τοῦ σώματος κῆρα. μένειν δὲ ἕκαστον χρὴ ἐν τῷ μέτρῳ· καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἑκάστου γίνεται ἀρετή· τοῦ μὲν θυμοειδοῦς ἀνδρεία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ σωφροσύνη, τοῦ δ' αὖ φιλοχρημάτου καὶ φιλοκερδοῦς ἐλευθεριότης τε καὶ μεγαλοπρέπεια· ὅσον δὲ ἐπτόηται περὶ τιμὰς καὶ δυνάμεις

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA Br post ecl. 1, 63 Mein.; *φιλοξένου* ex *φιλοξένου* corr. A[1] ‖ 8 *οὐχὶ οὖν* A Themist.: *οὔκουν* M[d] Br ‖ 9 *ἐπικόπτειν* Themist.: *κόπτειν* sed *ἐπι* inter lineas add. M[d] *κόπτειν* A Br ‖ 10 *κοιμίζειν* A Br Themist.: *κομίζειν* M[d] ‖ 12 *οὕτω* Themist. | *σοι αὐτα* libri Stobaei et Themist.: *τοιαῦτα* Harduinus ‖ 14 *ἐνεκεράσατο* M[d] Br Themist.: *ἐνεκράσατο* A ‖ 15 *λώβην τε καὶ αἶσχος αὐτῷ* Themist. ‖ 19 *πρὸς* M[d] Br Themist.: *καὶ πρὸς* A | *ξύμφητον* A ‖ 20 *τινὰ* om. A ‖ 21 *κῆραν* Br | *τὸ* M[d] Br Themist.: *τῷ* A teste Gaisfordo | *μέτριον* Br ‖ 23 *ἀνδρεία* Dindorf in Themistio: *ἀνδρία* M[d]A Br ‖ 25 *ὅσον* M[d]A Br: *ὅσα* Themistius

καὶ προεδρίας, τούτου ἐστὶ τὸ μέτρον μεγαλοψυχία. εἰ δὲ ἀκόσμητα ἐαθείη καὶ ἀθεράπευτα ὑπὸ τοῦ λόγου, καθάπερ φυτὰ ἥμερα καὶ χρηστὰ ἐξαμελήσαντος γεωργοῦ, ἀπαγριοῦται εὐθὺς καὶ ἐξυβρίζει καὶ παραβλαστάνει τὰς κακίας καθάπερ ἀκάνθας χαλεπὰς καὶ φαρμακώδεις τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ κεκτημένῳ. ἔστι δ' ἐφ' ἂν ἔμπαλιν καταφθίνει καὶ απομαραίνεται εἴσω τῆς ἀκμῆς· καὶ δέονται οὗτοι τοῦ λόγου οὐ ⟨τοῦ⟩ κολούοντος καὶ θλίβοντος καὶ πιέζοντος, ⟨ἀλλὰ τοῦ ἐπάρδοντός τε καὶ ἐπανάγοντος καὶ ἐρεθίζοντος⟩ πρὸς τὴν αὔξην τὴν ἐοικυῖαν. καὶ διὰ τοῦτο ἄρα ἑκάστην ἀρετὴν περικάθηνται ἔνθεν καὶ ἔνθεν δύο κακίαι, ἡ μὲν τὸ ἐνδεὲς τοῦ παθήματος ἀγαπῶσα, ἡ δὲ τὸ πλεονάζον ἀσπαζομένη. δεῖ δ' οὐ πρὸς τὰ φαῦλα καὶ διεστραμμένα ὁρῶντας ἅπαντα ὁμοίως ὑποπτεύειν καὶ διεξελαύνειν, ἀλλὰ τὸ βούλημα ἐξετάζειν τῆς φύσεως, καὶ πρὸς ὅ τι ἕκαστον τῶν παθημάτων ἐνεφύτευσε καὶ ἐνεσημήνατο τῇ ψυχῇ.

123 (1, 88 Mein.) *Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περὶ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν* (opusc. Porphyr. p. 80 ed. Holsten.).

Ἄλλαι αἱ ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ, καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ

---

1 *προεδρίας* M[d] Br: *προσεδρίας* A | *τούτου* (*τοῦτο* A) libri Stobaei: *τούτων* Themist. | *μέτρον* Themist.: *μέτριον* M[d]A Br ‖ 3 *φυτὰ καὶ ἥμερα καὶ χρ.* Themist. ‖ 5 *χαλεπάς τε καὶ φαρμ.* Themist. ‖ 6 *δὲ* (pro *δ'*) M[d] Br ‖ 7 *εἴσω* A Br Themist.: *ἔσω* M[d] ‖ 8 *τοῦ λόγου οὐ τοῦ* scripsi: *τοῦ λόγου οὐ* A *τοῦ λόγου* M[d] Br; *λόγου οὐ τοῦ* Themist. | *κολούοντος* M[d]A Br: *κωλύοντος* Themist. ‖ 9 *καὶ θλίβοντος* om. libri Themistii non sine membrorum concinnitatis detrimento | *πιέζοντος* Themist.: *πιεζοῦντος* M[d]A Br | *ἀλλὰ τοῦ — ἐρεθίζοντος* ex Themistio addidit Gaisford ‖ 10 *πρὸς τὴν αὔξην* om. Br, si recte intellego P. Thomam *le cod. Brux. du florilége de Stobée* p. 8 ‖ 11 *ἐοικυῖαν* A Themist.: *οἰκείαν* M[d] Br ‖ 14 *δεῖ δὲ οὐ* M[d] Br ‖ 15 *ἅπαντα* A Themist.: *ἅπαντας* M[d] Br (sic) | *διεξελαύνειν* Themist.: *ἐξελαύνειν* M[d]A Br ‖ 17 *ἐνεφύτευσέ τε* Themist.: *ἐνεφύτευσεν* (-*σε* Br) libri Stob. illud verum est. cf. p. 88, 16 *προσύφηνέ τε καὶ προσῳκοδόμησε τῇ ψυχῇ* ‖ 18 ecl. cum lemmate hab. MA Br; *ἐκ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν* Br ‖ 20 *αἱ ἀρεταὶ τοῦ* M[d]A Br: *ἀρεταὶ αἱ τοῦ* Gesn.[2], inde vulg.; *ἀρεταὶ τοῦ* (om. *αἱ*) Holstenius qui edidit hunc tractatum

πρὸς θεωρίαν ἀνιόντος καὶ διὰ τοῦτο λεγομένου θεωρητικοῦ, καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ ἤδη τελείου θεωρητικοῦ καὶ ἤδη θεατοῦ, καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ νοῦ, καθὸ νοῦς, καὶ ἀπὸ ψυχῆς καθαροῦ. αἱ μὲν τοῦ πολιτικοῦ ἐν μετριοπαθείᾳ τοῦ ἀλόγου κείμεναι, τῷ ἕπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ λογισμῷ τοῦ καθήκοντος κατὰ τὰς πράξεις. διὸ πρὸς κοινωνίαν βλέπουσαι τὴν ἀβλαβῆ τῶν πλησίον ἐκ τοῦ συναγελασμοῦ καὶ τῆς κοινωνίας πολιτικαὶ λέγονται. καὶ ἔστι φρόνησις μὲν περὶ τὸ λογιζόμενον, ἀνδρεία δὲ περὶ τὸ θυμούμενον, σωφροσύνη δ' ⟨ἐν ὁμολογίᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν, δικαιοσύνη δ'⟩ ἡ ἑκάστου τούτων ὁμοῦ οἰκειοπραγία, ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι. αἱ δὲ τοῦ πρὸς θεωρίαν προκόπτοντος θεωρητικοῦ ἐν ἀποστάσει κεῖνται τῶν ἐντεῦθεν· διὸ καὶ καθάρσεις αὗται λέγονται ἐν ἀποχῇ θεωρούμεναι τῶν τοῦ σώματος πράξεων καὶ συμπαθειῶν τῶν πρὸς αὐτό. αὗται μὲν γὰρ τῆς ψυχῆς ἀφισταμένης πρὸς τὸ ὄντως ὄν, αἱ δὲ πολιτικαὶ τὸν θνητὸν ἄνθρωπον κατακοσμοῦσι. καὶ πρόδρομοι δ' αἱ πολιτικαὶ τῶν καθάρσεων· δεῖ γὰρ κοσμη-

---

'ex Vaticano codice' (cf. Nauck Porphyr. op. praef. p. IX ed. sec.) Romae a. 1630 p. 80 sqq. Stobaeo non adsumpto. libelli rarioris discrepantiam adscripsi fere integram. cf. Plotinus enn. I 2 | *αἱ* ante *τοῦ* om. Holstenius 2 *καὶ ἄλλαι* — *θεωρητικοῦ* om. Holstenius | *ἤδη θεατοῦ* M[d] Br Holstenius: *ἐνδιαθέτου* A || 4 *καθαροῦ* libri Stob.: *καθαρός* Holstenius | *τοῦ ἀλόγου* M[d] Br: *τοῦ λόγου* A; verba om. Holstenius ‖ 5 *τὸ ἕπεσθαι* Holstenius || 7 *συναγελασμοῦ* A Br Holstenius: *συναγελισμοῦ* M[d] ‖ 8 *καὶ* (ante *τῆς κ.*) om. Holstenius | *ἔστιν* M[d] | vocabuli *φρόνησις* syllabae *φρόνησι* hodie legi iam non possunt in A sicut mox *μὲν* particulae nil agnoscitur nisi *μ* || 9 *ἀνδρεία* Holstenius: *ἀνδρία* libri Stob. ‖ 10 *ἐν ὁμολογίᾳ* — *δικαιοσύνη δὲ* ex Holstenii editione addidit Gaisford; *δ'* scripsi pro *δέ*. conferatur Plotinus enn. I 2, 1 || 11 *ἡ* om. Holstenius | *ἑκάστῳ* Holstenius | *τούτων ὁμοῦ* M[d] Br Holstenius: *τοῦ νόμου* A || 12 *τοῦ* om. Holstenius || 13 *θεωρητικοῦ* om. Holstenius ‖ 14 *ἐνταῦθα* ci. Gesn.[2] p. 20 mrg | *καθάρσεις* M[d] Br Holstenius: *κάθαρσις* A || 15 *τῶν τοῦ* M[d] Br: *τῶν μι τοῦ* A. scripserim igitur aut *τῶν μετὰ τοῦ σ.* aut, quod habet Holstenius, *τῶν μετὰ σ.* coll. p. 91, 1 ‖ 16 *αὐτό* M[d] Br Holstenius: *ἑαυτό* A ‖ 18 *κατακοσμοῦσαι* Holstenius || 19 *δ' αἱ* scripsi: *δὲ* M[d] A Br *τε αἱ* Holstenius

θέντα κατ' αὐτὰς ἀποστῆναι τοῦ σὺν σώματι πράττειν τι προηγουμένως. διὸ ἐν ταῖς καθάρσεσι τὸ μὲν μὴ συνδοξάζειν τῷ σώματι, ἀλλὰ μόνην ἐνεργεῖν, ὑφίστησι τὸ φρονεῖν, ὃ διὰ τοῦ καθαρῶς νοεῖν τελειοῦται· τὸ δέ γε μὴ ὁμοπαθεῖν συνίστησι τὸ σωφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ φοβεῖσθαι ἀφισταμένην τοῦ σώματος ὡς εἰς κενόν τι καὶ μὴ ὂν τὴν ἀνδρείαν. ἡγουμένου δὲ λόγου καὶ νοῦ καὶ μηδενὸς ἀντιτείνοντος, δικαιοσύνη τὸ τοιοῦτον. ἡ μὲν οὖν κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς διάθεσις ἐν μετριοπαθείᾳ θεωρεῖται, τέλος ἔχουσα τὸ ζῆν ὡς ἄνθρωπον κατὰ φύσιν· ἡ δὲ κατὰ τὰς θεωρητικὰς ἐν ἀπαθείᾳ, ἧς τέλος ἡ πρὸς θεὸν ὁμοίωσις. ἐπεὶ δὲ κάθαρσις ἣ μέν τις ἦν καθαίρουσα ἣ δὲ κεκαθαρμένων, αἱ καθαρτικαὶ ἀρεταὶ κατ' ἄμφω θεωροῦνται τὰ σημαινόμενα τῆς καθάρσεως· καθαίρουσί τε γὰρ τὴν ψυχὴν καὶ καθαρθείσῃ σύνεισι· τέλος γὰρ τὸ κεκαθάρθαι τοῦ καθαίρειν. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ καθαίρειν καὶ κεκαθάρθαι ἀφαίρεσις ἦν παντὸς τοῦ ἀλλοτρίου, τὸ ἀγαθὸν ἕτερον ἂν εἴη τοῦ καθαίροντος· ὥστ' εἴ γε πρὸ τῆς ἀκαθαρσίας ⟨ἀγαθὸν ἦν τὸ καθαιρόμενον, ἡ

---

1 *σίν* pro *σὺν* M^d | *σὺν τοῖς σώμασι* Holstenius. nescio igitur an scribendum sit *σὺν ⟨τῷ⟩ σώματι* coll. p. 90, 15. 91, 3 || 2 *μὴ δοξάζειν* Holstenius || 3 *μόνην* M^d: *μόνον* A Br Holstenius || 5 *ὁμοιοπαθεῖν* Holstenius | *συνίστησι* evanuit in A praeter *σι* terminationem | *μὴ* om. A || 6 *κενόν* M^d Br: *καινόν* A Holstenius || 7 *τὴν* evanuit in A | *ἀνδρείαν* Holstenius: *ἀνδρίαν* libri Stob. || 8 *ἡ δικαιοσύνη* (om. *τὸ τοιοῦτον*) Holsteniana || 11 *ἡ δὲ* evanuit in A || 12 *ἡ* om. Holstenius p. 82 | *δὲ καὶ κάθαρσις* Holstenius || 13 *καθαρεύουσα* Holstenius || 15 *καθαρθείσῃ* ci. Gaisford: *καθαρθείσης* M^dA Br *καθάρσει* Holsteniana || 16 *τὸ κεκαθάρθαι* (*-ται* Holst.) Holstenius *τὸ κ.* ex *τοῦ κ.* in ras. corr. Br^1: *τοῦ κεκαθάρθαι* M^dA | *ἐπεὶ το* Br Holstenius: *ἐπὶ τοῦ* M^dA || 17 *παντὸς τοῦ ἀλλοτρίου* ex corr. (vocabuli *ἀφαίρεσις* littera *σ* extr. et proximum *ἦν* in ras. atramento pallidiore) Br: *τοῦ παντὸς τοῦ ἀλλοτρίου* M^d A *παντὸς ἀλλοτρίου* Holsteniana || 18 *καθαίροντος* tacite Gesn.^{2} p. 22, inde vulg. Holstenius: *καθάραντος* M^dA Br | *ὥστ' εἴ γε* scripsi: *ὥστε γε* M^dA Br *ὡς εἴ γε* Holstenius || 19 *πρὸ* M^d Br Holstenius: *πρὸς* A | *ἀγαθὸν ἦν τὸ καθαιρόμενον* (ita scripsi pro *καθαιρούμενον*), *ἡ κάθαρσις* addidi ex Holsteniana. manifesta lacunae origo

κάθαρσις⟩ ἀρκεῖ· ἀλλ᾽ ἀρκέσει μὲν ἡ κάθαρσις, τὸ δὲ καταλειπόμενον ἔσται τὸ ἀγαθόν, καὶ οὐχ ἡ κάθαρσις. ἀλλ᾽ ἡ ψυχῆς φύσις οὐκ ἦν ἀγαθόν, ἀλλ᾽ ἀγαθοῦ μετέχειν δυνάμενον καὶ ἀγαθοειδές· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο ἐν κακῷ. τὸ οὖν ἀγαθὸν αὐτῇ ἐν τῷ συνεῖναι τῷ γεννήσαντι, κακία δὲ τὸ τοῖς ὑστέροις. καὶ διπλῇ γε κακία, τό τε τούτοις συνεῖναι καὶ μετὰ παθῶν ὑπερβολῆς· διόπερ αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ μιᾶς γοῦν αὐτὴν κακίας ἀπαλλάττουσαι ἀρεταὶ ἐκρίθησαν καὶ τίμιαι, αἱ δὲ καθαρτικαὶ τιμιώτεραι καὶ τῆς ὡς ψυχικῆς κακίας ἀπαλλάττουσαι. δεῖ τοίνυν καθηραμένην αὐτὴν συνεῖναι τῷ γεννήσαντι. καὶ ἀρετὴ ἄρα αὐτῆς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὕτη, ἥπερ ἐστὶν ἐν γνώσει καὶ εἰδήσει τοῦ ὄντος· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχει παρ᾽ αὐτῇ ταύτην, ἀλλ᾽ ὅτι ἄνευ τοῦ πρὸ αὐτῆς οὐχ ὁρᾷ τὰ αὐτῆς. ἀλλ᾽ οὖν γένος τρίτον ἀρετῶν μετὰ τὰς καθαρτικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς νοερῶς τῆς ψυχῆς ἐνεργούσης· σοφία μὲν καὶ φρόνησις ἐν θεωρίᾳ ὧν νοῦς ἔχει, δικαιοσύνη δὲ ἐν οἰκειοπραγίᾳ μὲν ἐν τῇ πρὸς τὸν νοῦν ⟨δ᾽⟩ ἀκολουθίᾳ καὶ τῷ πρὸς νοῦν ἐνεργεῖν. σωφροσύνη δὲ ἡ εἴσω πρὸς νοῦν στροφή· ἡ δὲ ἀνδρεία ἀπάθεια, καθ᾽ ὁμοίωσιν τοῦ πρὸς

1 *ἀρκεῖ* M[d]A Br: *ἤρκει* Holstenius | *ἀρκέσει* M[d]A Br: *ἀρέσκει* Holstenius ‖ 2 *καὶ* om. Holstenius ‖ 3 *ἀλλ᾽ ἡ* M[d]A Holstenius, dubito de Br: *ἀλλὰ ἡ* tacite Gesn.[2], inde vulg. ‖ 5 *οὖν* M[d] Br Holstenius: *γοῦν* A | *αὐτῆς* scripserim coll. Plot. enn. I 2, 4 ‖ 7 *διὸ πᾶσαι αἱ* Holstenius ‖ 8 *κακίας αὐτὴν* A ‖ 9 *ἐκλήθησαν κ. τίμιοι* Holstenius ‖ 10 *ψυχικῆς κακίας* M[d] Br: *ψυχῆς κακίας* A *ψυχὴν κακίαν* Holstenius l. c. p. 83 ‖ 11 *γεννήθεν* (superscr. *σαντϊ*) A corr. A[1] opinor ‖ 12 *αὕτη ἥπερ ἐστὶν*] *αὐτὴ πάρεστιν* Holstenius ‖ 13 *οὐκ — ἀλλ᾽ ὅτι* om. Holstenius ‖ 14 *τοῦ* M[d] Br Holstenius: *τὰ* A | *οὐχ ὁρᾷ τὰ αὐτῆς* om. Holstenius ‖ 15 *ἀλλ᾽* M[d]A: *ἄλλο* Br Holstenius | *οὖν* redintegravit Br ‖ 16 *τὰς* om. Holstenius | *μὲν καὶ* M[d] Br Holstenius: *μὲν γὰρ καὶ* A ‖ 17 *ὧν* A Holstenius: *ὦν* M[d] *ἦν* Br ‖ 18 *μὲν* ut paulo ante *ἐν* om. Holstenius | *ἐν τῇ πρὸς τὸν νοῦν* etiam A, fallitur Gaisford | *δ᾽* addidit Buecheler | *καὶ τῷ πρὸς νοῦν ἐνεργεῖν* M[d] Br: *καὶ πρὸς τὸν νοῦν ἐνεργεῖν* A *καὶ τὸ πρὸς τὸν ν. ἐ.* Holstenius. fortasse *καὶ τῷ πρὸς τὸν ν. ἐ.* ut scripsit Creuzer ante Plotini ed. Didot. p. XXXIX ‖ 19 *ἡ* om. Holstenius ‖ 20 *στροφὴ* M[d]A Holstenius: *συστροφή* Br | *ἀνδρεία* M[d] Holstenius: *ἀνδρία* A Br

ὃ βλέπει ἀπαθὲς ὂν τὴν φύσιν. καὶ ἀντακολουθοῦσί γε αὗται ἀλλήλαις ὥσπερ καὶ ⟨αἱ⟩ ἄλλαι. τέταρτον ⟨δ'⟩ εἶδος ἀρετῶν τὸ τῶν παραδειγματικῶν, αἵπερ ἦσαν ἐν τῷ νῷ κρείττους οὖσαι τῶν ψυχικῶν, καὶ τούτων παραδείγματα ⟨ὧν καὶ τῆς ψυχῆς ἦσαν ὁμοιώματα· νοῦς μέν, ἐν ᾧ ἅπαντα⟩ ὥσπερ παραδείγματα· ἐπιστήμη δὲ ἡ νόησις, σοφία δὲ γιγνώσκων ὁ νοῦς· τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ σωφροσύνη, τὸ δ' οἰκεῖον ἔργον ἡ οἰκειοπραγία, ἡ δὲ ἀνδρεία ἡ ταυτότης καὶ τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ μένειν καθαρὸν διὰ δυνάμεως περιουσίαν. τέτταρα τοίνυν ἀρετῶν γένη πέφηνεν· ⟨ὧν⟩ αἱ μὲν ἦσαν αἱ τοῦ νοῦ αἱ παραδειγματικαὶ καὶ σύνδρομοι αὐτοῦ τῇ οὐσίᾳ· αἱ δὲ ψυχῆς πρὸς νοῦν ἐνορώσης ἤδη καὶ πληρουμένης ἀπ' αὐτοῦ· αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου καθαιρομένης τε καὶ καθαρθείσης ἀπὸ σώματος καὶ τῶν ἀλόγων παθῶν· αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου κατακοσμούσης τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ τὰ μέτρα τῇ ἀλογίᾳ ἀφορίζειν καὶ μετριοπάθειαν ἐνεργάζεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἔχων τὰς μείζους ἐξ ἀνάγκης ἔχει καὶ τὰς ἐλάττους· οὐ μὴν καὶ ἔμπαλιν. οὐκέτι μέντοι τῷ ἔχειν καὶ τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων τὰς μείζους ἐνεργήσει καὶ κατὰ τὰς

2 αἱ addidit Buecheler | δ' addidi ex Holsteniana ‖ 3 παραδειγμάτων Holstenius ‖ 4 τούτων παραδείγματα M[d]A: τούτων παραδειγμάτων Br; τούτων (om. παραδείγματα) temere Gesn.[2] p. 23, inde vulg. ‖ 5 ὧν καὶ — ἐν ᾧ ἅπαντα addidi ex Holsteniana, qua edebatur ἐν ᾧ ἅματα. possis etiam ἐν ᾧ ἅμα πάντα (ut Creuzer l. c.) vel ἅμ' ἅπ. ‖ 6 δὲ M[d]A Br Holstenius: μὲν temere Gesn.[2], inde vulg. | νόησις M[d]A Br: φρόνησις Holstenius ‖ 7 σοφία A Holstenius: σοφίαν M[d] Br | αὐτὸν Holstenius, Plot. enn. I 2, 7 ‖ 8 δ' M[d] Br: δὲ A ut videtur, Holstenius | δ' Br | ἀνδρεία Holstenius: ἀνδρία M[d]A Br ‖ 11 ὧν ex Holsteniana addidit Gaisford | αἱ ante τοῦ om. Holstenius l. c. p. 84 ‖ 12 ψυχῆς πρὸς νοῦν M[d] Br Holstenius: ψυχῆς ἤδη πρὸς νοῦν A ‖ 13 αἱ δὲ ψυχῆς M[d]A Br: αἱ δὲ ὡς ψυχῆς Holstenius ‖ 16 διὰ τοῦ τὰ M[d]A Br: διὰ τὸ Holstenius ‖ 17 ἐργάζεσθαι Holstenius ‖ 19 καὶ ἔμπαλιν M[d]A Br: τοὔμπαλιν Holstenius | τῷ ἔχειν καὶ τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων scripsi cum Holstenio: ἔχει τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων M[d] καὶ τὸ ἔχειν καὶ τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων A καὶ εἰ ἔχει τὰς ἐλάττους ὁ μὴ ἔχων sed ὁ μὴ in ras. ut videtur Br; ὁ ἔχων reliquis licenter omissis Gesn.[2], inde vulg. ‖ 20 καὶ om. Holstenius

ἐλάττους προηγουμένως, ἀλλὰ μόνον κατὰ περίστασιν τῆς γενέσεως. ἄλλοι γὰρ οἱ σκοποί, ὥσπερ εἴρηται, καὶ κατὰ γένος διάφοροι. τῶν μὲν γὰρ πολιτικῶν, μέτρον ἐπιθεῖναι τοῖς πάθεσι πρὸς τὰς ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἐνεργείας· τῶν δὲ καθαρτικῶν, τελέως τῶν παθῶν ἀποστῆσαι, τὸ τέως μέτρον λαμβανουσῶν· τῶν δὲ πρὸς νοῦν ἐνεργῆσαι μηδὲ τοῦ ἀποστῆσαι ἐκ τῶν παθῶν εἰς ἔννοιαν ἐρχομένους· τῶν δὲ μηδὲ πρὸς νοῦν ἐχουσῶν τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ εἰς συνδρομὴν ἀφιγμένων. διὸ καὶ ὁ μὲν κατὰ τὰς πρακτικὰς ἐνεργῶν σπουδαῖος ἦν ἄνθρωπος, ὁ δὲ κατὰ τὰς καθαρτικὰς δαιμόνιος ἦν ἄνθρωπος ἢ καὶ δαίμων ἀγαθός, ὁ δὲ κατὰ μόνας τὰς πρὸς τὸν νοῦν θεός, ὁ δὲ κατὰ τὰς παραδειγματικὰς θεῶν πατήρ. ἐπιμελητέον οὖν μάλιστα τῶν καθαρτικῶν ἡμῖν, σκεψαμένοις ὅτι τούτων μὲν ἡ τεῦξις ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, διὰ τούτων δὲ καὶ ἡ εἰς τὰς τιμιωτέρας ἄνοδος. διὸ θεωρητέον ἄχρι τίνος καὶ ⟨ἐπὶ⟩ πόσον οἷά τε παραλαμβάνεσθαι ἡ κάθαρσις. ἔστι μὲν γὰρ ἐν ἀποστάσει σώματος καὶ τῆς ἀλόγου παθητικῆς κινήσεως. πῶς δ' ἂν γένοιτο καὶ ἄχρι τίνος, ῥητέον. πρῶτον μὲν οἷον θεμέλιος καὶ ὑποβάθρα τῆς καθάρσεως τὸ γνῶναι ἑαυτὸν ψυχὴν ὄντα ἐν ἀλλο-

---

1 *τὴν τῆς γενέσεως* Holstenius ‖ 2 *ἄλλοι γὰρ* om. Holstenius qui mox *διαφέρονται* pro *διάφορα* ‖ 3 *μὲν* om. Holstenius ‖ 4 *πρὸς τὰς πρακτικὰς τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας* Holstenius ‖ 5 *ἀποστῆσαι* — 9 *ἀφιγμένων* libri Stobaei: *εἰς ἔννοιαν ἀφικνουμένους· τῶν δὲ λοιπῶν ἀναλόγως τοῖς εἰρημένοις* Holstenius ‖ 6 *λαμβανουσῶν* Buecheler: *λαμβάνον* M[d] Br *λαμβάνων* A ‖ 7 syll. *στῆσαι* bibliopegae incuria perierunt A | *ἐρχομένους* ad homines refertur praeditos istis virtutibus ‖ 8 *μηδὲ* ex Arsenio Wyttenbachii Gaisfordus (cf. Stob. flor. ed. Gaisf. Oxon. v. I p. IX): *μηδὲν* M[d]A Br sed *μηδὲν* post v. *πρὸς νοῦν* collocat A ‖ 9 *διὸ καὶ* A Holstenius: *διὸ* M[d] Br | *ὁ μὲν κατὰ* M[d] Br Holstenius: *ὁ κατὰ μὲν* A hunc secuti sunt Gaisford et Meineke ‖ 10 *πρακτικὰς* sed *ὰς* in ras. pallidiore atramento Br ‖ 11 *τὰς* evanuit in A | *ἦν ἄνθρωπος* om. Br.: *ἦν* om. etiam Holstenius l. c. p. 85 | *δαίμων* M[d] Br Holstenius: *δαιμόνων* compendiose A ‖ 12 v. *τὰς πρὸς τὸν νοῦν θεός, ὁ δὲ κατὰ* om. Gesn.², inde vulg. ‖ 16 *τιμοτέρας* M[d] ‖ 17 *ἐπὶ πόσον* Holstenius: *πόσον* M[d]A *πόσου* Br ‖ 18 *ἐν ἀποστάσει* M[d]B Br: *ἀπόστασις* Holstenius ‖ 19 *ἄχρι* M[d]A Br: *μέχρι* Holstenius

[redacted]

[τῷ] πράγματι καὶ ἑτερουσίῳ συνδεδεμένον· δεύτερον ἀπὸ τούτου ὁρμώμενον τοῦ πείσματος συναγαγεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τοῖς οἷον τόποις, πάντως γε ἀπαθῶς πρὸς αὐτὸ διατιθέμενον. ἐνεργῶν μὲν γὰρ ὥς τις κατ' αἴσθησιν, εἰ καὶ μὴ μετὰ προσπαθείας ῆς τοῦ ἥδεσθαι ἀπολαύσεως τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' οὖν ἀσται περὶ τὸ σῶμα συναφῆς αὐτῷ κατὰ ταύτην ενος, προσπάσχων δὲ ταῖς τῶν αἰσθημάτων ἡδοναῖς ταις σὺν προθυμίᾳ καὶ ἐπινεύσει συμπαθεῖ· ἀφ' ἧς ἰλιστα διαθέσεως αὐτὸν προσήκει καθαίρειν. τοῦτο γένοιτο, εἰ καὶ τὰς ἀναγκαίας τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς ;σεις ἰατρείας ἕνεκα μόνον τις παραλαμβάνοι ἢ ἀπαλ- ; πόνων, ἵνα μὴ ἐμποδίζοιτο. ἀφαιρετέον δὲ καὶ ἀλγηδόνας· εἰ δὲ μὴ οἷόν τε εἴη, πρᾴως οἰστέον ους τιθέντα τῷ μὴ συμπάσχειν. τὸν δὲ θυμὸν ὡς τε ἀφαιρετέον καὶ ⟨μὴ⟩ μελετητέον πάντῃ — εἰ ἰ, αὐτὸν γοῦν συναναμιγνύναι τὴν προαίρεσιν, ἀλλ' εἶναι τὸ ἀπροαίρετον· τὸ δ' ἀπροαίρετον ἀσθενὲς

---

l *τῷ* om. Holstenius; *τῳ* ci. Buecheler et Wachsm. | *πράγματι* M[d] nius *σώματι* A sed lineolam infra *σώματι* addidit et *πράγματι* cr. A[1] *σώματι* sed litt. *σω* in ras. atramento pallidiore Br[1] ‖ 2 *δὲ* olstenius | *ἀπὸ τοῦ* A sed *τοῦ* in *τούτου* mutavit A[2] | *συνάγειν* nius ‖ 3 *τοῖς οἷον τόποις* Holstenius: *τοῖς μὲν τόποις* M[d]A Br ‖ ὁ M[d] Br Holstenius: *αὐτὸν* A | *γὰρ συνεχῶς τις* M[d]A Br Holste- *γάρ τις συνεχῶς* tacite Gesn.[2] p. 24, inde vulg. ‖ 5 *εἰ καὶ μὴ* videtur: *καὶ μὴ* A quod etiam in M legi suspicor (inde Gesn.[2]?), et Dindorfii collator: *κἂν μὴ* Holstenius ‖ 7 *ἐσκέδασται ὁ περὶ* olstenius | *κατ' αὐτὴν* Holstenius l. c. p. 86 ‖ 8 *γινόμενος* libri facile cum *γενόμενος* confundi possit Br | *προσπάσχων* M[d] Br: *ίσχων* A *προσπάσχομεν* Holstenius | *αἰσθητῶν* Holstenius ‖ M[d]A Br: *δὲ* Holstenius | *αὑτὸν* Creuzer: *αὐτὸν* libri ‖ 11 *δὴ ἂν* nius ‖ 12 *παραλαμβάνει* et mox *παραλλαγὴν* Holstenius ‖ 13 *ίζοιτο* M[d] Br Holstenius: *ἐμποδιάζοιτο* A ‖ 14 *οἰστέον* M[d]A Br: *εῖν* Holstenius ‖ 15 *ἐλάττους τιθέντα* tacite Gesn.[2], inde vulg.: *ο τιθέντα* M[d]A Br *ἀλλ' ἐλαττωθέντα* Holstenius | *τῷ* tacite , inde vulg. et sic Holstenius: *τὸ* M[d]A Br | *ὡς* M[d]A Br: *ὅσον* nius ‖ 16 *μὴ* addidi ex Holsteniana ‖ 17 *μὴ* iterat Holsteniana | *γοῦν* Holstenius: *αὐτῷ γοῦν* M[d]A Br | *ἀλλ' ἄλλου* M[d]ABr Hol-

καὶ ὀλίγον — τὸν δὲ φόβον πάντῃ, περὶ οὐδενὸς γὰρ φοβήσεται· τὸ δ' ἀπροαίρετον καὶ ἐνταῦθα. χρηστέον δὴ ἄρα καὶ θυμῷ καὶ φόβῳ ἐν νουθετήσει· ἐπιθυμίαν δὲ παντὸς φαύλου ἐξοριστέον· σίτων δὲ καὶ ποτῶν οὐκ αὐτὸς ἕξει ᾗπερ αὐτός· ἀφροδισίων δὲ τῶν φυσικῶν οὐδὲ τὸ ἀπροαίρετον, εἰ δ' ἄρα, ὅσον μέχρι φαντασίας προπετοῦς τῆς κατὰ τοὺς ὕπνους. ὅλως δ' αὐτὴ μὲν πάντων ἡ ψυχὴ ⟨ἡ⟩ νοερὰ τοῦ καθαιρομένου τούτων ἔστω καθαρά. βουλέσθω δὲ καὶ τὸ κινούμενον πρὸς τὸ ἄλογον τῶν σωματικῶν παθῶν ἀσυμπαθῶς κινεῖσθαι καὶ ἀπροσέκτως, ὥστε καὶ τὰς κινήσεις εὐθὺς [τε] λύεσθαι τῇ γειτνιάσει τοῦ λογιζομένου.

124 (5, 124 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας* (p. 29 A—B).

Τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο

---

stenius. quod manu recentiore superscriptum legitur *ως* (supra *ου*) et mox *καὶ* (supra *τὸ*) in Br, id manifesto adsumptum est ex editione secunda Gesneri qui coniecit *ἀλλ' ἄλλως εἶναι καὶ ἀπρ.* p. 24 mrg

1 *τε* pro *δὲ* Holstenius. *δὲ* etiam Plot. enn. I 2, 5 | *πάντα* Holstenius qui om. *περὶ* ‖ 2 *δὴ* M^d Br *δὲ* Holstenius: *μὴ* A ‖ 4 *σιτίων* Holstenius ‖ 5 *ᾗπερ* (*ἥπερ* M^d) M^dA Holstenius: *ἧσπερ* Br | *δὲ* Br Holstenius: *τε* vel *τὲ* M^dA ‖ 6 *μέχρι* libri Stob. et Holstenius. num *ἄχρι*? ‖ 7 *δὲ* M^d Br Holstenius ‖ 8 *ἡ ψυχὴ ἡ ν.* Holstenius l. c. p. 87: *ἡ ψυχὴ ν.* libri Stob. | *τούτων* etiam A compendiose. errat Gaisford ‖ 9 *ἄλογον* M^d Br Holstenius: *ἀνάλογον* A ‖ 10 *ἀπροσέκτως* A Holstenius: *ἀπροσεκτῶς* M^d Br ‖ 11 *ὥστε* M^dA Holstenius: *ὡς* Br | *εὐθὺς* (om. *τε*) Holstenius: *εὐθύς τε* M^dA Br sed *τε* et proximi vocabuli litterae *λυε* in litura A manu incerta ‖ 13 ecl. cum integro lemmate hab. MA (post ecl. 1, 88 Mein.) cum lemmate *Πλάτωνος* Tr. p. 37 (post ecl. 5, 82 Mein.) cum lemmate *σωκράτους* Br (post ecl. 5, 55 Mein.). v. *τὸ γάρ τοι* — p. 97, 6 *οὐκ οἶδεν* iterantur intra maius excerptum flor. 7, 76 Mein. (*Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας*) ‖ 15 *τὸ γάρ τοι* — p. 97, 2 *ὂν τῶν ἀγαθῶν* M^dA Br Plat.: *Φαντάζονται δέ τινες πολλάκις, καὶ δοκοῦσι τινὲς εἶναι, καὶ οἴονται τοῦτο εἶναι τῶν ἀνθρώπων πάντων μέγιστον ὄντων ἀγαθῶν* Tr. foedae interpolationis originem illustravi mus. Rh. XXXIX p. 400 sq. | *τοι γάρ τοι* M^d | *ὦ ἄνδρες* M^dA Br Plat. *ὦ Ἀθηναῖοι* ut videtur Stobaeus infra; fuerit igitur in archetypo *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*

[redacted]

στὶν ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι μὴ ὄντα· δοκεῖν γὰρ εἰδέναι στὶν ἃ οὐκ οἶδεν. οἶδε μὲν γὰρ οὐδεὶς τὸν θάνατον ὐδ᾽ εἰ τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ πάντων μέγιστον ὂν τῶν ιγαθῶν· δεδίασι δὲ ὡς εὖ εἰδότες, ὅτι μέγιστον τῶν ακῶν ἐστι. καὶ τοῦτο πῶς οὐκ ἀμαθία ἐστὶν αὕτη ἡ πονείδιστος, ἡ τοῦ οἴεσθαι εἰδέναι ἃ οὐκ οἶδεν; ἐγὼ ἱέ, ὦ ἄνδρες, τούτῳ καὶ ἐνταῦθα ἴσως διαφέρω τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰ δή τῳ σοφώτερός του φαίην εἶναι, τούτῳ ἄν, ὅτι οὐκ εἰδὼς ἱκανῶς περὶ τῶν ἐν Ἅιδου οὕτω καὶ οἴομαι οὐκ εἰδέναι· τὸ δὲ ἀδικεῖν καὶ ἀπειθεῖν τῷ βελτίονι, καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, ὅτι κακὸν καὶ αἰσχρόν ἐστιν οἶδα. πρὸ οὖν τῶν κακῶν, ὧν οἶδα ὅτι κακά ἐστιν, ἃ μὴ οἶδα εἰ καὶ ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει, οὐδέποτε φοβήσομαι οὐδὲ φεύξομαι.

125 (1, 46 Mein.) *Ἐπικτήτου* (fr. 1 III p. 65 ed. Schweigh.).

Ὁ τύχῃ βίος συμπεπλεγμένος ἔοικε χειμάρρῳ ποταμῷ· καὶ γὰρ ταραχώδης καὶ ἰλύος ἀνάμεστος καὶ δυσέμβατος καὶ τυραννικὸς καὶ πολύηχος καὶ ὀλιγοχρόνιος.

---

3 *πάντων* om. libri infra | *ὂν*] *ὧν* Br || 4 *ὡς*] *οι* vel *οἱ*, superscr. *να* *ὡς* compend. A, *ουθε* A mrg || 5 *καὶ τοῦτο πῶς* M[d] Tr. Br, Stob. infra, Plat., *καὶ του* (superscr. *το*) (?) *περὶ* A; *καί τοι πῶς* Eusebius praepar. evang. 13, 10 | *ἀμαθία* Stobaeus infra, Plat.: *ἂν* (*ἀν* M[d]) *εὐήθεια* M[d] Br, *ἂν ἀλήθεια* A Tr. qua ex diversitate emergat archetypi lectio *εὐήθεια* (superscr. *ἀμα*); temere *ἂν ἀμαθία* Gesn.[1] p. 46, inde vulg. | *αὕτη* om. Br | *ἡ* post *αὕτη* A ni fallor, flor. 7, Plat., om. M[d] Tr. Br || 6 *ἡ τοῦ*] *ἡ οὐ* praeterea superscr. nescio quid A, *ἡ τοῦ* A[2] mrg || 8 *ἀνθρώπων* delet Hirschig | *φαίην*] *φαίειν* M[d] || 9 *τούτῳ* vel *τούτω* M[d]A Br Platonis E F b d *τούτων* Tr. *τοῦτο* Platonis B D || 10 *τὸ*] *τῶν* Tr. | *ἀπειθεῖν* M[d] Tr. Br Platonis D F b *ἀπιθεῖν* A Platonis B *τὸ ἀπειθεῖν* Platonis E | *καὶ αἰσχρόν ἐστιν* M[d]A Br, Plat., *εἶναι τοῦτον* Tr. || 13 *εἰ καὶ* M[d]A Tr. Br, Theodoret. therapeut. p. 326 Gaisf., Euseb.: *εἰ* Platonis B D E F | *φοβήσομαι* M[d] Tr. Br, *φησομαι* A superscr. (*οβι*) A[2], *φοβήσομαι* Platonis B D E, *φοβηθήσομαι* Platonis F d Euseb. Theodoret. || 14 *φεύξομαι* (sic) Br Plat.: *φθέγξομαι* M[d]A Tr. || 15 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 5, 124 Mein.) Tr. p. 38 (post ecl. 5, 73 Mein.). recurrit haec et duae proximae in gnomologio Moschionis per H. Schenkelium edito *die Epikt. fragm.*

126 (1, 47 Mein.: fr. 2)

Ψυχὴ ὁμιλοῦσα ἀρετῇ ἔοικεν ἀενάῳ πηγῇ· καὶ γὰρ καθαρὸν καὶ ἀτάραχον καὶ πότιμον καὶ νόστιμον καὶ κοινωνικὸν καὶ πλούσιον καὶ ἀβλαβὲς καὶ ἀνώλεθρον.

127 (1, 48 Mein.: fr. 3)

Εἰ βούλει ἀγαθὸς εἶναι, πρῶτον πίστευσον ὅτι κακὸς εἶ.

128 (1, 49 Mein.: fr. 4 l. c. p. 66)

Βέλτιον ὀλιγάκις πλημμελεῖν ὁμολογοῦντα σωφρονεῖν πλεονάκις ἢ ὀλιγάκις ἁμαρτάνειν λέγοντα πλημμελεῖν πολλάκις.

129 (1, 50 Mein.: fr. 5)

Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ.

130 (1, 51 Mein.: fr. 6)

Μὴ οὕτω τὸ ἐκ τῆς δόξης ⟨αἰσχρὸν⟩ αἰσχύνου, ὡς τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας ἀπόφευγε.

131 (1, 52 Mein.: fr. 7)

Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν, μάθε καλῶς λέγειν. μα-

Vindob. a. 1888 p. 78 n. 11—13; item ecl. 131 est Moschionis n. 16, ecl. 133 Moschionis n. 18. cf. p. 98, 7. 16 adn. 100, 16 adn. 101, 8 adn. 105, 12 adn. de fonte Stobaei vide mus. Rh. XXXIX p. 537 Schenkl l. c. p. 10
1 ecl. hab. MA Tr. (post ecl. 1, 46 Mein.) Br (post ecl. 5, 68 Mein. id est Epicteti ench. c. 43); *τοῦ αὐτοῦ* Tr. A^2 mrg archetypi rationi minus convenienter: om. M, qui coniunctam habet eclogam cum priore, A^1 Br ‖ 2 *ἀεννάῳ* libri ‖ 4 post *ἀνώλεθρον* quod addit Br *τὸ ὕδωρ ἐκβλύζει*, glossatoris est, cf. Schweighaeuser l. c. p. 180 ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato MA^1 Tr., *τοῦ αὐτοῦ* add. A^2 mrg, nisi hoc lemma potius ad ecl. insequentem spectat ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato M, ubi cohaeret ecloga cum praegressa, A (de quo cf. ad 5) Tr. recurrit corp. Par. 300 Elt. (*Μοσχίωνος*) ‖ 8 *βέλτιον ὀλιγάκις ὁμολογοῦντα κατορθοῦν σωφρονεῖν πολλάκις ἢ ὀλιγάκις κτέ.* corp. Par. recte, opinor ‖ 9 *ἁμαρτάνειν* M^dA corp. Par.: *ἁμαρτεῖν* Tr. illud commendatur concinnitate ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato M, ubi cohaeret cum priore, A Tr. Br; *τοῦ αὐτοῦ* temere Gaisf. et hic et 7 ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. Br ‖ 14 *οὕτως* M^dA Br *οὕτω* Tr. | *ἐκ* ante *τῆς δόξης* om. A quem immerito secuti sunt Gaisford et Meineke | *αἰσχρὸν* inseruerunt Wachsmuth et Buecheler | *ἐκ* ante *τῆς ἀλ.* om. Tr. ‖ 16 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. Br. recurrit corp. Par. 301 Elt. (*Μοσχίωνος*) ‖ 17 *βούλει* Tr.: *θέλεις* M^dA Br corp. Par. illud puto praestare, cf. Halm lect. Stob. p. 29 adn. | *μάνθανε* corp. Par.

θῶν δὲ καλῶς λέγειν, πειρῶ καλῶς πράττειν, καὶ οὕτω καρπώσῃ τὸ καλῶς ἀκούειν.

132 (5, 84 Mein.: fr. 19 l. c. p. 71)

Ἐξέταζε σαυτὸν πότερον πλουτεῖν θέλεις ἢ εὐδαιμονεῖν. καὶ εἰ μὲν πλουτεῖν, ἴσθι ὅτι οὔτε ἀγαθὸν οὔτε ἐπὶ σοὶ πάντῃ, εἰ δὲ εὐδαιμονεῖν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ σοί. ἐπεὶ τὸ μὲν τύχης ἐπίκαιρον δάνειον, τὸ δὲ [τῆς εὐδαιμονίας] προαιρέσεως.

133 (5, 85 Mein.: fr. 20)

Καθάπερ ἔχιν ἢ ἀσπίδα ἢ σκορπίον ἐν ἐλεφαντίνῃ ἢ χρυσῇ θεώμενος κίστῃ οὐ διὰ τὸ πολυτελὲς τῆς ὕλης ἀγαπᾷς καὶ εὐδαιμονίζεις, ἀλλ' ὅτι λυμαντικὴ ἡ φύσις ἐκτρέπῃ καὶ μυσάττῃ, οὕτω καὶ ἐπειδὰν ἐν πλούτῳ καὶ ὄγκῳ τύχης θεάσῃ κακίαν ἐνοῦσαν, μὴ καταπλαγῇς τὸ περιλαμπὲς τῆς ὕλης, ἀλλὰ καταφρόνει τῆς ἐν τῷ τρόπῳ κιβδηλίας.

134 (5, 86 Mein.: fr. 21)

Ὁ πλοῦτος οὐ τῶν ἀγαθῶν, ἡ πολυτέλεια τῶν κακῶν, ἡ σωφροσύνη τῶν ἀγαθῶν. καλεῖ δὲ ἡ μὲν σωφροσύνη

---

1 *καλῶς* ante *πρ.* periit detrito margine A | *ποιεῖν* pro *πράττειν* Tr. ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. post ecl. 1, 52 Mein. cohaeret cum praegressa in M. *Ἐπικτήτου* addunt Schow Gaisford Meineke Gesneriana abducti traiectione ‖ 4 *πότερον* Tr.: *πότερα* M[d]A | *θέλεις ἢ*] litt. *θε* A[1] *εις* compendiose A rec. *ἢ* add. A[2] ‖ 5 *ὅτι* om. A | *ἀγαθὸν* A[2] in marg. sinistro; praeterea *πλουτεῖν εὐδαιμονεῖν διαφ* compendiose A[2] mrg ‖ 6 *ἐπὶ καιρον* (sic) A, ubi legi *ἐπὶ καίρου* falso dixerat Gaisford, unde male *ἐπικαίρου* coniecit Meineke. cf. infra p. 109, 10 ‖ 7 *τῆς εὐδαιμονίας* seclusi. addidit hoc qui in prioribus male iunxit *τὸ μὲν τύχης*. desideratur quod verbis *ἐπίκαιρον δάνειον* respondere voluit in hoc membro Epictetus, velut *τὸ δὲ πρ. κτῆσις ἀναφαίρετος* vel *τὸ δὲ κτ. ἀ. πρ.*, sim. *τὸ δὲ δῶρον ἐπίμονον* (sive *δωρεὰ ἐπίμονος*) *πρ.* ci. Wachsmuth. minus apte proposuit Schweighaeuser p. 183 *τὸ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, προαιρέσεως ἀίδιος καὶ ἀσφαλὴς κτῆσις* ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. cohaeret cum prioribus in M ‖ 10 supplevit non nulla A rec. in margine resarto velut *χιν* in voce *ἔχιν*, infra *γαπᾶς* in voce *ἀγαπᾷς* aliaque quae enotare operae pretium non est. idem dicendum de ecl. 133–136 ‖ 17 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. cohaeret cum prioribus in M

ἐπὶ τὴν εὐτέλειαν καὶ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ πλοῦτος ἐπὶ τὴν πολυτέλειαν, καὶ ἀφέλκει τῆς σωφροσύνης. δυσχερὲς ἄρα πλουτοῦντα σωφρονεῖν ἢ σωφρονοῦντα πλουτεῖν.

135 (5, 87 Mein.: fr. 22)

Ὥσπερ εἰ ἐν νηὶ ἐσπάρης ἢ ἐτέχθης, οὐκ ἂν ἔσπευδες αὐτῆς κυβερνήτης ὑπάρχειν ...... οὔτε γὰρ ἐκεῖ σοι φύσει ἡ ναῦς συνέστη οὔτε ἐνταῦθα ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ πάντῃ ὁ λόγος. ὅπερ οὖν σοι φυσικὸν καὶ συγγενές, ὁ λόγος, τοῦτο καὶ οἰκεῖον ἡγησάμενος τούτου ἐπιμελοῦ.

136 (5, 88 Mein.: fr. 23 l. c. p. 73)

Ἐν Πέρσαις μὲν γεννηθεὶς οὐκ ⟨ἂν⟩ ἔσπευδες οἰκεῖν τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' αὐτόθι διάγων εὐτυχεῖν· ἐν πενίᾳ δὲ γεννηθείς, τί σπεύδεις πλουτεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτόθι μένων εὐτυχεῖν;

137 (5, 89 Mein.: fr. 24)

Ὥσπερ ἐπὶ σμικροῦ σκίμποδος θλιβόμενον ὑγιαίνειν ἄμεινον ἢ ἐπὶ πλατείας κλίνης κυλινδούμενον νοσεῖν· οὕτω

---

1 *ἢ* pro *καὶ* M^d | *τὴν* ante *κτ.* om. A ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. cum ecloga priore iungunt M Tr. ‖ 7 post *ὑπάρχειν* alterum membrum intercidisse vidit Hieronymus Wolf. exspectes *οὕτω μηδ' ἐν πλούτῳ γεννηθεὶς ἐπιχείρει αὐτοῦ κύριος ὑπάρχειν*, sim. ‖ 8 *συνέσται* libri: corr. Buecheler et Wachsmuth ‖ 9 *ὁ λόγος* secludi vult Meineke ‖ 10 *τοῦτο* refinxit A rec. in margine resarto. aberravit Gaisford ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit corp. Par. 565 Elt. (*Ἐπικτήτου*) cf. Wachsmuth *stud.* p. 129 ‖ 12 *μὲν* frustra seclusit Meineke deceptus Gaisfordi indiligentia, habet etiam A compend. | *ἂν* addi iussit Schweighaeuser l. s. p. 184 ‖ 13 *ἀλλ' αὐτόθι* M^d Gesn.^{2} p. 71, inde vulg.: *αὐτόθι* A Tr. corp. Par. | *ἐντυχεῖν* M^d ‖ 14 *μένων* etiam Tr. p. 39 per compendium. hoc falso interpretatus *μᾶλλον* invexit Gesn.^{1} p. 48, inde vulg. ‖ 16 ecl. hab. lemmate non iterato M, ubi cohaeret cum priore, A Tr. eclogae pars altera recurrit corp. Par. 308 Elt. (*Μοσχίωνος*): *βέλτιόν ἐστιν ἐν μικρᾷ περιουσίᾳ συστελλόμενον εὐθυμεῖν ἢ ἐν μεγάλῃ* (*εὐθυμεῖν ἢ μεγάλη* flor. Laur. p. 239, 16 Mein.) *τυγχάνοντα δυστυχεῖν.* cf. etiam flor. 5, 28 Mein. ‖ 17 *μικροῦ* M^d ‖ 18 *πλατίασ* M^d | *κυλινδούμενον* (*καλινδ.* Tr.) M^d Tr.: *κυλινδόμ(ενον* suppl. A rec. in margine resarto) A quod recepit Meineke

[redacted]

καὶ ἐν μικρᾷ περιουσίᾳ βέλτιον συστελλόμενον εὐθυμεῖν ἢ ἐν μεγάλῃ τυγχάνοντα δυσθυμεῖν.

138 (5, 90 Mein.: fr. 25)

Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλὰ ἐπιθυμία· οὐδὲ πλοῦτος φόβου ἀπαλλάττει, ἀλλὰ λογισμός. κτησάμενος τοιγαροῦν τὸν λογισμὸν οὔτε πλούτου ἐπιθυμήσεις οὔτε πενίαν μέμψῃ.

139 (5, 91 Mein.: fr. 26 l. c. p. 74)

Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτνῃ καὶ φαλάροις καὶ τάπησιν οὔτε ὄρνις ἐπὶ βρώμῃ καὶ καλιᾷ ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ, ἀλλ' ἄμφω ἐπὶ ὠκύτητι, ὁ μὲν ποδῶν ὁ δὲ πτερῶν. καὶ σὺ τοιγαροῦν μὴ ἐπὶ τροφῇ καὶ σκέπῃ καὶ ἁπλῶς τῇ ἔξωθεν περιουσίᾳ μέγα ὀγκύλλου ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐποιίᾳ.

140 (5, 92 Mein.: fr. 27)

Τὸ καλῶς ζῆν τοῦ πολυτελῶς διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ ἐκ σωφροσύνης καὶ αὐταρκείας καὶ εὐταξίας καὶ κοσμιότητος [καὶ εὐτελείας] παραγίνεται, τὸ δὲ ἐξ ἀκολασίας καὶ τρυφῆς καὶ ἀταξίας καὶ ἀκοσμίας· τέλος δὲ τοῦ μὲν

---

1 εὐθυμεῖν M^dA: εὐδαιμονεῖν Tr. ‖ 2 τυγχάνοντα haud integrum: ἐν μεγάλῃ τύχῃ ὄντα ci. Schweighaeuser, μεγάλῃ ἐντυγχάνοντα vel μεγάλης τυχόντα maluit Meineke v. IV p. LVII. sed quod 'ex opposito respondeat illi συστελλόμενον' recte requirit Schweighaeuser. scripserim ἐν μ. τρυφῶντα vel ἐν μ. τύχῃ χλιδῶντα | δυσθυμεῖν M^d δυστυχεῖν (εῖν A rec. in marg. refecto) A Tr. ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. Br ‖ 4 εὐθυμία oscitantur Gesn.[2] p. 72, inde vulg. ‖ 5 φόβου M^d Tr. Br: φόβον ex A Gaisford et Meineke ‖ 6 τὸν seclusit Meineke | ἐπιθυμίαν Tr. ‖ 7 πενίαν A Tr.: πενία M^d πενίᾳ Br structura rariore ‖ 8 ecl. hab. lemmate non iterato M, ubi cohaeret cum priore, A Tr. cf. supra p. 34, 17. flor. 4, 93 Mein. Arr. Epict. diss. III 14, 11 sqq. Seneca ep. 41, 6. 47, 16. usus est hac ecloga Moschio corp. Par. 309 Elt. (Μοσχίωνος) ‖ 10 ῥώμῃ M^d βρώμῃ A χρώχῃ (unde χρόχῃ mire Gesn.[1]) Tr. ‖ 13 μέγα (μετὰ Tr.) ὀγκύλλου M^d Tr.: μάταια (sic) ὀγκοῦ A tritius vocabulum substituens reconditiori, non recte receperant Gaisford et Meineke ‖ 14 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. ‖ 15 διαφέρει] etiam huic eclogae adscripsit ΔΦ A rec. mrg. cf. p. 99, 5 adn. ‖ 16 ἐν Tr. | εὐταξίας coniectura restituit Gesn.[1] p. 48 mrg: εὐεξίας M^dA Tr. ‖ 17 καὶ εὐτελείας seclusit Hirschig misc. philol. p. 185 | δ' M^d

ἔπαινος ἀληθὴς τοῦ δὲ ψόγος. εἰ τοίνυν βούλει καλῶς ζῆν, μὴ ζήτει μετὰ πολυτελείας ἐπαινεῖσθαι.

141 (5, 93 Mein.: fr. 28 l. c. p. 75)

Μέτρον ἔστω σοι παντὸς σίτου καὶ ποτοῦ ἡ πρώτη τῆς ὀρέξεως ἔκπλησις, ὄψον δὲ καὶ ἡδονὴ αὐτὴ ἡ ὄρεξις· καὶ οὔτε πλείονα τῶν δεόντων προσοίσῃ, οὔτε ὀψοποιῶν δεήσῃ, ποτῷ τε τῷ παραπεσόντι ἀρκεσθήσῃ.

142 (5, 94 Mein.: fr. 29)

Τὰς σιτήσεις ποιοῦ μὴ πολυτελεῖς καὶ σκυθρωπάς, ἀλλὰ λαμπρὰς καὶ εὐτελεῖς, ἵνα μήτε διὰ τὰ σωματικὰ αἱ ψυχαὶ ταράττωνται μήτε φενακιζόμεναι πρὸς τῶν ἡδονῶν τῶν σωματικῶν ὀλιγωρῶσιν, ἐπεί τοι βλάπτονται τρυφῶντα μὲν παραυτίκα νοσοῦντα δὲ εἰσαῦθις τὰ σώματα.

143 (5, 95 Mein.: fr. 30)

Φρόντιζε ὅπως σε μὴ τὰ ἐν τῇ γαστρὶ σιτία πιαίνῃ, ἀλλ' ἡ ἐν τῇ ψυχῇ εὐφρασία, ἐπεὶ τὰ μὲν ἀποσκυβαλί-

---

2 inde a verbis *μὴ ζήτει* incipit S cuius quinque priora folia exaravit manus recens. non utor his foliis (S rec.) nisi ubi discrepant a Tr. ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore in M ‖ 5 *ἔμπλησις* libri: corr. Hieron. Wolf ‖ 7 *δεηθήσῃ* M^d^A S rec. *δεήσῃ* Tr. | cf. Musonius Stobaei flor. 17, 43 Mein. *ἀρκούμενα τοῖς παραπεσοῦσι* ‖ 8 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. ‖ 9 *αἰτήσεις* A *σΐ* superscr. A² | *πολυτελεῖς* M^d^A: *ἀνειμένας* Tr. ‖ 10 ante *λαμπρὰς* add. *καὶ* A quod immerito receperunt Gaisford et Meineke. longius aberraverat Iacobs lect. Stob. p. 53 | *λαμπρὰς* libri: *ἱλαρὰς* ci. Meineke ‖ 11 *ταρατάττονται* (sic fere) A | *μήτε* ante *φενακ.* om. Tr. | *πρὸς* M^d^A: *καὶ* Tr. *πρὸς τῶν ἡδ. καὶ τῶν σωμ. ὀλ.* ci. Iacobs l. c. p. 54. malim *πρὸς τῶν ἡδ. ὀλιγωρῶσι τῶν σωμ.* ‖ 12 *ἐπεί τοι* Iacobs: *ἔπειτα* libri | *βλάπτονται* libri nisi quod *βλάπτωνται* M^d^ m. sec. ‖ 13 *πλοῦτον* pro *παραυτίκα* Tr. | *δὲ* om. A ‖ 15 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. recurrit corp. Par. 566 Elt. (post eclogam *Ἐπικτήτου* lemmate non iterato) ‖ 16 *σιτία* M^d^A (sic) corp. Par.: *μόνον* (om. *σιτία*) Tr. p. 40 | *πιαίνῃ* Maxim. c. 27 p. 612 Combef.: *ἐπαινῇ* (vel -*ῇ*) M^d^A Tr. corp. Par. illud Epicteto vindicavit Vpton. *ἐπαίρῃ* Schowii duo ex emend. quod verum videtur Schweighaeusero p. 187, item Hirschigio qui delenda censet v. *ὁ ἔπαινος* (p. 103, 1) probante Meinekio. cf. mus. Rh. XLI p. 62 sq. ‖ 17 *εὐφρασία* libri Stob. corp. Par. nisi quod *εὐφρανσία* M^d^

ζεται, καὶ συνεκρεῖ ὁ ἔπαινος· ἣ δὲ κἂν ἡ ψυχὴ χωρισθῇ διὰ παντὸς ἀκήρατος μένει.

144 (5, 96 Mein.: fr. 31 l. c. p. 76)

Ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μέμνησο ὅτι δύο ὑποδέχῃ, σῶμα καὶ ψυχήν, καὶ ὅ τι ἂν τῷ σώματι δῷς τοῦτο εὐθὺς ἐξέχεας, ὅ τι δ' ἂν τῇ ψυχῇ διὰ παντὸς τηρεῖς.

145 (5, 97 Mein.: fr. 32)

Μὴ συγκεράσας ἅμα ὀργὴν πολυτελείᾳ προσενέγκῃς· πολυτέλεια μὲν ἐμπηδήσασα τῷ σώματι μετ' οὐ πολὺ οἴχεται, ἡ δὲ ὀργὴ ἐνδῦσα τῇ ψυχῇ ἐπὶ τὸ μήκιστον μένει. σκόπει τοιγαροῦν, ὅπως μὴ ὑπ' ὀργῆς ἐξαχθεὶς τοὺς δαιτυμόνας πολυτελῶς ὑβρίσῃς, ἀλλὰ μᾶλλον μεθ' ἡμερότητος εὐτελῶς εὐφράνῃς.

146 (5, 98 Mein.: fr. 12 l. c. p. 68)

Αἰσχρὸν τοῖς τῶν μελιττῶν δωρήμασι γλυκάζοντα τὴν κατάποσιν, τὸ τῶν θεῶν δῶρον πικράζειν, τὸν λόγον, τῇ κακίᾳ.

1 ὁ ἔπαινος M^dA corp. Par.: ὡς ὀρους (ὁ ῥοῦς S rec.) Tr. ./· γρ ὡς (vel καὶ compend.) ὁ ῥοῦσ A m. rec. in refecto margine. glossema hoc esse (corruptum fortasse ex ὡς οὖρος) vidit Schweigh. confer quod modo irrepsit μόνον (p. 102, 16) pro genuino σιτία ‖ 2 μενεῖ A ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. recurrit corp. Par. 567 (lemmate post Ἐπικτήτου eclogam non iterato) ‖ 4 μέμνησο ὅτι M^dA corp. Par.: μελέτα τίσι τὰ Tr. p. 40 ‖ 5 δὸς Tr. | τοῦ pro τοῦτο corp. Par. | εὐθὺς etiam A, non εὐθέως quod scripsit Meineke deceptus nota Gaisfordi, qui erravit etiam in proximis ‖ 6 ἂν om. Tr. ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. ‖ 8 προσένεγκαι Tr. ‖ 9 ⟨ἐπεὶ ἡ⟩ πολ. non recte Meineke | ἐμπηδήσασα Halm lect. Stob. p. 24: πηδήσασα M^dA Tr. εἰσ superscr. A² quod recepit Meineke; ἐπιπηδήσασα Iacobs lect. Stob. p. 54 ‖ 10 ἡ δὲ ὀργὴ ἐνδῦσα τῇ ψυχῇ MA (sed pro ἡ in duarum litt. spatio nescio quid correxit A¹ ut videtur, eadem manus ἡ superscr.): ἣν δὲ ὀργὴν ἐνδῦσ (vel -ὺς, om. τῇ ψυχῇ) Tr. | μένῃ Tr. ‖ 11 pro ἐξαχθεὶς quid voluerit A¹ nec ego nec Mekler extricavimus, ἐξαχθεὶς in margine resarto A rec. ‖ 13 εὐφρανῇσ M^dA sed ει compendiose supra α add. A manu inc. εὐφρανεῖς Tr. ‖ 14 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. (post ecl. 5, 97 Mein.) Br (post ecl. 5, 90 Mein.). ecloga cum priore cohaeret M. recurrit Maxim. c. 59 p. 669 Combef. (Πυθαγόρου) ‖ 16 τῶν κατὰ πόσιν Tr. | τὸ τῶν θεῶν (τοῦ Θεοῦ Max.) δῶρον πικράζειν (πικρὸν Tr.) τὸν λόγον M^d Tr. Br Max. ex corr.

147 (5, 99 Mein.: fr. 33 l. c. p. 77)

Μελέτω σοι ἐν τοῖς σιτίοις, ὅπως [σοι] οἱ ὑπουργοῦντες μὴ πλείους τῶν ὑπουργουμένων ὑπάρχωσιν· ἄτοπον γὰρ ὀλίγαις στιβάσι πολλὰς δουλεύειν ψυχάς.

148 (5, 100 Mein.: fr. 34)

Ἄριστον μὲν εἰ κἀν ταῖς παρασκευαῖς χειρουργῶν κἀν ταῖς τροφαῖς ἑστιώμενος κοινωνεῖς τοῖς θεράπουσι τῶν παρόντων. εἰ δὲ τὸ τοιόνδε δυσχερὲς τῷ καιρῷ ὑπάρχοι, μέμνησο ὅτι μὴ κάμνων ὑπὸ καμνόντων ὑπουργῇ, ἐσθίων ὑπὸ μὴ ἐσθιόντων, πίνων ὑπὸ μὴ πινόντων, [ἐσθίων] λαλῶν ὑπὸ σιωπώντων, ἀνειμένος ὑπὸ συνεσταλμένων· καὶ οὔτε αὐτὸς φλεγμῆνας ἄτοπον πείσῃ οὔθ' ἕτερον ἀγριάνας χαλεπὸν ἐργάσῃ.

149 (5, 101 Mein.: fr. 35 l. c. p. 78)

Ἐρίζειν καὶ φιλονεικεῖν πάντῃ μὲν ἀνοίκειον, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς παρὰ πότον ὁμιλίαις ἀπρεπές. οὔτε γὰρ ἂν μεθύων νήφοντα διδάξειέ τις οὔτ' αὖ μεθύων πρὸς νήφοντος πεισθείη. ἔνθα δ' ἂν μὴ παρῇ πειθοῦς τέλος, εἰκῇ σε παρέχεις διατείνεσθαι.

A² *τὸ τῶν θ. λόγον πικράζειν τὸν* (sic) *δῶρον* A¹: *τὸ τῶν θ. δ. τὸν λόγον π.* tacite Gesn.² p. 72, inde vulg. '*τὸν λόγον* fuit margini inpositum' Buecheler

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore M Tr. ‖ 2 *σοι* inter *ὅπως* et *οἱ* seclusi tamquam dittographiam ‖ 3 *πλείους* MᵈA: *πλουσιώτεροι* Tr. ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato S rec. Tr. p. 40 ‖ 7 *κοινωνεῖς* ci. Gesn.¹ p. 50 mrg qua emendatione 'nihil certius' censet Schweighaeuser p. 189: *κυβερνᾷς* Tr. | *θεράπουσι* ci. Gesn.¹ l. c. idque ipsum offert S rec.: *θεραπεύουσι* Tr. ‖ 9 *μέμνησο κτέ.*] Seneca ep. 47, 4 *nocte tota ieiuni mutique perstant* | *ὑπὸ καμνόντων* Epicteti ed. Basil. a. 1554: *ὑπ' ὀκνούντων* Tr. ‖ 11 *ἐσθίων* tacite seclusit Gesn.¹ l. c. | *ἀνειμένος* (ut tacite scripserat Gesn.¹) S rec.: *ἀνοιμένον* Tr. ‖ 12 *οὐδέτερον* (*οὐδ' ἕτ.* Gesn.¹) Tr.: corr. Meineke ‖ 14 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. ‖ 15 *ἀνοίκειον* Mᵈ . . . *κειον* legi potest in A ubi *ἄτοπον* in margine redintegrato man. rec.: *ἄτοπον* Tr. illatum fortasse ex v. 12 ‖ 16 *δ'* Mᵈ ‖ 17 *διδάξῃ τίς* Mᵈ *διδάξει τις* (*ξει τις* suppl. A² in margine dextro) A Tr.: corr. Schweighaeuser p. 190 | in voce *οὔτ'* suppl. *οὔ* per compendium A² | *αὖ* A Tr.: *ἂν* Mᵈ ‖ 18 *πειθοῦς* MᵈA: *νῆψις* Tr. ‖ 19 *εἰκῇ* Mᵈ Tr.: *ἐκεῖ* A *γρ. εἰκῇ* A² in margine

150 (5, 102 Mein.: fr. 36)

Οἱ τέττιγες μουσικοὶ οἱ δὲ κοχλίαι ἄφωνοι, χαίρουσι δὲ οἳ μὲν ὑγραινόμενοι οἳ δὲ ἀλεαινόμενοι. ἔπειτα προκαλεῖται τοὺς μὲν ἡ δρόσος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδύνουσι· τοὺς δ' αὖ διεγείρει ἀκμάζων ὁ ἥλιος, καὶ ἐπ' αὐτῷ ᾄδουσι. τοιγαροῦν εἰ βούλει μουσικὸς καὶ εὐάρμοστος ὑπάρχειν ἀνήρ, ἡνίκ' ἂν ἐν τοῖς πότοις ὑπὸ τοῦ οἴνου δροσισθῇ ἡ ψυχή, τότε αὐτὴν μὴ ἔα προϊοῦσαν μολύνεσθαι· ἀλλ' ἡνίκ' ἂν ἐν τοῖς συνεδρίοις ὑπὸ τοῦ λόγου διαπυρωθῇ, τότε θεσπίζειν καὶ ᾄδειν τὰ τῆς δικαιοσύνης κέλευε λόγια.

151 (5, 103 Mein. fr. 37 l. c. p. 79)

Τὸν προσομιλοῦντα τριχῇ διασκοποῦ, ἢ ὡς ἀμείνονα ἢ ὡς ἥττονα ἢ ὡς ἴσον. καὶ εἰ μὲν ἀμείνονα, ἀκούειν χρὴ καὶ πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ δὲ ἥττονα, πείθειν, εἰ δὲ ἴσον, συμφωνεῖν· καὶ οὔ ποτε ἁλώσῃ φιλονεικίας.

---

resarto | *παρέχεις* A: *παρέχει* Md Tr. | *διατείνεσθαι* libri sed *διατείν..σθαι* (superscr. *εσ*) nunc A ubi *είνεσθαι* A², eadem m. superscr. *εσ*, sed ante *σθ* litterae *σ* a manu prima scriptae vestigium

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. recurrit corp. Par. 553 Elt. (*Ἐπικτήτου*) ‖ 2 *ἄφωνοι* MdA corp. Par.: *ξηροί* Tr. et S rec. quod commemoro quia in S rec. correctum est ex vocabulo quod *ἄφωνοι* fuisse negat Mekler. 'fuitne *ἄμουσοι*?' Buecheler. glossema est *ξηροὶ* voci *ἀλεαινόμενοι* olim adscriptum, confirmat hoc unus ex Schowianis *ubi super ἀλεαιν. inter lineam ξηροί* ‖ 3 *ἀλλεαινόμενοι* corp. Par. ‖ 4 *δρόσος* MdA corp. Par.: *δρῦς* Tr. ‖ 5 *ἐπ' αὐτῷ* A sicut scribi voluit Halm lect. Stob. p. 29 adn.: *ἐν αὐτῷ* MdTr. corp. Par. ‖ 7 *ἡνίκ' ἂν ἐν* Iacobs lect. Stob. p. 55: *ἡνίκα ἐν* Md *ἡνίκα μὲν* A Tr. corp. Par.; *ἡνίκ' ἂν μὲν ἐν* Meineke ‖ 8 *προϊοῦσαν μολύνεσθαι* MdA corp. Par.: *προεῖσαν μολύνεται* Tr. *προίσαν μολύνεσθαι* S rec. ‖ 9 *συνεδρίοις* Md Tr. corp. Par. *ἀνυδρίοις* A sed A rec. *γρ' συ* (tum novo versu) *εδρίοις* in marg. resarto, cui eadem m. praefigit *τ̃ ἀνυδρι̃* ‖ 12 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. recurrit corp. Par. 311 Elt. (*Μοσχίωνος*) ‖ 13 *ἄμεινον* corp. Par. ‖ 14 *ἴσον* MdA corp. Par. *ἴσον* Tr. ‖ 15 *εἰ δὲ ἥττονα* MdA corp. Par.: *τὸν δὲ ἥττονα* Tr. | *πείθειν* sicut coniecerat Hieronymus Wolf corp. Par.: *ἀπειθεῖν* MdA Tr.; *εὖ πείθειν* ci. Gesn.¹ p. 50 mrg *ἀναπείθειν* Iacobs l. c. ‖ 16 *καὶ — φιλονεικίας* om. corp. Par. | *ἀλώσει* Md

152 (5, 104 Mein. fr. 38)

Ἄμεινον τῇ ἀληθείᾳ συγχωρήσαντα τὴν δόξαν νικᾶν ἢ τῇ δόξῃ συγχωρήσαντα πρὸς τῆς ἀληθείας ἡττᾶσθαι.

153 (5, 105 Mein.: fr. 39)

Ζητῶν τὴν ἀλήθειαν οὐ ζητήσεις τὸ ἐκ παντὸς τρόπου νικᾶν· καὶ εὑρὼν τὴν ἀλήθειαν ἕξεις τὸ μὴ νικᾶσθαι.

154 (5, 106 Mein.: fr. 40 l. c. p. 80)

Ἡ ἀλήθεια παρ' αὐτῇ νικᾷ, ἡ δὲ δόξα παρὰ τοῖς ἔξω.

155 (1, 54 Mein.: fr. 8 l. c. p. 66)

Ἐλευθερία καὶ δουλεία τὸ μὲν ἀρετῆς ὄνομα τὸ δὲ κακίας, ἄμφω δὲ προαιρέσεως ἔργα. οἷς δὲ προαίρεσις οὐ κοινωνεῖ, τούτων ψαύει μὲν οὐδέτερον· ψυχὴ δὲ δεσπόζειν εἴωθε σώματος καὶ ὅσα τῶν ἀμφὶ σῶμα προαιρέσεως ἀκοινώνητα. οὐδεὶς γὰρ δοῦλος, τὴν προαίρεσιν ὑπάρχων ἐλεύθερος.

156 (1, 55 Mein.: fr. 9 l. c. p. 67)

[Κακὸς] δεσμὸς σώματος μὲν τύχη ψυχῆς δὲ κακία. ο μὲν γὰρ τὸ σῶμα λελυμένος τὴν δὲ ψυχὴν δεδεμένος δοῦλος, ὁ δ' αὖ τὸ σῶμα δεδεμένος τὴν δὲ ψυχὴν λελυμένος ἐλεύθερος.

157 (1, 56 Mein.: fr. 10)

Τὸν μὲν τοῦ σώματος δεσμὸν λύει καὶ φύσις διὰ

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato M, ubi cohaeret cum priore, A S rec. Tr. ‖ 5 ζητήσεις (ιε supra) A¹ ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cum priore cohaeret ecloga in M ‖ 8 παρ' αὐτῇ Mᵈ Tr. ‖ 9 ἔξω] ἔξῳ M ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. (post ecl. 5, 106 Mein.). cohaeret ecloga cum priore M ‖ 12 ἄμφω δὲ usque ad fin. om. Tr. ‖ 17 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore M ‖ 18 κακὸς iure suspectum Schweighaeusero. aut ego fallor aut prioris eclogae verbis οὐδεὶς γὰρ δοῦλος idem ille lector adscripsit κακός, qui infra (p. 107, 8) δουλεία interpretatus est per κακία. cf. ecl. 155 init. glossema mihi imposuit act. soc. phil. Lips. II p. 35 ‖ 19 ὁ μὲν γὰρ τὴν ψυχὴν λελυμ. sed supra lin. το σῶμα S rec. ‖ 22 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore M ‖ 23 διὰ om. Tr.

[redacted]

θανάτου καὶ κακία διὰ χρημάτων, τὸν δὲ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ διὰ μαθήσεως καὶ ἐμπειρίας καὶ ἀσκήσεως.

158 (1, 57 Mein.: fr. 11)

Εἰ βούλει ἀταράχως καὶ εὐαρέστως ζῆν, πειρῶ τοὺς συνοικοῦντάς σοι σύμπαντας ἀγαθοὺς ἔχειν. ἕξεις δὲ ἀγαθούς, εἰ τοὺς μὲν ἑκόντας παιδεύοις, τοὺς δὲ ἄκοντας ἔπειτα κεχειρωμένους ἀπολύοις. συμφεύξεται γὰρ τοῖς φυγοῦσιν ἡ μοχθηρία ἅμα καὶ ἡ δουλεία, συνυπολειφθήσεται δὲ τοῖς συμμένουσί σοι ἡ χρηστότης καὶ ἡ ἐλευθερία.

159 (5, 107 Mein.: fr. 41 l. c. p. 80)

Βέλτιον μετὰ ἑνὸς ἐλευθέρου ζῶντα ἄφοβον καὶ ἐλεύθερον ὑπάρχειν ἢ μετὰ πολλῶν . . . δουλεύειν.

160 (5, 108 Mein.: fr. 42)

Ὅπερ φεύγεις παθεῖν, τοῦτο μὴ ἐπιχείρει διατιθέναι· φεύγεις δὲ δουλείαν, φυλάσσου τὸ δουλεύεσθαι. ὑπομέ-

1 καὶ κακία M[d]A S rec.: καὶ ἡ κακία Tr., inde vulg. || 2 ἐμπειρίας M[d]A: μεγαλοψυχίας Tr. || 3 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. recurrit ecloga cum lemm. Ἐπικτήτου Anton. I c. 56 p. 67 Maxim. c. 55 p. 661 Combef., cum lemm. Ῥωμύλου Mel. Aug. XIX 17 ut testatur Wachsmuth *stud.* p. 120 adn. 1 || 5 σύμπαντας M[d]Tr.: πάντας A || 6 παιδεύοις libri nisi quod παιδεύεις A || 7 ἔπειτα κεχειρωμένους (-ουμένους Tr.) quod habent libri omnes in marginem relegavit Gesn.[1] p. 50, inde vulg. ἔπειτα οὐ (debuit μὴ) κεχ. proposuit Schweighaeuser p. 182 'ubi non subegeris' | ἀπολύεις A || 8 δουλεία M[d]A: κακία Tr. glossema manifestum (cf. ecl. 156 adn.) non retinere debuit Meineke | συνυπολειφθήσεται (quod habet etiam Ant. et mel. Aug.) tacite Gesn.[2] p. 6: συναπολειφθήσεται M[d]A Tr. συνυπολ. ex συναπολ. corr. S rec. || 11 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. (post ecl. 1, 57 Mein.) || 12 ἄριστον M[d]A quod recepit Meineke: βέλτιον Tr. fort. κρεῖττον || 13 lacunam signavi exspectans ἢ μετὰ πολλῶν δούλων περίφοβον δουλεύειν coll. Epict. ench. c. 12 || 14 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. verba ὅπερ — διατιθέναι recurrunt corp. Par. 306 Elt. (Μοσχίωνος); cf. Gildemeister ad Sexti sent. 179 p. 30 | 15 ὅπερ M[d]A corp. Par.: ὃ Tr. | ἐπιχείρ (ει superscr.) (ει compend.) etiam A, fallitur Gaisford || 16 φεύγεις] εἰ superscr. S rec. | γὰρ (δὲ superscr.) A δὲ superscr. A[2] | τὸ om. Tr. | δουλοῦσθαι ci. Hirschig cui adsentitur Meineke frustra, vide p. 108, 13

νων γὰρ δουλεύεσθαι, αὐτὸς ὑπάρχειν πρότερον ἔοικας δοῦλος· οὔτε γὰρ κακία ἀρετῇ κοινωνεῖ οὔτε ἐλευθερία δουλείᾳ.

161 (5, 109 Mein.: fr. 43)

Ὥσπερ ὁ ὑγιαίνων οὐκ ἂν ὑπὸ νοσούντων βούλοιτο θεραπεύεσθαι οὐδὲ τοὺς συνοικοῦντας ἑαυτῷ νοσεῖν, οὕτως οὐδ' ὁ ἐλεύθερος ἀνάσχοιτ' ἂν ὑπὸ δούλων ὑπηρετεῖσθαι ἢ τοὺς συμβιοῦντας ἑαυτῷ δουλεύειν.

162 (5, 110 Mein.: fr. 44 l. c. p. 81)

Εἰ βούλει δούλων ἐκτὸς ὑπάρχειν, αὐτὸς ἀπολύθητι δουλείας· ἔσῃ δ' ἐλεύθερος, ἐὰν ἀπολυθῇς ἐπιθυμίας. οὔτε γὰρ Ἀριστείδης οὔτε Ἐπαμεινώνδας οὔτε Λυκοῦργος πλουτοῦντες καὶ δουλευόμενοι ὃ μὲν δίκαιος ὃ δὲ σωτὴρ ὃ δὲ θεὸς ἀνηγορεύθησαν, ἀλλ' ὅτι πενόμενοι τὴν Ἑλλάδα δουλείας ἀπέλυον.

163 (5, 111 Mein.: fr. 45)

Εἰ βούλει σοι τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖσθαι, μιμοῦ τὸν Σπαρτιάτην Λυκοῦργον· ὃν γὰρ τρόπον οὗτος οὐ τείχεσι

1 acutius Seneca et brevius de tranqu. animi IX 3: *adsuescamus . . . servis paucioribus servire* | *ὑπάρχων πρότερον* (corr. ex -*ρος*) S rec. | *πρότερον* om. A sed addidit *πρότερον* (vel -*ος*) A[2] in margine ex parte resarto | *κακίας* post *ἔοικας* addi vult Hirschig probante Meinekio ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. ‖ 6 *οὔτε* M[d]A Tr.: corr. Meineke | *ἑαυτῷ* M[d] Tr. *αὐτῷ* ut videtur A[1], corr. in *ἑαυτῷ* ni fallor A[2] ‖ 7 *οὐδὲ* Halm lect. Stob. p. 24, *οὐδ' ὁ* Meineke: *οὔτε* (*οὔτ'* A) M[d]A Tr. ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. (post ecl. 5, 109 Mein.) Br (post ecl. 5, 98 Mein.). eclogae particula prior (*εἰ βούλει* — 11 *ἐπιθυμίας*) recurrit corp. Par. 554 Elt. lemm. *Ἐπικτήτου* non iterato ‖ 10 *εἰ βούλει* M[d]A Br corp. Par.: *ὅστις θέλει* Tr.; *ὅστις θέλεις* Gesn.[1] p. 52, inde vulg. ‖ 11 *δὲ τοιοῦτος* pro *δ' ἐλεύθερος* Br | *ἐὰν* M[d]A Br corp. Par.: *ἂν* Tr. ‖ 12 *ἐπαμινώνδας* Tr. ‖ 13 *ὁ δὲ θεὸς ὁ δὲ σωτὴρ* M[d] Tr. Br *ὁ δὲ θεὸς* (β) *ὁ δὲ σωτὴρ* (α) traiecit numeris supra additis A[2] ‖ 14 *ἀνηγορεύθησαν* M[d]A Br: *προσηγορεύθησαν* Tr. ‖ 16 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. recurrit ecloga flor. Laur. p. 166, 21 Mein. (*Ἐπικτήτου*); corp. Par. 555 Elt. lemmate *Ἐπικτήτου* non iterato. cf. gnomol. Vatic. 69 Sternb. ‖ 17 *εἰ βούλει σοι* M[d] A corp. Par.: *εἰ θέλεις* Tr. vide Halm lect. Stob. p. 29 adn. ‖ 18 *οὗτος* om. corp. Par. | *τείχεσσι* M[d]

τὴν πόλιν ἔφραξεν, ἀλλ' ἀρετῇ τοὺς ἐνοικοῦντας ὠχύρωσε καὶ διὰ παντὸς ἐτήρησεν ἐλευθέραν τὴν πόλιν· οὕτω καὶ σὺ μὴ μεγάλην αὐλὴν περιβάλλου καὶ πύργους ὑψηλοὺς ἀνίστα, ἀλλὰ τοὺς ἐνοικοῦντας εὐνοίᾳ καὶ πίστει καὶ φιλίᾳ στήριζε, καὶ οὐδὲν εἰς αὐτὴν εἰσελεύσεται βλαβερόν, οὐδ' ἂν τὸ σύμπαν τῆς κακίας παρατάξηται στῖφος.

164 (5, 112 Mein.: fr. 46 l. c. p. 82)

Μὴ πίναξι καὶ γραφαῖς τὴν οἰκίαν σου περίβαλλε, ἀλλὰ σωφροσύνῃ κατάγραφε· τὸ μὲν γὰρ ἀλλοῖον, τῶν ὀφθαλμῶν ἐστιν ἐπίκαιρος γοητεία· τὸ δὲ σύμφυτος καὶ ἀνεξάλειπτος καὶ ἀίδιος οἰκίας κόσμος.

165 (5, 113 Mein.: fr. 47)

Ἀντὶ βοῶν ἀγέλης πειρῶ φίλων ἀγέλας ἐναγελάζεσθαί σου τῇ οἰκίᾳ.

166 (5, 114 Mein.: fr. 48)

Ὥσπερ λύκος ὅμοιον κυνί, οὕτω καὶ κόλαξ καὶ μοιχὸς καὶ παράσιτος ὅμοιον φίλῳ. πρόσεχε τοιγαροῦν, μὴ ἀντὶ κυνῶν φυλάκων λάθῃς λυμεῶνας εἰσδεχόμενος λύκους.

---

1 τοὺς ἐνοικοῦντας hic et 4 suspectum Buechelero. ceterum cf. gnomol. Byz. 211 p. 200 Wachsm. Stob. flor. 46, 82 Mein. ‖ 2 ἐλευθέραν τὴν πόλιν M^{d}A Tr. τὴν πόλιν ἐλευθέραν corp. Par.: ἐλευθέραν (om. τὴν πόλιν) flor. Laur. rectius ‖ 3 post αὐλὴν inseri iubet τῇ οἰκίᾳ Meineke, vix recte. vide initium eclogae proximae | περιβάλλου M^{d} flor. Laur. quod recepi: περίβαλλε A Tr. περίβαλε corp. Par. ‖ 4 τοὺς bis M^{d} ‖ 5 εἰς om. Tr. | αὐτὴν, id est οἰκίαν. an delenda sunt v. εἰς αὐτήν? sed vide ad v. 1. ceterum conferatur illud μηδὲν εἰσίτω κακόν vel etiam Solonis eleg. 4, 27 p. l.[4] II p. 37 B. ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. recurrit ecloga flor. Laur. p. 166, 21 Mein. lemmate non iterato, vide ad ecl. priorem ‖ 8 σου om. flor. Laur. fortasse recte ‖ 9 ὅν post ἀλλοῖόν addi vult Meineke probabiliter ‖ 10 ἐπίκαιρος M^{d}A S rec. flor. Laur.: ἐπίκουρος Tr. ‖ 12 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore M. recurrit flor. Laur. p. 166, 21 Mein. lemmate non iterato ‖ 13 ἐναγελίζεσθαι M^{d} ‖ 15 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore M. recurrit flor. Laur. l. c. lemmate non iterato ‖ 17 ὅμοιον M S rec., flor. Laur., sine acc. A: ὅμοιος Tr. | τοιγαροῦν libri, etiam A (errat Meineke): τοίνυν flor. Laur. cf. supra ecl. 138. 150 ‖ 18 φυλάκων om. A (suppl. in margine superiore A^{2}) flor.

167 (5, 115 Mein.: fr. 49)

Τὸ μὲν γύψῳ λευκανθίζουσαν σπουδάζειν θαυμάζεσθαι τὴν οἰκίαν ἀπειροκάλου, τὸ δὲ ἤθος χρηστότητι κοινωνίας λαμπρύνειν φιλοκάλου ἅμα καὶ φιλανθρώπου.

168 (5, 116 Mein.: fr. 50)

Ἐὰν θαυμάζῃς τὰ μικρὰ πρὸ τῶν μεγάλων, καταφρονήσῃ, ἐὰν δὲ καταφρονήσῃς τῶν μικρῶν, μεγάλως θαυμασθήσῃ.

169 (5, 117 Mein.: fr. 51)

Οὐδὲν μικρότερον φιληδονίας καὶ φιλοκερδείας καὶ ἀλαζονείας· οὐδὲν κρεῖσσον μεγαλοψυχίας καὶ πρᾳότητος καὶ φιλανθρωπίας.

170 (3, 77 Mein.: fr. 13 l. c. p. 68)

Laur. | *λυμεῶνας εἰσδ. λύκους* M[d] Tr.: *εἰσδ. λυμεῶνας λύκους* A flor. Laur. recepit Meineke. Buechelero suspectum est tam *φυλάκων* quam *λυμεῶνας*

1 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore M. recurrit flor. Laur. l. c. lemmate non iterato. cf. Iuvenalis 14, 59—74 ‖ 2 *τὸ* A flor. Laur.: *τῶ* M[d] Tr. ‖ 3 *ἤθους* flor. Laur. ubi mox *καὶ* additur ante *κοιν.* fortasse recte ‖ 4 *ἅμα* M[d] flor. Laur.: *ἁμα* (sine acc.) *τὲ* A *τε ἅμα* Tr. hoc non recte reliquit Meineke. poterat etiam *φιλοκάλου ἅμα τε καὶ φ.* aut *φιλοκάλου καὶ ἅμα φ.* | *φιλάνθρωπος* flor. Laur. ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. ‖ 6 *θαυμάσῃς* ci. Meineke | *πρὸ τν* (ω superscr.) A[2]: *τῶν* M[d] *πρῶτ* A[1] *πρῶτον* Tr.; *πρὸς τῶν* ci. Gaisford | *καταφρονήσῃ* A: *καταφρονήσεις* M[d] *ἀξιωθήσῃ* Tr.; *πρῶτον, μεγάλων ⟨οὐκ⟩ ἀξιωθήσῃ* parum apte Schweighaeuser p. 83 ‖ 7 *ἐὰν* (non *καὶ ἐὰν*, fallitur Gaisford) *δὲ* A: *ἐὰν* (om. *δὲ*) M[d] Tr. an recte? | *μεγάλοις* ci. Buecheler qui in prioribus *πρὸ τῶν μεγάλων, ⟨οὐ μεγάλων⟩ ἀξιωθήσῃ.* ceterum etiam in hoc folio (tertio) sicut in priore litteras versuum extremas suppl. A rec. in margine resarto, omitto singulas enotare ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. cohaeret ecloga cum priore M ‖ 10 *φιληδονίας καὶ φιλοκερδίας* Tr.: *φιλοκερδείας καὶ φιληδονίας* M[d]A; vide ecl. proximam ‖ 11 *οὐδὲν* Tr.: *οὐδὲ* M[d]A S rec. | *μεγαλοψυχίας καὶ πραότητος καὶ φιλανθρωπίας* Tr.: *μεγαλοφροσύνης καὶ ἡμερότητος καὶ φιλανθρωπίας καὶ εὐποιΐας* M[d]A ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato MA (post ecl. 5, 117 Mein.). cum priore cohaeret M. *Ἐπικτήτου* praemiserunt Schow Gaisford Meineke decepti traiectione Gesneriana. cf. Demophilus sent. Pyth. 44 et Porphyrius ep. ad Marc. 14 p. 283, 20 N.[2]

Οὐδεὶς φιλοχρήματος καὶ φιλήδονος καὶ φιλόδοξος φιλάνθρωπος, ἀλλὰ μόνος ὁ φιλόκαλος.

171 (3, 78 Mein.: fr. 14 l. c. p. 69)

Ὥσπερ οὐκ ἂν ἐβούλου ἐν νηὶ μεγάλῃ καὶ γλαφυρᾷ καὶ πολυχρύσῳ πλέων βαπτίζεσθαι, οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ αἱροῦ ὑπερμεγέθει καὶ πολυτελεῖ αὐλιζόμενος χειμάζεσθαι.

172 (3, 79 Mein.) *Δημητρίου Φαληρέως τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀποφθέγματα.*

---

1 praestat fortasse *οὐδεὶς φιλήδονος καὶ φιλοχρ.* collata ecloga priore. et habet Demophilus *φιλήδονον καὶ φιλοσώματον καὶ φιλοχρήματον καὶ φιλόθεον τὸν αὐτὸν ἀδύνατον εἶναι.* cf. Chrysippus ap. Plut. de Stoic. rep. p. 1049 D Arius Didymus Stobaei II p. 91 Wachsm. | ante *φιλάνθρ.* temere inseruit *καὶ* Gesn.[2] p. 44, inde vulg. ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato MA (post ecl. 3, 77 Mein.) S rec. Tr. (post ecl. 5, 117 Mein.). cohaeret cum priore M. per errorem retracta est post lemma eclogae proximae Tr. p. 42, non item S rec. recurrit flor. Laur. p. 166, 22 Mein. post ecl. 5, 115 Mein. lemmate non iterato ‖ 4 *μεγάλῃ καὶ γλαφυρᾷ* M[d]A: *μικρᾷ* nec plura Tr. *μεγάλῃ* (om. *καὶ γλαφυρᾷ*) flor. Laur.; *μακρᾷ* ci. Gesn.[1] p. 52 mrg. *μεγάλῃ καὶ λαμπρᾷ* Nauck (per litt.), sed nescio an servandum sit epitheton Homericum in Epicteto. quod autem duo, non tria commendari videntur verbis proximis, id neminem offendet. membrorum concinnitatem non ubique curat gnomologus ‖ 5 *πλέον* flor. Laur. | 6 *αὐλιζόμενος* M[d]A: *καθήμενος* Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA S rec. Tr. (post ecl. 3, 78 Mein.) Br (tamquam corollarium post flor. c. 47 Mein.); *τῶν* om. M A Br. Demetrii syntagmatis similes collectiones, quarum magnus in variis bibliothecis exstat numerus, consulto adhibui admodum paucas, velut praeter Laertium syllogam per Boissonadium olim e codice Paris. gr. 1630 editam anecd. gr. I, Walzianam e codice Vat. DCCXI evulgatam post Arsenii violetum, raro etiam versus istos, si versus appellare licet, codicis Parisini gr. 2720 quos recensuit Woelfflin *sitzungsber. d. bayer. ak. d. w.* 1886 p. 287 sqq. aliae collectiones, quarum non nullae commemoratae sunt a Sternbachio ad gnomol. Vat., in eo est ut publici iuris fiant per Ioannem Stanjek, Studemundi discipulum Vratislaviensem. plures collatas habet Antonius Elter. Demetrio recensendo et illustrando diligentissime operam navavit nec inutiliter Guilelmus Brunco act. sem. philol. Erlang. III p. 299 sqq., quamquam quod ad iustum finem ille non pervenit, vix miraberis: progredientem sensim fefellit priorum de codicibus Stobaei indiligentia Schowianique potissimum errores. vide mus. Rh. XLI p. 55 sq. et Studemund *wochenschr. f. philol.* 1886

α´ Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος ἔφη·

Μέτρον ἄριστον. Πατέρα δεῖ αἰδεῖσθαι. Εὖ τὸ σῶμα ἔχειν καὶ τὴν ψυχήν. Φιλήκοον εἶναι καὶ μὴ πολύλαλον. Πολυμαθῆ † ἢ ἀμαθῆ. Γλῶσσαν εὔφημον κεκτῆσθαι. Ἀρετῆς οἰκεῖον ⟨εἶναι⟩, κακίας ἀλλότριον. Ἀδικίαν μισεῖν. Εὐσέβειαν φυλάσσειν. Πολίταις τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν. Ἡδονῆς κρατεῖν. Βίᾳ μηδὲν πράττειν. Τέκνα παιδεύειν.

---

1 *κλεόβουλος εὐαγόρου λίνδιος* (*λύνδιος* A) *ἔφη* MA *κλεόβουλος ὁ λίνδιος* (om. *εὐαγόρου*) *ἔφη* Br: *Κλεόβουλος* nec plura Tr., ubi lemma falso retractum est ad ecl. priorem. quare *ά τοῦ αὐτοῦ* iteratur ad 3, 79 Tr. *κλεοβούλου α´* nec plura S rec. *Λινδίου* corp. Par. 556 Elt. ubi recurrunt *μέτρον ἄριστον — δόξεις παροινεῖν.* singulis tmematis numeros *α´ β´ γ´ δ´ ε´* (*ϛ´* S rec.) *η´* (*ζ´* S rec.) addunt S rec. Br et omissis duobus extremis Tr.: om. Md, ut videtur A ‖ **2** *μέτρον* MdA Tr. corp. Par.: *πᾶν μέτρον* Br. vocis sexcenties decantatae testimonia permulta congessit Brunco l. c. p. 325 sqq. | *εὖ τὸ σῶμα ἔχειν* (*ἔχε* corp. Par.) *καὶ* (*καὶ κατὰ* A) *τὴν ψυχήν* MdA Br Tr. corp. Par. *εὖ τὸ σῶμα ἀσκεῖν* Laert. I 92 *κόσμιον εἶναι τὸ σῶμα. ἀσκεῖν τὴν ψυχήν* Boiss. p. 135, 4 unde *σῶμ᾽ ἀσκεῖν* pro *σῶμα ἔχειν* ci. Meineke frustra ‖ **3** *φιλήκοον εἶναι* Md: *φιλήκοον* A Br Tr. *φιλικὸν* corp. Par. | *πολύλαλον* MdA Br corp. Par.: *πολυίκουον* S rec. *πολύκουον* Tr. unde *πολυήκουον* Gesn.[1] p. 52, vulg. *πολυήκοον* Gaisford et Meineke. *φιλόλαλον* rectius Laertius l. c. quod commendavit Meineke. *πολύλαλον* legit etiam auctor syllogae Woelfflinianae v. 39 ‖ **4** *πολυμαθῆ* MdA Br Tr. corp. Par. *φιλομαθῆ* Laert. eodem ducit Boiss. p. 135, 6, ubi haec vox cum priore male coaluit, et Woelfflinii syll. v. 19. *ὀψιμαθῆ* ci. Nauck *zeitschr. f. d. alterthumsw.* 1855 p. 272 quod recepit Meineke qui praeterea coniecit *πολὺ ⟨κρεῖττον ὀψι⟩μαθῆ* coll. flor. 29, 68 Mein. fortasse *μᾶλλον* recipiendum ex Laert. ubi *φιλομαθῆ μᾶλλον ἢ ἀμαθῆ*, nisi praestat *πολυμαθῆ καὶ μὴ ἀμαθῆ* | *γλῶτταν* Boiss. p. 135, 6. sed talia non magis hic exaequavi quam supra in Epicteteis ‖ **4. 5** *ἀρετῆς οἰκεῖον εἶναι, κακίας ἀλλότριον. Ἀδικίαν μισεῖν* scripsi et sic fere Br et Boiss. p. 135, 7 consentientes cum Laertio, nisi quod *εἶναι* om. Br et *φεύγειν* pro *μισεῖν* Laert.: *ἀρετῆς οἰκεῖον καὶ κακίας ἀλλότριον ἀδικίαν μισεῖν* MdA corp. Par. ut tamen v. *καὶ κακίας ἀλλότριον* linea pallidiore atramento addita deleta sint in A secundum Tr. ubi nihil nisi *ἀρετῆς οἰκεῖον, ἀδικίαν μισεῖν* ‖ **6** *εὐσέβειαν φυλάσσειν* cum priore cohaeret in Br; *εὔκλειαν φυλάττειν* Boiss. p. 135, 8 quod fere Demetrio vindicat Brunco p. 330 | *πόλει* Laert. idque in *ποιεῖν* abiit Boiss. p. 135, 8 ‖ **7** *ἡδονῆς* MdA Br corp.

Τύχῃ εὔχεσθαι. Ἔχθρας διαλύειν. Τὸν τοῦ δήμου ἐχθρὸν πολέμιον νομίζειν. Γυναικὶ μὴ μάχεσθαι μηδὲ ἄγαν † φρονεῖν ἀλλοτρίων παρόντων· τὸ μὲν γὰρ ἄνοιαν, τὸ δὲ μανίαν δύναται παρέχειν. Οἰκέτας μεθύοντας μὴ κολάζειν· εἰ δὲ μή, δόξεις παροινεῖν. Γαμεῖν ἐκ τῶν

Par.: *γλώττης* Tr., inde vulg. illud confirmat Laert. Boiss. p. 135, 9 ‖ *βίᾳ* (vel -*α*) A Br Tr.: *βίῳ* M^d

1 *τύχῃ εὔχεσθαι* om. Tr. Br | *ἔχθρας* M^{d}A Br Tr. corp. Par. Boiss. p. 135, 9 *ἔχθραν* Laert. *ἐχθροὺς* coniectura proposuit Gesn.^{2} p. 45 mrg | *διαλύειν* om. corp. Par. | *τὸν τοῦ δήμου* — 4 *παρέχειν* om. Br | *ἐχθρὸν πολέμιον* M^{d}A Tr. corp. Par.: *πολέμιον ἐχθρὸν* ci. Nauck; *ἀλλότριον πολέμιον* Boiss. p. 135, 10 ubi praeterea *ὑπολαμβάνειν* variatur pro *νομίζειν* ‖ 2 *γυναικὶ* A Tr.: *γυναῖκας* M^d *γυναῖκα* corp. Par. ‖ 3 *ἄγαν φρονεῖν* M^d Tr. corp. Par. *ἄγαν φρονίζειν* (superscr. *σω*) A sed *σω* et *ι* alia manus quam quae scripsit *φρον*, rursus alia supplevit *ζειν* in margine resarto. *ἄγαν ἀγανοφρονεῖν* ci. Valckenaer. sed fortasse *ἄγαν φιλοφρονεῖσθαι* reponendum ex Laert., ubi legitur *γυναικὶ μὴ φιλοφρονεῖσθαι μηδὲ μάχεσθαι κτὲ.* nisi in Stobaeo sufficit *ἄγαν φιλοφρονεῖν*, nam *γυναικὶ μὴ φίλα φρονεῖν μὴ μάχεσθαι* habet Boiss. p. 135, 11 et *μὴ φιλοφρόνει γυναικὶ μηδὲ μὴν μάχου Τινῶν παρόντων* Woelfflinii syll. v. 32 | *τὸ μὲν γὰρ ἄνοιαν* (*ἄνοι* superscr. *α* A) M^{d}A *τὸ μὲν γάρ, εὔνοιαν* corp. Par.: *τὸ μὲν, γάρ ἐστϊ χέριον* Tr. unde *χέρηον* (voluit *χέρειον*) Gesn.^{2} p. 45 vulg. sed *τὸ μὲν γὰρ ἄνοιαν* confirmant Laert., item Boiss. p. 135, 12 ubi *εὔνοιαν* codex, idem denique legit auctor syllogae Woelfflin. v. 34 ‖ 4 *δύναται παρέχειν* M^{d}A Tr. corp. Par.; *σημαίνει* vel *σημαίνειν* Laert. et Boiss. idque rectius. totum hoc enuntiatum a Demetrio abiudicat Brunco | *οἰκέτας* M^{d}A Tr. corp. Par. ex -*της* (ut videtur Paulo Thomas) corr. Br | *μεθύοντας* M^{d}A Tr. *μεθύοντα* Br neutrum recte: *παρ' οἶνον* Laert. hoc vel *παρ' οἴνους* restituendum etiam in Stobaeo, glossema videtur *μεθύοντα(ς)* ‖ 5 *δόξεις* (*δόξῃς* corp. Par.) *παροινεῖν* M^{d}A Br corp. Par.: *δόξεις καὶ αὐτὸς μεθύειν* Tr. *οἰκέτην παρ' οἶνον μὴ κολάζειν, δοκεῖν γὰρ ἂν παροινεῖν* Laert. *οἰκέτην μεθύοντα μὴ κόλαζε· εἰ δὲ μή, δόξεις παροινεῖν* Boiss. p. 136, 1 *οὐ χρὴ κολάζειν παρὰ πότον* (i. e. *παρ' οἶνον*) *τοὺς οἰκέτας· Παροινίας γάρ ἐστι τοῦτο σύμβολον* syll. Woelffl. v. 17 sq. verba *εἰ δὲ μή, δόξεις παροινεῖν* a Demetrio abiudicat Brunco, frustra. obtunditur sic dicti acumen | *γαμεῖν* — p. 114, 2 *κτήσῃ* om. Br

ὁμοίων· ἐὰν γὰρ ἐκ τῶν κρειττόνων, δεσπότας, οὐ συγγενεῖς κτήσῃ. Μὴ ἐπιγέλα τῷ σκώπτοντι· ἀπεχθὴς γὰρ ἔσῃ τοῖς σκωπτομένοις. Εὐποροῦντα μὴ ὑπερήφανον εἶναι, ἀποροῦντα μὴ ταπεινοῦσθαι.

β' Σόλων Ἐξηκεστίδου Ἀθηναῖος ἔφη·

Μηδὲν ἄγαν. Κριτὴς μὴ κάθησο· εἰ δὲ μή, τῷ ληφθέντι ἐχθρὸς ἔσῃ. Ἡδονὴν φεῦγε, ἥτις λύπην τίκτει. Φύλασσε τρόπον καλοκαγαθίαν ὅρκου πιστοτέραν. Σφράγιζου τοὺς μὲν λόγους σιγῇ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ. Μὴ ψεύδου, ἀλλ' ἀλήθευε. Τὰ σπουδαῖα μελέτα. Τῶν γονέων μὴ λέγε δικαιότερα. Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ, οὓς δ' ἂν κτήσῃ, μὴ ταχὺ ἀποδοκίμαζε. Ἄρχεσθαι μαθών, ἄρχειν

---

1 *δεσπότας οὐ* (*οὐ* supra lin. add. A²) *συγγενεῖς* MᵈA Tr. *δεσπότας καὶ οὐ σ. κτ.* Boiss. p. 136, 3, sed cf. Laert.: *ἂν γὰρ ἐκ τῶν κρειττόνων λάβῃς, φησί, δεσπότας κτήσῃ τοὺς συγγενέας*, ubi v. *λάβῃς, φησί* excerptori debentur. Laertio favet syll. Woelfflin. v. 22 sqq. ‖ 2 *μὴ ἐπιγέλα* MᵈA Br: *μὴ ἐπιμαίνεσθαι* Tr. unde *μὴ ἐπισημαίνεσθαι* (*applaudere*) Cobet. sufficit fortasse *μὴ ἐπιγελᾶν* | *γὰρ ἔσῃ* Mᵈ Br Tr.: *ἔσῃ γὰρ* A; cf. Laert. *μὴ ἐπεγγελᾶν τοῖς σκωπτομένοις· ἀπεχθήσεσθαι γὰρ τούτοις* Boiss. p. 136, 4 *μὴ ἐπιγέλα τοῖς σκωπτομένοις* ‖ 3 *εὐποροῦντα κτέ.*] similia offert Favorinus corp. Par. 362 Elt. cf. Freudenthal mus. Rh. XXXV p. 410. a Favorino pendent et Stobaeus ni fallor flor. 108, 75 Mein. et auctor parallelorum. vide Wachsmuth *stud.* p. 149 et quae ipse monui mus. Rh. XXXIX p. 544 adn. *εὐτυχῶν μὴ ἴσθι ὑπερήφανος κτέ.* Laertius similiter ac Favorinus ‖ 5 *ἐξικεστίδου* Br ‖ 6 *μηδὲν ἄγαν*] testimonia collegit Brunco l. c. p. 391 sqq. | *μηδὲν* A Br Tr.: *μηθὲν* Mᵈ | *κάθησο* MᵈA Br: *κάθισο* Tr. ‖ 7 *ληφθέντι* Mᵈ Tr.: *λειφθέντι* A Br | *ἡδονὴν — τίκτει*] cf. Stob. flor. 6, 10 Mein. | *ἥτις* MᵈA Br: *αὕτη γὰρ* Tr. | *ὕστερον* ante *λύπην* addit flor. 6, 10 ‖ 8 *φύλαττε — πιστοτέραν*] cf. Stob. flor. 37, 31 Mein. quem locum ad Apollodori *περὶ τῶν φιλοσόφων αἱρέσεων* librum redire testatur Laert. I 60. de Antonio et Maximo monuit Sternbach ad gnomol. Vat. 136 | *φύλλασσε* libri | *σφραγίζου — 9 καιρῷ*] dictum recurrit Stob. flor. 34, 9 Mein. cf. Laert. I 58 | *σφραγίζου* MᵈA Br: *σφράγιζε* Tr. ‖ 10 *ἀλλὰ* Mᵈ Br | *ἀλλ' ἀλήθευε* non addit Laert. l. c. | *τῶν γονέων — 11 δικαιότερα*] cf. Pittaci dictum ap. Stob. flor. 79, 41 Mein. ‖ 12 *ταχὺ* om. Laert. | *ἄρχεσθαι — p. 115, 1 ἐπιστήσῃ*] cf. Stob. flor. 46, 22 Mein. (*Σόλωνος*): *ἄρχε*

ἐπιστήσῃ. Εὐθύνας ἑτέρους ἀξιῶν διδόναι, καὶ αὐτὸς ὕπεχε. Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα. Τοῖς πολίταις μὴ θρασύνου. Μὴ κακοῖς ὁμίλει. Χρῶ τοῖς θεοῖς. Φίλους εὐσέβει. Ὃ ἂν ⟨μὴ⟩ ἴδῃς μὴ λέγε. Εἰδὼς σίγα. Τοῖς ἑαυτοῦ πρᾶος ἴσθι. Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου.

πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι· ἄρχεσθαι γὰρ μαθὼν ἄρχειν ἐπιστήσῃ Laert. l. c.: ἄρχε πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι quibus collatis nescio an supra exciderint verba ἄρχε πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι in librorum archetypo, dein deletum sit γάρ illud enuntiati superstitis. non repugnat Boiss. p. 136, 11 ubi nihil nisi hoc: μὴ ἄρχε πρὸ τοῦ μαθεῖν ἄρχεσθαι

1 εὐθύνας — ὕπεχε om. Tr. | εὐθύνας Gaisford: εὐθύναν M[d] Br εὐθύναν (σ a m.[2]) A | ἑτέρους M[d]: ἑτέροις sed dativi compendium in accus. mutavit A[2] ἑτέροις Br | ἀξιῶν M[d]: οἷς (sed ἅς superscr. et οἷς tribus punctis subditis del. A[2]) ἀξιοῖς A ἣν ἀξιοῖς Br. igitur ἣν ἀξιοῖς exstitisse videtur in fonte libri Br. fort. εὐθυναν ἑτέρους ἀξιῶν διδόναι κτἑ. verum est | ὕπεχε M[d] Br: ὑπέχειν A || 2 post τὰ βέλτιστα distinguit Br. quod confirmant Stob. flor. 13, 20 Mein. Laert. Boiss. p. 136, 12 mantiss. proverb. cent. II 91 (paroemiogr. II, p. 772): v. τοῖς πολίταις cum prioribus iungunt M[d]A Tr. pro βέλτιστα habet ἄριστα flor. 13, 20 Mein. Laert. mant. proverb. κράτιστα Boiss. | τοῖς πολίταις μὴ θρ. Soloni tribuit praeter Boiss. p. 136, 12 (ubi τοῖς ·..... ρασύνου) etiam cod. Vat. DCCXI (Arsenii viol. ed. Walz. p. 512) Thaleti idem Vat. (Walz. p. 513 ubi om. τοῖς) || 3 χρῶ τοῖς θεοῖς om. Br || 4 post εὐσέβει (ἐπαίνει A) duas sententias (γονεῖς αἰδοῦ et νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ) ex Laertio tacite addidit Gesn.[2] p. 45 (inde vulg.) codicibus invitis. fallitur Meineke | ὃ ἂν M[d]: ὃ δ' ἂν A Br Tr. ὃ ἂν μὴ ἴδῃς μὴ λάλει Demetrio vindicat Brunco p. 344, sic enim Walz. p. 512 et ἐὰν (ἂν Woelffl.) μὴ καλῶς εἰδῇς (ἴδῃς Studemund) τι, φανερῶς μὴ λάλει Woelfflini collectio v. 63 ...... μὴ λάλει Boiss. p. 136, 14 | εἰδὼς σίγα M[d] Br Tr., om. A: ἰδὼν δὲ σίγα Boissondii et Walzii coll. ubi conectuntur verba cum prioribus, fortasse recte || 5 τοῖς A Br Tr.: τοὺς M[d] | ἑαυτοῦ M[d] A (σ superscr. A[2]) Br: σεαυτοῦ Tr., inde vulg. recte fortasse | v. τὰ ἀφανῆ — τεκμαίρου leguntur etiam supra p. 10, 10 cum lemm. Θεοβούλου | post τεκμαίρου addit ἰσχύι χρῶ πρὸς πολεμίους, πρὸς δὲ οἰκείους αἰσχύνῃ Br, om. M[d]A Tr., inde vulg. eadem verba exhibent Boiss. p. 136, 13 et Walz. p. 512 agnoscit etiam Woelffl. v. 56 sqq. cur haec non receperim, apparebit ex eis quae monui p. 128, 9

γ' Χείλων Δαμαγήτου Λακεδαιμόνιος ἔφη·

Γνῶθι σαυτόν. Πίνων, μὴ πολλὰ λάλει· ἁμαρτήσῃ γάρ. Μὴ ἀπείλει τοῖς ἐλευθέροις· οὐ γὰρ δίκαιον. Μὴ κακολόγει τοὺς πλησίον· εἰ δὲ μή, ἀκούσῃ ἐφ' οἷς λυπηθήσῃ. Ἐπὶ τὰ δεῖπνα τῶν φίλων βραδέως πορεύου, ἐπὶ δὲ τὰς ἀτυχίας ταχέως. Γάμους εὐτελεῖς ποιοῦ. Τὸν τετελευτηκότα μακάριζε. Πρεσβύτερον σέβου. Τὸν τὰ ἀλλότρια περιεργαζόμενον μίσει. Ζημίαν αἱροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν· τὸ μὲν γὰρ ἅπαξ λυπήσει, τὸ δὲ ἀεί.

---

1 *χείλων* M[d]A: *Χίλων* Br Tr. | *δαμαγήτου* M[d]A Br: *υἱὸς πάγητος* Tr. || 2 *γνῶθι σαυτόν*] praeter Stobaei III c. 21 cf. quae collegit Brunco p. 387 sqq. | *πίνων* M[d] Br Tr.: *πεινῶν* A sed in *πίνων* corr. A[2] | *ἁμαρτήσῃ* scripsi: *ἁμαρτήσει* Tr. *ἁμαρτήσεις* M[d]A Br; *διαμαρτήσῃ* Boiss. p. 137, 4 *διαμαρτήσῃς* Walz. p. 512 *διαμαρτήσεις* (-σειν cod.) apophth. Vindob. n. 161 p. 27 Wachsm. v. *ἁμαρτήσεις γάρ* a Demetrio abiudicat Brunco || 3 *οὐ γὰρ δίκαιον* M[d] Br: *οὐ γαρ καλόν* Tr., om. A. illud confirmat etiam Boiss. p. 137, 5 (ubi priora interciderunt) et apothth. Vind. nec repugnat quod est in Woelfflinii coll. v. 85 *ἰσότης γαρ βίου.* discrepat Laertius I 70: *μὴ ἀπειλεῖν μηδενί· γυναικῶδες γάρ* || 4 *ἀκούσῃ ἐφ' οἷς* Tr.: *ἀκούσειέ τις* M[d] *ἀκούσει τις* A *ἐφ' οἷς* superscr. A[2] *ἀκούσεις ἐφ' οἷς* Br; *ἀκούσῃ ἐφ'* etiam Boiss. p. 137, 6 *ἀκούσῃ ἐφ' οἷς* Walz. p. 513 apophth. Vind. n. 161. cf. Laert. I 69: *μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον· εἰ δὲ μή, ἀκούσεσθαι ἐφ' οἷς λυπήσεσθαι.* ceterum *τὸν πλησίον* pro *τοὺς πλ.* Boiss. Walz. apophth. Vind. || 5 *δεῖπνα* Br Tr.: *δίκαια* M[d]A *δεῖπνα* superscr. A[2]. *δεῖπνα* Boiss. p. 137, 7 Walz. p. 513 apophth. Vind. n. 161 Woelffl. v. 89 | *βραδέως* om. S rec. | *ἐπὶ δὲ* M[d]A Br: *ἐπὶ* Tr. || 6 *ταχύ* Walzii coll. et apophth. Vind. | *γάμους — ποιοῦ* om. Br. | *εὐτελεῖς* M[d]A Tr. et sic Walzii coll. p. 513 apophth. Vind. n. 161, fortasse etiam Boiss. p. 137, 8 (ubi lacuna hiat cod.), nec distat Laert. I 70 *γάμον εὐτελῆ ποιεῖσθαι*, sed *εὐτελεῖς καὶ ἰσοτίμους* Stob. flor. 70, 15 Mein. ubi iteratur praeceptum cum lemm. *Χείλωνος* || 7 *μακάριζε* M[d]A Br Tr.: *μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε* infra Stob. flor. 125, 15 (*Χείλωνος*). cf. Laert. I 70 *τὸν τεθνηκότα μὴ κακολογεῖν.* sed nudum *μακάριζε* tuentur Boiss. p. 137, 9 apophth. Vind. n. 161 Woelfflini coll. v. 94 quibus Vat. gr. 743 f. 54[v] et Vat. gr. 62 f. 119[v] (= Pal. gr. 128 f. 84[v]) addit Sternbach ad gnomol. Vatic. n. 268 || 9 *αἰσχρόν· τὸ μὲν γὰρ ἅπαξ λυπήσει, τὸ δὲ ἀεί* Br: *αἰσχρόν* M[d] (?) Tr. *αἰσχρὸν ἡγοῦ· σὺ γὰρ ἅπαξ λυπήσῃ* A. illud confirmant Walz.

[redacted]

ῷ δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα. Τραχὺς ὤν, ἥσυχον σεαυτὸν ἔρεχε, ὅπως σε αἰσχύνωνται μᾶλλον, ἢ φοβῶνται. Τῆς ίας οἰκίας προστάτει. Ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω ῦ νοῦ. Θυμοῦ κράτει. Μὴ ἐπιθύμει ἀδύνατα. Ἐν δῷ μὴ σπεῦδε προάγειν, μηδὲ τὴν χεῖρα κινεῖν· μανικὸν

513 apophth. Vind. n. 161 Woelfflini syll. v. 100 sq. cf. supra ecl. 20: ὃ μὲν γὰρ ἅπαξ σε λυπήσει, τὸ δὲ διὰ παντός et Laert. I 70: ἡ μὲν ὰρ ἅπαξ ἐλύπησε (corr. σε λυπήσει), τὸ δὲ διὰ παντός

1 τῷ δυστυχοῦντι MᵈA Tr. (cf. τοῖς δυστυχοῦσιν Woelfflini syll. .102): ἀτυχοῦντι Br quod commendat Stob. flor. 112, 11 Mein. (Χεί-ωνος) Laert. I 70 Boiss. p. 137, 12 Walz. p. 513 apophth. Vind. n. 161 | ler. ἐπεγγελᾶν Laert. ed. Cob. | post ἐπιγέλα addit κοινὴ γὰρ ἡ τύχη 112, 11 | τραχὺς ὢν MᵈA Br Tr. idem Boiss. p. 137, 12 Walz. p. 513 pophth. Vind. n. 161: τραχέσιν ci. Nauck quod recepit Meineke, ἀρχὸς ὢν olim Strothius (Iacobs animadv. in Stob. p. 225). tu cf. Stob. flor. 18, 24 Mein. (Χείλωνος): μετὰ τῆς ἰσχύος τὴν πρᾳότητα σῷζε κτἑ. aert. I 70: ἰσχυρὸν ὄντα πρᾷον εἶναι, ὅπως οἱ πλησίον αἰδῶνται ιᾶλλον ἢ φοβῶνται | σεαυτὸν A Tr. Br apophth. Vind. 161 Walz. p. 513 εαυ⟨τὸν⟩ Boiss. p. 137, 13: ἑαυτὸν Mᵈ ubi mox πάρεχει ‖ 2 τῆς δίας — 3 προστάτει om. Br Walz. p. 513 ‖ 3 post προστάτει add. ρθῶς apophth. Vind. 161. cf. Laert. I 70 μανθάνειν τῆς αὑτοῦ οἰκίας αλῶς προστατεῖν. fort. ⟨εὖ⟩ προστ. | ἡ γλῶσσα — 4 τοῦ νοῦ et υμοῦ κράτει ordine inverso Br Boiss. p. 138, 2 Walz. p. 513 | ἡ γλῶσσα τἑ.] cf. Sexti sent. 151 (143) Gildem. | σου om. Br cf. Laert. I 70 τὴν λῶτταν μὴ προτρέχειν τοῦ νοῦ | προσεχέτω A corr. A² cf. Ps.-Isocr. d Demon. 41 ‖ 4 τοῦ νοῦ libri nisi quod τὸν νοῦν Br | post τὸν οῦν addit μάτην μὴ ἔλεγχε· δόξεις γὰρ ἀσεβεῖν Br quae recipere on ausus sum. conicio ἀτυχίαν μὴ ἔλεγχε, ut stare possint verba όξεις γὰρ ἀσεβεῖν quae tamquam inepta secludi voluit Brunco p. 352. f. Woelfflini coll. v. 111 sqq. θέλων ἐλέγχειν ἀτυχίαν σιγωμένην· Τὸν οὖν τοιοῦτον, ὡς ἔφην, φεύγειν σε χρὴ Ἔλεγχον ἐχθρὸν ἔχοντα σχόντα Christ ὄντα G. Meyer) δυσσεβημάτων | μὴ ἐπιθύμει ἀδ. om. pophth. Vind. 161 Walz. p. 513 | ἀδύνατα MᵈA Tr.: ἀδυνάτων Br Boiss. . 138, 3 cf. Laert. I 70 μὴ ἐπιθυμεῖν ἀδυνάτων | ἐν ὁδῷ MᵈA Tr.: m. Br apophth. Vind. 161 Boiss. p. 138, 3 Walz. p. 515. illud confirmat Laert. I 70 ubi ἐν ὁδῷ μὴ σπεύδειν nec plura ‖ 5 προάγειν MᵈA Tr.: προλαλεῖν· ἄγνοια γάρ interpolatione manifesta Br λαλῶν pophth. Vind. 161 Boiss. p. 138, 4 Walz. p. 515 | μηδὲ (vel μὴ δὲ) τὴν εῖρα (χεῖρω S rec.) κινεῖν MᵈA Tr.: μὴ λέγων τὴν χεῖρα κίνει Br pophth. Vind. 161 Boiss. p. 138, 4 Walz. p. 515 λέγοντα μὴ κινεῖν ὴν χεῖρα Laert. I 70. malim μηδὲ ⟨λέγων⟩ τ. χ. κινεῖν | μανικὸν γάρ

[redacted]

γάρ. Νόμοις πείθου. Ἀδικούμενος διαλλάσσου· ὑβριζόμενος τιμωροῦ.

δ' *Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος ἔφη·*

Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο. Μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι καλός. Μὴ πλούτει κακῶς. Μή σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας. Κολακεύειν γονεῖς μὴ ὄκνει. Μὴ προσδέχου τὸ φαῦλον.

A Tr. Br apophth. Vind. l. c. Boiss. Walz. l. c. Laert. l. c.: *μανικοῦ γάρ* M^d. frustra haec verba delet Brunco p. 353

1 *νόμοις πείθου* (*πείθεσθαι* ut solet Laert.) om. Walzii Vaticanus qui post *μανικὸν γάρ* nihil praebet nisi *μηδὲν ἄγαν* | post *πείθου* add. *ἐρημίᾳ* (non *ζημίᾳ* quod per Bevingium deceptus scripsit Meineke) *χρῶ* Br apophth. Vind. 161 (ubi *ἠρεμίᾳ* scripsit Wachsmuth) Boiss. p. 138, 5 *ἠρεμίᾳ χρῆσθαι* Laert. I 70: om. M^{d}A Tr. | *ἀδικούμενος κτἑ.* supra leguntur ecl. 92 p. 36, 6 cum lemmate *Θεοβούλου* | *ἀδικούμενος* M^{d}A Br ut supra ecl. 92: *ἀδικουμένοις* Tr., inde vulg. | *διαλλάσσου* A Br et ecl. 92: *διαλάσσου* M^d Tr. | *ὑβριζόμενος τιμωροῦ* om. Tr. Br | *ὑβριζόμενος* A et ecl. 92: *ὑβριζόμενος δὲ* M^d, inde vulg. ‖ 2 *τιμωροῦ* M^{d}A: *ἀμύνου* ecl. 92 ‖ 3 *Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος ἔφη* scripsi coll. Laert. I 22: *θαλῆς* (*θάλης* A) *ἐκ σάμου* (*ἐκ σάμου* quod scripserat delevit A) *μιλήσιος ἔφη* MA *θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἔφη* Br; *Πιττακὸς μιτυληναῖος* Tr., inde vulg. cf. *Θαλῆς ὁ Ζαμίου* ap. Walzium p. 513. *Ἐξαμύου* fortasse praeferent alii ‖ 4 *ἐγγύα* M^{d}A: *ἐγγύη* Tr. *ἐγγύῃ* Br | *πάρα* M^d Tr. Br: *παρὰ* A | *δ' ἄτα* (*ἀτα* M) M^{d}A S rec. Br: *δ' ἄττα* Tr. testimonia diligenter collegit Brunco l. c. p. 394 sqq. | *φίλων* — 5 *μέμνησο* recurrit apophth. Vind. 162^a Boiss. p. 138, 10 ubi, ut alias omittam turbas, *ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα* inter Chilonis sententias insertum est Laert. I 37 ubi pro *μέμνησο* legitur *μεμνῆσθαί φησι* ‖ 5 *ἀλλ' ἐν τοῖς* libri Stob.: *ἀλλὰ τοῖς* Laert. I 37 qui in prioribus *καλλωπίζεσθαι* et mox *εἶναι καλόν* habet, *τοῖς δὲ* apophth. Vind. 162^a Boiss. p. 138, 11 ‖ 6 *καλός* M^d Br: *καλῶς* A Tr. apophth. Vind. *κακός* Boiss. cf. Walz. p. 513 *μὴ τὴν ὄψιν ἀλλὰ τὰ ἐπιτηδεύματα καλλώπιζε* | *μὴ πλούτει κακῶς* recurrunt apophth. Vind. 162^a Boiss. p. 138, 12 Laert. I 37 | *μή σε διαβαλλέτω* fere libri Stob. apophth. Vind. Boiss.: *μηδὲ διαβαλλέτω σε* Laert. ‖ 7 *πρὸς* M^{d}A Br Boiss. Laert.: *εἰς* Tr., inde vulg. *καὶ* apophth. Vind. | *κολακεύειν* — 8 *ὄκνει* recurrit Boiss. p. 138, 13 | cf. Boiss. p. 138, 14 *πατρὸς λοιδορίαν μὴ δέχου· φαῦλον γάρ.* Demetrio hoc vindicat Stanjek

Οἵους ἂν ἐράνους ἐνέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τούτους αὐτοὺς ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου. Χαλεπὸν τὸ εὖ γνῶναι. Ἥδιστον τὸ ἐπιθυμίας τυχεῖν. Ἀνιαρὸν ἀργία. Βλαβερὸν ἀκρασία. Βαρὺ ἀπαιδευσία. Δίδασκε καὶ μάνθανε τὸ ἄμεινον. Ἀργὸς μὴ ἴσθι, μηδ' ἂν πλουτῇς. Κακὰ ἐν οἴκῳ κρύπτε. † Φθόνου χάριν μὴ οἰκτείρου. Μέτρῳ χρῶ. Μὴ πᾶσι πίστευε. Ἄρχων κόσμει σεαυτόν.

---

1 *οἵους* — 2 *προσδέχου* iterantur corp. Par. 568 Elt. cf. Boiss. p. 139, 1 Laert. I 37 | *οἵους ἂν* M^dA Tr. corp. Par.: *οἵους* (om. *ἂν*) Br *οὓς ἂν* Boiss. Laert. | *ἐνέγκῃς* Tr. corp. Par.: *ἐνέγκῃ* M^d *ἐνέγκοις* A *εἰσενέγκῃς* Br Boiss. Laert.; *εἰσενέγκῃς* quod Hirschigio auctore praeferunt Meineke et Brunco, utique non necessarium. cf. Demosth. X p. 142 | *τούτους αὐτοὺς* M^d Tr. corp. Par.: *τούτους αὐτὸς* A *τοὺς αὐτοὺς* Br Boiss. Laert.; *τοιούτους αὐτὸς* ci. Hirschig misc. philol. (Trai. ad Rh. a. 1849) p. 185 ‖ 2 *ἐν τῷ γήρα* (*γῆρα* M^d) *παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου* M^dA Tr.: *παρὰ τῶν τέκνων ἐν τῷ γήρᾳ* (*γηρᾷν* Boiss.) *προσδέχου* Br Boiss. *προσδέχου καὶ παρὰ τῶν τέκνων* Laert. | *τὸ εὖ* M^dA Tr. Vat. Gr. 742 f. 62^r ut testatur Sternbach gnomol. Vat. 321 p. 255: *ἑαυτὸν* Br Boiss. p. 139, 3 Walz. p. 513. cf. quae Sternbach congessit l. c. ‖ 3 *ἥδιστον* — *τυχεῖν* recurrunt Boiss. p. 139, 3 ubi *οὗ ἐπιθυμεῖς* pro *τὸ ἐπιθυμίας*, item in aliis conlectionibus a Sternbachio laudatis ad gnomol. Vat. 321 p. 256 cf. Laert. I 36 | *τὸ* ex *τοῦ* corr. A ‖ 4 *βλαβερὸν ἀκρασία* M^dA Br: *κακὸν ἀκρασία* Tr., inde vulg. *βλαβερὸν ἐγγύη* Boiss. p. 139, 4 cf. Woelfflini coll. v. 185. fuitne igitur in Demetrio *βλαβερὸν* ⟨*ἐγγύη·*⟩ *κακὸν ἀκρασία*? cf. Brunco l. c. p. 359 | *βαρὺ ἀπαιδευσία* recurrit Boiss. p. 139, 4 cf. Stob. ecl. II 31, 75 p. 214, 20 W. | *δίδασκε* — (5) *ἄμεινον* recurrunt Boiss. p. 139, 5 ‖ 5 *ἀργὸς* — *πλουτῇς* recurrunt apophth. Vind. 162^a Boiss. p. 139, 5 sq. Walz. p. 513 | *πλουτῇς* M^d Tr. Br Boiss. Walz.: *πλουτεῖς* A apophth. Vind. ‖ 6 *κακὰ ἐν οἴκω* M^dA Br: *τὴν εὐτυχίαν* Tr., inde vulg.; *τὰ καλὰ ἐν οἴκῳ κρύπτε* Boiss. p. 136, 9 ubi haec verba cum illis *μηδ' ἂν πλουτῇς* in unam quasi sententiam copulata sunt | *φθόνου χάριν μὴ οἰκτείρου* M^dA Tr. Br inepte. fuit cum conicerem ⟨*τὰ*⟩ *κακὰ ἐν οἴκῳ κρύπτε* [*φθόνου χάριν*] *μὴ οἰκτίρῃ*, nam *φθόνου χάριν* et *τὴν εὐτυχίαν* videntur esse glossatoris. vulgatam secutus olim proposuit Leonh. Lycius *τὴν εὐτυχίαν κρύπτε φθόνου χάριν* ⟨*καὶ τὴν ἀτυχίαν*⟩ *μὴ οἰκτείρῃ*. v. *φθόνου χάριν* iam suspecta erant Hirschigio l. c. p. 185, etiam *μὴ οἰκτείρου* interpolatori tribuit Brunco l. c. p. 360. *τὰ καλὰ ἢ κακὰ ἐν οἴκῳ κρύπτε φθόνου χάριν ἢ οἰκτιρμοῦ* exspectabat Buecheler ‖ 7 *μέτρῳ χρῶ* et *μὴ πᾶσι πίστευε* recurrunt Boiss

ε' *Πιττακὸς Ὑρραδίου Λέσβιος ἔφη·*

Καιρὸν γνῶθι. Ὃ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε· ἀποτυχὼν γὰρ καταγελασθήσῃ. Τοῖς ἐπιτηδείοις χρῶ. Ὅσα νεμεσᾷς τῷ πλησίον, αὐτὸς μὴ ποίει. Ἀπραγοῦντα μὴ ὀνείδιζε· ἐπὶ γὰρ τούτοις νέμεσις θεῶν κάθηται. Παρακαταθήκας ἀπόδος. Ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος. Τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε, μηδ' εὖ τὸν ἐχθρόν· ἀσυλλόγιστον γὰρ τὸ τοιοῦτον. Δεινὸν συνιδεῖν

---

p. 139, 6 sed ordine inverso | *μέτρῳ χρῶ* om. Tr. Br | *ἄρχων — σεαυτόν* om. Tr. | *εἶ* post *ἄρχων* add. Boiss. p. 139, 7 | *σεαυτὸν* M^dA Br Boiss.: *σαυτόν* Gesn.^{2} p. 46, inde vulg.

1 *Πιττακὸς Ὑρραδίου Λέσβιος* scripsi: *πιττακος ὑρράδου* (*ὑρράδου* in *ὕρρα* corr. A) *λέσβιος ἔφη* M^dA *πιττακὸς ὕρρα λέσβιος εἶπε* Br; *Θαλῆς ὑ* (sic) *μιλήσιος* Tr., inde vulg. ‖ 2 *Καιρὸν γνῶθι*] testimonia collegit Brunco l. c. p. 362 | *ὃ μέλλεις — καταγελ.* iterat corp. Par. 511 Elt. (*Πιττακοῦ*). offerunt etiam apophth. Vind. 162^b exc. Vind. 37 Boiss. p. 139, 10 Walz. p. 513 Laert. I 78 | *πράττειν* Laert. exc. Vind. | *λέγε* M^dA Tr.: *πρόλεγε* Br apophth. Vind. exc. Vind. Boiss. Walz. Laert. ‖ 3 *καταγελασθήσῃ* M^dA Tr.: *γελασθήσῃ* Br apophth. Vind. Boiss. Walz. Laert. *ἐκγελασθήσῃ* exc. Vind. | *τοῖς ἐπιτηδείοις* Tr., inde A^2 vulg.: *τῷ ἐπιτηδείῳ* M^dA Br | *ὅσα κτὲ.*] cf. Aristot. rhetor. II 6 p. 1384^b 3 Sexti sent. 90 (82) p. 14 Gildem. | *ὅσα ἂν νεμεσᾷς* collectiones aliquot a Sternbachio laudatae ad gnomol. Vat. 321 p. 257 | *νεμεσᾷς* M^dA Br: *νεμεσεῖς* Tr. *νουθετεῖς* S rec. ‖ 4 *τῷ* M^d Br: *τὸν* Tr. A^1 corr. A^2 | cf. Laert. I 78 *ἀτυχίαν μὴ ὀνειδίζειν νέμεσιν αἰδούμενον* | *ἀπραγοῦντα* M^dA Tr. Br: *ἀπραγ⟨οῦντα⟩ μὴ 'ὀνείδιζε* etiam apophth. Vind. 162^b, ut vidit Wachsmuth mus. Rh. XXXIX p. 469. *κακοπραγοῦντα* vel *δυσπραγ.* ci. Gesn.^{2} p. 46 mrg | *ἐπὶ γὰρ τούτοις νέμεσις θεῶν* M^dA Tr.: *ἐπὶ γὰρ τούτῳ θεῶν νέμεσις* Br ‖ 5 *παρακαταθ.*] cf. ecl. 94 p. 36, 11 et adnot. | *παρακαταθήκας ἀπόδος* om. Tr. | *παρακαταθήκας* M^dA: *παρακαταθήκην* Br Boiss. p. 139, 11 ‖ 6 *ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος* M^dA Br Boiss. p. 139, 11 sq.: *ἀγάπα τὸν πλησίον· μικρὰ ἐλαττούμενος* Tr. p. 43 sq.; *ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρά. ἀγάπα τὸν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος* tacite, sed male Gesn.^{2} p. 46, inde vulg. ceterum cf. Sexti sent. 293 (283) p. 50 Gildem. ‖ 7 *τὸν φίλον — (8) τὸ τοιοῦτον*] cf. Boiss. p. 139, 12 *τῷ φίλῳ κακῶς μὴ λέγε, μηδὲ τὸν ἐχθρὸν φίλον ἡγοῦ* Laert. I 78 *φίλον μὴ λέγειν κακῶς, ἀλλὰ μηδὲ ἐχθρόν* | *μὴ δ' εὖ τὸν ἐχθρόν* M^dA om. Tr.: *μηδὲ τὸν ἐχθρὸν φίλον ἱστοῦ* (*ἡγοῦ* recte Boiss.) Br ‖ 8 *ἀσυλλ. — τοιοῦτον* om. Tr.; secludit haec Brunco l. c. p. 366 | *γὰρ τὸ τοιοῦτον*

τὸ μέλλον, ἀσφαλὲς τὸ γενόμενον. Πιστὸν γῆ, ἄπιστον θάλασσα. Ἄπληστον κέρδος. Κτῆσαι αἴδια· θεραπείαν, εὐσέβειαν, παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, πίστιν, ἐμπειρίαν, ἐπιδεξιότητα, ἑταιρείαν, ἐπιμέλειαν, οἰκονομίαν, τέχνην.

ζʹ Βίας Τευταμίδου Πριηνεὺς ἔφη·

Οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι κακοί. Ἐς τὸ ἔσοπτρον [ἔφη]

M[d] Br: πᾶν τοιοῦτον A | συνιδεῖν M[d]A S rec. Br recte: τὸ συνιδεῖν Tr. p. 44, inde vulg.

1 ἀσφαλὲς τὸ γενόμενον M[d]A Br: σκόπει τὸ γενόμενον S rec. om. Tr. σαφὲς τὸ γεν. ci. Lycius male | post γεν. addit ἀφανὲς τὸ μέλλον Br: om. M[d]A Tr; ἀσαφὲς τὸ μέλλον tacite suppleverat Gesn.[2] p. 46, inde vulg. cf. Woelfflini coll. v. 131 τὸ μέλλον ὡς ἄδηλον ἀεὶ προσδόκα Laert. I 77 πρὸς τοὺς πυνθανομένους τί ... ἀφανές; 'τὸ μέλλον'. sed nihil in Stobaeo addendum, dixerat modo δεινὸν συνιδεῖν τὸ μέλλον | πιστὸν — θάλασσα recurrunt Boiss. p. 139, 14 (ubi γῆ πιστόν, θάλλασσα ἄπιστον) Laert. I 77 ‖ 2 ἄπληστον κέρδος male cum prioribus coniunxit Gesn.[2], inde vulg. | ἄπληστον post ἄπιστον excidit Boiss. p. 139, 15. cf. Stob. flor. 10, 48 Mein. | post κέρδος add. εὐχαρίστει παντί Br quam gnomam hab. Boiss. p. 139, 14 | αἴδια Nauck *zeitschr. f. d. alterth.* 1855 p. 272: ἴδια M[d]A S rec. καλοκαγαθίαν Tr. Br Boiss. p. 139, 15. non praetulerim κτῆσαι αἴδια· καλοκαγαθίαν, θεραπείαν κτέ. | θεραπείαν (-άπειαν A) εὐσέβειαν παιδείαν σωφροσύνην M[d]A Br Boiss. p. 139, 15 sq. quod dubitanter recepi: θεραπείαν ζήτει. φίλει τὴν παιδείαν. σωφροσύνην Tr., inde vulg. cf. Laert. I 78 εὐσέβειαν ἀσκεῖν· σωφροσύνην φιλεῖν· ἀλήθειαν ἔχειν, πίστιν, ἐμπειρίαν, ἐπιδεξιότητα, ἑταιρίαν, ἐπιμέλειαν. vix recte Meineke θεράπευε εὐσέβειαν, παιδείαν. *fortasse* κτῆσαι ἰδίαν θεραπείαν εὐσ. κτέ. *'para tibi proprium famulatum' duodecim illas quae subsecuntur virtutes artesque tamquam proprias famulas* Buecheler 3 φρόνησιν om. Boiss. | ἑταιρείαν M[d]A Tr.: ἑταιρίαν Br Boiss. ‖ 4 ἐπιμέλειαν om. Tr. Boiss. | οἰκονομίαν κτέ. om. Boiss. ‖ 5 τέχνην nec plura M[d]A S rec. Br: τέχνην εὐσέβειαν Tr., inde vulg. ‖ 6 τευταμίδου M[d]A Tr. τευταμί[δ] Br: Τευτάμου Meineke. cf. Laert. I 82 Βίας Τευτάμου Πριηνέος ubi Satyri mox mentio fit; Τευταμίδης scripsit Gesn.[2] p. 46, inde vulg. | πριηνεὺς Tr. Br: πριννεὺς M[d]A corr. A m. inc. | ἔφη om. Tr. ‖ 7 οἱ πλεῖστοι κτέ.] testimonia collegit Brunco l. c. p. 369 | ἄνθρωποι om. Br sicut Laert. I 88 (cf. I 87) alii | v. ἐς τὸ ἔσοπτρον — p. 122, 2 τῇ καλοκαγαθίᾳ scripsi sicut leguntur in M[d]A,

ἐμβλέψαντα δεῖ, εἰ μὲν καλὸς φαίνῃ, καλὰ ποιεῖν, εἰ δὲ αἰσχρός, τὸ τῆς φύσεως ἐλλιπὲς διορθοῦσθαι τῇ καλοκαγαθίᾳ. Βραδέως ἐγχείρει· ὃ δ' ἂν ἄρξῃ, διαβεβαιοῦ. Μίσει τὸ ταχὺ λαλεῖν, μὴ ἁμάρτῃς· μετάνοια γὰρ ἀκολουθεῖ. Μήτ' εὐήθης ἴσθι, μήτε κακοήθης. Ἀφροσύνην μὴ προσδέχου. Φρόνησιν ἀγάπα. Περὶ θεῶν λέγε, ὡς εἰσὶ θεοί. Νόει τὸ πραττόμενον. Ἄκουε πολλά. Λάλει καίρια. Πένης ὢν πλουσίοις μὴ ἐπιτίμα, ἢν μὴ μέγα ὠφελῇς. Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ πλοῦτον. Πει-

---

nisi quod *ἔφη* seclusi cum Gaisfordo: *χρὴ πρῶτον αὐτὸν ἐμβλέψαντα πράττειν· εἰ μὲν καλὸς φαίνη, καλὰ ποιεῖν. εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς φύσεως ἐλλιπὲς διορθοῦσθαι· ἄσκει καλοκαγαθίαν* Tr., inde Gesn.[2] p. 46, vulg. *εἰς κάτοπτρον ἐμβλέψας θεώρει, καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνῃ, ἄξια τούτου πράττε, εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὄψεως ἐλλιπὲς ὡράϊζε καλοκαγαθίᾳ* Br Boiss. p. 139, 19 sq. conspirat fere cum his corp. Par. 93 Elt.: *Ὁ αὐτὸς* (id est *Πλούταρχος*) *εἶπεν· εἰς τὸ κάτοπτρον κύψας θεώρει· καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνει κτἑ.* confer quae adnotavimus infra ad Stob. flor. 21, 11 Mein. et quae collegit Brunco p. 371

3 *οὗ* (*ὃ* A Tr.) *δ' ἂν ἄρξῃ* M[d]A Tr.: *ὃ δ' ἂν ἕλῃ* Br Boiss. p. 140, 3 | *διαβεβαιοῦ* M[d]A Tr.: *διάμενε βεβαίως* Br Boiss. cf. Laert. I 87 *βραδέως ἐγχείρει τοῖς πραττομένοις· ὃ δ' ἂν ἕλῃ, βεβαίως τηρῶν διάμενε.* longius ab hac forma recedit ecl. 21 p. 10, 7 ‖ 4 *τὸ* om. A | *μὴ* — (5) *ἀκολουθεῖ* om. Tr. cf. apophth. Vind. 162[c] (cf. Wachsmuth mus. Rh. XXXIX p. 469) et Boiss. p. 140, 3: *μίσει τὸ ταχὺ λαλεῖν· ἄνοια γάρ.* etiam magis differt Laert. I 87 extr. ‖ 5 *μήτ'* — *κακοήθης* recurrunt apophth. Vind. 162[d] Boiss. p. 140, 4 | *μήτ'* M[d] Br Boiss.: *μήτε* A apophth. Vind. *μὴ* Tr. | *ἦσθα* pro *ἴσθι* Boiss. | *ἀφροσύνην μὴ προσδέχου* bis scripsit S rec. | *ἀφρ.* — 6 *ἀγάπα*] cf. Woelfflini coll. v. 159 sqq. ‖ 6 *φρόνησιν ἀγάπα* om. Br. recurrunt haec v. Laert. I 88 | *περὶ θεῶν λέγε* M[d]A: *πάντοτε λέγε* Tr., inde vulg. *περὶ θεῶν* (*θεοῦ* Boiss.) *μὴ λέγε* Br Boiss. p. 140, 5 | *ὡς εἰσὶ θεοί* M[d]A Tr.: *κακῶς* Br *κακῶς, ὅτι δ' ἔστιν ἄκουε* Boiss. reponendum videtur quod servavit Laertius I 88 *περὶ θεῶν λέγε, ὡς εἰσίν* ‖ 7 praeceptorum *νόει* — (8) *πολλὰ* invertunt ordinem Br et Boiss. p. 140, 6 | *νόει καὶ τότε πρᾶττε* Aldi Manutii sylloga (Venetiis ed. a. 1495). ex hac vel huius simili collectione haec verba tertio florilegii Stobaeani capiti temere inseruit Gesner[2] p. 38, cuius interpolatio remansit in Gaisfordi et Meinekii editionibus 3, 29. vide mus. Rh. XXXIX p. 527 ‖ 8 *πένης* — (9) *ὠφ.* recurrit Boiss. p. 140, 7 | *ἢν* M[d]A Tr.: *ἐὰν* Br Boiss. 9 *ὠφελῇς* M[d]A Tr.: *ὠφελεῖ* Br *ὠφελῇ* Boiss. | *ἀνάξιον* — *πλοῦτον*

σας λάβε, μὴ βιασάμενος. Ὅ τι ἂν ἀγαθὸν πράσσῃς, θεούς, μὴ σεαυτὸν αἰτιῶ. Κτῆσαι ἐν μὲν νεότητι εὐπραξίαν, ἐν δὲ τῷ γήρᾳ σοφίαν. Ἕξεις ἔργῳ μνήμην, καιρῷ εὐλάβειαν, τρόπῳ γενναιότητα, πόνῳ ἐγκράτειαν, φόβῳ εὐσέβειαν, πλούτῳ φιλίαν, λόγῳ πειθώ, σιγῇ κόσμον, γνώμῃ δικαιοσύνην, τόλμῃ ἀνδρείαν, πράξει δυναστείαν, δόξῃ ἡγεμονίαν.

η′ *Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος ἔφη·*

Μελέτα τὸ πᾶν. Καλὸν ἡσυχία· ἐπισφαλὲς προ-

---

recurrunt Boiss. p. 140, 8 Laert. I 88, minus emendate apophth. Vind. 162^c | *πείσας — βιασ.* recurrunt Boiss. p. 140, 9 Laert. I 88 apophth. Vind. 162^c | *πάσας* Tr.

1 *βιασάμενος* libri nisi quod *βιαζόμενος* A (*σα* superscr. A^2) *ἐπιστάμενος* S rec. | *ὅ τι ἂν* Laert.: *ὅταν* (vel *ὅτ' ἂν*) M^{d}A Tr. *ἐὰν* Br | *θεοὺς μὴ* (*μὴ δὲ* Tr.) *σεαυτὸν αἰτιῶ* M^{d}A Tr.: *θεῷ* (sic) *ἄναπτε* Br; *μὴ σεαυτὸν* secludi voluit Schow, fortasse recte. cf. Laert. I 88 *ὅ τι ἂν ἀγαθὸν πράττῃς, εἰς θεοὺς ἀνάπεμπε* Sexti sent. 113 Elt. *παντὸς οὗ καλῶς πράττεις αἴτιον ἡγοῦ τὸν θεόν* Porphyr. ad Marc. 12 p. 282, 6 N.^{2} *καὶ πάντων ὧν πράττομεν ἀγαθῶν τὸν θεὸν αἴτιον ἡγώμεθα κτέ.* ‖ 2 *κτῆσαι κτέ.* recurrunt Boiss. p. 140, 9 sqq. | *ἐν μὲν νεότητι εὐπραξίαν* M^{d}A Tr.: *ἐν νέῳ εὐταξίαν* Br *ἐν μὲν νεότητι εὐταξίαν* Boiss. malim *ἐν μὲν ⟨τῇ⟩ νεότητι εὐπρ.* erant qui praeferrent *εὐταξίαν*, sed audiatur Xenopho apomn. III 9, 14 *τὸ δὲ μαθόντα τε καὶ μελετήσαντά τι εὖ ποιεῖν εὐπραξίαν νομίζω κτέ.* ‖ 3 *δὲ* om. M^d | *τῷ* om. Br | *ἕξεις* om. Br Boiss. ut etiam ea quae sequuntur pendeant a verbo *κτῆσαι* | *ἕξεις* — (7) *εὐγένειαν* deleri iubet Woelfflin cuius de L. Annaei Senecae monitis librum nunc mihi inspicere denegatum est. vide Brunco l. c. p. 376 ‖ 4 *πόνῳ* — (5) *πειθῶ* om. A supplevit in margine ex parte resarto A^2 | *εὐσέβειαν* Tr. A^2 Boiss. *εὐσεβείαν* Br: *εὐλάβειαν* M^d S rec. ‖ 5 *φιλίαν* Tr. A^2 Br Boiss.: *δειλίαν* M^d S rec. | *σηγῇ* Tr. ‖ 6 *δικαιοσύνην, τόλμῃ* Tr., om. M^{d}A S rec. supra versum suppl. A^2 | *ἀνδρείαν* (*-ίαν* A) M^{d}A Tr.: *ἀνδραγαθίαν* Br Boiss. | *πράξει δυναστείαν, δόξῃ ἡγεμονίαν* nec plura M^{d}A Tr.: *πράξει δυναστείαν, φύσει εὐγένειαν* (*εὐγενείαν* Br), *δόξῃ ἡγεμονίαν* Br Boiss.; *πράξει δυναστείαν, δόξῃ ἡγεμονίαν, φύσει εὐγένειαν* tacite (ex sylloga ut videtur Boissonadii simili) Gesn.^{2} p. 46, inde vulgata, cuius iusto sunt tenaciores Gaisford et Meineke ‖ 8 *κυψέλου* M^d Br: *κυψέλλου* A Tr. | *ἔφη* M^{d}A Tr.: *εἶπε* Br ‖ 9 *μελέτα* A^1 Tr.: *μελέτη* M^d A^2 Br Boiss. p. 142, 3 Laert. I 99 alii quorum testimonia collegit Brunco l. c.

πέτεια. Κέρδος αἰσχρὸν φύσεως κατηγορία. Δημοκρατία κρεῖττον τυραννίδος. Αἱ μὲν ἡδοναὶ θνηταί, αἱ δ' ἀρεταὶ ἀθάνατοι. Εὐτυχῶν μὲν μέτριος ἴσθι, ἀτυχῶν δὲ φρόνιμος. Φειδόμενον κρεῖττον ἀποθανεῖν ἢ ζῶντα ἐνδεῖσθαι. Σεαυτὸν ἄξιον παρασκεύαζε τῶν γονέων. Ζῶν μὲν ἐπαινοῦ, ἀποθανὼν δὲ μακαρίζου. Φίλοις εὐτυχοῦσι καὶ ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι. Ὃν ἂν ἑκὼν ὁμολογήσῃς πονηρόν, παράβαινε. Λόγων ἀποῤῥήτων ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ. Λοιδοροῦ ὡς ταχὺ φίλος ἐσόμενος. Τοῖς μὲν νόμοις παλαιοῖς χρῶ, τοῖς δ' ὄψοις προσφάτοις. Μὴ μόνον

p. 376 sq. vide ne *μελέτα* sit eorum qui male exspectarint imperativum modum verbi *μελετᾶν*. certe Doridos vestigia praeter *ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα* illud (p. 118, 4) in his nulla | *καλὸν — προπέτεια* recurrunt Boiss. p. 140, 17 Laert. I 97. vide etiam apophth. Vind. 162ᶜ (immo 162ᵈ: cf. Wachsmuth mus. Rhen. XXXIX p. 469)

1 *κέρδος — κατηγορία* recurrunt Boiss. p. 140, 18 *κέρδος αἰσχρόν* (verbis *φύσεως κατ.* lacuna absorptis) Laert. I 97. de apophth. Vind. 162ᵈ consulatur Wachsmuth mus. Rh. l. c. denique confer Stob. flor. 10, 49 Mein. | *δημοκρ. κρ. τ.* recurrit Laert. I 97 ‖ 2 *κρεῖττον* A Tr. Laert.: *κρεῖσσον* Mᵈ S rec. *κρείσσων* Br | *αἱ μὲν* — (4) *ἐνδεῖσθαι* ex Stobaeo iterantur corp. Par. 569—71 Elt. (*Κυψέλου Κορινθίου*), duae sententiae priores recurrunt apophth. Vind. 162ᵈ, Boiss. p. 140, 19 Laert. I 97 sq. | *ἀεὶ* ante *αἱ μὲν* add. apophth. Vind. Boiss. | *φθαρταὶ* pro *θνηταὶ* Laert. | *αἱ δ'* (*δὲ* Mᵈ A) *ἀρεταὶ* Mᵈ A Tr. Br corp. Par.: *αἱ δὲ τιμαὶ* apophth. Vind. Boiss. Laert. ‖ 3 *εὐτυχῶν μὲν* Tr., inde vulg. Laert.: *εὐτυχῶν* fere (om. *μὲν*) Mᵈ A Br corp. Par. apophth. Vind. Boiss. *μὲν* supra versum suppl. A² *εὐτυχῶν μὲν* om. S rec. | *ἀτυχῶν δὲ* (*δὲ* om. Br) libri Stob. corp. Par.: *δυστυχῶν δὲ* apophth. Vind. Boiss. Laert. ‖ 4 *ἐνδεᾶ εἶναι* Br ‖ 5 *σεαυτὸν* — (8) *παράβαινε* recurrunt Boiss. p. 140, 21 sqq. | *σεαυτὸν* Mᵈ A Tr.: *σαυτὸν* Br Boiss. | *παρασκεύαζε τ. γ.* Mᵈ A Tr.: *τ. γ. κατασκεύαζε* Br (sic) Boiss. | *ζῶν* — (7) *ἴσθι* ex Stobaeo iterantur corp. Par. 572—73 Elt. (*Κυψέλου Κορινθίου*) | *μὴ* (pro *μὲν*) Boiss. ‖ 6 *εὐτυχοῦσι καὶ* om. Boiss. ‖ 7 *ὃν ἂν* — (8) *παράβαινε* om. Br | *ὁμολογήσῃς* Mᵈ A: *ὁμολογήσεις* Tr., inde vulg. valde discrepat Boiss.: *ὃ ἂν ὁμολογήσῃς, ποίει· πονηρὸν γὰρ τὸ παραβῆναι.* Laertius I 98 haec habet *ὃ ἂν ὁμολογήσῃς, διατήρει* nec plura ‖ 8 *λόγων — ποιοῦ* recurrunt Laert. I 98. eadem verba leguntur infra Stob. flor. 41, 7 Mein. cum lemm. *Περιάνδρου*, sed *ἐκφορὰς* ‖ 9 *λοιδοροῦ* Br *λοιδόρου* Mᵈ *λοιδόρ^οῦ* priore accentu rursus deleto A: *λοιδόρει* Tr., inde vulg. reposui *λοιδοροῦ*, quia in proximis dativus subaudiendus est ‖ 10 *δὲ*

τοὺς ἁμαρτάνοντας κόλαζε, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέλλοντας κώλυε. Δυστυχῶν κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνῃς.

173 (3, 80 Mein.) *Σωσιάδου τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὑποθῆκαι.*

Ἕπου θεῷ. Νόμῳ πείθου. Θεοὺς σέβου. Γονεῖς αἰδοῦ. Ἡττῶ ὑπὸ δικαίου. Γνῶθι μαθών. Ἀκούσας νόει. Σαυτὸν ἴσθι. Γαμεῖν μέλλε. Καιρὸν γνῶθι. Φρόνει θνητά. Ξένος ὢν ἴσθι. Ἑστίαν τίμα. Ἄρχε σεαυτοῦ. Φίλοις βοήθει. Θυμοῦ κράτει. Φρόνησιν ἄσκει. Πρόνοιαν τίμα. Ὅρκῳ μὴ χρῶ. Φιλίαν ἀγάπα. Παιδείας ἀντέχου. Δόξαν δίωκε. Σοφίαν ζήλου. Καλὸν εὖ λέγε. Ψέγε μηδένα. Ἐπαίνει ἀρετήν. Πρᾶττε δίκαια. Φίλοις εὐνόει. Ἐχθροὺς ἀμύνου. Εὐγένειαν ἄσκει. Κακίας ἀπέχου. Κοινὸς γίνου. Ἴδια φύλαττε. Ἀλλοτρίων ἀπέχου. Ἄκουε πάντα. Εὔφημος ἴσθι. Φίλῳ χαρίζου. Μηδὲν

M^{d} Br | *μὴ μόνον* — p. 125, 2 *κώλυε* recurrunt Boiss. p. 140, 24 sq. distat Laertius I 98 sic *μὴ μόνον τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέλλοντας κόλαζε*

2 *δυστυχῶν κτἑ.* iterantur corp. Par. 574 Elt. (*Κυψέλου Κορινθίου*). eadem fere leguntur apophth. Vind. 162^{d} Boiss. p. 141, 2 | *δυστυχῶν* M^{d}A Tr. corp. Par.: *δυστυχίαν* Br *ἀτυχίαν* apophth. Vind. Boiss. | *τοὺς ἐχθρούς σου* corp. Par. | *εὐφράνῃς* apophth. Vind. Boiss.: *εὐφρανῇς* (e corr. M^{d}) libri Stob. corp. Par. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA Br S rec. Tr. p. 44; *ὑποθῆκαι τῶν ἕπτα* (sic) lemmatis loco Br. similem collectionem e codice Parisiensi gr. 1630 edidit Boissonade anecd. gr. I p. 141, 3 sqq. et Ferdinandus Schultz e cod. Laur.-Med. plut. 60 n. 4 (cf. Bandini p. 508) Philol. XXIV p. 215. hanc 'et auctiorem et emendatiorem in aliquot codicibus extare' se vidisse brevitur monet Sternbach gnomol. Vat. 268. conferatur nunc Stanjeki quae interim prodiit 'quaestionum de sent. septem sap. collectionibus pars I' (diss. Vratisl. a. 1891) p. 2 ‖ 5 *νόμῳ πείθου* om. Br | *θεοὺς* M^{d}A Tr.: *θεὸν* Br Boiss. p. 141, 3 Sch. n. 2 ‖ 6 *ὑπὸ* M^{d}A Br: *ὑπὲρ* Tr. ‖ 7 verba *γαμεῖν μ.* om. Br unde adparet scribendum esse *γαμεῖν μέλλε. καιρὸν γν.* ut mavult Stanjek: *γαμεῖν μέλλων κ. γν.* libri. cf. p. 120, 2 | *φρόνει θνητά* M^{d}A Tr.: *θνητὰ φρόνει* Br Boiss. p. 141, 5 (p. 142, 21) Sch. n. 6 ‖ 8 *ξένος ὢν ἴσθι* om. Tr. | *ἴσθι* e corr. M^{d} | *σαυτοῦ* Br ‖ 11 *καλὸν* M^{d}A Tr.: *τὸ καλὸν* Br ‖ 12 *πράττε* fere libri ‖ 14 *κοινὸς* M^{d}A Tr.: *κοινωνικὸς* Br | *φύλαττε* scripsi sicut Boiss. p. 141, 13 Sch. n. 34: *φύλασσε* M^{d}A Tr. Br ‖ 15 *ἄκουε πάντα. εὔφημος ἴσθι* M^{d}A Br:

ἄγαν. Χρόνου φείδου. Ὅρα τὸ μέλλον. Ὕβριν μίσει. Ἱκέτας αἰδοῦ. Πᾶσιν ἁρμόζου. Υἱοὺς παίδευε. Ἔχων χαρίζου. Δόλον φοβοῦ. Εὐλόγει πάντας. Φιλόσοφος γίνου. Ὅσια κρῖνε. Γνοὺς πρᾶττε. Φόνου ἀπέχου. Εὔχου δυνατά. Σοφοῖς χρῶ. Ἦθος δοκίμαζε. Λαβὼν ἀπόδος. Ὑφορῶ μηδένα. Τέχνῃ χρῶ. Ὃ μέλλεις, δός. Εὐεργεσίας τίμα. Φθόνει μηδενί. Φυλακῇ πρόσεχε. Ἐλπίδα αἴνει. Διαβολὴν μίσει. Δικαίως κτῶ. Ἀγαθοὺς τίμα. Κριτὴν γνῶθι. Γάμους κράτει. Τύχην νόμιζε. Ἐγγύην φεῦγε. Ἁπλῶς διαλέγου. Ὁμοίοις χρῶ. Δαπανῶν ἄρχου. Κτώμενος ἥδου. Αἰσχύνην σέβου. Χάριν ἐκτέλει. Εὐτυχίαν εὔχου. Τύχην στέργε. Ἀκούων ὅρα. Ἐργάζου κτητά. Ἔριν μίσει. Ὄνειδος ἔχθαιρε. Γλῶτταν ἴσχε. Ὕβριν ἀμύνου. Κρῖνε δίκαια. Χρῶ χρήμασιν. Ἀδωροδόκητος δίκαζε. Αἰτιῶ παρόντα. Λέγε εἰδώς. Βίας μὴ ἔχου. Ἀλύπως

εὔφυμος ἴσθι . ἄκουε πάντα Tr., inde vulg. | *φίλοις* Boiss. p. 141, 8 Sch. n. 17 | *μηδὲν ἄγαν* M^d^A: om. Tr. Br Boiss. Sch.

2 *ἱκέτας* M^d^A Br: *οἰκέτας* Tr.; cf. *οἰκέτας* (l. *ἱκέτας*) *ἐλέει* Boiss. p. 141, 13 Sch. n. 35 | *πᾶσιν ἁρμόζου* Br Boiss. p. 141, 9 Sch. n. 19: *πείνων* (*πεινῶν* A) *ἅρμοζε* M^d^A om. Tr. | post *ἁρμόζου* addit *γνῶθι παθῶν* Br cf. Sch. n. 22; Hes. op. 218 | *ἔχων* — 3 *πάντας* om. Br ‖ 3 *πάντας* A Tr.: *πάντα* M^d^ ‖ 4 *ὅσια* om. A sed exstitit olim | *κρίνε* et *πράττε* M^d^ Tr. Br ‖ 5 *ἦθος* sed *ἤ* pr. m. M^d^ ‖ 6 *τέχνην στέργε* Boiss. p. 142, 7 errore librarii pro *τύχην στέργε* quod legitur infra | *ὃ ὀφείλεις ἀπόδος* ci. Nauck | *εὐεργέτας* rectius Boiss. p. 142, 4 ‖ 7 *ἐλπίδας νέμε* Boiss. p. 142, 5 Sch. n. 62 ‖ 8 *κριτὴν* — 11 *ἥδου* om. Tr. ‖ 9 *γάμους* — *φεῦγε* om. etiam Br ‖ 10 *ἁπλῶς* reposui ex Boiss. p. 141, 18 Sch. n. 46: *πᾶσι* A Br *πᾶσιν* M^d^ | *δαπανῶν μὴ ἄχθου* recte, ut videtur, Boiss. p. 142, 6 | *κτώμενος* — 12 *εὔχου* om. A ‖ 11 *ἐπιτέλει* Boiss. p. 142, 6 | *εὐτυχίαν* — 12 *κτητά* om. Tr. *εὐτυχίαν* — *στέργε* om. etiam Br | *εὐτυχίαν εὔχου* M^d^ cf. *εὔχου τυχεῖν* Sch. n. 49 ‖ 12 *κτητά* M^d^: *θνητά* Br om. A | *ἔριν* M^d^ Tr. Br Boiss. p. 141, 19 Sch. n. 51: *ὕβριν* A ‖ 13 *γλῶσσαν* — *ἀμύνου* om. Tr. | *γλῶτταν* Boiss. p. 141, 19 Sch. n. 52: *γλῶσσαν* M^d^A Br | *ἴσχε* M^d^ Br: *ἴσχυε* A ‖ 14 *κρίνε* fere libri | *χρῶ χρήμασιν* om. Tr. | *ἀδωροδόκητα δίκαζε* M^d^A Br: *ἀδωροδόκητος δοκίμαζε* Tr., inde vulg. ‖ 15 *ἀλύπως βίου* M^d^A Br: om. Tr. *ἄλυπος βιοῦ* Sch. n. 53

[redacted]

Ὁμίλει πρᾴως. Πέρας ἐπιτέλει μὴ ἀποδειλιῶν. ·όνει πᾶσιν. Υἱοῖς μὴ καταρῶ. Γυναικὸς ἄρχε. ν εὖ ποίει. Εὐπροσήγορος γίνου. Ἀποκρίνου ἐν Πόνει μετ᾽ εὐκλείας. Πρᾶττε ἀμετανοήτως. Ἁμαρ- μετανόει. Ὀφθαλμοῦ κράτει. Βουλεύου χρόνῳ. συντόμως. Φιλίαν φύλαττε. Εὐγνώμων γίνου. ν δίωκε. Ἄῤῥητον κρύπτε. Τὸ κρατοῦν φοβοῦ. φέρον θηρῶ. Καιρὸν προσδέχου. Ἔχθρας διάλυε. τροσδέχου. Ἐπὶ ῥώμῃ μὴ καυχῶ. Εὐφημίαν ἄσκει. ιαν φεῦγε. Πλούτει δικαίως. Δόξαν μὴ λεῖπε. μίσει. Κινδύνευε φρονίμως. Μανθάνων μὴ κάμνε. ενος μὴ λεῖπε. Χρησμοὺς θαύμαζε. Οὓς τρέφεις,

---

ιλοφρόνει πᾶσιν om. Tr. πᾶσιν om. etiam A | καταρῶ M^dA :θάρρει Tr. vulg. cf. υἱῷ μὴ καταρῶ Sch. n. 55 | γυναικὸς Br | γυναικὸς M^d A Boiss. p. 142, 7: γλώττης Tr. hoc reti- eke frustra . nam γλῶτταν ἴσχε supra Sosiades ‖ 3 σεαυτὸν σαυτὸν Br Sch. n. 56 ‖ 4 μετ᾽ εὐκλείας Boiss. p. 142, 8: ίας M^dA Br μετὰ δικαίου Tr., inde vulg. | πρᾶττε ni fallor ε M^d Tr. Br | ἀμετανόητα ci. Nauck, cf. πρᾶττε ἀμεταμέλητα 42, 1 Sch. n. 58 | ἁμαρτὼν rectius Boiss. p. 142, 9 Sch. n. 66. juae ex codice descripsit Boiss. ἁμαρτὼν μεταβουλεύου. :λίαν φύλαττε nescio an sic fuerint supplenda ἁμαρτὼν .) βουλεύου χρόνῳ. φιλίαν φύλαττε vel etiam lenius ἁμαρ- (βούλευε.) βουλεύου κτέ. nam μεταβούλευε pro μετανόει oltzii Florentinus ‖ 5 ὀφθαλμοῦ M^dA Tr.: ὀφθαλμῶν Br 42, 1 Sch. n. 59 | χρόνῳ M^dA Br: χρήσιμα Tr., inde vulg. ‖ M^dA Br: ἐπιτέλει Tr. huc pertinere videtur quod habet Boiss. ράττε εὐτόλμως | φύλαττε scripsi: φύλασσε libri ‖ 7 κρύπτε ιῇ λέγε Tr., vulg. | τὸ κρατοῦν etiam A, fallitur Gaisford. :t Boiss. p. 142, 11; ἀκρατοῦν prave Gesn.² p. 47 mrg ‖ 8 ·A Tr.: καινὸν Br | litterae χου perierunt resarto margine A ‖ — μὴ καυχῶ om. Tr. | εὐφημίαν ἄσκει om. Br ‖ 10 φεῦγε ·γε M^d S rec. φῦγε A εὖ superscr. A² | μὴ λεῖπε M^dA Br: ·r. vulg. ‖ 11 μίσει Tr., inde vulg.: λεῖπε M^dA Br | κινδύ- νίμως. μανθάνων μὴ κάμνε M^dA Br: ordinem invertit Tr., ‖ 12 φειδόμενος — θαύμαζε om. Tr., verba χρησμοὺς om. etiam Br | φειδόμενος μὴ λεῖπε M^dA: ἡδόμενος μὴ λίπε sn.², inde vulg. | χρηστοὺς ci. Nauck

ἀγάπα. Ἀπόντι μὴ μάχου. Πρεσβύτερον αἰδοῦ. Νεώτερον δίδασκε. Πλούτῳ ἀπίστει. Σεαυτὸν αἰδοῦ. Μὴ ἄρχε ὑβρίζειν. Προγόνους στεφάνου. Θνῆσκε ὑπὲρ πατρίδος. Τῷ βίῳ μὴ ἄχθου. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Ἀτυχοῦντι συνάχθου. Χαρίζου ἀβλαβῶς. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γέννα. Ἐπαγγέλλου μηδενί. Φθιμένους μὴ ἀδίκει. Εὖ πάσχε ὡς θνητός. Τύχῃ μὴ πίστευε. Παῖς ὢν κόσμιος ἴσθι, ἡβῶν ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτης εὔλογος, τελευτῶν ἄλυπος.

---

1 ἀπόντι μὴ μάχου om. Tr. ‖ 2 σεαυτὸν MᵈA Tr.: σαυτὸν Br | αἰσχύνου pro αἰδοῦ hic et paulo ante Boiss. p. 142, 15 et 14, πρεσβύτερον αἰσχύνου etiam Sch. n. 73 | μὴ ἄρχε ὑβρίζειν om. Tr. ‖ 3 ἄρχε MᵈA Br ἄρχου A² | ὑβρίζειν MᵈA: ὕβρεων Br cf. Sch. n. 87 μὴ ἄρχε ἀδικεῖν Boiss. p. 143, 3 μὴ ἄρχου ἀδικεῖν· ἄρχου ἀδικεῖσθαι | προγόνους στεφάνου om. Br ‖ 4 μὴ μάχου libri: corr. Schultz l. c. p. 222. vide quae infra monui ad 9 | ἀτυχοῦντι Tr. Boiss. p. 142, 17 Sch. n. 77: ἀτυχοῦσι MᵈA S rec. Br ‖ 5 ἀβλαβῶς A sed ευ (sine spir.) superscr. A² ‖ 6 ἐπαγγέλλου A Tr. Br ἐπαγγέλου Mᵈ S rec. | φθιμένους μὴ ἀδίκει om. Br ‖ 7 εὖ πάσχε ὡς θνητός] ἔλπιζε ὡς θνητός Boiss. p. 142, 18 Sch. n. 79 ‖ 8 παῖς ὢν om. Tr. ‖ 9 πρεσβύτης εὔλογος (sic), τελευτῶν ἄλυπος (sic) Br: πρεσβύτερος εὔλογος. τελεύτα ἄλυπος MᵈA Tr. post ἄλυπος addit Br πλήθει ἄρεσκε. μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν. ὁμολογίαις ἔμμενε. θυσίαν πρόσφερε κατὰ δύναμιν. σεαυτῷ μὴ μάχου. μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. ἐπὶ δεξιοῖς μὴ ἐπαίρου. τῷ βίῳ μὴ ἄχθου. μὴ φιλαίτιος ἴσθι. ἐπαγγέλλου μηδενὶ τὸ παράπαν. χρόνου φείδου· δαπανώμενος γὰρ ἐφ᾽ ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσται ἐφ᾽ ἃ δεῖ, in quibus tacite correxi Bevingi errores. immerito haec Stobaeo inseruit Meineke. adiecta sunt autem in Br ex collectione earum quas supra passim commemoravi perquam simili. ut igitur recurrunt hae gnomae apud Boissonadium et Schultzium, ita desunt in libris Stobaeanis uno Br excepto omnibus. quid quod nonnullae iam supra prolatae sunt ab ipso Stobaeo, μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ v. 5, ἐπαγγέλλου μηδενί v. 6, χρόνου φείδου p. 126, 1, denique τῷ βίῳ μὴ ἄχθου latitans in eis quae v. 4 libri exhibent τῷ βίῳ μὴ μάχου. augetur vero interpolationis suspicio inde quod Demetrii ecloga et Sosiadis non suo leguntur loco in Br, sed ut supra monui corollarii instar additae post Stob. IV c. 5. ad eandem sententiam pervenisse video Stanjekium l. c. p. 13 adn. 1

174 (3, 81 Mein.) *Ἡρακλείτου* (Heraclit. Eph. fr. XVIII Byw.).

Ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνέεται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστι πάντων κεχωρισμένον.

175 (3, 82 Mein.: Heraclit. fr. CIX)

Κρύπτειν ἀμαθίην κρέσσον ἢ ἐς τὸ μέσον φέρειν.

176 (3, 83 Mein.: Heraclit. fr. CIV)

Ἀνθρώποισι γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν, οὐκ ἄμεινον.

177 (3, 84 Mein.: Heraclit. fr. CIV)

Νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπαυσιν.

178 (3, 84 Mein.: Heraclit. fr. CVII)

Σωφρονεῖν ἀρετὴ μεγίστη· καὶ σοφίη ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαΐοντας.

179 (3, 84 Mein.: Heraclit. fr. XCI)

Ξυνόν ἐστι πᾶσι τὸ φρονέειν. ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων, ὅκως περ νόμῳ πόλις

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA S rec. Tr. p. 45 || 3 ἀφικνέεται Meineke: ἀφικνεῖται M[d]A Tr. | ἐς A Tr.: εἰς M[d] || 4 γινώσκειν A Tr.: γιγνώσκειν M[d]. post γινώσκειν quae addit Tr. ἢ γὰρ θεὸς ἢ θηρίον uncis saepsit Gesn.[1] p. 56 nec mutavit sententiam Gesn.[2] p. 48 mrg: *in margine adscribitur* ἢ γὰρ — θηρίον. tamquam Heraclitea haec verba retinet Schuster | 5 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr., cum priore iungit M. cf. flor. 18, 32 Mein. Plut. quaest. conv. III prooem. p. 644 F id. de recta rat. audiendi p. 43 D id. virtutem doceri posse p. 439 D. versum fortasse Scythini esse suspicatur Bywater || 7 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. p. 45. cum ecloga priore iungit M | 8 ἀνθρώποις M[d]A Tr.: corr. Mullach | γίγνεσθαι M[d] | θέλουσιν libri: -σι Mullach || 9 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr.: priori continuat Schleiermacher *sämmtl. werke* II p. 81 | 10 ὑγείην M[d] ὑγιείην A ὑγείαν Tr.; ὑγίειαν Bywater | ἐποίησεν M[d]A Tr. | ἡδὺ κ. ἀ. vix Heracliti esse sensit Schleiermacher, ὑγείην ⟨ποθεινὴν⟩ ἐπ. ci. Gomperz *zu Heraklit's lehre* p. 23 || 12 ecl. hab. lemmate non iterato cum priore cohaerentem S rec. Tr. p. 45: seiungenda esse verba et ab Heraclito aliena sensit Schleiermacher l. c. p. 109 || 13 σωφρονέειν scribi iussit Meineke | 14 ποιέειν καλά, φύσιν ἐπαΐοντας Valckenaer | 15 ecl. hab. cum prioribus sine lemmate coniunctam S rec. Tr. p. 45: nova incipit sententia, vide Schleiermacher l. c. p. 109 || 16 φρονεῖν Tr.

καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως. τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἑνὸς τοῦ θείου· κρατέει γὰρ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρκέει πᾶσι καὶ περιγίνεται.

180 (3, 85 Mein.) *Σωκράτους.*

Ψυχῆς ἐστὶ λόγος ἑαυτὸν αὔξων. ἐν τῷ βίῳ καθάπερ ἐν δράματι χρῆν τὰ πρῶτα λέγειν οὐ τὸν πλουσιώτατον ἀλλὰ τὸν φρονιμώτατον.

181 (3, 86 Mein.)

Καλὸν ἐπὶ μὲν τῆς ἑστίας φαίνεσθαι τὸ πῦρ λαμπρόν, ἐπὶ δὲ τῆς εὐτυχίας τὸν νοῦν.

182 (3, 87 Mein.)

Δεῖ ὥσπερ ⟨ἐξ⟩ εὐνομουμένης πόλεως φυγαδεύειν στασιαστὴν ἄνθρωπον, οὕτως ἐκ τῆς σωθησομένης ψυχῆς τὸν πρὸς τὰ φαῦλα κεκλικότα νοῦν.

183 (3, 88 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ Γοργίου* (p. 448 C).

Πολλαὶ τέχναι ἐν ἀνθρώποις εἰσὶν ἐκ τῶν ἐμπειριῶν, ἐμπείρως εὑρημέναι. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ τὸν

---

1 *πολὺ* Schleiermacher: *πόλις* Tr.; *πόλιος* Preller | *ἰσχυροτέρῳ* ci. Buecheler | *ἀνθρώπειοι* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *ἀνθρώπιοι* Tr.; *ἀνθρώπινοι* tacite Gesn.[1] p. 56, inde vulg. || 2 *κρατεῖ — ἐξαρκεῖ* Tr.: corr. Ritter || 4 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 45. v. *ψυχῆς — αὔξων* vide ne a proximis separanda sint. v. *ἐν τῷ βίῳ κτἑ.* Bionem redolent cf. Teletis rel. p. XCVI sqq. et 92 || 5 *αὔξειν* ci. Nauck || 6 *χρῆν* ci. Meineke: *χρὴ* Tr. || 7 post *φρονιμώτατον* iterat v. *ἐν τῷ βίῳ — λέγειν* S rec. || 8 ecl. hab. lemmate non iterato S rec. Tr. p. 46 (post 3, 85 Mein.) addito *σωκράτους* MA (post ecl. 3, 84 Mein.). recurrit corp. Par. 231 Elt. (*Σωκράτους*) || 9 *μὲν ἐπὶ* corp. Par. | *ταῖς ἑστίαις* et mox *ταῖς εὐτυχίαις* mel. Aug. || 11 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec., cum priore iunctam M. recurrit Anton. I c. 64 p. 67 Maxim. c. 59 p. 669 Combef. post gnomam Isocrati datam, quod fraudi fuit Isocratis editoribus || 12 *ἐξ εὐνομουμένης* Ant. Max.: *εὐνομουμένης* M[d]A S rec. | *τῆς πόλεως* tacite Gesn.[2] p. 48, inde vulg. || 13 *στασιαστὴν* M[d]: *στασιαστὸν* S rec. *στάσ* (sic) A reliqua perierunt resarto margine | *ἄνθρωπον* M[d] S rec. Ant. Max.: *τὸν ἄνθρωπον* A | *σωθησομένης* om. Ant. Max. || 14 *πάντα* ante *τὸν* add. A | *λογισμὸν* pro *νοῦν* Ant. Max. || 15 ecl. cum lemm. hab. S rec. (post ecl. 3, 87 Mein.) Tr. p. 46 (post ecl. 3, 86 Mein.). libri indiculum addidi ex S rec., malim tamen *ἐκ ⟨τοῦ⟩ Γ.*: om. Tr. || 17 *ηὑρημέναι* Plat.

[redacted]

αἰῶνα ἡμῶν πορεύεσθαι κατὰ τέχνην, ἀπειρία δὲ κατὰ τύχην. ἑκάστων δὲ τούτων μεταλαμβάνουσιν ἄλλοι ἄλλων ἄλλως, τῶν δὲ ἀρίστων οἱ ἄριστοι.

184 (3, 89 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ⟨ἐκ τοῦ⟩ Σοφιστοῦ* p. 232 E).

Σὺ δὴ πρὸς θεῶν, ὦ παῖ, δυνατὸν ἡγῇ τοῦτο; τάχα γὰρ ⟨ἂν⟩ ὑμεῖς μὲν ὀξύτερον οἱ νέοι πρὸς αὐτὸ βλέποιτε, ἡμεῖς δὲ ἀμβλύτερον. — Τὸ ποῖον, καὶ πρὸς τί μάλιστα λέγεις; οὐ γάρ πω κατανοῶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον. — Εἰ πάντα ἐπίστασθαί τινα ἄνθρωπόν ἐστι δυνατόν. — Μακάριον μένταν ἡμῶν, ὦ ξένε, ἦν τὸ γένος.

185 (3, 90 Mein.) *Σωκράτους.*

Οὔτε ἵππῳ χωρὶς χαλινοῦ οὔτε πλούτῳ χωρὶς λογισμοῦ δυνατὸν ἀσφαλῶς χρήσασθαι.

186 (3, 91 Mein.)

Ὁ βίος ὥσπερ ὄργανον ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει ἁρμοττόμενος ἡδίων γίνεται.

---

2 *μεταλαμβάνουσιν* tacite ex Platone Gesn.[1] p. 56: *ταῦτα λαμβάνουσιν* Tr. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S rec., sine lemm. Tr. p. 46. *Τοῦ αὐτοῦ ⟨ἐκ τοῦ⟩ Σοφιστοῦ* scripsi: *τοῦ αὐτοῦ σοφι*^λ S rec. ‖ 6 *δὴ* S rec. Platonis B T: *δὲ* Tr.; *δὲ δὴ* tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 7 *ἂν* addidi ex Platone | *αὐτῷ* Heindorf ‖ 9 *που* Plato ‖ 11 *μεντἂν* (*μέντ' ἂν*) tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *μὲν πᾶν* Tr. | *ὦ ξένε, ἦν τὸ γένος* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ὦ ξυνέχειν τὸ γένος* Tr. ‖ 12 ecl. hab. lemmate non iterato MA (post ecl. 3, 87 Mein.) addito lemmate *Σωκράτους* S rec. Tr. p. 46 (post ecl. 3, 89 Mein.). cum priore colligata est in M. recurrit corp. Par. 14 Elt. (*Πλουτάρχου*). sententia *οὔτε ἵππον χωρὶς χαλινοῦ οὔτε πλοῦτον δίχα φρονήσεως δυνατὸν κρατεῖσθαι* Pythagorae adscribitur Stob. flor. 94, 26 Mein. (cf. gnomol. Vat. 462). ex philosophorum scholis sumptum illud Horatii epist. I 10, 46 sq. ‖ 15 ecl. hab. lemmate non iterato M S rec. Tr. p. 46. cum priore cohaeret M. recurrit Demophil. simil. 4. paullulum immutata legitur gnomol. Byz. 129 p. 187 Wachsm. (Bar. 69) corp. Par. 761 Elt. imaginis de arcu lyrave sumptae complura exempla collegit Gataker ad Marcum Antoninum IV 26 ‖ 16 *ὥσπερ* suppl. M[1] mrg | *ἡρμοζόμενος* Demoph.

187 (1, 35 Mein.)

Τὸν λιβανωτὸν τοῖς θεοῖς, τὸν δὲ ἔπαινον τοῖς ἀγαθοῖς ἀπονέμειν δεῖ.

188 (Addend. v. IV p. 144, 3 Mein.)

Οἱ τὸ ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἔργων κέρδος εἰς τὰς καλὰς ἀναλίσκοντες λειτουργίας ὅμοιόν τι ποιοῦσι τοῖς ἀπὸ ἱεροσυλίας εὐσεβοῦσιν.

189 (1, 36 Mein.)

Ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ χρὴ ⟨ὑπὲρ⟩ τῶν ἀδίκως περὶ τὸ ἀδικεῖν αἰτίαν ἐχόντων, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τινι διαφέροντας.

190 (3, 92 Mein.)

Ἐπαινεῖν χρὴ τὸ κατὰ τέχνην γινόμενον.

191 (9, 68 Mein.) *Πλάτωνος* (Alcib. I p. 109 E).

Τί δ' εἰ μὴ ἔχω; οὐκ ἂν οἴει με ἄλλως εἰδέναι περὶ τῶν ⟨δικαίων καὶ⟩ ἀδίκων; — Ναί, εἴ γε εὕροις. — Ἀλλ'

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato M S rec. Tr. p. 46 (post. ecl. 3, 91 Mein.) A (post ecl. 3, 90 Mein.). cum priore coniungit M. recurrit corp. Par. 55 Elt. (*Πλουτάρχου*). cf. *Φιλοσόφων λόγοι* codicis Paris. 1166 ed. Schenkel. 19 p. 7. flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 35) 124 ‖ 2 *τὸν λιβανωτὸν* M[d]A: *τὸ λιβανωτὸν* Tr.; *τον μὲν λ.* corp. Par. fortasse recte ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato MA S rec. Tr. p. 46 (post ecl. 1, 35 Mein.). temere in florilegii caput decimum gnomam relegaverat Gesn.[1] p. 134, inde omiserunt vulgo. inter 'Addenda' receperunt Gaisford et Meineke. recurrit sententia corp. Par. 19 Elt. (*Πλουτάρχου*); flor. Mon. 243 ubi *ὁ αὐτὸς* (id est *Σωκράτης*) *ἔφη, οἱ τὰ ἀπὸ κακῶν ἔργων κτλ.* et similiter flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 32) 114 ‖ 5 *οἱ ἀπὸ* (l. *οἱ τἀπὸ*) *τῶν αἰσχρῶν κερδῶν* corp. Par. | *τὰς* om. Tr. ‖ 6 *ἀναλίσκοντες* MA et gnomologi: *χορηγοῦντες* Tr. ‖ 7 *θεοσεβοῦσι* corp. Par. ‖ 8 ecl. hab. lemmate non iterato S rec. Tr. p. 46 (post *εὐσεβοῦσιν*) ‖ 9 *ὑπὲρ* tacite addidit Gesn.[1] p. 58, inde vulg. ‖ 12 ecl. hab. lemmate non iterato S rec. Tr. p. 46 (post ecl. 1, 36 Mein.) ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S rec. Tr. p. 46 (post 3, 92 Mein.); *ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου α'* olim fuisse suspicor coll. flor. 21, 23 et 24 Mein. v. *οὐκ ἂν οἴει — εἰδέναι* (p. 133, 3) citat Clemens Alex. strom. V 3, 17 p. 655 P. v. *ἀλλ' οὐκ* (17) — *εἰδέναι* (p. 133, 3) Theodoretus therap. 40 Gaisf. ‖ 15 *περὶ* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *παρὰ* Tr. ‖ 16 *δικαίων καὶ* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg.

[redacted]

οὐκ ἂν εὑρεῖν με ἡγῇ; — Καὶ μάλα ⟨γ'⟩, εἰ ζητήσαις. — Εἶτα ζητῆσαι ⟨οὐκ ἂν⟩ οἴει με; — Ἔγωγε, εἰ οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι.

192 (9, 69 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (p. 110 D).

Εὑρὼν μὲν ἄρα οὐκ οἶσθα τὰ δίκαια καὶ τἄδικα; — Οὐ πάνυ φαίνομαι. — Ἀλλὰ μὴν ἄρτι γε οὐδὲ μαθὼν ἔφησθα εἰδέναι· ⟨εἰ δὲ⟩ μήθ' εὗρες μήτ' ἔμαθες, πῶς οἶσθα καὶ πόθεν; — Ἀλλ' ἴσως τοῦτό σοι οὐκ ὀρθῶς ἀπεκρίθην, τὸ φάναι εἰδέναι αὐτὸς ἐξευρών. — Τὸ δὲ πῶς εἶχεν; — Ἔμαθον, οἶμαι, καὶ ἐγώ, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι. — Πάλιν ⟨εἰς⟩ τὸν αὐτὸν ἥκομεν λόγον· παρὰ τοῦ; φράζε κἀμοί. — Παρὰ τῶν πολλῶν. — Οὐκ † εἰ σπουδαίους γε νομίζεις τοὺς φαύλους καταφεύγεις εἰς τοὺς πολλούς.

193 (9, 70 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (p. 114 E—116 D).

Ἀποκρίνου δή· καὶ ἂν μὴ αὐτὸς ταῦτα ἀκούσῃς, ὅτι τὰ δίκαια καὶ συμφέροντά ἐστιν, ἄλλῳ γε λέγοντι μὴ

---

1 γ' (γε tacite Gesn.[1]) addidi ex Plat. ‖ 2 οὐκ ἄν tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | οἰηθείης tacite ex Plat. scr. Gesn.[1], inde vulg.: οἰηθείην Tr. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S rec. Tr. p. 46 ‖ 5 τὰ δίκαια καὶ τἄδικα Tr., αὐτά Plat. ‖ 7 εἰ δὲ tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | εὗρες Tr.: ηὗρες Plat. | ἔμαθες S rec. Plat.: ἔμα. Tr. ‖ 9 ἀπεκρίθην scripsi: ἀπεκρίθη Tr.; ἀπεκρινάμην rectius auctor dialogi ‖ 10 εἶχεν tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: ἔχειν Tr. ‖ 11 πάλιν εἰς tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: πάλαι Tr. | ἥκομεν tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: ἠκούομεν Tr. | εἰ Tr.: εἰς tacite ex Plat. Gesn.[1] ‖ 13 γε νομίζεις (γενομιζεῖς Tr.) τοὺς φαύλους καταφεύγεις εἰς (εἰς om. Tr.) τοὺς πολλούς S rec. Tr.: γε διδασκάλους καταφεύγεις εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων Plat. quod tacite recepit Gesn.[1], inde vulg. corruptelam non temptavi neque addidi ἀναφέρων. quamquam vox διδασκάλους expulsa videtur glossemate tali νόμιζε τοὺς φαύλους ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S rec. Tr. p. 46 ‖ 16 αὐτὸς ταῦτα male Tr.: αὐτὸς σὺ σαυτοῦ (quod tacite ex Plat. scr. Gesn.[1], inde vulg.) Platonis T αὐτὸς σὺ Platonis B αὐτὸς σοῦ Hermann αὐτοῦ σοῦ Vermehren *Plat. st.* p. 10 | ἀκούσῃς Tr. Platonis B ἀκούῃς Platonis T ‖ 17 καὶ om. Platonis BT vide Dobree adv. I p. 155 | γε om. Platonis T

πιστεύσῃς. — Οὔ τοι, ἀλλ' ἀποκριτέον· καὶ γὰρ οὐδὲν οἶμαι βλαβήσεσθαι. — Μαντικὸς γὰρ εἶ. καί μοι λέγε· τῶν δικαίων φῂς ἔνια μὲν συμφέρειν, ἔνια ⟨δ' οὔ; — Ναί. — Τί δέ; τὰ μὲν καλὰ εἶναι αὐτῶν τὰ⟩ δ' οὔ; πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς; — Εἴ τις σοι ἤδη ἔδοξεν αἰσχρὰ μέν, δίκαια δὲ πράττειν; — Οὐκ ἔμοιγε. — Ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια καλά; — ⟨Ναί.⟩ — Τί δ' αὖ τὰ καλά; πότερον πάντα ἀγαθά, ἢ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ; — Οἶμαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔνια τῶν καλῶν κακὰ εἶναι. — Ἦ καὶ αἰσχρὰ ἀγαθά; — Ναί. — Ἆρα λέγεις τὰ τοιάδε, οἷον πολλοὶ ἐν πολέμῳ βοηθήσαντες ἑταίρῳ ἢ οἰκείῳ τραύματά τε ἔλαβον καὶ ἀπέθανον, οἱ δ' οὐ βοηθήσαντες δέον ὑγιεῖς ἀπῆλθον; — Πάνυ μὲν οὖν. — Οὐκοῦν τὴν τοιαύτην βοήθειαν καλὴν μὲν λέγεις κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σῶσαι οὓς ἔδει· τοῦτο δέ ἐστιν ⟨ἀνδρεία· ἢ οὔ; — Ναί. — Κακὴν δέ γε κατὰ τοὺς θανάτους τε καὶ τὰ ἕλκη· ἦ γάρ; — Ναί. — Ἆρ' οὖν οὐκ ἄλλο μὲν ἡ⟩ ἀνδρεία, ἄλλο δὲ ὁ θάνατος; — Πάνυ γε. — Οὐκ ἄρα κατ' αὐτόν

---

1 *ἀποκριτέον* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde vulg.: *ἀποβλητέον* Tr. ‖ 2 *γ'* (pro *γὰρ*) vel *γ' ἄρ'* vel *τἄρ'* ci. Dobree l. c. p. 156 ‖ 3 *τῶν δικαίων φῂς ἔνια μὲν συμφέρειν, ἔνια δ' οὔ; Ναί. Τί δέ; τὰ μὲν καλὰ αὐτῶν εἶναι, τὰ δ' οὔ; Πῶς τοῦτο* Gesnero praeeunte correxi et supplevi ex Platone: *τὴν δικαίων φησι*. (*φησὶν*. S rec.) *ναί*. *ἃ* (*ἃ* supra lin. S rec.) *μὲν ἐμφέρει. ἔνια δ' οὔ. πῶς τοῦτο* Tr. quamquam *τί δέ* dederit Stobaeus ut Proclus an *τί δαὶ* quod est in Platonis T (om. Platonis B C D supra versum add. b) diiudicari nequit neque magis utrum scripserit *εἶναι αὐτῶν* ut Platonis T an quod praetuli ex Platonis B *αὐτῶν εἶναι* ‖ 5 *σοι ἤδη* Tr.: *ἤδη* (*δή* Platonis B) *σοι* Plat. ‖ 6 *δίκαια* Tr. Platonis B: *δίκαια καὶ* Platonis T quod tacite sed male recepit Gesn.¹, inde vulg. ‖ 7 *Ναί* tacite ex Plat. addidit Gesn.¹, inde vulg. | *αὖ τὰ* S rec. Plat.: *αὐτα* Tr. ‖ 8 *ἢ* om. Platonis B ‖ 11 *ἑταίρῳ* Tr. Platonis T *ἑτερῳ* Platonis B | *τε* om. Plat. ‖ 15 v. *ἀνδρεία· ἢ* — (17) *ἄλλο μὲν ἡ* tacite ex Plat. supplevit Gesn.¹, inde vulg. interciderunt propter homoeoteleuton. incertum igitur utrum *τὰ ἕλκη* scripserit Stobaeus ut est in Platonis B an solum *ἕλκη* ut est in Platonis T. illud visum est Schanzio sed vulgata decepto. in proximis *οὖν οὐκ* Platonis T *οὐκ* Platonis B ‖ 18 *γε* supra vers. S rec. | *κατ' αὐτόν*

[redacted]

γ' ἐστὶ καλὸν καὶ κακόν, τὸ τοῖς φίλοις βοηθεῖν. — Οὐ φαίνεται. — Ὅρα τοίνυν εἰ, ⟨ᾗ⟩ γε καλόν, καὶ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα· κατὰ τὴν ἀνδρείαν γὰρ ὁμολογεῖς καλὸν εἶναι τὴν βοήθειαν· τοῦτ' οὖν αὐτὸ σκόπει, ⟨τὴν ἀνδρείαν,⟩ ἀγαθὸν ἢ κακόν; ὧδε δὲ ⟨σκόπει·⟩ πότερ' ἂν δέξαιο σοι εἶναι ἀγαθὰ ἢ κακά; — Ἀγαθά. — Οὐκοῦν τὰ μέγιστα μάλιστα, καὶ ἥκιστα τῶν τοιούτων δέξαι' ἂν στέρεσθαι; — Πῶς γὰρ οὔ; — Πῶς οὖν λέγεις περὶ ἀνδρείας; ἐπὶ πόσῳ ἂν αὐτοῦ δέξαιο στέρεσθαι; — Οὐδὲ ζῆν ⟨ἂν⟩ ἔγωγε δεξαίμην δειλὸς ὤν. — Ἔσχατον ἄρα σοι δοκεῖ κακὸν εἶναι ἡ δειλία. — Ἔμοιγε. — Ἐξ ἴσου τῷ τεθνάναι, ὡς ἔοικε. — Φημί. — Οὐκοῦν θανάτῳ τε καὶ δειλίᾳ ἐναντιώτατον ζωὴ καὶ ἀνδρεία; — Ναί. — Καὶ τὰ μὲν μάλιστα εἶναι βούλοιό σοι, τὰ δὲ ἥκιστα; — ⟨Ναί.⟩ — Ἆρ' οὖν τὰ μὲν ἄριστα ἡγῇ, τὰ δὲ κάκιστα; — Πάνυ γε. — Ἐν τοῖς ἀρίστοις ἄρα σὺ ἡγῇ ἀνδρείαν εἶναι, κἂν τοῖς κακίστοις θάνατον; — Ἔγωγε. — Τὸ ἄρα βοηθεῖν ⟨ἐν⟩ πολέμῳ τοῖς φίλοις, ᾗ μὲν καλόν, κατὰ ἀγαθοῦ

Tr. perperam ut fere Platonis B: *κατὰ ταὐτὸν* Platonis T idque tacite Gesn.[1], inde vulg.

2 *εἰ, ᾗ γε* Plat.: *εἴ γε* Tr.; *ᾗ γε* Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 *καὶ* om. Platonis T | *ὡμολόγεις* Plat. ‖ 4 *τὴν ἀνδρείαν* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 5 *σκόπει* tacite ex Plat. supplevit Gesn.[1], inde vulg. | *πότερ'* — 6 *κακά* Priscian. instit. XVIII 125 II p. 266 Bertz | *πότερ' ἂν* Tr. *πότερα ἂν* Proclus *ποτέραν* Platonis B: *σὺ πότερα ἂν* Platonis T. *σὺ* igitur addidit Gesn.[1], fortasse recte ‖ 7 *μάλιστα. — ⟨Ναί.⟩ — Καὶ ἥκιστα κτἑ.* recte Dobree adv. I p. 156 | *δέξαι'* S rec. Plat.: *δέξαι* Tr. ‖ 10 *ἂν* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | *ἔγωγε* Tr.: *ἐγὼ* Plat. | *ἔσχατον* S rec. Plat.: *ἔσχατος* Tr. | *σοι δοκεῖ κακὸν εἶναι* Tr.: *κακῶν εἶναί σοι δοκεῖ* Platonis B *σοι κακὸν εἶναι δοκεῖ* Platonis T ‖ 11 *ἐξ ἴσου τῷ* Plat.: *ἕξεις οὕτω* Tr.; *ἐξ ἴσου τὸ* tacite Gesn.[1], vulg. ‖ 14 *μάλιστα* Tr. Platonis T: *μάλιστ' ἂν* Platonis B ‖ 15 *ναί* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | *οὖν* Tr.: *ὅτι* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. | *κάκιστα* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *κάλλιστα* Tr. ‖ 16 v. *πάνυ γε* — (17) *θάνατον;* om. Plat. | *ἄρα* scripsi: *ἆρα* Tr. ‖ 17 *ἔγωγε* Tr. Platonis B: *πάνυ γε* Platonis T | *ἆρα* S rec. ‖ 18 *ἐν* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg.

πρᾶξιν τὴν τῆς ἀνδρείας καλὸν αὐτὸ προσεῖπας; — Φαί-
νομαί γε. — Κατὰ δὲ κακοῦ πρᾶξιν τὴν τοῦ θανάτο
κακόν; — Ναί. — Οὐκοῦν δίκαιον ὧδε προσαγορεύει
ἑκάστην τῶν πράξεων· εἴπερ ᾗ κακὸν ἀπεργάζεται κακὴ
καλεῖς, καὶ ᾗ ἀγαθὸν ἀγαθὴν κλητέον. — Ἔμοιγε δοκεῖ
— Ἆρ᾽ οὖν καὶ ᾗ ἀγαθόν, καλόν· ᾗ δὲ κακόν, αἰσχρόν
— Πάνυ γε. — Τὴν ἄρ᾽ ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς φίλοις βοη-
θειαν λέγων καλὴν μὲν εἶναι, κακὴν δέ, οὐδὲν διαφε-
ρόντως λέγεις, † ἄρ᾽ οὖν ἀγαθὴν μέν, κακὴν δὲ οὐδα-
μῶς; — Ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες. — Οὐδὲ
ἄρα τῶν καλῶν, καθ᾽ ὅσον καλόν, κακόν; οὐδὲ τῶν αἰ-
σχρῶν, καθ᾽ ὅσον αἰσχρόν, ἀγαθόν; — Οὐ φαίνεται. —
Ἔτι τοίνυν καὶ ὧδε σκέψαι· ὃς ἀγαθὸν πράττει, οὐχὶ καὶ
εὖ πράττει; — Ναί. — Οἱ δ᾽ εὖ πράττοντες οὐκ εὐδαί-
μονες; — Πῶς γὰρ οὔ; — Οὐκοῦν ἡ εὐδαιμονία δι
ἀγαθῶν κτῆσιν; — Μάλιστα. — Κτῶνται δὲ ταῦτα τ
εὖ καὶ καλῶς πράττειν; — Ναί. — Τὸ γοῦν καλῶς πράτ-
τειν ἀγαθόν; — Πῶς δ᾽ οὔ; — Οὐκοῦν καλὸν ἡ εὐπρα-
γία; — Ναί. — Ταὐτὸν ἄρα ἐφάνη ἡμῖν πάλιν ⟨αὖ καλό
τε καὶ⟩ ἀγαθόν. — Φαίνεται. — Ὅ τι ἂν ἄρα εὕρωμε
καλόν, καὶ ἀγαθὸν εὑρήσομεν ἔκ γε τούτου τοῦ παρα

2 *δὲ* Tr. Platonis B: *δέ γε* Platonis T ‖ 3 *δίκαιον ὧδε* Tr. *ὧδε δίκαιον* Plat. ‖ 4 *ἀπεργάζεται* Tr. Platonis B: *ἐργάζεται* Platonis T ‖ 7 *πάνυ γε* Tr.: *ναί* Plat. ‖ 9 *ἄρ᾽ οὖν* Tr.: *ἢ εἰ προσεῖπες* (*προεῖπες* Platonis T) *αὐτὴν* Plat. quod tacite reposuit Gesn.[1] et pro *προεῖπες* quod scripserat correxit *προσεῖπες* in editione tert. p. 125, inde vulg., fallitur Schanz | *οὐδαμῶς* om. Plat. ‖ 10 *λέγειν* T Plat.: *ψέγειν* S rec. | *οὐδὲν* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *οὐ* Tr. ‖ 11 *καθ᾽ ὅσον* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *κακὸν ἢ* Tr. 13 *ὃς ἀγαθὸν* Tr.: *ὅστις καλῶς* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. 14 *πράττοντες* Plat.: *πράσσοντες* Tr., inde vulg. ‖ 15 *ἡ εὐδαιμονία* Tr.: *εὐδαίμονες* Plat. ‖ 17 *τὸ γοῦν καλῶς* Tr.: *τὸ εὖ ἄρα* Plat. 19 *πάλιν* scripsi e Plat.: *πάλαι* Tr. | *αὖ καλόν τε καὶ* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 21 *καλὸν* Tr. Platonis B: *καλόν τε* Platonis T idque tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. | *παραδείγματος* Tr. *λόγου. Ἀνάγκη* tacite ex Plat. reposuit Gesn.[1], fortasse recte. fuerat enim in archetypo $\overset{\text{παραδείγματος}}{\text{λόγου . ἀνάγκη}}$.

δείγματος. τί δέ; τὰ ἀγαθὰ συμφέρει ἢ οὔ; — Συμφέρει. — Μνημονεύεις οὖν περὶ τῶν δικαίων, πῶς ὡμολόγησας; — Τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας ἀναγκαῖον εἶναι καλὰ πράττειν. — Οὐκοῦν καὶ τοὺς † τὰ καίρια λέγοντας. τὰ δίκαια ἄρα, ὦ Ἀλκιβιάδη, συμφέροντά ἐστιν.

194 (1, 18 Mein.) *Ἀριστοτέλους Περὶ ἀρετῆς* ⟨*καὶ κακίας*⟩ (p. 1249ᵃ 26 — 1251ᵇ 37).

Ἐπαινετά ἐστι τὰ καλά, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχρά· καὶ τῶν μὲν καλῶν ἡγοῦνται αἱ ἀρεταί, τῶν δὲ αἰσχρῶν αἱ κακίαι. ἐπαινετὰ δέ ἐστι καὶ τὰ αἴτια τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ παρεπόμενα ταῖς ἀρεταῖς καὶ τὰ γινόμενα ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ψεκτὰ δὲ τὰ ἐναντία. τρι-

---

2 *ὡμολόγησας τοὺς* Tr.: *ὡμολογήσαμεν; Οἶμαί γε τοὺς* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde vulg. ‖ 4 *οὐκοῦν καὶ τοὺς τὰ καίρια λέγοντας· τὰ δίκαια* Tr.: *οὐκοῦν τοὺς τὰ καλὰ ἀγαθά; — Ναί. — Τὰ δ' ἀγαθὰ συμφέρει* (-*ρειν* Plat.); — *Ναί. — Τὰ δίκαια* tacite duce Platone Gesn.¹, inde vulg. | *καὶ τοὺς* Tr. Platonis B: *τοὺς* Platonis T ‖ 5 *ἄρα* Tr. | post *ἐστιν* tacite ex Plat. addidit *ἔοικε* Gesn.¹, inde vulg. ‖ 6 ecl. cum lemmate *Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῆς* hab. MA (post ecl. 1, 188 Hense) cum lemmate *Ἀριστοτέλους* (-*λης* Tr.) S rec. Tr. p. 48 (post ecl. 9, 70 Mein.). cum S codicis manu recenti nobis rem esse (vide p. 102, 2 adn.), non cum antiqua commemorare debuit Carolus Schuchhardt qui qua ratione Ps.-Aristotelis *περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν* commentatio a Ps.-Andronico in usum vocata sit exposuit in libro Darmstadiae a. 1883 edito 'Andronici Rhodii qui fertur libelli *περὶ παθῶν* pars altera de virtutibus et vitiis' etiam de fontibus commentarii post Zellerum (*phil.*³ III 1 p. 647 sq.) disserens diligenter. Ps.-Aristotelis libellum sollerter recognovit Susemihl post ethica Eudemia Lips. a. 1884. in lemmate addidi *καὶ κακίας*; quod confirmat fortasse Tr. (non S rec.) ubi ante ipsam eclogam lemmate *Ἀριστοτέλης* praeditam titulus legitur generalis male sic confusus *ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΕΚΛΟΓΩΝ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΥΠΟΘΗΚΩΝ ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑΣ* vide mus. Rh. XXXIX p. 399: *περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν* Ps.-Arist. ‖ 8 *ἐπ. μέν ἐστι* tacite ex Ps.-Aristotele Gesn.¹ p. 60, inde vulg. de Gesneri editione secunda vide quae monui mus. Rh. XXXIX p. 543 | *αἰσχρά* (*αἱ* superscr.) Mᵈ Ps.-Arist. *ἐσχρὰ* A, *αἱ* superscr. A²: *κακὰ* Tr. | *καὶ τῶν μὲν* Tr. Ps.-Arist.: *τῶν δὲ* (om. *καὶ*) MᵈA ‖ 9 *αἱ* superscr. Mᵈ m. prima, om. A | *τῶν δὲ αἰσχρῶν αἱ κακίαι* etiam A, errat Gaisford ‖ 11 *πρεπόμενα* A corr. A² | *ὑπ'* male Gesn.¹, inde vulg.

πρᾶξιν τὴν τῆς ἀνδρείας καλὸν αὐτὸ προσεῖπας; — νομαί γε. — Κατὰ δὲ κακοῦ πρᾶξιν τὴν τοῦ θα κακόν; — Ναί. — Οὐκοῦν δίκαιον ὧδε προσαγος ἑκάστην τῶν πράξεων· εἴπερ ᾗ κακὸν ἀπεργάζεται καλεῖς, καὶ ᾗ ἀγαθὸν ἀγαθὴν κλητέον. — Ἔμοιγε — Ἆρ' οὖν καὶ ᾗ ἀγαθόν, καλόν· ᾗ δὲ κακόν, αἰσ — Πάνυ γε. — Τὴν ἄρ' ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς φίλοις θειαν λέγων καλὴν μὲν εἶναι, κακὴν δέ, οὐδὲν δ ρόντως λέγεις, † ἆρ' οὖν ἀγαθὴν μέν, κακὴν δὲ μῶς; — Ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες. — ἄρα τῶν καλῶν, καθ' ὅσον καλόν, κακόν; οὐδὲ τῶ σχρῶν, καθ' ὅσον αἰσχρόν, ἀγαθόν; — Οὐ φαίνετα Ἔτι τοίνυν καὶ ὧδε σκέψαι· ὃς ἀγαθὸν πράττει, οὐ εὖ πράττει; — Ναί. — Οἱ δ' εὖ πράττοντες οὐκ ε μονες; — Πῶς γὰρ οὔ; — Οὐκοῦν ἡ εὐδαιμονί ἀγαθῶν κτῆσιν; — Μάλιστα. — Κτῶνται δὲ ταῦτ εὖ καὶ καλῶς πράττειν; — Ναί. — Τὸ γοῦν καλῶς τειν ἀγαθόν; — Πῶς δ' οὔ; — Οὐκοῦν καλὸν ἡ ει γία; — Ναί. — Ταὐτὸν ἄρα ἐφάνη ἡμῖν πάλιν ⟨αὖ τε καὶ⟩ ἀγαθόν. — Φαίνεται. — Ὅ τι ἂν ἄρα εὑρ καλόν, καὶ ἀγαθὸν εὑρήσομεν ἔκ γε τούτου τοῦ

2 *δὲ* Tr. Platonis B: *δέ γε* Platonis T ‖ 3 *δίκαιον ὧ ὧδε δίκαιον* Plat. ‖ 4 *ἀπεργάζεται* Tr. Platonis B: *ἐργάζετ* tonis T ‖ 7 *πάνυ γε* Tr.: *ναί* Plat. ‖ 9 *ἆρ' οὖν* Tr.: *ἢ εἰ π πες* (*προεῖπες* Platonis T) *αὐτὴν* Plat. quod tacite reposuit Ges pro *προεῖπες* quod scripserant correxit *προσεῖπες* in editione p. 125, inde vulg., fallitur Schanz | *οὐδαμῶς* om. Plat. ‖ 10 *λέ* Plat.: *ψέγειν* S rec. | *οὐδὲν* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. Tr. ‖ 11 *καθ' ὅσον* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *κακόν* 13 *ὃς ἀγαθὸν* Tr.: *ὅστις καλῶς* tacite ex Plat. G 14 *πράττοντες* Plat.: *πράσσοντες* T Tr.: *εὐδαίμονες* Plat. ‖ 17 19 *πάλιν* scripsi e Plat.: addidit Gesn.[1], inde tonis T idque tacit *λόγου. Ἀνάγκη* recte

enim in archet

δείγματος. τί δέ; τὰ ἀγαθὰ συμφέρει ἢ οὔ; — Σ[illegible]φέρει. — Μνημονεύεις οὖν περὶ τῶν δικαίων, πῶς ὡ[illegible]λόγησας; — Τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας ἀναγκαῖον ε[illegible] καλὰ πράττειν. — Οὐκοῦν καὶ τοὺς † τὰ καίρια λ[illegible] τὰ δίκαια ἄρα, ὦ Ἀλκιβιάδη, συμφέροντά ἐστιν.

194 (1, 18 Mein.) Ἀριστοτέλους Περὶ ἀρετῆς καὶ κα[illegible]κίας⟩ (p. 1249^a 26 — 1251^b 37).

Ἐπαινετά ἐστι τὰ καλά, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχρά [illegible] τῶν μὲν καλῶν ἡγοῦνται αἱ ἀρεταί, τῶν δὲ αἰσχρῶν αἱ κακίαι. ἐπαινετὰ δέ ἐστι καὶ τὰ αἴτια τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ παρεπόμενα ταῖς ἀρεταῖς καὶ τὰ γινόμενα ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ψεκτὰ δὲ τὰ ἐναντία. [illegible]

---

2 ὡμολόγησας τοὺς Tr.: ὡμολογήσαμεν; Οἶμαι [illegible] ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 4 οὐκοῦν καὶ τοὺς τὰ καίρ[illegible] τὰ δίκαια Tr.: οὐκοῦν τοὺς τὰ καλὰ ἀγαθά; — N[illegible] ἀγαθὰ συμφέρει (-ρειν Plat.); — Ναί. — Τὰ δίκαια [illegible]tone Gesn.[1], inde vulg. | καὶ τοὺς Tr. Platonis B: τοὺ[illegible] 5 ἄρα Tr. | post ἐστιν tacite ex Plat. addidit ἔοικε Ges[illegible] ‖ 6 ecl. cum lemmate Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῆς hab. [illegible] 1, 188 Hense) cum lemmate Ἀριστοτέλους (-λης Tr.) S [illegible] (post ecl. 9, 70 Mein.). cum S codicis manu recenti [illegible] (vide p. 102, 2 adn.), non cum antiqua commemorare [illegible] Schuchhardt qui qua ratione Ps.-Aristotelis περὶ ἀρετ[illegible] commentatio a Ps.-Andronico in usum vocata sit [illegible] Darmstadiae a. 1883 edito ‘Andronici Rhodii qui fertur libell[illegible] pars altera de virtutibus et vitiis’ etiam de fontibus [illegible] Zellerum (*phil.*[3] III 1 p. 647 sq.) disserens diligenter. [illegible] soller[illegible] recognovit Susemihl post ethica Eudemia [illegible] lemmate addidi καὶ κακίας; quod confirmat [illegible] ante ipsam eclogam [illegible] Ἀριστοτέλης [illegible] male sic [illegible] [illegible]ΝΝΟΥ ΣΤΟΒ[illegible] [illegible] Ν ΠΕΡΙ ΑΡΕΤ[illegible] [illegible] περὶ ἀρετῶν [illegible] Aristotele [illegible] [illegible] ex [illegible] A [illegible] καὶ — [illegible] Ps.- [illegible] ‖ 16 [illegible] καὶ ante

μεροῦς δὲ τῆς ψυχῆς λαμβανομένης κατὰ Πλάτωνα, τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἀρετή ἐστιν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἥ τε πρᾳότης καὶ ἡ ἀνδρεία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἥ τε σωφροσύνη καὶ ἡ ἐγκράτεια, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἥ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθεριότης καὶ ⟨ἡ⟩ μεγαλοψυχία. κακία δέ ἐστι τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἡ ἀφροσύνη, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἥ τε ὀργιλότης καὶ ἡ δειλία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἥ τε ἀκολασία καὶ ἡ ἀκρασία, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἥ τε ἀδικία καὶ ἡ ἀνελευθερία καὶ ἡ μικροψυχία.

Ἔστι δὲ φρόνησις μὲν ἀρετὴ τοῦ λογιστικοῦ παρασκευαστικὴ τῶν πρὸς εὐδαιμονίαν τεινόντων. πρᾳότης δέ ἐστιν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ᾽ ἣν ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι. ἀνδρεία δέ ἐστιν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ᾽ ἣν δυσέκπληκτοί εἰσιν ὑπὸ φόβων τῶν περὶ θάνατον. σωφροσύνη δέ ἐστιν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ᾽ ἣν ἀνόρεκτοι γίνονται τῶν περὶ τὰς ἀπολαύσεις φαύλων ἡδονῶν. ἐγκράτεια δέ ἐστιν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ᾽ ἣν κατέχουσι τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὁρμῶσαν ἐπὶ τὰς φαύλας ἡδονάς. δικαιοσύνη δέ ἐστιν ἀρετὴ ψυχῆς διανεμητικὴ τοῦ κατ᾽ ἀξίαν. ἐλευθεριότης

2 ἐστιν ἡ φρόνησις Md Ps.-Arist.: ἐστι φρόνησις A Tr. ‖ 3 τε supra lin. addidit A² | ἀνδρεία Md Tr. Ps.-Arist.: ἀνδρία A ‖ 5 ἡ ante ἐλευθ. om. A | ἡ μεγ. Ps.-Arist.: μεγ. (om. ἡ) MdA Tr. ‖ 6 δέ ἐστι MdA Ps.-Arist.: δὲ Tr., inde vulg. ‖ 8 ἀκράτεια Ps.-Arist. Bekkeri ‖ 9 καὶ ἀνελευθεριότης καὶ μικροψυχία Ps.-Aristotelis haut pauci | ἡ ante ἀνελευθερία om. A ‖ 11 πρὸς MdA Ps.-Arist.: παρ᾽ Tr., inde vulg.; εἰς Ps.-Aristotelis non nulli et Ps.-Andr. | τεινόντων Md A Tr.: συντεινόντων Ps.-Arist. ‖ 12 δέ ἐστιν (ἐστι A) Md A: δ᾽ ἐστὶν Tr. | ὑπὸ ὀργῆς Md Tr. Ps.-Aristotelis non nulli ἀπὸ ὀργῆς A sed ῦ superscr. A²: πρὸς ὀργὰς Ps.-Arist. ‖ 13 ἀνδρεία Tr. Ps.-Arist.: ἀνδρία Md A | δέ ἐστιν A Tr.: δ᾽ ἐστιν Md ‖ 14 δυσέκπληκτοι etiam A, fallitur Schuchh. | ἀπὸ A sed ῦ superscr. A² | φόβων ⟨, καὶ μάλιστα⟩ τῶν ci. Meineke ‖ 18 τῷ λογισμῷ Md A Ps.-Arist.: τῶν λογισμῶν Tr., inde vulg. | τὴν ἐπιθυμίαν ὁρμῶσαν Md A Ps.-Arist.: τὰς ἐπιθυμίας ὁρμώσας Tr. ‖ 19 τὰς om. Ps.-Aristotelis non nulli Ps.-Andr. | δ᾽ ἐστὶν Md ‖ 20 διανεμητικὴ — ψυχῆς (p. 139, 1) om. Md | τοῦ Ps.-Arist. (cf. infra τὸ διανεμητικὸν εἶναι τοῦ κατ᾽ ἀξίαν p. 142, 4): τῶν A Tr. non recte retinet Meineke

δέ ἐστιν ἀρετὴ ψυχῆς εὐδάπανος εἰς τὰ καλά. μεγαλοψυχία δέ ἐστιν ἀρετὴ ψυχῆς, καθ᾽ ἣν δύναται φέρειν εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

Ἀφροσύνη δέ ἐστι κακία τοῦ λογιστικοῦ, αἰτία τοῦ ζῆν κακῶς. ὀργιλότης δέ ἐστι κακία τοῦ θυμοειδοῦς, καθ᾽ ἣν εὐκίνητοι γίνονται πρὸς ὀργήν. δειλία δέ ἐστι κακία τοῦ θυμοειδοῦς, καθ᾽ ἣν ἐκπλήττονται ὑπὸ φόβων τῶν περὶ θάνατον. ἀκολασία δέ ἐστι κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ᾽ ἣν ὀρεκτικοὶ γίνονται τῶν περὶ τὰς ἀπολαύσεις φαύλων ἡδονῶν. ἀκρασία δέ ἐστι κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ᾽ ἣν αἱροῦνται τὰς φαύλας ἡδονὰς μὴ κωλύοντος τοῦ λογισμοῦ. ἀδικία δέ ἐστι κακία ψυχῆς, καθ᾽ ἣν πλεονεκτικοὶ γίνονται παρὰ τὴν ἀξίαν. ἀνελευθερία δέ ἐστι κακία ψυχῆς, καθ᾽ ἣν αἱρετικοὶ γίνονται κέρδους αἰσχροῦ. μικροψυχία δέ ἐστι κακία ψυχῆς, καθ᾽ ἣν ἀδύνατοί εἰσι φέρειν καὶ εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

---

1 ψυχῆς A S rec. Ps.-Arist.: τῆς ψυχῆς Tr. p. 49, inde vulg. | εὐδάπανος M[d] A S rec. Ps.-Arist.: ἀδάπανος Tr. ‖ 2 δέ ἐστιν Tr.: δ᾽ ἐστὶν M[d] μὲν A | rectius δύνανται Ps.-Aristotelis haud pauci, εὖ (εὖ secl. Schuchh.) δύνανται Ps.-Andr. cf. 16 ‖ 3 καὶ δυστυχίαν scripsi: ἢ δυστυχίαν M[d]A Tr. καὶ ἀτυχίαν Ps.-Arist. sed vide ne praeferendum sit ⟨καὶ⟩ εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν coll. p. 139, 16. 143, 10 ‖ 4 ἐστιν M[d] ‖ 5 ὀργιλότης M[d] ‖ 6 δέ ἐστι A Ps.-Arist. δέ ἐστιν M[d]: δὲ Tr., inde vulg. ‖ 8 καὶ μάλιστα ante τῶν supplet Meineke ex Ps.-Arist. curiosior fuit librarius infra p. 144, 13, sed vide p. 138, 14 ‖ 9 ὀρεκτικοὶ (ἐρεκτοὶ A, corr. A[2]) γίνονται M[d] A Tr. Ps.-Arist.: αἱροῦνται Ps.-Arist. Bekk. | τῶν — ἡδονῶν (10) M[d] A Tr.: τὰς φαύλας ἡδονάς Ps.-Arist. Bekk. ‖ 10 ἀκράτεια Ps.-Arist. Bekk. ‖ 11 καθ᾽ ἣν — λογισμοῦ (12) libri Stob.: καθ᾽ ἣν παρασύρουσι τῇ ἀλογίᾳ τὴν ἐπιθυμίαν ὠθοῦσαν ἐπὶ τὰς τῶν φαύλων ἡδονῶν ἀπολαύσεις Ps.-Arist. Bekk. ‖ 12 λογισμοῦ M[d] A Ps.-Arist.: λόγου Tr., inde vulg. ‖ 13 καθ᾽ ἣν — κακία ψυχῆς (14) M[d] A S rec.: om. Tr. | ἀνελευθερία tacite ex Ps.-Aristotele Gesn.[1], inde vulg.: αἰσχροκέρδεια (-κερδεία S rec.) M[d] A S rec. vereor ne ipsum Stobaeum deceperit glossema ‖ 14 αἱρετικοὶ — αἰσχροῦ (15) libri Stob.: ὀρέγονται τοῦ πανταχόθεν κέρδους Ps.-Arist. an ὀρεκτικοὶ scribendum pro αἱρετικοί? ‖ 15 ἐστιν M[d] ‖ 16 ἀδύνατοί (vel ἀδυνατοί) εἰσι M[d] A Ps.-Arist.: ἀδύνατον Tr. | καὶ ante εὐτ. om. Ps.-Aristotelis non nulli

Ἔργα δὲ τῆς φρονήσεώς ἐστι τὸ εὖ βουλεύεσθαι, ⟨εὖ⟩ κρῖναι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ αἱρετὰ καὶ φευκτά, τὸ χρῆσθαι καλῶς πᾶσι τοῖς ὑπ χουσιν ἀγαθοῖς, τὸ ὁμιλῆσαι ὀρθῶς, τὸ συνιδεῖν τ καιρούς, τὸ ἀγχινόως χρῆσθαι καὶ λόγῳ καὶ ἔργω, τὸ ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν χρησίμων πάντων. μνήμη δὲ ἐμπειρία καὶ ἀγχίνοια καὶ δεξιότης καὶ εὐβουλία ἤ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἕκαστον αὐτῶν ἐστὶν ἢ παρέπε τῇ φρονήσει. καὶ τὰ μὲν αὐτῶν οἷον παραίτια τῆς φ νήσεώς ἐστι, καθάπερ ἡ ἐμπειρία καὶ ἡ μνήμη· τὰ οἷον μέρη, οἷον εὐβουλία τε καὶ ἀγχίνοια.

Πραότητος δέ ἐστι τὸ δύνασθαι φέρειν μετρ ἐγκλήματα καὶ ὀλιγωρίας μετρίας, καὶ τὸ μὴ ταχ ὁρμᾶν ἐπὶ τὰς τιμωρίας, καὶ τὸ μὴ εὐκίνητον εἶναι π τὰς ὀργάς, ἄπικρον δὲ τῷ ἤθει καὶ ἀφιλόνεικον, ἔχο τὸ ἠρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τὸ στάσιμον.

---

1 *ἔργα δὲ τῆς* M^d A Tr.: *τῆς δὲ* Ps.-Arist. | *φρονήσεως ἐστὶν εὖ* om. Ps.-Arist., cum Stobaeo facit Ps.-Andronicus p. 21, 13 Sch | *βουλεύεσθαι* M^d A Tr.: *βουλεύσασθαι* rectius Ps.-Arist. | *τὸ κ εὖ* (vel *καλῶς*) ci. Halm lect. Stob. p. 22 *τὸ εὖ κρῖναι* Meineke et mihi. cf. p. 143, 18 ‖ 3 *ἀρετὰ* M^d | *χρῆσθαι* M^dA Tr.: *χρήσασθαι* Aristotelis aliquot libri a Schuchhardto adhibiti p. 21, recte ‖ 5 ι νως Ps.-Arist. | *χρῆσθαι* M^d A Tr. Ps.-Arist. Bekk.: *χρήσασθαι* Arist. libri plerique | *καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ* om. Tr. | *τὸ τὴν* M^d A Arist.: *τὸ* Tr., inde vulg. ‖ 6 *ἡ μνήμη* Ps.-Aristotelis pauci | *καὶ καὶ δεξ. καὶ εὐβ. καὶ ἀγχ.* Ps.-Arist. Susem. ‖ 7 *ἐπιδεξιότης* Andr. Schuchh. | *ἤτοι ἀπὸ τῆς* M^d A Ps.-Arist.: om. Tr.; *ἤτοι* tacite imperfecte supplevit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 8 *ἕκαστον* M *ἕκαστο* A; *ἑκάστη* Ps.-Arist., inde tacite Gesn.[1], vulg. ‖ 9 *καὶ* Tr.: *ἢ* Ps.-Arist. | *παραίτια* M^d A Tr.: *συναίτια* tacite ex Ps.- Gesn.[1], inde vulg. | *φρονήσεώς ἐστι* (*-ήσεως ἐστὶν* M^d) M^d A Ps.-A *φρονήσεως* Tr., inde vulg. ‖ 11 *αὐτῆς* vel *τῆς φρονήσεως* post add. Ps.-Arist. | *οἷον ἡ εὐβουλία καὶ ἡ ἀγχίνοια* concinnius Ps.- p. 21, 21 ‖ 12 *πραότητος* M^d A S rec. Ps.-Arist.: *-ότης* Tr. | *ἐστι ἐστὶν* M^d S rec. | *δύνασθαι φέρειν* M^d A Ps.-Arist.: *φέρειν* Tr., vulg. | *μετρίως* A Tr. Ps.-Arist.: *μέτρια* M^d ut Ps.-Aristotelis non ‖ 13 *μετρίας* secl. Meineke ‖ 14 *τὸ μὴ εὐκίνητον* M^d Ps.-Arist *εὐκίνητον* A *δυσκίνητον* Tr. ‖ 16 *καὶ τὸ στάσιμον* M^dA: *καὶ σ μον* Tr. Ps.-Arist.

[redacted]

Ἀνδρείας δέ ἐστι τὸ δυσέκπληκτον εἶναι ὑπὸ φόβων τῶν περὶ θάνατον, καὶ τὸ εὐθαρσῆ εἶναι ἐν τοῖς δεινοῖς, καὶ τὸ εὔτολμον πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τὸ μᾶλλον αἱρεῖσθαι τεθνάναι καλῶς ἢ αἰσχρῶς σωθῆναι, καὶ τὸ νίκης αἴτιον εἶναι. ἔστι δὲ ἀνδρείας καὶ τὸ πονεῖν καὶ τὸ καρτερεῖν καὶ αἱρεῖσθαι † καὶ δύνασθαι. παρέπεται δὲ τῇ ἀνδρείᾳ ἥ τε εὐτολμία καὶ ἡ εὐψυχία καὶ τὸ θάρσος, ἔτι δὲ ἡ φιλοπονία καὶ ἡ καρτερία.

Σωφροσύνης δέ ἐστι τὸ μὴ θαυμάζειν τὰς ἀπολαύσεις τῶν σωματικῶν ἡδονῶν, καὶ τὸ εἶναι πάσης ἀπολαυστικῆς αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἀνόρεκτον, καὶ τὸ φοβεῖσθαι τὴν ἀδοξίαν καὶ τὸ τετάχθαι περὶ τὸν βίον ὁμοίως ἐν μικροῖς καὶ μεγάλοις. παρέπεται δὲ τῇ σωφροσύνῃ εὐταξία, κοσμιότης, αἰδώς, εὐλάβεια.

Ἐγκρατείας δέ ἐστι τὸ δύνασθαι κατασχεῖν τῷ λο-

1 *ἀνδρείας* tacite ex Ps.-Arist. Gesn.[1], inde vulg.: *ἀνδρεία* M^d Tr. *ἀνδρία* A | *ἔστιν* M^d | *εἶναι* om. Ps.-Aristotelis libri plurimi ‖ 2 *περὶ θάνατον* M^d A S rec. Ps.-Arist.: *πρὸς τὸν θάνατον* Tr., inde vulg.; *περὶ τὸν θάνατον* minus recte Meineke | *τὸ εὐθαρσῆ εἶναι ἐν τοῖς δεινοῖς* M^d A: *τὸ εὐθαρσῆ εἶναι* Tr., inde vulg.; *τὸ εὐθαρσῆ ἐν τοῖς δεινοῖς* Ps.-Aristotelis plurimi ‖ 3 *τὸ* ante *εὐτ.* om. Tr., inde vulg. 4 *σωθῆναι* M^d A Ps.-Arist.: *διασωθῆναι* Tr., inde vulg.; errant Schuchh. et Susem. ‖ 5 *ἀνδρίας* A ‖ 6 *καὶ δύνασθαι* M^d A Ps.-Aristotelis libri, unde *κινδυνεῦσαι* apte Buecheler, *ἀνδραγαθίζεσθαι* Tr.; *καὶ δύνασθαι ἀνδραγαθίζεσθαι* Halm lect. Stob. p. 22 et Meineke male interpretati adnotationem Gaisfordi ‖ 7 *ἀνδρία* A | *ἥ τε εὐτολμία* M^d A S rec. ut Ps.-Aristotelis non nulli: *ἡ εὐτολμία* Tr., inde vulg.; *καὶ ἡ εὐτολμία* Ps.-Aristotelis plerique ‖ 8 *ἔτι δὲ* Ps.-Arist.: *ἔτι τε* (vel *τὲ*) M^d A Tr.; fort. *ἔτι δὲ ἥ τε* cum Ps.-Aristotelis non nullis | *φιλοπονία* M^d A Ps.-Arist.: *μεγαλοψυχία* Tr., inde vulg. ‖ 9 *σωφροσύνης* A Ps.-Arist.: *σωφροσύνη* M^d Tr. | *ἔστιν* M^d ‖ 10 *ἡδονῶν* (-*ων* sine acc. M^d) M^d A Ps.-Arist.: *ἐπιθυμιῶν* Tr. | *καὶ τὸ* M^d A Ps.-Arist.: *τὸ* Tr., inde vulg. | *ἀπολαυστικῆς* M^d A Tr. Ps.-Aristotelis libri paene omnes: *ἀπολαύσεως* tacite ex Ps.-Arist. (cf. Arist. ed. Bas.[2]) Gesn.[1] p. 62, inde vulg. ‖ 12 *τὴν ἀδοξίαν* M^d A: *τὴν ἀταξίαν* Tr., inde vulg.; *καὶ τὴν δικαίαν ἄδειαν* (vel *ἀδοξίαν*) Ps.-Arist. | *τετάσθαι* Ps.-Aristotelis non nulli | *περὶ* M^d A Ps.-Arist.: *παρὰ* Tr., inde vulg. | *ἐν* M^d A Tr.: *ἔν τε* ex Ps.-Arist. Meineke ‖ 13 *τῇ* A Tr. Ps.-Arist.: *ἡ* M^d ‖ 15 *ἔστιν* M^d | *τῷ*

γισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὁρμῶσαν ἐπὶ φαύλας ἀπολαύσεις ἡδονῶν, καὶ τὸ καρτερεῖν, καὶ τὸ ὑπομονητικὸν εἶναι τῆς κατὰ φύσιν ἐνδείας τε καὶ λύπης.

Δικαιοσύνης δέ ἐστι τὸ διανεμητικὸν εἶναι τοῦ κατ' ἀξίαν, τὸ σῴζειν τὰ πάτρια ἔθη καὶ τὰ νόμιμα, τὸ σῴζειν τοὺς γεγραμμένους νόμους, τὸ ἀληθεύειν ἐν τῷ διαφέροντι, τὸ διαφυλάττειν τὰς ὁμολογίας. ἔστι δὲ πρῶτα τῶν δικαίων τὰ πρὸς τοὺς θεούς, εἶτα πρὸς δαίμονας, εἶτα πρὸς πατρίδα καὶ γονεῖς, εἶτα πρὸς τοὺς κατοιχομένους· ἐν οἷς ἐστι καὶ ⟨ἡ⟩ εὐσέβεια, ἤτοι μέρος οὖσα τῆς δικαιοσύνης ἢ παρακολουθοῦσα. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἡ ὁσιότης καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ μισοπονηρία.

Ἐλευθεριότητος δέ ἐστι τὸ προετικὸν εἶναι χρημάτων εἰς τὰ ἐπαινετά, καὶ τὸ ἐπιδαψιλεῖν ἐπὶ τῷ εἰς δέον τι ἀναλωθῆναι, καὶ τὸ βοηθητικὸν εἶναι ἐν τῷ διαφόρῳ, καὶ τὸ φιλάνθρωπον, καὶ τὸ μὴ λαβεῖν ὅθεν μὴ δεῖ καὶ

λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν M[d] Ps.-Arist.: *τὴν ἐπιθυμίαν τῷ λογισμῷ* A *τῶν λογισμῶν τὴν ἐπιθυμίαν* Tr.

2 *ἡδονῶν* M[d] A Tr.: *καὶ ἡδονὰς* Ps.-Aristotelis plerique ‖ 3 *τε* om. Ps.-Arist. ‖ 5 *τὸ σώζειν* M[d]A Tr.: *καὶ σώζειν* Ps.-Arist. Bekk. ubi mox *νόμιμα καὶ τὸ σώζειν — καὶ τὸ ἀλ. — καὶ τὸ διαφ.* | 7 *πρῶτα τῶν δικαίων τὰ* M[d]A Tr.: *πρώτη τῶν δικαιοσύνων* (*-συνῶν* Bekk.) Ps.-Aristotelis plurimi. *τὰ* deinceps ter repetiit *εἶτα ⟨τὰ⟩ πρὸς δαίμονας, εἶτα ⟨τὰ⟩ πρὸς κτέ.* Schuchhardt in Ps.-Andronico p. 26 | 9 *πατρίδας* A ‖ 10 *ἔστι καὶ ἡ* Ps.-Arist.: *ἔστι καὶ* M[d]A Tr.; *ἐστὶν ἡ* Ps.-Arist. Bekk. | *ἤτοι* (vel potius *ἥτοι*) etiam M[d], fallitur Schuchh. ‖ 13 *ἡ* om. Tr., inde vulg. ‖ 14 *ἐλευθεριότητος* M[d] A Ps.-Arist.: *ἐλευθερίοτης* Tr. | *προετικὸν* Ps.-Arist.: *προαιρετικὸν* M[d]A Tr. (dubito de S rec.) *ἢ προετικὸν* superscr. A[2]; *προσθετικὸν* ex pravo Ps.-Aristotelis exemplari Gesn.[1] p. 62 ‖ 15 *καὶ τὸ ἐπιδαψιλεῖν* M[d]A Tr.: *καὶ τὸ ἐπιδαψιλεύειν* Ps.-Arist. Susem. | *ἐπὶ τὸ* Halm lect. Stob. p. 23 quem secutus est Meineke | *δέοντι* sed tamquam unum vocabulum A Tr.: *δέοντα* M[d] S rec. (?) *δέοντα* vel *τὰ δέοντα* Ps.-Aristotelis non nulli | 16 *βοηθητικὸν* M[d] A Ps.-Arist.: *κουθικὸν* (sic; fallitur Schuchh.) S rec. *καθίκον* Tr. fortasse *⟨ἐπι⟩κουρικὸν*, nisi latet *βοηθικὸν* ex *-θητικὸν* depravatum | *καὶ τὸ φιλάνθρωπον* om. Ps.-Arist.; *καὶ φιλάνθρωπον* habet Ps.-Andr. fortasse rectius ‖ 17 *καὶ ὅθεν δεῖ λαβεῖν* om. Ps.-Arist.

ὅθεν δεῖ λαβεῖν. ἔστι δὲ ὁ ἐλευθέριος καὶ περὶ ἐσθῆτα καθάριος καὶ περὶ οἴκησιν, κατασκευαστικός τε τῶν περιττῶν καὶ καλῶν καὶ διαγωγὴν ἐχόντων ἡδεῖαν ἄνευ τοῦ λυσιτελοῦντος· καὶ θρεπτικὸς τῶν ζῴων τῶν ἴδιόν τι ἐχόντων ἢ θαυμαστόν. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἐλευθεριότητι ἡ τοῦ ἤθους ὑγρότης καὶ εὐαγωγία καὶ φιλανθρωπία καὶ τὸ εἶναι ἐλεητικὸν καὶ φιλόφιλον καὶ φιλόξενον καὶ φιλόκαλον.

Μεγαλοψυχίας δέ ἐστι τὸ καλῶς ἐνεγκεῖν καὶ εὐψύχως καὶ ἀτυχίαν καὶ εὐτυχίαν καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὸ μὴ θαυμάζειν μήτε τρυφὴν μήτε θεραπείαν μήτε ἐξουσίαν μήτε τὰς νίκας τὰς ἐναγωνίους, ἔχειν δέ τι βάθος τῆς ψυχῆς καὶ μέγεθος. ἔστι δὲ ὁ μεγαλόψυχος οὐδὲ τὸ ζῆν περὶ πολλοῦ ποιούμενος οὐδὲ φιλόζωος, ἁπλοῦς δὲ τῷ ἤθει καὶ γενναῖος, καὶ ἀδικεῖσθαι δυνάμενος, καὶ οὐ τιμωρητικός. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἁπλότης καὶ γενναιότης καὶ ἀλήθεια.

Ἀφροσύνης δέ ἐστι τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα, τὸ βουλεύεσθαι κακῶς, τὸ ὁμιλῆσαι κακῶς, τὸ χρῆσθαι κακῶς τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς, τὸ ψευδῶς δοξάζειν περὶ τῶν εἰς τὸν βίον ἀγαθῶν καὶ καλῶν. παρακολουθεῖ δὲ

---

1 ὅσον pro ὅθεν ci. Buecheler ‖ 2 καθάριος MᵈA Tr. Ps.-Arist.: καθαρὸς vel καθάρειος Ps.-Aristotelis non nulli | κατασκευαστικός τε Mᵈ: κατασκευαστικός τε ὧν A Tr. καὶ κατασκευαστικὸς Ps.-Arist. ‖ 4 ἴδιον Ps.-Arist.: ἥδιόν τι Mᵈ Tr. ut Ps.-Aristotelis nonnulli ἥδιόν (ί superscr.) τι A sed ί superscr. A¹ ‖ 6 ἡ om. Ps.-Arist. ‖ 7 ἐλεητικὸν Mᵈ(?) Ps.-Arist.: ἐλεκτικὸν A αν superscr. A² ἐλεγκτικὸν S rec. ἐνεργητικὸν Tr. | φιλόφιλον Mᵈ Tr. Ps.-Arist.: φιλόσοφον A ‖ 9 μεγαλοψυχίας A Ps.-Arist.: μεγαλοψυχία Mᵈ Tr. | καὶ εὐψύχως om. Ps.-Arist. ‖ 10 εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν Ps.-Arist. recte, cf. p. 139, 3. 16 ‖ 12 ἔχει Tr. | 13 ὁ om. Ps.-Arist. ‖ 13 et 14 οὐδὲ Mᵈ A Tr. ut Ps.-Aristotelis pauci: οὐδ' ὁ (οὐθ' ὁ Bekk.) Ps.-Aristotelis plurimi; οὔτε Ps.-Andr. recte ‖ 15 καὶ ante ἀδικ. om. Ps.-Arist. ‖ 16. 17 καὶ γενναιότης om. Ps.-Arist. | 18 ἀφροσύνης A Ps.-Arist.: ἀφροσύνη Mᵈ Tr. | κρίνειν Ps.-Aristotelis non nulli ‖ 19 βουλεύεσθαι Mᵈ A Tr. ut Ps.-Aristotelis nonnulli: βουλεύσασθαι quod praetulerim Ps.-Aristotelis alii | χρήσασθαι Ps.-Aristotelis plurimi ‖ 21 καλῶν καὶ ἀγαθῶν Ps.-Arist. | ἢ κακῶν fort. Ps.-Andr.

τῇ ἀφροσύνῃ ἀπειρία, ἀμαθία, ἀκρασία, ἐπαριστερότης, ἀμνημοσύνη.

Ὀργιλότητος δέ ἐστιν εἴδη τρία· ἀκροχολία, πικρία, βαρυθυμία. ἔστι δὲ τοῦ ὀργίλου τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν μήτε τὰς μικρὰς ὀλιγωρίας μήτε τὰς ἐλαττώσεις, εἶναι δὲ κολαστικὸν καὶ τιμωρητικὸν καὶ εὐκίνητον πρὸς ὀργὴν καὶ ὑπὸ λόγου καὶ ἔργου τοῦ τυχόντος. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ὀργιλότητι τὸ πάροξυ τοῦ ἤθους καὶ εὐμετάβολον, καὶ ἡ πικρολογία, καὶ ἡ μεταμέλεια, καὶ τὸ ἐπὶ μικροῖς λυπεῖσθαι καὶ ἥδεσθαι καὶ ταῦτα πάσχειν ταχέως καὶ παρὰ βραχὺν καιρόν.

Δειλίας δέ ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν τυχόντων φόβων εὐκίνητον εἶναι, καὶ μάλιστα τῶν περὶ θάνατον καὶ τὰς σωματικὰς πηρώσεις, καὶ τὸ ὑπολαβεῖν κρεῖττον εἶναι ὁπωσοῦν σωθῆναι ἢ τελευτῆσαι καλῶς. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δειλίᾳ μαλακία, ἀνανδρία, φιλοψυχία καὶ ἀπονία· ὕπεστι δέ τις καὶ εὐλάβεια καὶ τὸ ἀφιλόνεικον τοῦ ἤθους.

Ἀκολασίας δέ ἐστι τὸ αἱρεῖσθαι τὰς ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν τῶν βλαβερῶν καὶ αἰσχρῶν, καὶ ὑπολαμβάνειν

---

1 *ἀμαθία ἀπειρία* Ps.-Aristotelis plerique | *ἀκρισία* recte Apelt *beitr. z. gesch. der gr. phil.* p. 335 ‖ 3 *ἔστι δὲ* M^d A S rec. Ps.-Arist.: *ἔστι* Tr., inde vulg. ‖ 5 *ὀλιγωρίας* M^d A Tr.; *ὀλιγωρήσεις* Ps.-Aristotelis plerique ‖ 6 *τιμωρητικὸν* M^d A Ps.-Arist.: *ἄγριον* Tr. A m. rec. in margine reficto ‖ 7 *καὶ ὑπὸ ἔργου καὶ ὑπὸ λόγου* Ps.-Aristotelici non nulli | *δὲ* A Tr. Ps.-Arist.: *τε* M^d ‖ 8 *πάροξυ* M^d Tr. A sed accentu ex syllaba paenultima in antepaenultimam retracto per corr. A: *παροξυντικὸν* Ps.-Arist. ‖ 9 *πικρολογία* M^d A Tr.: *μικρολογία* Ps.-Arist. Ps.-Andr. | *καὶ ἡ μεταμέλεια* om. Ps.-Aristotelis haud pauci, recte, cf. Schuchh. p. 17 | *τὸ ἐπὶ μικροῖς λυπεῖσθαι* M^d A (sic) Ps.-Arist.: *τὸ λυπεῖσθαι* Tr., inde vulg. ‖ 10 *καὶ ἥδεσθαι* om. Ps.-Arist. recte, vide Schuchh. p. 14 | *καὶ τὸ ταῦτα* Ps.-Arist. Bekk. ‖ 12 *δειλίας* tacite ex Ps.-Arist. Gesn.[1], inde vulg.: *δειλία* M^d A Tr. | *ἐστιν* M^d | *ὑπὸ* M^d A Ps.-Arist.: *ἐκ* Tr., inde vulg. ‖ 14 *ὑπολαβεῖν* M^d A *λαβεῖν* Tr.: *ὑπολαμβάνειν* Ps.-Arist. ‖ 16 *μαλακία* om. Tr. | *φιλοψ. καὶ ἀπονία* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *φιλοψυχία καὶ ἀπόνοια* M^d A Tr.; *ἀπονία, φιλοψυχία* Ps.-Arist. ‖ 18 *ἀκολασίας* (ut ex Ps.-Aristotele tacite Gesn.[1]) S rec.: *ἀκολασία* M^d A Tr. ‖ 19 *καὶ τὸ ὑπολαμβάνειν* Ps.-Arist.

δαιμονεῖν μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς τοιαύταις ἡδοναῖς ζῶν-ας, καὶ φιλόγελων εἶναι καὶ φιλόσκωπτον καὶ φιλευτρά-ελον, καὶ ῥᾳδιουργὸν εἶναι ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς ργοις. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀκολασίᾳ ἀταξία, ἀναίδεια, κοσμία, τρυφή, ῥᾳθυμία, ἀμέλεια, ὀλιγωρία, ἔκλυσις.

Ἀκρασίας δέ ἐστι τὸ κωλύοντος τοῦ λογισμοῦ τὰς πολαύσεις τῶν ἡδονῶν αἱρεῖσθαι, καὶ ὑπολαμβάνοντα ρεῖττον εἶναι μὴ μετασχεῖν αὐτῶν, μετέχειν μηδὲν ἧττον, καὶ τὸ οἴεσθαι μὲν δεῖν πράττειν καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ συμ-φέροντα, ἀφίστασθαι δὲ αὐτῶν διὰ τὰς ἡδονάς. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀκρασίᾳ μαλακία, μεταμέλεια καὶ τὰ πλεῖστα τὰ αὐτά, ἃ καὶ τῇ ἀκολασίᾳ.

Ἀδικίας δέ ἐστιν εἴδη τρία· ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. ἀσέβεια μὲν ἡ περὶ θεοὺς πλημμέλεια καὶ περὶ δαίμονας καὶ τοὺς κατοιχομένους καὶ περὶ γονεῖς καὶ πατρίδα. πλεονεξία δὲ ἡ περὶ τὰ συμβόλαια παρὰ τὴν ἀξίαν αἱρουμένη τὸ διάφορον. ὕβρις δέ, καθ' ἣν τὰς

1 συμφοραῖς A ἡδοναῖς A² mrg ‖ 2 καὶ τὸ φιλογέλοιον Ps.-Arist. | ante φιλοσκ. add. τὸ Ps.-Aristotelis non nulli | φιλόσκωπτον libri nisi quod ην compendiose superscr. A²: φιλοσκώπτην Ps.-Arist. | φιλευτράπελον tacite ex Ps.-Arist. Gesn.[1], inde vulg.: φιλοτράπελον M[d] A Tr. ο punctis delevit et ευ superscr. A² ‖ 3 ante ῥᾳδ. add. τὸ Ps.-Arist. | ἐν ante τοῖς ἔργοις om. A ‖ 4 δὲ τῇ M[d] A Ps.-Arist.: δὲ αὐτῇ Tr. ‖ 5 τρυφὴ ῥαθυμία om. Ps.-Aristotelis libri a Schuchhardto adhibiti ‖ 6 ἀκρασίας S rec. ut videtur, Ps.-Arist.: ἀκρασία M[d]A Tr. | τὸ M[d] Tr. Ps.-Arist.: τῶ (olim τοῦ ut videtur) A¹ ὸ superscr. A² τοῦ S rec. ‖ 7 ἡδονῶν αἱρεῖσθαι M[d] A S rec. sed at duae post ἡδονῶν erasae sint litterae in A, Ps.-Arist.: ἡδονῶν (om. αἱρεῖσθαι) Tr., inde vulg. | καὶ M[d] Tr.: δὲ A τὸ add. supra voc. ὑπολ. A²; καὶ τὸ Ps.-Arist. ‖ 8 μετασχεῖν μὲν αὐτῶν Ps.-Arist. Bekk. | μηδὲν (om. δὲ) M[d] A: δὲ μηδὲν Tr. Ps.-Arist. ‖ 11 καὶ ante μεταμ. add. Ps.-Arist. Bekk. | μεταμέλεια Ps.-Aristotelis plerique ἀμέλεια Ps.-Arist. Susem. ‖ 11. 12 ταὐτὰ Ps.-Arist. ‖ 14 ἡ πρὸς θ. Ps.-Aristotelis libri | πλημμελεία M[d] ‖ 15 καὶ (ἢ καὶ Ps.-Arist. Bekk.) περὶ τοὺς κατοιχ. Ps.-Arist. | περὶ γονεῖς etiam A, deerravit Gaisford | καὶ περὶ πατρίδα Ps.-Aristotelis non nulli ‖ 16 ἡ om. Ps.-Arist. | περὶ τὰ Tr. Ps.-Arist.: παρὰ (corr. ex περὶ) τὰ S rec. παρὰ τὰ M[d] A sed περὶ superscr. A²

ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζουσιν εἰς ὄνειδος ἄγοντες ἑτέρους. ὅθεν καὶ Εὔηνος περὶ αὐτῆς λέγει

ἥτις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὅμως ἀδικεῖ.

ἔστι δὲ τῆς ἀδικίας τὸ παραβαίνειν τὰ πάτρια ἔθη καὶ τὰ νόμιμα, τὸ ἀπειθεῖν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι, τὸ ψεύδεσθαι, τὸ ἐπιορκεῖν, τὸ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας καὶ τὰς πίστεις. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀδικίᾳ συκοφαντία, ἀλαζονεία, ἀφιλανθρωπία, προσποίησις, κακοήθεια, πανουργία.

Ἀνελευθερίας δέ ἐστιν εἴδη τρία· αἰσχροκέρδεια, φειδωλία, κιμβικία. ἔστι δὲ αἰσχροκέρδεια μέν, καθ' ἣν κερδαίνειν ζητοῦσι πανταχόθεν καὶ τὸ κέρδος τῆς αἰσχύνης περὶ πλείονος ποιοῦνται. φειδωλία δέ, καθ' ἣν ἀδάπανοι γίνονται τῶν χρημάτων εἰς τὸ δέον. κιμβικία δέ ἐστι, καθ' ἣν δαπανῶσι μέν, κατὰ μικρὸν ⟨δὲ⟩ καὶ κακῶς, καὶ πλείω βλάπτονται τῷ μὴ κατὰ καιρὸν ποιεῖσθαι τὸ διάφορον. ἔστι δὲ τῆς ἀνελευθερίας τὸ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι χρήματα, καὶ τὸ μηδὲν ὄνειδος ἡγεῖσθαι τῶν ποιούντων κέρδος, καὶ βίος θητικὸς καὶ δου-

---

1 *αὑτοῖς* Ps.-Arist. Bekk.: *αὐτοῖς* M^d A Tr. | *ἀγαγόντες* Ps.-Aristotelis haud pauci ‖ 2 *καὶ* om. Ps.-Arist. | *Εὔηνος*] p. l.[1] II p. 270 fr. 7 Bergk ‖ 3 *κερδαίνουσα* libri ‖ 4 *τῆς ἀδικίας* M^d S rec. Ps.-Arist.: *ἀδικίας* A (?) Tr., inde vulg. | *ἔθη* om. Ps.-Aristotelis libri, non Stobaei; fallitur Schuchhardt ‖ 5 *νόμοις* tacite ex Ps.-Arist. Gesn.[1], inde vulg.: *νομίμοις* M^d A Tr. ‖ 6 *ὁμολογίας* A Ps.-Arist.: *ὁμιλίας* M^d Tr., inde vulg. ‖ 8 *ἀφιλανθρωπία* M^d A Tr.: *φιλανθρωπία* Ps.-Arist. | *προσποίησις* Tr., inde vulg.: *προσποίητος* M^d S rec. Ps.-Arist. *ἀπροσποίητος* A. nescio an *φιλανθρωπία προσποίητος* scribendum sit in Stobaeo ‖ 9 et 10 *αἰσχροκέρδεια* libri nisi quod *αἰσχροκερδία* fere A^1 his corr. A^2: *αἰσχροκερδία* Ps.-Aristotelis non nulli ‖ 10 *φιδωλία*, δ corr. ex λ S rec. | *κιμβικία* M^d A Tr. γρ. *λιμβεια* A^2 mrg: *κιμβεία* Ps.-Arist. Bekk. | *ἔστι* (*ἔστιν* M^d) *δὲ* om. Ps.-Arist. ‖ 11 *τῆς αἰσχύνης* M^d (?) A S rec. Ps.-Arist.: *αἰσχύνης* Tr., inde vulg. ‖ 13 *λιμβεία* Ps.-Aristotelis libri a Schuchhardto inspecti, *κιμβεία* Ps.-Arist. Bekk. | 14 *δὲ* tacite ex Ps.-Aristotele add. Gesn.[1] p. 64, inde vulg.: om. M^d A Tr. intra versum suppl. A^2 ‖ 15 *τῷ* A Tr. Ps.-Arist.: *τὸ* M^d | *ποιεῖσθαι* libri Stob. Ps.-Arist.: *προέσθαι* Ps.-Andr. malim *προΐεσθαι* cum Buechelero ‖ 17 *πλεῖστον* A^1 corr. A^2 | *τὸ* ante *κέρδος* add. Ps.-Aristotelis libri aliquot ‖ 18 *καὶ* om. Ps.-Arist. | *θετικὸς* A η superscr. A^2

[redacted]

ιπῆς καὶ ῥυπαρὸς καὶ φιλοτιμίας καὶ ἐλευθερίας ϱιος. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀνελευθερίᾳ μικρολογία, θυμία, μικροψυχία, ταπεινότης, ἀμετρία, ἀγένεια, θρωπία.

Μικροψυχίας δέ ἐστι τὸ μήτε τιμὴν μήτε ἀτιμίαν εὐτυχίαν μήτε ἀτυχίαν δύνασθαι φέρειν, ἀλλὰ τιμώμὲν ἀναχαυνοῦσθαι καὶ μικρὰ εὐτυχήσαντα ἐξορ-αι, ἀτιμίαν δὲ μηδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐνεγκεῖν δύνασθαι, ευγμα δὲ ὁτιοῦν ἀτυχίαν κρίνειν μεγάλην, ὀδύρεσθαι ὶ πᾶσι καὶ δυσφορεῖν. ἔτι δὲ καὶ τοιοῦτός ἐστιν ϱόψυχος, οἷος πάντα τὰ ὀλιγωρήματα καλεῖν ὕβριν τιμίαν, καὶ τὰ δι' ἄγνοιαν ἢ λήθην ἢ ἄνοιαν γινόμενα. υθεῖ δὲ τῇ μικροψυχίᾳ μικρολογία, μεμψιμοιρία, πιστία, ταπεινότης.

Καθόλου δὲ τῆς μὲν ἀρετῆς ἐστι τὸ ποιεῖν σπουτὴν διάθεσιν περὶ τὴν ψυχὴν ἠρεμαίαις καὶ τεταγμέκινήσεσι χρωμένην καὶ συμφωνοῦσαν κατὰ πάντα ϱη· διὸ καὶ δοκεῖ παράδειγμα πολιτείας ἀγαθῆς

καὶ ante *φιλοτ.* om. Ps.-Arist. ‖ 3 *καὶ* ante *μικροψ.* add. Ps.-Bekk. | *μικροψυχία* secludendum esse ci. Sylburg | *ἀγένεια* Tr., lg. Ps.-Arist.: *ἀγέννεια* M^d A S rec. ‖ 5 *μικροψυχίας* A Ps.- *μικροψυχία* M^d Tr. | *ἐστιν* M^d ‖ 7 *ἐξορχεῖσθαι* M^d A^1: *ἐξέρ-* Tr. *ἐξαίρεσθαι* A^2; *ὑπεξαίρεσθαι* tacite ex Ps.-Arist. (ubi plu-*αίρεσθαι*) Gesn.^1, inde vulg. ‖ 9 *ἀπότευγμα δὲ ὁτιοῦν* Tr., inde *ἀπότευγμα δεσαοῦν* M^d *ἀπότευγμα δε σαοῦν* sed corr. accentum *τευγμα* et syll. *τευγμα δε σαοῦν* lineolam subduxit A ⟨*ἀ*⟩*πὸ δοτι⟨ο⟩ῦν* in margine reficto add. A manu rec.; *ἀπότευγμα* (vel *γματος*) *δέ ἐστιν οὐκ* Ps.-Aristotelis libri *ἀπότευγμα δ' ἄτην* -Arist. Bekk. ‖ 10 *ἐπὶ πᾶσι* om. Tr. | *καὶ* (post *ἔτι δὲ*) om. t. ‖ 11 *καλεῖ* operarius Gesn.^1, inde vulg. | *καὶ ἀτιμίαν* om. 12 *ἢ ἄνοιαν* om. Ps.-Arist. ‖ 13 *μικρολογία* M^d Ps.-Arist.: *ογία* A *μεγαλουργία* Tr. ‖ 16 *περὶ τὴν ψυχὴν* M^d A Ps.-Arist.: *αῖς* Tr. | *ἠρεμαίαις* (*ἠρ-* M^d) M^d A Ps.-Arist.: *εὐθείαις* Tr., inde post *τεταγμέναις* fuerat *ταῖσ* quod aegre nunc dignoscitur in A, mpendiose add. A manu rec. in margine reficto ‖ 17 *καὶ* ante m. Ps.-Arist. | *σωφρονοῦσαν* A^1 corr. A^2 ‖ 18 *τὰ μέρη* A Ps.- *μέρη* M^d Tr., inde vulg. | *παράδειγμα* om. Ps.-Aristotelis libri

εἶναι ψυχῆς σπουδαίας διάθεσις. ἔστι δὲ τῆς ἀρετῆς καὶ τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀξίους, καὶ τὸ φιλεῖν τοὺς ἀγαθούς, καὶ τὸ μισεῖν τοὺς κακούς, καὶ τὸ μήτε κολαστικὸν εἶναι μήτε τιμωρητικόν, ἀλλὰ ἐλεητικὸν καὶ εὐμενικὸν καὶ εὐγνωμονικόν. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀρετῇ χρηστότης, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ἐλπὶς ἀγαθή, μνήμη ἀγαθή· ἔτι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλοίκειον εἶναι καὶ φιλόφιλον καὶ φιλέταιρον καὶ φιλόξενον καὶ φιλάνθρωπον καὶ φιλόκαλον, ἃ δὴ πάντα τῶν ἐπαινουμένων ἐστί· τῆς δὲ κακίας ἐστὶ τὰ ἐναντία, καὶ παρακολουθεῖ τὰ ἐναντία αὐτῇ. πάντα δὲ τὰ τῆς κακίας καὶ τὰ ἀκολουθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐστίν.

195 (1, 80 Mein.) *Ἀρχύτα Πυθαγορείου Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ εὐδαίμονος* (fr. 9 I p. 556 Mullach).

Ὅθεν οὐκ ἀτυχίαν ἐνεγκὲν ἐμμελῶς χαλεπώτερόν ἐστιν, ἀλλ' εὐτυχίαν. πάντες [μὲν] γὰρ ἐν ἀτυχίᾳ μὲν ἐόντες ὡς

---

1 *ψυχῆς σπουδαίας* M[d] (fallitur Schuchh. p. 32) A Ps.-Arist.: *σπουδαίας ψυχῆς* Tr., inde vulg. | *σπουδαῖα* vel *σπουδαία* Ps.-Aristotelis non nulli | *τῆς* om. Ps.-Aristotelis non nulli ‖ 2 *καὶ τὸ* M[d] (errat Schuchh. p. 32) A Ps.-Arist.: *τὸ* (om. *καὶ*) Tr., inde vulg. | *τὸ φιλεῖν* om. Tr. ‖ 3 *καὶ το μισεῖν τοὺς κακοὺς* (vel *φαύλους*) om. Ps.-Arist. Bekk. | *φαύλους* pro *κακοὺς* Ps.-Aristotelis libri ‖ 4 *ἐλεητικὸν* A *ἐλεγκτικὸν* (sic) M[d] *προσηνῆ* Tr., inde vulg.; *ἵλεων* Ps.-Arist. ‖ 5 *συγγνωμονικόν* Ps.-Arist. ‖ 6 *μνήμη ἀγαθή* A S rec., om. M[d] Tr. Ps.-Aristotelis plerique ‖ 7 *τοιαῦτα οἷον φιλ.* Ps.-Arist. | *εἶναι καὶ* etiam S rec., fallitur Schuchh. p. 32 | *καὶ φιλεταῖρον* om. Tr. ‖ 8 *φιλόξενον* Ps.-Arist.: *φιλοξένιον* M[d] A Tr. in *φιλόξενον* corr. A manu dubia ‖ 9 *ἐστὶ* (-*ὶν* M[d]) *τὰ ἐναντία* M[d] A Ps.-Arist.: *εἰσὶν ὑπεναντία* Tr., inde vulg. ‖ 10 *καὶ παρακολουθεῖ κτέ.* om. Ps.-Arist. Bekk. | *καὶ παρακολουθεῖ τὰ ἐναντία αὐτῇ* om. Ps.-Aristotelis libri a Schuchhardto inspecti | ante *ἄπαντα* (sic) add. *ταῦτα* Ps.-Aristotelis libri a Schuchhardto adhibiti ‖ 11 *τὰ* (ante *τῆς*) add. A[2] | *παρακολουθοῦντα* A | *αὐτῇ* M[d] A Tr. Ps.-Arist.: *αὐτὴν* S rec. | *ψεγομένων* A S rec.[2] Ps.-Arist.: *εἰρημένων* M[d] (?) Tr., inde vulg. ‖ 12 *ἐστίν* M[d] A (fallitur Schuchh. p. 32) Ps.-Arist.: *εἰσί* Tr., inde vulg. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A post ecl. 1, 18 Mein.; *πυθαγορίου* libri ‖ 15 *ἐνεγκὲν* M[d] *ἐνεγκεῖν* etiam A, fallitur Gaisford | *ἐστιν* libri: *ἐντι* Orelli opusc. sent. et mor. II p. 244 ‖ 16 *πάντες μὲν* M[d] A sed *μὲν* supra versum M[d]. particulam seclusi | *μὲν ὄντες* (praetuli *μὲν ἐόντες*) Schow: *μενόντες* M[d] *μένοντες* A

ἐπὶ πολὺ μέτριοι καὶ κόσμιοι τὸ ἦθος ἦμεν φαίνονται, ἐν δ' εὐπραγίαις ἀνδρεῖοι, μεγαλόφρονες, μεγαλόψυχοι. δεινὰ γὰρ ⟨ἁ⟩ ἀτυχία συναγαγὲν καὶ καταρτίσαι τὰν ψυχάν, ἁ δ' εὐπραγία τοὔναντίον ἐπᾶραι καὶ κενῶσαι. διὸ ποθεκτικοὶ μὲν ἅπαντες καὶ συνετοὶ τὸν τρόπον ἀτυχέοντες, ἐπιθετικοὶ δὲ καὶ θαρσαλέοι τὸν τρόπον εὐτυχέοντες.

196 (1, 81 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. 10 l. c. Mullach.).

Ὅρος δέ ἐστιν εὐτυχίας, ἂν προέλοιτο ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ συνεργὸν αὐτῷ γινομέναν ποττὰς ἰδίας πράξιας· ὥσπερ καὶ μέγεθος ναὸς καὶ μέγεθος παδαλίω, ᾧ καθικνεῖσθαι δύναται ὁ ἀγαθὸς κυβερνάτας μεγάλα πελάγεα διαπεραιούμενος καὶ μεγάλαν ναυκλαρίαν στελλόμενος. ἁ δ' ὑπερβολὰ τᾶς εὐτυχίας τοῖς ἀγαθοῖς οὐ κρατεῖσθαι πέφυκεν ὑπὸ τᾶς ψυχᾶς, ἀλλὰ κρατὲν αὐτᾶς. ὥσπερ γὰρ τὸ λαμπρὸν φάος μαραυγίαν περιτίθησι τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὕτω καὶ ἁ ὑπερβάλλοισα εὐτυχία τῷ νόῳ τᾶς ψυχᾶς. καὶ περὶ μὲν ὧν εὐτυχίας ἅλις εἰρήσθω.

197 (5, 125 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας (p. 30 A).

---

1 ἦμεν tacite Gesn.[2] p. 16, inde vulg.: εἶμεν M[d] εἶμεν A ‖ 2 εὐπραγίαις M[d] A; εὐπραγίᾳ Cobet mnemos. IX p. 105 | ἀνδρῆοι tacite Schow ‖ 3 ἁ addidit Cobet | ἀτυχία M[d]: ἀτυχίας A | καὶ om. A | καταρτίσαι A sic ut coniecerat Gesn.[2] p. 16 mrg: καταρτῆσαι M[d] ‖ 4 κενῶσαι M[d]: καινῶσαι A; 'melius καὶ ⟨χαυ⟩νῶσαι' Buecheler ‖ 5 εὐτυχέοντες M[d]: εὐτυχίοντες A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA ‖ 9 ἐστιν libri: ἐντι tacite Schow ‖ 10 γινομέναν M[d] A: γενομέναν tacite Gesn.[2] p. 16, inde vulg. | ποττὰς tacite Gesn.[2], inde vulg.: ποτὰσ M[d] ποτὶ τὰς A ‖ 11 ναὸς ci. Gesn.[2] mrg.: ναῶ M[d] A: ναῷ scr. Gaisford et Meineke | παδαλίω tacite Gesn.[2], inde vulg.: παδαλία M[d] παλαδίω A: παδαλίῳ Gaisford et Meineke ‖ 12 πελάγεα tacite Orelli l. c. p. 241: πελάγα M[d] A ‖ 13 ναυκλαρίαν M[d]: ναυκληρίαν A ‖ 16 exspectes περιτίθητι, sed cf. p. 64, 9 | fort. ὀπτίλοις ‖ 17 ἁ om. A | ὑπερβάλλοισα tacite Schow: ὑπερβάλλουσα M[d] A ‖ 18 ὧν tacite Schow: οὖν M[d] A ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 81 Mein.) Br (post ecl. 5, 110 Mein.), sine lemmate cum ecl. 5, 124 Mein. cohaerentem Tr. p. 37; πλάτωνος compend. nec plura Br. recurrit corp. Par. 273 Elt. (Πλάτωνος)

Οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι ἢ πείθων ὑμῶν καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους μήτε σωμάτων ἐπιμελεῖσθαι μήτε χρημάτων πρότερον μηδὲ οὕτω σφόδρα ὡς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὡς ἀρίστη ἔσται, λέγων ὅτι οὐκ ἐκ χρημάτων ἡ ἀρετὴ γίνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.

198 (5, 126 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 30 C—D).

Ἀλλὰ μηδαμῶς ποιεῖτε τοῦτο. εὖ γὰρ ἴστε, ἐὰν ἐμὲ ἀποκτείνητε τοιοῦτον ὄντα, οἷον ἐγὼ λέγω, οὐκ ἐμὲ μείζω βλάψετε ἢ ὑμᾶς αὐτούς· ἐμὲ μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν βλάψειεν οὔτε Μέλητος οὔτε Ἄνυτος· οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιντο· οὐ γὰρ οἶμαι θεμιτὸν εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. ἀποκτείνειε μεντἂν ἴσως ἢ ἐξελάσειεν ἢ ἀτιμώσειεν.

199 (5, 72 Mein.) *Πυθαγορικά.*

Καὶ μὴν οὐδέν ἐστιν οὕτω τῆς Πυθαγορικῆς φιλο-

---

1 *ἄλλο* M^d A Br corp. Par. Plat.: *ἄλλων* Tr. ‖ 3 *μηδὲ οὕτω* (vel *οὕτως*) *σφόδρα* scripsi secundum Plat. BDF: *μὴ δέοντος σφόδρα* M^d *μὴ δεόντως σφόδρα* A Br corp. Par. *μὴ δὲ ὄντος σφόδρα* Tr.; *μήτε ἄλλου τινὸς οὕτω σφόδρα* tacite ex Platonis Ald. (Platonis E) Gesn.¹ p. 16, inde vulg. ‖ 4 *ὅπως ὡς* (*ὡς* compend.) A: *ὅπως* M^d Tr. Br *ὅπλων* corp. Par.; *ὅπως ὡς* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde vulg. | *λέγων ὅτι* M^d A Tr. Br corp. Platonis EF *λέγων* Platonis BD vide Schanz ad h. l. ‖ 5 *ἡ ἀρετὴ* M^d A Tr. Br corp. Par. Platonis E *ἀρετὴ* Platonis BDF | *γίνεται* libri Stob. corp. Par. Platonis E: *γίγνεται* Plat. | *χρήματα* M^d A Br Plat.: *τὰ χρήματα* Tr. A² corp. Par. ‖ 6 *καὶ τὰ ἄλλα* usque ad finem om. corp. Par. | *τὰ ἄλλα* Br Platonis BDF *τἄλλα* A Platonis E *τ' ἄλλ'* M^d *τἄλλ'* Tr. | *ἅπαντα* post *ἀνθρ.* tacite ex Platone add. Gesn.¹, inde vulg. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 37. *Ἐν ταυτῷ* Tr.: *τοῦ αὐτοῦ* temere Gaisford et Meineke ‖ 11 *βλάψετε* tacite ex Plat. Meineke: *βλάψητε* Tr., inde vulg. | *ἐμὲ μὲν κτὲ.*| Theodoret. therapeut. p. 327 Gaisf. ‖ 12 *Μέλητος* Plat.: *μέλιτος* Tr., inde vulg. | *δύναιντο* Tr.: *δύναιτο* Plat. ‖ 13 *οἶμαι* Tr. Platonis E: *οἴομαι* Platonis BDF ‖ 15 *ἀτιμώσειεν* Tr.: *ἀτιμάσειεν* tacite ex Platonis Ald. (p. 16) Gesn.³ p. 75, inde vulg.: *ἀτιμάσειεν* Platonis BDFe Theodoretus *ἀτιμάσει* Platonis E ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 37 sq. (post ecl. 5, 126

[redacted]

σοφίας ἴδιον ὡς τὸ συμβολικόν, οἷον ἐν τελετῇ μεμιγμένον φωνῇ καὶ σιωπῇ διδασκαλίας γένος, ὥστε μὴ λέγειν

ἀείσω ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι,

ἀλλ' αὐτόθεν ἔχειν φῶς καὶ χαρακτῆρα τοῖς συνήθεσι τὸ φραζόμενον, τυφλὸν δὲ καὶ ἄσημον εἶναι τοῖς ἀπείροις. ὡς γὰρ ὁ ἄναξ ὁ ἐν Δελφοῖς οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, οὕτω τῶν Πυθαγορικῶν συμβόλων καὶ τὸ φράζεσθαι δοκοῦν κρυπτόμενόν ἐστι καὶ τὸ κρύπτεσθαι νοούμενον.

200 (5, 73 Mein.) Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς (hist. gr. min. ed. L. Dindorf v. I p. 145 fr. 3).

Γαλακτοφάγοι, Σκυθικὸν ἔθνος, ἄοικοί τε εἰσίν, ὥσπερ καὶ οἱ πλεῖστοι Σκυθῶν, τροφὴν δ' ἔχουσι γάλα μόνον ἵππειον, ἐξ οὗ τυροποιοῦντες ἐσθίουσι καὶ πίνουσι, καὶ εἰσὶ διὰ τοῦτο δυσμαχώτατοι, σὺν αὑτοῖς πάντῃ τὴν τροφὴν ἔχοντες. οὗτοι καὶ Δαρεῖον ἐτρέψαντο. εἰσὶ δὲ καὶ δικαιότατοι, κοινὰ ἔχοντες τά τε κτήματα καὶ τὰς γυναῖκας, ὥστε τοὺς μὲν πρεσβυτέρους αὐτῶν πατέρας νομίζειν, τοὺς δὲ νεωτέρους παῖδας, τοὺς δ' ἥλικας ἀδελφούς. ὧν ἦν καὶ Ἀνάχαρσις, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν νομισθείς·

Mein.). inter Plutarchi fragmenta incertorum librorum recepit Wyttenbach V 2 p. 876; ad Aristoxeni Πυθαγορικὰς ἀποφάσεις referri voluit Meineke v. IV p. LVI

3 versum quem vulgo Orpheo tribuunt infra sub Pythagorae nomine affert Stob. flor. 41, 9 Mein., cui errori nostrum locum ansam dedisse suspicatur Nauck post Iamblichi de vita Pyth. librum p. 238 | ἀείσω libri utrobique, vide ad 41, 9 ‖ 7 κατὰ τὸν Ἡρ.] fr. XI p. 5 Byw. cf. Stob. II 2, 5 p. 18, 21 W. et quae adnotavit Bywater l. c. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 5, 125) Tr. p. 38 (post ecl. 5, 72), in lemm. Ἐκ τοῦ νικολάου ἐθῶν nec plura Tr. ‖ 13 δ' Md A Tr.: τ' scr. Meineke, alii τε particulam post ἄοικοι delendam censent; fortasse primum enuntiatum non est integrum, possis ἄοικοί τε εἰσὶ ⟨καὶ νομάδες⟩, ὥσπερ ‖ 14 ἵππιον Md ‖ 15 αὐτοῖς libri ‖ 17 τά τε Tr., inde vulg.: τὰ Md A, ubi τε suppl. A² ‖ 18 νομίζειν Md A: ὀνομάζειν Tr., inde vulg. ‖ 19 νεωτέρους Md A: νέους Tr., inde vulg. | τοὺς δ' Tr. τοὺς δὲ A: τοὺς Md

ὃς ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα ἱστορήσῃ τὰ τῶν ἄλλων νόμιμα. τούτων καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν οἷς φησι

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

ἀβίους δ' αὐτοὺς λέγει, ἢ διὰ τὸ γῆν μὴ γεωργεῖν ἢ διὰ τὸ ἀοίκους εἶναι ἢ διὰ τὸ χρῆσθαι τούτους μόνους τόξοις· βιὸν γὰρ λέγει τὸ τόξον. παρὰ τούτοις οὐδὲ εἷς οὔτε φθονῶν, ὥς φασιν, οὔτε μισῶν οὔτε φοβούμενος ἱστορήθη διὰ τὴν τοῦ βίου κοινότητα καὶ δικαιοσύνην. μάχιμοι δ' οὐχ ἧττον αὐτῶν αἱ γυναῖκες ἢ οἱ ἄνδρες, καὶ συμπολεμοῦσιν αὐτοῖς ὅταν δέῃ, καὶ διὰ τοῦτο Ἀμαζόνας γενναιοτάτας εἶναι, ὥστε ποτὲ ἐλάσαι μέχρι Ἀθηνῶν καὶ Κιλικίας, ὅτι τούτων παρῴκουν ἐγγὺς τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

201 (1, 95 Mein.) *Πλάτωνος Νόμων ε'* (p. 727 E—728 A).

Οὐδέ γε ὁπόταν χρήματά τις ἐρᾷ κτᾶσθαι μὴ καλῶς ἢ μὴ δυσχερῶς φέρῃ κτώμενος, δώροις ἄρα τιμᾷ τότε

---

1 *ἄλλων* M[d] Tr.: *ἄλλων* (compend.) induxit, *Ἑλλήνων* superscr. A[2] probante Iacobsio lect. Stob. p. 48 ‖ 2 v. *τούτων καὶ* — 7 *τὸ τόξον* seclusit Meineke, vide ad 5 ‖ 3 Il. XIII 5 sq. | *ἀγαυῶν* A Hom., ex Hom. Gesn.[1], inde vulg.: *ἀγαυῶν* M[d] *αἰαυῶν* Tr. | *ἱππημολγῶν* M[d] A Hom.: *ἱππομολγῶν* Tr. ‖ 4 *γλακτοφάγων* M[d] A Hom.: *γαλακτοφάγων* Tr. | *ἀβίων* om. Tr. ‖ 5 v. *ἀβίους δ'* — 7 *τὸ τόξον* om. Tr., tamquam ex interpretatione orta delent Gaisford Meineke Dindorf (cf. Steph. Byz. s. v. *Ἄβιοι*, scholia Hom.), ego Nicolao digna censeo cum amicis ‖ 6 *μὴ χρ.* Toup non recte | *μόνοις* Wachsmuth ‖ 7 *οὐδε εἰς* accentu supra priorem *ε* eraso, addito supra *ει* in ras. M ‖ 11 *καὶ δια τουτο* s. acc. Tr., *διὰ τοῦτο καὶ* M[d] A: cf. p. 151, 14 *καὶ εἰσὶ διὰ τοῦτο κτέ.* ‖ 12 *γενναιοτάτους* M[d] | *γενναιοτάτας ⟨φασὶν⟩ εἶναι* ci. Buecheler | *μέχρι* M[d] Tr.: *μέχρις* A; vide L. Dindorf histor. gr. min. v. I praef. p. XIII ‖ 13 ante *καὶ* una littera erasa, cuius accentus (`) exstat A | *ὅτι* M[d] A Tr.: *ὅτε* ci. Iacobs lect. Stob. p. 49 probante Meinekio | *τούτων* M[d] A *τοῦτον* Tr.: *τότε* temptabat Gesn.[3] p. 70, *πόντον* Iacobs l. s., *τούτοις* Meineke ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 5, 73 Mein.) Br (post ecl. 1, 84 Mein.); *νόμων ε'* om. Br. recurrit intra maius excerptum flor. 43, 113 Mein. v. *πᾶς γὰρ ὅ τε ὑπὸ γῆς καὶ ἐπὶ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος* adfert Iulianus or. II 81 A p. 103, 21 Hertl. ‖ 16 *οὐδέ γε* — p. 153, 2 *σμικροῦ χρυσοῦ* om. Br ‖ 17 *φέρῃ* A, flor. 43: *φέρει* M[d]

[redacted]

τὴν αὐτοῦ ψυχήν· παντὸς μὲν οὖν λείπει· τὸ γὰρ αὐτῆς τίμιον ἅμα καὶ καλὸν ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσοῦ· πᾶς γὰρ ὅ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος.

202 (1, 95 Mein.: Plat. de leg. V p. 728 D—729 C; 730 B —732 B)

Τίμιον εἶναι σῶμα οὐ τὸ καλὸν οὐδὲ τὸ ἰσχυρὸν οὐδὲ τάχος ἔχον οὐδὲ μέγα οὐδὲ τὸ ὑγιεινὸν (καί τοι πολλοῖς ἂν τοῦτό γε δοκοῖ), καὶ μὴν οὐδὲ τὰ τούτων γε ἐναντία, τὰ δ' ἐν τῷ μέσῳ ἁπάσης ταύτης τῆς ἕξεως ἐφαπτόμενα σωφρονέστατα ἅμα τε ἀσφαλέστατα εἶναι μακρῷ· τὰ μὲν γὰρ χαύνους τὰς ψυχὰς καὶ θρασείας ποιεῖ, τὰ δὲ ταπεινάς τε καὶ ἀνελευθέρους· ὡς δ' αὔτως ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις καὶ τιμήσεων κατὰ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν ἔχει. τὰ μὲν ὑπέρογκα γὰρ ἑκάστων τούτων ἔχθρας καὶ στάσεις ἀπεργάζεται ταῖς πόλεσιν καὶ ἰδίᾳ, τὰ δ' ἐλλείποντα

---

1 αὐτοῦ Plat.: αὑτοῦ M[d] A, flor. 43; ἑαυτοῦ tacite ex Platonis Ald. Gesn.[2], inde vulg. | παντὸς — λείπει M[d] A, flor. 43, Platonis A: πάντως — λιπεῖ recte Cornarius ‖ 2 χρυσοῦ M[d], flor. 43 (ubi τοῦ χρυσοῦ pro σμικροῦ χρυσοῦ S), Plat.: χρυσίου A idque tacite ex Platonis Ald. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 3 καὶ ὁ ὑπὸ M[d] ‖ 4 ecl. sine lemmate hab. MA cum priore ut videtur coniunctam, inde a verbis φιλονεικείτω δὲ (p. 156, 11) etiam S rec. et lemmate Πλάτωνος adiecto Tr. p. 52. lemma habeat necne S rec. dubito nunc. recte opinor rubricavit T litteram vocis primae M, quo fretus indicio separavi. nec defuerit olim lemma ad librum pertinens ἐν ταὐτῷ. recurrit ecloga (usque ad v. κατὰ δύναμιν p. 156, 11) intra maius excerptum flor. 43, 113 Mein. particularum aliquot iterationes suo infra commemorabo loco ‖ 6 τὸ ἰσχυρὸν M[d], flor. 43: ἰσχυρὸν A, Plat. ex Platone tacite Gesn.[2], inde vulg. ‖ 7 τάχος ἔχον recte M[d] Plat.: τὸ τάχος ἔχον A, flor. 43 | οὐδὲ τὸ M[d] A, flor. 43: οὐδέ γε τὸ tacite ex Platone Gesn.[2], inde vulg. ‖ 8 δοκεῖ dormitanter ex Platonis Ald. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 9 ἐφεπτόμενα A ‖ 10 σωφρονέστερα — ἀσφαλέστερα recte Stephanus | ἅμα τε M[d], flor. 43, Plat.: ἅμα τε καὶ olim fortasse A, sed καὶ si fuit, periit margine superiniecto; ἅμα τε καὶ de suo Gesn.[2], inde vulg. ‖ 12 ἡ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων κτῆσις tacite Platonem secutus Gesn.[2], inde vulg. frustra. nam v. καὶ κτημάτων om. etiam flor. 43 ‖ 13 καὶ τιμήσεων — p. 154, 7 τ. βίον ἀπεργάζεται om. Gesn.[2], inde vulg. | καὶ ante τιμήσ. delevit Cornarius | τιμήσεων M[d] A, flor. 43: τιμήσεως Plat.

δουλείας ὡς τὸ πολύ. μὴ δή τις φιλοχρηματείτω παίδων γε ἕνεκα † ὅτι πλουσιωτάτους καταλείπει· οὔτε γὰρ ἐκείνοις οὔτε αὖ τῇ πόλει ἄμεινον. ἡ γὰρ τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία, τῶν δὲ ἀναγκαίων μὴ ἐνδεής, αὕτη πασῶν μουσικωτάτη τε καὶ ἀρίστη· ξυμφωνοῦσα γὰρ ἡμῖν καὶ ξυναρμόττουσα εἰς πάντα ἄλυπον τὸν βίον ἀπεργάζεται· παισὶ δὲ αἰδῶ χρὴ πολλήν, οὐ χρυσὸν καταλείπειν. οἰόμεθα δὲ ἐπιπλήττοντες τοῖς νέοις ἀναισχυντοῦσιν τοῦτο καταλείψειν· τὸ δ' ἔστιν οὐκ ἐκ τοῦ νῦν παρακελεύσματος τοῖς νέοις γιγνόμενον, ὃ παρακελεύονται λέγοντες ὡς δεῖ πάντα αἰσχύνεσθαι † τοὺς νέους, καὶ πάντων μάλιστα εὐλαβεῖσθαι, μή ποτέ τις αὐτὸν ἴδῃ τῶν νέων ἢ καὶ ἐπακούσῃ δρῶντα ἢ λέγοντά τι τῶν αἰσχρῶν, ὡς ὅπου ἀναισχυντοῦσι γέροντες, ἀνάγκη καὶ νέους ἐνταῦθα εἶναι ἀναιδεστάτους· παιδεία γὰρ νέων διαφέρουσά ἐστιν ἅμα καὶ αὐτῶν οὐ τὸ νουθετεῖν,

---

1 *δουλείας ὡς τὸ πολὺ* M^d A, Plat. *δῆλον* libri flor. 43; *δουλείας ὡς ἐπὶ τὸ πολύ* temere Gaisford | *δή*] *δ' εἰ* M^{1d} | *τις* periit margine superiniecto A | *φιλοχρηματείτω* M^d A, flor. 43: *φιλοχρημονείτω* Plat. ‖ 2 *ἕνεκα*, *ἵνα* Plat.: *ἕνεκα* M^d A, flor. 43, codice igitur usus Stobaeus etiam hic lacuna deformato voluit *ὅτι*, non ut Plato *ὅ τι* | *καταλείπει* M^d, flor. 43, *καταλείψει* A: *καταλίπῃ* Plat. ‖ 3 *αὖ τῇ* Plat.: *αὐτῇ* M^d A, flor. 43 ‖ 4 *ἐνδεὴς αὕτη πασῶν* M^d Plat.: *ἐνδεὴς αὐτὴ* A *ἐνδεχομένη* flor. 43 ‖ 6 *ξυναρμόττουσα* M^d, flor. 43, Plat.: *συναρμόττουσα* A | *πάντα* M^d, flor. 43: *ταῦτα* A, *ἅπαντα* Plat. | 7 *πᾶσι* A^1 *παισὶ* corr. A^2 ‖ 10 *παρακελεύσματος* A, flor. 43: *παρακελεύ^σματος* (*σ* add. a) Plat.: *παρακελεύματος* M^d, inde Gesn.², vulg. | *τοῖς νέοις* M^d, A compend. (fallitur Gaisford), Plat., om. flor. 43 | *γινόμενον* A ‖ 11 *αἰσχύνεσθαι*] syllabae *εσθαι* perierunt novo margine superiniecto A | quae post *αἰσχύνεσθαι* habet Plato *τὸν νέον. ὁ δὲ ἔμφρων νομοθέτης τοῖς πρεσβυτέροις ἂν μᾶλλον παρακελεύοιτο αἰσχύνεσθαι* tacite ex Platone supplevit Gesn.², inde vulg.: om. M^d A, flor. 43. lacuna igitur hiabat codex Stobaei ‖ 13 *αὐτὸν* om. flor. 43 | *λέγοντά*] *οντά* periit marginis refectione A ‖ 14 *ἀναισχυντοῦσι γέροντες* M^d, flor. 43, Plat.: *ἀναισχυντοῦσιν οἱ γέροντες* A ‖ 15 *πα[ιδεία γὰρ]* uncis inclusa perierunt refecto margine A ‖ 16 *αὐτῶν οὐ τὸ* tacite ex Plat. Gesn.², inde vulg.: *ἑαυτῶν οὐ τὸ* M^d A *αὐτὸ* flor. 43

[redacted]

ἀλλ' ἅπερ ἂν ἄλλον νουθετῶν εἴποι τις, φαίνεσθαι ταῦτα αὐτὸν δρῶντα διὰ βίου.

Ἀλήθεια δὴ πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις· ἧς ὁ γενήσεσθαι μέλλων μακάριός τε καὶ εὐδαίμων ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη, ἵνα ὡς ὅ τι πλεῖστον χρόνον ἀληθὴς ὢν διαβιοῖ. πιστὸς γάρ· ὁ δὲ ἄπιστος, ᾧ φίλον ψεῦδος ἑκούσιον, ὅτῳ δὲ ἀκούσιον, ἄνους· ὧν οὐδέτερον ζηλωτόν. ἄφιλος γὰρ δὴ πᾶς ὅ γε ἄπιστος καὶ ἀμαθής, χρόνου δὲ προϊόντος γνωσθεὶς εἰς τὸ χαλεπὸν γῆρας ἐρημίαν αὐτῷ πᾶσαν κατεσκευάσατο ἐπὶ τέλει τοῦ βίου, ὥστε ζώντων καὶ μὴ ἑταίρων καὶ παίδων σχεδὸν ὁμοίως ὀρφανὸν αὐτῷ γενέσθαι τὸν βίον. τίμιος μὲν δὴ καὶ ὁ μηδὲν ἀδικῶν· ὁ δὲ μηδ' ἐπιτρέπων τοῖς ἀδικοῦσιν ἀδικεῖν πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος ἐκείνου· ὁ μὲν γὰρ ἑνός, ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων, μηνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρχουσιν ἀδικίαν· ὁ

---

1 *ἂν* om. A | *εἴπῃ* A teste Gaisfordo ‖ 3 inde ab *Ἀλήθεια* novam olim eclogam exordium sumpsisse suspicor, fortasse non sine lemmate *ἐν ταὐτῷ*. v. *ἀλήθεια* — 9 *καὶ ἀμαθής* recurrunt infra 11, 18 Mein. (*Πλάτωνος νόμων ε'*) | *ἀλήθεια* — 4 *ἀνθρώποις*] cf. Iulian. or. VI 188 B p. 244, 4 Hertl. ‖ 4 *ἧς ὁ* — 9 *καὶ ἀμαθής*] cf. Clemens Alex. strom. II p. 437 P. sq. | *ὁ γενήσεσθαι* — 6 *διαβιῷ* Theodoret. therap. p. 52 Gaisf. ‖ 5 *ὡς ὅτι* M^d A, flor. 43 *ὅτι* flor. 11: *ὡς* tacite ex Platone Gesn.[2] p. 26, inde vulg. ‖ 6 *διαβιοῖ* M^d A, flor. 11, flor. 43, Platonis A: *διαβιῷ* Theodoret. *διαβιῴη* Clem. ‖ 7 *ὅτῳ*] *οὕτω* M^d | *ἀκούσιον* flor. 11 Plat. Clem.: *ἑκούσιον* M^d A, flor. 43 ‖ 9 *γε* M^dA, flor. 11, flor. 43, Plat.: *τε* Hermann | v. *χρόνου δὲ* — 12 *τὸν βίον* temere om. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 10 *γῆρας κατὰ πᾶσαν* pro *γῆρας ἐρημίαν αὐτῷ πᾶσαν* flor. 43 | *αὐτῷ* Plat.: *αὐτῶ* M^d A ‖ 11 *μὴ ἑταίρων* flor. 43, Plat. (ubi *αι* in ras.): *μητέρων* M^d A ‖ 12 *ὁμοίως* om. flor. 43 ‖ 13 v. *Τίμιος μὲν* — (p. 156, 3) *νικηφόρος ἀρετῇ* iterantur infra 9, 55 Mein. (*Πλάτωνος νόμων ε'*) et inde v. *Τίμιος μὲν* — 16 *ἀντάξιος ἑτέρων* Maxim. c. 5 p. 188 Rib. (*Platonis*). v. *Τίμιος μὲν* — (p. 156, 6) *ἄλλοις μεταδιδόναι* habet Iulian. misopog. p. 353 D 456, 14 Hertl. | *T* in *Τίμιος* rubr. M. an hinc nova initium ceperat ecloga? | *μηδ'* M^d (?), flor. 9, flor. 43, Plat.: *μὴ* A ‖ 14 *ἀδικοῦσιν*] *θέλουσιν* flor. 43 | *πλεῖν* Schanz | *διπλασίας* M^d, flor. 9, flor. 43, Plat.: *τῆς διπλασίας* A ‖ 15 *πολλῶν* om. flor. 43

δὲ καὶ ξυγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν, ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει καὶ τέλειος, οὗτος ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ. τὸν αὐτον δὴ τοῦτον ἔπαινον καὶ περὶ σωφροσύνης χρὴ λέγειν καὶ περὶ φρονήσεως, καὶ ὅσα ἄλλα ἀγαθά τις κέκτηται δυνατὰ μὴ μόνον αὐτὸν ἔχειν ἀλλὰ καὶ ἄλλοις μεταδιδόναι· καὶ τὸν μὲν μεταδιδόντα ὡς ἀκρότατον χρὴ τιμᾶν, τὸν δ' αὖ μὴ δυνάμενον, ἐθέλοντα δέ, ἐᾶν δεύτερον, τὸν δὲ φθονοῦντα καὶ ἑκόντα μηδενὶ κοινωνὸν διὰ φιλίας γιγνόμενον ἀγαθῶν τινῶν αὐτὸν μὲν ψέγειν, τὸ δὲ κτῆμα μηδὲν μᾶλλον διὰ τὸν κεκτημένον ἀτιμάζειν, ἀλλὰ κτᾶσθαι κατὰ δύναμιν. φιλονεικείτω δὲ ἡμῖν πᾶς πρὸς ἀρετὴν ἀφθόνως. ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος τὰς πόλεις αὔξει, ἁμιλλώμενος μὲν αὐτός, τοὺς ἄλλους δὲ οὐ κολούων διαβολαῖς· ὁ δὲ φθονερὸς τῇ τῶν ἄλλων διαβολῇ δεῖν οἰόμενος ὑπερέχειν αὐτός τε ἧττον ξυντείνει πρὸς ἀρετὴν τὴν ἀληθῆ, τούς τε ἀνταμιλλωμένους εἰς ἀθυμίαν καθίστησι τῷ ἀδίκως ψέγεσθαι, καὶ διὰ ταῦτα ἀγύμναστον τὴν πόλιν ὅλην εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς

---

1 *ὁ* ante *μέγας* delevit Cobet mnemos. X p. 179 ‖ 2 post *ἀνήρ* (sic) lacuna M[d] | *ἀναγορευέσθων* M[d] ‖ 3 *ἀρετή* M[d], *ἀρετῇ* A, flor. 9, flor. 43, Plat.: *ἀρετῆς* recte Iulian. (p. 456 Hertl.); *ἐπ' ἀρετῇ* Ast | *τοῦτον* M[d] A, flor. 43, Plat., Iulian.; *τούτων* oscitanter Gesn.², inde vulg. ‖ 5 *ἀγαθά τις* M[d] A, flor. 43, Plat.: *τις ἀγαθὰ* temere ex Platonis Ald. (p. 244) Gesn.², inde vulg. | *ἔκτηται* Schanz Plat. op. v. XII p. XVII | *δυνατὰ — αὐτὸν* M[d] A, Plat., Iulian. *καλὰ — αὐτὸν* flor. 43: *καὶ δύναται — αὐτὸς* Petavius, *δύναται — αὐτὸς* Schanz ‖ 6 *ἄλλοις*] *τοῖς ἄλλοις* Cobet l. c. cum compluribus codicibus Iuliani | *μεταδιδόναι* M[d] A, Plat., Iulian.: *εἶναι διδόναι* flor. 43 ‖ 7 *θέλοντα* (pro *ἐκόντα*) flor. 43 ‖ 11 *ἐκτημένον* Schanz | inde a *φιλονεικείτω* eclogam habet etiam S rec. Tr. p. 52, vide supra p. 153, 4 adn. re non perspecta ordinem huius particulae male invertit Gesn.² p. 25 (cf. p. 26) inde vulg. | *φιλονικείτω* Schanz ‖ 12 *πρὸς ἀρετὴν ἀφθόνως* M[d] A, Plat.: *ἐς* (*εὖ* S rec.) *τὴν ἀρετὴν φθόνος* Tr. ‖ 14 *κολούων* A, Plat. *κουλούων* S rec.: *κωλύων* M[d] Tr., inde vulg. ‖ 16 *συντείνει* Plat. | *πρὸς* M[d] A, Plat.: *εἰς* Tr., inde vulg. | *ἀνταμιλλωμένους* M[d] (ubi supra 13 *ἁμιλλ.*, infra 18 *ἅμιλλαν*) A sed *θ* superscr. A²: *ἀνθαμιλλωμένους* Tr.; *ἀνθαμιλλω * * * μένους* (cum duobus signis) Platonis A

ποιῶν σμικροτέραν αὐτὴν πρὸς εὐδοξίαν τὸ ἑαυτοῦ μέρος ἀπεργάζεται. θυμοειδῆ μὲν δὴ χρὴ πάντα ἄνδρα εἶναι, πρᾷον δὲ ὡς ὅ τι μάλιστα. τὰ γὰρ τῶν ἄλλων χαλεπὰ καὶ δυσίατα ἢ καὶ τὸ παράπαν ἀνίατα ἀδικήματα οὐκ ἔστιν ἄλλως ἐκφυγεῖν, ἢ μαχόμενον καὶ ἀμυνόμενον νικῶντα καὶ τῷ μηδὲν ἀνιέναι κολάζοντα, τοῦτο δὲ ἄνευ θυμοῦ γενναίου ψυχὴ πᾶσα ἀδύνατος δρᾶν. τὰ δ' αὖ τῶν ὅσοι ἀδικοῦσι μέν, ἰατὰ δέ, γιγνώσκειν χρὴ πρῶτον μέν, ὅτι πᾶς ὁ ἄδικος οὐχ ἑκὼν ἄδικος. τῶν γὰρ μεγίστων κακῶν οὐδεὶς οὐδαμῶς οὐδὲν ἑκὼν κεκτῇτο ἄν ποτε, πολὺ δὲ ἥκιστα ἐν τοῖς τῶν αὑτοῦ τιμιωτάτοις· ψυχὴ δ', ὡς εἴπομεν, ἀληθείᾳ γ' ἐστὶ πᾶσι τιμιώτατον· ἐν οὖν τῷ τιμιωτάτῳ τὸ μέγιστον κακὸν οὐδεὶς ἑκὼν μή ποτε λάβῃ καὶ ζῇ διὰ βίου κεκτημένος αὐτό· ἀλλὰ ἐλεεινὸς μὲν πάντως ὅ γε ἄδικος καὶ ὁ κακὰ ἔχων, ἐλεεῖν δὲ τὸν μὲν ἰάσιμα ἔχοντα ἐγχωρεῖ καὶ ἀνείργοντα τὸν θυμὸν πραΰνειν καὶ μὴ ἀκροχολοῦντα, γυναικείως πικραινόμενον, διατελεῖν, τῷ δὲ ἀκράτως καὶ ἀπαραμυθήτως πλημμελεῖ καὶ κακῷ ἐφιέναι δεῖ τὴν ὀργήν· διὸ δὴ θυμοειδῆ πρέπειν καὶ πρᾷον ἑκάστοτε φαμὲν εἶναι δεῖν τὸν ἀγαθόν.

---

1 πικροτέραν Tr. ‖ 2 δὴ suppl. M^1 mrg ‖ 3 ὡς om Tr. ‖ 4 καὶ δυσίατα ἢ καὶ τὸ παράπαν ἀνίατα M^dA, Plat.: καὶ δυσίατα καὶ ἀνίατα (καὶ ἀνίατα om. Tr.) τοπαράπαν S rec. Tr.; καὶ δυσίατα ἢ καὶ τὸ παράπαν ἀνίατα tacite ex Plat. Gesn.^{1} p. 64, inde vulg. ‖ 5 supra καὶ scr. ἢ A^2 ‖ 7 v. τὰ δ' αὖ τῶν — 19 τὴν ὀργήν om. M^d A ‖ 7 αὖ τῶν ut videtur Platonis A apographa: αυτῶν (dubito de S rec.) sine spir. Tr. αὐτῶν Platonis A ‖ 8 γινώσκειν Tr. ‖ 9 οὐχ ἑκὼν Tr. Plat.: οὐκ ἔχων S rec. ‖ 10 οὐδαμῶς Tr., οὐδαμοῦ Plat. | κεκτῇτο Elmsley: κέκτητο Tr. κεκτῆτο Plat.; κεκτῇτ' Cobet n. l. p. 233 ἐκτῇτο Schanz ‖ 11 τοῖς τῶν αὐτοῦ Plat. (ubi ἑαυτοῦ, sed ἑ supra vers.): τοῖς τοῖς αὐτοῦ Tr.; τοῖς αὐτοῦ tacite Gesn.^{2}, inde vulg. ‖ 12 ἀληθείᾳ γ' Gesn.^{2}: ἀλήθειά γ' (-εια γ' S rec.) Tr. ἀληθείᾳ γέ Plat. ‖ 15 ὁ τὰ κακὰ Plat., quod dederim etiam Stobaeo ‖ 16 ἐγχωρεῖ ex corr. ut videtur S rec. ‖ 17 ἀκραχολοῦντα Plat. ‖ 18 ἀνιάτως (pro ἀκρ.) Ast ‖ 19 διὸ δὴ M^d A Plat.: διο Tr. | πρέπειν (vel δεῖν) delendum censuit Stephanus; εἰ πρέπει Ast ‖ 20 ἑκάστοτε φαμὲν εἶναι M^d A Tr.: φαμεν ἑκάστοτε εἶναι Plat.

πάντων δὲ μέγιστον κακῶν ἀνθρώποις τοῖς πολλοῖς ἔμφυτον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐστιν, οὗ πᾶς αὑτῷ συγγνώμην ἔχων ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται· τοῦτο δ' ἔστιν ὃ λέγουσιν ὡς φίλος αὑτῷ πᾶς ἄνθρωπος φύσει τέ ἐστι καὶ ὀρθῶς ἔχει τὸ δεῖν εἶναι τοιοῦτον· τὸ δὲ ἀληθείᾳ γε πάντων ἁμαρτημάτων διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν αἴτιον ἑκάστῳ γίγνεται ἑκάστοτε. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν, ὥστε τὰ δίκαια ⟨καὶ τὰ⟩ ἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κακῶς κρίνει, τὸ αὑτοῦ πρὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀεὶ τιμᾶν δεῖν ἡγούμενος· οὔτε γὰρ ἑαυτὸν οὔτε τὰ ἑαυτοῦ χρὴ τόν γε μέγαν ἄνδρα ἐσόμενον στέργειν, ἀλλὰ τὰ δίκαια, ἐάν τε παρ' αὑτῷ ἐάν τε παρ' ἄλλῳ μᾶλλον πραττόμενα τυγχάνῃ. ἐκ ταὐτοῦ δὲ ἁμαρτήματος τούτου καὶ τὸ τὴν ἀμαθίαν τὴν παρ' αὑτῷ δοκεῖν σοφίαν εἶναι † γεγονέναι πᾶσιν· ὅθεν οὐκ εἰδότες ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν οἰόμεθα τὰ πάντα εἰδέναι, οὐκ ἐπιτρέποντες δὲ ἄλλοις ἃ μὴ ἐπιστάμεθα πράττειν, ἀναγκαζόμεθα ἁμαρτάνειν αὐτοὶ πράττοντες. διὸ πάντα ἄνθρωπον χρὴ φεύγειν τὸ

---

1 v. *πάντων δὲ* usque ad finem iterantur infra flor. 23, 18 Mein. (*τοῦ αὐτοῦ νόμων ε'*) | *κακῶν* M[d], flor. 23, Plat.: *κακὸν* A Tr., inde vulg. ‖ 2 *αὑτῷ* S rec. Plat.: *αὐτῷ* ceteri | *ξυγγνώμην* flor. 23 ‖ 4 *τέ ἐστι* (vel *-ιν*) Tr., flor. 23, Plat.: *δέ ἐστι* M[d] A ‖ 5 *ἀληθείᾳ* flor. 23, Plat.: *ἀληθείας* M[d] A Tr. ‖ 7 *τυφλοῦται γὰρ* — 8 *ὁ φιλῶν*] cf. Galenus *περὶ ψυχῆς παθῶν* c. II p. 4, 17 Marqu. ubi scribendum erat cum codicibus *τυφλοῦται γάρ, φησίν* (sc. *ὁ Πλάτων*), *το φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον*, non *ὁ φιλῶν π. τ. φ.* ut ex Platone dedit Marquardt. nam *τυφλοῦται γὰρ τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον, ὡς ὁ Πλ. φησί* habet etiam Plutarchus de cap. ex inim. utilit. p. 90 A ‖ 8 *καὶ τὰ* (quod tacite ex Plat. add. Gesn.², inde vulg.) flor. 23: om. M[d] A Tr.; aberravit Gaisford ‖ 9 *αὐτοῦ* (ut 12 *αὐτῷ*) M[d] ‖ 10. 11 *οὔτε τα ἑαυτοῦ κτἑ.* om. Tr. sicut verbis *οὔτε γὰρ ἑαυτον* desinit S rec. folio 5 usque ad finem perarato ‖ 11 *γε* om. flor. 23 ‖ 13 *τυγχάνῃ* (vel *-η*) M[d], flor. 23, Plat.: *-ει* A | v. *ἐκ ταὐτοῦ δὲ* usque ad fin. om. Gesn.² p. 25, inde vulg. ‖ 15 *γεγονέναι πᾶσιν* M[d] A, flor. 23 ut de exempli Stobaeani vitio dubitari nequeat: *γέγονε πᾶσιν* Plat.; *γέγονεν ἅπασιν* ci. Gaisford, sed *γεγονέναι* istud nescio an ortum sit ex dittogr. *γέγονε[νε]* ‖ 16 *ἄλλοις* M[d], flor. 23, Plat.: *ἀλλήλοις* A ‖ 18 *αὐτοὶ πραττοντες* M[d], flor. 23, Plat.: *αὐτον πράττοντα* A, inde Gaisford

[redacted]

νόδρα φιλεῖν αὐτόν, τὸν δ' ἑαυτοῦ βελτίω διώκειν ἰ, μηδεμίαν αἰσχύνην ἐπὶ τῷ τοιούτῳ πρόσθεν ποιούνον.

203 (1, 96 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ζ'* (p. 808 B).

Ὕπνος δὲ πολὺς οὔτε τοῖς σώμασιν οὔτε ταῖς ψυχαῖς ὢν οὐδ' αὖ ταῖς πράξεσι ταῖς περὶ ταῦτα πάντα ἁρπτων ἐστὶ κατὰ φύσιν. καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ος, οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μὴ ζῶντος· ἀλλ' ὅστις τοῦ ζῆν ὢν καὶ τοῦ φρονεῖν μάλιστά ἐστι κηδεμών, ἐγρήγορε νον ὡς πλεῖστον τὸ πρὸς ὑγίειαν αὐτοῦ μόνον φυλάτ' χρήσιμον. ἔστι δ' οὐ πολὺ καλῶς εἰς ἔθος ἰόν. ηγορότες δὲ ἄρχοντες ἐν πόλεσι νύκτωρ φοβεροὶ μὲν οἷς πολεμίοις τε ἅμα καὶ πολίταις, ἀγαστοὶ δὲ καὶ ιοι τοῖς δικαίοις τε καὶ σώφροσιν, ὠφέλιμοι δὲ αὑτοῖς καὶ ξυμπάσῃ τῇ πόλει.

04 (1, 97 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Περὶ ἀρετῆς* (p. 379 C—D).

Πῶς οὖν ἄν, ὦ Σώκρατες, σοὶ δοκοῦσι γίγνεσθαι, μήτε φύσει μήτε μαθήσει γίγνονται οἱ ἀγαθοί; αι μὲν οὐκ ⟨ἂν⟩ ῥᾳδίως αὐτὸ δηλωθῆναι· τοπάζω τοι μάλιστα θεῖόν τι εἶναι τὸ κτῆμα καὶ γίγνεσθαι

---

1 *αὑτόν* Plat.: *αὐτόν* M^d A | *τὸν* Plat.: *τὸ* M^d A, libri flor. 23 | *δ' οῦ* Plat.: *δὲ αὐτοῦ* M^d *δ' αὐτοῦ* A, *δὲ αὐτοῦ* flor. 23 | *βελτίω* M^d, 23, Plat.: *βέλτιον* A, inde Gaisford ‖ 2 *ἀεί* M^d A: *δεῖ* flor. 23, Plat. | *θεν ποιούμενον* flor. 23, Plat.: *προσποιούμενον* M^d A ‖ 4 ecl. cum . habet MA (post ecl. 1, 95 Mein.) lemmate non iterato (post ecl. 5 Mein. cf. quae dixi de Stob. flor. cod. Brux. p. 7) Br; *νόμ^{ος} ζ'* A ‖ M^d A Br: *γὰρ δὴ* tacite ex Platone Gesn.[2]. p. 26, inde vulg. ‖ 6 *οὐδ' ταῖς* Br Plat.: *οὐδ' αὐταῖς* M^d *οὔτ' αὖ ταῖς* A | *πάντα* om. A ‖ *θεύδων κτέ.*] dictum Platonis respiciunt haud pauci, vide Potter ementis Alex. paed. II 9 p. 218 ‖ 10 *ὑγείαν* Br ‖ 11 *δὲ οὐ* M^d Br ς vel *ἦθος* A ‖ 14 *αὑτοῖς* Br Plat.: *αὐτοῖς* M^d A ‖ 16 ecl. cum hab. MA, sine lemm. Br ‖ 18 *μαθήσει* sed *ει* ex corr. M^d | post νται verba *τίν' ἄλλον τρόπον γίγνοιντ' ἄν* tacite ex Platone t Gesn.[2] p. 27, inde vulg. ‖ 19 *οὐκ ἂν* tacite ex Platone Gesn.[2], vulg.: *οὐ* (om. *ἄν*) M^d A Br ‖ 20 *τοπάζω μέντοι* A Plat.: *τοπά-*

τοὺς ἀγαθοὺς ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι. οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίγνονται οὔτε τέχνῃ, ἀλλ' ἔπιπνοι ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦτοί εἰσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγουσι ταῖς πόλεσιν ἑκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας πολὺ μᾶλλον καὶ ἐναργέστερον ἢ οἱ χρησμῳδοί. λέγουσι δέ που καὶ αἱ γυναῖκες ὅτι θεῖος ἀνὴρ οὗτός ἐστι· καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅταν τινὰ μεγαλοπρεπῶς ἐπαινῶσι, θεῖον ἄνδρα φασὶν εἶναι. πολλαχοῦ δὲ καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχρῆται καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταί. καὶ ὅταν βούληται θεὸς εὖ πρᾶξαι πόλιν, ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξειν πόλις, ἐξεῖλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ θεός. οὕτως ἔοικεν οὔτε διδακτὸν εἶναι οὔτε φύσει ἀρετή, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ παραγίγνεται κτωμένοις.

205 (1, 100 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων* (I 6, 13—15).

Ὁ δὲ Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπεν· Ὦ Ἀντιφῶν, παρ' ἡμῖν νομίζεται τὴν ὥραν καὶ τὴν σοφίαν ὁμοίως μὲν καλόν, ὁμοίως δὲ αἰσχρὸν διατίθεσθαι εἶναι. τήν τε γὰρ ὥραν ἐὰν μέν τις ἀργυρίου πωλῇ τῷ βουλομένῳ, πόρνον αὐτὸν ἀποκαλοῦσιν, ἐὰν δέ τις, ὃν ἂν γνῷ καλὸν

ζομεν (vel *τοπάζομέν*) *τοι* M[d] Br | *μάλιστα θεῖόν* (*θεῖον* Br) *τι* M[d]A Br: *θεῖόν τι μάλιστα* tacite ex Platone Gesn., inde vulg.
1 *θεῖοι* A Plat.: *θετοὶ* M[d] Br | *οἱ* om. Gesn.[2], inde vulg. || 3 *ἔπιπνοι* M[d] *ἐπίπνοι* A Br: *ἐπιπνοίᾳ* codices Platonis || 5 *ἑκάστω*·· M[d] || 6 *ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας* M[d] Br Plat.: *ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιπνοίας* A | *μᾶλλον καὶ* M[d] A Plat.: *μᾶλλον* ut erasa videatur *καὶ* particula Br | 7 *δέ που* M[d]A Br Plat.: *γάρ που* Gesn.[2], inde vulg. || 8 *οὗτός ἐστι* tacite ex Platone Gesn.[2], inde vulg.: *αὐτός ἐστι* M[d] A Br || 10 *καταχρῆται* tacite ex Platone Gesn.[2], inde vulg.: *τάχα χρῆται* M[d] A Br | 12 *ἐνεποίησεν* tacite ex Platone Gesn.[2], inde vulg.: *ἐποίησεν* M[d] A Br || 13 *πόλις* M[d] Br Plat.: *πόλεις* A || 15 *θεῖα μοῖρα* M[d] | 16 *παραγίγνεται* M[d] A Plat. ex *παραγίννεται* corr. Br[1] || 17 ecl. cum lemm. hab. MA post ecl. 1, 97 Mein. || 21 *διατίθεσθαι* M[d] Xen.: *παρατίθεσθαι* A

τι κἀγαθὸν ἐραστὴν ὄντα, τοῦτον φίλον ἑαυτῷ ποιῆται, σώφρονα νομίζομεν· καὶ τὴν σοφίαν ὡσαύτως τοὺς μὲν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας σοφιστὰς ὥσπερ πόρνους ἀποκαλοῦσιν, ὅστις δέ, ὃν ἂν γνῷ εὐφυῆ ὄντα, διδάσκων ὅ τι ἂν ἔχῃ ἀγαθὸν φίλον ποιεῖται, τοῦτον νομίζομεν ἃ τῷ καλῷ κἀγαθῷ πολίτῃ προσήκει, ταῦτα ποιεῖν. ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτός, ὦ Ἀντιφῶν, ὥσπερ ἄλλος τις ἢ ἵππῳ ἀγαθῷ ἢ κυνὶ ἢ ὄρνιθι ἥδεται, οὕτω καὶ ἔτι μᾶλλον ἥδομαι φίλοις ἀγαθοῖς, καὶ ἐάν τι ἔχω ἀγαθόν, διδάσκω καὶ ἄλλοις συνίστημι, παρ' ὧν ἂν ἡγῶμαι ὠφελήσεσθαί τι αὐτοὺς εἰς ἀρετήν. καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐκεῖνοι κατέλιπον ἐν βιβλίοις γράψαντες, ἀνελίττων κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις διέρχομαι, καὶ ἄν τι ὁρῶμεν ἀγαθόν, ἐκλεγόμεθα, καὶ μέγα νομίζομεν κέρδος, ἐὰν ἀλλήλοις φίλοι γινώμεθα. Πάλιν ποτὲ τοῦ Ἀντιφῶντος ἐρομένου αὐτὸν πῶς ἄλλους μὲν ἡγοῖτο πολιτικοὺς ποιεῖν, αὐτὸς δὲ οὐ πράττοι τὰ πολιτικά, εἴπερ ἐπίσταιτο· Ποτέρως δ' ἄν, ἔφη, ὦ Ἀντιφῶν, μᾶλλον τὰ πολιτικὰ πράττοιμι, εἰ μόνος αὐτὰ πράττοιμι, ἢ εἰ ἐπιμελοίμην τοῦ ὡς πλείστους ἱκανοὺς εἶναι πράττειν αὐτά;

---

1 *τὲ καὶ ἀγαθὸν* M[d] | *τοῦτον φίλον* — 2 *σώφρονα*] *φίλον ἑαυτῷ ποιῆται, τοῦτον σώφρονα* Schenkl | *ποιῆται* M[d] Xen.: *ποιεῖται* A ‖ 2 post *μὲν* trium fere litt. rasura M ‖ 3 *ἀργυρίου* M[d] Xen.: *ἀργυρίω* A | *πωλοῦντας* sed *ωλοῦντας* in ras. M[d] | *ὥσπερ πόρνους* delet Ruhnkenius ‖ 4 *εὐφυῆ* M[d]A ut aliquot Xenophontei: *εὐφυᾶ* Xen. | 5 *ποιεῖται* A Xen.: *ποιῆται* M[d] ‖ 9 *ἐάν τι* A Xen.: *ἄν τι* M[d] | *ἔχω* M[d] A Xen.: *σχῶ* Gesn.[2] p. 27, inde vulg. ‖ 15 *φίλοι* libri Stob. et Xen., sed *ὠφέλιμοι* Xenophontis Vossianus quod recipiunt. *φίλοι* defendere studuit Gilbert | *γινόμεθα* (voluit *γινώμεθα*) Gesn.[2] inde vulg.: *γενώμεθα* M[d] A; *γιγνώμεθα* Xen. | post *γινώμεθα* verba *ἐμοὶ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούοντι, ἐδόκει αὐτός τε μακάριος εἶναι καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ καλοκαγαθίαν ἄγειν. καὶ* ex Xenophonte addidit Gesn.[2], inde vulg.: om. M[d] A ‖ 18 *ἐπίσταιτο* M[d] Xen.: *ἐπίστατο* A; *ἐπίσταται* Gesn.[2], inde vulg. ‖ 19 *μᾶλλον* suppl. A[1] ‖ 20 *ἢ εἰ ἐπιμελοίμην* M[d] Xen.: *εἴτ' ἐπιμελήμην* A

205 (1, 101 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων* (II 1, 18—34).

Ἔπειτα ὁ μὲν ἑκουσίως ταλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι πονῶν εὐφραίνεται, οἷον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι. καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα ἆθλα τῶν πόνων μικροῦ τινος ἄξιά ἐστι· τοὺς δὲ πονοῦντας, ἢ ἵνα φίλους ἀγαθοὺς κτήσωνται, ἢ ὅπως ἐχθροὺς χειρώσονται, ⟨ἢ⟩ ἵνα δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκῶσι καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιῶσι καὶ τὴν πατρίδα εὐεργετῶσι, πῶς οὐκ οἴεσθαι χρὴ τούτους καὶ πονεῖν ἡδέως εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ ζῆν εὐφραινομένους, ἀγαμένους μὲν ἑαυτούς, ἐπαινουμένους δὲ καὶ ζηλουμένους ὑπὸ τῶν ἄλλων; ἔτι δὲ αἱ μὲν ῥᾳδιουργίαι καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναὶ οὔτε σώματι εὐεξίαν ἱκαναί εἰσιν ἐνεργάζεσθαι, ὥς φασιν οἱ γυμνασταί, οὔτε ψυχῇ ἐπιστήμην ἀξιόλογον οὐδεμίαν ἐμποιοῦσιν· αἱ δὲ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι τῶν καλῶν

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 100) Br (post 7, 75); *ξενοφῶν*^τ nec plura lemmatis loco Br ‖ 3 *ἔπειτα ὁ μὲν* — 13 *ὑπὸ τῶν ἄλλων* om. Br ‖ 4 *πονῶν* M^d A: *φρονῶν* libri Xenophontis, inde Gesn.² p. 28 | *οἱ* om. operarius Gesn.², inde vulg. ‖ 5 *λήψεσθαι* M^d Xen.: *λείψεσθαι* A | *ἡδέως* M^d Xen.: *ἡδίως* A ‖ 7 *ἢ ἵνα* M^d A: *ἵνα* e Xenophonte Gesn.², inde vulg. | *χειρώσονται* M^d Xen.: *χειρώσωνται* A, Xenophontis libri non nulli, inde Gesn.² ‖ 8 *ἢ* tacite e Xen. addidit Gesn.², inde vulg.: om. M^d A | *γενόμενοι* A Xen.: *γενώμενοι* M^d | 9 *καὶ τὸν ἑαυτῶν* M^d Xen.: *τὸν ἑαυτὸν* A | 11 *οἴεσθαι χρὴ* M^d A: *οἶσθα ὡς χρὴ* e Xenophontis exemplari Gesn.², inde vulg.; *οἶσθα χρῆν* vel *χρὴ* libri Xenophontei ‖ 12 *ἀγαμένους* M^d A Xen.: *ἀγασαμένους* temere Gesn.², inde vulg. | *ἑαυτοὺς* e Xen. Gesn., inde vulg.: *αὐτοὺς* (litt. *τοὺς* perierunt margine resarto A) M^d A ‖ 15 *σώματι* e Xen. Gesn.², inde vulg.: *σώματος* M^d (A ubi periit vocabulum margine superimposito) Br | *ἐνεργάζεσθαι* Xen.: *ἐργάσασθαι* M^d A Br; dubito an *σώματι* — *ἐνεργάσασθαι* in Stobaeo ferendum sit. *ἐργάζεσθαι* Gesn.², inde vulg. ‖ 16 *ψυχῇ* M^d Br Xen.: *ψυχῆς* A | *οὐδεμίαν*] litt. *ιαν* novo nunc margine obtectae sunt in A ‖ 17 *ἐμποιοῦσιν* etiam A, fallitur Gaisford

τε κἀγαθῶν ἔργων ἐξικνεῖσθαι ποιοῦσιν, ὥς φασὶν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες. λέγει δέ που καὶ Ἡσίοδος

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται
ῥηιδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα.

μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ἐν τῷδε·

Τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν πάντα τἀγάθ' οἱ θεοί.

καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ τόπῳ φησίν·

Ὦ πονηρὲ μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχῃς.

---

1 καὶ ἀγαθῶν Md ‖ 2 Ἡσίοδος] op. 287 ‖ 3 τὴν μὲν γὰρ Md A Br Xen. Plut. mor. p. 24 F Maxim. Tyr. XXI 7 schol. Eur. Hipp. 380: τὴν μέν τοι Hes. Clemens Al. strom. V 3, 16 p. 654 P. vol. III p. 14, 10 Dind.; ὡς τὴν μὲν Plat. de re p. p. 364 G | εἰλαδόν Md ‖ 4 λείη Md A Br Xen. Plat. (cf. Plut. mor. p. 77 D): ὀλίγη Hesiodi codd. et Proculus ‖ 6 δὲ Md Br: γὰρ compend. A sed ut ex parte perierit incuria bibliopegae sicut vicinum καὶ | ἐς αὐτὴν Md A Br Hes. Xen. Plat. de legg. IV p. 718 E Lucian. paras. 14 Clemens Al. strom. IV 2, 5 p. 565 P. vol. II p. 317, 25 Dind.; ἐπ' αὐτὴν Hesiodi aliquot codd. Proculus Lucian. Hermot. II 25 | 7 τραχὺς Md | ἵκηται Md Hes.: ἵκηαι (ἥκηαι Br) A Br Xenophontis codd. Hesiodi cod. Vat. 121 Plato l. c. ‖ 8 δ' ἤπειτα Gesn.[2], inde vulg.: δ' ἤπειτα Md ἔπειτα A δ' ἔπειτα Br; δὴ ἔπειτα Hes. Xen. Clem. Al. l. c. δ' ἤπειτα codex Platonis ‖ 9 Ἐπίχαρμος] fr. inc. 15 p. 259 Lor. ‖ 10 iteratur versus cum lemm. ἐπιχάρμου fortasse ex hoc ipso loco flor. 29 ubi vide ad ecl. 8. sine poetae nomine ex Xenophonteo loco repetiit versum Hermogenes progymn. c. 3 extr. ‖ 11 τἀγάθ' οἱ Xen.: τ' ἀγαθοὶ Md τἄγαθ' οἱ (sic) A τἀγαθὰ Br ‖ 12 Epich. fr. 16 l. c. ‖ 12 et 13 om. Br ‖ 13 μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχῃς Xen. ubi etiam μῶσο illud ab Ahrensio restitutum confirmatur quadamtenus libris melioribus (μῶεο ceteri): μή ποτ' ἀμαλακόμματα μήτ' ἂν σκληρὰ ἔχῃς Md μὴ ποτὰ μαλακὰ μώεο μὴ τὰ σκληρὰ ἔχης sed ut ἡ (in altero τὴ) a manu diversa additum sit (m. pr. dederat μ̑) eodemque atramento pallidiore quo exaratae sunt litt. ώεο, ubi ε nescio an ex σ correctum sit. sed ω habuerat iam A[1]; μή τι μαλακῶς, ὁ μὴ τὰ σκλῆρ' ἔχεις Gesn.[2], inde vulg.

καὶ Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ἐπιδείκνυται, ὡσαύτως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὧδέ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. φησὶ γὰρ Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὡρμᾶτο, ἐν ᾗ οἱ νέοι ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι δηλοῦσιν εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον εἴτε τὴν διὰ κακίας, ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι ἀποροῦντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται· καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσιέναι μεγάλας, τὴν μὲν ἑτέραν εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην τὸ μὲν χρῶμα καθαριότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ, τὴν δὲ ἑτέραν τεθραμμένην εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἁπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ἡ ὥρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτήν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται, πολλάκις δὲ καὶ εἰς

---

1 *δὲ* M^{d} Br Xen.: *δ'* A | *περὶ τοῦ ἡρακλέους* M^{d} A Br: *περὶ Ἡρακλέους* Xen. ‖ 2 *ὅπερ δὴ* — 3 *ἀποφαίνεται* om. Br | *πλείστους* oscitanter Gesn.^{2}, inde vulg. ‖ 4 *φησὶν* M ‖ 5 *οἱ νέοι ἤδη* M^{d} Br Xen.: *ἤδη οἱ νέοι* A | *αὐτοκράτορες*] *κράτορες* iam non legitur in A culpa bibliopegi marginem resarcientis. sed leviora huius generis iam omittam | *γιγνόμενοι* M^{d} A Br: *γινόμενοι* Gesn.^{2}, inde vulg. ‖ 8 *ποτέραν* Xenophontis libri plerique ‖ 9 *προσιέναι* M^{d} A Br: *προιέναι* libri Xenophontis, inde male Gesn.^{2} | *τὴν μὲν ἑτέραν* e. q. s. usque ad eclogae finem temere om. Gesn.^{2}, inde vulg.: ex A supplevit Gaisford ‖ 10 *εὐπρεπῆ τε* (vel *τὲ*) M^{d} Br Xen.: *εὐπρεπῆ* A | *ἐλευθέριον* non solum M^{d} Br Xen. sed etiam A, fallitur Gaisford ‖ 11 *χρῶμα* M^{d} Br *χρῶμα* ex *σῶμα* corr. A^{1}: *σῶμα* libri Xenophontis | *καθαριότητι* M^{d} A libri Xenophontis: *καθαρειότητι* Br ‖ 12 *ἐσθῆτι* (*ἐσθῆτα* M^{d}) *δὲ λευκῇ* (*λακῇ* M teste Loewio) M^{d} Br Xen.: om. A, inde Gaisford et Meineke | *τὴν δὲ* A Xen.: *τὴν δέ γε* M^{d} Br ‖ 18 *τεθραμμένην μὲν εἰς* Xen. | *κεκαλλωπισμένην δὲ* M (teste Loewio) Br Xen.: *κεκαλλωπισμένην* A ‖ 14 *λευκοτέραν τε* (*τὲ* M^{d}) M^{d} Br Xen.: *λευκοτέραν* A ‖ 17 *ἐξ ἧς* (*ἐξῆς* M) *ἂν* etiam A, fallitur Gaisford | *ἡ ὥρα* M^{d} A Br: *ὥρα* libri Xenophontei ‖ 18 *ἐπισκοπεῖν* A Br Xen.: *ἐπισκοπεῖσθαι* M^{d}

[redacted]

ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. ὡς δ' ἐγένοντο πλησιαί-
ον τοῦ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἰέναι
αὐτὸν τρόπον, τὴν δὲ ἑτέραν φθάσαι βουλομένην
οσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ καὶ εἰπεῖν· Ὁρῶ σε, ὦ Ἡρά-
ις, ἀποροῦντα ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τραπῇς· ἐὰν
ἐμὲ φίλην ποιησάμενος, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ
τ്ην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευ-
ς ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ. πρῶτον
γὰρ οὐ πολέμων οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ
πούμενος † διέσῃ τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σῖτον ἢ ποτὸν
οις, ἢ τί ἂν ἰδὼν ἢ ἀκούσας τερφθείης, ἢ τίνων
ραινόμενος ἢ ἁπτόμενος, τίσι δὲ παιδικοῖς ὁμιλῶν
ιστ' ἂν εὐφρανθείης, καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις,
πῶς ἂν ἀπονώτατα τούτων πάντων τυγχάνοις. ἐὰν
τοτε γένηταί τις ὑποψία σπάνεως ἀφ' ὧν ἔσται ταῦτα,
φόβος μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ ταλαιπω-
ντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ταῦτα πορίζεσθαι, ἀλλ'
ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρήσῃ, οὐδενὸς
χόμενος ὅθεν ἂν δυνατὸν ᾖ τι κερδᾶναι. πανταχόθεν
ὠφελεῖσθαι τοῖς ἐμοὶ συνοῦσιν ἐξουσίαν ἐγὼ παρέχω.
ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα, Ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ

---

1 ἑαυτῆς M^d Br Xen.: αὐτῆς A ‖ 5 τραπῇς libri Stobaei: τράπῃ etiam Stobaeo hoc dederim coll. p. 164, 8. 166, 6 | ἐὰν οὖν M^d Br : ἐὰν A ‖ 6 ποιησάμενος M^d A Br Xenophontis libri non nulli: ῃ Xen. | ἐπὶ τὴν ἡδίστην τὲ (τε Xen.) M^d Br Xen.: ἐπὶ θ' ἡδίστην A; dum esse ἐπὶ vidit Hirschig Philol. IV p. 363 ‖ 10 διέσῃ M^d A Br aut διέσῃ libri Xen.; διοίσει Xenophonti reddendum esse perspexit idorf | τί ἂν M^d Br Xen.: τι ἂν A | σιτίον reponunt in Xenophonte Petro Victorio ‖ 11 ἢ τί ἂν M^d Br Xen.: ἤ τι ἂν A | ἢ ἀκούσας Br: ἢ τί ἀκούσας libri Xenophontis | τερφθείης, ἢ Xen.: τερ-ῃ M^d A Br | τίνων M^d A (sic) Br libri Xenophontis; τίνων ἂν in hhonte recte Cobet n. l. p. 693 ‖ 12 ἁπτόμενος M^d A Br: ἁπτό-ησθείης Xen. | τίσι δὲ M^d Br Xen.: τί δὲ A ‖ 13 μάλιστ' ἂν μάλιστα M^d A Br | εὐφρανθείης. καὶ τὰ ἑξῆς Br omittens v. καὶ ἂν μαλακώτατα — 20 ἐγὼ παρέχω ‖ 15 σπάνεως Xen.: σπα-M^d A ‖ 16 ἐπὶ τὸ Xen.: ἐπὶ τὸν M^d A ‖ 19 ᾖ τί κερδάναι M συνοῦσιν M^d A fallitur Gaisford ‖ 21 ὦ γύναι (γῦναι M^d) ἔφη Xen.: ἔφη ὦ γύναι A

σοι τί ἐστιν; ἡ δέ· Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι Κακίαν. καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσελθοῦσα εἶπε Καὶ ἐγὼ ἥκω πρὸς σέ, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα τοὺς γεννήσαντάς σε καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμαθοῦσα, ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράποιο σφόδρ᾽ ἄν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἀγαθὸν ἐργάτην γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμοτέραν καὶ ἐπ᾽ ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. οὐκ ἐξαπατήσω δέ σε προοιμίοις ἡδονῆς, ἀλλ᾽ ᾗπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν τὰ ὄντα διηγήσομαι μετὰ ἀληθείας. τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας οἱ θεοὶ διδόασιν ἀνθρώποις, ἀλλ᾽ εἴτε τοὺς θεοὺς ἵλεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεούς, εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον, εἴτε ὑπό τινος πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελητέον, εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ᾽ ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν, εἴτε γῆν βούλει σοι καρποὺς ἀφθόνους φέρειν, τὴν γῆν θεραπευτέον, εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἴει δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον, εἴτε διὰ πολέμου ὁρμᾷς αὔξεσθαι καὶ βούλει δύνασθαι τούς τε φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας αὐτάς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον καὶ ὅπως δεῖ αὐταῖς χρῆσθαι ἀσκητέον· εἰ δὲ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα καὶ γυμναστέον σὺν

1 *φίλοι, ἔφη, καλοῦσι* scripserim e Xen. ‖ 4 *γεννήσαντά σε* M[d] ‖ 9 *φανῆναι* M[d] Br Xen.: *φανεῖναι* A | *ἐξαπατήσω* M[d] Br Xen.: *ἀπατήσω* A ‖ 10 *οἱ θεοὶ* M[d] A Br: *θεοὶ* libri Xen. ‖ 11 *μετ᾽ ἀληθείας* Xen. ‖ 13 *ἀλλ᾽ εἴτε* A Xen.: *ἀλλὰ εἴτε* M[d] Br | *ἵλεως* M[d] Br Xen.: *ἵλεω* A ‖ 17 *ἀξιοῖς* M[d] Br Xen.: *ἄξιος* A ‖ 18 *εἴτε γῆν* A Xen.: *εἰ τὴν γῆν* M[d] Br ‖ 19 *ἀφθόνους* M[d] A Xen.: *ἀφθόνως* Br ‖ 21 *ἐπιμελητέον. καὶ τὰ ἑξῆς* Br omittens v. *εἴτε διὰ πολέμου* — p. 167, 1 *καὶ ἱδρῶτι* | *ὁρμᾷς* A Xen.: *ὁρμαῖς* M[d] ‖ 23 *αὐτάς τε* (sic) A Xen. *αὐτὸς τὲ* M[d]; *τάς τε* operarius Gaisfordi, inde Meineke ‖ 24 *δεῖ αὐταῖς* M[d] A: *αὐταῖς δεῖ* Xen. ‖ 25 *εἰ δὲ* M[d] A: *εἰ δὲ καὶ* Xen. ‖ 26 *σὺν* secludit L. Dindorf

πόνοις καὶ ἱδρῶτι. καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, ὥς φησι Πρόδικος, Ἐννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνή σοι αὕτη διηγεῖται; ἐγὼ δὲ ῥᾳδίαν καὶ βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν, Ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις ἢ τί ἡδὺ οἶσθα μηδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἥ τις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι πάντων ἐμπίμπλασαι, πρὶν μὲν πεινῆν ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν πίνουσα· ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιοὺς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πίῃς, οἴνους τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς, ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλίναις παρασκευάζεις· οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὅ τι ποιήσεις, ὕπνου ἐπιθυμεῖς. τὰ δ' ἀφροδίσια πρὸ τοῦ δεῖσθαι ἀναγκάζεις πάντα μηχανωμένη καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη· οὕτω γὰρ παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους, τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσα, τῆς δὲ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμί-

---

1 καὶ ἡ κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν A Xen.: καὶ τὴν κακίαν ὑπολαβοῦσαν εἰπεῖν Md Br; nescio igitur an scripserit Stobaeus καὶ τὴν Κακίαν ὑπολαβοῦσαν εἰπεῖν ⟨οὕτ⟩ως φησὶ Πρόδικος, nisi ipsum fortasse ὥς prave interpretatus est οὕτως ‖ 3 μακρὰν Md Br Xen.: μακρὴν A | σοι αὕτη Md A (sic) Xen.: αὕτη Br ‖ 5 ὦ τλῆμον — 15 ταῖς κλίναις παρασκευάζῃ affert Clemens Al. strom. II 20 p. 485 P. vol. II p. 215, 12 Dind. ubi legitur ἀγαθὸν οἶσθα ἢ τί καλὸν σκοπεῖς, ἥτις omissis v. ἀλλὰ — ἐμπίπλασαι ‖ 8 ἐμπίμπλασαι L. Dindorf: ἐνπίνπλασαι Md ἐμπίπλασαι A Br libri Xen. ‖ 9 καὶ ἵνα μὲν Clem. ‖ 10 ὀψοποιίας Tillmanns misc. cr. p. 9 ‖ 11 πίῃς (vel -ης) Md A Br: πίνῃς libri Xenophontis Clem. | παρασκευάζῃ Md A[1] (litterae H alteram hastam refinxit A[2]) Br libri Xenophontis Clem.: παρασκευάζει Xen. ‖ 12 καθυπνώσῃς] κατακοιμηθῇς Clem. ‖ 13 τὰς στρωμνὰς μαλακὰς] τὰς κλίνας μαλθακὰς Clem. | τὰς κλίνας καὶ om. Clem. ‖ 14 παρασκευάζῃ Clem., unde παρασκευάζει scribunt ap. Xen. ‖ 15 ποιήσεις Md A Br: ποιεῖς libri Xen.; ποιῇς Castalio ‖ 16 ἐπιθυμεῖς· καὶ τὰ ἑξῆς Br omissis v. τὰ δὲ ἀφροδίσια — p. 168, 14 ἀποθέμενοι | δέεσθαι Xenophontis libri haud pauci ‖ 18 οὕτω Md Xen.: οὕτως A | ἑαυτῆς Md A ut Xenophontis libri aliquot: σεαυτῆς Xen.

205 (1, 101 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων* (II 1, 18—34).

Ἔπειτα ὁ μὲν ἑκουσίως ταλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι πονῶν εὐφραίνεται, οἷον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι. καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα ἆθλα τῶν πόνων μικροῦ τινος ἄξιά ἐστι· τοὺς δὲ πονοῦντας, ἢ ἵνα φίλους ἀγαθοὺς κτήσωνται, ἢ ὅπως ἐχθροὺς χειρώσονται, ⟨ἢ⟩ ἵνα δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκῶσι καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιῶσι καὶ τὴν πατρίδα εὐεργετῶσι, πῶς οὐκ οἴεσθαι χρὴ τούτους καὶ πονεῖν ἡδέως εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ ζῆν εὐφραινομένους, ἀγαμένους μὲν ἑαυτούς, ἐπαινουμένους δὲ καὶ ζηλουμένους ὑπὸ τῶν ἄλλων; ἔτι δὲ αἱ μὲν ῥᾳδιουργίαι καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναὶ οὔτε σώματι εὐεξίαν ἱκαναί εἰσιν ἐνεργάζεσθαι, ὥς φασιν οἱ γυμνασταί, οὔτε ψυχῇ ἐπιστήμην ἀξιόλογον οὐδεμίαν ἐμποιοῦσιν· αἱ δὲ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι τῶν καλῶν

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 100) Br (post 7, 75); *ξενοφῶν*[τ] nec plura lemmatis loco Br ‖ 3 *ἔπειτα ὁ μὲν* — 13 *ὑπὸ τῶν ἄλλων* om. Br ‖ 4 *πονῶν* M[d] A: *φρονῶν* libri Xenophontis, inde Gesn.[3] p. 28 | *οἱ* om. operarius Gesn.[2], inde vulg. ‖ 5 *λήψεσθαι* M[d] Xen.: *λείψεσθαι* A | *ἡδέως* M[d] Xen.: *ἡδίως* A ‖ 7 *ἢ ἵνα* M[d] A: *ἵνα* e Xenophonte Gesn.[2], inde vulg. | *χειρώσονται* M[d] Xen.: *χειρώσωνται* A, Xenophontis libri non nulli, inde Gesn.[2] ‖ 8 *ἢ* tacite e Xen. addidit Gesn.[2], inde vulg.: om. M[d] A | *γενόμενοι* A Xen.: *γενώμενοι* M[d] ‖ 9 *καὶ τὸν ἑαυτῶν* M[d] Xen.: *τὸν ἑαυτὸν* A ‖ 11 *οἴεσθαι χρὴ* M[d] A: *οἶσθα ὡς χρὴ* e Xenophontis exemplari Gesn.[2], inde vulg.; *οἶσθα χρῆν* vel *χρὴ* libri Xenophontei ‖ 12 *ἀγαμένους* M[d] A Xen.: *ἀγασαμένους* temere Gesn.[2], inde vulg. | *ἑαυτοὺς* e Xen. Gesn., inde vulg.: *αὐτοὺς* (litt. *τοὺς* perierunt margine resarto A) M[d] A ‖ 15 *σώματι* e Xen. Gesn.[2], inde vulg.: *σώματος* M[d] (A ubi periit vocabulum margine superimposito) Br | *ἐνεργάζεσθαι* Xen.: *ἐργάσασθαι* M[d] A Br; dubito an *σώματι* — *ἐνεργάσασθαι* in Stobaeo ferendum sit. *ἐργάζεσθαι* Gesn.[2], inde vulg. ‖ 16 *ψυχῇ* M[d] Br Xen.: *ψυχῆς* A | *οὐδεμίαν*] litt. *ιαν* novo nunc margine obtectae sunt in A ‖ 17 *ἐμποιοῦσιν* etiam A, fallitur Gaisford

[redacted]

τε κἀγαθῶν ἔργων ἐξικνεῖσθαι ποιοῦσιν, ὥς φασὶν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες. λέγει δέ που καὶ Ἡσίοδος

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται
ῥηιδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα.

ιαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ἐν τῷδε·

Τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν πάντα τἀγάθ' οἱ θεοί.

αὶ ἐν ἄλλῳ δὲ τόπῳ φησίν·

Ὦ πονηρὲ μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχῃς.

---

1 *καὶ ἀγαθῶν* M^d ‖ 2 *Ἡσίοδος*] op. 287 ‖ 3 *τὴν μὲν γὰρ* I^d A Br Xen. Plut. mor. p. 24 F Maxim. Tyr. XXI 7 schol. Eur. Hipp. 50: *τὴν μέν τοι* Hes. Clemens Al. strom. V 3, 16 p. 654 P. vol. III p. 14,) Dind.; *ὡς τὴν μὲν* Plat. de re p. p. 364 G | *εἰλαδόν* M^d ‖ 4 *λείη* ^{d}A Br Xen. Plat. (cf. Plut. mor. p. 77 D): *ὀλίγη* Hesiodi codd. et Prolus ‖ 6 *δὲ* M^d Br: *γὰρ* compend. A sed ut ex parte perierit incuria bibliogae sicut vicinum *καὶ* | *ἐς αὐτὴν* M^d A Br Hes. Xen. Plat. de legg. IV 718 E Lucian. paras. 14 Clemens Al. strom. IV 2, 5 p. 565 P. vol. II p. 317, 25 ind.; *ἐπ' αὐτὴν* Hesiodi aliquot codd. Proculus Lucian. Hermot. II 25 7 *τραχὺς* M^d | *ἵκηται* M^d Hes.: *ἵκηαι* (*ἥκηαι* Br) A Br Xenophontis odd. Hesiodi cod. Vat. 121 Plato l. c. ‖ 8 *δ' ἤπειτα* Gesn.^{2}, inde vulg.: ' *ἤπειτα* M^d *ἔπειτα* A *δ' ἔπειτα* Br; *δὴ ἔπειτα* Hes. Xen. Clem. Al. c. *δ' ἤπειτα* codex Platonis ‖ 9 *Ἐπίχαρμος*] fr. inc. 15 p. 259 Lor. 10 iteratur versus cum lemm. *ἐπιχάρμου* fortasse ex hoc ipso loco)r. 29 ubi vide ad ecl. 8. sine poetae nomine ex Xenophonteo loco petiit versum Hermogenes progymn. c. 3 extr. ‖ 11 *τἀγάθ' οἱ* Xen.: ' *ἀγαθοὶ* M^d *τἄγαθ' οἱ* (sic) A *τἀγαθὰ* Br ‖ 12 Epich. fr. 16 l. c. ‖ 2 et 13 om. Br ‖ 13 *μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχῃς* Xen.)i etiam *μῶσο* illud ab Ahrensio restitutum confirmatur quadamtenus)ris melioribus (*μῶεο* ceteri): *μή ποτ' ἀμαλακόμματα μήτ' ἂν σκληρὰ* ῃς M^d *μὴ ποτὰ μαλακὰ μώεο μὴ τὰ σκληρὰ ἔχῃς* sed ut *ῃ* (in altero ;) a manu diversa additum sit (m. pr. dederat *μ͡*) eodemque atramento illidiore quo exaratae sunt litt. *ώεο*, ubi *ε* nescio an ex *σ* correctum t. sed *ω* habuerat iam A^1; *μή τι μαλακῶς, ὁ μὴ τὰ σκλῆρ' ἔχεις* esn.^{2}, inde vulg.

καὶ Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ἐπιδείκνυται, ὡσαύτως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὡδέ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. φησὶ γὰρ Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὡρμᾶτο, ἐν ᾗ οἱ νέοι ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι δηλοῦσιν εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον εἴτε τὴν διὰ κακίας, ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι ἀποροῦντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται· καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσιέναι μεγάλας, τὴν μὲν ἑτέραν εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην τὸ μὲν χρῶμα καθαριότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ, τὴν δὲ ἑτέραν τεθραμμένην εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἁπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ ἐξ ἧς ἂν μάλιστα ἡ ὥρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτήν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται, πολλάκις δὲ καὶ εἰς

1 *δὲ* M[d] Br Xen.: *δ'* A | *περὶ τοῦ ἡρακλέους* M[d] A Br: *περὶ Ἡρακλέους* Xen. || 2 *ὅπερ δὴ* — 3 *ἀποφαίνεται* om. Br | *πλείστους* oscitanter Gesn.[2], inde vulg. || 4 *φησὶν* M || 5 *οἱ νέοι ἤδη* M[d] Br Xen.: *ἤδη οἱ νέοι* A | *αὐτοκράτορες*] *κράτορες* iam non legitur in A culpa bibliopegi marginem resarcientis. sed leviora huius generis iam omittam | *γιγνόμενοι* M[d] A Br: *γινόμενοι* Gesn.[2], inde vulg. || 8 *ποτέραν* Xenophontis libri plerique || 9 *προσιέναι* M[d] A Br: *προϊέναι* libri Xenophontis, inde male Gesn.[2] | *τὴν μὲν ἑτέραν* e. q. s. usque ad eclogae finem temere om. Gesn.[2], inde vulg.: ex A supplevit Gaisford || 10 *εὐπρεπῆ τε* (vel *τὲ*) M[d] Br Xen.: *εὐπρεπῆ* A | *ἐλευθέριον* non solum M[d] Br Xen. sed etiam A, fallitur Gaisford || 11 *χρῶμα* M[d] Br *χρῶμα* ex *σῶμα* corr. A[1]: *σῶμα* libri Xenophontis | *καθαριότητι* M[d] A libri Xenophontis: *καθαρειότητι* Br || 12 *ἐσθῆτι* (*ἐσθῆτα* M[d]) *δὲ λευκῇ* (*λακῇ* M teste Loewio) M[d] Br Xen.: om. A, inde Gaisford et Meineke | *τὴν δὲ* A Xen.: *τὴν δέ γε* M[d] Br || 13 *τεθραμμένην μὲν εἰς* Xen. | *κεκαλλωπισμένην δὲ* M (teste Loewio) Br Xen.: *κεκαλλωπισμένην* A || 14 *λευκοτέραν τε* (*τὲ* M[d]) M[d] Br Xen.: *λευκοτέραν* A || 17 *ἐξ ἧς* (*ἐξῆς* M) *ἂν* etiam A, fallitur Gaisford | *ἡ ὥρα* M[d] A Br: *ὥρα* libri Xenophontei || 18 *ἐπισκοπεῖν* A Br Xen.: *ἐπισκοπεῖσθαι* M[d]

τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. ὡς δ' ἐγένοντο πλησιαίτερον τοῦ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἰέναι τὸν αὐτὸν τρόπον, τὴν δὲ ἑτέραν φθάσαι βουλομένην προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ καὶ εἰπεῖν· Ὁρῶ σε, ὦ Ἡράκλεις, ἀποροῦντα ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τραπῇς· ἐὰν οὖν ἐμὲ φίλην ποιησάμενος, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πολέμων οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος † διέσῃ τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σῖτον ἢ ποτὸν εὕροις, ἢ τί ἂν ἰδὼν ἢ ἀκούσας τερφθείης, ἢ τίνων ὀσφραινόμενος ἢ ἁπτόμενος, τίσι δὲ παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστ' ἂν εὐφρανθείης, καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν απονώτατα τούτων πάντων τυγχάνοις. ἐὰν δέ ποτε γένηταί τις ὑποψία σπάνεως ἀφ' ὧν ἔσται ταῦτα, οὐ φόβος μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ταῦτα πορίζεσθαι, ἀλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρήσῃ, οὐδενὸς ἀπεχόμενος ὅθεν ἂν δυνατὸν ᾖ τι κερδᾶναι. πανταχόθεν γὰρ ὠφελεῖσθαι τοῖς ἐμοὶ συνοῦσιν ἐξουσίαν ἐγὼ παρέχω. καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα, Ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ

1 ἑαυτῆς Md Br Xen.: αὐτῆς A ‖ 5 τραπῇς libri Stobaei: τράπῃ Xen. etiam Stobaeo hoc dederim coll. p. 164, 8. 166, 6 | ἐὰν οὖν Md Br Xen.: ἐὰν A ‖ 6 ποιησάμενος Md A Br Xenophontis libri non nulli: ποιήσῃ Xen. | ἐπὶ τὴν ἡδίστην τὲ (τε Xen.) Md Br Xen.: ἐπὶ θ' ἡδίστην A; delendum esse ἐπὶ vidit Hirschig Philol. IV p. 363 ‖ 10 διέσῃ Md A Br δεήσῃ aut διέσῃ libri Xen.; διοίσει Xenophonti reddendum esse perspexit L. Dindorf | τί ἂν Md Br Xen.: τι ἂν A | σιτίον reponunt in Xenophonte cum Petro Victorio ‖ 11 ἢ τί ἂν Md Br Xen.: ἤ τι ἂν A | ἢ ἀκούσας Md A Br: ἢ τί ἀκούσας libri Xenophontis | τερφθείης, ἢ Xen.: τερφθήσῃ Md A Br | τίνων Md A (sic) Br libri Xenophontis; τίνων ἂν in Xenophonte recte Cobet n. l. p. 693 ‖ 12 ἁπτόμενος Md A Br: ἁπτόμενος ἡσθείης Xen. | τίσι δὲ Md Br Xen.: τί δὲ A ‖ 13 μάλιστ' ἂν Xen.: μάλιστα Md A Br | εὐφρανθείης. καὶ τὰ ἑξῆς Br omittens v. καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα — 20 ἐγὼ παρέχω ‖ 15 σπάνεως Xen.: σπανίως Md A ‖ 16 ἐπὶ τὸ Xen.: ἐπὶ τὸν Md A ‖ 19 ἢ τί κερδάναι M | 20 συνοῦσιν Md A fallitur Gaisford ‖ 21 ὦ γύναι (γῦναι Md) ἔφη Md Br Xen.: ἔφη ὦ γύναι A

σοι τί ἐστιν; ἡ δέ· Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι Κακίαν. καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσελθοῦσα εἶπε· Καὶ ἐγὼ ἥκω πρὸς σέ, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα τοὺς γεννήσαντάς σε καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμαθοῦσα, ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράποιο, σφόδρ' ἄν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἀγαθὸν ἐργάτην γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμοτέραν καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. οὐκ ἐξαπατήσω δέ σε προοιμίοις ἡδονῆς, ἀλλ' ᾗπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν τὰ ὄντα διηγήσομαι μετὰ ἀληθείας. τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας οἱ θεοὶ διδόασιν ἀνθρώποις, ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἵλεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεούς, εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον, εἴτε ὑπό τινος πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελητέον, εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν, εἴτε γῆν βούλει σοι καρποὺς ἀφθόνους φέρειν, τὴν γῆν θεραπευτέον, εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἴει δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον, εἴτε διὰ πολέμου ὁρμᾷς αὔξεσθαι καὶ βούλει δύνασθαι τούς τε φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας αὐτάς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον καὶ ὅπως δεῖ αὐταῖς χρῆσθαι ἀσκητέον· εἰ δὲ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα καὶ γυμναστέον σὺν

1 φίλοι, ἔφη, καλοῦσι scripserim e Xen. ‖ 4 γεννήσαντά σε Md ‖ 9 φανῆναι Md Br Xen.: φανεῖναι A | ἐξαπατήσω Md Br Xen.: ἀπατήσω A ‖ 10 οἱ θεοὶ Md A Br: θεοὶ libri Xen. ‖ 11 μετ' ἀληθείας Xen. ‖ 13 ἀλλ' εἴτε A Xen.: ἀλλὰ εἴτε Md Br | ἵλεως Md Br Xen.: ἵλεω A ‖ 17 ἀξιοῖς Md Br Xen.: ἄξιος A ‖ 18 εἴτε γῆν A Xen.: εἰ τὴν γῆν Md Br ‖ 19 ἀφθόνους Md A Xen.: ἀφθόνως Br ‖ 21 ἐπιμελητέον. καὶ τὰ ἑξῆς Br omittens v. εἴτε διὰ πολέμου — p. 167, 2 καὶ ἱδρῶτι | ὁρμᾷς A Xen.: ὁρμαῖς Md ‖ 23 αὐτάς τε (sic) A Xen.: αὐτὸς τὲ Md: τάς τε operarius Gaisfordi, inde Meineke ‖ 24 δεῖ αὐταῖς Md A: αὐταῖς δεῖ Xen. ‖ 25 εἰ δὲ Md A: εἰ δὲ καὶ Xen. ‖ 26 σὺν secludit L. Dindorf

πόνοις καὶ ἱδρῶτι. καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, ὥς φησι Πρόδικος, Ἐννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνή σοι αὕτη διηγεῖται; ἐγὼ δὲ ῥᾳδίαν καὶ βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν, Ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις ἢ τί ἡδὺ οἶσθα μηδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἥ τις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι πάντων ἐμπίμπλασαι, πρὶν μὲν πεινῆν ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν πίνουσα· ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιοὺς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πίῃς, οἴνους τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς, ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλίναις παρασκευάζεις· οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὅ τι ποιήσεις, ὕπνου ἐπιθυμεῖς. τὰ δ' ἀφροδίσια πρὸ τοῦ δεῖσθαι ἀναγκάζεις πάντα μηχανωμένη καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη· οὕτω γὰρ παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους, τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσα, τῆς δὲ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμί-

---

1 καὶ ἡ κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν A Xen.: καὶ τὴν κακίαν ὑπολαβοῦσαν εἰπεῖν M^d Br; nescio igitur an scripserit Stobaeus καὶ τὴν Κακίαν ὑπολαβοῦσαν εἰπεῖν ⟨οὕτ⟩ως φησὶ Πρόδικος, nisi ipsum fortasse ὥς prave interpretatus est οὕτως ‖ 3 μακρὰν M^d Br Xen.: μακρὴν A | σοι αὕτη M^d A (sic) Xen.: αὕτη Br ‖ 5 ὦ τλῆμον — 15 ταῖς κλίναις παρασκευάζῃ affert Clemens Al. strom. II 20 p. 485 P. vol. II p. 215, 12 Dind. ubi legitur ἀγαθὸν οἶσθα ἢ τί καλὸν σκοπεῖς, ἥτις omissis v. ἀλλὰ — ἐμπίπλασαι ‖ 8 ἐμπίμπλασαι L. Dindorf: ἐνπίνπλασαι M^d ἐμπίπλασαι A Br libri Xen. ‖ 9 καὶ ἵνα μὲν Clem. ‖ 10 ὀψοποιίας Tillmanns misc. cr. p. 9 ‖ 11 πίῃς (vel -ης) M^d A Br: πίνης libri Xenophontis Clem. | παρασκευάζῃ M^d A^1 (litterae H alteram hastam refinxit A^2) Br libri Xenophontis Clem.: παρασκευάζει Xen. ‖ 12 καθυπνώσῃς] κατακοιμηθῇς Clem. ‖ 13 τὰς στρωμνὰς μαλακὰς] τὰς κλίνας μαλθακὰς Clem. | τὰς κλίνας καὶ om. Clem. ‖ 14 παρασκευάζῃ Clem., unde παρασκευάζει scribunt ap. Xen. ‖ 15 ποιήσεις M^d A Br: ποιεῖς libri Xen.; ποιῇς Castalio ‖ 16 ἐπιθυμεῖς· καὶ τὰ ἑξῆς Br omissis v. τὰ δὲ ἀφροδίσια — p. 168, 14 ἀποθέμενοι | δέεσθαι Xenophontis libri haud pauci ‖ 18 οὕτω M^d Xen.: οὕτως A | ἑαυτῆς M^d A ut Xenophontis libri aliquot: σεαυτῆς Xen.

ζουσα· ἀθάνατος δὲ οὖσα ἐκ θεῶν μὲν ἀπέῤῥιψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ· τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου σεαυτῆς, ἀνήκοος εἶ, καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ⟨ἀθέατος⟩· οὐδὲν γὰρ πώποτε σεαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. τίς δ' ἄν σοι λεγούσῃ ⟨τι⟩ πιστεύσειε; τίς δ' ἂν δεομένῃ τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄντες τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι, ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γήρως περῶντες, τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυνόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι, τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν οὔτε θεῖον οὔτε ἀνθρώπειον χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται. τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προσήκει, ἀγαπητὴ μὲν γὰρ συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτειρα τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων. ἔστι δὲ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις, ἀνέχονται γὰρ ἕως ἂν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν, ὕπνος δὲ αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις, καὶ οὔτε ἀπολιπόντες αὐτὸν ἄχθονται οὔτε διὰ τοῦτον μεθιᾶσι τὰ

---

3 σεαυτῆς etiam A, fallitur Gaisford ‖ 4 ἀθέατος addidi e Xen. | οὐδὲν γὰρ πώποτε M[d] Xen.: οὐδέποτε γὰρ A ‖ 6 τι addidi e Xen. ‖ 8 ἀδύνατοι εἰσὶν M ‖ 10 φερόμενοι Ruhnkenius ‖ 12 βαρυνόμενοι Xen.: παροινούμενοι M[d]A ‖ 16 ἀνθρώπειον M[d]Br: ἀνθρώπινον A libri Xen. | οὐδέν addi iubent sive post καλὸν sive post γίγνεται ‖ 17 παρὰ etiam ante ἀνθρ. M[d] Br | προσήκω recte Schneider ‖ 19 παραστάτις M[d] Br Xen.: παραστάτης A ‖ 20 συλλήπτειρα M[d]A Br: συλλήπτρια Xen. ‖ 21 post ἔργων addit ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός Xen. | τοῖς μὲν ἐμοῖς Xen. ‖ 23 αὐτῶν M[d] Br Xen.: αὐτὸν A ‖ 24 ἀπολιπόντες M[d]A Br: ἀπολείποντες Xen. ‖ 25 μεθίασι (-σιν M[d]) M[d] Br

δέοντα πράττειν. καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται, καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, εὖ δὲ τὰς παρούσας ἥδονται πράττοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν. ὅταν δὲ δὴ ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι. τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι διαπονησαμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν κτήσασθαι. οὕτω πως διοικεῖ Πρόδικος τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλέους παίδευσιν.

206 (1, 102 Mein.) Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων γ' (III 9, 14—15).

Ἐρομένου δέ τινος αὐτὸν τί δοκοίη αὐτῷ κράτιστον ἀνδρὶ ἐπιτήδευμα εἶναι, ἀπεκρίνατο· Εὐπραξία. ἐρομένου δὲ πάλιν, εἰ καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐπιτήδευμα νομίζοι εἶναι· Πᾶν μὲν οὖν τοὐναντίον ἔγωγ', ἔφη, πρᾶξιν καὶ τύχην ἡγοῦμαι εἶναι· τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν δεόντων εὐτυχίαν οἴομαι εἶναι, τὸ δὲ μαθόντα τι

---

1 *καὶ οἱ μὲν νέοι* — 4 *πράττοντες* om. Br ‖ 5 *θεοῖς ὄντες* A Xen.: *ὄντες θεοῖς* M^d Br ‖ 6 *πατρίσιν* (-*ῖσιν* M^d) M^d Br Xen.: *πρασῖν* (ι superscr.) corr. A[1] | *ὅταν* (*ὅτ' ἂν* M^d) *δὲ δὴ* M^d Br: *ὅταν δὲ* A Xen. ‖ 8 *τοκέων* M^d A Br Xen.: *πατερῶν* (voluit *πατέρων*) temere Gaisford ‖ 9 *Ἡράκλεις* delet Cobet n. l. p. 693 | *διαπονησαμένῳ* (vel -*ω*) A Br Xen.: *διαπονησαμένων* M^d | *μακαριστοτάτην* Br Xen. ...... *στοτάτην* (prioribus syllabis resectis ut *τ* in v. *τοκέων*) M^d: *μακαρίαν* A ‖ 10 *κτήσασθαι* M^d A Br: *κεκτῆσθαι* Xen. | *πῶς* libri Stobaei | *διοικεῖ* M^d A Br adstipulante Cobeto l. c.: *διώκει* libri Xenophontis ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. MA ‖ 15 *εὐπραξία* (ut coniecit Cobet n. l. p. 701) M^d: *εὐπραξίαν* A libri Xenophontis ‖ 16 *νομίζοι* Xen., inde Gesn.[2] p. 29: *νομίζει* M^d A ‖ 17 *πᾶν* e Xen. Gesn.[2], inde vulg.: *πάνυ* M^d A | *πρᾶξιν καὶ τύχην* M^d A: *τύχην καὶ πρᾶξιν* e Xen. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 18 *ἡγοῦμαι εἶναι* M^d A: *ἡγοῦμαι* Xen., inde Gesn.[2] ‖ 19 *εὐτυχίαν* A Xen.: *εὐτυχία* M teste Loewio | *οἴομαι* (*οἶμαι* Xen.) temere om. Gesn.[2] (ut mox *καὶ μελετήσαντα*), inde vulg. | *μαθόντα τὶ* (*τί* M^d) *καὶ μελετήσαντα* M^d A: *μαθόντα τε καὶ μελετήσαντά τι* Xen.

καὶ μελετήσαντα εὖ ποιεῖν εὐπραξίαν νομίζω, καὶ οἱ τοῦτο ἐπιτηδεύοντες δοκοῦσί μοι εὖ πράττειν. καὶ ἀρίστους δὲ καὶ θεοφιλεστάτους ἔφη εἶναι ἐν μὲν γεωργίᾳ τοὺς τὰ γεωργικὰ εὖ πράττοντας, ἐν δ' ἰατρείᾳ τοὺς τὰ ἰατρικά, ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς τὰ πολιτικά· τὸν δὲ μηδὲν εὖ πράττοντα οὔτε χρήσιμον οὐδὲν ἔφη εἶναι οὔτε θεοφιλῆ.

207 (1, 103 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων* (IV 1).

Οὕτω δὲ Σωκράτης ἦν ἐν παντὶ πράγματι καὶ πάντα τρόπον ὠφέλιμος, ὥστε σκοπουμένῳ τῷ καὶ μετρίως αἰσθανομένῳ φανερὸν εἶναι, διότι οὐδὲν ὠφελιμώτερον ἦν τοῦ Σωκράτει συνεῖναι. καὶ γὰρ παίζων οὐδὲν ἧττον ἢ σπουδάζων ἐλυσιτέλει τοῖς συνδιατρίβουσι. πολλάκις γὰρ ἔφη μὲν ἄν τινος ἐρᾶν, φανερὸς δ' ἦν οὐ τῶν τὰ σώματα πρὸς ὥραν ἀλλὰ τῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν εὖ πεφυκότων ἐφιέμενος. ἐτεκμαίρετο δὲ τὰς ἀγαθὰς φύσεις ἐκ τοῦ ταχύτερον μανθάνειν οἷς προσέχοιεν καὶ μνημο-

---

1 *εὖ ποιεῖν* A Xen.: *εὐποιεῖν* M[d] ‖ 2 *εὖ πράττειν* M[d] Xen.: *εὐπραγεῖν καὶ εὖ πράττειν* A | 5 *τὰ πολιτικά*] *τα π* in ras. suppl. A m. rec. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 102 Mein.) Br (post ecl. 1, 101 Mein. sed om. 1, 102); pro lemmate *τοῦ αὐτοῦ* nihil amplius Br | 10 *οὕτω δὲ* — 17 *πεφυκότων ἐφιέμενος* om. Br ‖ 10 *παν* in v. *παντὶ* in ras. suppl. A m. rec. ‖ 11 *σκοπουμένω τῶ καὶ μετρίως* A: *τῶ σκοπουμένω τε καὶ μετρίως* M[d]; *τῷ σκοπουμένῳ τοῦτο καὶ εἰ μετρίως* e Xen. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 12 *αἰσθανομένῳ* e Xen. Gesn.[2]: *αἰσθομένω* M[d]A | *φανερὸν εἶναι διότι* (*ὅτι* Xen.) *οὐδὲν ὠφελιμώτερον ἦν τοῦ σωκράτει συνεῖναι* M Xen.: *φανερὸν εἶναι τοῦ σωκράτους ὄν . ιν .* (α supra; una litt. erasa) A ‖ 13 post *συνεῖναι* e Xenophonte addit *καὶ μετ' ἐκείνου διατρίβειν ὁπουοῦν καὶ ἐν ὁτῳοῦν πράγματι· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐκείνου μεμνῆσθαι μὴ παρόντος οὐ μικρὰ ὠφελεῖ* (debuit *ὠφέλει*) *τοὺς εἰωθότας τε αὐτῷ συνεῖναι καὶ ἀποδεχομένους ἐκεῖνον* Gesn.[2], fortasse recte: om. M[d]A ‖ 14 *συνδιατρίβουσι* (-*σιν* M[d]) M[d] Xen.: *διατρίβουσι* A | 15 *δὲ* M[d] ‖ 17 *δὲ σωκράτης* Br | 18 *ταχύτερον* M[d]A Br: *ταχύ τε* e Xen. Gesn.[2], inde vulg. | *προσέχουσι* temere Gesn.[2], inde vulg.

νεύειν ἃ μάθοιεν καὶ ἐπιθυμεῖν τῶν μαθημάτων πάντων δι' ὧν ἔστιν οἰκίαν τε καλῶς οἰκεῖν καὶ πόλιν καὶ τὸ ὅλον ἀνθρώποις τε καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν εὖ χρῆσθαι· τοὺς γὰρ τοιούτους ἡγεῖτο παιδευθέντας οὐκ ἂν μόνον αὐτούς τε εὐδαίμονας εἶναι καὶ τοὺς ἑαυτῶν οἴκους καλῶς οἰκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους καὶ πόλεις δύνασθαι εὐδαίμονας ποιεῖν. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐπὶ πάντας ᾔει, ἀλλὰ τοὺς μὲν οἰομένους φύσει ἀγαθοὺς εἶναι μαθήσεως δὲ καταφρονοῦντας ἐδίδασκεν ὅτι αἱ ἄρισται δοκοῦσαι εἶναι φύσεις μάλιστα παιδείας δέονται, ἐπιδεικνύων τῶν τε ἵππων τοὺς εὐφυεστάτους, θυμοειδεῖς τε καὶ σφοδροὺς ὄντας, εἰ μὲν ἐκ νέων δαμασθεῖεν, εὐχρηστοτάτους καὶ ἀρίστους γιγνομένους, εἰ δὲ ἀδάμαστοι γένοιντο, δυσκαθεκτοτάτους καὶ φαυλοτάτους· καὶ τῶν κυνῶν τῶν εὐφυεστάτων, φιλοπόνων τε οὐσῶν καὶ ἐπιθετικῶν τοῖς θηρίοις, τὰς μὲν καλῶς ἀχθείσας ἀρίστας γίγνεσθαι πρὸς τὰς θήρας καὶ χρησιμωτάτας, ἀναγώγους δὲ γιγνομένας ματαίους τε καὶ μανιώδεις καὶ δυσπειθεστάτας. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς εὐφυεστάτους, ἐρρωμενεστάτους τε ταῖς ψυχαῖς ὄντας καὶ ἐξεργαστικωτάτους ὧν ἂν ἐγχειρῶσι, παιδευθέντας μὲν καὶ μαθόντας ἃ δεῖ πράττειν, ἀρίστους τε καὶ ὠφελιμωτάτους γίγνεσθαι· πλεῖστα γὰρ καὶ μέγιστα ἀγαθὰ ἐξεργάζεσθαι· ἀπαιδεύτους δὲ καὶ ἀμαθεῖς γενο-

---

1 ἃ Md A Br: ἃ ἂν e Xen. Gesn.[2], inde vulg. | πάντων A Xen.: τούτων Md Br; an τούτων πάντων Stob.? ‖ 8 ὅλως (ὅλων operarius Gesn.[2]) temere Gesn.[2], inde vulg. ‖ 5 καὶ — 6 οἰκεῖν temere om. Gesn.[2], inde vulg. | ἑαυτῶν Xen.: αὐτῶν Md A (sic) Br ‖ 7 v. οὐ τὸν αὐτὸν usque ad eclogae finem temere om. Gesn.[2], inde vulg.: ex A primum addidit Gaisford ‖ 8 ᾔει Br Xen.: εἴη Md A ‖ 10 δοκοῦσαι εἶναι Br Xen.: δοκοῦσιν εἶναι Md δοκοῦσαι A; voluitne igitur αἱ ἄρ. δοκοῦσιν εἶναι φ.? ‖ 12 θυμοειδεῖς τε Md Br Xen.: θυμοειδὴς A ‖ 14 ἀδάμαστοι Md Br Xen.: ἀγύμναστοι A ‖ 17 γίγνεσθαι Md Br Xen.: γίνεσθαι A ‖ 18 γιγνομένας Md Br Xen.: γινομένους A; γενομένας Schneider ‖ 19 δυσπειθεστάτας Md Br Xen.: δυσπαθεστάτας A ‖ 21 ἐγχειρῶσιν Md ‖ 23 γίγνεσθαι Md Br Xen.: γίνεσθαι A ‖ 24 ἐξερ-

μένους κακίστους τε καὶ βλαβερωτάτους γίγνεσθαι· κρίνειν γὰρ οὐκ ἐπισταμένους ἃ δεῖ πράττειν, πολλάκις πονηροῖς ἐπιχειρεῖν πράγμασιν, μεγαλείους δὲ καὶ σφοδροὺς ὄντας δυσκαθέκτους τε καὶ δυσαποτρέπτους εἶναι· διὸ πλεῖστά τε καὶ μέγιστα κακὰ ἐργάζεσθαι. τοὺς δ' ἐπὶ πλούτῳ μέγα φρονοῦντας καὶ νομίζοντας οὐδὲν προσδεῖσθαι παιδείας, ἐξαρκέσειν δὲ σφίσι τὸν πλοῦτον οἰομένους πρὸς τὸ διαπράττεσθαι ὅ τι ἂν βούλωνται καὶ τιμᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐφρένου λέγων ὅτι μῶρος μὲν εἴη, εἴ τις οἴεται μὴ μαθὼν τά τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερὰ τῶν πραγμάτων διαγνώσεσθαι, μῶρος δέ, εἴ τις μὴ διαγιγνώσκων μὲν ταῦτα, διὰ δὲ τὸν πλοῦτον ὅ τι ἂν βούληται ποριζόμενος οἴεται δυνήσεσθαι τὰ συμφέροντα πράττειν, ἠλίθιος δέ, εἴ τις μὴ δυνάμενος τὰ συμφέροντα πράττειν εὖ τε πράττειν οἴεται καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον αὐτῷ ἱκανῶς ἢ καλῶς παρεσκευάσθαι, ἠλίθιος δὲ καί, εἴ τις οἴεται διὰ τὸν πλοῦτον μηδὲν ἐπιστάμενος δόξειν τι ἀγαθὸς εἶναι ἢ μηδὲν ἀγαθὸς εἶναι δοκῶν εὐδοκιμήσειν.

γάζεσθαι M^dA Br: *ἐργάζεσθαι* Xen. | *ἀμαθεῖς γενομένους* M^d Br Xen.: *ἀμαθὴς γινομένους* (sic) A

1 *γίγνεσθαι* M^d Br Xen.: *γίνεσθαι* A ‖ **3** *μεγαλείους δὲ* — **5** *ἐργάζεσθαι* om. Br | *σφοδροὺς* M^d Xen.: *σφοδρὰ* A ‖ **4** *δυσαποτρέπτους εἶναι* M^d Xen.: *δυσαποτρίπτους εἶναι* (sic) A ‖ **5** *τε* om. Xen. | *δὲ* A ‖ **7** *σφίσιν* M^d ‖ **8** *διαπράττεσθαι* M^dA Br: *διαπράττεσθαί τε* Xen. | *ὅ τι ἂν* M^d A Xen.: *ἃ* Br | *βούλονται* Br ‖ **9** *ἐφρένου* Xen.: *εὐφραίνου* M^d *ἐφραίνου* ex *εὐφραίνου* corr. A m. rec. *ἀφρένου* Br ‖ **10** *μὴ* Br Xen.: *καὶ μὴ* M^d A Xen. | *ὠφέλιμα* A Br Xen.: *ὠφέλημα* M^d ‖ **11** *διαγνώσεσθαι* etiam A, fallitur Gaisford | *μωρὸς* A Br libri Xen. ut supra: *μωροὺς* M^d ‖ **12** *διαγιγνώσκων* M^d A Xen.: *διαγινώσκων* Br | *διὰ δὲ* (ut Br, si fides est collatoris silentio) ex Xen. tacite Meineke: *διά τε* MA ‖ **15** *εὖ τε* (vel *τὲ*) M^d A Br: *οὔτε* libri Xenophontis | *οἴεται*] post prius *ι* aliquid erasum in Br | *καὶ τὰ* M^d A Xen.: *καὶ* Br ‖ **16** *ἱκανῶς ἢ καλῶς* M^d A Br: *ἢ καλῶς ἢ ἱκανῶς* libri Xenophontis; ‘manifestum est Stobaei scripturam *ἱκανῶς ἢ καλῶς* sic esse corrigendam ut deleatur dittographia *ἢ καλῶς*’ L. Dindorf ‖ **18** sq. *ἢ* — *εὐδοκιμήσειν* Xen.: *εἰ* — *εὐδοκίμησεν* (*εὐδοκίμησ*ͤ A^1 *εὐδοκιμήσειν* A m. inc.) M^d A Br; *ἢ* — *εὐδοκίμησεν* tacite Meineke

[redacted]

208 (1, 92 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας ε΄* (p. 457 B).

Κάλλιστα γὰρ δὴ τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται, ὅτι τὸ μὲν ὠφέλιμον καλόν, τὸ δὲ βλαβερὸν αἰσχρόν.

209 (1, 84 Mein.) *Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περὶ σκέπης* (rel. p. 199 Peerlkamp.).

Ταῦτα μὲν περὶ τροφῆς εἶπεν. ἠξίου δὲ καὶ σκέπην τὴν σώφρονα τῷ σώματι ζητεῖν, οὐ τὴν πολυτελῆ καὶ περιττήν· εὐθὺς γὰρ ἐσθῆτι καὶ ὑποδέσει τὸν αὐτὸν τρόπον ἔφη εἶναι χρηστέον, ὅνπερ πανοπλίᾳ, φυλακῆς ἕνεκεν τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐπιδείξεως. ὥσπερ οὖν ὅπλα κάλλιστα τὰ ἰσχυρότατα καὶ σῴζειν μάλιστα δυνάμενα τὸν χρώμενον, οὐ τὰ περίβλεπτα καὶ λαμπρά, οὕτως ἀμπεχόνη καὶ ὑπόδεσις ἡ χρησιμωτάτη τῷ σώματι κρατίστη καὶ οὐχ ἡ δυναμένη τὰς τῶν ἀνοήτων ὄψεις ἐπιστρέφειν. δεῖ γὰρ τὴν σκέπην ἑαυτῆς κρεῖττον ἀποφαίνειν τὸ σκεπόμενον καὶ ἰσχυρότερον, ἀλλ' οὐκ ἀσθενέστερόν τε καὶ χεῖρον. οἱ μὲν οὖν λειότητά τε καὶ ἁπαλότητα σαρκὸς

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 103 Mein.). legitur ecloga etiam supra 83 p. 34, 12 sed paulo amplior ‖ 2 *κάλλιστα* hic et supra MA Plat.: *κάλλιστον* supra Tr. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 1, 92 Mein.) Br (post ecl. 1, 103 Mein. sed om. 1, 92); *μουσουνίου* (compend.) nihil amplius Br. eclogas *Μουσωνίου* nomine inscriptas unde hauserit Stobaeus incertum videtur Wendlando quaest. Muson. p. 22 sq., mihi vix dubium, quin sententiis quibusdam minoris ambitus exceptis omnes ille debeat uni Lucio isti quem commemoravit et in primo libro (cf. Elter de cod. Phot. p. 46) et II 15, 46 p. 193, 3 W. ‖ 6 *μὲν* om. A, ubi v. *ταῦτα — εἶπεν* uncinis inclusa sunt signo + supra lin. addito ‖ 7 *τὴν σώφρονα* Peerlkamp p. 334 recte monens *σώφρων* saepe de rebus dici, vid. Iacobs lect. Stob. p. 39: *τὸν σώφρονα* MA Br ‖ 9 *ὅνπερ*] *ὥσπερ* ut videtur A | *πανοπλίαν* M[1d] | malim *ἕνεκα*, certe *ἕνεκεν* alibi non legi videtur in Musonianis Stobaei ‖ 11 *ἰσχυρώτατα* M[d] ‖ 13 *ὑπόδησις* A ‖ 15 *τὴν σκέπην* (ut coniecit Peerlkamp) M[d] A Br: *τῆς σκέπης* tacite scripserat Gesn.[2] p. 17, inde vulg. | *ἑαυτῆς* (vel *αὑτῆς*) scripsi: *αὐτῆς* M[d] A Br; *αὐτο* Iacobs cf. Clemens Alex. paed. II 10 p. 239 P. *δεῖ δὲ τὴν σκέπην, οἶμαι, αὐτὸ αὐτοῦ* (*αὐτῆς* Potter) *κρεῖττον ἀποφαίνειν τὸ σκεπόμενον*, ubi *δεῖ δὲ τὸ σκέπον, οἶμαι, αὐτὸ ἑαυτοῦ κρεῖττον κτέ.* coniecit Cobet. aberravit Wendland quaest. Mus. p. 19. 28 ‖ 16 *καὶ ἰσχυρότερον κτέ.* quae absunt a Clemente minus placere sensit Wendland l. c. p. 28 ‖ 17 *χείρονα* A

διὰ τῶν σκεπασμάτων μηχανώμενοι χείρω τὰ σώματα ποιοῦσιν, εἴγε τὸ τεθρυμμένον σῶμα καὶ μαλακὸν πολὺ κάκιον τοῦ σκληροῦ τε καὶ διαπεπονημένου ἐστίν· οἱ δὲ ῥωννύντες καὶ κρατύνοντες τῇ σκέπῃ, οὗτοι τὰ σκεπόμενα μόνοι ὠφελοῦσιν. διὰ τοῦτο οὐδαμῶς καλὸν οὔτε ἐσθῆσι πολλαῖς κατασκέπειν τὸ σῶμα οὔτε ταινίαις κατειλεῖν οὔτε χεῖράς τε καὶ πόδας περιδέσει πίλων ἢ ὑφασμάτων τινῶν μαλακύνειν, τούς γε μὴ νοσοῦντας· οὐδ' ὅλως εἶναι ἀγεύστους καλὸν ψύχους τε καὶ θάλπους, ἀλλὰ ῥιγοῦν χρὴ τὰ μέτρια χειμῶνος καὶ ἡλιοῦσθαι θέρους καὶ σκιατροφεῖσθαι ἥκιστα. καὶ τὸ μὲν ἑνὶ χρῆσθαι χιτῶνι τοῦ δεῖσθαι δυοῖν προτιμητέον, τοῦ δ' ἑνὶ χρῆσθαι χιτῶνι τὸ μηδενί, ἀλλὰ ἱματίῳ μόνον. καὶ τοῦ γε ὑποδεδέσθαι τὸ ἀνυποδετεῖν τῷ δυναμένῳ κρεῖττον· κινδυνεύει γὰρ τὸ μὲν ὑποδεδέσθαι τῷ δεδέσθαι ἐγγὺς εἶναι, ἡ δ' ἀνυποδησία πολλὴν εὐλυσίαν τινὰ καὶ εὐκολίαν παρέχει τοῖς ποσίν, ὅταν ἠσκημένοι ὦσιν. ὅθεν καὶ τοὺς ἡμεροδρόμους ὁρᾶν ἔστιν οὐ χρωμένους ὑποδήμασιν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῶν ἀθλούντων τοὺς δρομεῖς οὐκ ἂν δυναμένους σῴζειν τὸ τάχος, εἰ δέοι τρέχειν αὐτοὺς ἐν

---

3 *διαπεπονημένου ἐστίν*] concursionem vocalium non nimis anxie evitat discipulus Musonii paulo certe liberiorem secutus rationem quam ex. gr. Galenus de quo nuper egit I. Marquardt. uterque admittit hiatum ante formas verbi *εἶναι*, sic infra *ἠσκημένοι ὦσιν*, flor. 6, 61 Mein. *ἀνθρώπου ἐστί*, ib. *νόμιμά ἐστιν*, ib. *κἂν ἐν γάμῳ ᾖ*, ut omittam alia ‖ 5 *μόνα* A | *διὰ τοῦτο κτέ.*] respexit Musonius Platonem leg. XII p. 942 D, monuit Valckenaer ad Herodot. III 12 ‖ 6 *ἐσθῆσΐ* sed *ῖ* e corr., post *ϊ* duae litt. erasae (fuerat *ἐσθησεσι*) A: *ἐσθήσεσι* Md Br | 9 *ψύχους* (sic ut tacite corr. Gesn.², inde vulg.) A Br: *ψύχασ* Md | 10 *ἡλιοῦσθαι* A Br: *ἡλιεῦσθαι* Md, inde vulg. ‖ 11 *μὲν ἐν ἑνὶ* A | 13 *χρῆσθαι χιτῶνι* om. Br ‖ 15 Clemens Alex. paed. II 11 p. 240 P. *καὶ γάρ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδέσθαι τῷ δεδέσθαι.* cf. Dio Chrysost. or. VI p. 203 R. | *τῷ δεδ.*] dativus legitur etiam flor. vol. III p. 75, 8 Mein., sed genetivus supra II 31, 125 p. 243, 4 W. | ante *ἐγγὺς* duodecim fere litterae erasae in M ‖ 16 *ἂν ὑποδησία* Md | *εὐλυσίαν* MdA Br; *ἀλυπίαν* oscitanter Gesn.² p. 18, inde vulg. ‖ 17 *παρέχει* Md A: *παρέχειν* Br | 20 *δέοι* Md A: *δέει* Br

ὑποδήμασιν. ἐπεὶ δὲ σκέπης ἕνεκα καὶ τὰς οἰκίας ποιούμεθα, φημὶ καὶ ταύτας δεῖν ποιεῖσθαι πρὸς τὸ τῆς χρείας ἀναγκαῖον, ὡς ἀπερύκειν μὲν κρύος, ἀπερύκειν δὲ θάλπους τὸ σφοδρόν, εἶναι δ' ἡλίου καὶ ἀνέμων ἐπικούρημα τοῖς δεομένοις. καθόλου δὲ ὅπερ ἂν παρέχοι σπήλαιον αὐτοφυές ἔχον μετρίαν ὑπόδυσιν ἀνθρώπῳ, τοῦτο χρὴ παρέχειν ἡμῖν τὴν οἰκίαν, τοσοῦτον εἴπερ ἄρα περιττεύουσαν, ὅσον καὶ ἀπόθεσιν τροφῆς ἀνθρωπίνης ἐπιτηδείαν ἔχειν. τί δ' αἱ περίστυλοι αὐλαί; τί δ' αἱ ποικίλαι χρίσεις; τί δ' αἱ χρυσόροφοι στέγαι; τί δ' αἱ πολυτέλειαι τῶν λίθων, τῶν μὲν χαμαὶ συνηρμοσμένων, τῶν δ' εἰς τοίχους ἐγκειμένων, ἐνίων καὶ πάνυ πόρρωθεν ἠγμένων [λίθων] καὶ δι' ἀναλωμάτων πλείστων; οὐ ταῦτα πάντα περιττὰ καὶ οὐκ ἀναγκαῖα ὧν τε χωρὶς καὶ ζῆν καὶ ὑγιαίνειν ἔστι, πραγματείαν δ' ἔχει πλείστην, καὶ διὰ χρημάτων γίνεται πολλῶν, ἀφ' ὧν ἄν τις ἐδυνήθη καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ πολλοὺς ἀνθρώπους εὐεργετῆσαι; καί τοι πόσῳ μὲν εὐκλεέστερον τοῦ πολυτελῶς οἰκεῖν τὸ πολλοὺς

---

3 malim *κρύους* ‖ 4 *θάλπους* (sic ut coniecit Peerlkamp) M[d] A Br; *θάλπος* male Gesn.[2], inde vulg. | *ἡλίου*] *leg.* *ὑετοῦ* *ne bis idem dicat* Iacobs in ora exemplaris quod possedit Gesneriani ‖ 5 *παρέχῃ* Br | 7 *περιττεύουσαν* (ut coniecit Lorenz apud Iacobsium *Sokr.*[4] p. 282) A: *περιττεύουσα* M[d] Br ‖ 9 *δὲ αἱ ποικ.* libri ut videtur ‖ 10 *χρίσεις* (ut coniecit Gesn.[2] p. 18 mrg) Br: *χρήσεις* M[d] A; vide Beving *rem. crit.* p. 12 et quae monui ego mus. Rh. XLI p. 61 | *δ'* ni fallor in A: *δαὶ* M[d] *δὲ* Br | *χρυσόροφοι* Br: *χρυσόρροφοι* M[d] A. cf. Seneca ep. 114, 9 *ubi luxuriam late felicitas fudit, cultus primum corporum esse diligentior incipit. deinde supellectili laboratur. deinde in ipsas domos inpenditur cura, ut in laxitatem ruris excurrant, ut parietes advectis trans maria marmoribus fulgeant, ut tecta varientur auro, ut lacunaribus pavimentorum respondeat nitor* ‖ 12 *ἠγμένων* M[d] A *ἠμμένων* Br; nescio an *ἀνηγμένων* commendet concinnitas. eadem de causa infra (p. 176, l. 2) bis posuit *ἀναλίσκειν*, ubi semel Clemens | 13 *λίθων* secludendum esse perspexit Peerlkamp p. 342 ‖ 14 *τε* om. operarius Meinekii | *καὶ ὑγιαίνειν καὶ ζῆν* A ‖ 18 sqq. cf. Clemens Alex. paed. II 12 p. 243 P. *πόσῳ μὲν γὰρ εὐκλεέστερον τοῦ πολυτελῶς οἰκεῖν τὸ πολλοὺς εὐεργετεῖν; πόσῳ δὲ συνετώτερον* (*hoc melius quam quod discipulus Mus. praebet* Wendland quaest. Mus. p. 28)

εὐεργετεῖν; πόσῳ δὲ καλοκαγαθικώτερον τοῦ ἀναλίσκειν εἰς ξύλα καὶ λίθους τὸ εἰς ἀνθρώπους ἀναλίσκειν; πόσῳ δὲ ὠφελιμώτερον τοῦ περιβεβλῆσθαι μεγάλην οἰκίαν τὸ κεκτῆσθαι φίλους πολλούς; ὃ περιγίνεται τῷ προθύμως εὐεργετοῦντι. τί δ' ἂν ὄναιτό τις τηλικοῦτον ἀπ' οἰκίας μεγέθους τε καὶ κάλλους, ἡλίκον ἀπὸ τοῦ χαρίζεσθαι πόλει καὶ πολίταις ἐκ τῶν ἑαυτοῦ;

210 (1, 40 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 20 Mullach.).

Ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμίη γίνεται μετριότητι τέρψιος καὶ βίου συμμετρίῃ· τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φιλέει καὶ μεγάλας κινήσιας ἐμποιέειν τῇ ψυχῇ. αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινεόμεναι τῶν ψυχέων οὔτε εὐσταθέες εἰσὶν οὔτε εὔθυμοι. ἐπὶ τοῖσι δυνατοῖς ὧν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοῖσι παρεοῦσιν ἀρκέεσθαι τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυμαζομένων ὀλίγην μνήμην ἔχοντα καὶ τῇ διανοίῃ μὴ προσεδρεύοντα, τῶν δὲ ταλαιπωρεόντων τοὺς βίους θεωρέειν, ἐννοούμενον ἃ πάσχουσι κάρτα, ὅκως ἂν τὰ παρεόντα σοι καὶ ὑπάρχοντα μεγάλα καὶ ζηλωτὰ φαίνηται, καὶ μηκέτι πλεόνων

τοῦ εἰς λίθους καὶ χρυσίον τὸ εἰς ἀνθρώπους ἀναλίσκειν; πόσῳ δὲ ὠφελιμώτερον τῶν ἀψύχων κοσμίων τὸ φίλους κεκτῆσθαι κοσμίους; τίνα δ' ἂν ἀγροὶ τοσοῦτον ὅσον τὸ χαρίζεσθαι ὠφελήσειαν; | *τοῦ* (ante *πολυτ.*) libri nisi quod *τουτο* (sic) A

4 *ὃ περιγίνεται* M[d] Br: *ὅπερ γίνεται* A receperunt Gaisford et Meineke fortasse recte ‖ 5 *ὄναιτο* libri, sed *ὤνητο* vel *ὤνετο* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA post ecl. 1, 84 Mein. imitando aliquam partem expressit Hipparchus Stobaei flor. 108, 81 Mein., ut perspexit Lortzing *über die eth. fragm. Demokr.* p. 28 sqq. minus recte iudicaverat Rose de Aristot. libr. ord. et auct. p. 10 ‖ 9 *γὰρ* suppl. M rubr. mrg ‖ 10 *δὲ λείποντα* M[d] A: corr. Hirschig ‖ 11 *φιλέει* Mullach: *φιλεῖ* M[d] A | *ἐμποιεῖν* A ‖ 12 *κινεόμεναι* Mullach: *κινούμεναι* M[d] A ‖ 13 *ψυχῶν* A | *τοῖς* M[d] A ‖ 14 *οὖν* M[d] A | *τοῖς* M[d] A ‖ 15 *ἀρκέσεσθαι* operarius Gesn.[2] p. 4, inde vulg. | *ζηλευμένων* malebat Meineke | *θαυμαζομένων* et infra (p. 177, 1) *θαυμάζων* M[d] A: *θωυμαζομένων* Mullach, Meineke. malim *θωμαζομένων* ‖ 16 *διανοία* (vel -ᾳ) libri: corr. Mullach ‖ 17 *ἐννοεύμενον* Mullach et Meineke | *ἃ* hic et infra (p. 177, 9) M[d] A: *τὰ* Mullach ‖ 18 *κακὰ* pro *κάρτα* ci. Iacobs animadv. in Stob. p. 215 ‖ 19 *πλεόνων* scripsi: *πλειόνων* libri; *πλεύνων* ci. Meineke

ἐπιθυμέοντι συμβαίνῃ κακοπαθέειν τῇ ψυχῇ. ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας καὶ μακαριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῇ μνήμῃ πᾶσαν ὥραν προσεδρεύων, αἰεὶ ἐπικαινουργέειν ἀναγκάζεται, καὶ ἐπιβάλλεσθαι δ' ἐπιθυμίῃν τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον ὧν νόμοι κωλύουσιν. διόπερ τὰ μὲν μὴ δίζησθαι χρεών, ἐπὶ δὲ τοῖς εὐθυμέεσθαι χρεὼν παραβάλλοντα τὸν ἑωυτοῦ βίον πρὸς τὸν τῶν φαυλότερον πρησσόντων καὶ μακαρίζειν ἑωυτὸν ἐνθυμεύμενον ἃ πάσχουσιν, ὁκόσῳ αὐτῶν βέλτιον πρήσσει τε καὶ διάγει. ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γνώμης εὐθυμότερόν τε διάξεις καὶ οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεαι, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην.

---

1 *συμβαίνει* M[d] A: tacite corr. Gesn.², inde vulg.; *ξυμβαίνῃ* Mullach | malim *θωμάζων*, vide p. 176, 15 adn. ‖ 4 *αἰεὶ* Mullach: *ἀεὶ* M[d] A | *ἐπικαινουργεῖν* M[d] A: corr. Mullach ‖ 5 *ὧι* M[d] *ὧν* A: *τῶν οἱ* Meineke IV p. LI quod verum videtur; *ὃ* tacite scr. Gesn.², inde vulg. ‖ 6 *δίζεσθαι* M[d] A: corr. Müllach | *ἐπὶ δὲ τοῖς* M[d] A: *ἐπὶ τοῖς* (*τοῖσι* Mullach) *δὲ* Schow *ἐπὶ δὲ τοῖς παρεοῦσι* ci. Iacobs l. c. p. 216 ‖ 7 *παραβάλλοντα κτέ.*] cf. Hipparchus l. c. p. 48, 10 Mein. *καὶ ἀντιπαραβάλλοντες τὸν ἑωυτῶν βίον πρὸς τὸν τῶν πρασσομένων φαυλότερον* | *ἑαυτοῦ* M[d] A: corr. Burchard ‖ 8 *τῶν* om. A | *φαυλότερον* A et Hipp.: *φλαυρότερον* M[d] | *πρησόντων* M[d] *πρυσσόντων* A | *ἑαυτὸν* M[d] ‖ 9 *ἐνθυμευμενον* sine acc. M[d] *ἐνθυμεύμενος* (sic) A | *τὰ* pro *ἃ* Mullach, sed *ἃ πάσχουσιν* nescio an secludenda sint; *ἃ πάσχουσι ⟨καὶ⟩ ὅκως αὐτ.* proposuit Halm lect. Stob. p. 36 | *ὁκόσῳ* Wachsmuth: *ὅκως* libri. si genuina sunt v. *ἃ πάσχουσιν*, praestat fortasse *τὰ πάσχουσιν καὶ ὅσῳ* | *αὐτέων* M[d] A: corr. Cobet mnemos. IX p. 106 | *πρήσσει τε καὶ διάγει* (sic ut voluit Halm. l. s.) M[d]: *πρήσσῃ τε καὶ διάγῃ* A; malim *πρήσσεις τε καὶ διάγεις* collatis verbis extremis et p. 176, 18 ‖ 10 *ἐχόμενοι* M[d]. cf. Hipparchus l. c. p. 48, 12 *καὶ τὰ προσπίπτοντα ἀνθρώπινα νομίζοντες καὶ μὴ μόνοις συμβαίνοντα, εὐθυμότερον διάξομεν* ibid. 16 *πολλαὶ κῆρες κατὰ πάντα τὸν βίον πεφύκαντι*

CAPVT II.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΑΣ.

1 *Δημητρίου* (fab. inc. fr. 2 com. II 2 p. 878).
Σφόδρ' εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία·
εἰς γὰρ τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ' ἀεὶ
ἀφρόνως ἅπαντα καὶ προπετῶς συμπείθεται.
2 *Ἀξιονίκου* (fab. inc. fr. 1 com. III p. 536).
Ὅταν δανείζῃ τὶς πονηρῷ χρήματα
ἀνήρ, δικαίως ἂν τόκον λύπας ἔχοι.
3 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 60 com. III p. 153).

---

1 Caput *περὶ κακίας* exhibent MA, aliquam partem etiam Br et Mac. Chrys., omittunt quod semel moneo S (vide supra p. 1) Tr. titulum hab. Phot. MA Br Mac., praeter titulum numerum *β'* addunt MA Mac. genuinus eclogarum ordo, quae est discrepantia inter M codicem et A, certo hodie recuperari nequit. libri A dispositio quam exhibet fere Mac. (nisi quod hic ecl. 2, 13. 14 Mein. collocavit post 2, 15. 16 Mein.) et insigni loco confirmat Br (vide ad 2, 31 Mein.), cur propius abesse videatur ab archetypo exposui mus. Rh. XXXIX p. 522. sed etiam A a vero non numquam deerravit, nam Philemonis eclogae (2, 26. 27 Mein.) quas vicinas collocant tam Br quam M, disturbantur in A. malui igitur codicem M sequi ceterorum discrepantia diligenter adnotata. Gesneri errores et interpolationes illustravi mus. Rh. l. c. ‖ 3 ecl. hab. MA (in capitis initio) Br (post ecl. 2, 27 Mein.); *δημοκρίτου* M *δημητρίου* A item Br compend., *Δημήτριος* pinax Phot. p. 52 Elt. ‖ 5 *ἀποβλέπουσ' ἀεὶ* Grotius dict. poet. p. 9: *ἀποβλέπουσα* M[d] Br *ἀποβλέπουσιν* compend. A ‖ 6 *ἅπαντα* Valckenaer: *ἀπαντᾶ* libri; *ἀπαντᾷ* tuetur Wachsmuth, *ἀπατᾶται* ci. Buecheler ‖ 7 ecl. hab. MA (post ecl. 2, 1) Mac. Chrys. f. 115[v] (tamquam capitis primam); *Ἀξιονίκου* Grotius: *ἀξινίκου* M[d] A Mac. *ἀξίνικος* pinacogr. Phot. p. 50 Elt. ‖ 8 *δανείζῃ* M[d] A Mac.: *δανείζει* Gesn.[2], inde vulg. | *χρήματ' ἀνὴρ* M[d] *πράγματ' ἀνὴρ* A Mac.; *χρήματα* v. *ἀνὴρ* deleto Grotius ‖ 9 *δικαίως* libri; *δίκαιος* Salmasius | *ἂν τόκον λύπας ἔχοι* Buecheler: *αὐτῶν τὸν τόκον λύπας ἔχει* M[d] A *ἀντὶ τῶν τόκων* (quod commendabant Iacobs et Meineke) *λύπας ἔχει* Mac. ‖ 10 ecl. cum lemm. *ἀντιφάνους* (sic) hab. MA Mac. Chrys. recurrit Maxim. c. 1 p. 165 Gesn. (*Ἀντιφάνους*) Apostol.

Ὅταν εὐπορῶν τις αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα,
τί τοῦτον ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾷς;

4 Μενάνδρου Παλλακῇ (fr. 1 com. IV p. 182).

Πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία κυκλοῖ.

5 Μενάνδρου.

Μισῶ πονηρόν, χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον.

6 Μενάνδρου.

Ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.

7 (2, 9 Mein.) Σκληρίου.

Πολλοῖσι θνητῶν ἡ μὲν ὄψις εὐγενής,
ὁ νοῦς δ' ἐν αὐτοῖς δυσγενὴς εὑρίσκεται.

8 (2, 10 Mein.) Φιλιππίδου (fab. inc. fr. 7 com. IV p. 476).

Ὁ τραχύτατος δὲ συκοφάντης μνᾶς δύο
λαβὼν ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος.

---

cent. XIII 13 n (Ἀντιφάνους). tamquam clausula amplioris fragmenti iterantur versus infra flor. 91, 14 Mein. (Ἀντιφάνους)
1 τις M^d A Mac. Max. Apost.: γὰρ flor. 91 || 2 ἀπορήσαντα (εἰπ. Apost.) πράξειν προσδοκᾷς M^d A Mac. Max. Apost.: ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποεῖν flor. 91 || 3 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 3) Br (post ecl. 2, 5); τοῦ αὐτοῦ fab. n. om. Br. malim Παλλακῇ || 4 ἐλιγμοὺς ci. Cobet mnem.² II p. 446, melius λυγισμοὺς Kock com. III p. 109 cf. infra p. 189, 9 adn. | κυκλοῖ A Br: κυκλεῖ M^d || 5 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 4) Br (in principio capitis) Mac. Chrys. (post ecl. 2, 3, sed om. 4). iteratur versus corp. Par. 575 Elt. (Μενάνδρου). inter monosticha relatus 352. cf. ep. gr. p. XXIII 1117ᵃ Kaib. ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλῇ κτἑ. || 7 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 5) Br (post ecl. 2, 4); μενάνδρου MA ἡσιόδου Br (cf. ecl. 9) sed in margine τοῦ αὐτοῦ Br m. rec. recurrit versus inter monost. 50 | de duabus eclogis (2, 7 et 8 Mein.) post 2, 6 male a Gesnero traiectis vide quae dixi mus. Rh. XXXIX p. 522. 524 sq. || 9 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 6) omisso lemmate Br (post ecl. 2, 1). Σκληρίου etiam cod. Photii, quod male Σκλήριος interpretatur pinacographus. recurrit ecloga Anton. II c. 79 p. 145 (Σκληρίου) Maxim. c. 63 p. 676 (Σκληρίου). versus a Stobaeo adservati (cf. flor. 18, 2 et 103, 2 Mein.) num conveniant comoediae Italicae dubitat Bernhardy litt. graec. hist.³ II 2 p. 542. ceterum Σκίρας qui audit Athenaeo IX p. 402 b eum a Scleria diversum fuisse negat Meineke anal. cr. ad Ath. p. 174 || 11 αὐτοῖς (ut coniecit Nauck) Br: αὐτῇ M^d A || 12 ecl. cum lemm. hab. MA

9 (2, 11 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (190—96).

Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὐδὲ δικαίου
οὐδ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης.

10 (2, 12 Mein.) *Ζηνοδότου* (fr. 1 p. 831 N.[2]).

Κηρύσσεται ἀεὶ ἡ ἀρετή· κακὸς δ' ἀνὴρ
σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον.

11 (2, 13 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (270—72).

Νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἴην, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
ἔμμεναι, εἰ μείζω τιμὴν ἀδικώτερος ἕξει.

12 (2, 14 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (346—48).

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ
ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς κ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ,
οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

---

1 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 2, 10 Mein.) A (post ecl. 2, Mein.) ‖ 2 v. *οὐδέ τις* hodie oblitterata in A (inc. f. 9r) | *ἔσσεται* A H *ἔσεται* M[d] ‖ 3 *οὐδ'* M[d]A: *οὔτ'* Hes. ‖ 4 *τίσουσι* M[d] m. sec. ‖ 6 *μύθο* M[d]: *μύθοισ* A; *μύθοισιν* editores Hes. ‖ 8 *στυγερωπής* M[d] ‖ 9 ecl. c lemm. hab. MA. *Ζηνόδοτος* pinacogr. Phot. p. 53 Elt. *Ζήνωνος* coni Meineke coll. flor. 14, 4 Mein. parum probabiliter ‖ 10 *ἀεὶ* M[d]A: Valckenaer *γὰρ* Nauck; 'discamus ex metro Zenodotum non fuisse a quiorem Meleagro aut Philodemo' Buecheler | *ἡ ἀρετὴ* M[d] A ‖ 12 ecl. c lemm. hab. MA (post ecl. 2, 12 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 2, 16 Me ‖ 14 *ἄνδρα* A Hes.: *ἄρα* M[d] Mac. ‖ 15 *μείζω δίκην ἀτιμότε* (-*ώτερος* Mac.) M[d] A Mac.: Stobaeum restituit Buecheler; *μείζω δίκην ἀδικ.* Hes. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. MA Mac. Chrys. (post 2, 13 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 2, 6 ubi videsis). ex lemm *ἡσιόδου* in Br nunc perperam eclogae 6 adscripto nescio an colligi po eclogas 9. 11. 12 in archetypo codicis Br fuisse vicinas ‖ 17 *ὅσσο* Hes.: *ὅσον* M[d] Br | *τ' ἀγαθὸς* M[d] Br Mac. Hes.: *δέ τ' ἀγαθὸς* A *τοι τιμῆς* M[d] Mac. Hes.: *τιμῆς* A *τι τιμῆς* Br | *ὅς κ'* libri Stob.: *ὅς* Hes. ‖ 19 *οὐδ' ἂν — εἴη* addidi ex Br: om. MA Mac. | *ἀπόλοιτο*

13 (2, 15 Mein.) *Εὐριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου* (fr. 303 N.²).

Οὐδέ ποτ᾽ εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ᾽ ὄλβον
βέβαιον εἰκάσαι χρεών,
οὐδ᾽ ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς
Χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί.

14 (2, 16 Mein.) *Εὐριπίδου Μηδείᾳ* (516—519).

Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μέν, ὃς κίβδηλος ἦν,
τεκμήρι᾽ ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
ἀνδρῶν δ᾽ ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι.

15 (2, 17 Mein.) *Εὐριπίδου Τέννῃ* (fr. 695 N.²).

Φεῦ·
οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

16 (2, 18 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 835 N.²).

Σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 14 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 2, 26ª Mein.); *ἐκ βελεροφῶντος* Mac. adfert versus fab. nom. om. Theophilus ad Aut. II 37 p. 180 Otto eodem florilegio usus ac Stobaeus ‖ 2 *οὐδέ ποτ᾽*—4 *γενεάν* om. Mac. | *εὐτυχίαν* Theoph.: *εὐτυχίην* Mᵈ A | *ὑπέρφρονά τ᾽* proposuit Gesn.² p. 30 mrg: *ὑπέρφρονα δ᾽* Mᵈ A *ὑπέρφρονα* Theoph. ‖ 4 *ὁ γὰρ μηδ᾽ ἑνὸς ἐκφὺς* Mac. ‖ 5 *δικαίους ἐπάγων κανόνας* om. Theoph. ‖ 6 *κακότητας ἐμοί* libri Stob. *κακότητας* Theoph. *κακότητας ἀεί* (*αἰεί* Wecklein) ci. Iacobs *κακότητ᾽ ἄσημον* Reisig ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA Mac. Chrys.; *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* Mac. *Μηδείᾳ* scripsi: *μηδεία* Mᵈ *μη* (superscr. *Δ,*) A Mac. *Μηδείας* Gaisford. adfert versus Clemens Alex. strom. VI p. 747 P., duos extremos Lucianus paras. 4 ‖ 8 *ἦν* MᵈA Mac. Clem.: *ἢ* Eur. ‖ 9 *τεκμήρια* A¹ Mac. corr. A² ‖ 10 *τῶν κακῶν* A¹ Mac. corr. A² ‖ 12 ecl. hab. MA (post ecl. 2, 16 Mein.) Br (post ecl. 2, 14 Mein.); *εὐριππι* (superscr. *δ,*) *τέννη* Mᵈ *τοῦ αὐτοῦ τέννη* (litteris *η* et ex parte *ν* alt. opertis margine) A teste Meklero *σοφο* (superscr. *—κλ*) nec plura (quod lemma nescio an pertinuerit ad proximam ecl. in Br nunc omissam) Br. *ἐν Τημένῳ* quod coniecerat Valckenaer diatr. p. 15 duo codd. Schowiani ex interpolatione. de Tenne Euripidea spuria vide Wilamowitz anal. Eur. p. 161 adn. 1. ceterum dispositas habes fabulas ex ordine litterarum ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 2, 17 Mein.) A (post ecl. 2, 27 Mein.)

17 (2, 19 Mein.) *Δίωνος ἐκ τοῦ Εὐβοϊκοῦ* (or. VII p. 269 Reisk.).

Ὡς οὔποτε φιλεῖ τὰ μοχθηρὰ μένειν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· ἀλλ' ἀεὶ κινεῖται καὶ πρόεισιν ἐπὶ τὸ ἀσελγέστερον μηδενὸς ἀναγκαίου μέτρου τυγχάνοντα.

18 (2, 20 Mein.) *Φιλίππου.*

Φίλιππος ἐρωτώμενος ὑπὸ Βυζαντίων τί ἀδικηθεὶς πολιορκεῖ αὐτούς, εὐήθεις ἔφησεν εἶναι καὶ ὁμοίους τῷ εἴ τις ἔχων καλὴν γυναῖκα τοὺς ἐπικωμάζοντας ἐρωτῴη διὰ τί ἐπικωμάζουσιν.

19 (2, 21 Mein.) *Θαλῆς* (Plut. septem sap. conv. p. 153 D).

Θαλῆς ἐρωτηθεὶς τί βλαβερώτατον, ἔφη 'κακία· καὶ γὰρ τὰ χρηστὰ βλάπτει παραγενομένη'.

20 (2, 22 Mein.) *Δημοσθένους.*

Δημοσθένης ἔλεγεν ὡς πολλάκις ἐπιὸν αὐτῷ εὔξασθαι τοὺς πονηροὺς ἀπολέσθαι φοβοῖτο μὴ ἔρημον ἄρδην ἐκ τῆς εὐχῆς ποιήσῃ τὴν πόλιν.

21 (2, 23 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Νόμου θείου τὸ φαῦλον ἀνήκοον, διὸ καὶ παρανομεῖ.

22 (2, 24 Mein.) *Λυσίου* (fr. 266 ed. Bait. et Saupp.).

Ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA || 6 ecl. hab. M (post ecl. 2, 19 Mein.) A Mac. Chrys. (post ecl. 2, 29 Mein.); lemma MA, om. Mac. ‖ 8 τῷ εἴ M[d] A[1] Mac.: ὡσεί voluit A[2] || 11 ecl. cum lemm. hab. M, sine lemm. A ‖ 12 *Θαλῆς* post complura Thaletis dicta non iterat Plut. | *ἐρ.* et fortasse mox *ἔφη* de suo gnomologus | *βλαβερώτατον* Plut.: *βλαβερώτε-* *ἔφη* *ρον* M[d]A | *ἔφη* om. M[d]; fuitne *κακία* in archetypo, id est *κακία ἔφη*? ‖ 13 *πλεῖστα* Plut. || 14 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 21 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 2, 20 Mein., sed om. 2, 21 Mein.) Br (post ecl. 2, 9 Mein.) || 16 *φοβοῖτο* M[d] Br: *καὶ φοβοῖτο* A Mac. inde *ἀεὶ φ.* male Meineke v. IV p. LIII, *καταφοβοῖτο* Madvig adv. cr. I p. 720 non melius. supplendum mihi videtur ⟨*ἀπολήγοι*⟩ *καὶ φοβοῖτο* | *ἄρδην* om. A Mac. ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. MA. recurrit Pyth. Vind. 68, Demophil. sent. Pyth. 29, Pyth. Syr. 49. Hieroclis verba in carm. aur. p. 42, 1 Gaisf.: *τῶν θείων νόμων ἀνήκοος* apte comparat Schenkl ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. MA

23 (2, 25 Mein.) *Δημοσθένους Φιλιππικῶν* (IX § 17 p. 115).

Ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μή πω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ.

24 (2, 26 Mein.) *Φιλήμονος Ἀγύρτου* (com. IV p. 3).

Ὦ πῶς πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις
τὸ σύνολον· οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἐδεήθη νόμου.

25 (2, 26ᵃ Mein.: comici incerti)

Οἴει τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων
ἄνθρωπον; οὐδὲ μικρόν, ἀλλ' ἢ σχήματι·
πλάγι' ἐστὶ τἄλλα, τοῦτο δ' ὀρθὸν θηρίον.

26 (2, 27 Mein.) *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 3 com. IV p. 32).

Τί ποτε Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 24 Mein.) Br (post ecl. 2, 22 Mein. ut Demosthenica duo sint vicina); pro lemmate compendium quod *Φιλίππου* interpretatur dubitanter Thomas nomine *Δημοσθ.* omisso Br. sententia citatur a multis, testimonia collegit Reiske ‖ 6 ecl. hab. M (post ecl. 2, 25 Mein.) A (post ecl. 2, 10 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 2, 5) Br (post ecl. 2, 17 Mein.); *φιλήμονος ἀγύρτου* A Mac. *φιλήμονος* compend. nec plura Br *λυκούργου* M. *λυκούργου* ex *ἀγύρτου* depravatum esse opinatur non recte Meineke, immo indicio est hoc lemma eclogas 2, 25 et 31 Mein. in archetypo fuisse vicinas, et reapse sese hae excipiunt in A Br ‖ 7 *πῶς* Mᵈ *ὦ* (*ὦ* Mac.) *πῶς* A Br Mac. emendatio incerta: *πάντως* C. Fr. Hermann mus. Rh. V p. 608 *πῶς οὐ* Hirschig ann. crit. p. 18 *οἴμ' ὡς* Naber mnemos.² VIII p. 408 ‖ 9 novam abhinc ordiri eclogam perspexit Meineke com. ed. min. p. 821: cum prioribus haec cohaerent MᵈA Br Mac. ‖ 11 *ἄνθρωπον* (quod coniectura reppererat Gesn.² p. 31 mrg) Br: om. Mᵈ A Mac. | *μικρὸν* Mᵈ A Mac.: *μικρόν τι* Br | *ἀλλ' ἢ* Meineke: *ἀλλὰ* MᵈA Br Mac.; alii distingui volunt *οὐδὲ μικρόν, ἀλλὰ σχήματι* (*σχήματα* Duebner) *πλάγι' ἐστὶ κτέ.* ‖ 12 *πλάγια γάρ ἐστι* Mac. | *τὰ ἄλλα* fere libri ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M Br (post ecl. 2, 26ᵃ Mein.) A (post ecl. 2, 17 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 2, 14 Mein.); *φιλήμονος* Mᵈ A Mac. *τοῦ αὐτοῦ* Br. versus quinque priores Euripidi tribuit Nicephorus in Synes. p. 404 A ‖ 14 *τί ποτε* nescio quis primus: *τί ποτ' ὁ* Mᵈ (unde vulg.) Br *τί ποτε ὁ* (sic) A

καὶ τἄλλα πάντα ζῷα, τοῖς μὲν θηρίοις
ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν;
ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι·
δειλοὶ πάλιν ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί·
οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἡ μὲν εἴρων τῇ φύσει,
ἡ δ' αὐθέκαστος· ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας
ἀλώπεκάς τις συναγάγῃ, μίαν φύσιν
ἁπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα.
ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστί, τὸν ἀριθμὸν
καθ' ἑνός, τοσούτους ἐστὶ καὶ τρόπους ἰδεῖν.

27 (2, 28 Mein.) *Σοφοκλῆς Αἴαντι* (1159—1160).

Ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρὸν εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρῃ.

28 (2, 29 Mein.) *Ὁ αὐτὸς ἐν Φαίδρᾳ.*

* * *

τί δή ποτε ὁ Mac.; *τί ποθ' ὁ* Niceph. | *λέγουσ'* Br Niceph.: *λέγουσιν* M[d] A Mac.

1 *ζῶα* libri ‖ 2 *ἔδωχ'* Niceph.: *ἔδωκε δ'* M[d] *ἔδωκ* (superscr. *α*) A *ἔδωκ'* Br *ἔδωκεν* compend. Mac. ‖ 4 *πάντες εἰσὶν* (*εἰσὶν* compend. M[d]) M[d] A Mac.: *εἰσὶ πάντες* Br; *πάντες* (compendio in M neglecto) Gesn.[2] p. 31, inde vulg. | *λαγῴ* Meineke: *λαγοί* M[d] *λαγωοί* A Br Mac. ‖ 7 *συναγάγῃ* (ut correxit Meineke) A Mac.: *συναγάγοι* M[d] Br ‖ 8 *ἁπαξαπασῶν* Mac.: *ἅπαξ ἅπυσιν* M[d] *ἀπαξάπασιν* A *ἐξ ἁπασῶν* Br ‖ 9 *τὰ σώματα* (vel *σώματ'*) *ἐστὶ* M[d]A Br Mac.: *τὰ σώματα* (compendio quod pro *ἐστὶ* in M est neglecto) Gesn.[2], inde vulg. ‖ 10 *καθ' ἑνὸς* Br Mac.: *καθενος* M[d] A: *καθ' ἕνα τοσούτους* mavult Meineke | *καὶ τοὺς τρόπους* Br ‖ 11 {ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 2, 27 Mein.) A (post ecl. 2, 19 Mein.); *Σοφοκλῆς αἴαντϊ* M *Σοφοκλέους αἴαντος* A ‖ 12 *πείθοιτο* pro *πύθοιτο* corr. A[1] ut videtur, sed rursus se corrigens superscr. ϋ, puncta et acc. fecit A[1] ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 28 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 2, 27 Mein. sed om. 28); *Σοφοκλέους* pro *ὁ αὐτὸς* Mac. *φαίδρ* (superscr. *ω*) pro *φαίδρα* M. intercidit Phaedrae locus (velut is qui infra legitur flor. 17, 2 Mein.: *Οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας Τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται*) dein lemma *Ἠλέκτρᾳ.* de Epicteti ecloga post Electrae versus a Gesnero temere addita vide quae monui mus. Rh. XXXIX p. 523

[redacted]

El. 1050 sq.)

τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη
νεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.

Mein.) *Λυκούργου* (fr. 96 Saupp.).

ις ἀπὸ τῆς φύσεως ἀγαθοῖς ἐπὶ τὰ χείρω τοις πολέμια τὰ εὐτυχήματά ἐστιν. ὡς εἴ τις λῄζεσθαι μᾶλλον ἢ στρατεύεσθαι προῄρηται, ὢν λωποδυτεῖν μᾶλλον ἢ . . . συμβουλεύειν, μοιχεύειν μᾶλλον ἢ γαμεῖν, οὗτος τῶν ἀπὸ ἀγαθῶν ὑπαρξάντων προδότης ἐστίν.

Mein.) *Μουσωνίου* (rel. p. 254 Peerlk.).

θαλλόμεθα τοὺς τυράννους μακρῷ χείρονες τῶτες; τὰς γὰρ ὁμοίας αὐτοῖς ἔχομεν ὁρμὰς ὁμοίαις τύχαις.

Mein.) *Θεοδώρου.*

ης ὁ Κυρηναϊκὸς Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως ; αὐτὸν ἀναιρήσειν 'ἐλελήθεις με' εἶπεν 'οὐ λὰ κωνείου δύναμιν ἔχων'.

Mein.) *Θεοκρίτου.*

ος ἐρωτηθεὶς ποῖα τῶν θηρίων ἐστὶ τὰ χαλε-

---

n lemm. hab. M (post ecl. 2, 29 Mein.) A Br (post ecl. *ἀγαθοῖς ἐπὶ τὰ χείρω* om. A ‖ 7 *λῄζεσθαι* M[d] A Br : *προαιρεῖται* M[d] Br | *καὶ* A: *ἢ* M[d] Br ‖ 8 ante *συμ-* ıam indicavit Meier proponens *λωποδυτεῖν μᾶλλον ἢ υμένοις, ἢ ξυνετὸς ὢν πανουργεῖν μᾶλλον ἢ⟩ συμ- ἢ καλὸς ὢν μ. μ. ἢ γαμεῖν* om. Br ‖ 10 *ὑπαρξάντων* :l. cum lemm. hab. MA ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. MA Mein.) omisso lemmate Br (post ecl. 2, 31 Mein.) Mac. l. 2, 22 Mein.). cf. quae collegerunt Lortzing Philol. :rnbach ad gnomol. Vatic. 352. haec et proxima chria ıptae sint ex collectione quadam litterarum ordine con- or. 36, 27 Mein. ‖ 18 *ἔχον* M[d] ‖ 19 ecl. cum lemm. emm. Br. tanquam Theocriteum recurrit apophthegma 344 cui cod. Vat. gr. 1144 f. 229[r] addit Sternbach. tribuitur ab Antonio I c. 35 p. 44 a Maximo c. 22 eidem denique in gnomol. cod. Pal. 122 f. 212[v] n. 207

πώτατα, εἶπεν ʿἐν μὲν τοῖς ὄρεσιν ἄρκοι καὶ λέοντες, ἐν δὲ ταῖς πόλεσι τελῶναι καὶ συκοφάνται.ʾ

34 (2, 35 Mein.) Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Περὶ φιλίας (Plut. fr. XVIII 1).

Κακίας αὐτῶν πλάσσονταί τινες ῥημάτων εὐπρεπείᾳ, τὸ μὲν φιλοσώματον ἁπλοῦν, τὸ δὲ φιλάργυρον προμηθὲς ἀποκαλούμενοι.

35 (2, 36 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (Plut. fr. XVIII 2).

Πολύβουλον εἶναι καὶ πολύτροπον, ἔνθα δεῖ καὶ τέχνης, κατ' ἀλλοφύλων πολεμίων χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον· ἐπίβουλον δ' ἦθος καὶ κακομηχανώτατον διὰ παντὸς ἔχειν καὶ κατὰ πάντων, οὐ τῇ τῶν ἀγχινόων, ὥς τινες οἴονται, τῇ δὲ τοῦ πονηροτάτου μερίδι προστίθημι.

36 (2, 37 Mein.) Δημοκρίτου (fr. mor. 120 Mullach.).

Ἔστι ῥηίδιον μὲν ἐπαινέειν ἃ μὴ χρὴ καὶ ψέγειν, ἑκάτερον δὲ πονηροῦ τινος ἤθεος.

---

teste Sternbachio ‖ 20 *ἐστὶ τὰ χαλεπώτατα* A Br: *ἐστὶν χαλεπώτατα* M^d

1 *ἄρκοι* M^d et sic etiam gnom. Vat.: *ἄρκτοι* A Br ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA; fallitur Gaisford. locos hoc lemmate insignitos inter Plutarchi fragmenta recepit Wyttenbach duce Stobaeo flor. 48, 22 Mein. ubi *πλουτάρχου ἐκ τῆς περὶ φιλίας* S *πλουτάρχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς περὶ φιλίας* MA praebent. cf. Plutarchus animine an corporis affectiones sint peiores p. 501 B ‖ 5 *κακίας* A: *κακίαις* M^d | *αὑτῶν* Wyttenbach: *αὐτῶν* libri | *περιπλάσσονται* olim Iacobs lect. Stob. p. 43 haud male, cf. Menander Stobaei flor. 73, 43 Mein. Aristoph. Plut. 159 Hor. sat. II 7, 41 | *εὐπρεπείᾳ* A: *-είαν* M^d ‖ 6 *φιλοσώματον* M^d A: *φιλόσκωμμον* Peerlkamp Muson. rel. p. 399, inde *φιλοσκώμματον* scripsit Meineke; v. *ἁπλοῦν* et *προμ.* sedem mutare iubet Wachsmuth | *ἁπλοῦν* M^d A: *ἁπαλὸν* ci. Boissonade ad Greg. Cor. p. 653 male. nescio an desit aliquantum ante *ἁπλοῦν*, velut *τὸ μὲν φιλοσώματον ⟨καὶ φιλήδονον φιλόκαλον, τὸ δ' ἄγροικον⟩ ἁπλοῦν κτέ.* | *προμηθὲς* A: *προμηθεὺς* M^d ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA ‖ 9 *δεῖ* M^d: *δὴ* A ‖ 10 *ἐπίβουλον κτέ.* recurrunt Maxim. c. 62 p. 674 Combef. (*Θεοκρίτου*) ‖ 11 *δὲ* M^d | *κακομήχανον* malebat Duebner ‖ 12 *καὶ* om. A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. MA. recurrit Maxim. c. 62 p. 674 Combef. (*Θεοκρίτου*) mel. August. XIX 11 (*Θεοκρίτου*) ‖ 15 *ῥάδιον* M^dA: corr. Meineke | *ἐπαινεῖν* M^d A: *-έειν* Mullach | *ἃ* M^d A ‖ 16 *ἤθους* M^d *ἦθος* A: corr. Mullach

[redacted]

37 (2, 38 Mein.) *Διονυσίου Ἁλικαρνασέως.*

Ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς διανοίας οἱ ἄνθρωποι ἀπογιγνώσκουσί τε ἑαυτῶν καὶ ἑτέροις ἀπιστοῦσιν.

38 (2, 39 Mein.) *Βίωνος ἐν τῷ Περὶ δουλείας.*

Φησὶν ὁ Βίων· οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται ἐλεύθεροι, οἱ δὲ πονηροὶ ἐλεύθεροι δοῦλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν.

39 (2, 40 Mein.) *Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγων* (c. 2 p. 9, 8 Pist.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA ‖ 2 ʻ*οἱ ἄνθρωποι* aut additum ab ·itomatore esse aut transpositum (*οἱ ἄ. διανοίας*) hiatus ostendit' ·echeler ‖ 4 ecl. hab. MA (post ecl. 2, 38 Mein.) Br (post ecl. 2, 34 ·in.); *βίωνος ἐν τῶ περὶ δουλείας*: *Φησὶν ὁ βίων* M *δίωνος*: *Ἐν ·ῖ περὶ δουλείας φησιν ὁ δίων* A *ἐν τῷ περὶ δουλείας φησὶν ὁ ·ων* (*βίωνος* om.) Br. iteratur infra 62, 42 Mein. ubi *βίωνος* pro ·m. (verbis *ἐν τῶ περὶ δουλείας φησὶν ὁ βίων* omissis) S *βίωνος*: *τῶ περὶ δουλείας φησὶν ὁ βίων* M $\overset{β}{δ}$*ίωνος* (*β* A[1]) *ἐν τῶ περὶ ·λείας*: *φησὶ ὁ βίων* A. ad Dionem Chrysostomum aberravit Mei·e: vide Tel. proleg. p. LXXIII. ceterum ex hac ipsa *περὶ δουλείας* ·triba nescio an repetita sint quae leguntur apud Senecam epist. 77, *Lacon ille memoriae traditur impubis adhuc, qui captus cla·bat ʻnon serviam' sua illa Dorica lingua, et verbis fidem inposuit: primum iussus est servili fungi et contumelioso ministerio, ad·e enim vas obscoenum iubebatur, inlisum parieti caput rupit.* ubi ·ellae memoria (cf. Aristoph. ran. 544) non minus Bionem prodit quam ·ica dialectus, vide Tel. proleg. p. CVII. aetatem Bionis confirmat ·o *Περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον* p. 463 Mang.: ·ωνικοῦ παιδὸς ᾄδεται, παρ' οἷς ἰχνηλατεῖν ἔθος τὰς ἀρετάς. *ἐκ γένους ἢ φύσεως ἀδούλωτον. ἐπειδὴ γὰρ αἰχμάλωτος ἀπήχθη ·τινος τῶν Ἀντιγόνου, τὰς μὲν ἐλευθέρας χρείας ὑπέμεινεν, ·; δὲ δουλικαῖς ἠναντιοῦτο* (*ἀναντιοῦτο* ed. Lips.) *φάσκων οὐχὶ ·λεύσειν κτἑ.* ‖ 5 *δὲ* om. flor. 62 ‖ 6 v. *πολλῶν ἐπιθυμιῶν* leguntur ·n flor. 62. in Stobaeo haec ferenda esse monui Tel. prol. p. LXXXVI · ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 39 Mein.) omisso lem·e Br (post ecl. 2, 39 Mein.) solo *Ἰαμβλίχου* nom. praemisso Mac. ·ys. (post ecl. 2, 33 Mein.); *εἰς φιλοσοφίαν* A: *ἐκ φιλοσ*$\overset{φ}{ό}$ M[d]. ite·ur ecloga cum lemm. flor. 43, 71 Mein. (ubi *ἰαμβλ*$\overset{χ}{ι}$ nec plura S). ·urrit corp. Par. 576 Elt. (*Ἰαμβλίχου*)

Ὁμοίως ἐπισφαλὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν καὶ μοχθηρῷ δύναμιν.

40 (2, 41 Mein.) *Σωκρατικοῦ.*

Σωκρατικὸς ὁ κυνικὸς ἀκούσας ποτὲ πονηροῦ τὸν τρόπον κακῶς λέγοντος Πλάτωνα 'παῦσαι' ἔφη 'οὔτε γὰρ κακῶς λέγων ἐκεῖνον πιστευθήσῃ οὔτε ἐκεῖνος σὲ ἐπαινῶν'.

41 (2, 42 Mein.) *Σιμωνίδου.*

Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς εἰπόντος τινός, ὅτι πολλοὶ αὐτὸν παρ' αὐτῷ κακῶς λέγουσιν· 'οὐ παύσῃ' ἔφη 'ποτὲ σὺ τοῖς ὠσί με βλασφημῶν;'

42 (2, 43 Mein.) *Ἀνάχαρσις.*

Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί ἐστι πολέμιον ἀνθρώποις, 'αὐτοί' ἔφη 'ἑαυτοῖς'.

---

1 *ὁμοίως* (*ὁμοίως* om. corp. Par.) *ἐπισφαλὲς* M^d A Br Mac. flor. 43 corp. Par.: *καὶ ἐπισφαλὲς καὶ ὅμοιον* libri Iambl. | *μοχθηρῷ* M^d Br flor. 43, 71 corp. Par. Iambl.: *πονηρῷ* A Mac. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. Mac. Chrys. *Κράτητος. Κράτης ὁ κυνικὸς κτἑ.* scribendum esse coniecit Gaisford. sed nescio an fuerit olim ⟨*Ἀντισθένης*⟩ *ὁ Σωκρατικὸς* (*κυνικὸς*) *κτἑ.* certe *ὁ Σωκρατικὸς φιλόσοφος* audit Antisthenes Stob. II 31, 33 Wachsm. et *ὁ Σωκρατικὸς* flor. 50, 11 Mein. quod autem simultates intercedebant Antisthenem inter et Platonem, id vix magis obstabit (cf. *ἀκούσας πονηροῦ κτἑ.*) quam quod Diogeni tribuitur huius simile dictum in gnomol. Vatic. 186 Sternb. ‖ 6 post *γὰρ* addidit *σὺ* A m. rec. haud inepte. malim tamen *οὔτε γὰρ κακῶς* ⟨*σὺ*⟩ *λέγων ἐκεῖνον* vel *πιστευθήσῃ* ⟨*σὺ*⟩ ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 2, 41 Mein.) omisso lemmate Br (post ecl. 2, 40 Mein.). cf. Ps.-Plut. apophth. Lac. p. 232 F ‖ 10 *ν* in v. *λέγουσιν* suppunxit A^1 | *οὐ* M^d Br: *καὶ οὐ* A sed *καὶ* compendiose A m. rec. ut videtur | malim '*οὐ παύσῃ ποτὲ σύ*' *ἔφη* '*τοῖς ὠσὶ κτἑ.* ‖ 11 ante *σὺ* quod addiderat *καὶ* A^2 nunc paene evanuit ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. MA omisso lemmate Br. recurrit gnomol. Vat. 18 (apophth. Vind. 70) ubi *ὁ αὐτος* (i. e. *Ἀνάχαρσις*) *ἐρωτηθεὶς κτἑ.* Bianti tribuit Ausonius sept. sap. I 2 p. 246 Schenkl. cf. Seneca de mor. 5 ‖ 13 *ὑπό τινος* M^d gnomol. Vat. apophth. Vind.: *παρά τινος* A, om. Br ‖ 14 *αὐτοὶ ἔφη ἑαυτοῖς* M^d A *αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἔφη* Br *εἶπεν αὐτοὶ ἑαυτοῖς* gnomol. Vat. apophth. Vind.

43 (2, 44 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας γ'* (p. 405 B).

. . . .

Πάντων μὲν οὖν, ἔφη, αἴσχιστον. Ἢ δοκεῖ σοι, ἦν δ' ἐγώ, τούτου αἴσχιον εἶναι τοῦτο; ὅταν δή τις μὴ μόνον τὸ πολὺ τοῦ βίου ἐν δικαστηρίοις φεύγων τε καὶ διώκων κατατρίβηται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀπειροκαλίας ἐπ' αὐτῷ δὴ τούτῳ πεισθῇ καλλωπίζεσθαι, ὡς δεινὸς ὢν περὶ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἱκανὸς πάσας μὲν στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διεξελθὼν ἀποστραφῆναι λογιζόμενος, ⟨ὥστε⟩ μὴ παρασχεῖν δίκην, καὶ ταῦτα σμικρῶν τε καὶ οὐδενὸς ἀξίων ἕνεκα, ἀγνοῶν, ὅσῳ κάλλιον καὶ ἄμεινον τὸ παρασκευάζειν τὸν βίον αὑτῷ μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ; Οὔκ, ἀλλὰ τοῦτ', ἔφη, ἐκείνου ἔτι αἴσχιον.

44 (2, 46 Mein.) *Πλάτωνος Νόμων β'* (p. 661 D).

Ἐγὼ μὲν γὰρ λέγω σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκοις εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακά, τὰ δὲ ἀγαθὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθά, τοῖς δὲ κακοῖς κακά.

45 (2, 47 Mein.) *Σωκράτους.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA. inter lemma et verba *πάντων μὲν οὖν κτέ.* nonnulla intercidisse vidit Gesn.[2] p. 32. satis ego habui lacunam indicasse quia de ambitu eorum quae perierint ambigi potest. sufficiant fere haec quae proxime apud Platonem praecedunt: *ἢ οὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ καὶ ἀπαιδευσίας μέγα τεκμήριον τὸ ἐπακτῷ παρ' ἄλλων, ὡς δεσποτῶν τε καὶ κριτῶν, τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι καὶ ἀπορίᾳ οἰκείων; Πάντων μὲν οὖν κτέ.* plura addidit Gesnerus Gesnerumque secuti Gaisford et Meineke ‖ 4 *ὅταν δή τις* M[d] A: *ὅταν τις* ex Platone Gesn.[2], inde vulg. ‖ 7 *πεισθῇ* M[d] A et sic Plat.: *πείθηται* ex Platonis vulgata Gesn.[2], inde vulg. ‖ 8 *ἱκανῶς* M[d] pr. m. ‖ 9 *λογιζόμενος* M[d] A Platonis vulgata: *λυγιζόμενος* Plat. | *ὥστε* tacite ex Plat. addidit Gesn.[2], inde vulg. ‖ 10 *δίκην* M[d] A cum Platonis melioribus: *δίκας* ex Platonis vulgata Gesn.[2], inde vulg. ‖ 12 *αὑτῷ* Plat.: *αὐτῷ* M[d]A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. MA post ecl. 2. 44 Mein. cf. Eusebius praep. ev. 12. 20; Theodoret. therapeut. p. 247 Gaisf. Iamblichus protr. p. 93. 14 Pist. ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. MA. recurrit corp. Par. 65 Elt. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 132 p. 188 Wachsm. (Bar. 71[b]); Demoph. simil. 45

Ταὐτὸν ἐξ ἀσθενοῦς ἀγκυρίου σκάφος ὁρμίζειν καὶ ἐκ φαύλης γνώμης ἐλπίδα.

46 (2, 45 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου ἀναβάσεως* (II 6, 21—25).

Μένων δ' ὁ Θετταλὸς ⟨δῆλος⟩ ἦν ἐπιθυμῶν ⟨μὲν⟩ πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως [ὡς] πλείω λαμβάνοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα [ἐπὶ] πλείω κερδαίνοι· φίλος δ' ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην· ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη συντομωτάτην ᾤετο ὁδὸν εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν, τὸ δὲ ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἐνόμιζε τὸ αὐτὸ τῷ ἠλιθίῳ εἶναι. στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἦν ἐπιβουλεύων. καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς

---

1 *ἐστιν* post *ταὐτὸν* add. corp. Par. Demoph. *δέ ἐστιν* Bar. | *ὁρμεῖν* corp. Par. || 2 *ἐλπίδα* M[d]A Bar. Demoph.: *ἐλπίδας* corp. Par. et sic in Stobaeo Gesn.[2] p. 33, inde vulg. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA post ecl. 2, 47 Mein.; *ξενοφῶντος ἐκ τῆς κύρου παιδείας* MA sed in M *παιδείας* atramento induxit recentis aetatis corrector qui superscr. *ἀναβάσεωσ*, recte, nisi alter fortasse intercidit locus Cyropaediae. fuit olim fortasse *ἀναβάσεως β'* ‖ 5 *δῆλος* tacite e Xen. addidit Gesn.[2] p. 32, inde vulg. | *μὲν* e Xen. addidit Gesn.[2], inde vulg.: om. M[d]A Suidas v. *Μένων* ‖ 6 *πλούτου* M[d]A Xenophontis deteriores: *πλουτεῖν* Xenophontis meliores | *ὅπως* Xen.: *ὅπως ὡς* M[d]A ‖ 7 *τιθᾶσθαι* M[d] | *ἵνα* Xen.: *ἵν' ἐπὶ* M[d] *ἵνα ἐπὶ* A; conicio *ἵν' ἔτι πλείω* | *κερδαίνοι* M[d]A (fallitur Gaisford) Xenophontis cod. Vindob. et Turonensis Suid.: *κερδάνοι* Xenophontis ceteri ‖ 8 *δ'* M[d]A: *τε* Xen. | *μέγιστα* Xenophontis meliores ‖ 9 *δοίη* Suid. | *τὸ* Xen.: *τῶ* M[d]A ut Xenophontis nonnulli ‖ 10 *ἐπιθυμοίη* M[d] Xen.: *ἐπιθυμίη* A | *ᾤετο ὁδὸν* M[d]A Xen.: *ὁδὸν ᾤετο* Xenophontis deteriores, inde Gesn.[2], vulg. ‖ 11 *ἁπλοῦν* A Xen.: *ἁπλοῦν τε* Xenophontis deteriores. dubito de M ‖ 12 *ἀληθὲς* M[d]A: *τὸ ἀληθὲς* Xenophontis meliores; *ἠλίθιον* ex Xenophontis editione Gesn.[2], vulg. | *ἐνόμιζε τὸ αὐτὸ τῷ* cum deterioribus Xenophontis Gaisford: *ἐνομίζετο αὐτὸ* (*αὐτῶ* A) *τῶ* M[d]A; *τὸ αὐτὸ* (vel *αὐτῷ*) *τῷ* (om. *ἐνόμιζε*) Xenophontis meliores | *στέργων* M[d] Xen.: *στέργ^ων* A ‖ 14 *ἔνδηλος ἦν* Xenophontis deteriores, inde Gesn.[2] vulg.: *ἔνοπλος* (*ἔνοπ^ολ* A) *ἦν* M[d]A; *ἔνδηλος ἐγίνετο* Xenophontis meliores

κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευεν· χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν· τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὡπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι.

47 (2, 48 Mein.) *Αἰσχίνου* (III 99).

Καὶ γὰρ τοῦτ' ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες ὁπόταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δὲ ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον ⟨μὲν⟩ μεθ' ὅρκου ψεύδεται ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ· δεύτερον δέ, ἃ οἶδεν οὐδέποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν εἰς ὁπότε ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. ᾗ καὶ σφόδρα ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει.

---

1 *ὡς* M[d] Xen.: *ὧν* A teste Gaisfordo | *ἀεὶ* (sic) A Xen.: *αἰεὶ* M[d] ‖ 3 *χαλεπὸν* (-*πὸς* M[d]) *γὰρ ᾤετο εἶναι* M[d] Xen.: *ᾤετο γὰρ χαλεπὸν εἶναι* A ‖ 4 *ὅτι ῥᾷστον* M[d] A Xenophontis deteriores: *ῥᾷστον ὂν* Xenophontis mel. ‖ 7 *ἐπειρᾶτο* M[d] Xen.: *ἐπειρῶτο* A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA post ecl. 2, 45 Mein. primus ex A edidit Gaisford, temere omiserat Gesn.[2], vulg. ‖ 10 *ἄνθρωπος* M[d] A Aeschinis e k l: *ἀνθρώπων* Aeschinis a g m n; *ἅνθρωπος* Sauppe ‖ 11 *ὅταν τι* Aesch. | *ψεύδωνται*, sed ut *δωνται* aegre possit agnosci A ‖ 13 *μὲν* addidi ex Aesch. ‖ 14 *αὑτῷ* Aeschinis plurimi: *αὐτῶ* M[d] A; *ἑαυτῷ* Aeschinis a e ‖ 15 *οἶδεν οὐδέποτε* M[d] Aeschinis: *εἶδεν* (om. *οὐδέποτε*) A, inde Gaisford et Meineke; *εὖ οἶδεν οὐδέποτε* Aeschinis a g m n | post *λέγειν* add. *ἀριθμῶν* Aeschinis a | *εἰς ὁπότε* (*ὁπότ'* Aesch.) M[d] Aesch.: *ὥς ποτὲ* A, inde Gaisf. et Mein. ‖ 18 *ᾗ* Cobet mnemos. IX p. 105: *ἡ̃* M[d] *ἢ* A; *διὸ* Aesch. *σφόδρα* M[d] A Aeschinis e k l: *μάλιστα* Aeschinis a g m n ‖ 19 *διαφθείρει* M[d] A Aesch.: *φθείρει* Aeschinis e k l; *διαφέρει* oscitanter Gaisford

CAPVT III.

ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ.

1 (3, 11 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 276 com. IV p. 292).

Ἅπαντα δοῦλα τῷ φρονεῖν καθίσταται.

2 (3, 12 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (fr. 199 N.²).

Τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω,
κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

3 (3, 13 Mein.: Aristot. top. I 17 p. 108ª 11)

Ὡς ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ, νοῦς ἐν ψυχῇ.

4 (3, 14. 15 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 836 N.²).

Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν.
— Ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας.

---

1 Capitis *περὶ φρονήσεως* eclogas exhibent MA Tr., nonnullas Br, pauciores Mac. Chrys. aliquotiens etiam Voss. (Frob.) in auxilium vocavi. inscriptionem sicut Photius servarunt omnes, sed de Tr. et Voss. vide quae exposui mus. Rh. XXXIX p. 397 et 525. numerum *γ'* add. MA Mac. non integrum caput aetatem tulisse testatur Fulvius Vrsinus. Stobaei dispositionem recuperandi hodie spes fere abicienda est, archetypum igitur librorum MA Tr. reconcinnare studui remota Gesneri temeritate, vide mus. Rh. l. c. p. 523 sqq. ibidem docui exturbandas esse ecl. 3, 2. 25. 29. 33. 36. 37. 38. 46. 47. 48. 96. 97 Mein. tamquam Gesneri interpolationes ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA Br Mac. Chrys. (in principio capitis, quae sedes genuina habenda est) Tr. p. 16 (post ecl. 3, 10 Mein.). recurrit corp. Par. 577 Elt. (*Μενάνδρου*) ‖ 5 *τῷ* M Br Tr.: *τοῦ* A Mac. corp. Par. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 11 Mein.) lemmate omisso Tr. (post ecl. 3, 11) Br (post ecl. 3, 23 Mein.). recurrit Maxim. c. 2 p. 183 Rib. (*Euripidis in Antiope*) ‖ 8 *ἐμέμφης* A | *εἰ γὰρ εὖ* (*εὖ* om. Tr.) M^d^A Tr. Br Max.; *καὶ γὰρ εἰ* tacite Gesn.² p 20, inde vulg. | *φρενῶν* pro *φρονεῖν* ci. Valckenaer diatr. p. 78 ‖ 10 ecl. hab. Tr. p. 16, om. ceteri. non suo legi loco eclogam manifestum ‖ 11 *νοῦς ἐν ψυχῇ* Tr. Ar; *ὁ νοῦς ἐν τῇ ψυχῇ* tacite Gesn.¹ p. 30, inde vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 16, om. ceteri ‖ 14 versum hab.

5 *Σοφοκλῆς Αἴαντι* (1246—54).

Ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ᾽ ἂν οὐδενὸς νόμου·
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
καὶ τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
ἀλλ᾽ εἰρκτέον τάδ᾽ ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδ᾽ εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ᾽ οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.

6 *Μενάνδρου Θεοφορουμένῃ* (fr. 1 com. IV p. 134).

Ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων
μάντις τ᾽ ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ᾽ ἅμα.

7 *Μενάνδρου* (fr. 4 com. IV p. 198).

Ἆρ᾽ ἔστιν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων αἰτία
ἡ σύνεσις, ἂν ᾖ πρὸς τὰ βελτίω σοφή.

---

sine lemmate tamquam eiusdem auctoris Tr. p. 16, om. ceteri; ⟨τ⟩οῦ ἂν addit Voss. f. 102^r (quod praetervidit Gaisford), ubi praecedit ecl. 3, 14 Mein., item Sophocli tribuit Arsenii cod. Mosc. teste Gaisfordo. cum versu praegresso coniunxit personarum vicibus indicatis Meineke v. IV p. LIII, huic obsecutus est Nauck Soph. fr. 836 ed. sec. probo hanc rationem non propter testes infirmae auctoritatis sed quia prior versiculus sine altero in hoc capite locum non haberet ‖ 16 *ἡ ἀγαθὴ* Tr. Voss.

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 12 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 3, 11 Mein. sed om. 12), om. Tr.; *σοφοκλέους ἐν αἴαντι* Mac. recurrit Maxim. c. 2 p. 166 Gesn. (*Σοφοκλέους ἐν αἴαντι*) mel. Aug. IX 22 (*Σοφοκλέους*); Anton. I c. 8 p. 11 (*Σοφοκλέους*) ‖ 2 *ἐκ τῶνδε* — 6 *τάδ᾽ ἐστίν* om. Mac. Ant. ‖ 6 *εἰρκτέον* A Soph.: *εἰκτέον* M^d, inde vulg. ‖ 8 *κρατοῦσι* M^d Mac. Soph.: *φρονοῦσι* A ‖ 9 sq. om. Mac. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. MA, om. Tr.; *θεοφορουμένη* compend. MA ‖ 13 v. *τ᾽ ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ᾽ ἅμα* om. M ad *παμπλείστων* aberrans ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. A, lemmate una cum verbis *ἆρ᾽ ἔστιν ἀγαθῶν* omissis (cf. ecl. priorem) M, om. Tr. eidem versus exstant Orionis anth. I 15 *Ἐκ Ῥαπιζομένου* (-*νης* Schneidewin) *Μενάνδρου* ‖ 15 *πᾶσι πλείστων* Or.: *παμπλείστων* M^dA | *αἰτία* M^dA: *ἀξία* Or. minus recte: vide Cobet l. n. p. 80 ‖ 16 *ἂν* M^dA: *ἐν* cod. Or.

8 *Σοφοκλῆς Ἀλήτῃ* (fr. 97 N.²).

Ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον
κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρέτις.

9 *Μενάνδρου Ἰμβρίοις* (fr. 1 com. IV p. 141).

Οὐκ ἔστιν οὐδέν, πάτερ, ἐν ἀνθρώπου φύσει
μεῖζον λογισμοῦ· τῷ διαθέσθαι πράγματα
ἕκαστός ἐστιν καὶ λογίσασθαι κατὰ τρόπον
ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου, πάλιν
σύμβουλος ὁ λογισμῷ διαφέρων πάντ' ἔχει.

10 (3, 1 Mein.) *Αἰσχύλου* (trag. adesp. fr. 517 N.²).

Ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς.

11 (3, 1 Mein.) *Αἰσχύλου* (Aesch. fr. 390 N.²).

Ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. Tr.; *ἀλείτῃ* (*ἁλ-* M^d) M^d A ‖ 3 *κρεῖττον* A | *εὑρετίς* A: *εὑρετής* M^d; *εὑρέτις* Dindorf lex. Soph. p. 199 ‖ 4 ecl. cum lemm. MA (post ecl. 2, 8 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 3, 11 Mein.) sed hic omissis duobus versibus superioribus, om. Tr. codice Br confirmari videtur quadamtenus Meinekii suspicio versus in duo fragmenta (v. 1—2 et 3 sqq.) dispescentis . atque secutus essem Meinekii iudicium nisi *καὶ λογίσασθαι* ipse quoque haberet Br, non *τῷ λ.* quod exspectandum fuit ‖ 6 *τῶ* M^d: *τὸ* A ‖ 7 *καὶ λογίσασθαι* M^d Br: *λογίσασθαι* A ‖ 8 *ἡγεμών, δήμου πάλιν σύμβουλος* distinxit Br; *πόλει σύμβουλος* ci. Heimsoeth ind. lect. Bonn. aest. 1867 p. XIII ‖ 9 *ὁ λογισμῷ διαφέρων* Porson *tracts* p. 250: *ὁ διαφέρων λογισμῷ* M^d A Br. hoc retinens *βουλῆς* pro *σύμβουλος* coniecit Bentley quem secutus est Meineke ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 16 in capitis principio, om. MA. huc revocavi versum, quia cum quo coniunctus legitur apud Tr., is in MA exhibetur post ecl. 3, 9 Mein., vide ad eclogam proximam. neque igitur sedes eclogae neque lemma satis certa sunt, cum praesertim etiam Voss. f. 102^r soli versui *ὁ χρήσιμ' κτἑ.* praemittat lemma *⟨α⟩ἰσχυ* (λ superscr.). habet Euripideum potius characterem. Eur. fr. 519, 2 N.² comparat Gomperz, Arist. equ. 1120 Nauck ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 9 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 3, 5 Mein.), sine lemmate aut lemmate non iterato Tr. p. 16 (post ecl. 3, 1 Mein. v. 1) ‖ 13 *χρήσιμα* M^d A Mac. | *πολλὰ* M^d Mac.

12 (5, 11 Mein.: comici ignoti)

Ἡ χαρίεν ἔστ' ἄνθρωπος, ἂν ἄνθρωπος ᾖ.

13 (9, 23 Mein.) *Αἰσχύλου* (fr. 301 N.[2]).

Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

14 (3, 10 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 391 N.[2]).

Ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

15 (3, 16 Mein.) *Ἀγάθωνος* (inc. fab. fr. 20 p. 767 N.[2]).

Οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα.

16 (3, 17 Mein.: trag. adesp. fr. 518 N.[2])

Οὐχ ὡς νομίζεις, τὸ φρονεῖν εἶπας κακῶς.

---

1 ecl. sine lemm. hab. Tr. p. 16 post ecl. 3, 1 Mein., om. MA. ero errore ⟨τ⟩οῦ ἄν (τ superscr.) praemittit Voss. (Frob. p. 238) ubi praecedit , 1 Mein. recurrit versus inter Men. monost. 562, apud Clem. Alex. strom. III 3 p. 916 P. Alexandrum rhet. in Walzii v. VIII p. 480 Phoebamm. de g. in Walzii v. VIII p. 517 etym. m. p. 824, 41. cf. Galen. IX p. 815 K. || ᾗ Stob.: ὡς ceteri nisi quod ὡς vel ᾗ om. Alex. et Phoeb. | χάριν Tr. | ν Tr.: ὅταν Men. mon. Phoeb. ἔστ' ἂν Clemens ὅς τ' Alex. ὡς χαριέν ἐστ' νθρ. ὅταν (ὅς ἂν ed. min.) ἄνθρ. ᾖ scr. Meineke com. IV p. 372 ubi iquas vide testium discrepantias || 3 ecl. cum lemmate τοῦ αὐτοῦ l est *Aeschyli*) hab. MA (post ecl. 3, 1 Mein.), sine lemmate Tr. p. 16 ost ecl. 5, 11 Mein.), addito lemmate αἰσχύλ Br (post ecl. 3, 12 Mein.). eschylo tribuunt versum Anonymus dissert. tertia in Orellii opusc. sent. II p. 222 schol. Il. B 114 Eust. Il. p. 188, 43, sine poetae n. habet st. Il. p. 480, 43, ubi ἀγαθῆς legitur pro δικαίας || 5 ecl. cum lemm. ib. MA, lemmate omisso vel non iterato Tr. p. 16 post ecl. 9, 23 Mein.; ἰσχύλου temere Gaisford, inde Meineke || 6 τι ut scripserat Grotius : τοι A τε Tr. || 7 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 10 Mein.) isso lemmate aut non iterato Tr. p. 16 (post ecl. 3, 15 Mein.) || 8 ἐσφάλ-μεθα M[d]A: ἐπητέον Tr. frivola interpolatione et soloeca. vix autem veri mile apud ipsum Agathonem haec sese frigidius excepisse οὐ τῇ φρ., ῇ τύχῃ δὲ πειστέον. — οὐ τῇ φρ., τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα || 9 ecl. ib. lemmate omisso aut non iterato Tr. p. 16 (post ecl. 3, 16), om. MA. tificiosius hunc versum cum duobus proximis copulavit et ipsum quoque haeremoni dedit Grotius dict. poet. p. 16 (ibid. p. 519) cuius errorem im propagarunt Gaisford Meineke Nauck, etsi monuerat Gaisford non haerere hos versus. fundamentum igitur subtrahitur coniecturae Mad-

17 *Χαιρήμονος* (trag. adesp. fr. 518 N.[2] Chaerem. fr. 23 p. 788 N.[2]).

Τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον·
ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει.

18 *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως* (fr. 362 N.[2]).

Ὀρθῶς μ' ἐπήρου, βούλομαι δέ σοι, τέκνον,
φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσώσαι' ἂν πατρὸς
γνώμας φράσαντος, ἂν θάνω, παραινέσαι
κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ.
πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεών·
τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος
ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.
δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον
γνώμην προσάπτων, τὴν ἐναντίαν μέθες.

---

vigii (adv. cr. I p. 718) vel Lehrsii opinioni quae legitur mus. Rh. XXX p. 100 ‖ 10 *τό γε φρονεῖν* ci. Hermann *zeitschr. f. d. alterthumsw.* 1843 p. 638

1 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 16, omisso versu priore MA. acquievimus in ratione Trincavelliana, quia prior versiculus nec per se solus in hoc *περὶ φρονήσεως* capite locum habere poterit nec cum versu praegresso satis apte coniungi. versum *ὁ γὰρ φρονῶν κτλ.* Sophocli tribuit Apostolius cent. II 36, cuius erroris origo repetenda est ex Trincavelliano quodam exemplari male habito (cf. Tr. p. 16) vel Maximi c. 2 p. 166 Gesn. ubi legitur iste versus post eclogam Sophocleam 3, 5 Mein. ceterum si de duabus potius agitur eclogis, altera non integra servata esse censenda erit ‖ 2 Tzetz. iamb. 143 p. 514 ed. Kiessl. confert Nauck ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 16, sed ut tres tantum versus *φίλων δὲ τοὺς* (p. 197, 8) — *εἰργέτω στέγης* (p. 197, 10) servaverint MA. singulorum testimonia infra suo loco laudabimus. in lemmate fab. nom. om. Tr. ‖ 7 *κἀποσώσαις* Tr. Voss.: corr. Porson ‖ 8 *ἂν θάνω* Tr. Voss. | *παραινέσαι* tacite Gesn.[2] p. 76, inde vulg.: *παραινέσας* Tr. Voss. 11 *φρένας μὲν* tacite Gesn.[1] p. 20: *μὲν φρένας* Tr. Voss. ‖ 12 *τῷ τε* Voss., om. Tr.; *τῷ πλουσίῳ τε μὴ διδοὺς ⟨μεῖζον⟩ μέρος* temptabat Gesn.[1], inde vulg. ‖ 13 *εὐσεβῆ* corrector codicis Paris. 1985 teste Gaisfordo *κεὐσεβῆ* Boissonade ‖ 15 *προσάπτων* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *προσάπτειν* Tr. Voss. *πρόσαπτε* Madvig adv. cr. I p. 718 | *μέθες* Salmasius: *μίσει* Tr. Voss. *μεθείς* Musgrave et Madvig *στύγει* Boissonade

ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ᾽, ἢν βούλῃ πολὺν
χρόνον μελάθροις ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς
οἴκους ἐσελθόντ᾽ οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γάρ τό τ᾽ εὐγενὲς
⟨καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν.⟩
ἐν τῷ πένεσθαι δ᾽ ἐστὶν ἥ τ᾽ ἀδοξία,
κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ᾽ ἀτιμία βίου.
φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
τῇ σῇ πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης.
ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει.

---

1 v. ἀδίκως δὲ — (3) ἔχει σωτηρίαν iterantur flor. 94, 4 Mein. (Εὐρ. Ἐρεχθεῖ) | κτῶ in flor. 94 om. SMA | ἂν in flor. 94 SMA ‖ 2 τὰ γὰρ κακῶς ex flor. 94 recepit Meineke: τὰ δ᾽ ἀδίκως Tr. Voss.; τὰ γὰρ ἀδίκως ci. Grotius ‖ 3 ἐσελθόντ᾽ tacite Gesn.[1] quod fere habent libri rel. in flor. 94: εἰσελθόντ᾽ hoc loco Tr. Frob. | ἄγει pro ἔχει ci. Elter de cod. Phot. p. 40 ‖ 4 versus ἔχειν δὲ — ἀτιμία βίου (7) iterantur flor. 91, 22 Mein. (Εὐρ. Ἐρεχθέως) et 92, 2 Mein. (Εὐρ. Ἐρεχθεῖ) | ἔχειν τε flor. 91 ‖ 5 versum καὶ τοὺς — ἔχειν ex flor. 91 addidit Grotius dict. poet. p. 17 | ἔχειν flor. 91: ἀεὶ flor. 92 ‖ 7 κἂν ᾖ σοφός τις flor. 91 et 92: ἥ τ᾽ ἀνανδρία Voss. ἥ τ᾽ ἀνδρία Tr.; ἀνανδρία τε Gesn.[1], inde vulg. | μένει (pro βίου) flor. 92 ‖ 8 versus φίλους δὲ — (10) εἰργέτω στέγης quos praeter Tr., ut supra dixi, habent etiam MA, iterantur infra flor. 14, 3 Mein. (Εὐρ. Ἐρεχθεῖ); eosdem 'tragicam Meropam' dicentem facit Plutarchus de adul. et am. p. 63 A | φίλους hoc loco Tr. Voss. flor. 14 Plut.: φίλων hoc loco M[d]A quod frustra receperunt Gaisford et Meineke ‖ 10 πονηροὺς Stob. Plut.: λαλοῦντας ci. Matthiae λέγοντας Herwerden *revue de philol.* II p. 56 φλυάρους Maehly | κλῇθρον Nauck: κλεῖθρον libri Stob. Plut. ‖ 11 verba ὁμιλίας τε — (p. 198, 1) τίκτει λύπην multo iterantur integriora et rectiora flor. 115, 3 Mein. (Εὐρ. Ἐρεχθεῖ) sic: ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει· Ἀκόλαστα ⟨δ᾽⟩ ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον Μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς. sed ferenda videtur in Stobaeo interpolatio ista | iteratur versus inter Men. mon. 421 | ὁμιλίας δὲ rectius flor. 115 Men. mon. | γεραιτέρας flor. 115 Men. mon.: γεραιτέρους hoc loco Tr. Voss.; γεραιτέρων Meineke in Men. mon., cui obtemperavit Nauck in fragmentis Euripidis | φίλει flor. 115 Men. mon.: θέλε hoc loco Tr. Voss.; ἑλοῦ ci. Madvig adv. cr. I p. 718

[redacted]

βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην.
ἐξουσίᾳ δὲ μή ποτ' ἐντυχών, τέκνον,
αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν·
ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα.
καὶ τοὺς πονηροὺς μή ποτ' αὖξαν' ἐν πόλει·
κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος
ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα
σκιρτῶσιν ἀδίκως εὐτυχησάντων δόμων.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ,
καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι·
γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

19 *Θεόγνιδος* (1163—1164).

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀν
ἐν μέσσῳ στηθέων εὐξύνετος φύεται.

20 *Εὐριπίδου Πολυείδῳ* (fr. 634 N.²).

---

1 frustra corrigas *λύπην φέρει* vel *τίκτει βλάβην* (Men. mon. 2 versus *ἐξουσίᾳ δὲ* — (5) *αἰσχύνῃ τέκνα* iterantur flor. 17, 7 Mein. (*Ἐρεχθεῖ*) | *ἐξουσίαν* — *εὐτυχῶν* Tr. Voss. *ἐξουσίᾳ* — *εὐτυχὼν* (*ἐντ* voluit Tr.) S in flor. 17, 7; *ἐξουσίᾳ* — *ἐντρυφῶν* Kock veri sim. p. 3 *διωκάθειν* libri hic et flor. 17; *διωκάθῃς* Cobet coll. cr. p. 218 ‖ 4 *σίδηρον* mavult Nauck | *ἀνοχάς τ'* flor. 17 ‖ 5 *ἤν τις* flor. 17: *ἄν τ* Tr. Voss. ‖ 6 versus *καὶ τοὺς πονηροὺς* — (9) *εὐτυχησάντων δόμων* runt infra flor. 44, 4 Mein. (*Εὐρ. Ἐρεχθεῖ*) | *αὖξαν' ἐν πόλει* Mei *αὐξάνειν πόλει* Tr. Voss. *αὔξειν ἐν πόλει* flor. 44 ‖ 7 versus *γὰρ* — (9) *εὐτυχησάντων δόμων* sine p. et fab. nom. citat Pluta de Alex. fort. vel virt. p. 337 F | *κακοὶ* (ut flor. 44 Plut.) Frob.: *κ* Tr. *κακοῖς* sed *οι* a m. rec. Voss. ‖ 8 *πόλεος* tacite Gesn.¹ | *πόλεως* Tr. Voss. et libri flor. 44 | *ἐμπαίσαντες* ci. Herwerden *τιμάς τινας* Plut. ‖ 9 *ἀδόκητ'* pro *ἀδίκως* recte flor. 44 Plut. *χέρ'* tacite Gesn.¹ p. 22: *χεῖρ'* Tr. Voss. ‖ 11 *οὐ λίαν* ⟨*σ'*⟩ H 12 *ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ* Tr.: *οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ* Voss. ‖ 13 ecl. lemm. hab. MA, om. Tr. ‖ 14 *ἀνδρῶν* Theogn. ‖ 15 *μέσσω* Theognidis codices l m | *ἐν* (m *οὐ*) *συνετοῖς* Theogn., *εὐξυν* ci. Hartung. vide Cruegeri de Theognide dissertationis (Regim. a. p. 53 sq. ‖ 16 ecl. cum lemm. (*πολυείδω* vel *-δησ* M[d] *-δους* A) MA, fabulae nomine omisso poetae (post ecl. 18) non iterato Tr.

Ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν,
οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

21 *Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν* (21—26. 39 ed. Nauck).

Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
εἴργεσθαι σαυτόν· ψεῦδος δ' ἢν σοί τι γένηται,
πρᾴως εἶχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ πᾶσι τελείσθω·
μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ μήτε τι ἔργῳ
πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
πρῆσσε δὲ ταῦθ' ἅ σε μὴ βλάπτει· λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.

22 *Εὐριπίδου Πελιάσιν* (fr. 604 N.[2]).

Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

23 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 45 com. IV p. 248).

Ὅταν ἕτερός σοι μηδὲν ἔμπλεων διδῷ,
δέξαι τι μόριον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲ ἓν
τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται σοι πολύ.

---

1 *τὴν αὑτοῦ φύσιν* M^dA: *τοῖς αὑτοῦ φίλοις* Tr. ‖ 2 *πέφυκε πρὸς* MA: *πέφυκεν εἰς* Tr. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA Tr.; *ἐκ τῶν χρυσῶν ἐπῶν* om. Tr. ‖ 7 *δ' ἢν* (*δ' ἢν* Tr.) *τί σοι γένηται* M^d Tr. *δ' ἂν τι σοὶ γένηται* A: tacite transposuit Gesn.[1] p. 22, inde vulg.; *δ' ἤν πέρ τι λέγηται* Ps.-Pyth. ‖ 8 *εἶχε* M^dA Tr. | *παντὶ* Ps.-Pyth. ‖ 9 *μηδέ τι* A ‖ 10 *πρῆξαι* Tr. et Ps.-Pyth.: *πράξαι* M^d *πρᾶξαι* A | *τοι μὴ* om. A | *μὴ* om. M^d | versus quos post *βέλτερόν ἐστι* ante *πρῆσσε δὲ* habet Ps.-Pythagoras Stobaei consilio omissi sint an culpa librariorum, aegre diiudices. sunt tamen v. 32—38 ab hoc capite alieniores et v. 27 *βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου* iteratur quadamtenus versu 39 ‖ 11 *ταῦτα* M^d Tr. | *ἅ σε μὴ* M^dA Ps.-Pyth.: *ἃ μή σε* Tr. et Ps.-Pythagorae cod. Vindob. | *βλάπτει* M^d A *βλάπτῃ* Tr.; *βλάψει* Ps.-Pyth. ubi *βλάψῃ* cod. Vindob. alii ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 3, 21 Mein.) Br (post ecl. 9, 23 Mein.); fab. nomen om. Tr. Br. recurrit versus sine fab. nom. schol. Pind. Pyth. 2, 173 ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 17 (post ecl. 3, 22) sine lemm. Br (post ecl. 3, 9). iterat Maximus c. 8 p. 174 Gesn. (*Μενάνδρου*) ‖ 15 *μηδὲν* Br: *μὴ δὲ ἓν* M^d A Tr. | *ἔμπλεων* Nauck Philol. VI p. 422: *πλέον* M^d Tr. Br *πλέω* A; *τέλεον* Bentley ‖ 17 *λῷον* Nauck

24 *Πυθαγόρου.*

Ἰσχὺς καὶ τεῖχος καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ φρόνησις.

25 (3, 54 Mein.) *Ἀριστοτέλους* (fr. 57 Rose[3]).

Νόμιζε δὲ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τῷ πολλὰ κεκτῆσθαι γίγνεσθαι, μᾶλλον δ' ἐν τῷ τὴν ψυχὴν εὖ διακεῖσθαι· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸ σῶμα οὐ τὸ λαμπρᾷ ἐσθῆτι κεκοσμημένον φαίη τις ἂν εἶναι μακάριον, ἀλλὰ τὸ τὴν ὑγίειαν ἔχον καὶ σπουδαίως διακείμενον, κἂν μηδὲν τῶν προειρημένων αὐτῷ παρῇ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ψυχὴ ἐὰν ᾖ πεπαιδευμένη, τὴν τοιαύτην καὶ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον εὐδαίμονα προσαγορευτέον ἐστίν, οὐκ ἂν τοῖς ἐκτὸς ᾖ λαμπρῶς κεκοσμημένος, αὐτὸς μηδενὸς ἄξιος ὤν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 46 Pyth. Syr. 39; gnomol. Byz. 38 p. 172 Wachsm. (Pal. Bar. Vind.). de codice Vind. 199 f. 191r vide quae adnotavit Schenkl ‖ 2 *τοῦ σοφοῦ* Pyth. Vind. et gnomologii Byz. cod. Pal. | *ἐστὶ* pro *ἡ*, ut hexametrum efficeret, dubitanter coniecit Nauck *mél. gr.-rom.* III p. 585 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 18 post ecl. 3, 24 Mein. maior eclogae pars (*νομίζειν δεῖ* — p. 201, 7 *δεῖ νομίζειν*) recurrit Maxim. c. 17 p. 584 sq. Combef. flor. Laur. p. 225, 25 Mein. (*Ἀριστοτέλους*). protreptico fragmentum tribuerunt Rose l. c. Diels *archiv für gesch. der phil.* I p. 481 sqq. Hartlich *Leipz. stud.* X p. 268, dubitanter iam Bernays *die dial. des Ar.* p. 163 ‖ 4 *Νόμιζε δὲ* scripsi: *νομίζει δὲ* M[d] *νόμιζε* A *νομίζειν* Tr. p. 13 *νομίζομεν δὲ* Max. *νομίζειν δεῖ* flor. Laur.; *νόμιζε δὴ* Rose | *πολλοὺς* compend. flor. Laur. ‖ 5 *γίγνεσθαι* M[d]A Tr. *γίνεσθαι* Max. flor. Laur. | *μᾶλλον δὲ* (*δ'* A) *ἐν* M[d]A Max. flor. Laur.: *ἀλλ' ἐν* Tr. | *τὴν ψυχην* M[d] corr. A[2]: *τῇ ψυχῇ* A[1] Tr. Max. flor. Laur. ‖ 6 *οὐδὲ τὸ σῶμα* Tr.: *τὸ σῶμα* M[d]A Max. flor. Laur. | *τὸ* (ante *σῶμα*) attigit A[2] ut mox *τὴν* ante *ὑγ.* | *οὐ τὸ* M[d]A Max. flor. Laur.: *αὐτὸ τὸ* Tr., inde vulg. | *λαμπρᾶ ἐσθ.* fortasse breviatoris culpa nunc legi monet Buecheler. nam ipsum Arist. in his *ἐξωτερικοῖς* videri hiatum fugisse ‖ 7 *τις* (vel *τίς*) *ἂν* M[d]A[2] Max. flor. Laur.: *τις εὖ* A[1] *τις* Tr. | *ὑγίειαν* M[d] *ὑγίαν* A[1] *ὑγείαν* Tr. A[2] Max. flor. Laur. ‖ 9 *προειρημένων* libri nisi quod *παρακειμένων* Max.; *παραρτημάτων* temptat Bernays sed rectius ipse *προειρημένων* it[a] tuetur ut post v. *λαμπρᾷ ἐσθῆτι* simile aliquid interceptum esse pona[tur] | *ψυχὴν* M[d] Tr. Max. flor. Laur.: *ψυχὴ* A; *ἡ ψυχη* Rose ‖ 10 *ἐὰν* [ᾖ] *πεπαιδευμένη* libri nisi quod *ἔνεστιν ἰδεῖν πεπαιδευμένην* Tr. | *εἰς* pr[o] *καὶ* flor. Laur. | *τοιοῦτον* om. Max. ‖ 11 *προσαγορευταῖον* M[d] | *τοῖ[ς]* libri, sed *τις* Tr. Max. ‖ 12 *ἐκτὸς* M[d]A Max. flor. Laur.: *ἐκ τούτων* Tr

οὐδὲ γὰρ ἵππον, ἐὰν ψέλλια χρυσᾶ καὶ σκευὴν ἔχῃ πολυτελῆ φαῦλος ὤν, τὸν τοιοῦτον ἄξιόν τινος νομίζομεν εἶναι· ἀλλ᾽ ὃς ἂν διακείμενος ᾖ σπουδαίως, τοῦτον μᾶλλον ἐπαινοῦμεν. ὥσπερ γὰρ εἴ τις τῶν οἰκετῶν αὑτοῦ χείρων εἴη, καταγέλαστος ἂν γένοιτο, τὸν αὐτὸν τρόπον οἷς πλείονος ἀξίαν τὴν κτῆσιν εἶναι συμβέβηκε τῆς ἰδίας φύσεως, ἀθλίους τούτους εἶναι δεῖ νομίζειν. καὶ τοῦτο κατ᾽ ἀλήθειαν οὕτως ἔχει· τίκτει γάρ, ὥσπερ φησὶν ἡ παροιμία, κόρος μὲν ὕβριν, ἀπαιδευσία δὲ μετ᾽ ἐξουσίας ἄνοιαν. τοῖς γὰρ διακειμένοις τὰ περὶ τὴν ψυχὴν κακῶς οὔτε πλοῦτος οὔτ᾽ ἰσχὺς οὔτε κάλλος τῶν ἀγαθῶν ἐστιν· ἀλλ᾽ ὅσῳ περ ἂν αὗται μᾶλλον αἱ διαθέσεις καθ᾽ ὑπερβολὴν ὑπάρξωσι, τοσούτῳ καὶ πλείω καὶ μείζω τὸν κεκτημένον βλάπτουσι χωρὶς φρονήσεως παραγενόμεναι.

26 (3, 55 Mein.) *Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ἀσφάλιον περὶ φρονήσεως.*

Τὴν ἡγεμόν᾽ οὖσαν τῶν ἀρετῶν φρόνησιν καὶ χρωμένην αὐταῖς ὅλαις, καθάπερ ὄμμα νοερόν, τάξεις τε καὶ μέτρα αὐτῶν καὶ τὴν ἐγκαιροτάτην διάθεσιν εὖ διακοσμοῦσαν ἐπιδείκνυσιν ὁ λόγος ὑπ᾽ αὐγὰς ἐν τῷ παρόντι. αὕτη τοίνυν προηγουμένη μὲν παραδέχεται τὴν ἀπογέν-

---

| *λαμπρῶς* MdA² Max. flor. Laur.: *λαμπρος* A¹ Tr. | *κεκοσμένος* (sic) *λαμπρῶς* flor. Laur. | *δὲ* post *αὐτὸς* add. Max. flor. Laur.

1 *οὐδὲ* A² idque scripserat Meineke: *οὔτε* ceteri | *ἐὰν* MdA Max. flor. Laur.: *κἂν* Tr. | *ψέλλια ἔχῃ χρυσᾶ καὶ σκεύην* A ‖ 2 ⟨*αὐτὸς*⟩ *φαῦλος* ci. Meineke. 'saltem scribi oportuit *φαῦλος* ⟨*αὐτὸς*⟩ *ὤν*' Buecheler ‖ 3 *ἀλλ᾽ ὡς ἂν διακείμενος ᾖ ὁ σπουδαῖος* flor. Laur. ‖ 4 *αὑτοῦ* tacite Meineke fortasse non necessario: *αὐτοῦ* libri ‖ 7 *εἶναι τούτους* transponit A ‖ 13 *καὶ πλείω* Tr.: *πλείω* MdA ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 3, 54 Mein.) Br (post ecl. 3, 22 Mein.) | *ἐκ τῆς* — 16 *φρονήσεως* om. Tr. | *ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς προς ἀσφάλιον* (*ἀφάλιον* Md) MdA *ἐκ τῆς πρὸς ἀσφα*^λ *ἐπιστολῆς* Br | *Ἀσφάλειον* malebat Meineke sine iusta causa, cf. Synes. epist. 42 ‖ 17 *ἡγεμόν᾽ οὖσαν* A *ἡγεμονοῦσαν* Md Tr. *ἡγεμονεύουσαν* ex *ἡγεμονα ουσαν*, ut videtur, corr. Br¹ ‖ 18 *ὅλαις*] *ὕλαις* A ‖ 19 *ἐγκαιροτάτην* MdA Br *εὐκαιροτάτην* Tr. | *διακοσμοῦσαν ἐπιδείκνυσιν*, sed syll. *σαν ἐπι* nunc oblitteratae A ‖ 20 *ὁ λ.*] *ὅλον* Tr. | *ὑπ᾽ αὐγας* A (?): *ὑπαυγὲς* Md Tr. Br id est *ὑπ᾽ αὐγαῖς*

νησιν ἀπὸ τοῦ καθαροῦ καὶ τελείου νοῦ· γενομένη δ' οὕτως εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν ἀποβλέπει καὶ τελειοῦται ἀπ' αὐτοῦ μέτρον τε καὶ παράδειγμα αὐτὸν ἔχει κάλλιστον τῶν ἐν αὐτῇ πασῶν ἐνεργειῶν. εἰ δέ τίς ἐστι καὶ πρὸς θεοὺς ἡμῖν κοινωνία, διὰ ταύτης μάλιστα τῆς ἀρετῆς αὕτη συνίσταται, καὶ κατὰ ταύτην διαφερόντως πρὸς αὐτοὺς ἀφομοιούμεθα· ἀγαθῶν τε καὶ συμφερόντων καὶ καλῶν καὶ τῶν ἐναντίων διάγνωσις ἀπὸ ταύτης ἡμῖν πάρεστιν, ἔργων τε προσηκόντων κρίσις καὶ κατόρθωσις δι' αὐτῆς κατευθύνεται. καὶ συλλήβδην φάναι, κυβερνητική τις ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ὅλης ἐν αὐτοῖς διατάξεως ἀρχηγός, πόλεις τε καὶ οἴκους καὶ τὸν ἴδιον ἑκάστου βίον εἰς παράδειγμα τὸ θεῖον ἀναφέρουσα διαζωγραφεῖ κατὰ τὴν ἀρίστην ὁμοιότητα, τὸ μὲν ἐξαλείφουσα, τὸ δὲ ἐναπομοργνυμένη, τὰ δὲ ἀμφότερα συμμέτρως ἀπεικάζουσα. εἰκότως ἄρα καὶ θεοειδεῖς ἀπεργάζεται τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἡ φρόνησις.

27 (118, 9 Mein.) *Φωκυλίδου* (Ps.-Phoc. 111. 113 Bergk).

Πάντες ἴσον νέκυες, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
κοινὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.

---

1 *γενομένη* M[d]A Br, *γενομένου* Tr. ‖ 2 *τελειοῦται* Br: *τελεοῦται* M[d]A Tr. | *ἀπ'* M[d] Tr. Br: *ὑπ'* tacite Gesn.[2] p. 41, inde vulg.; de A haereo ‖ 3 *μέτρου τε* (vel *τὲ*) M[d] Br *μέτρον* A Tr. ‖ 4 *καὶ* ante *τῶν* add. Tr. | *ἐν αὐτῇ* Tr. Br, *ἑαυτῇ* M[d] *ἐν ἑαυτῇ* A | *ἐστὶ*] *ἔτι* Tr. | 7 *αὐτὴν* pro *αὐτοὺς* Tr. | *ἀγαθῶν γὰρ καὶ* ci. Wachsmuth ‖ 10 *αὐτῆς* M[d] Br: *αὐτὴν* A Tr. ‖ 11 *τοῖς ὅλοις* pro *τῆς ὅλης* Tr. | *αὐτῇ* pro *αὐτοῖς* A ‖ 15 *ἐναπομοργνυμένη*, sed *ν* in *ἐν* e corr. M[d] ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 19 (post ecl. 3, 55 Mein.) Voss. (cf. Frob. p. 239) f. 102[r] (post ecl. 3, 15 Mein.), om. MA. ad tertium igitur caput eclogam revocavi hanc et proximas temere per Gesn.[2] traiectas, de quibus cum cura exposui mus. Rh. XXXIX p. 524 sqq. Stobaei memoria non perspecta gravi errore lapsus est Bergk p. l.[4] II p. 96: conspirat Stobaeus cum eis Ps.-Phocylidei carminis libris qui vicinos collocant v. 111 et 113 non cum paucis illis (V 1 A 1) qui versum 112 *κοινὰ μέλαθρα* (vel sim.) *κτὲ.* interponunt ‖ 20 *ἴσοι* libri Ps.-Phocylidei haud pauci ‖ 21 *ξυνὸς* Ps.-Phoc., ubi *κοινὸς* Va V 124

28 (3, 26 Mein.: Ps.-Phoc. 125—130 Bergk)

Ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠερόφοιτον
ὄρνισιν, πολλὴν ταχυτῆτ' ἀλκήν τε λέουσι,
ταύροις δ' † αὐτοχύτοις κεράεσσιν, κέντρα μελίσσαις
ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγον δ' † ὅς ἐστιν ἄριστος
ἀνθρώπῳ νεῖμεν.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.

29 (5, 2 Mein.) † *Μενάνδρου* (Eur. fr. 959 N.²).

---

1 ecl. lemmate non iterato cum prioribus versibus coniunctam hab. Tr. p. 19 Voss., om. MA; *Φωκυλίδου* quod retinent Gaisford et Meineke addiderat Schow Gesneri traiectione deceptus. cf. monostichon *ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἀνθρώποις λόγος* apud Meyerum *Vrbin. samml.* p. 441. 443 ‖ 2 ante *ὅπλον* ex Ps.-Phoc. tacite addidit v. 124 *ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου* Gesn.² p. 37, inde vulg. | post *ἠερόφοιτον* distinguunt Tr. Voss. ‖ 3 *ὄρνισι(ν) πολλὴν* vel *ὄρνισι μὲν πολλὴν* Ps.-Phocylidis libri plerique: *λαγωοῖς πολλὴν* Tr. Voss. quod correctoris videtur pro *πολλὴν* aliquid temptantis vel glossatoris (*ἠερόφοιτον Ὄρνισιν, πολλὴν* [supra scr. *λαγωοῖς*] *ταχυτῆτ' κτἑ.*), sic expulsa est *ὄρνισιν* vox necessaria. *ὄρνησι πολλοῖς* Ps.-Phocylidis cod. Baroccianus *ὄρνισιν, πώλοις* recte Sylburg; *ὄρνισι μὲν πολλὴν* ex Ps.-Phoc. Gesn.² p. 37, inde vulg. | *δὲ* Ps.-Phocylidis cod. V¹ ‖ 4 *ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσι* Tr. Voss. et sic Ps.-Phocyl. nisi quod hic *κεράεσσιν, ταύροις δ' αὐτοχύτως κεράεσσιν* Ps.-Phocyl. cod. M, *ταύρως αὐτοχύτως κέρατα καὶ* V, et *αὐτοχύτως* etiam B; *ταύροις δ' αὐτοφυῶς κέρα ἐστίν* Grotius. latere taurorum epitheton sensit Bergk. *ταύροις δ' αὐχήεσσι κέρα καὶ κ. μ.* ci. Buecheler ‖ 5 *ἔδωκεν* Tr. Voss. | *λόγον δ' ὅς ἐστιν* (*ὅς ἐστιν* Voss. *ὅσ τις ἔστιν* Frob.) *ἄριστος ἀνθρώπῳ* (-ω Voss.) *νεῖμεν* Tr. Voss.: *λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι. τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος* ex Ps.-Phocylidis vulg. intulit Stobaeo Gesn.², inde vulg. at v. *λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος* hab. Ps.-Phocylidis libri Va B *λόγων* (supra scr. *λόγον*) *δὲ ὅς ἐστιν ἄριστον* M et v. *τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος*, quae ab hoc loco aliena esse dudum intellectum est, om. Ps.-Phocylidis Va M B A² ‖ 6 *ἀνθρ. νεῖμεν* interpreti tribuit Buecheler coniciens *λόγος δ' εἷς ἐστιν ἄ.* num *λόγος δ' ἔρυμ' ἐστὶν ἄριστον*? | post v. *νεῖμεν* eodem versu *βέλτερος* (*βέλτερος δ'* Voss.) *κτἑ.* Tr. Voss. | *σεσοφιμένος* Tr. ceterum eliminavi quem post v. *ἀνήρ* editores retinebant Ps.-Phocylidis v. 131 *ἀγροὺς — κυβερνᾷ* ex Gesn.²: ignorant Tr. Voss. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 19 post ecl. 3, 26 Mein., om. MA. praegressa videtur ecloga Menandri, certe

Ἐγὼ δ'
οὐδὲν πρεσβύτερον νομί-
ζω τῆς σωφροσύνης, ἐπεὶ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι.

30 (5, 3 Mein.: trag. adesp. fr. 356 N.²)

Φόβος [δὲ] τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.

31 (5, 4 Mein.: Eur. fr. 20 N.²)

Μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

Μενάνδρου alienum est etiam ab eis quae huic eclogae deinceps quasi eiusdem auctoris eclogae sine lemmate subiunguntur 5, 3. 4. 5. 6. 7. 8. 3, 3. 2, 7. 8 Mein. Euripidi tribuit ecl. *ἐγὼ δ' κτἑ.* fab. nomine non addito Plutarchus de audiendis poetis p. 36 C, nec casui dabis quod haec et novem proximae recurrunt ad unam omnes in eodem libro Plutarchi. immo qui composuit hoc corpusculum, aut gnomologio usus est Plutarchei perquam simili aut ipsum adiit Plutarchum. Plutarchei autem commentarii excerptum quoddam legitur infra flor. 20, 52 Mein. cur igitur ne lemmatis instruerem has eclogas aliunde adsumptis eoque potius inclino ut subditiciam esse censeam hanc decada, cuius non primae solum eclogae sed plurimae a capite *περὶ φρονήσεως* satis sunt alienae. licet enim concedendum sit intra priora tertii libri capita titulum ab ipso Ioanne interdum non nimis scrupulose respectum esse, tamen parum probabile videtur eum *φρονήσεως* capiti inseruisse laudem *σωφροσύνης* quod iam ante Gesnerum intellexit Volaterranus comment. urb. (Romae ed. a. 1506) f. 451ᵛ, de quo vide quae exposui mus. Rh. XXXIX p. 548 sq. si autem una alterave harum eclogarum in suspicionem venerit, idem valeat necesse erit etiam de Plutarcheis reliquis

3 *τᾶς σωφροσύνας* recte Plut. ‖ 4 *σύνεστι* Plut. ‖ 5 ecl. sine lemm. (vide ad ecl. priorem) hab. Tr. p. 19 post ecl. 5, 2 Mein., om. MA. in capi[te] *περὶ σωφροσύνης* legitur versus in codice Voss. f. 32ʳ, unde nihil effi[citur] de sede eclogae exposui mus. Rh. XXXIX p. 525. eadem enim exst[at] in eiusdem codicis capite *περὶ φρονήσεως* f. 102ʳ sic ut apud Fro[b.] p. 239. lemma *μενάνδρου* utrobique habet Voss. (Frob. p. 239) laps[u] aperto. sine poetae et fabulae nomine versum adfert Plutarchus l. p. 34 A ‖ 6 *δὲ* recte om. Plut., ferendum fortasse in Stobaeo ‖ 7 ec[l.] sine lemm. (vide ad ecl. 29) hab. Tr., om. MA. Menandro tribuunt Vos[s.] Frob., vide ad ecl. priorem. sine poetae et fab. nom. affert Plutarchus l. p. 34 D. iteratur infra flor. 93, 9 Mein. (*Εὐρ. Αἰόλῳ*). sine fab. nomen hab[et]

32 (5, 5 Mein.: Soph. fr. 755 N.²)

Οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.

33 (5, 6 Mein.: Eur. fr. 841 N.²)

Αἰαῖ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή.

34 (5, 7 Mein.: Eur. fr. 892 N.²)

Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνον,
Δήμητρος ἀκτῆς, πώματός θ' ὑδρηχόου;

35 (5, 8 Mein.: trag. adesp. fr. 352 N.²)

---

etiam Athen. IV p. 159 c, sine poet. et fab. nom. Sextus empir. p. 660, 27 p. 663, 20 Gregor. Naz. v. 2 p. 210 C || 9 *καὶ* hoc loco libri et Greg. Naz.: *χὠ* vel *καὶ ὁ* ceteri ut flor. 93

1 ecl. hab. Tr., om. MA; etiam ad hunc versum lemma *μενάνδρου* pertinere volunt Tr. Voss. arteque eum iungunt cum prioribus, vide ad ecl. 29. *Σοφοκλέους* nomen servavit Plutarchus l. c. p. 27 F | 2 *ἐπ' ἔργων* mavult Wecklein; *ἀπ' ἀρχῶν μὴ κ. τέλη κ.* F. G. Schmidt *krit. stud.* I p. 273 || 3 ecl. hab. Tr., om. MA; tamquam Menandri prioribus adnectunt Tr. Voss. Frob., vide ad ecl. 29. omisso poetae et fab. nomine adfert Plutarchus l. c. p. 33 E, item de virtute morali p. 446 A; sine lemm. etiam Gregorius Palamas prosop. p. 16 ed. Iahn. ad Euripidis Chrysippum refert versus Albinus isag. Plat. dogm. c. 24 || 4 *τόδ' ἤδη θεῖον* Tr. Plut. p. 33 *τὸ δὴ θεῖον* Plut. p. 446 *τὸ θεῖόν ἐστιν* vel *τὸ δὲ θεῖον ἐν* Albinus; *τόδ' ἤδη δεινὸν* ci. F. G. Schmidt *krit. stud.* II p. 460 haud male || 5 *ἴδῃ* Tr. Voss. || 6 ecl. hab. Tr., om. MA; lemmatis ratio in Tr. Voss. Frob. eadem est atque priorum, vide ad ecl. 29. sine poetae nomine habet Plutarchus de audiendis poetis p. 36 F, item de Stoicorum repugn. p. 1043 E, ex Euripide offert Plut. de Stoicorum repugn. p. 1044 B (cf. 1044 F). eandem sed locupletiorem ex Euripide Athenaeus IV p. 158 e Gellius n. a. VI 16, 7; Sextus emp. p. 661, 1 et Eust. Il. p. 868, 33; sine poetae nom. Musonius Stobaei flor. 40, 9 Mein. || 7 *ἐπεὶ τί δεῖ*] *τίνος γε δεῖ* Plut. p. 36 codex D *καίτοι τί δεῖ* Eust. *τί γαρ δέοι* Eust. | *βροτοῖσι* om. Eust. | *δυεῖν* Plut. p. 36 Gell. et codex S in Stob. flor. 40 | *μόνον*] *μόνην* Tr. *μόνοιν* Voss. *μόνων* M in Stob. flor. 40 ubi *μόνον* corr. in *μόνων* S || 8 *πόματος* Tr. Voss. *πόματος* in *πώματος* corr. libri flor. 40 *καὶ πόματος* pro *πώματός θ'* Plut. p. 1043 et 1044 || 9 ecl. hab. Tr. p. 19, om. MA; Menandro quasi continuant coniungentes cum prioribus Tr. Voss. Frob., vide ad ecl. 29. sine lemmate legitur supra I 3, 8 p. 53, 18 Wachsm. et apud Plut. de audiendis poetis p. 23 E

[redacted]

Εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβάς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς.

36 (3, 3 Mein.: Eur. fr. 972 N.[2])

Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς, κρείσσονες πεφυκότες.

37 (2, 7 Mein.: Aesch. fr. 156 N.[2])

Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

38 (2, 8 Mein.: trag. adesp. fr. 4 N.[2])

Τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος, ἔνθα κερδανεῖς.

39 (5, 17 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 130 N.[2]).

Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων
οὐ πώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

40 (5, 18 Mein.: Eur. fr. 654 N.[2])

Δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου,
ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

---

1 *εἱμαρμένων* Tr. Frob. | *γὰρ* pro *δὲ* Plut. ‖ 2 *βροτούς* Stob. I 3, 8 ‖ 3 ecl. hab. quasi Menandream cum superioribus coniunctam Tr. p. 19 (vide ad ecl. 29), om. MA. *Εὐριπίδου* nomen servavit Plutarchus qui affert hos versus de audiendis poetis p. 20 F. respicit Plutarchus de defectu oraculorum p. 431 A ‖ 5 *κρείττονες* Tr. sicut Plut. fortasse igitur ferendum est in Stobaeo ‖ 6 ecl. hab. sine lemm. prioribus adhaerentem Tr. p. 19 (vide ad ecl. 29), om. MA. sine poetae et fab. nomine affert Plutarchus de audiendis poetis p. 17 B, item de communibus sent. p. 1065 E. *Αἰσχύλου* nomen tradidit Plato reip. II p. 380 A quem exscripsit Eusebius praep. ev. XIII p. 643 C ‖ 7 *θεὸς μὲν ⟨αὐτὸς⟩ αἰτίαν* ci. Nauck ‖ 8 *δόμα* et *θέλει* Tr. ‖ 9 ecl. hab. prioribus sine lemmate adiunctam Tr. p. 19, om. MA, vide ad ecl. 29. ad Ixionem tragici nescio cuius poetae referendos esse versus docet Plutarchus qui eclogam affert de audiendis poetis p. 18 E ‖ 11 *κερδανεῖς* Tr. sicut Plut.: *κερδανεῖ* Nauck. nihil mutandum *ubi lucrum facies* ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 19 post ecl. 2, 8 Mein., om. MA. recurrit ecloga flor. 112, 4 Mein. (*Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας*). Persei esse verba docet Ammonius Valck. p. 25: *Εὐριπίδης τὸν Περσέα εἰσάγει λέγοντα 'τὰς — παθεῖν'* ‖ 13 *τὰς γὰρ συμφορὰς* Tr. Voss. | *πεπραχότων* Ammon. ‖ 14 *ὀρροδῶν* SM in flor. 112 ‖ 15 ecl. hab.

41 (3, 49 Mein.) *Ἐκ τοῦ Πλουτάρχου Εἰ ἡ τῶν μελλόντων πρόγνωσις ὠφέλιμος* (fr. XV, 1).

Ἀλλὰ μὴν ἡ φρόνησις οὐ σωμάτων ἀλλὰ πραγμάτων ὄψις ἐστί, πρὶν ἐν αὐτοῖς γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον, ὅπως ἄριστα χρήσεται τοῖς ἀπαντῶσι καὶ προστυγχάνουσι, παρέχουσα διασκοπεῖν τὸ μέλλον. τὸ μὲν οὖν σῶμα πρόσω μόνον ὠμμάτωται, τοῖς δ᾽ ὄπισθεν τυφλόν ἐστιν ἀτεχνῶς· ἡ δὲ διάνοια καὶ τὰ παρῳχημένα βλέπειν τῇ μνήμῃ πέφυκεν. ὁ γὰρ ἐγκαθήμενος ἀεὶ καὶ οἰκουρῶν γραμματεὺς ἐν ἡμῖν, ὥς φησιν ὁ Πλάτων, οὗτός ἐστι, καὶ προγεγονὲς ἐνταῦθα τῆς ψυχῆς εἴτε μέρος εἴτε ὄργανον, ᾧ τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεται φερομένων καὶ φυλάττει καὶ ἵστησι καὶ κυκλοποιεῖ τὸ παρῳχημένον ἐπιστρέφουσα, καὶ συνάπτουσα τῷ παρόντι, καὶ παραρρεῖν εἰς τὸ ἄπειρον οὐκ ἐῶσα καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἄγνωστον.

42 (3, 50 Mein.) *Θεοφράστου* (fr. CLII ed. Wimmer).

Χρὴ τοίνυν τὸν μέλλοντα θαυμασθήσεσθαι περὶ τὸ

---

lemmate *Εὐριπίδου* non iterato Tr., om. MA. recurrit ecloga infra flor. 19, 3 Mein. (*Εὐρ. ἐκ Πρωτεσιλάου*). sine fab. nom. versus citat Plutarchus de libris educ. p. 10 B ‖ 17 *ὁ* om. Tr.

1 ecl. cum lemm. hab. MA Br (post ecl. 3, 55 Mein.) Tr. p. 19 (post ecl. 5, 18 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 3, 1 Mein.); *ἐκ τοῦ* (sic) *Πλουτάρχου* — 2 *ὠφέλιμος* MA *Πλουτάρχου* (compend. Br) nec plura Tr. Br Mac. malim *Πλ. ἐκ τοῦ Εἰ κτἑ.* eclogae pars prior (*ἀλλὰ μὴν* — 8 *τῇ μνήμῃ πέφυκεν* recurrit Maxim. c. 2 p. 182 Rib. (*Plutarchi*) ‖ 3 *ἀλλὰ μὴν* — 6 *τὸ μέλλον* om. Mac. ‖ 5 *χρήσεται* M^d Tr. Br: *χρήσηται* A | *ἀπαιτῶσι* M sed *ω* in *ου* corr. M² | *παρέχουσι* Tr. ‖ 6 *οὖν* om. Mac. qui mox *ὠμάτωται* ‖ 7 *δὲ* M^d Br Mac. | *ὄπισθε* Br | *ἀτεχνῶς* Tr.: om. M^dA Br Mac. Max. fortasse recte ‖ 9 v. *ὁ γὰρ ἐγκαθήμενος* usque ad fin. om. MA Br Mac. Max. ‖ 10 *ἐν ἡμῖν* Cobet mnemos. IX p. 107: *ἐν μίνῳ* Tr.; *ἐν μίνῳ* ex *ἐν μένωνι* corruptum ex margine irrepsisse opinatus erat Gesn.² p. 40 mrg, itaque seclusit verba Meineke | *Πλάτων*] Phileb. p. 39 A | *προγεγονὸς* Madvig adv. cr. I p. 720: *προγέγονας* Tr. ‖ 11 *ᾧ* Madvig: *ὃ* Tr. ‖ 12 *φερομένων* tacite Gesn.¹ p. 24, inde vulg.: *φερόμενον* Tr. ‖ 13 *κύκλον ποιεῖ* Tr.: corr. Madvig | *παρῳχημένον* tacite Gesn.¹, inde vulg.: *παρωχειμένον* Tr. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 20

θεῖον φιλοθύτην εἶναι, μὴ τῷ πολλὰ θύειν, ἀλλ
πυκνὰ τιμᾶν τὸ θεῖον· τὸ μὲν γὰρ εὐπορίας, τὸ δ'
τητος σημεῖον. ἔπειτα γονεῖς γηροτροφεῖν καλῶς
⟨τ'⟩ ἐκείνων βουλήσεσι τὸν αὑτοῦ βίον εὐπειθῆ κ
σκευάζειν. ὁ γὰρ μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ τῶν τε τῆς φύ
τῶν τε τῆς πόλεως νόμων ὀλιγωρῶν ἀμφοτέρους
τῆς δικαιοσύνης τρίπους παραβέβηκε. καὶ μὴν και
ναικὸς καὶ παίδων ἐπιμελητέον καλῶς καὶ φιλανθρώ
οἱ μὲν γὰρ εἰς τὸ γῆρας ἀμείβονται ταῖς θεραπεία
δ' ἐν ταῖς νόσοις καὶ ταῖς καθ' ἡμέραν οἰκονομίαις
δώσει τὴν εὐεργεσίαν. . . . . ἐάν τινι συμβάλλειν ἀν
ῃ, μετὰ τοῦ βεβαίου πειρῶ τοῦτο πράττειν· φρονιμωτ
γὰρ ἀνδρὸς δανείσαντα φρονίμως ἀπολαβεῖν φιλικά
συναλλάξαντα φιλανθρώπως κομίσασθαι φιλαπεχθημ

43 (3, 51 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 201 Mullach

Φρονήσιος ἔργον ⟨τὸ⟩ μέλλουσαν ἀδικίην φυλάξασ
ἀναλγησίης δὲ τὸ γενομένην μὴ ἀμύνασθαι.

44 (3, 45 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς[, τί φρόνησις, εἶπεν 'εὐα

---

1 *ὅσιον* ci. Wachsmuth ‖ 3 *γονᾶς* Tr. | *καλῶς ταῖς τ' ἐκ* tacite Gesn.[2] p. 24, inde vulg.: *καλῶς ταῖς ἐκείνων* A Tr. *κα ἐκείνων* M[d] fortasse recte, sed vide 7 ‖ 4 *αὐτοῦ* M[d]A Tr.; corr. (per litt.) | *εὐπηθῆ* Tr. ‖ 7 *παραβέβηκε(ν)* M[d] Tr.: *παρεβεβήκει* A *μὴν* usque ad fin. om. MA, suppl. A[2] in marg. superiore ex exe Trinc. ‖ 10 *ἀποδίδωσι* mavult Buecheler ‖ 11 ante *ἐάν* lacunam Buecheler | *ἐάν τινι* Tr. A[2]: *ἐὰν δέ τινι* tacite Gesn.[1], inde vulg. *φρονιμωτέρου* Cobet mnemos. IX p. 107: *φρονιμοτάτου* Tr. -ω A[2]. sed vide ne *φρονιμωτέρου* aut in proximis *φρονίμως* gnon sit eclogam titulo *περὶ φρον.* cupidius accomodantis. an *ὁσιωτ* ‖ 13 *ἢ* Tr. A[2]: *οὐ* tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 15 ecl. cum lemm. ha Tr. recurrit ecloga Maxim. c. 2 p. 183 Rib. (*Δημοκρίτου* cod. Lips.) *τὸ* addidi coll. v. 17 ‖ 17 *τὸ γενομένην* M[d] *το γενόμενον* A Tr.; *μένην* (non *τὴν γενομένην* ut unus ex Schowii libris interpolatis) mrg ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 3, 51 Mein.) Br (po 3, 49 Mein.) ‖ 19 seclusi vetus emblema quod neque per se aptum discrepat cum proximis. prudentiae tribuit quidam sciolus quod t rantiae est, cf. Ps.-Plat. def. p. 411 E *σωφροσύνη . . . εὐαρμοστί εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονὰς καὶ λύπας.* frust

[redacted]

στία ψυχῆς'. Σωκράτης ἐρωτηθείς], τίνες φρόνιμοι, εἶπεν 'οἱ μὴ ῥᾳδίως ἐξαμαρτάνοντες'.

45 (3, 56 Mein.) *Περιάνδρου.*

Περίανδρος ἐρωτηθείς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε 'φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου'.

46 (3, 57 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 17 Mull.).

Αἱ μεγάλαι τέρψιες ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται.

47 (3, 58 Mein.) *Πλάτωνος* (Phaedr. p. 239 A—B).

Φθονερὸν δὴ ἀνάγκη εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνουσιῶν ἀπείργοντα καὶ ὠφελίμων, ὅθεν ἂν μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο, μεγάλης αἴτιον εἶναι βλάβης, μεγίστης δὲ τῆς ὅθεν ἂν φρονιμώτατός [τις] εἴη. τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὄν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ ἀνάγκη πόρρωθεν εἴργειν, περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονηθῆναι.

48 (3, 59 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (epist. 2 p. 493 Herch.).

Πέφυκε ξυνιέναι εἰς τὸ αὐτὸ φρόνησίς τε καὶ δύναμις μεγάλη· καὶ ταῦτα ἄλληλα ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ συγγίνεται.

49 (3, 60 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Ὑπομίμνησκε σεαυτὸν ὅτι πάντες ἄνθρωποι μέγιστον

---

qui duas potius eclogas constituere malit | *εἶπεν εὐαρμοστία* M[d]A Br: *εὐαρμοστία εἶπε* Tr., inde vulg. illud praetuli, ne dirimeretur *εὐαρμοστία ψυχῆς* ‖ 1 *σωκράτης* (*ὁ αὐτὸς* Tr.) *ἐρωτηθεὶς τίνες φρόνιμοι* (*τί φρόνησις* M[d]) M[d]A Tr.: *τίνες δὲ φρόνιμοι* Br | *εἶπεν οἱ μὴ ῥαδίως* M[d]: *οἱ μὴ ῥαδίως* A Br *οἱ μὴ ῥᾳδίως εἶπεν* Tr., inde vulg.

8 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 3, 45 Mein.) lemmate omisso Br (post ecl. 3, 61 Mein.); *Περίανδρος* Tr. cf. Ps.-Is. ad Demon. 40 p. 10 e ‖ 4 *ἐν* om. A | *εἶπε*(*-εν* M[d]) M[d]A Tr.: *ἔφη* Br ‖ 5 *φρένες ἀγαθαὶ* M[d]Tr. Br: *ἀγαθαὶ φρένες* A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. Tr., om. MA ‖ 7 *θέρψεις* Tr.: corr. Orelli opusc. sent. et mor. I p. 506 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 20, om. MA. recurrit intra amplius excerptum flor. 64, 42 Mein. ‖ 12 *μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο* flor. 64 Plat.: *μάλιστα ἀνὴρ γένοιτο* Tr. ‖ 13 *φρονιμώτατος* flor. 64 Plat.: *φρονιμώτατός τις* Tr. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 56 Mein.) Tr. (post ecl. 3, 58 Mein.); *τοῦ αὐτοῦ* Tr.: *πλάτωνος* MA ‖ 19 *ξυγγίγνεται* Ps.-Plat. ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 107 Pyth. Syr. 84 ‖ 21 *σαυτὸν* Pyth. Vind.

ἀγαθὸν τὴν φρόνησιν εἶναι λέγουσιν, ὀλίγοι δέ εἰσιν ο τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τοῦτο κτήσασθαι εὐτονήσαντες.

50 (3, 61 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, πολλὰ τῶν φίλων αὐτῷ πεμ πόντων, ἐπειδὴ μηδὲν δεχόμενος ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῇ Ξανθίππης ηὐθύνετο, ἔφη 'ἂν τὰ διδόμενα πάντα ἑτοι μως λαμβάνωμεν, οὐδ' αἰτοῦντες τοὺς διδόντας ἕξομεν

51 (3, 62 Mein.) *Διογένους.*

Ἔφη τις τὸν Διογένην ἀνόητον εἶναι· ὁ δὲ 'ἀνόητο μὲν οὐκ εἰμί' ἔφη 'τὸν δὲ αὐτὸν ὑμῖν νοῦν οὐκ ἔχω'.

52 (3, 63 Mein.)

Διογένης πωλούμενος ἐν Κορίνθῳ, ἐρομένου τοῦ κη ρυκος 'τί ἐπίστασαι;' 'ἀνθρώπων' ἔφη 'ἄρχειν'. καὶ κῆρυξ γελάσας 'μέγα ἐπιτήδευμα πωλῶ, εἴ τις θέλ πρίασθαι κύριον'.

53 (3, 64 Mein.) *Γαΐου ὑπὲρ δεσποτῶν.*

Σωφρονέστερον δὲ οἶμαι τοῦ μετὰ τὸ παθεῖν ἐγκα λεῖν τὸ πρὶν παθεῖν φυλάξασθαι τὸ μὴ παθεῖν.

---

3 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 21 (post ecl. 3, 59 Mein.) lemma non iterato (post ecl. 3, 45 Mein. i. e. Socratis apophthegma) Br. r currit ecloga gnomol. Vatic. 486 ‖ 4 *Σωκράτης ὁ φιλόσοφος* MA Tr *ὁ αὐτὸς* Br; *Σωκράτης* (om. *ὁ φ.*) gnomol. Vat. ‖ 5 *ἐπειδὴ* M[d] Tr *ἐπεὶ* A Br gnomol. Vat. | *δραξάμενος* pro *δεχ.* gnomol. Vat. | *ἐπὶ τού* om. gnomol. Vat. ubi *ὑπὸ Ξ.* pro *παρὰ τῆς Ξ.* ‖ 6 *Ξανθίπης* M[d] Br | *ηὐθύνε* gnomol. Vat.: *εὐθύνετο* libri Stobaei | *ἔφη* libri ut tamen post *λαμβάν μεν* ponatur in Br: *ἔφη· βλέπε* gnomol. Vat. | *πάντα* om. gnomol. Vat 7 *δώσοντας* ut coniecerat Nauck (per litt.) gnomol. Vat. ‖ 8 ecl. c lemm. hab. MA Tr. ‖ 10 *αὐτὸν ὑμῖν νοῦν* M[d] Tr.: *αὐτὸν νοῦν ἡμ* (*ὑμῖν* A²) A ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato M Tr. addito lemm. (post ecl. 3, 62 Mein.) sine lemmate Mac. Chrys. (post ecl. 3, 49 Mei cf. Laert. VI 29. 74 Gellius II 18 ‖ 12 *διογένης πωλούμενος* M Ma *πωλούμενος* A Tr. ‖ 13 *ἐπίστασαι* M[d] Tr.: *ἐπίσταται* A Mac. | ἔ Tr.: om. M[d]A Mac. ‖ 14 *εἶπε* ante *πωλῶ* add. Mac. fortasse rect 16 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 3, 63 Mein.) Br (post e 3, 56 Mein.); *ὑπὲρ δεσποτῶν* om. Tr. Br. recurrit corp. Par. 512 578 Elt. (*Γαΐου* utrobique) ‖ 18 *φυλάξεσθαι* Par. loco priore | om. M[d] Br

54 (3, 65 Mein.) *Διονυσίου* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 175 F).

Ξένου τινὸς ἰδίᾳ φράσειν φάσκοντος αὐτῷ, ὅπως προειδήσει τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ἐκέλευσεν εἰπεῖν. ὃ δὲ προελθὼν ‘δός’ ἔφη ‘μοι τάλαντον, ἵνα δόξῃς μεμαθηκέναι τὰ σημεῖα τῶν ἐπιβουλευόντων’. ἔδωκεν οὖν θαυμάζων τὴν μέθοδον τοῦ ἀνθρώπου.

55 (3, 66 Mein.) *Χρυσίππου.*

Χρύσιππος ὁ Στωϊκὸς ἔφη τὴν διάνοιαν εἶναι λόγου πηγήν.

56 (3, 67 Mein.) *Σωκράτους.*

Ὥσπερ οἱ ἐν εὐδίᾳ πλέοντες καὶ τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα ἔχουσιν ἕτοιμα, οὕτως οἱ ἐν εὐτυχίᾳ φρονοῦντες καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ἡτοιμάκασι βοηθήματα.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 3, 64 Mein.) sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 3, 63 sed om. 64 Mein.). fontem Stobaei indicavit Wyttenbach l. s. c. cf. Polyaen. V 2, 3 ‖ 3 *διονύσιος ξένου τινὸς* Mac. | *Ξένου δέ τινος* Ps.-Plut. | *ἰδίαν* Tr. | *φράσιν* Tr. Mac. | *αὐτῷ καὶ διδάξειν ὅπως* Ps.-Plut. ‖ 4 *προειδήσει* Gesn.² p. 42 mrg Ps.-Plut.: *προειδήσῃ* M^d A Mac. *προφοβήσει* Tr. | *ὁ δὲ* M^d A Tr.: *ἐπεὶ δὲ* Ps.-Plut. ‖ 5 *προελθὼν* A (sed post *τάλαντον*), Tr. Mac.: *προσελθὼν* M^d Ps.-Plut. | *ἔφη* M^dA Tr. Mac., *εἶπε* Ps.-Plut. | *μεμαθηκέναι* M^dA Tr. Mac., *ἀκηκοέναι* Ps.-Plut. ‖ 6 *ἔδωκεν οὖν θαυμάζων τὴν μέθοδον τοῦ ἀνθρώπου* M^dA Tr. Mac., *ἔδωκε προσποιούμενος ἀκηκοέναι καὶ θαυμάζειν τὴν μέθοδον τοῦ ἀνθρώπου* Ps.-Plut. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. ‖ 9 *ἔφη* Tr.: *ἔφησε* (*-σεν* M^d) M^dA ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. recurrit sententia corp. Par. 38 Elt. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 106 p. 183 Wachsm. (Pal. 84 Bar. 101 Mon. 53 Leid. 53); Demoph. simil. Pyth. 24; Georgid. p. 108, 5. cf. Seneca de ira II 31, 5 *semper futurum aliquid, quod te offendat, existima: gubernator numquam ita totos sinus securus explicuit, ut non expedite ad contrahendum armamenta disponeret* ‖ 13 *οὕτω καὶ ἡ ἐν* pro *οὕτως οἱ ἐν* A | *εὐτυχίᾳ* libri Stob. corp. Par. Mon.: *εὐτυχίαις* Pal. Bar. Leid. Demoph. Georg. | *φρονοῦντες* om. Mon. | *εὖ* post *φρον.* add. corp. Par. ‖ 14 *ἐν ἀτυχίᾳ* pro *πρὸς τὴν ἀτυχίαν* A | *τὴν* om. Pal. | *ἡτοιμάκασι* (*ἑτοιμ.* Tr. p. 21) libri Stob. corp. Par.: *ἑτοιμάζουσιν* gnom. Byz. Demoph. Georg. | *παθήματα* pro *βοηθ.* Tr.

57 (3, 68 Mein.) *Ἡροδότου ἱστορίας ζ'* (VII 16).
Ἶσον ἐκεῖνο, ὦ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ κέκριται φρονέειν τε εὖ καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ ἐθέλειν πείθεσθαι.

58 (3, 69 Mein.) *Ἡροδότου ἱστορίας γ'* (III 52).
Σὺ δὲ μαθὼν ὅσῳ φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶν ἢ οἰκτείρεσθαι, ἅμα τε ὁκοῖον ἐς τοὺς τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι, ἄπιθι ἐς τὰ οἰκεῖα.

59 (3, 70 Mein.) *Πλάτωνος Νόμων ιβ'* (p. 963 C).
Οἷον ὅτε τέτταρα ἐφήσαμεν ἀρετῆς εἴδη γεγονέναι δῆλον ὡς ἓν ἕκαστον ἀνάγκη φάναι, τεττάρων ὄντων. — Τί μήν; — Καὶ μὴν ἕν γε ἅπαντα ταῦτα προσαγορεύομεν· ἀνδρείαν γὰρ φαμὲν ἀρετὴν εἶναι, καὶ τὴν φρόνησι ἀρετήν, καὶ τὰ δύο τἆλλα, ὡς ⟨ὄντως⟩ ὄντα οὐ πολλὰ ἀλλ' ἓν τοῦτο μόνον ἀρετήν. — Πάνυ μὲν οὖν. — Ἧ μὲν τοίνυν διαφέρετον αὐτοῖν τούτω τὼ δύο καὶ δύ' ὀνόματα ἐλαβέτην καὶ τὰ ἄλλα, οὐδὲν χαλεπὸν εἰπεῖν· ᾗ δὲ ἓν ἀμφοῖν ἐπωνομάσαμεν ἀρετὴν καὶ τοῖς ἄλλοις, οὐ εὐπετὲς ἔτι. — Πῶς λέγεις; — Οὐδὲν χαλεπὸν ὅ γε λέγω δηλῶσαι· διανειμώμεθα γὰρ ἀλλήλοις τὴν ἐρώτησιν κα ἀπόκρισιν. — Πῶς αὖ φράζεις; — Ἐρώτησόν με, τί ποτε

1 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 3, 67 Mein.) Br (post ecl. 3, 64 Mein.); *ἱστορίας ζ'* om. Tr. Br. iteratur corp. Par. 579 Elt. (*ἡροδότου* sic); Eustath. Il. B p. 238 ‖ 2 *ἐκεῖνο* et mox *παρ' ἐμοὶ* om. Eust. 4 ecl. cum lemm. hab. MA, lemmate non iterato Tr. ‖ 5 *ὅσω* M[d] Her. *ὅσον* A Tr. | *κρέσσον* M[d] Her.: *κρεῖσσον* A Tr. Herodoti non nulli 6 *ὁκοῖον* A Tr. *οἰκεῖον* M[d]: *ὁκοῖόν τι* Her. ‖ 7 *ἐς* Her.: *εἰς* M[d] A Tr. | *οἰκεῖα* M[d] A Tr.: *οἰκία* Her. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. *νόμων ιβ'* om. Tr. ‖ 9 *ἐφήσαμεν* M[d] A Tr. ut Platonis haud pauci *ἔφαμεν* Platonis ceteri ‖ 10 *τεττάρων γε ὄντων* Plat. personarum vices significavi hic et deinceps ‖ 11 *ἅπαντα ταῦτα* reposui ex Platone *αὖ πάντα ταῦτα* M[d] Tr. *αὖ ταῦτα πάντα* A ‖ 12 *ἀνδρείαν* M[d] Tr.: *ἀνδρίαν* A ‖ 13 *ὄντως* addidi ex Platone ‖ 15 *δύο ὀνόματα* M[d] A Tr. 16 *εἰπεῖν* M[d] A Plat.: *εἶπεν* Tr., inde vulg. | *ᾗ* A Tr. Plat.: *εἰ* M[d] 17 *ἓν* M[d] Plat.: *ἐν* A Tr. ‖ 18 *εὐπετὲς ἔτι* M[d] A Plat.: *εὐπετές ἐστι* Tr. 19 *διανειμώμεθα* A Tr. Plat.: *διανεμόμεθα* M[d] ‖ 20 *αὖ* M[d] A Plat. *οὖν* Tr. | *ἐρώτησόν με* A ut videtur et Plat.: *ἐρώτησον μὲν* M[d] Tr.

ἐν προσαγορεύοντες ἀρετὴν ἀμφότερα δύο πάλιν αὐτὰ προσείπομεν, τὸ μὲν ἀνδρείαν, τὸ δὲ φρόνησιν. ἐρῶ γάρ σοι τὴν αἰτίαν, ὅτι τὸ μέν ἐστι περὶ φόβον, οὗ καὶ τὰ θηρία μετέχει τῆς ἀνδρείας, καὶ τά γε τῶν παίδων ἤθη τῶν πάνυ νέων· ἄνευ γὰρ λόγου καὶ φύσει γίγνεται ἀνδρεία ψυχῇ· ἄνευ δὲ αὖ λόγου ψυχὴ φρόνιμός τε καὶ νοῦν ἔχουσα οὔτ' ἐγένετο πώποτε, οὔτ' ἔστιν, οὐδ' αὖθίς ποτε γενήσεται, ὡς ὄντος ἑτέρου. — Ἀληθῆ λέγεις.

60 (3, 71 Mein.: scriptoris nescio cuius)

Πῶς γάρ, ὦ φίλε, δύναιτο ἄν τις ἀρχόμενος ἀπὸ δόξης ψευδοῦς ἐπί τι τῆς ἀληθείας καὶ μικρὸν μέρος ἀφικόμενος κτήσασθαι σχεδὸν φρόνησιν; Οὐδαμῶς.

61 (3, 72 Mein.) Σωκράτους.

Ὥσπερ εἰς κενὸν σκάφος τὸ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἕρμα δεῖ προσεμβάλλειν.

62 (3, 73 Mein.)

---

2 προσείπομεν Md Tr. Plat.: προσείπωμεν A ‖ 3 τὸ tacite ex Platone Gesn.[1] p. 26, inde vulg.: ὅ Md A Tr. ‖ 4 ἀνδρείας Md Tr.: ἀνδρίας A | ἴθη Tr. ‖ 6 ἀνδρεία Md Tr.: ἀνδρία A ‖ 7 πώποτε Md Tr.: ποτε A ‖ 9 ecl. sine lemm. hab. Tr. p. 22 post ecl. 3, 70 Mein., om. MA. Πλάτωνος ex ecloga priore iterat Gaisford sed libro non indicato. dubitavit iam Meineke ‖ 11 ἐπί τι Buecheler: εἴη Tr.; μηδὲ τῆς ἀληθείας κατὰ μικρὸν μέρος ἐφικόμενος ci. Halm lect. Stob. p. 24, καὶ τῆς ἀληθείας μηδὲ (μηδ' ἐπὶ Meineke v. IV p. LIV) μικρὸν μ. ἀφικ. proposuerat Gesn.[3] p. 43 mrg ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 3, 70 Mein.) omisso lemmate Tr. (post ecl. 3, 71 Mein.). navigationis similitudo fere Stoicum commentarium redolet aut Cynicum hic ut alibi, velut supra p. 37, 5. 41, 9. 55, 4 ‖ 14 post v. εἰς κενὸν σκάφος desiderari putant quod simile esse vult vacui lintris. τὸν βίον suppleri iubet Meineke v. IV p. LIV τὸν ἄνθρωπον Cobet mnemos. IX p. 99. sed potuit praecedere, et Εἰς τὴν εὐτυχίαν ὥσπερ εἰς κ. σκ. τὰ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἕρματα δεῖ προβάλλειν offertur ὁμοιώμ. ed. Elt. n. 41 | τὸ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἕρμα (ἕρμα Md) Md A: τὰ ἀπο τῆς φρονήσεως ἔργματα Tr. ‖ 15 προεμβάλλειν Cobet fortasse recte ‖ 16 ecl. habet lemmate non iterato MA, sine lemm. Tr. cum priore cohaeret in M. recurrit corp. Par. 580 Elt. (Σωκράτους)

Ὁ φρόνιμος ὥσπερ εἰς ὁδὸν τὸν βίον οὐ τὰ πολλοῦ ἄξια συντίθησιν ἐφόδια, ἀλλὰ τὰ ἀναγκαιότερα.

63 (3, 74 Mein.) *Κρίτωνος ἤτοι Δαμίππου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ φρονήσεως καὶ εὐτυχίας* (fr. 1 phil. Gr. II p. 25 Mull.).

Φρόνασις καὶ εὐτυχία ὧδε ἔχοντι ποτ' ἄλλαλα. φρόνασις μὲν τὸ ῥητὸν καὶ λόγον ἔχον· τεταγμένον γάρ τι καὶ ὡρισμένον ἐντί· εὐτυχία δὲ τὸ ἄρρητον καὶ τὸ ἄλογον· ἄτακτον γάρ τι καὶ ἀόριστόν ἐντι. καὶ τὸ μὲν ἀρχᾷ καὶ δυνάμει πρᾶτον, τὸ δὲ ἀρχᾷ καὶ δυνάμει δεύτερον· τὸ μὲν γὰρ κυβερνῆν καὶ ὁρίζεν πέφυκε, τὸ δὲ κυβερνῆσθαι καὶ ὁρίζεσθαι. λαμβάνοντι μάν τοί γε συναρμογὰν ἀμφότερα, φρονάσιος καὶ εὐτυχίας ἐς ταυτὸ συνδραμοίσας. αἰεὶ γὰρ δεῖ τὰν μὲν ῥητὰν καὶ λόγον ἔχοισαν φύσιν ἔχεν ὃ περανεῖ τε καὶ συντάξει, τὰν δὲ ἄρρητον καὶ ἄλογον ἔχεν ὑφ' ᾧ περανθήσεταί τε καὶ συνταχθήσεται. ἔχει γὰρ οὕτως ὁ λόγος κατὰ πάντων, ὅ τε τᾶς ἀπείρω φύσιος καὶ τᾶς περαινοίσας. τὰ μὲν γὰρ ἄπειρα φύσιν ἔχει περαίνεσθαί τε καὶ συντετάχθαι ὑπὸ τῶν λόγον ἐχόντων αἰεὶ καὶ φρό-

---

1 *ὁ φρόνιμος* om. corp. Par. | *εἰς* ante v. *τὸν βίον* male iterant Schowii libri interpolati, reiecit Meineke v. IV p. LIV ‖ 3 ecl. hab. Tr. p. 22, om. MA. lemma suppeditant M A ante proximae eclogae verba *ὁ δὲ αὐτὸς τρόπος κτἑ.* (p. 216, 3), cum Tr. praemittat nihil nisi hoc *Κρίτωνος ἤτοι δαμίππου εὐτυχία.* sed conferatur Stob. II 8, 24 p. 157, 20 Wachsm. ubi *φρονήσιος* minus recte Vsener. *πυθαγορίου* M[d] A ‖ 10 'imo *δυνάμι*, quae forma ubique his scriptoribus reddenda est' Meineke v. IV p. LIV. poteram monere ad p. 60, 18. 62, 11, sed vide Ahrens de dial. dor. p. 231 sq. | *δεύτερον* cod. Paris. 1985 a prima manu, ut testatur Gaisford: *ὕστερον* Tr. vide p. 38, 3 adn. | 11 *ὁρίζειν* Tr.: tacite ut solet corr. Canter ap. Galeum opusc. myth. p. 698 ‖ 13 *εὐτυχίης* Tr.: corr. Canter | *ἐς* Canter: *εἰς* Tr. ‖ 14 *ἔχεν* tacite Gesn.[1] p. 28, inde vulg.: *ἔχον* Tr. | *ὃ περανεῖ τε* tacite Gesn.[2] p. 43, inde vulg.: *ὅπερ ἀνεῖται* Tr. ‖ 15 *τὰν δ'* rectius Canter | *ὑφ' ὠ* Tr.; *ὑφ' ᾧ* operarius Gesn.[1], inde vulg. ‖ 16 *περανθήσεται* Meineke: *περασθήσεται* Tr. ‖ 17 *ἀπείρω* maluit Meineke: *ἀπείρου* Tr. ‖ 19 *τῶν* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *τὸν* Tr. | *ἀεὶ* Tr.

ιασιν· ὕλας γὰρ καὶ οὐσίας ἔχοντι τάξιν· τὰ δὲ περαίνοντα [τε], ἐξ αὐτῶν συντετάχθαι τε καὶ ὡρίσθαι· τέχνας γὰρ καὶ αἰτίας ἐνεργατικᾶς ἐπέχοντι τάξιν.

64 (3, 75 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. 2 phil. Graec. II p. 25 Mull.).

Ἁ δὲ συναρμογὰ ταυτᾶν τᾶν φυσίων κατ' ἄλλα καὶ ἄλλα γινομένα μεγάλαν καὶ ποικίλαν πεποίηκε τὰν διαφορὰν τῶν συναρμοσμένων. ἔν τε γὰρ τᾷ τῶ ὅλω περιοχᾷ ⟨ἁ⟩ συναρμογὰ ἀμφοτερᾶν [συναμφοτέρων] τᾶν φυσίων, τᾶς τε ἀεικινάτω φύσιος καὶ τᾶς ἀειπαθέος, κόσμος ἐντί· ἄλλως γὰρ οὐκ ἐνεδέχετο σῴζεσθαι τό τε ὅλον καὶ τὸ πᾶν, μὴ συναρμογὰν ἔχοντος τῶ γεννατῶ ποτὶ τὸ θεῖον καὶ τῶ ἀειπαθέος ποτὶ τὸ ἀεικίνατον. ἔν τε τῷ ἀνθρώπῳ ἁ συναρμογὰ τῶ ἀλόγω μέρεος τᾶς ψυχᾶς ποτὶ τὸ λόγον ἔχον, ἀρετά. οὔτε γὰρ ἐν τούτοις ἐνδέχεται στάσιος ἐοίσας ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν ἀποτελεσθῆμεν ἀρετάν. καὶ ἐν πόλει δὲ τῶν μὲν ἀρχομένων ποτὶ τὼς ἄρχοντας ἀποτελεῖ κράτος καὶ ὁμόνοιαν·

1 an ἐπέχοντι coll. v. 3? | τὰ δὲ περαίνοντα tacite Gesn.[1], inde vulg.: τὰ δὲ περαίνοντά τε Tr. ‖ 2 αὐτῶν Cobet mnemos. IX p. 106: αὐτέων Tr. αὐτῶν Mullach ‖ 3 ἐνεργετικᾶς tacite Mullach ‖ 4 ecl. hab. MA Tr.; ἐν ταυτῷ Tr., de lemmate librorum MA vide ad ecl. priorem ‖ 6 Ἁ δὲ συναρμογὰ — (p. 216, 3) κοινὸν ἀμφοτέρων om. MA | ταυτᾶν Meineke: ταύταν Tr. | φυσίων Canter l. c. p. 699: φύσιον Tr. | κατ ἄλλα καὶ ἄλλα Tr.: ἄλλα καὶ ἄλλα vel κατ' ἄλλα ἄλλα ci. Meineke v. IV p. LIV ‖ 8 malim συναρμογμένων | τῶ ὅλω Nauck: τῶν ὅλων Tr. ‖ 9 ἁ addi voluit Meineke v. IV p. LIV | ἀμφοτέρων tacite Meineke qui ἀμφοτερᾶν coniecit v. IV p. LIV: συναμφοτέραν συναμφοτέρων Tr.; συναμφοτέρων tacite Gesn.[1], inde vulg. | φυσίων Canter: φύσιων Tr. ‖ 10 φύσιος secludi vult Meineke v. IV p. LIV ‖ 11 οὔ κα (pro οὐκ) Meineke v. IV p. LIV, οὔκεν praeiverat Halm lect. Stob. p. 42. tu vide Krueger gr. spr. 53, 2, 7 ‖ 13 ἀεικίνατον tacite Gesn.[1], inde vulg.: ἀκίνατον Tr. ‖ 15 ἀρετά tacite Gesn.[1], inde vulg.: ἀρετὰν Tr. fortasse ἀρετά ἐντι coll. v. 11 | οὐδὲ ci. Buecheler ‖ 16 ἐοίσας Meineke: ἐούσας Tr. malim ἐάσας vel ἐάσσας. cf. p. 81, 15 adn. | ἐν ἀμφ.] 'συναμφοτέροις? an ἐν — μέρεσιν ab excerptore additum ut 10 τᾶς τε — ἀειπαθέος?' Buecheler ‖ 17 πόλι Meineke | τῶν μὲν ⟨ἀρχόντων ποτὶ τὼς ἀρχομένως, τῶν δ'⟩ ἀρχομένων Buecheler ‖ 18 post ἀρχομένων inseri vult ἁ συναρμογὰ Hirschig misc. philol. p. 184

τὸ μὲν γὰρ ἄρχεν ἴδιον τῶ κρέσσονος, τὸ δ' ἄρχεσθαι ἴδιον τῶ χερήονος, τὸ δὲ κρατὲν καὶ ὁμονοὲν κοινὸν ἀμφοτέρων. ὁ δὲ αὐτὸς τρόπος τᾶς ἐπὶ τῶ ὅλω καὶ τᾶς ἐπὶ τῶ οἴκω συναρμογᾶς συντίθεταί τε καὶ συντάσσεται σπωδᾶς καὶ παιδιᾶς ποτὶ λόγον ἐς τὸ αὐτὸ συνδραμοίσας, καὶ λύπας δὲ καὶ ἁδονᾶς, καὶ εὐτυχίας καὶ ἀτυχίας. χρήζει γὰρ ὁ βίος τυγχάνεν καὶ ἀνέσιος καὶ ἐπιτάσιος, καὶ σκυθρωπότατος καὶ διαχύσιος, καὶ εὐτυχίας δὲ καὶ ἀτυχίας. ἃ μὲν γὰρ συνέχεν καὶ συνάγεν δύναται τὸν νόον ἐς τὰν εὐμαχανίαν καὶ ἐς τὰν φρόνασιν, ἃ δ' ἄμπαυσιν καὶ διάχυσιν παρεχόμενα καινότερον καὶ εὔψυχον αὐτὸν αὖ παρασκευάζοντι ποτὶ τὰς πράξιας. αἰ δέ κα τὸ ἓν τούτων ἐνδυναστεύῃ κατὰ τὸν βίον, ἁτερομερής τε καὶ ἁτεροκλι-

---

1 *ἄρχειν* Tr.: corr. Canter | *κρείσσονος* Tr.: corr. Canter ‖ 2 *ἴδιο* Buecheler: *ῥᾶον* Tr.; *ἔργον* Halm lect. Stob. p. 42 et Iacobs exemplari Gesneriani quod possedit margine | *χερήονος* scripsi: *χείρονος* Tr. ‖ 3 *ἐπὶ τῶ ὅλω* Hirschig: *ἐφόλω* M[d] *ἐφ' ὅλω* A Tr. ‖ 4 *τᾶς ἐπὶ τῶ οἴκω συναρμογᾶς* tacite Gesn.[3] p. 43, inde vulg.: *ἐπὶ τὰς τῶ οἴκω συναρμογὰ* (*συναρμογασ* sine acc. M[d]) M[d] A *ἐπὶ τᾶς ᾧ οἴκῳ συναρμογᾶς* Tr. *βίω* pro *οἴκῳ* coniecit Hirschig. an *οἰκίῳ*? sed *τᾶς ἐφ' ὅλω καὶ ἑκάστω βίω συναρμογᾶς, ⟨ὃς⟩ συντ.* sufficere putat Buecheler | post *συναρμογᾶς* fortius distinxerunt Hirschig et Meineke; *συντίθεταί τε ⟨γὰρ⟩ καὶ* praeterea mavult Hirschig | *συντίθεταί τε καὶ συντάσσεται* M[d] A: *συντίθεταί τε καὶ συντίθησιν* Tr. ‖ 5 *σπωδᾶς* (*σπωδὰς* iam Gaisford) Hirschig: *ἐπωδὰς* libri; *σπουδὰς* Valckenaer | *παιδιᾶς* Hirschig: *παιδείας* M[d] A Tr. ‖ 6 *ἁδονὰς* (*ἡδ-* Tr.) M[d] A Tr.: corr. Hirschig | *ἀτυχίας* M[d] A: *ἀτυχήματα* Tr. p. 23 ‖ 7 *τυγχάνεν* Canter l. c. p. 700: *τυγχάνειν* M[d] A Tr. ‖ 8 *εὐτυχείας* Tr. | *δὲ* om. A ‖ 9 fort. *δύνανται*, sed vide 12 | *νόον* corr. A[1] una fere litt. ante *νόον* erasa ‖ 10 *εὐμαχανίαν — φρόνασιν* M[d] Tr.: *εὐμηχανίαν — φρόνησιν* A | *ἃ δ'* (vel *ἁ δ*) — *παρεχόμενα* M[d] A: *αἱ δ' — παρεχόμεναι* Tr. | *ἄμπαυσιν* ex *ἀνάπαυσιν* corr. A[2] ut videtur *καὶ διάχυσιν* secludi vult Meineke v. IV p. LIV ‖ 11 *αὐτὸν αὖ* Gaisford duce A ubi *αὐτὸν* supplevit alia manus in margine: *αὐτὸ* (om. *αὖ*) M[d] Tr. ‖ 12 *παρασκευάζοντι* Tr.: *-άζουσι* M[d] *-άζοντι* e *-άζονται* corr. A[2]; malim *παρασκευάζεν* (sc. *δύναται*) | *αἰ δέ κα τὸ* quod scribendum esse mihi adnotaveram occupavit Cobet mnemos. p. 107 sq.: *εἰ δὲ καὶ τὸ ἓν* M[d] A *εἰ δὲ ἓν* Tr. ‖ 13 *ἐνδυναστεύοι* M[d] Tr.: corr. Cobet | *ἑτερομερής τε καὶ ἑτεροκλινὴς* M[d] A Tr.: correxi

[redacted]

; γίνεται ὁ βίος, ὅκα μὲν ἐπὶ τὸ σκυθρωπόν τε καὶ λυπὸν καταφερόμενος, ὅκα δὲ ἐπὶ τὸ ἀνειμένον καὶ ῦφον· ἁ δὲ συναρμογὰ τούτων ἁπάντων ὀφείλει γίνεαι ποττὰν φρόνασιν· αὕτα γὰρ ἁ διενεργοῦσα ἐντὶ τό ἄπειρον καὶ τὸ περαῖνον ἐν ταῖς πράξεσι, διόπερ καὶ ν ἀλλᾶν ἀρετᾶν αὕτα ἁγεμών ἐντι καὶ μάτηρ. πᾶσαι ρ ποτὶ τὸν λόγον καὶ νόμον τὸν ταύτας συναρμοσμέναι καὶ συντεταγμέναι τυγχάνοντι. περαίνεται δὴ ὁ λόγος η μοι κατ' εὐθεῖαν· τὸ γὰρ ἄλογον καὶ τὸ ῥητὸν ἐν σιν ἕνι, καὶ τὸ μὲν ὁρίζει καὶ περαίνει, τὸ δ' ὁρίζεται ὶ περαίνεται· τὸ δ' ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν συγκείμενον τῶ τε ὅλω καὶ τῶ παντὸς συναρμογά ἐντι.

65 (3, 76 Mein.) Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ εὐδαίμονος (fr. 11 phil. Graec. I p. 556 Mull.).

Φρόνιμος δὲ ἀνὴρ οὕτως ἂν μάλιστα γένοιτο· φύσιος

---

1. 2 ὅκα Tr.: ὄκκα M[d] ὅκκ[α] A; 'rectius ὀκὰ' Meineke ‖ 2 praefortasse ἀνειμένον ⟨τε⟩ καὶ κοῦφον ‖ 3 γίνεσθαι M[d]: γίγνεαι A Tr. ‖ 4 ποττὰν scripsi: ποτὰν M[d] ποτὶ τὰν A Tr. | φρόνασιν Tr.: φρόνησιν A | αὕτα ci. Meineke v. IV p. LIV: αὐτὰ libri | ἁ Tr. pl. A[2]: om. M[d] | διενεργοῖσα (ut voluit iam Canter et Schow) Mullach: εργοῦσα M[d] A Tr. | ἐντὶ Tr.: ἐντὶ M[d] ἐστὶ A ‖ 5 πράξεσι libri: ξεσι Meineke v. IV p. LIV. malim πραξίεσσι ‖ 6 ἀλλᾶν Meineke l. c.: αν libri | αὕτα ci. Gaisford: αὐτὰν M[d] αὕτ' ἂν A Tr. αὕτα καὶ mavult neke αὕτα γ' Buecheler | ἁγεμών ἐντι Tr.: ἀγεμὼν ἐντι M[d] ἡγεμών A[1] ἁγεμών ἐστι A[2] ‖ 7 fort. συναρμογμέναι ‖ 8 τυγχάνοντι M[d] Tr. χάνοντας A ϊ superscr. A[2] | δὲ pro δὴ ci. Gesn.[2] p. 44 mrg ‖ 10 πᾶσιν A Tr.; formam πάντεσσιν habet Ps.-Archytas p. 58, 23. 66, 9 | ἕνι i: ἐντί (poterat ἔντι) tacite Canter l. c. p. 700 ‖ 12 ἁ τῶ τε scripsi: τῶ M[d] αὐτ[ω] τῶ A sed ἅτε supra lineam et in margine addidit A[2] τῷ Tr. temere hunc locum attigit Wyttenbach animadv. in Plutarchi um de sera numinis vindicta p. 558 F | ὅλω καὶ τῶ M[d] A: ὅλῳ καὶ Tr. ‖ 13 ecl. hab. M A Tr., lemma integrum sed πυθαγορίου ut ent M A Ἀρχύτου πυθαγορείου nec plura Tr. ‖ 16 δὲ om. Tr. p. 23 | τως A Tr.: οἷτοσ M[d] quo confirmatur ex parte quod coniecit Halm

πρᾶτον εὐστόχω τε καὶ μναμονικᾶς καὶ φιλοπόνω τυχών, ἐν λογισμοῖς τε καὶ μαθημάτεσσι καὶ ταῖς ποτ' ἀκρίβειαν θεωρίαις εὐθὺς ἐκ νέω γυμνάσαιτο τὰν διάνοιαν, φιλοσοφίας ἁπτόμενος ὀρθᾶς, μετὰ δὲ ταῦτα ἐθέων τε καὶ νόμων καὶ βίων ἀνθρωπίνων ἐμπειρίαν λάβοι. δύο γάρ ἐντι ἐξ ὧν τῶ φρονίμω διάθεσις παραγίνεται, ὧν τὸ μέν ἐντι ἕξιν μαθηματικάν τε καὶ γνωστικὰν λαβέν, τὸ δὲ θεωρήματα καὶ πράγματα πολλὰ ἐπελθέν, τὰ μὲν καὶ αὐτὸν ἰδόντα, τὰ δὲ καὶ δι' ἀτέρω τινὸς τρόπω κατανοήσαντα. οὔτε γὰρ ὁ ἐν λογισμοῖς καὶ μαθημάτεσσι καὶ ταῖς ποτ' ἀκρίβειαν θεωρίαις εὐθὺς ἐκ νέω γυμνάσας τὰν διάνοιαν ἱκανός ἐντι ποτὶ φρόνασιν· οὔθ' ὁ τούτων μὲν ἀπολειφθείς, ἐν⟨δ'⟩ ἀκροαμάτεσσι πολλοῖς

---

lect. Stob. p. 43 οὗτος ἂν μ. γένοιτο, ὃς φύσιος πρᾶτον κτέ. contra servato οὕτως vocabulo εἰ (voluit αἰ: cf. v. IV p. LIV) φύσιος πρᾶτον κτέ. scripsit Meineke | κα pro ἂν coniecit Meineke; scribendum οὕτω κα

1 εὐστόχω M^d Tr.: εὐστόχ[ου] A | μναμονικᾶς Tr.: μναμονικῶς M^d μνημονικᾶς A ‖ 2 μαθημάτεσσι A: μαθημάτεσι Tr. μαθήμασι M^d ‖ 3 ἐκ νέων M^d A Tr.: corr. Hirschig ‖ 4 μετὰ δὲ ταῦτα ἐθῶν (ἐθέων rectius Buecheler) τε καὶ νόμων καὶ βίων ἀνθρωπίνων Cobet mnemos. IX p. 108: μετὰ δὲ ταύτας θεῶν τε (τὲ M^d) καὶ (καὶ om. Tr.) νόμων καὶ βίων ἀνθρωπίνων (ἀνθρωπίνων βίων A) M^d A Tr. ‖ 5 λάβοι ex emend. Schowii codices B. C. (vide mus. Rh. XLI p. 60): λάβῃ (vel -ῃ) M^d A Tr. ‖ 6 γάρ ἐντι Tr.: γάρ τι ἔντι M^d γὰρ ἐστὶν A ‖ 7 ἐντι Tr.: ἔστιν M^d ἐστὶν vel ἔστ' ἦν A | μαθηματικάν Tr.: μαθηματικήν M^d A | γνωστικὰν Tr.: -ὴν M^d A | λαβεῖν M^d A Tr.: corr. Canter l. c. p. 701 ‖ 8 θεωρήματα M^d Tr. θεώρημα A[1] sed τ superscr. A[2]; ἀκροάματα ci. Wachsmuth coll. 13 | ἐπελθέν, τὰ μὲν Cobet mnemos. IX p. 108: ἐπελθόντα μὲν M^d A Tr. ‖ 9 καὶ (ante αὐτ.) seclusit Cobet praeter necessitatem | δι' ἀτέρω scripsi: διετέρω M^d δι' ἑτερ[ου] A δι' ἑτέρω Tr. | τρόπω M^d Tr.: τόπου (vix τόπω) A[1] τρο[π]΄ in margine A[2] ‖ 11 μαθημάτεσσι A: μαθημάτεσι M^d Tr. | νέων libri: vide ad 3 ‖ 12 ἐντι Tr.: ἐστι M^d A sed hac verborum collocatione ποτὶ φρόνασιν ἱκανός ἐστι A ‖ 13 ἐν ἀκρ. δὲ π. (debuit ἐν⟨δ'⟩ ἀκρ. π.) Gesn.[1] p. 28, inde vulg. | ἀκροαμάτεσσι et mox πραγμάτεσσιν sed ut litterae ιν evanuerint A: ἀκροαμάτεσι et πραγμάτεσιν M^d Tr.

καὶ πραγμάτεσσιν ἀναστρεφθείς. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τῷ καθ' ἕκαστα κρίνεν τυφλὸς ἐγένετο τὰν διάνοιαν· ὁ δ' ἐν τῷ καθόλω θεωρὲν αἰεί. καθάπερ ⟨γὰρ ἔνι⟩ ἐπὶ τῶν λογισμῶν τὰ μέρεα συντιθέντας τὸ ὅλον ἐξ αὐτῶν λογίζεσθαι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων δύναται ὁ μὲν λόγος τὰν καθόλω θεωρίαν ὑπογράφεν, ἁ δ' ἐμπειρία καθ' ἕκαστα κρίνεν.

[66 (deest Mein.: Bacchyl. fr. *9 p. I.[4] III p. 571)

Βακχυλίδης δὲ τὴν Νίκην γλυκύδωρόν φησι καὶ ἐν πολυχρύσῳ Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένην κρίνειν τέλος ἀθανάτοισί τε καὶ θνητοῖς ἀρετῆς.]

CAPVT IV.

ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΣΥΝΗΣ.

1 Σοφοκλέους (inc. fab. fr. 837 N.[2]).

Ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον,
ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ.

---

1 ἀνα in voce ἀναστρεφθεὶς evanuit in A | ἐν hic et in proximis deleri iubet Cobet l. c. | κατέκαστα Tr. || 2 κρίνεν Md Tr.: κρίν' (id est -ειν) A || 3 θεωρὲν Md Tr.: θεωρ' A | ἀεί libri | γὰρ ἔνι addidi, et γὰρ suppleverat iam Gesn.[1]; erit fortasse qui praeferat ἔντι ex usu Ps.-Pythagoreorum | τὸν λογισμὸν A || 4 συντιθέντας (συντεθέντας Md) libri: συντιθεὶς temere Gesn.[1], inde vulg. e vulgata pendet etiam Schowii interpolatio || 5 οὕτως Md || 6 ὑπογράφεν Md Tr.: ὑπογράφειν A || 7 κρίνεν Md: κρίνειν A Tr. || 9 sqq. 'Βακχυλίδης — ἀρετῆς. Stobaeus cap. περὶ φρονήσεως' Fulvius Vrsinus carm. novem illustr. fem. p. 206: omittunt libri nobis noti et editiones omnes. error videtur subesse Vrsini, certe satis aliena haec verba sunt a capite περὶ φρονήσεως | γλυκύδωρον Vrs. versus sic constituit Neue: Νίκα γλυκύδωρος . . . Ἐν πολυχρύσῳ δ' Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρίνει τέλος Ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς || 12 Capitis quarti eclogas offerunt MA Tr., et hic quidem paulo plures quam illi, omittit quod semel moneo S (vide p. 3 adn. 2). nonnullae exstant in Br et Mac. Chrys. raro adscivi Voss. inscriptionem ut Photius habent MA Tr. Br Mac., numerum δ' addunt MA Mac., de Tr. vide mus. Rh. XXXIX p. 398. ordinem eclogarum cum

2 *Εὐριπίδου* (inc. fab. fr. 1031 N.[2]).

Τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις,
ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.

3 *Ἡσιόδου* (op. 210—211).

Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζ
νίκης τε στέρεται πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

4 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 116 com. IV p. 262).

Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημ' αὐθαίρετον.

5 *Σοφοκλέους* (fr. 838 N.[2]).

Ὡς δυσπάλαιστον ἀμαθία κακόν.

6 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 116 com. IV p. 262).

Τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν τύχην καταιτιᾷ;

7 *Τοῦ αὐτοῦ Στρατιῶται* (fr. 2 com. IV p. 202).

Οὐδεὶς ξύνοιδεν ἐξαμαρτάνων πόσον
ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος, ὕστερον δ' ὁρᾷ.

---

in M congruere videret cum Tr., Gesnerus fere non attigit nisi interpolationibus non prorsus abstinuit, vide l. c. p. 530 ‖ 14 ecl lemm. hab. MA Tr. p. 24 ‖ 15 *ὡς οἱ κακῶς* mavult Nauck ‖ 16 *φανῇ* Frob. p. 83, inde Gesn.[1] p. 30 vulg.: *τἀφανῇ* M[d] A[1] Tr. V superscr. A[2]

1 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. Menandri potius esse locum c Dobree adv. II p. 128 ‖ 2 *τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν* Grotius dict. poet. *τὸ μήδ' εἰδέναι μηδὲν* M[d] Tr. *τὸ δὲ μήδ' εἰδέναι μηδὲν* A; *τόδ'* (*τὸ δ'*) *εἰδέναι σε μηδὲν* tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 *ἔκκαυμα* ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. (post ecl. 4, 2) Br (post ecl. 4, 6); *ἡρο* compend. pro *ἡσιόδου* Br. ‖ 5 *ὅς κ' ἐθέλῃ* Hes.: *ὅς κε θέλοι* Tr. *ὅς κε θέλει* Br similiter variant libri Hesiodei ‖ 7 ecl. cum hab. M A Tr. (post ecl. 4, 3) omisso lemmate Br (tamquam p capitis). vid. ecl. 6 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. ‖ 10 *δυσπάλα* Nauck: *δυσπέλαστον* M[d] A Tr. | *ἀμαθία* M[d] A sed *ἡ* superscr. fo A[1]: *ἡ ἀμαθία* Tr.; *δ. ⟨ἐστιν⟩ ἀμαθία* Grotius ‖ 11 ecl. cum lemm M A Tr. coniungendum esse versum cum ecl. 4 perspexit Meinek *τί σαυτὸν* A Tr.: *τίσ αὐτὸν* M[d] | *τύχην* coniecit Gesn.[3] p. 52 *ψυχὴν* M[d] A Tr. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 4, 6) Br ecl. 4, 4) sine lemmate cum ecl. 6 coniunctam Tr.; *τοῦ αὐτοῦ* *τιῶται* M[d] A *στρατιώταις* corr. man. inc. A: *μενάνδρου* fab. Br ‖ 14 *ξύνοιδεν* A Tr.: *σύνοιδεν* M[d] Br | *ὅσον* mavult Meineke *ὕστερον δ'* Tr.: *δ' ὕστερον δ'* M[d] *δ' ὕστερον* A Br

8 *Μενάνδρου* (fab. inc. 75 com. IV p. 254).

Χαλεπόν γε τοιαῦτ᾽ ἐστὶν ἐξαμαρτάνειν,
ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες.

9 *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 416 N.²).

Πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς
ζητοῦσ᾽ ἀμαυροῦν κἀποκρύπτεσθαι κακά.

10 *Εὐριπίδου Τημενίδαις* (fr. 735 N.²).

Ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.

11 *Τοῦ αὐτοῦ Αἰόλῳ* (fr. 32 N.²).

Κακῆς ⟨ἀπ᾽⟩ ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

12 *Σαπφοῦς πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα* (fr. 68 p. l.⁴ III p. 111).

Κατθανοῖσα δὲ κείσεαι, οὐδέ ποτε μναμοσύνα σέθεν

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. lemmate non iterato Br; *μενάνδρου* M: *τοῦ αὐτοῦ* A Tr. ‖ 2 *ἄτοπόν γε* mavult Naber mnemos.² VIII p. 423, tu confer Stob. flor. 18, 19 Mein. ‖ 3 *οἱ πεπραχότες* Mᵈ A Br Tr. inde vulg., fallitur Gaisford *οἱ πεπραγότες* scribens tamquam ex A; *εἰ πεπράχαμεν* Naber ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA Tr.; fab. n. om. Tr. ‖ 5 *θράσει* Mᵈ Tr.: *πάθει* A ‖ 6 *κἀποκρύπτεσθαι* Mᵈ A: *κἀπικρύπτεσθαι* Tr. inde vulg. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA Tr.; *εὐρ. τημενίσιν* Mᵈ A *τοῦ αὐτοῦ* f. n. om. Tr. iteratur ecloga corp. Par. 581 Elt. (*Εὐριπίδου*) ‖ 9 *λαχὼν* F. G. Schmidt *krit. st.* I p. 29 | *τύχης* Mᵈ, inde Gesn.² p. 52 mrg: *ψυχῆς* A Tr. corp. Par. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. MA Tr.; *εὐριπί.* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *αἰόλῳ* Mᵈ A *Αἰόλου* poet. n. om. Tr. ‖ 11 *ἀπ᾽* tacite addidit Gesn.¹ p. 30, inde vulg. | *γίνεται* libri ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 24, om. MA supplevit A² in infima pagina ex Trincavelliano nimirum exemplari. in lemmate *πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα* add. Voss. f. 51ᵛ (Frob. p. 84) recte opinor. nam Plutarchus commemorans carmen *κατθανοῖσα δὲ κείσεαι, οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης* quaest. conviv. p. 646 F praemittit *Σαπφοῦς λεγούσης πρός τινα τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν*, idem praec. coniug. p. 146 A habet *ὥστε γράψαι πρός τινα πλουσίαν· κατθανοῦσα δὲ κείσεαι, οὐδέ τις μνημοσύνα σέθεν ἔσεται· οὐ γὰρ μετέχεις* (ubi v. l. *παῖδ᾽ ἔχεις*) *ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης.* quem consensum recte ita explicabis ut utrumque et Plutarchum et Ioannem ex simili quodam gnomologio hausisse suspiceris ‖ 14 *κείσεαι οὐδέποτε* Voss. A: *κεῖσθαι. οὐδέποτε* Tr.; *κεῖσ᾽· οὐδέποτε*

ἔσσετ᾽, οὐδέποκ᾽ ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων
τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ᾽ ἀφανὴς κἠν ᾽Ἀίδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ᾽ ἀμαυρῶν νεκύων ἐκπεποταμένα.

13 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 248 com. IV p. 289).
Τυφλόν τι τἀνόητον εἶναί μοι δοκεῖ.

14 *Χαιρήμονος* (inc. fab. fr. 24 N.[2]).
Οὐ ζῶσιν οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν.

15 *Τοῦ αὐτοῦ* (inc. fab. fr. 25 N.[2]).
Πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ, καταφρονεῖν ἐπίστασαι.

16 (4, 16 v. 1 Mein.: trag. adesp. fr. 519 N.[2])

Grotius dict. poet. p. 29 *κεῖσ᾽. οὐδέποκα* Gaisford et Meineke *κείσεαι πότα, κωὐ μναμοσύνα* Bergk

1 *ἔσσετ᾽* Voss. (Frob., inde vulg.): *ἔσετ᾽* Tr. A | *οὐδέποχ᾽ ὕστερον* libri: *οὐδέποτ᾽ εἰς ὕστερον* Grotius optime, *οὐδέποκα ὕστερον* Meineke *οὔτε τότ᾽ οὔτ᾽ ὕστερον* Bergk Hermanno fere auctore | v. *οὐ γὰρ — Πιερίας* adfert Clemens Alex. paed. II p. 213 P. | *πεδέχεις* ut scripsit Grotius Plut.: *μετέχεις* Voss. Tr. A *ἀπαρχῆς* Clem. | *βρόδων* Brunck ‖ 2 *κἠν* Tr., vulg.: *κεὶν* Voss. A | *αἴδα* Voss. Tr.: *αἴδαο* A | *δόμοις φοιτάσεις* (ut coniecit Gesn.[2] p. 52 mrg) A: *δόμοις φοίτασις* Tr. *δομοφοίτασις* Voss. ‖ 3 *πέδ᾽* Salmasius: *παῖδ᾽* Voss. Tr. A; *οὐδείς δέ σε βλέψει παῖδ᾽* tacite Gesn.[1] p. 30 ex Oporini opinor fragmento interpolato, inde vulg.: vide mus. Rh. XXXIX p. 379 | *τῶ* quod scripserat post *νεκύων* mox delevit A | *ἐκπεποταμένα* Voss. A: *ἐκπεποταμέναν* Tr., vulg. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. ‖ 5 *κἀνόητον* Herwerden obs. cr. p. 123 invito certe Stobaeo ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 4, 13) Br (post ecl. 4, 16[a] Mein.) ‖ 8 ecl. lemmate *τοῦ αὐτοῦ* addito hab. M (post ecl. 4, 14) A (post ecl. 4, 16 Mein.), lemmate non iterato Tr. p. 25 Br (post ecl. 4, 14). *Χαιρήμονος* praefigunt Voss. f. 51[v] et Frob. p. 84 ‖ 9 *φρονεῖν εὖ* libri omnes; *εὖ al. non legitur* Gesn.[2] p. 53 mrg respiciens fortasse ad librum Oporini. *πρὶν μέγα φρονεῖν γὰρ εὖ φρονεῖν ἐπίστασο* ci. Nauck Eur. trag. v. III p. XIX. *πρὶν γὰρ φρονεῖν μέγ᾽ εὖ φρονεῖν ἐπίστασο* F. G. Schmidt *kr. stud.* II p. 471. nil nisi *εὖ* in *σὺ* mutandum censet Buecheler ‖ 10 duos versus *οὐ χρὴ — βεβουλεῦσθαι δοκεῖ* continuos cum praegresso sine lemmate coniungit Tr. p. 25, priorem *οὐ χρὴ — φορεῖν* omittit et verbis *σφαλεὶς γὰρ κτέ.* praefigit *τοῦ αὐτοῦ*: M rubr. item priorem om. A qui inverso ordine exhibet *τοῦ αὐτοῦ. σφαλεὶς γὰρ — δοκεῖ. τοῦ αὐτοῦ πρὶν γὰρ — ἐπίστασαι.* duobus his versibus

Οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.

17 (4, 16 v. 2 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (Chaerem. fr. 26 N.[2]).

Σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ.

18 (4, 16[a] Mein.) Αἰσχύλου (inc. fab. fr. 392 N.[2]).

Ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

19 (4, 17 Mein.) Σοφοκλέους (inc. fab. fr. 839 N.[2]).

Ἡ δὲ μωρία
μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ.

20 (4, 18 Mein.) Εὐριπίδου (Bacch. 480).

Δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ λέγειν.

21 (4, 19 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (inc. fab. fr. 1032 N.[2]).

Τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς συμφορὰν καθῆκε πόλλ' ἤδη βροτούς.

οὐ χρὴ — βεβουλεῦσθαι δοκεῖ unam continuari eclogam iudicavit G. Hermann eique ex proxima ecloga lemma Αἰσχύλου praefigi iussit Aesch. fragm. p. 381, quam coniecturam in Stobaeum intulit iusto audacius Meineke. cautius versum σφαλεὶς — δοκεῖ ad Chaeremonem rettulit (quamquam ne hoc quidem satis certum puto) Nauck, inter tragicorum adespota priorem οὐ χρὴ κτέ.

1 λείαν Tr.: tacite corr. Gesn.[1] p. 30, inde vulg. ‖ 2 vide ad ecl. 16 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M Tr. (post 4, 16 v. 2 Mein.) A (post ecl. 4, 15 Mein.) Br (post ecl. 4, 22 Mein.). de Hermanni opinione vide ad ecl. 16 ‖ 5 φόρημα M Br ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4, 16[a] Mein.) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam), sine lemmate cum versu priore coniunxit Tr. sine poetae nomine iteratur versus proverb. append. 3, 12, ubi δὲ et τῆς omittitur ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. ‖ 10 δόξῃ Tr. | ἀμαθεῖ A Tr. Eur.: ἀμαθὴς M[d] | λέγειν M[d] A Tr.: φρονεῖν Eur. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. Tr., om. MA. Aeschyli Phrygibus versum adsignabat Hermann l. s. c. (vide ad ecl. 23) incerta coniectura. vocabulo λαιψηρός Euripides utitur, non Aeschylus aut Sophocles, quod observavit etiam Schroeder 'de iteratis' p. 36 ‖ 12 τὸ δ' ὀξὺ coniecit Meineke Herm. III p. 161 sq. vix recte, vide quae monuit Naber mnemos.[2] VI p. 195 | κάταλαίπωρον φρενῶν ci. Naber ‖ 13 εἰς συμφορὰν Tr.; εἰς ἡδονὰς tamquam ex codice suo B. affert Schow, unde εἰς πημονὰς coniecit Meineke *zeitschr. f. d. alterthumsw.* 1846 p. 1097 | καθῆκε πόλλ' ἤδη scripsi: καθίστησι πολλὴν δὴ Tr. καθῆκε πολλὰ δὴ (quod recepit Nauck) Schow ex 'B.' suo, de quo dixi mus. Rh. v. XLI p. 59. ἵστησι pro καθίστησι tacite scr. Gesn.[1], inde vulg. ἔστησε ci. Hartung Eur. rest. II p. 73, quod recepit Meineke

22 (4, 20 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (Iph. T. 1193).

Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.

[φέρεται δὲ εἰς τοὺς δεισιδαίμονας οἳ θαλάσσῃ περι-καθαίρονται.]

23 (4, 21 Mein.) *Αἰσχύλος ἐν Φρυξί.*

. . . .

24 (4, 21ᵃ Mein.: poetae ignoti)

Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν.

25 (4, 22 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (293—297).

Κεῖνος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
φρασσάμενος, τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω.

---

1 ecl. hab. Tr. p. 25, om. MA. *τοῦ αὐτοῦ* supplevit Gaisford: *Αἰσχύλου* Tr. proximae eclogae lemmate huc male retracto ‖ 3 glossema agnovit Grotius d. p. p. 520; ipsius gnomologi esse verba quibus fiat manifestum cur huic capiti ecloga inserta sit putat Wachsmuth | *περὶ καθαίρονται* Tr. ‖ 5 lemma et versum *πολλάκι κτέ.* hab. M A (post 4, 18 Mein.) Mac. Chrys. (post 4, 17, sed om. 19 Mein.) solum versum lemmate ad priorem retracto Tr. lemma *Αἰσχύλος ἐν Φρυξί* versui heroico quo excipitur convenire diu ante Grotium negavit qui in margine codicis A adscripsit si non prima certe antiqua manu carmen praeter vocem extremam lectu nunc difficillimum. tamen haec sibi agnovisse videtur Mekler ⟨τὸ?⟩ *ποῖον ἐξέδραμε σῶν χειλῶν ἔπος; τὸν Αἰσχύλον ⟨δέδ⟩ρ⟨α⟩κας ἡρωογράφον* sive ⟨εἴ⟩ρ⟨η⟩κας ἡρ. versum *πολλάκι κτέ.* adferunt Gellius n. A. II 6, 9 (Macrobius sat. VI 7) Diogenianus cent. VII 81 ubi vide quae collegerunt Gottingenses. eius lemma autem nescio an fuerit *παροιμία* coll. flor. 4, 44 Mein. al. ‖ 8 *πολλάκι* (-*κις* Mᵈ) *τοι* Mᵈ A Tr. Mac.: *πολλάκι γὰρ* Gell. | *κατακαίριον* Mᵈ A Tr. Mac. et sic fere paroemiogr. decepti Homeri lectione (Il. XI 439): *μάλα καίριον* Gell. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. Mac. Chrys. (post ecl. 4, 21ᵃ Mein.) Br (post ecl. 4, 3); *ἡσιόδου ἔργων* M *ἡσιόδου ἡμερῶν καὶ ἔργων* A *Ἡσιόδου* nec plura Tr. Mac. sed sine acc. Tr. *τοῦ αὐτοῦ* Br. eidem versus leguntur in Orionis anth. I 24 p. 43, 28 Schneidew. cum lemmate *Ἡσιόδου*. plura qui volet testimonia, exstant autem haud pauca, adeat Aloisium Rzach ‖ 10 *κεῖνος* Mᵈ A Tr. Br: *οὗτος* Hes. Or. | *ὡσ* A, *ὃ* superscr. A¹ ut videtur | *αὐτῷ* A Br Tr. Hes. Or.: *αὐτὸσ* Mᵈ | *νοήσῃ* A: *νοήσει* Mᵈ Br Tr. Hesiodi codd. Or. *νοήσει* sed *ῃ* superscr. Mac. ‖ 11 *φρασσάμενος — ἀμείνω* om. MA Br Mac. | *κ'* Tr. Hes.: *γ'* Or. | *ᾖσιν* Hes.: *εἰσὶν* Tr. *ἐστὶν* Or.

ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὁ δ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ.

26 (4, 27 Mein.) *Θεόγνιδος* (221—226).

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἔμμεναι οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε' ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί, νόον βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείῃσιν ἕπεσθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἔτ' εἰσὶ φίλαι.

27 (4, 28 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 76 com. IV p. 255).

Εὐηθία μοι φαίνεται, Φιλουμένη,
τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ.

28 (4, 29 Mein.: fab. inc. fr. 171 com. IV p. 272).

---

1 *ἐσθλὸς δ' — πίθηται* om. Tr. | *ὅς εὖ* M[d] A Br. Mac. Hes.: *ὅς κ' εὖ* Or. | *πίθηται* M[d] A Hes. Or.: *πείθηται* Br Mac. ‖ 2 *ὅς δέ κε* Tr. Br Mac. Hes. Or.: *ὅς δὲ καὶ* M[d] *ὅς δέ τε* A | *μήτ' αὐτὸς* M[d] A Tr. Br Mac. Hesiodi cod. Laur. XXXI 39: *μήθ' αὑτῷ* Hesiodi codices plerique *μητ' αὑτῶν* cod. Or. | *νοέῃ* (vel-ῃ) A Tr. Br Hes. Or.: *νοέσῃ* M[d] *νοέει* Mac. ‖ 3 *ὁ δ' αὖτ'* Hes. et sic fere libri Stob. nisi quod *ὃ δαυτ'* M[d]: *ὁ δ' αὐτὸς* cod. Or. quattuor quas post hanc eclogam invexit Gesnerus interpolationes (ecl. 23—26 Gaisf.) et in contextu reliquerat Meineke seclusi mus. Rh. XXXIX p. 530 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. p. 25 post ecl. 4, 22 Mein. ‖ 5 *δοκέῃ* M[d] | *ἔμμεναι* M[d] A Tr.: *ἴδμεναι* Theogn.; cf. mus. Rh. XLI p. 61 ‖ 6 *δὴν* M[d] pr. m., corr. et suppl. alt. m. ‖ 7 *ἄφρων κεῖνός γ'* ci. Hermann | *βεβλαμμένον* Theognidis codices haud pauci ‖ 9 *κακοκερδείῃσιν* M[d] A ut *κακοκερδείῃσι* Theognidis 'proletarii libri tantum non omnes', *κακοκερδίῃσιν* Tr., *κακοκερδίῃσιν* Theognidis libri AO m, *κακοκερδίοισιν* Voss. ‖ 10 *μᾶλλον ἄπιστοι ἅδον* Theogn. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. iteratur corp. Par. 582 Elt. (*Μενάνδρου*) ‖ 12 *εὐηθία* Tr. corp. Par.: *εὐηθεία* M[d] *ευηθί* A ει superscr. A[1] | *Φιλουμένη* Bentley: *δηλουμένη* M[d] A Tr. corp. Par. ‖ 13 *μὴ* om. corp. Par. | *δ'* (vel *δὲ*) *ἃ δεῖ* M[d] A *δι' ἃ δεῖ* corp. Par.: *δ' ὅσα δεῖ* Tr. ‖ 14 ecl. hab. lemmate non iterato Tr. p. 25, om. MA. quod adnotavit Gesn.[2] p. 53 mrg *al. hic adscribitur Eurip.* id puto referendum esse ad librum Oporini de quo monui mus. Rh. XXXIX p. 373 sq. cf. supra p. 222 adn. 3. 9. erat Trincavelliani generis exemplar idque male habitum

Ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ὢν
ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά.

29 (4, 30 Mein.) *Εὐριπίδου* (inc. fab. fr. 899 N.[2]).

Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

30 (4, 31 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (inc. fab. fr. 1033 N.[2]).

Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει.

31 (4, 32 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (fr. 47 N.[2]).

Ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ·
ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς· δούλοισι γὰρ
τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ.

32 (4, 33 Mein.) *Εὐπόλιδος* (fab. inc. fr. 1 com. II 1 p. 546).

Ἀλλ' ἀκούετ', ὦ θεαταί, τἀμὰ καὶ ξυνίετε
ῥήματ', εὐθὺ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι,
ὅ τι παθόντες τοὺς ξένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς·

---

1 *ὁμολογουμένοις* pro *εὐνοούμενος* Cobet n. l. p. 91 ‖ 2 *ζητεῖ* Tr.: corr. Gaisford | *κρείττω* Tr.: tacite corr. Gesn.[1] p. 32 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 25, om. MA. Plutarchus de garrul. p. 502 C *ὁ Εὐριπίδης καλῶς εἶπε πρὸς τὸν ἀσύνετον ἀκροατήν 'οὐκ ἂν δυναίμην — λόγους'.* enuntiati protasin servarunt, ut vidit Musgrave, Athen. XV p. 665 a et Eustath. Il. p. 1301, 33 his: *εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός* ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 25, om. MA ‖ 7 *κἂν εἴσ'* Tr.: corr. Valckenaer ‖ 8 *ἀμουσίας* ci. Gesn.[3] p. 53 mrg, recepit Grotius dict. poet. p. 31 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4, 28 Mein.) Tr. p. 25 (post ecl. 4, 31 Mein.); *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Tr. ‖ 10 *δὲ* A Tr.: *μὲν* M[d]; *νικᾶν ὅθεν μὲν* ci. Ribbeck *röm. trag.* p. 84 | *χρῆν σε* Valckenaer: *χρῆ σε* M[d] A *χρή σε* Tr. ‖ 11 *χρῆν* A (sic) *χρὴν* M[d]: *χρῆ* Tr.; *χρὴ* Gesn.[2], inde vulg. | *δούλοισι* M[d] Tr.: *δόλοις* A ‖ 12 *τοῖς σοῖσι νικᾷς* Musgrave: *τοῖς σοῖσιν* (*σοῦσιν* M[d]) *ἥκεις* M[d] A *τόσοισιν ἥκεις* Tr., inde vulg.; *εἴκεις* pro *ἥκεις* ci. Gesn.[1] p. 32 mrg probante Grotio qui scripsit *τοῖς σοῖσιν* ex A | *ἐλευθερίοισιν* A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 25, om. MA ‖ 14 *τἀμὰ* Bergler: *πολλὰ* Tr. Voss. | *δὲ* pro *καὶ* mavult Porson ‖ 15 *ῥήμαθ'* Bergler: *χρήματ'* Voss. *χρῆμα τ'* Tr. | *εὐθὺς* mavult Meineke | *ὑμᾶς* Voss.: *ἡμᾶς* Tr. | post *ἀπολογήσομαι* plenius distinguit non nihil interceptum ratus ante *ὅ τι παθ.* Kock com. I p. 353 ‖ 16 *παθόντες* Wakefield: *μαθόντες* libri

ἢν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ, μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν,
ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει, πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν,
μαίνεταί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν τῷ σῷ λόγῳ.
ἀλλ' ἐμοὶ πείθεσθε, πάντως μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
μὴ φθονεῖθ' ὅταν τις ἡμῶν μουσικῇ χαίρῃ νέων.

33 (4, 34 Mein.) Ῥιανοῦ (Meineke anal. Al. p. 199).

Ἦ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα
ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα
ἀφραδέι κραδίῃ· βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευὴς
στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπτει
ἀχνύμενος, σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος οὐδέ τι ῥέξαι
ἐρριγώς, ὅθι τ' ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι,
καί οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείη καὶ ὀιζύς.
ὃς δέ κεν εὐοχθῇσι, θεὸς δέ οἱ ὄλβον ὀπάζῃ
καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὕνεκα γαῖαν
ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
ἀλλ' ὑπεροπλίῃ [τε] καὶ ἁμαρτωλῇσι νόοιο

---

1 αὐτοῦ Tr. Voss.: αὐτῶν temere Gesn.[1] p. 32, vulg. ‖ 2 ἐπιτιθῆται Porson adv. p. 287: ἐπιθῆται libri ‖ 3 τε tacite reposuit Gesn.[1]: τι Tr. Voss. | παραρεῖ Valckenaer coll. Hesychio παραρεῖν· φληναφεῖν idque constabilire studet Cobet mnemos. IX p. 130 fortasse recte ‖ 4 πείθεσθε Voss.: πείθεσθαι Tr. p. 26 | post πάντως plene distinguit Kock ‖ 5 φθονεῖθ' Dobree Aristoph. Plut. 1188: φθονῆθ' Tr. Voss. | ἡμῶν Valckenaer: ὑμῶν libri ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. Voss. (Frob. p. 85) Tr., om. MA; Ῥιανοῦ Gesn.[1] p. 32: ἀριανοῦ Voss. Ῥιανοῦς Tr. ‖ 7 ἁμαρτίνοοι Gesn.[1]: ἁμαρτήνοοι Voss. Tr. | πελόμεσθα Voss.: πελόμεθα Tr. ‖ 9 ἀφραδέι Brunck: ἀφραδέῃ libri; ἀφραδίῃ κραδίης Valckenaer | ὅς κ' Voss.: ὅση Tr. ‖ 10 μακάρεσσιν tacite Gesn.[2] p. 54, inde vulg.: μακάρεσσι (-εσι Tr.) δ' Voss. Tr. ‖ 12 θαρσαλέος Turnebus: θαρσαλέως libri ‖ 13 ὅθι sed θ ex τ Voss.[1] | ὅθι τ' libri: ὅταν Brunck ὅθι κ' (id est ὅπου ἄν) Cobet mnemos. IX p. 110; tu confer Meineke anal. Al. p. 201 ‖ 14 κατηφείη Brunck: κατηφίη libri ‖ 15 εὐοχθῇσι Meineke: εὐοχθήσῃ Voss. et fere Frob. εὐοχθίσῃ Tr.; εὐόχθησι Gesn.[1], inde vulg. | δέ οἱ Nauck (per litt.): δ' ἐπὶ libri nisi quod δ' ἐπιόλβον quasi per unum vocab. Voss. | ὀπάζῃ Meineke: ὀπάζει libri ‖ 17 ποσσὶν ἐπιστείβει Voss.: ποσὶν ἐπιστείχει Tr. ‖ 18 τε seclusit Brunck

ἶσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπέραυχον ἀνίσχει
καί περ ἐὼν ὀλίγος, μνᾶται δ' εὔπηχυν Ἀθήνην,
ἠέ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὔλυμπόνδε,
ὥς κε μετ' ἀθανάτοισιν ἀρίθμιος εἰλαπινάζῃ.
ἡ δ' Ἄτη ἁπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν
ἄκρῃς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώιστος καὶ ἄφαντος
ἄλλοτε μὲν γραίῃσι νεωτέρῃ, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὁπλοτέρῃσι γρηῢς ἐφίσταται ἀμπλακίῃσι,
Ζηνὶ θεῶν κρείοντι Δίκῃ τ' ἐπίηρα φέρουσα.

34 (4, 35 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 194 com. I[1] p. 277).

Οὐκ ἔστ' ἀνοίας οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
τολμηρότερον.

35 (4, 36 Mein.) *Ἡσιόδου* (scut. 92).

Σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
ἣν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.

36 (4, 37 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 74 N.[2]).

Ἐνταῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ,
κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.

---

1 *ὑπέραυχον ἀνίσχει* Meineke an. Al. l. c.: *ὑπὲρ αὐχένας ἴσχε* libri ‖ 3 *ἠέ τιν'* Voss.: *ἢ ἔστιν* Tr. | *ἀτραπιτὸν* Gesn.[1], vulg.: *ἀτράπητον* Voss. *ἀτραπητὸν* Frob. Tr. ‖ 4 *ὥς κε μετ' ἀθανάτοις ἐναρίθμιο* Brunck. tmesi a Rhiano seiunctum putat *μεταρίθμιος* Meineke. Brunckii coniecturam iterant Cobet mnemos. IX p. 110 Madvig adv. cr. I p. 718 *εἰλαπινάζῃ* quis? *εἰλαπινάζει* libri ‖ 5 *πόδεσσι* (vel *-ιν*) Voss.: *πόδ* Tr. ‖ 9 *κρείοντι* Valckenaer ad Eur. Hipp. 1162: *κριόεντι* libri | *δίκῃ* Gesn.[1], vulg.: *δίκη δ'* libri ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4, 3 Tr. (post ecl. 4, 34). Mac. Chrys. (post ecl. 4, 22 Mein.). recurrit corp. P 583 Elt. (lemmate non iterato post ecl. 4, 28 Mein.). de Crameri aned. Ox. p. 254, 21 vide Wachsmuth *stud.* p. 138 sq. ‖ 12 *ἔστιν* corp. Par. 14 ecl. cum lemm. hab. Tr. (post ecl. 4, 35), om. MA ‖ 15 *μετεστοναχίζετ'* Hes.: *μεταστεναχίζετ'* Tr. | *ὀπίσσω* Hes.: *ὀπίσω* Tr. ‖ *ἀάτην* Hes. | *ἀχέων* Tr. libri Hes.: *ὀχέων* Graevius et Peppmueller *δ'* ex Hesiodo Gesn.[1] p. 32 vulg.: *ἣν δ'* Tr. ‖ 17 ecl. hab. Tr., o M A. *Σοφοκλέους* praefigit Tr. *Σοφοκλέους Ἀλεάδαις* tamquam duobus codicibus 'B. C.' adfert Schow quem secuti sunt Meineke Nau Dindorf. cf. mus. Rh. XLI p. 59 sq.

37 (4, 38 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 324 N.[2]).

Ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς
αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων.

38 (4, 39 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 77 com. IV p. 255).

Ὁ μὴ φέρων γὰρ εὖ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ
ἀγαθῶν, ἀλόγιστός ἐστιν, ⟨ἀλλ'⟩ οὐ μακάριος.

39 (4, 40 Mein.) *Μενάνδρου Θετταλῇ* (fr. 1 com. IV p. 133).

Μικρά γε πρόφασίς ἐστι τοῦ πρᾶξαι κακῶς.

40 (4, 41 Mein.) *Φιλήμονος* (com. IV p. 54 fab. inc. fr. 58).

Ἐὰν ὁ νοῦς ᾖ μὴ καθεστηκώς τινι,
οὐκ ἔστ' ἀκούειν τοῦτον οὐθὲν οὐδ' ὁρᾶν.

41 (4, 42. 43 Mein.) *Κερκίδας* (p. l.[4] II p. 514 B.).

Νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει.

---

1 ecl. cum lemm. hab. Tr., om. MA. *Κρεοῦσα* (id est *Κρέουσα*) quod ex codicibus 'B. C.' addit Schow, non spreverunt Nauck et Dindorf. cf. mus. Rh. l. c. ‖ 2 *ἄλγιστα, ἂν* Tr. ‖ 3 *αὐτῷ* Tr. | *πημονὴν* pro *τὴν βλάβην* coniecit Nauck | *φέρων* Tr.: *θέλων* mavult Nauck *φρονῶν* F. G. Schmidt sat. cr. p. 7 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4, 35 Mein.) Tr. p. 26 (post ecl. 4, 38 Mein.); *Μενάνδρου* Tr. *τοῦ αὐτοῦ* (cf. 4, 35 Mein.) MA ‖ 7 *ἀλογιστος* (sine acc.) etiam A compend.; fallitur Gaisford | *ἀλλ' οὐ* Buecheler: *οὐ* M[d] A Tr.; *οὔ τοι* Bentley *οὐχὶ* Meineke ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA Tr.; *τοῦ αὐτοῦ* fab. n. om. Tr. ‖ 9 *μικρά γε* A Tr.: *μικρὰ* M[d] acc. corr. M[2] ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. Tr., om. MA ‖ 12 *ἔστ'* tacite Gesn.[1] p. 34, inde vulg.: *ἔτ'* Tr. | *τοῦτον οὐθὲν* Buecheler: *οὐθὲν τούτων* Tr. *οὐθὲν αὐτὸν* Scaliger ap. Grotium dict. poet. p. 521; *αὐτῷ* tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 13 ecl. cum lemm. *Κερκίδας* hab. Tr. (vid. mus. Rh. XXXIX p. 385 adn. 1), om. MA; *Κερκίδας ἐν Μελιάμβοις* Schowii liber interpolatus, de quo vide mus. Rh. XLI p. 60. Epicharmi hemistichium a reliquis separavit Grotius dict. poet. p. 33, unde *Ἐπιχάρμου* lemma addidit, dein *Κερκίδου* scripsit Gaisford. non recte probat hanc rationem Bergk, qui quod firmari dicit Grotii coniecturam codice A, fallitur: totus locus deest in MA, non solum 'primus versus'. errasse autem Grotium inde elucet, quod verba *νοῦς ὁρῇ κ. ν. ἀ.* per se sola capiti *περὶ ἀφροσύνης* non conveniunt. denique nihil obstare quominus Cercidas illud Epicharmi in suum usum converterit merito monet Meineke anal. Al. p. 392 ‖ 14 *νοῦς — ἀκούει* inde ab Aristotele probl. XI 33 laudant multi, vide Lorenz ad fr. inc. 2 p. 255 sq. | *ὁρῇ* Tr.

πῶς κεν ἴδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἑσταχυῖαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ
παλῶ σέσακται καὶ δυσεκνίπτω τρυγός;

42 (4, 44 Mein.) *Παροιμία.*

Ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς.

43 (4, 45 Mein.) *Θεόγνιδος* (693—694).

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν † παῦρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

44 (4, 46 Mein.) *Ῥηγίνου ἐκ τοῦ Περὶ φιλίας.*

Καθάπερ δὲ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς οὐκ ἔστι θεάσασθαι ἀσθενεῖ καὶ ἀδυνάτῳ τῇ ὄψει· οὕτω καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν ἀλήθειαν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἀσθενεῖ καὶ ἀδυνάτῳ τῇ διανοίᾳ.

45 (4, 47 Mein.) *Κορνηλιανοῦ κατὰ Βερονίκης.*

Ἀλλ' ὅμως τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ δεινὰ ὡμολόγει Κοίτῃ καθ' αὑτῆς. τοῦτο γὰρ αὐτῶν καὶ μόνον τῇ προ-

---

1 *κεν ἴδοιεν* Meineke: *ἐνίδοιεν* Tr., *κ' ἴδοιεν* Schowii liber interpolatus ex em., quod non recipere debebat Bergk ‖ 1 colometria deest in Tr.: *ἑσταχυῖαν Ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ Παλῷ κτέ.* distinxerunt Grotius et Meineke, *ἑσταχυῖαν Ἀνέρες, — σέσακται Καὶ δ. κτέ.* Bergk ‖ 3 *παλῷ σέσακται καὶ δυσεκνίπτω τρυγός* Bentley ep. ad Mill. p. 14: *παλὸς ἔσακται, καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγός* Tr.; *παλῷ σέσακται καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί* tacite corr. Gesn.[1] p. 34, inde vulg. Diogenis versus quos servavit Clemens Alex. strom. II p. 492 P. apte comparavit Meineke ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4, 40 Mein.) Tr. (post ecl. 4, 43 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 4, 35 Mein.). iteratur Apostol. cent. XII 91[a]. cf. Macar. cent. VI 38. dixit de hoc proverbio Leutsch Philol. III p. 567 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. MATr. ‖ 7 *πολλούς* Tr. Theogn.: *πολλόσ* M[d] *πολλ* (superscr. *οσ*) A | *ἀφρονέοντας* Theognidis deteriores ‖ 8 *παῦρον* M[d] A Tr.: *καιρὸν* ci. Bergk. *μέτρον* ex Theogn. Meineke; voluitne *παῦλαν* Ioannes vel *πεῖραρ*? mavult *χαλεπόν, παῦσον ὅτ' ἐσθλὰ π.* Buecheler ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MATr. (post ecl. 4, 45 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 4, 15 Mein.); *ἐκ τοῦ περὶ φιλίας* om. Tr. recurrit corp. Par. 584 Elt. (*Γηρίνου* sic) ‖ 10 *καθάπερ δὲ* M[d] Tr. corp. Par. *καθάπερ σὲ* Br *καθάπερ* A teste Gaisfordo ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. MATr.; *κατὰ Βερονίκης* om. Tr. ‖ 16 *Κοίτῃ* 'nomen non infrequens in titulis latinis, impositum quod a cubiculo erat Berenices, ut *πρόκοιτος, κοιτωνίς* sim.' Buecheler: *κοιτη* sine acc. M[d] *κοίτῃ* ATr.; *καὐτῇ* Tyrwhitt *αὐτῇ* Meineke

αἱρέσει πρόσεστιν ἀγαθόν, ὅπερ ἐστὶ μέγιστον τῶν κακῶν, ὅτι περὶ ὧν πράττουσι κακῶν καὶ παρρησιάζονται.

46 (4, 48 Mein.) *Ἰσοκράτους Βουσίριδι* (§ 3 p. 221 sq).

Γιγνώσκω μὲν οὖν ὅτι τοῖς πλείστοις τῶν νουθετουμένων ἔμφυτόν ἐστι μὴ πρὸς τὰς ὠφελείας ἀποβλέπειν, ἀλλὰ τοσούτῳ χαλεπώτερον ἀκούειν τῶν λεγομένων, ὅσῳ περ ἂν τις αὐτῶν ἀκριβέστερον ἐξετάζῃ τὰς ἁμαρτίας.

47 (4, 49 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 89 C—90 A).

Ἀλλὰ πρῶτον μὲν εὐλαβηθῶμέν τι πάθος μὴ πάθωμεν. Τὸ ποῖον; ἦν δ' ἐγώ. Μὴ γενώμεθα, ἦ δ' ὅς, μισόλογοι, ὥσπερ οἱ μισάνθρωποι γιγνόμενοι· ὡς οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅ τι ἂν τις μεῖζον τούτου κακὸν πάθοι ἢ λόγους μισήσας. γίγνεται δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τρόπου μισολογία τε καὶ μισανθρωπία. ἥ τε γὰρ μισανθρωπία ἐνδύεται ἐκ τοῦ σφόδρα τινὶ πιστεῦσαι ἄνευ τέχνης, καὶ ἡγήσασθαι παντάπασί τε ἀληθῆ εἶναι καὶ ὑγιῆ καὶ πιστὸν τὸν ἄνθρωπον, ἔπειτα ὀλίγον ὕστερον εὑρεῖν τοῦτον πονηρόν τε καὶ ἄπιστον καὶ αὖθις ἕτερον· καὶ ὅταν τοῦτο πολλάκις πάθῃ τις, καὶ ὑπὸ τούτων μάλιστα οὓς ἂν ἡγήσαιτο οἰκειοτάτους καὶ ἑταιροτάτους, τελευτῶν δὴ θαμὰ προσκρούων μισεῖ τε πάντας καὶ ἡγεῖται οὐδενὸς

---

1 *ὅπερ ἐστὶ μέγιστον τῶν κακῶν* seclusit Cobet v. l.[2] p. 371 ‖ 2 *κακῶν* Cobet mnemos. IX p. 96: *κακῶς* libri ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. p. 27 (post ecl. 4, 47 Mein.) Br (post ecl. 4, 46 Mein. sed om. 47); *βουσίριδι* om. Tr. Br ‖ 4 *γιγνώσκω* M[d] Tr. Is.: *γιγνώσκων* A *γινώσκω* Br | *νουθετουμένων* M[d] A Br Isocratis vulg., *νενουθετημένων* Tr., *νουθετημένων* Isocratis *Γ* ‖ 7 *τις αὐτῶν ἀκρ.* M[d] A Tr. Br, *αὐτῶν τις ἀκρ.* Isocratis *Γ*, *τις ἀκρ. αὐτῶν* Isocratis vulg.; vide Keil anal. Is. p. 84 | *ἐξετάζῃ* paene evanuit in A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. ‖ 10 *μὲν* om. Plat. ‖ 12 *μισόλογοι* Hermann: *μισολόγοι* M[d] A Tr. Plat. | *γιγνόμενοι* M[d] A Plat.: *γενόμενοι* Tr. ‖ 13 *ἔφη ὅτι* M[d] A Plat.: *ἐφ' ὅτι* Tr. ‖ 15 *ἥ τε γὰρ μισανθρωπία* om. M[d] ‖ 17 *τε* M[d] A Tr. Platonis BCDE: *γε* tacite ex Platonis Ald. p. 47 (Platonis b) Gesn.[1] p. 34, inde vulg. | *πιστὸν* M[d] Tr. Plat.: *πιστὸν ὄντα* A ‖ 20 *οὓς αν* A Tr. Plat.: *οὖσαν* M[d] ‖ 21 *δὴ* M[d] A Platonis BCE: *δὲ* Tr., inde vulg., *τί* Platonis D

οὐδὲν ὑγιὲς εἶναι. ἢ οὐκ ᾔσθησαι σὺ τοῦτο γιγνόμενον; Πάνυ γε, ἦν δ' ἐγώ. Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς, αἰσχρόν, καὶ δῆλον ὅτι ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τὰ ἀνθρώπεια ὁ τοιοῦτος χρῆσθαι ἐπεχείρει τοῖς ἀνθρώποις; εἰ γάρ που μετὰ τέχνης ἐχρῆτο, ὥσπερ ἔχει, οὕτως ἂν ἡγήσατο, τοὺς μὲν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς σφόδρα ὀλίγους εἶναι ἑκατέρους, τοὺς δὲ μεταξὺ [τούτων] πλείστους.

48 (4, 50 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 91 A).

Ὡς κινδυνεύω ἔγωγε ἐν τῷ παρόντι περὶ αὐτοῦ τούτου οὐ φιλοσόφως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ οἱ πάνυ ἀπαίδευτοι φιλονείκως. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ὅταν περί του ἀμφισβητῶσιν, ὅπῃ μὲν ἔχει περὶ ὧν ἂν ὁ λόγος ᾖ οὐ φροντίζουσιν, ὅπως δὲ ἃ αὐτοὶ ἔθεντο ταῦτα δόξει τοῖς παροῦσι, τοῦτο προθυμοῦνται.

49 (4, 51 Mein.) *Δημοσθένους.*

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφυῆ μέγα βοῶντα ἔφη ʽἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστι, τὸ δὲ εὖ μέγαʼ.

50 (4, 52 Mein.) *Κράτητος.*

---

1 *εἶναι* M^d A Tr.: *εἶναι τὸ παράπαν* Plat. | *σὺ* M^{d}A Tr. Plat.; *οὔπω* ex Platonis Ald. Gesn.[1] mrg, quod tacite in *οὕτω* mutavit Gesn.[3] p. 55 mrg, inde *σὺ οὕτω* temere Gaisford ‖ 2 *αἰσχρόν* seclusit Schanz | 3 *τἀνθρώπεια* Plat. ‖ 4 *ἐπεχείρει* M^d A Tr.: *ἐπιχειρεῖ* Plat. | *ἀνθρώποις* M^d A Tr. Platonis d e: *ἀνθρωπείοις* Platonis BCDE ‖ 5 *οὕτως* A[1] *οὗτος* A m. inc. ‖ 6 *πονηροὺς* A Tr. Plat.: *μὴ πονηροὺς* M^d | *σφόδρα ὀλίγους εἶναι* M^d A Plat.: *ὀλίγους εἶναι σφόδρα* Tr., inde vulg. | 7 *μεταξὺ* Plat.: *μεταξὺ τούτων* M^d *μεταξὺ τοὺς* A Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 4, 49 Mein.) Br (post ecl. 4, 48 Mein. sed om. 49); pro lemmate *πλάτωνος* compend. Br ‖ 9 *ἔγωγε* Br Plat.: *ἐγὼ* M^d A Tr. ‖ 11 *φιλονείκως* om. A[1], in marg. sinistro suppl. A[2] | *ἀμφισβητῶσιν* M^d A Tr. Plat., *ἀμφισβητησῶσιν* Br ‖ 12 *ὅπῃ* M^{d}A Tr. Plat.: *ὅπως* compend. Br (compendium Br[1], sed atramento pallidiore) ‖ 13 *ἃ* om. M^d ‖ 14 *προθυμοῦνται* M^d A Br Plat.: *προθυμεῖται* Tr. ‖ 15 ecl. hab. MA Tr. (post ecl. 4, 50 Mein.) Br (post ecl. 4, 121 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 4, 44 Mein.), lemma MA. recurrit corp. Par. 389 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* [id est *Δημοσθένους*] *ἀποφθέγματα*): *θεασάμενος δὲ τινὰ δημαγωγὸν κτέ.* ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. Tr. recurrit corp. Par. 491 Elt. (*γνῶμαι Κράτητος*)

[redacted]

Κράτης ἀπείκαζε τοὺς ἀνοήτους τῶν ἀνθρώπων τοῖς ...υπάνοις· ἄνευ γὰρ δεσμοῦ καὶ ἀνάγκης μηδὲν ἐθέλειν ...ῶν δεόντων ποιεῖν.

51 (4, 53 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 11 Mullach.).

Ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται, ἐπήν τις τά... ...αθὰ μὴ 'πίστηται ποδηγετέειν μηδὲ ὀχέειν εὐπόρως.

52 (4, 54 Mein.) *Βίωνος.*

Βίων ἔλεγε τοὺς γραμματικοὺς ζητοῦντας περὶ τῆς ...δυσσέως πλάνης μὴ ἐξετάζειν τὴν ἰδίαν μηδὲ καθορᾶν ...τι καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ πλανῶνται πονοῦντες περὶ τὰ ...ηδὲν χρήσιμα.

53 (4, 55 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* (p. 407 E).

Καὶ ὁπόταν αὖ φῇς τοὺς ἀσκοῦντας μὲν τὰ σώματα, ...ῆς δὲ ψυχῆς ἠμεληκότας ἕτερόν τι πράττειν τοιοῦτον, ...οῦ μὲν ἄρξοντος ἀμελεῖν, περὶ δὲ τὸ ἀρξόμενον ἐσπου...ακέναι.

54 (4, 56 Mein.) *Ἡρακλείτου* (fr. IV p. 3 ed. Byw.).

Κακοὶ γίνονται ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα ἀφρόνων ἀνθρώ...ων ψυχὰς βαρβάρους ἐχόντων.

---

1 *Κράτης* sed *ρ* in ras. M ‖ 2 *δεσμοῦ* sed *δεσ* e corr. M[d] ‖ 4 ecl. ...m lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 4, 52 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 4, 51 ...ein. sed om. 52). eadem plenior exstat supra II 9, 2 p. 177 Wachsm. ‖ ...*πίστηται* M[d] A (sic) *'πίστηται* Tr. *ἐπίστηται* Br et supra P, *πιστῆται* ...pra F; *'πιστῆται* Wachsmuth Corrig. p. XXXIX. an *'πιστέηται*? | *ποδη...τεῖν* Br ut libri supra *ποδηγεῖν* M[d] A *ποδημεῖν* Tr. | *ὀχεῖν* M[d] A Tr. Br supra P *ὀχλεῖν* supra F ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. ... Bionem Diogene usum esse indicat Laert. VI 27, tacito auctore verba ...terpretatur Seneca ep. 88, 7 ‖ 8 *τῆς* om. Tr. ‖ 12 ecl. cum lemm. ...b. MA Tr. p. 28; *ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* om. Tr. ‖ 13 *αὖ* A Tr. Plat.: ... M[d] | post *φῇς* quod Plato habet *τὸ ἐφεξῆς τούτῳ* resecuit Stobaeus 15 *ἄρξοντος* M[d] Tr. Plat.: *ἄρξαντος* A | *ἀρξόμενον* M[d] Tr. Plat.: ...*ξάμενον* A ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. Tr. a genuina ...ntentiae forma propius abest Sextus Emp. adv. math. VII 126: *κακοὶ ...ρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα, βαρβάρους ψυχὰς ἐχόν...ν*, sed vide Bernays *ges. abh.* I p. 94 sqq. et quae adnotavit Bywater. ...*κοὶ μάρτυρες ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ ἀφρόνων ἀνθρώπων* Heraclito ...nit gnomol. Vat. 311 Sternb. ‖ 18 *γίγνονται* M[d]

55 (4, 57 Mein.) *Σωκράτους.*

Ὁ μὲν δειλὸς τῆς πατρίδος, ὁ δὲ φιλόδοξος τῆς πατρῴας οὐσίας ἐστὶ προδότης.

56 (4, 58 Mein.)

Οἱ δραπέται κἂν μὴ διώκωνται φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες κἂν μὴ κακῶς πράττωσι ταράττονται.

57 (4, 59 Mein.)

Ἐν μὲν ταῖς μέθαις παροινοῦσιν, ἐν δὲ ταῖς εὐτυχίαις παρανοοῦσιν οἱ ἀνόητοι.

58 (4, 60 Mein.)

Οὔθ' οἱ ἄμουσοι τοῖς ὀργάνοις οὔθ' οἱ ἀπαίδευτοι ταῖς τύχαις δύνανται συναρμόσασθαι.

59 (4, 61 Mein.)

Τῷ τῶν ἀπαιδεύτων βίῳ καθάπερ ὑποκριτῇ πολλὰ τύφου μετεκδύματα παράκειται.

60 (4, 62 Mein.)

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 4, 56 Mein.) Br (post ecl. 8, 22 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 4, 51 Mein.) ubi legitur *Σωκράτης ἔφη· ὁ μὲν κτέ.*; lemma *Ἰσοκράτους* Tr. ‖ 2 *φιλόδοξος*] cf. ecl. 143 | 4 ecl. hab. lemmate non iterato M A Tr. cum priore cohaeret in M sicut etiam 4, 59—67 Mein. quod semel moneo. recurrit dictum inter Demophili simil. 26 ‖ 5 *διώκωνται* M[d] Tr.: *διώκονται* A | 6 *μήπω* pro *μὴ* Demoph. | 7 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit corp. Par. 29 Elt. (*Πλουτάρχου*) ‖ 8 *εὐτυχίαις* corp. Par. quod reposui: *ἀτυχίαις* M[d]A Tr. cf. supra p. 66, 9 et adn. similitudinem ex Porticu sublatam puto ‖ 9 *παρανοοῦσιν* A Tr. corp. Par.: *παροινοῦσιν* M[d] | *οἱ ἀνόητοι* M[d] A Tr.: *οἱ πλεῖστοι* corp. Par. rectius ut videtur ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit Anton. I c. 70 p. 70 (*Δημώνακτος*) Maxim. c. 18 p. 590 Combef. (*Δημώνακτ.*) cf. Demoph. simil. 29: *μουσικοῦ μὲν ἔργον τὸ πᾶν ὄργανον ἁρμόσασθαι, πεπαιδευμένου δὲ ἀνδρὸς τὸ πάσῃ ψυχῇ* (*τύχῃ* Holstenius) *συμφωνῆσαι* ‖ 11 *ἄμουσοι*] o syllabae *οι* inter lin. add. M[1] | *τοῖς ὀργάνοις* M[d] A: *τῶν ὀργάνων* Tr. ‖ *οὔτε* Ant. Max.: *οὐδ'* libri Stob. ‖ 12 *τύχαις* Ant. Max.: *ἀτυχίαις* libri Stob. ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato hab. MA Tr. histrionis similitudo Cynici redolet vel Stoici commentarium. non fugit hoc Duemmlerum *Akad.* p. 10 adn. 1 ‖ 15 *μετεκδύματα* A Tr. sed *ϋ* in ras. A: *μεθ' ἐκδύματα* M[d]; *ἐπενδύματα* Valckenaer, immo deponitur aliud ex alio superbiae et stultitiae velamentum | *παράκειται* M[d] A: *περί-* Tr. ‖ 16 ecl. hab. lemmate non iterato M A Tr. (post ecl. 4, 61 Mein.) Br (post ecl. 4, 57 Mein.). recurrit gnomol. Byz. 208

[redacted]

Τοῖς ἄφροσιν ὥσπερ τοῖς παιδίοις μικρὰ πρόφασις εἰς τὸ κλαίειν ἱκανή.

61 (4, 63 Mein.)

Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐν τοῖς πράγμασι πλανῶνται.

62 (4, 64 Mein.)

Ταὐτόν ἐστιν ἀρρωστοῦντι φορτίον ἀναθέσθαι καὶ ἀπαιδεύτοις εὐτυχίαν.

63 (4, 65 Mein.)

Οὔτε πλέοντας παρὰ τόπον ὁρμεῖν ἀσφαλὲς οὔτε ζῶντας παρὰ τὸν νόμον βιοῦν ἀκίνδυνον.

64 (4, 66 Mein.)

Ὁ μὲν Πρωτεὺς τῇ μορφῇ, ὁ δ' ἀπαίδευτος τῇ ψυχῇ παρ' ἕκαστον ἀλλοιοῦται.

65 (4, 67 Mein.)

Πολλοὺς ὥσπερ ἀσθενοῦντας οὕτω καὶ εὐτυχοῦντας ὁ πλῆθος τῶν παρακειμένων λυπεῖ.

66 (4, 68 Mein.)

Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζε τοῖς ἑρμαῖς ὡς στόμα μόνον ἔχουσι καὶ αἰδοῖα μεγάλα.

67 (4, 69 Mein.) *Δημάδου.*

---

ar. 206); floril. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 33) 120. de similitudine mui mus. Rh. XLV p. 551 sq.

3 ecl. hab. lemmate non iterato M A Tr. recurrit corp. Par. 81 Elt. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 221 p. 202 Wachsm. (Bar. 197) ‖ 5 *πλανῶνται* M[d] A Tr. Bar.: *διαπλανῶνται* corp. Par. ‖ 6 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. (post ecl. 4, 63 Mein.) Br (post ecl. 4, 62 Mein.). cf. Maxim. c. 18 p. 589 Combef. et mel. Aug. c. 31 n. 4 (post Plutarcheam); gnomol. Byz. 222 (Bar. 108); floril. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 21) 61 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. recurrit corp. Par. 77 (*Πλουτάρχου*) ‖ 10 *ὁρμεῖν* Tr.: *ὁρμᾶν* M[d]A *ὁρμὴν* corp. Par. ‖ 11 *ζῶντας* ATr.: *ζῶντα* corp. Par. | *παρὰ τὸν νόμον* M[d] A Tr. corp. Par.; *παρὰ* ...*ων* (ut scripsit Meineke) Maximus c. 58 p. 667 Combef. recte fortasse ‖ ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. cf. Hor. epist. I 1, 90 ‖ 15 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. ‖ 16 *ἀσθενοῦντας* M[d] Tr.: *ἀσθαινοῦντας* | 18 ecl. sine lemm. hab. Tr., om. MA ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. (post ecl. 4, 67 Mein.), sine lemm. Tr. (post ecl. 4, 68 Mein.) Br ...t ecl. 4, 79 Mein.). recurrit Maxim. c. 60 p. 671 Combef. (*Δημάδης*)

Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι.

68 (4, 70 Mein.)

Θεόκριτος γραμματοδιδασκάλῳ φαύλως ἀναγινώσκοντι προσελθὼν εἶπε 'διὰ τί γεωμετρεῖν οὐ διδάσκεις;' τοῦ δ' εἰπόντος ὅτι οὐκ οἶδα, 'καὶ τί τοῦτ';' εἶπεν· 'οὐδὲ γὰρ ἀναγινώσκειν'.

69 (4, 71 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 18 Mullach.).

Εἴδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίης κενεά.

70 (4, 72 Mein.: fr. 93)

Λήθη τῶν ἰδίων κακῶν θρασύτητα γεννᾷ.

71 (4, 73 Mein.: fr. 16)

Ἀνοήμονες ῥυσμοῦνται τοῖσι τῆς τύχης κέρδεσιν, οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖσι τῆς σοφίης.

72 (4, 74 Mein.: fr. 28)

Τὸ χρῆζον οἶδεν ὁκόσον χρήζει, ὁ δὲ χρήζων οὐ γινώσκει.

73 (4, 75 Mein.: fr. 54)

Ἀνοήμονες τὸ ζῆν ὡς στυγέοντες, ζῆν ἐθέλουσι δείματι αἴδεω.

---

2 *λοιπὸν* M^d^A: *λεῖπον* Br *λογικὸν* Tr. ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. Tr., om. MA ‖ 4 *γραμματοδιδασκάλῳ* tacite Gesn.² p. 56: *γράμμα τῷ διδασκάλῳ* Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. ‖ 9 *ἐσθῆτι καὶ* Meineke: *αἰσθητικὰ καὶ* M^d^ A Tr. cf. Lortzing *die eth. fragm. Demokr.* p. 23 | *θεωρίαν* A ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. ‖ 12 *ἰδίων* M^d^ A: *οἰκείων* Tr.; *οἰκηΐων* Mullach ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato Tr. p. 29, om. MA ‖ 14 *τοῖς* hic et 15 Tr. ‖ 15 *τύχης* Grotius: *ψυχῆς* Tr. ‖ 16 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. cohaerent inter se ecl. 72—82 in M ‖ 17 frustra haec verba explicare studuit Mullach p. 263. sententiam mutilatam esse ab excerptore coniecit Lortzing l. c. p. 23. videtur immoderatis inculcari hoc, vel beluam (*θηρίον*) homini praestare temperantia quadam *τὸ ⟨μὲν γὰρ⟩ χρῇζον οἶδεν κτέ.* aut hoc, membra hominis scire quanto opus sit, ipsum nescire. ceterum dubito num etiam huius frustuli fuerit initium illud *ἀνοήμονες* | *ὁκόσων* ci. Zeller *phil.*⁴ I p. 829 adn. 4 ‖ 18 *γιγνώσκει* M^d^ ‖ 19 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. ‖ 20 *ὡς* om. M^d^ fortasse recte ‖ 21 *αἴδαο* M^d^

74 (4, 76 Mein.: fr. 51)

Ἀνοήμονες βιοῦσιν οὐ τερπόμενοι βιοτῇ.

75 (4, 77 Mein.: fr. 52)

Ἀνοήμονες δηναιότητος ὀρέγονται οὐ τερπόμενοι δηναιότητι.

76 (4, 78 Mein.: fr. 31)

Ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρεόντα καὶ παρῳχημένων κερδαλεώτερα ἐόντα ἀμαλδύνουσιν.

77 (4, 79 Mein.: fr. 55)

Ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν.

78 (4, 80 Mein.: fr. 56)

Ἀνοήμονες οὐδὲν † ἀνδάνουσιν ἐν ὅλῃ τῇ βιοτῇ.

79 (deest Mein.)

Ἀνοήμονες ζωῆς ὀρέγονται γήραος θάνατον δεδοικότες.

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato M A Tr. suspectat Buecheler tamquam proximae interpretamentum ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato M A, om. Tr. | 4 *δηναιότητος* Buecheler: *δὴ νεότητος* M[d] A; *νεότητος* tacite Gesn.[2] p. 52, inde vulg. | 5 *δὴ νεότητι* M[d] A; *δὲ νεότητι* tacite Gesn.[2], inde vulg. | 6 ecl. hab. lemmate non iterato MA Tr. ‖ 7 *παρεόντα* Tr.: *παρόντα* M[d]A | 8 supplendum videtur *καί⟨περ τῶν⟩ παρῳχημένων* | *παρωχημένων* Tr.: *παρωχημένα* M[d] A | *κερδαλαιώτερα* M[d] m. pr. | *ἐόντα* suppl. A[2] ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato M Tr (post ecl. 4, 78 Mein.) A (post ecl. 4, 80 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 4, 53 Mein.) | 10 *ἀνόητοι* vel *ἀνοήμονες* pro *ἄνθρωποι* coniecit Meineke. comparaverim Sen. epist. 120, 18 *erramus autem, qui ultimum timemus diem, cum tantumdem in mortem singuli conferant*, similia | *διώκουσιν* M[d] Tr. Br *διώκουσι* sed *σι* a m. rec. A ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato M (post ecl. 4, 79 Mein.) A (post ecl. 4, 78 Mein.), om. Tr. ‖ 12 *ἀνδάνουσιν* (*ἁνδ*-A) M[d] A: *μανθάνουσιν* ci. Valckenaer. 'possis etiam *κατ' νουσι* vel *ἀνύουσι*' Meineke, *λαγχάνουσιν* Wachsmuth. num *ἀλδαίνουσιν*? | *βιωτῇ* M[d] ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato M cum ecl. 4, 80 Mein. coniunctam, A post ecl. 4, 79 Mein., om. Tr. ut in archetypi margine hanc olim extitisse iure conicias. tamquam spuriam secluserant Gesn.[2], Gaisford, Meineke, non recte ‖ 14 *ἀνοήμονες* madore periit A | malim *κάματον*. de *κάματος* vocis usu praeter Heraclitum (Stob. III 1 p. 129, 11) vide quae monuit Gomperz *die apol. der heilk.* (Vindob. a. 1890) p. 11

[redacted]

80 (4, 81 Mein.: fr. 53)

Ἀνοήμονες θάνατον δεδοικότες γηράσκειν ἐθέλοι

81 (4, 83 Mein.: fr. 140)

Πολλοὶ πολυμαθέες νόον οὐκ ἔχουσι.

82 (fr. 58)

Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήμα

83 (4, 84 Mein.) *Διογένους.*

Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ στοᾷ ἀνάπαλιν περιπατοῦντος αὐ ἐγέλων τινές, 'εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε' εἶπεν 'ὑμεῖς τὴν τῷ βίῳ ὁδὸν ἀνάπαλιν πορευόμενοι, ἐμοῦ τὴν ἐν τῷ πι πατεῖν κατεγνωκότες;'

84 (4, 85 Mein.)

Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευ 'ἰδού' φησίν 'χρυσοῦν ἀνδράποδον'.

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato M A Tr. priorem aliquis in pretari videtur Buechelero ‖ 2 *ἐθέλουσιν* M[d] ‖ 3 ecl. hab. lemn non iterato M A (post ecl. 4, 81 Mein.), addito *δημοκρίτου* lemn sed omissis superioribus Mac. Chrys. (post ecl. 4, 57 Mein.), Tr. cf. mus. Rh. XXXIX p. 530. recurrit sententia Democrat. 29 *πολὺ πολυμαθέες* Mac. ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato M A (| ecl. 4, 83 Mein.) Tr. (post ecl. 4, 81 Mein., sed om. ecl. 83). rec gnomol. Byz. 44 p. 173 Wachsm. (Pal. 38 Bar. 30); Democrat. 42; c Par. 329 Elt. (*Κάτωνος*); Georgid. p. 24, 12 ‖ 6 *ξυνέσιος* M[d]A[2] *ξυνέσ* hodie exstat in A[1] *συνέσεως* rel. nisi quod *φρονήσεως* c Par. | *ἀσφαλέα* M[d] A Tr. et Bar.: *ἀσφαλῆ* rel. ‖ 7 ecl. cum lemm. l MA Tr. (post ecl. 4, 82 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 4, 69 Mei *διογένης* A[2] ‖ 8 *δὲ* om. Br | *αὐτοῦ* om. A ‖ 9 *αἰσχύνεσθαι* M[1] 10 *περιπατεῖν* M[d] A Tr.: *περιπάτῳ* Br ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. Tr. (post ecl. 4, 84 Mein.), lemmate non iterato Br (post ecl. 4, 64 M i. e. post alias Socraticas). ad Socratem refertur apophthegma Stob. I p. 209, 16 Wachsm.; corp. Par. 253 Elt. (*ἀποφθέγματα τοῦ αὐτοῦ Σωκρ.*) *ἰδὼν δὲ πλούσιον ἀπαίδευτον ἔφη κτἑ.*; gnomol. Vat. 484 Ste paulo aliter conceptum Diogeni tribuitur a Laertio VI 47. alia testim addit Sternbach. denique conferatur flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 51 ‖ 13 *Οὗτος* pro *Σωκρ.* Stob. II 31 | *μειράκιον* om. Stob. II 3 gnomologi | *καὶ* ante *ἀπαιδ.* erunt fortasse qui deleant coll. II 31 c Par. gnomol. Vat., sed vid. Galenus protr. p. 109, 17 Marqu. *ὁ μὲν Δημοσθένης) χρυσᾶ πρόβατα καλῶν τους πλουσίους καὶ ἀπαιδεύ* et gnomol. Vat. 216 *Ὁ αὐτὸς* (sc. *Δημοσθένης*) *τὸν πλούσιον*

85 (4, 86 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους τὰ μὲν πρὸς τὸ ζῆν πορίζεσθαι, τὰ δὲ πρὸς τὸ εὖ ζῆν οὐ πορίζεσθαι.

86 (4, 87 Mein.) *Ἀριστοτέλους.*

Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ ἐναργῆ πράγματα πειρωμένους δεικνύναι ὅμοιον ἔφη ποιεῖν τοῖς διὰ λύχνου τὸν ἥλιον φιλοτιμουμένοις δεικνύναι.

87 (4, 88 Mein.) *Βίωνος.*

Βίων ἐρωτηθεὶς τί ἐστιν ἄνοια, εἶπε ʽπροκοπῆς ἐμπόδιονʼ.

88 (4, 89 Mein.) *Στίλπωνος Σωκρατικοῦ.*

ἀπαίδευτον ἔφη Τύχης ἔμετον εἶναι, cuius ipsius loci memor Galenus Demostheni tribuisse videtur dictum Diogenis. vix enim recte de Galeno indicavit Sternbach *Wien. st.* XI p. 218 ‖ 14 *ἰδοῦ φησιν* M[d] *ἰδού φησι* ABr: *ἰδοὺ ἔφη* Tr. *ἔφη ἰδοὺ καὶ τὸ* corp. Par. *ἰδοὺ φησὶ τὸ* gnomol. Vat. | *χρυσοῦν ἀνδράποδον* Stob. hic et lib. II *χρυσοῦν φησιν ἀνδράποδον* corp. Par.: *χρυσοῦν πρόβατον* gnomol. Vat. *πρόβατον εἶπε χρυσόμαλλον* Laert. *χρυσοῦν ἀρνίον* ci. Vsener. sed utrumque dici poterat dives homo inhumanus, et aureum mancipium et, quod sane facetius est, pecus aureum

1 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 4, 85 Mein.) sine lemm. A Tr. (post ecl. 4, 85 Mein.) Br (post ecl. 4, 84 Mein.) ‖ 2 *Διογένης* om. M[d] Br | ἔλεγε A Tr.: *ἔλεγεν* (*ἔλεγε* Br) *δὲ* M[d]Br ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. Tr. recurrit corp. Par. 585 Elt. (*Ἀριστοτέλους*) ‖ 5 *ἐναργῆ* M[d] corp. Par.: *ἐν γῇ* A[1] *αρ* superscr. A[2] *ἐνεργῆ* Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4, 87 Mein.), sine lemm. Tr. (post ecl. 4, 87 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 4, 83 Mein.). de Bione Laertius IV 51: *τὴν οἴησιν ἔλεγε προκοπῆς ἐγκοπήν.* sententia *οἴησίς ἐστιν ἐγκοπὴ προκοπῆς* post Zaleuci dictum legitur in gnomol. Vatic. 306, eadem Heraclito adsignatur flor. Mon. 199 et Maxim. c. 34 p. 624 Combef. cf. Philo Iud. fragm. v. II p. 652 M. et Isidor. Pelus. epist. IV 6 (Patr. gr. vol. LXXVIII) p. 1054 C ‖ 9 *εἶπε* om. M[d] ‖ 10 *ἐγκοπή* pro *ἐμπόδιον* Meineke duce Nauckio sed invito puto Stobaeo ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. Tr. Stilponi datur apophthegma etiam gnom. Vatic. n. 516, Aristoteli ibid. n. 145, apophth. Vind. n. 79, cod. Pal. gr. 297 f. 117[r] n. 24 teste Sternbachio, flor. Mon. 166 Leid. 156, sapienti nescio cui in flor. Pal.-Vat. 233, Bar. 213, Ottobon. 214, Georgid. p. 82. similiter athletas (id est *ἀναισθήτους*) cum gymnasii columnis comparat Aristo Plutarchi de sanit. praec. p. 133 D, de quo monui mus. Rh. XLV p. 553

Στίλπων ἐρωτηθεὶς τί ἰσχυρότερον ἀνδριάντος, εἶπε ʽἄνθρωπος ἀναίσθητος᾽.

89 (4, 90 Mein.) *Κλεάνθους.*

Κλεάνθης ἔφη τοὺς ἀπαιδεύτους μόνῃ τῇ μορφῇ τῶ θηρίων διαφέρειν.

90 (4, 91 Mein.) *Φαβωρίνου* (fr. 103 Marres.).

Φαβωρῖνος εἶπε τοὺς ἀνθρώπους πῇ μὲν εἶνι γελοίους, πῇ δὲ μισητούς, πῇ δὲ ἐλεεινούς· γελοίους μ θρασύτητι μειζόνων ὀρεγομένους, μισητοὺς δὲ ἐπιτυχό τας, ἐλεεινοὺς δὲ ἁμαρτάνοντας, ζηλωτοὺς δὲ πότε;

91 (4, 92 Mein.) *Ἐπικτήτου* (fr. 15 III p. 69 e Schweigh.).

Εἰς συμπόσιον μὲν οὖν παρακληθέντες τῷ παρόν χρώμεθα, εἰ δέ τις κελεύοι τὸν ὑποδεχόμενον ἰχθῦς αὐτ

---

1 *τί ἰσχυρότερον* M[d] A Tr. quod apte tuetur Sternbach ad gnom Vat. n. 145: *τί ψυχρότερον* Meineke | *εἶπεν ἄνθρωπος* M[d] A: *ἄνθρ πος εἶπεν* Tr. illud confirmat gnom. Vat. utrobique | 3 ecl. cum lem hab. M A, sine lemm. Tr. p. 29. recurrit corp. Par. 586 Elt. (*Κλεά θους*); eadem supra sub nomine Cleanthis II 31 p. 212, 22 Wachsm. Aris teli adsignant gnomol. Vatic. 146 (vel apophth. Vindob. 80) et cod. V gr. 742 f. 64[v] teste Sternbachio. quod eclogae eodem ordine legunt in gnomologio Vaticano atque apud Stobaeum id quomodo explicem n habeo, nisi sumatur excerptas esse has eclogas ex libro quem perpen inscribebant *Ἀριστοτέλους χρεῖαι* (cf. p. 269 adn.). sic commode explicat etiam lemmatum discrepantia ‖ 4 *εἶπε* pro *ἔφη* gnomol. Vatic. ‖ 6 ecl. c lemm. hab. MA, sine lemm. Tr. p. 29; *Φαβωρίνου* A: *Φαβουρίνου* ut plerumque scribitur nomen in codicibus nostris, sed *Φαβωρίνου* Ph p. 49 Elt. ad Favorini *Γνωμολογικά* (Suid. s. *Φαβ.*) hunc locum ali que revocabat Marres de Favor. Arel. p. 92 adn. 1 et p. 142 sqq.: vi Freudenthal mus. Rh. XXXV p. 408 sqq. ‖ 7 *Φαβουρῖνος εἶπε* T om. MA | *πῇ μὲν εἶναι γελοίους, πῇ δὲ μισητούς, πῇ δὲ ἐλεειν* Meineke: *πῇ μὲν εἶναι γελοίους, πῇ δὲ ἐλεεινούς, πῇ δὲ μισητ* M[d] Tr. *πῇ μὲν εἶναι ἐλεεινοὺς πῇ δὲ γελοίους πῇ δὲ μισητούς* nescio igitur an supra lineam scriptum fuerit in archetypo membrum *δὲ ἐλεεινούς* ‖ 10 *δὲ πότε;* Buecheler: *δέ ποτε* M[d] A[1] Tr., *δὲ οὔ ποτε* A[2]; *δ᾽ οὔποτε* Nauck; v. *ζηλωτοὺς δέ ποτε* tacite om. Ge p. 36, inde vulg. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. convivii similit (cf. Epict. ench. 15) coloris aliquid habet Bionei, vide Vsener Epi p. 310 ‖ 14 *κελεύει* A

[redacted]

παρατιθέναι ἢ πλακοῦντας, ἄτοπος ἂν δόξειεν· ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἰτοῦμεν τοὺς θεοὺς ἃ μὴ διδόασι, καὶ ταῦτα πολλῶν ὄντων ἅ γε ἡμῖν δεδώκασι.

92 (4, 93 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (fr. 16).

Χαρίεντες, ἔφη, εἰσὶν οἱ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν. 'ἐγώ σου' φησί 'κρείττων εἰμί, ἀγροὺς γὰρ ἔχω πολλούς, σὺ δὲ λιμῷ παρατείνῃ'. ἄλλος λέγει 'ἐγὼ ὑπατικός εἰμι'. ἄλλος 'ἐγὼ ἐπίτροπος.' ἄλλος 'ἐγὼ … οὔλας τρίχας'. ἵππος δ' ἵππῳ οὐ λέγει ὅτι 'κρείττων εἰμί σου· πολὺν γὰρ κέκτημαι χιλὸν καὶ κριθὰς πολλάς, καὶ χαλινοί μοι εἰσὶ χρυσοῖ καὶ ἐφίππια ποικίλα', ἀλλ' ὅτι 'ὠκύτερός σου εἰμί'. καὶ πᾶν ζῷον κρεῖττον καὶ χεῖρόν ἐστιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας. ἆρ' οὖν ἀνθρώπου μόνου ἀρετὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς εἰς ⟨τὰς⟩ τρίχας ἀφορᾶν καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τοὺς πάππους;

93 (4, 94 Mein.: fr. 17 l. c. p. 70)

Τῷ μὲν ἰατρῷ μηδὲν συμβουλεύοντι ἄχθονται οἱ κάμνοντες καὶ ἡγοῦνται ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸν φιλόσοφον διὰ τί οὐκ ἄν τις οὕτω διατεθείη, ὥστε

---

2 δίδοσιν M ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 4, 92 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 4, 86 Mein.). ne quis dubitet de Arriano, conferat locum huius simillimum diss. Epict. III 14, 11 sqq.: κρείττων εἰμί σου κτέ. vide etiam Aristot. Stobaei III 3, 25 p. 200 sq. ‖ 5 ἔφη sc. Epictetus, cuius verba refert Arrianus | τοὺς (compend.) A[1] τοῖς superscr. A[2] ‖ 6 σοῦ suppl. A[2] ‖ 7 λέγει om. Br ‖ 8 ἐγω ἐπίτροπος M[d] A: ἐπίτροπος ἐγώ Tr. ‖ 9 οὐλὰς (οὔλας A) τρίχας MA Tr.: οὔλας ἔχω τρίχας Br quod recipere non ausus sum. nam ἔχω ante τρ. habet etiam cod. Paris. 1985 manu rec. teste Gaisfordo sicut οὐλ. τρίχας ἔχω tacite interpolaverat Gesn.[1] p. 36, inde vulg. οὐλότριχος ci. Nauck, οὖλος τας τρίχας Meineke. mihi probabilius, ante οὔλας τρίχας aliud interceptum esse vanitatis exemplum huius simile, velut ἄλλος 'ἐγω ⟨κόμιον ξανθον ἔχω'. ἄλλος 'ἐγὼ⟩ οὔλας τρίχας' coll. diss. II 24, 24 | κρείττων M[d] Tr. Br: ἐγω κρείττων A fortasse recte ‖ 11 μι M[d] | ἐφίππεια libri ‖ 12 καὶ χεῖρον om. Tr. ‖ 14 ἀνθρώπου μόνου (μόνον Tr.) M[d] A[2] Tr. Br ἀνθρώπῳ μόνῳ A[1] | τας addidit Meineke ‖ 15 τα om. Br ‖ 16 ecl. hab. lemmate non iterato MA (sic) Tr., cum priore cohaerentem M Tr.; Τοῦ αὐτοῦ addidit Gaisford ‖ 19 διότι MA Tr.: corr. Gesn.[1] p. 38 mrg

Φαβωρῖνος εἶπε τοὺς ἀνθρώπους πῇ μὲν γελοίους, πῇ δὲ μισητούς, πῇ δὲ ἐλεεινούς· γελοί θρασύτητι μειζόνων ὀρεγομένους, μισητοὺς δὲ ἐπ τας, ἐλεεινοὺς δὲ ἁμαρτάνοντας, ζηλωτοὺς δὲ πότ

91 (4, 92 Mein.) Ἐπικτήτου (fr. 15 III p. Schweigh.).

Εἰς συμπόσιον μὲν οὖν παρακληθέντες τῷ π χρώμεθα, εἰ δέ τις κελεύοι τὸν ὑποδεχόμενον ἰχθῦ

---

1 τί ἰσχυρότερον M[d] A Tr. quod apte tuetur Sternbach ad Vat. n. 145: τί ψυχρότερον Meineke | εἶπεν ἄνθρωπος M[d] A: πος εἶπεν Tr. illud confirmat gnom. Vat. utrobique | 3 ecl. cu hab. M A, sine lemm. Tr. p. 29. recurrit corp. Par. 586 Elt. θους); eadem supra sub nomine Cleanthis II 31 p. 212, 22 Wachs teli adsignant gnomol. Vatic. 146 (vel apophth. Vindob. 80) et gr. 742 f. 64ᵛ teste Sternbachio. quod eclogae eodem ordine in gnomologio Vaticano atque apud Stobaeum id quomodo expl habeo, nisi sumatur excerptas esse has eclogas ex libro quem inscribebant Ἀριστοτέλους χρεῖαι (cf. p. 269 adn.). sic commode etiam lemmatum discrepantia ‖ 4 εἶπε pro ἔφη gnomol. Vatic. ‖ 6 lemm. hab. MA, sine lemm. Tr. p. 29; Φαβωρίνου A: Φαβο ut plerumque scribitur nomen in codicibus nostris, sed Φα p. 49 Elt. ad Favorini Γνωμολ que revocabat Marres de Fav Freudenthal mus. Rh. XXX om. MA | πῇ μὲν εἶναι

παρατιθέναι ἢ πλακοῦντας, ἄτοπος ἂν δόξειεν· ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἰτοῦμεν τοὺς θεους ἃ μὴ διδόασι, καὶ ταῦτα πολλῶν ὄντων ἅ γε ἡμῖν δεδώκασι.

92 (4, 93 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 16).

Χαρίεντες, ἔφη, εἰσὶν οἱ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν. 'ἐγώ σου' φησί 'κρείττων εἰμί, ἀγροὺς γὰρ ἔχω πολλούς, σὺ δὲ λιμῷ παρατείνῃ'. ἄλλος λέγει 'ἐγὼ ὑπατικός εἰμι'. ἄλλος 'ἐγὼ ἐπίτροπος.' ἄλλος 'ἐγὼ .. οὔλας τρίχας'. ἵππος δ' ἵππῳ οὐ λέγει ὅτι 'κρείττων εἰμί σου· πολὺν γὰρ κέκτημαι χιλὸν καὶ κριθὰς πολλάς, καὶ χαλινοί μοι εἰσὶ χρυσοῖ καὶ ἐφίππια ποικίλα', ἀλλ' ὅτι 'ὠκύτερός σου εἰμί'. καὶ πᾶν ζῷον κρεῖττον καὶ χεῖρόν ἐστιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας. ἆρ' οὖν ἀνθρώπου μόνου ἀρετὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς εἰς ⟨τὰς⟩ τρίχας ἀφορᾶν καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τοὺς πάππους;

93 (4, 94 Mein.: fr. 17 l. c. p. 70)

Τῷ μὲν ἰατρῷ μηδὲν συμβουλεύοντι ἄχθονται οἱ κάμνοντες καὶ ἡγοῦνται ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸν φιλόσοφον διὰ τί οὐκ ἄν τις οὕτω διατεθείη, ὥστε

2 *δίδοσιν* M ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. (post ecl. 4, 92 Mein.), ne lemm. Br (post ecl. 4, 86 Mein.). ne quis dubitet de Arriano, conferat cum huius simillimum diss. Epict. III 14, 11 sqq.: *κρείττων εἰμί σου κτέ.* vide etiam Aristot. Stobae[illegible] 25 p. 200 sq. ‖ 5 *ἔφη* sc. Epictetus, cuius verba refert Arrianus [illegible]pend.) A[1] *τοῖς* superscr. A[2] ‖ 6 *σου* suppl. A[2] ‖ 7 *λέγε*[illegible]*γω ἐπίτροπος* M[d] A: *ἐπίτροπος ἐγω* [illegible] Tr. ‖ 9 *οὐλὰς* ([illegible] MA Tr.: *οὔλας ἔχω τρίχας* Br quae [illegible] ante *τρ.* habet etiam cod. Paris. [illegible] *οὐλ. τρίχας ἔχω* tacite inter[illegible] *τριχος* ci. Nauck, *οὖλος* [illegible] *οὔλας τρίχας* aliud inter[illegible] *ἄλλος* '*ἐγω* ⟨*κόμ*[illegible] 24, 24 | [illegible]

οἰηθῆναι ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ σωφρονήσειν, εἰ μηδὲ λέγοι [τι] πρὸς αὐτὸν τῶν χρησίμων;

94 (4, 95 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 18 l. c. p. 71).

Οἱ τὸ σῶμα εὖ διακείμενοι καὶ καύματα καὶ ψύχ ὑπομένουσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ τὴν ψυχὴν καλῶς διακει μενοι καὶ ὀργὴν καὶ λύπην καὶ περιχάρειαν καὶ τἄλλ πάθη φέρουσι.

95 (4, 96 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος* (p. 3 A

Βουλοίμην ἄν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὀρρωδῶ μὴ τοὐναν τίον γένηται· ἀτεχνῶς γάρ μοι δοκεῖ ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθι κακουργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν σέ. καί μ λέγε, τί καὶ ποιοῦντά σέ φησι διαφθείρειν τοὺς νέους — Ἄτοπα, ὦ θαυμάσιε, ὡς οὕτως ἀκοῦσαι. φησὶ γὰ με ποιητὴν εἶναι θεῶν, καὶ ὡς καινοὺς ποιοῦντα θεού τοὺς δ' ἀρχαίους οὐ νομίζοντα ἐγράψατο.

96 (4, 97 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 3 C).

Ἀθηναίοις γάρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ σφόδρα μέλει, ἄ τινα δεινὸν οἴωνται ⟨εἶναι⟩, μὴ μέντοι διδασκαλικὸν τῆ αὐτοῦ σοφίας· ὃν δ' ἂν καὶ ἄλλους οἴωνται ποιεῖν τοιο τους, θυμοῦνται, εἴτ' οὖν φθόνῳ, ὡς σὺ λέγεις, εἴτε δι ἄλλο τι.

97 (4, 98 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ* (p. 228 D

---

1 *ἀπογνῶσθαι* M[d] ‖ 2 *τι* vel *τί* libri: '*τι* abundat' Meineke; *ἔτι* Bü cheler ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. M, ubi coh. ecl. cum antec., A (*τοῦ αὐτοῦ* ad A[2] mrg) Br, praem. lemm. *τοῦ αὐτοῦ* Tr. p. 30 ‖ 6 *περιχαρίαν* M[d] *-χάρει* Br | *τὰ ἄλλα* M[d] A Br *τ' ἄλλα* Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. *Πλάτων* hab. T om. M A. huc revocavi lemma eclogae 97 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθύφρον* quod servatum est in M A, ubi Sophistae locum dederunt librarii omis Euthyphronis tmematis ‖ 9 *ὀρρωδῶ* Plat.: *ὀῤῥοδῶ* Tr. ‖ 12 *ποιοῦντά* *φησι διαφθείρειν* ex Platone Gesn.[1] p. 38 inde vulg.: *ποιοῦντας ἔφ* *ἰδίᾳ φθείρειν* Tr. ‖ 13 *οὕτως* Tr.: *οὕτω γ'* Plat. ‖ 15 *ἐγράψατο* n plura Tr.: *ἐγράψατο τούτων αὐτῶν ἕνεκα, ὥς φησιν* Plat. ‖ 16 e cum lemm. hab. Tr., om. M A ‖ 17 *Ἀθηναίοις* ex Platone Gesn.[1] p. 3 *Ἀθηναῖοι* Tr. | *γὰρ* Tr.: *γάρ τοι* Plat. | *οὐ σφόδρα μέλει ἄν τι* ex Platone Gesn.[1]: *οὐ σφόδρ' ἀμέλειάν τινα* Tr. ‖ 18 *εἶναι* addidi Platone ‖ 19 *αὑτοῦ* Plat.: *αὐτοῦ* Tr. ‖ 20 *εἴτουν* Tr. ‖ 22 ecl. c lemm. *πλάτωνος ἐκ τοῦ εὐθύφρονος* hab. M A (post ecl. 4, 95 Mei

[redacted]

Ψυχὴν ἀνόητον αἰσχρὰν καὶ ἄμετρον θετέον.

98 (4, 99 Mein.: Plat. Tim. p. 86 B)

Νόσον μὲν ψυχῆς ἄνοιαν συγχωρητέον, δύο δὲ ἀνοίας γένη, τὸ μὲν μανίαν τὸ δὲ ἀμαθίαν.

99 (4, 100 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 2 phil. graec. III p. 8 Mullach).

Ἄνθρωποι πολυμαθίης ἔχειν δόξαν ἢ τοῦ ἀληθίζεσθαι ἔρωτα πλεῦνα ἐκτέαται. πολλοὶ γοῦν τοῖσι πρὸ ἑωυτῶν ἐναντίας δόξας συστησάμενοι τὴν γνῶσιν τοῦ ἀληθέος περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων ἀφείλοντο, τὴν πίστιν αὐτῶν μὴ ἐν βεβαίῳ ἑστάναι, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς προτέρης δόξης περιτρέψαι ἐς τοὐναντίον ⟨τὸν⟩ λόγον παρασκευάσαντες ἐν τῷ ἀσταθμητοτάτῳ αἰωρέεσθαι.

100 (4, 101 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 3 III p. 8 Mullach).

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇσι ζητήσεσι τῶν πρηγμάτων ὁμοίως τοῖς ἀλόγοισι τῶν ζῴων, ὥσπερ ἐκεῖνα μαχόμενα, οὕτω καὶ αὐτοὶ μούνου τοῦ νικᾶν μεταποιέονται· ὅκως δὲ (τοῦ περ χρὴ πάντα ἄνδρα προμηθέεσθαι καὶ λέγοντα καὶ πρήσσοντα) μὴ παρὰ τὸ ξυμφέρον καὶ σφέων αὐτῶν καὶ τῶν παρεόντων, καὶ ὥστε μὴ τὸ ἀληθὲς αὐτὸ βλάψαι, οὐκέτι λόγον τούτου ποιέονται.

---

om lemm. *ἐν ταυτῷ* Tr. (post ecl. 4, 97 Mein.). *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ* scripsi: vide quae monui ad ecl. 95

1 *ψυχὴν* M[d] A Tr.: *ψυχὴν ἄρα* Plat. coniunctionem eclogarius consulto recidit | 2 ecl. sine lemmate cum priore cohaerentem hab. M Tr.: ad Timaeum pertinere vidit Gesn.[1] p. 38 || 3 *μὲν* M[d] Tr.: *τε* A; *ἐν δὴ* Plat. || 5 ecl. cum lemm. hab. Tr., om. M A || 8 *τοῖσι* Mullach: *οἷς* Tr. || 10 *τῷ* ante *τὴν* supplevit Koen Gregor. Cor. de dial. p. 420 Schaef., quod non recte recepit Meineke || 11 *αὐτέων* Mullach || 12 *ἐς* Mullach: *εἰς* libri | *τὸν* addidit Buecheler || 14 ecl. hab. M A Tr.; *Εὐσεβίου* M A *τοῦ αὐτ*^{ου} Tr. p. 30. cf. supra p. 53, 14 sqq. || 15 *τῇσι* (*ταῖσι* Hirschig) *ζητήσεσι* Mullach: *ταῖς ζητήσεσι* M[d] A *ταῖς σιζητήσεσι* Tr. | *πρηγμάτων* scripsi: *πραγμάτων* libri || 16 *τοῖς ἀλόγοις* M[d] A Tr.; *τοῖσι ἀλόγοισι* proposuit Meineke | *τῶν ζώων* M[d] Tr. om. A[1] add. A[2]; *τῶν ζωίων* ci. Meineke || 17 *μούνου* M[d]: *μόνου* A *μοῦνοι* Tr. | 18 *ἄνθρωπον* (pro *ἄνδρα*) A || 21 *αὐτοῦ* Tr.

101 (4, 102 Mein.: fr. 4)

Ἀνθρώποισιν ἔριδες προσφιλέες, καὶ τοῦ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἀντιλέγοντας ἐθέλειν κρατέειν ἄπλετος καὶ ἄλογος ἐπιθυμίη, ὁκότε πολλοὶ οὐκ αἰδέονται καὶ κατὰ τῶν σπουδαιεστάτων καὶ τῶν οὐ χρὴ τῷ χείρονι λόγῳ νικᾶν, νικῶντες ἀξίην κεκλῆσθαι νίκην Καδμηίην.

102 (4, 103 Mein.: fr. 5 l. c. p. 9)

Ἄνθρωποι τοὺς μὲν παρὰ φύσιν καὶ ἐν τεράτων λόγῳ ἐόντας ἀσπάζονται, καὶ μεγάλων χρημάτων ὠνεόμενοι ὡς ἐπὶ μεγίστῳ κτήματι χαίρουσι καὶ μεγαλοφρονέονται, περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ [τὰ] σμικρὰ ἄχθονται ἀναλίσκοντες.

103 (4, 104 Mein.: fr. 6)

Οἱ πλεῦνες τῶν ἀνθρώπων περὶ πάντα τὰ λοιπὰ φειδωλοὺς σφέας παρεχόμενοι καὶ εἰ δαπανοῖεν ἀσχάλλοντες, ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῶν δήμων κροτηθῆναι καὶ τὰ ἐόντα σφι πάντα ἡδέως προΐενται.

104 (4, 105 Mein.: fr. 7)

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato M A Tr. (post ecl. 4, 101 Mein.), addito *εὐσεβίου* Br (post ecl. 4, 95 Mein.). cum priore sine rubr. iungit M ‖ 2 *τοῦ* A Tr.: *το* M^d Br ‖ 3 *ἄπλετος καὶ ἄλογος* M^d A Tr.: *ἄλογος καὶ ἄπλετος* Br ‖ 4 *ὁπότε* M^d A Tr. Br: corr. Meineke | *οὐκ αἰδέονται* Iacobs addit. ad Athen. p. 186: *οὔτε δέονται* libri ‖ 5 *σπουδαιεστάτων* M^d A Tr. *σπουδαιοτάτων* Br ‖ 6 *κἂν* pro *νικᾶν* A; *νικᾶν* scribi vult Cobet mnemos. IX p. 110 | *καδμηίην* Tr.: *καδμείην* M^d A Br cf. Zenobius cent. IV 45 ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato M A Tr. p. 31 sine rubr. cum priore coniunctam M. cf. Clemens Al. paed. III 4 p. 271 P. ‖ 8 *φύσει* [ιν] A superscr. *ιν* A^2 ‖ 9 *ὠνεάμενοι* A^1 corr. A^2 ‖ 10 *χαίρ. κ. μεγ.*] *καὶ μεγαλοφρονέονται καὶ χαίρουσι* A | *μεγαλοφρονέοντες* Tr. ‖ 11 *σπουδαιότατα* M^d A Tr. erunt fortasse qui *σπουδαιέστατα* malint coll. ecl. 101, sed utramque formam etiam apud Herodotum reperiri monet Mullach | *τα* seclusit Cobet mnemos.[2] II p. 93 ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato Tr., om. M A. sententiarum ordo vetus videtur et genuinus, certe argumenti quadam similitudine sese excipiunt tam 100 et 101 quam 102 et 103 ‖ 16 *καὶ* frustra sollicitabat Iacobs addit. ad Athen. p. 366 ‖ 18 ecl. hab. lemmate non iterato M A (post ecl. 4, 103 Mein.) Tr. (post ecl. 4, 104 Mein.) Br (post ecl. 4, 102 Mein.). coniunxit sine rubr. cum priore M. recurrit corp. Par. 481 Elt. (*Εὐσεβίου*)

Οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων τοὺς μὲν μεγάλα χρήματα ἔχοντας καὶ φαύλους ἐόντας τιμῶσί τε καὶ τεθωυμάκασι· τῶν δὲ σπουδαίων, ἐπειδὰν ἀχρηματίην καταγνῶσιν, ὑπερφρονέουσιν.

105 (4, 106 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Πολλοὶ ἀδικηθέντες ὑπὸ ῥητόρων τοὺς υἱοὺς ῥήτορας διδάσκουσιν, οὐδεὶς δὲ δηχθεὶς ὑπὸ λύκου αὐτὸς λύκος γίνεται καὶ ἀντιδάκνει.

106 (4, 107 Mein.) *Ζήνωνος.*

Ζήνων δὲ ἔφη γελοῖον ἑκάστου μὲν τοῖς παραγγέλμασιν ὡς δεῖ ζῆν μὴ προσέχειν, ὡς οὐκ εἰδότων, τὸν δὲ παρὰ πάντων ἔπαινον θαυμάζειν, ὡς ἐχόμενον κρίσεως.

107 (4, 108 Mein.) *Σωκράτους.*

Οἱ μὲν ἀκρατεῖς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ταῖς ἀτυχίαις εἰσὶ δυσθεράπευτοι.

108 (4, 109 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Θυηπολίαι ἀφρόνων πυρὸς τροφή, τὰ δὲ ἀναθήματα ἱεροσύλων χορηγία.

---

2 *ὄντας* corp. Par. | *τεθωυμάκασι* M[d] Tr. *τεθωΰμακασι* ex *τεθαυμ-* corr. A[1] *τεθαυμάκασι* Br corp. Par. ‖ 3 *ἀχρηματίαν* corp. Par. | *καταγνῶσιν ὑπερφρονέουσιν* M[d] A Tr. Br corp. Par. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. M A Tr.; *Ἀριστωνύμου* nec plura Tr. ‖ 7 *διδάσκουσιν* M[d] A Tr.: *διδάσκονται* mavult Nauck | *δηχθεὶς* Iacobs animadv. in Stob. p. 228: *ἀδικηθεὶς* M[d] A Tr. ‖ 8 *ἀνταδικεῖ* pro *ἀντιδάκνει* dubitanter ci. Meineke servato *ἀδικηθεὶς* ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. Tr. ‖ 10 *ἑκάστου* dedi ex M[d] A Tr., sed terminatio incerta propter marginem in A: *ἑκάστους* tacite Gesn.[1] p. 38, inde vulg. | *παραγγέλμασιν* Wachsmuth et Buecheler (*παραγγείλασιν* vir doctus apud Wachsm. de Zenone Cit. comment. I p. 8): *πράγμασιν* M[d] A Tr. ‖ 12 *ἐχόμενον* M[d]: *ἐχόμενοι* A Tr.; *ἐχομένων* Wachsm. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. recurrit corp. Par. 232 Elt. (*Σωκρ.*) ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. MA Tr. recurrit Pyth. Vind. 41, Demophil. sent. Pyth. 22; Porph. ad Marc. 19 p. 287, 3 N.[2]; Hierocl. comment. in carm. aur. p. 24, 18 Gaisf. ‖ 17 *θυηπολίαι* (*-ία* Dem. *-ία δὲ* Porph.) *ἀφρόνων* Pyth. Vind. Dem. Porph. Hier.: *θυηπόλει δι᾽ ἀφρόνων* M[d] (*ει* e corr. M[2]) A[1] Tr. super *ει* scr. *ῄ* et mutavit *δι᾽ ἀφρόνων* in *διὰ φόνων* A[2]; *θυηπολίαι μὲν ἀφρ.* Gesn.[1], inde vulg. | *τὰ δὲ* M[d] A Tr. Dem. *τὰ δ᾽* Pyth. Vind. *καὶ τὰ παρα τούτων* Porph. *καὶ* Hier. | *ἀναθύματα* A[1] corr. A[2] ‖ 18 *ἱεροσύλων χ.*

109 (4, 110 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων.*

Ἀρίστων ὁ Χῖος τοὺς περὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πονουμένους, ἀμελοῦντας δὲ φιλοσοφίας, ἔλεγεν ὁμοίους εἶναι τοῖς μνηστῆρσι τῆς Πηνελόπης, οἳ ἀποτυγχάνοντες ἐκείνης περὶ τὰς θεραπαίνας ἐγίνοντο.

110 (4, 111 Mein.)

Ὁ αὐτὸς τοὺς πολλοὺς εἴκαζε τῷ Λαέρτῃ, ὅστις τῶν κατὰ τὸν ἀγρὸν ἐπιμελούμενος πάντων, ὀλιγώρως εἶχεν ἑαυτοῦ· καὶ γὰρ τούτους τῶν κτημάτων πλείστην ἐπιμέλειαν ποιουμένους περιορᾶν τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν πλήρη παθῶν ἀγρίων οὖσαν.

111 (4, 112 Mein.) *Διογένους.*

M[d] A Tr. Dem.: *ἱεροσύλοις χ.* Pyth. Vind. Hier. *ἱεροσύλοις χ. τῶν ἀκολασιῶν* Porph.

1 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 4, 109 Mein.), sine lemm. Tr. (post ecl. 4, 109 Mein.) Br (post ecl. 4, 105 Mein.). *ὁμοιωμάτων* librum qui confecit similitudinibus Aristonis undique decerptis (cf. Rose Ar. ps. p. 612) quod etiam hoc dictum ad Aristonem rettulit, in eo videtur errasse. nam Aristippo hoc tribuit Laertius II 79, quod confirmatur Bionis apophthegmate quod exstat apud Ps.-Plutarchum de liber. educ. p. 7 D: vide proleg. Tel. p. LXVI sq. fons simul aperitur erroris eis quae adduntur a Laertio l. c. 80: *το* (*τῷ* Menagius) *δ' ὅμοιον καὶ Ἀρίστων· τὸν γὰρ Ὀδυσσέα κτἑ.* sed primus, si quidem fides est gnomologio Vatic. 166, hac similitudine usus erat Gorgias. ad Aristotelis apophthegmata eam rettulit Olympiodorus (cf. Sternbach melet. gr. I p. 192) in Crameri anecd. Par. IV p. 411, 15 sqq. ‖ 5 *περὶ* M[d] A Br: *παρὰ* Tr. | *ἐγίνοντο* M[d] Tr. Br *ἐγένοντο* A[1] sed *ϊ* superscr. man. inc.: *ἐπτόηντο* mavult Nauck. verum locutio *γίνεσθαι περί τι* legitur etiam gnom. Vat. etsi aptius in priore membro (*περὶ δὲ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα γινομένους*) posita, cum in altero exstet *ταῖς θεραπαίναις αὐτῆς ἐμίγνυντο* sicut *ταῖς ταύτης ἐμίγνυντο θεραπαίναις* apud Bionem ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. MA Tr., sine rubr. cum priore cohaeret in M ‖ 8 *τὸν ἀγρὸν* A: *τῶν ἀγρῶν* M[d] Tr. | *ἐπιμελούμενος* M[d] A: *ἐπικαλούμενος* Tr. | 10 *ποιουμένους* A Tr.: *ποιόμενος* M[d] ‖ 11 *ἀγρίων*, sed *ων* e corr. M[d] ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. MA, sine lemm. Tr.; primo dederat inscriptionem eclogae 114, posthac ipse corrigens *διογένους* M. cf. Laert. VI 27 Demetr. de eloc. 260. plura in hanc sententiam collegit E. Norden annal. philol. suppl. XVIII p. 301 sqq. ubi de ipso Diogene addi poterat Laert. VI 70 extr.

Διογένης ἔλεγε διαπαλαίοντας μὲν πολλοὺς ὁρᾶν καὶ διατρέχοντας, διακαλοκἀγαθιζομένους δὲ οὔ.

112 (4, 113 Mein.) *Πλάτωνος* (Men. p. 77 B — 78 B).

Ἆρα λέγεις τὸν τῶν καλῶν ἐπιθυμοῦντα ἀγαθῶν ἐπιθυμητὴν εἶναι; — Μάλιστά γε. — Ἆρα ὡς ὄντων τινῶν οἳ τῶν κακῶν ἐπιθυμοῦσιν, ἑτέρων δὲ οἳ τῶν ἀγαθῶν; οὐ πάντες, ὦ ἄριστε, δοκοῦσί σοι τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμεῖν; — Οὐκ ἔμοιγε. — Ἀλλά τινες τῶν κακῶν; — Ναί. — Οἰόμενοι τὰ κακὰ ἀγαθὰ εἶναι λέγεις, ἢ καὶ γιγνώσκοντες ὅτι κακά ἐστιν, ὅμως ἐπιθυμοῦσιν αὐτῶν; — Ἀμφότερα ἔμοιγε δοκεῖ. — Ἦ γὰρ δοκεῖ τίς σοι, ὦ Μένων, γιγνώσκων τὰ κακὰ ὅτι κακά ἐστιν, ὅμως ἐπιθυμεῖν αὐτῶν; — Μάλιστα. — Τί ἐπιθυμεῖν λέγεις; ἦ γενέσθαι αὐτῷ; — Γενέσθαι· τί γὰρ ἄλλο; — Πότερον ἡγούμενος τὰ κακὰ ὠφελεῖν ἐκεῖνον ᾧ ἂν γένηται, ἢ γιγνώσκων τὰ κακά, ὅτι βλάπτει ᾧ ἂν παρῇ; — Εἰσὶ μὲν οἳ ἡγούμενοι τὰ κακὰ ὠφελεῖν, εἰσὶ δὲ καὶ οἳ γιγνώσκοντες ὅτι βλάπτει. — Ἦ καὶ δοκοῦσί σοι γιγνώσκειν τὰ κακά, ὅτι κακά ἐστιν, οἱ ἡγούμενοι τὰ κακὰ ὠφελεῖν; — Οὐ πάνυ μοι δοκεῖ τοῦτό γε. — Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτοι μὲν οὐ τῶν κακῶν ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἀγνοοῦντες αὐτά, ἀλλ' ἐκείνων, ἃ ᾤοντο ἀγαθὰ εἶναι· ἔστι δὲ ταῦτά γε κακά· ὥστε οἱ ἀγνοοῦντες αὐτὰ καὶ οἰόμενοι ἀγαθὰ εἶναι δῆλον ὅτι τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμοῦσιν. ἢ οὔ; — Κινδυνεύουσιν οὗτοί γε. — Τί δαί; οἱ τῶν κακῶν μὲν ἐπιθυμοῦντες, ὡς φῂς σύ, ἡγούμενοι δὲ τὰ κακὰ βλάπτειν ἐκεῖνον, ᾧ ἂν γίγνηται, γιγνώσκουσι δήπου ὅτι βλαβήσονται ὑπ' αὐτῶν; — Ἀνάγκη. — Ἀλλὰ τοὺς βλαπτομένους οὗτοι οὐκ οἴονται ἀθλίους εἶναι καθόσον βλάπ-

---

1 *διαπαλαίοντας* M^d A: *διαπέζοντας* Tr. | *πολλοὺς ὁρᾶν* Tr.: *ὁρᾶν πολλοὺς* M^d A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. Tr.: om. MA. fuerit olim *Πλάτ⟨ωνος ἐκ τοῦ Μέν⟩ωνος* ‖ 10 *ἐστιν* Plato: *εἰσιν* Tr. ‖ 14 *αὐτῷ* Platonis BT: *αὐτῶν* Tr. p. 32; *αὐτῷ* Buttmann ‖ 17 *οἳ* Plat. B, *οἱ* Tr. et Plat. T | *οἱ* (ante *γιγν.*) Tr. et Plat. BT ‖ 21 *οἱ ἀγνοοῦντες αὐτά* del. Cobet mnemos.[2] IV p. 444 ‖ 25 *δαί* Tr. et Plat. B *δὲ* Plat. T

τονται; — Καὶ τοῦτο ἀνάγκη. — Τους δὲ ἀθλίους οὐ κακοδαίμονας; — Οἶμαι ἔγωγε. — Ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται ἄθλιος καὶ κακοδαίμων εἶναι; — Οὔ μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. — Οὐκ ἄρα βούλεται τὰ κακά, ὦ Μένων, οὐδείς, εἴπερ μὴ βούλεται τοιοῦτος εἶναι. τί γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἄθλιον εἶναι, ἢ ἐπιθυμεῖν τε τῶν κακῶν καὶ κτᾶσθαι; — Κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδεὶς βούλεται τὰ κακά.

113 (4, 114 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους ἐπιστολῆς* (p. 511 Herch.).

Νῦν δὲ ἤ πού τις δαίμων ἤ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομίᾳ καὶ ἀθεότητι, καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύτερον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσεν.

114 (4, 115 Mein.) *Σωκράτους.*

Ὁ μὲν δειλὸς καθ' ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα ἔχει, ὁ δὲ ἀνόητος τὰ χρήματα.

115 (4, 116 Mein.)

Οὔθ' ὁ αὐστηρὸς οἶνος εἰς πόσιν εὔθετος, οὔθ' ὁ ἄγροικος τρόπος εἰς ὁμιλίαν.

---

4 *τὰ κακά, ὦ Μένων* Tr: *ὦ Μένων, τὰ κακὰ* Plat. ‖ 5 *βούλεται* Plat.: *βούληται* Tr. ‖ 6 *ἐπιθυμεῖν τε* Plat.: *ἐπιθυμεῖνται* Tr.; *ἐπιθυμεῖν* tacite Gesn.[1] p. 40, inde vulg. ‖ 8 *βούλεται* Tr. et Plat. T, *βούλεσθαι* Plat. B ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M A Tr.; *τοῦ αὐτοῦ* nec plura Tr. ‖ 11 *ἀλητήριος* A ‖ 13 *ἐρρίζωται* A Tr., Ps.-Plat.: *ἐρίζωνται* M[d] ‖ 14 *εἰς* om. Tr., inde vulg. | *πικρότατον* Stob.: *πικρότερον* libri Ps.-Platonis ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. (post ecl. 4, 114 Mein.), lemmate non iterato Br (post ecl. 4, 85 Mein.), sine lemm. sed v. *Σωκράτης εἶπεν* praemissis Mac. Chrys. (post ecl. 4, 88 Mein.). iteratur Demophil. simil. Pyth. 44; gnomol. Byz. 196 p. 198 Wachsm. (Pal. 147 Bar. 205) ‖ 17 *ἔχει* post *χρήματα* collocant Dem. gnom. Byz. | *ὁ δὲ ἄφρων* Bar. ‖ 19 ecl. hab. lemmate non iterato hab. M A Tr. sine rubr. cum priore cohaeret M. recurrit Demophil. simil. Pyth. 49 | 20 *οὔτε ὁ* A Demoph. | *πόσιν* M[d] A Tr., *πολυποσίαν* Demoph. | *οὔθ' ὁ* M[d] Tr. *οὔτε ὁ* A *οὔτε* Demoph.

116 (4, 117 Mein.) *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ εὐθυμίας* (p. 466 C — D).

Ἀλλ' ὥσπερ οἱ δειλοὶ καὶ ναυτιῶντες ἐν τῷ πλεῖν † ἀνομοιότερον οἰόμενοι διάξειν, ἐὰν εἰς γαῦλον ἐξ ἀκάτου, καὶ πάλιν ἐὰν εἰς τριήρη μεταβῶσιν, οὐδὲν περαίνουσι, τὴν χολὴν καὶ τὴν δειλίαν συμμεταφέροντες ἑαυτοῖς· οὕτως αἱ τῶν βίων ἀντιμεταλήψεις οὐκ ἐξαιροῦσι τῆς ψυχῆς τὰ λυποῦντα καὶ ταράττοντα· ταῦτα δέ ἐστιν ἀπειρία πραγμάτων καὶ ἀλογιστία, τὸ μὴ δύνασθαι μηδὲ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ὀρθῶς. ταῦτα καὶ πλουσίους χειμάζει καὶ πένητας, ταῦτα καὶ γεγαμηκότας ἀνιᾷ καὶ ἀγάμους· ⟨διὰ ταῦτα φεύγουσι τὴν ἀγοράν, εἶτα τὴν ἡσυχίαν οὐ φέρουσι·⟩ διὰ ταῦτα προαγωγὰς ν αὐλαῖς διώκουσι, καὶ παρελθόντες εὐθὺς βαρύνονται.

δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο·

αἱ γὰρ ἡ γυνὴ λυπεῖ, καὶ τὸν ἰατρὸν αἰτιῶνται, καὶ υσχεραίνει πρὸς τὸ κλινίδιον·

φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν † λυπηρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς,

ς ὁ Ἴων φησίν. εἶτα τῆς νόσου διαλυθείσης καὶ κράσεως ἑτέρας ἐγγενομένης, ἦλθεν ἡ ὑγίεια φίλα πάντα

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. (post ecl. 4, 116 Mein.) Br (post ecl. , 115 Mein.); *ἐκ τοῦ περὶ εὐθυμίας* om. Br ‖ 3 *Ἀλλ'* om. Br | *ὥσπερ ι δειλοὶ καὶ ναυτ. κτἑ.*] cf. R. Heinze mus. Rh. XLV p. 518 | 4 *ἀνομοιότερον* M A Tr Br: *εἶτα ῥᾷον* Plut.; *ἀνοσώτερον* ci. Buecheler *ὁμαλώτερον* Wachsmuth *ἀπονώτερον* ego ‖ 5 *μεταβᾶσιν* Tr. ‖ 7 *ἐξαιροῦσι* Meineke: *ἐξαίρουσι* M A Tr. Br (sic) Plut. ‖ 9 *ἀπειρίας πραγμάτων καὶ ἀλογιστίας* M[d] A Tr. Br: correxi; *ἀπειρία πραγμάτων, ἀλογιστία* ex Plut. tacite Gesn.[1] p. 40, inde vulg. ‖ 11 *καὶ γεγαμηκότας* A Plut.: *γεγαμηκότας* M[d] Tr. Br ‖ 12 *διὰ ταῦτα* — 13 *οὐ φέρουσι* tacite ex Plut. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 15 *δυσάρεστον κτἑ.*] Eur. Or. 222 ‖ 16 *αἰτιᾶται* corr. Br[1] *ᾶ* atramento pallidiore duabus litt. erasis ‖ 17 *δυσχεραίνει προς* M[d] A Tr. Br: *δυσχεραίνουσι* Plut.; *δυσχεραίνουσι πρὸς* tacite ex Plut. Gesn.[1] p. 40, inde vulg. sed *τις τούτων* in talibus per se intellegitur ‖ 18 *λυπηρὸς* libri Stob. et Plut.: *λυπρὸς* Grotius idque ipsum legeretur M[d], nisi diffiderem collatoris silentio | *δὲ* fere libri ‖ 19 *ὁ* om. Br | *Ἴων*] fr. 56 p. 743 N.[2] | *εἶτα τῆς νόσου* usque ad finem om. Br ‖ 20 *ἐγγενομένης* Meineke et sic Plut. ed. Bernard.: *ἐγγιγνομένης* M[d] A *ἐγγινομένης* Tr. p. 33 | *ἡ* om. A | *ὑγίεια* A: *ὑγεία* M[d] Tr. libri Plut.

ποιοῦσα καὶ προσηνῆ· ὁ γὰρ χθὲς ᾠὰ καὶ ἀμύλια καὶ σίτινον ἄρτον διαπτύων, σήμερον αὐτόπυρον ἐπ' ἐλαίαις ἢ καρδαμίδι ἐσθίει καὶ προθύμως. τοιαύτην ὁ λογισμὸς εὐκολίαν καὶ μεταβολὴν ἐγγενόμενος ποιεῖ πρὸς τὸν βίον.

117 (4, 118 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου β'* (p. 140 E).

Ἆρ' οὖν τούτους φρονίμους ὑπολαμβάνεις, οἳ ἂν εἰδῶσιν ἅττα δεῖ πράττειν ἢ λέγειν; — Ἔγωγε. — Ἄφρονας δὲ ποτέρους; ἆρά γε τοὺς μηδ' ἕτερα τούτων εἰδότας; — Τούτους. — Οὐκοῦν οἵ γε μὴ εἰδότες μηδ' ἕτερα τούτων λήσουσιν αὑτοὺς καὶ λέγοντες καὶ πράττοντες ἅττα μὴ δεῖ; — Φαίνεται.

118 (4, 119 Mein.) *Σωκράτους.*

Οὔτε τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα τῷ Θερσίτῃ οὔτε τὰ τῆς τύχης ἀγαθὰ τῷ ἄφρονι ἁρμόττει.

119 (4, 120 Mein.)

Νοσοῦντος δίαιτα καὶ ἄφρονος εὐτυχία πολὺ ἔχει τὸ δυσάρεστον.

---

1 *προσκυνῆ* M[d] | *ἐχθὲς* Plut. | *ἀμύλια*] *αἰγύλια* Tr. ‖ 2 *σίτινον* M[d] A Tr.: *σητάνειον* Plut. quod dederim etiam Stobaeo | *τήμερον* Plut. | *αὐτόπυρον* Plut.: *ἀρτόπυρον* M[d] A Tr. | *επ' ἐλαίαις* Tr. Plut. *ἐπελαίαις* M[d]: *ἐπ' ἐλαίης* compend. A[1] ut videtur *ἐπ' ἐλαίας* compend. corr. A[2] ‖ 3 *καρδαμίδι* ex Plut. Meineke: *κάρδαμον* M[d] A Tr. | *ἐσθίει* M[d] A Tr.: *σιτεῖται* Plut. | *προσφιλῶς καὶ προθύμως* Plut. ‖ 4 *ποιεῖ* M[d] A *ποσιεῖ* (sic) typothetae errore Tr.: *μεταποιεῖ* Plut. | *πρὸς τὸν* M[d] A Tr.: *πρὸς ἕκαστον* Plut. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. M A Tr.; *Πλάτωνος* nec plura Tr. ‖ 8 *ἢ* M[d] A Tr.: *καὶ* Plat. hoc legerit etiam Stob. ‖ 9 *ἄρα* (ut Platonis B) M[d] A Tr. ‖ 11 *λήσουσιν* Plat.: *δηλοῦσιν* M[d] A Tr. | *αὐτοὺς* M[d] Tr. | *λέγοντες καὶ πράττοντες* M[d] A Tr.: *λέγοντας καὶ πράττοντας* Platonis B T ‖ 12 *καὶ* quod ante *φαίνεται* scripserat punctis notavit A eodem atramento ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. de similitudine cf. Lucianus adv. ind. 7 Iuvenalis XI 30 sq. ‖ 14 *τοῦ ἀχιλλέως* M[d] A: *τῶν ἀχαιῶν* Tr., inde vulg. ‖ 15 *τύχης* Meineke: *ψυχῆς* M[d] A Tr. ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. M A Tr.; cohaeret cum priore sine rubr. M. recurrit corp. Par. 42 Elt. (*Πλουτάρχου*); Demophil. simil. Pyth. 32 ‖ 17 *εὐτυχία* M[d] A Tr. corp. Par.: *ψυχὴ* (voluitne *τύχη*?) Demoph. | *πολὺ ἔχει τὸ δυσάρεστον* M[d] A Tr.: *τὸ δυσάρεστον* corp. Par. *δυσάρεστον* Demoph. fortasse recte

120 (4, 121 Mein.)

Αἱ μὲν βρονταὶ μάλιστα τοὺς παῖδας, αἱ δ' ἀπειλαὶ τοὺς ἄφρονας καταπλήττουσιν.

121 (10, 78 Mein.) *Ἱέρακος ἐκ τοῦ Περὶ δικαιοσύνης.*

Ἢ τί φαίη τις ἂν περὶ τοῦ τοὺς τρόπους ἐριστικοῦ, ὃν μηδενὸς πώποτε κτήματος τῶν μηδὲν αὐτῷ προσηκόντων ἐφίηται; πῶς ἂν δίκαιόν τι πράττοι, εἰ καθ' αὑτὸν ἐνθυμοῖτο μηδενὶ συντίθεσθαι τῶν ὁμολογουμένων ἐξίων, ἀλλ' ἐρίζειν πρὸς ἅπαντας παρεσκευασμένος, μέτρον δὲ οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ καιρὸν οὐδένα τιθέμενος εἰς φιλονεικίαν; οὐ γὰρ δὴ μόνον ἐν τοῖς λόγοις τὸ ὀρθῶς ἔχον ὁ τοιοῦτος ἀναιρεῖν πειρᾶται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πράττειν τὰ πολλὰ τῷ φιλονεικεῖν διδοὺς βιαίους πολλάκις καὶ διαστρόφους τὰς πράξεις ποιήσεται, ἑαυτὸν μὴ συναινοῦντα ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις ἐπιδεικνύς· ἐκ τούτων

---

1 ecl. sine lemm. hab. M A Tr. (post ecl. 4, 120 Mein.) Br (post ecl. ,115 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 4, 115 Mein. sed praem. *Ὁ αὐτὸς ἔφη*). ɔhaeret sine rubr. cum priore M. recurrit corp. Par. 233 Elt. (*Σωκράτους*): emophil. simil. Pyth. 37 ‖ 2 *τοὺς παῖδας ἐκφοβοῦσιν* Demoph. v. *καταπλ.* misso ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. p. 33 (post ecl. 4, 121). licenter ı caput decimum traiecit Gesn.[2], inde vulg., vide mus. Rh. XXXIX . 530. Hieracem philosophum si pinacographo Photiano fides est (Elt. . 45) exscripsit Ioannes iam in libro primo. de temporibus eius et adiis aliquid observavit Bergk p. l.[4] II p. 82 adn. adde vocalium conursionem verbosa Hieracis oratione vitari satis diligenter. quae exstant ı hoc tmemate hiatus exempla, ea facile removentur elisione adhibita el crasi vel aphaeresi, sed talia in Stobaeo fere intacta relinquo ‖ *τί φαίη τις* (*τίς* M[d]) *ἂν* M[d] A: *τί τις ἂν φαίη* Tr., inde vulg. | *οῦ τοὺς*] *τούτους* M[d] pr. manu ‖ 7 *ἐφίηται* Wakefield: *ἐφίεται* M[d] ıTr. | *εἰ* (ut tacite correxerat Gesn.[1], inde vulg.) A: *ἢ* M[d] Tr. ‖ 9 *παρεσκευασμένος* A idque tacite Gesn.[1], inde vulg.: *παρασκευασμένος* I[d] *παρασκευασμένους* Tr. ‖ 11 *φιλονεικίαν* M[d] A[2] Tr. *φιλονικίαν* I[1] ut videtur. sed illud (cf. 13 et p. 252, 9) tolerabile in Hierace, vide quae collegit Iwanus Mueller Galeni scr. min. v. II p. LII ‖ 13 *τῷ φιλονεικεῖν* M[d] *τὸ φιλονεικεῖν* Tr.: *καὶ φιλονεικεῖν* (ut tacite Gesn.[1], inde vulg.) A | *διδοὺς* scripsi: *ὁδοὺς* libri; *δυσβάτους* (pro *ὁδοὺς βιαίους*) ci. Nauck ‖ 14 *συναινοῦντα* M[d] A: *συνεροῦντα* (voluitne *συνεργοῦντα*?) Tr., inde vulg.

δὲ αὐτὸς μὲν τοῖς ἄλλοις ἀπεχθής, τοὺς φεύγοντας δὲ αὐτὸν καὶ τὰς τοιαύτας συνουσίας μισήσει· τοὺς δ' ὑπ' ἐλευθερίας ἐλέγχοντας αὐτοῦ τὸ σκαιὸν τοῦ ἤθους οὐδὲ ὀρθοῖς ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς ἀνέξεται· εἰ δὲ εἰς τοὺς ὁμοίους ἐμπέσοι (οὐ γὰρ δὴ πολλὴ σπάνις τῶν τοιούτων) εὐθὺς στάσεις, λοιδορίαι καὶ πόλεμος ἄσπονδος, ἑξῆς ψευδεῖς διαβολαὶ καὶ πᾶν εἶδος ἐπιβουλῆς καὶ σκέψεις, ὅπως ἂν ἀλλήλους ἀπολέσειαν. τὰ γὰρ μεγάλα κακὰ οὐκ ἄλλως ἢ ἐκ τῆς τυχούσης φιλονεικίας συνίσταται.

122 (8, 22 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 68 B).

Οὐκοῦν ἱκανόν σοι τεκμήριον, ἔφη, τοῦτο ἀνδρὸς ὃν ἂν ἴδῃς ἀγανακτοῦντα μέλλοντα ἀποθανεῖσθαι, ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν φιλόσοφος ἀλλά τις φιλοσώματος; ⟨ὁ⟩ αὐτὸς δέ που οὗτος τυγχάνει ὢν καὶ φιλοχρήματος καὶ φιλότιμος, ἤτοι τὰ ἕτερα τούτων ἢ ἀμφότερα. Πάνυ, ἔφη, ἔχει, οὕτως ὡς λέγεις. Ἆρ' οὖν, ἔφη, ὦ Σιμμία, οὐ καὶ ἡ ὀνο-

---

1 *ἀπεχθής* Meineke auctore Nauckio: *ἐπαχθής* M^d Tr. *ἐπαχθεὶς* A^1 *ἐπαχθής* corr. A^2 ‖ 2 *ἐπ'* Tr. ‖ 3 *οὐδὲ ὀρθοῖς ἰδεῖν* (om. *τοῖς*) M^d quod recepi: *οὐδὲ ὀρθοῖς ἰδεῖν τοῖς* A *οὐδὲ ἰδεῖν ὀρθοῖς τοῖς* Tr. dicitur tam *ὀρθοῖς ὄμμασιν, ὀρθαῖς κόραις, ὀρθοῖς ὀφθαλμοῖς* quam *ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς*, vide Bentley ad Hor. carm. I 3, 18 Porson addend. ad Eur. Hec. 958. rarius autem disiungunt *ὀρθ. ὀφθ.*, unde praestat fortasse *οὐδ' ἰδεῖν ὀρθοῖς* (vel *ὀρθοῖς τοῖς*) *ὀφθ.* ‖ 4 *ἀνέξεται* Meineke v. IV p. LIX: *ἀνέχεται* libri ‖ 5 *ἐμπέσοι* M^d Tr. *ἐμπέσῃ* sed corr. ex *-οι* ut videtur A ‖ 6 *ἑξῆς* A *ἐξῆς* M^d *ἐξ ἧς* Tr.; *ἐξ ὧν* tacite scr. Gesn.^{1}, inde vulg. ‖ 8 *ἀπωλ-* M^d ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 10, 78 Mein.), dialogi nom. om. Tr. (post ecl. 10, 78 Mein.), nom. auctoris non iterato Br (post ecl. 4, 50 Mein.). temere eclogam in caput octavum relegavit Gesn.^{2} p. 98, inde vulg.: vide mus. Rh. XXXIX p. 530 ‖ 11 *εφη τεκμηριον* Platonis P(apyrus) ‖ 12 verbis *μέλλ. ἀποθ.* non spatium in P ‖ 13 *ὁ* addidi ex Platone ut Gesn.^{1} p. 42 | *αὐτὸς δέ που οὗτος* tacite ex Plat. Gesn.^{1}, inde vulg.: *αὐτὸς δὲ οὗτος* M^d Br *αὐτὸς δὲ τοῦ αὐτου* sed v. *δὲ τοῦ αὐτου* lineola inductis addita etiam infra versum lineola A *αὐτος δὲ τοῦ, αὐτὸς* Tr. ‖ 14 *ὢν καὶ* om. P ‖ 15 *πάνυ ἔφη ἔχει* M^d Plat.: *πάνυ ἔχει ἔφη* A Br Tr. ‖ 16 *ὦ Σιμμία* non habuisse videtur P | *οὐ καὶ ἡ* tacite e Plat. Gesn.^{1}, inde vulg.: *οὐκ ἂν* M^d A Br Tr. | *ὀνομαζομένη* M^d A Br Plat.: *ὀνομαζόμενον* Tr. verba *ἡ ὀνομαζομένη — οἱ πεφιλοσοφηκότες* (p. 255, 8) omissis responsis habet etiam Iamblichus protr. p. 65, 22 — 67, 16 Pist.

[redacted]

νη ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσ- Ιάντως ⟨δὴ⟩ που, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ἡ σωφροσύνη, οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ίας μὴ ἐπτοῆσθαι, ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσ- ὶρ' οὐ τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς μάλιστα τοῦ ς ὀλιγωροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν; Ἀνάγκη, ἰ γὰρ ἐθέλεις, ἦ δ' ὅς, ἐννοῆσαι τήν γε τῶν ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτο- Ιῶς δή, ὦ Σώκρατες; Οἶσθα, ἦ δ' ὅς, ὅτι τὸν ν ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν; ίλ', ἔφη. Οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων κακῶν ὑπο- :ν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπο- ν; Ἔστι ταῦτα. Τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δέει ἀν- εἰσι πάντες πλὴν οἱ φιλόσοφοι. καίτοι ἄλογόν γε νὰ καὶ δειλίᾳ ἀνδρεῖον εἶναι. Πάνυ μὲν οὖν. Τί :όσμιοι αὐτῶν; οὐ ταὐτὸ τοῦτο πεπόνθασιν· ἀκο- τινὶ σώφρονές εἰσι; καίτοι φαμέν γε ἀδύνατον ἀλλ' ὅμως ⟨αὐτοῖς⟩ συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην· φοβού- 'άρ ἑτέρων ἡδονῶν στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ', ἄλλων ἀπέχονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. καί- .οῦσί γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι· ιως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν

:νδρεία M[d] Tr.: -ία A Br ‖ 2 δή tacite e Plat. Gesn.[1] ‖ 3 οἱ | verba ἄριστον δὲ τὸ περὶ τας ἐπιθ. — 4 κοσμίως iterantur ι lemm. III 5, 58 p. 279, 4 nisi quod desunt in L | περὶ M[d] A παρα Tr. ‖ 4 ἐπτοῆσθαι M[d] (sed η e corr.), A Br Plat.: ἐμ- Tr. ‖ 5 μόνον P ‖ 7 ἔφη om. P | v. εἰ γὰρ ἐθέλεις usque ad M A Br. ‖ 8 δόξει σοι e Plat. Gesn.[2]: δόξῃ συ Tr. ‖ 10 κα- Platonis B C D Iambl. Olympiod.: κακῶν εἶναι Platonis P (ubi κι), E d, tacite e Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 11 ναι μαλα P ‖ 12 at.: αὐτον Tr. ‖ 13 ταῦτα. Τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δέει e Plat. 'αῦτα τῷδε, ναί; ναί. ἄρα οὖν δέει Tr. ‖ 16 οὐ e Platone ; Tr. ‖ 17 σωφρον]ουσιν P ‖ 18 αὐτοῖς e Platone Gesn.[1] | τουτο ταθος τοι επ αυτην την ανδραποδωδη σωφροσυνην P ‖ 20 ναι ετερων ηδονων P ‖ 21 υπ εκεινω[ν] κρ. P | κρατούμενοι e Gesn.[2]: κρατουμένων compend. Tr. | verba καίτοι — 22 ἄρχε- :urrunt infra III 6, 29 p. 292, 3 cum lemm. ‖ 22 τῶν om. P ‖ 'αινει δουν αυτοι[ς (om. ἀλλ' ὅμως) P

⟨κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν⟩. τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστιν ᾧ νῦν δὴ ἐλέγετο, τῷ τρόπον τινὰ δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι. Ἔοικε γάρ. Ὦ μακάριε Σιμμία, μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ⟨ᾖ⟩ ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγή, ἡδονὰς ⟨πρὸς ἡδονὰς⟩ καὶ λύπας ⟨πρὸς λύπας⟩ καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μείζω πρὸς ἐλάττω, ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ' ᾖ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ ταῦτα πάντα καταλλάττεσθαι, φρόνησις, καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ᾖ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ ξυλλήβδην ἀληθὴς ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγινομένων καὶ ἀπογινομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων· χωριζόμενα δὲ φρονήσεως καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων, μὴ σκιαγραφία τις ᾖ ⟨ἡ⟩ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχῃ, τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ὄντι ᾖ κάθαρσίς ⟨τις⟩ τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἔτι αὐτὴ ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ᾖ.

---

1 *κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν* e Platone addidit Gesn.[1] eademque exstant Iamblichi l. c. p. 66, 16 Pist. *ἄλλων* secludendum esse censet Cobet mnemos.[2] II p. 268, cum Cobeto Schanz | *δὲ* scripsi: *δὴ* Tr.; *δ'* Plat. | *ᾧ* Plat.: *ὅ* Tr. ‖ 2 *τῷ* Plat.: *τὸ* Tr. ‖ 4 *ᾖ ἡ* Platonis E c: *ἡ* Tr. ut Platonis B C *ᾖ* Platonis D | *ἀρετὴν ἀλλαγή* scripsi cum Iamblicho: *ἀρετὴν, ἀλλ' ἀντὶ* Tr.; *ἀρετὴν ἀλλὰ* Platonis B C D *ἀρετὴν* Platonis E c | *πρὸς ἡδονὰς* et mox *πρὸς λύπας* e Platone addidit Gesn.[2] ‖ 6 *μείζω* Tr. Iambl.: *καὶ μείζω* Plat. ‖ 7 *ᾖ* e Plat. Gesn.[2]: *ἦ* Tr. | *ἀντὶ οὗ* e Platone Gesn.[1]: *ἄντι οὐ* Tr. | *ταῦτα πάντα* Tr.: *ἅπαντα* (*πάντα* E) *ταῦτα* Plat. *πάντα ταῦτα* Iambl. ‖ 9 *ᾖ* e Platone Gesn.[1]: *ἦ* Tr. ‖ 10 *ἀνδρεία* Tr.: *ἀνδρία* Platonis B C D E | *καὶ δικαιοσύνη* temere om. Gaisford et Meineke ‖ 11 *ἀρετη* Tr. Platonis B E *ἀρετὴ ἡ* Platonis C D: *ἀρετὴ ᾖ* vel *ἀρετὴ ᾖ ἡ* Heindorf | *προσγινομένων καὶ ἀπογινομένων* e Platone (ubi *προσγιγν.* et *ἀπογιγν.* recte d) Gesn.[1]: *προσγινομένη καὶ ἀπογινομένη* Tr. ‖ 13 *φρονήσεως καὶ* Tr. sicut Platonis E b c d et Iambl.: *φρονήσεως* Platonis B C D ‖ 14 *ᾖ ἡ* Plat.: *ᾖ* Tr. ‖ 16 *ᾖ* Plat.: *ἡ* Tr. ‖ 17 *τις* addidi e Platone | *ἡ δικαιοσύνη* Tr.: *ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία* Plat. *ἡ δικ. καὶ ἡ ἀνδρεία* Iambl.; *ἡ δικ. καὶ ἡ ἀνδρία* e suo Platonis exemplari Gesn.[1], inde vulg. ‖ 18 *καὶ ἔτι αὐτὴ* Tr.: *καὶ αὐτὴ* Plat. Iambl.

[redacted]

καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι ὅτι ὃς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἅιδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικόμενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰσὶ γὰρ δή, ὥς φασιν οἱ περὶ τὰς τελετάς, ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δέ τε παῦροι· οὗτοι δ' εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες.

CAPVT V.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ.

1 (5, 15 Mein.) *Εὐριπίδου Βακχῶν* (307—309).

Οὐχ ὁ Διόνυσος † μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει

---

1 καὶ κινδυνεύουσι Plat. Iambl.: ὡς κινδυνεύουσι Tr. ‖ 3 verba ὃς ἂν — 5 οἰκήσει recurrunt Theodoret. therapeut. p. 53 Gaisf. ‖ 4 κείσεται e Platone Gesn.[1]: κεῖσεσθαι Tr. ‖ 5 οἰκήσει Plat.: οἰκήσεται Tr. ‖ 8 οἱ πεφιλοσοφηκότες Tr. Iambl.: οἱ πεφιλοσοφηκότες ὀρθῶς libri Platonis Clemens Alex. strom. I 19 p. 372 P.; ὀρθῶς etiam Stobaeo obtrusit Gesn.[1], inde vulg. tu vide Cobet mnemos.[2] II p. 268

Caput quintum exhibent LMA, maximam partem etiam Tr., aliquam Br, non nisi paucas eclogas Mac. Chrys., om. S. titulum offerunt Phot. LMA Tr. Br Mac. sed omisso numero L Br. eclogis a Gesnero licenter traiectis suum vindicavi locum, interpolationes eius quae in Gaisfordi vel Meinekii editione (5, 10. 19. 20. 57. 58) remanserunt expuli mus. Rh. XXXIX p. 530 sqq. in ordine eclogarum constituendo cum huius capitis tum reliquorum quae conservavit L hunc codicem secutus sum, non solum quia ipsam dispositionem propius ab archetypo abesse existimo sed ideo ut eclogae quae illi debentur soli ex fide libri manu scripti proponerentur, non ex editoris inter diversas eiusdem capitis recensiones fluctuantis arbitrio ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. L (in principio capitis) MA Tr. p. 35 (post ecl. 5, 14 Mein.); Εὐριπίδης βάκχαις M[d] A fab. n. om. Tr. legitur infra locupletior flor. 74, 8 Mein. (Εὐρ. Πενθέως) ‖ 12 σωφρονεῖν (om. μὴ) Euripidis libri sed μὴ supra lin. B | ἀναγκάσει LM[d] sicut Stob. flor. 74, 8 Eur.: ἀναγκάσῃ hoc loco A Tr., inde vulg. ‖ 13 εἰς τὴν φύσιν flor. 74, 8

[redacted]

τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' ἀεί.

2 (5, 16 Mein.) Εὐριπίδου ἐξ Ἱππολύτου (fr. 446 N

Ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς,
Ἱππόλυθ' ἥρως, διὰ σωφροσύνην.
οὔ ποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη
δύναμις μείζων. ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ'
ἢ μετόπισθεν
τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

3 (5, 14 Mein.) Σοφοκλέους (fr. 840 N.²).

Χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε.

4 (5, 13 Mein.) Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος (131—1

Ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι, καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

5 (5, 9 Mein.) Μενάνδρου.

---

1 om. hunc versum flor. 74, 8. tamquam ex Hipp. 79 ad Bac tractum damnat Kirchhoff ‖ 2 ecl. hab. L M A Tr. post ecl. 5, 1 Εὐριπίδου ἐξ Ἱππολύτου scripsi: ⟨Ἐ⟩ξ ἱππολύτου L εὐρ. ἱππο τοῦ αὐτοῦ ἱππολύτῳ A τοῦ αὐτοῦ Tr. sed melius secludetur τοῦ vel εὐριπίδου ut in archetypo non iteratum ‖ 3 Ἡ pro Ὦ l 8 εὐσεβείας M^d A Tr., fortasse etiam L ‖ 9 ecl. hab. L (post ecl. 5, 1 M A Tr. (post ecl. 5, 13 Mein.); Σοφοκλέους M A τοῦ αὐτοῦ Tr. Σοφ ἐξ Αἴαντος ex proxima videlicet ecloga L. potest petitus esse ex dramate quod inscribitur Ἀχιλλέως ἐρασταί (Stob. flor. 64, 13 si quidem hic ut alibi litterarum ordine digesta erant fragmenta parant Men. mon. 544 ‖ 10 δεῖ pro χρή Tr. ‖ 11 ecl. hab. L l ecl. 5, 14 Mein. L, in capitis principio Br) M A Tr. (post ecl. 5, Mac. Chrys. (tamquam primum excerptum). Σοφοκλέους ἐξ eclogae praegressae in L adscriptum huc retraxi, et Σοφοκλέου τος offert Mac.: σοφοκλέους ἠλέκτρα quod nescio an ex vocal cino ἡμέρα ortum sit M^d A, sed in A codicis margine sinistro sunt vestigia plus minus certa antiquae manus haec corrigenti μαστιγοφόρ^{ου}: fab. nom. Tr. Br ‖ 13 T ante ἅπαντα L rubr. | θρώπια M^d τἀνθρώπϊα (sic A¹) in τἀνθρώπεια corr. A | τοὺς δὲ add. L rubr. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. L post ecl. 5, 1 tamquam capitis primam M A Tr. p. 35. ceterum in A lemma μετ cum tituli inscriptione περὶ σωφροσύνης coniunctum legitur quas quoque ad illam pertineat. recurrit ecloga Maxim. c. 3 p. 538

Ταμιεῖόν ἐστιν ἀρετῆς ἡ σωφροσύνη.

6 (5, 119 Mein.) *Ἡρακλείτου* (fr. CVI Byw.).

Ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἑωυτοὺς καὶ σωφρονεῖν.

7 (5, 120 Mein.: eiusd. fr. LXXIII Byw.)

Ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ, ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος, οὐκ ἐπαΐων ὅκη βαίνει, ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων.

8 (5, 120 Mein.: eiusd. fr. LXXIV Byw.)

Αὔη ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη.

9 (5, 136 Mein.) *Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ἀρετὴν περὶ σωφροσύνης.*

Τὰ αὐτὰ δὴ οὖν καὶ περὶ πασιῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς ἀποφαίνομαι, τὴν συμμετρίαν αὐτῶν πρὸς ἀλλή-

---

(*Μενάνδρου*). cf. Men. monost. 505 *Ταμιεῖον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη*. Stob. flor. 67, 12 Mein. *Ἀλεξάνδρου. Ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστι γενναία γύνη*

1 *ταμιεῖον* libri nisi quod *ταμεῖον* M[d]; *ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστὶν ἡ σώφρων γύνη* Meineke iam in prima Menandri reliquiarum editione et sic in Stobaeo. magis crediderim Stobaeum dedisse *ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη μόνη*, quod adscripsit Gesn.[2] p. 63 mrg. sed vide quod monuit Diels mus. Rh. XXX p. 181 ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 9 Mein.) M A Tr. (post ecl. 5, 16 Mein.) ‖ 3 *γινώσκειν* L M[d]: *γιγνώσκειν* A Tr. | *ἑαυτους* L M[d] Tr. *αὐτοὺς* ut videtur A; *ἑωυτοὺς* cod. Par. 1985 m. sec. teste Gaisfordo ‖ 5 ecl. hab. L M[d] A Tr.; non iteratur lemma in L *τοῦ αὐτοῦ* addunt M A *Ἡρακλείτου* ex ecloga priore huc retraxit Tr. ‖ 6 *μεθυσθῇ* (vel -*ῦ*) L A Tr.: *μεθυσθὴς* M[d] ‖ 7 post *βαίνει* quattuor litterae erasae sunt vel quinque in A, fuit fort. *ψυχὴν* compend., suppunxit A[1] ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato L M A Tr. testimonia collegit Bywater p. 30 sq. ‖ 10 *αὔη ψυχὴ* Tr.: *αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ* L M[d] A[1] *αὔη* scripsit et *ξηρὴ* lineola induxit A[2]. lectionem *αὔη ψυχὴ*, etsi vera est, dubitanter recepi, nam altera (fr. LXXV Byw.) calami lapsu et glossemate depravata fraudi fuit etiam Musonio Stobaei flor. 17, 43 Mein. (ubi frustra scripserunt *αὔη ψυχὴ* pro *αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ*) Plutarcho de esu carnium p. 995 E aliis. nisi igitur istud *αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ* ex Musonii loco huc illatum est, conicias duas quasi sententias dedisse Stobaeum, quarum Tr. servaverit alteram, alteram L M A ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. L M A (post ecl. 5, 120 Mein.) Tr. p. 36 (post ecl. 5, 131 Mein.); verba *ἐκ τῆς — σωφροσύνης* om. L Tr.

λας καὶ εὐταξίαν θυμοῦ τε καὶ ἐπιθυμίας καὶ λόγου κατὰ τὴν προσήκουσαν ἑκάστῳ τάξιν εὐκοσμίαν· καὶ τούτων ἡ τοῦ ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἐν δέοντι γιγνομένη διανομὴ σωφροσύνη ἂν εἴη πολυειδής.

10 (5, 118 Mein.) *Ξενοκράτους.*

Χρημάτων αὐτῷ κομισθέντων ἀπ' Ἀλεξάνδρου, ἑστιάσας τοὺς κομίζοντας τὸν αὐτοῦ τρόπον 'ἀπαγγείλατε' ἔφη 'Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι ἔστ' ἂν οὕτω ζῶ, οὐ δέομαι ταλάντων πεντήκοντα'. τοσαῖτα γὰρ ἦν τὰ πεμφθέντα.

11 (5, 128 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας γ′* (p. 389 D).

Τί δέ; σωφροσύνης ἆρα οὐ δεήσει ἡμῖν τοῖς νεανίαις; Πῶς δὲ οὔ; Σωφροσύνης δὲ ὡς πλήθει οὐ τὰ τοιάδε μέγιστα, ἀρχόντων μὲν ὑπηκόους εἶναι, αὐτοὺς δὲ ἄρχοντας τῶν περὶ πότους καὶ ἀφροδίσια καὶ περὶ ἐδωδὰς ἡδονῶν; Ἔμοιγε δοκεῖ.

12 (5, 130 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Συμποσίου* (p. 181 A).

---

2 *ἑκάστῳ* M^d A Tr.: *ἑκάστου* L | *εὐκοσμία* M^d | *τούτων* M^d A Tr.: *τούτου* L ‖ 3 *γιγνομένη* L M^d A: *γινομένη* Tr. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. L M A Tr. (post ecl. 5, 136 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 5, 13 Mein.). iteratur flor. Mon. 221. prope absunt a Stobaeo (si rem, non verba spectas) quae narrat M. Tullius Tusc. V 32, 91, magis distat Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 181 E. cf. Laert. IV 8. respicit rem Plut. Alex. c. 8 extr. de fortun. Alex. p. 331 E ibid. p. 333 B ‖ 6 malim *Ξενοκράτους. ⟨Ξενοκράτης⟩ χρημάτων*, nam *ξενοκράτης χρημάτων* Mac., *Ξενοκράτει χρημ. κομ.* Mon. ‖ 7 *κομίσαντας κατὰ τὸν κτἑ.* Mon. | *αὑτοῦ* L Mon. idque scripserat Gesn.² p. 74: *αὐτοῦ* M^d A Tr. Mac. sed *αὐτὸν* ut videtur A¹ ‖ 8 *ὅτι* om. Tr., inde vulg. | *οὕτως* L | *οὐ* om. L | *τῶν πεντήκοντα ταλάντων* Mon. ‖ 9 *ἦσαν* Mac. Mon. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L M A Tr. (post ecl. 5, 118 Mein.); libri indiculum om. L Tr. ‖ 11 *δὲ* L M^d A Plat.: *δαί* Tr., inde vulg. | *ἄρα* libri Stob. | *ἡμῖν τοῖς νεανίαις* tacite ex Platone Gesn.² p. 75 inde vulg.: *ἡμῖν ἐν αὐτοῖς* L *ἡμῖν τοῖς* M^d *ἡμῖν αὐτοῖς* A *ἡμῖν τίς, καὶ* Tr. Stobaeus si repperit in libris suis *ἡμῖν τοῖς νεανίαις*, quod vix dubium videtur, hanc lectionem retinuit scribens ad filium ‖ 12 *σωφροσύνης* M^d A Tr. Plat.: *σωφροσύνην* L | *αὐτὰ* pro *οὐ τὰ* Tr. | *τοιάδε* (-*ᾶδε* M^d) L M^d Tr. Plat.: *τοιαῦτα δὲ* A ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. L M A Tr. (post ecl. 5, 128 Mein.) Br (post ecl. 5, 74 cf. de Stob. flor. exc. Br. p. 24); Platonis nom. non iteravit L *ἐκ τοῦ συμπ.* om. Br *τοῦ* om. Tr. interpretatur Gellius noct. Att. XVII 20. v. *πᾶσα* — 259, 2 *αἰσχρά* habet Proclus in Alcib. I p. 215

Πᾶσα γὰρ πρᾶξις ὧδε ἔχει· αὐτὴ ἐφ᾽ ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλὴ οὔτε αἰσχρά. οἷον ὃ νῦν ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἢ πίνειν ἢ ᾄδειν ἢ διαλέγεσθαι, οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καλὸν οὐδέν, ἀλλ᾽ ἐν ⟨τῇ⟩ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον καὶ ὀρθῶς καλὸν γίγνεται, μὴ ὀρθῶς δὲ αἰσχρόν· οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρως οὐ πᾶς ἐστι καλὸς οὐδὲ ἄξιος ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλ᾽ ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν.

13 (5, 135 Mein.) *Πλάτωνος* (Gorg. p. 507 C — 508 A).

Ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα οὕτω τίθεμαι καί φημι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι· εἰ δ᾽ ἔστιν ἀληθῆ, τὸν βουλόμενον, ὡς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι σωφροσύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευκτέον ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, καὶ παρασκευαστέον ἑαυτὸν μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι, ἐὰν δὲ δεηθῇ ἢ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τῶν οἰκείων, ἢ ἰδιώτης ἢ πόλις, ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐδαίμων εἶναι. οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ⟨ὁ⟩ σκοπὸς εἶναι, πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν,

1 *γὰρ* etiam A, non *δὲ* (ut adnotavit Gaisf.) | *ὧδε* L *ὧδε* Br *ὧδ᾽* MA; *ὡδὶ* Tr., unde vulg. | *πραττομένη* sicut Platonis sic etiam Stobaei libri: om. Proclus, nec vertit Gellius, quamquam in textu graeco habet; *ταττομένη* Bernays ‖ 2 *καλή ἐστιν* Proclus ‖ 4 *αὐτὸ* (ut Platonis B T) L Br M A Tr., *καθ᾽ αὑτὸ* ex Plat. add. Gesn.[1] p. 44, unde vulg. *καθ᾽ αὑτὸ* vertit Gellius | post *οὐδὲν* add. *οὐδὲ κακόν* Br | *τῇ* om. L Br M A Tr.: tacite ex Plat. add. Gesn.[1], unde vulg. ‖ 6 *γίνεται* L Br A | *τὸ* om. L ‖ 7 *καλὸς*] *καλῶς* L ut Platonis T | *οὐδ᾽* Tr., unde vulg. ‖ 9 ecl. sine lemm. cohaerentem cum ecl. 5, 130 Mein. hab. L, addito lemmate *Πλάτωνος* M A Tr. p. 2 post ecl. 5, 53 Mein. v. *εἰ δή ἐστι* (sic) *ταῦτα ἀληθῆ κτέ.* post maius excerptum habet Iamblichus protr. 19 p. 89, 20 — 90, 14 Pist. ‖ 10 *οὕτω τίθεμαι*] *τίθεμαι οὕτω* L | *τίθημι* Tr. | *ταῦτα ἀληθῆ* L M[d] A Tr. Platonis B *ἀληθῆ ταῦτα* Platonis T ‖ 11 *δή* (sicut Iambl.) pro *δ᾽* Tr. ‖ 12 *διωκτέον καὶ ἀσκητέον* L M[d] A Plat. Iambl.: *ἀσκητέον καὶ διωκτέον ἐστίν* Tr., inde vulg. ‖ 13 *ἕκαστον* Tr. ‖ 14 *ὑμῶν* A | *ἑαυτὸν* om. Plat. Iambl. ‖ 15 *ἢ* ante *αὐτὸς* om. Iambl. ‖ 17 v. *εἰ μέλλει* usque ad finem om. Tr., lacunae originem illustravi mus. Rh. XXXIX p. 400 | v. *οὗτος ἔμοιγε* usque ad finem temere om. Gesn.[2] p. 77, inde vulg. | *οὗτος* M[d] A Plat.: *οὕτως* L ‖ 18 *ὁ* addidi ex Plat.

καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὑτοῦ συντείνοντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιοσύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλοντι ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν, οὐκ ἐπιθυμίας ἐῶντα ἀκολάστους εἶναι καὶ ταύτας ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀνήνυτον κακόν, λῃστοῦ βίον ζῶντα. οὔτε γὰρ ἂν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ προσφιλὴς εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῷ· κοινωνεῖν γὰρ ἀδύνατος· ὅτῳ δὲ μὴ ἔνι κοινωνία, φιλία οὐκ ἂν εἴη. φασὶ δ' οἱ σοφοί, ὦ Καλλίκλεις, καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιότητα, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν, ὦ ἑταῖρε, οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν. σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις, καὶ ταῦτα σοφὸς ὤν· ἀλλὰ λέληθέν σε ὅτι ⟨ἡ⟩ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται· σὺ δὲ πλεονεξίαν οἴει δεῖν ἀσκεῖν· γεωμετρίας γὰρ ἀμελεῖς.

14 (5, 121 Mein.) *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς.*

Ἰβήρων αἱ γυναῖκες κατ' ἔτος ὅ τι ἂν ἐξυφήνωσιν ἐν κοινῷ δεικνύουσιν· ἄνδρες δὲ χειροτονητοὶ κρίναντες

---

1 *τα αὑτοῦ* Plat., Iambl. (ubi cod. *αὐτοῦ*): *ταυτοῦ* L Mᵈ A | 4 *ταύτας* L Mᵈ A Platonis T *ταῦτα* Platonis B Iambl. || 5 *κακόν*, sed ut *κ* factum videatur ex *λ* Vitellio, L | *βίον* compend. pro *βίον* L || 6 *ἄλλῳ* Plat. Iambl.: *ἄλλως* L Mᵈ A | *ἂν* ante *εἴη* iterat Plat. || 7 *δὲ* Plat.: *γὰρ* L Mᵈ A Iambl. | *ἔνι* Plat. Iambl.: *εἴη* L Mᵈ *ἦ* A || 8 *δ' οἱ* Plat. *δὲ οἱ* Iambl.: *δὴ* L Mᵈ A | *καλλίκλεις* A Plat: *καλλίκλης* L (compend.), Mᵈ | 10 *καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιότητα* Mᵈ A Plat. Iambl., *καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα* L et sic Badham | 11 ad h. v. adscripsit *κόσμος* M rec. in margine dextro || 12 *Οὐδέ* pro *σὺ δέ* Mᵈ | *σὺ δέ μοι* — 16 *ἀμελεῖς*] *τὸν δὲ μὴ προσέχοντα τούτοις λέληθεν ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται· δι' ἃ πλεονεξίαν οἴονται δεῖν ἀσκεῖν· γεωμετρίας γὰρ ἀμελοῦσι* Iambl. || 14 *ἡ* addidi ex Plat. || 15 *πλεονεξίαν* sed *ν* facta ex *σ* L || 17 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 135 Mein.) M A Tr. p. 36 Br (post ecl. 5, 130 Mein.) Mac. Chrys. (post 5, 118 Mein.); *νι*^*κλ* nec plura Br. cf. Ephorus ap. Strabonem IV 4, 6 || 18 *Ἡβήρων*, *Ἡ* rubr. L *βήρων* neglecta rubricatione Mac. qui mox omisit v. *κατ' ἔτος* — 261, 1 *προτιμῶσιν* | *ἐξυφήνωσιν* L Br: *ἐξυφάνωσιν* (-*σι* A) Mᵈ A Tr.

[redacted]

τὴν πλεῖστα ἐργασαμένην προτιμῶσιν. ἔχουσι δὲ καὶ μέτρον τι ζώνης, ἣ τὴν γαστέρα περιλαβεῖν ἂν μὴ δυνηθῶσιν, αἰσχρὸν ἡγοῦνται.

15 (5, 50 Mein.) Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς (hist. gr. min. ed. L. Dind. v. I p. 145 fr. 1).

Ἀρίτονοι τῶν ἐμψύχων οὐδὲν ἀποκτείνουσι, τὰ δὲ κεράμεα τῶν χρηστηρίων ἐν χρυσοῖς ἐλύτροις φυλάττουσιν.

16 (5, 51 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (ibid. fr. 2).

Δαρδανεῖς, Ἰλλυρικὸν ἔθνος, τρὶς ἐν τῷ βίῳ λούονται μόνον, ὅταν γεννῶνται καὶ ἐπὶ γάμοις καὶ τελευτῶντες.

17 (5, 122 Mein.) Θουκυδίδου δημηγορίας Λακεδαιμονίων (IV 18, 4).

Σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵ τινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο, καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἂν προσφέροιντο.

18 (5, 123 Mein.) Μενεδήμου.

---

1 δὲ καὶ om. Mac. qui habet ἔχουσί τι μέτρον ‖ 4 ecl. lemmate non iterato hab. L (post ecl. 5, 121 Mein.), addito lemmate M A Tr. p. 1 (post ecl. 5, 49 Mein.); συναγωγῆς om. Tr. ‖ 6 Κρίτονοι, Κ rubr. L Ἀρίτονοι M[d] Tr. ἀρίστονοι A, vid. Valckenaer ad Herodot. III 100, C. Mueller fragm. hist. gr. III p. 464 | οὐδένα Tr. | ἀποκτείνουσι Tr.: ἀποκτένουσι L A ἀποκτέννουσι M[d] cf. Nicol. ed. Dind. p. 31, 3 ‖ 7 κεράμεια L | χρυσοῖς A Tr.: χρυσέοις L M[d] | ἐλίτροις L λύτροις M[d] ἐλύτροις A Tr. ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato L Tr., addito lemmate M A. idem narrat Aelianus v. h. IV 1 ‖ 10 Παρδανεῖς, Π rubr. L | λύονται A ‖ 11 ὅταν γεννῶνται καὶ ἐπὶ γάμοις καὶ τελευτῶντες Tr., ὅταν γεννῶνται καὶ δεύτερον (δύο A) ὅταν γαμῶσι καὶ καὶ A) τρίτον (Γ′ A) ὅταν τελευτῶσι(ν) L M[d] A; Δαρδανεῖς ... τρὶς μόνον λούεσθαι παρὰ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἐξ ὠδίνων καὶ γαμοῦντας καὶ ἀποθανόντας Ael. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 51 Mein.) M A Tr. p. 36 (post ecl. 5, 121 Mein.); δημηγορίας Λακεδαιμονίων om. L Tr. ‖ 15 καὶ ταῖς ξυμφ. κτέ. in parenthesi putant dixisse Thucydidem, cum Haase existimaverit hinc etiam Thucydidem ordiri voluisse apodosin ‖ 16 προσφέροιτο L ‖ 17 ecl. sine lemm. hab. L Br Tr., addito lemmate M A, omnes post ecl. 5, 122 Mein., nisi quod post 5, 13 Mein. Br. recurrit corp. Par. 587 Elt. (Μενεδήμου). Menedemo tribuit recedens nonnihil a Stobaeo gnomol. Vat. 407, ubi complures codices quibus chria traditur indicavit Steinbach. cf. Laert. II 136. Bianti ad-

Μενέδημος νεανίσκου τινὸς εἰπόντος ʽμέγα ἐστὶ τὸ τυχεῖν ὧν ἄν τις ἐπιθυμῇ᾽ εἶπε ʽπολλῷ μεῖζόν ἐστι τὸ μηδ᾽ ἐπιθυμεῖν ὧν μὴ δεῖ᾽.

19 (5, 74 Mein.) *Αἰσχίνου ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου* (48)

Οὕτω γὰρ χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥστε μηδ᾽ ἐνδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς

20 (5, 75 Mein.) *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 15)

Ἐν συμποσίῳ σε οὕτω δεῖ ἀναστρέφεσθαι· περιφερόμενόν τι γέγονε κατὰ σέ· ἐκτείνας τὴν χεῖρα μετρίω ἔφαψαι. παρέρχεται· μὴ κάτεχε. οὔπω ἐλήλυθε· μὴ ἐπιβαλλε πόρρω τὴν ὄρεξιν, ἀλλ᾽ ἐκδέχου κατὰ σὲ γενέσθα αὐτό. οὕτω πρὸς πλοῦτον, οὕτω πρὸς ἀρχάς, οὕτ

---

signatur apophthegma in gnomologio codicis Pal. 122 f. 160r n. 71 test Sternbachio, Socrati ab Aeliano v. h. IX 29, cf. Elter mus. Rh. XLVII p. 13

1 *Μενέδιμος* Md | *νεανίσκου τινὸς εἰπόντος* L Md Br Tr. corp. Par *εἰπόντος νεανίσκου τινὸς* A | *μέγαν ἐπὶ* (voluitne *μέγ᾽ ἂν εἴη*?) pro *μέγ ἐστὶ* corp. Par. ‖ 3 *μηδὲ* vel *μὴ δὲ* Md A Tr. corp. Par.: *μὴ* L Br et sic etia gnom. Vat. fortasse recte ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. L Br M A Tr. (post ec 5, 123 Mein.); *Ἐσχυ*λ (ex parte rubr.) *ἐκ τοῦ κατὰ Τιμάρχου* L *αἰσχίν ἐν τῶ κατὰ* (*κατα* Md) *τιμάρχου* Md A *Αἰσχίνου* (*αἰσχι*λ Br) nec plu Tr. Br. recurrit ecloga flor. Mon. 143 ‖ 5 *χρὴ καθαρὸν εἶναι τ βίον* L Md A Tr. flor. Mon. Aeschinis pauci: *καθαρὸν χρὴ εἶναι τ.* Br *καθαρὸν χρὴ τ. β. εἶναι* Aeschinis plurimi ‖ 6 *μηδ᾽ ἐνδέχεσθ* Br *μηδὲν δέχεσθαι* L M A Tr.: *μὴ ἐπιδέχεσθαι* Aeschinis plerique fl Mon. *μηδ᾽ ἐπιδέχεσθαι* Aeschinis non nulli | *αἰτίας* in ras. ut videt atramento nigriore Br¹ ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. L M A Tr. (post ecl. 5, Mein.) Br (post ecl. 5, 121 Mein. cf. de Stob. flor. exc. Br. p. 15); *Ἐκ τ ἐπικτήτου ἐγχειριδίου* (*ἐγχειδίου* Md) Md A: *Ἐπικτήτου* nec plura Br Tr. ‖ 8 *ἐν συμποσίῳ σε οὕτω δεῖ ἀναστρέφεσθαι* L Br Md A T *Μέμνησο, ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ σε δεῖ ἀναστρέφεσθαι* Arr. ‖ 9 ante *γέγονε* (vel *-εν*; *-ας* Tr.) L Md A Tr. Arriani non nulli: *τι* post *γέγο* Br Arriani plerique | *γέγονε,* sed *γ* prior in ras. atramento nigri Br¹ | *μετρίως ἔφαψαι* (*ἐφάψαι* Md) Md A Tr.: *κοσμίως μετάλαβε* Br (*μετρίως ἔφαψαι* Br m. rec. mrg.) Arr. ‖ 10 *ἐλήλυθε(ν)* Md A T *ηκει* L Br Arr. | *ἐπίβαλε* L et Arriani aliquot ‖ 11 *ἀλλὰ* (*ἀλλ᾽* T *ἐκδέχου κατα σὲ γενέσθαι αὐτό* Md A Tr.: *ἀλλὰ περίμενε μέχρις γένηται κατὰ σέ* L Br Arr. ‖ 12 *οὕτω πρὸς πλοῦτον οὕτω π ἀρχὰς οὕτω πρὸς γάμον* Md A Tr.: *οὕτω πρὸς τέκνα οὕτω π γυναῖκα οὕτω πρὸς ἀρχὰς οὕτω πρὸς πλοῦτον* L Br Arr.

πρὸς γάμον, καὶ ἔσῃ ἄξιος συμπότης τῶν θεῶν. [ἂν δὲ καὶ παρατεθέντων σοι μὴ λάβῃς, ἀλλ' ὑπερίδῃς, τότε οὐ μόνον συμπότης τῶν θεῶν ἔσῃ, ἀλλὰ καὶ συνάρχων· οὕτω γὰρ ποιῶν Διογένης καὶ Ἡράκλειτος καὶ οἱ ὅμοιοι ἀξίως θεῖοί τε ἦσαν καὶ ἐλέγοντο.]

21 (5, 76 Mein.) *Μουσωνίου* (Muson. rel. p. 255 ed. Peerlk.).

Κἂν ἡδονῇ κανονιστέον ᾖ τὰ ἀρεστά, οὐδὲν τῆς σωφροσύνης ἥδιον· κἂν πόνῳ κανονιστέον ᾖ τὰ φευκτά, οὐδὲν τῆς ἀκρασίας ἐπιπονώτερον.

22 (5, 77 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 3 Mullach).

Ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἱρέεσθαι χρεών.

23 (5, 78 Mein.: fr. 4)

Δίκαιος ἔρως, ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν.

24 (5, 44 Mein.: fr. 72)

---

1 *ἔσῃ* Md A Tr.: *ἔσῃ ποτὲ* L Br Arr. | *συμπότης τῶν θεῶν* Md A Tr.: *τῶν θεῶν συμπότης* L Br Arr. | v. *ἂν δὲ καὶ παρατ. κτὲ.* quae seclusi habent L Br, omittunt Md A Tr. videntur in margine archetypi olim addita esse ipso Arriano ut ex superiorum discrepantia elucet adscito. accedit quod *περὶ σωφροσύνης* capiti minus apta haec sunt quam priora: abstinentia commendatur, non temperantia | *ἂν δὲ καὶ* L Br Arr.: *ἂν δὲ* Gaisford hic et infra prava collatione deceptus || 3 *συμπότης τῶν θεῶν* L Br Arr.; *τῶν θεῶν συμπότης* Gaisford | *ἀλλὰ καὶ* L Br Arr.; *ἀλλὰ* Gaisford || 4 *Διογένης* Br Arr.: *καὶ Διογένης* L || 5 *τε* L Br Arr.: *τ'* Gaisford || 6 ecl. cum lemm. hab. L Br M A Tr. || 7 ad *Ἐ ἂν* aberravit L rubr. | *ᾖ* Meineke: *ἤ* L Br *ἢ* vel *ἦ* rell. || 8 *ἴδιον* pro *ἥδιον* L | *ἤ* L Br: *ἦ* Md *ᾖ* A Tr. || 9 *οὐδὲν* (quod coniectura repperit Meineke) L Br: *οὐδέν ἐστι* Md A Tr. | *ἐπιπονώτερον* Meineke: *ἐπωδυνώτερον* L Md A Tr. *ἐπωδυνότερον* Br || 10 ecl. cum lemm. hab. L M A Tr.; *δημοκρίτου* L Md A[1] *δημοσθένους* Tr. A[2]. recurrit gnomol. Byz. 187 p. 197 Wachsm. (Pal. 137 Par. 77 [id est corp. Par. 844 Elt.] Bar. 135 Mon. 83 Leid. 79). Ps.-Isocr. ad Dem. 16 comparat Keil anal. Is. p. 16 || 11 *αἱρέεσθαι* Mullach: *αἱρεῖσθαι* libri || 12 *δεῖ* pro *χρεών* gnom. Byz. || 13 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *τοῦ αὐτοῦ* M A Tr. legitur Democrat. 38 || 14 *ἀνύβριστα* Democratis cod. Pal. teste Orellio || 15 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 78 Mein.), cum lemm. *δημοκρίτου* M A (post ecl. 5, 43 Mein.), om. Tr. recurrit gnomol. Byz. 61 p. 176 Wachsm. (Pal. 53 Bar. 45 Mon. 35 Leid. 37);

Πατρὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοισι παράγγελμα.

25 (deest Mein.: fr. 39)

Αὐταρκείῃ τροφῆς μακρὴ νὺξ οὐδέκοτε γίνεται.

26 (5, 38 Mein.: fr. 36)

Τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχη παρατίθησιν, αὐταρκέα δὲ σωφροσύνη.

27 (5, 49 Mein.: fr. 35)

Σωφροσύνη τὰ τερπνὰ ἀέξει καὶ ἡδονὴν ἐπιμέζονα ποιέει.

28 (5, 79 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐκ τῆς πρὸς Λαμπροκλέα ἐπιστολῆς* (epistologr. gr. rec. Hercher p. 789, IV).

Πρῶτον γὰρ ἂν δέξαιο Σωκράτους ὑπερφυὲς δίδαγμα, πλοῦτον μετρεῖν χρήσει. οὐ γὰρ ἔφη Σωκράτης εἶναι τὴν ὑπέρμετρον κτῆσιν πλοῦτον, τὸ δ' ὅσοις προσήκει χρῆ-

---

Anton. I c. 14 p. 16 (*Δημοκρίτου*) Maxim. c. 3 p. 185 Rib. (post sent. *Democratis*) Mel. Aug. c. 41 n. 15 (*Δημοκρίτου*)

1 *τέκνοις* libri: corr. Mullach ‖ 2 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 44 Mein.), addito *δημοκρίτου* MA (post ecl. 5, 34 Mein.) Br (post ecl. 5, 76 Mein.), om. Tr. iteratur corp. Par. 164 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*); flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 10) 6; Boiss. anecd. I p. 118 ‖ 3 *αὐταρκίη* (*-είη* flor. Laur. p. 239, 9 Mein.) *τροφῆς* corp. Par. Boiss.: *αὐτάρκει τροφὴ* (vel *-ῇ*) fere libri Stob. | *μακρὰ* cod. Gesneri in Maximo (c. 13 p. 574 Combef.) *longa aut molesta* interpretatur Ribittus: *μικρη* L *σμικρὴ* M *σμικρὰ* A Br *μικρὰ* fere gnomologi. verborum collocationem sic corr. A manu inculta *αὐτάρκει*[α] *σμικρὰ*[δ] *τροφὴ*[β] *νὺξ*[Γ] *κτἑ.* mavult *μιαρὴ* Buecheler | *οὐδέκοτε* scripsi: *οὐδέποτε* libri ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 25 Hense), addito lemm. *δημοκρίτου* M A (post ecl. 5, 37 Mein.), om. Tr. recurrit corp. Par. 565 Elt. (*Δημοκρίτου*) ‖ 5 terminatio vocis *τράπεζαν* (*-αν* an *-ην*?) ambigua M[d] | *πολυτελέα* libri Stob. *πολυτελέαν* corp. Par. ‖ 6 *σωφροσύνην* corp. Par. | post *σωφροσύνη* addit *ποιεῖ* (ex ecl. proxima) L ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 38 Mein.), cum lemm. *δημοκρίτου* M A (post ecl. 5, 46 Mein.) Tr. p. 1 (post ecl. 5, 48 Mein., cf. mus. Rh. XXXIX p. 531) ‖ 8 *ἐπιμέζονα* Mullach: *ἐπιμείζονα* vel *ἐπὶ μείζονα* libri ‖ 9 *ποιέει* Burchard: *ποιεῖ* libri ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 49 Mein.) M A Tr. p. 37 (post ecl. 5, 78 Mein.); *Ξενοφανους* nec plura Tr. *Λαμπροκλέα* (sic ut corr. G. A. Sauppe) L: *λαμπρόκλειαν* M[d] A ‖ 14 *προσήκῃ* Tr.

σθαι, ἔπειτα δὲ τούτων μὴ διαμαρτάνειν· τῷ γὰρ ὄντι τούτους κεκλῆσθαι εὐπόρους. τοὺς δ' ἄλλους πένητας ἀπεκάλει καὶ ἀνίατον αὐτοὺς ἔφασκε πενίαν πένεσθαι· ψυχῆς γὰρ εἶναι τὸ ἀρρώστημα, οὐ κτήσεως.

29 (5, 80 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (ibid. V).

Καλὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρὶ θεμέλια θεμένῳ σοφίας σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

30 (5, 81 Mein.) *Σωκράτους.*

Δεῖ ὥσπερ Σειρῆνας τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν τὸν σπεύδοντα τὴν ἀρετὴν ἰδεῖν ὥσπερ πατρίδα.

31 (5, 43 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης πρὸς τὸν πυθόμενον τίς πλουσιώτατος εἶπεν 'ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος.' αὐτάρκεια γὰρ φύσεώς ἐστι πλοῦτος.

32 (5, 35 Mein.)

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνων δεῖ μάλιστα ἀπέχεσθαι, τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀδίκων ἡδονῶν' ἔφη.

---

2 *δ'* A Tr. *δὲ* L M^d^ ‖ 4 *κτήσεως* M^d^ A Tr.: *φύσεως* L ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. L M A Tr. (post ecl. 5, 79 Mein.) Br (post ecl. 5, 25 ense); *ξενοφῶντος* Br sed omissa ecl. priore. iteratur Anton. I c. 14 16 (*Ξενοφῶντος*) Maxim. c. 3 p. 185 Rib. (*Xenophontis ex epistola l Lamprocleam*) ‖ 6 *ἐν* om. Br Ant. | *θεμέλια θεμένῳ σωφροσύν καὶ ἁγνείαν* Ant. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. L M A Tr. p. 37 (post l. 5, 80 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 5, 121 Mein.). recurrit Demoph. nilit. 23. voluptates cum Sirenibus comparantur a multis ‖ 9 *τὸν ιτασπεύδοντα τὴν ἀρετὴν ἰδεῖν ὡς πατρίδα* Demoph. ‖ 11 ecl. cum nm. hab. L (post ecl. 5, 81 Mein.) M A (post ecl. 5, 42 Mein.), sine nm. Br (post ecl. 5, 80 Mein., om. 81), om. Tr. recurrit paululum riata corp. Par. 254 Elt. (*ἀποφθέγματα τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Σωκρ.*); gnool. Vat. 476; flor. Mon. 245 ubique Socrati adscripta. cf. praeterea Stob. r. 17, 31 Mein. Epicuri fr. 476 Vsener. ‖ 12 *Σωκράτης* om. L | verba ρὸς — *πλουσιώτατος* sic variant gnomologi: *ἐρωτηθεὶς* (*ὑπό τινος* ld. flor. Laur. p. 239, 14 Mein.) *τίς σοι πλουσιώτερος εἶναι δοκεῖ* et ox *γάρ ἐστι φύσεως* pro *γὰρ φύσεώς ἐστι* ‖ 13 *εἶπεν ὁ ἐλαχίστοις ἀρκ.* M^d^ corp. Par. gnomol. Vat. flor. Mon.: *ὁ ἐλαχίστοις εἶπεν* L A r nisi quod *ἐν* ante *ἐλαχ.* addidit A ‖ 15 ecl. hab. lemmate non iterato (post ecl. 5, 43 Mein.), addito *Σωκράτους* M A (post ecl. 5, 132), m. Tr. cf. Xenopho apomn. I 3, 8 ‖ 16 *Σωκράτης* A: *Αὐτος* (voluit *Ὁ αὐτὸς*) L om. M ‖ 17 *καὶ* bis M^d^ | *ἡδονῶν ἔφη* L: *ἡδονῶν*

33 (5, 34 Mein.)

Σωκράτης ἔλεγεν θεοῦ μὲν εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι, τὸ δ' ὡς ἐλαχίστων ἐγγυτάτω θεοῦ.

34 (5, 37 Mein.)

Ἡ αὐτάρκεια καθάπερ ὁδὸς βραχεῖα καὶ ἐπιτερπὴς χάριν μὲν ἔχει μεγάλην πόνον δὲ μικρόν.

35 (5, 33 Mein.)

Σωκράτης ἔλεγε δεῖν τὰς ἡδονὰς μὴ παρ' ἄλλων ἀλλὰ παρ' ἑαυτῶν θηρᾶσθαι, προδιατίθεσθαι δὲ τὸ σῶμα ὃν χρὴ τρόπον.

36 (5, 82 Mein.) *Ἐκ τῶν Σερήνου.*

Εὐριπίδης ηὐδοκίμησεν ἐν θεάτρῳ εἰπών

Τί δ' αἰσχρόν, ἂν μὴ τοῖς γε χρωμένοις δοκῇ;

M[d] A; *ἔφη, ἡδονῶν* tacite Gesn.[2] p. 65, inde vulg. fortasse '*τῶν αἰσχρῶν*' *ἔφη* '*καὶ ἀδ. ἡδ.*'

1 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 35 Mein.) Br (post ecl. 5, 43 Mein.), addito *σωκράτους* M A (post ecl. 5, 35 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 5, 36 Mein.), om. Tr. fluxit e Xenophontis apomn. I 6, 10 (Stob. flor. 17, 33 extr. Mein.): *ἐγὼ δὲ νομίζω τὸ μὲν μηδενὸς δέεσθαι θεῖον εἶναι, τὸ δ' ὡς ἐλαχίστων ἐγγυτάτω τοῦ θείου.* iuvat comparare quae collegerunt Boissonade anecd. gr. III p. 470 adn. 3 Gildemeister Sexti sent. 49 Schenkl Pyth. Vind. 70 ‖ 2 *Σωκράτης* scripsi cum Macario: *Ὁ Σωκράτης* M[d] A *Ὁ αὐτὸς* L Br ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato L Br (post ecl. 5, 34 Mein.), addito *Σωκράτους* M A (post ecl. 5, 47 Mein.), om. Tr. iteratur corp. Par. 841 Elt. vel gnomol. Byz. 210 p. 200 Wachsm.; Demophil. simil. 17 ‖ 6 *κόπον* pro *πόνον* Demoph. *τόνον* cod. Paris. 1168 | *μικρόν*] nil nisi *μι* superest in A ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 37 Mein.), addito *Σωκράτους* M A Tr. p. 1 (post ecl. 5, 52 Mein.) ‖ 9 *ἑαυτῶν* L M[d] A: *ἡμῶν* Tr., inde vulg. | *προδιατίθεσθαι* L M[d] A: *προδιατίθετο* Tr. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 33 Mein.) M A Tr. p. 37 (post ecl. 5, 81 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 5, 81 Mein.); *ἐκ τῶν Σερήνου* Mac. (cf. Phot.): *ἐκ τῶν* (*ἐκ τοῦ* L Tr.) *Σερίνου* L M[d] A Tr. idem non de Platone sed de Antisthene narrat Plutarchus de aud. poet. p. 33 C, vide Nauck ad Eur. Aeoli fr. 19 p. 368 ed. sec. ‖ 12 *ριπίδης* (*Εὐ* om. rubr. addendum) L | *ηὐδοκίμησεν* L M[d]: *εὐ-* A Tr. Mac. ‖ 13 *ἂν* in Stobaeo ferendum: *ἢν* Eur. (cf. Ar. ran. 1475) | *τοῖς γε* L M[d] A Mac.: *τοῖσι* Tr., inde vulg. fortasse recte, cf. Macho Ath. XIII p. 582 d *εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ* et sic Plut.

[redacted]

καὶ Πλάτων ἐντυχὼν αὐτῷ 'ὦ Εὐριπίδη' ἔφη
'αἰσχρὸν τό γ' αἰσχρόν, κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ'.

37 (5, 47 Mein.)

Ἡ Φωκίωνος γυνὴ πρὸς τὴν ἐπιδεικνυμένην αὐτῇ τὸν κόσμον χρυσοῦν ὄντα καὶ διάλιθον 'ἐμοὶ δ'' ἔφη 'κόσμος ὑπέρλαμπρός ἐστι Φωκίων πένης ὢν καὶ εἰκοστὸν ἤδη τοῦτο ἔτος Ἀθηναίων στρατηγῶν.'

38 (5, 46 Mein.)

Διονύσιος Ἀρίστιππον ἔπειθεν ἀποθέμενον τὸν τρίβωνα πορφυροῦν ἱμάτιον περιβαλέσθαι, καὶ ἐπείσθη ἐκεῖνος. τὰ αὐτὰ καὶ Πλάτωνα ποιεῖν ἠξίου, ὃ δὲ ἔφη
'οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν'.
καὶ Ἀρίστιππος 'τοῦ αὐτοῦ' ἔφη 'ἐστὶ ποιητοῦ
καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὖσ' ἥ γε σώφρων, οὐ διαφθαρήσεται.'

39 (5, 41 Mein.) Διογένους.

1 καὶ Πλ. — ἔφη om. Tr. | Πλάτων] Diogeni tribuit A[2] mrg ‖ 2 καὶ ἡ M[d] ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 82 Mein.), addito ἐκ τῶν σερήνου (σερίνου M[d]) M A (post ecl. 5, 25 Hense), om. Tr. v. ὑπέρλαμπρος et πένης ὢν ipsius Sereni esse argutias captantis docet Plutarchus Phoc. c. 19. cf. Stob. flor. 74, 54 Mein. Bernays *Phok.* p. 125 sq. ‖ Ὁ pro Ἡ L rubr. ‖ 8 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 5, 47 Mein.), addito lemm. ἐκ τῶν σερίνου M[d] A, om. Tr. narrant Sextus empir. Pyrr. inst. III 204 Laertius II 78 alii, quorum locos collegit Sternbach gnom. Vat. 41 ‖ 10 ἐπείσθη L(?)M[d] A: πεισθεὶς Gesn.[2] p. 66 mrg quod recepit Meineke. inutile conicere καὶ ⟨ὡς⟩ ἐπ., sim. ‖ 12 Eur. Bacch. 826. post στολὴν add. ἄρρην γεγονὼς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος A[2] ex Suida classe s. v. Ἀρίστιππος, ubi alter additur iambus ἄρρην πεφυκὼς γ. ἐξ ἄ. verba ἄρρην πεφυκὼς habet etiam Sextus ‖ 13 ἔφη ἐστὶ [M]A: ἐστὶ ἔφη L ‖ 14 Eur. Bacch. 310 sq. recurrunt versus in maiore excerpto flor. 74, 8 Mein. cf. etiam Ath. XII p. 544e ‖ 15 οὖσ' ἥ γε Tr.: οὖσ ἥγε L οὖσα ἥγε M[d] οὖσα ἥγε A[1] ὁ νοῦς ὁ (ut Suid.) pro οὖσα A[2] mrg. eadem manus ἥγε inducere videtur ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 46 Mein.) M A (post ecl. 5, 82 Mein.), sine lemm. Br post ecl. 5, 37 Mein.), om. Tr. iteratur Maxim. c. 3 p. 185 Rib. fallor, ni continuantur excerpta Sereni? Sereni praecedit ecloga in L (cum quo etiam consensit Br, cf. de St. fl. exc. Br. p. 16) et in M A, aliud Diogenis apophthegma a Sereno adfertur flor. 6, 33 Mein., denique de ora-

Δεινὸν ἔλεγεν ὁ Διογένης, εἰ οἱ μὲν ἀθληταὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ γαστρὸς καὶ ἡδονῶν κρατοῦσιν, οἳ μὲν τῆς φωνῆς χάριν οἳ δὲ τοῦ σώματος, σωφροσύνης δ' ἕνεκα οὐδεὶς τούτων καταφρονήσει.

40 (5, 42 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Ῥώμη ψυχῆς σωφροσύνη· αὕτη γὰρ ψυχῆς ἀπαθοῦς φῶς ἐστιν.

41 (5, 36 Mein.) *Ἀλεξάνδρου.*

Ἀλέξανδρος προτρεπομένων τινῶν αὐτὸν ἰδεῖν τὰς Δαρείου θυγατέρας καὶ τὴν γυναῖκα διαφέρουσαν κάλλει 'αἰσχρόν' ἔφη 'τοὺς ἄνδρας νικήσαντας ὑπὸ γυναικῶν ἡττᾶσθαι.'

42 (5, 83 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.*

---

tionis colore cf. flor. 6, 49 Mein. (*ἐκ τῶν Σερήνου*): *χαλεπὸν ἔλεγεν εἶναι ὁ Πλάτων κτέ.*

1 *εἶναι* post *ἔλεγεν* add. Br ‖ 3 *τοῦ σώματος* om. L | *δ' ἕνεκα* (vel *δὲ ἕν.*) M[d] A Br: *ἕνεκα δὲ* compend., ut fere visum est Schoellio, L ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. L M A, om. Tr.; *Θυθαγόρου* (*Θ* rubr.) L. recurrit Pyth. Vind. 88 Pyth. Syr. 67 Demophil. sent. Pyth. 39a; Maxim. c. 3 p. 185 Rib. (*Pythagorae*) Mel. Aug. c. 26 ‖ 6 *ἀπαθοῦς* sed *π* et *θ* in ras. M ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 42 Mein.) M A (post ecl. 5, 35 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 5, 82 Mein.), om. Tr.; *Ἀλεξάνδρου* L M[d], *Ἀλέξανδρος* A, inde Gaisford et Meineke. similia leguntur corp. Par. 398 Elt. (*τοῦ Διογένους*), ubi inter Diogenis dicta inserta sunt Alexandri; apophth. Vind. 9 (*Ἀλέξανδρος*). cf. etiam gnomol. Vat. 94 Sternb. solum apophthegma *Αἰσχρόν ἐστι τὸ τὸν ἄνδρας νικήσαντα* (-*τας* cod.) *ὑπὸ γυναικῶν ἡττηθῆναι* post alia Alexandri offerunt Boissonadii *Γνωμικά τινα* anecd. gr. III p. 468, 13. cf. Plut. vit. Alex. c. 21 de curios. p. 522 A ‖ 9 *Ἀλέξανδρος* M[d] Mac. *ἀλεξάνδρου* A om. L | *Ἐροτρεπ.* (*Ε* rubr.) L | *αὐτὸν τινῶν* Mac. ‖ 10 *τὴν γυναῖκα διαφέρουσαν κάλλει* L M[d] quod recepi: *τὴν κάλλει διαφέρουσαν εἰς γυναῖκα λαβεῖν* A *εἰς γυναῖκα* (*σ* ut videtur supra *α* additum rursus del.) *λαβεῖν διαφερούσας κάλλει* Mac. praeter alias captivas etiam '*τῆς Δαρείου γυναικός*' mentionem faciunt apophth. Vind., ubi de Stobaeo minus recte Wachsmuth ‖ 11 malim *τὸν ἄνδρας νικήσαντα* secundum Boiss. *τοὺς ἀνδρῶν περιγενομένους ὑπὸ γυναικῶν ἡττᾶσθαι* apte apophth. Vind. | *ὑπὸ* delet Nauck sed cf. Boiss. apophth. Vind. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 36 Mein.) Br (post ecl. 5, 41 Mein.) M A (post ecl. 5, 40 Mein.),

Γέλων ὁ Σικελίας τύραννος σαπρόστομος ἦν. ὡς οὖν τῶν φίλων τις εἶπεν αὐτῷ, ὠργίζετο τῇ γυναικὶ ὅτι οὐκ ἐμήνυσεν αὐτῷ· ἡ δὲ ἔφη, 'ᾤμην γὰρ καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως ὄζειν τὸ στόμα.'

43 (5, 59 Mein.) Ἐκ τῆς Ἑρμίππου συναγωγῆς τῶν καλῶς ἀναφωνηθέντων ἐξ Ὁμήρου.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἰς σωφροσύνην ἔλεγεν ταῦτα ποιεῖν,

ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.

44 (5, 60 Mein.) Ἱέραχος ἐκ τοῦ Περὶ δικαιοσύνης.

Ὅθεν τὴν λειπομένην ἀρετὴν ἐπιστῆσαι δεῖ τῇ τῶν ἡδονῶν φυλακῇ, μὴ συγχωροῦσαν ἀποδιδράσκειν τῇ φρονήσει τὸ ἑαυτῆς ἔργον. ἕως μὲν γὰρ φρονεῖ τις, οὐδὲ ἀνακύπτειν συγχωρήσει ταῖς ἐπὶ τὰ τοιαῦτα φερούσαις ἐπιθυμίαις· ἐν δὲ τῷ καταδαρθάνειν ὑπὸ γοητείας ἐπανίστασθαι εἴωθεν ἀφροσύνη συγχορεύειν αὐτῇ παρακα-

---

sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 5, 34 Mein.), om. Tr.; ἀριστοτέ (λ suprascr.) nec plura Br. in 'Aristotelis' chriis vel Zeno stoicus memoratur et comicus Alexis. quare ad Aristonem potius has chrias referendas esse coniecit Rose Ar. ps. p. 611 sqq. frustra. neque enim usquam in Stobaei libris mentio fit Ἀρίστωνος χρειῶν. si quid video chriae istae litterarum ordine dispositae erant ita ut a claro Aristotelis nomine exordium sumeretur. sic facile fieri poterat ut tota collectio Aristotelis esse videretur homini posterioris aevi male instructo. De Gelone rem narrat etiam Lucianus Hermot. 34, de Hierone Plutarchus de capienda ex inimicis util. p. 90 B, Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 175 B. cf. Wyttenbach in Plut. l. c. Woelfflin ad Caecilium Balb. p. 13

1 Θέλων, Θ rubr. L | τύρανος M^d^ ‖ 2 τὶς (vel τις) εἶπεν reposui ex L M^d^ A Br Mac.; εἶπέν τις tacite Gesn.² p. 71, inde vulg. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. L M A (post ecl. 5, 83 Mein.), om. Tr. cf. Teufer de Homero in apophth. usurpato (diss. Lips. a. 1890) p. 25 ‖ 7 ἔλεγε L ‖ 9 Od. XXIII 296 | ἀσπᾶσαι οἱ M^d^ ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L M A (post ecl. 5, 59 Mein.) Br (post ecl. 5, 83 Mein. sed om. 5, 59), om. Tr.; libri indiculum om. Br. de Hierace vide supra p. 251 adn. 4 ‖ 11 ἐπιστῆσαι M^d^ A Br: ἐπιστῆναι L ‖ 12 ἀποδιδράσκειν M^d^ A Br: ἀποδιδάσκειν L ‖ 15 καταδαρθάνειν L M^d^ Br: καταδαρδάπτειν A ‖ 16 συγχορεύειν L Br συγχωρεύειν M^d^ συγχορεύειν, sed ο in lit. et alio atramento A | αὑτῇ Meineke v. IV p. LV: αὐτῇ libri

λοῦσα τὴν ἀκολασίαν. ὅθεν τὴν ἀρετὴν τὴν ἀμφοτέρας φυγαδεύουσαν σωφροσύνην ἐκάλεσαν οἱ σοφοί, σωτηρίαν οὖσαν φρονήσεως· κυριώτερον δὴ κεκλήκασι ποιητῶν παῖδες σαοφροσύνην· σαῶσαι γὰρ τὸ σῶσαι λέγουσι. τὴν οὖν σαοφροσύνην, τήρησιν οὖσαν φρονήσεως καὶ σωτηρίαν, ὅταν τις προσλάβῃ, τελείαν ἔσχε παρ' ἑαυτῷ τὴν τῆς δικαιοσύνης κτῆσιν· εἰ δὲ μή, σφάλλεται πολλὰ καὶ ἀδικεῖ πολυτρόπως, τὰ μὲν ὑπὲρ χρημάτων, τὰ δὲ ὑπὲρ δόξης, τὰ δὲ ὑπὲρ ἡδονῶν.

45 (5, 61 Mein.) Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς περὶ σωφροσύνης.

Πᾶσα μὲν γὰρ ἀρετὴ τὸ θνητοειδὲς μὲν ἀτιμάζει, τὸ δὲ ἀθάνατον ἀσπάζεται· πολὺ δὲ διαφερόντως ἡ σωφροσύνη ταύτην ἔχει τὴν σπουδήν, ἅτε δὴ τὰς προσηλούσας τῷ σώματι τὴν ψυχὴν ἡδονὰς ἀτιμάζουσα, καὶ ἐν ἁγνοῖς βάθροις βεβῶσα, ὡς φησὶ Πλάτων.

46 (5, 62 Mein.) Ἐν ταὐτῷ.

Πῶς γὰρ ἡ σωφροσύνη τελέους ἡμᾶς οὐ ποιεῖ, τὸ ἀτελὲς καὶ ἐμπαθὲς ὅλον ἀφ' ἡμῶν ἐξορίζουσα; γνοίης δ' ἂν ὡς τοῦτο οὕτως ἔχει, τὸν Βελλεροφόντην ἐννοή-

---

1 τὴν ἀμφοτέρας φυγαδεύουσαν om. Br ‖ 3 κυριώτερον L Br -ότερον M^d A; satis inepta haec sed rhetore non indigna | δὴ L M^d A Br: δὲ Meineke. an ⟨δὲ⟩ δή? ‖ 6 σωτηρίαν L M^d A: σωτηρίας compend. Br | προσλάβῃ L M^d Br προσλάβοι A ‖ 9 τὰ δὲ ὑπὲρ ἡδονῶν om. L Br ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L M^d A Br, om. Tr.; Σαμβλίχου, Σ rubr. et σώφρονος pro σωφροσύνης L, Ἰαμβλίχου nec plura Br. iteratur Maxim. c. 3 p. 185 Rib. ‖ 12 μὲν L: πᾶν M^d A Br | 13 πολυ (sic ut coniecerat Gesn.[2] p. 68 mrg) L A Br: πολλὴ M, inde vulg. ‖ 14 cf. Iamblich. de vita Pyth. c. 32 p. 159, 6 Nauck: τῶν προσηλούντων τῷ σώματι τὴν ψυχὴν παθημάτων καὶ προσπερονώντων, respicit Platonis Phaed. p. 83 D | τὰς προσηλούσας L M^d A, ταῖς προσηλούσαις, sed duae litt. extremae atramento paulo nigriore Br | 15 τὴν ψυχὴν ἡδονας L M^d A: ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν Br ‖ 16 cf. Plato Phaedr. p. 254 B ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. L M A, om. Tr. iteratur Maxim. c. 3 p. 185 Rib. ‖ 18 τελέους L M^d A ‖ 19 ἀτελὲς M^d A: εὐτελὲς L | ὅλον L M^d A; ὅλων operarius ut videtur Gesn.[2] p. 68, unde tacite ὅλως Gesn.[3], vulg. ‖ 20 Βελερεφόντην L

σας, ὃς μετὰ τῆς κοσμιότητος συναγωνιζομένης τὴν Χίμαιραν καὶ τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον καὶ ἀνήμερον φῦλον πᾶν ἀνεῖλεν. ὅλως γὰρ ἡ τῶν παθῶν ἄμετρος ἐπικράτεια οὐδὲ ἀνθρώπους ἐφίησιν εἶναι τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς δὲ τὴν ἀλόγιστον αὐτοὺς ἕλκει φύσιν καὶ θηριώδη καὶ ἄτακτον.

47 (5, 63 Mein.) Ἐν ταὐτῷ.

Ἡ δὲ μέτροις ὡρισμένοις κατέχουσα τὰς ἡδονὰς εὐταξία σῴζει μὲν οἴκους σῴζει δὲ πόλεις κατὰ τὴν Κράτητος γνώμην· ἔτι δὲ πλησιάζει πως ἤδη πρὸς τὸ τῶν θεῶν εἶδος. τοιγὰρ οὖν Περσεὺς ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ ἀκρότατον ἐλαύνων τῆς σωφροσύνης ἀγαθὸν ἡγουμένης τῆς Ἀθηνᾶς ἀπέκοψε τὴν Γοργόνα, τὴν εἰς τὴν ὕλην οἶμαι καθέλκουσαν καὶ ἀπολιθοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους ἀνοήτῳ τῶν παθημάτων πλησμονῇ.

48 (5, 64 Mein.) Ἐν ταὐτῷ.

Ὅτι τοίνυν κρηπὶς τῆς ἀρετῆς, ὡς ἔλεγε Σωκράτης, ἡ ἐγκράτειά ἐστι τῆς γλυκυθυμίας· κόσμος δὲ τῶν ἀγαθῶν πάντων ἡ σωφροσύνη θεωρεῖται, ὥσπερ δὴ ἀπεφήνατο Πλάτων. ἀσφάλεια δὲ τῶν καλλίστων ἕξεων ἡ αὐτή ἐστιν ἀρετή, ὥσπερ ἐγὼ λέγω.

49 (5, 65 Mein.) Ἐν ταὐτῷ.

Ὃ δ᾽ ἐστὶν ὄντως ὁμολογούμενον θαρρῶν διισχυρίζομαι, ὅτι δὴ δι᾽ ὅλων τῶν ἀρετῶν τὸ κάλλος διατείνει τῆς σωφροσύνης καὶ συναρμόζει τὰς πάσας ἀρετὰς κατὰ μίαν ἁρμονίαν συμμετρίαν τε αὐταῖς καὶ κρᾶσιν πρὸς

---

1 *συναγωνιζόμενος* scribi vult aut deleri *μετὰ* Meineke. hoc probabilius coll. v. 12 ‖ 2 *καὶ ἀνήμερον* om. L ‖ 4 *ἀφίησιν* L M[d] A: corr. Meineke ‖ 5 *δὲ* om. L ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. L M A, om. Tr. ‖ 8 *Ἡ*] *Ὁ* rubr. L ‖ 9 gnoma Cratetis (fr. 45 II p. 339 Mull.) aliunde non nota. an ex iambis petita *σῴζει μὲν οἴκους ⟨ἥδε⟩, σῴζει καὶ πόλεις*? ‖ 11 *ἕδος* ci. Nauck ‖ 12 *ἀγαθὸν* secludi vult Meineke ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. L M A, om. Tr. ‖ 17 *Σωκρ.*] Xenoph. apomn. I 5, 4. cf. Sexti sent. 86[a] Elt. ‖ 18 *γλυκοθυμίας* M[d] ‖ 20 cf. Plato de re p. IV p. 430 E ‖ *ἔξεων* L *ἕξεων* M[d] *ἐξ ὧν* A ‖ 22 ecl. cum lemm. hab. L M A, om. Tr. ‖ 23 *ἔστ᾽* L M[1] *ιν* superscr. M[2]

ἀλλήλας ἐντίθησι. τοιαύτη δὴ οὖν οὖσα καὶ παρέχει ταῖς ὅλαις ὥστε ἐγγενέσθαι, καὶ ἐγ αὐταῖς ἀσφαλῆ παρέχει σωτηρίαν.

50 (5, 66 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ.*

Καὶ ἡ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασ τῶν στοιχείων πρὸς ἄλληλα σύγκρασις συμφω σῴζει καλλίστην καὶ σώφρονα. καὶ τό γε ι διὰ τὴν κοσμιότητα τῶν καλλίστων μέτρων κι καλεῖται.

51 (5, 48 Mein.) *Ἐπαμεινώνδου.*

Πρέσβεις ἧκον παρὰ βασιλέως χρυσίον : βουλόμενοι δωροδοκῆσαι τὸν Ἐπαμεινώνδαν. τοὺς εἰς ἄριστον εἰσεδέξατο, ᾔδει γὰρ ἐφ' ᾧ καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς πρότερον ἀριστᾶν, εἶτα λ ὅτου βούλοιντο. παρακειμένης δὲ τραπέζης φ ὀξίνην ἔπινον. οἱ μὲν οὖν οὐκ εἶχον ὅ τι κ ἐπὶ τούτοις, ὃ δὲ διαμειδιάσας 'ἄπιτε' ἔφη '

1 *οὖν* om. L ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. L, addito l Br (solus Br post ecl. 5, 61 Mein. sed om. 62—65), o *σύγκρασις* L M^d Br: *ἔγκρασις* A | *ἀποσώζει* L M^d Br: A ‖ 7 *τό γε* L A: *τότε* (vel *τό τε*) M^d Br ‖ 8 *τῶν* om. M^d A Br: *ὡρῶν* L teste Gaisfordo, silet Schoell; *μερῶν* mos. IX p. 110 ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L M A (pos Mein.) Tr. p. 1 (post ecl. 5, 21 Mein.); *ἐπαμεινώνδου* libri nisi quod *Ἀπαμιν.* L rubr. cf. Caecil. Balb. Monac. Woelffl.; gnomol. Vat. 279; Plut vit. Lyc. c. 13 ‖ 11 χ A: *χρυσὸν* Tr., inde vulg. ‖ 12 verba *αὐτοὺς εἰς ἄριστο* iniuria suspectat Cobet mnemos. IX p. 110: *δωροδοκῆσαι* : legi ait pro *δεκάσαι*, pro *εἰς ἄριστον εἰσεδέξατο* exspect *στον ἐκάλεσεν*, pro *ἐφ' ᾧ τινι* melius scribi *ἐφ' ὅ τι*, parum apte dictum videri et *ἧκον* iteratum ex v. 11. qua nes aut inutiles existimandae sunt aut etiam pravae ‖ 15 L M^d | post *φαύλης* lacunam signavit Meineke sine iusta *καὶ* particula non abundat ‖ 16 *ὀξίνην* (*ὀξύνην* L) vi *acetum* sic Plut. de tranquill. p. 469 C *ἑαυτῷ πρὸς τὸ ἀ νην ἐζήτει διαγευόμενος* | *οἱ μὲν οὖν* Tr.: *οἱ μὲν* L *ἐπὶ τούτοις* (*ἰ* in lit. A) L M^d A: om. Tr. | *διαμειδιάσας* *διάσας* L A

τῷ δεσπότῃ τῷ ὑμετέρῳ οἷα ἄριστα ἀριστῶ, καὶ συνήσει, ὅτι οὐκ ἂν προδοίη ὁ τούτοις ἀρκούμενος.'

52 *Κράτητος.*

Κράτης εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλὼν καὶ ὁρῶν τοὺς μὲν πιπράσκοντας τοὺς δὲ ὠνουμένους 'οὗτοι' ἔφη 'διὰ τὸ ἐναντίον πρᾶγμα ἀλλήλους μακαρίζουσιν, ἐγὼ δ' ἐμαυτόν, ὅτι ἀμφοτέρων ἀπήλλαγμαι, μήτε ὠνούμενος μήτε πωλῶν.'

53 (5, 131 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου* (p. 184 B).

Ἔστι γὰρ ἡμῖν νόμος ὅσπερ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν, δουλεύειν ἐθελοντὰς ἡντινοῦν δουλείαν παιδικοῖς μὴ κολακείαν μηδὲ ἐπονείδιστον εἶναι, οὕτω δὴ καὶ ἄλλη

---

1 *ὑμετέρω* MᵈATr.: *ἡμετέρῳ* L | *καὶ συνήσει* om. Tr. ‖ 2 *ὅτι οὐκ ἂν* LMᵈA: *ὡς ἔγωγ' οὐκ ἂν* Tr., inde vulg.; *ὅτι ἔγωγ' οὐκ ἂν* male Meineke | *προδοίη* scripsi: *προσδοίη* Mᵈ *προδοίην* L A Tr. | *ὁ τούτοις ἀρκούμενος* Cobet: *τι τούτοις ἀρκούμενος* L Mᵈ *τι ὁ τούτοις ἀρκούμενος* A *τούτοις ἀρκούμενος* Tr.; retinuerant *τι* Gaisford et Meineke ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 48 Mein.) M A Tr. (post ecl. 5, 51 Mein.) ‖ 4 *τὴν* om. Tr. | *καὶ* fortasse delendum | *τοὺς μὲν πιπράσκοντας* L A Tr.: *τοὺς μὲν τί πιπράσκοντας* ‖ 5 *διὰ τὸ ἐναντίον πρᾶγμα ἀλλήλους μακαρίζουσιν* L Mᵈ A: *διότι ἐναντίον πρᾶγμα ἀλλήλοις ποιοῦσιν, ἑαυτοὺς μακαρίζουσιν* Tr. ‖ 7 *μήτε ὠνούμενος μήτε πωλῶν* Mᵈ A Tr.: *μήτε πωλων μήτε ὠνούμενος* L; Stobaeo haec imputanda putat Wachsmuth vel librariis ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 52 Mein.) Tr. p. 35 (post ecl. 5, 120 Mein.), om. M A; *Ἀλα* (superscr. *τύ*) (*Ἀ* rubr.) *ἐκ τοῦ συμποσίου* L *Πλάτωνος* nec plura Tr. ‖ 10 *ἔστι γὰρ ἡμῖν νόμος ὅσπερ* (*ὅπερ* L) L Tr. Platonis B, *ἔστι γὰρ ἡμῖν νόμος ὥσπερ* Platonis T idque tacite ex Platonis Ald. scr. Gesn.¹ p. 44, inde vulg.: *ὥσπερ γὰρ* Vermehren *Plat. stud.* p. 63, *ὡς γὰρ ἡμῖν νόμος, ὥσπερ* Vsener, alii alia | *ἦν* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde vulg.: *ἡ* L Tr. ‖ 11 *ἐθελοντὰς* Tr. *ἐθέλοντας* L; *ἐθέλοντα* Platonis B T | *μὴ κολακείαν μηδὲ* (*μηδ'* L) *ἐπονείδιστον εἶναι* L Tr.: *μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπονείδιστον* Plat. ‖ 12 *οὕτως* L | *καὶ ἄλλη μόνη μία* L *ὡς ἄλλη μία* Tr., *καὶ ἄλλη μία μῶν* Platonis B (*καὶ ἄλλη μία μόνη* recens b), *καὶ ἄλλη μία μόνον* Platonis T; *καὶ ἄλλη μία μόνη* tacite ex Platonis Ald. Gesn.¹, inde vulg.: *καὶ ἄλλη μία νόμῳ* Ficinus *καὶ ἄλλη μία νομίμη* Bast *καὶ ἄλλη μία ἐρωμένῳ* Vsener *καὶ ἄλλη μία νέων* Hug *καὶ ἄλλη ἡμῖν νόμῳ* Kreyenbühl *bl. f. d. bayer. gymn.* XVI p. 158, intercidisse non nulla putat Schanz

μόνη μία δουλεία ἑκούσιος λείπεται οὐκ ἐπονείδιστος· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετήν. νενόμισται γὰρ δὴ ἡμῖν, ἐάν τίς τινα θέλῃ θεραπεύειν ἡγούμενος δι' ἐκεῖνον ἀμείνων ἔσεσθαι ἢ κατὰ σοφίαν τινὰ ἢ κατὰ ἄλλο ὁτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὖ ἡ ἐθελοδουλεία οὐκ αἰσχρὰ εἶναι οὐδὲ κολακεία.

54 (deest Mein.) *Ἐκ τοῦ Φιλήβου* (p. 63—64).

Εἰ δέ γε καὶ καθάπερ τὰς τέχνας πάσας ἀβλαβές τε καὶ ὠφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ νῦν δὴ ταὐτὰ λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴ περ πάσας ἡδονὰς ἥδεσθαι διὰ βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἀβλαβὲς ἅπασι, πάσας συγκρατέον. — Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγομεν; καὶ πῶς ποιῶμεν; — Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρή, τὰς ἡδονὰς δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις διαπυνθανομένους τὸ τοιόνδε ἀλλήλων πέρι. — Τὸ ποῖον; — Ὦ φίλαι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρὴ προσαγορεύειν εἴτε ἄλλῳ ὁτῳοῦν ὀνόματι, μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν; οἶμαι μὲν πρὸς ταῦτα τόδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν. — Τὸ ποῖον; — Ὅτι καθάπερ ἔμπροσθεν ἐρρήθη, τὸ μόνον καὶ ἔρημον [καὶ] εἰλικρινὲς εἶναί τι γένος οὔτε πάνυ τι δυνατὸν οὔτ' ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγούμεθα γενῶν ἄριστον ἓν ἀνθ' ἑνὸς συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γιγνώσκειν τά τ' ἄλλα τε πάντα καὶ αὐτὴν ἡμῶν

---

3 *τις ἐθέλῃ τινὰ* Plat. | *ἐκεῖνον* L, Tr. (ubi operarius *ἐκτῖνον*), Platonis T: *ἐκεῖνο* Platonis B ‖ 5 *αὖ* Tr. Plat.: *οὖν* L | *αἰσχρὰ εἶναι* scripsi ex L, Plat.: *αἰσχρά ἐστιν* Tr., inde vulg. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 5, 131 Mein.), om. M A Tr.; *Ἐκ* (*Ἐ* rubr.) *ἐκ τοῦ φιλήβου* L ‖ 8 *Εἰ* Plat.: *Ὁ* L rubr. ‖ 12 *συγκρατέον* L: *ξυγκρατέον* Plat. addidi paragraphum hic et in proximis ‖ 13 *λέγομεν* L ut Platonis plurimi: *λέγωμεν* Platonis reliqui | *ποιῶμεν;* Plat.: *ποιοῦμεν* sine distinctione L ‖ 16 *ὦ φίλαι* Plat.: *ὦ φίλε* L ut Platonis plurimi | *ὑμᾶς* Plat.: *ἡμᾶς* L ut Platonis plurimi ‖ 17 *δέξαισθε* Plat.: *δέξησθε* L *δέξασθαι* Platonis fere omnes ‖ 19 *τόδ'* Plat.: *τὸ δ'* L ‖ 21 *εἰλικρινὲς* Plat.: *καὶ εἰλικρινὲς* L ‖ 22 *πάντων* Plat.: *πάντως* L ‖ 24 *αὖ* (sed *αὖ* abest a B) *τὴν* ante *αὐτὴν* addunt libri Platonis | *αὐτὴν ἡμῶν* libri Plat.: *αὐτήν. μῶν* L; *αὐτῶν ἡμῶν* Schleiermacher

; εἰς δύναμιν ἑκάστην. — Καὶ καλῶς γε εἰρή- ιὰ νῦν, φήσομεν. — Ὀρθῶς. πάλιν τοίνυν μετὰ τὴν φρόνησιν καὶ τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· ἆρ' ἡδο- προσδεῖσθε ἐν τῇ συγκράσει; φαῖμεν ἂν αὖ τὸν ε καὶ τὴν φρόνησιν ἀνερωτῶντες. ποίων, φαῖεν ις, ἡδονῶν; — Εἰκός. — Ὁ δέ γ' ἡμέτερος λόγος ὰ τοῦτ' ἐστὶν ὅδε. πρὸς ταῖς ἀληθέσιν ἐκείναις ς, φήσομεν, ἆρ' ἔτι προσδεῖσθε ἡμῖν τὰς μεγίστας ς⟩ ξυνοίκους εἶναι καὶ τὰς σφοδροτάτας; ⟨καὶ ὦ ⟨Σώκρατες;⟩ φαῖεν ἂν ἴσως, αἵ γ' ἐμποδίσματά ια ἡμῖν ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν ταράτ- διὰ μανικὰς ἡδονάς, καὶ γίγνεσθαί τε ἡμᾶς τὴν οὐκ ἐῶσι, τά τε γιγνόμενα ἡμῶν τέκνα ὡς τὸ δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι δια- ιυσιν; ἄλλας τε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς ἃς σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε, καὶ πρὸς ταύταις τὰς ιγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ ξυμπάσης ὁπόσαι καθάπερ θεοῦ ὀπαδοὶ γιγνόμεναι αὐτῇ λουθοῦσι πάντῃ, ταύτας † μιγνύντας ἀεὶ μετ' ἀφρο- καὶ τῆς ἄλλης κακίας ἑπομένας πολλή που ἀλογία μιγνύναι τὸν βουλόμενον ὅ τι καλλίστην ἰδόντα

γε Plat.: τὲ L ‖ 3 ἆρα L ‖ 4 προσδεῖσθε Plat.: προσδεῖ- ut Platonis haud pauci | συγκράσει L: ξυγκράσει Plat. | αὖ ..: αὐτὸν L ‖ 6 ἡμε^τερ' L ‖ 7 μετὰ τοῦτ' Plat.: ὁ μετα- | ὅδε Plat.: ὁ δὲ L ‖ 8 προσδεῖσθε scripsi: προσδεῖσθαι δεῖσθ' Plat. | ἡμῖν Plat.: ὑμῖν L ‖ 9 ἡδονας addidi ex Pla- ιαὶ πῶς et Σώκρατες addidi ex Platone; post ὦ lacuna quat- quinque litterarum in exitu versus L ‖ 10 φαῖεν ἂν ἴσως L: ν Plat. 'ante φαῖεν vett. editt. inserunt ἴσως' Stallbaum adnotat | ιt.: ἅ γ' L ‖ 11 ταράττουσαι Plat.: ταράττουσα L ‖ 13 ἡμῶν ιῖν L ‖ 15 τε L sicut libri Platonis: δὲ Fischer, ἀλλ' ἅς γε ıuod post καθαρὰς legitur ἃς) Hermann | καθαρὰς ἃς εἶπες Plat.: καθάρσεις πέρι σχεδὸν L ‖ 16 τὰς Plat.: ταῖς L ‖ 19 ουθοῦσι Plat. | μιγνύντας L μιγνύντας δ' libri Platonis, unde ι Heusde μίγνυ· τὰς δ' | μετ' ἀφροσύνης Plat.: μετὰ σωφρο- ‖ 20 πολλη^πυ L

καὶ ἀστασιαστοτάτην μῖξιν καὶ κρᾶσιν ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειρᾶσθαι, τί ποτε ἔν τε ἀνθρώπῳ καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν αὐτὴν εἶναί ποτε μαντευτέον. ἆρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; — Παντάπασι μὲν οὖν.

55 (5, 133 Mein.) *Ἐκ τοῦ Χαρμίδου* (p. 173 A—D).

Ἄκουε δή, ἔφην, τὸ ἐμὸν ὄναρ, εἴτε διὰ κεράτων εἴτε δι' ἐλέφαντος ἐλήλυθεν. εἰ γὰρ ὅ τι μάλιστα ἡμῶν ἄρχοι ἡ σωφροσύνη, οὖσα οἵαν δὴ νῦν ὁριζόμεθα, ἄλλο τι κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἂν πράττοιτο, καὶ οὔτε τις κυβερνήτης φάσκων εἶναι, οὔτε ἰατρὸς οὔτε στρατηγὸς οὔτ' ἄλλος τις οὐδείς, προσποιούμενός τι εἰδέναι ὃ μὴ οἶδε, λανθάνοι ἄν· ἐκ δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων ἄλλο τι ἂν ἡμῖν συμβαίνοι ἢ ὑγιέσι τε τὰ σώματα εἶναι μᾶλλον ἢ νῦν, καὶ ἐν θαλάττῃ κινδυνεύοντας καὶ ἐν πολέμῳ σῴζεσθαι, καὶ τά τε σκεύη καὶ τὴν ἀμπεχόνην καὶ ὑπόδεσιν πᾶσαν καὶ τὰ χρήματα ⟨πάντα⟩ τεχνικῶς ἡμῖν εἰργασμένα εἶναι καὶ ⟨ἄλλα⟩ πολλὰ διὰ τὸ ἀληθινοῖς

---

1 *μαθεῖν ἐν ταύτῃ* L ut Platonis non nulli: *ἐν ταύτῃ μαθεῖν* Platonis meliores ‖ 4 *ἐχόντως* Plat.: *ἐχόντων* L ‖ 5 *αὐτοῦ* L ut Platonis B: *ἑαυτοῦ* Plat. ‖ 6 *ὀρθῆς* Plat.: *ὀρθῶς* L ‖ 8 ecl. hab. L (post excerptum Philebi) Tr. p. 1 (post ecl. 5, 33 Mein.), om. M A; *Ἐκ τοῦ χαρμί*[ο] nomine Platonis non iterato L *Πλάτωνος* nec plura Tr. ‖ 9 v. *Ἄκουε δή* — 277, 1 *δημιουργοῖς χρῆσθαι* om. Tr. | *Ἄκουε* ex Plat.: *Ἤκουσε* (*Ἡ* rubr.) L | *κεράτων* ex Plat.: *κεράων* L ‖ 11 *οἵαν* Platonis B t: *οἷον* L *οἱαν* Platonis T | *δὴ* om. Plat. ‖ 12 *ἂν* ex Plat.: *πάντα* L ‖ 13 post *εἶναι* addit *ὧν δὲ οὔ, ἐξαπατῴη ἂν* (sic Hermann: *ἐξαπατῷ ἂν* Platonis T, *ἐξαπατᾶν*, sed in marg. vitii nota add. Platonis B) *ἡμᾶς* Plat. ‖ 14 *ἄλλός τις* L: *ἄλλος* Plat. ‖ 15 *δὴ* L Plat.: *δὲ* Hermann ‖ 16 *τι ἂν ἡμῖν* L: *ἂν ἡμῖν τι* Plat. | *ξυμβαίνοι* Plat. | *ἢ* Heindorf: *μη* L om. Plat. ‖ 17 *ἐν τῇ θαλάττῃ* Plat. | *κινδυνεύοντας* Plat.: -*τα* L ‖ 18 *τά τε* L: *τὰ* Plat. ‖ 19 *ὑπόδεσιν* ex Plat.: *ὑπόδεσϊ* (sic) L | *πάντα* addidi ex Plat. ‖ 20 *ἄλλα* addidi ex Plat. | *ἀληθινοῖς δημιουργοῖς* L Platonis T: *ἀληθινὸν δημιουργὸν* Platonis B

[redacted]

δημιουργοῖς χρῆσθαι; εἰ δὲ βούλοιό γε, καὶ τὴν μαντικὴν εἶναι συγχωρήσωμεν ἐπιστήμην τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, καὶ τὴν σωφροσύνην, αὐτῆς ἐπιστατοῦσαν, τοὺς μὲν ἀλαζόνας ἀποτρέπειν, τοὺς δὲ ὡς ἀληθεῖς μάντεις καθιστάναι ἡμῖν ⟨προφήτας τῶν μελλόντων. κατεσκευασμένον δὴ οὕτω τὸ ἀνθρώπινον γένος ὅτι μὲν⟩ ἐπιστημόνως ἂν πράττοι καὶ ζῴη, ἕπομαι· ἡ γὰρ σωφροσύνη φυλάττουσα οὐκ ἂν ἐῴη παρεμπίπτουσαν τὴν ἀνεπιστημοσύνην συνεργὸν ἡμῖν εἶναι.

56 (5, 134 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Γοργίου* (p. 499 C — 500 B).

Ἔστι δὲ ⟨δή⟩, ὡς ἔοικεν, ὃ νῦν λέγεις, ὅτι ἡδοναὶ εἰσί τινες, αἳ μὲν ἀγαθαὶ αἳ δὲ κακαί· ἢ γάρ; — Ναί. — Ἆρ᾽ οὖν ἀγαθαὶ μὲν αἱ ὠφέλιμοι, κακαὶ δὲ αἱ βλαβεραί; — Πάνυ γε. — Ὠφέλιμοι δὲ αἱ ἀγαθόν ⟨τι⟩ ποιοῦσαι, κακαὶ δὲ αἱ κακόν τι; — Φημί. — Ἆρ᾽ οὖν τὰς τοιάσδε λέγεις, οἷον κατὰ τὸ σῶμα ἃς δὴ νῦν ἐλέγομεν ἐν τῷ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἡδονάς, εἰ ἄρα τούτων αἱ μὲν ὑγίειαν ποιοῦσαι ἐν τῷ σώματι, ἢ ἰσχὺν ἢ ἄλλην τινὰ ἀρετὴν τοῦ σώματος, αὗται μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ τἀναντία τούτων, κακαί; — Πάνυ γε. — Οὐκοῦν καὶ λῦπαι ὡσαύτως αἳ μὲν χρησταί εἰσιν αἳ δὲ πονηραί; —

1 *βούλοιό γε* tacite ex Plat. Gesn.[1] p. 2, inde vulg.: *βούλεται* L Tr. ‖ 2 *συγχωρήσωμεν* scripsi: *συγχωρήσομεν* L, *συγχωρητέον* Tr., vulg.; *ξυγχωρήσωμεν* Plat. ‖ 4 *ὡς ἀληθεῖς* dedi ex L: *ἀληθεῖς* Tr., inde vulg.; *ὡς ἀληθῶς* Plat. ‖ 5 v. *προφήτας τῶν* — 6 *ὅτι μὲν* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 7 *ζωοι* ex *ζώη* corr. L | *ἕπομαι* ex Plat.: om. in lacun. L, *ἐγ᾽ ὦμαι* Tr., inde vulg. ‖ 8 *ν* in *ἂν* evan. L ‖ 9 *συνεργὸν* Tr. *ξυνεργὸν* Plat.: *συνεργὸν ἂν* L ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L, sine lemm. cum priore cohaerentem Tr. p. 2, om. M A ‖ 12 *δή* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1] p. 2, inde vulg. | *ὃ* L Plat.: *ὃν* Tr. | *ἡδοναί τινές εἰσιν* Plat. ‖ 14 *αἱ ὠφέλιμοι* L Plat.: *δή, ὠφέλιμοι* Tr. ‖ 15 *δέ γε αἱ* Plat. | *τι* addidi ex Plat. ‖ 16 *κακόν τι* dedi ex L Plat.: *κακόν* Tr. ‖ 17 *τοιάσδε* Tr. Plat.: *τοιαύτας* L | *τὸ* om. L | *δὴ νῦν* L Tr.: *νυνδὴ* Plat. | *ἐλέγομεν* L Plat.: *λέγομεν* Tr. ‖ 18 *εἰ ἄρα* L Tr. ut Platonis B T: *ἆρα* Heindorf ‖ 19 *ὑγίειαν* Tr. Plat., *ὑγείαν* L ‖ 20 *αὗται* Plat.: *αὐταὶ* L Tr.

Πῶς γὰρ οὔ; — Οὐκοῦν τὰς μὲν χρηστὰς καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας καὶ αἱρετέον ἐστὶ καὶ πρακτέον; — Πάνυ γε. — Τὰς δὲ πονηρὰς οὔ; — Δῆλον δή. — Ἕνεκα γάρ που τῶν ἀγαθῶν ἅπαντα ἡμῖν ἔδοξε πρακτέον εἶναι, εἰ μνημονεύεις, ἐμοί τε καὶ Πώλῳ. ἆρα καὶ σοὶ ⟨συν⟩δοκεῖ οὕτως, ⟨τέλος εἶναι⟩ ἁπασῶν τῶν πράξεων τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐκείνου ἕνεκα δεῖν πάντα τἆλλα πράττεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο τῶν ἄλλων; σύμψηφος ἡμῖν εἶ καὶ σὺ ἐκ τρίτων; — Ἔγωγε. — Τῶν ἀγαθῶν ἄρα ἕνεκα δεῖ καὶ τἆλλα καὶ τὰ ἡδέα πράττειν, ἀλλ' οὐ τἀγαθὰ τῶν ἡδέων; — Πάνυ γε. — Ἆρ' οὖν παντὸς ἀνδρός ἐστιν ἐκλέξασθαι, ποῖα ἀγαθὰ τῶν ἡδέων ἐστὶ καὶ ποῖα κακά, ἢ τεχνικοῦ δεῖ εἰς ἕκαστον; — Τεχνικοῦ. — Ἀναμνησθῶμεν δὴ ὧν αὖ ἐγὼ πρὸς Πῶλον καὶ Γοργίαν ἐτύγχανον λέγων· ἔλεγε γὰρ αὐτός, εἰ μνημονεύεις, ὅτι εἶεν παρασκευαί, αἳ μὲν μέχρι ἡδονῆς αὐτὸ τοῦτο παρασκευάζουσαι, ἀγνοοῦσαι δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον, αἳ δὲ γινώσκουσαι ὅ τι τε ἀγαθὸν καὶ ὅ τι κακόν· καὶ ἐτίθουν τῶν μὲν περὶ τὰς ἡδονὰς τὴν μαγειρικὴν ἐμπειρίαν, ἀλλ' οὐ τέχνην· τῶν δὲ περὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν ἰατρικὴν τέχνην.

57 (5, 53 Mein.) *Ἀντιφῶντος* (fr. 130 Blass.[2]).

---

2 *καὶ* ante *αἱρετέον* om. L ‖ 3 *δῆλον δή* L Plat.: *δῆλον γὰρ δὴ* Tr. | *γάρ που* L Plat.: *γὰρ δή που* Tr. ‖ 4 *ἔδοξε πρακτέον εἶναι* ex L Plat.: *πρακτέα ἐστί* Tr., inde vulg. | v. *εἰ μνημονεύεις* — 8 *τρίτων; ἔγωγε* accesserunt ex L Plat: om. Tr., inde editores ‖ 5 *Πώλῳ* Plat.: *πολλῷ* L | *συνδοκεῖ* Plat.: *δοκεῖ* L | *οὕτω* Plat. ‖ 6 *τέλος εἶναι* addidi ex Plat. ‖ 7 *ἕνεκα* L: *ἕνεκεν* Platonis B T ‖ 8 *ἐκ τρίτων* Plat.: *κρείττων* L ‖ 9 *τῶν* L Plat.: *καὶ τῶν* Tr., inde vulg. | *καὶ τἆλλα* L Plat: *ὥστ' ἄλλα* Tr. ‖ 10 *ἀλλ' οὐ τἀγαθὰ* scripsi ex Plat.: *ἀλλὰ τὰ ἀγαθὰ* L *ἀλλ' οὐκ ἀγαθὰ* Tr. ‖ 12 *ποῖα* (ante *κακά*) L Tr., *ὁποῖα* Plat. ‖ 14 *αὖ* L Plat.: *ἂν* Tr. | *πρὸς* L Plat.: *εἰς* Tr., inde vulg. | *ἔλεγε γὰρ αὐτὸς* L Tr.: *ἔλεγον γὰρ* Plat. ‖ 16 *αὐτὸ τοῦτο* L Tr.: *αὐτὸ τοῦτο μόνον* Plat. ‖ 18 *ἐτίθουν* L Tr.: *ἐτίθην*, sed supra *ην* ras. Platonis B, *ἐτίθειν* Platonis T ‖ 19 *την μαγειρικην* L Tr. Platonis B, *τὴν μαγειρικὴν κατὰ τὸ σῶμα* Platonis T | *τὴν* pro *τῶν* Tr. ‖ 20 *ἰατρικὴν* ex *μαγειρικὴν* corr. L ‖ 21 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 5, 134 Mein.), cum lemm. M A (post ecl. 5, 33 Mein.) Tr. p. 2 (post ecl. 5, 134 Mein.). iteratur Maxim. c. 3 p. 185 Rib. (*Antiphontis*)

Ὅστις δὲ τῶν αἰσχρῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἥψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται.

58 (5, 132 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 68 C).

Ἄριστον δὲ τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι, ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως.

59 (5, 39 Mein.) *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 33, 4).

Γέλως μὴ πολὺς ἔστω μηδὲ ἐπὶ πολλοῖς.

60 (5, 40 Mein.: ibid. 6)

Δείπνοις τοῖς ἔξω καὶ ἰδιωτικοῖς τὸ πολὺ ἀπόταξαι· ἂν δὲ γίνηται καιρός, φυλάσσου. ἴσθι γὰρ ὅτι ἂν ἑτε-

---

1 *ὥστις* pro *Ὅστις* L rubr. | *δὲ* om. A | *αἰσχρῶν ἢ τῶν κακῶν* L M^d A: *αἰσχρῶν* Tr., inde vulg. | *μήτ' ἐπεθύμησε* L ‖ 2 *ὅπου* Sauppe: *ὅτου* L M^d (*ἐσθότου* uno vocabulo M^d) A Tr. ‖ 3 *παρέσχετο* scribendum videtur Blassio ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 5, 44 Mein.), om. L Tr. ad finem capitis relegavi hanc cum tribus aliis quae ipsae quoque desiderantur in L, ne Laurentiani recensionem disturbarem. Platonis verba paulo fidelius supra excerpsit Ioannes in capitis quarti ecloga extrema p. 253, 3, ubi sprevit quod per arbitrium hoc loco inculcatur *ἄριστον δὲ* ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 5, 38 Mein.), om. L Tr. vide ad ecl. 58 ‖ 9 post *πολλοῖς* add. *μηδὲ ἀνειμένος* Arr. ‖ 10 ecl. sine distinctione vel rubricatione cum priore iungunt lemmate non iterato M A, om. L Tr. cum priore cohaerens iteratur Maxim. c. 64 p. 258 Rib. (*Ex Epicteti sententiis*). separavit Gesn.[2] p. 65 quem secuti sunt Gaisford et Meineke. sciendum est autem praeceptum quod priori enuntiato subiecit Epictetus (c. 33, 5) *ὅρκον παραίτησαι κτέ.* consulto resectum esse a gnomologo ut infra reponeretur suo loco flor. 27, 12 Mein. ‖ 11 *δείπνοις τοῖς ἔξω καὶ ἰδιωτικοῖς* (*ἰδιωτικοὺς* M^d) *τὸ πολὺ ἀπόταξαι* M^d A: *ἑστιάσεις τὰς ἔξω καὶ ἰδιωτικὰς διακρούου* Arr.; *δείπνους τοὺς ἔξω καὶ ἰδιωτικοὺς τὸ πολὺ ἀπόταξαι* perperam Gesn.[2], inde vulg. ‖ 12 *ἂν δὲ γένηται καιρὸς φυλάσσου* M^d A: *ἐὰν δέ ποτε γίνηται καιρός, ἐντετάσθω σοι ἡ προσοχή, μήποτε ἄρα ὑπορρυῇς* (vel *ἀπορρυῇς*) *εἰς ἰδιωτισμόν* Arr., unde recepi *γίνηται* | *ἴσθι γὰρ* — 280, 2 *συνδιατρίβονται* ut supra M^d A nisi quod *πολλ*^οἰ quod ante *γυμνοὶ* scripserat expunxit A: *ἴσθι γάρ, ὅτι ἐὰν ὁ ἑταῖρος ᾖ μεμολυσμένος, καὶ τὸν συνανατριβόμενον αὐτῷ συμμολύνεσθαι ἀνάγκη, κἂν αὐτὸς ὢν τύχῃ καθαρός* Arr.

ρος ἢ μεμολυσμένος, καὶ τὸν ἕτερον ἐμπλησθῆναι ἀν
ὅταν γυμνοὶ συνδιατρίβωνται.

61 (5, 21 Mein.) *Εὐριπίδου Θησέως* (fr. 388 N.²).

Ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς.

CAPVT VI.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ.

1 (6, 22 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (fr. 201 N.²).

Καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσκοῦσι βίοτον, ἢν σφαλῶσι χρημάτων,
κακοὶ πολῖται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον
ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν.

2 (6, 18 Mein.) *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 27a com. IV p.

Σοὶ γὰρ τίς ἐστιν, εἰπέ μοι, παρρησία;
σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἄνθρωπος ὤν,
τὸ δ' ὅλον περιπατεῖς, ἢ τὸν αὐτὸν ἀέρα
ἑτέροισιν ἕλκεις, εἰπέ μοι, τοιοῦτος ὤν;

---

3 ecl. cum lemm. hab. Tr. p. 1 init. (ante ecl. 5, 48 Mein.), ‹ M A. sedes igitur eclogae plane incerta, vide ad ecl. 58. eosdem v om. fab. nom. affert Ps.-Plut. de liberis educandis p. 11 F, eosdem Ioannes supra I 9, 4ᵇ p. 112, 15 ubi vide quae adnotavit Wachsmutl *ἀλλ' ἔστι* Tr. Plut.: *ἀλλ' οὐκ ἔστι* Stob. I

Caput sextum fere integrum praebent L M A, aliquam parten paucas ut solet eclogas Mac. Chrys., om. S Tr. titulum addunt cum P omnes, etiam numerum MA Mac. librorum dispositionem turbavit Gesn vide de Stob. fl. exc. Br. p. 27 mus. Rh. XXXIX p. 532 sqq. et quod n supra p. 255 ‖ 8 ecl. hab. L (tamquam capitis primam) M A (post 6, 21 Mein.); in lemmate fab. nom. om. L ‖ 10 *βίωτον* Mᵈ A | *κακοὶ πολῖταί γ', εἴπερ* ci. F. G. Schmidt *kr. stud.* II p. 450 sq. *κ πολῖται· καὶ γαρ* mavult Nauck ‖ 12 *γαστρὸς* suspectum Nau *εἰκὸς* ci. F. G. Schmidt, post *ἦθος* non nihil excidisse suspicatur (perz *nachl.* p. 22 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 22 M M A (tamquam primam, unde *περὶ ἀκολ. Φιλήμονος* quasi pro tit. 14 *Σοὶ* Gaisford: *Ἀοὶ* (*Ἀ* rubr.) L *σὺ* Mᵈ A | *τίς* L: *τί* MᵈA | *σὺ λαλεῖς* MᵈA: *λαλεῖς δ'* L ‖ 17 *ἑτέροισιν ἕλκεις* Meineke: *ἑτέ συνέλκεις* libri

3 (6, 19 Mein.) *Κλεάνθους.*

Ὅστις ἐπιθυμῶν ἀνέχετ' αἰσχροῦ πράγματος,
οὗτος ποιήσει τοῦτ' ἐὰν καιρὸν λάβῃ.

4 (6, 20 Mein.)

Πόθεν ποτ' ἆρα γίνεται μοιχῶν γένος;
ἐκ κριθιῶντος ἀνδρὸς ἐν ἀφροδισίοις.

5 (6, 21 Mein.) *Εὔφρονος* (fab. inc. fr. 2 com. IV p. 495).

Οὐκ ἔστι μοιχοῦ μεῖζον οὐδὲ ἓν κακόν·
ἐν ταῖς γὰρ ἑτέρων βούλετ' ἀτυχίαις τρυφᾶν.

6 (6, 23 Mein.) *Ἀναξανδρίδου* (fab. inc. fr. 9 com. III p. 199).

Μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει.
λάγνης γυναικός ἐστιν, οὐκ ἀνδρὸς τόδε.

7 (6, 24 Mein.) *Ἀλέξιδος* (fab. inc. fr. 44 com. III p. 522).

Φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην.

8 (6, 25 Mein.) *Μενάνδρου Ὀργῇ* (fr. 5 com. IV p. 180).

Οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα τιμιώτερον,
θανάτου γάρ ἐστιν ὤνιον.

9 (6, 26 Mein.: fab. inc. fr. 217 com. IV p. 282)

Ὄνειδος αἰσχρὸς βίος ὅμως, κἂν ἡδὺς ᾖ.

---

1 ecl. cum lemm. hab. L M A; *Ἡλεάνθους* (*Ἡ* rubr.) L || 4 ecl. lemmate non iterato hab. L, addito *τοῦ αὐτοῦ* M A || *ποτ' ἆρα* ni fallor A: *ποτὲ ἄρα* L M[d] | 6 tamquam in dialogo hunc alterius personae esse opinatur Meineke hist. cr. praef. p. XII || 7 ecl. cum lemm. hab. L M A; *Ἄφρονος* (*Ἀ* rubr.) L | 8 *ἔστιν* M[d] || 10 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 21 Mein.) M A (post ecl. 6, 22 Mein.); *Ἀλεξανδρίδου* L || 12 *ποίει* M[d] A: *ποιεῖ* L || 14 ecl. cum lemm. hab. L M A (post ecl. 6, 23 Mein.) Br (tamquam capitis primam); *ἀλεξίδι* A. idem versus inter monost. relatus est 532 || 16 ecl. cum lemm. hab. L M A; fab. n. om. L, post lemma rubr. *μενάνδρους* (sic) *ὀργῇ*: — duae vel tres litt. erasae M. cf. Eur. fr. 1029 v. 1 N.[2] || 17 *πρᾶγμα τιμιώτερον* Scaliger: *πρᾶγμ' ἀτιμότερον* (-*ώτερον* M[1] ut videtur) L M[d] A | 18 *ψυχῆς* pro *θανάτου* ci. Nauck *mél. gr.-rom.* III p. 319 VI p. 112 probabiliter | *ἔστ' ὤνιον* L, M[d] m. sec. *ἐστωνιον* M[d] m. pr. || 19 ecl. lemmate non iterato hab. L, addito *τοῦ αὐτοῦ* M A. fortasse eiusdem etiam fabulae est. adfert versum Plutarchus de aud. poet. p. 21 C ipse quoque gnomologio ut videtur *περὶ ἀκολασίας* usus: *ὁ δὲ Μένανδρος . . . τὴν θρασύτητα τῆς*

10 (6, 27 Mein.) *Ἀριστοφῶντος Ἰατροῦ* (fr. 2 com. III p. 358).

Αἱ τῶν ἑταιρῶν γὰρ διοπετεῖς οἰκίαι·
γεγόνασιν ἄβατοι τοῖς ἔχουσι μηδὲ ἕν.

11 (6, 28 Mein.) *Ἀπολλοδώρου Διαβόλου* (fr. 1 com. IV p. 444).

Καὶ κλείεθ' ἡ θύρα μοχλοῖς· ἀλλ' οὐδὲ εἷς
τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν,
δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται.

12 (6, 29 Mein.) *Βάθωνος* (fab. inc. fr. 2 com. IV p. 503).

Πολλῶν σφόδρ' ὄντων χἀτέρων ἐν τῷ βίῳ,
ἐφ' οἷς ἅπαντες εἰκότως θορυβούμεθα,
μάλιστ' ἐμοὶ δήπουθε κινοῦσιν χολὴν
οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν,
καὶ λανθάνειν δοκοῦντες, ὅτι πεπλασμένως
τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι κοὐκ ἀληθινῶς.
τίνα γὰρ ἔχει, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, διαφορὰν
ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος

ἀκολασίας ἐξέκοψεν εἰπὼν 'ὄνειδος — ᾖ', nisi veri videtur similius Stobaei auctorem hausisse ex Plutarcho. cf. p. 221, 12 adn. p. 226, 3 adn.

1 ecl. cum lemm. hab. L M A, fab. n. om. L ‖ 3 *Ὁ* pro *Αἱ* L rubr. ‖ 4 *ἄβατοι* M[d]: *ἄωτοι* L *ἅμα τοι* A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. L M A; *Ἀπολλοδώρου* L *Ἀπολλοδώρου διαβόλου* M[d] *Ἀπολλόδωρος* A. *Apollodori in calumniatore* non satis apte Gesn.[2] p. 79 mrg: *Διάβολον* personam comicam adulescentis moechum denuntiantis in Plauti Asinaria conferri iubet Buecheler. Carystium intellegendum esse testatur Pollux X 154. cf. Meineke hist. cr. p. 463 ‖ 7 *κλείεθ'* Grotius dict. poet. 43: *κλείεται* LM[d] A; *κλῄεθ'* Kock com. III p. 283. *κατακλείεθ'* pro *καὶ κλ.* Bothe, *κεκλείσεθ'* Naber mnem.[2] VIII p. 428 | 9 *εἰσδύσεται* maluit Meineke flor. IV p. LVI vix recte, melius *εἰσερπύσει* Nauck ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L M A; *ξάθωνος* (ξ rubr.) L. *Βάθων*, non *Βάτων* etiam Photii pinacographus, cf. Meineke hist. cr. p. 480 ‖ 11 *καὶ ἑτέρων* L M[d] ‖ 13 *δήπουθεν* L | *κινοῦσιν* A: *κινοῦσι* L M[d] ‖ 14 *ἐπιεικῶν* Wakefield ‖ 16 *παρακεντοῦσι* suspectum Meinekio qui docti nescio cuius coniecturam commemorat *περιπέττουσι* coll. Aristoph. Plut. 159. *παρακεντοῦσι* defendebat Herwerden mnemos.[2] VI p. 84 | *καὶ οὐκ* L M[d] | *ἀληθινῶς* M[d] A: *ἀληθῶς* L ‖ 18 *τε καὶ* L: *καὶ* M[d] A

[redacted]

παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι καὶ προβεβηκότες;

13 (6, 30 Mein.) *Φοινικίδου* (com. IV p. 511).

Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι,
Πυθιάς, ἑταιρεῖν· χαιρέτω· μή μοι λέγε,
ἀπέτυχον, οὐδὲν πρὸς ἐμέ, καταλῦσαι θέλω.
εὐθὺς ἐπιχειρήσασα φίλον ἔσχόν τινα
στρατιωτικόν· διαπαντὸς οὗτος τὰς μάχας
ἔλεγεν, ἐδείκνυ ⟨δ'⟩ ἅμα λέγων τὰ τραύματα,
εἰσέφερε δ' οὐδέν. δωρεὰν ἔφη τινὰ
παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν, καὶ ταῦτ' ἀεὶ
ἔλεγεν· διὰ ταύτην ἣν λέγει τὴν δωρεὰν
ἐνιαυτὸν ἔσχε μ' ὁ κακοδαίμων δωρεάν.
ἀφῆκα τοῦτον, λαμβάνω δ' ἄλλον τινά,
ἰατρόν. οὗτος εἰσάγων πολλούς τινας
ἔτεμν' ἔκαε· πτωχὸς ἦν καὶ δήμιος.
[δ]εινότερος οὗτος θατέρου μοι κατεφάνη.
ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς.
[τ]ρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ
[π]ώγων' ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον·
[ε]ἰς προὖπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακόν.
[ο]ὐδὲν ἐδίδου γάρ· † ταῦτ' ἀλλ' ἂν αἰτῶντι ἔφη,

2 ecl. cum lemm. hab. L M A ‖ 3 *Μὰ τὴν Ἀφροδίτην* om. L | ἐκ Md A: Ἡκ (Ἡ rubr.) L ‖ 4 *μή μοι λέγε ἐπέτυχον* (id est ὅτι ἐπέτυχον ut Pythias de se ipsa id dixerit) H. Stephanus ‖ 5 *καταλύσαι* Md m. pr. ‖ 6 *ἔσχον* L: *ἔχον* Md (unde *εἶχον* Gesn.[2] p. 80 vulg.) *εἶχον* A ‖ *δ'* addidit Grotius dict. poet. p. 45 ‖ 11 *ἔλεγε* A | *λέγει* Nauck: *λέγω* libri: *ἔλεγε* Meineke flor. IV p. LVI ‖ 12 *ἔσχενμε* L Md | *δωρεάν* L A: *ἣν δωρεάν* Md; '*δωρεάν* idem est quod *προῖκα*' Kock com. III p. 335 ‖ 13 *λαμβάνω δ'* L: *λαμβάνω* Md A ‖ 14 *χωλούς* ci. Kock ‖ 15 *ἔτεμν'* Stephanus: *ἔτεμνε* L *ἔτεμνεν* Md A | *ἔκαε* L Md: *ἔκαιε* A ‖ 17 *διήγημ'* A *διηγημ'* Md: *δή μ'* L | *οὐδ' ἐποίει* A ‖ 19 *ῥύπον* pro *λόγον* maluit Kock, non recte ‖ 21 *ταῦτ' ἀλλ' ἂν αἰτῶντι ἔφη* L *ταῦτάν αὐτῷ τι ἔφη* Md *τάλαν αἰτῶ τι ἔφη* A; *εἰ δέ τ' αἰτοίην, ἔφη* Gesn.[2], inde vulg. *εἴ τι δ' αἰτοίην* (sic), *ἔφη* Grotius dict. poet. p. 45 *τάλαν, ἐπαιτεῖς; εἶτ' ἔφη* (*'o bona stipem petis?* amatoris verba sunt') dubitanter Meineke v. IV p. LVI. nihil profecit Cobet n. l. p. 126. *ταὐτὰ ἂν ᾖτουν ἔφη* 'sed idem dicebat semper, quidquid petebam, non bonum esse argentum' Buecheler

οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τἀργύριον. ἔστω κακόν, διὰ τοῦτο δός μοι, ῥῖψον· οὐκ ἐπείθετο.

14 (6, 31 Mein.) *Σωκράτους.*

Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι δυνατὸν οὔτε αἰσχρὸν ἁμάρτημα χρόνῳ.

15 (6, 32 Mein.)

Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἡ συνήθεια ἐκκαίει.

16 (6, 9 Mein.)

Σωκράτης ἔφη τοὺς μοιχοὺς ὅμοιόν τι ποιεῖν τοῖς μὴ βουλομένοις ἐκ τῶν ἀπορρεουσῶν πίνειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐν τῷ βάθει χείρονος ὑπάρχοντος.

17 (6, 33 Mein.) *Ἐκ τῶν Σερήνου.*

Διογένης κατεγέλα τῶν τὰ μὲν ταμιεῖα κατασημαινομένων μοχλοῖς καὶ κλεισὶ καὶ σημάντροις, τὸ δὲ σῶμα τὸ αὐτῶν πολλαῖς θυρίσι καὶ θύραις ἀνοιγόντων διά τε στόματος καὶ αἰδοίων καὶ ὤτων καὶ ὀφθαλμῶν.

18 (6, 36 Mein.)

---

2 *μοι ῥῖψον* (ρ M^d) L M^d: *μύριψον* A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. L M A (post ecl. 6, 30 Mein.) Br (post ecl. 6, 24 Mein. sed om. 6, 25—30) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam). recurrit corp. Par. 82 Elt. (*Πλουτάρχου*); flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 28) 94 ‖ 6 ecl. hab. lemmate non iterato L Br, addito lemm. *τοῦ αὐτοῦ* M A Mac. Chrys. cum priore cohaeret in Br. gnome recurrit corp. Par. 234 Elt. (*Σωκράτους*); exc. Vind. 31 ‖ 7 *ὁ* om. exc. Vind. | *δ' ἔρωτα* L ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 6, 32 Mein.), sine lemm. M (post ecl. 6, 8 Mein.), addito lemmate *σωκράτους* A (post ecl. 6, 8 Mein.) ‖ 11 *ἀπορρεουσῶν* libri, alterum *ρ* inter lin. add. M^d 'scil. *κρηνῶν*, ellipsi mihi aliunde non cognita' Meineke. cf. *Ἐννεάκρουνος*; mavult *ἀπορρύσεων* Haupt op. III p. 606 non nimis apte ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 9 Mein.), cum lemm. M A (post ecl. 6, 32 Mein.); *Σερήνου* Gaisford *σερίνου* M^dA ‖ 16 *αὐτῶν* ante Meinekium | *διά τε* L: *διὰ τοῦ* M^dA ‖ 18 ecl. hab. sine lemmate id est lemmate quod in archetypo adscriptum erat eclogae priori non iterato L (post ecl. 6, 33 Mein.), lemmate *ἐκ τῶν σερίνου* addito M A (post ecl. 6, 35 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 6, 32 Mein.). apophthegma narravit Hieronymus Rhodius *ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν* teste Athenaeo XIII p. 557 e

Περὶ Εὐριπίδου τις ἔλεγεν ὅτι μισογύνης εἴη· καὶ ὁ Σοφοκλῆς 'ἀλλ' οὐκ ἔν γε τῇ κλίνῃ' ἔφη.

19 (6, 49 Mein.)

Χαλεπὸν ἔλεγεν εἶναι ὁ Πλάτων εὑρεῖν τοῖς μὲν ἀκολάστοις ἀγαθὴν ἡδονὴν τοῖς δὲ νοσοῦσιν ὑγιεινήν.

20 (6, 34 Mein.) *Ζήνωνος.*

Ὁ Ζήνων ᾐτιᾶτο τοὺς πλείστους λέγων ἐξὸν ἀπὸ τῶν πόνων τὰς ἡδονὰς φέρειν ἀπὸ τῶν μαγειρείων λαμβάνοντας.

21 (6, 35 Mein.) *Μουσωνίου* (rel. p. 255 Peerlk.).

Μουσώνιος ἔλεγεν ὑπερβολὴν ἀναισχυντίας εἶναι τὸ πρὸς μὲν τὰς τῶν πόνων ὑπομονὰς μεμνῆσθαι τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας, πρὸς δὲ τὰς τῶν ἡδονῶν ἐκλανθάνεσθαι.

22 (6, 8 Mein.) *Μουσωνίου* (ibid. p. 255).

Ἀρχὴ τοῦ μὴ κατοκνεῖν τὰ ἀσχήμονα ⟨πράττειν⟩ τὸ μὴ κατοκνεῖν τὰ ἀσχήμονα λέγειν.

---

1 *μισογύνης* L M^d Mac.: *μισογόν* (o supra) A ‖ 2 *ἐν τῇ σκηνῇ* ante *ἀλλ' οὐκ* addi vult Meineke non recte, debuit *ἔν γε τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ κλ.*, sed apte adbreviantur Hieronymiana '*ἔν γε ταῖς τραγῳδίαις*' *ἔφη ὁ Σοφοκλῆς*, '*ἐπεὶ ἔν γε τῇ κλίνῃ φιλογύνης*' ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 6, 36 Mein.), addito lemm. M A (post ecl. 6, 48 Mein.); *ἐκ τῶν σερίνου* M^d A sed evanida *ἐκ τῶν* A ‖ 4 *εἶναι* om. A ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 49 Mein. id est Sereni) Br (post ecl. 6, 32 Mein. sed Sereni omissis), addito lemmate M A (post ecl. 6, 33 Mein. id est Sereni). nescio igitur an perrexerit Ioannes in exscribendis Sereni apomnemoneumatis ‖ 7 Ὁ om. L Br nescio an recte | *Δήνων* (*Δ* rubr.) L ‖ 8 *τῶν* ante *πόνων* om. L | *μαγειρίων* M^d ‖ 9 *λαμβάνον*^τας compend. A¹ ex compendio syllabae *τας* fecit *σϊν* ut videtur A m. inc. voluit *λαμβάνουσϊν* ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. L, addito lemm. M A. *Μουσωνίου* non defuisse in fonte libri L inde probabile quod non iterat ad eclogam proximam. vide etiam ad ecl. 18 ‖ 12 *ὑπομονὰς μεμνῆσθαι* M^d A: *ὑπομεμνῆσθαι* L ‖ 13 *ἐκλανθάνεσθαι* libri sed *ἐκ* bis L ‖ 15 ecl. sine lemm. (vide ad ecl. priorem) hab. L (post ecl. 6, 35 Mein.), addito lemmate M A (post ecl. 6, 7 Mein.) ‖ 16 *τοῦ* L A: *τὸ* sed una litt. post *ο* erasa M^d | *τὰ ἀσχήμονα το μη κατοκνεῖν* om. M^d | *πράττειν* addendum esse vidit Gaisford

23 (6, 61 Mein.) *Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περὶ ἀφροδισίων* (rel. p. 210 Peerlk.).

Μέρος μέντοι τρυφῆς οὐ μικρότατον κἀν τοῖς ἀφροδισίοις ἐστίν, ὅτι ποικίλων δέονται παιδικῶν οἱ τρυφῶντες οὐ νομίμων μόνον ἀλλὰ καὶ παρανόμων, οὐδὲ θηλειῶν μόνον ἀλλὰ καὶ ἀρρένων, ἄλλοτε ἄλλους θηρῶντες ἐρωμένους, καὶ τοῖς μὲν ἐν ἑτοίμῳ οὖσιν οὐκ ἀρκούμενοι, τῶν δὲ σπανίων ἐφιέμενοι, συμπλοκὰς δ' ἀσχήμονας ζητοῦντες, ἅπερ ἅπαντα μεγάλα ἐγκλήματα ἀνθρώπου ἐστίν. χρὴ δὲ τοὺς μὴ τρυφῶντας ἢ μὴ κακοὺς μόνα μὲν ἀφροδίσια νομίζειν δίκαια τὰ ἐν γάμῳ καὶ ἐπὶ γενέσει παίδων συντελούμενα, ὅτι καὶ νόμιμά ἐστιν· τὰ δέ γε ἡδονὴν θηρώμενα ψιλὴν ἄδικα καὶ παράνομα, κἂν ἐν γάμῳ ᾖ. συμπλοκαὶ δ' ἄλλαι αἱ μὲν κατὰ μοιχείαν παρανομώταται, καὶ μετριώτεραι τούτων οὐδὲν αἱ πρὸς ἄρρενας τοῖς ἄρρεσιν, ὅτι παρὰ φύσιν τὸ τόλμημα· ὅσαι δὲ μοιχείας ἐκτὸς συνουσίαι πρὸς θηλείας εἰσὶν ἐστερημέναι τοῦ γίνεσθαι κατὰ νόμον, καὶ αὗται πᾶσαι αἰσχραί, αἵγε πράττονται δι' ἀκολασίαν· ὡς μετά γε σωφροσύνης οὔτ' ἂν ἑταίρᾳ πλησιάζειν ὑπομείνειέ τις, οὔτ' ἂν ἐλευθέρᾳ γάμου χωρὶς οὔτε μὰ Δία θεραπαίνῃ τῇ αὑτοῦ. τὸ γὰρ μὴ νόμιμον μηδ'

---

1 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 8 Mein.) M A (post ecl. 6, 60 Mein.); pro *Μουσωνίου* habet *Ἡ τοῦ* (*Ἡ* rubr.) L ubi *Τοῦ αὐτοῦ* recte coniecit R. Schoell, mox *ἐκ τοῦ* L; *ἐκ τῶν* M[d] A ‖ 3 *Ὁ ἔρος* (*Ὁ* rubr.) L ‖ 6 *ἀρρένων* L M[d] A; *ἀρσένων* Gesn.[2] p. 82, inde vulg. ‖ 8 *ἀρκούμενοι* M[d] A: *ἄρκου* L ‖ 9 *ἅπαντα* om. A ‖ 10 *ἐστίν. χρὴ* — 12 *καὶ νόμιμα* propter homoeoteleuton interciderunt L ‖ 11 *τα* (ut tacite corr. Gesn.[2]) A: *τῷ* M[d] ‖ 13 sq. exscripsit Clemens Alex. paedag. II 10, 92 p. 225 P.: *ψιλὴ γὰρ ἡδονή, κἂν ἐν γάμῳ παραληφθῇ, παράνομός ἐστι καὶ ἄδικος καὶ ἄλογος* | *τὰ δέ γε* L M[d]: *τὰ γέ δε* A | 14 *κἂν* (ut tacite corr. Gesn.[2]) L A: *καὶ* M[d] ‖ 17 *τὸ τόλμημα*] respicitur Platonis leg. I p. 636 C. an praeeunte Panaetio? vide ad p. 287, 2 et p. 174, 5 adn. | *συνουσίαι* Iacobs animadv. in Stob. p. 231: *οὖσαι* L M[d] A ‖ 19 *καὶ* om. L ‖ 20 *οὔτ'* Meineke: *οὐκ* L M[d] A | *ἑτέρᾳ* A[1] corr. A[2] | *πλησιάζειν* L M[d]: *πλησιάσαι* A, recepit Meineke ‖ 21 *ἐλευθέρια* L ‖ 22 *αὑτοῦ* tacite Meineke: *αὐτοῦ* libri. praestat opinor *ἑαυ-*

[redacted]

ἐπιφανὴς τῶν συνουσιῶν τούτων αἰσχός τε καὶ ὄνειδος μέγα τοῖς θηρωμένοις αὐτάς· ὅθεν οὐδὲ πράττειν φανερῶς οὐδὲν ἀνέχεται τῶν τοιούτων οὐδείς, κἂν ἐπ' ὀλίγον ἐρυθριᾶν οἷός τε ᾖ, ἐπικρυπτόμενοι δὲ καὶ λάθρᾳ οἵγε μὴ τελέως ἀπερρωγότες ταῦτα τολμῶσιν. καίτοι τό γε πειρᾶσθαι λανθάνειν ἐφ' οἷς πράττει τις ὁμολογοῦντος ἁμαρτάνειν ἐστί. 'νὴ Δία·' φησίν 'ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ὁ μοιχεύων ἀδικεῖ τὸν ἄνδρα τῆς διεφθαρμένης γυναικός, οὐχ οὕτως καὶ ὁ τῇ ἑταίρᾳ συνὼν ἀδικεῖ τινὰ ἢ νὴ Δία τῇ μὴ ἐχούσῃ ἄνδρα· οὐδὲ γὰρ ἐλπίδα παίδων οὐδενὸς διαφθείρει οὗτος.' ἐγὼ δ' ἐπέχω μὲν λέγειν, ὡς πᾶς ὅστις ἁμαρτάνει καὶ ἀδικεῖ εὐθύς, εἰ

τοῦ. multo certe frequentius libri exhibent formas trisyllabas in Musonianis αὐτὸς αὐτοῦ formula similibus exceptis

1 τούτων om. A ‖ 2 ὅθεν — 5 τολμῶσιν] horum consimilia obtulerat Panaetius περὶ καθήκοντος. cf. Cicero de off. I 30, 105 *quin etiam, si quis est paulo ad voluptatem propensior, modo ne sit ex pecudum genere (sunt enim quidam homines non re, sed nomine), sed si quis est paulo erectior, quamvis voluptate capiatur, occultat et dissimulat appetitum voluptatis propter verecundiam.* cf. Plat. Phileb. p. 66 A ‖ 3 οὐδείς, ⟨ὃς⟩ κἂν Meineke v. IV p. LVII, sed transferebant καί particulam, quia invaluerat κἂν formula. ut idem sit quod ἐὰν καί, cf. Arr. Epict. diss. IV 7, 40 ‖ 5 καίτοι τό γε — 7 ἁμαρτάνειν ἐστίν exscripsit Clemens Alex. paed. II 10, 100 p. 230 P. ‖ 6 πράττοι A[1] πράττει A[2] | ὁμολογοῦντας A[1], corr. A[2] ‖ 7 νὴ Δία· — 11 διαφθείρει οὗτος sunt ficti interlocutoris per νὴ Δία concedentis priora, quibus opponuntur ἀλλ' οὐχ ὥσπερ κτέ. ‖ 8 τοῖς A[1] τῆς A[2] | 9 οὐχ οὕτως LM[d]A: οὕτως temere Gesn.[3] p. 83, inde vulg. repetitae negationis exemplum offert plane gemellum Xenopho oecon. 15, 10. cf. Krueger *gr. spr.*[5] I 67, 11, 3 | ἑταίρᾳ (ut corr. Gesn.[2] p. 83 mrg) LA: ἑτέρα M[d] ‖ 10 νὴ Δία L: νὴ δί' ὁ M[d]A. illud praestare videtur, ut unius vocabuli vim intendat formula, non ad totam pertineat sententiam. alioqui dicendum fuit ἢ μὰ Δί' ὁ τῇ μὴ ἐχούσῃ ἄνδρα] 11 οὕτως A[1] οὗτος A[2] | ἐγὼ corr. ex ἔχω L | δ' ἐπέχω scripsi: δὲ ἔχω libri: iteratur omissionis formula sed ut par est variata his ἵν' οὖν ἐῶ τὴν ἀδικίαν. quamquam possis ἐγὼ δ' ἐῶ μὲν λέγειν ‖ 12 πᾶς ὅστις — 288, 5 αἰσχρᾶς ἡδονῆς] cf. Clemens Alex. l. s.: πᾶς δὲ ὃς ἁμαρτάνει, καὶ ἀδικεῖ εὐθὺς οὐχ οὕτως τὸν πέλας, ἂν μοιχεύῃ, ὡς ἑαυτόν, ὅτι μεμοίχευκεν, ἀλλὰ πάντως αὐτὸν χείρονα ἀποφαίνει

καὶ μηδένα τῶν πέλας, ἀλλ' αὑτόν γε πάντως χείρονα ἀποφαίνων καὶ ἀτιμότερον· ὁ γὰρ ἁμαρτάνων, παρ' ὅσον ἁμαρτάνει, χείρων καὶ ἀτιμότερος. ἵνα οὖν ἐῶ τὴν ἀδικίαν, ἀλλ' ἀκολασίαν γε πᾶσα ἀνάγκη πάντως προσεῖναι τῷ ἡττωμένῳ αἰσχρᾶς ἡδονῆς καὶ χαίροντι τῷ μολύνεσθαι ὥσπερ αἱ ὕες· οἷος οὐχ ἥκιστά ἐστι καὶ ὁ δούλῃ ἰδίᾳ πλησιάζων, ὅπερ νομίζουσί τινες μάλιστά πως εἶναι ἀναίτιον, ἐπεὶ καὶ δεσπότης πᾶς αὐτεξούσιος εἶναι δοκεῖ ὅ τι βούλεται χρῆσθαι δούλῳ τῷ ἑαυτοῦ. πρὸς τοῦτο δὲ ἁπλοῦς μοι ὁ λόγος· εἰ γάρ τῳ δοκεῖ μὴ αἰσχρὸν μηδ' ἄτοπον εἶναι δούλῃ δεσπότην πλησιάζειν τῇ ἑαυτοῦ, καὶ μάλιστα εἰ τύχοι οὖσα χήρα, λογισάσθω ποῖόν τι καταφαίνεται αὐτῷ, εἰ δέσποινα δούλῳ πλησιάζοι. οὐ γὰρ ἂν δόξειεν εἶναι ἀνεκτόν, οὐ μόνον εἰ κεκτημένη ἄνδρα νόμιμον ἡ γυνὴ προσοῖτο δοῦλον, ἀλλ' εἰ καὶ ἄνανδρος οὖσα τοῦτο πράττοι; καίτοι τοὺς ἄνδρας οὐ δήπου τῶν γυναικῶν ἀξιώσει τις εἶναι χείρονας, οὐδ' ἧττον δύνασθαι τὰς ἐπιθυμίας παιδαγωγεῖν τὰς ἑαυτῶν, τοὺς ἰσχυροτέρους τὴν γνώμην τῶν ἀσθενεστέρων, τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρχομένων. πολὺ γὰρ κρείττονας εἶναι προσήκει τοὺς ἄνδρας, εἴπερ καὶ προεστάναι ἀξιοῦνται τῶν γυναικῶν· ἂν μέντοι ἀκρατέστεροι φαίνωνται ὄντες, . . . καὶ κακίονες. ὅτι δ' ἀκρασίας ἔργον καὶ οὐδενὸς

καὶ ἀτιμότερον. ὁ γὰρ ἁμαρτάνων παρ' ὅσον ἁμαρτάνει χείρων καὶ ἀτιμότερος αὐτὸς αὐτοῦ, πάντως δὲ ἤδη που καὶ ἀκολασία πρόσεστι τῷ ἡττωμένῳ αἰσχρᾶς ἡδονῆς

2 *ἀτιμώτερον* M[1d] ‖ 3 *χείρων καὶ ἀτιμότερος αὐτὸς αὐτοῦ* ex Clemente suppleri iubet Meineke v. IV p. LVII | *ἵν' οὖν* L *ἵνα οὖν* M[d], detrita hodie in A ‖ 5 *ἡττωμένω*, sed prius *ω* e corr. M[d] | *χαίροντα* A ‖ 6 *ὕες* non sine corr. M[d] ‖ 7 *ὅπερ* L M[d]: *ὥσπερ* A ‖ 10 *ἁπλοῦς μοι* M[d] A: *μοι ἁπλοῦς* L ‖ 11 *δούλην* (sic) A[1] ‖ 12 *μάλιστ'* M[d] | *τύχοι* M[d] (?) A: *τύχη* L; *τύχῃ* Gesn.[2], inde vulg. | *χῆρα*, *ῆ* e corr. M[d] | *λογισάσθω*, *σθω* e corr. M[d] ‖ 13 *πλησιάζοι* M[d] A: *πλησιάζει* L ‖ 14 *ἀνεκτὸν* (ut tacite corr. Gesn.[2]) L A: *ἀνεκτὸς* M[d] ‖ 16 *οὐ δήπου* Halm lect. Stob. p. 2: *οὐδέπου* LM[d]A ‖ 20. 21 *προσήκει εἶναι* A ‖ 21 *προσήκει* M[d] A: *πρ°δόκει* h. e. *προσδόκει* L ‖ 23 hiare orationem vidit Geelius, qui

ἄλλου ἐστὶ τὸ δεσπότην δούλῃ πλησιάζειν, τί δεῖ καὶ λέγειν; [γνώριμον γάρ.]

24 (6, 62 Mein.) *Ἐκ τοῦ Περὶ κουρᾶς* (Musonii rel. p. 207 Peerlk.).

Ἔφη μὲν παραπλησίως τὸν ἄνδρα χρῆναι τῇ κεφαλῇ προσφέρειν κουράν, ὡς ἀμπέλῳ προσφέρομεν τομήν, τοῦ μόνον ἀφαιρεῖν χάριν τὸ ἄχρηστον ...... οὔτε γενείῳ πώγωνα, ἀλλ' εἶναί τινα καὶ ταύτην σκέπην ὑπὸ τῆς φύσεως ἡμῖν πεπορισμένην· τὸν δὲ πώγωνα καὶ σύμβολον γεγονέναι τοῦ ἄρρενος, ὥσπερ ἀλεκτρυόνι λόφον καὶ λέοντι χαίτην· ὅθεν τῆς μὲν κόμης ἀφαιρετέον εἶναι τὸ ἐνοχλοῦν, τοῦ δὲ πώγωνος οὐδέν. οὐδὲ γὰρ ἐνοχλεῖν αὐτὸν οὐδέν, ἕως ἂν ὑγιαίνῃ τὸ σῶμα ἢ νόσον μὴ τοιαύτην νοσῇ, ἧς ἕνεκα γένοιτ' ἂν ἀφαίρεσις τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου τριχῶν. εὖ γὰρ εἴρηται, ἔφη, τὸ τοῦ Ζήνωνος, ὅτι τούτου ἕνεκα καρτέον οὗ καὶ κομητέον, τοῦ κατὰ

εἰσὶν vel *ἔσονται* addi iubet post *χακίονες* apud Peerlkampum p. 355. rectius Peerlkamp lacunam statuit post *ὄντες* ubi supplet *φαίνονται*, cui *φανοῦνται* praefert Meineke. mihi magis placet *ἔσονται* (vel *εἰσί*) *καὶ κακίονες* propter superiora illa *οὐ δή που τῶν γυναικῶν ἀξιώσει τις εἶναι χείρονας κτέ.* vel haec *πολὺ γὰρ κρείττονας εἶναι προσήκει κτέ.* | *δ'* M^d A: *δϊ'* L

2 v. *γνώριμον γάρ* expunxit Nauck (per litt.) ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. L M A (post ecl. 6, 61 Mein.) Br (post ecl. 6, 34 Mein. sed Musonianis quae praecedebant interceptis); *Μουσωνίου* non iterant L M^d addit Br, *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ **5** *Ἔφημεν* L ‖ **6** *τοῦ* L M^d A Br; *οὐ* nescio quo errore $Gesn.^2$ p. 83, inde vulg. ‖ **7** *ἀφαίρειν* L | post *ἄχρηστον* non nihil deesse manifestum. Meinekio videntur intercidisse *οὔτε γὰρ ἀμπέλῳ μάτην δεδόσθαι φύλλα*, plura mihi, quorum extrema fuerint talia *εἶναι δ' οὔτε κεφαλῇ κόμην πάντως ἄχρηστον* | *οὔτε* L M^d A: *οὔτοι* ex *οὕτω* ut videtur corr. Br^1 ‖ **9** *τε* post *ἡμῖν* add. L | *πεπορισμένην* sed *ρ* e corr. M^1 ut videtur ‖ **10** cf. Clemens Alex. paed. III 3, 19 p. 263 P. *τοῦτο οὖν τοῦ ἀνδρὸς τὸ σύνθημα, τὸ γένειον, δι' οὗ καταφαίνεται ὁ ἀνήρ ... σύμβολον τῆς κρείττονος φύσεως* | *ἀλεκτρυόνι*, sed *ρ* in ras. M^1 ‖ **11** praeter Clementem p. 263 P. confer Ps.-Luc. Cyn. 14. plura collegit Peerlkamp | *ἀφαιρετέον*, *αι* e corr. M^d ‖ 12 sq. *οὐδὲ γὰρ ἐνοχλεῖν αὐτὸν οὐδέν* om. L ‖ **13** *μὲν* pro *μὴ* L ‖ **14** *νοσῇ* L M^d A, sed *σῇ* in ras. M^d: *νοσεῖ* Br | *ἕνεκα* tacite Meineke: *εἵνεκα* L M^d A Br, sed *εἵ* in ras. M^1 ut videtur ‖ **15** *τούτου* pro *τὸ τοῦ* A

φύσιν, ἵνα μὴ βαρούμενός τις ὑπὸ τῆς κόμης μηδ' ἐν-χλούμενος ᾖ πρὸς μηδεμίαν ἐνέργειαν. ἡ γὰρ δὴ φύσις τὸ μὲν ἐνδεὲς μᾶλλον φαίνεται φυλαξαμένη, τὸ δὲ περιτ-τὸν ἧττον, ἐπί τε φυτῶν καὶ ἐπὶ ζῴων, ὅτι τῆς προσθέ-σεως τοῦ ἐνδεοῦς ἡ ἀφαίρεσις τοῦ περιττοῦ πολὺ ῥᾴων καὶ εὐπετεστέρα ἐστίν. χρὴ δ' ἐφ' ἑκάτερα τὸν λογισ-μὸν τὸν ἀνθρώπινον τῇ φύσει βοηθεῖν, ὥστ' ἀναπιμ-πλάναι τὰς ἐνδείας ἐφ' ὅσον οἷόν τε ἀναπληροῦν, ἐλατ-τοῦν δὲ καὶ ἀφαιρεῖν τὰς περιττότητας. ὅθεν κ[…] καρτέον μόνης ἕνεκα τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ περιττοῦ κ[…] οὐχὶ κόσμου χάριν, ὅπερ οἴονται δεῖν ἔνιοι τὰ μ[…] γένεια λεαινόμενοι καὶ μιμούμενοι τοὺς ἀγενείους ἢ ν[…] Δία τοὺς ἄρτι γενειάσκοντας, τὴν δὲ κεφαλὴν οὐχ ὁμοία κειρόμενοι, διαφόρως δὲ τὰ πρόσω τῶν ὀπίσω. καὶ γά[ρ] τοι δοκῶν εἶναι κόσμος οὗτος πολλὴν ἀκοσμίαν ἔχ[ει] καὶ διαφέρει οὐδὲν τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ τῶν γυναικῶ[ν]· ἐκεῖναί τε γὰρ τὰ μέν τινα μέρη πλέκουσι τῶν τριχῶ[ν] τὰ δὲ καθιᾶσι τὰ δὲ ἕτερόν τινα σκευάζουσι τρόπο[ν] ἵνα φαίνωνται καλλίονες, οἵ τε κειρόμενοι οὕτως ἄνδρε[ς] κατάδηλοί εἰσι δι' ἐπιθυμίαν τοῦ φαίνεσθαι καλοὶ οἷ[ς] βούλονται ἀρέσκειν, τὰς μὲν τέλεον ἀφαιροῦντες τῶ[ν] τριχῶν, τὰς δὲ πλάττοντες οὕτως ὡς ἂν εὐοπτότατα

---

2 *μηδε* in v. *μηδεμίαν* superscr. L ‖ 3 *μὲν* primo omissum po[…] suppl. A[1] ‖ 4 *προθέσεως* L ‖ 5 *πολὺ* om. Br | *ῥᾶον* A ‖ 6 *εὐπετε-στέρα ἐστίν* (*ἐστί* Br) M[d] A Br: *εὐπεστέ* (sic, sed lacuna ante *χρὴ*) L […] *δὲ* libri | *ἑκα*^{το} L ‖ 8 *ἐφ' ὅσον — ἐλαττοῦν δὲ* om. L | *ἐλαττοῦ[ν]* Br: *ἐλάττους* M[d]A ‖ 10 *μόνης*, *ης* compend. sed ut cum *ου* confun[di] possit A ‖ 12 *γένεια λεαινόμενοι* L M[d] Br: *γένη ἀλεαινόμενοι* A […] *λεαινόμενοι*, utrumque *ε* in ras. M ‖ 16 *τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ τῶ[ν] γυναικῶν* L M[d] Br: *τοῦ τῶν γυναικῶν καλλωπισμοῦ* ex A Meinek[e] frustra ‖ 19 *ἄνδρες κατάδηλοι* L, M[d] (sed litteris *ατά* nunc paene eluti[s]) Br: *κατάδηλοι* A; *ἄνδρες δῆλοι* (cf. M[d]) Gesn.[2] p. 84, inde vulg. ‖ […] *ὡς ἂν εὔοπτά τε ᾖ* (*τε ἐν* M[d] A) L M[d] A *ὡς ἂν εὔοπτοι ὦσι* sed *π*[…] *ὦσι* ex corr. Br[1]: corr. Beving *rem. cr.* p. 17; *ὡς ἂν εὔοπτοι ὦσιν* […] dubitanter Gaisford Meineke, qui poterant lenius *ὡς ἂν ⟨ὦσιν⟩ εὐοπτ[…]* sed Bevingii rationem putat praestare etiam Buecheler *σχήματα* poti[us] intellegens aut *πλάσματα*

γυναιξί τε καὶ παισὶν ὑφ' ὧν ἐπαινεῖσθαι δέονται. ἤδη δέ τινες καὶ αὐτῷ τῷ βαρίνεσθαι τὰς τρίχας κείρονται, καὶ λεαίνουσι τὰ γένεια, σαφῶς οὗτοί γε κατεαγότες ὑπὸ τῆς τρυφῆς καὶ ἐκνενευρισμένοι παντάπασιν, οἵ γε ἀνέχονται ἀνδρόγυνοι καὶ γυναικώδεις ὁρᾶσθαι ὄντες, ὅπερ ἔδει φεύγειν ἐξ ἅπαντος, εἰ δὴ τῷ ὄντι ἄνδρες ἦσαν. τί γὰρ δὴ καὶ εἰσὶν αἱ τρίχες ἀνθρώποις βάρος; εἰ μὴ νὴ Δία καὶ τοῖς ὀρνέοις τὰ πτερὰ φαίη τις [ἂν] εἶναι βάρος.

25 (6, 10 Mein.) *Σόλωνος.*

Ἡδονὴν φεῦγε ἥ τις ὕστερον λύπην τίκτει.

26 (6, 11 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 181 Mull.).

Ἔνιοι πολίων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξὶ δὲ δουλεύουσι.

27 (6, 55 Mein.: fr. mor. 91 Mull.)

Ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσι.

28 (6, 57 Mein.: fr. mor. 50 Mull.)

---

2 *αὐτῷ τῷ* L M[d] Br: *αὐτὸ τὸ* A, unde ⟨*δι'*⟩ *αὐτὸ τὸ* ci. Meineke | 3 sqq. cf. Clemens Alex. l. c. 16 p. 261 P. *τὸ γὰρ ἄνδρας ὄντας ξυρᾶσθαι καὶ λεαίνεσθαι πῶς οὐκ ἀγεννές;* || 8 *καὶ* ante *τοῖς* oscitanter om. Gesn.², inde vulg. || 9 *ἂν* seclusit Meineke || 10 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 62 Mein.) M A (post ecl. 6, 9 Mein.); *Φόλωνος* (*Φ* rubr.) L. eadem supra Soloni tribuitur III 1, 172 p. 114, 7 || 11 *Ὁ* (rubr.) *δονὴν* L | *φεῦγε* L ut Stob. III 1: *φύγε* M[d] A | *ὕστερον* om. supra | *λύπην τίκτει* M[d] A, Stob. III 1: *τίκτει λύπην* L || 12 ecl. cum lemm. hab. L M A (post ecl. 6, 10 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 6, 36 Mein.). iteratur corp. Par. 591 Elt. (*Δημοκρίτου*). alii sententiae adhaeret infra 7, 26 Mein. (*Δημοκρίτου*) ubi vide || 13 *ἔνιοι δὲ* infra | *πολίων* Mullach: *πόλεων* L M A corp. Par., A infra *πόνων* M[d] infra || 14 ecl. habet lemmate non iterato L (post ecl. 6, 11 Mein.), lemmate *δημοκρίτου* adiecto MA (post ecl. 6, 54 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 6, 15 Mein). recurrit corp. Par. 199 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*); flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 20) 57 || 15 *ἡμεροίσιοι* flor. Schenk. | *ὕπνοι* sed *ὕπν* in ras. corr. M | *καὶ ψ.* Mac. | *ἀδαημοσύνην* proponit Wachsmuth v. *ἀπαιδ.* deleto tamquam glossemate || 17 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 6, 55 Mein.), addito lemm. *δημοκρίτου* M A (post ecl. 6, 56 Mein.). cf. Galenus v. XVII 1 p. 521 ed. Kühn *Δημόκριτον μὲν εἰρηκέναι μικρὰν ἐπιληψίαν εἶναι τὴν συνουσίαν* Clemens Alex. paed. II 10, 94 p. 227 P. *μικρὰν ἐπιληψίαν την συνουσίαν ὁ Ἀβδηρίτης ἔλεγε σοφιστής, . . . ἄνθρω-*

Ξυνουσίη ἀποπληξίη σμικρή· ἐξέσσυται γὰρ ἄνθρ πος ἐξ ἀνθρώπου.

29 (6, 12 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 68 *Καίτοι καλοῦσί γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδον ἄρχεσθαι.*

30 (6, 13 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 8 III p. 9 Mullach).

Τῶν τῇσιν αἰσχρῇσιν ἐπιθυμίῃσιν ἐπιχειρεόντ ἐλεύθερον μηδένα νόμιζε. τῶν γὰρ τοὺς τῇ τύχῃ δι λους κεκτημένων πολὺ βαρυτέροις οὗτοι δεσπόταις το καταναγκάζουσι ταῦτα δουλεύουσιν.

31 (6, 14 Mein.: fr. 9 l. c.)

Γαστριμαργίη σῶμα πιαίνει, ἀλογίην ἐγείρει, ψυχ δὲ τὸ κάλλιστον λογισμὸν κοιμίζει.

32 (6, 15 Mein.: fr. 10 l. c.)

πος γὰρ ἐξ ἀνθρώπου ἐκφύεται καὶ ἀποσπᾶται Galen. v. X p. 176 ed. Kühn *φησὶ δὲ Δημόκριτος ἄνθρωπον ἐξ ἀνθρώπου ἐσσύσθαι* (*ἐξεσεῖσθαι* libr.: corr. Lortzing) *καὶ κύνα ἐκ κυνὸς καὶ βο ἐκ βοός*. Hippolyt. omnium haeres. refut. VIII c. 14 p. 428 Gotting. *ἄνθρ πος ἐξ ἀνθρώπου ἐξέσσυται, φησί* (sc. *Μονόιμος*), *καὶ ἀποσπᾶτ* (cf. Clem.) *πληγῇ τινι μεριζόμενος*, cuius etiam extrema ver Democrito vindicanda esse putavit Lortzing *über die eth. fragm. Dem krit's* p. 22; Plin. n. h. XXVIII 16. cf. Menagii obs. in Laert. IX 43

1 *Μυνουσίη* (*Μ* rubr.) L *ξυνουσία* M[d] A | *ἀποπληξίη* L M[d] A, vi Lortzing l. c. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 57 Mein.) M A (p ecl. 6, 11 Mein.); *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* M A, *Ϊλάτωνος* (*Ϊ* rub *ἐκ τοῦ Φαίαν* L. legitur supra in maiore excerpto III 4, 121 p. 253, 21 6 ecl. cum lemm. hab. L M A ‖ 7 *ταῖς αἰσχραῖς ἐπιθυμίαις* libri correxi | *ἐπιχειρεόντων* in rasura utque aegre legi possit A ‖ 9 mali *ἐκτημένων* cf. III 4, 99 p. 243, 8 | *πολλὸν* mavult Meineke | *βαρ τέροις* M[d] *βαρυτέρας* L *βαρύτεροι* A | *δεσπόταις* L *δεσπόται* M A | *τοῖς καταναγκάζουσι ταῦτα δουλεύουσι* (-*σιν* M[d]) L M[d] *τοῖς* τ. *δουλεύειν* A: v. *τοῖς καταναγκάζουσι ταῦτα* quae uncis incluser Schow tamquam glossema suspecta sunt Orellio op. sent. et mor. p. 729, possunt tamen defendi. *πάντα* pro *ταῦτα* proposuit Meineke v. I p. LVI. nolim audacius *βαρύτεροι οὗτοι δεσπόται, τοῖσι κατὰ ἀναγκαίη πάντα δουλεύουσιν*. dativus si recte se habet, utique repone *δεσπότῃ* cum Mullachio ‖ 11 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *τοῦ αὐτ* MA ‖ 12 *πιαίνῃ* L | *ἐγείρει* Valckenaer: *ἀείρει* libri ‖ 13 *τὸ* L: *τὸν* om. A | ⟨*τὸν*⟩ *λογ.* Cobet mnemos.[2] II p. 94 ‖ 14 ecl. hab. lemmate n

Ψυχῇ σῶμα ἀνθρώπου ἔδοσαν οἱ θεοί, ὥστε τῇ ψυχῇ τὸ σῶμα ὑπηρετέεσθαι. οἱ δὲ πολλοὶ τὸ ἔμπαλιν ποιέουσι, σώματι πρὸς πάντα καὶ ἐς μοῦνα τὰ ἐκείνου ὑπουργήματα τὸ κρέσσον τῷ χείρονι καὶ θνητῷ ἀθάνατον ψυχὴν καταδουλεύμενοι.

33 (6, 16 Mein.: fr. 11 l. c.)

Ἀκολασίῃ ψυχὴν λυμαίνεται καὶ σῶμα διαφθείρει, τόπερ ἕνεκα τῆς ἡδονῆς καὶ ὥστε αὐτῷ χαρίζεσθαι τὸν ἔχοντά μιν καταναγκάσει τὰ αἴσχιστα πάντα ποιέειν.

34 (6, 17 Mein.: fr. 12 l. c.)

Ἀκολασίῃ ψυχὴν ὥσπερ νῆα ἄνεμοι ὑπολαβόντες τῇ καὶ τῇ φορέοντες συγκλονέουσι καὶ ἀπειθέα ποιέουσι τῷ κυβερνήτῃ, οὕτω καὶ ψυχὴν δονέουσα καὶ ἀπειθέα νόῳ εἶναι καταναγκάζουσα εἰρηνεύειν καὶ ἐν τῷ εὐδίῳ καὶ ἀσφαλεστάτῳ ὁρμέειν οὐ ξυγχωρέει.

35 (6, 38 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης ʽ*παρὰ μὲν τῶν θεῶν*ʼ *φησιν* ʽ*ὑγίειαν εὐ-*

---

iterato L (post ecl. 6, 14 Mein.), addito *εὐσεβίου* Br (post ecl. 6, 55 Mein. sed prioribus omissis) Mac. Chrys. (post ecl. 6, 11 Mein. sed prioribus omissis), praemisso *τοῦ αὐτοῦ* MA (post ecl. 6, 14 Mein.)

1 *Ἡ ψυχῇ* (*Ἡ* rubr.) L | *ἔδησαν* male ci. Gesn.³ p. 79, hinc Schowii ʽW.ʼ (id est ed. Wechel.). moneo propter Meinekium, vide mus. Rh. XLI p. 52 ‖ 3 *σώματι προς πάντα χαριζόμενοι τὰ ἐκείνου ὑπουργήματα κτέ.* audacius Iacobs animadv. in Stob. p. 230. sed sententiam intellectu facilem rhetorica ambagine adaugere solet Eusebius | *εἰς μόνα* Mac. qui in prioribus *ὥς γε* ‖ 4 *τὸ* sed *ο* m. inc. in ras. A | *χρεῖσσον* Mac. | etiam v. *καὶ θνητῷ ἀθάνατον ψυχην* in Eusebio ferenda videntur. ʽhis grallis incedere ille voluitʼ Buecheler ‖ 5 *καταδουλευμένοι* (sic) M[d] *καταδουλούμενοι* L *καταδουλευόμενοι* A Mac.: corr. Hirschig ‖ 6 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *τοῦ αὐτοῦ* MA ‖ 9 *καταναγκάσαι* operarius Gaisfordi ed. Lips., inde Meineke ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *τοῦ αὐτοῦ* MA ‖ 11 *ψυχεῖν* A ‖ 12 *τῇ καὶ τῇ* quod revocavi L M[d]: *τῇδε καὶ τῇδε* A | *ποιοῦσι* et mox *οὕτως* A ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 17 Mein.), addito lemm. MA (post ecl. 6, 17 Mein.). cf. Laert. VI 28. Democritus Stobaei flor. 18, 31 Mein. Clemens Alex. strom. VII 4 p. 843 P. ‖ 17 post *Διογένης* tamquam post lemma distinxit fortius L | *φησὶ* post *Διογ.* collocat A | *ὑγεῖαν* et mox *ὑγείᾳ* L

χονται· πάντα δὲ οἱ πλεῖστοι τἀναντία τῇ υγιείᾳ πράττουσιν'.

36 (6, 3 Mein.)

῾Ο Διογένης τοὺς πολλοὺς ἔφασκεν ζῶντας μὲν ἑαυτοὺς σήπειν λουτροῖς τέγγοντας καὶ ἀφροδισίοις τήκοντας, ἀποθνήσκοντας δ' ἐν θυμιάμασι τὸ σῶμα κελεύειν ἀποτίθεσθαι, τοὺς δ' ἐν μέλιτι, ὑπὲρ τοῦ μὴ ταχέως κατασαπῆναι.

37 (6, 4 Mein.)

Διογένης ἔλεγεν τῶν οἴκων ἔνθα πλείστη τροφὴ πολλοὺς μῦς εἶναι καὶ γαλᾶς· καὶ σώματα δὲ τὰ πολλὴν τροφὴν δεχόμενα καὶ νόσους ἴσας ἐφέλκεσθαι.

38 (6, 5 Mein.)

Διογένης πρός τινα νέον περιττῶς καλλωπιζόμενον 'εἰ μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχεῖς' εἶπεν, 'εἰ δὲ πρὸς γυναῖκας, ἀδικεῖς'.

39 (6, 52 Mein.)

---

1 nescio an fuerit olim *εὔχονται ⟨ἄνθρωποι⟩, πάντα δὲ [οἱ πλεῖστοι] τάν.* cf. flor. 18 | *πράττ.*] prius *τ* in ras. A ‖ 3 ecl. sine lemmate, id est lemmate prioris quod erat non iterato L (post ecl. 6, 38 Mein.), addito lemm. M A (post ecl. 6, 2 Mein.) ‖ 4 *῾Ο* om. L rubr. nescio an recte | *πλουσίους* ci. Meineke v. IV p. LVI ‖ 6 *τὸ σῶμα κελεύειν* M^d A: *κελεύειν τὸ σῶμα* L ‖ 7 *τοὺς δ' ἐν μ.* secludi vult Meineke l. c. si quid mutandum, malim suppleri supra *ἀποθνήσκοντας δὲ ⟨τοὺς μὲν⟩ ἐν θ.* dixit *ἐν μέλιτι τεθείς* de corpore Agesilai Xen. hist. gr. V 3, 19 ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *διογένους* (*τοῦ αὐτοῦ* A) M A. recurrit corp. Par. 589 Elt. (*Διογένους*) ‖ 10 *Διογένης ἔλεγεν* om. corp. Par. | *τὸν οἶκον* A ‖ 11 *καὶ σώματα δὴ* (*δὲ* corp. Par.) *τα* L A (sed *δῆτα* A^1 corr. A m. inc.) corp. Par.: *καὶ σώματα* M^d; *καὶ δὴ σώματα* tacite Gesn.^{2} p. 78, inde vulg. | *τὴν* pro *τα* L ‖ 12 an ⟨*βλάβας*⟩ *καὶ νόσους ἴσας*? | *ἴσας* libri; *ἴσους* (voluit fort. *ἴσως*) Gesn.^{2}, inde vulg. *πλείστας* ci. Iacobs animadv. in Stob. p. 230 ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito lemmate M A; *διογένους* M *τοῦ αὐτοῦ* A. recurrit paululum variata Anton. I c. 60 p. 65 (*Διογένης*) Maxim. c. 44 p. 640 Combef. (sine lemm.); flor. Mon. 175. cf. Laert. VI 54 ‖ 14 *Διογένης* M^d A: *῾Ο αὐτὸς* L ‖ 15 *ἀτυχεῖς* M^d A: *εὐτυχεῖς* L ‖ 17 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 6, 5 Mein.), addito lemmate *Διογένους* M A (post ecl. 6, 51 Mein.). cf. ecl. 8

Διογένης οὐδὲν εὐωνότερον εἶναι μοιχοῦ διωρίζετο τὴν ψυχὴν τῶν δραχμῆς ὠνίων προϊεμένου.

40 (6, 53 Mein.)

Διογένης ἐσθίειν ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἥδεσθαι ἕνεκα, ἀποπαύεσθαι δὲ αὐτοῦ τούτου χάριν μὴ ἐθέλειν.

41 (deest Mein.)

Διογένης τοὺς μὲν ἄλλους ἔφησε ζῆν, ἵνα ἐσθίωσιν, αὐτὸν δὲ ἐσθίειν, ἵνα ζῇ.

42 (6, 1 Mein.) *Σοφοκλέους.*

Σοφοκλῆν ἤρετό τις πρεσβύτην ὄντα, εἰ ἔτι πλησιάζοι γυναικί· ὃ δ' 'εὐφήμει' ἔφη 'ἀσμενέστατα ἀπέφυγον ὥσπερ λυττῶντα καὶ ἄγριον δεσπότην'.

43 (6, 2 Mein.) *Ἀντισθένους* (apophth. 8 Winckelm.).

Ἀντισθένης ἔλεγεν τὰς μὴ κατὰ θύραν εἰσιούσας ἡδονὰς ἀναγκαῖον μὴ κατὰ θύραν πάλιν ἐξιέναι· δεήσει οὖν τμηθῆναι ἢ ἐλλεβορισθῆναι.

44 (6, 6 Mein.) *Ἐρυξιμάχου.*

---

1 *ἀνούστερον* vel *ἀνοώτερον* Nauck *mél. gr.-rom.* VI p. 113. interpretor: qui carissimum profundat pro vilissimis, eo nil esse vilius ‖ 2 *δραγμῆς* L ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *τοῦ αὐτοῦ* M A ‖ 4 *Διογένης* M^d A: *Ὁ αὐτὸς* L ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 53 Mein.) Br (post ecl. 6, 15 Mein.), om. M A. Diogenis nomen (quod om. L) suspectum non modo propter flor. 17, 22 Mein. aut Musonium flor. 18, 38 p. 299 Mein., sed quia Socrati hoc apophthegma adsignatur fere constanter. testimonia congesserunt Wyttenbach ad Plut. mor. p. 21 E Sternbach gnomol. Vat. 479. vereor ne margini inposita fuerit sententia propter prioris similitudinem quandam ‖ 7 *Διογένης* Br, om. L ‖ 8 melius *αὐτὸς* ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 41 Hense) M A (post ecl. 6, 37 Mein.); *Σοφοκλῆς* (sive *-ῆν*) L. testimonia quorum agmen ducit Plato de rep. I 3 p. 329 B collegerunt multi ‖ 10 *Σοφοκλῆν* om. L cf. lemma | *Ἤρετό* (*Ἡ* rubr.) L | *πλησιάζοι* L M^d A: *-ζει* Gesn.^{2} p. 78, inde vulg. ‖ 12 *λυττῶντα* L A: *λυττόντα* M^d ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. L, addito lemm. M A. cf. flor. 18, 27 Mein. ‖ 15 *θύραν* A: *θύρας* L M^d | *δεήσει* L M^d A: *-σειν* tacite Gesn.^{2}, inde vulg., fortasse recte, sed vide flor. 18 ‖ 16 *ἐλλεβορισθῆναι* libri hic et infra ‖ 17 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 2 Mein.) Br (post ecl. 6, 41 Hense), addito lemm. *Ἐρυξιμάχου* M A (post ecl. 6, 5 Mein.). cf. Democritus Stobaei III 6, 28 p. 292, 1. verba *τὴν συνουσίαν εἶναι μικρὰν ἐπιληψίαν* Hippocrati adscribit Gellius XIX 2

Ἐρυξίμαχος τὴν συνουσίαν μικρὰν ἐπιληψίαν ἔλεγεν, καὶ χρόνῳ μόνῳ διαλλάττειν.

45 (6, 7 Mein.) *Ἀντιφῶντος* (fr. 130 Blass[2]).

Ἔνθα τὸ ἡδύ ἐστι, πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι.

46 (6, 39 Mein.) *Κράτης* (Plut. de Alex. fort. p. 336 C).

Κράτης ἰδὼν χρυσῆν εἰκόνα Φρύνης τῆς ἑταίρας ἐν Δελφοῖς ἑστῶσαν ἀνέκραγεν ὅτι τοῦτο τῆς Ἑλλήνων ἀκρασίας τρόπαιον ἕστηκεν.

47 (6, 40 Mein.) *Αἰσώπου.*

Αἴσωπος πρὸς τὸν τῷ κάλλει κακῶς κεχρημένον εἶπεν 'ὁποίῳ ἱματίῳ ἠμφιεσμένος κακῶς αὐτὸ ἀποδύῃ'.

---

1 *ἐρυξίμαχος* Md A: *Ὀρυξίμαχος* (*Ὁ* rubr.) L *εὐρυξίμαχος* Br | *οὐσίαν* A[1] *συνουσίαν* A[2] | *σμικρὰν* L | erunt fortasse qui exspectent aut *την συνουσίαν ⟨εἶναι⟩ μικρὰν* aut *καὶ ⟨γὰρ⟩ χρ.* ‖ 2 *διαλάττειν* A ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. L, addito lemm. *ἀντιφῶντος* MA. iterantur verba infra flor. 68, 37 Mein. in amplioris eclogae conexu (*Ἀντιφῶντος*) ‖ 4 *Ἔνθα* L sed *Ἔ* add. m. rec. | *τὸ ἡδυ* L A flor. 68: *τὸν δύ* Md | *ἐστι* libri: *ἔνεστι* flor. 68 ubi praecedunt haec *ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ ἔνθα το ἡδύ* ‖ 5 *ἐπὶ* flor. 68: *ἐκ* L Md A | *ἐμπορεύονται* flor. 68: *ἐκπορεύονται* L Md A ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 7 Mein.) A (post ecl. 6, 38 Mein.), addito lemm. M (post ecl. 6, 38 Mein.). iteratur corp. Par. 592 Elt. (*Κράτητος*). cf. Plut. de defectu orac. p. 401 A; Athen. XIII p. 591 b; Aelian. v. h. IX 32. denique a scholiasta Aristoph. Plut. 179 commemoratur *Λαΐς, ᾗ Διογένης ὁ φιλόσοφος ἐπιγράφει τῆς Ἑλληνικῆς ἀκρασίας το τρόπαιον.* sed de Phryne consentit Laert. VI 60 ubi Diogeni dantur haec similia: *Φρύνης Ἀφροδίτην χρυσῆν ἀναθείσης ἐν Δελφοῖς (φασὶ) τοῦτον ἐπιγράψαι 'ἀπὸ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας'.* v. *τρόπαιον ἱστάναι* translate adhibet Crates Teletis p. 10, 3 H. dicterii non immemor dixit Clemens Alex. paed. III 3, 21 p. 265 P. *τρόπαια ταῦτα τῆς πολιτικῆς ὑμῶν ἀκρασίας δείκνυται* ‖ 8 *Κράτης* Md A: *Σοράτης* (*Σο-* rubr. *Σωκ-* m. rec.) L; *ὁ μὲν οὖν Κράτης* Plut. | *φρύνης* ex *φρόνης* corr. A[1] ‖ 9 *ἑστῶσαν ἐν Δελφοῖς* Plut. | *τῆς τῶν Ἑλλήνων* Plut. ‖ 11 ecl. sine lemmate hab. L, addito lemm. *Αἰσώπου* MA. recurrit corp. Par. 593 Elt. (*Αἰσώπου*) ‖ 12 *Ἔσωπος* (*Ἐ* rubr.) L ‖ 13 *ὁποίω ἱματίω* Md A corp. Par.: *ὁποῖον ἱμάτιον* L | *ἠφιεσμένος* corp. Par. | *αὐτὸ* L A[2]: *αὐτῷ* Md A[1] corp. Par. | *ἀποδύει* L

48 (6, 41 Mein.) ⟨Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτικῶν⟩ εἰς φιλοσοφίαν λόγων (p. 32, 13 Pist.).

Καὶ μὴν τό γε ἀκολασταίνειν πάλαι ψέγεται, ὅτι ἀνίεται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ ἐπιθυμητικὸν εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος.

49 (6, 42 Mein.) Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Κατὰ ἡδονῆς (fr. XX 1 Wyttenb.).

Ὅτι τὰ σώματα ἀνίησιν ἡ ἡδονὴ καθ' ἡμέραν ἐκμαλάττουσα ταῖς τρυφαῖς, ὧν ἡ συνέχεια παραιρεῖται τὸν τόνον ἀναχαλῶσα τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. ἐξ ὧν ῥᾳστώνη μὲν νόσων, ῥᾳστώνη δὲ καμάτων, προμελετώμενον δ' ἐν νεότητι γῆρας.

50 (6, 43 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. XX 2 Wyttenb.).

Θηρίον ἐστὶ δουλαγωγὸν ⟨ἡ⟩ ἡδονή, ἀλλ' οὐκ ἄγριον· εἶθε γὰρ ἦν· φανερῶς ἂν πολεμοῦσα ταχέως ἑάλω· νῦν δὲ καὶ ταύτῃ μισητότερον, ὅτι κλέπτει τὴν ἔχθραν ὑποδυομένη σχῆμα εὐνοίας. ὥστε διχῇ ἀποτρόπαιον, καὶ ὧν βλάπτει καὶ ὧν ψεύδεται.

---

1 ecl. cum lemmate hab. L M A; Ὁ pro εἰς L rubr. exspectari ⟨ἐκ τῶν προτρεπτικῶν⟩ εἰς φ. λ. intellexit Gaisford, Ἰαμβλίχου addidit Vsener ann. philol. 1889 p. 390. descripsit Iamblichus Platonis de re publica IX p. 590 A sed mutatis non nullis. ipsum Platonem adiit Stobaeus infra 9, 65 Mein. ‖ 3 ἀκολασταίνειν M[d] A: ἀκολασθαίνειν L | ante πάλαι addit διὰ τὰ τοιαῦτα Iambl. Plat. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. L M A ‖ 8 Ὁ in ὅτι om. rubr. addendum ut in priore ecloga K in Καὶ L. ceterum vide quae monui supra p. 61, 6 adn. ‖ 9 ταῖς e corr. M[d] | παραιρεῖται L M[d]: παραιτεῖται A ‖ 12 νεότητι ci. Gesn.[2] p. 81 mrg: μεσότητι L A μισότητι M[d] ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 6, 42 Mein.), addito lemm. Πλουτάρχου Br (post ecl. 6, 6 Mein.), cum lemm. ἐν ταυτῷ M A (post ecl. 6, 42 Mein.) ‖ 14 δουλαγωγον sed posterius ο e corr. M[d] | ἡ addidi, δουλαγωγὸν [ἡδονή], ἀλλ' maluit Buecheler. utrumque verum puto: illud gnomologus dederit, hoc Plutarchus ‖ 15 φανερῶς ἂν L: φανερῶς M[d] A φανερῶς γὰρ Br; εἶθε γὰρ ἦν ἵνα φανερῶς πολεμοῦσα κτέ. ci. Cobet mnemos. IX p. 111 ‖ 17 διχῇ M[d] A: διχῶ L; διχῶς fortasse recte Buecheler, quamquam monet etiam in proximis hiatus aliquot esse Plutarcho vix dignos | ᾧ — ᾧ pro ὧν — ὧν coniecit Meineke v. IV p. LVI

51 (6, 44 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. XX 3 Wyttenb.).

Τὰς μὲν οὖν δικαίας ἡδονὰς οὐκ ἔτ' ἂν ἡδονὰς οὔτε καλέσαιμεν οὔτε ἴσμεν, ἀλλὰ θεραπείας. ὅσαι δὲ παρὰ ταύτας πᾶσαι ὕβρεις περιτταί εἰσι πεπηρωμέναι, βιαζόμεναι καὶ ταῖς ποικιλίαις κολακεύουσαι, λανθάνουσι βλάπτουσαι. οὐδ' εἰς τὰ ἡμέτερα νόμος ὁ καὶ τῶν ἀλόγων ζῴων, ⟨ὧν⟩ μετὰ τὸ ἀκέσασθαι τὰς ἐπιθυμίας οὐδενὸς ὄρεξις, ἀλλὰ κόρος τῶν ἐπειγόντων ἀβιάστοις ἡδοναῖς.

52 (6, 45 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. XX 4 Wyttenb.).

Μή τις προδότας ἐπαινεῖ; τοιοῦτόν ἐστιν ἡ ἡδονή, προδίδωσι τὰ τῆς ἀρετῆς. μή τις βασανιστάς; τοιοῦτόν ἐστιν τὸ ἥδεσθαι, βασανίζει τὰ τῆς σωφροσύνης. μή τις φιλαργυρίαν; ἀπλήρωτόν ἐστιν ἑκάτερον. τί τηλικούτῳ χαίρομεν θηρίῳ, ὃ κολακεῦον ἡμᾶς ἀναλίσκει;

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito lemm. *ἐν ταυτῷ* MA | 2 *τὰς* e corr. Md | *μὲν οὖν* L Md: *μὲν* A | *δικαίας* L A: *δικαίους* Md | *οὐκέτ'* L | *οὔτε* L Md: *οὕτω* A quod receperunt Gaisford et Meineke || 3 *οὔτε ἴσμεν* L Md A; *οὔτ' εἶεν ἂν* Duebner vix recte | *δὴ* pro *δὲ* operarius Gesn.², inde vulg. || 4 *πεπηρωμέναι* L Md A: *πεπληρωμέναι* tacite Gesn.², inde vulg. || 5 *ποικιλίαις* L Md: *ποικίλαις* A || 6 *οὐδ' εἰς* Meineke v. IV p. LVI: *ὁ δὲ εἰς* libri; *οὐ δὲ εἰς* praecesserat Iacobs lect. Stob. p. 55 | *καὶ τῶν* L Md: *καὶ τὰ τῶν* A unde *κατὰ τῶν* Iacobs || 7 *ὧν* addidit Iacobs || 8 *ἀβιάστοις ἡδοναῖς* libri nisi quod *ἀβιάστας* L; *εἰς βιαστὰς ἡδονάς* Iacobs male || 10 ecl. hab. lemm. non iterato L (post ecl. 6, 44 Mein.), addito lemm. *ἐν ταυτῷ* Br (post ecl. 6, 43 Mein.) M A (post ecl. 6, 44 Mein.). verbis extremis patet hoc fragmentum artius cohaerere cum ecl. 6, 43 Mein. quam cum reliquis || 11 *ἡ ἡδονὴ* A: *ἡδονὴ* L Md Br || 12 *τὰ τῆς* A: *τὰ* L Md Br || 13 *τὰ τῆς* A: *τὰ* L Md Br | post *μή τις φιλαργυρίαν;* excidisse aliquid velut *μή τις φιλοτιμίαν;* et deinceps *ἑκατέρου* scribendum esse opinatur Meineke v. IV p. LVI, frustra. per *insatiabile est utrumque* demonstratur quod erat demonstrandum voluptatem avaritia nihilo esse meliorem. comparandi ratio quam in prioribus instituerat non deseritur, sed variatur oratio. *ἀπλήρωτος* absolute Lucianus de merc. cond. 39 Alciphro III 34 || 14 *ἑκάτερον τί· τηλικούτω* distinguit L || 15 *ὅ κολακεῦον* Br idque fere scripserat Gesn.², inde vulg: *ὃ κολακεύων* L Md *κολακεῦον* A | Plutarchi librum qui reconcinnare volet nescio an pergere possit *ἀναλίσκει; θηρίον ⟨γάρ⟩ ἐστι δουλαγ.* (ecl. 50)

46 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. XX 5 Wyttenb.).
δ' οὐ πάντων ὁρώντων ἀκρατεύεις, ἀλλὰ καὶ ιδούμενος φεύγεις νυκτὶ καὶ σκότῳ τοῖς ἁμαρ-ιστεύων τὴν ὕβριν; οὐδεὶς γὰρ τῶν καλῶν ἔργων τροβάλλει τὸ φῶς αὐτοῖς μαρτυρεῖν αἰσχυνό-ὰλλ' ὅλον ἅμα τὸν κόσμον ἥλιον γενέσθαι πρὸς οἱ βούλοιτ' ἄν· ἅπασα δὲ κακία ὁρᾶσθαι γυμνὴ αι σκέπην προβαλλομένη τὰ πάθη. ἀποκόψαν-τὰ γυμνὰς βλέπωμεν τὰς ἡδονάς· μεθύουσιν ιθησίαν, λαγνεύουσιν εἰς † αἰῶνα, καθεύδουσιν ια, οὐκ ἐπιστρέφονται πόλεων, οὐ φροντίζουσι ὐκ αἰσχύνονται νόμους.

47 Mein.) *Πυθαγόρου.*
.εύειν πάθεσι χαλεπώτερον ἢ τυράννοις.

48 Mein.)

---

hab. lemmate non iterato L, addito lemm. *ἐν ταυτῷ* MA || ιr.) L | *ἀκρατεύεις* tacite Gesn.[3] p. 81, inde vulg.: *ἀριστεύεις* L τεύεις (sic) A teste Duebnero || 5 *προβάλλει* LA idque ipsum erat Gesn.[2] mrg: *παραβάλλει* M[d] || 9 *αὐτὰ* ci. Gesn.[2] mrg: [1]A | *βλέπωμεν* L idque tacite scripserat Gesn.[2]: *βλέπομεν* de A || 10 *εἰς αἰῶνα* LM[d]A corrupte: *εἰς μωρίαν* Iacobs p. 56 probante Duebnero, *εἰς ἀτονίαν* Meineke v. IV p. LVII ιer annal. philol. 1889 p. 381 *εἰς μανίαν* ego || 11 *εἰς ἔργα* ; *ἀεργίαν* Duebner *εἰς ἑσπέραν* Vsener; sana fortasse haec Buecheler *variata oratione lepidae fiunt argutiae: 'libid vitam, dormiunt ad opera'* | *πόλεως* mavult Duebner || n lemm. hab. LMA; in lemm. *Θ* pro *Π* L rubr. ex Stoιr corp. Par. 590 Elt. (*Πυθαγόρου*). sententia recurrit Porlarc. 34 p. 296, 13 N.[2]; Pyth. Vind. 21, Demophil. sent. Pyth. Syr. 20 || 14 *χαλ. δ. π.* Porph. || 15 ecl. hab. n iterato L (post ecl. 6, 47 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. sed vide Stob. flor. exc. Br. p. 24), addito lemm. *τοῦ αὐ-*ost ecl. 6, 47 Mein.). iteratur infra flor. 18, 23 Mein. (*Πυθα-*orp. Par. 594 Elt. (*Πυθαγόρου*). Porphyr. ad Marc. 34 ι[2]; Pyth. Vind. 23, Pyth. Syr. 22. gnomol. Byz. 121 p. 186 'al. 94 Par. 59 [id est corp. Par. 826 Elt.] Bar. 166); Georgid. f. 52[r], *γν. σοφῶν* Boisson. an. gr. I p. 131

Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι τὸν πάθεσι δουλεύοντα καὶ ὑπὸ παθῶν κρατούμενον.

56 (6, 51 Mein.)

Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.

57 (6, 50 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου* (fr. 52 III p. 8: Schweigh.).

Τοὺς δυσχερεῖς δὲ φιλοσόφους εἰς μέσον ἄγοντες οἷς οὐ δοκεῖ κατὰ φύσιν ἡδονὴ εἶναι, ἀλλ' ἐπιγίγνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν, δικαιοσύνῃ σωφροσύνῃ ἐλευθερίᾳ. τ ποτ' οὖν ἡ ψυχὴ ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ σώματος ἀγαθοῖ μικροτέροις οὖσι χαίρει καὶ γαληνιᾷ, ὥς φησιν Ἐπίκου ρος, ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτῆς ἀγαθοῖς μεγίστοις οὖσιν οὐ ἥδεται; καί τοι καὶ δέδωκέ μοι ἡ φύσις αἰδῶ, κα πολλὰ ὑπερυθριῶ, ὅταν τι ὑπολάβω αἰσχρὸν λέγειν τοῦτό με τὸ κίνημα οὐκ ἐᾷ τὴν ἡδονὴν θέσθαι ἀγαθὸν καὶ τέλος τοῦ βίου.

58 *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν Ἀπομνημονευμάτων* (fr. 53 l. c p. 84).

---

1 *Ἐ* om. rubr. addend. L | *πάθεσι — καὶ* om. Porph., *τὸν — καὶ* om Boiss. | *δεδουλωμένον* pro *δουλ.* L ‖ 2 *καὶ — κρατ.* om. Georg., cf. a flor. 18, 23 | *ἐνοχλούμενον καὶ κρατ.* Br ‖ 3 ecl. hab. lemmate no iterato L (post ecl. 6, 48 Mein.), sine lemm. Br (ante ecl. 6, 48 Mein. vid Stob. flor. exc. Br. p. 24), addito *πυθαγόρου* M A (post ecl. 6, 50 Mein. recurrit sententia Pyth. Vind. 77, Demophil. sent. Pyth. 32, Pyth. Syr. 57 gnomol. Byz. 120 p. 186 Wachsm. (Bar. 165, Mon. 57 Leid. 57). quibus add corp. Par. 501 Elt. (*Ἐπικλήτου* sic) ‖ 4 *ὁ ἑαυτοῦ* Mon. Leid. 'fu fort. versus *οὐδεὶς ἑαυτοῦ μὴ κρ. ἐλ.*' Bywater Bar. p. 22. 'potuit co micus *ἐλεύθερος ⟨γὰρ⟩ αὑτοῦ*' Buecheler ‖ 5 ecl. cum lemm. hal L (post ecl. 6, 51 Mein.) M A (post ecl. 6, 49 Mein.); *Ἐπικτήτου* ne plura L *ἐκ τῶν* (*τοῦ* A) *ἐπικτήτου* M[d] A ‖ 7 *δυσχερεῖς* M[d] A: ει *χερεῖς* L | *ἄγοντες* unde pendeat obscurum. fuit cum conicerem ε *μέσον ⟨ἂν⟩ ἄγοι τις* ‖ 8 *οἷς* (ut tacite Gesn.[3] p. 81, unde vulg L: *ὡς* M[d] A | *ἡ* ante *ἡδονὴ* superscr. L | *ἐπιγίνεσθαι* L ‖ 9 *τοῖς* M[d] A: *τῶν* L | *φυσιν. Ἡ* (*Ἡ* rubr.) *σωφροσύνη. δικαιοσύνη. ἐλευθ.* L 10 *ἡ ψυχή, ⟨ἔφη⟩* C. Schenkl ‖ 11 *Ἐπίκουρος*] fr. 425 p. 284 Usener 12 *αὑτῆς* Meineke v. IV p. LVII: *αὐτῆς* L M[d] A ‖ 13 *καί τοι* om. L 15 *τοῦτό με τὸ κίνημα* M[d] A: *τὸ γὰρ κίνημα,* sed ante *τὸ* quattu fere litt. spatium L ‖ 17 ecl. hab. L (post ecl. 6, 50 Mein.) M A (post e

[redacted]

Ἐν Ῥώμῃ αἱ γυναῖκες μετὰ χεῖρας ἔχουσι τὴν Πλάτωνος πολιτείαν, ὅτι κοινὰς ἀξιοῖ εἶναι τὰς γυναῖκας. τοῖς γὰρ ῥήμασι προσέχουσι τὸν νοῦν, οὐ τῇ διανοίᾳ τἀνδρός, ὅτι οὐ γαμεῖν κελεύων καὶ συνοικεῖν ἕνα μιᾷ εἶτα κοινὰς εἶναι βούλεται τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ἐξαιρῶν τὸν τοιοῦτον γάμον καὶ ἄλλο τι εἶδος γάμου εἰσφέρων. καὶ τὸ ὅλον οἱ ἄνθρωποι χαίρουσιν ἀπολογίας τοῖς ἑαυτῶν ἁμαρτήμασι πορίζοντες. ἐπεί τοι φιλοσοφία φησὶν ὅτι οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκῇ προσήκει.

59 † *Τοῦ αὐτοῦ* (Democriti fr. mor. 34 Mull.).

Τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέρπει.

60 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 37 Mull.).

Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίνοιτο.

61 (6, 54 Mein.) *Κάτωνος πρεσβυτέρου* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 198 D).

6, 57 Mein.); ⟨*Τοῦ αὐ*⟩*τοῦ* (ante *τοῦ* om. litt. rubr. addend.) *ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων* L *ἐκ τῶν ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων* M A
5 *βούλεται* om. A | *τὰς τοιούτας γυναῖκας* A | *ἐξαίρων* A ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato L, cum lemm. *τοῦ αὐτοῦ* M A. recurrit corp. Par. 500 Elt. (*Ἐπικλήτου* sic). eadem sententia sicut proxima Democrito tribuitur infra flor. 17, 38. 39 quod recte fieri confirmatur flor. 17, 40 ubi vide. dissensio haec ita explicanda videtur, ut aut integram Democriti sententiam ante ecl. 6, 59 intercidisse suspicemur (velut quam habet Democrates 68) aut saltem lemma genuinum. fac autem praecessisse olim huius capitis eclogam 65, et in promptu erit etiam falsi lemmatis quod eclogae 65 adhaeret commoda explicatio. de Stobaei memoria ut modestius ita Mullachio non rectius iudicavit Lortzing *über die eth. fragm. Demokr.* p. 8 sq. ‖ 11 *γινόμενα* L: *γιγνόμενα* M A utrobique, corp. Par. *γενόμενα* S in flor. 17 ‖ 12 ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *τοῦ αὐτοῦ* M A. iteratur praemisso lemm. *τοῦ αὐτοῦ* (id est *Δημοκρίτου*) flor. 17, 39 ‖ 13 *Ὁ* (rubr.) *τις* L | *ὑπερβάλλοι* M[d], flor. 17: *ὑπερβάλοι* L *-λλει* A ‖ 14 *ἀπερπέστατα* M[d] | *γίνοιτο* Burchard: *γίγνοιτο* L M[d], flor. 17, *γένοιτο* A; *γίγνοιντο* temere Gesn.[2] p. 82, inde vulg. ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 60 Mein.) Br (post ecl. 6, 48 Mein.), addito lemmate M A (post ecl. 6, 53 Mein.). recurrit Maxim. c. 27 p. 612 Combef. (*Κάτωνος*). fontem Stobaei indicavit, testimonia collegit Wyttenbach loco supra signato

Κάτων τῆς πολυτελείας καθαπτόμενος εἶπεν ʽὡς χαλεπόν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα ὦτα μὴ ἔχουσαν'.

62 (6, 56 Mein.: Ps.-Plut. l. c. p. 199 A)

Τοὺς σπουδάζοντας ἐν τοῖς γελοίοις ἔλεγεν ἐν τοῖς σπουδαίοις γίγνευθαι καταγελάστους.

63 (6, 65 Mein.) *Εὐκλείδου.*

Ἔστι δὲ ὁ μὲν ὕπνος νεώτερος καὶ μειρακιώδης δαίμων, εὔπειστος καὶ ῥᾴδιος ἀποφυγεῖν· ὁ δὲ ἕτερος οὗτος πολιὸς καὶ γέρων, ἐν τοῖς πρεσβυτέροις τῶν ἀνθρώπων μάλιστα ἐμπεφυκώς, ἄσπειστος καὶ ἀπαραίτητος. τούτου δὲ τοῦ δαίμονος ἐργῶδές ἐστιν ἀπαλλαγῆναι, ὅταν ἅπαξ παρῇ· οὔτε γὰρ λόγοις προσέχει οὐδὲν [οὔτε ἀκούειν τὸ σύνολον δύναται]· κωφὸς γάρ ἐστιν. οὔτ' αὖ δεικνύων αὐτῷ ἐμφανίσαις τὶ ἄν· τυφλὸς γάρ ἐστιν.

64 (deest Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 62 III p. 17 Mull.).

Σωφροσύνην, τό περ δὴ καὶ ἀναγκαιότατον, παρὰ τῶν ξυνοικουσέων γυναικῶν ἄνδρες ἀπαιτέουσι, καὶ ὡς κρέσσονες ὑποδεεστέρων ἄρχειν ἀξιεῦσι· ταῦτα δὲ ἀξιεῦν-

1 *Τάτων* (*T* rubr.) L *κάτων* Br *οὗτος* Max., om. M[d] A; *Κάτων ὁ πρεσβύτερος* tacite ex Ps.-Plutarcho sive lemmate Gesn.[2] p. 82, inde vulg. | *ἐν τῷ δήμῳ τῆς ἀσωτίας καὶ πολυτελείας* Ps.-Plut. ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato L Br (post ecl. 6, 54 Mein.), addito lemm. *κάτωνος* M A (post ecl. 6, 55 Mein.). recurrit Anton. I c. 63 p. 66 (*Κάτωνος*) Maxim. c. 64 p. 258 Rib. (*Cato*) ‖ 4 *Τοὺς σπουδ.* M A: *Ὁ* (om. L rubr.) *αὐτὸς τοὺς σπουδ.* L Br *Τοὺς δὲ σπουδ.* Ps.-Plut.; *Κάτων τοὺς σπουδ.* ipso Stobaei auctore invito Gesn.[2] p. 82, inde vulg. vide flor. 20, 68. 38, 55. 46, 78 Mein. | *ταῖς σπουδαῖς* A ‖ 5 *γίγνεσθαι* (*γίν-* L) libri: *ἔσεσθαι* Ps.-Plut. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 56 Mein.) MA (post ecl. 6, 64 Mein.). Erotico Euclidis non recte adsignat Meineke ad Athen. p. 259 ‖ 8 *εὔπειστος* Gesn.[3] p. 86 Lobeck Soph. Ai. p. 140: *εὔπιστος* L M[d] A; *εὔσπειστος* operarius Meinekii | *ὁ δὲ ἕτερος οὗτος*] i. *θάνατος* ‖ 9 *ἐν* ⟨*δὲ*⟩ *τοῖς* proposuit Meineke ‖ 10 *ἄσπειστος* Lobeck: *ἄπιστος* LM[d]A; *ἄπειστος* Gesn.[3] ‖ 11 *δὴ* mavult Meineke ‖ 12 *προσέχει* LM[d]A; *-ειν* Gesn.[2] p. 86, inde vulg. ‖ 13 *οὔτε — δύναται* seclusit Wilamowitz ap. Robertum *Thanatos* (Berol. a. 1879) p. 23 ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 65 Mein.), om. M A | 18 *ξυνοικουσῶν* L: corr. Meineke v. IV p. 241 | *ἀπαιτοῦσι* L: corr. Meineke ‖ 19 *ἀξιοῦσι* L: corr. Meineke

[redacted]

τις οὐκ αἰδέονται ὁκόσα ἑκαστάτω ἐστὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἐν τῇ τοῦ χείρονος ἐόντων μοίρᾳ τὸ ἐξαμαρτάνειν ταῦτα αὐτοί, ὥσπερ σφίσι μούνοις ἐξεόν, καὶ μετὰ τοῦ ἀνεπιπλήκτου παρὰ σφέων παντελέως καὶ ἀνέδην οὕτω πλημμελέοντες.

65 (deest Mein.) † *Ἐπικτήτου Ἀπομνημονευμάτων* (Democr. fr. mor. 47 Mullach).

Ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιέονται, ὑπερβεβληκότες τὸν καιρόν, ἐπὶ βρώσεσιν ἢ ἐπὶ πόσεσιν ἢ ἐπὶ ἀφροδισίοισιν, τούτοισι πᾶσιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχέαι τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται, ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν, αἱ δὲ λῦπαι πολλαί. τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐπιθυμέειν αἰεὶ τῶν αὐτῶν πάρεστι, καὶ ὁκόταν γένηται, ὁκοίων ἐπιθυμέουσι, διὰ ταχέος γε ἡ ἡδονὴ παροίχεται, καὶ οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν, ἀλλ' ἢ τέρψις βραχέα, καὶ αὖτις τῶν αὐτῶν δεῖ.

66 (6, 37 Mein.) *Κλεάνθους.*

---

1 ἑκάστω L: corr. Meineke ‖ 2 χείρονος L; ἀρείονος Meineke male | μοίρῃ Meineke | 3 μούνοις scripsi: μούνασ L; μούνοισι Meineke ‖ 4 οὕτως L | 6 ecl. cum lemm. Ἐπικτή(τ') ἀπομνημονευμάτων hab. L (post ecl. 6, 64 H.), om. MA. sed recte infra Δημοκρίτου eclogae praefigitur flor. 18, 36. difficultatem quo modo expediam probabiliter, haereo. nisi Arriani locus una cum lemmate Δημοκρίτου interciderit, possis suspicari traiciendam esse eclogam ante ecl. 59, ubi vide. ad proximam (66) lemma Ἐπικτ. Ἀπ. non pertinet. proxima potest desumpta esse velut ex Sereni apomnemoneumatis, certe Sereni (6, 36 Mein.) eam praecedit in MA. memorabile autem quod ecl. 18, 36 Mein. habet S, non item MA | 9 ἐπὶ ante πόσ. et ἀφροδ. iterat L, om. flor. 18 ‖ 10 ἀφροδισίοις ἐν L et flor. 18: ἐν nil esse nisi terminationem vocis ἀφρ. recte monet Wachsmuth | τούτοισι L: τοῖσι flor. 18 | βραχεῖαι libri: corr. Meineke ‖ 12 post πίνωσιν in Democriteis fuit fort. ἢ ἀφροδισιάζωσιν, cf. Democr. fr. mor. 49 Mull. | λύπαι L λοιπαὶ S in flor. 18 | ἐπιθυμεῖν L et flor. 18 ‖ 13 ἀεὶ L et flor. 18 | πάρεστι L, -ιν S in flor. 18 | 14 ἐπιθυμέουσι (sed ex -έωσι corr. S[1] ut videtur) S in flor. 18: -οῦσι L | γε L: τε flor. 18 ‖ 15 malim οὐδὲν [ἐν] αὐτοῖσι | dubito utrum ἢ an ἡ' Buecheler | βραχεῖα καὶ αὖθις L et flor. 18: corr. Meineke ‖ 17 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 6, 65 H.), addito lemm. MA (post ecl. 6, 36 Mein.); vide ad ecl. priorem

Κλεάνθης ἔλεγεν, εἰ τέλος ἐστὶν ἡ ἡδονή, πρὸς κακοῦ τοῖς ἀνθρώποις τὴν φρόνησιν δεδόσθαι.

67 (6, 63 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου* (p. 357 B—E).

Τοσοῦτον ἐξαρκεῖ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, ἣν ἐμὲ δεῖ καὶ Πρωταγόραν ὑμῖν ἀποδεῖξαι περὶ ὧν ἤρεσθε ἡμᾶς. ἤρεσθε δέ, εἰ μέμνησθε, ἡνίκα ἡμεῖς ἀλλήλοις ὡμολογοῦμεν ἐπιστήμης μὴ εἶναι μηδὲν κρεῖττον, ἀλλὰ τοῦτο ἀεὶ κρατεῖν, ὅπου ἂν ἐνῇ, καὶ ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων· ὑμεῖς δὲ δὴ ἔφατε τὴν ἡδονὴν πολλάκις κρατεῖν καὶ τοῦ εἰδότος ἀνθρώπου. ἐπειδὴ ⟨δὲ⟩ ὑμῖν οὐχ ὡμολογοῦμεν, μετὰ τοῦτ' ἤρεσθε ἡμᾶς· ὦ Πρωταγόρα τε καὶ Σώκρατες, εἰ δὲ μή ἐστι τοῦτο τὸ πάθημα ἡδονῆς ἡττᾶσθαι, ἀλλὰ τί ποτ' ἐστὶ καὶ τί ὑμεῖς αὐτό φατε εἶναι; εἴπατε ἡμῖν. εἰ μὲν οὖν τότε εὐθὺς ὑμῖν εἴπομεν ὅτι ἀμαθία, κατεγελᾶτε ἂν ἡμῶν· νῦν δὲ ἂν ἡμῶν καταγελᾶτε, καὶ ὑμῶν αὐτῶν καταγελάσεσθε. καὶ γὰρ ὑμεῖς

---

1 *Ὀλεάνθης* (*Ὁ* rubr.) L | *ἡ* om. M[d] || 2 *δεδόσθαι* ci. Meineke: *δίδοσθαι* L M[d] A || 3 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 6, 37 Mein.) M A (post ecl. 6, 62 Mein.) || 5 ante *τοσ.* quae intra idem enuntiatum habet Plato praecidit Ioannes || 6 *ὑμῖν ἀποδεῖξαι* L M[d] A: *ἀποδεῖξαι* tacite ex Plat. Gesn.[2] p. 84, inde vulg. | *ἤρεσθε* L: *εἴρεσθε* M[d] *εἴρεσθε*, in quo *ει* (compend.) ex *η* fecit m[1], eadem ut videtur superscr. *ἤ* (postea fortasse linea inductum) A; *ἤρεσθ'* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg. | 7 *ἤρεσθε δὲ* L, Plat.: *εἴρεσθε δὲ* M[d] A | *μέμνησθαι* A | *ἀλλήλοις* compend. L | *ὡμολογοῦμεν* L M[d] Platonis T: *ὁμολογοῦμεν* A Platonis B || 8 *μὴ εἶναι μηδὲν* L M[d] A: *μηδὲν εἶναι* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg. || 9 *ἀεὶ* L M[d] A: *αἰεὶ* Platonis B T | *κρατεῖν* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg.: *κρατεῖ* L M[d] A | *ὅπου ἂν ἐνῇ, καὶ ἡδονῆς* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg.: *ὅπου ἂν ἐν ἡδονῇ* L M[d] A || 10 *ἔφατε* L || 11 *δὲ* tacite ex Plat. addidit Gesn.[2], inde vulg. || 12 *ὡμολογοῦμεν* L M[d] Platonis T ex emend.: *ὁμολογοῦμεν* A Platonis B T | *ἤρεσθε* L Plat.: *εἴρεσθε* M[d] A || 13 *τε* om. L | *εἰ δὲ* L M[d] A: *εἰ* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg. | *ἔστι τοῦτο*] *τοῦτο ἔστι* L || 14 *ἀλλὰ* L M[d] A Platonis T: *ἄλλο* Platonis B | *καὶ τί* M[d] Plat.: *τί* L A || 15 *εἴπατε* L M[d] A: *εἴπετε* ex Plat. Gesn.[2], inde vulg. | *ὑμῖν* om. A || 16 *κατεγελᾶτε* M[d] Plat.: *καταγελᾶτε* L A || 17 *ὑμῶν* M[d] A Plat.: *ἡμῶν* L

ήκατε ἐπιστήμης ἐνδείᾳ ἐξαμαρτάνειν περὶ τὴν ονῶν αἵρεσιν καὶ λυπῶν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας· ι' ἐστὶν ἀγαθά τε καὶ κακά· καὶ οὐκέτι ἐπιστή-λὰ καὶ ἧς τὸ πρόσθεν ἔτι ὡμολογήκατε ὅτι μετρη-ῇ δὲ ἐξαμαρτανομένη πρᾶξις ἄνευ ἐπιστήμης ἴστε αὐτοὶ ὅτι ἀμαθίᾳ πράττεται· ὥστε τοῦτ' ἐστὶ ἧς ἥττω εἶναι ἀμαθία ἡ μεγίστη.

64 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου (p. 65 B — 66 C). θ' ἓν ἕκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν νοῦν κρίνωμεν. δεῖ γὰρ ἰδεῖν ποτέρῳ μᾶλλον ς ἕκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν. — Κάλλους καὶ ις καὶ μετριότητος πέρι λέγεις; — Ναί. πρῶτον ληθείας σὺ λαβοῦ, ὦ Πρώταρχε· καὶ λαβόμενος εἰς τρία, νοῦν καὶ ἀλήθειαν καὶ ἡδονήν, πολὺν χρόνον ἀπόκριναι σαυτῷ, πότερον ἡδονὴ ξυγγενέ-ῆ νοῦς ἀληθείᾳ. — Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γάρ, ιαφέρετον. ἡδονὴ μὲν γὰρ ἁπάντων ἀλαζονέστα-; δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ για, αἳ δὴ μέγισται δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορ-γγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὡς καθάπερ παίδων δονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων. νοῦς ταὐτὸν καὶ ἀλήθειά ἐστιν ἢ πάντων ὁμοιότατόν

υπῶν M[d] Plat.: λοιπῶν L λοιπὸν A ‖ 3 οὐκέτι L M[d]: οὐκ όνον ex Plat. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 4 ἧς τὸ πρόσθεν L M[d] A B T; πρόσθεν εἰς τὸ (voluerit εἰς τὸ πρόσθεν) ex Platonis 8 Gesn.[2], inde vulg. | ὅτι delet Hirschig probato ἧς τὸ Philol. ; ὅτε oscitanter Gesn.[2], inde vulg. ‖ 5 ἐξαμαρτανομένη ex n.[2], inde vulg.: ἁμαρτανομένη L M[d] ἁμαρτομένη A ‖ 7 τὸ ῆς L ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. L M A; Ἐκ (Ἐ rubr.) τοῦ Φιλήβου criptoris non iterato L ‖ 10 κρίνωμεν Plat.: κρίνομεν L M[d] A | A corr. A[2] ‖ 12 λέγειν A ‖ 13 σὺ λαβοῦ Buecheler: εὖ λαβοῦ :βοῦ M[d]; λαβοῦ tacite ex Platone Gesn.[2] p. 85 ‖ 15 χρόνον L χρόν^ω A ‖ 16 ἀλήθεια M[d] ‖ 17 ἀλαζονέστατον L M[d] A: ἀλα-ον Plat. Athen. XII p. 511 d Eustathius ad Od. p. 1441; τὸ ἀλα-ον Eusebius praep. ev. XIV 22 ‖ 18 ἐν ταῖς L M[d] Plat. περὶ d ἐν superscr. manus antiqua ‖ 20 ὥσπερ Ath. ‖ 21 τῶν tacite e addidit Gesn.[2], inde vulg. | ἡδομένων Euseb. et Athenaei E | libri Athenaei

τε καὶ ἀληθέστατον. — Οὐκοῦν τὸ [μὴ] μετὰ τοῦτο τὴν με- τριότητα ὡσαύτως σκέψαι, πότερον ἡδονὴ φρονήσεως ἱ φρόνησις ἡδονῆς πλείω κέκτηται; — Εὔσκεπτόν γε κα ταύτην σκέψιν προβέβληκας. οἶμαι γὰρ ἡδονῆς μὲν κα περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων πεφυκὸς ἀμετρότερον εὑρεῖ ἄν τινα, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης ἐμμετρότερον οὐδ' ἂν ἱ ποτε. — Καλῶς εἴρηκας. ὅμως δ' ἔτι λέγε τὸ τρίτο νοῦς ἡμῖν κάλλους μετείληφε πλεῖον ἢ τὸ τῆς ἡδονι γένος, ὥστ' εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς, ἢ τοὐναντίον; · Ἀρ' οὖν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν, ὦ Σώκρατες, οὐδε πώποτε οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ αἰσχρὸν οὔτε εἶδεν οὔ ἐπενόησεν οὐδαμῇ οὐδαμῶς οὔτε γιγνόμενον οὔτε ὂν οὔτ' ἐσόμενον; — Ὀρθῶς. — Ἡδονὰς δέ ⟨γέ⟩ που, κ ταύτας σχεδὸν τὰς μεγίστας, ὅταν ἴδωμεν ἡδόμενον ὁντι νοῦν, ἢ τὸ γελοῖον ἐπ' αὐταῖς ἢ τὸ πάντων αἴσχιστι ἑπόμενον ὁρῶντες αὐτοί τε αἰσχυνόμεθα καὶ ἀφανίζο τες κρύπτομεν ὅ τι μάλιστα, νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτ

---

1 *το* Plato, inde tacite Gesn.², vulg.: *τὸ μὴ* L M^d A corr. A' 3 *πλείω* M^d A Plat.: *πλεῖον* L | *γε* L Plat.: *τε* M^d; verba *εὔσκ. προβέβληκας* bis scripsit A, prius *εὔσκεπτόν τε* et om. *τὴν* | *τα την σκέψιν* L M^d A priore loco, Plat. Euseb.: *ταύτην τὴν σκέψιν* altero loco, Platonis nonnulli || 5 *ἀμετρότερον* et mox *ἐμμετρότερ*ι L M^d A Plat. Euseb.: *ἀμετρώτερον — ἐμμετρώτερον* Platonis non nu inter quos est B || 6 *ἕν* om. A || 7 *λέγε τὸ* A Plat.: *λέγετ*^ον L *λέγετ*ι M^d || 8 *πλεῖον* L M^d A Platonis vulg.: *πλέον* Platonis cod. Coislinian Euseb. || 9 *τοὐναντίον τοὐναντίον* M^d *τοὐναντίον* bis scripsit A || 1 *Ἀλλ'* ed. Wohlrab | *οὖν ἢ φρόνησιν* Platonis B aliique non nulli | *οὐδε πώποτε* (*πῶποτε* L) L M^d Plat.: *οὐδείς ποτε οὐδείς πώποτε* A || 11 *οὔ ἐπενόησεν* tacite ex Platone Gesn.², inde vulg.: *οὐθ' ὑπενόησεν* L *οὔτε ὑπερενόησεν* A || 12 *οὐδαμοῦ οὐδαμῶς* Eusebius | *γιγνόμενον* M^d A sicut libri Platonis Euseb.; *γενόμενον* tamquam ex Eusebio St baum | *ὄντ'* scripsi: *ὂν* L M^d A; *ὄντα* Plat. Euseb. || 13 *γέ* tacite ex Pl tone addidit Gesn.²; an scribendum *δέ γε δήπου* cum Eusebio? || 14 *τα τας* L M^d A sicut Platonis non nulli Euseb.: *ταῦτα* Platonis plurimi *ἴδωμεν* L M^d Plat. Euseb.: *εἰδῶμεν* A || 15 *πάντως* operarius Gesn.², in vulg. || 16 *ἑπόμενον ὁρῶντες* tacite ex Platone Gesn.², inde vulg.: *ἐ ανορ[illegible]ῶντες* L *ἐπανορῶντες* M^d *ἐπάνορῶντες* (sic) A || 17 *μάλισ νυκτὶ* L M^d Plat. Euseb.: *νυκτὶ μάλιστα* A | *πάντα τὰ τοιαῦτα* taci

δόντες, ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά. — Πάντῃ δὴ φή-
ις, ὦ Πρώταρχε, ὑπό τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι
άζων, ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δεύ-
ρον, ἀλλὰ πρῶτον μέν πῃ περὶ μέτρον καὶ τὸ μέτριον
ὶ καίριον καὶ πάντα ὁπόσα τοιαῦτα χρὴ νομίζειν, τὴν
διον ᾑρῆσθαι ⟨φύσιν⟩. — Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν νῦν
γομένων. — Δεύτερον μὴν περὶ τὸ σύμμετρον καὶ κα-
ν καὶ τὸ τέλεον καὶ ἱκανὸν καὶ πάνθ' ὁπόσα τῆς γε-
τεως αὖ ταύτης ἐστίν. — Ἔοικε γοῦν. — Τὸ τοίνυν τρί-
ν, ὡς ⟨ἡ⟩ ἐμὴ μαντεία, νοῦν καὶ φρόνησιν τιθεὶς οὐκ
μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις. — Ἴσως. — Ἆρ'
ν οὐ τέταρτα, ἃ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔθεμεν, ἐπιστήμας
καὶ τέχνας καὶ δόξας ὀρθὰς λεχθείσας, ταῦτ' εἶναι
πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι
ᾶλλον ἢ τῆς ἡδονῆς ξυγγενῆ; — Τάχ' ἄν. — Πέμπτας
ίνυν, ἃς ἡδονὰς ἔθεμεν ἀλύπους ὁρισάμενοι, καθαρὰς

Platone Gesn.², inde vulg.: *τὰ τοιαῦτα πάντα* L *πάντα τοιαῦτα*
. *τὰ*) M[d] A

1 *οὐ δέον* tacite ex Platone Gesn.², inde vulg.: *οὐδὲν* L M[d] A |
ντῃ ex *πάντα* corr. A | *δὴ φήσεις* tacite ex Platone Gesn.², inde
g.: *δεῖ φησὶν* (*-σιν* L) L M[d] A ‖ 3 *ἡδονὴ* M[d] A Plat. Euseb.: *ἡ ἡδονὴ*
| 4 *καὶ το μέτρον* operarius Gesn.², inde vulg. ‖ 5 *καίριον* tacite
Platone Gesn.², inde vulg: *καιρὸν* L M[d] A | *ὁπόσα* L M[d] Plat.
eb.: *ὅσα* A | *τοιαῦτα χρὴ* L M[d] A sicut Platonis non nulli: *χρὴ*
αῦτα Platonis meliores Euseb. ‖ 6 *ᾑρῆσθαι* L M[d] Plat. Euseb.: *εἱ-*
σθαι A idem ex Platonis editione Gesn.², inde vulg. | *φύσιν* Plato,
tacite Stobaeo intulit Gesn.², vulg. fortasse iniuria, nam deest vo-
ulum, ut testatur Bast, in Platonis codice Vaticano ‖ 7 *μὲν* Euseb. ‖
ενέσεως L M[d] A Euseb.: *γενεᾶς* tacite ex Platone Gesn.², inde vulg. ‖
ὖ ταύτης L M[d] A Plat. Euseb.: *ταύτης αὖ* tacite ex Platonis vul-
Gesn.², vulg. ‖ 10 *ἡ* tacite ex Platone supplevit Gesn.², inde vulg. ‖
παρεξέλθοις L M[d] Plat. Euseb.: *παρεξέλθῃς* A | *ἆρ'* tacite ex Pla-
corr. Gesn.², inde vulg.: *γὰρ* L M[d] A ‖ 12 *ἃ* tacite ex Platone
.², inde vulg.: *αὖ* L M[d] A | *ἔθεμεν αὐτῆς* temere ex Platonis vul-
Gesn.² ‖ 13 *ὀρθὰς* tacite ex Platone Gesn.², inde vulg.: *ὀρθῶς* L
‖ 14 *τοῖς* superscr. L | *γέ* om. Platonis aliquot et Euseb. ‖ 15 *ἢ*
dunt Platonis editores | *ξυγγενῆ* M[d] A Plat. Euseb.: *ξυγγέναι* (sed
le *ι* dubitet Vitelli) L

ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐπιστήμας, ταῖς ⟨δὲ⟩ αἰσθήσεσιν ἑπομένας. — Ἴσως. —

Ἕκτῃ δ' ἐν γενεᾷ

φησὶν Ὀρφεύς

καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς·

ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἕκτῃ καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει.

CAPVT VII.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΕΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδης Βελλεροφόντῃ* (fr. 302 N.²).

Θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

2 (7, 3 Mein.) *Σοφοκλέους Αἴαντος* (473—80).

Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·

---

1 ἐπιστήμας secludi iubet aut reponi ἡδονάς Stallbaum αὐτῆς ἐπιστήμαις, τὰς δὲ scr. Wohlrab | δὲ tacite ex Platone addidit Gesn.², inde vulg. || 3 δὲ pro δ' ἐν A || 4 fr. XIII Herm. || 5 καταπαύσατε tacite ex Platone Gesn.², inde vulg.: καταπαύσετε L καταπαύσεται M^d A

Caput περὶ ἀνδρείας servarunt M A, eclogas non nullas etiam Br Mac. Chrys., non nisi duas extremas quod semel moneo S Tr. (vide supra p. 3). titulum περὶ ἀνδρείας (-ίας A Br Mac.) praeter Photium habent M A Tr. Br Mac., numerum M A Mac., de Tr. vide quae exposui mus. Rh. XXXIX p. 399 || 10 ecl. cum lemm. hab. M A, sine lemm. Br. de ecloga 7, 2 Mein. vide supra p. 25, 17 || 12 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 1), fab. nom. om. Br (post ecl. 7, 1) Mac. (tamquam capitis primam) || 13 αἰσχρὸν — 16 κατθανεῖν; om. Br | γὰρ om. Mac. | 14 ἐξαλλάσσεται Soph.: ἐξελάσσεται M^d ἐξαλάσσεται A Mac. alterum λ infra lin. add. A¹ | 15 παρ' ἦμαρ ἡμέρα (ut tacite e Soph. Gesn.²) Mac.: παρ' ἡμέραν M^d παρ' ἦμαρ ἡμέραν A¹ corr. A² | τέρψειν Mac. || 17 ὠναίμην Br | βίου ci. Mekler | 18 χαλαῖσιν (sed αῖσιν e corr. M^d) M^d A Mac.: κ..αῖσιν duabus litt. erasis Br; κεναῖσιν Soph.

[redacted]

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

3 (7, 4 Mein.) Μενάνδρου (fab. inc. fr. 47 com. IV p. 248).

Ὅταν τι πράττῃς ὅσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα
πρόβαλλε σαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

4 (7, 5 Mein.) Εὐριπίδης Ἀρχελάῳ (fr. 245 N.²).

Ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ 'πὶ δουλείαν ποτὲ
ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς παρὸν σοὶ κατθανεῖν ἐλευθέρως.

5 (7, 6 Mein.) Εὐριπίδης Δανάῃ (fr. 329 N.²).

Φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ
πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

6 (7, 7 Mein.) Σοφοκλῆς Ἐριφύλῃ (fr. 196 N.²).

Ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται.

7 (7, 8 Mein.) Σοφοκλῆς Κρέουσα (fr. 325 N.²).

Ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται,
ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς.

8 (7, 9 Mein.) Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ (fr. 854 N.²).

---

2 πάντ' ἀκ. λ. om. Mac. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M A Mac., sine lemm. Br; μ in μενάνδρου om. Mac. rubr. ‖ 5 πρόβαλλε σαυτῷ A Br: πρόβαλλε (πρόβαλε Mac.) σεαυτῷ M Mac.; πρόβαλλ' ἑαυτῷ Gesn.², inde vulg. | γινώσκων libri ‖ 6 cf. Stob. flor. 29, 34 Mein. | τόλμῃ (ut tacite Gesn.²) Br: τόλμα M^d Mac. τολμ^α sine acc. A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A Mac. Chrys. ‖ 8 προφωνῶ M^d: προφανῶ A Mac. | μὴ 'πὶ δουλείαν (ut tacite Gesn.²) Mac.: μὴ πιδοῦ λείαν M^d μή που δειλίαν A | 9 ἐλευθέρως libri Stob.: ἐλευθέρῳ recte Nauck ‖ 10 ecl. cum lemm. (εὐρ. δάναν M) hab. M A. cf. Eur. fr. 961 N.² ‖ 12 πρέπει M^d πρε^π A: βλέπει ci. Iacobs in sui exemplaris margine ῥέπει Heath. τρέπει operarius Gesn.³ p. 86, inde vulg. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A. cf. Men. mon. 31 ‖ 14 οὐκ ἀλλάσσεται ci. Naber mnemos.² IX p. 242. sed οὐ μαλ. titulo περὶ ἀνδρείας convenientius est ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A; κρέουσα M^d, κρεούσα (vel -σᾳ) A unde κρεούσῃ Meineke ‖ 16 τόλμης Elmsley in Eur. Med. p. 146 ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. A, om. M. sed εὐριππί^Δ ἡρακλεῖ habet verbis τὸ μὲν — 310, 3 οἰδίποδι omissis etiam M. Ἡρακλείδαις (quam fabulam non integram servatam esse

Τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι.

9 (7, 10 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰδίποδι* (fr. 552 N.²).

Πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ;
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται·
τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

10 (7, 11 Mein.) *Αἰσχύλου* (Septem 42—56).

Ἄνδρες γὰρ ἑπτά, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες πρόσθε φυράσειν φόνῳ.
σημεῖα δ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔ τις ἦν ἀνὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων

aliunde constat, cf. Kirchh. ad Heraclid. 627 Nauck ad Eur. fr. 851. 852) ci. Nauck plaudente Wilamowitzio, intercidisse de fortitudine sententiam ex Hercule 132 (162?) sublatam opinatur Meineke. recurrit poetae et fab. nom. om. Plut. de virtute morali p. 447 E

2 *δὲ δειλόν* e Plut. Porson adv. p. 276: *δ' οὐ δεινὸν* A ‖ 8 ecl. hab. MA, lemma A. de M vide ecl. priorem. habes quattuor fabulas Euripidis, Sophoclis duas ordine litterarum sese excipientes ‖ 5 *ἄτολμόν τ'* Porson malebat, receperunt Gaisford et Meineke | *κἀμαθῆ*, quod in A¹ legere sibi visus erat, recte Grotius dict. poet. p. 522: *κ' ἐμμανῆ* Mᵈ, teste Meklero *κεὐμε* ῆ A pr. m. incertum qua manu corr. in *κ. ἐμμανῆ* ‖ 7 *ἡσυχαῖον* Grotius: *ἡσύχιον* Mᵈ A | *ἀργόν* Musgrave: *ἔργον* Mᵈ A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 10 *σάκος* A Aesch.: *σάκκος* Mᵈ ‖ 11 *χειρὶ* Mᵈ A: *χερσὶ* Aesch., inde Gesn.², vulg. | *ταυρείου* Aesch.: *ταυρίου* Mᵈ A ‖ 12 *ἄρη τὲ* Mᵈ ‖ 13 *ὡρκωμότησαν* Aesch.: *ὡρκομότησαν* (*ὠρκομ-* Mᵈ) Mᵈ A ‖ 15 *πρόσθε* (*-θεν* Mᵈ) Mᵈ A: *τήνδε* Aesch. ‖ 16 *σημεῖα δ' αὐτῶν* Mᵈ A: *μνημεῖά θ' αὐτῶν* Aesch. ‖ 18 *ἀνὰ* (*ἄνα* Mᵈ) *στόμα* Mᵈ A: *διὰ στόμα* Aesch. ‖ 19 *ἀνδρείᾳ* Aesch.: *ἀνδρεῖαν* Mᵈ *ἀνδρίαν* A

[redacted]

ίκνι, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
ιαὶ τῷδε πίστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
ιληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

11 (7, 12 Mein.) *Μιμνέρμου* (p. l.^{4} II p. 31 Bergk. fr. 14).

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας,
Ἕρμιον ἀμ πεδίον φῶτα φερεμμελίην.
τοῦ μὲν ἄρ' οὔ ποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ' αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο,
πικρὰ βιαζομένου δυσμενέων βέλεα.
ὐ γάρ τις κείνου δηίων ἔτ' ἀμεινότερος φὼς
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὅτ' αὐγῇσιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

---

1 *ἄρη* M^dA Aesch.; *ἄρην* Gesn.^{2} inde vulg. ‖ 2 *τῶνδε* Aesch. | *πίστις* M^dA: *πύστις* Aesch. | *οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται* ex Aeschylo Gesn.^{2} inde vulg.: *οὐ μόνω χαρίζεται* M^d A ‖ 3 *ἔλειπον* ex Aesch. Gesn.^{3} p. 86: *ιπον* M^d A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 7 *ὅς μιν* ci. Meineke v. IV LVII hac sententia: *tantam antiquiorum virtutem non audivi, qui viderim illum fortissime pugnantem* | *ἴδον* M^d *εἶδον* A ‖ 9 *Ἕρμιον* restituit Gesn.^{2} p. 87 mrg: *ἑρίμιον* M^d *ἑρήμϊ* A^1 *η* del. manus alt.; ex numero pendent Schowiani 'B. C.' | *φερ' ἐμμελίην* M^d idem fere scripserat | distinctionis signa delevit A ‖ 10 *τοῦ* in lac. A m. rec. ‖ 11 *εὖθ'* *ὅγ'* Schneidewin: *ἔσθ' ὅτ'* M^d *ευθ'* (sine acc.) *ὅτ'* A | *ἂν ἀπρ.* M^d ‖ *σεῦ' ἦθ'* M^d *σεύηθ'* A: corr. Schneidewin | *αἱματόεντος ἐν* tacite suppl. Gesn.^{2}, inde vulg.: *αἱματόεν* M^d *αἵματόεν* A | *πολέμοιο* M^d *πολέμου* (*οι* supra) A ‖ 13 *βιαζόμενος* nescio quis primus (Schowii testimonio la est fides): *βιαζομένου* M^d A; *λιαζόμενος* scr. Bergk ‖ 14 *δηΐων* M^dA; *δηίων ἔπ'* Bergk non recte, *δηίων τότ'* Hiller ‖ 15 *κρατερῆσ* *κραταιῆς* A ‖ 16 *αὐγῇσιν* Bergk: *αὐγαῖσι* M^d *-αῖσιν* A | *φέρετ'* *ελος ἠελίοιο* Meineke v. IV p. LVII quem secuti sunt Bergk et Hiller bol. lyr.^{4} p. 33. in Stobaeo nihil mutavi, quia nescio an interpretatus sit lus illo melior dum vivebat'. ceterum minus probabiliter olim Bergk *ρετ' ὠκέος ἠέλιοιο εἴκελος* scribendum esse coniecit aut totum pentarum omissum. nam, ut ipse monuit, integro versu terminari locum tobaeo adscriptum consentaneum est nec vereor ne quis lacunae com-

12 (7, 13 Mein.) *Μελιννοῦς Λεσβίας εἰς Ῥώμη*
lyr.[2] p. 520 Bergk).

Χαῖρέ μοι Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρηος,
χρυσεομίτρα δαΐφρων ἄνασσα,
σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὄλυμπον
αἰὲν ἄθραυστον.
σοὶ μόνᾳ, πρέσβιστα, δέδωκε Μοῖρα
κῦδος ἀρρήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς·
ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
ἀγεμονεύῃς.
σᾷ δ' ὑπὰ σδεύγλᾳ κρατερῶν λεπάδνων
στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας
σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
ἄστεα λαῶν.
πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν
καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως
σοὶ μόνᾳ πλησίστιον οὖρον ἀρχᾶς
οὐ μεταβάλλει.
ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστους

---

probandae gratia confugiat ad M ubi post *ὠκέος ἠελίοιο* sine d ab ipso librario, non, ut exspectari potuit, a rubricatore pergi *νους λεσβίας εἰς ῥώμην*

1 ecl. cum lemm. hab. M (vide ad ecl. priorem) A; compend. A. 'putavit haud dubie Stobaeus *Ῥώμην* hic esse Grotius dict. poet. p. 522 ‖ **3** *Ἄρηος* nescio quis primus: A ‖ **4** *χρυσεόμιτρε* M[d] A: *χρυσεόμιτρα* Gesn.[2] *χρυσεόμιτρ'* neke vol. IV p. LVII | *δαΐφρων* (ut tacite corr. Gesn.[2]) A: M[d] ‖ **5** *ἃ ναίεις* Grotius non primus, ut videtur (cf. dicta poe *ἂν αἴης* M[d] *ἂν αἴης* A ‖ **6** *ἄθραυστος* ci. Gesn.[2] mrg, vide S del. poes. gr. p. 454 ‖ **7** *πρέσβυς τὰ* M[d] *πρέσβισ τὰ* (sic) A: Grotius quod tuetur R. Meister *die gr. dial.* I p. 159, sed pro vocat dum esse monet Buecheler; *πρέσβειρα* ci. Gesn.[2] mrg probante wino, *πρεσβίστα ἔδωκε* ci. Nauck (per litt.) ‖ **8** *ἀρήκτω* M[d] | ut mox *κοιρανήϊον* M[d] ‖ **9** *ἔχοισα* Grotius: *ἔχουσα* M[d]A | *κράτος* M[d] ‖ **10** *ἀγεμονεύης* M[d]: *ἀγεμονεύῃς* A Gesn.[2], inde *ὑπὰ* scripsi: *ὕπα* M[d], *ὑπὸ* A Gesn.[2], inde vulg. ‖ **15** *σφάλλω λων* M[d] ‖ **17** *σοὶ* (ut tacite scr. Gesn.[2]) A: *σὺ* M[d] ‖ **18** *μ* nescio quis: *μεταβάλλῃ* (-*ῃ* A) M[d] A

ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλους λοχεύεις,
εὔσταχυν Δάματρος ὅπως ἀνεῖσα
καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

13 (7, 14 Mein.) Ὁμήρου (Il. XIII 288—291).

Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἠὲ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πέσοι ⟨βέλος⟩ οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.

14 (7, 15 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (Il. XXII 283 sq.).

Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον.

15 (7, 16 Mein.) Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί ῥώμη, εἶπε 'κίνησις ψυχῆς μετὰ σώματος'.

16 (7, 17 Mein.) Ἐπικτήτου (fr. 56 III p. 85 Schweigh.).

Διὰ τοῦτο ἐπαινεῖν Ἀγριππῖνον δίκαιον, ὅτι πλείστου ἄξιος ἀνὴρ γενόμενος οὐδεπώποτε ἐπήνεσεν ἑαυτόν· ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλος τις αὐτὸν ἐπῄνει, ἠρυθρία. οὗτος δ', ἔφη, ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος ἦν, ὥστε τοῦ συμβαίνοντος ἀεὶ ἑαυτῷ δυσκόλου ἔπαινον γράφειν· εἰ μὲν πυρέττοι, πυρετοῦ, εἰ δὲ ἀδοξοῖ, ἀδοξίας, εἰ δὲ φεύγοι, φυγῆς. καί ποτε μέλλοντι, ἔφη, αὐτῷ ἀριστήσειν ἐπέστη ὁ λέγων

---

1 αἰχματὰς μεγάλους M[d] A: αἰχμητας μεγάλως oscitanter Gesn.[2], inde vulg. | μεγάλους suspectum Bergkio ‖ 2 ὅπως malim | ἀνεῖσα (quod ci. editor Francof. p. 167 mrg) A: συνεἴσω M[d] ‖ 3 ἀπ' ἀγρῶν vel ἀρουρᾶν ci. Bergk ἄρουρα Buecheler ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. A, om. M ‖ 6 ἐπ' A, Ps.-Plut. de v. et p. Hom. c. 198: ἐν Hom. | πέσοι βέλος Hom. (ubi πέσῃ G. Barroc., πέσοι plerique): πέσῃς (om. βέλος) A | ἐνὶ (plane ut Hom.) A, erravit Gaisford ‖ 9 ecl. cum lemm. (ὁμήρου M) hab. M A ‖ 10 πῆξεις (εις in ras. corr. M[2]) M ‖ 11 στήθεσφιν Hom.: στήθεσιν M[d] στήθεσσιν A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 13 ἐρωτηθεὶς bis exaratum, prius del. A | εἶπεν M[d] ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 17 εγενόμενος (sine spir.) M[d] ‖ 19 δὲ M[d] | ἔφη sc. Epictetus, cuius verba refert Arrianus | συμβαίνοντος ἀεὶ M[d]: συμβαίνοντος A ‖ 21 φεύγοι tacite Meineke: φύγοι M[d] A ‖ 22 αὐτῷ ἀριστήσειν tacite scr. Gesn.[2] p. 87, inde vulg.: τω (τῷ A) ἀριστήσειν M[d] A

ὅτι φεύγειν αὐτὸν κελεύει Νέρων· καὶ ὃς [ἔφη] ‘οὐκοῦν’ εἶπεν ‘ἐν Ἀρικίᾳ ἀριστήσομεν’.

17 (7, 18 Mein.) *Διογένους.*

Οὐδένα καλὸν ἔφησεν εἶναι πόνον, οὗ μὴ τέλος εἴη εὐψυχία καὶ τόνος ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ σώματος.

18 (7, 19 Mein.) *Θουκυδίδου δημηγορίας Περικλέους* (II 63).

Τὸ γὰρ ἄπραγμον οὐ σῴζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον.

19 (7, 20 Mein.) *Ἀντιγόνου.*

Ἀντίγονος δὲ ἔφη τὰ μέγιστα καλὰ ἄνευ μεγάλων κακῶν οὐκ εἶναι.

20 (7, 21 Mein.) *Χρυσίππου.*

Ἔλεγεν δὲ ὁ Χρύσιππος ἀλγεῖν μὲν τὸν σοφόν, μὴ βασανίζεσθαι δέ· μὴ γὰρ ἐνδιδόναι τῇ ψυχῇ. καὶ δεῖσθαι μέν, μὴ προσδέχεσθαι δέ.

21 (7, 22 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 90 Mullach.).

Ἀνδρείη τὰς ἄτας σμικρὰς ἔρδει.

22 (7, 23 Mein.) *Μουσωνίου* (rel. p. 256 Peerlk.).

Καὶ ἂν τοῦ συμφέροντος μάλιστα προαιρῇ ἔχεσθαι, μὴ δυσχέραινε ταῖς περιστάσεσιν, ἐνθυμούμενος πόσα ἤδη

---

1 *κελεύει νέρων* M[d]: *κελεύειν ἐρῶν* A | *ἔφη* seclusit Schow | 2 *ἀρκίᾳ* (ι suprascr.) A[2] | *ἀριστήσομεν* M[d] *ἀριστήσομεν* (ω suprascr.) A[1]; cf. Arr. diss. Epict. I 1, 28 (ubi eadem res narratur): *εἰς Ἀρίκειαν οὖν ἀπελθόντες ἀριστήσωμεν* ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 4 *Διογένης* tacite ante *οὐδ.* addidit Gesn.[2] p. 87, inde vulg. fortasse recte, sed vide III 1, 55. 4, 83. 10, 57 ‖ 5 *εἴη εὐψυχία καὶ τόνος* corr. Gesn.[2] mrg: *εἶναι εὐψυχίαν καὶ τόνον* M[d] A; v. *εὐψ. καὶ* vereor ne interpretis sint aut ipsius gnomologi titulo *περὶ ἀνδρείας* cupidius inservientis. an *εὐθυμία καὶ*? ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. M A; *δημιγορίας* M[d] ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 19 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 7, 5 Mein.) ‖ 11 *δὲ* om. Mac. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A. cf. Zeller *phil.*[3] III 1 p. 234 adn. 5 ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 18 *ἀνδρείη* M[d] *ἀνδρίη* A; *ἀνδρηίη* Mullach | *σμικρὰς* Koen ad Greg. Cor. p. 500 Schaef.: *μικρὰς* M[d] A | *ἔρδει* M[d] *ἕρδει* A ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 21 *πόσα* M[d] A; *ὅσα* temere Gesn.[2] p. 88, inde vulg.

σοι τῶν ἐν βίῳ οὐχ ὡς σὺ ἐβούλου συνέπεσεν, ἀλλ' ὡς συνέφερεν.

23 (7, 24 Mein.) *Μουσωνίου* (ibid. p. 256).

Ἅρπαζε τὸ καλῶς ἀποθνήσκειν, ὅτε ἔξεστι, μὴ μετὰ μικρὸν τὸ μὲν ἀποθνήσκειν σοι παρῇ, τὸ δὲ καλῶς μεκέτι ἐξῇ.

24 (7, 25 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (ibid. p. 256).

Οὐκ ἔστιν ἐπὶ πολλῶν συμφέροντι ζῶντα καθηκόντως ἀποθανεῖν, μὴ ἐπὶ πλειόνων ἀποθνήσκοντα συμφέροντι.

25 (7, 26 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 76. 181 Mullach.).

Ἀνδρήιος οὐχ ὁ τῶν πολεμίων [κρατῶν] μόνον ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονέων κρέσσων. ἔνιοι δὲ πολίων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξὶ δὲ δουλεύουσιν.

26 (7, 27 Mein.) *Πλάτωνος.*

---

3 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 22 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 7, 40 Mein.); *μουσωνίου* M *τοῦ αὐτοῦ* A. recurrit Maxim. c. 4 p. 542 Combef. (*Μουσωνίου*). Maximi libros meliores consuluit Sternbach gnomol. Vatic. 118 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 8 *συμφέρον τῷ ζῶντα* M[d] *συμφέρον τῷ ζῶντι* A: tacite corr. Gesn.[2] p. 88, inde vulg. | *καθηκόντως* M[d]: *προσεικόντως* A ‖ 9 *ἐπὶ* recte Buecheler et Wachsmuth: *ὑπὲρ* M[d] A; alioqui corrigendum *συμφέροντος*, sed hoc minus placet ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 25 Mein.) Br (post ecl. 7, 4 Mein). eclogae pars prior recurrit flor. 17, 40 Mein. *τοῦ αὐτοῦ* id est *Δημοκρ.*), altera supra III 6, 26 (*Δημοκρίτου*). non disiunctas legit auctor loci interpolati qui est apud Anton. I c. 12 p. 13. priorem partem habet Boiss. an. III p. 468 Maxim. c. 4 p. 186 lib. (*Democriti*). non dubium videtur quin haec duo enuntiata sese exceperint in gnomologio per Stobaeum excerpto. posterius sine priore hic non locum haberet ‖ 12 *ἀνδρήιος* Mullach: *ἀνδρεῖος* libri | *ἐκεῖνος* add. Boiss. | *οὐχὶ* pro *οὐχ ὁ* A | *οὐ μόνον ὁ κρατῶν τῶν πολεμίων* Ant. | *πολεμίων* in ras. A nescio an non scripserit A[1] | *κρατῶν* [A Br, om. flor. 17, Boiss.; *κρατέων* Mullach ‖ 13 *ὁ* om. A | *ἡδονέων* Mullach: *ἡδονῶν* libri | *κρέσσων* flor. 17: *κρείσσων* M A ‖ *δὲ* om. flor. 6 | *πολίων* Mullach: *πόνων* M[d] Br *πόλεων* A, flor. 6 ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 26 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 7, 24 Mein.). recurrit gnomol. Vatic. 448. v. *τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας βίον λαμπρὸν εἶ ἀντὶ μακροῦ αἱρεῖσθαι* tamquam sententiam communem legi in flor. Pal.-Vat. 239 monet Sternbach. cf. Seneca ep. 77, 20

Πλάτων ἔφη τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας βίου μὴ μακροῦ, ἀλλὰ λαμπροῦ δεῖσθαι.

27 (7, 28 Mein.) *Δαρείου* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 172 F).

Δαρεῖος ὁ Ξέρξου πατὴρ ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων ἔλεγεν ἐν ταῖς μάχαις καὶ παρὰ τὰ δεινὰ γίγνεσθαι φρονιμώτερος.

28 (7, 29 Mein.) *Ἐκ τῶν Δίωνος Χρειῶν.*

Λάκαινα γυνὴ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χωλωθέντος καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ 'μὴ λυποῦ, τέκνον' εἶπεν 'καθ' ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ'.

29 (7, 30 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.*

Ἀνάξαρχος ὁ φυσικός, εἰπόντος αὐτῷ Ἀλεξάνδρου ὅτι κρεμῶ σε, 'ἀπείλει τούτοις' ἔφη 'τοῖς πολλοῖς'

---

2 *προσδεῖσθαι* gnom. Vat. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 7, 27 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 7, 44 Mein.). ex dispositione quam sequitur Br nescio an concludi possit dicta Platonica (7, 27. 43. 44 Mein.) in codicum L Br archetypo fuisse vicina. lemma confirmare videtur pinacographus Photii, vide Elter p. 62. fontem indicavit Wyttenbach l. s. c. cf. Plutarchus an seni gerenda sit resp. p. 792 C ‖ **6** *γίνεσθαι* Br ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. MA. recurrit Maxim. c. 4 p. 542 (*Ἐκ τῶν Δίωνος χρειῶν*). inter Dionis Chrysostomi fragmenta recepit L. Dindorf v. II p. 312. *Διογένους* pro *Δίωνος* scribi vult Rose Ar. ps. p. 612 respiciens flor. 13, 24 et 34, 16 Mein. vix recte: vide Stob. II 31, 89 p. 216, 17 Wachsm. cf. Ps.-Plut. apophth. Lacaen. p. 241 E (13 et 14); Plut. de fort. Alex. p. 331 B; Cicero de orat. II 61 ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. MA. de personato Aristotele vide quae monui p. 269 adn. non procul a Stobaeo discedit gnomol. Vat. 64 (cf. apophth. Vind. 40): *Ἀνάξαρχος, ὁ φυσικὸς φιλόσοφος, Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως εἰπόντος αὐτῷ· 'κρεμῶ σε', 'ἄλλοις' ἔφη 'ἀπείλει· ἐμοὶ δὲ οὐδὲν διαφέρει ὑπὲρ γῆς ἢ κατὰ γῆς σήπεσθαι'* ubi *σαπῆναι* haud inepte Wachsmuth, *εἶναι* codex. Theodoro tribuit Ps.-Plut. an vitiositas ad infel. suff. p. 499 D idque elegantius paulo *καὶ τί Θεοδώρῳ μέλει, πότερον ὑπὲρ γῆς ἢ ὑπὸ γῆς σήπεται.* huius fontem illustrare conatus sum proleg. Tel. p. LXXXIX. cf. Cicero Tusc. I 43, 102, Valer. Maxim. VI 2 Ext. 3, Seneca de tranquill. XIV 3 ‖ **15** *κρεμῶ* tacite Gesn.[2] p. 88: *κρεμνῶ* M[d] *κρεμῶν* A ‖ *τοῖς πολλοῖς* ex

ἐμοὶ δὲ οὐδὲν διαφέρει ὑπὲρ γῆς ἢ κατὰ γῆς σήπεσθαι'.

30 (7, 31 Mein.) Ἐν ταὐτῷ.

Γοργὼ ἡ Λακεδαιμονία Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδοῦσα εἶπεν 'ἢ ταύταν ἢ ἐπὶ ταύτας'.

31 (7, 32 Mein.) Δημοκρίτου (fr. mor. 111 Mullach.).

Δίκης κῦδος γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβίη, ἀδικίης δὲ δεῖμα ξυμφορῆς τέρμα.

32 (7, 33 Mein.) Ἡροδότου ἱστορίας ζ' (VII 50).

Μεγάλα γὰρ πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισιν ἐθέλει καταιρέεσθαι.

33 (7, 34 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τῆς Ἀπολογίας Σωκράτους (p. 28 B).

---

margine illatum videtur Meinekio v. IV p. LVII, fortasse iure, nam *istis* ...*purpuratis tuis* habet Cicero qui Cynicorum sane doctrinam secutus Theodoro adsignat. an τουτοισί? contra τούτοις expungi vult aut scribi τοῦτο Sternbach

3 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 7, 30 Mein.) sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 7, 20 Mein.); ἐν ταυτῶ M[d] ἐν τῷ αὐτῷ A. τοῦ αὐτοῦ temere Gaisford. dictum referunt multi, testimonia collegerunt Meurs misc. Lacon. II 2 p. 97 Wyttenbach in Ps.-Plut. apophth. Lacaen. p. 241 F ‖ 4 Γοργὼ ἡ Iacobs add. animadv. in Athen. p. 186: Γοργόνη M[d] γοργώνη A (ο supra ω) Γοργώνη Mac. | τοῦ del. sed supra scr. τοῦ υἱοῦ A, fortasse A[1] | αὐτῆς om. A Mac. ‖ 5 ἐπϊδοῦσα Mac. ‖ 6 ἢ ταύταν ἢ ἐπὶ ταύτας Wyttenbach l. c.: ἢ ταύταν ἢ (alterum ἢ supra lin. A[1]) ἐπὶ ταύταν M[d] A Mac.; pro ταύταν — ταύταν dedit ταν — τὰν A[2] ex Plut. ut videtur ubi ἐπὶ τᾶς corrigebant post Dukerum, recepit Meineke ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. MA. iterata erat olim corp. Par. 595 Elt., ubi lemma Δημοκρίτου, cum ecloga ipsa intercidisset, falso nunc praefixum est apophthegmati Clitomachi 7, 55. vide Freudenthal mus. Rh. XXXV p. 429 ‖ 8 ἀθαμβίη A: ἀθυμίη M[d]; εὐθυμίη ci. Gesn.[2] p. 88 mrg, tu vide mus. Rh. XXXIX p. 527 | ἀδικίας A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M A. affert Eustathius Il. p. 1028 ‖ 11 γὰρ om. Eust. | πρήγματα M[d] Her. Eust.: πράγματα A | μεγάλοις κινδύνοις Eust. | κινδύνοισι Her. | θέλει Eust. ‖ 12 καταιρέεσθαι Her.: καὶ αἱρέεσθαι (αἰρέεσθαι A) M[d] A, καθαιρεῖσθαι Eust. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A

Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις· εἶτ᾽ οὐκ αἰσχύνῃ, ὦ Σώκρατες, τοιοῦτον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύσας, ἐξ οὗ κινδυνεύεις νυνὶ ἀποθανεῖν; ἐγὼ δὲ τούτῳ ἂν δίκαιον λόγον ἀντείποιμι, ὅτι οὐ καλῶς λέγεις, ὦ ἄνθρωπε, εἰ οἴει δεῖν κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνάναι ἄνδρα ὅτου τι καὶ σμικρὸν ὄφελός ἐστιν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐκεῖνο ⟨μόνον⟩ σκοπεῖν, ὅταν πράττῃ, πότερον δίκαια ἢ ἄδικα πράττει, καὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργα ἢ κακοῦ.

34 (7, 35 Mein.) *Θουκυδίδου δημηγορίας Κνήμου* (II 87, 4).

Ἄνευ δὲ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει· φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ αὐτῆς οὐδὲν ὠφελεῖ.

35 (7, 36 Mein.) *Θουκυδίδου ἐκ τοῦ Ἐπιταφίου* (II 43, 6).

Ἀλγεινοτέρα γὰρ ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοντι ἡ μετὰ τοῦ ἐν τῷ μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος.

36 (7, 37 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (II 40, 3).

Διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ

---

1 *ἂν* M^d A: *δ᾽ ἂν* Plat. | *εἴποι* M^d Plat.: *εἴπῃ* A | *οὐκ αισχύνῃ* M^d *οὐκ αἰσχύνῃ* A Plat. (ubi *οὐκ αἰσχύνει* D b): *οὐ καταισχύνῃ* tacite Gesn.[2] p. 88, inde vulg. ‖ 2 *τοιοῦτον* A Plat.: *τοιοῦτο* M^d ‖ 3 *τούτῳ δίκαιον ἂν* Marcus Antoninus 7, 44 Eusebius praep. ev. XIII 10 ‖ 6 *τι* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg.: *τ᾽ εἰ* M^dA | *ἐστιν* om. Antonin. | *ἐκεῖνο μόνον* Plat. Antonin. Euseb.: *ἐκεῖνον* M^d *ἐκεῖνο* A ‖ 7 *ὅταν* M^d A Plat.: *ὅτι ἂν* Forster | *πότερον* M^d A Platonis E F, Euseb. Aristid. orat. v. II p. 345 Dind., Antonin.: *πότερα* Platonis B D, cf. Schanz nov. comment. p. 164 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M A; *Κνήμου* Wasse: *κνίκου* M^d A ‖ 10 *δὲ* Thuc.: *δ᾽* libri ‖ 11 *δὲ* M^d Thuc.: *δ᾽* ut videtur A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A; *Θουκυδίδου* M *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 14 *ἀνδρί γε* tacite e Thucydide Gesn.[2] p. 88, inde vulg. | *ἡ* (*ἢ* M^d) *μετὰ τοῦ ἐν τῷ* M^d A: *ἡ ἐν τῷ μετὰ τοῦ* libri Thuc. ambigunt utrum rectius expellatur: *μετὰ τοῦ* eicit Schneider, *ἐν τῷ* Bredow ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 18 *δὴ* M^d Thuc.: *δεῖ* A | *ἔχομεν ὥστε* M^d Thuc.: *ἐχομένως τε* A ‖ 19 *οἱ αὐτοὶ* A Thuc.: *αὐτοὶ* M^d ‖ 20 *ὃ* M^d A Thuc.: *ὡς* temere Gesn.[2] p. 88, inde vulg.

ὕπνον φέρει. κράτιστοι δ' ἂν ⟨τὴν⟩ ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων.

37 (7, 38 Mein.) *Ζήνωνος.*

Ζήνων ὁ Ἐλεάτης ὑπὸ τοῦ τυράννου στρεβλούμενος, ὅπως εἴποι τοὺς συνωμότας· 'εἰ γὰρ ἦσαν' εἶπεν ⟨'οὐκ ἂν⟩ ἐτυράννεις'.

38 (7, 39 Mein.) *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς* (hist. gr. min. ed. L. Dindorf I p. 146 fr. 4).

Ὀμβρικοὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχαις αἴσχιστον ἡγοῦνται ἡττημένοι ζῆν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ νικᾶν ἢ ἀποθνήσκειν.

39 (7, 40 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (ib. fr. 5).

Κελτοὶ οἱ τῷ ὠκεανῷ γειτνιῶντες αἰσχρὸν ἡγοῦνται τοῖχον καταπίπτοντα ἢ οἰκίαν φεύγειν, πλημμυρίδος δὲ ἐκ τῆς ἔξω θαλάττης ἐπερχομένης μεθ' ὅπλων ἀπαντῶντες ὑπομένουσιν ἕως κατακλύζονται, ἵνα μὴ δοκῶσι φεύγοντες τὸν θάνατον φοβεῖσθαι.

40 (7, 41 Mein.) *Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ὀλύμπιον περὶ ἀνδρείας.*

Ἀνδρεία νοείσθω ἡ κυριωτάτη, ὅση τέ ἐστιν ἄτρεπτος

---

1 δὲ M[d] | *τὴν ψυχὴν* tacite e Thuc. Gesn.[2], inde vulg.: *ψυχὴν* M[d] A ‖ 2 *γινώσκοντες* M[d] A ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 6 *εἴποι* M[d]: *εἴπῃ* A idque tacite scripserat Gesn.[2], inde vulg. | *οὐκ ἂν ἐτυράννεις* Meineke: *ἐτυράννεις* M[d] A *ἂν* cum signo interrogationis add. A[2]; *οὐκ* iam Wakefield ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 38 Mein.) sine lemm. Br (post ecl. 7, 26 Mein.) ‖ 10 *πολέμους* Br ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A, sine lemm. Br. recurrit Maxim. c. 4 p. 542 Combef. (*ἐκ τῆς Νικολάου ⟨ἐθῶν⟩ συναγωγῆς*). Nicolaum exscripsit Aelianus v. h. XII 23, fortasse etiam Strabo VII p. 293, si verum vidit Duemmler mus. Rh. XLII p. 193 ‖ 15 *τοίχου* (*τύχου* cod.) *καταπίπτοντος ἢ οἰκίας* (-*είας* cod.) cod. Mon. 429 f. 110[v] ut testatur Dressler annal. philol. 1882 p. 824 qui id ipsum scribi iubet in Stobaeo | *κα* in *καταπ.* redintegravit Br[1] | *οἰκίαν* sed *ι* e corr. M[d] ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. M A; *ἀνδρείας* M[d] *ἀνδρίας* A ‖ 21 *Ἀνδρεία* tacite Gesn.[2] p. 89, inde vulg.: *ἀνδρείαν* M[d] *ἀνδρία* A

νοερὰ δύναμις, καὶ ὅση ἀκμαιοτάτη νοερὰ ἐνέργεια, ἡ τε τοῦ νοῦ ταυτότης καὶ μόνιμος ἕξις ἐν ἑαυτῇ· τοιαῦτα ἂν εἴη τὰ περὶ τὴν ζωὴν εἴδη θεωρούμενα τῆς ἀνδρείας, ἤτοι καθ' ἑαυτὰ ὑφεστηκότα ἢ κοινωνήσαντα τὴν ἑαυτῶν ῥώμην πρὸς τὴν ἐν τοῖς λόγοις μόνιμον κατάστασιν.

41 (7, 42 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ.*

Ἀπὸ δὴ τούτων τὰ ἐν τοῖς πάθεσιν περί τε δεινὰ καὶ μὴ δεινὰ καὶ περὶ φόβον καὶ θάρσος περί τε ἡδονὴν καὶ λύπην γενναίως ἀνθιστάμενα, καὶ τὰ διαφυλάττοντα ἀεὶ τὰς αὐτὰς ὀρθὰς δόξας, τά τε σύμμετρα καὶ μέσα ἤδη διασῴζοντα, καὶ τὰ πραΰνοντα τὸν ὑπὸ τῷ λόγῳ καὶ ἀνεγείροντα αὐτὸν κατὰ καιρόν, καὶ τὰ κοινὰ τούτων ἐκ πάθους καὶ λόγου καὶ προαιρέσεως, τίθεμαι εἶναι πολυμέριστα εἴδη τῆς ἀνδρείας· ἀφ' ὧν ἐπιρρεῖ τοῖς βίοις ἡ ἀνδραγαθία τῶν πράξεων ἀήττητος πάντῃ καὶ ἀβίαστος, ἑκουσίως τὰ καλὰ καὶ δι' ἑαυτὰ αἱρουμένη καὶ πράττουσα, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα πάντας πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένουσα διδοῦσά τε ἑαυτὴν ἑτοίμως εἰς τὰ δοκοῦντα εἶναι δυσχερῆ, καὶ θαρροῦσα τὸν θάνατον καὶ μελετῶσα τάς τε ἀλγηδόνας εὐκόλως φέρουσα καὶ μεταχειριζομένη.

42 (7, 43 Mein.) *Πλάτωνος.*

Πλάτων ἐρωτηθεὶς πῶς ἔχειν δεῖ πρὸς τὰ περιπτώματα, 'οὕτως' εἶπεν 'ὥστε προϊδόντα μὴ ἐμβῆναι, ἐμβάντα δὲ κατ' ἄγνοιαν μηδὲ φροντίσαι'.

43 (7, 44 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

---

2 *ταυτότης* M^d *ταὐ^τ^ς* A ‖ 3 *ἀνδρείας* M^d: *ἀνδρίας* A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 7 *πάθεσιν* M^d *πάθεσι* A ‖ 8 *θάρσος* M^d: *θράσος* A ‖ 11 *τὸν θυμὸν τῷ λ.* ci. Wachsmuth ‖ 14 *εἴδη* ex *ἤθη* fecit A^1: *ἤθη* M^d, inde Gesn.², vulg. sed *εἴδη* ci. Gesn.² p. 89 mrg ‖ *ἀνδρείας* M^d: *ἀνδρίας* A ‖ 18 *ἑαυτὴν* M^d: *ἑαυτα* A ‖ 22 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 23 *περιπτώμεθα* M^d *περιττώματα* A corr. A^2 (π supra) ‖ 25 *κατάγνοιαν* M^d *κατ' ἄγνοιαν* A | *μηδὲ* Gesn.², inde vulg.: *μὴ δὲ* M^d *μὴ* A ‖ 26 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 43 Mein.) Br (post ecl. 7, 76 Mein.); *τοῦ αὐτοῦ* M A *πλάτωνος* compend. Br. cf. quae congessit Sternbach ad gnomol. Vat. 183

[redacted]

ὶ τὸ ζῆν περὶ πλείστον ποιητέον, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν.
', 45 Mein.) *Ζήνωνος.*
νων ὡς ἤδη γέρων ὢν πταίσας κατέπεσεν 'ἔρχο-
πε 'τί με αὔεις;' καὶ εἰσελθὼν ἑαυτὸν ἐξήγαγεν.
, 46 Mein.) *Λεωνίδου.*
ωνίδης ἀκούσας ἐπισκιάζεσθαι τὸν ἥλιον τοῖς Περ-
εύμασιν 'χαρίεν' ἔφη 'ὅτι καὶ ὑπὸ σκιᾷ μαχού-

47 Mein.) *Διογένους.*
ὖν Μεγαρέας ὁ Διογένης τὰ μακρὰ τείχη ἱστάν-
μοχθηροί' εἶπε 'μὴ τοῦ μεγέθους προνοεῖτε τῶν
ἀλλὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν στησομένων'.
48 Mein.) *Ἆγις* (Ps.-Plut. apophth. reg. et imp. p. 190 C. D).
ς ὁ βασιλεὺς ἔφη τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρω-
σοι εἰσίν, ἀλλὰ ποῦ εἰσιν οἱ πολέμιοι. καὶ ἐρω-
τινος πόσοι εἰσὶν Λακεδαιμόνιοι, ἔφη 'ἱκανοὶ τοὺς
ἀπερύκειν'.

ὐ τὸ ζῆν Mᵈ A: ἔφη ὁ αὐτὸς, οὐ τὸ ζῆν Br | πλείστον tacite scripserat Gesn.[2] p. 89: πλειστο^ου M ου compend. M[1] A ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. M A. similiter Laertius VII 28, ὔεις Meineke ex Laert., ubi v. ἔρχομαι, τί μ' αὔεις citan- ς Νιόβης, sed vide Nauck tr. gr. fr.[2] p. 51: ἄγεις Mᵈ A ‖ m lemm. hab. M A (post ecl. 7, 45 Mein.), sine lemm. Mac. st ecl. 7, 31 Mein.); λεονίδου M A. confer Herodot. VII 226 apophth. Lac. p. 225 B alios ‖ 6 λεονίδης Mᵈ -δας A Mac. ecit A[1] ‖ 7 χάριεν Mᵈ: χάρις A Mac., vide Ps.-Plut. ‖ 9 ecl. . hab. M A ‖ 12 τῶν om. Mᵈ ‖ 13 ecl. hab. M A (post ecl. .) Br (post ecl. 7, 28 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 7, 46 Mein.); ισ M sicut Photius p. 62 Elt., om. ceteri. cf. Ps.-Plut. apophth. 5 D 3. 5; Plut. Lyc. 20; C. Schmidt de apophth. (Gryph. a. 1879) 15 βασίων Br | οὐκ ἔφη τοὺς Λακεδαιμονίους ἐρωτᾶν Ps.- πόσοι Ps.-Plut. | οἱ om. Gesn.[2] p. 89, inde vulg. | καὶ ἐρωτῶν- MᵈA Mac.: ἑτέρου δὲ πυνθανομένου Ps.-Pl. apophth. reg., πυν- ν δέ τινος Ps.-Plut. apophth. Lac. ‖ 17 εἰσὶν Mᵈ εἰσὶ A Mac.: Ps.-Pl., sed cf. Plut. Lyc. l. c. | ἔφη ἱκανοὶ (acc. vocis ἱκα- r. M[1]) Mᵈ A Br Mac.: ὅσοι, εἶπεν, ἱκανοὶ vel ὅσοι ἱκανοί, εἶπε

48 (7, 49 Mein.) *Ξενοφῶντος.*

Ξενοφῶντι ἐν Σκιλλοῦντι ἐστεφανωμένῳ καὶ θύοντι ἀπήγγειλέ τις Γρύλλον τὸν υἱὸν περὶ Μαντίνειαν πολεμοῦντα ἀνῃρῆσθαι. ὃ δὲ ἀποθέμενος τὸν στέφανον ἤρετο ὅπως ἀγωνιζόμενος τελευτήσειε· τοῦ δ' εἰπόντος 'ἄριστα' ἐπιθέμενος τὸν στέφανον πάλιν ἔθυεν.

49 (7, 50 Mein.) *Δημοσθένους ἐν τῷ Ὑπὲρ τοῦ στεφάνου* (XVIII § 97 p. 258).

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις ἑαυτὸν καθείρξας τηρῇ. δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δ' ὃ ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως.

50 (7, 76 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας* (p. 28 D — 29 B).

Οὕτω γὰρ ἔχει, ὦ Ἀθηναῖοι, τῇ ἀληθείᾳ· οὗ ἄν

Ps.-Plut., sed cf. Plut. Lyc. ‖ 18 *ἀπερύκειν* (*-κην* M[d]) M[d] A Br Mac. Ps.-Pl. apophth. Lac. Plut. Lyc.: *ἀπείργειν* Ps.-Pl. apophth. reg.

1 ecl. cum lemm. hab. M A, sine lemm. Br Mac. Chrys. cf. Plut. cons. ad Apoll. p. 118 F Valerius Max. V 10 Ext. 2 Aelian. v. h. III 3 Laertius II 55 alii ‖ 2 *ἐν σκιλλοῦντι* Br: *ἐν σκιαλοῦντι* M[d] *ἐν σκιλλοῦντι* A sed alt. *λ* del. A[2] *αὐλοῦντι* (om. *ἐν*) Mac. ‖ 3 syll. *ἀπή* in ras. M[2] ‖ 4 *ἤρετο* Br Mac., A ex em.: *εἴρετο* M[d], inde vulg. ‖ 5 *τελευτήσειε* sed *τ* (prius?) in ras. Br ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A Mac. Chrys. (post ecl. 7, 49 Mein.) Br (post ecl. 7, 74 Mein.); *ἐν τῷ* M[d]: *ἐκ τῶν* A Mac. *ἐν τῷ ὑπὲρ στ.* om. Br. eclogam integram aut prius eius enuntiatum citant haud pauci, vide Wyttenbach animadv. in Plut. de superst. p. 166 F Demosth. ed. Blass. v. I p. XCVI ‖ 9 *πᾶσιν* A | post *ἀνθρ.* add. *ἐστὶ* libri Demosthenis, flor. Mon. 109 ‖ 10 *ἑαυτὸν* M[d] A Br Mac.: *αὑτὸν* Demosth. *αὐτὸν* flor. Mon. | *καθείρξαι* flor. Mon. ‖ 11 *μὲν ἅπασιν ἀεὶ* M[d] Br Mac. Demosth.: *ἀεὶ ἅπασι μὲν* A | 12 *δὲ* M[d] Br Mac. | *ὃ ἂν* M[d] A Br Mac.: *αν ὁ.* Demosthenis S, *ὅ τι ἂν* Demosthenis vulg.; *ἂν* Dindorf ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A Mac. Chrys. (post ecl. 7, 50 Mein.) Br (post ecl. 7, 27 Mein.); *Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας* Gaisford: *Πλάτωνος ἐκ τῆς ἀπολογίας* M[d] A Mac. *σωκράτους* compend. nec. plura Br ‖ 16 v. *Οὕτω γὰρ* — 323, 16 *οὐκ*

ς ἑαυτὸν τάξῃ ἡγησάμενος βέλτιστον εἶναι ἢ ὑπὸ ἄρχοντος ταχθῇ, ἐνταῦθα δεῖ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μένοντα κινδυνεύειν, μηδὲν ὑπολογιζόμενον μήτε θάνατον μήτε ἄλλο δὲν πρὸ τοῦ αἰσχροῦ. ἐγὼ οὖν δεινὰ ὂν εἴην εἰργασμένος, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτε μέν με οἱ ἄρχοντες ἔταττον, ; ὑμεῖς εἵλεσθε ἄρχειν μου, καὶ ἐν Ποτιδαίᾳ καὶ ἐν ιφιπόλει καὶ ἐπὶ Δηλίῳ, τότε μὲν οὗ ἐκεῖνοι ἔταττον ;νον ὥσπερ καὶ ἄλλος ⟨τις⟩ καὶ ἐκινδύνευον ἀποθανεῖν, τοῦ δὲ θεοῦ τάττοντος, ὡς ἐγὼ ᾠήθην τε καὶ ὑλαβον, φιλοσοφοῦντά με δεῖν ζῆν καὶ ἐξετάζοντα ιτὸν καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνταῦθα δὲ [εἰ] φοβηθεὶς ἢ νατον ἢ ἄλλο ὁτιοῦν πρᾶγμα λίποιμι τὴν τάξιν. δειὰν εἴη, καὶ ὡς ἀληθῶς τότ' ἄν με δικαίως εἰσαγάγοι εἰς δικαστήριον, ὅτι οὐ νομίζω θεοὺς εἶναι ἀπειθῶν ιαντείᾳ καὶ δεδιὼς θάνατον καὶ οἰόμενος σοφὸς εἶναι ὤν. τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὦ Ἀθηναῖοι,

---

om. Mac. | ἀθηναῖοι Br $\overset{\theta}{\alpha}$ in ras. M[1] vel M[2] ἀνὸς A; ἄνδρες Ἀθηι tacite ex Plat. Gesn.[2] p. 95, inde vulg.

1 ἑαυτὸν M[d] Br Plat.: αὐτὸν A; αὑτὸν Gaisford | τάξῃ M[d] A Br onis E, Theodoret. therapeut. p. 326 Gaisf., Eusebius praepar. evang. 10, Marcus Antoninus 7, 45: τάξῃ ἢ Platonis B D F, sed ἢ punctis rit b | 2 ταχθῇ (ut tacite ex Plat. scr. Gesn.[2], inde vulg.) Br: θῆναι M[d] A | δεῖ A Br: δὴ M[d] || 3 μηδὲ θάνατον temere Gesn.[2], vulg. | ἄλλο M[d] A Br Plat.; ἄλλο τι tacite ex Platonis Ald. p. 15 .[2], inde vulg. || 4 οὖν M[d] Br Plat.: γοῦν A | ἐργασμένος A || 5 $\overset{\theta}{\alpha}$ναῖοι Br $\overset{\theta}{\alpha}$ M[d] ἀνὸς A; ἄνδρες Ἀθηναῖοι tacite ex Plat. Gesn.[2], vulg. | 7 δηλίῳ Br Plat., δηλείω M[d], ἠλείω, nisi fuit κλείω A || ; tacite ex Plat. addidit Gesn.[2], inde vulg. || 9 τάττοντος M[d] Br : πράττοντος A || 10 δεῖν ζῆν tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg.: ζῆν M[d] A διαζῆν Br || 11 ἐμαυτον A Plat.: ἑαυτὸν M[d] Br | φοἰς tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg.: εἰ φοβηθεὶς M[d] A Br || 12 ῦν Br Plat.: ὅτουν M[d] ὁτοῦν A | λίποιμι M[d] A Platonis B D: οιμι Br, idem ex Platonis Ald. (Platonis E F) Gesn.[2], inde vulg. | ἂν M[d] A Br: τἂν Plat.; μέντ' ἂν tacite ex Platonis Ald. (Plato-) Gesn.[2], inde vulg. || εἰσαγάγοι Hirschig: εἰσαγαγεῖν M[d] A Br, γοι Plat., unde tacite Gesn.[2], vulg. || 14 ἀπϊθῶν A || 16 v. το τοι usque ad fin. supra leguntur in maiore excerpto III 1, 124 | δε-

οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι, μὴ ὄντα· δοκεῖν γὰρ εἰδέναι ἐστὶν ἃ οὐκ οἶδεν. οἶδε μὲν γὰρ οὐδεὶς τὸν θάνατον οὐδ' εἰ τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ ⟨πάντων⟩ μέγιστον ὂν τῶν ἀγαθῶν· δεδίασι δ' ὡς εὖ εἰδότες ὅτι μέγιστον τῶν κακῶν ἐστί. καὶ τοῦτο πῶς οὐκ ἀμαθία ἐστὶν αὕτη ἡ ἐπονείδιστος, ἡ τοῦ οἴεσθαι εἰδέναι ἃ οὐκ οἶδεν;

51 *Πλάτωνος* (Phaedr. p. 274 A).

Ἀλλὰ καὶ ἐπιχειροῦντα τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ πάσχειν ὅ τι ἂν ξυμβῇ τῳ παθεῖν.

52 *Ἀλεξάνδρου.*

Ἐν Ἰλίῳ θύοντι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔφη ὁ ἱερεὺς δεῖξαι τὴν Πάριδος λύραν· ὃ δὲ 'τὴν Ἀχιλλέως' εἶπεν 'εἰ ἔχεις, δεῖξον, καὶ πρό γε τῆς λύρας τὴν μελίαν'.

53 *Κορίσκου.*

Κορίσκος εὖ μάλα γέρων ὢν ὡς ἀπό τινος χαλεπῆς ἀρρωστίας ἀνερράισεν 'ἄπαγε' ἔφη 'ὡς ἀηδῶς ἀνέστροφα,

---

δοικέναι Mac. | *ὦ Ἀθηναῖοι* Br *ω* (θ) M[d] *ἄνθρωπον* A Mac.: *ὦ ἄνδρες* III 1, 124, Plat., ex Platone Gesn.², vulg.; liber Stobaei praebuerit *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*

1 *μη* A Mac., III 1, 124, Plat.: *οὐκ* M[d] Br ‖ 2 v. *οἶδε μὲν* — 7 *οὐκ οἶδεν* temere om. Gesn.², inde vulg. primus supplevit ex A Gaisford ‖ 3 *πάντων* (quod exciderit post *ἀνωι*) addidi ex III 1, 124, Plat. ‖ 4 *ὧν* (ὃν) Mac. ‖ 5 *καὶ τοῦτο πῶς* M[d] A Br, III 1, 124, Plat., *καίτοι πῶς* Eusebius ‖ 6 *αὐτη* (ὅ) M[d], III 1, 124, Plat.: *αὐτὴ* A Br, *αὕτη κτἑ.* om. Mac. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 76 Mein.) ‖ 9 *ἐπιχειροῦντα* M[d] A: *ἐπιχειροῦντί τοι* libri Plat.; *ἐπιχειρεῖν* temere Gesn.² p. 90, inde vulg.; malim *ἐπιχειροῦντι* ‖ 10 *τῷ* (*τῶ* M[d]) post *ξυμβῇ* collocant M[d] A, ante *ξυμβῇ* libri Plat.; v. *τῳ παθεῖν* temere om. Gesn.², inde vulg. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A. cf. Plut. vit. Alex. p. 672 C, de Alex. fort. p. 331 D, Aelian. v. h. IX 38 qui et cum Stobaeo discrepant et inter se ipsi ‖ 12 *τῷ Ἀλεξ.* A: *Ἀλεξ.* M[d] ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 52 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 7, 50 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 7, 76 Mein.). iteratur Maxim. c. 4 p. 187 Rib. (*Corisci*) ‖ 17 *ἀνέρρωσεν* libri: corr. Buecheler; 'rectius *ἀνερρώσθη*' monuerat Meineke v. IV p. LVII

[redacted]

ἤδη πολὺ τῆς ὁδοῦ προκεκοφὼς ἣν δεῖ πάντως πορευθῆναι'.

54 *Κλεάνθους.*

Κλεάνθης ὑπὸ γλώττης ἕλκους αὐτῷ γενομένου τὴν τροφὴν οὐκ ἐδύνατο παραπέμπειν· ὡς δὲ ῥᾷον ἔσχε, καὶ ὁ ἰατρὸς αὐτῷ τροφὴν προσήγαγεν 'σὺ δέ με' ἔφη 'βούλει ἤδη τὸ πλέον τῆς ὁδοῦ κατανύσαντα ἀναστρέφειν, εἶτα πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς τὴν αὐτὴν ἔρχεσθαι;' καὶ ἐξῆλθεν τοῦ βίου.

55 *Κλειτομάχου.*

Κλειτόμαχος νοσήσας καὶ ληθάργῳ περιπεσὼν ὡς ἀνένηψεν 'οὐδέν με' ἔφη 'ἐξαπατήσει ἡ φιλοζωία', καὶ ἐξήγαγεν ἑαυτὸν τοῦ βίου.

56 *Σωκράτους.*

Σωκράτους φεύγοντος τὴν δίκην, Λυσίας λόγον τινὰ συγγράψας ἦλθεν αὐτῷ κομίζων καὶ ἐκέλευε χρήσασθαι· τοῦ δὲ Λυσίου εἰπόντος καὶ μὴν κάλλιστον αὐτὸν εἶναι· 'καὶ τὰ ῥόδα' ἔφη 'κάλλιστά ἐστιν', ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. 'τεθνήξῃ τοίνυν' ἔφη ὁ Λυσίας 'εἰ μὴ οὕτως ἀπολογήσῃ'· ὁ δὲ 'οὐ γάρ' ἔφη 'κἂν μὴ νῦν, πάντως τεθνήξομαι;'

57 *Ἐρασιστράτου.*

Ἐρασίστρατος ὁ Κῷος ἤδη γηραιὸς ὢν ἕλκος ἐπὶ τοῦ

---

3 ecl. cum lemm. hab. M A Br. cf. Laert. VII 176 Lucian. macrob. 19 ‖ 4 *ἕλκους* M[d] Br: *ἕλκος* A | *γενομένου* M[d] Br: *γινομένου* A ‖ 5 *ἐδύνατο* M[d] A Br sed *ε* in ras. M[1]; fort. *ἠδύνατο* ‖ 6 *προσήγαγε* ut mox *ἐξῆλθε* (sic) Br | *προσήνεγκεν* mavult Cobet mnemos. IX p. 112 ‖ 8 *ἔρχεσθαι* ci. Gesn.[2] p. 90 mrg: *ἄρχεσθαι* M[d] A Br, fallitur Gaisford ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate omisso Br. iteratur corp. Par. 195 (*Δημοκρίτου* de quo vide quae dixi p. 317 adn. 7), cf. Freudenthal mus. Rh. XXXV p. 429 ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A. cf. Laert. II 40 sq. ‖ 19 *αὐτῷ* libri ‖ 20 *οὐ γὰρ* A: *ἡ γὰρ* M[d]; *εἰ γὰρ* proposuit Gesn.[3] p. 90 mrg | *κἂν* A: *καὶ* M[d]; '*εἰ γάρ*' *ἔφη* '*καὶ μὴ νῦν, πάντως τεθνήξομαι*' Gaisford et Meineke ‖ 22 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 56), sine lemm. Br (post ecl. 7, 55, sed om. 56) ‖ 23 *Κῷος* Wyttenbach: *Χῖος* vel *Χίος* libri

ποδὸς δυσίατον ἔχων 'εὖ γε' εἶπεν 'ὅτι τῆς πατρίδος ὑπομιμνήσκομαι', καὶ κώνειον πιὼν κατέστρεψεν.

58 (7, 81 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας* (p. 25—26 init. 27).

Θαυμαστὸν ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι ὅπως ποτὲ ὑμῖν ἐφάνη τοῦ θανάτου ἔργον ἄξιον ἐμοὶ εἰργασμένον. ἀλλ' οὐδὲ μέντοι ὅτι ἀδίκως ἀποθνήσκω, διὰ τοῦτο μεῖον φρονητέον· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀλλὰ τοῖς καταγνοῦσι τοῦτο αἰσχρόν ἐστιν. Εἰπὼν δὴ ταῦτα μάλα ὁμολογουμένως τοῖς εἰρημένοις ἀπῄει καὶ ὄμματι καὶ σχήματι καὶ βαδίσματι φαιδρός. ὡς δὲ ᾔσθετο ἄρα τοὺς παρεπομένους δακρύοντας, τί τοῦτο; εἰπεῖν αὐτόν, ἦ ἄρτι δακρύετε; οὐ γὰρ πάλαι ἴστε, ὅτι ἐξ ὅτουπερ ἐγενόμην, κατεψηφισμένος ἦν μου ὑπὸ τῆς φύσεως θάνατος;

---

3 ecl. cum lemm. hab. M A ‖ 5 *ὥστε* ante *θαυμ.* temere ex Xenophonte addidit Gesn.² p. 96, inde vulg. | *εἶναι* om. A | *ὅπως* M^d A Xenophontis cod. Vat. 1950: *ὅπου* Xenophontis cod. Vat. 1335, e Xen. tacite Gesn.² vulg. | *ὑμῖν ἐφάνη* M^d A: *ἐφάνη ὑμῖν* tacite e Xenophonte Gesn.², inde vulg. ‖ 6 *τοῦ* M^d A Xenophontis Vat. 1950: *τὸ τοῦ* Xenophontis Vat. 1335, e Xen. Gesn.², vulg. | *ἄξιον ἐμοὶ εἰργασμένον* M^d A: *ἐμοὶ ἄξιον* (om. *εἰργασμένον*) Xenophontis libri, e Xen. tacite Gesn.², inde vulg. ‖ 8 *φρονητέον· οὐ* tacite e Xenophonte Gesn.², inde vulg.: *φρο οὔτε* ut videtur M^d *φρονητέον οὔτε* A ‖ 9 quae post *αἰσχρόν ἐστι* habet apologiae auctor *παραμυθεῖται δέ τι* (*δ' ἔτι* Gesn.²) *καὶ Παλαμήδης ὁ παραπλησίως ἐμοὶ τελευτήσας· ἔτι γὰρ καὶ νῦν πολὺ καλλίους ὕμνους παρέχεται Ὀδυσσέως τοῦ ἀδίκως ἀποκτείναντος αὐτόν· οἶδ' ὅτι καὶ ἐμοὶ μαρτυρήσεται ὑπό τε τοῦ ἐπιόντος καὶ ὑπὸ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου ὅτι ἠδίκησα μὲν οὐδένα πώποτε οὐδὲ πονηρότερον ἐποίησα, εὐεργέτουν δὲ τοὺς ἐμοὶ διαλεγομένους προῖκα διδάσκων ὅτι ἐδυνάμην ἀγαθόν* om. M^d A: temere haec ex Xenophonte addidit Gesn.², vulgatam retinuerunt Gaisford et Meineke | *δὴ* M^d A: *δὲ* tacite e Xen. Gesn.², inde vulg. | *δὴ* post *ὁμολ.* tacite e Xen. addidit Gesn.², inde vulg. ‖ 10 *ὄμματι καὶ σχήματι* M^d A: *ὄμμασι καὶ σχήμασι* tacite e Xenophonte Gesn.², inde vulg. ‖ 12 *εἰπεῖν* sed *εῖν* e corr. M^d | *ἦ* H. Stephanus | *δακρύετε* sed *ε* posterius e corr. M^d ‖ 13 *ᾖστε* mavult Cobet | *ὅτι* om. Xenophontis libri | *ἐξ ὅτουπερ ἐγενόμην* tacite e Xenophonte Gesn.², inde vulg.: *ἐξότου παρεγενόμην* M^d A ‖ 14 *θάνατος* M^d A: *ὁ θάνατος* Xenophontis

(7, 58 Mein.) Ἡροδότου ἱστορίας ζ′ (VII 102).
Λέγει Δημάρατος τάδε· ʽἐπειδὴ ἀληθείῃ διαχρήσα-
πάντως κελεύεις ταῦτα λέγοντα τὰ μὴ ψευδόμενός
'στερον ὑπὸ σεῦ ἁλώσεται, τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν
κοτε σύντροφος σύνεστιν, ἀρετὴ δὲ ἔπακτός ἐστιν,
ιε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ· τῇ δια-
ιένῃ ⟨ἡ⟩ Ἑλλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν
ισύνην᾽.

(7, 59 Mein.) Φιλίππου.
Φίλιππος ἦλθεν ἐπὶ Λακεδαίμονα καὶ προσστρατο-
ύσας, ἔπεμψεν ἀπειλῶν πολλὰ καὶ χαλεπά, ἣν μὴ
ι τὰ προστασσόμενα· τῶν δὲ Λακεδαιμονίων τις
ιας τῶν ἀπειλῶν χάριν αὐτῷ ἔφη εἰδέναι, ὅτι οὐ
ι ὃ ἐπὶ τοῖς μαχομένοις ἐστὶν ἀποθανεῖν.

(7, 60 Mein.) Πύρρου.
Ἰύρρου ἐπιστρατεύσαντος Λακεδαιμονίοις καὶ πολλὰ
οῦντος, Δερκυλλίδας εἷς τῶν γερόντων ἀναστὰς ἐν
ιλησίᾳ εἶπεν ʽεἰ μὲν θεός ἐστιν ὁ ἀπειλῶν, μὴ φο-

---

35 m. sec., e Xenophonte Gesn.², vulg. post θάνατος e Xeno- Socrateae orationis clausulam temere invexit Gesn.², omittunt rulgatam sequuntur Gaisford et Meineke

ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 81 Mein.) ‖ 2 Λέγει ιτος τάδε· M[d] A: ὡς δὲ ταῦτα ἤκουσε Δημάρητος, ἔλεγε τάδε ἐπειδὴ M[d] A: βασιλεῦ, ἐπειδὴ Her. | διαχρήσασθαι M[d] Her.: ιασθαι A, χρήσασθαι Herodoti PR ‖ 3 πάντως M[d] A Hero- ΒC: πάντως με Her. PR | τὰ μὴ A Her.: μὴ M[d] ‖ 4 σεῦ A ε M[d] ‖ 5 κοτε om. Her. ABC | σύνεστιν M[d] A, Her. R: ἐστὶ ι διαχρεωμένη M[d] A Her.: διαχρεομένη Her. P, Gesn.² p. 90, inde 7 ἡ addidi ex Her. | τε om. Her. PR ‖ 9 ecl. cum lemm. A. ex alio fonte Ps.-Plut. apophth. Lac. p. 219 E ‖ 10 προσ- πεδεύσας Halm lect. Stob. p. 24: προστρατοπεδεύσας M[d] προ- ύσας A ‖ 11 ἢν Meineke: εἰ M[d] A ‖ 12 δὲ A: δη M[d] ‖ 14 ὁ ε vulg. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 59 Mein.) ιrys. (post ecl. 7, 53). iteratur Maxim. c. 4 p. 187 Rib. (Pyrrhus). lo concepta legitur narratiuncula Ps.-Plut. apophth. Lac. p. 219 F; . Pyrr. c. 26 extr. ‖ 17 δερκυλλίδης compend. A

γὰρ [illegible] εἰπεῖν τις αὐτοῖς ἐξελομεν δουλείας.

63 (7, 62 Mein.) Ἐκ τῶν Πλουτάρχου διηγήσεω parall. min. p. 305 B).

Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς μετὰ τριάκοντα δων ἐν Μαραθῶνι ἐστρατοπεδεύσατο. Ἀθηναῖοι

---

1 *ἀδικοῖμεν*] *ῦ* in ras. M[2] | *ἔστι* post *ἄνθρωπος* add. A cum lemm. *σερίνου* (*ἄμμωνος*) hab. M A ‖ 6 *παραγράμμως* corr. A[2] *γραμμως* M[d] ‖ 7 *δὲ* A: *δὴ* M[d], inde vulg. ‖ 8 *τοὺς θεω* *τῶν θεωρῶν* A ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A. iteratur c 596 Elt. (*ἐκ τῶν Πλουτάρχου διηγήσεων*). ex parallelis descri lliasta Aristidis t. III p. 126 sq. Dind. Plutarchi q. d. parallela min raro excerpsit Stobaeus, sed hoc uno loco (quo usus est Herc de fluv. praef. p. 32) commemorat nomen Plutarchi, cum ic doctrinae opinor ostentandae gratia citarit libros quos falsar gitaverat ficticios. vide Valckenaer in Herodot. VI 14. ceteru his eclogis ascivi Plutarchi vulgatam, cui quanto praestar Ioannis excerpta luculenter exposuit Hercher l. c. p. 11 sqq. | ρεῖος ὁ περσῶν βασιλεὺς M[d] A corp. Par.: *Δάτης* (l. *Δᾶτις* σῶν σατράπης Gesn.[2] p. 91 mrg ex Plutarcho ‖ 14 *ἐν M* ἐστρατοπεδεύσατο M[d] A corp. Par.: *εἰς Μαραθῶνα παραγ* [illegible]

λίους ἔπεμψαν στρατηγοὺς αὐτοῖς δόντες Πολύζηλον Καλλίμαχον Κυνέγειρον Μιλτιάδην· συμβληθείσης δὲ τῆς παρατάξεως, Πολύζηλος μὲν ὑπεράνθρωπον φαντασίαν θεασάμενος τὴν ὅρασιν ἀπέβαλεν καὶ τυφλὸς ὢν ἀνεῖλε τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ· Καλλίμαχος δὲ πολλοῖς περιπεπαρμένος δόρασιν καὶ νεκρὸς ἐστάθη· Κυνέγειρος δὲ Περσικὴν ἀναγομένην ναῦν κατέχων ἐχειροκοπήθη. ὅθεν καὶ εἰς αὐτοὺς ὑπὸ Παντελέου τοιάδε γεγράφθαι λέγεται·

ὦ κενεοῦ καμάτοιο καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο,
ἡμετέρῳ βασιλῆι τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς;
βάλλομεν, οὐ πίπτουσι· τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται.
μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
αἱματόεις ἕστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκών.
δένδρον δ' ὡς ἕστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ῥίζαις,
κοὐκ ἐθέλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθι νηῶν.

---

1 *στρατηγοὺς αὐτοῖς δόντες* M[d] A *ἐπιστήσαντες αὐτοῖς στρατηγοὺς* schol. Ar. ‖ 2 *κυνέγειρον* M[d] corp. Par. *κυναίγειρον* A, schol. Ar., Plut. vulg. | post *Μιλτιάδην* quod addit schol. Ar. *καὶ ἑτέρους ξξ* ignorat etiam Plut. vulg. | *συμβληθείσης* M[d] A corp. Par. Plut. vulg. ...νομένης schol. Ar.; vide Hercher l. s. c. § 1 n. 51 ‖ 3 *πολύζηλον* ...[1] | *ὑπὲρ ἄνθρωπον* libri: corr. Bernardakis ‖ 5 *μὲν* compend. pro *μ'* (i. e. *τεσσαράκοντα*) A | de Callimacho et Cynegiro inverso ordine re...t schol. Arist., cum Stob. consentit Plut. vulg. | *περιπεπαρμένος* ...ρασιν M[d] A corp. Par. Plut. vulg.: *πεπαρμένος βέλεσι* schol. Ar. ‖ *ἐστάθη* M[d] A corp. Par. Plut. vulg.: *ἵστατο* schol. Ar. | in *κυνέγ.* et *κυναίγ.* discrepant ut supra ‖ 7 *ἀναγομένην* dedi ex Plut.: *ἀγομένην* A corp. Par. schol. Ar. | *κατέχων* M[d]A corp. Par.: *κατασχὼν* Plut. vulg. schol. Ar. | post *ἐχειρ.* addit *εἶτα πάλιν κατασχὼν τοῖς ὀδοῦσιν ἀφῃρέθη* ...ν *κεφαλήν* schol. Ar. | *ὅθεν κτἑ.* om. Plut. vulg. ‖ 8 *ὑπο παντελείου* A: ...ντελέου M *Παντελείου* corp. Par.; *παντελέου* Gesn.[2], inde vulg. ‖ 9 ...ρίκτου corp. Par. | *πολέμοιο* A: *πολεμῖο* M[d] *πολέμου* corp. Par. ‖ 10 ...σιλῆι, sed *η* e corr. M[d] ‖ 12 *βάλομεν* corp. Par. ‖ 13 *μόνος* corp. Par. | *μέσσῳ* tacite Gesn.[2], inde vulg. cf. anth. Pal. II p. 607 Duebn.: ...σῳ M[d] *μέσῳ* (σ supra) corr. A[1] vocabulum om. corp. Par. ‖ 14 *ἄρεος* M[d] corp. Par.: *ἄρεως* A ‖ 15 *σιδηρείαις* M[d]: *σιδηρέαις* A *σιδηραίαις* corp. Par. | ...ι pro *ὑπὸ* ci. Meineke | 'puto *ῥιπαῖς*: *mordaci velut icta ferro pinus* ...or.' Buecheler ‖ 16 *κοὐκ ἐθέλει* M[d] corp. Par.: *κοὺ θέλει* A

λῦε, κυβερνῆτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.

64 (7, 63 Mein.) *Ἀγαθαρχίδου Σαμίου ἐν δ' Περσικῶν* (Plut. parall. min. p. 305 D).

Ξέρξης μετὰ πεντακοσίων μυριάδων Ἀρτεμισίῳ προσορμίσας πόλεμον τοῖς ἐγχωρίοις κατήγγειλεν. Ἀθηναῖοι δὲ συγκεχυμένοι κατάσκοπον ἔπεμψαν Ἀγησίλαον τὸν Θεμιστοκλέους ἀδελφόν, καίπερ Νεοκλέους τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὄναρ ἑωρακότος ἀμφοτέρας ἀποβεβληκέναι τὰς χεῖρας. παραγενόμενος δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς πλῆθος τῶν βαρβάρων ἐν σχήματι Περσικῷ Μαρδόνιον ἕνα τῶν σωματοφυλάκων ἀνεῖλεν, ὑπολαβὼν Ξέρξην ὑπάρχειν. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν δορυφόρων πρὸς τὸν βασιλέα δέσμιος ἤχθη. βουθυτεῖν δὲ τοῦ προειρημένου μέλλοντος ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἡλίου τὴν δεξιὰν ἐπέθηκε χεῖρα καὶ ἀστένακτος ὑπομείνας τὴν ἀνάγκην τῶν βασάνων ἠλευθερώθη καὶ τῶν δεσμῶν εἰπών 'τοιοῦτοι πάντες ἐσμὲν Ἀθηναῖοι· εἰ δ' ἀπιστεῖς, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπιθήσω'. φοβηθεὶς δ' ὁ Ξέρξης φρουρεῖσθαι τὸν Ἀγησίλαον προσέταξεν.

65 (7, 64 Mein.) *Ἀριστείδου ἐν τῷ γ' Περσικῶν* (Plut. parall. min. p. 306 C).

---

1 *νέκοιος* corp. Par. | *προφύγωμεν* sed *ν* ex corr. M[d] | 2 ecl. cum lemm. hab. M A: Agatharchidis nomen om. pinacogr. Photii: vide Elter p. 59 et 38. *Ἀγαθαρχίδου* Gaisford coll. Plut.: *ἀγαθαργίδου* M[d] *ἀγαθαργίδας* compend. A | *δ̄* M[d] A *β'* Plutarchi vulg. | 4 *ἀρτεμησίῳ* M[d] 6 *Ἀγησίλαον* Plut.: *ἡγησίλαον* M[d] A; cf. Valckenaer ad Herodot. VIII 22 | 8 *αὐτοῦ* M[d] Plut.: *αὐτῶν* A | *ἀποβεβληκέναι* A: *ἀποβεβηκέναι* M[d]: *ἀποβεβληκότα* Gesn.[2] p. 91 mrg ex Plut. | 10 *Μαρδόνιον* M[d] A | 11 *ὑπάρχειν* M[d] A: *εἶναι* Plutarchi vulg., vide Hercheri praef. ad Plut. de fluv. § 1 adn. 53 | 13 *δὲ τοῦ* tacite ex Plut. Gesn.[2], inde vulg.: *δὲ αὐτοῦ* M[d] A | *προειρημένου* tacite ex Plut. Gesn.[2], inde vulg.: *προηρημένου*, prius *η* e corr. M[d] *προχρημένου* A | *καὶ* ante *μέλλ.* add. A | 14 *χεῖραν* M[d] | 15 *ἠλευθερώθη* A Plut.: *ἐλευθερώθη* M[d] | 16 *καὶ τῶν δεσμῶν* M[d] A *τῶν δεσμῶν* tacite e Plut. Gesn.[2], inde vulg. | 20 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 63 Mein.) Br (post ecl. 7, 57 Mein.): *ἐν τῷ γ' Περσικῶν* om. Br. *ἐν τῷ γ̄* M[d] A: *ἐν πρώτῳ* Plutarchi vulg. | *Περσικῶν* M[d] A Plut.: *τῶν Π.* temere Gaisford. vide Wyttenbach ad Plut. l. c.

ν μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα
Λακεδαιμόνιοι τριακοσίους εἰς Θερμοπύλας
ϛρατηγὸν αὐτοῖς δόντες Λεωνίδαν. οὗτος τὸ
ν θεασάμενος τῶν πολεμίων πλῆθος εὐωχου-
ε τοῖς συμμάχοις ʻοὕτως ἀριστᾶτε, ὦ τρια-
ἐν ᾅδου δειπνήσοντες᾽. ἐπιφανέντων οὖν
ρων Λεωνίδας πολλοῖς περιπεπαρμένος δό-
ὁρμῆς ἐπὶ Ξέρξην ἠνέχθη καὶ περιελόμενος
ιάδημα πρὸ τῶν τραυμάτων κατέσχε καὶ αἱ-
; ἐξέπνευσεν. ἀνατεμὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ
ου τὸ στῆθος εὗρεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν τριχῶν

Mein.) Καλλισθένους ἐν δευτέρῳ Μεταμορ-
φώσεων (Plut. parall. min. p. 306 E).
Κελαινάς, πόλιν τῆς Φρυγίας, διὰ μῆνιν Ἰδαίου
: μεθ᾽ ὕδατος γενόμενον πολλὰς οἰκίας αὐτάν-
τὸν βυθὸν καθείλκυσε. τοῦ δὲ δήμου κινδυ-
Μίδας ὁ βασιλεὺς χρησμὸν ἔλαβε, συνελεύσεσθαι
ὰν εἰς τὸ βάραθρον βάλῃ τὸ τιμιώτατον ἐν
βίῳ. τῶν δὲ Κελαινιτῶν χρυσόν τε καὶ ἄρ-
:ὸν κόσμον τῶν γυναικῶν εἰς τὸ χάσμα ῥιψάν-
:ηδ᾽ οὕτω τοῦ κακοῦ λήξαντος, Ἀγχοῦρος ὁ
λογισάμενος μηδὲν εἶναι τιμιώτερον ἐν βίῳ

ϑαν M^d A Br: -δην tacite Gesn.², inde vulg. ‖ 5. 6 ʻοὔ-
ήσοντες᾽ testimonia effati collegit Sternbach ad gnomol.
ıemoria labitur cum *etiam apud Herodotum esse* putat
suasor. II p. 17, 20 Kiessl. | οὕτως M^d Br Plut.: οὗτος
corr. A² | ὦ τριακόσιοι om. Br ‖ 6 ʻdebuit certe ἐπι-
eccheler ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 64
(post ecl. 5, 135 Mein.); Καλλισθένης pro -ους Tr. hunc
; pinacographus Photii, non 7, 65 Mein. ut notavit Elter
r. ut solet conspirat Apost. cent. I 58ᵇ ‖ 15 ἰδαίου A
‖ 17 καθείλκυσε (-σεν M^d) M^d A Tr.: καθείλκυσι opera-
93. inde vulg. ‖ 22 οὕτως A | λήξαντος A: λήγοντος
ῦρος A ἀγχοῦρας M^d: αἰγιστέος Tr., inde vulg.; ἄγχου-
ı mrg ex Plut.

ψυχῆς ἀνθρωπίνης, δοὺς περιπλοκὰς τῷ γεννήσαντι καὶ ἀποταξάμενος τῇ γυναικὶ Τιμοθέᾳ, μεθ' ὁρμῆς ἔφιππος εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη. τῆς δὲ γῆς εἰς τὴν φυσικὴν ἁρμονίαν συνελθούσης, Μίδας βωμὸν ἱδρύσατο Διὸς Ἰδαίου, ὃν χρύσεον ἐποίησε ταῖς χερσὶν ἀψάμενος. οὗτος ὁ βωμὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἐν ᾧ τὸ χάσμα συνέβη γενέσθαι, λίθινος γίνεται· τῆς δ' ὡρισμένης προθεσμίας παρελθούσης, χρύσεος ὁρᾶται.

67 (7, 65 Mein.) Καλλισθένους ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν (Plut. parall. min. p. 307 D).

Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς δύο καὶ τριάκοντα Χαλκιδικὰς πόλεις τοῖς ἰδίοις ὑποτάξας σκήπτροις, Μεθωναίους καὶ Ὀλυνθίους λεηλατεῖν ἤρξατο. γενόμενος δὲ κατὰ γέφυραν ποταμοῦ Σάρδωνος καὶ εἰς τὸ πέραν διαβῆναι βιαζόμενος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Ὀλυνθίων ἐπεσχέθη. τοξότης δέ τις, Ἀστὴρ τοὔνομα, τόξον ἐντείνας ἐτύφλωσε τὸν Φίλιππον εἰπών·

Ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος.

ἀποβαλὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν ὀφθαλμὸν εἰς τὸν ποταμὸν ἑαυτὸν ἔρριψε καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους διανηξάμενος τὸν κίνδυνον ἐξέφυγεν.

67 (7, 66 Mein.) Σωστράτου ἐν δευτέρῳ Θρᾳκικῶν (Plut. parall. min. p. 310 A).

---

1 ἀνθρωπίνης M[d] A Plut.: ἀναποδήσας (ἀναπηδ- Apost.) καὶ Tr.; ἀνθρωπίνης, ἀναπηδήσας καὶ tacite scr. Gesn.[2] (inde vulg.), non recte: ἀναπηδήσας finxerit interpolator compendio vocis ἀνθρωπίνης male intellecto ‖ 3 τῆς δὲ γῆς usque ad fin. om. Tr. ‖ 5 ἰδαίου A Plut.: ἰουδαίου M[d] ‖ 6 τὸν καιρὸν M[d] Plut.: τὸν //// καιρὸν A, quid fuerit nescio ‖ 7 προθεσμίας, sed μίας e corr. M[1d] ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 69 Mein.). cf. Wyttenbach ad Plut. l. c. ‖ 12 χαλκηδικὰς M[d] ‖ 14 σάρδωνος M[d] A: σανδάνου Gesn.[2] p. 92 mrg e Plut. ‖ 16 ἐπεσχέθη M[d] κατεσχέθη (ἐπ supra κατ) A, fort. A[1] | τοὔνομα] vid. Hercheri praef. ad Plut. de fluv. § 1 n. 52 ‖ 20 διανηξάμενος M[d]: διανοιξάμενος A ‖ 22 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 7, 65 Mein.) Br (post ecl. 7, 64 Mein.); σωστράτου nec plura Br. Σώστρατος pinacographus Photii p. 61 Elt. Σωκράτης Plut. Σωκράτου Gaisfordi ed. Lips., remansit apud Meinekium nuperque imposuit Wagnero Herm. XXVII p. 140

Ἀθηναῖοι πρὸς Θρᾷκας πόλεμον ἔχοντες στρατηγὸν ιροτόνησαν Κόδρον. οὗτος ἀκούσας ὅτι χρησμὸν εἰλή- σιν οἱ πολέμιοι ἐγκρατεῖς γενήσεσθαι τῆς νίκης αὐ- ῆς, ἐὰν τοῦ στρατηγοῦ φείσωνται τῶν Ἀθηναίων, ἐν ντόμου σχήματι συνέβαλε μάχην μετά τινων Θρᾳκῶν ιζομένων καὶ τῷ δρεπάνῳ καιρίως ἐξ αὐτῶν ἕνα ήξας ἀνεῖλεν· οἱ δὲ λοιποὶ τὴν περίστασιν τοῦ στρα- γήματος μὴ γινώσκοντες ἀπέκτειναν τὸν Κόδρον θέ- ντα· συμβαλόντες δὲ τὸν πόλεμον Ἀθηναῖοι τῆς νίκης κρατεῖς ἐγένοντο.

68 (7, 67 Mein.) *Ἐκ τῶν Θησέως* (fragm. hist. gr. ed. Mueller. IV p. 519 fr. 3).

Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι περὶ χωρίου Θυρέας ἐν θορίῳ κειμένης μέχρι μέν τινος ὅλοις τοῖς στρατεύ- σι παρετάσσοντο πρὸς ἀλλήλους, τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς ιλέξαι παρ' ἑκατέρων τριακοσίους, κἀκείνων μαχεσα- ένων τοῖς κρατήσασιν διαφέρειν τὸ χωρίον· οὗπερ γενο- ένου, Ὀθρυάδης Λακεδαιμόνιος στρατιώτης πολλοὺς ποκτείνας καὶ πολλὰ τετρωμένος ἔκειτο μεταξὺ τῶν νηρημένων Λακεδαιμονίων μόνος περιλειφθείς, Ἀρ- είων δὲ δύο Ἀλκήνωρ καὶ Χρόμιος· ὧν ἀπελθόντων ἐς Ἄργος ἀπαγγεῖλαι τὴν νίκην, Ὀθρυάδης πολλοὺς σκυ- εύσας τῶν πολεμίων τρόπαιον ἔστησε καὶ χρησάμενος

---

3 *τῆς* om. A ‖ 6 *καιρίως* (ut tacite scr. Gesn.[2] p. 92, inde vulg.) : *κυρίως* M[d] ‖ 9 *συμβαλόντες* (ut tacite Gesn.[2], inde vulg.) A: *συμ- αλλόντες* M[d] ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A. lemma repperit pinaco- raphus Photii p. 60 Elt. *Χρύσερμος ἐν τρίτῳ Πελοποννησιακῶν* Plut. rall. min. p. 306 A cf. Herodot. I 82 ‖ 13 *Μακεδαιμόνιοι, Μ* rubr. M[d] | υρέας Meineke: *θυραίας* M[d] A; *Θυρεάτιδος* Gesn.[2] p. 92 mrg ex Plut. i *ὑπὲρ Θυρεάτιδος χώρας* ‖ 15 *τέλος δ'* Meineke ‖ 18 *λακεδαιμόνιος αρτιώτης* tamquam glossema secluserim; *Λακεδαιμονίων στρατηγὸς* ce Plutarcho ci. Barth, non recte ‖ 19 *τετρωμένος* A: *τετρωμένας* ‖ 21 *Ἀλκήνωρ καὶ Χρόμιος* Wesseling ex Herodoto: *ἀλκήνορος καὶ αμίου* M[d] A; *Ἀγήνωρ καὶ Χρόμιος* ex Plut. Gesn.[2] p. 92 mrg. gene- rum servandum putat Buecheler ‖ 22 *ὀθρυάδης* hic et 18 M[d] | *συλεύ- ς* corr. A[2] ‖ 23 *χρησάμενος* A: *χρισάμενος* M[d]

τῷ τῶν τραυμάτων αἵματι ἐπέγραψεν ‛Λακεδαιμόνιοι κατ᾽ Ἀργείων᾽, καὶ τοῦτο πράξας ἀπέθανεν.

69 (7, 70 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Λακεδαίμονα διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν κηρύκων τῶν ἀπεσταλέντων παρὰ Ξέρξου αἰτοῦντος γῆν καὶ ὕδωρ ὥσπερ ἀπαρχὰς δουλείας, χρησμὸς ἐδόθη, ἀπαλλαγήσεσθαι αὐτούς, εἴ γέ τινες ἕλοιντο Λακεδαιμονίων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀναιρεθῆναι. τότε Βοῦλις καὶ Σπερθίης ἀφικόμενοι πρὸς βασιλέα ἠξίουν ἀναιρεθῆναι· ὁ δὲ θαυμάσας αὐτῶν τὴν ἀρετὴν ἐπανιέναι προσέταξεν.

70 (7, 68 Mein.) *Ἐκ τῆς Φαλάριδος ἐπιστολῆς πρὸς Περισθένην* (epistologr. gr. LXXII p. 427 sq. Herch.).

Τὴν Εὐβούλου καὶ τὴν Ἀριστοφῶντος γυναῖκα τῶν ἐπιβουλευσάντων μοι ἔπεμψας ὡς ἀπολουμένας· πάντως που θαυμάζεις ὅτι ὑφήρηκα τῆς ὀργῆς. εἰ δὲ πύθοιο τὴν αἰτίαν, ὅτι δι᾽ εὐγενείας ὑπερβάλλουσαν ἀπόκρισιν

---

3 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 67 Mein.) Tr. p. 3 (post ecl. 7, 69 Mein.); *τοῦ αὐτοῦ* MA: *Ἐκ τοῦ θησεως* Tr., inde vulg. rem inde ab Herodoto VII 134 narrant aut memorant multi, infra Serenus flor. 39, 27 Mein., ubi vide ‖ 5 *ἀποσταλέντων* M[d] A: *ἀπεσταλμένων* Tr., inde vulg. ‖ 6 *δουλείας* M[d]A: *λείας* Tr., inde vulg. ‖ 7 *ἀπαλλαγήσεσθαι* M[d]A: *ἀπαλλαχθήσεσθαι* Tr. | *αὐτοῦ* mavult Wachsmuth ‖ 8 *Βοῦλις* Herod.: *βούλης* M[d] A Tr. ‖ 9 *Σπερθίης* Herod.: *σπέρχης* M[d] A Tr. | *προς* M[d] A: *εἰς* Tr., inde vulg.; *ὡς* proposuit cod. Par. 1985 manu sec. teste Gaisfordo, fortasse recte: cf. flor. 39, 27 Mein. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 70 Mein.) ‖ 14 *Ἀριστοφῶντος* Hercher: *ἀριστοφάντου* M[d] A *ἀριφάντου* libri Phal. | *τῶν ἐπιβουλευσάντων* M[d] Phal.: *ἐπιβουλευσάντων* A ‖ 15 *ἐπιβουλευσάντων μοι ἔπεμψας ὡς ἀπολουμένας· πάντως* (*καὶ πάντως* ex Phal. Gesn.[2] p. 92, inde vulg.) M[d] A: *ἐπιβουλευσάντων μοι, Περίσθενες, ἃς ἑλὼν αἰχμαλώτους ἔπεμψας ὡς ἀπολουμένας πρός με, σφόδρα σπουδάσας τὸ πρῶτον ἀνελεῖν σέσωκα. καὶ πάντως* Phal.; post *ἀπολουμένας* lacunam indicavit Meineke, debuit etiam post *ἐπιβουλευσάντων μοι*, nisi clausula eclogae comparata probabilius esset leviter rem egisse ipsum eclogarium ‖ 16 *ὑφῄρηκα* M[d] A Phal.: *ὑφῆκα* recte Valckenaer *εἰ δὲ* M[d] A: *εἰ δὲ καὶ* tacite ex Phal. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 17 *δη* pro *δι᾽* (*δι* M[d]) oscitanter Gesn.[2], inde vulg. | *ὑπερ-*

[redacted]

ὐδὲν πρὸς ἐμοῦ πεπόνθασι, ⟨μᾶλλον ἂν ἔτι θαυμάσειας·⟩ ἐρωτώμεναι γὰρ παρ' ἐμοῦ τὴν ἐπιβουλὴν εἰ συνήδεσαν τοῖς ἀνδράσιν, οὐ μόνον ἔφασαν, ἀλλὰ καὶ συνορμῆσαι τυραννοκτονεῖν. 'ἀντὶ ποίας ἀδικίας;' εἰπόντος μου 'ἰδίας μὲν οὐδεμιᾶς, τῆς δὲ κοινῆς' ἀπεκρίναντο· κοινὴν γὰρ ἀδικίαν εἶναι τὸ καταδουλοῦσθαι πόλεις ἐλευθέρας. 'τί παθοῦσαι τοιγάρτοι' πάλιν ἐπανερομένου μου 'δίκην ἀποτίσαιτ' ἂν μοι τοῦ μίσους τὴν κατ' ἀξίαν;' 'ἀποθανοῦσαι' προσέθηκαν. ζῆν δή, οὐ τεθνάναι ἔκρινα τὰς ὑπὲρ τοιαύτης ἀρετῆς ἀποθνησκούσας.

71 (7, 77 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους ἀπολογίας* (p. 38 E — 39 A).

Οὔτε γὰρ ἐν δίκῃ οὔτ' ἐν πολέμῳ οὔτ' ἐμὲ οὔτ' ἄλλον οὐδένα δεῖ τοῦτο μηχανήσασθαι, ὅπως ἀποφεύξεται ἂν ποιῶν θάνατον. καὶ γὰρ ἐν ταῖς μάχαις πολλάκις δῆλον γίγνεται ὅτι τό γε ἀποθανεῖν ἂν τις ὑπεκφύγοι

ἰλλουσαν M[d] A: *ὑπερβαλλούσης* Phalaridis Ald. et Paris. 1038 | *ἀπόκσιν* M[d] A Phalaridis Paris. 1038: *ἀπόδειξιν* Phal. atque sic demum tellegitur *εὐγενείας*

1 *οὐδὲν πρὸς ἐμοῦ πεπόνθασι* om. Phal. | *μᾶλλον ἂν ἔτι θαυμάσειας* tacite e Phal. addidit Gesn.², inde vulg., fallitur Gaisford ‖ 2 *παρ' ἐμοῦ* M[d] A: *ὑπ' ἐμοῦ* (om. Paris. 1038) Phal. ‖ 3 *ἔφασαν* M[d] A Phalaridis Ald.: *ἔφασαν εἰδέναι* (*συνειδέναι* Westerm.) Phal. ‖ 4 *ποίας ἀδικίας* M[d] A Phalaridis Paris. 1038: *ποίας δὲ ἀδικίας* Phal. | post *εἰπόντος μου* habet *μείζονος ἢ ἐλάττονος εἰς ὑμᾶς ἐξ ἐμοῦ γενομένης* Phal. ‖ 6 *ὑπολαμβάνειν* pro *εἶναι* Phalaridis Aldina quod commendat Hercher ‖ 7 *παθοῦσαι* A Phal.: *παθοῦσας* M[d] ‖ 8 *ἀποτίσαιτ'* (acc. corr. fortasse M[1]) M[d] A Phal.: *ἀποτίσαιντ'* Gesn.², inde vulg. ‖ *δὴ* M[d] A: *δὲ* libri Phal. | *ἔκρινα* M[d] *προέκρινα* A: *κρίνας* Phal. ubi egrum enuntiatum sic legitur: *ζῆν δέ, οὐ τεθνάναι* (*τεθνάναι δεῖν* Paris. 1038) *κρίνας τοὺς μετα τοιαύτης ἀρετῆς ἀποθνήσκοντας φρονήματός τε τοσούτου, Περίσθενες, ἐγὼ δικαίως ἐφεισάμην, σύ τε* ἐ. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 7, 68 Mein.) ‖ 13 *ἄλλον* M[d] Plat.: *ἄλλων* A ‖ 14 *μηχανήσασθαι* A *μηχανίσασθαι* M[d]: *μηχανᾶσθαι* tacite ex Plat. Gesn.² p. 95, inde vulg. | *ἀποφεύξεται πᾶν ποιῶν* tacite ex Plat. Gesn.², inde vulg.: *ἀποφεύξηται παντοῖον* M[d] ‖ 16 *ἂν* M[d] A Platonis B D F. *ῥᾷον ἂν* Platonis E; *ῥᾷον ἂν* tacite Platonis Ald. Gesn.², inde vulg. | *ὑπεκφύγοι* M[d] A: *ἐκφύγοι* tacite Plat. Gesn.², inde vulg.

καὶ ὅπλα ἀφεὶς καὶ ἐφ' ἱκετείαν τραπόμενος τῶν διωκόντων· καὶ ἄλλαι μηχαναὶ πολλαί εἰσιν ἐν ἑκάστοις ⟨τοῖς⟩ κινδύνοις, ὥστε διαφυγεῖν θάνατον, ἐάν τις τολμᾷ πᾶν ποιεῖν καὶ λέγειν. ἀλλὰ μὴ οὐ τοῦτ' ᾖ χαλεπόν, ὦ ἄνδρες, θάνατον ἐκφυγεῖν, ἀλλὰ πολὺ χαλεπώτερον πονηρίαν· θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ.

72 (7, 78 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 84 D—E).

Βαβαί, ὦ Σιμμία, ἦ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πείσαιμι ὡς οὐ συμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην, ὅτε γε μηδ' ὑμᾶς δύναμαι πείθειν· ἀλλὰ φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερον νῦν διάκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ.

73 (7, 79 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου* (p. 350 E —351 B).

Ἐγὼ δὲ οὐδαμοῦ οὐδ' ἐνταῦθα ὁμολογῶ τοὺς δυνα-

---

1 *καὶ ὅπλα* M[d] A Plat.: *τά τ'* (sic) *ὅπλα* operarius ut videtur ap. Gesn.[2], inde vulg. | *ἱκετίαν* temere Gesn.[2], inde vulg. | *τραπόμενος* M[d] A Plat.: *τραπεὶς* tacite ex Platonis Ald. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 2 *μηχαναὶ πολλαὶ* M[d] *μηχαναί* (om. *πολλαί*) A *μηχαναὶ πολλαί* Platonis B D F: *πολλαὶ μηχαναί* tacite ex Platonis Ald. (Platonis E) Gesn.[2], inde vulg. | *εἰσὶν* M[d] | *τοῖς* tacite ex Plat. addidit Gesn.[2], inde vulg. ‖ 3 *διαφυγεῖν* M[d] A: *διαφεύγειν* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 4 *οὐ τοῦτ' ᾖ* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg.: *οὐ τοῦτ'* M[d] *οὕτω τ' ἦ* A | *ὦ ἄνδρες* M[d] A Platonis D F: *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* tacite ex Platonis Ald. (Platonis E b) Gesn.[2], inde vulg. ‖ 6 clauditur ecloga verbo *θεῖ*, propter Schanzium moneo Plat. op. v. I p. 59 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A; *Τοῦ αὐτοῦ* pro *Πλάτωνος* A. temere locum omiserat Gesn.[2], primus edidit Gaisford ex A. recurrit eodem lemm. praemisso in maiore excerpto flor. 120, 31 Mein. ‖ 8 *χαλεπῶς ἂν* M[d], flor. 120, Plat.: *χαλεπῶς* A, inde Gaisford ‖ 9 *ἀνθρώπους* M[d], flor. 120, libri Plat.: *αὐτοὺς* A, inde Gaisford; *αὐτοὺς* ortum ex compendio *ἀνους* ‖ 10 *φοβεῖσθε* A, flor. 120, Plat., *φοβεῖσθαι* M[d] ‖ 11 *δυσκολώτερον νῦν* M[d] A, *δυσκολώτερον* flor. 120: *δυσκολώτερόν τι νῦν* Plat. | *διάκειμαι*] *διακέωμαι* Hirschig ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A; *τοῦ αὐτοῦ* pro *Πλάτωνος* A, idem *πρωταγόρα*, corr. A[1] (ου superscr.) ‖ 15 *δυνατοὺς* tacite ex Plat. Gesn.[2] p. 95, inde vulg.: *δυναμένους* M[d] A, aberravit Gaisford

ἰσχυροὺς εἶναι, τοὺς μέντοι ἰσχυροὺς δυνατούς. οὐ ταὐτὸν εἶναι δύναμίν τε καὶ ἰσχύν, ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἐπιστήμης γίγνεσθαι, τὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ μανίας τὶ θυμοῦ, ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ [ἀπὸ] εὐτροφίας σωμάτων. οὕτω δὲ κἀκεῖ οὐ ταὐτὸν εἶναι θάρσος τὶ ἀνδρείαν· ὥστε συμβαίνει τοὺς μὲν ἀνδρείους αλέους εἶναι, μὴ μέντοι τούς γε θαρραλέους ἀν-νς ⟨πάντας⟩. θάρσος μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τέχνης γί-ι ἀνθρώποις καὶ ἀπὸ θυμοῦ γε καὶ ἀπὸ μανίας, ρ ἡ δύναμις, ἀνδρεία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας ψυχῶν γίγνεται.

(7, 80 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 81 Mullach.).
Σοφίη ἄθαμβος ἀξίη πάντων τιμιωτάτη ἐοῦσα.

(7, 74 Mein.) *Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων* (III 9, 1).
Ἰάλιν δὲ ἐρωτώμενος, ἡ ἀνδρεία πότερον εἴη διδακτὸν

ι ἐπιστήμης tacite ex Plat. Gesn.², inde vulg.: ἐπιστήμην M^d τῆς ιμης A ‖ 4 γε M^d A Platonis t: τε Platonis B T | θυμοῦ M^d A is T: ἀπὸ θυμοῦ Platonis B t; ἀπὸ θυμοῦ tacite ex Platonis Ald. ·) Gesn.², inde vulg. | εὐτροφίας tacite ex Plat. Gesn.², inde vulg.: ὑτροφίας M^d A (cf. 10) ‖ 5 θάρσος tacite ex Plat. Gesn.², inde θάρρος M^d A ‖ 6 ἀνδρείαν M^d Platonis T: ἀνδρίαν A Platonis m ex Platonis Ald. tacite Gesn.², inde vulg. | συμβαίνει M^d A συμβαίνειν dormitanter Gesn.², inde vulg. ‖ 7 τούς γε M^d Plat.: ι ‖ 8 πάντας tacite ex Plat. addidit Gesn.², inde vulg. | θάρρος γε M^d A: τε tacite ex Plat. Gesn.² p. 96, inde vulg.; θυμοῦ γε τνίας ci. Naber ‖ 10 ἀνδρεία M^d Platonis T ἀνδρία A Platonis m tacite ex Platonis Ald. Gesn.², inde vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. . A Tr. p. 3, ante ecl. 7, 74 M A Tr., post ecl. 7, 79 M A, post ecl. 'r. temere olim etiam tertio capiti inseruerat Gesner voce σοφίη us, unde apud Gaisfordum et Meinekium remansit ecl. 3, 34 Mein. ıae exposui mus. Rh. XXXIX p. 526 sq. ‖ 13 πάντων compend. (non ς) etiam A | οὖσα M^dA: corr. Mullach ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A ost Democriteam) Br (post ecl. 7, 49 Mein.); ἀπομνημονευμάτων . Br. fuerit ⟨ἐν γ'⟩ Ἀ. vel Ἀ. ⟨γ'⟩. clausula eclogae inde ab ὁρῶ γε sine lemm. servata est etiam in S f. 6^r ubi ab his ipsis verbis codicis manus vetusta. sed folii 6 pars superior umore passim rata est. lacunis igitur deformata sunt quae huic parti respondent 53, 8 ὁρᾷ (sic, dein lac. decem fere litterarum) καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-τέ. ‖ 15 πάλιν δὲ M^d Br Xen.: πάλιν A Tr. | ἐρωτόμενος A | ἡ

ἢ φυσικόν· οἶμαι μέν, ἔφη, ὥσπερ σῶμα σώματος ἰσχυρότερον πρὸς τοὺς πόνους φύεται, οὕτω καὶ ψυχὴν ψυχῆς ἐρρωμενεστέραν πρὸς τὰ δεινὰ φύσει γίγνεσθαι· ὁρῶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις τε καὶ ἔθεσι τρεφομένους, πολὺ διαφέροντας ἀλλήλων τόλμῃ. νομίζω μέντοι πᾶσαν φύσιν μαθήσει καὶ μελέτῃ πρὸς ἀνδρείαν αὔξεσθαι· δῆλον μὲν γὰρ ὅτι Σκύθαι καὶ Θρᾷκες οὐκ ἂν τολμήσειαν ἀσπίδας καὶ δόρατα λαβόντες Λακεδαιμονίοις διαμάχεσθαι· φανερὸν δ' ὅτι Λακεδαιμόνιοι οὔτ' ἂν Θρᾳξὶν πέλταις καὶ ἀκοντίοις, οὔτε Σκύθαις τόξοις ἐθέλοιεν διαγωνίζεσθαι. ὁρῶ δ' ἔγωγε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων ὁμοίως καὶ φύσει διαφέροντας ἀλλήλων τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπιμελείᾳ πολὺ ἐπιδιδόντας. ἐκ δὲ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι πάντας χρὴ καὶ τοὺς εὐφυεστέρους καὶ τοὺς ἀμβλυτέρους φύσιν, ἐν οἷς ἂν ἀξιόλογοι βούλωνται γενέσθαι, ταῦτα καὶ μανθάνειν καὶ μελετᾶν.

Md A Br Xen.: *εἰ* Tr. | *ἀνδρεία* Md Tr. Xen.: *ἀνδρία* A Br | *πότερον εἴη* Md Br Xen.: *πότερον* A Tr.

2 *πρὸς τοὺς πόνους* Md A Br Xen.: *πρὸς πόνους* Tr., inde vulg. | 3 *πρὸς* Md A Br: *εἰς* Tr., inde vulg. | *γίνεσθαι* Tr. | *ὁρῶ γὰρ* Md A Br Xen.: *ὁρῶ δ'* Tr., inde vulg. ‖ 4 *αὐτοῖς* Md Tr. Br Xen.: *τοιούτοις* (nisi est *τοιαύτοις*) A[1] unde *αὐτοῖς* fecit A[2] | *νόμοις τε* (vel *τὲ*) Md Tr. Br Xen.: *νόμοις* A ‖ 5 *νομίζω* Md A Br Xen.: *μανθάνω* Tr., inde vulg. | 6 *μαθήσει* A Tr. Br Xen.: *μαθήσῃ* Md | *ἀνδρείαν* Md Tr. Xen.: *ἀνδρίαν* A Br | *αὔξεσθαι* Md A Br Xen.: *αὔξασθαι* Tr. ‖ 8 *ἀσπίδας* Md A Br Xen.: *ἀσπίδα* Tr., inde vulg. | *δούρατα* (*δόρατα* A[2]) A[1] | 9 *θραξὶ* (*θραξὶν* Md) *πέλταις — σκύθαις τόξοις* Md A Tr. Br: *θρᾳξὶν ἐν πέλταις — σκύθαις ἐν τόξοις* libri Xenophontis ‖ 10 *τόξοις* in rasura ut videtur Br | *ἐθέλοιεν* Md A Tr. Br: *ἐθέλοιν ἂν* Xen. | 11 *ὁρῶ δ' ἔγωγε* S Md A Br Xen.: *ὁρᾶ* Tr. p. 53 ‖ 12 *ἀλλήλων τοὺς ἀνθρώπους* (*ἀνους* S) S Md A Tr. Xen.: *τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων* Br | 13 v. *ἐπιμελείᾳ πολὺ* praeter *ἐπὶ μὲν* (sic) om. Tr. l. c. ‖ 14 *πάντας* S Tr. A Br Xen.: *πάντα* Md, inde Gesn.[2] p. 94, vulg. | *καὶ τοὺς* om. Tr. | 15 *ἀμβλυτέρους* (*ἀξιωτέρους* Tr.) *φύσιν* libri Stobaei sed ut *ους* litteris erasis correxerit *ἀμβλυτέρ*^ους *τὴν φύσιν* Br: *ἀμβλυτέρους τὴν φύσιν* Xen. | *ἂν ἀξιόλογοι βούλωνται* libri Stob. Xen.: *καὶ ἀξιόλογοι βούλονται* Tr. | *γενέσθαι* S Tr. Md Br Xen.: *γίγνεσθαι* A

76 (7, 73 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων* (IV 6, 10).

Ἀνδρείαν, ὦ Εὐθύδημε, ἆρα τῶν καλῶν νομίζεις εἶναι; Κάλλιστον μὲν οὖν ἔγωγ', ἔφη. Χρήσιμον ἄρα οὐ πρὸς τὰ ἐλάχιστα νομίζεις τὴν ἀνδρείαν; Νὴ Δί', ἔφη, πρὸς τὰ μέγιστα μὲν οὖν. Ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι πρὸς τὰ δεινά τε καὶ ἐπικίνδυνα χρήσιμον εἶναι τὸ ἀγνοεῖν αὐτά; Ἥκιστά γ', ἔφη. Οἱ ἄρα μὴ φοβούμενοι τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τί ἐστιν οὐκ ἀνδρεῖοί εἰσιν; Νὴ Δί', ἔφη· πολλοὶ γὰρ ἂν οὕτω γε τῶν τε μαινομένων καὶ τῶν δειλῶν ἀνδρεῖοι εἶεν. Τί δὲ οἱ καὶ τὰ μὴ δεινὰ δεδοικότες; Ἔτι γε, νὴ Δία, ἧττον, ἔφη. Ἆρ' οὖν τοὺς μὲν ἀγαθοὺς πρὸς τὰ δεινὰ καὶ ἐπικίνδυνα ὄντας ἀνδρείους ἡγῇ εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς δειλούς; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἀγαθοὺς δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα νομίζεις ἄλλους τινὰς ἢ τοὺς δυναμένους αὐτοῖς καλῶς χρῆσθαι; Οὐκ ἀλλὰ τούτους, ἔφη. Κακοὺς δὲ ἄρα τοὺς οἵους τούτοις κακῶς χρῆσθαι; Τίνας γὰρ ἄλλους; ἔφη. Ἆρ' οὖν ἕκαστοι ἑκάστοις χρῶνται ὡς οἴονται δεῖν; Πῶς γὰρ ἄλλως; ἔφη. Ἆρ' οὖν οἱ μὴ δυνάμενοι καλῶς χρῆσθαι ἴσασιν ὡς δεῖ

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Tr. post ecl. 7, 74. pro lemmate τοῦ αὐτοῦ ἐν Δ ἀπομνημονευμάτων M A, Πλάτωνος Tr. p. 53. in cum verba quibus articulus incipit evanuissent, sec. m. pauca supplevit, plura intacta reliquit. lacunis hiat haud paucis Tr. quas singulas notare operae pretium non est ‖ 3 ἀνδρείαν (om. δὲ sec. m., pr. m. non apparet) S ἀνδρεῖαν M[d] ἀνδρίαν A: ἀνδρείαν δὲ Xen. ἀνδρείας δὲ Tr. ‖ ἆρα S[2] ‖ 5 ἀνδρείαν S M[d] Tr.: ἀνδρίαν A | νὴ δί' S M[d] A Tr. Xen.: νὰ δί' temere Gesn.[2] p. 94, inde vulg. | ἔφη M[d] A Xen.: ἔφην S Tr. ‖ ἆρ' (ἄρ' S) οὖν (οὐ A[1] corr. A[2]) S M[d] A Xen.: ἆρα Gesn.[2], inde vulg. ‖ τῷ A sed το corr. A[2] ‖ 8 γ' M[d] Xen.: γὰρ A sed del. et γ' corr. A[2]; γὰρ Gesn.[2], inde vulg. | οἱ ἄρα — 9 νη δί', ἔφη suppl. A[2] mrg ‖ μὰ Δί' Weiske ‖ 11 ἀνδρεῖοι A Tr. Xen.: ἀνδρεῖον M[d] | μὴ supra lin. A ‖ 12 ἔτι γε e Xen. Gesn.[2], inde vulg.: ἔστι S A[1] ἐστί M[d] Tr. ἔτι γε supra lin. corr. A[2] | νη δί' M[d] ‖ 16 αὐτοῖς M[d] A (sic, fallitur Gaisford) Tr. Xen.: τούτοις Gesn.[2] ad proxima aberrans, inde vulg. | οὐκ, ἀλλὰ — κακῶς χρῆσθαι (18) om. M[d] ‖ 18 ἕκαστοι ἑκάστοις S M[d] A (sic): ἕκαστοι Xen. ‖ 19 οἴονται e Xen. Gesn.[2], inde vulg.: οἰόνται S M[d] A Tr. | δεῖ M[d]

χρῆσθαι; Οὐ δήπου γε, ἔφη. Οἱ ἄρα εἰδότες ὡς δεῖ χρῆσθαι, οὗτοι καὶ δύνανται; Μόνοι γ', ἔφη. Τί δαὶ οἱ μὴ διημαρτηκότες, ἆρα κακῶς χρῶνται τοῖς τοιούτοις; Οὐκ οἴομαι, ἔφη. Οἱ ἄρα κακῶς χρώμενοι διημαρτήκασι; Εἰκός γ', ἔφη. Οἱ μὲν ἄρα ἐπιστάμενοι τοῖς δεινοῖς τε καὶ ἐπικινδύνοις καλῶς χρῆσθαι ἀνδρεῖοί εἰσιν, οἱ δὲ διαμαρτάνοντες τούτου δειλοί; Ἔμοιγε δοκοῦσιν, ἔφη.

CAPVT VIII.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (fr. 288 N.²).

Δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὕρηται βροτοῖς.

2 *Σοφοκλέους Ἀκρίσιος* (fr. 58 N.²).

ΧΟ. Βοᾷ τις, ὦ·
ἀκούετ'; ἢ μάτην ὑλακτῶ;

---

2 *δαὶ* S M[d] Tr.: *δὲ* A Xen. ‖ 3 *τοιούτων* A corr. A² | 4 *οἶμαι* Xen. ‖ 7 *τούτου* S M[d] A Xen.: *τούτων* Tr. | *δοκοῦσιν. ἔφη* M[d] A Xen.: *δοκοῦσιν* S Tr.

Caput octavum servarunt S M A, aliquot eclogas Br Mac. Chrys. inscriptionem ut Photius S M A Br Mac., numerum *η'* quem in M resecuit bibliopega addunt A Mac. *περὶ δειλίας λόγου δ'* in marg. super., eademque minio scripta in marg. dextro habet S ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys.; *Βελλεροφ*[ω] S *βελλεροφῶντι* M[d] *Βελλεροφον*[τ] A fab. nom. om. Mac. | 11 *δοῦλοι* S | 12 *χρείας ἄνανδρα* (vel *ἀνάνδρους*) ci. Herwerden exerc. cr. p. 43 *πείρας ἀνάνδρου* F. G. Schmidt sat. cr. p. 21 *χειρῶν ἀνάνδρων* Vitelli *appunti cr. sulla Elettra di Eur.* p. 33 *βροτοῖς ἀνάνδρου φ. ηὗρ. χερός* Nauck | *ηὕρηται* Eur. | 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀκρίσιος* in dativum corr. (accentu non mutato) A¹ receperunt Gaisford et Meineke | 14 *χ.* S, om. M A | *βοᾷ τις, ὦ·* cum Meinekio separavi a proximis, ubi vide ne gnomologus reciderit vocativum velut *ἀκούετ', ⟨ὦ γυναῖκες⟩, ἢ μάτην κτέ.*, sed neque de chori personis constat neque de metro. *βοᾷ τις· οὐκ ἀκούετ';* ci. Gaisford | 15 *ἀκούετε* S | *ἢ μάτην ὑλακτῶ* S M A: *ἢ λάσκω μά-*

ἅπαντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.

3 *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ* (fr. 519 N.²).

Δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ριθμόν, ἀλλ' ἄπεισι κἂν παρῶσ' ὅμως.

4 *Ὁμήρου Ἰλιάδος μ'* (244—247).

Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες
νσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι.
γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.

5 *Σοφοκλέους Φρυγῶν* (fr. 657 N.²).

Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ
ρης ἐναίρειν. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς
ύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν·
ρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.

6 *Εὐριπίδου Ἰφιγενείᾳ* (Taur. 472—473).

Οὔ τοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν
κτίῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾶν θέλῃ.

7 *Τοῦ αὐτοῦ Φρίξῳ* (fr. 829 N.²).

Ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φής, † ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον

ν Porson in Ar. equ. 1013 *ἢ μάτην κλύω* Halm lect. Stob. p. 50 *μάτην καλῶ* Naber mnemos.² IX p. 241 *ἢ μάτην ἀλυκτῶ* scripsit uck probante Meinekio

1 *πάντα* S M^d A: *ἅπαντα* tacite scr. Gesn.¹, inde vulg. etiam verum e putaverim coll. Eur. Phoen. 269 sq. *ὠή τίς οὗτος; ἢ κτύπον φονέμεθα; Ἅπαντα γαρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται κτέ.* ‖ 2 ecl. cum m. hab. S M A ‖ 4 *ἄπεισιν* S | *παρῶσιν* S M^d A ‖ 5 ecl. cum lemm. mma compend. S) hab. S M A (post ecl. 8, 3) Mac. Chrys. (post ecl. 8, 1); ηρος A ‖ 6 *δείδοικας* A Mac. Hom.: *δέδοικας* S M^d ‖ 8 *ὑπ'* Zenod. ‖ *μαχίμων* M^d ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. versus quartus sine et f. n. laudatur in schol. B L Il. II 833 ‖ 12 *ἐναίρειν* corrector codicis ris. 1985 teste Gaisfordo: *συναίρειν* S M^d A ‖ 13 *ἐκτός εἰσι πημάτων* Nauck, *τῶν μαχῶν* Buecheler dubitanter ‖ 14 *οὐδένα* schol. Il. | *λωτίζεται* C. Keil et Conington: *λογίζεται* S M^d A *ληίζεται* schol. Il. ‖ 15 l. cum lemm. hab. S M A ‖ 16 *θανεῖν* etiam libri Eur.: *κτανεῖν* idler ‖ 17 *τοὐλέθρου* M^d Eur.: *τὸλέθρου* S A sed fuerat ut videtur *ὀλέθρου* in A ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 8, 6) Mac. rys. (post ecl. 8, 4); *εὐριπίδου* (*εὐρ.* M^d) M^d Mac. ‖ 19 v. *ἀνηρ* — *φῇς* n. Mac. | *φὴς* S M^d *φῇς* A | *ἀνδρὸς* S A *ἀνδρὸς δ'* M^d Mac. emen-

καὶ ὅπλα ἀφεὶς καὶ ἐφ' ἱκετείαν τραπόμενος τῶν διωκόντων· καὶ ἄλλαι μηχαναὶ πολλαί εἰσιν ἐν ἑκάστοις ⟨τοῖς⟩ κινδύνοις, ὥστε διαφυγεῖν θάνατον, ἐάν τις τολμᾷ πᾶν ποιεῖν καὶ λέγειν. ἀλλὰ μὴ οὐ τοῦτ' ᾖ χαλεπόν, ὦ ἄνδρες, θάνατον ἐκφυγεῖν, ἀλλὰ πολὺ χαλεπώτερον πονηρίαν· θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ.

72 (7, 78 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 84 D—E).

Βαβαί, ὦ Σιμμία, ἦ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πείσαιμι ὡς οὐ συμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην, ὅτε γε μηδ' ὑμᾶς δύναμαι πείθειν· ἀλλὰ φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερον νῦν διάκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ.

73 (7, 79 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου* (p. 350 E —351 B).

Ἐγὼ δὲ οὐδαμοῦ οὐδ' ἐνταῦθα ὁμολογῶ τοὺς δυνα-

---

1 *καὶ ὅπλα* M[d] A Plat.: *τά τ'* (sic) *ὅπλα* operarius ut videtur ap. Gesn.[2], inde vulg. | *ἱκετίαν* temere Gesn.[2], inde vulg. | *τραπόμενος* M[d] A Plat.: *τραπεὶς* tacite ex Platonis Ald. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 2 *μηχαναὶ πολλαὶ* M[d] *μηχαναί* (om. *πολλαί*) A *μηχαναὶ πολλαί* Platonis B D F: *πολλαὶ μηχαναί* tacite ex Platonis Ald. (Platonis E) Gesn.[2], inde vulg. | *εἰσὶν* M[d] | *τοῖς* tacite ex Plat. addidit Gesn.[2], inde vulg. ‖ 3 *διαφυγεῖν* M[d] A: *διαφεύγειν* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg. ‖ 4 *οὐ τοῦτ' ᾖ* tacite ex Plat. Gesn.[2], inde vulg.: *οὐ τοῦτ'* M[d] *οὕτω τ' ᾖ* A | *ὦ ἄνδρες* M[d] A Platonis D F: *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* tacite ex Platonis Ald. (Platonis E b) Gesn.[2], inde vulg. ‖ 6 clauditur ecloga verbo *θεῖ*, propter Schanzium moneo Plat. op. v. I p. 59 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A; *Τοῦ αὐτοῦ* pro *Πλάτωνος* A. temere locum omiserat Gesn.[2], primus edidit Gaisford ex A. recurrit eodem lemm. praemisso in maiore excerpto flor. 120, 31 Mein. ‖ 8 *χαλεπῶς ἂν* M[d], flor. 120, Plat.: *χαλεπῶς* A, inde Gaisford ‖ 9 *ἀνθρώπους* M[d], flor. 120, libri Plat.: *αὐτοὺς* A, inde Gaisford; *αὐτοὺς* ortum ex compendio *ἀνους* ‖ 10 *φοβεῖσθε* A, flor. 120, Plat., *φοβεῖσθαι* M[d] ‖ 11 *δυσκολώτερον νῦν* M[d] A, *δυσκολώτερον* flor. 120: *δυσκολώτερόν τι νῦν* Plat. | *διάκειμαι*] *διακέωμαι* Hirschig ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A; *τοῦ αὐτοῦ* pro *Πλάτωνος* A, idem *πρωταγόρα* (ου superscr.), corr. A[1] ‖ 15 *δυνατοὺς* tacite ex Plat. Gesn.[2] p. 95, inde vulg.: *δυναμένους* M[d] A, aberravit Gaisford

[redacted]

τοὺς ἰσχυροὺς εἶναι, τοὺς μέντοι ἰσχυροὺς δυνατούς. οὐ γὰρ ταὐτὸν εἶναι δύναμίν τε καὶ ἰσχύν, ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίγνεσθαι, τὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ μανίας γε καὶ θυμοῦ, ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ [ἀπὸ] εὐτροφίας τῶν σωμάτων. οὕτω δὲ κἀκεῖ οὐ ταὐτὸν εἶναι θάρσος τε καὶ ἀνδρείαν· ὥστε συμβαίνει τοὺς μὲν ἀνδρείους θαρραλέους εἶναι, μὴ μέντοι τούς γε θαρραλέους ἀνδρείους ⟨πάντας⟩. θάρσος μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τέχνης γίγνεται ἀνθρώποις καὶ ἀπὸ θυμοῦ γε καὶ ἀπὸ μανίας, ὥσπερ ἡ δύναμις, ἀνδρεία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν γίγνεται.

74 (7, 80 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 81 Mullach.).

Σοφίη ἄθαμβος ἀξίη πάντων τιμιωτάτη ἐοῦσα.

75 (7, 74 Mein.) *Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων* (III 9, 1).

Πάλιν δὲ ἐρωτώμενος, ἡ ἀνδρεία πότερον εἴη διδακτὸν

3 *ἐπιστήμης* tacite ex Plat. Gesn.², inde vulg.: *ἐπιστήμην* M[d] *τῆς ἐπιστήμης* A | 4 *γε* M[d] A Platonis t: *τε* Platonis B T | *θυμοῦ* M[d] A Platonis T: *ἀπὸ θυμοῦ* Platonis B t; *ἀπὸ θυμοῦ* tacite ex Platonis Ald. (p. 405) Gesn.², inde vulg. | *εὐτροφίας* tacite ex Plat. Gesn.², inde vulg.: *ἀπὸ εὐτροφίας* M[d] A (cf. 10) ‖ 5 *θάρσος* tacite ex Plat. Gesn.², inde vulg.: *θάρρος* M[d] A ‖ 6 *ἀνδρείαν* M[d] Platonis T: *ἀνδρίαν* A Platonis B, idem ex Platonis Ald. tacite Gesn.², inde vulg. | *συμβαίνει* M[d] A Plat.: *συμβαίνειν* dormitanter Gesn.², inde vulg. ‖ 7 *τούς γε* M[d] Plat.: *τοὺς* A ‖ 8 *πάντας* tacite ex Plat. addidit Gesn.², inde vulg. | *θάρρος* A ‖ 9 *γε* M[d] A: *τε* tacite ex Plat. Gesn.² p. 96, inde vulg.; *θυμοῦ γε καὶ μανίας* ci. Naber ‖ 10 *ἀνδρεία* M[d] Platonis T *ἀνδρία* A Platonis B, idem tacite ex Platonis Ald. Gesn.², inde vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. p. 3, ante ecl. 7, 74 M A Tr., post ecl. 7, 79 M A, post ecl. 7, 70 Tr. temere olim etiam tertio capiti inseruerat Gesner voce *σοφίη* deceptus, unde apud Gaisfordum et Meinekium remansit ecl. 3, 34 Mein. vide quae exposui mus. Rh. XXXIX p. 526 sq. ‖ 13 *πάντων* compend. (non *πάντως*) etiam A | *οὖσα* M[d]A: corr. Mullach ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A Tr. (post Democriteam) Br (post ecl. 7, 49 Mein.); *ἀπομνημονευμάτων* om. Tr. Br. fuerit ⟨*ἐν γ′*⟩ *Ἀ.* vel *Ἀ.* ⟨*γ′*⟩. clausula eclogae inde ab *ὁρῶ δ' ἔγωγε* sine lemm. servata est etiam in S f. 6[r] ubi ab his ipsis verbis incipit codicis manus vetusta. sed folii 6 pars superior umore passim oblitterata est. lacunis igitur deformata sunt quae huic parti respondent Tr. p. 53, 8 *ὁρᾶ* (sic, dein lac. decem fere litterarum) *καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κτέ.* ‖ 15 *πάλιν δὲ* M[d] Br Xen.: *πάλιν* A Tr. | *ἐρωτόμενος* A | *ἡ*

ἢ φυσικόν· οἶμαι μέν, ἔφη, ὥσπερ σῶμα σώματος ἰσχυρότερον πρὸς τοὺς πόνους φύεται, οὕτω καὶ ψυχὴν ψυχῆς ἐρρωμενεστέραν πρὸς τὰ δεινὰ φύσει γίγνεσθαι· ὁρῶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις τε καὶ ἔθεσι τρεφομένους, πολὺ διαφέροντας ἀλλήλων τόλμῃ. νομίζω μέντοι πᾶσαν φύσιν μαθήσει καὶ μελέτῃ πρὸς ἀνδρείαν αὔξεσθαι· δῆλον μὲν γὰρ ὅτι Σκύθαι καὶ Θρᾷκες οὐκ ἂν τολμήσειαν ἀσπίδας καὶ δόρατα λαβόντες Λακεδαιμονίοις διαμάχεσθαι· φανερὸν δ' ὅτι Λακεδαιμόνιοι οὔτ' ἂν Θρᾳξὶν πέλταις καὶ ἀκοντίοις, οὔτε Σκύθαις τόξοις ἐθέλοιεν διαγωνίζεσθαι. ὁρῶ δ' ἔγωγε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων ὁμοίως καὶ φύσει διαφέροντας ἀλλήλων τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπιμελείᾳ πολὺ ἐπιδιδόντας. ἐκ δὲ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι πάντας χρὴ καὶ τοὺς εὐφυεστέρους καὶ τοὺς ἀμβλυτέρους φύσιν, ἐν οἷς ἂν ἀξιόλογοι βούλωνται γενέσθαι, ταῦτα καὶ μανθάνειν καὶ μελετᾶν.

Md A Br Xen.: *εἰ* Tr. | *ἀνδρεία* Md Tr. Xen.: *ἀνδρία* A Br | *πότερον εἴη* Md Br Xen.: *πότερον* A Tr.

2 *πρὸς τοὺς πόνους* Md A Br Xen.: *πρὸς πόνους* Tr., inde vulg. | 3 *πρὸς* Md A Br: *εἰς* Tr., inde vulg. | *γίνεσθαι* Tr. | *ὁρῶ γὰρ* Md A Br Xen.: *ὁρῶ δ'* Tr., inde vulg. || 4 *αὐτοῖς* Md Tr. Br Xen.: *τοιούτοις* (nisi est *τοιαύτοις*) A[1] unde *αὐτοῖς* fecit A[2] | *νόμοις τε* (vel *τὲ*) Md Tr. Br Xen.: *νόμοις* A || 5 *νομίζω* Md A Br Xen.: *μανθάνω* Tr., inde vulg. | 6 *μαθήσει* A Tr. Br Xen.: *μαθήσῃ* Md | *ἀνδρείαν* Md Tr. Xen.: *ἀνδρίαν* A Br | *αὔξεσθαι* Md A Br Xen.: *αὔξασθαι* Tr. || 8 *ἀσπίδας* Md A Br Xen.: *ἀσπίδα* Tr., inde vulg. | *δούρατα* (*δόρατα* A[2]) A[1] | 9 *θραξὶ* (*θραξὶν* Md) *πέλταις — σκύθαις τόξοις* Md A Tr. Br: *θρᾳξὶν ἐν πέλταις — σκύθαις ἐν τόξοις* libri Xenophontis || 10 *τόξοις* in rasura ut videtur Br | *ἐθέλοιεν* Md A Tr. Br: *ἐθέλοιν ἂν* Xen. | 11 *ὁρῶ δ' ἔγωγε* S Md A Br Xen.: *ὁρᾷ* Tr. p. 53 || 12 *ἀλλήλων τοὺς ἀνθρώπους* (*ἀνοὺς* S) S Md A Tr. Xen.: *τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων* Br | 13 v. *ἐπιμελείᾳ πολὺ* praeter *ἐπὶ μὲν* (sic) om. Tr. l. c. || 14 *πάντας* S Tr. A Br Xen.: *πάντα* Md, inde Gesn.[2] p. 94, vulg. | *καὶ τοὺς* om. Tr. | 15 *ἀμβλυτέρους* (*ἀξιωτέρους* Tr.) *φύσιν* libri Stobaei sed ut *ους* litteris erasis correxerit *ἀμβλυτέρ*^ους^ *τὴν φύσιν* Br: *ἀμβλυτέρους τὴν φύσιν* Xen. | *ἂν ἀξιόλογοι βούλωνται* libri Stob. Xen.: *καὶ ἀξιόλογοι βούλονται* Tr. | *γενέσθαι* S Tr. Md Br Xen.: *γίγνεσθαι* A

[redacted]

76 (7, 73 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων* (IV 6, 10).

Ἀνδρείαν, ὦ Εὐθύδημε, ἆρα τῶν καλῶν νομίζεις εἶναι; Κάλλιστον μὲν οὖν ἔγωγ', ἔφη. Χρήσιμον ἄρα οὐ πρὸς τὰ ἐλάχιστα νομίζεις τὴν ἀνδρείαν; Νὴ Δί', ἔφη, πρὸς τὰ μέγιστα μὲν οὖν. Ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι πρὸς τὰ δεινά τε καὶ ἐπικίνδυνα χρήσιμον εἶναι τὸ ἀγνοεῖν αὐτά; Ἥκιστά γ', ἔφη. Οἱ ἄρα μὴ φοβούμενοι τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τί ἐστιν οὐκ ἀνδρεῖοι εἰσίν; Νὴ Δί', ἔφη· πολλοὶ γὰρ ἂν οὕτω γε τῶν τε μαινομένων καὶ τῶν δειλῶν ἀνδρεῖοι εἶεν. Τί δὲ οἱ καὶ τὰ μὴ δεινὰ δεδοικότες; Ἔτι γε, νὴ Δία, ἧττον, ἔφη. Ἆρ' οὖν τοὺς μὲν ἀγαθοὺς πρὸς τὰ δεινὰ καὶ ἐπικίνδυνα ὄντας ἀνδρείους ἡγῇ εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς δειλούς; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἀγαθοὺς δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα νομίζεις ἄλλους τινὰς ἢ τοὺς δυναμένους αὐτοῖς καλῶς χρῆσθαι; Οὐκ ἀλλὰ τούτους, ἔφη. Κακοὺς δὲ ἄρα τοὺς οἵους τούτοις κακῶς χρῆσθαι; Τίνας γὰρ ἄλλους; ἔφη. Ἆρ' οὖν ἕκαστοι ἑκάστοις χρῶνται ὡς οἴονται δεῖν; Πῶς γὰρ ἄλλως; ἔφη. Ἆρ' οὖν οἱ μὴ δυνάμενοι καλῶς χρῆσθαι ἴσασιν ὡς δεῖ

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Tr. post ecl. 7, 74. pro lemmate τοῦ αὐτοῦ ἐν Δ ἀπομνημονευμάτων M A, Πλάτωνος Tr. p. 53. in cum verba quibus articulus incipit evanuissent, sec. m. pauca supplevit, plura intacta reliquit. lacunis hiat haud paucis Tr. quas singulas notare operae pretium non est ‖ 3 ἀνδρείαν (om. δὲ sec. m., pr. m. non apparet) S ἀνδρεἱαν M[d] ἀνδρίαν A: ἀνδρείαν δὲ Xen. ἀνδρείας δὲ Tr. ‖ ἆρα S[2] ‖ 5 ἀνδρείαν S M[d] Tr.: ἀνδρίαν A | νὴ δί' S M[d] A Tr. Xen.: μὰ δί' temere Gesn.[2] p. 94, inde vulg. | ἔφη M[d] A Xen.: ἔφην S Tr. ‖ ἆρ' (ἄρ' S) οὖν (οὐ A[1] corr. A[2]) S M[d] A Xen.: ἆρα Gesn.[2], inde vulg. ‖ τῷ A sed το corr. A[2] ‖ 8 γ' M[d] Xen.: γὰρ A sed del. et γ' corr. A[2]; γὰρ Gesn.[2], inde vulg. | οἱ ἄρα — 9 νη δί', ἔφη suppl. A[2] mrg ‖ μὰ Δί' Weiske ‖ 11 ἀνδρεῖοι A Tr. Xen.: ἀνδρεῖον M[d] | μὴ supra lin. A ‖ 12 ἔτι γε e Xen. Gesn.[2], inde vulg.: ἔστι S A[1] ἐστί M[d] Tr. ἔτι γε supra lin. corr. A[2] | νη δί' M[d] ‖ 16 αὐτοῖς M[d] A (sic, fallitur Gaisford) Tr. Xen.: τούτοις Gesn.[2] ad proxima aberrans, inde vulg. | οὐκ, ἀλλὰ — κακῶς χρῆσθαι (18) om. M[d] ‖ 18 ἕκαστοι ἑκάστοις S M[d] A (sic): ἕκαστοι Xen. ‖ 19 οἴονται e Xen. Gesn.[2], inde vulg.: οἰόνται S M[d] A Tr. | δεῖ M[d]

χρῆσθαι; Οὐ δήπου γε, ἔφη. Οἱ ἄρα εἰδότες ὡς δεῖ χρῆσθαι, οὗτοι καὶ δύνανται; Μόνοι γ', ἔφη. Τί δαὶ οἱ μὴ διημαρτηκότες, ἆρα κακῶς χρῶνται τοῖς τοιούτοις; Οὐκ οἴομαι, ἔφη. Οἱ ἄρα κακῶς χρώμενοι διημαρτήκασι; Εἰκός γ', ἔφη. Οἱ μὲν ἄρα ἐπιστάμενοι τοῖς δεινοῖς τε καὶ ἐπικινδύνοις καλῶς χρῆσθαι ἀνδρεῖοί εἰσιν, οἱ δὲ διαμαρτάνοντες τούτου δειλοί; Ἔμοιγε δοκοῦσιν, ἔφη.

CAPVT VIII.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (fr. 288 N.²).

Δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὕρηται βροτοῖς.

2 *Σοφοκλέους Ἀκρίσιος* (fr. 58 N.²).

ΧΟ. Βοᾷ τις, ὦ·
ἀκούετ'; ἢ μάτην ὑλακτῶ;

---

2 *δαὶ* S M^d Tr.: *δὲ* A Xen. ‖ 3 *τοιούτων* A corr. A² | 4 *οἶμαι* Xen. ‖ 7 *τούτου* S M^d A Xen.: *τούτων* Tr. | *δοκοῦσιν, ἔφη* M^d A Xen.: *δοκοῦσιν* S Tr.

Caput octavum servarunt S M A, aliquot eclogas Br Mac. Chrys. inscriptionem ut Photius S M A Br Mac., numerum *η'* quem in M resecuit bibliopega addunt A Mac. *περὶ δειλίας λόγου δ'* in marg. super., eademque minio scripta in marg. dextro habet S ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys.; *Βελλεροφ^ω* S *βελλεροφῶντι* M^d *Βελλεροφον^τ* A fab. nom. om. Mac. ‖ 11 *δοῦλοι* S ‖ 12 *χρείας ἄνανδρα* (vel *ἀνάνδρους*) ci. Herwerden exerc. cr. p. 43 *πείρας ἀνάνδρου* F. G. Schmidt sat. cr. p. 21 *χειρῶν ἀνάνδρων* Vitelli *appunti cr. sulla Elettra di Eur.* p. 33 *βροτοῖς ἀνάνδρου φ. ηὗρ. χερός* Nauck | *ηὕρηται* Eur. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀκρίσιος* in dativum corr. (accentu non mutato) A¹ receperunt Gaisford et Meineke ‖ 14 *χ.* S, om. M A | *βοᾷ τις, ὦ·* cum Meinekio separavi a proximis, ubi vide ne gnomologus reciderit vocativum velut *ἀκούετ', ⟨ὦ γυναῖκες⟩, ἢ μάτην κτέ.*, sed neque de chori personis constat neque de metro. *βοᾷ τις· οὐκ ἀκούετ';* ci. Gaisford ‖ 15 *ἀκούετε* S | *ἢ μάτην ὑλακτῶ* S M A: *ἢ λάσκω μά-*

Ἅπαντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.

3 *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ* (fr. 519 N.[2]).

Δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμόν, ἀλλ' ἄπεισι κἂν παρῶσ' ὅμως.

4 *Ὁμήρου Ἰλιάδος μ'* (244—247).

Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι.
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.

5 *Σοφοκλέους Φρυγῶν* (fr. 657 N.[2]).

Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ
Ἄρης ἐναίρειν. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς
φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν·
Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.

6 *Εὐριπίδου Ἰφιγενείᾳ* (Taur. 472—473).

Οὔ τοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν
οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾶν θέλῃ.

7 *Τοῦ αὐτοῦ Φρίξῳ* (fr. 829 N.[2]).

Ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῄς, † ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον

τιν Porson in Ar. equ. 1013 *ἢ μάτην κλύω* Halm lect. Stob. p. 50 *ἢ μάτην καλῶ* Naber mnemos.[2] IX p. 241 *ἢ μάτην ἀλυκτῶ* scripsit Nauck probante Meinekio

1 *πάντα* S M[d] A: *ἅπαντα* tacite scr. Gesn.[1], inde vulg. etiam verum hoc putaverim coll. Eur. Phoen. 269 sq. *ὠὴ τίς οὗτος; ἢ κτύπον φοβούμεθα; Ἅπαντα γαρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται κτέ.* ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 4 *ἄπεισιν* S | *παρῶσιν* S M[d] A ‖ 5 ecl. cum lemm. (lemma compend. S) hab. S M A (post ecl. 8, 3) Mac. Chrys. (post ecl. 8, 1); *ὅμηρος* A ‖ 6 *δείδοικας* A Mac. Hom.: *δέδοικας* S M[d] ‖ 8 *ὑπ'* Zenod. ‖ 9 *μαχίμων* M[d] ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. versus quartus sine p. et f. n. laudatur in schol. B L Il. II 833 ‖ 12 *ἐναίρειν* corrector codicis Paris. 1985 teste Gaisfordo: *συναίρειν* S M[d] A ‖ 13 *ἐκτός εἰσι πημάτων* ci. Nauck, *τῶν μαχῶν* Buecheler dubitanter ‖ 14 *οὐδένα* schol. Il. | *λωτίζεται* C. Keil et Conington: *λογίζεται* S M[d] A *ληίζεται* schol. Il. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 16 *θανεῖν* etiam libri Eur.: *κτανεῖν* Seidler ‖ 17 *τοὐλέθρου* M[d] Eur.: *τὸ λέθρου* S A sed fuerat ut videtur *τ' ὄλεθρον* in A ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 8, 6) Mac. Chrys. (post ecl. 8, 4); *εὐριπίδου* (*εὐρ.* M[d]) M[d] Mac. ‖ 19 v. *ἀνηρ — φής* om. Mac. | *φής* S M[d] *φῆς* A | *ἀνδρὸς* S A *ἀνδρὸς δ'* M[d] Mac. emen-

δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.

8 *Μενάνδρου Ἀδελφοῖς* (fr. 7 com. IV p. 71).

Τί πολλὰ τηρεῖν πολλὰ δεῖ [τὸν] δεδοικότα;

9 *Θεόγνιδος* ((1221—1222)).

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσι
πταίσματα τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

10 *Φιλήμονος ἐν Ἐγχειριδίῳ* (com. IV p. 8).

Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δείλαιαι φρένες.

11 *Σοφοκλέους* (fr. 841 N.[2]).

Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει.

12 *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος* (fr. 67 N.[2]).

Ὁ φόβος, ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι

---

datio incerta: *ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φησίν, ἄνδρ' οὐκ ἄξιον* olim Nauck *ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φησίν, οὐκ ἀνάξιον —;* Dobree adv. II p. 127 *ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φησί, τόνδ' οὐκ ἄξιον* ego exerc. cr. p. 42 *ἀνὴρ ὅδ' εἶναι φησιν· ἀνδρὸς ἄξιον —;* Gomperz *sitzungsb. d. Wien. akad.* 1875 p. 259 *ἀνδρὸς δ' ὃς εἶναι φήσ' ἀνήρ, οὐκ ἄξιον* nunc mavult Nauck

1 *δειλὸν* (ut tacite scripserat Gesn.[1], inde vulg.) Mac.: *δειλῶ* S M[d] *δειλῶν* compend. A | *αἰσχρὸν* M[d] || 2 ecl. cum lemm. hab. S M A || 3 *δεδοικότα* tacite Gesn.[1] p. 66: *τὸν δεδοικότα* S M[d] A || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A; desunt versus in Theognidis codicibus || 5 *λόγος* S M A: *δέος* scripsit Bergk, *φόβος* Heimsoeth || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A; *φιλήμονος* recte Tr., nam *φιλημ°* (*φιλήμον°* per errorem enotavit Gaisford) S *φιλήμων* M A. cf. Leutsch ad Diogenian. cent. V 89 || 8 *ὄψις* S A: *ὄψεις* M[d] | *δειλαῖαι* A: *δειλαὶ αἱ* S *δειλαίαι* accentu correcto M[2]. *δειλαὶ καὶ φρένες* coniecit Kock, nam Stobaei librum esse *περὶ δειλίας*. sed vide ne *δείλαιαι* gnomologus eadem fere vi acceperit ac *δειλαί*, cum praesertim *δειλαίνειν* dixerint posteriores || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 8, 10) Mac. Chrys. (post ecl. 8, 7) || 10 *συλλαμβάνει* M[d] || 11 ecl. hab. S, om. M A; *εὐρι^π ἀκμ* fere S, fab. n. om. ut solet Tr. p. 54: *Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος* coniecit Gaisford Stob. Ecl. II p. 860, quod recepit Meineke, cui locus ex Alcmaeonis oratione matris caedem defendente desumptus videtur; *ἐν Ἀλκμήνῃ* scripserat Schow 'ex B. C.' ut adserit, sed interpolatum || 12 *τις* cod. Paris. 1985 m. sec. teste Gaisfordo: *τι* S | *αἵματος* Nauck: *σώματος* S | *μέλη* S *μέλει* Tr. p. 54, inde vulg. *μέλλει* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo | *δίκην* pro *πέρι* ci. Nauck, qui mox *ἐρεῖν* mavult pro *λέγειν*

λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει,
τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται·
τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὃ δ' ἀθῷος μένει.
ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν.
ψυχὴν γὰρ ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ.

13 Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (fr. 239 N.[2]).

Ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἥ κακή τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν.

---

1 ἐπ' ἀγῶνα S: correxit Scaliger apud Grotium dict. poet. p. 522 ‖ 2 ἄγων S: ἀφασίαν τ' ci. Enger ἀπορίαν τ' ego *kr. blätt.* p. 72 ἀμβλύνων O. Ribbeck *die röm. trag.* p. 500 ἀντρέπων Buecheler ἐνθρώσκων non apte Meineke ‖ 3 post ἃ βούλεται non nihil intercidisse suspicatur Bergk ‖ 4 ἔνι ci. Bergk, sed vide Iac. Schumacher de praepositionum usu Eur. (diss. Bonn. a. 1884) p. 32 | ἀθῷιος S ἀθῷος Tr. ‖ 5 οὔπως pro ὅμως legendum videtur Nauckio | δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν S sicut tacite corr. Gesn.[1] p. 68: δεῖ γαρ ὑπεκδραμεῖν Tr.; δεῖ μ' ἤδη (vel δεῖ πάντως) δραμεῖν proponebat Bergk, τόνδ' ἔδει μ' ὑπεκδραμεῖν M. Schmidt *zeitschr. f. d. alterth.* 1856 p. 549 ‖ 6 ἆθλον Cobet coll. cr. p. 211 | κειμένην Lobeck recte ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8, 12) M A (post ecl. 8, 11) Br (post ecl. 8, 16); poetae nom. om. Br. eidem versus a Stobaeo infra 29, 22 Mein. Euripidis Erechtheo adscribuntur hoc iambo praemisso ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς, item ab Orione anthol. VII 2 p. 51 qui habet lemma ἐκ τοῦ Ἐρεχθέως. sed cum parum probabile sit duos continuos Erechthei senarios iteratos fuisse in Archelao, aut intercidit Archelai ecloga (velut fr. 240 v. 3 τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο Stob. flor. 51, 7) aut iam in fonte Orionis Stobaeique communi duo Archelai versus cum Erechthei illo ἐκ τῶν πόνων κτέ. male fuerant coniuncti. non sufficiunt quae de hoc loco nuper disseruit Schroeder de iteratis p. 129. probavit meam rationem Nauck tr. gr. fr.[2] p. 472. ceterum ter binae offeruntur Euripidis eclogae ex ordine litterarum (1. 3. 6. 7. 12. 13) ut tamen primum par disiungatur Sophoclea (2) ‖ 8 ἀτολμία infra flor. 29 et Orio ‖ 9 πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν Valckenaer apud Gaisfordum et Porson adv. 275: πόλιν ὀρθώσειεν ἄν S M[d] A, γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν Br Orio quae metrici cuiusdum videtur esse correctio Stobaeo antiquioris, nisi duo in eandem inciderunt coniecturam; οὔτε βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ anthologi interpolatio infra 29. ἀπορθώσειεν ἄν mavult Meineke collato Phrynicho Bekkeri an. I p. 13, 21: ἀπορθοῦν πόλιν ἢ οἰκίαν κτέ.

14 *Ἀντισθένους* (apophth. 9 Winckelm.).

Ὅστις δὲ ἑτέρους δέδοικε, δοῦλος ὢν λέληθεν ἑαυτόν.

15 *Διογένους* (Dionis Chrys. or. VI p. 212 sq. R. 104, 12—14; 18—21 Dind.).

Πάντα μὲν οὖν τὰ δεινὰ πέφυκε μᾶλλον ἐκπλήττειν τοὺς προσδεχομένους ἢ λυπεῖν τοὺς πειραθέντας. ὁ δὲ φόβος οὕτω χαλεπός ἐστιν, ὥστε πολλοὶ ἤδη προέλαβον τὸ ἔργον, οἱ μὲν ἐν νηὶ χειμαζόμενοι οὐ περιμείναντες καταδῦναι τὴν ναῦν, ἀλλὰ πρότερον αὐτοὺς ἀποσφάξαντες.

16 *Ὑπερείδου* (fr. 205 Blass²).

Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ τὴν ἀγωνίαν ἔφησε τοῦ λέγειν πέδην εἶναι.

17 *Θουκυδίδου ἱστορίας β' δημηγορίας Φορμίωνος* (89, 11).

Ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι.

18 *Ἀντιφῶντος* (fr. 125 Blass²).

Νόσος δειλοῖσιν ἑορτή· οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ πρᾶξιν.

19 *Ἱέρακος ἐκ τοῦ Περὶ δικαιοσύνης.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 8, 13), Br tamquam capitis primam, om. S. ad Antisthenis *περὶ ἐλευθερίας καὶ δουλείας* librum (cf. Laert. VI 16) haec verba pertinere coniecit Zeller *phil.*⁴ II 1 p. 323 adn. 5 ‖ 2 *ἑτέρους* M[d] Br: *τοὺς ἑταίρους* A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; fuerit olim ⟨*Ἐκ τῶν*⟩ *Διογένους* ⟨*διατριβῶν*⟩, vide quae exposui ad flor. 13, 18 Mein. ‖ 5 *τα* supra lin. A² ‖ 6 quae *πειραθέντας* inter et *ὁ δὲ φόβος* habet Dio resecuit gnomologus ‖ 8 *οὐ περιμείναντες* — 9 *ἀποσφάξαντες*] *οὐ περιέμειναν καταδῦναι τὴν ναῦν, ἀλλὰ πρότερον αὑτοὺς ἀπέσφαξαν, οἱ δὲ πολεμίων περιελθόντων, σαφῶς εἰδότες ὅτι οὐδὲν πείσονται δεινότερον* Dio ‖ 9 *αὑτοὺς* Dio: *αὐτοὺς* S M[d] A, de Br dubito ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate omisso Br ‖ 11 *Ὑπερείδης* A Tr. p. 55: *ὑπερίδης* S M[d] Br | *τὴν ἀγωνίαν ἔφησε* (*-σεν* M[d]) M[d] A Br: *ἔφησε τὴν ἀγωνίαν* S Tr. p. 55, inde vulg. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; *φραδμίωνος* A¹ corr. A² ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Ἀντιφάνους* (compendio male explicato) Apostol. cent. XII 14 i sicut Voss. ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S M A. *Ἱέρακος* Pierson: *ἱεροκλέους* S (compend. S) M[d] A. Hieracis esse locum extremis praecipue verbis manifestatur; idem haec scripsit qui

Ἴδωμεν γὰρ εἰ τοὺς δειλοὺς οἷόν τε δικαίους εἶναι· τοὺς γὰρ ἐναντίως ἔχοντας τούτοις, τοὺς θρασεῖς, ἀδίκους ὄντας εὑρίσκομεν, διὰ τὸ πρὸς βίαν τὰ πολλὰ ποιεῖν. δειλία τοίνυν ἐστὶ διαφθορὰ δόξης ἐννόμου δεινῶν τε πέρι καὶ μή· ἢ ἄγνοια δεινῶν τε καὶ οὐ δεινῶν καὶ οὐδετέρων. πῶς ἂν οὖν οἱ δόξαις διεφθαρμέναις καὶ παρανόμοις συζῶντες εἶεν ἂν δίκαιοι; οὐ γὰρ δὴ εἰκάζοιεν ἂν περὶ ὅτου δήποτε καλῶς, μὴ συγχωροῦντος αὐτοῖς τοῦ περὶ τὴν ψυχὴν δέους εἰς ἥντινα ζήτησιν προκύπτειν.

Δημητρίου.

Αὐτίκα γὰρ εἰ τῷ πολεμοῦντι καὶ παρατεταγμένῳ παρασταῖεν ἥ τε Ἀνδρεία καὶ ἡ Δειλία, πόσον ἂν οἴεσθε διαφόρους εἰπεῖν λόγους; ἆρ' οὐχ ἡ μὲν Ἀνδρεία μένειν ⟨ἂν⟩ κελεύοι καὶ τὴν τάξιν διαφυλάττειν; "Ἀλλὰ βάλλουσιν". 'Ὑπόμενε.' "Ἀλλὰ τρωθήσομαι". 'Καρτέρει.' "Ἀλλ' ἀποθανοῦμαι". 'Ἀπόθανε μᾶλλον ἢ λίπῃς τὴν τάξιν.' Ἀτενὴς οὗτος ὁ λόγος καὶ σκληρός. ἀλλ' ὁ τῆς Δειλίας νὴ Δία φιλάνθρωπος καὶ μαλακός· ὑπάγειν γὰρ δῆτα κελεύει τὸν φοβούμενον. "Ἀλλ' ἡ ἀσπὶς ἐνοχλεῖ". 'Ῥῖψον.' "Ἀλλὰ καὶ ὁ θώραξ". 'Παράλυσον.' Παντὶ δήπου

---

supra III 5, 44 p. 269, 14: *ἕως μὲν γὰρ φρονεῖ τις, οὐδὲ ἀνακύπτειν συγχωρήσει ταῖς ἐπὶ τὰ τοιαῦτα φερούσαις ἐπιθυμίαις*

1 *ἴδω μὲν* S ‖ 3 *ὄντας* supr. lin. add. A^1 | intellege *ηὑρίσκομεν* ‖ 4 *διαφθορὰ* (sicut tacite corr. Gesn.^{1} p. 68, inde vulg.) S M^d A, *διαφορὰ* Tr. | *δεινῶν* S A: *δεῖν* M^d ‖ 5 *ἢ* M^d A, *ἡ* S ‖ 7 *ἂν* M^d A: *ἄνοι* S *ἄνθρωποι* Tr., inde vulg. | *οὐ γὰρ δικάζοιεν ἂν* ci. Buecheler ‖ 9 *τὴν* inter lin. add. M^d | *ἥν τινα* S M^d A; *ἥν τινα οὖν* non necessario Gesn.^{1}, inde vulg. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. intellego Senecae aequalem, 'seminudum illum' (Sen. ep. 62, 3) 'fortissimum virum' (de provid. 5, 5). Cynicam rationem nemo non agnoscet. oratio fere fugit hiatum ‖ 11 verbis *εἰ τῷ* des. f. 36^r A, eadem repet. f. 36^v init. ‖ 12 *ἀνδρεία* hic et 13 S M^d: *ἀνδρία* A ‖ 14 *ἂν* addidi | *κελεύοι* S M^d A; *κελεύσειε* temere Gesn.^{1} p. 68, vulg. | *βάλλουσιν* libri: *βαλοῦσιν* Meineke ‖ 15 *τρωθήσομαι* M^d A: *τρωθήσῃ* S ‖ 16 *ἀπόθανε* S M^d: *ἀπόθανον* A | *ἢ* S A: *ἢ μη* M^d ‖ 17 *ἀτενὴς* S M^d A: *ἀπηνὴς* Tr. p. 55, vulg. ‖ 18 *νὴ* e corr. M^d | *φιλανος* S ‖ 20 *θόραξ* M^d | *παντὶ* S M^d A; *πάντως* vel *πάνυ τι* dubitanter Meineke. sed *παντί* dictum videtur ut *πολλῷ, μικρῷ,* sim., monet Buecheler

πραΰτερα ταῦτ' ἐκείνων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. 'μὴ λάβῃς' φησὶν ἡ Ἐγκράτεια 'ὅθεν οὐ δεῖ· μὴ φάγῃς, μὴ πίῃς, ἀνέχου, καρτέρει· τὸ τελευταῖον, ἀπόθανε πρότερον ἢ πράξῃς ὅπερ οὐ δεῖ.' ἡ δ' Ἀκρασία 'πῖθι, ὅσα βούλει, φάγε, ὅ τι ἂν ἥδιστα φάγοις. ἡ τοῦ γείτονος ἀρέσκει σοι γυνή· πέραινε. χρημάτων ἀπορεῖς· δάνεισαι. δανεισάμενος ἀδυναμεῖς· μὴ ἀποδῷς. οὐ πιστεύουσιν ἔτι δανείζειν· ἅρπασον.' πολύ γε κἀνταῦθα τὸ μεταξύ. ἀλλὰ τίς οὐκ οἶδεν ὅτι ἡ μὲν τοιαύτη χάρις ὀλέθριος γίνεται τοῖς προσδεξαμένοις, ἡ δ' ἐκ τῶν ἐναντίων σωτήριος;

CAPVT IX.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

1 (9, 4 Mein.) *Σοφοκλέους Ἀλεάδαι* (fr. 75 N.²).
Τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον.

2 (9, 5 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 417 N.²).
Κέκτησο δ' ὀρθῶς· ἂν ⟨δ'⟩ ἔχῃς ἄνευ ψόγου,

---

4 *πράξῃς* Tr., inde vulg.: *πράξεις* S M[d] A. coniunctivus modus more latino ut 345, 16 | *πεῖθ*^ει (ιθι suprascr.), corr. A² vel A³: *πεῖθει* S M[d] ‖ 5 *φάγοις* Meineke: *φάγοιο* S M[d] A | *ἡ* S M[d] *εἰ* (ἡ suprascr.) A¹ ‖ 10 *γίνεται τοῖς προσδεξαμένοις* S M[d] A; *κατὰ τῶν προσδεξαμένων* Tr. vulg. ‖ 11 vide quae dixi p. 28 adn. 3 et p. 252 adn. 10

Caput nonum legitur in S M A, aliquot eclogae in Br Mac. Chrys. titulum habent omnes sicut Photius. numerum *θ'* addunt M A Mac. *λογ ε'* in marg. S, om. Br. tres interpolationes Gesnerianas quas uncis incluserant iam Gaisford et Meineke removimus ‖ 14 ecl. hab. S M A Mac.; *σοφο*^ς *ἀλεάδ* (litterae *δ* adhaeret compendium) S *σοφοκλέους ἀλαιάδαι* M[d] *Εὐριπίδου Ἀλωάδαι* A *Εὐριπίδου. ἐλαιάδαι* Mac. ‖ 15 *ἀντέχειν* bis Mac. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA. eadem recurrit duobus versibus locupletior infra 94, 6 Mein. (*Εὐριπίδου Ἰνοῖ*) ‖ 17 *ὀρθῶς· ἂν δ' ἔχῃς ἄ. ψ.* Dindorf: *ὀρθῶς ἄνευ ψόγου* hoc loco S *ὀρθῶς ανέχης* (sine spir.) *ἄ. ψ.* S infra ubi *ἀνέχῃς* M *ἂν ἔχῃς* A; *ἄν τ' ἔχῃς* Madvig adv. cr. I p. 719

:ρὰ σῴζου τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεί.
Mein.) Εὐριπίδου Ἑκάβης (827—28).
λοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς ἀεί.
Mein.) Σοφοκλέους Αἴαντι (1334—35).
ι' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
Mein.) Εὐριπίδου Θησεῖ (Aegei fr. 7 N.[2]).
ισσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς
ικαίων κἀγαθῶν παρουσίαι.
Mein.) Μενάνδρου.
ιος ἂν ᾖς, τῷ τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ.
Mein.) Μενάνδρου.
στοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.

ν σμικρὰ A flor. 94: καὶ μικρὰ hic S καὶ σμικρὰ S infra ρα (sine acc.) M | σώζου hoc loco S: σώζων flor. 94 SMA | νοῦσ' ἀεὶ hoc loco S τοὔνεχ' (τούνεχ' M τοὔνεκ' A) ὃν σέει flor. 94 SMA; τοὔνδικον σέβουσ' ἀεὶ Nauck ξὺν δίκῃ εῖ ego exerc. cr. p. 35 || 2 ecl. cum lemm. hab. S (post lein.) M A Mac. Chrys. (post ecl. 9, 4 Mein.), sine lemm. Br ırimam capitis); poetae nomen non iteravit S Τοῦ αὐτοῦ pro recurrit post aliam Euripideam apud Orionem anth. VI 2 Ἐκ τῆς Ἑκάβης) et VIII 19 p. 54, 32 (sine lemm.) || 3 θ' . Or. Eur.: δ' M | 4 κακῶς ἀεὶ M[d] A Br Mac. Or. Eur.: κα- ; | 5 ecl. cum lemm. hab. SMA || 6 νικησάτω sed νικη | 8 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 9, 7 Mein.) Mac. t ecl. 9, 6 Mein.); lemma μενάνδρου ex proxima praecepit rit locus apud Orionem anth. VI 1 p. 48, 26 (Ἐκ τοῦ Αἰπίδου); Anton. I c. 47 p. 53 (sine lemm.). cf. lemma flor. | 9 βαθυσπόρου χθονὸς Or. || 10 παρουσίαι libri Stob.: Valckenaer sicut Anton. quod receperunt Gaisford et Meineke; te Or. || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA. legitur inter monost. ecl. hab. lemmate non iterato S, addito lemm. Μενάνδρου τοῦ αὐτοῦ Mac. Chrys., omnes post ecl. Δίκαιος — νόμῳ . qui omisit eclogam priorem. iteratur ecloga Anton. I c. 13 lemm., item Maxim. c. 5 p. 170 Gesn. (Μενάνδρου) | 14 χρη- ; corr. e δ S | ἐννόει S (-ει· corr. Voss. m. rec.): ὑπονόει et fortasse verum est ὑπονοεῖν

8 (9, 9 Mein.)
Δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος.

9 (9, 10 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 282 com. IV p. 293).
Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει.

10 (9, 11 Mein.) *Μενάνδρου Δεισιδαίμονι* (fr. 3 com. IV p. 102).
Οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν τοὺς ἱκέτας· ἄλλως τε καὶ
ὅταν μετ᾽ εὐνοίας τι μὴ πονηρίᾳ
πταίσωσιν. αἰσχρὸν τοῦτο τἄρ᾽ ἐστιν πάνυ.

11 (9, 12 Mein.) *Μενάνδρου* (Epitrep. fr. 1 com. IV p. 119).
Ἐν παντὶ δεῖ
καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν.

12 (9, 13 Mein.) *Εὐριπίδου Παλαμήδει* (fr. 584 N.[2]).
Εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

13 (9, 14 Mein.) *Φιλωνίδου* (com. II 1 p. 425).
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς δειλὸς ⟨ὁ⟩ δεδοικὼς νόμον·

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato sed a priore seiunctam Tr. p. 56, cum priore iungunt S M A Mac. Chrys. legitur inter monost. 136. iteratur post versum priorem ab Antonio et Maximo l. c. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 9, 9 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 9, 6 Mein.); *τοῦ αὐτοῦ* S ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 8 *τους ἱκετας* (ἱκ- M^d) S M^d: *τους οἰκετάς*, suprascr. aliquid quod *ϊ* visum est Gaisfordo, spiritus asper Meklero A *τους οἰκέτας* Tr. *οἰκέτας* Cobet n. l. p. 40 quod verum videtur ‖ 9 *μετ᾽ εὐνοίας τι* Meineke et Dobree: *μετ᾽ εὐνοίας* (*μετευνοίας* M) *τινὸς* S M^d *μετ᾽ ἐννοίας τινὸς* A; *μετ᾽ ἐγνοίας τι* Pflugk | *μὴ* S M: *οὐ* A | *πονηρίᾳ* Bentley: *πονηρᾶς* S A *τ..ηρᾶς* duabus litt. erasis M ‖ 10 *τἄρ᾽* Gaisford: *γάρ* S M A; *αἰσχρόν ἐστι τοῦτο γαρ* transposuit Dobree | *παν* acc. et *υ* eras. M ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τοῦ αὐτοῦ* S. magis integrum adfert locum Orio anth. VI 4 p. 49, 5 (*Ἐκ τῶν Ἐπιτρεπόντων Μενάνδρου*) ‖ 12 *δεῖ* sed *εῖ* in ras. corr. M^2 ‖ 13 *ἁπανταχοῦ* post *ἐπικρατεῖν* addit Or. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 15 *ἐνδίκων* S; *ἐκδίκων* Tr. p. 56 ‖ 16 *τό θ᾽ ὅσιον* Meineke ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Φηλωνίδου* M. ad novae comoediae poetam rettulit Hanow exerc. cr. in com. Gr. (diss. Hal. a. 1830) p. 20 ‖ 18 *ὁ* tacite inseruit Gesn.[1] p. 70, inde vulg.

πρὸς τοὺς πολεμίους δ' ἐστὶν ἀνδρείας κρίσις.
ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν.

14 (9, 15 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1034 N.²).

Φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας,
τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν·
καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.

15 (9, 16 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fab. inc. 39 com. III p. 148).

Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου.

16 (9, 17 Mein.) *Μενάνδρου Καρχηδονίου* (fr. 5 com. IV p. 146).

Τὸ καλῶς ἔχον που κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου.

17 (9, 18 Mein.) *Μενάνδρου Κιθαριστῇ* (fr. 3 com. IV p. 150).

Εἰ τοὺς ἀδικηθέντας, πάτερ, φευξούμεθα,
τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥᾳδίως;

18 (9, 19 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 4 l. c.).

Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γάρ, ὦ Λάχης,

---

1 *ἀνδρείας* S M[d]: *ἀνδρίας* A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A; lemm. om. Tr., *al. Εὐριπίδου* Gesn.[1] mrg usus editione Froben., ubi *τοῦ αὐτοῦ* (ut Voss.) post ecl. 9, 13 Mein. ‖ 4 *τἄνδιχ'* Musgrave: *τὰ δίκαι'* vel *τὰ δίκαια* libri | *καλὸν γέρας* S M[d] A; *καλὸν μέγα* Frob. (Voss. in contextu), inde Gesn.[1] mrg ‖ 5 *δὲ* fere libri ‖ 6 *φλαύρα* A *φλαῦρα* S M[d] ‖ 7 *ὀγκωμένοις* M[d] ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 9, 15 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 9, 9 v. 3 Mein.); lemma compend. S. Menandro tribuitur Boiss. an. gr. I p. 124, 20 ‖ 9 *μηδὲν — οὐδενὸς* S Boiss.: *μηθὲν — οὐθενος* M[d] A Mac. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; *καρχηδονίου* M[d] *καρχηδονίων* ut videtur SA; *Καρχηδονίῳ* Meineke. iteratur ecloga om. fab. nom. flor. 43, 24 Mein. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τοῦ αὐτοῦ* pro *Μενάνδρου* S. *Κιθαριστῇ* Meineke: *κιθαρισταῖς* libri nisi quod *κιθριστ(ει)αῖς* M[d] ‖ 15 *Εἰ* S: *Ἐπὶ* M[d] *ἐπὶ* corr. A[2] inde *ἐπεὶ Εἰ* temptabat Meineke | *ἀδικηθέντας* corr. ex *ἀδικοῦντας* S | *φευξούμεθα* S A: *φευξόμεθα* M[d] ‖ 16 *βοηθήσαιμεν* M[d] A: *βοηθήσοιμεν* sed *οι* ex *αι* corr. S; *-ήσοιμεν* Tr. p. 57, vulg. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 18 *μηδὲν* Tr., vulg.: *μηθὲν* S M[d] A | *λάχη* Tr., inde vulg.

[redacted]

ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.

19 (9, 20 Mein.) *Μενάνδρου Τροφωνίῳ* (fr. 2 com. IV p. 207).

Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ.

20 (9, 21 Mein.) † *Φιλήμονος ἐκ Παλαμήδους* (Eur. fr. 585 N.²).

Τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς
ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου.

21 (9, 22 Mein.) *Φιλήμονος* (fab. inc. 10 com. IV p. 37).

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται·
οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων
ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως·
οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον,

---

2 ecl. cum lemm. hab. S M A; fab. n. om. S. ceterum si quis fabularum ordinem alphabeticum in Menandreis statuerit, ego non refragabor. sine fab. nom. hunc ipsum ut videtur versum affert Sextus Emp. p. 25, 33 Bekk. post duos alios Menandri (cf. fab. inc. fr. 34 Mein.) | 4 *μηδὲν* S: *μηθὲν* Mᵈ A | *καλοὺς ἡμᾶς* pro *φιλανθρώπους* Sextus idque verum putant Meineke et Cobet n. l. p. 85. clausula *καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν* legitur in alio Menandri versu flor. 91, 5 Mein. | 5 ecl. hab. S M A; *φιλη*(μ) *ἐκ παλα*(μδ) S *Φιλήμονος ἐκ παλαμίδους* Mᵈ *Φιλήμονος ἐκ παλαμη*(δ) A; *Philiscus Palamede* olim per errorem Grotius dict. poet. p. 60 mrg, conferantur laterculi Phot. p. 58 Elt. de Euripidis Palamede cogitavit Meineke, et intercidit fortasse Philemonis ecloga una cum nomine Euripidis. Philemonis Palamedem retinet Kock com. II p. 492 vix recte ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 9, 21 Mein.) Br (post ecl. 9, 10 Mein.); *τοῦ αὐτοῦ* S. duo versus priores recurrunt corp. Par. 597 Elt. (*Φιλήμονος*); inter monost. 638 sq. mutatos et interpolatos exhibent *Γνωμικά τινα* Boissonadii anecd. gr. III p. 467, 4 sq. denique de versu *ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐκ ἀδικεῖν θέλων* qui legitur cod. Par. gr. 1168 (Boiss. an. gr. I p. 153) recte iudicavit G. Meyer *Vrbin. samml.* p. 407 ‖ 10 *οὐχ* supra lin. A ‖ 11 *μὴ* S Mᵈ Br corp. Par.: *οὐ* A monost. | *βούληται* Br ‖ 12 *ἀπέσχετο* (sicut corr. Gesn.¹ p. 70 mrg) A ex em.: *ὑπέσχετο* S Mᵈ Br ‖ 15 *διατηρεῖ μόνον* Grotius dict. poet. p. 523: *διαθηρῶ-*

[redacted]

ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν
εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.

22 (9, 24 Mein.) Ἱππάρχου (inscr. gr. m. 197 Pr.).

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν.

23 (9, 25 Mein.) Σόλωνος (fr. 13 p. I.⁴ II p. 41 Bergk).

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἁπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος ἐς κορυφήν·
ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος
οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ·
ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτᾷ·

…ος S M[d] A Br γρ. διατηρεῖ μόνως A[2] mrg; 'melius opinor διατηρεῖ …φ' Buecheler. διατηρούμενος ci. Gesn.[1] l. s. mrg

2 cf. Hermann in Aesch. trag. v. II p. 316; Meyer *Vrbin. samml.* 131. eclogam quam post h. v. ex Gesn.[2] retinuerunt suo loco in… …i III 3, 13, vide mus. Rh. XXXIX p. 526 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. …om. M A. servavit epigramma Plato Hipparch. p. 229 A ‖ 5 ecl. … lemm. hab. S M A ‖ 6 sq. cf. Cratet. eleg. 1 v. 1 sq. Bergk; epigr. 1029 a p. 537 Kaib. ‖ 6—11 om. M A ‖ 6 μνημοσίνη Tr. ‖ 7 εὐχομένου ci. Valckenaer ‖ 8 μοι] ἐμοὶ Brunck ‖ 10 φίλοισ' …r anthol. lyr.⁴ p. 37, semel moneo ‖ 11 δεινὸν S πικρὸν Voss. ‖ χρήματ' ἱμέρω Tr. ‖ 14 πλοῦτον in πλοῦτος corr. m. rec. M[d] | …ν] δ' οὗ (sic) A ‖ 15 ἐς S M[d] A; εἰς Tr., unde vulg. ‖ 16 τι…σιν S M[d] A: μετίωσιν ci. Ahrens, alii alia | post ὕβριος distinxit …mann ‖ 17 ἔρχεται om. Voss. ‖ 18 ἀναμίγνυται Voss., sed ἀνα…εται Voss.[1] mrg sicut rel. | αὐτη ut videtur A[1] ἄτη A[2] ‖ 19 us… ad fin. om. M A ‖ 20 ἀνίει . ρῆ (sed ει compend. et addito ductu explicandum difficili) S ἀνίη . ρῆ Tr. ἀνιηρὴ sed acc. corr. Voss. …ρὴ Frob. p. 145

οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δῃώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἕδος αἰπὺν ἱκάνει
οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖτις ἔθηκεν ἰδεῖν·
λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἔστιν ἰδεῖν·
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ὥσπερ θνητὸς ἀνήρ, γίγνεται ὀξύχολος.
αἰεὶ δ' οὔ ἑ λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· οἳ δὲ φύγωσιν
αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιοῦσα κίχῃ,
ἤλυθε πάντως αὖτις· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε,
† ἐν δηνην αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,

---

1 *δὴν* recte ci. Gesn.[1] p. 70 mrg, unde cod. Par. 1985 teste Gaisfordo: *δὴ* S ‖ 6 *κακὰ* pro *καλὰ* prave ci. Gesn.[2] mrg; *κλυτὰ* vel *δῃώσας ἀγλαὰ* ci. Schneidewin ‖ 7 *αὖτις* Bach: *αὖθις* libri ‖ 8 *πίονα* om. Voss.; *κατ' ἀπείρονα γαῖαν* cod. Par. 1985 manu alt. teste Gaisfordo ex interpolatione, et sic Schowii unus cod. interpolatus, vide mus. Rh. XLI p. 58 ‖ 9 *αὐταρ* Voss. ‖ 12 *οὔ ἑ* Hermann: *οὔτε* S ‖ 13 *ἔχῃ* scr. Bergk | *παντὸς* Tr. p. 58 ‖ 14 rectius *ἔτεισεν* | *οἳ* S *οἳ* Tr. Voss.: *εἰ* tacite scripsit Gesn.[3] p. 102, inde vulg. ‖ 15 *μοῖρα* (*μοῖρ'* Voss.) *ἐπιοῦσα* S *μοῖρα ἐποῦσα* Tr. ‖ 16 *αὖτις* Brunck: *αὐτίκ'* S; distinguunt libri post *ἤλυθε* vel post *πάντως*: corr. Wyttenbach et Gerhard | *ἀναίτιοι* Schowii, si fides ei est, libri aliquot interpolati: *ἀναίτια* S; *ἀναίτιά τ'* Wyttenbach *ἀναίτια δ'* Hermann ‖ 17 *ἢ γένος ἐξοπίσω* ex emend. cod. Par. 1985 m. alt. teste Gaisfordo quod coniecit etiam Pierson: *ἡγεμόνων* (*ων* compend.) *ὀπίσω* S ‖ 19 *ἐν δηνην* S m. ant. *ἐν δὴν ἣν* S m. rec. Tr. Voss. de libris interpolatis vide mus. Rh. XLI p. 58: *εὐθηνεῖν* ci. Ahrens *δηνεύειν* Bergk *εὖ δεινὴν* ('sui magnificam quisque opinionem habet') Buecheler; *ἥνδανεν ἣν — ἔχει* quae in parenthesi dicta volebat coniecit Valckenaer quem in Stobaeo secuti sunt Gaisford et Meineke. *εὖ σχήσειν αὔτως* Ioannes Rost

[redacted]

ρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τούτου
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
ὅστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ,
ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ,
καὶ καλλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
κτήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
πεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
ἐν νηυσὶν χρῄζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
ἰχθυόεντ' ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον·
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθείς,

---

1 *αὐτίκ'* Bamberger: *αὖτις* S; *αὖθις* oscitanter Gesn.[2], inde vulg. | *τερπό* *τρεφόμεθα* S corr. S[1] *τερπόμεθα* Tr. Voss. ‖ 3 *ὑπαργαλέῃσι* S *π' ἀργαλέῃσι* (-*λέοισι* Frob.) Voss. *ὑπαργαμέῃσι* Tr. ‖ 5. 6 distichon tamquam ab instituta sententia alienum seclusit Bergk. olim ego defendere studui. sed vide Hiller in Bursiani relat. a. 1886 p. 55 sq. ‖ 6 *καλ-λὸς* S *καλλὸς* Voss.: *καλὸς* Frob. Tr. ‖ 8 *κτήσεσθαι* Bergk: *κτήσασθαι* S | *πάντως* ci. Gesn.[1] p. 72 mrg: *πάντων* S ‖ 12 *ψυχῆς* (sicut tacite corr. Gesn.[1]) S: *ψυχὴν* Tr. Voss. | *οὐδὲ μίην* S Tr. *οὐδεμίην* Voss.: *οὐδεμίαν* Schneidewin ‖ 14 *τοῖσι* S: tacite corr. Grotius dict. poet. 63 | *μέλει* ci. Gesn.[1] mrg: *μένει* S; corr. etiam cod. Par. 1985 m. alt. iste Gaisfordo adscita fortasse Gesneri editione ‖ 16 *ἔργα δαεὶς* feliciter restituit cod. Par. 1985 m. alt. ut testatur Gaisford: *ἔργαλα εἰς* fere Frob. *ἔργαλα εἰν* Tr. p. 59 *ἔργαλαεις* Voss. sed *λα* del. et spiritum supra *ει* posuit Voss. rec. vide mus. Rh. XLI p. 58 | *βίοτον* Frob. Tr.: *βίωτον* S Voss. ‖ 17 *Μουσέων* Brunck: *μουσάων* S; *Μουσάων* reponi iussit Linder philol. XIII p. 507, cf. Theogn. 250 et Renner in studiis a G. Curtio editis I 1 p. 201. Bergk *Μουσῶν φίλα* vel *καλα δ.* Solonem dedisse putat. sed *μουσῶν* Grotii coniectura est, non librorum scriptura ut opinatus est Bergk qui sexcentos de Stobaei memoria errores

ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τὶς οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
κοὐκ ἄν τις λύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούς.
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
ἁψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.
μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
ᾗ μέλλει σχήσειν, χρήματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ καλῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι

---

propagavit Schowii potissimum editione deceptus. verbum quod desideratur finitum frustra restituere conati sunt, velut pro *διδαχθείς* Grotius dict. poet. p. 65 *διδάχθη*, Hartung *δέδεκται*, pro *πάρα* Hermann *λάβε*: post *ἐπιστάμενος* totum distichon intercidisse persuasit mihi E. Rohde per litteras a. 1874 idque ipsum interim suspicatus est Bergk

2 *ἄλλον*, videtur ex *ἄλλος* corr. S ‖ 4 *συνομαρτήσωσι* S Tr. *συνομαρτήσασι* Voss. ‖ 8 *γίνεται* S Tr. Frob. *γίγνεται* ut videtur Voss.; ceterum vide quae monui mus. Rh. XLI p. 58 ‖ 9 *καὶ οὐκάν* S *καὖ* (sic) Tr. *καὶ οὐκ* (*Κοὐκ* corr. Voss. m. rec.) *ἄν* Voss. *κοὐκ ἄν* Frob. ‖ 10 *κυκώμενον* libri: *κακούμενον* Lobeck ad Soph. Ai. p. 218 ‖ 11 *χειροῖν* Tr.: *χεροῖν* S Voss. ‖ 14—355, 1 recurrunt in Theognideis v. 585 sqq. tamquam Theognidis iterantur flor. 111, 16 Mein. ‖ 14 *πᾶσίν τοι* Theogn. flor. 111 Boiss. anecd. gr. IV p. 455 | *ἐπ' ἔργμασιν* Tr., Theogn. flor. 111 Boiss.: *ἐφέργμασιν* S *ἐφ' ἔργμασιν* Voss. ‖ 15 *ᾗ* vel *ᾗ* S Tr. *τί* Voss.: *πῇ* Theognidis codices A e *ποῖ* Theognidis cet. et flor. 111, ubi tamen *πῆ* Voss., Boiss. | *σχήσειν μέλλει* Theogn. flor. 111 Boiss. | *πρήγματος* Theogn. flor. 111 Boiss. ‖ 16 *εὐδοκιμεῖν* (pro *εὖ ἔρδειν*) Theogn. flor. 111 Boiss. | *προορήσας* Tr., inde vulg. ‖ 18 *κακῶς* (λ m. rec.) *ἔρδοντι* S *καλῶς ἔρδοντι* Tr. Voss.: *καλῶς ποιεῦντι* Theogn. *καλὸν*

συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι·
τη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτεν ἄλλος ἔχει.

24 (9, 26 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ α' τῆς πολιτείας (p. 336 E).

Μὴ γὰρ δὴ οἴου, εἰ μὲν χρυσὸν ἐζητοῦμεν, οὐκ ἄν ποτε ἡμᾶς ἑκόντας εἶναι ὑποκατακλίνεσθαι ἀλλήλοις ἐν ζητήσει καὶ διαφθείρειν τὴν εὕρεσιν αὐτοῦ, δικαιοσύνην δὲ ζητοῦντας, πρᾶγμα πολλῷ χρυσίου τιμιώτερον, εἶθ' οὕτως ἀνοήτως ὑπείκειν ἀλλήλοις ⟨καὶ⟩ οὐ σπουδάζειν ὅ τι μάλιστα φανῆναι αὐτό.

25 (9, 27 Mein.) Ἀγησιλάου (Plut. Agesil. c. 23).

ιοῦντι flor. 111 Boiss. | καλὰ pro περὶ flor. 111 Boiss. | τίθησιν ogn. τίθησι flor. 111 Boiss.

1 ἀγαθῶν ἔκδυσιν (ἔκλυσιν M) δ' in flor. 111 S M A. ἀγαθῶν ἔκ-ιν Boiss. ‖ 2—7 leguntur in Theognideis v. 227—32. v. 2 afferunt stot. pol. I p. 3, 9 Plut. de cup. divit. p. 524 E Basilius M. de leg. is gent. p. 183 omnes Solonis nomine addito | ἀνδράσι κεῖται] ἀνθρώσιν (vel -σι) Theogn. Plut. ‖ 3 ἡμῶν Theogn. | νόον v. l. pro βίον in ogn. ‖ 4 διπλάσιον Theogn. | ἅπαντας etiam Theogn.: ἀπλήστους ci. werden apte ‖ 5 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη Theogn. | τοῖς S Voss. θνητοῖσιν Tr. ‖ 6 αὕτη Tr. | αὐτῆς Theogn. | ὁπότε pro ταν Theogn. ‖ 7 πέμψει S Voss. πέμψη Tr., πεμψῃ Theognidis A ψει ceteri Theogn. | τισομένην S τειρομένοις Theogn. vide p. 352, 14 | ἄλλοτεν ἄ. ἔ. scripsi, monuit generaliter Vsener: ἄλλοτέ τ' ἄλλος S ἄλλοτε (τ' add. Theognidis O) ἄλλος ἔχει Theogn.; ἄλλοτ' ἂν ος ἔχοι unus Schowianus interpolatus, inde Gaisford et Meineke ‖ 8 cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 10 χρυσίον Plat. ‖ 13 πολλῶ χρυ- S: πολλῷ χρυσίων Plat. ‖ 14 καὶ tacite ex Platone add. Gesn.[1] l, inde vulg. ‖ 15 φανῆναι reposui ex Platone: φανεῖται S | αὐτό e ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: αὐτῶι S ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S t ecl. 9, 26 Mein.) M A (post ecl. 9, 25 Mein.) Br (post ecl. 9, 22 Mein.). rrit corp. Par. 598 Elt. (Ἀγησιλάου). Plutarchum exscriptum esse, non Plutarchi apophth. Lac. p. 213 B vel apophth. reg. et duc. p. 190 F ; Wachsmuth stud. p. 151

Ἀνδρείας μὲν γὰρ οὐδὲν ὄφελος μὴ παρούσης δικαιοσύνης· εἰ δὲ δίκαιοι πάντες γένοιντο, μηδὲν ἀνδρείας δεήσεσθαι.

26 (9, 28 Mein.) *Ἰσοκράτους Κατὰ τῶν σοφιστῶν* (§ 21 p. 295 d).

Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με λέγειν, ὡς ἔστι δικαιοσύνη διδακτόν· ὅλως μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἡγοῦμαι τοιαύτην τέχνην εἶναι, ἥ τις τοῖς κακῶς πεφυκόσι πρὸς αὐτὴν δικαιοσύνην ἂν ἐμποιήσειεν.

27 (9, 29 Mein.) *Δημοσθένους* (fr. 20 Sauppe).

Ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἳ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. χρήματα μὲν γὰρ ἔστι κτήσασθαι, δόξαν δὲ χρημάτων οὐ ῥᾴδιον πρίασθαι.

28 (9, 30 Mein.) *Πλάτωνος* (Menex. p. 246 E).

---

1 *ἀνδρείας* S M[d] corp. Par. Plut.: *ἀνδρίας* A Br | *ὄφελος εἶναι* Plut. ‖ 2 *γένοιντο* M[d] A Br corp. Par. Plut.: *γίνοιντο* S Tr., inde vulg. | *μηδὲν* Br Plut. *μὴδὲν* ut videtur M[d]: *μὴ δὲ* S A corp. Par. | *ἀνδρείας* S M[d] corp. Par. Plut.: *ἀνδρίας* A Br ‖ 3 *δεήσεσθαι* S A corp. Par. Plut.: *δεηθήσεσθαι* M[d] Br. cf. Wachsmuth *stud.* l. c. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit ecloga paulo locupletior Orionis anth. VI 16 p. 50, 16 (*Ἰσοκράτους*) ‖ 6 *οἱ ἔσθω* M[d] ‖ 7 *τοιαύτην τέχνην εἶναι* S M[d] A Or., *τέχνην τοιαύτην εἶναι* Isocratis vulg. cum eodem hiatu, *τοιαύτην εἶναι τέχνην* Isocratis *Γ* ‖ 8 *κακῶς πεφυκόσι πρὸς αὐτὴν δικαιοσύνην ἂν ἐμποιήσειεν* S M[d] A *κακῶς πεφ. πρὸς ἀρετὴν σωφροσύνην ἢ δικαιοσύνην ἂν ἐμποιήσειεν* Isocratis vulg. *κακῶς πεφ. πρὸς ἀρετὴν σωφροσύνην ἂν καὶ δικαιοσύνην ἐμποιήσειεν* Isocratis *Γ* *κακῶς πεφ. πρὸς τὴν ἀρετὴν σωφροσύνην ἂν ἐμποιήσειεν* Or. vide Keil anal. Is. p. 63. 86 ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 9, 28 Mein.) Br (post ecl. 9, 27 Mein.). recurrit corp. Par. 599 Elt. (*Δημοσθένους*). 'haec non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis eius nescio quibus collecta et adumbrata. priori quidem parti huius sententiae similis est locus, qui p. 1429, 3 Demosthenis nostri legitur': Reiske ind. graec. Demosth. p. 238 ‖ 11 *τ̂ ανω̄ν* corr. ex *τ̀ ανο̄υς* S ‖ 12 *γὰρ* om. A | post *ἔστι* addit *χρὴ* corp. Par. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A Br (post ecl. 9, 29 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 9, 37 Mein.). recurrit corp. Par. 600 Elt. (*Πλάτωνος*). eadem supra legitur Stob. II p. 208, 4 Wachsm. (*Τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Πλάτωνος*). iterantur verba infra in ampliore Menexeni excerpto flor. 51, 30 Mein. (*Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ ἐπιταφίου*)

Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, ἀλλ' οὐ σοφία φαίνεται.

29 (9, 31 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 109 Mullach.).

Ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικέειν ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν.

30 (9, 32 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 107 Mullach.).

Μοῦνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικέειν.

31 (9, 33 Mein.) *Πιττακοῦ.*

Πιττακὸς ἔφη 'ἡδονὴ σὺν τῷ καλῷ δίκαιον'.

32 (9, 35 Mein.) *Ἀριστείδου.*

Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ἐρωτηθεὶς τί ἐστι τὸ δίκαιον τὸ μὴ ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν' ἔφη.

33 (9, 36 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου* (p. 331 B).

Ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸς ὑπέρ γε ἐμαυτοῦ φαίην ἂν καὶ τὴν δικαιοσύνην ὅσιον εἶναι καὶ τὴν ὁσιότητα δίκαιον· καὶ ὑπὲρ σοῦ δέ, εἴ με ἐῴης, ταὖτα ἂν αὐτὰ ἀποκρινοίμην, ὅτι ἤτοι ταὐτόν γ' ἐστὶ δικαιότης ὁσιότητι ἢ ὅ τι ὁμοιότατον, καὶ μάλιστα πάντων ἥ τε δικαιοσύνη οἷον ὁσιότης καὶ ἡ ὁσιότης οἷον δικαιοσύνη.

34 (9, 37 Mein.) *Πυθαγόρου.*

---

1 πᾶσα SM[d]A Br Mac. corp. Par. Stob. II: πάμπαν Tr. p. 60; πᾶσά τε ex Platone vel flor. 51 male Gesn.[1] p. 74, inde vulg. ‖ 2 ἀλλ' om. Br ut Plat., flor. 51 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 9, 30 Mein.) Br (post ecl. 9, 55 Mein.), om. A ‖ 4 ἀλλὰ ‖ τὸ (alterum α ex ου ut videtur corr. S[1], acc. supra α corr.) S ‖ 5 ecl. hab. S M A, τοῦ αὐτοῦ S Δημοκρίτου M A ‖ 6 ὅσοις S M A; ὅσοισι Mullach ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. Ps.-Isocr. ad Demon. 16 ‖ 8 δίκαιον SM[d]A: δίκαιος Tr., inde vulg. de ecloga quae apud Meinekium post hunc locum remansit vide supra 1, 94 p. 36 ‖ 9 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 9, 33 Mein.) Br (post ecl. 9, 31 Mein.), addito lemm. M A (post ecl. 9, 33 Mein.) ‖ 10 ἐρωτηθεὶς S: ἐρωτηθεὶς ὑπό (παρά A) τινος M[d] A Br; recepit παρά τινος Meineke ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9, 35 Mein.) M A (post ecl. 9, 37 Mein.) ‖ 13 αὐτὸς om. Tr., inde vulg. | φαίειν M[d] ‖ 15 ταύτα M[d] ταῦτα A: ταὐτὰ (vel ταυτὰ) S Plat. | αὐτὰ S M[d] A: ταῦτα Plat. ‖ 16 ἢ S A, Plat.: ἢ καὶ M[d] ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9, 36 Mein.) M A Br (post ecl. 9, 35 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 9, 16 Mein.). praeferenda videtur quae est in M A Br collocatio. recurrit Pyth. Vind. 69, Pyth. Syr. 50, Demophil. sent. Pyth. 30

Ξένος ἀνὴρ δίκαιος οὐ μόνον πολίτου ἀλλὰ καὶ συγγενοῦς διαφέρει.

35 (9, 38 Mein.) *Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ἀνατόλιον περὶ δικαιοσύνης.*

Ἐπ' αὐτὸ δὴ τὸ τῶν ὅλων ἀρετῶν τέλος καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν συμπασῶν, ἐν ᾗ δὴ πᾶσαι ἔνεισι συλλήβδην κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, γένοιτο ἄν τις εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀγόμενος.

36 (9, 39 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ.*

Ἐν δὲ τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ διανομῇ τῶν κατ' ἀξίαν ἔργων τε καὶ τιμῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπιβαλλόντων ἑκάστοις ὑφίστησι τὴν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον τείνουσαν δικαιοσύνην. ἔργα τοίνυν τῇ δικαιοσύνῃ τὰ πρόσφορα καὶ ἐπιτηδεύματα εἴη ἄν, ὅσα κοινωνικὰ καὶ ἥμερα τυγχάνει καὶ εὐσύμβολα καὶ εὐσυνάλλακτα καὶ ὠφέλιμα, τῶν βλαβερῶν κωλυτικὰ διαπράξεων, τῶν δ' ἐναντίων τὴν ὅλην κατάστασιν εὐτρεπῆ παρασκευάζοντα.

37 (9, 40 Mein.) *Ἐπικτήτου* (fr. 58 t. III p. 86 Schweigh.).

Ὥσπερ ἀληθὴς ζυγὸς οὔτε πρὸς ἀληθοῦς εὐθύνεται ζυγοῦ οὔθ' ὑπὸ ψευδοῦς κρίνεται, οὕτω καὶ ὁ δίκαιος κριτὴς οὔθ' ὑπὸ δικαίων εὐθύνεται οὔτε παρ' ἀδίκοις δικάζεται.

---

1 *ἀλλὰ καὶ* S M[d] A Br Mac.: *ἀλλ' οὐδὲ* Pyth. Vind., Dem. ‖ 2 *τι* ante *διαφέρει* add. Pyth. Vind., Dem. *διαφέρει ⟨πίστει⟩* exempli causa Buecheler. an *συγγενοῦς ⟨ἀδίκου⟩ διαφ.*? ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; in lemm. v. *περὶ δικαιοσύνης* om. S; *ἰαμβλίχου* offert nec plura Br ‖ 6 *συμπασῶν* S M[d] Br *ἐμπασῶν* A sed *συμ* superscr. m. inc. | *ἔνεισι* S A Br, *ἔν εἰσι* M[d] ‖ 7 *κατὰ τὸν π. λ.*] Phocyl. fr. 17 p. I.[4] II p. 72 Bergk | *παλαιὸν* M[d] Br *παλαι`* A: *πάλαι* compend. S Tr., inde vulg. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 10 *ἀνθρωπίνῳ*] *ν* (post *ι*) superscr. M rubr. ‖ 13 *ανιν̀* S *ἀνθρώπινον* M[d] A ‖ 13 *τοίνυν* (*η* superscr.) A | *τῆ δικαιοσύνηι* A, fallitur Gaisford | *τὰ πρόσφορα* S A: *πρόσφορα* M[d] ‖ 14 *τυγχάνει* S M[d], *τυγχάνοι* A ‖ 17 *εὐτρεπῆ* M[d]: *εὐπρεπῆ* S A ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 9, 39 Mein.) Br (post ecl. 9, 38 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 9, 30 Mein.). recurrit corp. Par. 601 Elt. (*Ἐπικτήτου*). Epicteti et Moschionis q. d. sententias interim edidit H. Schenkl in Epicteti ed. append. C. F, in pristinam gnomologii formam redactas A. Elter prooem. univ. Bonn. aest. a. 1892 ‖ 19 *ἰθύνεται* Tr., inde vulg.

(9, 41 Mein.: fr. 59 l. c.)
ὥσπερ τὸ εὐθὺ εὐθέος οὐ δεῖται, οὕτως οὐδὲ τὸ δίκαιον.
9, 42 Mein.: fr. 60 l. c. p. 87)
ἡ πρότερον ἑτέρῳ δικαστηρίῳ δικάσῃς, πρὶν ⟨ἂν⟩ παρὰ τῇ δίκῃ κριθῇς.
9, 43 Mein.: fr. 61 l. c.)
ἱ βούλει τὰς κρίσεις δικαίας ποιεῖσθαι, μηδένα καζομένων καὶ δικαιολογούντων ἐπιγίγνωσκε, ἀλλ' τὴν δίκην.
9, 44 Mein.: fr. 62 l. c.)
κιστα πταίσεις ἐν ταῖς κρίσεσιν, ἐὰν αὐτὸς ἐν τῷ ταιστος διατελῇς.
9, 45 Mein.: fr. 63 l. c.)
μεινον δικαίως κρίναντα πρὸς τοῦ καταδικασθένίκως μεμφθῆναι ἢ ἀδίκως κρίναντα παρὰ τῇ φύσει ς ψέγεσθαι.
9, 46 Mein.: fr. 64 l. c.)
αθάπερ ἡ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσα λίθος οὐκέτι τῇ πρὸς τοῦ χρυσοῦ δοκιμάζεται, οὕτω καὶ ὁ τὸ ιον ἔχων.
9, 47 Mein.: fr. 65 l. c. p. 88)

---

cl. hab. lemmate non iterato S M A Br Mac. Chrys. eclogae 38—45 r. et inter se et cum antecedenti cohaerent in M ‖ 2 εὐθέως vulg. ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato S M A Br. recurrit corp. Elt. (lemmate non iterato) ‖ 5 ⟨ἐν⟩ ἑτέρῳ ci. Schweighaeuser | i vult Nauck (per litt.) ‖ 6 κριθῇς Br, e corr. M[d], e κριθεὶς em. : et A[1] ut videtur, κριθεὶς corp. Par. ‖ 7 ecl. hab. lemmate ato S M A Br. recurrit corp. Par. 603 Elt. (lemmate non iterato) ‖ n. A[1] add. A[2] | ἐπιγινώσκεις Br ‖ 11 ecl. hab. lemmate non S M A ‖ 14 ecl. hab. lemmate non iterato S M A (post ecl. 9, 44 r (post ecl. 9, 43 Mein.). recurrit corp. Par. 314 Elt. (Μοσχίω- 15 κρίναντα corp. Par.: κρίνοντα S M[d] A | καταδίκασθέντος ἴξως μεμφθῆναι pro ἀδίκως μ. Tr. p. 61, inde vulg. ‖ 18 ecl. mate non iterato S M A Br (post ecl. 9, 45 Mein.) Mac. Chrys. . 9, 41 Mein.) ‖ 20 αὐτὴ M A Br Mac.: αὐτοῦ S | πρὸ Mac. | ς οὐκέθ' vel οὕτως οὐδὲ coll. 38? ‖ 21 post ἔχων add. ὀρθόν ter ‖ 22 ecl. hab. lemmate non iterato S M A

[illegible] τις ἐστιν καὶ ἱκανότης τῷ βίῳ · ὁ δὲ τὴ[ν]
σύνεσιν ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις [illegible]
ἐστιν, ἀλλὰ πολὺ μάλιστα αὐτὸς αὑτῷ · οὐ γὰρ
ται αὐτὸν ἀδικεῖν οὐδὲ καθ' ἓν μέρος. οὐδὲ γ[ε]
αὑτῷ αἴτιός ἐστιν οὐδὲ νόσου · ἀλλὰ τὰ αἰσθη[...]
τῆς φύσεως θεοὺς ὑπολαμβάνων εἶναι, δικαίως
αὐτοῖς · οὐδὲν μὲν ὑπὲρ τὴν δύναμιν πράττων, [...]
δὲ τὰ μάλιστα καὶ ἡδονὰς καὶ ὠφελείας λαμβ[...]
τούτων. καὶ γὰρ ἀπὸ ἀκοῆς καὶ ἀπὸ ὁράσεως
τῆς τροφῆς καὶ ἀπὸ ⟨τῶν⟩ ἀφροδισίων ἡδοναὶ
τῷ δικαίως ἑαυτῷ χρωμένῳ . . . καὶ κίνδυνοι
περὶ τὰ πλείστου ἄξια καὶ ἀναγκαιότατα. ἢ ο[...]
κας τὴν ψυχὴν ταραττομένους καὶ νυκτὸς καὶ
καὶ εἰς τὴν θάλατταν ἑαυτοὺς ῥιπτοῦντας εἰκ[...]
† ἑταίραν;

---

2 ecl. hab. lemmate non iterato S M A. cf. ecl. 38. 66, 8 sq.: *nihil invenies rectius recto, non magis quam* [...] ubi etiam de iusto sermo fit ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S [...] nibus plus quam Epicureis iustitiam suadet Diogenes [...] Smyrnaeus? de quo cf. Menagius ad Laert. IX 58) apud flor. IX 49' Usener Epicur. p. 396 ‖ 8 τίς ἐστι M[d] ‖ M[d] A: πολλῷ Tr., inde vulg. | αὐτῷ tacite Meineke: [...]

47 (9, 50 Mein.) *Λυκούργου* (fr. 8 Sauppe).

Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος· τίμιον μέντοι καὶ θαυμαστὸν ἡ δικαιοσύνη.

48 (9, 51 Mein.) *Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν β'* (II § 10 p. 21).

Ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας.

49 (9, 52 Mein.) *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς* (hist. gr. min. ed. L. Dindorf v. I p. 146 fr. 6).

Ἐν Παιδαλίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν. αἰτεῖται δ' ἀεὶ παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης.

50 (9, 53 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Θεαιτήτου* (p. 176 C).

Θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος, ἀλλ' ὡς οἷόν τε δικαιότατος, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν, ἢ ὃς ἂν ἡμῶν αὖ γένηται ὅ τι δικαιότατος περὶ τοῦτο.

---

lect. Stob. p. 57, debuit saltem ⟨*καὶ*⟩ *κατα πετρῶν* quod in hac re usu sanctum videtur. *εἰς αἰώραν* probabilius multo Buecheler

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. legebatur olim corp. Par. 604 Elt. ubi superest nunc lemma *Λυκούργου* sed ut excipiatur proximae eclogae (9, 51 Mein.) contextu. ambigunt ad oratorem eclogam referri voluerit gnomologus an ad legis latorem ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 9, 50 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 9, 54 Mein.); *β'* om. S. recurrit corp. Par. 604 Elt. (vide ecl. priorem); neglegentius et sine lemm. flor. Laur. p. 241, 25 Mein. ‖ 7 *ἰσχυρότατα* S M^d A corp. Par. Demosth.: *ἰσχυρότερα* Br Demosthenis haud pauci Rufus rhet. v. I p. 468 Sp. ‖ 9 *δικαίας* S M^d A Br corp. Par. Rufus: *δικαίας εἶναι προσήκει* ex Demosthenis codd. Tr., inde vulg. vide Blassii comment. cr. p. XXXI ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 9, 51 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 9, 46 Mein.) ‖ 12 *παιδαλίοις* S, M^d (ubi prim. *ι* in ras. corr. M^1), Br *πηδαλίοις* A: *Παδαίοις* corr. Valckenaer ex Herodot. III 99 | *ἀλλ'. ὁ* M^d A Br: *ἀλλὰ* S ‖ 14 *δικαιοσύνην* M^d ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A Br, *ἐκ τοῦ θεαιτήτου* om. Br ‖ 18 *αὐτῷ* corr. ex *αὐτό* A ‖ 19 *περὶ τοῦτο* tacite om. Gesn.[1] p. 76, inde vulg. immo servandum eclogariae oscitantiae exemplum (cf. Theodoret. therap. p. 251 Gaisf.), novum enim a verbis *περὶ τοῦτο* incipit enun-

51 (9, 54 Mein.) *Ἐκ Πώλου Πυθαγορείου Λευκανοῦ Περὶ δικαιοσύνης* (fr. 8 phil. Gr. II p. 26 Mullach.).

Δοκεῖ μοι τῶν ἀνδρῶν τὰν δικαιοσύναν ματέρα τε καὶ τιθηνὰν τᾶν ἀλλᾶν ἀρετᾶν προσειπέν· ἄτερ γὰρ ταύτας οὔτε σώφρονα οὔτε ἀνδρεῖον οὔτε φρόνιμον οἷόν τε ἦμεν. ἁρμονία γάρ ἐστι καὶ εἰράνα τᾶς ὅλας ψυχᾶς μετ' εὐρυθμίας. διαφανέστερον δέ κα γένοιτο τὸ ταύτας κράτος ἐτάζουσιν ἁμῖν τὰς ἄλλας ἕξιας. μερικὰν γὰρ ἔχοντι αὗται τὰν ὠφέλειαν, καὶ ποθ' ἕν· ἃ δὲ ποθ' ὅλα τὰ συστάματα, καὶ ἐν πλάθει. ἐν κόσμῳ μὲν ὦν αὐτὰ τὰν ὅλαν ἀρχὰν διαστραταγοῦσα πρόνοιά τε καὶ ἁρμονία καὶ

---

tiatum apud Platonem | *τοῦτο* SM, Iambl., Theodoret., codices FG Eusebii praep. ev. XII 29: *τοῦτον* A *τούτου* Br ut Platonis BT

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; *ἐκ* ^τ (id est *ἐκ τοῦ* ut Tr., non *ἐκ τῶν*, ut posuit Meineke) *πώλου πυ*^θ (*πυθαγόρου* Tr.) *λευκανοῦ* nec plura S *ἐκ πώλου* (*πόλου* A) *πυθαγορίου* (*-είου* A) *λευκανοῦ περὶ δικαιοσύνης* M^d A *πώλου* (compend.) *πυθαγορείου λευκανοῦ* (comp.) nec plura Br. Stobaei mori esset convenientius *Πώλου Πυθ. Λ. ἐκ τοῦ περὶ δ.*, sed *ἐκ πώλου* exstabat etiam in codice Photii. nam *Ἐκπώλου* nomen praebet index philosophorum, ubi frustra quaeritur *Πώλου*, cf. Elter p. 43. ne quis *Βώλου* latere putet (cf. Oder mus. Rh. XLV p. 75) obstat praeter alia *Λευκανοῦ* quod additur, ut recte monet Susemihl hist. litt. Alex. I p. 902 ‖ 3 sq. *Δόκιμοι τῶν ἀνδρῶν — προςεῖπον* ci. Buecheler coll. p. 363, 11. cf. Phocyl. fr. 17 Bergk. | *τὴν δικαιοσύνην* Br ‖ 4 *τιθηνὰν* S M^d A Br: *τιθανὰν* tacite Gaisford | *τᾶν ἀλλᾶν ἀρετᾶν* Orelli opusc. sent. et mor. II p. 330: *τῶν ἄλλων ἀρετῶν* S Br *τὰν ἄλλαν ἀρετὰν* M^d *τᾶν ἄλλαν ἀρετᾶν* A | *προσειπέν* A *προσειπεῖν* S *προσεῖπεν* M^d *προσεῖναι* Br | *ἄτερ* M^d | *γε* pro *γὰρ* Tr., inde vulg. ‖ 5 *ἀνδρεῖον* libri: *ἀνδρῇον* tacite Schow ‖ 6 *ἦμεν* M^d A: *εἶναι* S Br | *ἐστι* S M^d A Br; *ἐντι* tacite Canter apud Galeum opusc. mythol. p. 703 | *εἰρήνη τῆς ὅλης ψυχῆς* Br ‖ 7 *δηλοφανέστερον* e. q. s. om. Br | *διαφανέστερον* scripsi: *δηλοφανέστερον* libri, nisi quod *η* e corr. M^d; 'exspectes aut *δηλότερον* aut *ἐμφανέστερον*' Meineke. *διαφανής* *perspicuus* velut Plato | *κα* Gaisford: *καὶ* S M^d A | *ταύτης* A ‖ 8 *μορικὰ* Tr. | *ἔχονται* operarius Gesn.[2], inde vulg. ‖ 9 *αὗται* Meineke: *αὐτὰ* S M^d A; *αὐταὶ* Gesn.[2], inde vulg. | *καθ'* (voluit *ποθ'*) *ἕν* Orelli l. c. p. 705: *ποθένα* vel *ποθ' ἕνα* S M^d A ‖ 10 *συστάματα* ex *συστήματα* corr. M[1] | praeoptes *αὗτα*, sed vide *αὐτά* ne sit *sola* opp. *τὸ ὅλον* hic et p. 363, 8 ‖ 11 *διαστραταγοῖσα* Canter

ἄκα καὶ νῶς τινὸς θεῶν οὕτω ψαφιξαμένω· ἐν πόλει δὲ εἰράνα τε καὶ εὐνομία δικαίως κέκληται· ἐν οἴκῳ δ' ἔστι ἀνδρὸς μὲν καὶ γυναικὸς ποτ' ἀλλάλως ὁμοφροσύνα, οἰκετᾶν δὲ ποτὶ δεσπότας εὔνοια, δεσποτᾶν δὲ ποτὶ θεράποντας καδεμονία· ἐν σώματι δὲ καὶ ψυχᾷ πρᾶτα μὲν ἃ πᾶσιν ἀγαπατότατα ζῴοις, ἅ τε ὑγίεια καὶ ἀρτιότας, σοφία τ' ἐκ τᾶς ἐπιστάμας τε καὶ δικαιοσύνας γενομένα † τε παρ' ἀνθρώποις. εἰ δ' αὐτὰ τὸ ὅλον καὶ τὰ μέρεα οὕτω παιδαγωγεῖ τε καὶ σῴζει ὁμόφρονα καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις ἀπεργαζομένα, πῶς οὐ ⟨κα⟩ μάτηρ καὶ τιθηνὰ πασᾶν τε καὶ πάντων παμψαφεὶ λέγοιτο;

52 (9, 55 Mein.) *Πλάτωνος Νόμων ε'* (p. 730 D).

---

1 *καὶ νῶς* Meineke: *γένωσ* S *γενώσ* M[d] *γένως* (*ο* superscr.) A *γένους* Tr. p. 62; *καὶ νοῦς* Iacobs animadv. in Stob. p. 233 | *ψαφιξαμένω* Iacobs l. c.: *ψαφιξαμένων* S M[d] *ψαφιζομένων* A; 'fort. *φαμιξαμένω* vel *φατιξαμένω* scribendum; respici videtur dictum aliquod Apollinis Pythii' Meineke v. IV p. LVII | 2 *δὲ* tacite Gesn.[1] p. 76, inde vulg.: *τὲ* SM[d] vocem om. A ‖ 3 *ἔστι* (compend.) S *ἐστὶν* M[d]A; *ἐντὶ* Orelli l. c. p. 330 | *ποτ'* S: *ποτὲ* M[d] *ποτὶ* A | *ἀλλάλως* S M[d]: *ἀλλάλων* A sed *ους* superscr. A[2] ‖ 4 *δεσποτᾶν* A: *δεσπόται* S *δεσπόταν* M[d] ‖ 5 *πρᾶτται* (sic) A ‖ 6 *ἃ πᾶσιν* Buecheler: *ἅπασιν* (-*σι* S) libri; *καὶ ἅπ.* Gesn.[2] p. 105 mrg, etiam Schowii duo libri interpolati | *ἀγαπᾶ τὸ τὰ ζωα* (sic) S *ἀγαπατότατα* (*ἀγαπατότα τὰ* A) *ζῶα* M[d] A: corr. Gesn.[2] etsi temere scripsit *ἐν σώματι δὲ πρᾶτα — ἀρτιότας, ἐν δὲ ψυχᾷ σοφία κτέ.* ‖ 7 intell. *ἔτι δὲ σοφία* ‖ 8 *γενομένης τε* S A (sic) *γενομέναις τὲ* M[d]: *γενομένη* (*γενομένα* Canter) tacite Gesn.[1] p. 76 particula *τε* deleta; *γενομένα ἐς τέλος* Buecheler | *παρ' ανοις* S | *εἰ* (debebat *αἰ*) *δ'* Canter: *ἡ δ'* S A *ἢ δ'* M[d] | *αὐτὰ* S M[d] A: *αὗτα* Meineke v. IV p. LVII ‖ 9 *μέραια* M[d] ‖ 10 *ποτάγορᾶ* accentu super *ο* deleto S, corr. S[1] *ποταγορὰ* M[d] *ποτ' ἀγορᾶ* A | *κα* addidi ante *μάτηρ*, ante *λέγοιτο* adiecerat Meineke ‖ 11 *τιθηνὰ* S M[d] *τιθήνα* A: *τιθανὰ* Gaisford | verba *πασᾶν τε καὶ πάντων* perversa. *τᾶν ἀρετᾶν* post *πασᾶν τε* addi iussit Orelli l. c. p. 706, *πασᾶν τε ⟨ἀρετᾶν⟩ καὶ πάντων ⟨ἀγαθῶν⟩* ci. Meineke qui posthac *πασᾶν τελειοτάτων* v. IV p. LVII | *παμψαφεὶ* S *παμψαφὶ* M[d] *παμψαφΐ* (*οι* superscr.) opinor A[1], *οι* in *ει* (compend.) mutavit A[2] sed *α* superscr. fortasse A[1] ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 9, 54 Mein.), lemmate non iterato Br (post ecl. 9, 30 Mein.). legitur in maiore excerpto supra III 1, 202 p. 155, 13 et infra flor. 43, 113 Mein. recurrunt v. *τίμιος* — 364, 3 *ἀντάξιος ἑτέρων* Maxim. c. 5 p. 169 Gesn. (*Πλάτωνος*)

Τίμιος μὲν δὴ καὶ ὁ μηδὲν ἀδικῶν· ὁ δὲ μηδ' ἐπιτρέπων τοῖς ἀδικοῦσιν ἀδικεῖν πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος ἐκείνου. ὁ μὲν γὰρ ἑνός, ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων, μηνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρχουσιν ἀδικίαν· ὁ δὲ καὶ ξυγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν, ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει καὶ τέλειος οὗτος ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ.

53 (9, 56. 57 Mein.) *Ἱέρακος ἐκ τοῦ Περὶ δικαιοσύνης.*

Φέρε γὰρ ἴδωμεν, τί τοῖς πολλοῖς δοκεῖ περὶ δικαιοσύνης. οἱ μὲν οὖν ἕξιν εἶναι φασὶ ψυχῆς ἀδωροδόκητον, τοῦ κατὰ δύναμιν ἑκάστου στοχαζομένην· οἱ δὲ ἕξιν ἐν ψυχῇ, μήτε τῇ χείρονι τύχῃ μήτε τῇ κρείττονι πλέον ἢ ἔλαττον απονέμουσαν, τὸ δ' ἴσον πᾶσι φυλάττουσαν. δοκοῦσι δέ μοι οἱ μὲν πρότεροι τὸν μὴ ἀλλοτρίων ἐπιθυμοῦντα χρημάτων θαυμάζειν, τηρήσαντα δ' ἂν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν ἑκάστῳ, εἰ κελεύειν τισὶ συγχωρηθείη· οἱ δεύτεροι δέ, τὸν μὴ τῇ τύχῃ τὸ πλέον μετροῦντα, πάντας δὲ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦντα. τί οὖν εἰ τοῦτο μαθών τις ἐν τοῖς ἄλλοις ἀδικώτατος εἴη; καὶ εἰ χρημάτων μὲν ⟨μη⟩δ' ἅπαξ ἀλλοτρίων ἐπιθυμοῖ, ὑβριστὴς δὲ

---

1 *δὴ*] *ἀνὴρ* Br | *καὶ* om. A ‖ 2 *ἀδικοῦσιν*] *θέλουσιν* flor. 43 | 3 *ἐκείνου*] *ἐκεῖνος* ex em. A² ‖ 4 *ἑτέρων* sup. lin. A | *ων* in v. *μηνύων* sup. lin. A ‖ 5 *ὁ* ante *μέγας* delevit Cobet mnemos. X p. 179 | 6 *πόλει*, sed *πό* in ras. M¹ | *τέλεος* oscitanter Gesn.² p. 106, inde vulg. | *οὗτος* post *μέγας* (5) transp. Br ‖ 7 *ἀρετῇ* vel *ἀρετή* libri, et sic fere flor. 1, flor. 43, libri Plat.: *ἀρετῆς* Iulian. Misopog. 353 D (p. 456 Hertlein); *ἐπ' ἀρετῇ* Ast ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐκ τοῦ περὶ δικαιοσύνης* om. S ‖ 9 *εἴδωμεν* Mᵈ | *πολλοῖς* S Mᵈ A: *παλαιοῖς* Meineke v. IV p. LVIII ‖ 11 *καὶ* ante *τοῦ* tacite addidit Gesn.¹ p. 76, inde vulg. | *ἑκάστῳ* mavult Meineke ‖ 13 *ἔλαττων* A¹, corr. A² | 14 *πρότεροι*, sed utrum *ι* sit an *ν* potest dubitari Mᵈ ‖ 15 *θαυμάζειν* compend. S, *θαυμάζειν* Mᵈ A ‖ 16 *κελεύειν* S A: *κελεύεις* Mᵈ; *ἐκλεύειν* Tr. ‖ 17 *τύχῃ* (sic ut tacite corr. Gesn.¹, inde vulg.) Mᵈ: *ψυχῇ* S *ψυχῇ* A | *πλέον* S Mᵈ: *πλεῖον* A ‖ 18 *ἀξιοῦντα* Mᵈ Tr., inde vulg.: *ἀξιοῦντοσ* S *ἀξιοῦντας* A ‖ 20 *μὲν ἅρπαξ, ἀλλοτρίων δὲ ἐπιθυμοῖ* libri: corr. Buecheler. illud defendere studuit Halm lect. Stob. p. 25: *μὲν ἀπαξαπλῶς ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμοίη* ci. Iacobs add. animadv. in

πάρχοι καὶ ἀκόλαστος περὶ ἡδονάς, ἆρα ὁ τοιούτων κακῶν νάπλεως δίκαιος ἂν εἴη; ὅταν δὲ καὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσῃ ιάντας, πῶς μὲν οὐκ ἄφρων, πῶς δὲ οὐκ ἄδικος, εἰ μοίως τιμήσει τόν τε σώφρονα καὶ τὸν ἀκόλαστον, καὶ ὸν ἄφρονα καὶ τὸν φρόνιμον; ἀλλ' οὐδὲ τὸ μὴ χρη-ιάτων ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν δικαιοσύνης ὅρος, εὐτίχημα ὲ περὶ. ἕν τι τῶν παθῶν. ὑποκείσθω γὰρ ὑπερβολῇ τλούσιον εἶναί τινα, δυνάμενον ἄλλοις ἐπαρκεῖν πολλοῖς ἐκ τῶν ἰδίων, δόξης δὲ τοῦτον ἡττώμενον καὶ φιλοτι-μίας, καὶ μηδενὸς ἐλευθεριάζοντος ἀνέχεσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν ὑβρίζειν, τοὺς δὲ τύπτειν, τοῖς δὲ κελεύειν, τερπό-μενον τῷ πάντας ὑπακούειν αὐτῷ· τί οὖν ἄν τις τοῦτον εἴποι, ὅταν μηδενὸς μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῇ, βίαιος δὲ ἄλλως ᾖ καὶ τύραννος; καὶ πρώτοις μὲν τοῖς οἰκέ-ταις καὶ ταῖς θεραπαινίσι χρῆσθαι κακῶς, τοὺς μὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον κολάζοντα, ταῖς δὲ συγγιγνόμενον ἀνέδην, ἔπειτα μηδὲν ἀδικεῖν ἡγεῖσθε ταῦτα ποιοῦντα;

54 (9, 58 Mein.) Ἐν ταὐτῷ.

Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ περιπάτου μεσότητα πλεονεξίας καὶ μειονεξίας τὴν δικαιοσύνην εἰρήκασιν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς

Athen. p. 271. μὲν ἅπαξ ἀλλοτρίων μηδ' ἐπιθυμοῖ Madvig adv. cr. I p. 721 | ἐπιθυμοῖ M^d: ἐπιθυμεῖ S A; ἐπιθυμοίη mavult etiam Meineke

1 ὑπάρχοι SM^d: ὑπάρχει A | ὁ τοιούτων M^d: τοιούτων S A; fuit ἆρ' ὁ | τοσούτων temere Gesn.^{2} p. 106, inde vulg. ‖ 5 ἀλλ' οὐδὲ e. q. s. sine lemmate cohaerent prioribus M A, deest lemma etiam S: Τοῦ αὐτοῦ quod praemisit Tr. (inde vulg.) esse abiciendum intellexit Gesn.^{2} p. 106 mrg, quem secutus est Meineke ‖ 10 καὶ secludi vult Meineke v. IV p. LVIII ‖ 11 τοῖς δὲ κελεύειν S M^d: τοὺς δὲ κελεύειν A ‖ 12 τοῦ-τον] τούτων M^{1d} ‖ 13 μὲν om. A ‖ 14 post τύραννος non nulla videntur intercidisse Meinekio v. IV p. LVIII requirenti tale: τύραννος; ἆρ' οὐκ ἄτοπον πρῶτον μὲν κτἑ. lenius erit infra (17) scribere ἡγεῖσθε auctore Buechelero pro ἡγεῖσθαι quod libri habent | πρώτοις, uterque acc. S^1 πρωτοις M^d πρώτοις A Tr. p. 63: πρῶτον tacite scr. Gesn.^{2}, inde vulg. sed primi tyrannum sentiunt familiares ‖ 16 συγγιγνόμενον S M^d, συγγινόμενον A Tr. | ἀνέδην A: ἀναίδην S ἀναίδειν M^d ‖ 17 ἡγεῖσθε] vide ad 14 ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 19 cf. Stob. II 7, 25 p. 146, 12 Wachsm. ‖ 20 cf. Stob. II 7, 5^{b1} p. 59, 9

στοᾶς ἕξιν ἰσότητος ἀπονεμητικήν. καὶ ὡς μὲν οὐ μόνον οὐ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον τὸ πάντας τῶν αὐτῶν ἀξιοῦν, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται· τὸ δὲ μεταξὺ πλεονεξίας καὶ μειονεξίας, ἔκβασίς ἐστι πράξεως ἀκατονόμαστος, ἀλλ' οὐκ ἀρετὴ ψυχῆς. πᾶσα δὲ πρᾶξις ἐνέργεια ψυχῆς διὰ σώματος· ἡ δ' ἐνέργεια οὐκ ἀρετή, ἣ πᾶσ' ἂν ἐνέργεια ἦν ἀρετή. τὴν δὲ δικαιοσύνην πάντες ἁπαξαπλῶς ἀρετὴν ψυχῆς ὁμολογοῦσιν, ἀλλ' οὐ πρᾶξιν, οὐδὲ πράξεως ἀποτέλεσμα. τρία γάρ ἐστι περὶ ἕκαστον, ἣ ἕξις ἢ πρᾶξις ἢ ἀποτέλεσμα. ἕξις μέν, καθ' ἣν πλεονεκτικοί τινες ἢ μειονεκτικοὶ ἐσμέν· πρᾶξις δὲ τὸ μειονεκτεῖν καὶ ⟨τὸ⟩ πλεονεκτεῖν· ἀποτέλεσμα δὲ ἡ μειονεξία καὶ ἡ πλεονεξία. ὥσπερ ἕξις μὲν ἡ ζωγραφική, πρᾶξις δὲ ἡ ζωγραφία, ἀποτέλεσμα δὲ ἡ γραφή. καὶ πάλιν ἕξις μὲν ἡ ἀγαλματοποιική, πρᾶξις δὲ τὸ ἀγαλματοποιεῖν, ἀποτέλεσμα δὲ τὸ ἄγαλμα. εἰ δέ τις τὴν ἕξιν ὁρίζοιτο γραφὴν καὶ ἄγαλμα, τῷ τοῦ ἀποτελέσματος ὀνόματι καλῶν, σφάλλεσθαι ἂν ὁμολογοῖτο καὶ σύγχυσιν ποιεῖν· οὕτως ὁ πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν τὴν ἕξιν ὀνομάζων, τῷ τοῦ ἀποτελέσματος ὀνόματι χρῆται κατὰ τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕξεως. καὶ ἡ μεσότης τοίνυν τῶν ἀποτελεσμάτων ἀποτέλεσμα ἂν εἴη· τεταγμένων γὰρ ἐν τοῖς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποτελουμένοις πλεονεξίας καὶ μειονεξίας, καὶ ἡ τούτων μεσότης εἴη ἂν ἀποτέλεσμα, οὐχ ἕξις. ἔστω δὲ μὴ ἔκβασις, ἀλλ' ἕξις ψυχῆς, οὔτε πλεονεκτικὴ ⟨οὔτε μειονεκτική⟩· ὁ περί τι τοίνυν, ἢ τινὶ μήτε πλεο-

1 ἕξιν corr. ex ἕξις S ‖ 5 cf. Stob. II 7, 17 p. 130, 3 Wachsm. | 6 δ' Tr.: δὲ S M[d] A | ἢ πᾶσα — 7 ἀρετή om. A | ἣ Tr., inde vulg.: ἡ S M[d] | πᾶσ' ἂν Halm lect. Stob. p. 25: πᾶσα S M[d] | 12 τὸ addidi | ἡ μειονεξία καὶ ἡ πλεονεξία S A: ἡ πλεονεξία καὶ ἡ μειονεξία M[d]. sed vide ne ordine codicis M potius probato (cf. 10 sq. 19. 23) scribendum sit in v. 11 sq. τὸ πλεονεκτεῖν καὶ τὸ μειονεκτεῖν ‖ 15 ἀγαλματοπιητικὴ M[d] | 16 v. εἰ δέ τις — 17 καὶ ἄγαλμα A m. rec. mrg, sed iam antea eadem ab alia m. ibidem add., mutilata tamen extremo marg. laeso ‖ 17 ὀνόματι S[1] τοὔνομά ἐστι corr. S m. rec. ‖ 26 οὔτε μειονεκτική add. Schowii aliquot libri interpolati ex em., recte | περί τι Halm lect. Stob. p. 25: περὶ τὸ S M[d] A

μήτε μειονεκτῶν, ἔσται δίκαιος. περὶ μὲν δὴ
ιατικὰ ἀγαθὰ οὐκ ἂν φαῖεν εἶναι ταύτην, οὔτε ὡς
ἀκρότητα οὔτε ὡς μεσότητα· οὐ γὰρ δὴ κτητὰ
γίγνεται κατὰ τὴν ἡμετέραν πρόθεσίν τε καὶ
ν, ἀλλὰ τὰ πολλὰ τούτων ἐστὶ φύσεως. κάλλος
ρ ἐστι φύσει καὶ ἰσχὺς σώματος καὶ ὑγίεια· εἰ δὲ
εθα τὴν μὲν ἰσχὺν ἐπιτείνειν τροφαῖς τε καὶ
ίοις, τὴν δὲ ὑγίειαν διαίτῃ ποιᾷ τηρεῖν καὶ ἐκ-
σαν ἀνακαλέσασθαι, ἀλλ' ὅμως ὡς οὐκ ἐφ' ἡμῖν
ξ ἀρχῆς τῆς τούτων κτήσεως, ἀπονεμητέον τῇ τοῦ
ς φύσει. καίτοι καὶ τούτοις πλεονεκτεῖν λέγον-
ες, ἰσχύι μέν, εἰ τύχοι, Μίλων ὁ Κροτωνιάτης,
δὲ Λαΐς ἡ Κορινθία, καὶ εἴ τινες τούτοις παρα-
ι. τίς οὖν ἂν γένοιτο Μίλωνος ἀδικία; ἢ τίς
; πλεονεξία; ἆρα εἰ μὲν Μίλων περιέλθοι τοὺς
στέρους τύπτων τε καὶ τὰ τούτων χρήματα διαρ-
καὶ τὰς τούτων γυναῖκας, καὶ Λαΐς ὁμοίως, μι-
μὲν πλεῖστον εἰσπράττουσα παρὰ τῶν ἐραστῶν,
δὲ γυναικῶν καὶ γάμους διαλύουσα, τοῦτ' ἂν εἴη
ονεκτεῖν; περὶ ποίαν οὖν ὕλην τὴν αἵρεσίν τις
ται τοῦ μήτε ὑπερβάλλοντος μήτ' αὖ ἐλλείποντος;
γελαῖον ἐκεῖνο καὶ κοινόν 'ἀρκοῦ τοῖς αὑτοῦ, καὶ

ἔσται S, M[d] (unde Gesn.[2] mrg), ἔσται suprascr. ι m. dub. A:
, inde vulg. | v. περὶ μὲν — 11 τοῦ σώματος φύσει om. M
ὔτε ὡς Tr.: οὔτ' ὡς S cf. p. 251 adn. 4 ‖ 7 πειρώμεθα ci.
ιrg: γηρώμεθα S ‖ 11 v. καίτοι καὶ e. q. s. tamquam novam
constituunt praem. lemm. τοῦ αὐτοῦ M A ‖ 17 'nescio an post
; exciderit βιαζόμενος vel simile quid' Meineke v. IV p. LVIII;
μαινόμενος ‖ 18 μὲν om. A ‖ 19 γυναικῶν secluserim | τοῦτ'
p. 64: τοῦτ' ἐὰν S M[d] ‖ 20 v. περὶ ποίαν — ποιεῖν ἀνεχό-
68, 9) om. M A | ὕλην corr. ex ὕλης S ‖ 21 μήτ' αὖ tacite ed.
p. 191: μηδ' αὖ S μη δ' αὖ Tr. ‖ 22 respici ab Hierace versum
n Ps.-Phocylidis receptum 6 ἀρκεῖσθαι παρ' ἑοῖς, τῶν δ'
ι καὶ v. l.) ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι opinatur Bergk p. l.[4] II
rba ἀρκοῦ — 370, 2 μειονεκτῶν praemisso lemm. Ἱέρακος le-
n ed. Frob. p. 75 (Apostol. cent. III 88 b), unde nollem quasi

μὴ διάρπαζε τὰ ⟨τῶν⟩ πλησίον, μηδ' αὖ προΐεσο τῶν σῶν ὡς κατὰ τοῦτο μειονεκτῶν'; τὸ μὲν δὴ μὴ βιάζεσθαι [δυναίμην], εἴποι τις ἄν, ἐπ' ἐμοὶ [γὰρ τοῦτο]· τὸ δὲ μὴ πλεονεκτεῖσθαι πῶς ἂν γένοιτο; πολλοὶ γὰρ οἱ κρείττους. ἀλλ' εἴ τις βούλοιτο δεομένοις ἐπαρκεῖν καὶ ὀρφανὰς συνεκδιδόναι καὶ αἰχμαλώτους λύσασθαι, ταῦτα μὲν ἴσως δυνατόν ἐστι ποιεῖν, ἀλλ' οὐ τῷ γε τιμῶντι τὴν προειρημένην μεσότητα· πλεονεκτεῖσθαι γὰρ ἔστι καὶ μειονεκτεῖν τὸν ταῦτα ποιεῖν ἀνεχόμενον.

55 (9, 58 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Πῶς οὖν αὐτὴν ὁρίζεται ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος; ἕξιν εὔλογον ψυχῆς ὀρθότητος ἐπιμελουμένην· ἢ τιμωρίας ἀπαίτησιν παρὰ τῶν προηδικηκότων· οὐχ ὡς τοῦ ἢ συνδέσμου τὴν ἑτέραν τῶν προτάσεων....

56 (9, 59 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων* (IV 2, 11).

Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη· Οὐ δήπου, ὦ Εὐθύδημε, ταύτης τῆς ἀρετῆς ἐφίεσαι, δι' ἣν ἄνθρωποι πολιτικοὶ γίγνονται καὶ οἰκονομικοὶ καὶ ἄρχειν ἱκανοὶ καὶ ὠφέλιμοι τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις καὶ ἑαυτοῖς; καὶ ὁ Εὐθύδημος· Σφόδρα γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ταύτης τῆς ἀρετῆς

---

novam eclogam inter 'Addenda ex ed. Froben.' recepissent Gaisford et Meineke | *τοῖς αὐτοῦ* S, *τοῖς σαυτοῦ* (quod praeferri vult Meineke) Frob., *καθ' αὑτοῦ* Apost.

1 *τῶν* addidit Nauck (per litt.); cf. Hierocl. in aur. carm. comm. p. 61, 2 Gaisf. ‖ 3 *δυναίμην* et *γὰρ τοῦτο* seclusit Nauck (per litt.) ‖ 7 *δυνατός* operarius Gesn.² p. 107, inde vulg. | *οὐ τῷ γε* Tr., inde vulg.: *ὅ~ γε* fere S ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M A, perperam prioribus continuant S Tr., inde vulg. multa interfuerunt ‖ 13 *προηδικηκότων* S M[d], *προδικότων* A, sed corr. A[3]: ceterum in marg. m[1] corr. apparet, cuius exstant litt. *προηδι* | v. *οὐχ ὡς — προτάσεων* tamquam scholium ex margine illatum seclusit Iacobs lect. Stob. p. 49 | *τοῦ ἢ* S M[d] A | *συνδέσμου* S M[d] A: *συνδεσμοῦντος* Schowii aliquot libri interpolati ex em. ‖ 14 *προτάσεων* S A, *ἀποτάσεων* M; 'deest *ἀναιροῦντος* sim.' Buecheler. aberraverit librarius ad genetivum *Ξενοφῶντος* ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A; *μνημονευμάτων* A ‖ 17 *ἔφη* S M[d] Xen.: *εἶπεν* A

[redacted]

δέομαι. Νὴ Δί', ἔφη ὁ Σωκράτης, ⟨τῆς⟩ καλλίστης ἀρετῆς καὶ μεγίστης ἐφίεσαι τέχνης· ἔστι γὰρ τῶν βασιλέων αὕτη καὶ καλεῖται βασιλική. ἀτάρ, ἔφη, κατανενόηκας, εἰ οἷόν τέ ἐστι μὴ ὄντα δίκαιον ἀγαθὸν ταῦτα γενέσθαι; Καὶ μάλα, ἔφη· οὐχ οἷόν τέ γε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. Τί οὖν, ἔφη, σὺ ἤδη τοῦτο κατείργασαι; Οἶμαί γε, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐδενὸς ἂν ἧττον φανῆναι δίκαιος. Ἆρ' οὖν, ἔφη, τῶν δικαίων ἐστὶν ἔργα ὥσπερ τῶν τεκτόνων; Ἔστι μέντοι, ἔφη. Ἆρ' οὖν, ἔφη, ὥσπερ οἱ τέκτονες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἐπιδεῖξαι, οὕτως οἱ δίκαιοι τὰ ἑαυτῶν ἔχοιεν ἂν ἐξηγήσασθαι; Μὴ οὖν, ἔφη ⟨ὁ⟩ Εὐθύδημος, ἐγὼ οὐ δύναμαι τὰ τῆς δικαιοσύνης ἔργα ἐξηγήσασθαι; καὶ νὴ Δί' ἔγωγε τὰ τῆς ἀδικίας· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγα ἔστι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὁρᾶν τε τοιαῦτα καὶ ἀκούειν. Βούλει οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, γράψωμεν ἐνταυθοῖ μὲν δέλτα, ἐνταυθοῖ δὲ ἄλφα, εἶτα ὅ τι μὲν ἂν δοκῇ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης ἔργον εἶναι, πρὸς τὸ δέλτα τιθῶμεν, ὅ τι δ' ἂν τῆς ἀδικίας, πρὸς τὸ ἄλφα; Εἴ τί σοι, ἔφη, δοκεῖ προσδεῖν τούτων, ποίει ταῦτα. καὶ ὁ Σωκράτης γράψας ὥσπερ εἶπεν· Οὐκοῦν, ἔφη, ἔστιν ἐν

---

1 τῆς καλλίστης e Xen. Gesn.[1] p. 80, inde vulg.: καλλίστης S Md A καὶ καλλίστης Tr. ‖ 4 εἰ corr. ex ἢ S ‖ 5 οὐχ S Md A: καὶ οὐχ Xen.; καὶ particula propter γε facile careri monet W. Gilbert ‖ 6 ἤδη corr. ex οὖν S ἤδη Md A: δὴ Xen. ‖ 9 ὥσπερ S Md Xen.: ὡς περὶ A ‖ 11 ἂν ἐξηγήσασθαι (ἡγήσασθαι A) S Md A: διεξηγήσασθαι vel ἂν διηγήσασθαι libri Xen. | post ἡγήσ. praecipit καὶ νὴ Δί' ἔγωγε τὰ τῆς, del. A ‖ 12 ὁ Εὐθύδημος tacite e Xen. Gesn.[1], inde vulg.: εὐθύδημος S Md A | ἐγὼ οὐ δύναμαι S A: ἐγὼ οὐ δύνομαι Md; οὐ δύναμαι (δύνωμαι Paris. 1740) ἐγὼ Xen. fortasse ἐγὼ οὐ δύνωμαι Stobaeus, sed vide Gilbertum ad h. l. ‖ 14 ὁρᾶν τε τοιαῦτα S A ὁρᾶν τε τὰ τοιαῦτα Md: τοιαῦτα ὁρᾶν τε Xen. ‖ 16 γράψωμεν Xen.: γράψομεν S Md A | ἐνταυθοῖ — ἐνταυθοῖ (ἐνταυθοὶ Md) S Md A: ἐνταυθεῖ — ἐνταυθεῖ duo Parisini Xenophontis ‖ 17 δοκῇ (vel -ῇ) S Md Xen.: δοκεῖ A | πρὸς τὸ Δ (vel δέλτα) S Md A Xen.: πρὸς τῷ δ' Tr. p. 65, inde vulg. ‖ 18 τιθῶμεν S Md A libri Xen.: θῶμεν Mead ‖ 19 ἔφη δοκεῖ S Md A ἔφη Tr.: δοκεῖ ἔφη e Xen. tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 20 εἶπον Tr.

ἀνθρώποις ψεύδεσθαι; Ἔστι μέντοι, ἔφη. Ποτέρωσε οὖν, ἔφη, θῶ τοῦτο; Δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ ἐξαπατᾶν ἔστι; Καὶ μάλα, ἔφη. Τοῦτο οὖν ποτέρωσε θῶ; Καὶ τοῦτο δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν. Τί δαί; τὸ κλέπτειν; Καὶ τοῦτο, ἔφη. Τί δ' ἀνδραποδίζεσθαι; Καὶ τοῦτο. Πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ οὐδὲν ἡμῖν τούτων κείσεται, ὦ Εὐθύδημε; Δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ἔφη. Τί δαί, ἐὰν στρατηγὸς αἱρεθεὶς ἄδικόν τε καὶ αἰσχρὰν πόλιν ἐξανδραποδίσηται, φήσομεν τοῦτον ἀδικεῖν; Οὐ δῆτα, ἔφη. Δίκαια δὲ ποιεῖν οὐ φήσομεν; Καὶ μάλα. Τί δ'; ἐὰν ἐξαπατᾷ πολεμῶν αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη, καὶ τοῦτο. Ἐὰν δὲ κλέπτῃ τε καὶ ἁρπάζῃ τὰ τούτων, οὐ δίκαια ποιήσει; Καὶ μάλα, ἔφη· ἀλλ' ἐγώ σε τὸ πρῶτον ὑπέλαβον πρὸς τοὺς φίλους μόνους ταῦτα ἐρωτᾶν. Οὐκοῦν, ἔφη, ὅσα πρὸς τῇ ἀδικίᾳ ἐθήκαμεν, ταῦτα καὶ πρὸς τῇ δικαιοσύνῃ θετέον ἂν εἴη; Ἔοικεν, ἔφη. Βούλει οὖν, ἔφη, ταῦτα οὕτω θέντες, διορισώμεθα πάλιν πρὸς μὲν

---

1 *τὸ ψεύδ.* Ernesti ‖ 2 *θῶ* S M^d *θῶ καὶ* A: *θῶμεν* e Xen. Gesn.^{1}, inde vulg. commendari *θῶ* eo quod Euth. dixerat *ποίει*, non *ποιῶμεν* animadvertit Gilbert | *ὅτι ἔφη* S: *ὅτι* M^d A; *ἔφη ὅτι* libri Xen. ‖ 3 *οὐκοῦν* — 5 *ἀδικίαν* in margine supplevit A m. ant. | *καὶ τὸ ἐξαπατᾶν* aliquot libri Xenophontis ‖ 4 *θῶ* S M^d A: *θῶμεν* Xenophontis libri tantum non omnes ‖ 5 *δαι* S *δαὶ* M^d Tr. p. 65: *δὲ* A Xen. | *κλέπτειν* S M^d A Cobeto probante et Gilberto: *κακουργεῖν* libri Xen.; *βλέπειν* Tr., inde vulg. | *τί δ'* S M^d A: *τὸ δὲ* Xen. ‖ 6 post *καὶ τοῦτο* iterat *ἔφη. τί δ' ἀνδραποδίζεσθαι; καὶ τοῦτο* M^d ‖ 7 *ἡμῖν τούτων* M^d A Xen.: *τούτων ἡμῖν* S (Tr., inde vulg.) | *δεινὸν γὰρ* Xen.: *δεινὸν δ'* S M^d *δεινὸν* A; *δεινόν τἂν εἴη* ci. Gaisford ‖ 8 *δαὶ* S M^d: *δὲ* A Xen. | *ἐὰν* S M^d A: *ἐάν τις* Xen., inde Gesn.^{1} (vulg.). an *ἐὰν στρατηγός ⟨τις⟩ αἱρ.* vel *ἐὰν στρ. αἱρεθεὶς ⟨τις⟩*? sed vide p. 371, 4 | *αἱρεθεὶς* (*αἰρ.* M^d) M^d A Tr. Xen.: *αἱρεθῇς* S ‖ 9 *αἰσχρὰν* SM^dA: *ἐχθρὰν* Xen. ‖ 10 *φείσομεν* M^d ‖ 11 *τί δ'; ἐὰν* Xen.: *τί δέ* (supra scr. *δαί* S^1) *ἂν* S *τί δαὶ αν* M^d *τί δὲ ἂν* A ‖ 12 *ἁρπάζῃ* (vel *-η*) S M^d: *-ει* A ‖ 13 *ει* in *ποιήσει* e corr. M^d | *τὸ πρῶτον* S M^d Xen.: *πρῶτα* (om. *τὸ*) A ‖ 14 *ὑπέλαβον* S M^d A: *ὑπελάμβανον* Xen. | *πρὸς* ex *τοὺς* A m. dub. | *μόνους* S M^d A: *μόνον* Xen. ‖ 15 *καὶ* om. Tr., inde vulg. ‖ 16 *''ἔφη 'ἔοικεν* corr. S^1 *ἔοικεν* (*ἔοικεν* M^d) *ἔφη* M^d A Xen.: *ἔφη ἔοικε* Tr., inde vulg. ‖ 17 *''θέντες 'οὕτω* corr. S^1 *οὕτω θέντες* M^dA

[redacted]

*τολεμίους δίκαιον εἶναι ταῦτα ποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς
ς ἄδικον, ἀλλὰ δεῖν πρός γε τούτους ὡς ἁπλού-
ν εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τί οὖν; ἔφη ὁ Σω-
ς, ἐάν τις στρατηγὸς ὁρῶν ἀθύμως ἔχον τὸ στρά-
ψευσάμενος φήσῃ συμμάχους προσιέναι καὶ τῷ
ι τούτῳ παύσῃ τῆς ἀθυμίας τοὺς στρατιώτας, ποτέ-
τὴν ἀπάτην ταύτην θήσομεν; Δοκεῖ μοι, ἔφη, πρὸς
καιοσύνην. Ἐὰν δέ τις υἱὸν ἑαυτοῦ δεόμενον φαρ-
ας ⟨καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον⟩ ἐξαπατήσας ὡς
τὸ φάρμακον δῷ καὶ τῷ ψεύδει χρησάμενος οὕ-
γιῆ ποιήσῃ, ταύτην αὖ τὴν ἀπάτην ποῖ θετέον;
μοι, ἔφη, καὶ ταύτην εἰς τὸ αὐτό. Τί δαί, ἐάν τις,
υμίᾳ ὄντος φίλου, δείσας μὴ διαχρήσηται ἑαυτόν,
ἢ ἁρπάσῃ ⟨ἢ⟩ ξίφος ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, τοῦτο
τέρωσε θετέον; Καὶ τοῦτο νὴ Δία πρὸς τὴν δι-
ύνην. Λέγεις, ἔφη, σὺ οὐδὲ πρὸς τοὺς φίλους ἅπαντα
πλοΐζεσθαι; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· ἀλλὰ μετατί-
τὰ εἰρημένα, εἴπερ ἔξεστιν. Δεῖ γέ τοι, ἔφη ὁ
ιτης, ἐξεῖναι πολὺ μᾶλλον ἢ μὴ ὀρθῶς τιθέναι.*

θέντες οὕτω Tr., inde vulg. | *διορισώμεθα* Xen.: *διορισόμεθα
ρισάμεθα* M[d]

ταῦτα S M[d] A: *τὰ τοιαῦτα* Xen. ‖ 2 *γε* S Xen.: *τε* M[d] A Tr. ‖
S M[d] A: *ἔφη ὁ Εὐθύδημος* Xen., inde Gesn.[1], vulg. ‖ 4 *ἔχον*
ι.: *ἔχων* M[d] ‖ 5 *φήσῃ* (vel *-σῃ*) S M[d] A: *φήσει* Tr., inde vulg. ‖
η (vel *-σῃ*) M[d] A Xen.: *καταπαύσῃ* (*κατα* per compend.) S *κατα-*
Tr., inde vulg. | *στρατιῶτας* (*ῶ* M[2]) M[d] | *ποτέρωθι* S M[d] A
nophontis: *ποτέρωσε* Cobet n. l. p. 702 ‖ 8 *ἑαυτοῦ* M[d] A Xen.:
S Tr., inde vulg. ‖ 9 *καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον* tacite e
didit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 10 *σιτίον* Xen. | *τὸ φάρμακον* M[d] A Tr.
(i. e. *τῷ*) *φάρμακον* S ‖ 11 *ὑγιῆ* S M[d] A: *ὑγιᾶ* Xen. | *αὖ τὴν*
en.: *αὐτὴν* S ‖ 12 *δαί* S M[d]: *δὲ* A, Xen., inde tacite Gesn.[1]
| 14 *ἢ* addidi e Xen.: om. S M[d] A | *τοιοῦτον* A Xen.: *τοιοῦτο*
τοῦτο αὖ Xen., inde Gesn.[1] (vulg.): *τοῦτο αὐτὸ* S M[d] A (sic) ‖
το etiam A, fallitur Gaisford | *νὴ δία* S M[d] A: *νὴ Δί', ἔφη*
τὴν δικαιοσύνην S M[d] Xen.: *τῇ δικαιοσύνῃ* A ‖ 17 *ἔφη* M[d] A
φησα S ‖ 18 *ἔξεστιν* S M[d] | *τοι* S M[d] Xen.: *τί* A | *ὁ Σωκρά-*
ite e Xen. Gesn.[2] p. 109, inde vulg.: *ὦ σώκρατες* S M[d] A

[redacted]

τῶν δὲ δὴ τοὺς φίλους ἐξαπατώντων ἐπὶ βλάβ
μηδὲ τοῦτο παραλίπωμεν ἄσκεπτον, πότερος ἀδικ
ἐστιν, ὁ ἑκὼν ἢ ὁ ἄκων; Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκέ
ἔγωγε πιστεύω οἷς ἀποκρίνομαι· καὶ γὰρ τὰ π
πάντα νῦν ἄλλως ἔχειν δοκεῖ μοι ἢ ὡς ἐγὼ τότε
ὅμως δὲ εἰρήσθω μοι ἀδικώτερον εἶναι τὸν ἑκόντ
δόμενον τοῦ ἄκοντος. Δοκεῖ δέ σοι μάθησις καὶ ἐπ
τοῦ δικαίου εἶναι ὥσπερ τῶν γραμμάτων; Ἔμοιγε
τερον δὲ γραμματικώτερον κρίνεις, ὃς ἂν ἑκὼν μὴ
γράφῃ καὶ ἀναγινώσκῃ ἢ ὃς ἂν ἄκων; Ὃς ἂν
ἔγωγε· δύναιτο γάρ, ὁπότε βούλοιτο, καὶ ὀρθῶς
ποιεῖν. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἑκὼν μὴ ὀρθῶς γράφων
ματικὸς ἂν εἴη, ὁ δὲ ἄκων ἀγράμματος; Πῶς γ
Τὰ δίκαια δὲ πότερον ὁ ἑκὼν ψευδόμενος καὶ ἐξα
οἶδεν ἢ ὁ ἄκων; Δῆλον ὅτι ὁ ἑκών. Οὐκοῦν γρα
κώτερον μὲν τὸν ἐπιστάμενον γράμματα τοῦ μὴ ἐ
μένου φῂς εἶναι; Ναί. Δικαιότερον δὲ τὸν ἐπιστ
τὰ δίκαια τοῦ μὴ ἐπισταμένου; Φαίνεται· δοκῶ
καὶ ταῦτα οὐκ οἶδ' ὅπως λέγειν. Τί δὲ δή, ὃς ἂ
λόμενος τἀληθῆ λέγειν μηδέποτε ταὐτὰ περὶ τῶν
λέγῃ, ἀλλ' ὁδόν τε φράζων τὴν αὐτὴν τοτὲ μὲ
ἕω, τοτὲ δὲ πρὸς ἑσπέραν φράζῃ, καὶ λογισμὸ
φαινόμενος τὸν αὐτὸν τοτὲ μὲν πλείω, τοτὲ δὲ
ἀποφαίνηται, τί σοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος; Δῆλος νὴ
ναι ὅτι ἃ ᾤετο εἰδέναι οὐκ οἶδεν. Οἶσθα δέ τιν

---

2 *παραλίπωμεν* S Xen.: *παραλείπομεν* M[d] *παραλείπω*
3 *ὁ ἄκων* S A Xen.: *ἄκων* M[d] ‖ 6 *ὅμως δὲ* S M[d] Xen.: *ὅ*
10 *γράφῃ* (vel *-ῃ*) S M[d] Xen.: *γράφοι* A ‖ 11 *γὰρ* libri Stob.
phontis Paris. 1740: *γὰρ ἂν* Xen. ‖ 12 *μὲν ἑκὼν μὴ ὀρθ*
φων] *μὴ ἑκὼν γράφων*, dein *μὴ* transfixit et *μὴ ὀρθῶς* a
margine alia manu A ‖ 16 *τὸν μὴ ἐπιστάμενον* sed *μη* po
A ‖ 17 *εἶναι; ναί* S Xen.: *εἶναι; φησί* M[d] *εἶναι* A ‖ 18 *φα*
M[d] A: *φαίνομαι* Xen. | *δέ μοι* S M[d] Xen.: *δὲ* A ‖ 19 *τί δ*
Xen., inde Gesn.[1] (vulg.): *τί δαὶ δη* S M[d] *τί δὲ δὲ* A[1] ‖ 2
tacite Gesn.[1], inde vulg.: *ταῦτα* S M[d] A Tr. p. 66; *τὰ αὐτὰ* lib
22 *φράζῃ* corr. ex *φράζει* S[1] ‖ 24 *ἀποφαίνηται* Xen.: *ἀπο*
S M[d] A

[redacted]

ιώδεις καλουμένους; Ἔγωγε. Πότερον δι' ἀμαθίαν
τοφίαν; Δῆλον ὅτι δι' ἀμαθίαν. Ἆρ' οὖν διὰ τὴν
ἰκεύειν ἀμαθίαν τοῦ ὀνόματος τούτου τυγχάνουσιν;
τα. Ἀλλ' ἄρα διὰ τὴν τοῦ τεκταίνεσθαι; Οὐδὲ διὰ
. Ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ σκυτεύειν; Οὐδὲ δι' ἓν τού-
φη, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον· οἱ γὰρ πλεῖστοι τῶν τὰ
α ἐπισταμένων ἀνδραποδώδεις εἰσίν. Ἆρ' οὖν
ἱ καλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια μὴ εἰδότων τί
τοῦτό ἐστιν; Ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Οὐκοῦν δεῖ
τρόπῳ διατεινομένους φεύγειν, ὅπως μὴ ἀνδρά-
ὦμεν;

9, 60 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (IV 4, 5—25).

ἶδα δέ ποτε αὐτὸν καὶ πρὸς Ἱππίαν τὸν Ἠλεῖον
τοῦ δικαίου τοιάδε διαλεχθέντα. διὰ χρόνου γὰρ
ιενος ὁ Ἱππίας Ἀθήναζε παρεγένετο τῷ Σωκράτει
ι πρός τινας, ὡς θαυμαστὸν εἴη τὸ εἰ μέν τις
το σκυτέα διδάξασθαί τινα ἢ τέκτονα ἢ χαλκέα ἢ
, μὴ ἀπορεῖν ὅποι ἂν πέμψας τούτου τύχοι· φασὶ
ες καὶ ἵππον καὶ βοῦν τῷ βουλομένῳ δικαίους
ισθαι πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδαξόντων· ἐὰν δέ
ύληται ἢ αὐτὸς μαθεῖν τὸ δίκαιον ἢ υἱὸν ἢ οἰκέ-
διδάξασθαι, μὴ εἰδέναι ποῖ ἂν ἐλθὼν τύχοι τούτου.

δι' ἀμαθίαν (διαμ. M[d]) ἢ διὰ σοφίαν; S M[d] A: διὰ σοφίαν ἢ
θίαν; Xen. ‖ 2 δῆλον ὅτι διὰ σοφίαν (› μαθίαν supra scr.) corr. A[1] ‖ 5 ἀλλα
S M[d] A (sic) Xen.: ἀλλὰ τὴν Tr., inde vulg. ‖ 6 τῶν τὰ τοιαῦτα
probante Cobeto n. l. p. 703: τῶν γε τὰ τοιαῦτα Xen. ‖ 8 καὶ
ια S M[d] A haud scio an recte: καὶ δίκαια Xen. ‖ 10 διατεινα-
Xen., inde Gesn.[1] (vulg.): διατιμωμένους S M[d] A[1] διατιμωμε- (ειν ο
supra scr. A[2]) ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 13 οἶδα δέ
δίκαιον λέγεις (p. 376, 1) om. M[d] οἶδα δέ ποτ' — ἔργῳ ἐπιδεί-
ι. 375, 7) om. A | ποτε S Tr. Xen.: ποτ' Gesn.[1], inde vulg. ‖
οιτο Xen.: μέλλοιτο S Tr. ‖ 18 ὅποι Xen.: ὅπη S | φασὶ
— 20 τῶν διδαξόντων e textu Xenophontis removeri iussit
ιer, v. δικαίους (ἱκανοὺς Santenius) ποιήσασθαι tamquam vetus
ι Buecheler ‖ 22 εἰδέναι S Tr.: εἶναι libri Xenophontis | ποῖ ἂν
ποίαν S; ὅποι ἂν Xen.

καὶ ὁ μὲν Ἱππίας ἀκούσας ταῦτα ὥσπερ ἐπισκώπτων αὐτόν· Ἔτι γὰρ σύ, ὦ Σώκρατες, ἐκεῖνα τὰ αὐτὰ λέγεις ἃ ἐγὼ πάλαι ποτέ σου ἤκουσα; καὶ ὁ Σωκράτης· Ὃ δέ γε τούτου δεινότερον, ἔφη, ⟨ὦ⟩ Ἱππία, οὐ μόνον ἀεὶ ταὐτὰ λέγω, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν· σὺ δ᾽ ἴσως διὰ τὸ πολυμαθὴς εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν οὐδέποτε τὰ αὐτὰ λέγεις. Ἀμέλει, ἔφη, πειρῶμαι καινόν τι λέγειν ἀεί. Πότερον, ἔφη, καὶ περὶ ὧν ἐπίστασαι; οἷον περὶ γραμμάτων ἐάν τις ἔρηταί σε, πόσα καὶ ποῖα Σωκράτους ἐστίν, ἄλλα μὲν πρίν, ἄλλα δὲ νῦν λέγειν; ἢ περὶ ἀριθμῶν τοῖς ἐρωτῶσιν εἰ τὰ δὶς πέντε δέκα γίνονται, οὐ τὰ αὐτὰ νῦν καὶ πρότερον ἀποκρίνῃ; Περὶ μὲν τούτων, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὥσπερ σύ, καὶ ἐγὼ ἀεὶ τὰ αὐτὰ λέγω· περὶ μέντοι τοῦ δικαίου πάνυ οἶμαι νῦν ἔχειν εἰπεῖν, πρὸς ἃ οὔτε σὺ οὔτ᾽ ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναιτο εἰπεῖν. Νὴ τὴν Ἥραν, ἔφη, μέγα λέγεις ἀγαθὸν εὑρηκέναι, εἰ παύσονται μὲν οἱ δικασταὶ δίχα ψηφιζόμενοι, παύσονται δ᾽ οἱ πολῖται περὶ τῶν δικαίων ἀντιλέγοντές τε καὶ ἀντιδικοῦντες καὶ στασιάζοντες, παύσονται δ᾽ αἱ πόλεις διαφερόμεναι περὶ τῶν δικαίων καὶ πολεμοῦσαι. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἀπολειφθείην ἄν σου πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι τηλικοῦτον ἀγαθὸν εὑρηκότος. Ἀλλὰ μὰ Δί᾽, ἔφη, οὐκ ἀκούσῃ, πρίν γ᾽ ἂν αὐτὸς ἀποφήνῃ ὅ τι νομίζεις τὸ δίκαιον εἶναι. ἀρκεῖ γάρ, ὅτι τῶν

---

2 *σὺ ὦ σώκρατες* S: *σύ, ἔφη, ὦ Σώκρατες* Xen., inde tacite Gesn.[1] p. 82 (vulg.); fortasse *σύ, ὦ Σώκρατες, ἔφη* Stob. ‖ 4 *ὦ* tacite e Xen. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 5 *ταὐτὰ* (vel *τὰ αὐτὰ*) Xen.: *ταῦτα* S ‖ 10 *πρὶν* S: *πρότερον* Xen. | *λέγειν* S: *πειρᾷ λέγειν;* tacite e Xen. Gesn.[1], inde vulg.; vix desideratur *πειρᾷ*, sed vide ne exciderit ante *ἢ περὶ* ‖ 11 *γίνονται* S; *ἐστὶν* Xen. ‖ 12 *καὶ* S: *ἃ καὶ* Xen., inde Gesn.[1] (vulg.) immerito ‖ 15 *ἔχειν* ex *ἔχων* corr. S[1] | *δύναιτο εἰπεῖν* S: *δύναιτ᾽ ἂν εἰπεῖν* libri Xen.; *δύναιτ᾽ ἀντειπεῖν* nescio quis ‖ 16 *τὴν ἥραν* S Xen.: *τὴν ἡμέραν* Tr. p. 67, inde Gesn.[1], vulg. ‖ 17 *ηὑρηκέναι* et 22 *ηὑρηκότος* reddunt Xenophonti ‖ 18 *δ᾽* Xen.: *δὲ* S ‖ 21 *πολεμοῦσαι* ex *πολεμοῦσι* corr. S[1] | *ἀπολειφθείην ἄν σου* S: *ἂν ἀπολειφθείην σου* Xen.

[redacted]

ταγελᾷς ἐρωτῶν μὲν καὶ ἐλέγχων πάντας, αὐ-
ὐδενὶ ἐθέλων ὑπέχειν λόγον οὐδὲ γνώμην ἀπο-
ιι περὶ οὐδενός. Τί δαί, ὦ Ἱππία, ⟨ἔφη,⟩ οὐκ
ὅτι ἐγὼ ἃ δοκεῖ μοι δίκαια εἶναι οὐδὲν παύο-
δεικνύμενος; Καὶ ποῖος δή σοι, ἔφη, οὗτος ὁ
τίν; Εἰ δὲ μὴ λόγῳ, ἔφη, ἀλλ' ἔργῳ ἀποδείκνυ-
ἢ δοκεῖ σοι ἀξιοτεκμαρτότερον τοῦ λόγου τὸ ἔργον
ολύ γε νὴ Δί', ἔφη· δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες
δικα ποιοῦσι, δίκαια δὲ πράττων οὐδ' ἂν εἷς
ἴη. Ἤισθησαι οὖν πώποτέ μου ἢ ψευδομαρτυ-
ἢ συκοφαντοῦντος ἢ πόλιν ἢ φίλους εἰς στάσιν
τος ἢ ἄλλο τι ἄδικον πράττοντος; Οὐκ ἔγωγ',
ὸ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπέχεσθαι οὐ δίκαιον ἡγῇ;
, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ νῦν διαφεύγειν ἐγχει-
ἀποδείκνυσθαι γνώμην ὅ τι νομίζεις τὸ δίκαιον·
 πράττουσιν οἱ δίκαιοι, ἀλλ' ἃ μὴ πράττουσι,
γεις. Ἀλλ' ᾤμην ἔγωγε, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὸ μὴ
δικεῖν ἱκανὸν δικαιοσύνης ἐπίδειγμα εἶναι. εἰ
ἡ δοκεῖ, σκέψαι, ἐὰν τόδε σοι μᾶλλον ἀρέσκῃ·
ρ ἐγὼ τὸ νόμιμον δίκαιον εἶναι. Ἆρα τὸ αὐτὸ
 Σώκρατες, νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι; Ἔγωγε,
ὐκ ἄρα αἰσθάνομαί σου ὁποῖον νόμιμον ἢ ποῖον

ἐλων S: θέλων libri Xen. ‖ 3 τί δαί S: τί δὲ Tr., inde
| ἔφη tacite e Xen. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 6 ἀποδείκνυ-
ἀποδείκνυμι S ἐπιδείκνυμι Tr., inde vulg. ‖ 7 ἢ οὐ δο-
hinc incipit A. de M cf. etiam quae adnotavi ad p. 379, 1 ‖
S sed ν e corr. S[1] ‖ 9 πράττων Xen.: πραττόντων S
ἂν εἷς ἄδικος εἴη S A: οὐδὲ vel οὐδ' εἷς ἄδικος ἂν εἴη
aris. 1740) aliquot libri Xen. οὐδ' εἷς ἄδικος ἔσται ceteri ‖
αι οὖν — δίκαιον λέγεις (p. 376, 1) om. A ‖ 11 πόλιν ἢ
φίλους ἢ πόλιν (πόλεις non nulli pro πόλιν) libri Xen. |
Xen., inde tacite Gesn.[1], vulg.: ἢ στάσιν S ‖ 12 ἐμβάλ-
Xen.: ἐμβαλόντος Tr., inde vulg. ‖ 18 ἐθέλειν L. Din-
τόδε σοι Xen.: τὸ δέ σοι S ‖ 20 τὸ νόμιμον Tr., inde
.: τὸν νόμιμον (ut Xenophontis Paris. 1740) S ‖ 22 οὐκ
γὰρ Xen. | σοῦ ⟨μᾶλλον⟩ ὁποῖον Gilbert | ἢ ποῖον, ν ex σ

δίκαιον λέγεις. Νόμους δὲ πόλεως, ἔφη, γιγνώσκεις; Ἔγωγε, ἔφη. Καὶ τίνας τούτους νομίζεις; Ἃ οἱ πολῖται, ἔφη, συνθέμενοι ἅ τε δεῖ ποιεῖν καὶ ὧν ἀπέχεσθαι ἐγράψαντο. Οὐκοῦν, ἔφη, νόμιμος μὲν ἂν εἴη ὁ κατὰ ταῦτα πολιτευόμενος, ἄνομος δὲ ὁ ταῦτα παραβαίνων; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ δίκαια μὲν ἂν πράττοι ὁ πειθόμενος, ἄδικα δὲ ὁ τούτοις ἀπειθῶν; Πάνυ μὲν οὖν. Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια πράττων δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; Πῶς γὰρ οὔ; Ὁ μὲν ἄρα νόμιμος δίκαιός ἐστιν, ὁ δὲ ἄνομος ἄδικος; καὶ ὁ Ἱππίας, Νόμους δ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πῶς ἄν τις ἡγήσαιτο σπουδαῖον πρᾶγμα εἶναι ἢ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς, οὕς γε πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μετατίθενται; Καὶ γὰρ πόλεμον, ἔφη ὁ Σωκράτης, πολλάκις ἀράμεναι ⟨αἱ⟩ πόλεις πάλιν εἰρήνην ποιοῦνται. καὶ μάλα, ἔφη. Διάφορον οὖν τι οἴει ποιεῖν, ἔφη, τοὺς τοῖς νόμοις πειθομένους φαυλίζων, ὅτι καταλυθεῖεν ἂν οἱ νόμοι, ἢ εἰ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις εὐτακτοῦντας ψέγοις, ὅτι γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ⟨ἢ⟩ καὶ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ταῖς πατρίσι προθύμως βοηθοῦντας μέμφῃ; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Λυκοῦργον δὲ τὸν Λακεδαιμόνιον, ἔφη ὁ Σωκράτης, κατα-

---

1 ante *νόμους* iterum *ἐν ταυτῷ* pro lemmate A, hinc incipit M | *γιγνώσκεις* S A: *γινώσκεις* M[d] Tr. ‖ 2 *ἔφην* M[d] ‖ 6 *οὐκοῦν* prius *ο* corr. ex compendio S ‖ 7 *ὁ πειθόμενος* M[d] A: *πειθόμενος* S; *ὁ τούτοις πειθόμενος* Xen., inde tacite Gesn.[1] vulg. | *ἀπειθῶν* S M[d] Xen.: *ἀπειθῶν* A ‖ 9 *πῶς γὰρ* — 10 *ἄδικος* S M[d], A fortasse prima m. mrg: om. libri Xen. | *νόμους* S M[d] A Xen.: *ἀνόμους* Tr. p. 68, inde vulg. ‖ 12 *πρᾶγμα* S M[d] Xen. (*πράγμασιν* Xen. cod. Paris. 1740): *πρᾶγμ'* A Tr., inde vulg. | *οὕς γε* Xen.: *οὗ γε* S *οὕς τε* M[d] *οὗ* (supra *ὅσ*) /// (supra *ε*) *γ* A ubi *ὅσ* A[2] ‖ 13 *αὐτοὶ οἱ* S M[d] A Xenophontis Paris. Sangerm. 389 mrg: *αὐτοῖς οἱ* vel *αὐτοὺς οἱ* cet. Xen. ‖ 14 *ἔφη* etiam A, fallitur Gaisford | *ἀράμεναι αἱ* Xen.: *ἀράμεναι* S A Xenophontis Paris. 1740 *ἀράμενοι* M[d] ‖ 16 *τί* S ‖ 19 *ἢ καὶ* tacite e Xen. Gesn.[1], inde vulg.: *καὶ* S M[d] A Xenophontis Paris. 1740 pr. fortasse igitur nil nisi *καὶ* habuit Stob. supraque nil nisi *ἀράμεναι* coll. p. 372, 11, sed vide etiam p. 371, 14 ‖ 20 *ἔγωγ'* Xen.: *ἐγω* S M[d] *ἐγών* A ‖ 21 *ἔφη ὁ σωκράτης καταμεμάθηκας* S M[d] Xen.: *μεμάθηκας ἔφη ὁ σωκράτης* A

κας ὅτι οὐδὲν ἂν διάφορον τῶν ἄλλων πόλεων
άρτην ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις
: ἐνειργάσατο αὐτῇ; τῶν δὲ ἀρχόντων ἐν ταῖς
οὐκ οἶσθα ὅτι οἵ τινες ἂν τοῖς πολίταις αἰτιώ-
σι ⟨τοῖ⟩ τοῖς νόμοις πείθεσθαι, οὗτοι ἄριστοί
ὶ πόλις, ἐν ᾗ μάλιστα οἱ πολῖται τοῖς νόμοις
αι, ἐν εἰρήνῃ τε ἄριστα διάγει καὶ ἐν πολέμῳ
ατός ἐστιν; ἀλλὰ μὴν καὶ ὁμόνοιά γε μέγιστόν
θὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν εἶναι καὶ πλειστάκις ἐν
αἵ ⟨τε⟩ γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρα-
ται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν, καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ
νόμος κεῖται τοὺς πολίτας ὀμνύναι ὁμονοήσειν,
ταχοῦ ὀμνύουσι τὸν ὅρκον τοῦτον· οἶμαι δ' ἐγὼ
ίγνεσθαι οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν
ται, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς αὐλητὰς ἐπαινῶσιν,
ως τοὺς αὐτοὺς ποιητὰς αἱρῶνται, οὐδ' ἵνα τοῖς
ἥδωνται, ἀλλ' ἵνα τοῖς νόμοις πείθωνται. τού-
ρ τῶν πολιτῶν ἐμμενόντων, αἱ πόλεις ἰσχυρόταταί
εὐδαιμονέσταται γίγνονται· ἄνευ δ' ὁμονοίας οὔτ'
ις εὖ πολιτευθείη οὔτ' οἶκος καλῶς οἰκηθείη.

άλιστα S M[d] Xen.: *μᾶλλον* A; *μάλιστα οὓς* temere e Xeno-
l. (Brubachiana Hal.?) Gesn.[1], inde vulg. | *αὕτη* M[d] ‖ 5 *τοῦ τοῖς*
Xen. Gesn.[1] p. 84, inde vulg.: *τοῖς* libri Stob. ‖ 6 *εἰσι* Tr.:
σίν M[d] *εἰσὶν* sed *ν* eras. A ‖ 8 *γε μέγιστόν τε* S M[d] Xen.: *μέ-*
αις *εσιν*
‖ 9 *τοῖς πολίταις* corr. A[1] ad v. 11 aberravit Gaisford ‖ 10
Xen.: *αἱ γ.* S M[d] A ‖ 12 *το* in *τοὺς* madore corruptum re-
m. rec., item infra aliquot litteras vel syllabas *οὐ* in *οὐδ'*
τ et *αι* in *πείθωνται* (17) *τούτ* in *τούτοις* (ibid.) *αταί γε* pro
n *ἰσχυρόταταί τε* (18) ‖ 15 *οὐδ' ὅπως — ἐπαινῶσιν* M[d] A
S ‖ 16 *αἱρῶνται* Xen.: *αἱρωνται* S *αἵρωνται* Tr. *αἵρων-*
ιἵρονται A ‖ 17 post *τοῖς αὐτοῖς* addi iubet *θεάμασιν* vel
ιν Reiske *σιτίοις* Madvig *ᾄσμασιν* Schenkl | *ἥδωνται* ni fallor
ι S | *πείθωνται* M[d] A Xen.: *πίθωνται* S ‖ 19 *ὁμονοίας* S
εὐδαιμονίας A *εὐνομίας* superscr. A[2] *ὁμονοίας* A[3] mrg ‖
ξ.] etiam in his versibus non nulla rescripsit M m. rec. per-
quotiens velut *ἂν* pro *εὖ* et mox *οἷ* pro *ῷ* in *τιμῷτο*

ἰδίᾳ δὲ πῶς μὲν ἄν τις ἧττον ὑπὸ πόλεως ζημιοῖτο, πῶς δ' ἂν μᾶλλον τιμῷτο, ἢ εἰ τοῖς νόμοις πείθοιτο; πῶς δ' ἂν ἧττον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἡττῷτο ἢ πῶς ἂν μᾶλλον νικῴη; τίνι δ' ἄν τις μᾶλλον πιστεύσειεν παρακαταθέσθαι ἢ χρήματα ἢ θυγατέρας ἢ υἱούς; τίνα δ' ἂν ἡ πόλις ὅλη ἀξιοπιστότερον ἡγήσαιτο τοῦ νομίμου; παρὰ τίνος δ' ἂν μᾶλλον τῶν δικαίων τύχοιεν ἢ γονεῖς ἢ οἰκεῖοι ἢ οἰκέται ἢ φίλοι ἢ πολῖται ἢ ξένοι; τίνι δ' ἂν μᾶλλον πολέμιοι πιστεύσειαν ἢ ἀνοχὰς ἢ σπονδὰς ἢ συνθήκας περὶ εἰρήνης; τίνι δ' ἂν μᾶλλον ἢ τῷ νομίμῳ σύμμαχοι ἐθέλοιεν γίγνεσθαι; τίνι δ' ἂν μᾶλλον οἱ σύμμαχοι πιστεύσειαν ⟨ἢ⟩ ἡγεμονίαν ἢ φρουραρχίαν ἢ πόλεις; τίνα δ' ἄν τις εὐεργετήσας ὑπολάβοι κομιεῖσθαι χάριν μᾶλλον ἢ τὸν νόμιμον; ἢ τίνα μᾶλλον ἄν τις εὐεργετήσειεν ἢ παρ' οὗ χάριν ἀπολήψεσθαι νομίζει; τῷ δ' ἄν τις βούλοιτο μᾶλλον φίλος εἶναι ἢ τῷ τοιούτῳ ἢ τῷ ἧττον ἐχθρός; τῷ δ' ἄν τις ἧττον πολεμήσειεν ἢ ᾧ μάλιστα μὲν φίλος εἶναι βούλοιτο, ἥκιστα δ' ἐχθρός, καὶ ᾧ πλεῖστοι μὲν φίλοι καὶ σύμμαχοι βούλοιντο εἶναι, ἐλάχιστοι δ' ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἱππία, τὸ αὐτὸ ἀποδείκνυμαι νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι· σὺ

---

2 *εἰ τοῖς ν.* S A Xen.: *εἴ τις ν.* M[d] | *πείθοιτο* corr. ex *πίθοιτο* S ‖ 4 *νικῴη. τίνι δ' ἄν τις μᾶλλον* bis scribunt M[d] A (?) | *παρακαταθέσθαι* M[d] A (sic) Xen.: om. S. nisi igitur alius error subest Gaisfordi, *παρακαταθήκας* debetur correctori codicis Paris. 1985 ‖ 5 *θυγατέρας ἢ υἱούς* S M[d] A: *υἱοὺς ἢ θυγατέρας* Xen. ‖ 8 *τίνι δ' ἂν* — 10 *περὶ εἰρήνης* S M[d] A Xen.: om. Tr., inde vulg. ‖ 11 *τίνι* S M[d] A: *τῷ* Xen. | *οἱ* S M[d] A Xen.: *ἢ* Tr. p. 69, inde vulg. ‖ 12 *ἢ* addidi e Xen. | *ἢ πόλεις* supra lin. add. A ‖ 13 *δὲ* M[d] A | *κομιεῖσθαι χάριν* S M[d] A: *χάριν κομιεῖσθαι* Xen. ‖ 14 *τὸν* S M[d] A Xen.: *τὸ* Tr., inde vulg. ‖ 15 *νομίζει* S | *τῷ* Xen., inde tacite Gesn.[1], vulg.: *τοῦ* S M[d] A ‖ 17 *τῷ* (ante *δ' ἂν*) A Tr. Xen.: *τὸν* (corr. in *τῶι*) S *τὸν* M[d] | *ἂν* post *ᾧ* male add. libri Xenophontis ‖ 18 *φίλος εἶναι* M[d] A Xen.: *εἶναι φίλος* S ‖ 20 *οὖν* om. A ‖ 21 *ἀποδείκνυμαι* Xen.: *ἐπιδείκνυμαι* S M[d] A | *σὺ δὲ τἀναντία ἂ γ.* quod in Stobaeo ferendum S M[d] A: *σὺ δ' εἰ τἀναντία γ.* Xen.; *σὺ δ' εἰ τἀναντία ἂ γ.* Gesn.[1], inde vulg. an *σὺ δὲ τἀναντία εἰ γ.*?

[redacted]

ἀὲ τἀναντία ἃ γιγνώσκεις, δίδασκε. καὶ ὁ Ἱππίας, Ἀλλὰ μὰ τὸν Δί', ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὔ μοι δοκῶ τἀναντία γιγνώσκειν οἷς εἴρηκας περὶ τοῦ δικαίου. Ἀγράφους δέ τινας οἶσθα, ἔφη, ὦ Ἱππία, νόμους; Τούς γε ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἔφη, κατὰ ταὐτὰ νομιζομένους. Ἔχοις ἂν οὖν εἰπεῖν, ἔφη, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὺς ἔθεντο; Καὶ πῶς ἄν, ἔφη, οἵ γε οὔτε συνελθεῖν ἅπαντες δυνηθεῖεν οὔτε ὁμόφωνοί εἰσι; Τίνας, ἔφη, νομίζεις τοὺς νόμους τεθεικέναι τούτους; Ἐγὼ μέν, ἔφη, θεοὺς οἶμαι τοὺς νόμους τούτους τοῖς ἀνθρώποις θεῖναι· καὶ γὰρ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις πρῶτον νομίζεται θεοὺς εὐσεβεῖν. Οὐκοῦν καὶ γονέας τιμᾶν πανταχοῦ νομίζεται; Καὶ τοῦτο, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ μήτε γονεῖς παισὶ μίγνυσθαι μήτε παῖδας γονεῦσιν; Οὐκέτι μοι δοκεῖ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὗτος θεοῦ νόμος εἶναι. Τί δή; ἔφη. Ὅτι, ἔφη, αἰσθάνομαί τινας παραβαίνοντας αὐτόν. Καὶ γὰρ ἄλλα πολλά, ἔφη, παρανομοῦσιν· ἀλλὰ δίκην γέ τοι διδόασιν οἱ παραβαίνοντες τοὺς ὑπὸ τῶν θεῶν κειμένους νόμους, ἣν οὐδενὶ τρόπῳ δυνατὸν ἀνθρώπῳ διαφυγεῖν, ὥσπερ τοὺς ὑπ' ἀνθρώπων κειμένους νόμους ἔνιοι παραβαίνοντες

---

1 *καὶ ὁ Ἱππίας — ἔφη, καὶ τοῦτο* (p. 380, 19) om. M[d] A sed in fargine addit M manu diversa et scriptura minore: *ἐν ταυτῷ* (rubr.) (rubr.) *οὐ δοκεῖ σοι ἀξιοτεκμαρτότερον τοῦ λόγου τὸ ἔργον εἶναι ολύ γε νὴ δί' ἔφη. δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες πολλοὶ ἄδικα ποιοῦ*ic compend.) *δίκαια δὲ πραττόντων οὐδ' ἂν εἷς ἄδικος εἴη*: ∽ id est ındem eclogae particulam quam supra (p. 375, 7) in ipso verborum conxtu praeter S Tr. conservavit etiam A ‖ 2 *ἔφην* Tr. | *δοκῶ* S Xen.: *ɔκεῖ* Tr. ‖ 5 *χώρα* (vel -*ᾳ*) *ἔφη* S: *ἔφη χώρᾳ* Xen. | *ταὐτὰ* Xen., inde esn.[1], vulg.: *ταῦτα* S ‖ 8 *ὁμόφωνοί εἰσι* S Xen.: *ὁμόφωνοι, εἰς* r. | *τίνας* S sicut aliquot libri Xenophontis inter quos Paris. 1740: *τίχς οὖν* tacite e Xen. Gesn.[1], vulg. | *τοὺς νόμους τεθεικέναι* (*τεθηἱναι* Tr.) S: *τεθεικέναι τοὺς νόμους* Xen. suspecta sunt v. *τοὺς νόους* L. Dindorfio ‖ 9 *τοὺς νόμους* — 10 *θεῖναι* eici vult Ernesti ‖ l *εὐσεβεῖν* S: *σέβειν* Xen. ‖ 12 *γονέας* Xen.: *γονεῖς* S Tr. ‖ 14 *οὐἔτι* Xen. ‖ 15 *τί δή;* Xen., inde Gesn.[1], vulg.: *τί δ'* S ‖ 16 *ἄλλα* en., inde Gesn.[1], vulg.: *ἅμα* S

[illegible] ; Ἔστι μέντοι, ἔφη. Ποτέρωσε οὖν [illegible] ; Δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν [illegible] ; Καὶ μάλα, ἔφη. Τοῦτο [illegible] ; Καὶ τοῦτο δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν [illegible] ; Καὶ τοῦτο, ἔφη. Τί δ' ἂν [illegible] ; Καὶ τοῦτο. Πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ οὐ [illegible] , ὦ Εὐθύδημε; Δεινὸν γὰρ ἂν [illegible] στρατηγὸς αἱρεθεὶς ἄδικόν τε κα[illegible] ἐξανδραποδίσηται, φήσομεν τοῦτον ἀδι[illegible] . Δίκαια δὲ ποιεῖν οὐ φήσομεν; Κα[illegible] πολεμῶν αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη [illegible] τε καὶ ἁρπάζῃ τὰ τούτων, ο[illegible] ; Καὶ μάλα, ἔφη· ἀλλ' ἐγώ σε τὸ πρῶτ[illegible] μόνους ταῦτα ἐρωτᾶν. Οὐ[illegible] ἀδικίᾳ ἐθήκαμεν, ταῦτα καὶ πρὸ[illegible] ; Ἔοικεν, ἔφη. Βούλει οὖ[illegible] διορισώμεθα πάλιν πρὸς μὲ[illegible]

[illegible] 2 θῶ S M[1] θῶ καὶ A: θῶμεν e Xen. Gesn. [illegible] ποίει, non ποιῶμε[illegible] S [illegible] M[1] A: ἔφη ὅτι libri Xen. [illegible] καὶ τὸ ἐξαπατᾶ[illegible] 4 θῶ S M[1] A [illegible] Xenophontis libri [illegible] A Xen. [illegible] κλέπτειν S M[d] A [illegible] Xen.; βλέπειν Tr., ind[illegible] τοῦτο iterat ἔφη. τί δ' [illegible] M[d] A Xen.: τούτω[illegible] δεινὸν A; [illegible] S M[1] [illegible] A Xen. ἐὰν S M[d] A: ἐάν τις [illegible] vel ἐὰν στρ[illegible] M[d] A Tr. Xen.: [illegible] Xen. 10 [illegible] M[d] | 11 τί δ'; [illegible] τί δὲ ἂν A | 12 [illegible] τὸ πρῶτον [illegible] Xen. | [illegible] Xen. 15 καὶ om. Tr., inde [illegible] M[d] A Xen.: ἔφη [illegible] M[d] A

τὺς πολεμίους δίκαιον εἶναι ταῦτα ποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς φίλους ἄδικον, ἀλλὰ δεῖν πρός γε τούτους ὡς ἁπλούστατον εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τί οὖν; ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐάν τις στρατηγὸς ὁρῶν ἀθύμως ἔχον τὸ στράτευμα ψευσάμενος φήσῃ συμμάχους προσιέναι καὶ τῷ ψεύδει τούτῳ παύσῃ τῆς ἀθυμίας τοὺς στρατιώτας, ποτέρωθι τὴν ἀπάτην ταύτην θήσομεν; Δοκεῖ μοι, ἔφη, πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Ἐὰν δέ τις υἱὸν ἑαυτοῦ δεόμενον φαρμακείας ⟨καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον⟩ ἐξαπατήσας ὡς σιτίον τὸ φάρμακον δῷ καὶ τῷ ψεύδει χρησάμενος οὕτως ὑγιῆ ποιήσῃ, ταύτην αὖ τὴν ἀπάτην ποῖ θετέον; Δοκεῖ μοι, ἔφη, καὶ ταύτην εἰς τὸ αὐτό. Τί δαί, ἐάν τις, ἐν ἀθυμίᾳ ὄντος φίλου, δείσας μὴ διαχρήσηται ἑαυτόν, κλέψῃ ἢ ἁρπάσῃ ⟨ἢ⟩ ξίφος ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, τοῦτο αὖ ποτέρωσε θετέον; Καὶ τοῦτο νὴ Δία πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Λέγεις, ἔφη, σὺ οὐδὲ πρὸς τοὺς φίλους ἅπαντα δεῖν ἁπλοΐζεσθαι; Μὰ Δί᾽ οὐ δῆτα, ἔφη· ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα, εἴπερ ἔξεστιν. Δεῖ γέ τοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐξεῖναι πολὺ μᾶλλον ἢ μὴ ὀρθῶς τιθέναι.

Xen.: θέντες οὕτω Tr., inde vulg. | διορισώμεθα Xen.: διορισόμεθα A διορισάμεθα Md

1 ταῦτα S Md A: τὰ τοιαῦτα Xen. ‖ 2 γε S Xen.: τε Md A Tr. ‖ ἔφη S Md A: ἔφη ὁ Εὐθύδημος Xen., inde Gesn.[1], vulg. ‖ 4 ἔχον A Xen.: ἔχων Md | 5 φήσῃ (vel -σῃ) S Md A: φήσει Tr., inde vulg. ‖ παύσῃ (vel -σῃ) Md A Xen.: καταπαύσῃ (κατα per compend.) S καταπαύσει Tr., inde vulg. | στρατιώτας (ῶ M[2]) Md | ποτέρωθι S Md A ... Xenophontis: ποτέρωσε Cobet n. l. p. 702 ‖ 8 ἑαυτοῦ Md A Xen.: τοῦ S Tr., inde vulg. ‖ 9 καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον tacite e Xen. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 10 σιτίον Xen. | τὸ φάρμακον Md A Tr. Xen.: τ̄ (i. e. τῷ) φάρμακον S ‖ 11 ὑγιῆ S Md A: ὑγιᾶ Xen. | αὖ τὴν A Xen.: αὐτὴν S ‖ 12 δαί S Md: δὲ A, Xen., inde tacite Gesn.[1] (vulg.) ‖ 14 ἢ addidi e Xen.: om. S Md A | τοιοῦτον A Xen.: τοιοῦτο Md | τοῦτο αὖ Xen., inde Gesn.[1] (vulg.): τοῦτο αὐτὸ S Md A (sic) ‖ τοῦτο etiam A, fallitur Gaisford | νὴ δία S Md A: νὴ Δί᾽, ἔφη ... | τὴν δικαιοσύνην S Md Xen.: τῇ δικαιοσύνῃ A ‖ 17 ἔφη Md A ...: ἔφηα S ‖ 18 ἔξεστιν S Md | τοι S Md Xen.: τί A | ὁ Σωκράτης tacite e Xen. Gesn.[2] p. 109, inde vulg.: ὦ σώκρατες S Md A

ἀνθρώποις ψεύδεσθαι; Ἔστι μέντοι, ἔφη. Ποτέρωσε οὖν, ἔφη, θῶ τοῦτο; Δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ ἐξαπατᾶν ἔστι; Καὶ μάλα, ἔφη. Τοῦτο οὖν ποτέρωσε θῶ; Καὶ τοῦτο δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν. Τί δαί; τὸ κλέπτειν; Καὶ τοῦτο, ἔφη. Τί δ' ἀνδραποδίζεσθαι; Καὶ τοῦτο. Πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ οὐδὲν ἡμῖν τούτων κείσεται, ὦ Εὐθύδημε; Δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ἔφη. Τί δαί, ἐὰν στρατηγὸς αἱρεθεὶς ἄδικόν τε καὶ αἰσχρὰν πόλιν ἐξανδραποδίσηται, φήσομεν τοῦτον ἀδικεῖν; Οὐ δῆτα, ἔφη. Δίκαια δὲ ποιεῖν οὐ φήσομεν; Καὶ μάλα. Τί δ'; ἐὰν ἐξαπατᾷ πολεμῶν αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη, καὶ τοῦτο. Ἐὰν δὲ κλέπτῃ τε καὶ ἁρπάζῃ τὰ τούτων, οὐ δίκαια ποιήσει; Καὶ μάλα, ἔφη· ἀλλ' ἐγώ σε τὸ πρῶτον ὑπέλαβον πρὸς τοὺς φίλους μόνους ταῦτα ἐρωτᾶν. Οὐκοῦν, ἔφη, ὅσα πρὸς τῇ ἀδικίᾳ ἐθήκαμεν, ταῦτα καὶ πρὸς τῇ δικαιοσύνῃ θετέον ἂν εἴη; Ἔοικεν, ἔφη. Βούλει οὖν, ἔφη, ταῦτα οὕτω θέντες, διορισώμεθα πάλιν πρὸς μὲν

---

1 *τὸ ψεύδ.* Ernesti ‖ 2 *θῶ* S M^d *θῶ καὶ* A: *θῶμεν* e Xen. Gesn.^{1}, inde vulg. commendari *θῶ* eo quod Euth. dixerat *ποίει*, non *ποιῶμεν* animadvertit Gilbert | *ὅτι ἔφη* S: *ὅτι* M^d A; *ἔφη ὅτι* libri Xen. ‖ 3 *οὐκοῦν* — 5 *ἀδικίαν* in margine supplevit A m. ant. | *καὶ τὸ ἐξαπατᾶν* aliquot libri Xenophontis ‖ 4 *θῶ* S M^d A: *θῶμεν* Xenophontis libri tantum non omnes ‖ 5 *δαι* S *δαὶ* M^d Tr. p. 65: *δὲ* A Xen. | *κλέπτειν* S M^d A Cobeto probante et Gilberto: *κακουργεῖν* libri Xen.; *βλέπειν* Tr., inde vulg. | *τί δ'* S M^d A: *τὸ δὲ* Xen. ‖ 6 post *καὶ τοῦτο* iterat *ἔφη. τί δ' ἀνδραποδίζεσθαι; καὶ τοῦτο* M^d ‖ 7 *ἡμῖν τούτων* M^d A Xen.: *τούτων ἡμῖν* S (Tr., inde vulg.) | *δεινὸν γὰρ* Xen.: *δεινὸν δ'* S M^d *δεινὸν* A; *δεινόν τἂν εἴη* ci. Gaisford ‖ 8 *δαὶ* S M^d: *δὲ* A Xen. | *ἐὰν* S M^d A: *ἐάν τις* Xen., inde Gesn.^{1} (vulg.). an *ἐὰν στρατηγός ⟨τις⟩ αἱρ.* vel *ἐὰν στρ. αἱρεθείς ⟨τις⟩*? sed vide p. 371, 4 | *αἱρεθεὶς* (*αἱρ.* M^d) M^d A Tr. Xen.: *αἱρεθῇς* S ‖ 9 *αἰσχρὰν* SM^dA: *ἐχθρὰν* Xen. ‖ 10 *φείσομεν* M^d ‖ 11 *τί δ'; ἐὰν* Xen.: *τί δέ* (supra scr. *δαί* S^1) *ἂν* S *τί δαὶ αν* M^d *τί δὲ ἂν* A ‖ 12 *ἁρπάζῃ* (vel *-η*) S M^d: *-ει* A ‖ 13 *ει* in *ποιήσει* e corr. M^d | *τὸ πρῶτον* S M^d Xen.: *πρῶτα* (om. *τὸ*) A ‖ 14 *ὑπέλαβον* S M^d A: *ὑπελάμβανον* Xen. | *πρὸς* ex *τοὺς* A m. dub. | *μόνους* S M^d A: *μόνον* Xen. ‖ 15 *καὶ* om. Tr., inde vulg. ‖ 16 *''ἔφη 'ἔοικεν* corr. S^1 *ἔοικεν* (*ἔοικεν* M^d) *ἔφη* M^d A Xen.: *ἔφη ἔοικε* Tr., inde vulg. ‖ 17 *''θέντες 'οὕτω* corr. S^1 *οὕτω θέντες* M^d A

τοὺς πολεμίους δίκαιον εἶναι ταῦτα ποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς ίλους ἄδικον, ἀλλὰ δεῖν πρός γε τούτους ὡς ἁπλού-τατον εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τί οὖν; ἔφη ὁ Σω-ράτης, ἐάν τις στρατηγὸς ὁρῶν ἀθύμως ἔχον τὸ στρά-τευμα ψευσάμενος φήσῃ συμμάχους προσιέναι καὶ τῷ εὕδει τούτῳ παύσῃ τῆς ἀθυμίας τοὺς στρατιώτας, ποτέ-ωθι τὴν ἀπάτην ταύτην θήσομεν; Δοκεῖ μοι, ἔφη, πρὸς ν δικαιοσύνην. Ἐὰν δέ τις υἱὸν ἑαυτοῦ δεόμενον φαρ-μακείας ⟨καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον⟩ ἐξαπατήσας ὡς τον τὸ φάρμακον δῷ καὶ τῷ ψεύδει χρησάμενος οὕ-ς ὑγιῆ ποιήσῃ, ταύτην αὖ τὴν ἀπάτην ποῖ θετέον; κεῖ μοι, ἔφη, καὶ ταύτην εἰς τὸ αὐτό. Τί δαί, ἐάν τις, ἀθυμίᾳ ὄντος φίλου, δείσας μὴ διαχρήσηται ἑαυτόν, έψῃ ἢ ἁρπάσῃ ⟨ἢ⟩ ξίφος ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, τοῦτο ποτέρωσε θετέον; Καὶ τοῦτο νὴ Δία πρὸς τὴν δι-ιοσύνην. Λέγεις, ἔφη, σὺ οὐδὲ πρὸς τοὺς φίλους ἅπαντα ῖν ἁπλοΐζεσθαι; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· ἀλλὰ μετατί-ιμαι τὰ εἰρημένα, εἴπερ ἔξεστιν. Δεῖ γέ τοι, ἔφη ὁ ωκράτης, ἐξεῖναι πολὺ μᾶλλον ἢ μὴ ὀρθῶς τιθέναι.

---

en.: *θέντες οὕτω* Tr., inde vulg. | *διορισώμεθα* Xen.: *διορισόμεθα* A *διορισάμεθα* M^d

1 *ταῦτα* S M^d A: *τὰ τοιαῦτα* Xen. ‖ 2 *γε* S Xen.: *τε* M^d A Tr. ‖ *ἔφη* S M^d A: *ἔφη ὁ Εὐθύδημος* Xen., inde Gesn.[1], vulg. ‖ 4 *ἔχον* A Xen.: *ἔχων* M^d ‖ 5 *φήσῃ* (vel -*ση*) S M^d A: *φήσει* Tr., inde vulg. ‖ *παύσῃ* (vel -*σῃ*) M^d A Xen.: *καταπαύσῃ* (*κατα* per compend.) S *κατα-παύσει* Tr., inde vulg. | *στρατιῶτας* (*ῶ* M^2) M^d | *ποτέρωθι* S M^d A ibri Xenophontis: *ποτέρωσε* Cobet n. l. p. 702 ‖ 8 *ἑαυτοῦ* M^d A Xen.: *τοῦ* S Tr., inde vulg. ‖ 9 *καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον* tacite e en. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 10 *σιτίον* Xen. | *τὸ φάρμακον* M^d A Tr. en.: *τ̄* (i. e. *τῷ*) *φάρμακον* S ‖ 11 *ὑγιῆ* S M^d A: *ὑγιᾶ* Xen. | *αὖ τὴν* M^d A Xen.: *αὐτὴν* S ‖ 12 *δαί* S M^d: *δὲ* A, Xen., inde tacite Gesn.[1] ulg.) ‖ 14 *ἢ* addidi e Xen.: om. S M^d A | *τοιοῦτον* A Xen.: *τοιοῦτο* M^d | *τοῦτο αὖ* Xen., inde Gesn.[1] (vulg.): *τοῦτο αὐτὸ* S M^d A (sic) ‖ *τοῦτο* etiam A, fallitur Gaisford | *νὴ δία* S M^d A: *νὴ Δί', ἔφη* en. | *τὴν δικαιοσύνην* S M^d Xen.: *τῇ δικαιοσύνῃ* A ‖ 17 *ἔφη* M^d A en.: *ἔφηα* S ‖ 18 *ἔξεστιν* S M^d | *τοι* S M^d Xen.: *τϊ* A | *ὁ Σωκρά-ς* tacite e Xen. Gesn.[2] p. 109, inde vulg.: *ὦ σώκρατες* S M^d A

τῶν δὲ δὴ τοὺς φίλους ἐξαπατώντων ἐπὶ βλάβῃ, ἵνα μηδὲ τοῦτο παραλίπωμεν ἄσκεπτον, πότερος ἀδικώτερός ἐστιν, ὁ ἑκὼν ἢ ὁ ἄκων; Ἀλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκέτι μὲν ἔγωγε πιστεύω οἷς ἀποκρίνομαι· καὶ γὰρ τὰ πρόσθεν πάντα νῦν ἄλλως ἔχειν δοκεῖ μοι ἢ ὡς ἐγὼ τότε ᾤμην· ὅμως δὲ εἰρήσθω μοι ἀδικώτερον εἶναι τὸν ἑκόντα ψευδόμενον τοῦ ἄκοντος. Δοκεῖ δέ σοι μάθησις καὶ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου εἶναι ὥσπερ τῶν γραμμάτων; Ἔμοιγε. Πότερον δὲ γραμματικώτερον κρίνεις, ὃς ἂν ἑκὼν μὴ ὀρθῶς γράφῃ καὶ ἀναγινώσκῃ ἢ ὃς ἂν ἄκων; Ὃς ἂν ἑκών, ἔγωγε· δύναιτο γάρ, ὁπότε βούλοιτο, καὶ ὀρθῶς αὐτὰ ποιεῖν. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἑκὼν μὴ ὀρθῶς γράφων γραμματικὸς ἂν εἴη, ὁ δὲ ἄκων ἀγράμματος; Πῶς γὰρ οὔ; Τὰ δίκαια δὲ πότερον ὁ ἑκὼν ψευδόμενος καὶ ἐξαπατῶν οἶδεν ἢ ὁ ἄκων; Δῆλον ὅτι ὁ ἑκών. Οὐκοῦν γραμματικώτερον μὲν τὸν ἐπιστάμενον γράμματα τοῦ μὴ ἐπισταμένου φῂς εἶναι; Ναί. Δικαιότερον δὲ τὸν ἐπιστάμενον τὰ δίκαια τοῦ μὴ ἐπισταμένου; Φαίνεται· δοκῶ δέ μοι καὶ ταῦτα οὐκ οἶδ' ὅπως λέγειν. Τί δὲ δή, ὃς ἂν βουλόμενος τἀληθῆ λέγειν μηδέποτε ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγῃ, ἀλλ' ὁδόν τε φράζων τὴν αὐτὴν τοτὲ μὲν πρὸς ἕω, τοτὲ δὲ πρὸς ἑσπέραν φράζῃ, καὶ λογισμὸν ἀποφαινόμενος τὸν αὐτὸν τοτὲ μὲν πλείω, τοτὲ δὲ ἐλάττω ἀποφαίνηται, τί σοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος; Δῆλος νὴ Δί' εἶναι ὅτι ἃ ᾤετο εἰδέναι οὐκ οἶδεν. Οἶσθα δέ τινας ἀν-

2 *παραλίπωμεν* S Xen.: *παραλείπομεν* M^d *παραλείπωμεν* A ‖ 3 *ὁ ἄκων* S A Xen.: *ἄκων* M^d ‖ 6 *ὅμως δὲ* S M^d Xen.: *ὅμως* A ‖ 10 *γράφῃ* (vel *-ῃ*) S M^d Xen.: *γράφοι* A ‖ 11 *γὰρ* libri Stob. ut Xenophontis Paris. 1740: *γὰρ ἂν* Xen. ‖ 12 *μὲν ἑκὼν μὴ ὀρθῶς γράφων*] *μὴ ἑκὼν γράφων*, dein *μὴ* transfixit et *μὴ ὀρθῶς* addidit in margine alia manu A ‖ 16 *τὸν μὴ ἐπιστάμενον* sed *μη* postea del. A ‖ 17 *εἶναι; ναί* S Xen.: *εἶναι; φησί* M^d *εἶναι* A ‖ 18 *φαίνεται* S M^d A: *φαίνομαι* Xen. | *δέ μοι* S M^d Xen.: *δὲ* A ‖ 19 *τί δὲ δὴ* A^2, Xen., inde Gesn.[1] (vulg.): *τί δαὶ δη* S M^d *τί δὲ δὲ* A^1 ‖ 20 *ταὐτὰ* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *ταῦτα* S M^d A Tr. p. 66; *τὰ αὐτὰ* libri Xen. ‖ 22 *φράζῃ* corr. ex *φράζει* S^1 ‖ 24 *ἀποφαίνηται* Xen.: *ἀποφαίνεται* S M^d A

ώδεις καλουμένους; Ἔγωγε. Πότερον δι' ἀμαθίαν σοφίαν; Δῆλον ὅτι δι' ἀμαθίαν. Ἆρ' οὖν διὰ τὴν κεύειν ἀμαθίαν τοῦ ὀνόματος τούτου τυγχάνουσιν; α. Ἀλλ' ἄρα διὰ τὴν τοῦ τεκταίνεσθαι; Οὐδὲ διὰ Ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ σκυτεύειν; Οὐδὲ δι' ἓν τούρη, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον· οἱ γὰρ πλεῖστοι τῶν τὰ ἐπισταμένων ἀνδραποδώδεις εἰσίν. Ἆρ' οὖν καλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια μὴ εἰδότων τί τοῦτό ἐστιν; Ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Οὐκοῦν δεῖ τρόπῳ διατειναμένους φεύγειν, ὅπως μὴ ἀνδράυμεν;

), 60 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (IV 4, 5—25).

δα δέ ποτε αὐτὸν καὶ πρὸς Ἱππίαν τὸν Ἠλεῖον οὗ δικαίου τοιάδε διαλεχθέντα. διὰ χρόνου γὰρ ενος ὁ Ἱππίας Ἀθήναζε παρεγένετο τῷ Σωκράτει πρός τινας, ὡς θαυμαστὸν εἴη τὸ εἰ μέν τις το σκυτέα διδάξασθαί τινα ἢ τέκτονα ἢ χαλκέα ἢ μὴ ἀπορεῖν ὅποι ἂν πέμψας τούτου τύχοι· φασὶ ς καὶ ἵππον καὶ βοῦν τῷ βουλομένῳ δικαίους σθαι πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδαξόντων· ἐὰν δέ λῃται ἢ αὐτὸς μαθεῖν τὸ δίκαιον ἢ υἱὸν ἢ οἰκέδάξασθαι, μὴ εἰδέναι ποῖ ἂν ἐλθὼν τύχοι τούτου.

ι' *ἀμαθίαν* (*διαμ.* M[d]) *ἢ διὰ σοφίαν;* S M[d] A: *διὰ σοφίαν ἢ* *μαθίαν* *θίαν;* Xen. ‖ 2 *δῆλον ὅτι διὰ σοφίαν* corr. A[1] ‖ 5 *ἀλλα* S M[d] A (sic) Xen.: *ἀλλὰ τὴν* Tr., inde vulg. ‖ 6 *τῶν τὰ τοιαῦτα* probante Cobeto n. l. p. 703: *τῶν γε τὰ τοιαῦτα* Xen. ‖ 8 *καὶ* α S M[d] A haud scio an recte: *καὶ δίκαια* Xen. ‖ 10 *διατεινα-* Xen., inde Gesn.[1] (vulg.): *διατιμωμένους* S M[d] A[1] *διατιμωμε-* (*ειvο*) supra scr. A[2] ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A | 13 *οἶδα δέ δίκαιον λέγεις* (p. 376, 1) om. M[d] *οἶδα δέ ποτ' — ἔργῳ ἐπιδεί-* . 375, 7) om. A | *ποτε* S Tr. Xen.: *ποτ'* Gesn.[1], inde vulg. ‖ οιτο Xen.: *μέλλοιτο* S Tr. ‖ 18 *ὅποι* Xen.: *ὅπη* S | *φασὶ* — 20 *τῶν διδαξόντων* e textu Xenophontis removeri iussit er, v. *δικαίους* (*ἱκανοὺς* Santenius) *ποιήσασθαι* tamquam vetus Buecheler ‖ 22 *εἰδέναι* S Tr.: *εἶναι* libri Xenophontis | *ποῖ ἂν* *ποίαν* S; *ὅποι ἂν* Xen.

καὶ ὁ μὲν Ἱππίας ἀκούσας ταῦτα ὥσπερ ἐπισκώπτ αὐτόν· Ἔτι γὰρ σύ, ὦ Σώκρατες, ἐκεῖνα τὰ αὐτὰ λέγε ἃ ἐγὼ πάλαι ποτέ σου ἤκουσα; καὶ ὁ Σωκράτης· Ὃ (γε τούτου δεινότερον, ἔφη, ⟨ὦ⟩ Ἱππία, οὐ μόνον ἀ ταὐτὰ λέγω, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν· σὺ δ' ἴσως δ τὸ πολυμαθὴς εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν οὐδέποτε τὰ αὐ λέγεις. Ἀμέλει, ἔφη, πειρῶμαι καινόν τι λέγειν ἀι Πότερον, ἔφη, καὶ περὶ ὧν ἐπίστασαι; οἷον περὶ γρα μάτων ἐάν τις ἔρηταί σε, πόσα καὶ ποῖα Σωκράτο ἐστίν, ἄλλα μὲν πρίν, ἄλλα δὲ νῦν λέγειν; ἢ πε ἀριθμῶν τοῖς ἐρωτῶσιν εἰ τὰ δὶς πέντε δέκα γίνο ται, οὐ τὰ αὐτὰ νῦν καὶ πρότερον ἀποκρίνῃ; Πε μὲν τούτων, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὥσπερ σύ, καὶ ἐγὼ ἀ τὰ αὐτὰ λέγω· περὶ μέντοι τοῦ δικαίου πάνυ οἶμαι ν ἔχειν εἰπεῖν, πρὸς ἃ οὔτε σὺ οὔτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δ ναιτο εἰπεῖν. Νὴ τὴν Ἥραν, ἔφη, μέγα λέγεις ἀγαθ εὑρηκέναι, εἰ παύσονται μὲν οἱ δικασταὶ δίχα ψηφι μενοι, παύσονται δ' οἱ πολῖται περὶ τῶν δικαίων ἀντ λέγοντές τε καὶ ἀντιδικοῦντες καὶ στασιάζοντες, πα σονται δ' αἱ πόλεις διαφερόμεναι περὶ τῶν δικαίων κ πολεμοῦσαι. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπολειφθεί ἄν σου πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι τηλικοῦτον ἀγαθὸν εὑρηκότε Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἀκούσῃ, πρίν γ' ἂν αὐτὸς ἀπ φήνῃ ὅ τι νομίζεις τὸ δίκαιον εἶναι. ἀρκεῖ γάρ, ὅτι τι

---

2 *σὺ ὦ σώκρατες* S: *σύ, ἔφη, ὦ Σώκρατες* Xen., inde la Gesn.[1] p. 82 (vulg.); fortasse *σύ, ὦ Σώκρατες, ἔφη* Stob. ‖ 4 *ὦ* la e Xen. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 5 *ταὐτὰ* (vel *τὰ αὐτὰ*) Xen.: ταὶ S ‖ 10 *πρὶν* S: *πρότερον* Xen. | *λέγειν* S: *πειρᾷ λέγειν;* tacit Xen. Gesn.[1], inde vulg.; vix desideratur *πειρᾷ*, sed vide ne excid ante *ἢ περὶ* ‖ 11 *γίνονται* S; *ἐστὶν* Xen. ‖ 12 *καὶ* S: *ἃ καὶ* Xen., i Gesn.[1] (vulg.) immerito ‖ 15 *ἔχειν* ex *ἔχων* corr. S[1] | *δύναιτο εἰπεῖν δύναιτ' ἂν εἰπεῖν* libri Xen.; *δύναιτ' ἀντειπεῖν* nescio quis ‖ 16 *ἥραν* S Xen.: *τὴν ἡμέραν* Tr. p. 67, inde Gesn.[1], vulg. ‖ 17 *ηὑρηκέ* et 22 *ηὑρηκότος* reddunt Xenophonti ‖ 18 *δ'* Xen.: *δὲ* S ‖ 21 *πο μοῦσαι* ex *πολεμοῦσι* corr. S[1] | *ἀπολειφθείην ἄν σου* S: *ἂν ἀ λειφθείην σου* Xen.

ἄλλων καταγελᾷς ἐρωτῶν μὲν καὶ ἐλέγχων πάντας, αὐτὸς δ' οὐδενὶ ἐθέλων ὑπέχειν λόγον οὐδὲ γνώμην ἀποφαίνεσθαι περὶ οὐδενός. Τί δαί, ὦ Ἱππία, ⟨ἔφη,⟩ οὐκ ᾔσθησαι, ὅτι ἐγὼ ἃ δοκεῖ μοι δίκαια εἶναι οὐδὲν παύομαι ἀποδεικνύμενος; Καὶ ποῖος δή σοι, ἔφη, οὗτος ὁ λόγος ἐστίν; Εἰ δὲ μὴ λόγῳ, ἔφη, ἀλλ' ἔργῳ ἀποδείκνυμαι· ἢ οὐ δοκεῖ σοι ἀξιοτεκμαρτότερον τοῦ λόγου τὸ ἔργον εἶναι; Πολύ γε νὴ Δί', ἔφη· δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες πολλοὶ ἄδικα ποιοῦσι, δίκαια δὲ πράττων οὐδ' ἂν εἷς ἄδικος εἴη. Ἤισθησαι οὖν πώποτέ μου ἢ ψευδομαρτυροῦντος ἢ συκοφαντοῦντος ἢ πόλιν ἢ φίλους εἰς στάσιν ἐμβάλλοντος ἢ ἄλλο τι ἄδικον πράττοντος; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Τὸ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπέχεσθαι οὐ δίκαιον ἡγῇ; Δῆλος εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ νῦν διαφεύγειν ἐγχειρῶν τὸ ἀποδείκνυσθαι γνώμην ὅ τι νομίζεις τὸ δίκαιον· οὐ γὰρ ἃ πράττουσιν οἱ δίκαιοι, ἀλλ' ἃ μὴ πράττουσι, ταῦτα λέγεις. Ἀλλ' ᾤμην ἔγωγε, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὸ μὴ θέλειν ἀδικεῖν ἱκανὸν δικαιοσύνης ἐπίδειγμα εἶναι. εἰ δέ σοι μὴ δοκεῖ, σκέψαι, ἐὰν τόδε σοι μᾶλλον ἀρέσκῃ· φημὶ γὰρ ἐγὼ τὸ νόμιμον δίκαιον εἶναι. Ἆρα τὸ αὐτὸ λέγεις, ὦ Σώκρατες, νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι; Ἔγωγε, ἔφη. Οὐκ ἄρα αἰσθάνομαί σου ὁποῖον νόμιμον ἢ ποῖον

2 ἐθέλων S: θέλων libri Xen. || 3 τί δαί S: τί δὲ Tr., inde vulg., Xen. | ἔφη tacite e Xen. addidit Gesn.[1], inde vulg. || 6 ἀποδείκνυμαι Xen.: ἀποδείκνυμι S ἐπιδείκνυμι Tr., inde vulg. || 7 ἢ οὐ δοκεῖ κτἑ.] hinc incipit A. de M cf. etiam quae adnotavi ad p. 379, 1 || 8 νὴ δί' S sed ν e corr. S[1] || 9 πράττων Xen.: πραττόντων S A | οὐδ' ἂν εἷς ἄδικος εἴη S A: οὐδὲ vel οὐδ' εἷς ἄδικος ἂν εἴη (ἂν om. Paris. 1740) aliquot libri Xen. οὐδ' εἷς ἄδικος ἔσται ceteri || 10 ᾔσθησαι οὖν — δίκαιον λέγεις (p. 376, 1) om. A || 11 πόλιν ἢ φίλους S: φίλους ἢ πόλιν (πόλεις non nulli pro πόλιν) libri Xen. | εἰς στάσιν Xen., inde tacite Gesn.[1], vulg.: ἢ στάσιν S | 12 ἐμβάλλοντος S Xen.: ἐμβαλόντος Tr., inde vulg. || 18 ἐθέλειν L. Dindorf || 19 τόδε σοι Xen.: τὸ δέ σοι S || 20 τὸ νόμιμον Tr., inde vulg., Xen.: τὸν νόμιμον (ut Xenophontis Paris. 1740) S || 22 οὐκ ἄρα S: οὐ γὰρ Xen. | σοῦ ⟨μᾶλλον⟩ ὁποῖον Gilbert | ἢ ποῖον, ν ex σ corr. S[1]

δίκαιον λέγεις. Νόμους δὲ πόλεως, ἔφη, γιγνώσκεις; Ἔγωγε, ἔφη. Καὶ τίνας τούτους νομίζεις; Ἃ οἱ πολῖται, ἔφη, συνθέμενοι ἅ τε δεῖ ποιεῖν καὶ ὧν ἀπέχεσθαι ἐγράψαντο. Οὐκοῦν, ἔφη, νόμιμος μὲν ἂν εἴη ὁ κατὰ ταῦτα πολιτευόμενος, ἄνομος δὲ ὁ ταῦτα παραβαίνων; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ δίκαια μὲν ἂν πράττοι ὁ πειθόμενος, ἄδικα δὲ ὁ τούτοις ἀπειθῶν; Πάνυ μὲν οὖν. Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια πράττων δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; Πῶς γὰρ οὔ; Ὁ μὲν ἄρα νόμιμος δίκαιός ἐστιν, ὁ δὲ ἄνομος ἄδικος; καὶ ὁ Ἱππίας, Νόμους δ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πῶς ἄν τις ἡγήσαιτο σπουδαῖον πρᾶγμα εἶναι ἢ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς, οὕς γε πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μετατίθενται; Καὶ γὰρ πόλεμον, ἔφη ὁ Σωκράτης, πολλάκις ἀράμεναι ⟨αἱ⟩ πόλεις πάλιν εἰρήνην ποιοῦνται. καὶ μάλα, ἔφη. Διάφορον οὖν τι οἴει ποιεῖν, ἔφη, τοὺς τοῖς νόμοις πειθομένους φαυλίζων, ὅτι καταλυθεῖεν ἂν οἱ νόμοι, ἢ εἰ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις εὐτακτοῦντας ψέγοις, ὅτι γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ⟨ἢ⟩ καὶ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ταῖς πατρίσι προθύμως βοηθοῦντας μέμφῃ; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Λυκοῦργον δὲ τὸν Λακεδαιμόνιον, ἔφη ὁ Σωκράτης, κατα-

---

1 ante *νόμους* iterum *ἐν ταυτῷ* pro lemmate A, hinc incipit M | *γιγνώσκεις* S A: *γινώσκεις* M[d] Tr. ‖ 2 *ἔφην* M[d] ‖ 6 *οὐκοῦν* prius *o* corr. ex compendio S ‖ 7 *ὁ πειθόμενος* M[d] A: *πειθόμενος* S; *ὁ τούτοις πειθόμενος* Xen., inde tacite Gesn.[1] vulg. | *ἀπειθῶν* S M[d] Xen.: *ἀπειθῶν* A ‖ 9 *πῶς γὰρ* — 10 *ἄδικος* S M[d], A fortasse prima m. mrg: om. libri Xen. | *νόμους* S M[d] A Xen.: *ἀνόμους* Tr. p. 68, inde vulg. ‖ 12 *πρᾶγμα* S M[d] Xen. (*πράγμασιν* Xen. cod. Paris. 1740): *πρᾶγμ'* A Tr., inde vulg. | *οὕς γε* Xen.: *οὗ γε* S *οὓς τε* M[d] *οὗ // γ* A ubi *ὅσ* A[2] ‖ 13 *αὐτοὶ οἱ* S M[d] A Xenophontis Paris. Sangerm. 389 mrg: *αὐτοῖς οἱ* vel *αὐτοὺς οἱ* cet. Xen. ‖ 14 *ἔφη* etiam A, fallitur Gaisford | *ἀράμεναι αἱ* Xen.: *ἀράμεναι* S A Xenophontis Paris. 1740 *ἀράμενοι* M[d] ‖ 16 *τί* S ‖ 19 *ἢ καὶ* tacite e Xen. Gesn.[1], inde vulg.: *καὶ* S M[d] A Xenophontis Paris. 1740 pr. fortasse igitur nil nisi *καὶ* habuit Stob. supraque nil nisi *ἀράμεναι* coll. p. 372, 11, sed vide etiam p. 371, 14 ‖ 20 *ἔγωγ'* Xen.: *ἔγω* S M[d] *ἐγών* A ‖ 21 *ἔφη ὁ σωκράτης καταμεμάθηκας* S M[d] Xen.: *μεμάθηκας ἔφη ὁ σωκράτης* A

ιεμάθηκας ὅτι οὐδὲν ἂν διάφορον τῶν ἄλλων πόλεων ῆν Σπάρτην ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ιάλιστα ἐνειργάσατο αὐτῇ; τῶν δὲ ἀρχόντων ἐν ταῖς ιόλεσιν οὐκ οἶσθα ὅτι οἵ τινες ἂν τοῖς πολίταις αἰτιώ-ιτοι ὦσι ⟨τοῦ⟩ τοῖς νόμοις πείθεσθαι, οὗτοι ἄριστοί ἰσι, καὶ πόλις, ἐν ᾗ μάλιστα οἱ πολῖται τοῖς νόμοις ιείθονται, ἐν εἰρήνῃ τε ἄριστα διάγει καὶ ἐν πολέμῳ νυπόστατός ἐστιν; ἀλλὰ μὴν καὶ ὁμόνοιά γε μέγιστόν ι ἀγαθὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν εἶναι καὶ πλειστάκις ἐν ιαῖς αἵ ⟨τε⟩ γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρα-ιλεύονται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν, καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ λλάδι νόμος κεῖται τοὺς πολίτας ὀμνύναι ὁμονοήσειν, ιὶ πανταχοῦ ὀμνύουσι τὸν ὅρκον τοῦτον· οἶμαι δ' ἐγὼ ιῦτα γίγνεσθαι οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν πολῖται, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς αὐλητὰς ἐπαινῶσιν, ιδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς ποιητὰς αἱρῶνται, οὐδ' ἵνα τοῖς ιτοῖς ἥδωνται, ἀλλ' ἵνα τοῖς νόμοις πείθωνται. τού-ιις γὰρ τῶν πολιτῶν ἐμμενόντων, αἱ πόλεις ἰσχυρόταταί καὶ εὐδαιμονέσταται γίγνονται· ἄνευ δ' ὁμονοίας οὔτ' πόλις εὖ πολιτευθείη οὔτ' οἶκος καλῶς οἰκηθείη.

---

3 μάλιστα S M[d] Xen.: μᾶλλον A; μάλιστα οὓς temere e Xeno-ontis ed. (Brubachiana Hal.?) Gesn.[1], inde vulg. | αὕτη M[d] || 5 τοῦ τοῖς cite e Xen. Gesn.[1] p. 84, inde vulg.: τοῖς libri Stob. || 6 εἰσι Tr.: ιιν S εἰσίν M[d] εἰσὶν sed ν eras. A || 8 γε μέγιστόν τε S M[d] Xen.: μέ-στον A || 9 τοῖς πολίταις corr. A[1] (superscr. αις, εσιν) ad v. 11 aberravit Gaisford || 10 τε γ. Xen.: αἵ γ. S M[d] A || 12 το in τοὺς madore corruptum re-ripsit M m. rec., item infra aliquot litteras vel syllabas οὐ in οὐδ' α (16) π et αι in πείθωνται (17) τούτ in τούτοις (ibid.) αταί γε pro ταί τε in ἰσχυρόταταί τε (18) || 15 οὐδ' ὅπως — ἐπαινῶσιν M[d] A en.: om. S || 16 αἱρῶνται Xen.: αἱρωνται S αἵρωνται Tr. αἵρων-αι M[d] αἵρονται A || 17 post τοῖς αὐτοῖς addi iubet θεάμασιν vel κούσμασιν Reiske σιτίοις Madvig ᾄσμασιν Schenkl | ἥδωνται ni fallor x ἥδονται S | πείθωνται M[d] A Xen.: πίθωνται S || 19 ὁμονοίας S [d] Xen.: εὐδαιμονίας A εὐνομίας superscr. A[2] ὁμονοίας A[3] mrg || 0 εὖ κτἑ.] etiam in his versibus non nulla rescripsit M m. rec. pe-eram aliquotiens velut ἂν pro εὖ et mox οἶ pro ῷ in τιμῷτο

ἰδίᾳ δὲ πῶς μὲν ἄν τις ἧττον ὑπὸ πόλεως ζημιοῖτο, πῶς δ' ἂν μᾶλλον τιμῷτο, ἢ εἰ τοῖς νόμοις πείθοιτο; πῶς δ' ἂν ἧττον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἡττῷτο ἢ πῶς ἂν μᾶλλον νικῴη; τίνι δ' ἄν τις μᾶλλον πιστεύσειεν παρακαταθέσθαι ἢ χρήματα ἢ θυγατέρας ἢ υἱούς; τίνα δ' ἂν ἡ πόλις ὅλη ἀξιοπιστότερον ἡγήσαιτο τοῦ νομίμου; παρὰ τίνος δ' ἂν μᾶλλον τῶν δικαίων τύχοιεν ἢ γονεῖς ἢ οἰκεῖοι ἢ οἰκέται ἢ φίλοι ἢ πολῖται ἢ ξένοι; τίνι δ' ἂν μᾶλλον πολέμιοι πιστεύσειαν ἢ ἀνοχὰς ἢ σπονδὰς ἢ συνθήκας περὶ εἰρήνης; τίνι δ' ἂν μᾶλλον ἢ τῷ νομίμῳ σύμμαχοι ἐθέλοιεν γίγνεσθαι; τίνι δ' ἂν μᾶλλον οἱ σύμμαχοι πιστεύσειαν ⟨ἢ⟩ ἡγεμονίαν ἢ φρουραρχίαν ἢ πόλεις; τίνα δ' ἄν τις εὐεργετήσας ὑπολάβοι κομιεῖσθαι χάριν μᾶλλον ἢ τὸν νόμιμον; ἢ τίνα μᾶλλον ἄν τις εὐεργετήσειεν ἢ παρ' οὗ χάριν ἀπολήψεσθαι νομίζει; τῷ δ' ἄν τις βούλοιτο μᾶλλον φίλος εἶναι ἢ τῷ τοιούτῳ ἢ τῷ ἧττον ἐχθρός; τῷ δ' ἄν τις ἧττον πολεμήσειεν ἢ ᾧ μάλιστα μὲν φίλος εἶναι βούλοιτο, ἥκιστα δ' ἐχθρός, καὶ ᾧ πλεῖστοι μὲν φίλοι καὶ σύμμαχοι βούλοιντο εἶναι, ἐλάχιστοι δ' ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἱππία, τὸ αὐτὸ ἀποδείκνυμαι νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι· σὺ

---

2 *εἰ τοῖς ν.* S A Xen.: *εἴ τις ν.* M^d | *πείθοιτο* corr. ex *πί-θοιτο* S ‖ 4 *νικώη. τίνι δ' ἄν τις μᾶλλον* bis scribunt M^d A(?) | *παρακαταθέσθαι* M^d A (sic) Xen.: om. S. nisi igitur alius error subest Gaisfordi, *παρακαταθήκας* debetur correctori codicis Paris. 1955 ‖ 5 *θυγατέρας ἢ υἱούς* S M^d A: *υἱοὺς ἢ θυγατέρας* Xen. ‖ 8 *τίνι δ' ἂν* — 10 *περὶ εἰρήνης* S M^d A Xen.: om. Tr., inde vulg. ‖ 11 *τίνι* S M^d A: *τῷ* Xen. | *οἱ* S M^d A Xen.: *ἢ* Tr. p. 69, inde vulg. ‖ 12 *ἢ* addidi e Xen. | *ἢ πόλεις* supra lin. add. A ‖ 13 *δὲ* M^d A | *κομιεῖσθαι χάριν* S M^d A: *χάριν κομιεῖσθαι* Xen. ‖ 14 *τὸν* S M^d A Xen.: *τὸ* Tr., inde vulg. ‖ 15 *νομίζει //* S | *τῷ* Xen., inde tacite Gesn.[1], vulg.: *τοῦ* S M^d A ‖ 17 *τῷ* (ante *δ' ἂν*) A Tr. Xen.: *τὸν* (corr. in *τῶι*) S *τὸν* M^d | *ἂν* post *ᾧ* male add. libri Xenophontis ‖ 18 *φίλος εἶναι* M^d A Xen.: *εἶναι φίλος* S ‖ 20 *οὖν* om. A ‖ 21 *ἀποδείκνυμαι* Xen.: *ἐπιδείκνυμαι* S M^d A | *σὺ δὲ τἀναντία ἃ γ.* quod in Stobaeo ferendum S M^d A: *σὺ δ' εἰ τἀναντία γ.* Xen.; *σὺ δ' εἰ τἀναντία ἃ γ.* Gesn.[1], inde vulg. an *σὺ δὲ τἀναντία εἰ γ.*?

**ἱ τἀναντία ἃ γιγνώσκεις, δίδασκε. καὶ ὁ Ἱππίας,
ἀλλὰ μὰ τὸν Δί', ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὔ μοι δοκῶ τἀναν-
ία γιγνώσκειν οἷς εἴρηκας περὶ τοῦ δικαίου. Ἀγράφους
ἱ τινας οἶσθα, ἔφη, ὦ Ἱππία, νόμους; Τούς γε ἐν
άσῃ χώρᾳ, ἔφη, κατὰ ταὐτὰ νομιζομένους. Ἔχοις ἂν
ν εἰπεῖν, ἔφη, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὺς ἔθεντο; Καὶ
ῶς ἄν, ἔφη, οἵ γε οὔτε συνελθεῖν ἅπαντες δυνηθεῖεν
τε ὁμόφωνοί εἰσι; Τίνας, ἔφη, νομίζεις τοὺς νόμους
θεικέναι τούτους; Ἐγὼ μέν, ἔφη, θεοὺς οἶμαι τοὺς
μους τούτους τοῖς ἀνθρώποις θεῖναι· καὶ γὰρ παρὰ
ισιν ἀνθρώποις πρῶτον νομίζεται θεοὺς εὐσεβεῖν. Οὐκ-
ν καὶ γονέας τιμᾶν πανταχοῦ νομίζεται; Καὶ τοῦτο,
η. Οὐκοῦν καὶ μήτε γονεῖς παισὶ μίγνυσθαι μήτε
ῖδας γονεῦσιν; Οὐκέτι μοι δοκεῖ, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
τος θεοῦ νόμος εἶναι. Τί δή; ἔφη. Ὅτι, ἔφη, αἰσθά-
μαί τινας παραβαίνοντας αὐτόν. Καὶ γὰρ ἄλλα πολλά,
η, παρανομοῦσιν· ἀλλὰ δίκην γέ τοι διδόασιν οἱ παρα-
ίνοντες τοὺς ὑπὸ τῶν θεῶν κειμένους νόμους, ἣν οὐ-
νὶ τρόπῳ δυνατὸν ἀνθρώπῳ διαφυγεῖν, ὥσπερ τοὺς
;' ἀνθρώπων κειμένους νόμους ἔνιοι παραβαίνοντες**

---

1 *καὶ ὁ Ἱππίας — ἔφη, καὶ τοῦτο* (p. 380, 19) om. M[d] A sed in rgine addit M manu diversa et scriptura minore: *ἐν ταυτῶ* (rubr.) rubr.) *οὐ δοκεῖ σοι ἀξιοτεκμαρτότερον τοῦ λόγου τὸ ἔργον εἶναι λύ γε νὴ δί' ἔφη. δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες πολλοὶ ἄδικα ποιοῦ* : compend.) *δίκαια δὲ πραττόντων οὐδ' ἂν εἷς ἄδικος εἴη*: ∽ id est ιdem eclogae particulam quam supra (p. 375, 7) in ipso verborum contu praeter S Tr. conservavit etiam A || 2 *ἔφην* Tr. | *δοκῶ* S Xen.: *ιεῖ* Tr. || 5 *χώρα* (vel -ᾳ) *ἔφη* S: *ἔφη χώρᾳ* Xen. | *ταὐτὰ* Xen., inde ιn.[1], vulg.: *ταῦτα* S || 8 *ὁμόφωνοί εἰσι* S Xen.: *ὁμόφωνοι, εἰς* | *τίνας* S sicut aliquot libri Xenophontis inter quos Paris. 1740: *τί-; οὖν* tacite e Xen. Gesn.[1], vulg. | *τοὺς νόμους τεθεικέναι* (*τεθη-ναι* Tr.) S: *τεθεικέναι τοὺς νόμους* Xen. suspecta sunt v. *τοὺς νό-μους* L. Dindorfio || 9 *τοὺς νόμους* — 10 *θεῖναι* eici vult Ernesti || *εὐσεβεῖν* S: *σέβειν* Xen. || 12 *γονέας* Xen.: *γονεῖς* S Tr. || 14 *οὐ-τι* Xen. || 15 *τί δή;* Xen., inde Gesn.[1], vulg.: *τί δ'* S || 16 *ἄλλα* n., inde Gesn.[1], vulg.: *ἅμα* S

ἐξ ἀγαθῶν τεκνοποιεῖσθαι; Ὅτι νὴ Δί', ἔφη, οὐ ἀγαθοὺς δεῖ τοὺς ἐξ ἀλλήλων παιδοποιουμένους ἀλλὰ καὶ ἀκμάζοντας τοῖς σώμασιν· ἦ δοκεῖ σοι τὰ σπέρματα εἶναι τὰ τῶν ἀκμαζόντων τοῖς τῶν ἀκμαζόντων ἢ τῶν παρηκμακότων; Ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ εἰκὸς ὅμοια εἶναι. Πότερα οὖν, ⟨ἔφη, βελτίω; Δ ἔφη, ὅτι τὰ τῶν ⟨ἀκμαζόντων. Τὰ τῶν μὴ⟩ ἀκμα ἄρα οὐ σπουδαῖα; Οὐκ εἰκὸς μὰ Δί', ἔφη. Οὐκοῦ γε οὐ δεῖ παιδοποιεῖσθαι; Οὐ γὰρ οὖν, ἔφη. Οὐ γε οὕτω παιδοποιούμενοι ὡς οὐ δεῖ παιδοποιι Ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Τίνες οὖν, ἔφη, ἄλλοι και παιδοποιοῖντο, εἴ γε μὴ οὗτοι; Ὁμογνωμονῶ σοι καὶ τοῦτο. Τί δαί; τοὺς εὖ ποιοῦντας ἀντευεργει πανταχοῦ νόμιμόν ἐστι; Νόμιμον, ἔφη· παραβαίν

---

1 διαφεύγουσι Tr.: διαφεύγουσιν S | δοῦναι S: διδόνα post διδόναι addit οἱ μὲν λανθάνοντες, οἱ δὲ βιαζόμενοι Xe Gesn.[1], vulg.: om. S ‖ 3 νὴ Δί', ἔφη Xen.: νὴ δία (corr. e νὴ δία Tr.; νὴ δία ἔφη Gesn.[1], vulg. ‖ 6 ὅτε S: οὕς γε 7 τεκνοποιεῖσθαι S: παιδοποιεῖσθαι Xen. ‖ 10 τὰ τῶν ἀ των τοῖς τῶν μήπω ἀκμαζόντων S Xen.: τὰ τῶν ἀκμα Tr., inde vulg. | 12 πότερα οὖν, ἔφη, βελτίω; Δῆλον, ἔφη, ὅτι coll. apomn. IV 2, 14 (p. 370 adn. 2) ubi δῆλον ἔφη ὅτι libri Xeno πότερα οὖν ἔφη ὅτι S; π. οὖν, ἔφη, βελτίω; δῆλον ὅτι, ἔφ inde π. οὖν ἔφη βελτίω· δῆλον ὅτι male Gesn.[1], vulg. ‖ 1

*ούτο. Οὐκοῦν καὶ οἱ τοῦτο παραβαίνοντες δίκην
σι, φίλων μὲν ἀγαθῶν ἔρημοι γιγνόμενοι, τοὺς δὲ
ντας ἑαυτοὺς ἀναγκαζόμενοι διώκειν; ἢ οὐχ οἱ μὲν
ιοῦντες τοὺς χρωμένους ἑαυτοῖς ἀγαθοὶ φίλοι εἰσίν,
μὴ ἀντευεργετοῦντες τοὺς τοιούτους διὰ μὲν τὴν
στίαν μισοῦνται ὑπ' αὐτῶν, διὰ δὲ τὸ μάλιστα
λεῖν τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι τούτους μάλιστα διώ-
; Νὴ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, ἔφη, θεοῖς πάντα
ἔοικε· τὸ γὰρ τοὺς νόμους αὐτοὺς τοῖς παραβαί-
τὰς τιμωρίας ἔχειν βελτίονος ἢ κατὰ ἄνθρωπον
ἐτου δοκεῖ μοι εἶναι. Πότερον οὖν, ὦ Ἱππία, τοὺς
ἡγεῖ τὰ δίκαια νομοθετεῖν ἢ ἄλλα τῶν δικαίων;
ἄλλα μὰ Δί', ἔφη· σχολῇ γὰρ ἄν ἄλλος γέ τις
καια νομοθετήσειεν, εἰ μὴ θεός. Καὶ τοῖς θεοῖς
ὦ Ἱππία, τὸ αὐτὸ δίκαιόν τε καὶ νόμιμον ⟨εἶναι⟩
ει.*

(9, 61 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας α'* (p. 348 E).

*Γοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, ἤδη στερεώτερον, ὦ ἑταῖρε, καὶ
τι ῥᾴδιον ἔχειν, ὅ τί τις εἴπῃ. εἰ γὰρ λυσιτελεῖν
ὴν ἀδικίαν ἐτίθεσο, κακίαν μέντοι ἢ αἰσχρὸν αὐτὸ
όγεις εἶναι ὥσπερ ἄλλοι τινές, εἴχομεν ἄν τι λέ-
ιατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες· νῦν δὲ δῆλος εἶ ὅτι
ς αὐτὸ καὶ καλὸν καὶ ἰσχυρὸν εἶναι καὶ τἆλλα
πάντα προσθήσεις, ἃ ἡμεῖς τῷ δικαίῳ προσετίθε-
ἐπειδή γε καὶ ἐν ἀρετῇ αὐτὸ καὶ σοφίᾳ ἐτόλμησας*

| *διδόασιν* ut paulo ante *ἔστιν* S M[d] | *γιγνόμενοι* Xen.: *γινό-*
S *γενόμενοι* M[d] A ‖ 4 *χρομένους* Tr. ‖ 8 *θεοῖς* S M[d] A libri
θείοις Xenophontis cod. Vossianus vel Leidensis alter | *πάντα*
S M[d]: *ταῦτα πάντ'* (*πάντα* Xen.) A Xen. ‖ 9 *αὐτοὺς* Xen.:
libri Stob. ‖ 12 *ἡγεῖ* S[1] ut Xenophontis unus Parisinus: *ἡγῇ*
) S ex corr. M[d] A Tr. Xenophontis ceteri ‖ 15 *νόμιμον εἶναι* ta-
Xen. Gesn.[1], vulg.: *νόμιμον* S M[d] A ‖ 17 ecl. cum lemm. hab.
πολιτείας M A: *πολιτειῶν* S *πολιτιῶν* Tr. ‖ 18 *τοῦτο, ἦν*
usque ad *οὕτως ἔχειν* (p. 384, 1) om. M A ‖ 21 *ἄν τι λέγειν*
ἀντιλέγειν S ‖ 23 *ἰσχυρὸν* S Plat.: *αἰσχρὸν* Tr., inde vulg. |
οστίθεμεν Tr.

θεῖναι. Ἀληθέστατα, ἔφη, μαντεύῃ. Ἀλλὰ τόδε μοι πειρῶ ἀποκρίνασθαι· ὁ δίκαιος τοῦ δικαίου δοκεῖ τί σοι ἂν ἐθέλειν πλέον ἔχειν; Οὐδαμῶς, ἔφη· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀστεῖος, ὥσπερ νῦν, καὶ εὐήθης. Τί δαί; τῆς δικαίας πράξεως; Οὐδὲ τῆς δικαίας, ἔφη. Τοῦ δὲ ἀδίκου πότερον ἀξιοῖ ἂν πλέον ἔχειν καὶ ἡγοῖτο δίκαιον εἶναι, ἢ οὐκ ἂν ἡγοῖτο ⟨δίκαιον⟩; Ἡγοῖτ' ἄν, ἦ δ' ὅς, καὶ ἀξιοῖ, ἀλλ' οὐκ ἂν δύναιτο. Ἀλλ' οὐ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, ἐρωτῶ, ἀλλὰ εἰ τοῦ μὲν δικαίου μὴ ἀξιοῖ πλέον ἔχειν μηδὲ βούλεται ὁ δίκαιος, τοῦ δὲ ἀδίκου; Ἀλλ' οὕτως, ἔφη, ἔχει. Τί δὲ δὴ ὁ ἄδικος; ἆρα ἀξιοῖ τοῦ δικαίου πλεονεκτεῖν καὶ τῆς δικαίας πράξεως; Πῶς γὰρ οὔκ; ἔφη, ὅς γε πάντων πλέον ἔχειν ἀξιοῖ; Οὐκοῦν καὶ ἀδίκου γε ἀνθρώπου τε καὶ πράξεως ὁ ἄδικος πλεονεκτήσει; Ἔστι ταῦτα. Ὧδε δὴ λέγωμεν, ἔφην, ὁ δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ πλεονεκτεῖ, τοῦ δὲ ἀνομοίου, ὁ δὲ ἄδικος τοῦ τε ὁμοίου καὶ τοῦ ἀνομοίου. Ἄριστα, ἔφη, εἴρηκας. Ἔστι δέ γε, ⟨ἔφην,⟩ φρόνιμός τε καὶ ἀγαθὸς ὁ ἄδικος, ὁ δὲ δίκαιος

---

1 quae inter *μαντεύῃ* et *ἀλλὰ τόδε* apud Platonem leguntur: *Ἀλλ' οὐ μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, ἀποκνητέον γε τῷ λόγῳ ἐπεξελθεῖν σκοπούμενον, ἕως ἄν σε ὑπολαμβάνω λέγειν ἅπερ διανοεῖ. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖς σύ, ὦ Θρασύμαχε, ἀτεχνῶς νῦν οὐ σκώπτειν, ἀλλὰ τὰ δοκοῦντα περὶ τῆς ἀληθείας λέγειν. Τί δέ σοι, ἔφη, τοῦτο διαφέρει, εἴτε μοι δοκεῖ εἴτε μή, ἀλλ' οὐ τὸν λόγον ἐλέγχεις; Οὐδέν, ἦν δ' ἐγώ. ἀλλὰ τόδε κτὲ.* haec etiam apud Stobaeum exstitisse quominus probabile putem absumpta propter homoeoarctum, prohibeor eo quod in proximis dixit *πειρῶ ἀποκρίνασθαι*, non ut Plato *πειρῶ ἔτι πρὸς τούτοις ἀποκρ.* ‖ 3 *πλέον* Plato: *πλεῖον* S ‖ 4 *δαί* S: *δέ* Plat. | 6 *πλέον ἔχειν* S: *πλεονεκτεῖν* Plat. quod reposuerim in Stobaeo collatis proximis ‖ 7 *δίκαιον* tacite ex Platone add. Gesn.[1] p. 86, inde vulg. ‖ 11 *τί δαὶ δὴ* Tr. ‖ 12 *οὔκ* Plat. *οὐκ* S: *οὔ* Tr., inde vulg. ‖ 13 *ἀδίκου γε* S: *ἀδίκου* Plat. ‖ 14 *πλεονηκτήσει; Ἔστι ταῦτα* scripsi: *πλεονέκτης εἰ ἔστι ταῦτα* S; *πλεονεκτήσει καὶ ἁμιλλήσεται, ὡς ἁπάντων πλεῖστον αὐτὸς λάβῃ; Ἔστι ταῦτα* Plat. quod etiam Stobaeo tacite intulit (nisi quod *πλεονεκτήσει τε καὶ ἁμ.* scripsit) Gesn.[1], inde vulg. ‖ 15 *λέγωμεν* Platonis libri non nulli: *λέγω μὲν* S; *λέγομεν* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. | *ἔφην* Plato: *ἔφη* S ‖ 18 *ἔφην* tacite ex Platone add. Gesn.[1], inde vulg.

ι; Καὶ τοῦτ', ἔφη, εὖ. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ῷ φρονίμῳ καὶ ἀγαθῷ ὁ ἄδικος, ὁ δὲ δίκαιος :ε; Πῶς γὰρ οὐ μέλλει, ἔφη, ⟨ὁ⟩ τοιοῦτος ὢν ἐναι τοῖς τοιούτοις, ὁ δὲ μὴ ἐοικέναι; Καλῶς. ἄρα ἐστὶν ἑκάτερος αὐτῶν οἷσπερ ἔοικεν. Ἀλλὰ ι; ἔφη. Εἶεν, ὦ Θρασύμαχε· μουσικὸν δέ τινα ἕτερον δὲ ἄμουσον; Ἔγωγε. Πότερον φρόνιμον, ερον ἄφρονα; Τὸν μὲν μουσικὸν δήπου φρόνι- ' δὲ ἄμουσον ἄφρονα. Οὐκοῦν ἅπερ φρόνιμον, ᾶ δὲ ἄφρονα, κακόν; ⟨Ναί.⟩ Τί δὲ ἰατρικόν; ως; Οὕτως. Ἆρ' οὖν τίς σοι, ὦ ἄριστε, δοκεῖ ; ἀνὴρ ἁρμοττόμενος λύραν ἐθέλειν μουσικοῦ ἀν- τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν πλεονεκτεῖν ν πλέον ἔχειν; Οὐκ ἔμοιγε. Τί δαί, ἀμούσου; ἔφη. Περὶ πάσης δὴ ὅρα ἐπιστήμης τε καὶ ἀν- οσύνης εἴ τίς σοι δοκεῖ ἐπιστήμων ὁστισοῦν ν ἐθέλειν αἱρεῖσθαι ἢ ὅσ' ἄλλος ἐπιστήμων ἢ ' ἢ λέγειν, καὶ οὐ ταὐτὰ τῷ ὁμοίῳ ἑαυτῷ εἰς τὴν μοίαν] πρᾶξιν; Ἀλλ' ἴσως, ἔφη, ἀνάγκη τοῦτό

ἐγώ S ‖ 2 καὶ τῷ ἀγαθῷ Plat. ‖ 3 post οὐ distinguit S | : Platone ‖ 4 ὁ δὲ μὴ ἐοικέναι S ut Platonis plerique: ὁ δὲ κέναι non nulli Platonis | ἐοικέναι καλῶς nulla distinctione περ ἔοικεν; S ‖ 9 Οὐκοῦν καὶ ἅπερ Plato ‖ 10 Ναί tacite add. Gesn.[1], inde vulg. | τί δὲ Plat.: τί δ' S; τί δαί. Tr. p. 71, ‖ 11 ἆρ' οὖν τίς σε ὦ ἄριστε, δοκεῖ μουσικὸς ἀνὴρ S: οὖν τίς σοι, ὦ ἄριστε, μουσικὸς ἀνὴρ Plat. | σοι tacite esn.[1], inde vulg.: σε S ‖ 12 ἀνὴρ oscitanter om. operarius 13 extr., inde vulg. ‖ 14 πλέον Plat.: πλεῖον S | δαὶ S: δὲ Ἀνάγκη, ἔφη. Περὶ πάσης S: Ἀνάγκη, ἔφη. Τί δὲ ἰατρι- ἐδωδῇ ἢ πόσει ἐθέλειν ἄν τι ἰατρικοῦ πλεονεκτεῖν ἢ ἀν- ίγματος; Οὐ δῆτα. Μὴ ἰατρικοῦ δέ; Ναί. Περὶ πάσης Plat. t Stobaeus, tacite ex Plat. add. Gesn.[1], inde vulg. non retinere aisford et Meineke | δὴ S: δὲ Plat. ‖ 17 πλείω ἂν ἐθέλειν ειν ex corr. ut videtur) S Plat.: ἂν ἐθέλοι Tr.; ἐθέλειν πλείω Gesn.[1], inde vulg. | ὅσ' scripsi: ὃσ S ὅσα Plat. ‖ 18 ταὐτὰ τα S | τὴν αὐτὴν Plat.: τὴν αὐτὴν ὁμοίαν S

γε οὕτως ἔχειν. Τί δ' ὁ ἀνεπιστήμων; οὐχ ὁμοίως μὲν ἐπιστήμονος πλεονεκτήσειεν ἄν, ὁμοίως δὲ ἀνεπιστήμονος; Ἴσως. Ὁ δ' ἐπιστήμων σοφός; Ναί. Ὁ δὲ σοφὸς ἀγαθός; Φημί. Ὁ ἄρα ἀγαθός τε καὶ σοφὸς τοῦ μὲν ὁμοίου οὐκ ἐθελήσει πλεονεκτεῖν, τοῦ δ' ἀνομοίου τε καὶ ἐναντίου; Ἔοικεν, ἔφη. Ὁ δὲ κακός τε καὶ ἀμαθὴς τοῦ τε ὁμοίου καὶ τοῦ ἐναντίου; Φαίνεται. Οὐκοῦν, ὦ Θρασύμαχε, ἦν δ' ἐγώ, ὁ ἄδικος ἡμῖν τοῦ ἀνομοίου τε καὶ ὁμοίου πλεονεκτεῖ; ἢ οὐχ οὕτως ἔλεγες; Ἔγωγε, ἔφη. Ὁ δὲ δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ πλεονεκτήσει, τοῦ δ' ἀνομοίου; Ναί. Ἔοικεν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὁ μὲν δίκαιος τῷ σοφῷ τε καὶ ἀγαθῷ, ὁ δὲ ἄδικος τῷ κακῷ τε καὶ ἀμαθεῖ. Κινδυνεύει. Ἀλλὰ μὴν ὡμολογοῦμεν, ᾧ γε ὅμοιος ἑκάτερος εἴη, τοιοῦτον καὶ ἑκάτερον εἶναι. Ὡμολογοῦμεν γάρ. Ὁ μὲν ἄρα δίκαιος ἡμῖν ἀναπέφανται ὢν ἀγαθός τε καὶ σοφός, ὁ δ' ἄδικος ἀμαθής τε καὶ κακός.

59 (9, 62 Mein.: eiusdem p. 350 D)

Ἐπειδὴ δ' οὖν διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι καὶ σοφίαν, τὴν δ' ἀδικίαν κακίαν τε καὶ ἀμαθίαν, Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτω κείσθω· ἔφαμεν δὲ δὴ καὶ ἰσχυρότερον εἶναι τὴν ἀδικίαν.

1 post *οὕτως ἔχειν* incipiunt M A | *τί δ'* S M[d] A *τί δὲ* Plat.: *τί δαί.* Tr., inde vulg. | *οὐχ* S M[d] A: *οὐχὶ* Plat. ‖ 2 v. *πλεονεκτήσειεν — ἀνεπιστήμονος* in marg. A m. rec. | *ἄν, ὁμοίως* Plat.: *ἀνομοίως* S A *ὁ ἀνομοίως* M[d] ‖ 3 *ναί* S M[d] A: *φημί* Plat. ‖ 5 *δὲ* M[d] | *ἀνομοίου* S M[d] Plat.: *ἀνομίου* A ‖ 6 *ἔοικεν* — 7 *ἐναντίου* in marg. A[1] ‖ 8 *ἄδικος* M[d] A Plat.: *ἄνομος* S | *ἡμῖν* S M[d] A[1]: *ἦ μὴν* corr. A[2] ex Tr. ‖ 10 *Ὁ δέ γε δίκαιος* Plat. | *σϋ* A[1] *οὐ* A[2] | *δ' ἀνομοίου* S M[d] A: *δὲ ἀνομοίου* Plat. ‖ 12 *τε* utrobique om. Plat. ‖ 13 *ὡμολογοῦμεν* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ὁμολογοῦμεν* S M[d] A | *ᾧ γε* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *ὅγε* S M[d] A ‖ 14 *ὡμολογοῦμεν* S Plat.: *ὁμολογοῦμεν* certe A ‖ 15 *ἡμῖν* sed *η* ut videtur ex *α* corr. S | *καὶ ἀναπ.* Tr. ‖ 16 *δ' ἄδικος* S M[d]: *δὲ ἄδικος* A Tr. Plat. ‖ 17 ecl. sine lemmate cum prioribus cohaerentem habent S M A: separavit Gesn.[1] p. 86. favet suspicioni flor. 10, 74 Mein. ubi iterantur verba *Ἐπειδὴ δ' οὖν* — 20 *οὕτω κείσθω* cum lemm. *ἐν ταὐτῷ*. quamquam quae omittuntur, ea gnomologio inseri sane minus intererat ‖ 20 *εἶεν* S M[d], flor. 10, Plat.: *εἶναι* A ‖ 21 *ἰσχυρότερον* libri Stob.: *ἰσχυρὸν* Plat.

[redacted]

60 (9, 63 Mein.: eiusdem p. 351 A—354 A)

Ἀλλὰ τῇδέ πῃ σκέψασθαι χρή. πόλιν φαίης ἂν ἄδικον εἶναι καὶ ἄλλας πόλεις ἐπιχειρεῖν δουλοῦσθαι ἀδίκως; Πῶς γὰρ οὔκ; ἔφη· πότερον οὖν ἡ κρείττων γιγνομένη πόλις πόλεως ἄνευ δικαιοσύνης τὴν δύναμιν ταύτην ἕξει, ἢ ἀνάγκη αὐτῇ μετὰ δικαιοσύνης; Εἰ μέν, ἔφη, ὡς σὺ ἄρτι ἔλεγες ἔχει, ἡ δικαιοσύνη σοφία, μετὰ δικαιοσύνης, εἰ δ' ὡς ἐγώ, μετ' ἀδικίας. Πάνυ γε ἄγαμαι, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Θρασύμαχε, δοκεῖς ἂν οὖν ἢ πόλιν ἢ στρατόπεδον ἢ λῃστὰς ἢ κλέπτας ἢ ἄλλο τι ἔθνος, ὅσα κοινῇ

---

1 ecl. cum prioribus sine lemmate coniunctam hab. S M A: separavit Gesn.[1] p. 88 vereor ne non recte. quanta libertate haec gnomologus non modo contraxerit sed etiam interpolaverit proximis elucet || 2 *πῃ* (*πῇ* M[d]) *σκέψασθαι* S M[d] Plat.: *ἐπισκέψασθαι* A | *χρή* Stobaeus sua Minerva, cum Plato dedisset *ἀλλ' οὔτι οὕτως ἁπλῶς, ὦ Θρασύμαχε, ἔγωγε ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ τῇδέ πῃ σκέψασθαι· πόλιν κτέ.* | *ἂν* supra lin. S[1] || 3 *δουλοῦσθαι* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *βούλεσθαι* S M[d] A | post *ἀδίκως* addit Plato *καὶ καταδεδουλῶσθαι, πολλὰς δὲ καὶ ὑφ' ἑαυτῇ ἔχειν δουλωσαμένην,* ex Platone invexit Gesn.[1], inde etiam Gaisford et Meineke: om. S M[d] A || 4 *ἔφη* corr. ex *ἔφην* S[1] | post *ἔφη* quae habet Plato *καὶ τοῦτό γε ἡ ἀρίστη μάλιστα ποιήσει καὶ τελεώτατα οὖσα ἄδικος. Μανθάνω, ἔφην, ὅτι σὸς οὗτος ἦν ὁ λόγος· ἀλλὰ τόδε περὶ αὐτοῦ σκοπῶ* tacite ex Platone add. Gesn.[1], inde vulg.: om. S M[d] A. Stobaeum haec recidisse confirmatur particula *οὖν* | *πότερον οὖν* S M[d] A: *πότερον* Plat. || 5 *τὴν* S M[d] A Plat.: *μὲν* operarius Gesn.[2] p. 114, inde vulg. | *ταύτην* om. Tr. || 6 *αὐτῇ* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *αὐτὴν* S M[d] A | *εἰ μὲν — 7 δικαιοσύνης* in marg. A manu antiqua sed partim refecta m. rec. || 7 *ἔχει ἡ δικαιοσύνη σοφία* Plat.: *ἔχει ἡ δικαιοσύνη σοφίαν* S M[d] A (num *σοφίαν* A dubium); *ἔστιν ἡ δικ. σοφία* tacite ex Platonis vulg. Gesn.[1] *ἔχει, ⟨εἰ⟩ ἡ δικ. σοφία* Baiter || 8 *εἰ δ' ὡς ἐγὼ ἔλεγον* Plat. reddendum fortasse Stobaeo | *πάνυ γε* S M[d] A: *πάνυ* Plat. || 9 quae post *Θρασύμαχε* habet Plato *ὅτι οὐκ ἐπινεύεις μόνον καὶ ἀνανεύεις, ἀλλὰ καὶ ἀποκρίνῃ πάνυ καλῶς. Σοὶ γάρ, ἔφη, χαρίζομαι. Εὖ γε σὺ ποιῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τόδε μοι χάρισαι καὶ λέγε* om. S M[d] A (sic): tacite ex Platone add. Gesn.[1], inde vulg. | *οὖν* addidit Stobaeus quia priora reciderat: om. Plat.; frustra Gesneri supplementa receperunt hic ut alibi Gaisford et Meineke || 10 *κλέπτας* corr. ex verbo nescio quo S

[redacted]

ἐπί τι ἔρχεται ἀδίκως, πρᾶξαι ἄν τι δύνασθαι, εἰ ἀδικοῖεν ἀλλήλους; Οὐ δῆτα, ἦ δ' ὅς. Τί δ' εἰ μὴ ἀδικοῖεν; οὐ μᾶλλον; Πάνυ γε. Στάσεις γάρ που, ὦ Θρασύμαχε, ἥ γε ἀδικία καὶ μίση καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις παρέχει, ἡ δὲ δικαιοσύνη ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν. ἦ γάρ; Ἔστω, ἦ δ' ὅς, ἄρα εἰ τοῦτο ἔργον ἀδικίας, μῖσος ἐμποιεῖν ὅπου ἂν ἐνῇ. . . . . . Πάνυ γε. Καὶ ἐν ἑνὶ δή, οἶμαι, ἐνοῦσα ταῦτα ⟨πάντα⟩ ποιήσει, ἅπερ πέφυκεν ἐργάζεσθαι· πρῶτον μὲν ἀδύνατον αὐτὸν ποιήσει πράττειν στασιάζοντα καὶ οὐχ ὁμονοοῦντα αὐτὸν ἑαυτῷ, ἔπειτα ἐχθρὸν καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς δικαίοις. ἦ γάρ; Ναί. Δίκαιοι δέ γ' εἰσίν, ὦ φίλε, καὶ οἱ θεοί; Ἔστωσαν, ἔφη. Καὶ θεοῖς ἄρα ἐχθρὸς ἔσται, ὦ Θρασύμαχε, ὁ ἄδικος, ὁ δὲ δίκαιος, φί-

---

1 *ἔρχεται* S M^d Plat.: *ἄρχεται* A | *εἰ ἀδικοῖεν* S M^d A (sic) Plat.: *εἰ ἀδικεῖν* Tr. p. 72; *ἢ ἀδικεῖν* Gesn.¹, inde vulg. || 3 *στάσεις* tacite ex Platone Gesn.¹, inde vulg.: *στάσις* S M^d A | *ἥ γε* S M^d Plat.: *γε* om. A | 5 *ἦ γάρ; ἔστω — σκέψασθαι, σκεπτέον* (p. 387, 18) om. M^d A | quae post *ἦ δ' ὅς* subicit Plato *ἵνα σοι μὴ διαφέρωμαι. Ἀλλ' εὖ γε σὺ ποιῶν, ὦ ἄριστε. τόδε δέ μοι λέγε* om. S: tacite ex Platone addidit Gesn.¹, inde vulg. || 6 *ὅπου ἂν ἐνῇ* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde vulg.: *ὁπόταν ἔνι* (sic) S | post *ὅπου ἂν ἐνῇ* indicavi lacunam. apud Platonem leguntur haec: *ὅπου ἂν ἐνῇ, οὐ καὶ ἐν ἐλευθέροις τε καὶ δούλοις ἐγγιγνομένη μισεῖν ποιήσει ἀλλήλους καὶ στασιάζειν καὶ ἀδυνάτους εἶναι κοινῇ μετ' ἀλλήλων πράττειν; Πάνυ γε. Τί δέ; ἂν ἐν δυοῖν ἐγγένηται, οὐ διοίσονται καὶ μισήσουσι καὶ ἐχθροὶ ἔσονται ἀλλήλοις τε καὶ τοῖς δικαίοις; Ἔσονται, ἔφη. Ἐὰν δὲ δή, ὦ θαυμάσιε, ἐν ἑνὶ ἐγγένηται ἀδικία, μῶν μὴ ἀπολεῖ τὴν αὑτῆς δύναμιν, ἢ οὐδὲν ἧττον ἕξει; Μηδὲν ἧττον ἐχέτω, ἔφη. Οὐκοῦν τοιάνδε τινὰ φαίνεται ἔχουσα τὴν δύναμιν, οἵαν, ᾧ ἂν ἐγγένηται, εἴτε πόλει τινὶ εἴτε γένει εἴτε στρατοπέδῳ εἴτε ἄλλῳ ὁτῳοῦν, πρῶτον μὲν ἀδύνατον αὐτὸ ποιεῖν πράττειν μεθ' αὑτοῦ διὰ τὸ στασιάζειν καὶ διαφέρεσθαι, ἔτι δ' ἐχθρὸν εἶναι ἑαυτῷ τε καὶ τῷ ἐναντίῳ παντὶ καὶ τῷ δικαίῳ; οὐχ οὕτως;* tacite haec fere ex Platone inseruit Gesn.¹, inde vulgata quam receperunt etiam Gaisford et Meineke || 7 *ἐν ἑνὶ* Tr. p. 72 Plat.: *εν ενι* S || 8 *πάντα* tacite ex Platone add. Gesn.¹, inde vulg. | *ποιήσει* tacite ex Platone Gesn.¹, inde vulg.: *γνοίης. εἰ* S || 9 *πράττειν ποιήσει* Plat. || 10 *ἐχθρὸν* tacite ex Platone Gesn.¹, inde vulg.: *αἰσχρὸν* S | 13 *ἔσται ὦ Θρασύμαχε ὁ ἄδικος* S: *ἔσται ὁ ἄδικος ὦ Θρασύμαχε* Plat.

[redacted]

Εὐωχοῦ τοῦ λόγου, ἔφη, θαρρῶν· οὐ γὰρ ἔγωγέ σοι ιώσομαι, ἵνα μὴ τοῖσδε ἀπέχθωμαι. Ἴθι δή, ἦν δ' καὶ τὰ λοιπά μοι τῆς ἑστιάσεως ἀποπλήρωσον ἀπο- uενος ὥσπερ καὶ νῦν. ὅτι μὲν γὰρ καὶ σοφώτεροι μείνους καὶ δυνατώτεροι πράττειν οἱ δίκαιοι φαί- ι, οἱ δὲ ἄδικοι οὐδὲν πράττειν μετ' ἀλλήλων οἷοί λλὰ καὶ οὓς φαμεν ἐρρωμένως πώποτέ τι μετ' ἀλ- κοινῇ πρᾶξαι ἀδίκους ὄντας, τοῦτο οὐ παντάπασιν ς λέγομεν· οὐ γὰρ ἂν ἀπείχοντο ἀλλήλων κομιδῇ ἄδικοι, ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἐνῆν τις αὐτοῖς δικαιοσύνη, τοὺς ἐποίει μή τοι καὶ ἀλλήλους γε καὶ ἐφ' οὓς , ἀδικεῖν ἅμα, δι' ἣν ἔπραξαν ⟨ἃ ἔπραξαν⟩, ὥρμη- ὲ ἐπὶ τὰ ἄδικα ἀδικίᾳ ἡμιμόχθηροι ὄντες, ἐπεὶ οἵ μπόνηροι καὶ τελέως ⟨ἄδικοι τελέως⟩ εἰσὶ καὶ πράτ- ιδύνατοι· ταῦτα μὲν οὖν ὅτι οὕτως ἔχει, μανθάνω, καὶ ἄμεινον ζῶσιν οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων καὶ εὐ- νέστεροί εἰσιν, ὅπερ τὸ ὕστερον προὐθέμεθα σκέ- αι, σκεπτέον. δοκεῖ τί σοι εἶναι ἵππου ἔργον; ε. Ἆρ' οὖν τοῦτο ἂν θείης καὶ ἵππου καὶ ἄλλου ὖν ἔργον, ὃ ἂν ἢ μόνῳ ἐκείνῳ ποιῇ τις ἢ ἄριστα;

μοι tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *με* S | *ἀποπλήρω-* :ite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἀποπληρώσων* S ‖ 7 *ἀλλὰ* S: *ἢ* Plat., ex Plat. tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 9 *λέγομεν* S Plat.: *εν* perperam ex Platonis exemplari Gesn.[1], inde vulg. ‖ 11 *μή* Plat.: *μή τι* tacite ex Platone suo Gesn.[1] ‖ 12 *ἀδικεῖν ἅμα* S: *ἰκεῖν* Plat. | *ἃ ἔπραξαν* tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde 14 *ἄδικοι τελέως* tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ *νατοι* om., dein *πάντα* pro *ταῦτα* Tr. | *ἔχει*, sed *ει* corr. ex *ω* ιst *μανθάνω* quae habet Plato *ἀλλ' οὐχ ὡς σὺ τὸ πρῶτον ἐτί-* ιm. S: tacite ex Platone inseruit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 16 *εἰ δὲ* one tacite Gesn.[1], inde vulg.: *οἱ δὲ* S ‖ 18 quae post *σκεπτέον* Plato *φαίνονται μὲν οὖν καὶ νῦν, ὥς γέ μοι δοκεῖ, ἐξ ὧν ιεν· ὅμως δ' ἔτι βέλτιον σκεπτέον. οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐπιτυ- ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὅν τινα τρόπον χρὴ ζῆν. Σκόπει* η. *Σκοπῶ, ἦν δ' ἐγώ· καί μοι λέγε* absunt a libris Stobaei: x Platone inseruit Gesn.[1], inde vulg. | a verbis *δοκεῖ τί σοι* incipit M A praefixo lemmate *ἐν ταυτῷ*

Οὐ μανθάνω. Ἀλλ' ὧδε· ἔσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἴδοις ἢ ὀφθαλμοῖς; Οὐ δῆτα. Τί δαί; ἀκούσαις ἄλλῳ ἢ ὠσίν; Οὐδαμῶς. Οὐκοῦν δικαίως ἂν ταῦτα τούτων φαμὲν ἔργα εἶναι; Πάνυ γε. Τί δαί; μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις πολλοῖς; Πῶς γὰρ οὔ; Ἀλλ' οὐδενί γ' ἄν, οἶμαι, οὕτω καλῶς, ὡς δρεπάνῳ τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐργασθέντι. Ἀληθῆ. Ἆρ' οὖν οὐ τοῦτο τούτου ἔργον θήσομεν; Θήσομεν μὲν οὖν. Ὀφθαλμῶν μὲν ἔστι τὶ ἔργον; Ἔστιν. Ἆρ' οὖν καὶ ἀρετὴ ὀφθαλμῶν ἐστιν; Καὶ ἀρετή. Τί δέ; ὤτων ἦν τι ἔργον; Ναί. Οὐκοῦν καὶ ἀρετή; Καὶ ἀρετή. Τί δὲ πάντων περὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οὕτως; Οὕτως. Ἔχε δή· ἆρ' ἄν ποτε ὄμματα τὸ αὑτῶν ἔργον καλῶς ἀπεργάσαιντο μὴ ἔχοντα τὴν αὑτῶν οἰκείαν ἀρετήν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀρετῆς κακίαν; Καὶ πῶς ἄν; ἔφη·

---

1 *οὐ μανθάνω* S A (sic), dubito de M: *οὐ μανθάνω, ἔφη* Plat., ex Platone tacite Gesn.^{1}, inde vulg. | *ἔσθ' ὅτῳ* tacite ex Platone Gesn.^{1}, inde vulg.: *ἔστω ὅτω* S M^d A post *ἔστω* distinguit S | *ἄλλω* S A Plat.: *ἄλλο* M^d ‖ 2 *δαὶ* S M^d: *δέ* A Plat. | *ἀκούσαις* tacite ex Platone Gesn.^{1}, inde vulg.: *ἀκούσας* S M^d A; *ἀκούσαις ⟨ἂν⟩* Ast | *ἄλλῳ* tacite ex Platone Gesn.^{1}, inde vulg.: *ἄλλοις* S M^d A ‖ 3 *φαμὲν* S M^d A sicut libri Platonis: *φαῖμεν* Platonis vulg. ‖ 4 *δαὶ* S M^d A: *δέ* Plat. | *ἂν* om. operarius Gesn.^{1}, inde vulg. ‖ 6 *γ' ἂν* S A Plat.: *γὰρ* M^d | 8 *θήσομεν μὲν οὖν* S Plat.: *θήσομεν οὖν* M^d A | post *Θήσομεν μὲν οὖν* quae habet Plato *Νῦν δή, οἶμαι, ἄμεινον ἂν μάθοις ὃ ἄρτι ἠρώτων πυνθανόμενος, εἰ οὐ τοῦτο ἑκάστου εἴη ἔργον, ὃ ἂν ἢ μόνον τι ἢ κάλλιστα τῶν ἄλλων ἀπεργάζηται. Ἀλλά, ἔφη, μανθάνω τε καί μοι δοκεῖ τοῦτο ἑκάστου πράγματος ἔργον εἶναι. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ· οὐκοῦν καὶ ἀρετὴ δοκεῖ σοι εἶναι ἑκάστῳ, ᾧπερ καὶ ἔργον τι προστέτακται; ἴωμεν δὲ ἐπὶ τὰ αὐτὰ πάλιν* haec tacite inseruit Gesn.^{1}, inde vulg.: om. S M^d A | *μὲν* S M^d A: *φαμὲν* tacite ex Platone Gesn.^{1} p. 90, inde vulg. | *ἔστι τὶ* fere S M^d A: *ἔστιν* Plat. sed discrepant libri ‖ 10 *δὲ* M^d A Plat.: *δαὶ* S ‖ 11 *δὲ πάντων* reposui ex Platone: *δὴ γὰρ* S *δὴ γ' ἂν* M^d A; *δὴ γὰρ καὶ* temere Gesn.^{2} p. 116, inde vulg. ‖ 12 *ἔχε* S M^d Plat.: *ἔχει* A Tr. p. 73, inde vulg. | *ἂν* S Plat. *ἀν* M^d: *οὖν* A | *αὑτῶν* Plat.: *αὐτῶν* libri Stob. nisi quod *αὐτὸν* S ‖ 18 *ἀπεργάσαιντο* S M^d ut Platonis plerique: *ἀπεργάσαντο* A corr. A^2 (*αιν* superscr.); *ἀπεργάσαιτο* ci. Heindorf | *αὑτῶν* Plat.: *αὐτῶν* ut videtur libri Stob.

ι̣τα γὰρ ἴσως λέγεις ἀντὶ τῆς ὄψεως. Ἥτις, ἦν
ώ, ⟨αὐτῶν ἡ⟩ ἀρετή· οὐ γάρ πω τοῦτο ἐρωτῶ, ἀλλὰ
ἰκείᾳ ἀρετῇ τὸ αὑτῶν ἔργον εὖ ἐργάσεται τὰ ἐργα-
ι, κακίᾳ δὲ κακῶς. Ἀληθές, ἔφη, τοῦτό ⟨γε⟩ λέ-
Οὐκοῦν καὶ ὦτα στερόμενα τῆς αὑτῶν ἀρετῆς
τὸ ⟨αὑτῶν⟩ ἔργον ἀπεργάσεται; Πάνυ γε. Τίθε-
ν καὶ τὰ ἄλλα πάντα εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον;
ι δοκεῖ. Ἴθι δή, μετὰ ταῦτα τόδε σκέψαι· ψυχῆς
ι ἔργον, ὃ ἄλλῳ τῶν ὄντων οὐδ' ἂν ἑνὶ πράξαις,
ι τοιόνδε· τὸ ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἄρχειν καὶ [τὸ] βου-
αι καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, ἔστιν ὅτῳ ἄλλῳ ἢ ψυχῇ
ς ἂν αὐτὰ ἀποδοῖμεν καὶ φαῖμεν ἴδια ἐκείνης εἶ-
ὐδενὶ ἄλλῳ. Τί δ' αὖ τὸ ζῆν; οὐ ψυχῆς ἔργον
εν εἶναι; Μάλιστά γ', ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ἀρετήν
τινα ψυχῆς εἶναι; Φαμέν. Ἆρ' οὖν ποτε, ὦ Θρα-
ι, ψυχὴ τὰ αὑτῆς ἔργα εὖ ἀπεργάσεται στερομένη
ιείας ἀρετῆς, ἢ ἀδύνατον; Ἀδύνατον. Ἀνάγκη ἄρα

γὰρ ἴσως S Md A Plat.: *ἴσως γὰρ* Tr., inde vulg. | *ἦν δ' ἐγώ,*
ἡ ἀρετή tacite ex Platone Gesn.¹, inde vulg.: *ἦν* (*ἦν* Md) *ἐγὼ*
δ' *αὐτῶν*
ι Md *ἦν ∧ ἐγὼ ∧ ἀρετή* corr. A² ‖ 8 *τῇ οἰκεία* S A, dubito de
οἰκείᾳ μὲν Plat.; *τῇ μὲν οἰκείᾳ* tacite Gesn.¹, inde vulg. | *αὑ-*
t.: *αὐτῶν* ut videtur libri Stob. | *ἐργάσεται* ex *-ηται* corr. S¹ ‖
ite ex Platone add. Gesn.¹, inde vulg. ‖ 5 *ὦτα* A² Plat.: *ὁ τὰ* S A¹
τὰ Tr. | *αὑτῶν* Plat.: *αὐτῶν* libri Stob. ‖ 6 *αὑτῶν* inseruit
Platone tacite Gesn.¹, inde vulg.: om. S Md A¹ ‖ 7 *τὸν αὐτὸν*
λόγον S Md A: *τὸν αὐτὸν λόγον* Plat. ‖ 8 *δὲ* A¹ *δὴ* A² ‖ 9
Id) S Md Plat.: *τὸ* A | *οὐδὰν* corr. ex *οὐδὲν* S ‖ 10 *ἐπιμελεῖ-*
Platone Gesn.¹ mrg idque corr. A²: *ἐμμελεῖσθαι* S Md A¹ | *καὶ*
σθαι Plat.: *καὶ τὸ βουλεύεσθαι* S Md A sed *καὶ* scripsit et *το*
A² ‖ 11 *ἔσθ' ὅτῳ* Plat. | *ἢ ψυχῇ* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde
ἡ ψυχὴ S Md A ‖ 12 *φαῖμεν* A Plat.: *φαμὲν* S Md | *ἴδια* Md
tur Plat.: *ἰδία* S *ἴδια* ex *ἰδιὰ* corr. A² | *ἐκείνης* S Md A
meliores: *ἐκείνου* temere ex Platonis editione Gesn.¹, inde
13 *αὖ* Md, ex *ἂν* corr. A, Plat.: *ἂν* S | *οὐ ψυχῆς* libri Stob. ut
non nulli: *ψυχῆς* Plat. ‖ 14 *μάλιστά γ'* reposui ex Platone:
ἂν libri Stob. ‖ 16 *αὑτῆς* Plat.: *αὐτῆς* libri Stob. ‖ 17 *οἰ-*
Md Plat.: *ἰδίας* A | *Ἀδύνατον* om. Tr.

κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τῇ δὲ ἀγαθῇ πάντα ταῦτα εὖ πράττειν. Ἀνάγκη. Οὐκοῦν ἀρετὴν μὲν ξυνεχωρήσαμεν ψυχῆς εἶναι δικαιοσύνην, κακίαν δὲ ἀδικίαν; Ξυνεχωρήσαμεν γάρ. Ἡ μὲν ἄρα δικαία ψυχὴ καὶ ὁ δίκαιος ἀνὴρ εὖ βιώσεται, κακῶς δὲ ὁ ἄδικος; Φαίνεται, ἔφη, κατὰ τὸν σὸν λόγον. Ἀλλὰ μὴν ὅ γε εὖ ζῶν μακάριός τε καὶ εὐδαίμων, ὁ δὲ μὴ τἀναντία; Πῶς γὰρ οὔ; Ὁ μὲν δίκαιος ἄρα εὐδαίμων, ὁ δ' ⟨ἄδικος⟩ ἄθλιος; Ἔστω, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν ἄθλιόν γε οὐ λυσιτελεῖ εἶναι, εὐδαίμονα δέ. Πῶς γὰρ οὔ; Οὐδέποτε ἄρα, ὦ μακάριε Θρασύμαχε, λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης.

61 (9, 64 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (IV p. 441 C—445 B).

Ταῦτα μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, μόγις διανενεύκαμεν, καὶ ἡμῖν ἐπιεικῶς ὡμολόγηται, ταὐτὰ μὲν ἐν πόλει, ταὐτὰ δὲ ἐν ἑνὸς ἑκάστου τῇ ψυχῇ γένη ἐνεῖναι καὶ ἴσα τὸν ἀριθμόν. Ἔστι ταῦτα. Οὐκοῦν ἐκεῖνό γε ἤδη ἀναγκαῖον, ὡς πόλις ἦν σοφὴ καὶ ᾧ, οὕτω καὶ τὸν ἰδιώτην καὶ τούτῳ σοφὸν εἶναι; Τί μήν; Καὶ ᾧ δὴ ἀνδρεῖος ἰδιώτης καὶ ὥς, τούτῳ καὶ πόλιν ἀνδρείαν καὶ οὕτω καὶ τἆλλα πάντα πρὸς ἀρετὴν ὡσαύτως ἀμφότερα ἔχειν. Ἀνάγκη. Καὶ δίκαιον δή, [ἔφη,] ὦ Γλαύκων, οἶμαι, φήσομεν ἄνδρα εἶναι τῷ αὐτῷ τρόπῳ, ᾧπερ καὶ πόλις ἦν δικαία; Καὶ

---

2 *ἀρετὴν μὲν* S M[d] *ἀρετὴν* A sed *μὲν* supra lin. add. A[2]: *ἀρετήν γε* Plat. ‖ 3 *δικαιοσύνην* M[d] A Tr. Plat.: *δικαιοσύνης* S ‖ 8 *ἄδικος* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. idque addidit etiam A[2] mrg: om. S M[d] A ‖ 9 *ἔστω* S M[d] A: *ἔστωσαν* A[2] Plat. | *οὐ λυσιτελεῖ εἶναι* libri Stob.: *εἶναι οὐ λυσιτελεῖ* Plat. ‖ 10 *ὦ μακάριε* M[d] A Plat.: *ὦ* S Tr., inde vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 13 *Ταῦτα μὲν — οὐδένα ἄν, ἔφη* (p. 393, 14) om. M A ‖ 14 *ὡμολόγηται* S: *ὁμολογεῖται* Plat. | *ταὐτὰ — ταὐτὰ* ex Platone Gaisford: *ταῦτα — ταῦτα* S ‖ 15 *ἑνὸς ἑκάστου* (sic Plat.) an *ἑνὶ ἑκάστῳ* (sic Platonis vulg.) scripserit Stobaeus poterit dubitari: *ἑνὶ ἑκάστου* S | articulum ante *ψυχῇ* om. Platonis haud pauci ‖ 17 *ουτω* sine spir. et acc. S ‖ 18 *τούτῳ* tacite ex Platone Gesn.[1] p. 90, inde vulg.: *τοῦτο* S ‖ 19 *τούτω* corr. ex *τοῦτο* S | *καὶ πόλιν καὶ ἀνδρείαν* Platonis non nulli ‖ 21 *δὴ ἔφη ὦ* S: *δή, ὦ* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. ‖ 22 *ᾧπερ* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ὥσπερ* S

τοῦτο πᾶσα ἀνάγκη. Ἀλλ' οὔ πω μὴν τοῦτό γε ἐπιλελήσμεθα, ὅτι ἐκείνη γε τῷ τὸ ἑαυτοῦ ἕκαστον ἐν αὐτῇ πράττειν τριῶν ὄντων γενῶν δικαία ἦν. Οὔ μοι δοκοῦμεν, ἔφη, ἐπιλελῆσθαι. Μνημονευτέον ἄρα ἡμῖν, ὅτι καὶ ἡμῶν ἕκαστος, ὅτου ἂν τὰ αὑτοῦ ἕκαστον τῶν ἐν αὑτῷ πράττῃ, οὗτος δικαιότερός τε ἔσται καὶ τὰ αὑτοῦ πράττων. Καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, μνημονευτέον. Οὐκοῦν τῷ μὲν λογιστικῷ ἄρχειν προσῆκον, σοφῷ ὄντι καὶ ἔχοντι τὴν ὑπὲρ ἁπάσης τῆς ψυχῆς προμήθειαν; τῷ δὲ θυμοειδεῖ ὑπηκόῳ εἶναι ξυμμάχῳ τούτου; Πάνυ γε. Ἆρ' οὖν οὐχ, ὥσπερ ἐλέγομεν, μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς κρᾶσις σύμφωνα αὐτὰ ποιήσει, τὸ μὲν ἐπιτείνουσα καὶ τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι, τὸ δ' ἀνιεῖσα καὶ παραμυθουμένη, ἡμεροῦσα ἁρμονίᾳ τε καὶ ῥυθμῷ; Κομιδῇ γε, ἦ δ' ὅς. Καὶ τούτω δὴ οὕτω τραφέντε καὶ ὡς ἀληθῶς τὰ αὑτῶν μαθόντε καὶ παιδευθέντε προστήσετον τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, ὃ δὴ πλεῖστον τῆς ψυχῆς ἐν ἑκάστῳ ἐστὶ καὶ χρημάτων φύσει ἀπληστότατον· ὃ τηρήσετον μὴ τῷ πίμπλασθαι τῶν περὶ τὸ σῶμα καλουμένων ἡδονῶν πολὺ καὶ ἰσχυρὸν γενόμενον οὐκ αὖ τὰ αὑτοῦ

1 οὔπω S ut aliquot Platonis: οὔ πῃ Plat. ‖ 5 ὅτου ἂν τὰ αὑτοῦ ἕκαστον τῶν ἐν αυτῷ (sine spir.) S et sic fere Plat.: ὅταν τὰ αὑτοῦ ἐν αὑτῷ temere ex ed. Platonis Gesn.[1], inde vulg. ‖ 6 οὗτος reposui ex Platone: οὕτω S | δικαιότερός τε S: δίκαιός τε Plat. ‖ 8 λογιστικῷ S Plat.: λογικῷ Tr. p. 74, inde vulg. | προσῆκον S: προσήκει Plat. ‖ 9 τῆς ψυχῆς S Plat.: ψυχῆς Tr., inde vulg. ‖ 10 εἶναι καὶ ξυμμ. tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. ‖ 13 μαθήμασιν S ‖ 14 καὶ παραμυθουμένη S: παραμυθουμένη Plat. | ἡμεροῦσα S Plat.: καὶ ἡμεροῦσα ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 16 αὑτῶν reposui ex Platone: αὐτῷ S; αὐτὰ Tr., inde vulg. | μαθόντε et παιδευθέντε ex corr. S | προστήσετον Tr. Plat.: προστήσαιτον S; προστατήσετον i. Bekker προστήσεσθον Schneider ‖ 17 πλεῖστον revocavi ex S Plat.: κρεῖττον Tr., inde vulg. ‖ 18 ἐστὶν S | φύσει om. Tr. | τηρήσετον Tr. Plat.: τηρήσαιτον S ‖ 19 τῷ ex Platone tacite Gaisford: το S | τῶν περὶ τὸ tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: τὸ περὶ τῶν S ‖ 20 οὐκ αὖ reposui ex S Plat.: οὐ temere ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. | αὑτοῦ Plat.: αὐτοῦ S

πράττῃ, καταδουλώσασθαι καὶ ἄρχειν ἐθέλῃ ὧν οὐ προσῆκεν αὐτῷ γένει, καὶ ξύμπαντα τὸν βίον πάντων ἀνατρέψῃ. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἆρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους τούτω ἂν κάλλιστα φυλαττοίτην ὑπὲρ ἁπάσης τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, τὸ μὲν βουλευόμενον, τὸ δὲ προπολεμοῦν ἑπόμενον τῷ ἄρχοντι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ ἐπιτελοῦν τὰ βουλευθέντα; Ἔστι ταῦτα. Καὶ ἀνδρεῖον δή, οἶμαι, τούτῳ τῷ μέρει καλοῦμεν ἕνα ἕκαστον, ὅταν αὐτοῦ τὸ θυμοειδὲς διασῴζῃ διά τε λυπῶν καὶ ἡδονῶν τὸ ὑπὸ τοῦ λόγου παραγγελθὲν δεινόν τε καὶ μή. Ὀρθῶς γ', ἔφη. Σοφὸν δέ γε ἐκείνῳ τῷ σμικρῷ μέρει, τῷ ὃ ἦρχέ τε ἐν αὐτῷ καὶ ταῦτα παρήγγελλεν, ἔχον αὖ κἀκεῖνο ἐπιστήμην ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ ξυμφέροντος ἑκάστῳ τε καὶ ὅλῳ τῷ κοινῷ σφῶν αὐτῶν τριῶν ὄντων. Πάνυ μὲν οὖν. Τί δαί; σώφρονα οὐ τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ ξυμφωνίᾳ τῇ αὐτῶν τούτων, ὅταν τό τε ἄρχον καὶ τὼ ἀρχομένω τὸ λογιστικὸν ὁμοδοξῶσι δεῖν ἄρχειν καὶ μὴ

---

1 πράττῃ ex Platone Gaisford: πράττει S | ἀλλὰ καταδ. tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.; 'ἀλλὰ glossatoris est ductum male ex οὐκ αὖ' Buecheler | καταδουλώσασθαι sed λ ex σ S | ἐθέλῃ Gaisford: ἐθέλει S; ἐπιχειρήσῃ Plat. ‖ 2 προσῆκεν αὐτῶ γένει S: προσῆκον (alii προσῆκεν) αὐτῷ γένει vel γενῶν libri Plat.; προσῆκον αὐτῷ γε ᾖ tacite ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 ἀνατρέψῃ Gaisford: ἀνατρέψει S ‖ 4 τούτω S Plat.: τοῦτο Tr., inde vulg. | φυλαττοίτην ex Platone Gaisford: φυλάττοι τὴν S ‖ 6 βουλευόμενον S Plat.: κελευόμενον Tr., inde vulg. | προπολεμοῦν ex Platone Gaisford: προσπολεμοῦν S | ἑπόμενον δὲ τῷ ἄ. tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. ‖ 7 ἐπιτελοῦν τὰ Tr. Plat.: ἐπιτελοῦντα S ‖ 10 τοῦ λόγου tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: τὸν λόγον S ‖ 11 γ' S: γε Tr. | 12 τῷ ὃ recepi ex Platone: τως (sic) S; πῶς Tr., inde vulg. | ἦρχέ τε Tr.: ἦρχέν τε S ‖ 13 αὐτῷ Plat.: αὐτῶ S ‖ 14 ἑκάστῳ τε dedi ex Platone: ἑκάστοτε S ‖ 15 δαὶ S: δέ tacite ex Platone Gesn.[1] p. 92, inde vulg. | σώφρονα οὐ ex Platone Gaisford: σῶφρον ὤιου S σώφρον ᾤου Tr., inde vulg. ‖ 16 τῇ ante ξυμφ. om. Plat. | τω ἀρχομένω ex Platone Gaisford: τ̃ ἀρχομέν̃ (i. e. φ) S ut Platonis vulg. τῶν ἀρχομένων Tr. ‖ 17 τὸ λογιστικὸν ὁμοδοξῶσι (ὁμοδο in ras. S) δεῖν ἄρχειν S Tr. Plat.: ὁμοδοξῶσιν ὡς δεῖν ἄρχειν τὸ λογιστικὸν temere Gesn.[1] ex ed. Plat., inde vulg.

*ιάζωσιν αὐτῷ; Σωφροσύνη γοῦν, ἦ δ' ὅς, οὐκ ἄλλο
) ἐστιν ἢ τοῦτο, πόλεώς τε καὶ ἰδιώτου. Ἀλλὰ μὲν
δίκαιός γε, ᾧ πολλάκις λέγομεν, τούτῳ καὶ οὕτως
αι. Πολλὴ ἀνάγκη. Τί οὖν; εἶπον ἐγώ· μή πῃ ἡμῖν
μβλύνεται ἄλλο τι δικαιοσύνη δοκεῖν εἶναι ἢ ὅπερ
τῇ πόλει ἐφάνη; Οὐκ ἔμοιγε, ἔφη, δοκεῖ. Ὧδε γάρ, ἦν
ἐγώ, πάντα παντάπασιν ἂν βεβαιωσαίμεθα, εἴ τι ἡμῶν
ἐν τῇ ψυχῇ ἀμφισβητεῖ, τὰ φορτικὰ αὐτῷ προσφέ-
τες. Ποῖα δή; Οἷον εἰ δέοι ἡμᾶς ἀνομολογεῖσθαι
ιί τε ἐκείνης τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἐκείνῃ ὁμοίως πε-
ιότος τε καὶ τεθραμμένου ἀνδρός, εἰ δοκεῖ ἂν παρα-
αθήκην χρυσίου ἢ ἀργυρίου δεξάμενος ὁ τοιοῦτος
οστερῆσαι, τίνα ἂν οἴει οἰηθῆναι τοῦτο αὐτὸν δρᾶσαι
λον ἢ ὅσοι μὴ τοιοῦτοι; Οὐδένα ἄν, ἔφη. Οὐκοῦν
ἱεροσυλιῶν καὶ κλοπῶν καὶ προδοσιῶν, ἢ ἰδίᾳ ἑταί-
ν ἢ δημοσίᾳ πόλεων, ἐκτὸς ἂν οὗτος εἴη; Ἐκτός. Καὶ
οὐδ' ὁπωστισγεοῦν ἄπιστος ἢ κατὰ ὅρκους, ἢ κατὰ
ἄλλας ὁμολογίας. Πῶς γὰρ ἄν; Μοιχεῖαί γε μὴν
γονέων ἀμέλειαι καὶ θεῶν ἀθεραπευσίαι παντὶ ἄλλῳ
λον ἢ τῷ τοιούτῳ προσήκουσιν. Παντὶ μέντοι, ἔφη.
κοῦν τούτων πάντων αἴτιον, ὅτι αὐτοῦ τῶν ἐν αὐτῷ
στον ⟨τὰ⟩ αὐτοῦ πράττει ἀρχῆς τε πέρι καὶ τοῦ ἄρ-
θαι; Τοῦτο μὲν οὖν, καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἔτι οὖν ἕτε-*

1 *στασιάζωσιν* reposui ex Platone: *στασιάσωσιν* S ‖ 2 *τί* tacite ex
one addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 *ᾧ* (*ᾧ* Tr.) S Plat.: *ὡς* temere ex
Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 4 *πολὺ ἀ.* Tr. | *μή πῃ* S ‖ 7 *πάντα παν-
ασιν* S: *παντάπασιν* Plat. ‖ 11 *εἰ δοκεῖ* recepi ex Platone: *ἐδόκει*
14 *Οὐκοῦν καὶ ἱερ.*] hinc initium capiunt M A ‖ 15 *ἱεροσυλιῶν*
A Plat.: *ἱεροσυλειῶν* S | *ἰδίᾳ ἑταίρων* scripsi ex Platone: *ἰδιαί-
ων* S M[d] A ‖ 17 *ὁπωστισγεοῦν* fere libri Stob.: *ὁπωστιοῦν* Plat. |
ὰ *ὅρκους* dedi ex Platone: *κατὰ* (*κατὰ* compend. S) *οἴκους* S M[d] A;
ὰ *τοὺς ὅρκους* tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 18 *γε μὴν* S M[d] A sed *γε*
ra lin. S: *μὴν* Plat. ‖ 20 *προσήκουσιν* S ‖ 21 *αὐτοῦ τῶν* scripsi sic
Bekker in Platone: *αὖ τοῦτο* S *αὖ τούτων* M[d] A; *αὐτὸ τῶν* tacite
ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 22 *τὰ* tacite ex Platone addidit Gesn.[1],
e vulg. | *αὖ τοῦ* M[d] ‖ 23 *μὲν οὖν καὶ* S M[d] A Plat.: *μὲν δὴ οὖν*
p. 75, inde vulg. | *Ἔτι τι οὖν* minus apte Bekker in Platone

ρον ζητεῖς δικαιοσύνην εἶναι ἢ ταύτην τὴν δύναμιν, ἣ τοὺς τοιούτους ἄνδρας τε παρέχεται καὶ πόλεις; Μὰ Δί', ἦ δ' ὅς, οὐκ ἔγωγε. Τέλεον ἄρα ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον ἀποτετέλεσται, ὃ ἔφαμεν ὑποπτεῦσαι, ὡς εὐθὺς ἀρχόμενοι τῆς πόλεως οἰκίζειν κατὰ θεόν τινα εἰς ἀρχήν τε καὶ τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι. Παντάπασι μὲν οὖν. Τὸ δέ γε ἦν ἄρα, ὦ Γλαύκων, δι' ὃ καὶ ὠφελεῖ, εἴδωλόν τι τῆς δικαιοσύνης, τὸ τὸν μὲν σκυτοτομικὸν φύσει ὀρθῶς ἔχειν σκυτοτομεῖν καὶ ἄλλο μηδὲν πράττειν, τὸν δὲ τεκτονικὸν τεκταίνεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα δὴ οὕτω. Φαίνεται. Τὸ δέ γε ἀληθὲς τοιοῦτόν τι ἦν, ὡς ἔοικεν, ἡ δικαιοσύνη, ἀλλ' οὐ [τι] περὶ τὴν ἔξω πρᾶξιν τῶν αὑτοῦ, ἀλλὰ περὶ τὴν ἐντὸς ὡς ἀληθῶς περὶ ἑαυτὸν καὶ τὰ αὑτοῦ, μὴ ἐάσαντα τὰ ἀλλότρια πράττειν ἕκαστον ἐν ἑαυτῷ μηδὲ πολυπραγμονεῖν πρὸς ἄλληλα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γένη, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὰ οἰκεῖα ἐνθυμούμενον καὶ ἄρξαντα αὐτὸν αὑτοῦ καὶ κοσμήσαντα καὶ φίλον γενόμενον ἑαυτῷ καὶ συναρμόσαντα ⟨τρία ὄντα⟩ ὥσπερ ὅρους, τρεῖς ἁρμονίας ἀτεχνῶς νεάτης τε καὶ ὑπάτης καὶ μέσης, καὶ εἰ ἄλλ' ἄττα μεταξὺ τυγχάνει ὄντα, πάντα ταῦτα ξυνδήσαντα καὶ παντάπασιν ἕνα γενόμενον ἐκ πολλῶν, σώφρονα καὶ ἡρμοσμένον, οὕτω δὴ πράττειν ἤδη, ἐάν τι πράττῃ ἢ περὶ χρημάτων κτῆσιν ἢ περὶ σώ-

3 ἦ δ' ὅς S Plat.: δ' ἦδ' ὅς M[d] ἦν δ' ὅς A sed ἦν supra lin. add. A[2]; δ istud ante ἦδ' in M[d] fuerat terminatio vocis ΔΙΑ || 4 ἀρχόμενος A || 7 τ δέ γε Tr. || 10 τεκτεύεσθαι A || 11 τοιοῦτόν τι libri Stob.: τοιοῦτο μέν τι Plat. || 12 ἀλλ' οὐ tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: ἀλλό τι S ἄλλό τι M[d] ἀλλ' ὅτι A[1] Tr. ἄλλο τι A[2] ex em. || 13 τῶν αὑτοῦ S M[d] sed τῶν corr. ex τὴν S[1] τῶν (ἣν) αὑτοῦ A sed ἣν A[2] ut videtur τὴν αὑτοῦ Tr. || 14 περὶ αὑτὸν καὶ τὰ αὑτοῦ M[d] || 16 ἐνθυμούμενον S M[d] A: εὖ θέμενον Plat. || 17 αὑτοῦ S M[d] | κοσμήσαντα ex κομίσαντα corr. A[3] || 18 τρία ὄντα tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. || 19 καὶ ante ὑπάτης om. A || 20 ὄντα S M[d] Plat.: ἐόντα (sic) A || 21 ἕνα γενόμενον ἐκ πολλῶν σώφρονα S M[d] Plat.: ἐκ πολλῶν σώφρονα γενόμενον A; ἕνα γενόμενον, καὶ ἐκ πολλῶν σώφρονα Tr., inde vulg.

[redacted]

ματος θεραπείαν ἢ καὶ πολιτικόν τι ἢ περὶ τὰ ἴδια ξυμβόλαια, ἐν πᾶσι τούτοις ἡγούμενον καὶ ὀνομάζοντα δικαίαν μὲν καὶ καλὴν πρᾶξιν, ἣ ἂν ταύτην τὴν ἕξιν σῴζῃ τε καὶ συναπεργάζηται, σοφίαν δὲ τὴν ἐπιστατοῦσαν ταύτῃ τῇ πράξει ἐπιστήμην, ἄδικον δὲ πρᾶξιν, ἣ ἂν ἀεὶ ταύτην λύῃ, ἀμαθίαν δὲ τὴν ταύτῃ αὖ ἐπιστατοῦσαν δόξαν. Παντάπασιν, ἦ δ' ὅς, ὦ Σώκρατες, ἀληθῆ λέγεις. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ· τὸν μὲν δίκαιον καὶ ἄνδρα καὶ πόλιν καὶ δικαιοσύνην, ὃ τυγχάνει ἐν αὐτοῖς ὄν, εἰ φαῖμεν εὑρηκέναι, οὐκ ἂν πάνυ τι, οἶμαι, δόξαιμεν ψεύδεσθαι. Μὰ Δί' οὐ μέντοι, ἔφη. Φῶμεν ἄρα; Φῶμεν. Ἔστω δή, ἦν δ' ἐγώ· μετὰ γὰρ τοῦτο σκεπτέον, οἶμαι, ἀδικίαν. Δῆλον ⟨ὅτι⟩. Οὐκοῦν στάσιν τινὰ αὖ τριῶν ὄντων τούτων δεῖ αὐτὴν εἶναι καὶ πολυπραγμοσύνην ⟨καὶ ἀλλοτριοπραγμοσύνην⟩ καὶ ἐπανάστασιν μέρους τινὸς τῷ ὅλῳ τῆς ψυχῆς, ἵνα ἄρχῃ ἐν αὐτῇ οὐ προσῆκον, ἀλλὰ τοιούτου ὄντος φύσει, οἵου πρέπειν αὐτῷ δουλεύειν τοῦ δ' αὖ δουλεύειν ἀρχικοῦ γένους ὄντι· τοιαῦτ' ἄττα, οἶμαι, φήσομεν καὶ τὴν τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι

---

1 θεωρίαν (ραπεῖαν supra lin.) S, corr. S[1] | περὶ ante πολιτικόν τι om. S M[d] A sicut Platonis plurimi: tacite ex ed. Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. || 4 σῴζῃ τε tacite ex Platone Gaisford: σώζηται S M[d] A || 5 ἣ tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: ἢν S M[d] A ἢν (om. ἂν) Tr. || 6 λύῃ S Plat.: λύει M[d] A | ἀμαθίαν δὲ dedi ex Platone: ἀμαθία ὡς S M[d] A; ἀμαθίαν τε ὡς Gesn.[1], inde vulg. | ταύτῃ ex corr. S | αὖ A Plat.: ἂν S M[d] Tr., inde vulg. || 7 ὦ supra lin. A[2] || 9 ὃ — ὄν ex Platone Gaisford (ὃ iam Gesn.[1]): ὅς — ὤν S M[d] A nisi quod ὢν M[d] et ὢν ex ὧν corr. A | φαῖμεν tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: φαμὲν S M[d] A || 10 τι S M[d] Plat.: τοι A || 12 ἔστι operarius Gesn.[1], inde vulg. || 13 ὅτι addidi ex Platone | 14 καὶ ἀλλοτριοπραγμοσύνην addidi ex Platone; nihil nisi ἀλλοτριοπραγμοσύνην add. Gesn.[1], inde vulg. || 17 οἵου tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: οὐ S M[d] A | δουλεύειν τοῦ δ' αὖ δουλεύειν ἀρχικοῦ S M[d] A (nisi quod ante τοῦ δ' αὖ add. χικοῦ litteris ἀρ erasis A) et sic Platonis aliquot: δουλεύειν τὸ (τῷ Gaisford) τοῦ ἀρχικοῦ tacite ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. 'verum puto δουλεύειν, τοῦ δ' οὐ δουλεύειν ἀρχ. ὄντι' Buecheler || 18 ὄντι S M[d] Plat.: ὄντ/// (ος supra lin.) A ὄντος Tr. p. 76 || 19 τούτων (ου supra lin.) corr. A[2] ex Tr.

τὴν τε ἀδικίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ δειλίαν καὶ ἀμαθίαν καὶ ξυλλήβδην πᾶσαν κακίαν. Ταὐτὰ μὲν οὖν ταῦτα, ἔφη. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τὸ ἄδικα πράττειν καὶ τὸ ἀδικεῖν καὶ αὖ τὸ δίκαια ποιεῖν, πάντα ταῦτα τυγχάνει ὄντα κατάδηλα ἤδη σαφῶς, ἥπερ καὶ ἡ ἀδικία καὶ δικαιοσύνη; Πῶς δή; Ὅτι, ἦν δ' ἐγώ, τυγχάνει οὐδὲν διαφέροντα τῶν ὑγιεινῶν τε καὶ νοσωδῶν, ὡς ἐκεῖνα ἐν σώματι, ταῦτα ἐν ψυχῇ. Πῇ; ἔφη. Τὰ μέν που ὑγιεινὰ ὑγίειαν ἐμποιεῖ, τὰ δὲ νοσώδη νόσον. Ναί. Οὐκοῦν καὶ τὸ μὲν δίκαια πράττειν δικαιοσύνην ἐμποιεῖ, τὸ δὲ ἄδικα ἀδικίαν; Ἀνάγκη. Ἔστι δὲ τὸ μὲν ὑγίειαν ἐμποιεῖν τὰ ἐν τῷ σώματι κατὰ φύσιν καθιστάναι κρατεῖν τε καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων, τὸ δὲ νόσον παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἄλλο ὑπ' ἄλλου. Ἔστι γάρ. Οὐκοῦν αὖ, ἔφην, τὸ δικαιοσύνην ἐμποιεῖν τὰ ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ φύσιν καθιστάναι κρατεῖν ⟨τε⟩ καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων, τὸ δὲ ἀδικίαν παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ⟨ἄλλο⟩ ὑπ' ἄλλου; Κομιδῇ, ἔφη. Ἀρετὴ μὲν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὑγίειά τέ τις ἂν εἴη καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς, κακία δὲ νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια. Ἔστιν οὕτως. Ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὰ μὲν καλὰ ἐπιτηδεύματα εἰς ἀρετῆς κτῆσιν φέρει, τὰ δὲ αἰσχρὰ εἰς κακίας; Ἀνάγκη. Τὸ δὴ λοι-

---

2 v. *Ταὐτὰ μὲν οὖν* — 17 *ἄλλο ὑπ' ἄλλου* om. **M A** | *ταὐτὰ* dedi ex Platone: *αὐτὰ* S; *ταῦτα* ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. | *ταῦτα* reposui ex S Plat.: *ταύτῃ* ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ **4** *πάντα ταῦτα* S: *ταῦτα πάντα* Plat. ‖ **5** *εἴπερ καὶ ἡ ἀδικία τε καὶ δ.* Plat. | **7** *ἐν ψυχῇ* S Plat.: *ἐν τῇ ψυχῇ* Tr., inde vulg. | *ἐμποιεῖν* temere ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ **10** *τὸ δὲ* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *τὰ δὲ* S ‖ **11** *ἐμποιεῖν* Plat. *ἐμποιεῖν* S: *ποιεῖν* Tr. Platonis vulg. ‖ **12** *καθιστάναι* — **13** *παρὰ φύσιν* om. Tr. ‖ **13** *νόσον* tacite ex Platone Gesn.[1] p. 94, inde vulg.: *νόσων* S ‖ **14** *ἄλλο ὑπ' ἄλλου* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἀλλ' οὐχ ὑπάλλου* S ‖ **16** *τε* tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ **17** *ἄλλο* tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ **18** a verbis *Κομιδῇ, ἔφη* rursus initium capiunt **M A** lemmate *τοῦ αὐτοῦ* praemisso | *ὑγίεια* A: *ὑγεία* S *ὕγεια* M[d] ‖ **21** *οὖν οὐ* M[d] A Plat.: *οὖν* S

πὸν ἤδη, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἐστὶ σκέψασθαι, πότερον αὖ λυσιτελεῖ δίκαιά τε πράττειν καὶ καλὰ ἐπιτηδεύειν καὶ εἶναι δίκαιον, ἐάν τε λανθάνῃ ἐάν τε μὴ τοιοῦτος ὤν, ἢ ἀδικεῖν τε καὶ ἄδικον εἶναι, ἐάν περ μὴ διδῷ δίκην μηδὲ βελτίων γίγνηται κολαζόμενος. Ἀλλά, ἔφη, ὦ Σώκρατες, γελοῖον ἔμοιγε φαίνεται τὸ σκέμμα γίγνεσθαι ἤδη, εἰ τοῦ μὲν σώματος τῆς φύσεως διαφθειρομένης δοκεῖ οὐ βιωτὸν εἶναι οὐδὲ μετὰ πάντων σιτίων τε καὶ ποτῶν καὶ παντὸς πλούτου καὶ πάσης ἀρχῆς, τῆς δὲ αὐτοῦ τούτου ᾧ ζῶμεν φύσεως ταραττομένης τε καὶ διαφθειρομένης βιωτὸν ἄρα ἔσται, ἄνπερ τις ποιῇ ὃ ἂν βουληθῇ ἄλλο πλὴν τοῦτο, ὁπόθεν κακίας μὲν καὶ ἀδικίας ἀπαλλαγήσεται, δικαιοσύνην δὲ καὶ ἀρετὴν κτήσεται, ἐπειδή περ ἐφάνη γε ὄντα ἑκάτερα οἷα ἡμεῖς διεληλύθαμεν. ⟨Γελοῖον γάρ, ἦν δ' ἐγώ· ἀλλ' ὅμως ἐπείπερ ἐνταῦθα ἐληλύθαμεν,⟩ ὅσον οἷόν τε σαφέστατα κατιδεῖν ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, οὐ χρὴ ἀποκάμνειν. Ἥκιστα, νὴ τὸν Δί', ἔφη, πάντων ἀποκνητέον.

62 (9, 65 Mein.) *Πλάτωνος πολιτείας θ'* (IX p. 588 B).

Εἶεν δή, εἶπον· ἐπειδὴ ἐνταῦθα λόγου γεγόναμεν, ἀναλάβωμεν τὰ πρῶτα λεχθέντα, δι' ἃ δεῦρ' ἥκομεν· ἦν δέ που λεγόμενον λυσιτελεῖν ἀδικεῖν τῷ τελέως μὲν ἀδίκῳ, δοξαζομένῳ δὲ δικαίῳ. ἢ οὐχ οὕτως ἐλέχθη; Οὕτω μὲν

---

1 *ἡμῖν* SA Plat.: *ἐν ἡμῖν* M[d] | *αὖ* SA Plat.: *οὖν αὖ* M[d] ‖ 3 *λανθάνῃ* S M[d] Plat.: *λανθάνει* A *μανθάνῃ* Tr. ‖ 5 *μηδὲ* (vel *μὴ δὲ*) S M[d] Plat.: *καὶ* A ‖ 6 *τελοῖον* (Γ suprascr.) A ‖ 9 *αὐτοῦ τούτου* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *αὐτοῦ τοῦ* S A *αὖ τούτου* M[d] ‖ 10 *τε* om. Platonis non nulli ‖ 11 *ἐάν περ* Plat. ‖ 13 *ἐπειδή περ* Plat.: *ἐπειδή γε* libri Stob. ‖ 14 *οἷα* Plat.: *οἱ δ'* S *οἳ δ'* A, a Platone discrepare M non notatur collatione Dindorfiana ‖ 15 *γελοῖον — ἐληλύθαμεν* ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg.: propter homoeoteleuton interciderunt in S M[d] A ‖ 17 *δία* A ‖ 18 *ἀποκνητέον* S M[d] A libri Plat.: *ἀποκμητέον* Bekker ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *Πλάτωνος πολιτείας θ'* scripsi: *πλατ[ω] πολι[τ] θ̄* S *Πλάτωνος τῇ ἐν πολιτείᾳ* Tr. p. 77 *Πλάτωνος τῇ θ Πολιτείᾳ* Gaisford

[redacted]

οὖν. Νῦν δή, ἔφην, αὐτῷ διαλεγώμεθα, ἐπειδὴ διωμολογησάμεθα τό τε ἀδικεῖν καὶ τὸ δίκαια πράττειν ἣν ἑκάτερον ἔχει δύναμιν. Πῶς; ἔφη. Εἰκόνα πλάσαντες τῆς ψυχῆς λόγῳ, ἵνα εἰδῇ ὁ ἐκεῖνα λέγων οἷα ἔλεγεν. Ποίαν τινά; ἦ δ' ὅς. Τῶν τοιούτων τινά, ἦν δ' ἐγώ, οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις, ἥ τε Χιμαίρας καὶ ἡ Σκύλλης καὶ Κερβέρου, καὶ ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται ξυμπεφυκυῖαι ἰδέαι πολλαὶ εἰς ἓν γενέσθαι. Λέγονται γάρ, ἔφη. Πλάττε τοίνυν μίαν μὲν ἰδέαν θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου, ἡμέρων δὲ θηρίων ἔχοντος κεφαλὰς κύκλῳ καὶ ἀγρίων, καὶ δυνατοῦ μεταβάλλειν καὶ φύειν ἐξ αὑτοῦ πάντα ταῦτα. Δεινοῦ πλάστου, ἔφη, τὸ ἔργον· ὅμως δ' ἐπειδὴ εὐπλαστότερον κηροῦ καὶ τῶν τοιούτων λόγος, πεπλάσθω. Μίαν δὴ τοίνυν ἄλλην ἰδέαν λέοντος, μίαν δὲ ἀνθρώπου· πολὺ δὲ μέγιστον ἔστω τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τὸ δεύτερον. Ταῦτα, ἔφη, ῥᾴω· καὶ πέπλασται. Σύναπτε τοίνυν αὐτὰ εἰς ἓν τρία ὄντα, ὥστε πῃ ξυμπεφυκέναι ἀλλήλοις. Συνῆπται, ἔφη. Περίπλασον δὴ αὐτοῖς ἔξωθεν ἑνὸς εἰκόνα, τὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε τῷ μὴ δυναμένῳ τὰ ἐντὸς ὁρᾶν, ἀλλὰ τὸ ἔξω μόνον ἔλυτρον ὁρῶντι ἓν ζῷον φαίνεσθαι, ἄνθρωπον. Περιπέπλασται, ἔφη. Λέγωμεν δὴ τῷ λέγοντι ὡς λυσιτελεῖ τούτῳ ἀδικεῖν τῷ ἀνθρώπῳ, δίκαια δὲ πράττειν οὐ ξυμφέρει, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φησὶν ἢ λυσιτελεῖν αὐτῷ τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι ποιεῖν ἰσχυρὸν καὶ τὸν λέοντα

---

1 *νῦν δὴ — δίκαιον ἐπαινῶν* (p. 399, 15) adfert Eusebius praep. evang. XII 46 ‖ 5 *τινά* Plat. Eus.: *τίνα* S ‖ 8 *ἰδέαι* ut 9 et 14 *ἰδέαν* tacite ex Platone Gesn.[1] p. 94: *εἰδέαι* et *εἰδέαν* S ‖ 9 *πλάττε* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *πράττε* S ‖ 12 *αὑτοῦ* Plat.: *αὐτοῦ* S ‖ 13 *εὐπλαστότερον* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *μυθοπλαστότερον* S; *μῦθος πλαστότερον* latere videtur Gaisfordo, mihi *εὐπλαστότερον* (*μῦθος* superscr.), ut interpretem deprendere videar ‖ 14 *ὁ λόγος* Eus. ‖ 15 *δὲ ανου* S: *δ' ἀνου* Tr. p. 77, inde vulg. ‖ 20 *ἀλλὰ τὸ* ex Platone Gaisford: *ἀλλά τι* S; *ἀλλ' ἀπ'* Tr. *ἀλλὰ τῷ* Gesn.[2] p. 120, inde vulg. ‖ 23 *τούτῳ* Plat.: *τοῦτō* S; *τοῦτο* Tr., inde vulg. ‖ 24 *διότι* Eus. cf. Iamblichus protrept. p. 31, 19 sqq. Pist.

ι περὶ τὸν λέοντα, τὸν δὲ ἄνθρωπον λιμοκτονεῖν οιεῖν ἀσθενῆ, ὥστε ἕλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπό- ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ συνεθίζειν μηδὲ φίλον , ἀλλ' ἐᾶν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς δάκνεσθαί τε καὶ μαχό- ἐσθίειν ἄλληλα. Παντάπασι γάρ, ἔφη, ταῦτ' ἂν ὁ τὸ ἀδικεῖν ἐπαινῶν. Οὐκοῦν αὖ ὁ τὰ δίκαια λυσιτελεῖν φαίη ἂν δεῖν ταῦτα ⟨πράττειν⟩ καὶ λέγειν, ὅθεν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἐντὸς ἄνθρωπος ἐγκρατέστατος, καὶ τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ήσεται ὥσπερ γεωργός, τὰ μὲν ἥμερα τρέφων καὶ τεύων, τὰ δ' ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι, ξύμμαχον ἰμενος τὴν τοῦ λέοντος φύσιν, καὶ κοινῇ πάντων ινος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ αὐτῷ, θρέψει; Κομιδῇ γὰρ αὖ λέγει ταῦτα ὁ τὸ δίκαιον ῖν. Κατὰ πάντα δὴ τρόπον ὁ μὲν τὰ δίκαια ἐγκω- ν ἀληθῆ ἂν λέγοι, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ψεύδοιτο. πρὸς δονὴν καὶ πρὸς εὐδοξίαν καὶ ὠφέλειαν σκοπου- ὁ μὲν ἐπαινέτης τοῦ δικαίου ἀληθεύει, ὁ δὲ ψέκτης ὑγιὲς οὐδὲ εἰδὼς ψέγει ὅ τι ψέγει. Οὔ μοι δοκεῖ, ς, οὐδαμῇ γε. Πείθωμεν τοίνυν αὐτὸν πρᾴως, οὐ ιων ἁμαρτάνει, ἐρωτῶντες· ὦ μακάριε, οὐ καὶ τὰ καὶ αἰσχρὰ νόμιμα διὰ τὰ τοιαῦτ' ἂν φαῖμεν γε-

---

ὁπότερον tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: πότερον S ον Tr. || 3 ἕτερον ex Platone Gaisford: ἑτέραν S Tr., inde 4 ἐν αὑτοῖς S Plat.: ἐν αὐτοῖς Tr., inde vulg. || 5 ταῦτ' ἂν posui ex Platone: ταῦτα λέγοι S; ταῦτα λέγει Tr., inde vulg. || τειν ex Platone addidit Gaisford || 9 θρέμματος tacite ex Gesn.[1], inde vulg.: θέματος S || 11 τιθασεύων Platonis libri || 13 αὑτῷ Plat.: αὐτῶ S || 15 πάντα δὴ τρόπον S: πάντα δὴ Plat. | τὰ δίκαια S Platonis haud pauci: τὸ δίκαιον Tr., g. || 16 τὰ ἄδικα S Plat.: τἄδικα Tr. p. 78, inde vulg. | πρὸς πρός τε γὰρ tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. || 19 ὅ, τι Plat. om. Tr.: ὅ τι ψέγοι tacite ex ed. Plat. Gesn.[1], inde 22 αἰσχρα S Platonis meliores: τὰ αἰσχρὰ Tr., inde vulg. | διὰ ῦτα (praetuli τοιαῦτ') ἂν φαῖμεν ex Platone Gaisford: διαττά- τάττοι Tr.) ἂν φαμὲν S; διὰ τὰ τοιαῦτ' (τοιαῦτα Gesn.[2]) φᾶ- rarius Gesn.[1], inde vulg.

γονέναι· τὰ μὲν καλὰ τὰ ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ, μᾶλλον δ' ἴσως τὰ ὑπὸ τῷ θείῳ τὰ θηριώδη ποιοῦντα τῆς φύσεως, αἰσχρὰ δὲ ⟨τὰ⟩ ὑπὸ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἥμερον δουλούμενα; ξυμφήσει ἢ πῶς; Ἐὰν ἐμοί, ἔφη, πίθηται. Ἔστιν οὖν, εἶπον, ὅτῳ λυσιτελεῖ ἐκ τούτου τοῦ λόγου χρυσίον λαμβάνειν ἀδίκως, εἴπερ τοιόνδε ⟨τι⟩ γίγνεται, λαμβάνων τὸ χρυσίον ἅμα καταδουλοῦται τὸ βέλτιστον ἑαυτοῦ τῷ μοχθηροτάτῳ; ἢ εἰ μὲν λαβὼν χρυσίον υἱὸν ἢ θυγατέρα ἐδουλοῦτο, καὶ ταῦτ' εἰς ἀγρίων τε καὶ κακῶν ἀνδρῶν, οὐκ ἂν αὐτῷ ἐλυσιτέλει οὐδ' ἂν πάμπολυ ἐπὶ τούτῳ λαμβάνειν, εἰ δὲ τὸ αὐτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαρωτάτῳ δουλοῦται καὶ μηδὲν ἐλεεῖ, οὐκ ἄρα ἄθλιός ἐστι καὶ πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ χρυσὸν δωροδοκεῖ ἢ Ἐριφύλη ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὅρμον δεξαμένη; Πολὺ μέντοι, ἦ δ' ὃς ὁ Γλαύκων· ἐγὼ γάρ σοι ὑπὲρ ἐκείνου ἀποκρινοῦμαι. Οὐκοῦν καὶ τὸ ἀκολασταίνειν οἴει διὰ τὰ τοιαῦτα πάλαι ψέγεσθαι, ὅτι ἀνίεται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ δεινὸν τὸ μέγα ἐκεῖνο καὶ πολυειδὲς θρέμμα εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος; Δῆλον, ἔφη. Ἡ δ' αὐθάδεια καὶ δυσκολία ψέγεται οὐχ ὅταν τὸ λεοντῶδές τε καὶ ὀφεῶδες αὔξηται καὶ συντείνηται ἀναρμόστως; Πάνυ μὲν

3 *δὲ τὰ ὑπὸ* tacite ex Platone Gesn.[3] p. 120, inde vulg.: *δ' ὑπὸ* S | *τὸ* ante *ἥμερον* ex *τω* corr. S || 4 *ξυμφήσει* S Plat.: *συμφήσει* Tr., inde vulg. | *Ἐάν μοι* Plat. | *πίθηται* S: *πείθηται* Plat. || 6 *τι* tacite ex Platone addidit Gesn.[1] p. 96, inde vulg. || 7 *ἑαυτοῦ* S Plat.: *αὑτοῦ* Tr., inde *αὑτοῦ* Gesn.[1], vulg. || 8 *ἢ εἰ μὲν* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἢ ὁ μὲν* S | *χρυσίον* dedi ex Platone: *χρυσὸν* S | 10 *λαμβάνειν* S Plat.: *λαμβάνῃ* Platonis non nulli; *λαμβάνοι* temere ex ed. Plat. Gesn.[1], inde vulg. || 11 *αὑτοῦ* Gesn.[1], inde vulg.: *αὐτοῦ* S; *ἑαυτοῦ* Plat. || 13 *ἐστιν* S || 14 *ἢ* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἡ* S || 16 *καὶ τὸ ἀκολ.* — 19 *πέρα τοῦ δέοντος* supra dedit gnomologus a Iamblicho non nihil inmutata III 6, 48 p. 297, 3 || 17 *τὰ* om. Plat. | *πάλαι* supra lin. S[1] et sic Plat.: *πάντα* Tr., inde vulg. || 18 *μέγα* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *μετὰ* S | *εἰς ἐλευθερίαν* quod abest a Platone legit etiam Iambl. || 20 *λεοντῶδές τε καὶ* S Plat.: *λεοντῶδες καὶ* Tr., inde vulg. | 21 *συντείνηται* Plat., inde margo Gesn.: *συγγίνηται* S

ρυφὴ μὲν οὖν καὶ μαλθακία οὐκ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ χαλάσει τε καὶ ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ ἐμποιῇ; Τί μήν; Κολακεία δὲ καὶ ἀνελευθερία ν τις τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸ θυμοειδές, ὑπὸ τῷ ὀχηρίῳ ⟨ποιῇ⟩, καὶ ἕνεκα χρημάτων καὶ τῆς ἐκείνου ας προπηλακιζόμενον ἐθίζῃ ἐκ νέου ἀντὶ λέοντος ν γίγνεσθαι; Καὶ μάλα, ἔφη. Βαναυσία δὲ καὶ ·νία διὰ τί, οἴει, ὄνειδος φέρει; ἢ δι' ἄλλο τι ν ἢ ὅταν τις ἀσθενὲς φύσει ἔχῃ τὸ τοῦ βελτίδος, ὥστε μὴ ἂν δύνασθαι ἄρχειν τῶν ἐν αὐτῷ των, ἀλλὰ θεραπεύειν ἐκεῖνα, καὶ τὰ θωπεύματα ιόνον δύνηται μανθάνειν; Ἔοικεν, ἔφη. Οὐκοῦν ὁ τοιοῦτος ὑφ' ὁμοίου ἄρχηται οἵουπερ ὁ βέλδοῦλον αὐτὸν φαμὲν δεῖν εἶναι ἐκείνου τοῦ βελκαὶ ἔχοντος ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον ἄρχον, οὐκ ἐπὶ ῃ τοῦ δούλου οἰόμενοι δεῖν ἄρχεσθαι αὐτόν, ὥσπερ αχος ᾤετο τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ὡς ἄμεινον ⟨ὂν⟩ ὑπὸ θείου καὶ φρονίμου ἄρχεσθαι, μάλιστα μὲν ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ, εἰ δὲ μή, ἔξωθεν ἐφεστῶτος, δύναμιν πάντες ὅμοιοι ὦμεν καὶ φίλοι τῷ αὐτῷ ὑμενοι; Καὶ ὀρθῶς γ', ἔφη. Δηλοῖ δέ γε, ἦν δ' ιὶ ὁ νόμος, ὅτι τοιοῦτον βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν ει ξύμμαχος· ὣν καὶ ἡ τῶν παίδων ἀρχή, τὸ μὴ υθέρως εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει αν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες ' ἡμῖν τοιούτῳ ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὅμοιον

ιὲν οὖν S: δὲ Plat. | μαλακία S[1] (θ superscr.) ‖ 5 ποιῇ tacite ex Platone esn.[1], inde vulg. ‖ 10 ἐν αὐτῷ Ast: ἐν αὐτῶ S et libri Plavidetur ‖ 13 ὑπὸ ὁμοίου Plat. ‖ 15 καὶ ἔχοντος S Platonis ·οντος Platonis libri meliores | ἐν αὐτῷ Plat.: ἐν αὐτῶ S; erarius Gesn.[2] p. 121, inde vulg. ‖ 17 ὂν addidi ex Platone ‖ ιυτῷ Tr. p. 79: ἐν αὐτῶι S; ἐν αὐτῷ Plat. ‖ 22 ὅτι το · Iambl. | βούλεται S Platonis non nulli Iambl.: βουλεύεται vulg. ‖ 24 ἐὰν ἐλευθέρους Plato, inde tacite Gesn.[1], vulg.: ἀνος compend. S et simili mendo librarii ἀνελευθέρους Iambl. ‖ pro τῷ et mox τούτῳ pro τοιούτῳ Iambl. | ἡμῖν S Plat. Iambl.: , inde vulg. | φύλακας operarius Gesn.[1], inde vulg.

καὶ ἄρχοντα ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλεύθερον ἀφίεμεν. Δηλοῖ γάρ, ἦ δ' ὅς.

63 (9, 66 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας ι'* (X p. 612 A).

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, τά τε ἄλλα ἀπελυσάμεθα ἐν τῷ λόγῳ, καὶ οὐ τοὺς μισθοὺς οὐδὲ τὰς δόξας δικαιοσύνης ἀπηνέγκαμεν, ὥσπερ Ἡσίοδόν τε καὶ Ὅμηρον ὑμεῖς ἔφατε, ἀλλ' αὐτὸ δικαιοσύνην αὐτῇ ψυχῇ ἄριστον εὕρομεν, καὶ ποιητέον εἶναι αὐτῇ τὰ δίκαια, ἐάν τ' ἔχῃ τὸν Γύγου δακτύλιον, ἐάν τε μή, καὶ πρὸς τοιούτῳ δακτυλίῳ τὴν Ἄιδος κυνέην; Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις. Ἆρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων, νῦν ἤδη ἀνεπίφθονόν ἐστι πρὸς ἐκείνοις καὶ τοὺς μισθοὺς τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ἀποδοῦναι, ὅσους καὶ οἵους τῇ ψυχῇ παρέχει παρ' ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν, ζῶντός τε ἔτι τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπειδὰν τελευτήσῃ; Παντάπασι μὲν οὖν, ἦ δ' ὅς. Ἆρ' οὖν ἀποδώσετέ μοι ἃ ἐδανείσασθε ἐν τῷ λόγῳ; Τί μάλιστα; Ἔδωκα ὑμῖν τὸν δίκαιον δοκεῖν ἄδικον εἶναι καὶ τὸν ἄδικον δίκαιον. ὑμεῖς γὰρ ἡγεῖσθε, κἂν εἰ μὴ δυνατὸν εἴη ταῦτα λανθάνειν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, ὅμως δοτέον εἶναι τοῦ λόγου ἕνεκα, ἵνα αὐτὴ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθείη. ἢ οὐ μνημονεύεις; Ἀδικοίην μέντἄν, ἔφη, ⟨εἰ μή⟩. Ἐπειδὴ τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, κεκριμέναι εἰσίν, ἐγὼ πάλιν ἀπαιτῶ ὑπὲρ δικαιοσύνης, ὥσπερ ἔχει δόξης καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἡμᾶς

1 *ἐλεύθερον* Plat. Iambl.: *ἐλευθερίαν* S || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A || 4 *Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ — μὴ λανθάνετον* (p. 403, 8) om. M A || 7 *αὐτο δικαιοσύνην* tacite Gesn.[2] p. 122, inde vulg.: *αὐτοδικαιοσύνην* S ut Platonis non nulli | *αὐτῇ ψυχῇ* S Plat.: *αὐτῇ τῇ ψυχῇ* Tr., inde vulg. || 10 *κυνῆν* Plat. || 13 *ὅσους τε καὶ οἵους* Plat. || 18 *ἡγεῖσθε* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἠτεῖσθε* S vitium fortasse non temptandum in Stobaeo, nam *ᾐτεισθε* Platonis non nulli || 20 *ἵνα* Plat.: *ἵν' ἡ* S || 22 *εἰ μή* tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. | *τοίνυν κτέ.*] discrepant, ut videtur, Platonis non nulli; *τοίνυν κεκριμέναι εἰσίν, ἦν δ' ἐγώ, πάλιν ἀπαιτῶ* scr. Hermann || 24 *καὶ παρὰ θεῶν* Tr., inde vulg., Plat.: *παρὰ θεῶν* S | *ἡμᾶς* S ut Platonis plurimi: *ὑμᾶς* tacite ex ed. Plat. Gesn.[3] p. 122, inde vulg.

ὁμολογεῖν περὶ αὐτῆς δοκεῖσθαι οὕτως, ἵνα καὶ τὰ νικητήρια κομίσηται, ἃ ἀπὸ τοῦ δοκεῖν κτωμένη δίδωσι τοῖς ἔχουσιν αὐτήν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἶναι ἀγαθὰ διδοῦσα ἐφάνη καὶ οὐκ ἐξαπατῶσα τοὺς τῷ ὄντι λαμβάνοντας αὐτήν. Δίκαια, ἔφη, αἰτῇ. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, πρῶτον μὲν τοῦτο ἀποδώσετε, ὅτι θεούς γε οὐ λανθάνει ἑκάτερος αὐτῶν οἷός ἐστιν; Ἀποδώσομεν, ἔφη. Εἰ δὲ μὴ λανθάνετον, ὁ μὲν θεοφιλὴς ἂν εἴη, ὁ δὲ θεομισής, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς ὡμολογοῦμεν. Ἔστι ταῦτα. Τῷ δὲ θεοφιλεῖ οὐχ ὁμολογήσομεν, ὅσα γε ἀπὸ θεῶν γίγνεται, πάντα γίγνεσθαι ὡς οἷόν τε ἄριστα, εἰ μή τι ἀναγκαῖον αὐτῷ κακὸν ἐκ προτέρας ἁμαρτίας ὑπῆρχεν; Πάνυ μὲν οὖν. Οὕτως ἄρα ὑποληπτέον περὶ τοῦ δικαίου ἀνδρός, ἐάν τ' ἐν πενίᾳ γίγνηται, ἐάν τ' ἐν νόσοις ἤ τινι ἄλλῳ τῶν δοκούντων κακῶν, ὡς τούτῳ ταῦτα εἰς ἀγαθόν τι τελευτήσει ζῶντι ἢ καὶ ἀποθανόντι. οὐ γὰρ δὴ ὑπό γε θεῶν ποτε ἀμελεῖται, ὃς ἂν προθυμεῖσθαι ἐθέλῃ δίκαιος γίγνεσθαι καὶ ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ ὁμοιοῦσθαι θεῷ. Εἰκός γ', ἔφη, τὸν τοιοῦτον μὴ ἀμελεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. Οὐκοῦν περὶ τοῦ ἀδίκου τἀναντία τούτων δεῖ διανοεῖσθαι; Σφόδρα γε. Τὰ μὲν δὴ παρὰ θεῶν τοιαῦτ' ἄττ' ἂν εἴη νικητήρια τῷ δικαίῳ. Κατὰ γοῦν ἐμὴν δόξαν, ἔφη. Τί δ', ἦν δ' ἐγώ, παρ' ἀνθρώπων; ἆρα οὐχ ὧδε ἔχει, εἰ δεῖ τὸ ὂν τιθέναι; οὐχ

---

1 περὶ αὐτῆς Tr., inde vulg., Plat.: περὶ αὐτῆς τῆς S ‖ 5 αἰτῇ S Plat.: αὐτῇ Tr. ‖ 6 γε ex Platone Gaisford: τε S ‖ 8 a verbis ὁ μὲν θεοφιλὴς exordium capiunt M A ‖ 9 ὡμολογοῦμεν sed ω ex ο S² ut videtur ‖ 10 γίνεται M[d] ‖ 12 μὲν οὖν S M[d] Plat.: μὲν A ‖ 15 τούτῳ Tr. p. 80 Plat.: τοῦτο S M[d] τοῦτο (ω supra) A[1] ‖ 17 ὃς (voluit ὅς) tacite ex Platone Gesn.[1] p. 98. inde vulg.: ὡς S M[d] A ‖ 19 εἰκός — 21 διανοεῖσθαι om. A | γ' tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: τ' S M[d] ‖ 21 δεῖ διανοεῖσθαι S Plat.: διανοεῖσθαι M[d] ‖ 22 τοιαῦτ' ἄττ' ἂν Tr. Platonis vulg.: τοιαῦτά τ' ἄτ' ἂν S τοιαῦτα τ' αττ ἂν M[d] τοιαῦτ (α supra) τ' ἄτ' ἂν A; τοιαῦτ' ἂν Platonis libri meliores ‖ 24 ἆ in ἆρα e corr. M[d] | το ὂν τιθέναι tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: τῷ ὄντι θεῖναι S M[d] A

οἱ μὲν δεινοί τε καὶ ἄδικοι δρῶσιν ὅπερ οἱ δρομεῖς, ὅσοι ἂν θέωσιν εὖ ἀπὸ τῶν κάτω, ἀπὸ δὲ τῶν ἄνω μή; τὸ μὲν πρῶτον ὀξέως ἀποπηδῶσι, τελευτῶντες δὲ καταγέλαστοι γίγνονται, τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες καὶ ἀστεφάνωτοι ἀποτρέχοντες. οἱ δὲ τῇ ἀληθείᾳ δρομικοὶ εἰς τέλος ἐλθόντες τά τε ἆθλα λαμβάνουσι καὶ στεφανοῦνται. οὐχ οὕτω καὶ περὶ τῶν δικαίων τὸ πολὺ ξυμβαίνει· πρὸς τὸ τέλος ἑκάστης πράξεως καὶ ὁμιλίας καὶ τοῦ βίου εὐδοκιμοῦσί τε καὶ τὰ ἆθλα παρὰ τῶν ἀνθρώπων φέρονται; Καὶ μάλα. Ἀνέξῃ ἄρα λέγοντος ἐμοῦ περὶ τούτων, ἅπερ αὐτὸς ἔλεγες περὶ τῶν ἀδίκων; ἐρῶ γὰρ δή, ὅτι οἱ μὲν δίκαιοι, ἐπειδὰν πρεσβύτεροι γένωνται, ἐν τῇ αὐτῶν πόλει ἄρχουσί τε ἃς ἂν βούλωνται ἀρχάς, γαμοῦσί τε ὁπόθεν ἂν βούλωνται, ἐκδιδόασί τε εἰς οὓς ἂν ἐθέλωσι, καὶ πάντα ἃ σὺ περὶ ἐκείνων, ἐγὼ νῦν λέγω περὶ τῶνδε· καὶ αὖ ⟨καὶ⟩ περὶ τῶν ἀδίκων, ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καὶ ἐὰν νέοι ὄντες λάθωσιν, ἐπὶ τέλους τοῦ δρόμου αἱρεθέντες καταγέλαστοί εἰσι καὶ γέροντες γιγνόμενοι ἄθλιοι προπηλακίζονται ὑπὸ ξένων τε καὶ ἀστῶν, μαστιγούμενοι καὶ ἃ ἄγροικα ἔφησθα σὺ εἶναι, ἀληθῆ λέγων, εἶτα στρεβλώσονται καὶ ἐκκαυθήσονται· πάντα ἐκεῖνα οἴου καὶ ἐμοῦ ἀκηκοέναι ὡς πάσχουσιν. ἀλλ', ὃ λέγω,

2 post εὖ temere praecipit τε καταγέλαστοι γίγνωνται (sic) A ‖ 3 ἀποπηδῶσιν S M^d | δὲ tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: τε S A; M a vulgata differre non notat collator Dindorfianus ‖ 4 γίνονται M^d | καὶ ἀστεφάνωτοι M^d, ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: καὶ στεφανωτοὶ (στεφ. sine acc. A) S A; κἀστεφάνωτοι fortasse Stobaeus ‖ 6 λαμβάνουσιν M^d ‖ 8 πρὸς τὸ τέλος libri Stob. cum Platonis nonnullis: πρὸς τέλος Plat. ‖ 10 ἀνέξῃ duce Platone tacite Gesn.[1], inde vulg.: ἂν ἕξῃ S ἀνέξῃ M^d ἂν ἕξει A ‖ 13 αὑτῶν Plat.: αὐτῶν libri Stob. | ἃς ἂν βούλωνται ἀρχὰς S M^d A: ἂν βούλωνται τὰς ἀρχάς Plat. ‖ 14 ἐθέλωσιν M^d ‖ 15 ἃ σὺ περὶ tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: ἃ ὑπὲρ S M^d A nisi quod ὑπερ sine acc. S ‖ 16 καὶ αὖ καὶ tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: καὶ αὖ S M^d καὶ A ‖ 18 εἴσιν S ‖ 19 προπιλακίζονται M^d ‖ 20 ἀγροῖκα libri Stob. | λέγων, εἶτα tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: λέγοντα S M^d λέγονται (sic) A; v. εἶτα στρεβλώσονται καὶ ἐκκαυθήσονται ex libro de rep. II p. 361 E huc invecta esse vidit Ast

ὅρα, εἰ ἀνέξῃ. Καὶ πάνυ, ἔφη· δίκαια γὰρ λέγεις. Ἃ μὲν τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, ζῶντι τῷ δικαίῳ παρὰ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ἆθλά τε καὶ μισθοὶ καὶ δῶρα γίγνεται πρὸς ἐκείνοις τοῖς ἀγαθοῖς οἷς αὐτὴ παρείχετο ἡ δικαιοσύνη, τοιαῦτ' ἂν εἴη. Καὶ μάλα, ἔφη, καλά τε καὶ βέβαια. Ταῦτα τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, οὐδέν ἐστι πλήθει οὐδὲ μεγέθει πρὸς ἐκεῖνα, ἃ τελευτήσαντα ἑκάτερον περιμένει.

64 (9, 67 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος* (p. 408 E — 410 B).

Τί τοὐντεῦθεν; πῶς ἄρχεσθαι δεῖν φαμὲν δικαιοσύνης περὶ μαθήσεως; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἡμᾶς προὔτρεπεν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, μηδὲν προνοοῦντας ὁρῶν καθάπερ παῖδας, ὡς ἔστι τις γυμναστικὴ καὶ ἰατρική, καὶ ἔπειτα ὠνείδιζε λέγων, ὡς αἰσχρὸν πυρῶν μὲν καὶ κριθῶν καὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, καὶ ὅσα τοῦ σώματος ἕνεκα διαπονούμεθά τε καὶ κτώμεθα, τούτου δ' αὐτοῦ μηδεμίαν τέχνην μηδὲ μηχανήν, ὅπως ὡς βέλτιστον ἔσται τὸ σῶμα, ἐξευρίσκειν, καὶ ταῦτα οὔσαν· εἰ δ' ἐπανηρόμεθα τὸν ταῦθ' ἡμᾶς προτρέποντα· λέγεις δὲ εἶναι τίνας ταύτας τὰς τέχνας; εἶπεν ἂν ἴσως ὅτι γυμναστικὴ καὶ ἰατρική. καὶ νῦν δὴ τίνα φαμὲν εἶναι τὴν ἐπὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ τέχνην; λεγέσθω. Ὁ δὴ δοκῶν αὐτῶν ἐρρωμενέστατος εἶναι πρὸς ταῦτα ἀποκρινόμενος εἶπεν, ταύτην τὴν τέχνην εἶναι ἥνπερ ἀκούεις

---

3 *γίγνεται* S M[d] A Plat.: *γίγνονται* Tr., inde vulg. ‖ 4 *ἐκείνοις* tacite e Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἐκεῖνα* S M[d] A | *αὐτὴ* A Plat.: *αὕτη* M[d] Tr. dubito de S ‖ 5 *μάλα* corr. ex *μαλιστ* S ‖ 6 *ταῦτα τοίνυν κτὲ.* cf. Euseb. praep. ev. XI 35 | *ταυτα τοίνυν* S M[d] Plat. Eus.: *ταῦτα* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 10 *Τί τοὐντεῦθεν* — p. 406, 21 *ἀπεκρίνατό τις* om. M[d] A ‖ 19 *ἐπανηρόμεθα* S Plat.: *ἐπανειρόμεθα* Tr. p. 81; *ἐπανειρώμεθα* oscitanter Gesn.[2] p. 123, inde vulg. ‖ 20 *τίνας* tacite ex Plat. Gesn.[1] p. 98, inde vulg.: *τινὰς* S | *εἶπεν* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *εἰπεῖν* S ‖ 21 *δὴ τίνα* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *δή τινα* S ‖ 22 *τέχνην*, sed *ην* ex *ης* S ‖ 24 *εἶπεν* S *εἶπε* Tr.: *εἶπέν μοι* Plat. | *ἥν περ* Tr., Plat.: *ἥνπερ* S | *ἀκούεις* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *ἀκούης* (-*ῃς* Tr.) S

σὺ λέγοντος, ἔφη, Σωκράτους, οὐκ ἄλλην ἢ δικαιοσύνην. εἰπόντος δέ μου· μή μοι τὸ ὄνομα εἴπῃς μόνον, ἀλλὰ ὡδί· ἰατρική πού τις λέγεται τέχνη, ταύτης δέ ἐστι διττὰ τὰ ἀποτελούμενα, τὸ μὲν ἰατροὺς ἀεὶ πρὸς τοῖς οὖσιν ἑτέρους ἐξεργάζεσθαι, τὸ δὲ ὑγίειαν· ἔστι δὲ τούτων θάτερον οὐκέτι τέχνη, τῆς τέχνης δὲ τῆς διδασκούσης τε καὶ διδασκομένης ἔργον, ὃ δὴ λέγομεν ὑγίειαν· καὶ τεκτονικῆς δὲ κατὰ ταὐτὰ οἰκία τε καὶ τεκτονικὴ τὸ μὲν ἔργον, τὸ δὲ δίδαγμα· τῆς δὴ δικαιοσύνης ὡσαύτως τὸ μὲν δικαίους ἔστω ποιεῖν, καθάπερ ἐκεῖ τοὺς τεχνίτας ἑκάστους· τὸ δ' ἕτερον, ὃ δύναται ποιεῖν ἡμῖν ἔργον ὁ δίκαιος, τί τοῦτό φαμεν; εἰπέ· — οὗτος μέν, ὡς οἶμαι, τὸ συμφέρον ἀπεκρίνατο· ἄλλος δὲ τὸ δέον· ἕτερος δὲ τὸ ὠφέλιμον· ὃ δὲ τὸ λυσιτελοῦν. ἐπανῄειν δὴ ἐγὼ λέγων, ὅτι ἐκεῖ τά γε ὀνόματα ταῦτ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν τεχνῶν, ὀρθῶς πράττειν, λυσιτελοῦντα, ὠφέλιμα, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ πρὸς ὅ τι ταῦτα πάντα τείνει, ἐρεῖ τὸ ἴδιον ἑκάστη ἡ τέχνη, οἷον ἡ τεκτονικὴ τὸ εὖ, τὸ καλῶς, τὸ δεόντως, ὥστε τὰ ξύλινα, φήσει, σκεύη γίγνεσθαι, ἃ δὴ οὐκ ἔστι τέχνη· λεγέσθω δὴ καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ὡσαύτως. Τελευτῶν ἀπεκρίνατό τις ὦ Σώκρατές μοι τῶν σῶν ἑταίρων, ὃς δὴ κομψότατα ἔδοξεν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτ' εἴη τὸ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον ἔργον, ὃ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾶς, φιλίαν ἐν ταῖς πόλεσι ποιεῖν· οὗτος δ' αὖ ἐρω-

1 σὺ λέγοντος Plat.: συλλέγοντος S ‖ 2 δέ μου S Platonis A: δ' ἐμοῦ Platonis D | εἴπῃς μόνον S: μόνον εἴπῃς Plat. ‖ 3 ὡδί S: ὧδε Plat.; sed vide ne ὡδὶ ἰατρ. irrepserit pro ὧδ' ἰατρ. ‖ 4 ἀεὶ S: αἰεὶ Platonis A D ‖ 8 ταὐτὰ tacite ex Platonis Ald. (Platonis A) Gesn.[1], inde vulg.: ταῦτα S, Platonis D | τεκτονικὴ tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: τεκτονικῆς S ‖ 10 ἐκεῖ τοὺς S Platonis D: ἐκείνους Platonis A ‖ 14 ἐπανῄειν S Platonis A D: ἐπανῇα Schanz | δὴ S Platonis A: δ' Platonis D ‖ 15 ἐκεῖ S: κἀκεῖ Plat. | ταῦτ' S Plat.: τοῦτ' Tr., inde vulg. ‖ 16 τὰ τοιαῦτα S: τἆλλα τὰ τοιαῦτα Plat.; suppleverim ⟨τὰ ἄλλα⟩ τὰ τ. ‖ 18 ἑκάστη ἡ τέχνη S: ἑκάστη τέχνη Plat.; ἑκάστῃ τέχνῃ tacite ex Platonis Ald. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 21 ὦ Σώκρατες] abhinc ordiuntur M A ‖ 22 ἑταίρων] ἑτέρων A | ὃς tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: ὡς S M^d A ‖ 24 πόλεσιν M^d | ἐρωτόμενος A

τώμενος τὴν φιλίαν ἀγαθόν τ' ἔφη εἶναι καὶ οὐδέποτε κακόν, τὰς δὲ τῶν παίδων φιλίας καὶ τὰς τῶν θηρίων, ἃς ἡμεῖς τοῦτο τοὔνομα ἐπονομάζομεν, οὐκ ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας ἐπανερωτώμενος· συνέβαινε γὰρ αὐτῇ τὰ πλείω τὰς τοιαύτας βλαβερὰς ἢ ἀγαθὰς εἶναι. φεύγων δὴ τὸ τοιοῦτον οὐδὲ φιλίας ἔφη τὰς τοιαύτας εἶναι, ψευδῶς δὲ ὀνομάζειν αὐτὰς τοὺς οὕτως ὀνομάζοντας· τὴν δὲ ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν. τὴν δὲ ὁμόνοιαν ἐρωτώμενος εἰ ὁμοδοξίαν εἶναι λέγοι ἢ ἐπιστήμην, τὴν μὲν ὁμοδοξίαν ἠτίμαζεν· ἠναγκάζοντο γὰρ πολλαὶ καὶ βλαβεραὶ γίγνεσθαι ὁμοδοξίαι ἀνθρώπων, τὴν δὲ φιλίαν ἀγαθὸν ὡμολογήκει πάντως εἶναι καὶ δικαιοσύνης ἔργον, ὥστε ταὐτὸν ἔφησεν εἶναι ὁμόνοιαν καὶ ἐπιστήμην οὖσαν, ἀλλὰ οὐ δόξαν. ὅτε δὴ ἐνταῦθα ἦμεν τοῦ λόγου ἀποροῦντες, οἱ παρόντες ἱκανοὶ ἦσαν ἐπιπλήττειν τε αὐτῷ καὶ λέγειν, ὅτι περιδεδράμηκεν εἰς ταὐτὸν ὁ λόγος τοῖς πρώτοις· καὶ ἔλεγον ὅτι καὶ ἡ ἰατρικὴ ὁμόνοιά τίς ἐστιν καὶ ἅπασαι αἱ τέχναι, καὶ περὶ ὅτου εἰσὶν ἔχουσι λέγειν· τὴν δὲ ὑπὸ σοῦ λεγομένην δικαιοσύνην ἢ ὁμόνοιαν, ὅπου τείνουσά ἐστιν, διαπέφευγεν, καὶ ἄδηλον αὐτῆς ὅ τί ποτε ἔστι τὸ ἔργον. Ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ τελευτῶν καὶ σὲ αὐτὸν ἠρώτων, καὶ εἶπάς μοι δικαιοσύνης εἶναι τοὺς μὲν ἐχθροὺς βλάπτειν, τοὺς δὲ φίλους εὖ ποιεῖν· ὕστερον δ' ἐφάνη βλάπτειν γε οὐδέποτε ὁ δίκαιος οὐδένα· πάντα γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ πάντας δρᾶν.

---

5 φεύγων δὴ — 6 τοιαύτας εἶναι om. A ‖ 10 λέγει A ‖ 13 ταὐτὸν lat.: ταὐτὸ S M^d A | ὁμόνοιαν καὶ S M^d A Plat.: ὁμόνοιαν Bekker, αὶ ὁμόνοιαν Ast, ὁμόνοιαν καὶ δικαιοσύνην (ὁ. καὶ φιλίαν I. Baumann) ermann ‖ 17 ἡ (ἠ M^d) ἰατρικὴ S M^d A Platonis A: ἰατρικὴ Platonis D ‖) ὅπου (ὅπού A) SM^d A Plat.: ὅποι Bekker; ὅτου Tr. p. 82, inde vulg. | ίνουσα Plat.: τινοσ α S τινὸς ἅ (vel ἄ) M^d A; τινός Tr., inde vulg. ‖ . αὐτῆς] αὐτοῖς A ‖ 22 σὲ αὐτὸν Plat.: σεαυτὸν S M^d A ‖ 23 εἶ-ες (εἶπασ M^d) S M^d A: εἶπες Plat. | μὲν om. A ‖ 25 οὐδένα· πάντα at.: οὐδέν· ἅπαντα S M^d A ‖ 26 ὠφελεία (vel -ᾳ) S M^d A Platos D a: ὠφελίᾳ Platonis A. ceterum de eclogis 9, 68—70 Mein. vide pra p. 132 sqq.

CAPVT X.

ΠΕΡΙ ΑΔΙΚΙΑΣ [ΚΑΙ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ]

1 *Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν* (1—4).

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτό μοι δεδογμένον·
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ,
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρύς.

2 *Σεραπίωνος* (fr. 1 p. 831 N.[2]).

Οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις
λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν.

3 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 31 com. IV p. 243).

Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν·

Capitis decimi eclogas servarunt S M A, non nullas Br Mac. C *Περὶ πλεονεξίας καὶ ἀδικίας* Phot. *Περὶ ἀδικίας καὶ φιλαργυρία πλεονεξίας* S M A Br Mac. *λο*^{γου} *ς'* S mrg *ι'* exhibent M A Mac. *καὶ φιλ. καὶ πλεονεξίας* seclusi non propter Voss. vel propter ca florilegii Laurentiani indicem (litt. A *παραπ.* 6) ubi reapse legitur n *περὶ ἀδικίας* sed et propter reliquorum huius libri titulorum rati et quia emblema proditur vocabuli *πλεονεξίας* sede incerta. certe s *ἀδικίας* titulum fusius interpretari voluisset gnomologus, eadem *περὶ δικαιοσύνης* exspectanda fuit prolixitas. denique vide quae ad ecl. 7. ceterum utrumque caput idoneum ad Ioannis vel supe excerpendi rationem investigandam. ut in capite nono excerpta Pl quem ipsum legisse Stobaeum observavit Diels (dox. p. 75) per l seriem sequuntur ipsorum de re publica librorum ordinem vel Alc prioris dispositionem (cf. Stob. I proleg. p. XIX Wachsm. III 1, 19 201—3) nec aliter procedunt Xenophontis apomnemoneumaton par (cf. Stob. III 1, 205—7), sic in decimo Euripidei anthologii ex betico fabularum ordine compositi iam clariora patescunt vestigia Heraclidarum (1) et Ixionis (7) eclogam ad initia reversus reliq profert litterarum serie *B* (17) *Δ* (18) *I* (23) *Y* (26) ‖ **3** ecl. cum hab. S M A ‖ **4** *ποτ'* A Tr. Eur.: *ποι* S sed *ποτ'* corr. n *ποῦ* M[d] ‖ **7** *πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρύς* lib a Stobaeo pendet Theodorus Metoch. p. 558 afferens 6 et 7 sine f **8** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M currit Maxim. c. 22 p. 602 Combef. (*Μενάνδρου*) ‖ **12** cf. mon *ὑπερηφανία μέγ. ἀ. κ.*

ι γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας
ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι,
ὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

4 *Διφίλου* (fab. inc. fr. 13 com. IV p. 421).

Ἆρ' ἔστιν ἀνοητότατον αἰσχροκερδία·
ρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὢν ὁ νοῦς τἄλλ' οὐχ ὁρᾷ.

5 *Τοῦ αὐτοῦ* (fab. inc. fr. 14 com. IV p. 421).

Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδὲ εἷς πονηρὸς ἦν.
ιλαργυρία τοῦτ' ἐστίν, ὅταν ἀφεὶς σκοπεῖν
ὰ δίκαια τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς.

6 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 284 com. IV p. 294).

Λέγεις, ἃ δὲ λέγεις, ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις.

7 *Εὐριπίδου Ἰξίονος* (fr. 425 N.²).

Ὅστις γὰρ ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ,
ιὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται,

---

1 γὰρ] μὲν Max. ‖ 3 ἀλλοτρίοις suspectum Meinekio: ἐναντίοις i. Kock com. III p. 170 τῶν γειτόνων Nauck (per litt.) ‖ 4 ecl. cum mm. hab. S M A ‖ 5 αἰσχροκερδία S (si iure silet Mekler): αἰσχροέρδεια M^d αἰσχροκέρδία in αἰσχροκέρδεια corr. A¹ αἰσχροκέρδια r. ‖ 6 προς τῷ S M^d, A ex emend. teste Gaisfordo: πρὸς τὸ Tr.; πρὸς ῷ recte Gesn.¹ p. 100, ad πρὸς τὸ relabitur Gesn.² p. 126 ‖ 7 ecl. cum mm. hab. S M A (post ecl. 10, 4) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); ιφίλου Mac. recurrit corp. Par. 605 Elt. (Φίλωνος, id est Διφίλου) ‖ οὐδ' ἂν εἷς monost. 665 fortasse recte ‖ 9 τότ' Mac. | ἀφεὶς M^d A p. 83 Mac. corp. Par.: ἀφῇς S ‖ 10 διαπαντὸς libri. ceterum forse duo esse fragmenta recte monet Meineke ‖ 11 ecl. cum lemm. b. S M A. recurrit corp. Par. 606 Elt. (Μενάνδρου) ‖ 12 vocem primam ppl. A² ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; ἰξίονος S ἰξίονι M^d A. urrit corp. Par. 608 Elt. (Εὐριπίδου). eclogae v. 1 et 3 sine lemm. iteitur infra flor. 22, 2 ‖ 14 τ in ὅστις pro litt. erasa A² | ἐπὶ τὸ orp. Par. ἐπὶ τῷ M^d A ἀστῶν rectius flor. 22 ‖ 15 versum, quem flor. 22, spurium esse vidit Wecklein *stud. zu Eur.* p. 355. est em gnomologi eclogam huic ipsi περὶ ἀδικίας titulo artius adaptantis ecl. 20). hoc si recte conicio, simul apparet illum vix iam legisse od praebet Photius περὶ πλεονεξίας. si legisset, ut titulo conveniret oga non ullo opus fuisset additamento. immo haec ipsa ecloga (πλέον ειν) cum aliis ansam dederit ad inscriptionem amplificandam | οὐδὲ ονεῖ corp. Par.

φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

8 *Θεοδέκτου* (inc. fab. fr. 10 p. 805 N.²).

Ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς
Ἥλιε, ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας,
εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν
ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν;
ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου
γυνή, πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις,
κρινοῦσι δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσί μου;

9 *Ἀριστοφάνους* (Eccles. 206—8).

Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἴδια σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.

10 *Ἡσιόδου Ἔργων* (320).

Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείν

11 *Ἡσιόδου Ἔργων* (40—41).

Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ ἔν ὄνειαρ.

12 *Ἐν ταὐτῷ* (352).

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσα ἄτῃσιν.

---

1 *τ'* om. corp. Par. cf. Theodorus Metoch. p. 558 ubi sine fab. *φίλοις ἄμικτος καὶ πάσῃ πόλει'* | *ἀμεικτός ἐστι* mavult Nauc 2 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 4 *Ἥλιε* Buecheler: *ἥλιε* libri ‖ 5 *εἰ τινα ἄλλον* S *ειδεστὶν ἄλλον* M^d *οἶδας* (*ας* supra *δ* compendiose, post *δ* fuit alia litt. nunc erasa) *τινα* (sed *ι* erasa) *ἄλλον* A ‖ 6 *δυσσ φευκτον* M^d ‖ 7 *λόγοισ σίμου* M^d ‖ 8 *δ'* om. M^d ‖ 9 *κρινοῦσι* Nau *κρατοῦσι* S M^d A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 11 *τὰ* Aristo| *τί* S A *τί δὴ* M^d; *οἱ* temere Gesn.¹ p. 102, inde vulg. ‖ 12 *ἴδι* M^d A ut Aristophanis plerique: *ἰδίᾳ* Aristoph. ‖ 13 *Αἴσιμος* Aristo *σιμὸς* S M^d A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 15 *πολλὸν* A *πολλῶν* S M^d ‖ 16 ecl. lemmate non iterato hab. S, addito lemm. M 17 *οὐδὲ ἴσασιν* Hes.: *οὐδ' ἴσασιν* (*ἴσασι* S) S M^d A ut Hesiodi l pauci | *ὅσω πλέον* M^d A Hes.: *πλέον ὅσον* S Tr.; *ὅσον πλέον* G p. 102, inde vulg. ‖ 18 *ἀσφοδέϝ ἐν'* (sic) S *ἀσφοδέλω ἔν* (*ἔν'* ni f A¹) M^d A¹: *ἀσφοδέλῳ μέγ'* Tr. A ex emend., Hes. ‖ 19 ecl. hab. mate non iterato S, addito lemm. M A ‖ 20 *ἶσα ἄτῃσιν* S et sic M^d A *ἶσα ἄτῃσι* libri Hes.: *ἶσ' ἀάτῃσι* Meineke Philol. XIX p. 199 r

13 Ἐπιχάρμου (fr. 53 p. 274 Lorenz).
Ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει.

14 Βακχυλίδου Ἐπινίκων (p. l.⁴ III p. 570 fr. 4 Bergk).
Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν
?δος ἀνθρώπων βιᾶται.

15 Πινδάρου (Pyth. 3, 54).
Ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.

16 Ἡσιόδου Ἔργων (356—60).
Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.
μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων ὅ γε καὶ μέγα δοίη·
ρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας,
τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.

17 Εὐριπίδου Βελλεροφόντου (fr. 297 N.²).
Ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη·

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 10, 12) Mac. Chrys. (post 5). adsumpta est opinor ex Ps.-Platonis Axiocho p. 366 C: *προῖκα ἀνὴρ οὗτος* (sc. *Πρόδικος*) *οὐδένα διδάσκει, δια παντὸς δὲ ἔθος ἐν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμειον· Ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει· δός καὶ λάβοις τί κα* (*κα* add. C. Fr. Hermann). nam legitur infra etiam rum hemistichium flor. 10, 34 idque cum lemmate *Προδίκου* nec sine na qua laborant libri Platonis. ad eundem fontem redit Boisson. anecd. . 198. cf. Men. monost. 543 ‖ 2 *ἡ* rubr. Mac. | *τὰν* Ps.-Plat.: *τὴν* libri ‖ l. cum lemm. hab. SMA; *Βακχυλι*(δ) *ἐπινικων* (sine acc.) S *βακχυλλίδου ἰκων* (*ἐπινικῶν* A) MA ‖ 5 *ἀνῶν* S *ἀνθρώπων* Mᵈ A, *ἀνθρώπω* Tr., vulg. | *μιᾶται* (*β* superscr. A²) A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A t ecl. 10, 14) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 13) ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S ‖ 9 *δως* sine acc. S *δὸσ* Mᵈ *δὼσ* ex *δὸσ* corr. A² ‖ 10 *μὲν* suppl. *ὃ γε* S Mᵈ Hes.: *ὅδε* A; *ὅτε* Tr. probante Hermanno *ὅ τι* Gesn.¹ 2, inde vulg. | *κἂν* Hes. sed plerique *καὶ* et sic S Mᵈ A *κἂν* Tr. | *δοίη* : *δώη* S Mᵈ A Hesiodi plerique ‖ 12 *ἀναιδείηφι* Tr., inde vulg. : *ἀνειδίηφι* S M *ἀναιδίηφι* A | *πιθήσας* sed *θ* ex *π* S ‖ 13 *γνωσεν* Mᵈ Hes.: *ἐπάχνωσε* S A Tr., inde vulg. ‖ 14 ecl. cum lemm. S M A; *εὐρι*(πδ) *Βελ*(ε) compendio post *λ* addito S *Εὐριπίδου Βελλεφόντου* Mᵈ *Εὐριπίδου Βελλεροφο*(τ)*ν*. A

ὅστις δὲ μεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν
κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ,
πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων
τὸν τῶν ψεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι λόγον.

18 Εὐριπίδου Δανάης (fr. 325 N.²).

Κρείσσων γὰρ οὐδεὶς χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ,
πλὴν εἷς τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ.

19 Σοφοκλέους Οἰδίποδος (tyr. 387—89).

Ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.

20 Μενάνδρου Λευκαδίᾳ (fr. 2 com. IV p. 159).

Ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ
τὴν χεῖρα, κἂν μὴ φῇ, πονηρὰ βούλεται.

---

1 μεῖστον (cf. etym. m. 676, 14 Hesych. al.) μισθὸν Buecheler: πλεῖστον μισθὸν S M[d] A; μισθὸν μικρὸν quod conieci lect. Stob. p. 27 praeceperat Heath qui παῦρον vel μικρὸν μισθὸν proposuit, λιτὸν μισθὸν Iacobs ‖ 4 λεγόντων libri: corr. Iacobs | ψόγον libri: corr. Iacobs ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A post ecl. 10, 17, sine lemm. Br tamquam capitis primam; ἴ αυ^τ pro εὐρ. S Σοφοκλέους ex proxima ecloga Tr. p. 84, unde error Gesneri ‖ 6 οὐδεὶς libri: οὔτις tacite Nauck | ῥημάτων S ‖ 7 εἷς τις Porson adv. p. 274: εἴ τις S M[d] A² Br οὔ τις vel ὅστις A¹ | δ' om. Tr. p. 84 | οὐκ ἐρῶ Badham. post eclogam 18 addit sine lemm. Br versus κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτὸν (βροτῶν flor. 94) ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν, qui leguntur infra flor. 94, 3 Mein. (Εὐρ. Κρεσφόντῃ), dein sine lemm. versum τοῦ (sic) λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡττῶνται (sic) βροτοί (flor. Mon. 125 Leid. 118) quem inter tragicorum adespota recepit Nauck 172 p. 875 ed. sec. scribens ἡσσῶνται, comico adsignavit Methner de trag. gr. fr. obs. cr. part. I p. 10. sic fabularum trias evaserit litterarum ordine conserta Β Δ Κ. vide igitur ne versus τοῦ λ. γὰρ (γὰρ om. Mon. unde ἅπαντες mavult Meineke) ἡσσ. βρ. ipse quoque Euripidis sit velut ex Palamede petitus (cf. fr. 580 N.²) ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 9 ἀφεὶς A sed ὑ superscr. A² ‖ 11 δέδορκε S M Soph.: δέδωκε A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A; λευκαδείᾳ A. recurrit corp. Par. 607 Elt. (lemmate non iterato post Menandream flor. 10, 6) ‖ 14 βούλεται Grotius dict. poet. p. 69 idque legi in cod. Paris. 1985 testatur Gaisford: βουλεύεται S M A corp. Par.

21 *Μενάνδρου Κόλακι* (fr. 6 com. IV p. 154).

Οὐδεὶς ἐπλούτησεν ταχέως δίκαιος ὤν·
ὁ μὲν γὰρ αὑτῷ συλλέγει, καὶ φείδεται,
ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.

22 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 40 com. III p. 148).

Τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει
μικράς, κριθέντα δ' ὕστερον [*τὰς*] *λύπας μακράς.*

23 *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 419 N.[2]).

Βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ·
ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

24 *Μενάνδρου Ἀδελφοῖς* (fr. 8 com. IV p. 71).

Ἔργον εὑρεῖν συγγενῆ
πένητός ἐστιν· οὐδὲ εἷς γὰρ ὁμολογεῖ

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. *κόλακι* aut, quod mallem omisisset, *κόλακι α'* ci. Gaisford: *κολακεία* libri. ortum hoc videtur ex priore *λευκαδίᾳ* | 2 *οὐθεὶς* A | *ἐπλούτησε* libri | *ταχύ* monost. 688. cf. monost. 52 | post *δίκαιος ὢν* aliquid intercidisse suspicabar lect. Stob. p. 18 velut *τὸν μὴ δίκαιον ἄνπερ ἀντιπαρατιθῇς.* verba *ὁ μὲν γὰρ — πάντ' ἔχει* incerto poetae tribuerat Grotius. librorum patrocinium suscepit Kock com. III p. 84 ‖ 3 *αὑτῷ* Tr. p. 84 et A fortasse: *αὐτῶ* S M[d] ‖ 4 *τηροῦντα* S M[d] ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 10, 21) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 15). recurrit corp. Par. 482 Elt. (*γνῶμαι Ἀντιφάνους*) ‖ 7 *κριθέντα δ' ὕστερον* Buecheler: *εἶτα δ' ὕστερον τὰς* S M[d] A Mac. corp. Par.; *ἔπειτα δ' ὕστερον* Gesn.[1] p. 102, inde vulg. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrunt versus flor. 93, 4 (*Εὐρ. Ἴωνι* i. e. *Ἰνοῖ*) ‖ 9 *καὶ νῦν ἐφέλκετ'* flor. 93, sed cf. Theogn. 29 sq. *πέπνυο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν Τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο μηδ' ἄφενος.* fortasse recte *βίᾳ νυν ἕλκεσθ'* Herwerden *revue de philol.* II p. 56 ‖ 11. 12 affert Theodorus Metoch. p. 559 sine fab. n. ‖ 11 *σύμμεικτα* mavult Nauck | *καὶ δίκαι'*] *καὶ ἄδικα* libri florilegii 93 ‖ 12 *ἀμᾶσθαι* S Theod. Met. | *τόνδε* S *τῶνδε* M[d] Theod. Met. *τοῦδε* (*το* superscr.) A[1] *το* superscr. A[2] ut videtur, *τῶνδε* flor. 93 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 10, 23) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 22) ‖ 15 *οὐδὲ εἷς* (*οὐδεείς*) Grotius: *οὐδεὶς* S M[d] Mac. *οὐδε . . ς* duae ut litt. dignosci nequeant A

αὐτῷ προσήκειν τὸν βοηθείας τινὸς δεόμενον, αἰτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ.

25 *Σοφοκλέους Τηρεῖ* (fr. 528 N.²).

Φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

26 *Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ* (fr. 758 N.²).

Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.

27 *Πλάτωνος ἐν τῷ Κρίτωνι* (p. 49 B).

Ὅμως τό γε ἀδικεῖν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνει ὂν παντὶ τρόπῳ; φαμὲν, ἢ οὔ; — Φαμέν. — Οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν; — Οὐ δῆτα. — Οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ οἴονται, ἐπειδή γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν; — Οὐ φαίνεται. — Τί δαὶ δή; κακουργεῖν δεῖ, ὦ Κρίτων, ἢ οὔ; — Οὐ δεῖ δήπου, ὦ Σώκρατες. — Τί δαί; ἀντικακουργεῖν κακῶς πάσχοντα, ὡς οἱ πολλοί φασι, δίκαιον, ἢ οὐ δίκαιον; — Οὐδαμῶς. — Τὸ γάρ που κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. — Ἀληθῆ λέγεις. — Οὔτε ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ, οὔτε κακῶς ποιεῖν οὐδέν' ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ὁτιοῦν πάσχῃ ὑπ' αὐτῶν. καὶ ὅρα, ὦ Κρίτων, ταῦτα καθομολογῶν, ὅπως μὴ παρὰ δόξαν ὁμολογῇς· οἶδα γὰρ ὅτι ὀλίγοις τισὶ ταῦτα καὶ ⟨δοκεῖ καὶ⟩ δόξει. οἷς οὖν οὕτω δέδοκται καὶ οἷς μή, τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή, ἀλλ' ἀνάγκη τούτους ἀλλήλων καταφρονεῖν, ὁρῶντας τὰ ἀλλήλων βουλεύματα.

3 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Euseb. praep. ev. XIII 7 ‖ 10 v. *Οὐδαμῶς* — 19 *ὑπ' αὐτῶν* habent Theodoret. therap. p. 467 Gaisf. Orig. c. Cels. VII 370 p. 89 Lomm. ‖ 12 *δαὶ* S M[d]: *δὲ* A | *δὴ* S A: *δεῖ* M[d] ‖ 13 *κακουργεῖν δεῖ* A Plat.: *κακουργεῖν δὲ δεῖ* S *κακουργεῖν* M[d] | post prius *οὐ*· legitur *δίκαι* (ον) A ‖ 14 *δαὶ* (*δαι* S) S M A: *δὲ* tacite e Plat. Gesn.[2] p. 130 ‖ 16 *ἀνθρώποις* M[d] | *οὐθὲν* S ‖ 18 *οὐδέν'* A: *οὐδὲν* S idem e corr. M[d] *οὐδένα* e Plat. Gesn.[1] p. 148 ‖ 19 *πάσχῃ τις* Theodoret. Eus. ‖ 21 *δοκεῖ καὶ* e Plat. addidit Gesn.[1] | *οὖν* S M[d] A Platonis B C D: *δ'* Platonis idque ex impresso Platonis exemplari Gesn.[1], inde vulg. ‖ 22 litt. *οὐ* *α* in ras. M[2] | *ἀλλ'* S A: *ἀλλὰ* M[d] ‖ 23 *τούτοις* (-*οις* compend.) S sed ead. m. -*ους* terminationis compendium addidit

28 *Εὐσεβίου* (fr. 12 phil. gr. III p. 9 Mull.).

Φιλοχρηματίη τοῦ κτήσασθαι εὑρεῖν ἀρκέοντα οὖρον οὐκ οἶδεν.

29 (fr. 13)

Φιλοχρηματίην ἐπ᾽ ἡμέρῃ ἑκάστῃ ἐπιρρέων πλοῦτος οὐκ ἵστησιν, ὥσπερ οὐδὲ πυρκαϊὴν ὕλη ἐπιβαλλομένη· ἐπιγινόμενος δ᾽ αἰεὶ ἐκ τοῦ πλεῦνος τὴν ἐπιθυμίην ἐξάπτει μεζόνως. νόος δὲ μοῦνος παραστὰς καὶ τοῦτο οἶδεν ἀκέσασθαι.

30 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 15 p. 10).

Φιλοχρηματίην ἄλογον τὰ κτώμενα ἀποβαλλόμενα μᾶλλον ἂν ἄσειεν ἢ ὁ ἐπ᾽ ἑκάστῃ ἡμέρῃ πλοῦτος ἄπλετος ἐπιγινόμενος.

31 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 16).

Τὸ οἰκονομέειν τὰ παρεόντα ἀνδρὸς προνόου· τὸ δὲ μηδ᾽ ὅλως ἐθέλειν ἔς τι τῶν δεόντων χρέεσθαι οὐ δεσπό-

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 2 *εὑρεῖν* secludi voluit Hirschig, post *ἀρκέοντα* transponi Meineke v. IV p. LVIII male uterque ‖ 3 *οἶδεν* SM[d]A *οἶδε* Tr. p. 85 ‖ 4 ecl. hab. lemmate non iterato SMA ac sine rubr. cum priore iunctam M (post ecl. 10, 28), addito lemm. *εὐσεβίου* Br (post ecl. Ps.-Isocrateam infra p. 427 adn. 4 propositam) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 24) ‖ 5 *ἐπ᾽* Meineke v. IV p. LVIII: *ἐφ᾽* libri ‖ 6 *οὐχ* libri | *ἵστησιν* libri ‖ 7 *ἐπιγινόμενος δ᾽ αἰεὶ* libri; *ἐπιγιγνόμενος δ᾽ ἀεὶ* Gesn.[2] p. 130, inde vulg. | *ἐκ* Iacobs lect. Stob. p. 58: *ἐς* libri | *ἐπιθυμίην* SM[d]A Br Mac.; -*αν* Tr., inde vulg. ‖ 8 *μειζόνως* libri: corr. Meineke v. IV p. LVIII | *μοῦνος* libri nisi quod *μόνος* A | *οἶδεν* libri | *ἀκέσασθαι* M[d] Br: *ἀκέεσθαι* SA Mac. fortasse recte ‖ 10 ecl. cum lemmate hab. SMA, lemmate non iterato Br ‖ 11 *τὰ κτήματα* ci. Cobet n. l. p. 305 ‖ 12 *ἂν ἄσειεν* (cf. p. 53, 11) Buecheler: *ἀνύσειεν* libri; *ἂν παύσειεν* ci. Valckenaer *ἂν ἀνύσειεν* (*magis confecerit*) vel *ἂν λύσειεν* Iacobs lect. Stob. p. 58 *ἂν στήσειε* Meineke v. IV p. LVIII *ἂν σβέσειεν* Cobet n. l. p. 305 | *ὁ* abiecit Meineke v. IV p. LVIII | *ἐπ᾽* vel *ἐπὶ* Meineke l. c.: *ἐφ᾽* libri | *ἡμέρα* M[d] ‖ 13 *ἐπιγιγνόμενος* Gesn.[1] p. 104, inde vulg. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S MA ‖ 15 *προνοοῦ* SM[d]A: corr. Orelli ‖ 16 *ἔς τι* Halm lect. Stob. p. 34: *ἐστὶν* vel *ἐστὶ* SM[d]A | post *χρέεσθαι* distinguunt libri, sed ut eandem continuent eclogam. tamquam novam constituit Gesn.[2] p. 130, inde vulg. verum vidit Halm l. c. | *οὐ δεσπότεω κτὲ.* om. Tr. p. 85 | *οὐ δεσπότεω τῶν* Halm: *οὐδέποτεω των* S *οὐδέσποτε* (sed alt. *ε* in ras. M[1]) *ωτῶν* M *οὐδέποτε τῶν* A

τεω τῶν κτηθέντων, καταδεδουλωμένου δὲ ἑωυτὸν τῶν χρημάτων ἐστὶ τῇ κτήσει.

32 (10, 33 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 17).

Οἱ πλεῦνες τῶν ἀνθρώπων παρὰ λόγον φειδόμενοι ἀξιεῦσι πολυχρήματοι πεπιστευμένοι ἠλίθιοι καὶ σκαιοὶ νομίζεσθαι ἢ περὶ τὰ δεῖ ἀναλίσκοντες δεξιοὶ κεκλῆσθαι.

33 (10, 35 Mein.) *Ἡροδότου ἱστορίας ζ'* (VII 18).

Ἐγὼ μέν, ὦ βασιλεῦ, οἷα ἄνθρωπος ἰδὼν ἤδη πολλά τε καὶ μεγάλα πεσόντα πρήγματα ὑπὸ ἡσσόνων, οὐκ ἔων σε τὰ πάντα τῇ ἡλικίῃ εἴκειν, ἐπιστάμενος ὡς κακὸν εἴη τὸ πολλῶν ἐπιθυμέειν.

34 *Προδίκου.*

Δός τι, καὶ λάβοις τι.

35 (10, 36 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 18 l. c. p. 10).

Πλούσιον χρὴ νομίζειν τὸν ἡγεόμενον ἔχειν τὰ ἀρκέοντα· τὸν δὲ αἰεὶ ἐπιθυμέοντα προσκτήσασθαι καὶ πληθώρην μηδέκοτε τοῦ τοιούτου λαμβάνοντα, καὶ εἰ Μίδεω πλουτέοι μᾶλλον, πένητα καλέω, καὶ Ἴρου ἢν ἐκεῖνος ἐξ ἀνάγκης εἶχεν τύχην κεκτῆσθαι.

---

2 *κτήσει* libri: *κτῆσι* Meineke v. IV p. LVIII ‖ 3 ecl. cum lemm. *τοῦ αὐτοῦ* hab. SMA ‖ 4 *φειδόμενοι* Iacobs animadv. in Stob. p. 234: *φιλεύμενοι* S M^d A; *φειδεύμενοι* Valckenaer, cf. Cobet mnemos. IX p. 106 sq. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 10, 33 Mein.) Tr. p. 85 (post ecl. 10, 34 inde vulg.) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 29) ‖ 8 *ἐγὼ μὲν* — 10 *ἐπιστάμενος* om. Mac. ‖ 9 *πεσσόντα* S | *ἔων* Her.: *ἐῶν* S A^1 (*ν* punctis del. A^2) *ἐῶ* M^d ut videtur, Tr., inde vulg. ‖ 10 *ἡλικία* M^d | *εἴη* om. Mac. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (in margine superiore) MA Mac. Chrys. (post ecl. 10, 35 Mein.) Br (post ecl. 10, 30). post ecl. 10, 33 Mein. collocavit Tr., inde vulg. fluxisse haec ex Ps.-Platonis Axiochi p. 366 C monui ad ecl. 10, 13 ‖ 13 *λάβοις* (-*ῃς* A) libri; *λαβέ τι* Platonis vulg. vide p. 411 adn. 1 ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 16 *δ' αἰεὶ* A | 17 *μηδέποτε* S M^d A: corr. Mullach | *τοῦ πλούτου* ci. Iacobs anthol. XII p. 126 ‖ 18 Tyrt. fr. 12, 6 p. l.[4] II p. 18 B. (Stob. flor. 51, 1 Mein.) *πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω μάλιον.* locis a Leutschio in Diogenian. cent. VIII 53 collectis addatur Galenus *περὶ ψυχῆς π.* p. 40, 22 Marqu. *τοῦ πλούτου Κινύρου τε καὶ Μίδου μᾶλλον,* ubi oscitanter editor *κινητοῦ τε καὶ μιαροῦ* | *μίδου* S M^d A: corr. Meineke | *πλουτέοι* S M^d: *πλουτέει* A | *μᾶλλον,* non

[redacted]

36 (10, 37 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 63 Mullach.).

Πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος ἐπιφανέστερον τὸ ὄνειδος κέκτηται.

37 (10, 38 Mein.) *Βίωνος.*

Βίων ὁ σοφιστὴς τὴν φιλαργυρίαν μητρόπολιν ἔλεγε πάσης κακίας εἶναι.

38 (10, 39 Mein.) *Σιμωνίδου.*

ίλιον (cf. Choerob. orthogr. p. 248) libri hic et supra ecl. 30 | *καλέω* S: *καλόω* M[d] *καλῶ* A | *ἴρον* ut tamen *υ* nihil fere differat a *ν* S *ἴρου* M[d] *ρου* (*ἴ* superscr., *ν* ex *υ* A[2]) A: *Ἶρον* Valckenaer qui suspectavit v. *ἣν ἐκεῖνος κτὲ.* monens pro *ψυχὴν* (sic S M[d] A) certe *τύχην* exspectari. *Ἶρου, ἣν ἐξ ἀ. εἶχε, τύχην κεκτῆσθαι* ⟨*λέγω*⟩ ci. Meineke, *Ἶρου* [*ἣν ἐκεῖνος ἐξ ἀνάγκης εἶχε*] *τύχην κεκτῆσθαι* Cobet mnemos. IX p. 94 sq. exspectes *κτῆσθαι* coll. III 4, 99 ubi *πλεῦνα ἐκτέαται*, sed *δούλους κεκτημένον* libri III 6, 30 *τοῦ κεκτῆσθαι* III 16, 15. utramque igitur formam admiserit Eusebius Herodoti fortasse libros secutus

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; *Δημο*[ς] ut solet S. recurrit ecl. flor. 92, 15 Mein. (*τοῦ αὐτοῦ* id est *Δημοκρίτου*); corp. Par. 194 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*) ‖ 2 *ἐργασίης* S M[d] et flor. 92 *ἐργασῖ*[α]*'* A *ἐργασίας* corp. Par. | *περιγινόμενος* S A *περιγενόμενος* M[d] Tr. *περιγιγνόμενος* flor. 92 *περιγιγνόμενος* corp. Par. | *ἐπιφανέστερον* S M[d] A corp. Par.: *σῆμα* (vel *σημα*) *οὕτως ἐν τοῖς* ex ecloga priore (92, 14) male iterat flor. 92 ‖ 3 *τὸ* om. corp. Par. ‖ 4 ecl. hab. S M A (post ecl. 10, 37 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 34 Mein.); lemma om. S Mac. *βίωνος* M[d] A[2] *δίωνος* A[1]. Bioni vindicat etiam Theo rhetor progymn. 5 p. 99, 18 et 105, 7 Sp., Diogeni Laertius VI 50, de qua discrepantia quid iudicandum sit exposui proleg. in Telet. p. XLIII. Bianti tribuit anonymus Aphthonii commentator rhet. gr. v. II p. 17 sq. W. ad Demetrium (Phalereum) refertur flor. Mon. 188, cuius fides eo aliquantulum infringitur quod ex litterarum ordine statim subicitur *Δημόκριτος* cui hoc ipsum dictum adscribitur gnomol. Vat. 265 Sternb. aliorum testimonia collegit Sternbach qui addere poterat praeter ea quae disseruit Nauck *mél. gr.-rom.* V p. 728 sq. etiam Theophyl. Sim. hist. VIII 7 p. 295, 21 qui descripsit Clementem Alex. paed. II p. 191 P. ‖ 5 *βίων* S M[d] A[2]: *δίων* A[1] Mac. | *σοφὸς* Mac. | *μητρόπολιν ἔλεγε* (-*εν* M[d]) S M[d] Mac.: *ἔλεγε μητρόπολιν* A ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemm. M A. testimoniis quae collegerant Fulvius Vrsinus carm. novem illustr. femin. p. 188 sq. et Wyttenbach ad Plut. de sera num. vind. p. 555 F nuper accessit gnomol. Vat. 513 (apophth. Vind. 120) ubi vide Sternbach

Σιμωνίδην παρακαλοῦντος τινὸς ἐγκώμιον ποιῆσαι καὶ χάριν ἕξειν λέγοντος, ἀργύριον δὲ μὴ διδόντος 'δύο' εἶπεν οὗτος 'ἔχω κιβωτούς, τὴν μὲν χαρίτων, τὴν δὲ ἀργυρίου· καὶ πρὸς τὰς χρείας τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενὴν εὑρίσκω, ὅταν ἀνοίξω, τὴν δὲ χρησίμην μόνην'.

39 (10, 40 Mein.) *Ἀντιφῶντος* (fr. 126 Blass.[2]).

Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες ἥδονται οἷα δή τις ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι· ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι.

40 (10, 41 Mein.) *Ἡροδότου* (VII 16).

Ὡς κακὸν εἴη, διδάσκειν τὴν ψυχὴν πλέον τι δίζεσθαι καὶ ἔχειν τοῦ παρεόντος.

41 (10, 42 Mein.) *Ἀντισθένους* (apophth. 10 Winckelm.).

Φιλάργυρος οὐδεὶς ἀγαθὸς οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἐλεύθερος.

42 (10, 43 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 59 Mullach.).

Χρυσοῦ τὸν οἰόμενον νόον ἔχειν ὁ νουθετέων τι ματαιοπονέει.

---

1 *Σιμωνίδης* SMA Mac.: *Σιμωνίδην* Nauck recte, nisi forte mox delendum erit *οὗτος* (quod per *heus tu* vix apte explicat Wyttenbach, scripsisset opinor *ὦ οὗτος*) aut mutandum in *οἴκοι*. alia ratio est in gnom. Vat. ubi praecedunt *Ὁ αὐτὸς* (i. e. *Σιμωνίδης*) *νεανίσκου τινὸς αὐτὸν παρακαλοῦντος κτέ*. et deinde deest *οὗτος* ‖ 3 *εἶπεν* sup. lin. compend. S | *οὗτος* S M[d]: *οὕτως* (*οὖ*- A) A Mac. sed *ο* superscr. A[2] ‖ 5 olim fuisse *ἀνοίξω καὶ ἄχρηστον, τὴν δὲ ἀργυρίου μεστὴν καὶ μόνην χρήσιμον* aut *ἀνοίξω, τὴν δὲ χρημάτων μεστήν* suspicatur Wyttenbach. debuit saltem *τὴν δὲ* ⟨*τοῦ ἀργυρίου*⟩ vel potius *τὴν δὲ* ⟨*τῶν χρημάτων*⟩ *χρησίμην μόνην*, sed supplemento vix opus erit ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA | 7 *μὲν* sup. lin. S ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 12 *δίζησθαι* Her. et sic M[d] e corr.: *δίξησθαι* A superscr. ζε A[2] *δίζεσθαι* S ‖ 13 *καὶ* S M[d] A: *αἰεὶ* Her. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit sine lemm. Boiss. anecd. gr. III p. 473, 14, ubi pro *ἐλεύθερος* legitur *ἰδιώτης* ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. SMA. sententiam habet Democrates 18 eadem Democriteorum collectione usus ac Stobaeus ‖ 18 frustra corrigere vel delere voluerunt *χρυσοῦ*. immo insigne habes eclogariae socordiae documentum. nimirum *χρυσοῦ*, quod prioris quam ante oculos habebat erat eclogae,

43 (10, 44 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 66 Mullach.).

Χρημάτων ὄρεξις, ἢν μὴ ὁρίζηται κόρῳ, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη· μέζονες γὰρ ὀρέξιες μέζονας ἐνδείας ποιεῦσιν.

44 (10, 45 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 64 Mullach.).

Κακὰ κέρδεα ζημίην ἀρετῆς φέρει.

45 (10, 46 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης ὡμοίου τοὺς φιλαργύρους τοῖς ὑδρωπικοῖς. :κείνους μὲν γὰρ πλήρεις ὄντας ὑγροῦ ἐπιθυμεῖν ποτοῦ ιὺς τε φιλαργύρους πλήρεις ὄντας ἀργυρίου ἐπιθυμεῖν λείονος, ἀμφοτέρους δὲ πρὸς κακοῦ. ἐπιτείνεσθαι γὰρ ῖλλον τὰ πάθη, ὅσῳ τὰ ἐπιθυμούμενα πορίζεται.

---

c male traxit Stobaeus, ut vidit Lortzing *über die eth. fragm. Demoit's* p. 10 sq. ex parte iam Orelli ad Democrat. p. 498. cf. Wachsmuth Stob. II 4, 12 p. 29 | *χρυσοῦ τὸν*] litt. *υσοῦ τ* in lac. M² | *νουτέων* ex *νουθετέον* corr. M¹ | *τι* (vel *τί*) om. Democrat., quem seitur Mullach

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 2 *ἢν* vel *ἣν* libri; *ἐὰν* Orelli | *ρίζηται* mavult Meineke v. IV p. LVIII, sed vide Gomperz *die apol. r heilk.* p. 125 | *καιρῷ* pro *κόρῳ* ci. Meineke, *οὔρῳ* Hirschig, *λόγῳ* obs animadv. in Stob. p. 235 | *πενίας* compend. A ‖ 3 *πολλῶ* M^d | *λεπωτέρα* A | *ὀρέξεις* libri | *μέζονας* (*μείζονας* Tr.) etiam S ‖ 4 *ιεῦσιν* S *ποιέουσιν* M^d *ποιοῦσι* A ‖ 5 ecl. cum lemm hab. S M A ‖ *ημίαν* S M^d A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA; *διογένης* A. Diogenis dicto s est Bio apud Teletem p. 29, 1 H., Bioneis sermonibus Horatius carm. ,13 epist. II 2, 146. cf. etiam Aristippus Plutarchi de cupiditate divitia p. 524 A. hydropici similitudo recurrit Polyb. XIII 2 Stob. flor. 93, 31 n. gnomol. Vat. 434 corp. Par. 89 Elt. (*Πλουτάρχου*) Theodor. Metoch. 60; Ovid. fast. I 215 Sen. ad Helv. cons. 11, 3 ‖ 8 *Διογένης* om. S M^d | *οίου* (ut scripserat Gesn.² p. 131) A: *ὁμοίου* S M^d *ὁμοίους* Tr. p. 86 ‖ *κείνους μὲν γὰρ* S M^d A; *κἀκείνους γὰρ* A² unde *καὶ ἐκείνους γαρ* dit Meineke reliqua sana esse opinatus | post *πλήρεις ὄντας* signo ssionis adhibito addit in fronte folii *ὑγροῦ ἐπιθυμεῖν ποτου* (accentum er *ου* resecuit bibliopega) *τούσ τε φϊλαργύρουσ πλήρεισ ὄντας* M¹ d recepi: om. S A. genuina esse haec verba prodit homoeoteleuton, archetypi librarius in margine suppleverit quae in verborum contextu serat. malim tamen *τοὺς δὲ* pro *τούς τε*. post *ἐπιθυμεῖν πλείονος* tra olim *τούτους δ' ὕδατος* inseruerat Gesn.¹ p. 104, inde vulg. ‖ 11 ροτέρους S: *ἀμφοτέροις* M^d A | *δὲ* e corr. M^d | post *δὲ* add. *ταὐτὸ* A²

46 (10, 47 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνες φιλοχρήματοι, ʿοἱ τὰ αἰσχρὰ κέρδη θηρώμενοιʾ εἶπε ʿκαὶ τοὺς ἀναγκαίους τῶν φίλων ὑπερορῶντεςʾ.

47 (10, 48 Mein.) *Πιττακός.*

Ἄπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος.

48 (10, 49 Mein.) *Περίανδρος.*

Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον.

49 (10, 50 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Ἀριστοτέλης φησὶν ὅτι ὀκτώ τινες κοινῇ λῃστεύοντες ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν σύλων καὶ τέσσαρες αὐτῶν κατελείφθησαν· πάλιν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους διηνέχθησαν, καὶ δύο κατελείφθησαν, εἶτα εἷς· καὶ τί ὑπόλοιπον ἢ στασιάσαι τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ εὐώνυμα;

50 (10, 51 Mein.) *Ἐν τῷ αὐτῷ.*

Τοῦ Πύρρου ὀνειροπολοῦντος αὐτῷ Σικελίαν καὶ μετὰ ταῦτα Καρχηδόνα καὶ πολλὴν γῆν, ὁ συζῶν αὐτῷ Κεινέας

---

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. iteratur corp. Par. 609 Elt. (*Σωκράτους*) ‖ 2 *τίνες οἱ φιλοχρήματοι ἔφη* Maxim. c. 12 p. 570 Combef. ‖ 3 *εἶπε* om. Mᵈ A corp. Par. Max. | *τὰς ἀνάγκας* pro *τοὺς ἀναγκαίους* coniecit Meineke. sed de *necessariis* sermo est in quos officia vel congiaria conferre par est praeter ceteros: *vel eos amicos cum quibus proxime coniuncti sunt neglegentes* ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A; *πιτταχ°* S *πιτταχός* Mᵈ A: *Πιτταχοῦ* Tr., inde vulg. *ἄπληστον κέρδος* Pittaco tribuit Demetrius supra 1, 172 p. 121, 2 | 6 *ἄπλειστον* A¹ sed *η* superscr. et lineolam infra *ει* add. A² ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A; *περίανδρος* Mᵈ A, dubito de S: *Περιανδρου* (sine acc.) Tr., inde vulg. cf. supra 1, 172 p. 124, 1 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 10, 49 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 10, 39 Mein.); *ἐκ τ̂ ἀριστ^ων τομαρί* S ‖ 10 Aristotelis nomen suspectum Rosio Ar. ps. p. 611 | *φησὶν* S Mᵈ: *ἔφη* A Mac. ‖ 11 *σύλων* Mᵈ A Mac.: *σκύλων* S Tr. A² ‖ 12 *κατελείφθησαν* Mᵈ A Mac.: *κατελήφθησαν* (ει superscr.) S ‖ 13 *κατελείφθησαν* Mᵈ A Tr. *κατελήφθησαν* S¹ *κατελειφθεῖσαν* Mac. ‖ 14 *ἢ* S Mᵈ A Mac.: *εἰ* Tr. | *στασιάσει* libri: corr. Meineke ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Mac. Chrys.; *ἐν τῶ αὐτῶ* S Mᵈ *ἐν ταυτῶ* A. cf. Plut. Pyrr. c. 14 ‖ 16 *αὐτῷ* (*αὐτῷ* libri praeter Mac.) abundare videtur Meinekio ‖ 17 *γῆν* primo omissum suppl. A¹ | *συζῶν* vel *συνὼν* (cf. Plut.) Leopardus: *γύγων* libri | *Κινέας* Leopardus

ἔφη 'εἶτα μετὰ τοῦτο τί;' τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι ζησόμεθα λοιπόν, ὁ δὲ ἔφη 'τί οὖν κωλύει ἀπὸ τοῦ νῦν ζῆν πρὶν πολλὰς πόλεις ἀπολέσαι;'

51 (10, 52 Mein.)

Ἔοικεν οὖν ὁ τῶν φιλαργύρων βίος νεκροῦ δείπνῳ· πάντα γὰρ ἔχων τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει.

52 (10, 53 Mein.) *Σεμιράμιδος* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 173 A. B).

Σεμίραμις δὲ ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον ἐπέγραψεν· ὅστις ⟨ἂν⟩ χρημάτων δεηθῇ βασιλεύς, διελόντα τὸ μνημεῖον ὅσα βούλεται λαβεῖν. Δαρεῖος οὖν διελὼν χρήματα μὲν οὐχ εὗρε, γράμμασι δὲ ἑτέροις ἐνέτυχε τάδε φράζουσιν· εἰ μὴ κακὸς ἦσθ' ἀνὴρ καὶ χρημάτων ἄπληστος, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἐκίνεις.

53 (10, 54 Mein.) *Τίμωνος.*

Τίμων ὁ μισάνθρωπος στοιχεῖα ἔφη τῶν κακῶν εἶναι ἀπληστίαν καὶ φιλοδοξίαν.

---

2 τοῦ libri nisi quod om. M^d: τῶν Mac. ‖ 3 ἀπολεσθ (αι superscr.) A^1 ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S M Mac. Chrys. (cum ecl. 10, 51 Mein. cohaerentem) A (post ecl. 10, 51 Mein.) Br (post ecl. 10, 69 Mein.). nescio igitur an etiam haec repetita sit ex Aristonymi tomariis, cf. Stob. II p. 216, 3 W. Socrati adscribitur infra flor. 16, 27 Mein. recurrit corp. Par. 3 Elt. (Πλουτάρχου) ‖ 5 ἔοικεν — βίος libri et corp. Par.: ὁ τῶν φιλαργύρων βίος ἔοικε flor. 16 | ἔοικεν οὖν S M^d A Br Mac., sed delet οὖν A inc. man., fortasse recte. particula quae abest a flor. 16 et corp. Par. iterata videtur ex membro priore | τῶν φιλαργύρων M^d A Br corp. Par., flor. 16: τοῦ φιλαργύρου S Tr., inde vulg. | περιδείπνῳ pro νεκροῦ δείπνῳ proponit Nauck hic et flor. 16 (per litt.) ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemmate M A. legit lemma pinacographus Photii p. 63 Elt. fontem eclogae indicarunt Wyttenbach l. s. s. C. Schmidt de apophthegmatum quae sub Plutarchi nomine feruntur collectionibus (Gryph. a. 1879) p. 68 adn. 144. cf. Herodot. I 187 ‖ 10 ἂν addidi ex Ps.-Plut. | διελὼν A^1, corr. A^2 ‖ 11 οὖν M^d A Br Ps.-Plut.: δὲ S ‖ 12 εὗρεν S | δὲ ἑτέροις ἐνέτυχε(ν) S M^d Br, Ps.-Plut.: δὲ ἐνέτυχεν ἑτέροις A ‖ 13 ἦσθ' Ps.-Plut.: εἷς S^1 ἧς S^2 M^d A Tr. Br ‖ 14 ἐκίνησ M^d ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemmate M A, post ecl. 10, 53 Mein. S M A, post ecl. 10, 52 Mein. Mac. recurrit gnomol. Vat. 536 Sternb. (apophth. Vind. 116 Wachsm.) ‖ 16 στοιχεῖα ἔφη libri: στοιχεῖα δύο ἔφη gnomol. Vat. στοιχεῖα ἔφη δύο apophth. Vind.

54 (10, 55 Mein.) *Σωκράτους.*

Ὑποστάθμη ἐστὶν οἴνου μὲν τρύξ, φιλαργύρου δὲ ἀνελευθερία.

55 (10, 56 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Οὔτε παρὰ νεκροῦ ὁμιλίαν οὔτε παρὰ φιλαργύρου χάριν δεῖ ζητεῖν.

56 (10, 57 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν δ' ἀπομνημονευμάτων* (IV 2, 37).

Τί νομίζεις δῆμον εἶναι; Τοὺς πένητας τῶν πολιτῶν ἔγωγε. Καὶ τοὺς πένητας ἄρα οἶσθα; Πῶς γὰρ οὔ; Ἆρ' οὖν καὶ τοὺς πλουσίους οἶσθα; Οὐδέν γε ἧττον ἢ καὶ τοὺς πένητας. Ποίους δὲ πένητας, καὶ ποίους πλουσίους καλεῖς; Τοὺς μέν, οἶμαι, μὴ ἱκανὰ ἔχοντας εἰς ἃ δεῖ τελεῖν πένητας, τοὺς δὲ πλείω τῶν ἱκανῶν πλουσίους. Καταμεμάθηκας οὖν ὅτι ἐνίοις μὲν πάνυ ὀλίγα ἔχουσιν οὐ μόνον ἀρκεῖ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ περιποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν, ἐνίοις δὲ πάνυ πολλὰ οὐχ ἱκανά ἐστι; Καὶ νὴ Δί', ἔφη ὁ Εὐθύδημος· ὀρθῶς γάρ με ἀναμιμνήσκεις· οἶδα καὶ τυράννους τινάς, οἳ δι' ἔνδειαν ὥσπερ οἱ ἀπορώτατοι ἀναγκάζονται ἀδικεῖν. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἴ γε ταῦτα οὕτως ἔχει, τοὺς μὲν τυράννους εἰς τὸν δῆμον θήσομεν, τοὺς δὲ ὀλίγα κεκτημένους, ἐὰν οἰκονομικοὶ ὦσιν, εἰς τοὺς πλουσίους.

57 (10, 59 Mein.) *Διογένους.*

Οἱ φιλάργυροι καθάπερ μαχαίρᾳ τῷ βίῳ χρῶνται, πάντα ποιοῦντες κατὰ τὴν λαβήν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 2 *φιλαργυρίας δὲ* vel *φιλαργύρου δὲ ⟨τρόπου⟩* mavult Meineke v. IV p. LIX ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. reccurrit corp. Par. 26 Elt. (*Πλουτάρχου*) ‖ 6 *δεῖ χάριν ἐπιζητεῖν* corp. Par. ‖ 7 ecl. hab. S Tr., om. M A. *Ξενοφῶντος ἐν δ' ἀπομνημονευμάτων* scripsi: *ξενοφ*^{ω} (*ω* cum compendio) *ἐν α' α*^{π}*μ*^{η}*ν* S *Ξενοφῶντος* nil amplius Tr. ‖ 9 *Καὶ τί νομίζεις* Xen. ‖ 11 *οὐδέν γε* S Tr.: *οὐδὲν* Xenophontis Paris. 1740 *οὐδὲν δὲ* ceteri Xen. ‖ 17 *ἐστιν* S ‖ 19 *οἶδα* S Tr.: *οἶδα γὰρ* libri Xenophontis ‖ 24 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10, 57 Mein.) M A (post ecl. 10, 56 Mein.) Tr. p. 87 (post ecl. 10, 58, inde vulg.)

58 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 65 Mullach.).

Ἐλπὶς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίης.

59 (10, 60 Mein.) *Πλάτωνος.*

Πλάτων πρὸς τὸν ἀεὶ ζητοῦντα χρηματίζεσθαι ʻὦ πονηρέʼ εἶπε ʻμὴ πειρῶ τὴν κτῆσιν αὔξειν, ἀλλὰ τὴν ἐπιθυμίαν μειῶσαι.ʼ

60 (10, 61 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης ὁ κύων θεασάμενός τινα πλουσίας γραίας προσποιούμενον ἐρᾶν ἔφη ʻταύτῃ οὐ τὸν ὀφθαλμόν, ἀλλὰ τὸν ὀδόντα ἐπιβέβληκεν.ʼ

61 (10, 62 Mein.) *Σιμωνίδου.*

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἐσχατογήρως ὢν φιλάργυρος εἴη, ʻὅτιʼ εἶπε ʻβουλοίμην ἂν ἀποθανὼν τοῖς ἐχθροῖς μᾶλλον ἀπολιπεῖν ἢ ζῶν δεῖσθαι τῶν φίλωνʼ κατεγνωκὼς τῆς τῶν πολλῶν φιλίας τὸ ἀβέβαιον.

62 (10, 63 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης τοὺς μεγάλα καὶ ἀθρόα λαμβάνοντας μεγαλοπτώχους ἐκάλει.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 10, 59 Mein.) Tr. (post ecl. 10, 57 Mein., inde vulg.), sine lemm. Br (post ecl. 10, 34 Mein.) ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemmate M A; post ecl. 10, 58 collocant S M A, post ecl. 10, 72 Mein. Br, post ecl. 10, 54 Mein. Mac. ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemm. M A ‖ 8 *Διογένης* om. A ‖ 9 *ταύτῃ* ⟨*οὗτος*⟩ *οὐ τὸν κτέ.*? ‖ 10 *ἐπιβέβληκεν* A Mac.: *ἀποβέβληκεν*, sed *α* ut videtur ex *ε* S *ἐπιβέβηκεν* M[d]; fallitur Gaisford ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemm. M A. cf. corp. Par. 91 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* [i. e. *Πλουτάρχου*] *ἀποφθέγματα* 1): *γέρων ἐρωτηθεὶς ʻδιὰ τί* (*διατὶ* cod.) *φιλάργυρος εἶ;ʼ ἔφη ʻκρεῖττον ἐστὶ μεταλλάξαντα* (-*ος* cod.) *τοῖς ἐχθροῖς καταλιπεῖν ἢ ζῶντα* (*ζῶν* cod.) *τῶν ἐχθρῶν δεηθῆναι. κατέγνω* (-*ων* cod.) *γὰρ τῆς τῶν πολλῶν φιλίαςʼ.* idem fere Platoni adscribitur gnomol. Vat. 428 (*Πλάτων ἐρωτηθεὶς ʻδιὰ τί γέρων ὢν φιλάργυρος εἶ;ʼ ἔφη κτλ.*) flor. Mon. 227 ‖ 12 *ἐρωτηθεὶς* om. Tr. | *ἐσχατογήρως* Valckenaer: *ἐσχάτου γήρως* libri ‖ 14 *καταλιπεῖν* rectius corp. Par. gnomol. Vat. Mon. | *ἢ — φίλων* bis scr. Mac. ‖ 15 *τῆς τῶν* S A Mac.: *τῶν* M[d] | *βέβαιον* A[1] corr. A[2]. *κατέγνω γὰρ τῆς* (*τῆς* om. Mon.) *τῶν πολλῶν φιλίας* (*ἀφιλίας* Mon.) gnomol. Vat. flor. Mon. ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A

63 (10, 64 Mein.) *Ἀπολλώνιος Εὐφράτῃ* (epistologr. gr. LXXIX p. 125 Herch.).

Οὐκ ἐπιλογιζομένη ἡ ψυχὴ τὸ τοῦ σώματος αὔταρκες οὐ δύναται ἑαυτὴν αὐτάρκη ποιῆσαι.

64 (10, 65 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 69 Mullach.).

Ἡ τέκνοις ἄγαν χρημάτων συναγωγὴ πρόφασίς ἐστι φιλαργυρίης τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα.

65 (10, 66 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (l. c. 22).

Ὧν τὸ σκῆνος χρῄζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως ἄτερ μόχθου καὶ ταλαιπωρίης· ὁκόσα δὲ μόχθου καὶ ταλαιπωρίης χρῄζει καὶ βίον ἀλγύνει, τούτων οὐκ ἱμείρεται τὸ σκῆνος, ἀλλ' ἡ τῆς γνώμης κακοηθίη.

66 (10, 67 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων* (Aristox. p. 17 Muell.).

Περὶ δὲ ἐπιθυμίας τάδε ἔλεγον· εἶναι τὸ πάθος τοῦτο ποικίλον καὶ πολυειδέστατον· εἶναι δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν τὰς μὲν ἐπικτήτους τε καὶ παρασκευαστάς, τὰς δὲ συμφύτους· αὐτὴν μέντοι τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιφοράν

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 5 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit Maxim. c. 12 p. 570 Combef. (sine lemm.) ‖ 6 *τέκνοις* libri; *τέκνοισι* Mullach. possis *τέκνοισ'* ‖ 7 *φιλαργυρίας* A (compend.), Max. ‖ 8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A; lemma proximae eclogae huc retraxit Tr. p. 87, inde vulg. ‖ 9 *τῶν* Mullach | *χρήζει* libri nisi quod -οι A: *χρηίζει* Meineke hic et infra | *πάρεστι* M[d] ‖ 10 *ταλαιπωρίας* compend. A sed *ης* superscr. A[1] ‖ 11 *οὐκ* S M[d] *οὐχ* sed *χ* in ras. A ‖ 12 *κακοηθίη* ci. Gesn.[1] p. 106 mrg et sic Voss.: *κακοθηγίη* S A *καθοδιγίη* M[d]; *κακοφυίη* Mullach Democr. p. 263. *κακοηθίη* comprobat Meineke v. IV p. LIX ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀριστοτέλους* A[1] *αριστοξένου* A[2]. quae cum Aristoxeno consentiunt in Iamblichi de vita Pyth. libro 205 p. 145 sq. N. composuit Cobet coll. cr. p. 425 sq. ‖ 15 *δὲ ἐπιθυμίας* S idem M sed m. rec.: *ἐπιθυμίας* A | *ἔλεγον* reposui ex M[d] A: *ἔλεγεν* S; cf. Iambl. *περὶ δὲ τῆς σωματικῆς ὀνομαζομένης ἐπιθυμίας τοιαῦτα λέγειν ἔφασαν τοὺς ἄνδρας ἐκείνους* ‖ 16 *ποικίλον καὶ πολυειδέστατον* M[d] A: *ποικίλον καὶ πολύπονον καὶ πολυειδέστατον* S Tr., inde vulg. cf. Iambl. *ποικίλον δ' εἶναι τὸ πάθος τοῦτο καὶ σχεδὸν τῶν περὶ ἄνθρωπον πολυειδέστατον* ‖ 18 *ἐμφύτους* mavult Cobet l. c. p. 426 coll. Platonis Phaedr. p. 237 D. Stobaeo

τινα τῆς ψυχῆς καὶ ὁρμὴν καὶ ὄρεξιν εἶναι πληρώσεως ἢ παρουσίας αἰσθήσεως, ἢ κενώσεως καὶ ἀπουσίας καὶ τοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι. ἐπιθυμίας δὲ ἡμαρτημένης τε καὶ φαύλης τρία εἶναι εἴδη τὰ γνωριμώτατα, ἀσχημοσύνην ἀσυμμετρίαν ἀκαιρίαν· ἢ γὰρ αὐτόθεν εἶναι τὴν ἐπιθυμίαν ἀσχήμονά τε καὶ φορτικὴν καὶ ἀνελεύθερον· ἢ τοῦτο μὲν οὔ, σφοδρότερον δὲ καὶ χρονιώτερον τοῦ προσήκοντος· ἢ τρίτον πρὸς ταῦτα ὅτε οὐ δεῖ καὶ πρὸς ἃ οὐ δεῖ.

67 (10, 68 Mein.) *Πλάτωνος* (leg. V p. 736 E).

Πενίαν ἡγητέον εἶναι μὴ τὸ τὴν οὐσίαν ἐλάττω ποιεῖν, ἀλλὰ τὸ τὴν ἀπληστίαν πλείω.

68 (10, 69 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 21 Mullach.).

⟨Ἡ⟩ τοῦ πλέονος ἐπιθυμίη τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι, τῇ Αἰσωπίῃ κυνὶ ἰκέλη γινομένη.

---

neglegentius excerpsit Iamblichus: *εἶναι δὲ τὰς πολλὰς τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιθυμιῶν ἐπικτήτους τε καὶ κατεσκευασμένας ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων* | *αὐτὴν* S M^d^: *αὐτοὶ* A. comparare iuvat Iambl.: *αὐτὴν μὲν τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιφοράν τινα εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ ὁρμὴν καὶ ὄρεξιν ἤτοι πληρώσεώς τινος ἢ παρουσίας τινῶν αἰσθήσεως ἢ διαθέσεως αἰσθητικῆς. γίνεσθαι δὲ καὶ τῶν ἐναντίων ἐπιθυμίαν, οἷον κενώσεώς τε καὶ ἀπουσίας καὶ τοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι ἐνίων*

1 *⟨ἢ⟩ πληρώσεως καὶ παρουσίας* ci. Hirschig probante Meinekio. sed collato Iamblicho nescio an appareat ipsum excerptorem rem gessisse non perapte ‖ 2 *ἢ παρουσίας αἰσθήσεως* A² mrg. fallitur Meineke ‖ 4 *τρία εἶναι* S M^d^: *τρία* A | *εἴδη τὰ γνωριμώτατα* S M^d^ sed *εἴ* in ras. M¹: *ἤδη τὰ γνωρίσματα* A. hoc receperunt Gaisford et Meineke, illud Mueller ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10, 67 Mein.) M A (post ecl. 10, 66 Mein.), lemmate non iterato Br (post ecl. 10, 60 Mein.). recurrit Anton. I c. 35 p. 44 (*Πλάτωνος*) ‖ 10 *πενίαν ἡγητέον* gnomologus, *ἀμῇ γέ πῃ τῆς μετριότητος ἐχομένους καὶ πενίαν ἡγουμένους* Plato intra amplioris periodi continuitatem ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 10, 68 Mein.) Br (post ecl. 10, 58 Mein.) ‖ 13 *ἡ τοῦ* Br ut scripserat Mullach: *τοῦ* S M^d^ A | *πλέονος* S M^d^ A: *πλείονος* Br | *ἐπιθυμίη* S M^d^ A: *ἐπιθυμία* Br | *παρεὸν* Tr. p. 87: *παρὸν* S M^d^ A Br ‖ 14 *Αἰσωπείῃ* Br idque coniecerat Meineke qui scripsit *Αἰσωπηΐῃ*: *αἰσωπίη* M^d^ *δυσωπίη* S A | *ἰκέλη* S M^d^ A sine acc. M^d^: *ὁμοίᾳ* Br | *γινομένη* Br: *γιγνομένη* S M^d^ A

69 (10, 70 Mein.) *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς* (hist. gr. min. ed. L. Dindorf v. I p. 146 fr. 7).

Ὀμβρικοὶ ὅταν πρὸς ἀλλήλους ἔχωσιν ἀμφισβήτησιν, καθοπλισθέντες ὡς ἐν πολέμῳ μάχονται· καὶ δοκοῦσι δικαιότερα λέγειν οἱ τοὺς ἐναντίους ἀποσφάξαντες.

70 (10, 71 Mein.) *Κλειτοφῶντος ἐκ τοῦ ε' Ἰταλικῶν.*

Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν εἰς Ἔφεσον ἦλθε καὶ στρατοπεδευσάμενος περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν προθεσμίαν. παρθένος δέ τις τῶν ἐπισήμων, τοὔνομα Δημονίκη, εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ βαρβάρου, προδώσειν αὐτῷ τὴν Ἔφεσον ὑπέσχετο, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τὰ ψέλια καὶ τοὺς ὅρμους· ὁ δὲ Βρέννος δεξάμενος αὐτὴν εἰς τόπον ὡρισμένον ἤγαγε τοὺς ὑποτεταγμένους, καὶ προσέταξεν αὐτοῖς τὸν χρυσὸν ὅσον εἶχον κόσμον χάριν βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπον. ποιησάντων δὲ αὐτῶν τὸ παραγγελθὲν ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς δαψιλείας τοῦ βαλλομένου χρυσίου ζῶσα κατεχώσθη.

71 (10, 72 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας β'* (p. 361 A).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 3 *Ὀμβρικοὶ* S A: *Ὀμβρικὸν* ex *-κοῦ* corr. M[1] ‖ 4 *ὡς* suppl. A[2] ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A: *ἰταλικῶν* compend. S: *ἰταλικοῦ* M[d] A. *καθάπερ ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ἐν πρώτῳ Γαλατικῶν* Ps.-Plut. parall. p. 309 C ubi legitur historiola nunc epitomata. integram servavit Stobaeus, non Apostolius demum IX 15 Pant. ut visum est Herchero de fluv. p. 11 et 13. Stobaeum ab Apostolio descriptum esse recte monuerat Leutsch paroem. II p. 784 adn. ceterum quae novavit Ps.-Plutarchi epitomator ea non attinet accuratius enotare ‖ 8 *εἰς* S Tr., inde vulg.: *καὶ εἰς* M[d] A; *ἐπὶ* Plut. | *ἦλθεν* ut mox *περιέμενεν* et infra *ἤγαγεν* S M[d] | *στρατευσάμενος* (superscr. *τοπεδευ*) S ‖ 9 *προ..θεσμίαν* una littera erasa A ‖ 12 *λάβῃ* S M[d]: *λάβοι* A | *ψέλια* S M[d]: *ψέλλια* A Tr. | *ὁ δὲ βρέννος* S: *βρέννος* M[d] *βρέννος δὲ* A ‖ 17 *χρυσοῦ* A Plut.: *χρυσίου* S M[d] ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 10, 71 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 62 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. *τοῦ λαμβάνειν γὰρ κτέ.* supra adscriptam p. 412 adn. 7). adfert dictum nomine Platonis addito Plutarchus de adulatore et amico p. 50 E quaest. symp. I p. 613 F de Herod. malign. p. 854 E

Ἐσχάτη γὰρ ἀδικία δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα.

72 (10, 73 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας α´* (p. 347 B).

Ἢ οὐκ οἶσθα ὅτι φιλάργυρόν τε καὶ φιλότιμον εἶναι ὄνειδος λέγεταί τε καὶ ἐστίν;

73 (10, 74 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 350 D).

Ἐπειδὴ δ' οὖν διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι καὶ σοφίαν, τὴν δὲ ἀδικίαν κακίαν τε καὶ ἀμαθίαν· εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτω κείσθω.

74 (lemma 10, 75 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας ι´.*

* * *

75 (eiusd. leg. XII p. 941 B)

Κλοπὴ μὲν χρημάτων ἀνελεύθερον, ἁρπαγὴ δὲ ἀναίσχυντον.

76 **Ἐν ταὐτῷ** (leg. XII p. 941 C).

Ἐάν τίς τι κλέπτῃ δημόσιον μέγα ἢ καὶ σμικρόν, τῆς αὐτῆς δίκης δεῖ. σμικρόν τι γὰρ ὁ κλέπτων ἔρωτι μὲν ταὐτῷ, δυνάμει δὲ ἐλάττονι κέκλοφεν.

---

1 *ἐσχάτη γὰρ* S M[d] A Mac. (nisi quod ex *ἔσχατον* corr. S[1]) Plat.: *ἐσχάτη* Br | *δίκαιον εἶναι* reposui ex S M[d] Br Mac. Plat.: *δίκαιον* A ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S A (post ecl. 10, 72 Mein.) M (post ecl. 10, 67 Mein.), lemmate non iterato Br (post ecl. 10, 68 Mein.); *τ̆ αυ^τ πολι^τ ᾱ* S ‖ 3 *Ἢ οὐκ οἶσθα ὅτι* om. Br | *φιλάργυρόν τε καὶ φιλότιμον εἶναι* S M[d] A Br: *τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι* Plat.; an ⟨*τὸ*⟩ *φιλάργ.*? ‖ 4 *ἔστιν* Plat. post *λέγεταί τε καὶ ἐστίν* addit Br sine lemm. *πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες τὰ παρόντα ἀπώλεσαν*, dein sine lemm. *μηδένα ζῆλον τῶν ἐξ ἀδικίας κερδαινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποδέχου τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας. οἱ γὰρ δίκαιοι τῶν ἀδίκων εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι γε σπουδαίαις ὑπερέχουσιν* (Ps.-Isocr. ad Dem. 39 ubi *εἰ μηδὲν ἄλλο κτέ.* cf. gnomol. Byz. 203 p. 199 Wachsm.). recipere haec dubitavi ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. eadem supra legitur sed paulo locupletior 9, 62 ‖ 6 *δ' οὖν* M[d] A, flor. 9, Plat.: *οὖν* S ‖ 9 lemma in S (*τοῦ αὐτοῦ* compend. S cf. adn. 14) M A excipitur ecloga ex Platonis legibus petita. signavi igitur lacunam qua libri de re publica decimi locus periit ‖ 12 Max. c. 22 p. 602 Combef. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A (post v. *ἀναίσχ.*) Mac. Chrys. (post ecl. 10, 72 Mein.); *τοῦ αὐτοῦ πολιτείας ι´* huc traxit Mac. ex ecl. 10, 75 Mein. ‖ 15 *ἢ καὶ σμικρὸν* S M[d] Plat.: *ἢ μικρὸν* A Mac. ‖ 16 *τι* reposui ex Plat.: *τε* libri Stob. ‖ 17 *δυνάμει* S M[d] Mac. Plat.: *δύνασθαι. δυνάμει* A

βλαπτεσθαι. ἐν μὲν γὰρ μονον ἐστὶ τὸ ἀδικο
παντός, ἡ ψυχή· τὸ δὲ ἀδικοῦν καὶ ἐπιβουλεῦοι
καὶ ἐν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κατὰ τοῦ ἀδικουμέ
τὸν μὲν ἔλαττον, τὸν δὲ πλεῖστον· ἔλαττον μὲ
κεῖσθαι μέλλοντα, πλεῖστον δὲ τὸν ἀδικεῖν
νον, ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν κίνησιν λαμβάνι
ἔπαρσιν. ἐγειρομένη τοίνυν τὸν τεκόντα πρῶτο
καὶ πρὶν τεκεῖν ἐν ταῖς ὠδῖσι φλέγει, καὶ διιοί
νεται, καὶ τῷ ἀπ' αὐτῆς ἰῷ χρῴζει δευσοποιῷ
οὔτε γὰρ τῷ πυρὶ τὴν τεκοῦσαν ὕλην διελθεῖ
ἐπὶ τὴν τῶν ἄλλων λύμην, πρὶν παντελῶς αὐτ
σαι, οὔτε τῇ μυραίνῃ τοὺς ἐνύδρους ὄφεις
ὄλεθρον ἀπογεννᾶν, πρὶν τὴν κυήσασαν γαστ
φαγεῖν, ὡς Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος καὶ Ἀ

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἐκ τ add. S ἐκ τοῦ Md pend.) Tr. p. 88: om. A, inde Gaisford et Meineke ‖ 2 πρὶ A ‖ 3 ἄδικον compend. A[1] ἀδικῶν A[2] ‖ 4 πρότερος, ς πρότερον Md πρότερος A ‖ 6 εἴη scribendum esse ante V vidit corrector codicis A, ubi εἴην sed ν litt. inducta: ε ἀνοήτων ci. Gaisford: ἀνεκτῶν S Md A ‖ 7 v. ὑπὲρ — margine illata seclusit Iacobs lect. Stob. p. 60 | γὰρ add. (sic) S ‖ 9 ...

φυσικὸς γράφουσιν· οὕτω καὶ πᾶς ἄδικος αὐτὸς πρῶτος τῆς κακίας γεύεται πρὶν εἰς ἄλλους ἀφιέναι. πολλοὶ γοῦν ἀνεγείραντες τὴν ἐν αὐτοῖς χολὴν ἐκ τῆς πρὸς ἄλλους ὀργῆς αὐτοὶ προαπέθανον πρὶν τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι. τοῦτο τοίνυν ἀγνοήσαντες πολλοὶ ταῖς κατὰ τῶν ἀσθενεστέρων ἀδικίαις ἀνέδην ἐχρήσαντο, μηδὲν εἶναι πρὸς αὐτοὺς οἰηθέντες τὸ λυπηρόν. τούτου δὲ ὁμολογουμένου δεῖ καθάπαξ παραιτεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν.

CAPVT XI.

ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

1 (11, 12 Mein.) *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (470—73).

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
κοὐ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ᾽ ἑρμηνευμάτων·
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ᾽ ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

2 (11, 6 Mein.) *Ἰλιάδος Ὁμήρου α´* (526—27).

Meineke, temere. 'fugit hic locus et O. Schneideri diligentiam et Westermannum, qui Archelai reliquias composuit' Bergk p. l.[4] II p. 82 adn. cf. Nic. ther. 823 cum scholio

1 πρῶτος τῆς κακίας M[d] πρῶτα τῆς κακίας A: τῆς κακίας πρῶτος S ‖ 3 γοῦν] γὰρ Tr. p. 89 | ἀνεγείροντες Tr., inde vulg. | αὐτοῖς dupliciter corr. ex αὐτῷ S ‖ 4 ἄλλους Iacobs lect. Stob. p. 60: ἀλλήλους SM[d]A | προαπέθανον SM[d] πρῶτον ἀπέθανον A ‖ 6 ἀνέδην S: ἀναίδην M[d] A ‖ 7 αὐτοὺς Meineke v. IV p. LIX: αὐτοὺς libri ‖ 8 καθάπερ Tr., inde vulg. de ecloga 10, 78 Mein. vide supra III 4, 121

Caput undecimum servatur in L ex aliis fortasse adauctum, minus locuples in SMA, aliquot eclogae in Br Mac. Chrys. titulum περὶ ἀληθείας omnes sicut Photius. λο^γος^ ζ´ add. S ια´ MA ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. L sine lemm. Br (tamquam capitis principium), cum lemm. SMA Mac. Chrys. (post ecl. 11, 11 Mein.); φοινίσσαις om. L. adferunt versus vel respiciunt multi, vide ed. Kirchh. Nauck *Eur. stud.* I p. 105 ‖ 12 ἔφη Mac. ‖ 13 κοὐ ποικίλων — 15 δ. σοφῶν om. Br | ποικίλωσ A[1] ν superscr. A[2] ‖ 16 ecl. hab. L (post ecl. 11, 12 Mein.) SMA (post ecl. 11, 3 Mein.)

77 *Ἱέρακος ἐκ τοῦ Περὶ δικαιοσύνης.*

Ἐπειδὴ δὲ ὁ κατάρχων αὐτὸς πρὸ τῶν ἀδικεῖσθαι μελλόντων ἑαυτὸν ἀδικῶν ἀγνοεῖ, ἴστω ὡς διπλῆς οὔσης τῆς ἀδικίας αὐτὸς ἀπολαύει πρότερος, ἔπειτα καὶ τὸ ἀδικούμενον ὑπ' αὐτοῦ μέρος· μὴ γὰρ οὕτως ἀναισθητεῖν εἴη μηδενὶ τῶν ἀνοήτων, εἰ δυνατὸν δέ, μηδὲ τῶν πονηρῶν, ὑπὲρ γὰρ ὑγείας ψυχῆς ἡ εὐχή, ὡς δι' ἀναισθησίαν νομίζειν τοὺς ἀδικουμένους μᾶλλον τῶν ἀδικούντων βλάπτεσθαι. ἓν μὲν γὰρ μόνον ἐστὶ τὸ ἀδικούμενον ἐκ παντός, ἡ ψυχή· τὸ δὲ ἀδικοῦν καὶ ἐπιβουλεῦον, ἡ κακία, καὶ ἐν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κατὰ τοῦ ἀδικουμένου, ἀλλὰ τὸν μὲν ἔλαττον, τὸν δὲ πλεῖστον· ἔλαττον μὲν τὸν ἀδικεῖσθαι μέλλοντα, πλεῖστον δὲ τὸν ἀδικεῖν διανοούμενον, ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν κίνησιν λαμβάνει καὶ τὴν ἔπαρσιν. ἐγειρομένη τοίνυν τὸν τεκόντα πρῶτον ἀνάπτει, καὶ πρὶν τεκεῖν ἐν ταῖς ὠδῖσι φλέγει, καὶ διιοῦσα λυμαίνεται, καὶ τῷ ἀπ' αὐτῆς ἰῷ χρῴζει δευσοποιῷ τῇ βαφῇ. οὔτε γὰρ τῷ πυρὶ τὴν τεκοῦσαν ὕλην διελθεῖν δυνατὸν ἐπὶ τὴν τῶν ἄλλων λύμην, πρὶν παντελῶς αὐτὴν ἀναλῶσαι, οὔτε τῇ μυραίνῃ τοὺς ἐνύδρους ὄφεις εἰς ἄλλων ὄλεθρον ἀπογεννᾶν, πρὶν τὴν κυήσασαν γαστέρα καταφαγεῖν, ὡς Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος καὶ Ἀρχέλαος ὁ

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ἐκ* ^{τ} add. S *ἐκ τοῦ* M[d] *ἐκ τῶν* (compend.) Tr. p. 88: om. A, inde Gaisford et Meineke ‖ 2 *πρὸ* SM[d]: *πρὸς* A ‖ 3 *ἄδικον* compend. A[1] *ἀδικῶν* A[2] ‖ 4 *πρότερος*, *ς* ex *ν* fecit S[1] *πρότερον* M[d] *πρότερος* A ‖ 6 *εἴη* scribendum esse ante Valckenaerium vidit corrector codicis A, ubi *εἴην* sed *ν* litt. inducta: *εἰ ἦν* S M[d] | *ἀνοήτων* ci. Gaisford: *ἀνεκτῶν* S M[d] A ‖ 7 v. *ὑπὲρ — εὐχή* ut ex margine illata seclusit Iacobs lect. Stob. p. 60 | *γὰρ* add. A[2] | *η ευχη* (sic) S ‖ 9 '*μὲν* abundat; sequentia quoque corrupta sunt' Meineke v. IV p. LIX perverse ‖ 10 *καὶ* om. A | *ἐπιβουλεύων* M[1d] A[1], corr. A[2] ‖ 11 *ἀδικημένου* S ‖ 12 an *ἔλαττον ⟨βλάπτον⟩, τὸν δὲ?* ‖ 15 *concitata semel iniuria* interpretatur Gesn.[1] p. 109, quo fortasse duce *ἡ ἀδικία* post *ἐγειρ. τοίνυν* addunt Schowii aliquot libri interpolati probante Meinekio. sed subiectum est *ἡ κακία* ‖ 16 *τεκεῖ* A ‖ 17 *ἀπ'*] *ἐπ'* operarius Gesn.[2] p. 133, inde vulg. | *δευσοπ. τῇ β.*] Platonis de rep. IV p. 429 E indicat Buecheler ‖ 22 v. *ὡς Νίκανδρος* — 429, 1 *γράφουσιν* doctum nescio quem interpretem addidisse opinatus est

φυσικὸς γράφουσιν· οὕτω καὶ πᾶς ἄδικος αὐτὸς πρῶτος τῆς κακίας γεύεται πρὶν εἰς ἄλλους ἀφιέναι. πολλοὶ γοῦν ἀνεγείραντες τὴν ἐν αὐτοῖς χολὴν ἐκ τῆς πρὸς ἄλλους ὀργῆς αὐτοὶ προαπέθανον πρὶν τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι. τοῦτο τοίνυν ἀγνοήσαντες πολλοὶ ταῖς κατὰ τῶν ἀσθενεστέρων ἀδικίαις ἀνέδην ἐχρήσαντο, μηδὲν εἶναι πρὸς αὐτοὺς οἰηθέντες τὸ λυπηρόν. τούτου δὲ ὁμολογουμένου δεῖ καθάπαξ παραιτεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν.

CAPVT XI.

ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

1 (11, 12 Mein.) *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (470—73).

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
κοὐ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ᾽ ἑρμηνευμάτων·
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ᾽ ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

2 (11, 6 Mein.) *Ἰλιάδος Ὁμήρου α´* (526—27).

Meineke, temere. 'fugit hic locus et O. Schneideri diligentiam et Westermannum, qui Archelai reliquias composuit' Bergk p. l.[4] II p. 82 adn. cf. Nic. ther. 823 cum scholio

1 *πρῶτος τῆς κακίας* M[d] *πρῶτα τῆς κακίας* A: *τῆς κακίας πρῶτος* S ‖ 3 *γοῦν*] *γὰρ* Tr. p. 89 | *ἀνεγείροντες* Tr., inde vulg. | *αὐτοῖς* dupliciter corr. ex *αὐτῷ* S ‖ 4 *ἄλλους* Iacobs lect. Stob. p. 60: *ἀλλήλους* S M[d] A | *προαπέθανον* S M[d] *πρῶτον ἀπέθανον* A ‖ 6 *ἀνέδην* S: *ἀναίδην* M[d] A ‖ 7 *αὐτοὺς* Meineke v. IV p. LIX: *αὐτοὺς* libri ‖ 8 *καθάπερ* Tr., inde vulg. de ecloga 10, 78 Mein. vide supra III 4, 121

Caput undecimum servatur in L ex aliis fortasse adauctum, minus locuples in S M A, aliquot eclogae in Br Mac. Chrys. titulum *περὶ ἀληθείας* omnes sicut Photius. *λο*[γος] *ζ´* add. S *ια´* M A ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. L sine lemm. Br (tamquam capitis principium), cum lemm. S M A Mac. Chrys. (post ecl. 11, 11 Mein.); *φοινίσσαις* om. L. adferunt versus vel respiciunt multi, vide ed. Kirchh. Nauck *Eur. stud.* I p. 105 ‖ 12 *ἔφη* Mac. ‖ 13 *κοὐ ποικίλων* — 15 *δ. σοφῶν* om. Br | *ποικίλωσ* A[1] *ν* superscr. A[2] ‖ 16 ecl. hab. L (post ecl. 11, 12 Mein.) S M A (post ecl. 11, 3 Mein.)

Οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

3 (12, 7 Mein.: Hom. Od. III 20).

Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.

4 (deest Mein.: Hom. Od. XVII 14—15).

Ὁ ξεῖνος δ' εἴπερ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.

5 (deest Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 869 N.[2]).

Τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου.

6 (11, 9 Mein.) *Σοφοκλέους Ἠλέκτρα* (466—67).

Δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸ δρᾶν.

7 (11, 13 Mein.) *Σοφοκλέους Οἰδίποδι* (Col. 880).

Τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν.

8 (deest Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 476 com. IV p. 326).

Οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν.

9 (deest Mein.: fab. inc. fr. 477 l. c.).

Ἰλιάδος ὁμήρου ā M[d] A *Ὁμήρου* nec plura L Tr., totum lemma om. S. iterantur versus intra ecl. 11, 24 Mein.

1 *Ὁ* (pro *Οὐ*) L rubr. ‖ **2** versum hab. L Tr., om. S M A | *ὅ τι κεν* ecl. 24, Hom.: *ὅττικεν* L, *ὅπερ κεν* Tr.; *ὅπερ ἂν* tacite Gesn.[1] p. 110, inde vulg. ‖ **3** ecl. hab. lemmate non iterato L, om. S M A. legitur infra 12, 7 (*Ὁμήρου*) ibique rectius, opinor; flor. Mon. 132 ‖ **4** *δ'* om. Mon. ‖ **5** ecl. hab. lemmate non iterato L, om. S M A ‖ **6** *μηνιεῖ* L ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. L post versus Homeri, om. S M A. si litterarum ordinem secutus est gnomologus, potest adsumpta esse ex Eriphyla coll. fr. 192. 193 N.[2] ‖ **9** *Ἡ* ante *ἀλ.* addidit L rubr. | *πλεῖον ἰσχύει λόγου* Stobaeum si spectas fortasse recte coniecit Meineke; *πλεῖστον ἰσχύειν λέγω* proposuit Nauck, *πλεῖστον ἰσχύει λόγῳ* Conington ‖ **10** ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 11, 5 H.), addito lemmate S M A (post ecl. 11, 8 Mein.) ‖ **11** *Πράσω* (*Π* rubr.) L ‖ **12** *δυεῖν* L | *ἐπισπεύδειν* Soph. ‖ **13** ecl. hab. poetae nom. non iterato, omisso fabulae L (post ecl. 11, 9 Mein.), cum lemmate *σοφοκλέους οἰδίποδι* (-*δος* A) M mrg A (post ecl. 11, 12 Mein.), om. S ‖ **14** *T* in *Τοῖς* om. rubr. addend. L | *χὠ* Soph.: *χρῶ* L M A invito opinor etiam gnomologo ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 13 Mein.), om. S M A ‖ **18** ecl. lemmate non iterato hab. L, om. S M A

Ἀδύνατον ὡς ἔοικε τἀληθὲς λαθεῖν.

10 (deest Mein.: fab. inc. fr. 478 l. c. p. 327).

Ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν
χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον;
ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν.

11 *Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ* (fr. 7 com. IV p. 214).

Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν,
ἐν παντὶ καιρῷ· τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ
εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος.

12 (11, 1 Mein.) *Μιμνέρμου Ναννοῦς* (p. l.[4] II p. 28 fr. 8).

Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

13 (11, 10 Mein.) *Μενάνδρου Ῥαπιζομένῃ* (fr. 3 com. IV p. 198).

Ἔρχεται τἀληθὲς εἰς φῶς ἐνίοτ' οὐ ζητούμενον.

14 (11, 8 Mein.) *Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως* (fr. 176 N.[2]).

Ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

15 (deest Mein.) *Πινδάρου* (Ol. 10, 65).

Ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος

---

2 ecl. lemmate non iterato hab. L, om. S M A. versum tertium tamquam novam eclogam separavit Meineke flor. IV p. 242, tres coniunctos exhibet L ‖ **5** *οὐ* Sarti: *μὴ* L ‖ **6** ecl. lemmate non iterato hab. L ubi posui, addito lemm. S M A (post ecl. 11, 10 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 11, 7 Mein.); *τ̆ αυ^τ ὑποβολιμ* (post *μ* compend.) S pro fab. n. *ὑποβολιμαία* M[d] Mac. ‖ **7** *Μει* (*Μ* rubr.) L | *τἀληθῆ* S L A: *τὸ λαθεῖν* M[d] ‖ **8** *παρεγγυῶ;* utque proximus versus spatio a prioribus tamquam nova ecloga separetur L ‖ **10** ecl. sine lemmate vel rubrica cum prioribus cohaerentem hab. L (post ecl. 11, 11 Mein.), cum lemm. *μενάνδρου* (*μ* with *ε* above S) *νάννους* (sic) tamquam capitis primam S M A. *Μιμνέρμου Ναννοῦς* Gaisford ‖ **11** *ἀληθείη* S L A: *ἀλήθεια* M[d] ‖ **13** ecl. hab. sine fab. n. lemmate *Μενάνδρου* non iterato L (post ecl. 11, 1 Mein.), addito lemm. S M A (post ecl. 11, 9 Mein.) ‖ **15** *ἔρχεται* olim dedit clausulae senarii Meineke, non recte ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 10 Mein.) S M A (post ecl. 11, 7 Mein.); *Ἐσχϋ* (with *λ'* above) (*Ἐ* rubr.) nec plura L, *οπλα* pro *ὅπλων* M[d] *ὅπλο* (with *ν* above) in *ὅπλω* (with *ν* above) corr. A ead. m. cf. Eur. Phoen. 469 ‖ **17** *Ἁπλᾶ* (*Ὁ* rubr.) L ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 8 Mein.), om. S M A

ἀλάθειαν ἐτήτυμον
·Χρόνος τό τε σαφανὲς ἰὼν πρόσω κατέφρασεν.

16 (deest Mein.: Pind. Nem. 5, 30)

Οὔ τοι ἅπασα κερδίων
φαίνουσα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκές·
καίτοι σιγᾶν πολλάκις σοφώτατον ἀνδρὶ νοῆσαι.

17 (deest Mein.: Pind. Pyth. 1, 165)

Μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν.
ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

18 (11, 3 Mein.) *Πινδάρου* (fr. inc. 205 Bergk[4]).

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

19 (11, 7 Mein.) *Βακχυλίδου Ὑπορχημάτων* (p. l.[4] III p. 576 fr. 22 Bergk).

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν·

---

1 *ἀλάθειαν* Pind.: *ἀλάθεια* L | *ἐτήτυμον* Pind.: *ἐτήτυμ*° L ‖ 2 ante *χρόν*° add. *ὁ* L rubr.; *Χρόνος* recte Boehmer | *τό τε σαφανὲς* scripsi monitus a Buechelero: *τό τ' εἰς ἀφανὲς* L, *τὸ δ' ἐς ἀφανὲς* Pindari libri haud pauci, ceteri *τὸ δὲ σαφανὲς* | *ἰὼν* Pind.: *τῶν* L | *πόρσω* Pind. | *κατέφρασεν* Pind.: *κατεφρόνησεν* L ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato L, om. SMA ‖ 4 *οὔ τοι* Pind.: *Ἔ τοι* (*Ἔ* rubr.) L ‖ 5 *φαίνοισα* Pind. | *ἀλάθει'* Pind.: *ἀλήθει'* L | *ἀτρεκές* L: *ἀτρεκής* Pindari codd. ‖ 6 *πολλάκις* L: *πολλάκις ἐστὶ* Pind. | *ἀνθρώπῳ* pro *ἀνδρὶ* Pind. ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato L, om. SMA ‖ 8 *Μ* in *Μὴ* om. rubr. addend. L ‖ 9 *ἄκμονι* Pind.: *ἄκμωνι* L ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato hab. L (post Pyth. 1, 165), addito lemm. *Πινδάρου* SMA (post ecl. 11, 2 Mein.). adfert locum Ioannes Philoponus de mundi creat. IV 20, sine p. n. verba *ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ὤνασσ' ἀλάθεια* Clemens Alex. strom. VI p. 781 P. respicit Plut. vit. Marii c. 29 ‖ 11 *ἀρχὰσ* A[1] *σ* del. A[2] *ἀρχὰ* Clem. *ἀρχὴ* L: *ἀρχᾶς* S *ἀρχὰς* M[d] Tr. Philop. | *ἀρετὰς* L | *ὤνασσ'* SA: *ὤνησ'* L *ἄνασσ'* M[d] | *ἀλάθεια* SA: *ἀλήθεια* L M[d] ‖ 12 *ἐὰν* A[1] *μ* superscr. A[2] ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 3 Mein.) Br (post ecl. 11, 12 Mein.) S M A (post ecl. 11, 6 Mein.) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *βακχυλλίδου* A Mac. *βακχιλ*^Δ iterat A[2] mrg *ὑπορχημάτων* om. L Br. reperitur in gemma ap. Caylum *rec. d' ant.* t. V tab. 50, 4 p. 134 *Λυδία λίθος μα . . ει χρυ . . . ἀνδρῶν δ' ἀρ . . . . ια τε πα . . . . . ης τ' ἐλέγ . . . ἀλάθεια.* cf. schol. Il. XVI 57 ‖ 15 *Λ* in *Λυδία* om. rubr. addend. L | *πορχημάτων* ante *Λυδία* iterat M[d] | *γὰρ* om. L Br Mac. | *λίθουσ* M[d]

ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἐλέγχει ἀλήθεια.

20 (11, 2 Mein.) *Ὀλυμπιάδος.*

Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνα θεοῖς συνδιαιτωμένα.

21 (deest Mein.) *Ἰσοκράτους* (Nicocl. § 22 p. 19 b).

Διὰ παντὸς ⟨τοῦ⟩ χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμῶν, ὡς πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους ἢ τοὺς ἄλλων ὅρκους.

22 (deest Mein.) *Θουκυδίδου* (VI 33, 1).

Οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες οὐ μόνον οὐ πείθουσιν ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν.

23 (11, 15 Mein.) *Ἐκ τῶν Σερήνου Ἀπομνημονευμάτων.*

---

1 *δὲ* L Br | *σοφίαν* (ut emendaverat Salmasius) L Br: *σοφία* S M A Mac. | *τε* om. L | *παγκρατὴς ἡ ἀλήθεια* L *παγκρατὴς ἀληθεία* Br *παγκρατὴς τελέθει ἀλήθεια* S *παγκρατὴσ* (*τ'* add. A et gemma *τέ* Mac.) *ἐλέγχει ἀλήθεια* M[d] A Mac. ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 7 Mein.) S M A (post ecl. 11, 1 Mein.); *Ὀλυμπίαδος* (spir. rubr.) L *Ὀλυμπιάδος* S M[d] A, unde notabili errore *Ὀλυμπιάς* tamquam poetria recepta est in indices Photii p. 56 Elt. lemma ad Pindari locum qui supra legitur (Ol. 10, 65) pertinere coniecit Meineke v. IV p. LIX probante Bergkio l. c. p. 577, aliam Pindari eclogam intercidisse putaverat v. I p. XXII. sed codicis L consuetudini convenientius erit putare Bacchylidi tribui etiam hanc eclogam nomine poetae ut centies fit non iterato, *Ὀλυμπιάδος* autem addita voce oden significari qua ille Olympiacam nescio cuius victoriam celebraverit seu respexerit (cf. Bergk in Bacchyl. fr. 6 p. 571). et Bacchylidi ante nos eclogam vindicavit Bergk. hinc procedenti una periodus omnia ista videntur Buechelero (cf. Bergk p. l.[3] p. 969) *Λυδία μὲν … ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατὴς τ' ἐλέγχει ἀλάθει' Ὀλυμπιάδος, ἀλάθεια κτἑ.* ‖ 3 ⟨*Α*⟩*λήθεια* L | *βροτῶν* pro *θεῶν* ci. Bergk | *μόνη* libri: *μόνα* Meineke qui etiam *συνδιαιτωμένα* rescripsit pro *-μένη* | *θεοῖς συνδιαιτωμένη* S M[d] A *συνδιαιτωμένη θεοῖς* L ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 2 Mein.), om. S M A ‖ 5 *τοῦ* addidi ex Is. | *οὕτω* ante *φαίνου* add. Is. ‖ 6 *ὥστε* Is. | *ἢ* L Isocratis vulg. *μᾶλλον ἢ* Isocratis *ΔΕ* et in antid. *ΔΕΘ* | *τοὺς τῶν ἄλλων* Is. ‖ 8 ecl. cum lemm. *Θουκιδίδου* (sic) hab. L, om. S M A ‖ 9 *Ἡ* pro *Οἱ* L rubr. | *εἶναι ἢ λέγ. ἢ* Thuc. ‖ 11 *δοκοῦσιν εἶναι* Thuc. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. Thucyd.) S (post ecl. 11, 14 Mein.) M A (post ecl. 11, 13 Mein.); *Σερίνου* solito more L S M[d] A, *Ἐκ τῶν* om. L. recurrit ecloga Maxim. c. 35 p. 625 Combef. (*Πλάτων*). alterum apophthegma cum altero copulatur a Sereno etiam Stob. II 31, 116 Wachsm.

ἀλάθειαν ἐτήτυμον
Χρόνος τό τε σαφανὲς ἰὼν πρόσω κατέφρασεν.

16 (deest Mein.: Pind. Nem. 5, 30)

Οὔ τοι ἅπασα κερδίων
φαίνουσα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκές·
καίτοι σιγᾶν πολλάκις σοφώτατον ἀνδρὶ νοῆσαι.

17 (deest Mein.: Pind. Pyth. 1, 165)

Μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν.
ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

18 (11, 3 Mein.) *Πινδάρου* (fr. inc. 205 Bergk[4]).

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

19 (11, 7 Mein.) *Βακχυλίδου Ὑπορχημάτων* (p. l.[4] III p. 576 fr. 22 Bergk).

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν·

---

1 *ἀλάθειαν* Pind.: *ἀλάθεια* L | *ἐτήτυμον* Pind.: *ἐτήτυμ*^ο L | 2 ante *χρόν*^ο add. *ὁ* L rubr.; *Χρόνος* recte Boehmer | *τό τε σαφανὲς* scripsi monitus a Buechelero: *τό τ' εἰς ἀφανὲς* L, *τὸ δ' ἐς ἀφανὲς* Pindari libri haud pauci, ceteri *τὸ δὲ σαφανὲς* | *ἰὼν* Pind.: *τῶν* L | *πόρσω* Pind. | *κατέφρασεν* Pind.: *κατεφρόνησεν* L ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato L, om. SMA ‖ 4 *οὔ τοι* Pind.: *Ἔ τοι* (*Ἔ* rubr.) L ‖ 5 *φαίνοισα* Pind. | *ἀλάθει'* Pind.: *ἀλήθει'* L | *ἀτρεκές* L: *ἀτρεκής* Pindari codd. ‖ 6 *πολλάκις* L: *πολλάκις ἐστὶ* Pind. | *ἀνθρώπῳ* pro *ἀνδρὶ* Pind. ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato L, om. SMA ‖ 8 *Μ* in *Μὴ* om. rubr. addend. L ‖ 9 *ἄκμονι* Pind.: *ἄκμωνι* L ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato hab. L (post Pyth. 1, 165), addito lemm. *Πινδάρου* SMA (post ecl. 11, 2 Mein.). adfert locum Ioannes Philoponus de mundi creat. IV 20, sine p. n. verba *ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ὤνασσ' ἀλάθεια* Clemens Alex. strom. VI p. 781 P. respicit Plut. vit. Marii c. 29 ‖ 11 *ἀρχὰσ* A[1] *σ* del. A[2] *ἀρχὰ* Clem. *ἀρχὴ* L: *ἀρχᾶς* S *ἀρχὰς* M[d] Tr. Philop. | *ἀρετὰς* L | *ὤνασσ'* SA: *ὤνησ'* L *ἄνασσ'* M[d] | *ἀλάθεια* SA: *ἀλήθεια* L M[d] ‖ 12 *ἐὰν* A[1] *μ* superscr. A[2] ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 3 Mein.) Br (post ecl. 11, 12 Mein.) S M A (post ecl. 11, 6 Mein.) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *βακχυλλίδου* A Mac. *βακχιλ*^Δ iterat A[2] mrg *ὑπορχημάτων* om. L Br. reperitur in gemma ap. Caylum *rec. d' ant.* t. V tab. 50, 4 p. 134 *Λυδία λίθος μα . . ει χρυ . . . ἀνδρῶν δ' ἀρ . . . . ια τε πα . . . . . ης τ' ἐλέγ . . . ἀλάθεια.* cf. schol. Il. XVI 57 ‖ 15 *Λ* in *Λυδία* om. rubr. addend. L | *πορχημάτων* ante *Λυδία* iterat M[d] | *γὰρ* om. L Br Mac. | *λίθουσ* M[d]

ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἐλέγχει ἀλήθεια.

20 (11, 2 Mein.) *Ὀλυμπιάδος.*

Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνα θεοῖς συνδιαιτωμένα.

21 (deest Mein.) *Ἰσοκράτους* (Nicocl. § 22 p. 19 b).

Διὰ παντὸς ⟨τοῦ⟩ χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμῶν, ὡς πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους ἢ τοὺς ἄλλων ὅρκους.

22 (deest Mein.) *Θουκυδίδου* (VI 33, 1).

Οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες οὐ μόνον οὐ πείθουσιν ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν.

23 (11, 15 Mein.) *Ἐκ τῶν Σερήνου Ἀπομνημονευμάτων.*

---

1 *δὲ* L Br | *σοφίαν* (ut emendaverat Salmasius) L Br: *σοφία* S M A Mac. | *τε* om. L | *παγκρατὴς ἡ ἀλήθεια* L *παγκρατὴς ἀληθεία* Br *παγκρατὴς τελέθει ἀλήθεια* S *παγκρατῆσ* (*τ'* add. A et gemma *τέ* Mac.) *ἐλέγχει ἀλήθεια* M[d] A Mac. ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 7 Mein.) S M A (post ecl. 11, 1 Mein.); *Ὀλυμπίαδος* (spir. rubr.) L *Ὀλυμπιάδος* S M[d] A, unde notabili errore *Ὀλυμπιάς* tamquam poetria recepta est in indices Photii p. 56 Elt. lemma ad Pindari locum qui supra legitur (Ol. 10, 65) pertinere coniecit Meineke v. IV p. LIX probante Bergkio l. c. p. 577, aliam Pindari eclogam intercidisse putaverat v. I p. XXII. sed codicis L consuetudini convenientius erit putare Bacchylidi tribui etiam hanc eclogam nomine poetae ut centies fit non iterato, *Ὀλυμπιάδος* autem addita voce oden significari qua ille Olympiacam nescio cuius victoriam celebraverit seu respexerit (cf. Bergk in Bacchyl. fr. 6 p. 571). et Bacchylidi ante nos eclogam vindicavit Bergk. hinc procedenti una periodus omnia ista videntur Buechelero (cf. Bergk p. l.[a] p. 969) *Ἀνδία μὲν ... ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατὴς τ' ἐλέγχει ἀλάθει' Ὀλυμπιάδος, ἀλάθεια κτἑ.* ‖ 3 *⟨Ἀ⟩λήθεια* L | *βροτῶν* pro *θεῶν* ci. Bergk | *μόνη* libri: *μόνα* Meineke qui etiam *συνδιαιτωμένα* rescripsit pro *-μένη* | *θεοῖς συνδιαιτωμένη* S M[d] A *συνδιαιτωμένη θεοῖς* L ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 11, 2 Mein.), om. S M A ‖ 5 *τοῦ* addidi ex Is. | *οὕτω* ante *φαίνου* add. Is. ‖ 6 *ὥστε* Is. | *ἢ* L Isocratis vulg. *μᾶλλον ἢ* Isocratis *ΔΕ* et in antid. *ΔΕΘ* | *τοὺς τῶν ἄλλων* Is. ‖ 8 ecl. cum lemm. *Θουκιδίδου* (sic) hab. L, om. S M A ‖ 9 *Ἡ* pro *Οἱ* L rubr. | *εἶναι ἢ λέγ. ἢ* Thuc. ‖ 11 *δοκοῦσιν εἶναι* Thuc. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. Thucyd.) S (post ecl. 11, 14 Mein.) M A (post ecl. 11, 13 Mein.); *Σερίνου* solito more L S M[d] A, *Ἐκ τῶν* om. L. recurrit ecloga Maxim. c. 35 p. 625 Combef. (*Πλάτων*). alterum apophthegma cum altero copulatur a Sereno etiam Stob. II 31, 116 Wachsm.

Πλάτων μὲν ἥδιστον εἶναι τῶν ἀκουσμάτων τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε, Πολέμων δὲ πολὺ ἥδιον τοῦ ἀκούειν τὸ λέγειν εἶναι τἀληθῆ.

24 (11, 16 Mein.) *Αἰσχίνου κατὰ Τιμάρχου* (I 84).

Ὑμεῖς δ' ἐξεβάλετε αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες· ἴσμεν, ὦ Πύρρανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν τούτων ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖν τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.

25 (11, 17 Mein.) *Γαΐου ἐκ τοῦ Κατὰ Μουσαίου μοιχείας.*

Τότ' οὖν ἀπολαβὼν ἤδη θεράπαιναν, ἠρώτα πῶς ἔχοι τὰ περὶ τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ οὐδὲ μελλήσασα εὐθὺς εἶπεν. οὕτω τὸ ἀληθὲς ἀμελέτητόν ἐστιν.

26 (11, 18 Mein.) *Πλάτωνος Νόμων ε'* (p. 730 B — C).

Ἀλήθεια δὴ πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις· ἧς ὁ γενήσεσθαι μέλλων μακάριός τε καὶ εὐδαίμων ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη, ἵνα ὅ τι

---

1 *ἀκουσάντων* L ‖ 2 *Π* in *Πολέμων* rubr. addend. om. L ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. L S M A (post ecl. 11, 15 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 11, 12 Mein.); *ἐν τῷ* ante *κατὰ Τιμ.* add. M[d] A Mac. *Ἐσχίνου* (*Ἐ* rubr.) L *Αἰσχύνου* Mac. ‖ 5 *Ὑμεῖς* — 6 *ἀλλ'* om. Mac. | *Εἰ μεῖς* pro *Ὑμεῖς* L rubr. | *ἐξεβάλετ'* L M[d] A *ἐξεβάλετε* S Aeschinis a b d m[2]: *ἐξεβάλλετε* Aeschinis ceteri codd. | *ὑπολαμβάνοντες* S M[d] A Aeschinis f, *ἀπολαμβάνοντες* L: *ὑπολαβόντες* Aesch. ‖ 6 *πύρρανδρε* M[d] Aesch.: *πύρανδρε* S L A Aeschinis d | *τούτων ἐναντίον* (-*ίων* S) S L Aesch.: *τοῦ τῶν ἐναντίων* M[d] A | 7 *ἰσχυρόν* L S M[d] Mac. Aesch.: *ἰσχυρή* (vel -*ά*) voluisse videtur (utique non -*όν*) A | *ἡ ἀλήθεια* Mac. | *ἐπικρατεῖν* L S M[d] A Aeschinis d: -*εῖ* Aesch. ‖ 8 *ἀνθρωπίων* M[d] ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. L S M A; *Γ* in *Γαΐου* rubr. addend. om. L *εκ*[τ] ante *κατὰ μοιχ* (sic) addit S, om. L M[d] A ‖ 11 *τότ'* S L M[d]: *πότ'* A ‖ 12 *ἔχοι* S M[d]: *ἔχει* L A | *ἡ δὲ* S M[d] A: *τὸ δὲ* L | *μελλήσασα* M[d]: *μελήσασα* L S A ‖ 13 *οὕτω* S M[d]: *οὕτως* L A | 'expectes *ἀμέλλητον*' Buecheler ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. L S M A; $\overset{\text{τν'}}{\text{Ἶλα}}$ (*Ι* rubr.) L. legitur supra ecloga 1, 202 p. 155, 3 H., ubi vide, et infra flor. 43, 113 Mein. utrobique in maiore excerpto ‖ 15 *Ἀ* in *Ἀλήθεια* om. rubr. addend. L ‖ 16 *ἧς* Tr. p. 90, flor. 1, flor. 43, Plat.: om. L S M[d] A ‖ 17 *ὅτι* L S M[d] A *ὡς ὅτι* flor. 1, flor. 43: *ὡς* Plat.

πλεῖστον χρόνον ἀληθὴς ὢν διαβιοῖ. πιστὸς γάρ· ὁ δὲ ἄπιστος, ᾧ φίλον ψεῦδος ἑκούσιον· ὅτῳ δ' ἀκούσιον, ἄνους· ὧν οὐδέτερον ζηλωτόν. ἄφιλος γὰρ δὴ πᾶς ὅ γε ἄπιστος καὶ ἀμαθής.

27 (11, 19 Mein.: eiusdem de rep. p. 490 C)

Ἡγουμένης δὲ ἀληθείας οὐκ ἄν ποτε, οἶμαι, φαμὲν αὐτῇ χορὸν κακῶν ἀκολουθῆσαι.

28 (11, 20 Mein.) *Ἀπολλώνιος Δηλίῳ* (ep. 83 p. 126 Herch.).

Ψεύδεσθαι ἀνελεύθερον, ἀλήθεια γενναῖον.

29 (11, 21 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 19 phil. graec. III p. 10 Mullach.).

Ἀληθείην νόος ἀσπάζεται, καὶ αἰεὶ αὐτῇ συνοικέει· ἐὼν δὲ ἐν τοῖς ἑωυτοῦ ἀψευδέστατος, ὅμως ἔστιν ὅτε καὶ ψεῦδος ἀγαθῷ κεράσας παρέχεται ἐπ' ὠφελείῃ ἀνθρώπων τῶν τούτου χρηζόντων καὶ ἐπὶ χρηστῷ τῷ σφετέρῳ παραλογισθησομένων πρὸς αὐτοῦ. τότε γὰρ δὴ μοῦνον καὶ οὔκοτε ἄλλοτε νόος, καὶ ἐν καιρῷ τῷ αὐτὸς οἶδεν, πάντα τὰ ἄλλα ψεύδεα ἀποστυγέων, ψεῦδος τὸ τοιοῦτον εἰσφέρεται, ἀπὸ τῆς τῶν λοιπῶν ἀπάντων ψευδέων φύ-

---

1 *διαβιοῖ* L S M[d] A, flor. 1, flor. 43, Plat.: *διαβιῴη* Clemens Alexandr. strom. II 18 *διαβιῷ* Theodoretus therapeut. p. 52 Gaisf. ‖ 2 *ἀκούσιον*] *ἀκούσιον, α* ex *ε* S[1] ‖ 3 *ἄφιλος γὰρ δὴ*] *ἀλλὰ* flor. 43 | *γε* L S M[d] A, flor. 1, flor. 43, Plat.: *τε* Hermann ‖ 5 ecl. sine lemmate cum priore coniunctam hab. L S M A, separavit Gesn.[1] p. 110, inde vulg. ‖ 6 *δὲ* L M[d] A: *δὲ καὶ* S; *δὴ* Plato | *ἀληθείας* L S M[d] A Plat.; *τῆς ἀληθείας* temere Gesn.[1], inde vulg. | *φαμὲν* L S M[d] A recte: *φαῖμεν* Plat. ‖ 7 *αὐτῇ* S M[d] A Plat.: *αὐτῷ* L | *χόρον* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. L S M A (post ecl. 11, 19 Mein.) Br (post ecl. 11, 7 Mein.); *Δηλίῳ* om. Br ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. L S M A; *Εὐ* om. rubr. addend. L *εὐσεβείου* M[d] ‖ 13 *ἀληθίην* L *ἀληθίη* (*ν* add. rubr.) M *ἀληθείην* S A; *ἀληθηίην* Mullach | *καὶ εἰ* A[1] *αἰ* superscr. A[2] ‖ 14 *τοῖς* libri: *τοῖσι* Meineke v. IV p. LIX *ἀψευδέστατο* (sic) S | *ἐστὶν* M[d] ‖ 15 *ὠφελίῃ* L *ὠφελείῃ* S M[d] A ‖ 16 *χρηζόντων* libri: *χρηιζόντων* Meineke v. IV p. LIX | *τῷ* om. A ‖ 17 *πλογ.* (*ε* superscr.) L ‖ 18 *αυτησ* M[d] | *οἶδεν* L S M[d] ‖ 19 *τὰ ἄλλα* L M[d] A *τἄλλα* S Tr. p. 90, inde vulg. | fort. *τὸ τοιοῦτο ἐσφέρεται* ‖ 20 *τῆς* om. A

ἐς ἄλλο εἶδος μεταμειφθὲν χρησιμώτατον τέχνῃ καὶ σοφίῃ αὐτοῦ τοῦ νόου τοῦ φαῦλον πρῆγμα ἐς τοῦτο μετακοσμήσαντος.

30 (11, 22 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (fr. 20 l. c. p. 10).

Ψεύδεσθαι ἐν πόλει μηδὲ εἷς νόμος ξυγχωρεέτω μηδενὶ πλὴν τοῦ φιλαληθέος καὶ νοήμονος ἐπισταμένου τε ὁκότε καὶ ὅκως ὠφελείῃ ψεύδεος, τῆς δὲ ἀπὸ τούτου γινομένης χρείης ἀναγκαίης καὶ τοῦτο ποιέειν.

31 (11, 23 Mein.) Ἑρμοῦ ἐκ τῶν πρὸς Τάτ (p. 46 b Patrit.).

Περὶ ἀληθείας, ὦ Τάτ, οὐκ ἔστι δυνατὸν ἄνθρωπον ὄντα ζῶον ἀτελὲς ἐξ ἀτελῶν συγκείμενον μελῶν καὶ ἐξ ἀλλοτρίων σωμάτων καὶ πολλῶν τὸ σκῆνος συνεστός, τολμήσαντα εἰπεῖν· ὃ δέ ἐστι δυνατὸν ἢ δίκαιον, τοῦτο φημί, ἀλήθειαν εἶναι ἐν μόνοις τοῖς ἀιδίοις σώμασιν, ὧν καὶ

1 εἶδον L | μεταλειφθὲν Tr. quo abusus μεταληφθὲν ci. Iacobs animadv. in Stob. p. 236 || 2 τὸ φ. M^d || 4 ecl. cum lemm. (Ταὐτοῦ L) hab. L S M A || 5 πόλι Meineke | ξυγχωρέτω L ξυγχωρεέτω (-εέτο M^d) S M^d A | μηδενὶ ci. Gesn.[1] p. 110 mrg, inde vulg.: μηδὲν L S M^d A; μηδενὸς Iacobs animadv. in Stob. p. 236 μηδενί, μηδενὸς idem lect. Stob. p. 61 probante Meinekio. ceterum Schowii adnotatio ad h. l. non magis digna est fide quam quae praecedit || 6 νοούμενος L | τε deleri vult Meineke || 7 ὠφελείῃ Iacobs animadv. in Stob. p. 236: οὐ φιλεῖῃ S οὐ φιλείῃ M^d οὐ φιλῄ L A; ὠφελλῃ Meineke | γιγνομένης libri | ἀναγκαίης L S M^d A: ἀναγκαίῃ Koen in Greg. Cor. p. 393; 'liceat vero, si quae ex mendacio oritur utilitas necessaria est' intellegit Buecheler || 9 ecl. cum lemm. hab. L S M A (post ecl. 11, 22 Mein.) Br (post ecl. 11, 20 Mein.); Ἑρμοῦ om. Br, τοῦ pro τῶν L Br, ἐκ τῶν πρὸς Τάτ om. A ubi Ἑρμοῦ A[2]. nil nisi Ἑρμοῦ. τοῦτο μόνον ἀληθές, ὅτι περ οὐδὲν ἀληθὲς ἐπὶ τῆς γῆς offert Mac. Chrys. post ecl. 11, 16 Mein. || 11 v. περὶ ἀληθείας — p. 437, 13 εἰκόνες συνεστῶτα infra leguntur tamquam propria ecloga post τὸν ἀεὶ ὄντα p. 440, 18, et quidem π^ε ἀληθείας: lemmatis loco rubr. M | περὶ ἀληθείας ὦ om. L, περὶ ἀληθείας om. Br | post ἀληθείας distinguitur A | τατον pro Τάτ L | ἄνθρωπον superscr. L || 12 ζωον A[1] ζῶον corr. A[2] | μελῶν add. A[2] mrg || 13 συνεστὸς S: συνεστὼς L M^d A Br || 14 ἢ etiam A; erravit Gaisford | δίκαιον S Patrit.: δίκαιον ἐστὶ L A δίκαιόν ἐστι(ν) M^d Br

τὰ σώματα αὐτὰ ἀληθῆ ἐστι, πῦρ αὐτόπυρ μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο, γῆ αὐτόγη καὶ οὐδὲν ἄλλο, ἀὴρ αὐτοάηρ ⟨καὶ οὐδὲν ἄλλο⟩, ὕδωρ αὐτοῦδωρ καὶ οὐδὲν ἄλλο· τὰ δὲ ἡμέτερα σώματα ἐκ πάντων τούτων συνέστηκεν· ἔχει μὲν γὰρ πυρός, ἔχει δὲ καὶ γῆς, ἔχει καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος, καὶ οὔτε πῦρ ἐστιν οὔτε γῆ οὔτε ὕδωρ οὔτε ἀὴρ οὔτε οὐδὲν ἀληθές· εἰ δὲ μὴ τὴν ἀρχὴν ἡ σύστασις ἡμῶν ἔσχε τὴν ἀλήθειαν, πῶς ἂν δύναιτο ἀλήθειαν ἢ ἰδεῖν ἢ εἰπεῖν; νοήσει δὲ μόνον, ἐὰν ὁ θεὸς θέλῃ. πάντα οὖν, ὦ Τάτ, τὰ ἐπὶ γῆς ἀλήθεια μὲν οὐκ ἔστι, τῆς δὲ ἀληθείας μιμήματα· καὶ οὐ πάντα, ὀλίγα δὲ ταῦτα, ἄλλα ⟨δὲ⟩ ψεῦδος καὶ πλάνος, ὦ Τάτ, καὶ δόξαι φαντασίας καθάπερ εἰκόνες συνεστῶτα. ὅταν δ' ἄνωθεν τὴν ἐπίρροιαν ἔχῃ ἡ φαντασία, τῆς ἀληθείας γίγνεται μίμησις· χωρὶς δὲ τῆς ἄνωθεν ἐνεργείας, ψεῦδος καταλείπεται· καθάπερ καὶ ἡ εἰκὼν τὸ μὲν σῶμα τῆς γραφῆς δείκνυ-

---

1 inter *αὐτοπῦρ* et *αὐτὸ πῦρ* fluctuant libri, et sic mox in similibus ‖ 2 *αὐτὸσ ἀὴρ* S A[1], *σ* punctis delevit A[2] | v. *καὶ οὐδὲν ἄλλο, ὕδωρ αὐτοῦδωρ καὶ οὐδὲν ἄλλο* add. cod. Paris. 1985 m. sec. (ex Patrit.) teste Gaisfordo, v. *ὕδωρ αὐτὸ ὕδωρ* (sic) *καὶ οὐδὲν ἄλλο* etiam Br: om. L S M[d] A ‖ 5 *δὲ* om. M[d] Br | *καὶ* (post *δὲ*) om. L | *καὶ ἀέρος* S Patrit.: *ἔχει καὶ ἀέρος* L M[d] A Br ‖ 6 *ὕδωρ*] *ὕδασ* A ‖ 7 *οὐδὲν*] *οὔδας* (sic) A | *μὴ* om. Patrit. | *στάσις* Tr. p. 91 Patrit. ‖ 8 *δύναιτο* L M[d] Br: *δύναιντο* S A ‖ 9 *νοήσει* Buecheler: *νοῆσαι* libri | *νοῆσαι δὲ μόνον ἐὰν ὁ θεὸς θέλῃ* S L M[d] A Br: *ἢ νοεῖν μόνον, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐθέλῃ* Patrit. *ἢ νοῆσαι μόνον, εἰ μὴ* (debuit *ἐὰν μὴ*) *ὁ θεὸς θέλῃ* ci. Gesn.[1] p. 112 mrg ‖ 10 *ὦ τάτ* S Patrit.: om. L M[d] A Br; *ὦ Τάτιε* oscitanter Gesn.[2] p. 137 hic et alibi, inde vulg. | *τῆς*] *τὰ* et deinde *ἀληθῆ* A ‖ 11 post *ὀλίγα δὲ* add. *καὶ* Br | *ἄλλα δὲ* tacite ex Hermete Gesn.[1], inde vulg., Patrit.: *ἀλλὰ* S L M[d] A Br ‖ 12 *ψεῦδος* e corr. Br[1] | *πλάνη* pro *πλάνος* Br | *ὦ Τάτ* om. Br ‖ 13 ante *ὅταν δ' ἄνωθεν* tamquam novae eclogae inscriptio legitur *Ἑρμοῦ προστατῶν*: A, vide quae supra monui de M ‖ 14 *ἀληθείης* M[d] | *γίγνεται* S Patrit.: *γίνεται* L M[d] A Br | post *γίνεται* habet *τὸ μὲν σῶμα* sed punctis delevit A[1] ‖ 16 *μὲν* superscr. L | *τὸ μὲν σῶμα τῆς γραφῆς* S L M[d] A Br Patrit.: *τὸ μὲν σῶμα τῇ γραφῇ* ex Schowii aliquot libris interpolatis Meineke; *τοῦ μὲν σώματος γραφὴν* vel *τὸ μὲν σῶμα ταῖς γραφαῖς* ci. Iacobs animadv. in Stob. p. 237. fortasse *τὸ μὲν σῶμα ⟨διὰ⟩ τῆς γραφῆς*

σιν, αὐτὴ δὲ οὐκ ἔστι σῶμα κατὰ τὴν φαντασίαν τοῦ ὁρωμένου. καὶ ὀφθαλμοὺς μὲν ὁρᾶται ἔχουσα, βλέπει δὲ οὐδέν· ⟨καὶ ὦτα,⟩ ἀκούει δὲ οὐδὲν ὅλως. καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἔχει μὲν ἡ γραφή, ψευδῆ δέ ἐστι τὰς τῶν ὁρώντων ὄψεις ἐξαπατῶντα, τῶν μὲν δοκούντων ἀλήθειαν ὁρᾶν, τῶν δὲ ὡς ἀληθῶς ὄντων ψευδῶν. ὅσοι μὲν οὖν οὐ ψεῦδος ὁρῶσιν, ἀλήθειαν ὁρῶσιν. ἐὰν οὖν ἕκαστον τούτων οὕτω νοῶμεν ἢ ὁρῶμεν ὡς ἔστιν, ἀληθῆ καὶ νοοῦμεν καὶ ὁρῶμεν· ἐὰν δὲ παρὰ τὸ ὄν, οὐδὲν ἀληθὲς οὔτε νοήσομεν οὔτ' εἰσόμεθα. — Ἔστιν οὖν, πάτερ, ἀλήθεια καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ οὐκ ἀσκόπως; — Σφάλλῃ, ὦ τέκνον. ἀλήθεια μὲν οὐδαμῶς ἐστιν ἐν τῇ γῇ, ὦ Τάτ, οὔτε γενέσθαι δύναται· περὶ δὲ ἀληθείας νοῆσαι ἐνίους τῶν ἀνθρώπων, οἷς ἂν ὁ θεὸς τὴν θεοπτικὴν δωρήσηται δύναμιν, ⟨δύναται⟩ γενέσθαι. οὕτως ἀληθὲς οὐδὲν ἔστιν ἐν τῇ γῇ. νοῶ καὶ λέγω· φαντασίαι εἰσὶ καὶ δόξαι πάντα, ἀληθῆ νοῶ καὶ λέγω. — Οὐκ οὖν τό τε ἀληθῆ νοεῖν καὶ λέγειν, τοῦτο ἀλήθειαν δεῖ καλεῖν; — Τί δέ; τὰ ὄντα δεῖ νοεῖν καὶ λέγειν· ἔστι δὲ οὐδὲν ἀληθὲς ἐπὶ τῆς γῆς. τοῦτο ἀληθές ἐστι τὸ μὴ εἶναι μηδὲν ἀληθὲς ἐνθάδε. πῶς ἂν καὶ δύναιτο γενέσθαι, ὦ τέκνον; ἡ γὰρ ἀλήθεια τελεωτάτη ἀρετή ἐστιν, αὐτὸ τὸ ἄκρατον ἀγαθόν, τὸ μὴ

2 *καὶ ὀφθαλμοὺς* — 10 *ἔστιν οὖν* om. Br ‖ 3 *καὶ ὦτα* Patrit.: om. L S M^d A ‖ 7 post *ἀλήθειαν ὁρῶσιν* tacite lacunam signavit Meineke ‖ 8 *οὕτω* L S, Patrit.: *οὕτως* M^d A | *ἀληθῆ* L S M^d Patrit.: *ἀληθῶς* A; *ἀληθὲς* scr. Meineke, fortasse recte ‖ 10 ⟨*ὦ*⟩ *πάτερ* Wachsmuth ‖ 11 ante Buechelerum coniungebant *οὐκ ἀσκ. σφ.* ‖ 13 *οὔτε* L S M^d A Br: *οὔτε γὰρ* Tr. Patrit. ‖ 14 *ἂν* Patrit.: *ἐὰν* L S M^d A Br | *τὴν θεοπτικὴν δωρήσηται*] *δωρήσηται τὴν θεοπτικὴν* A | *δωρήσεται* L ‖ 15 *δύναται* ante *γενέσθαι* (ut Patrit.) addi iubet Gesn.^{1} mrg | *οὐδὲν* A^2 Br(?) Patrit.: *οὐδὲ* L S M^d A (sine acc. A^1) ‖ 16 *νοῶ καὶ λέγω* L S M^d A Br: *νοῶ καὶ λόγῳ* Tr., unde *νόῳ καὶ λόγῳ* Gesn.^{1} (vulg.) Patrit. | *εἰσὶ* L S M^d A: *δ' εἰσὶ* Br *δὲ εἰ εἰσὶ* Patrit. ‖ 17 *ἀληθῆ νοῶ καὶ λέγω* om. L Br, probat hoc Buecheler sed scribens priora ita ⟨*ἀληθῆ*⟩ *νοῶ καὶ λέγω· φαντασίαι εἰσὶ κτέ.* ‖ 18 *δὲ* vel *δέ* L A Br (*ε* corr. in ras. Br^1) Patrit.: *δαί* vel *δαὶ* S M^d ‖ 20 *τοῦτο* L S M^d A Br; *πῶς οὖν τοῦτο* Patrit. | *μὴ*] *μὲν* L | *εἶναι* Buecheler: *εἰδέναι* libri ‖ 22 *ἄκρατον* L S M^d A Br: *ἀκρότατον* Patrit. | *τὸ μήτε ὑπὸ ὕλης* scr. Meineke

ὑπὸ ὕλης θολούμενον μήτε ὑπὸ σώματος περιβαλλόμενον, γυμνὸν φανὸν ἄτρεπτον σεμνὸν ἀναλλοίωτον ἀγαθόν· τὰ δὲ ἐνθάδε, ὦ τέκνον, οἷά ἐστιν ὁρᾷς ἄδεκτα τούτου τοῦ ἀγαθοῦ, φθαρτὰ παθητὰ διαλυτὰ τρεπτὰ ἀεὶ ἐναλλοιούμενα, ἄλλα ἐξ ἄλλων γινόμενα. ἃ οὖν μηδὲ πρὸς ἑαυτὰ ἀληθῆ ἐστι, πῶς ⟨ἂν⟩ δύναιτο ἀληθῆ εἶναι; πᾶν γὰρ τὸ ἀλλοιούμενον ψεῦδός ἐστι, μὴ μένον ἐν ᾧ ἐστί, φαντασίας δὲ μετατρεπόμενον ἄλλας καὶ ἄλλας ἐπιδείκνυται ἡμῖν. — Οὐδὲ ἄνθρωπος ἀληθές ἐστιν, ὦ πάτερ; — Καθότι ἄνθρωπος, οὐκ ἔστιν ἀληθές, ὦ τέκνον. τὸ γὰρ ἀληθές ἐστι τὸ ἐξ αὐτοῦ μόνον τὴν σύστασιν ἔχον, καὶ μένον καθ' αὑτὸ οἷον ἐστίν· ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐκ πολλῶν συνέστηκε καὶ οὐ μένει καθ' αὑτόν, τρέπεται δὲ καὶ μεταβάλλεται ἡλικίαν ἐξ ἡλικίας καὶ ἰδέαν ἐξ ἰδέας, καὶ ταῦτα ἔτι ὢν ἐν τῷ σκήνει. καὶ πολλοὶ τέκνα οὐκ ἐγνώρισαν χρόνου ὀλίγου μεταξὺ γενομένου, καὶ πάλιν τέκνα γονεῖς ὁμοίως. τὸ οὖν οὕτως μεταβαλλόμενον ὥστε ἀγνοεῖσθαι, δύναται ἀληθὲς εἶναι, ὦ Τάτ; οὐ τοὐναντίον ψεῦδός ἐστιν ἐν ποικίλαις γιγνόμενον φαντασίαις τῶν μεταβολῶν; σὺ δὲ νόει ἀληθές τι εἶναι τὸ μένον καὶ ἀίδιον· ὁ δὲ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἀεί· ἄρα

---

1 *περιβαλλόμενον* S M^d A Br, Patrit.: *περιαγαλλόμενον* L ‖ 2 *ἀγαθόν* secludi vult Meineke ‖ 3 *ὁρᾶς* (vel *ὁρᾷς*) *ἄδεκτα* L M^d Br: *ὁρᾶσθαι δεκτὰ* S *ὁρᾶσθαι δὲ κτ* (*ὰ* superscr.) A; *ὁρᾶσθαι ἄδεκτα* Patrit. ‖ 4 *τούτου* L M^d A Br: *τοῦδε* S Patrit. ‖ 5 *γινόμενα* libri | *μηδὲ* Meineke: *μήτε* S L M^d A Br Patrit. ‖ 6 ante *πρὸς* quod scripsit *αὐτ* (*ὰ* superscr.) punctis delevit A^1 | *ἂν* addidit Meineke | *ἀληθ* (*η τ̄* superscr.) ut videtur A ‖ 7 *πᾶν* corr. ex *πῶς* S^1 | *μένον* Patrit.: *μόνον* L S M^d A Br ‖ 9 *οὐδὲ*] *ὁδὲ* A | *ἀληθὲς* hic et 10 mavult Meineke: *ἀληθής* libri ‖ 11 *τὸ* (ante *ἐξ*) tacite ex Hermete Gesn.[1], inde vulg.: *καὶ* L S M^d A Br | *αὑτοῦ* ante Meinekium | *μόνον* S M^d A Patrit.: *μόνου* L (compend.) Br ‖ 12 *ὁ δὲ* (*δ'* Patrit.) *ἄνθρωπος* L M^d A Br Patrit.: *ὅδε ὁ ανος* S *ὁ ἄνθρωπος ὅδε* Tr. p. 92, inde tacite *ὁ ἄνθρωπος δὲ* Gesn.[1], vulg. ‖ 14 *μεταβάλλεται*] *ἐμβάλλεται* L | *ἰδέαν ἐξ ἰδέας* L M^d A^2 Br Patrit.: *εἰδέαν ἐξ εἰδέας* S *ἰδίαν ἐξ ἰδίας* A^1 ‖ 16 *γενομένου*] *γεγενημένου* L ‖ 19 *γινόμενον* libri ‖ 21 *μένον καὶ ἀίδιον* Patrit.: *μόνον καὶ δίκαιον* S A *μόνον ἀΐδιον* L M^d Br

οὐδὲ ἀληθές ἐστι. φαντασία δέ ἐστι τὶς ⟨ὁ⟩ ἄνθρωπος, ἡ δὲ φαντασία ψεῦδος ἂν εἴη ἀκρότατον. — Οὐδὲ ταῦτα οὖν, ὦ πάτερ, τὰ ἀίδια σώματα, ἐπεὶ μεταβάλλεται, ἀληθῆ ἐστι; — Πᾶν μὲν οὖν τὸ γεννητὸν καὶ μεταβλητὸν οὐκ ἀληθές· ὑπὸ δὲ τοῦ προπάτορος γενόμενα τὴν ὕλην δύναται ἀληθῆ ἐσχηκέναι. ἔχει δέ τι καὶ ταῦτα ψεῦδος ἐν τῇ μεταβολῇ· οὐδὲν γὰρ μὴ μένον ἐφ' ἑαυτῷ ἀληθές ἐστιν. — Ἀληθές, ὦ πάτερ, τί οὖν ἂν εἴποι τις; — Μόνον τὸν ἥλιον παρὰ τὰ ἄλλα πάντα μὴ μεταβαλλόμενον, μένοντα δὲ ἐφ' ἑαυτῷ, [ἀλήθειαν,] διὸ καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ πάντων δημιουργίαν αὐτὸς μόνος πεπίστευται, ἄρχων παντων καὶ ποιῶν πάντα, ὃν καὶ σέβομαι καὶ προσκυνῶ· αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν μετὰ τὸν ἕνα καὶ πρῶτον τοῦτον δημιουργὸν γνωρίζω. — Τί οὖν ἂν † εἶναι τὴν πρώτην ἀλήθειαν, ὦ πάτερ; — Ἕνα καὶ μόνον, ὦ Τάτ, τὸν μὴ ἐξ ὕλης, τὸν μὴ ἐν σώματι, τὸν ἀχρώματον, τὸν ἀσχημάτιστον, τὸν ἄτρεπτον, τὸν μὴ ἀλλοιούμενον, τὸν ἀεὶ ὄντα. τὸ δὲ ψεῦδος, ὦ τέκνον, φθείρεται. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ γῆς φθορᾷ κατέλαβε καὶ ἐμπεριέχει καὶ ἐμπεριέξει ἡ τοῦ ἀληθοῦς πρόνοια. χωρὶς γὰρ φθορᾶς οὐδὲ γένεσις δύναται συστῆναι· πάσῃ δὲ γενέσει φθορὰ ἕπεται, ἵνα πάλιν γένηται· τὰ γὰρ γιγνόμενα ἐκ τῶν

---

1 *ὁ* tacite addidit Meineke ‖ 2 post *ἀκρότατον* v. *οὐδὲ ταῦτα* — 18 *τὸν ἀεὶ ὄντα* et v. *τὸ δὲ ψεῦδος* (18) — p. 441, 18 *ἐνέργημα εἶναι* inverso ordine habent L Br ‖ 4 *γεννητὸν* L S M[d] Patrit.: *γενητὸν* A Br ‖ 5 *προπα*[τρ] L ‖ 6 *ἀληθῆ*] *ἀληθῶς* L | *τι*] *τ*[οι] ut videtur A ‖ 7 *ἐφ' ἑαυτῷ* Patrit.: *ἐφ' αὐτῶ* L *ἐφ' αὐτὸ* corr. ex *ἐφ' αὐτῶ* S *ἐφαυτὸ* M[d] *ἐφ' αὐτὸ* A Br Tr. ‖ 9 *παρὰ*] *π*[ὲ] L ‖ 10 *ἀλήθειαν* eiecit Buecheler; *ἀλήθειαν; Ἀλήθειαν* Patrit. ‖ 11 prius *πάντων* om. Patrit. | *αὐτὸς* L S M[d] A Br: *οὗτος* (volebat *οὗτος*) Patrit. ‖ 12 *ὃν καὶ* — 14 *δημιουργὸν γνωρίζω* om. L M[d] A Br ‖ 13 *καὶ μετὰ* tacite ex Hermete Gesn.[1], inde vulg. ‖ 14 *εἶναι* L S M[d] A Br: *εἶναι λέγεις* Patrit. *εἴποιμεν* Buecheler *εἴποις* Wachsmuth *εἴποι ⟨τις⟩* ego ‖ 18 *δὲ* om. M[d] A | *ταῦτα* pro *πάντα* Tr. ‖ 19 *τὰ* om. Patrit. | *φθορὰ* libri: corr. Buecheler | *ἐμπεριέχει*] *περιέχει* A ‖ 20 *ἀληθοῦς* om. L | *γὰρ*] *δὲ* A ‖ 21 *δύναται* ex compend. *γίγνεται* corr. S | v. *πάσῃ δὲ* — 441, 2 *τῶν ὄντων* infra versum lineola induxit A[2] ‖ 22 *πάλι* S

φθειρομένων ἀνάγκη γίγνεσθαι, φθείρεσθαι δὲ τὰ γιγνόμενα ἀνάγκη, ἵνα μὴ στῇ ἡ γένεσις τῶν ὄντων. πρῶτον οὖν τὸν δημιουργὸν γνώριζε εἰς τὴν γένεσιν τῶν ὄντων. τὰ οὖν ἐκ φθορᾶς γιγνόμενα ψευδῆ ἂν εἴη, ὡς ποτὲ μὲν ἄλλα ποτὲ δὲ ἄλλα γιγνόμενα· τὰ γὰρ αὐτὰ γίγνεσθαι ἀδύνατον· τὸ δὲ μὴ αὐτό, πῶς ἂν ἀληθὲς εἴη; φαντασίας οὖν καλεῖν δεῖ ταῦτα, ὦ τέκνον, εἴ γε ὀρθῶς προσαγορεύομεν, τὸν ἄνθρωπον ἀνθρωπότητος φαντασίαν, τὸ δὲ παιδίον παιδίου φαντασίαν, τὸν δὲ νεανίσκον νεανίσκου φαντασίαν, τὸν δὲ ἄνδρα ἀνδρὸς φαντασίαν, τὸν δὲ γέροντα γέροντος φαντασίαν. οὔτε γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος, οὔτε τὸ παιδίον παιδίον, οὔτε ὁ νεανίσκος νεανίσκος, οὔτε ὁ ἀνὴρ ἀνήρ, οὔτε ὁ γέρων γέρων· μεταβαλλόμενα δὲ ψεύδεται καὶ τὰ προόντα καὶ τὰ ὄντα. ταῦτα μέντοι οὕτω νόει, ὦ τέκνον, ὡς καὶ τῶν ψευδῶν τούτων ἐνεργειῶν ἄνωθεν ἠρτημένων ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, τὸ ψεῦδος φημὶ τῆς ἀληθείας ἐνέργημα εἶναι.

---

1 *γίγνεσθαι* (*γίνεσθαι* S) L S M^d A Br Patrit.: *φθείρεσθαι* ci. Nauck non recte | *γινόμενα* S M^d Patrit. ‖ 3 *οὖν τὸν* S ut videtur (perierunt *ου* et ex parte *ν* prior foramine), Tr. p. 93 Patrit.: *τοῦτον* L M^d A *τοῦτο* Br | *γνώριζε* S Patrit. *γνωρίζεις* (ε supra) A: *νόμιζε* L M^d Br ‖ 4 *τὰ οὖν* S L M^d Br Patrit.: *τὰ γοῦν* (sic) A, unde *γ' οὖν* tacite Gaisford, Meineke | *γινόμενα* L S M^d A Br Patrit. hic et 5, nisi quod 5 *γενόμενα* M^d | 5 *γίνεσθαι* L S M^d Br Patrit.: *δύνασθαι* A^1 *γρ. γίνεσθαι* A^2 mrg ‖ 6 *ἀδύνατον* Patrit.: *δυνατὸν* L S M^d A *οὐ δύνατον* Br ex emend. | *ἂν* om. Patrit. ‖ 7 *καλεῖν δεῖ* L S M^d Patrit.: *δεῖ καλεῖν* A Br | *ταῦτα* L S M^d Br *τοῦτο* Patrit.: *τὰ τοιαῦτα* A, receperunt Gaisford et Meineke ‖ 9 *παιδίον*] *παιδίας* compend. L | *τὸν δὲ νεανίσκον*, sed litterae *ὲ ν* evan. L ‖ 10 *φαντασίαν* post *νεανίσκου* et *ἀνδρὸς* om. L Br | *δὲ* ante *ἄνδρα* etiam A, aberravit Gaisford ‖ 11 *δὲ γέροντα* L Br, Tr. p. 93, inde vulg., Patrit.: *γέροντα* S M^d A | v. *τὸν δὲ γέροντα γέρ. φ.* ante *τὸν δὲ νεανίσκον* collocat Patrit. | *φαντασίας* Br, sed dubitat Thomas ‖ 13 *οὔτε ὁ γέρων γέρων, οὔτε ὁ ἀνὴρ ἀνήρ* S ‖ 14 *τὰ προόντα καὶ τα ὄντα*] supra litt. *τα καὶ τὰ* rasura vel chartae vitium Br ‖ 15 *οὕτω* S Patrit.: *οὕτως* L M^d A Br ‖ 17 *τούτου δὲ — τῆς ἀληθείας* om. M^d | *το*

CAPVT XII.

ΠΕΡΙ ΨΕΥΔΟΥΣ.

1 *Εὐριπίδου* (fr. 1035 N.^{2}).
Δύστηνος, ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων
οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν.
2 *Σοφοκλέους Ἀκρισίῳ* (fr. 59 N.^{2}).
Ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου.
3 *Τοῦ αὐτοῦ Ἀλεάδαις* (fr. 76 N.^{2}).
Κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς.
4 *Τοῦ αὐτοῦ Κρέουσα* (fr. 326 N.^{2}).
Καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν·
ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἡ ἀλήθει' ἄγει,
συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν.
5 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 270 com. IV p. 292).
Κρεῖττον ⟨δ'⟩ ἑλέσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν.

Caput duodecimum hab. S M A, aliquot eclogas suo more Br et Mac. Chrys. titulum sic ut Photius omnes, *λογος η* add. S *ιβ'* M A || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br | 4 *καὶ τὰ καλα ψευδῆ* libri: corr. Porson adv. p. 276; *τὰ καλὰ κἀψευδῆ — τοῖς καλοῖς κἀλ.* ci. F. G. Schmidt anal. Soph. et Eur. p. 136 capiti *περὶ ψεύδους* minus congruenter || 5 *οὐκ οἶδε χρῆσθαι* V. Iernstedt | *καλοῖς* Br ut Grotius dict. poet. p. 79: *κακοῖς* S M^d A | *ἀληθέσιν* libri: *κἀληθέσιν* Porson l. c. || 6 ecl. hab. S, om. M A; *σοφο^ς ἀκρισῖ* S *Σοφο^{κλ} ἀκρι^σ* Voss. *Σοφοκλέους* nec plura Tr. p. 94 | 7 *εἰς μῆκος χρόνου* Nauck mél. Gréco-Rom. II p. 456 || 8 ecl. hab. S, om. M A; *τ̆ αυ^τ ἀλεάδ* (*δ* non sine compendio) S || 9 *κοὐ* ci. Gesn.^{1} p. 114 mrg: *καὶ* S Tr. p. 94 | 10 ecl. hab. S (post ecl. 12, 3) M A Br (post ecl. 12, 1) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *τ̆ αυ^τ κρέουσα* (sic) S *Σοφοκλέους κρεοῦσα* (*κρέουσα* Mac.) M^d A Mac. tres vide fabulas ex litterarum ordine consertas || 11 *οὖν* om. Br || 12 *ἡ ἀλήθει'* vel *ἡ ἀλήθεια* (sic M^d) libri || 13 *σύγγνωστον* M^d; *συγγνωτὸν* mavult Nauck || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys., sine lemm. Br. recurrit Maxim. c. 35 p. 625 Combef. (*Μενάνδρου*) Anton. I c. 21 p. 26 | 15 *κρεῖσσον* Mac. | *δ' ἑλέσθαι* tacite Gesn.^{1} p. 114, inde vulg.: *ἑλέσθαι* libri; *λέγεσθαι* Nauck *δέχεσθαι* Naber mnemos.^{2} VIII p. 425 *ἀνελέσθαι* dubitanter Buecheler

6 *Πεισάνδρου* (fr. 8 Kink.).
Οὐ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν.
7 *Ὁμήρου* (Od. III 20).
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
8 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 78 com. IV p. 255).
Τἀπιθανὸν ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει
ἐνίοτε μείζω καὶ πιθανωτέραν ὄχλῳ.
9 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 270 com. IV p. 292).
Ἦ πού ⟨τι⟩ χαλεπόν ἐστι τὸ ψευδῆ λέγειν.
10 *Εὐριπίδου Ἱππολύτου* (fr. 433 N.[2]).
Ἔγωγέ φημι καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.
11 *Διφίλου* (fab. inc. fr. 30 com. IV p. 425).
Καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν φέρει.
12 *Διφίλου Θησαυροῦ* (com. IV p. 399).
Ὑπολαμβάνω τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ
λεγόμενον οὐθὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S A, om. M; *πισάν* S ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S A, om. M. legitur supra versus flor. 11 init., alterutro loco nescio an non recte. recurrit versus flor. Mon. 132 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S A (post ecl. 12, 7) M (post ecl. 12, 5); *τοῦ αὐτοῦ* M ‖ 6 *τἀπίθανον* Kock com. III p. 186: *τὸ πιθανὸν* S M[d] A; *τὸ ψεῦδος* Valckenaer diatr. p. 258 ‖ 7 *πιθανωτέραν* Salmasius: *πιθανώτερον* S A *πιθανότερον* M[d] | *ὄχλῳ* Salmasius: *ὄχλον* S M[d] A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τοῦ αὐτοῦ* M. *Εὐριπίδου* quod legitur Tr. p. 94 fluxit, ut centies observatur in codicibus proletariis, ex ecloga proxima. moneo propter Meinekium et Kockium ‖ 9 *τι* addidit Grotius dict. poet. p. 79 ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἱππολύτῳ* M[d] ‖ 11 *μὴ σθένειν* ci. Gomperz vix recte. *σέβειν* certe gnomologus qui *νόμον γε μὴ σέβειν* fere intellexit *μὴ ἀληθεύειν* ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 14 *ψεῦδος* pro *κέρδος* scripsit Gesn.[3] p. 140 non necessario, unde *ψεῦδος εἰς κέρδος φέρει* proposuit Meineke idque ipsum in margine sui exemplaris coniecerat Iacobs. posthac ⟨*ψεῦδος ἐν*⟩ *καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν φέρει* ⟨*Δένδρον*⟩ temptavit Meineke flor. IV p. LIX male ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. lemma *διφίλου* quod tamquam ex S commemorat Gaisford, illud est quod eclogae 11 praemittitur ‖ 17 *περιποιεῖσθαι* M[d]: *ποιεῖσθαι* A

13 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 125 Mullach.).

Ἀληθομυθέειν χρεών, ὅ πολὺ λώιον.

14 *Θαλῆς.*

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἐρωτηθεὶς πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς 'ὅσον' ἔφη 'ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων.'

15 *Χαιρήμονος* (fr. 27 p. 789 N.²).

Ψευδῆ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει λέγειν.

16 (12, 17 Mein.) *Θεόγνιδος* (607—610).

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὰ χάρις, εἰς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφότερα
γίνεται. οὐδέ τι καλὸν ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

17 (12, 19 Mein.) *Θεοφράστου* (fr. 153 Wimm.).

Ἐκ διαβολῆς καὶ φθόνου ψεῦδος ἐπ' ὀλίγον ἰσχῦσαν ἀπεμαράνθη.

18 *Δημητρίου.*

Δημήτριος ἐρωτηθεὶς τί φαῦλον τοῖς ψευδομένοις

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. eadem ecloga legitur Democrat. 10, ubi in hanc formam abiit: *Ἀληθόμυθον χρὴ εἶναι, οὐ πολύλογον* ‖ 2 *ἀληθομυθέειν* M^d^A: *ἀληθομυθεύειν* S | *ὅ πολυ* Buecheler: *ὅπου* libri; *πολὺ λώιον* ex Homero, vide p. 419, 3. non praefero *ὅκου λώιον* ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S M (post ecl. 12, 13) Br (post ecl. 12, 5), addito lemmate A (post ecl. 12, 13); cohaeret ecloga cum priore sine rubr. M. iteratur Maxim. c. 35 p. 625 Combef. (*Θαλῆς*) ‖ 4 *ἐρωτηθεὶς* S Br: *ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος* M^d^ A Max. ‖ 5 *τῶν* om. Br ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 7 *ἐσθλῆσιν* M^d^ ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 9 *μικρὴ* Theogn. | *εἰς* S M A et Theognidis codices A O, *ἐς* reliqui Theognidis libri ‖ 10 *δὴ* add. A² ut videtur | *ἀμφότ* S *ἀμφότερον* Tr. p. 94 et Theogn., *ἀμφότερα* M^d^ A ‖ 11 *οὐδ' ἔπι καλὸν* scripsit Bergk | *προσομαρτῇ* S et *προσαμαρτῇ* Theognidis cod. A, *πρὸσομαρτεῖ* M^1d^ *προσομαρτεῖ* A et Theognidis plerique ‖ 12 *καὶ* S M A et Theognidis cod. A *κἂν* Theognidis reliqui ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 12, 17 Mein.) ‖ 14 *φθόνου*, sed *φθ* ex *ψευ* ut videtur S ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 12, 19 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 12, 14) Mac. Chrys. (post ecl. 12, 5), om. S. temere post ecl. 12, 17 Mein. inseruit Gesn.² p. 140, inde vulg. huius apophthegmatis similia congesserunt Boissonade ad Georgid. p. 84 adn. 6 Sternbach ad gnomol. Vat. 366

παρακολουθεῖ, *εἶπε* ‘*τὸ μηδ᾽ ἂν τἀληθῆ λέγωσιν ἔτι πιστεύεσθαι*᾽.

19 (12, 20 Mein.) *Αἰλιανοῦ* (var. hist. VII 20).

Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος γέρων ἤδη ὤν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ᾐδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ καὶ τὴν τρίχα πολιὰν οὖσαν ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν. παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος ‘*τί ἂν*᾽ *ἔφη* ‘*οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;*᾽

20 (12, 21 Mein.) *Λυσίου* (fr. 267 Sauppe).

Ψεύδεσθαι προχειρότατον τοῖς πολλάκις ἁμαρτάνουσι.

21 (12, 22 Mein.) *Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου* (Themist. p. 258 b).

---

1 *λέγωσιν* ex *λέγεσθαι* corr. Mac. m. pr. ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 12, 19 Mein. sed om. 12, 18) Br (post ecl. 12, 18), addito lemmate M A Mac. Chrys. (post ecl. 12, 18) ‖ 4 *ἐς* M[d] | *Κεῖος* Mac. Ael.: *κῖος* S *κίος* M[d] Br *χῖος* A ‖ 5 post *καὶ* addunt *διὰ ταῦτα* libri Ael., vide Hercher praef. ed. Didot. p. IX | *τὴν* (compend.) etiam S, *τῷ* Tr. p. 95, moneo propter Gaisfordum; *ω* (ρ superscr.) S mg ‖ 6 post *παρελθὼν οὖν* Aeliani codicum interpolator adiecit *εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοιαύτην ὑποφαίνων τὴν κεφαλήν*, fraudem perspexit Hercher ‖ 7 *εἶπεν ἐκεῖνα* S M[d] A Br Mac.: *ἐκεῖνα εἶπεν* libri Aeliani ‖ 8 *δὲ* pro *οὖν* Br | *ὁ* (*ὁ* om. Br) *ἀρχίδαμος* libri Stob.: *Ἀρχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς* Aeliani interpolator | *δ᾽* ante *ἂν* add. libri Ael. ‖ 9 *τῆς ψυχῆς* et *τῆς κεφαλῆς* A[2] ‖ 10 post *περιφέρει;* add. Ael.: *καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ λεχθέντα, διαβάλλων τοῦ Κείου τὸν τρόπον ἐξ ὧν ἑωρᾶτο.* ‘quae si sprevit Stobaeus, tenuit consuetudinem suam, quam in excerpendis Aelianeis semper habuit; historiolarum enim epilogos, quos nihil ad rem suam facere intelligebat, resecare quam in florilegium suum admittere maluit᾽ Hercher l. s. c. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A, sine lemm. S ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. verba ipsa cum ex ea petita sint oratione quae inscribitur *Βασανιστὴς ἢ φιλόσοφος*, aut ipsius Stobaei subest error, quod suspicatur Meineke v. IV p. LIX, aut locus *ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ φιλοτέκνου* adsumptus intercidit una cum lemmate *ἐκ τοῦ Βασανιστοῦ ἢ φιλοσόφου*

Οὐδεμία γὰρ μοχθηρία μᾶλλον δυσκοινώνητος ἀπιστίας· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ἡ κακία, πρὸς ἣν μόνην καὶ φυλακῆς ἐξαπορoῦμεν. καὶ γὰρ δὴ ὃ μόνον ἐπορισάμεθα φυλακτήριον, λέγω δὲ τὸν ὅρκον, τούτῳ αὐτῷ μάλιστα καταχρῆται, ὅταν δέῃ τι ἄπιστον ἄνδρα κακῶς δράσαντα ἐξαρνήσασθαι. Ἔστι δὲ δή τι καὶ ἕτερον ψεῦδος, ὃ τοὺς μὲν ἄλλους οὐ πάνυ δή τι λυμαίνεται, αἶσχος δέ ἐστι τοῦ χρωμένου· γίνεται γὰρ οὐκ ἐν τῷ καθ' ἑτέρου τὶ λέγειν ἢ πράττειν, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἑαυτοῦ. διπλοῦν δὲ τοῦτο καὶ δισχιδές· ἢ γὰρ ἐν τῷ φαυλότερα καὶ ἐλάττω λέγειν τῶν προσόντων ἀληθινῶς, ἢ ἐν τῷ μείζω τε καὶ σεμνότερα. καλεῖται δὲ τὸ μὲν ἐνδεέστερον εἰρωνεία, τὸ δὲ πλέον ἀλαζονεία. τὸ μὲν δὴ ἐλλεῖπον τοῦ ἀληθοῦς κομψόν τέ ἐστι καὶ αἱμύλον καὶ ἐνίοτε οὐκ ἄχρηστον τῷ φιλοσόφῳ, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸ καὶ Σωκράτης παρελάμβανεν ἐν τοῖς λόγοις, ὁπότε ἐδεῖτο ἐπισκῶψαί τινα σοφιστὴν τύφου μεστὸν καὶ γέμοντα περιφροσύνης. μᾶλλον γάρ τι αἰσθάνονται τῆς

1 *δυσκοινώνητος* S M[d] Themist.: *δυσκοινότατος* A[1] *δυσκοινώνωτ* (ο supra) ut videtur A[2] mrg | *ἀφ' ἑστίας* Tr. ‖ 2 *αὕτη* S A Themist.: *αὐτὴ* M[d] ‖ 3 ⟨*ἐπο*⟩*ρισάμεθα* ut tres litt. foramine perierint S *ἐπορισάμεθα* A Themist.; *ἐπορισόμεθα* M[d] ‖ 4 *λέγω δὲ τὸν ὅρκον τούτω* S M[d] A: *λέγω δὴ τὸν ὅρκον καὶ τὴν ἐπίκλησιν τῶν θεῶν, τούτῳ* Themist.; *τὸν ὅρκον λέγω, τούτῳ* Tr., inde vulg. ‖ 5 *καταχρῆται, ὅταν* — 6 *ἐξαρνήσασθαι* S M[d] A: *καταχρῆται εἰς τὸ ῥᾷον διαλανθάνειν, καὶ γελοῖον μὲν τὸ Στυγὸς ὕδωρ, γελοία δὲ ἡ Στὺξ ἐκείνη, λῆροι δὲ οἱ Ταρτάριοι δαίμονες, λῆρος δὲ αὐτὸς ὁ Τάρταρος, ὅταν — ἐξαρνήσασθαι* Themist. ‖ 6 ante *Ἔστι δὲ* quae habet Themistius, ea recisa sunt a Stobaeo | *ἔστι* (*ἔστιν* M[d]) *δὲ δή τι* S M[d] A: *ἔστι δέ τι* Themist. ‖ 8 *καθ' ἑτέρου* S M[d] A: *θατέρου* Themistii cod. Ambrosianus ‖ 9 *περὶ ἑαυτοῦ τε* scripsi: *περὶ αὐτοῦ τε* (vel *τὲ*) S M[d] A *περὶ ἑαυτοῦ* (om. *τε*) Themist. ‖ 10 *τῶν ἑαυτοῦ* S M[d] A Themist.; *τοῦ ἑαυτοῦ* Tr., *τῆς ἑαυτοῦ* operarius Gesn.[2] p. 141, inde vulg. ‖ 11 *φαυλότερα* — *ἐν τῷ* (12) om. Tr. | *φαυλότερα* S M[d] A: *φαυλότερον* Themistii cod. Ambros. qui mox om. *καὶ σεμνότερα* ‖ 16 *αὐτὸ* om. Themistius | *παρελάμβανε τοῖς λόγοις* Themistii vulgata ‖ 17 *ἐπισκῶψαι* A sed *ω* ex *ο* corr. fortasse A[1] ‖ 18 *περιφροσύνης* S M[d] A: *περὶ σωφροσύνης* Themistii vulg. | *τι* om. Themistius

ἑαυτῶν οὐδενείας, ὅταν ἀμαθέστεροι ἐξελέγχωνται τοῦ μηδὲν εἰδέναι προσποιουμένου. τὸ δὲ ἕτερον τὸ ὑπερβάλλον βαρύ τε καὶ ἐπαχθές, καὶ οὐδὲν οὕτως ἄκουσμα φορτικὸν ὡς ὁ καθ' ἑαυτοῦ ἔπαινος, καὶ ταῦτα ἐπὶ παιδείᾳ, ἐφ' ᾗ καὶ ἄλλων ἐπαινούντων ἐρυθριᾶν χρεὼν τοὺς ἀληθινῶς αὐτῆς ἐπηβόλους.

22 (Platonis de rep. VII p. 535 D—E)

Οὐκοῦν καὶ πρὸς ἀλήθειαν ταὐτὸν τοῦτο ἀνάπηρον ψυχὴν θήσομεν, ἣ ἂν τὸ μὲν ἑκούσιον ψεῦδος μισῇ καὶ χαλεπῶς φέρῃ αὐτή τε καὶ ἑτέρων ψευδομένων ὑπεραγανακτῇ, τὸ δὲ ἀκούσιον εὐκόλως προσδέχηται καὶ ἀμαθαίνουσά που ἁλισκομένη μὴ ἀγανακτῇ, ἀλλ' εὐχερῶς ὥσπερ θηρίον ὕειον ἐν ἀμαθίᾳ μολύνηται;

23 (12, 24 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ* (p. 240 C—E).

Ὁρᾷς γοῦν ὅτι καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπαλλάξεως ταύτης ὁ πολυκέφαλος σοφιστὴς ἠνάγκασεν ἡμᾶς τὸ μὴ ὂν οὐχ

---

1 *οὐδενείας* S Themist.: *οὐδενίας* M^d A | *ἐξελέγχωνται* S M^d *ἐξελέγχονται* A: *διεξελέγχωνται* Themist. ‖ 2 *ὑπερβάλλον* M^d A Themist.: *ὑπερβάλον* S ‖ 4 *ἑαυτοῦ* Themist.: *αὑτοῦ* S M^d A | *παιδείᾳ* M^d Themist.: *παιδιᾶ* S sed in margine adscripsit *ει* S^1 *παιδία* A ‖ 5 *ἐφ' ᾗ* Themist.: *ἔφη* S M^d A | *χρεὼν* S A Themist.: *χρεὸν* M^d ‖ 6 *ἀληθινῶς* S M^d A: *ἀληθινοὺς* Themistii vulg. | *ἐπηβόλους* S A Themist.: *ἐπιβούλους* M^d; *ἐπιβόλους* Tr., inde vulg. ‖ 7 eclogam cum Themistii verbis sine lemm. coniunctam hab. S M A: seiunxi ‖ 8 *πρὸς ἀλήθειαν, ἦν δ' ἐγώ, ταὐτὸν* Plat. | *ταυτὸ* A ‖ 9 *ψυχὴν* S M^d Plat.: *ψυχῇ* A | *ἣ* Plat.: *ῆ* S *ἢ* M^d A | *μισῇ* corr. ex *μισεῖ* S ‖ 10 *φέρ* (superscr. *οι*, *η*) A sed superscr. etiam *η* A^1 | *ὑπεραγανακτῇ* M^d Plat.: *ὑπεραγανακτεῖ* S dubito nunc de A ‖ 13 *ὕειον* S Plat.: *ὗς* M^d *υἱὸν* A^1 *γρ. ὕειον* A^2 mrg. ceterum de ecloga Herodotea (flor. 12, 23 Mein.), quam post ecl. 12, 22 exhibet Tr., vide quae adnotavimus ad capitis superioris eclogam paenultimam ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12, 22) Tr. (post ecl. Herodoti de qua dixi ad ecl. priorem), om. M A; *πλα*(superscr. *τ*) *ἐκ* (superscr. *τ*) *σοφιστου* S *Πλάτωνος* nec plura Tr. ‖ 15 *Ὁρᾷς γοῦν ὅτι* S Platonis T: *ὅτι* Platonis B ubi *ὁρας οὖν* in marg. m. rec., *ὅτε* Hermann praef. p. XXVI | *ἐπαλλάξεως* Plat.: *ἐπάλξεως* S ‖ 16 *ἠνάγκασεν* S: *ἠνάγκακεν* Plat. | *οὐχ ἑκόντας* tacite ex Platone Gesn.^{2} p. 141, inde vulg.: *οὐκ ἔχοντας* S

ἑκόντας ὁμολογεῖν εἶναί πως; — Ὁρῶ καὶ μάλα. — Τί δαὶ δή; τὴν τέχνην αὐτοῦ τίνα ἀφορίζοντες ἡμῖν αὐτοῖς συμφωνεῖν οἷοί τε ἐσόμεθα; — Πῇ καὶ τὸ ποῖόν τι φοβούμενος οὕτω λέγεις; — Ὅταν περὶ τὸ φάντασμα αὐτὸν ἀπατᾶν φῶμεν καὶ τὴν τέχνην εἶναί τινα ἀπατητικὴν αὐτοῦ, τότε πότερον ψευδῆ δοξάζειν τὴν ψυχὴν ἡμῶν φήσομεν ὑπὸ τῆς ἐκείνου τέχνης, ἢ τί ποτ' ἐροῦμεν; — Τοῦτο· τί γὰρ ἂν ἄλλο εἴποιμεν; — Ψευδὴς δ' αὖ δόξα ἔσται τἀναντία τοῖς οὖσι δοξάζουσα, ἢ πῶς; — [οὕτως] Τὰ ἐναντία. — Λέγεις ἄρα ⟨τὰ⟩ μὴ ὄντα δοξάζειν τὴν ψευδῆ δόξαν; — Ἀνάγκη. — Πότερον μὴ εἶναι τὰ μὴ ὄντα δοξάζουσαν, ἢ πῶς λέγεις εἶναι τὰ μηδαμῶς ὄντα; — Εἶναί πως τὰ μὴ ὄντα δή γε, εἴπερ ψεύσεταί ποτέ τίς τι καὶ κατὰ βραχύ. — Τί δ'; οὐ καὶ μηδαμῶς εἶναι τὰ πάντως ὄντα δοξάζεται; — Ναί. — Καὶ τοῦτο δὴ ψεῦδος; — Καὶ τοῦτο. — Καὶ λόγος, οἶμαι, ψευδὴς οὕτω κατὰ ταὐτὰ νομισθήσεται τά τε ὄντα λέγων μὴ εἶναι καὶ τὰ μὴ ὄντα εἶναι. — Πῶς γὰρ ἂν ἄλλως τοιοῦτος γένοιτο;

24 (12, 25 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 260 B — C).

Τὸ μὲν μὴ ὂν ἡμῖν ἕν τι τῶν ἄλλων γένος ὂν ἀνεφάνη, κατὰ πάντα τὰ ὄντα διεσπαρμένον. — Οὕτως. —

---

2 *δαὶ* S: *δὲ* Plat. | *τίνα* ex Platone tacite Gesn.[1] p. 116, inde vulg.: *τινὰ* S | *ἀφορίζοντες* S sicut Platonis Vindob. suppl. 7: *ἀφορίσαντες* Platonis BT sed *ζο* supra *σα* T m. alt. ‖ 4 *φάντασμα* S Platonis T: *φάσμα* Platonis B ‖ 8 *εἴποιμεν* S: *εἴπαιμεν* (*εἰπαίμεν* Platonis B) Plat. ‖ 9 *ἢ πῶς; τὰ ἐναντία* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἢ πῶς. οὕτως. τὰ ἐναντία* S et sic Tr. p. 96, nisi quod *οὕτω* ‖ 10 *τὰ* tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 12 *λέγεις* om. Plat. ‖ 13 *δή γε* scripsi ut proposuit Heindorf: *λέγε* S; *δεῖ γε* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12, 24 Mein.) M A (post ecl. 12, 22); *ἐν ταυτῷ* S *πλάτωνος ἐκ τοῦ σοφιστοῦ* M A ‖ 21 *Τὸ μὲν μὴ ὂν* S M[d] A: *Τὸ μὲν δὴ μὴ ὂν* tacite ex Platone Gesn.[1] p. 116, inde vulg., fortasse recte | *ὂν* (post *γένος*) inter scribendum ex *ὢν* fecit A[1] | *ὂν ἀνεφάνη* S M[d] A Platonis B: *ἀνεφάνη* Platonis T *ὂν ἐφάνη* Platonis Vindob. suppl. 7 ‖ 22 *κατὰ* om. A

Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο σκεπτέον, εἰ δόξῃ τε καὶ λόγῳ μίγνυται; — Τί δή; — Μὴ μιγνυμένου μὲν αὐτοῦ τούτοις ἀναγκαῖον ἀληθῆ πάντ' εἶναι, μιγνυμένου δὲ δόξα τε ψευδὴς γίγνεται καὶ λόγος· τὸ γὰρ τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν ἢ λέγειν, τοῦτ' ἐστί που τὸ ψεῦδος ἐν διανοίᾳ τε καὶ λόγοις γιγνόμενον. — Οὕτως. — Ὄντος δέ γε ψεύδους ἔστιν ἀπάτη. — Ναί. — Καὶ μὴν ἀπάτης οὔσης εἰδώλων τε καὶ εἰκόνων ἤδη καὶ φαντασίας ἅπαντα ἀνάγκη μεστὰ εἶναι. — Πῶς γὰρ οὔ;

25 (12, 26 Mein.) Πλάτωνος ἐκ τοῦ Περὶ δικαίου (p. 374 B — 375 B).

Φέρε δή, πότερον ἡγῇ δίκαιον εἶναι ψεύδεσθαι ἢ ἀληθῆ λέγειν; Ἀληθῆ ἔγωγε. Ψεύδεσθαι ἄρα ἄδικον; Ναί. Πότερον δὲ ἐξαπατᾶν δίκαιον ἢ μὴ ἐξαπατᾶν; Μὴ ἐξαπατᾶν δήπου. Ἐξαπατᾶν ἄρα ἄδικον; Ναί. Τί δαί; βλάπτειν δίκαιον ἢ ὠφελεῖν; Ὠφελεῖν. Βλάπτειν ἄρα ἄδικον; Ναί. Ἔστιν ἄρα ἀληθῆ μὲν λέγειν καὶ μὴ ἐξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον, ψεύδεσθαι δὲ καὶ βλάπτειν καὶ ἐξαπατᾶν ἄδικον; Ναὶ μὰ Δία σφόδρα γε. Ἦ καὶ τοὺς πολεμίους; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ βλάπτειν δίκαιον τοὺς πολεμίους, ὠφελεῖν δὲ ἄδικον; Ναί. Οὐκοῦν καὶ ἐξαπατῶντας δίκαιον βλάπτειν τοὺς πολεμίους; Πῶς γὰρ οὔ; Τί δαί; ψεύδεσθαι, ἵνα ἐξαπαιῶμεν καὶ βλάπτωμεν αὐτούς, οὐ δίκαιον; Ναί. Τί δαί; τοὺς φίλους οὐκ ὠφελεῖν φῂς δίκαιον εἶναι; Ἔγωγε. Πότερον μὴ ἐξαπα-

2 Μὴ om. A ‖ 4 γίγνεται M^d: γίνεται S A | τὰ om. A ‖ 8 ἤδη καὶ M^d(?) Plat.: ἤδη (om. καὶ) S A | ἅπαντα S M^d A: πάντα Plat. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 12 πότερον S A Plat.: πώτερον M^d manu pr. πρότερον M^d manu alt. ‖ 14 δὲ ἐξαπατᾶν δίκαιον ἢ S M^d A: δὲ καὶ ἐξαπατᾶν ἡγῇ δίκαιον ἢ temere Gesn.[1] p. 118, inde vulg.; δὲ ἐξαπατᾶν ἢ (om. δίκαιον) Plat. quod nescio an dederit etiam Stobaeus ‖ 15 τί δαὶ S M^d: τί δὴ A; Τί δέ; Plat. ‖ 20 v. τοὺς πολεμίους, ὠφ. — (22) δίκαιον βλάπτειν om. A aberrans ad proximum illud τοὺς πολ. ‖ 23 δαὶ (sine acc. S) S M^d: δὲ A Tr. Plat. ‖ 24 δαὶ S M^d A: δέ; Plat. ‖ 25 φῇς δίκαιον εἶναι M^d A Plat.: δίκαιον εἶναι φῄς S Tr., inde vulg.

τῶντας ἢ καὶ ἐξαπατῶντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐκείνων; Καὶ ἐξαπατῶντας νὴ Δία. Ἀλλ' ἐξαπατῶντας μὲν δίκαιον ἄρα ὠφελεῖν, οὐ μέντοι ψευδομένους γε· ἢ καὶ ψευδομένους; Καὶ ψευδομένους δίκαιον. Ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ψεύδεσθαί τε, καὶ ἀληθῆ λέγειν δίκαιον καὶ ἄδικον; Ναί. Καὶ μὴ ἐξαπατᾶν καὶ ἐξαπατᾶν δίκαιον καὶ ἄδικον; Ἔοικεν. Καὶ βλάπτειν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον καὶ ἄδικον; Ναί. Ταὐτὰ δή, ὡς ἔοικε πάντα τὰ τοιαῦτα ὄντα, καὶ δίκαια καὶ ἄδικά ἐστιν; Ἔμοιγε φαίνεται. Ἄκουε δή. ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Ναί. Καὶ μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν καὶ χεῖρα δεξιὰν καὶ ἀριστεράν; Ναί. Οὐκοῦν ἐπειδὴ ταὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δεξιὰ φῂς εἶναι, τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶν ἐμῶν, εἴ σε ἐγὼ ἐροίμην, ὁπότερα, ⟨ἆρ'⟩ ἂν ἔχοις εἰπεῖν ὅτι τὰ μὲν πρὸς τοῦ δεξιά ἐστι, τὰ δὲ πρὸς τοῦ ἀριστερά; ⟨Ναί.⟩ Ἴθι δὴ καὶ ἐκεῖ. ἐπειδὴ ταὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δίκαια φῂς εἶναι, τὰ δὲ ἄδικα, ἔχεις εἰπεῖν ὁπότερα τὰ δίκαια καὶ ὁπότερα τὰ ἄδικα; Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ, ἐν μὲν τῷ δέοντι καιρῷ ἕκαστα τούτων γιγνόμενα δίκαια εἶναι, ἐν δὲ τῷ μὴ δέοντι ἄδικα. Καλῶς γέ σοι δοκοῦν. ὁ μὲν ἄρα ἐν τῷ δέοντι

---

1 *ἢ καὶ ἐξαπατῶντας* S M^d *ἢ καὶ ἀπατῶντας* A: *ἢ ἐξαπατῶντας* sine *καὶ* particula Tr. Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 2 *μὲν δίκαιον ἄρα* S A Plat.: *μὲν ἄρα δίκαιον* M^d ‖ 3 sq. *καὶ ψευδομένους* semel scripsit A ‖ 4 *καὶ ψευδομένους δίκ.* S Plat.: *καὶ μὴ ψευδομένους δίκ.* M^d | *δὲ* pro *ἔστιν* Tr. | *ὡς ἔοικεν* om. A | *ἔοικεν* S M^d ‖ 8 *Ταὐτὰ* Plat.: *ταῦτα* S M^d A | *δὴ* S M^d Plat.: *δὲ* (sic) A | *τὰ* om. A ‖ 9 *καὶ δίκαιον καὶ ἄδικον* Tr. ‖ 11 *καὶ μυκτῆρα* S M^d A: *μυκτῆρα* Plat. | *καὶ ἀριστερὸν καὶ χεῖρα* S M^d A: *καὶ ἀριστερόν; Πάνυ γε. Καὶ χεῖρα* Plat. ‖ 13 *ταὐτὰ* Plat. *ταυτὰ* ut videtur M^d: *ταῦτα* S A ‖ 14 *σε* S A Plat.: *γε* M^d | *ἆρ'* addidi ex Platone ‖ 15 *ἔχεις* operarius Gesn.[1] p. 118, inde vulg. | *τοῦ* Plat.: *τοῦδε* S M^d A ‖ 16 *πρὸς τοῦ* Plat.: *πρὸς* (vel *προς*) *σοῦ* S M^d A | *Ναί* tacite ex Platone addidit Gesn.[1], inde vulg. | *καὶ* om. A ‖ 17 *ταυτὰ* M^d A: *ταῦτα* S ‖ 18 *ὁπότερα* S A Plat.: *πότερα* M^d ‖ 19 *καὶ τῷ* ante *καιρῷ* quod ubique omittitur in hac ecloga, ex Platone supplere non ausus sum, vide infra p. 453, 4. 9. 12, etiam flor. 36, 5 Mein.

ἕκαστα τούτων ποιῶν δίκαια ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐν τῷ δέοντι ἄδικα; Ναί. Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια ποιῶν δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; Ἔστι ταῦτα. Τίς οὖν ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ οἷός τε τέμνειν καὶ κάειν καὶ ἰσχναίνειν; Ὁ ἰατρός. Ὅτι ἐπίσταται ἢ δι' ἄλλο τι; Ὅτι ἐπίσταται. Τίς δὲ ἐν τῷ δέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν οἷός τε; Ὁ γεωργός. Ὅτι ἐπίσταται ἢ ὅτι οὔ; Ὅτι ἐπίσταται. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα οὕτως; ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε τὰ δέοντα ποιεῖν ἐστὶ καὶ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὔ; Οὕτως. Καὶ ψεύδεσθαι ἄρα καὶ ἐξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν, [ὁ ἐπιστάμενος] ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ δέοντι καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὔ; Ἀληθῆ λέγεις.

CAPVT XIII.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου* (fr. 1036 N.^{2}).

Πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω
ἢ σκλήρ' ἀληθῆ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

---

3 *ἔστι* M^d A Plat.: *ἔσται* S | de articulo *ὁ* vide quae monuit Hermann Plat. vol. VI praef. p. VIII ‖ 4 *ἐν τῷ δέοντι καιρῷ* S M^d A ut libri Platonis: *ἐν τῷ δέοντι ⟨καὶ τῷ⟩ καιρῷ* Boeckhio auctore Hermann cuius videatur adnotatio | *κάειν* S M^d: *καίειν* A | *ἰσχναίνειν* M^d A Plat.: *ἰσχαίνειν* S ‖ 9 *καὶ ἐν τῷ δέοντι καὶ ἐν τῷ καιρῷ* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg. ‖ 11 *ὁ μὲν ἐπιστάμενος* Platonem secutus tacite Gesn.[1], inde vulg.: *ὁ ἐπιστάμενος. ὁ μὲν ἐπιστάμενος* S M^d A ‖ 12 *ἐν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ* Plat.

Caput tertium decimum servatur in L S M A, eclogae non nullae in Br Mac. Chrys. titulum habent ut Photius S M A Br Mac. *λο* (superscr. *γο*) *θ'* addit S *ιγ'* M A Mac. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. L Br S M A. in S particula folii (21) imi abscissa perierunt partes eclogarum 1—4 Mein., supplevit ea manus quae folia prima chart. scripsit ‖ 17 *μαλακὰ καὶ ψευδῆ* ci. Hilberg *princip der silbenw.* p. 231 ‖ 18 *σκληρὰ* M^d | *φράζε* libri, sed *ω* superscr. A^2 ex Tr. p. 97 ubi *φράζω* est, *φράσαι* ex corr. Br

2 (13, 8 Mein.) *Εὐριπίδου ἐκ Τημενιδῶν* (fr. 737 N.²).
Καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία.

3 (13, 10 Mein.) *Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου* (fr. 706 N.²).
Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων
μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν,
σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.

4 (13, 12 Mein.) *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (1216—1217).
Φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.

5 (13, 13 Mein.) *Εὐριπίδου ἐκ Δικτύος* (fr. 343 N.²).
Θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

6 (13, 15 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1037 N.²).
Ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε.

7 (deest Mein.) *Ἐξ Ἀντιγόνης* (fr. 165 N.²).
Ἄκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 1 Mein.) S (post ecl. 13, 7 Mein.) M A (post ecl. 13, 6 Mein.); *ἀκτημενίδων* (*ἀ* rubr.) poetae nomine non iterato L *Εὐρ. τημενίσιν* S M^d A ‖ **2** *Ἡ* (rubr.) *χαλόν γ'* L | *ἀγενὴς χἀληθὲς* L *ἀτενὴς καὶ ἀληθὴς* M^d ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 8 Mein.) S M A (post ecl. 13, 9 Mein.); *ἀκτηλέφου* (*ἀ* rubr.) poetae nom. non iterato L ‖ **4** *ὁδ εἰ* M^d *ὁδ' εἰ* A | *χεροῖν* L S A: *χειροῖν* M^d Tr. p. 98, inde vulg. | *ἔχων* (sicut tacite Gesn.¹ p. 120, inde vulg.) L: *ἔχω* S M^d A; *ἑλὼν* ci. Vitelli *appunti cr.* p. 83 ‖ **5** *τις* tacite Gesn.¹ l. c., inde vulg.: *τε* L S M^d A ‖ **6** *σιγήσομεν* L | *γ'* tacite scr. Gesn.¹ l. c., inde vulg.: *τ'* L S *τε* M^d *γ* (ε superscr.) habuerat A¹ (*γ'* A²) | *γ' ἀντειπεῖν ἔχω*] veteris scripturae vestigia renovavit A² ‖ **7** ecl. hab. L S (post ecl. 13, 10 Mein.) M A (post ecl. 13, 11 Mein.), lemma S M A (*αἰκάβης* M^d), poet. n. om. S, totum lemma om. L ‖ **8** *Φ* in *Φεῦ* om. rubr. addend. L ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. L S M A; *ἐκ Δικτύος* poetae nomine non iterato L, *εὐρ. ἐν δίκτυϊ* S M A ‖ **11** *Πάρσει* (*Π* rubr.) L ‖ **12** ecl. hab. poetae nom. non iterato L (post ecl. 13, 13 Mein.), addito lemmate S M A (post ecl. 13, 14 Mein.) ‖ **13** *Ὀτὰρ* (*Ὀ* rubr.) L | *γε* om. L | *δίκαια* S M^d ‖ **14** ecl. hab. poetae nom. non iterato L (post ecl. 13, 15 Mein.) Br (post ecl. 13, 1 Mein.), om. S M A; *Ἐξ Ἀντιγόνης* L *ἀντ̄ιγο* (addito compendio) Br ‖ **15** impugnatur Sophocles Ant. 563

8 (deest Mein.: fr. adesp. 553 N.[2])

Ἐπέχω· τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον
καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται.

9 (deest Mein.: Eur. Archel. fr. 253 N.[2])

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν
εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέρει τινὰ βλάβην.

10 (deest Mein.: Eur. Or. 899—902)

Ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν τόδε·
ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ βουλεύουσ' ἀεί,
κἂν μὴ παραυτίκ', αὖθις εἰσὶ χρήσιμοι.

11 (deest Mein.: Eur. Phoen. 393)

Δούλου τάδ' εἶπας μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.

12 (13, 7 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 412 N.[2]).

Ἐμοὶ γένοιτο πτωχός, εἰ δὲ βούλεται,
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ
φόβον παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ.

---

1 ecl. hab. poetae nom. non iterato L Br (post ecl. 13, 7 H.), om. S M A. versus ipsos quoque ad Euripidis Antigonam pertinere conieci de Stob. flor. exc. Brux. p. 36: 'fortasse Haemo facti apud Euripidem socius vel ipsa virago nobile suum facinus ostentat quod se ipsum laudet nec auctorum defensione indigeat.' ducebant me alphabetici ordinis vestigia quae in Stobaei Euripideis observavi diu ante Herculem a Wilamowitzio editam ‖ 2 *ἐπέχω· τὸ* scripsi: (?)*χω τὸ* L *ἔχω· τὸ* Br; *αὐχῶ* fortasse praeferendum videtur Nauckio ‖ 4 ecl. hab. poetae nomine non iterato, fabulae omisso L, om. S M A. recurrit flor. 34, 2 Mein. (*Εὐρ. Ἀρχελάῳ*) ‖ 5 *ἁπλοῦς* (*ἁ* rubr.) L | *λέγ' εὖ* L ut videtur *λέγε* libri flor. 34 ‖ 6 *φέροι* flor. 34 ‖ 7 ecl. hab. poetae nom. non iterato, fabulae omisso L, om. S M A. recurrit flor. 45, 5 Mein. (*Εὐριπίδου Ὀρέστῃ*) ‖ 9 *τόδε* L: *μέγα* Eur., flor. 45 ‖ 11 *κἂν* Eur., flor. 45: *κακὸν* L ‖ 12 ecl. hab. poetae nomine non iterato, fabulae omisso L, om. S M A. legitur versus intra maiorem eclogam Euripideam Plut. de exilio p. 6[?]5 F ‖ 13 *δούλου* Eur. Plut.: *Μύ δ' οὐ* (*Μ* rubr.) L | *τάδ'* L: *τόδ'* Eur. Plut. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. L (post 13, 11 H.) S (post ecl. 13, 6 Mein.), om. M A; fab. n. om. L. recurrit om. poetae et fab. nom. Plut. de adul. et amici discr. p. 63 A ‖ 15 *γένοιτο* gnomologus: *γὰρ εἴη* Plut. ‖ 16 *πτωχοῦ κακοῦ κακίων* L *πτωχοῦ κακίον* S

13 (deest Mein.: Eur. Phoen. 527 sq.)

Οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.
οὐ γὰρ καλὸν τόδ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ βαρύ.

14 (deest Mein.: trag. adesp. 515 N.[2])

Ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο.

15 (deest Mein.) *Σοφοκλέους* (Oed. Col. 806—809).

Γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.

16 (deest Mein.: trag. adesp. fr. 554 N.[2])

Ἐλευθέρα γὰρ γλῶσσα τῶν ἐλευθέρων.

17 (deest Mein.: trag. adesp. fr. 555 N.[2])

Ἐλευθερία Διὸς ὄλβιον τέκος.

18 (13, 2 Mein.) *Σοφοκλέους ἐξ Οἰδίποδος* (tyr. 354—356).

Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα· καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;

---

1 ecl. hab. poetae nomine non iterato, fabulae non addito L, om. SMA ‖ 3 *τόδ'* L et Euripidis Paris. 2712: *τοῦτ'* Euripidis ceteri | *βαρύ* L: *πικρόν* libri Eur. ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. L, om. SMA. legitur supra Stob. II p. 189, 15 Wachsm. praemissis versibus his *καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἄν, εἰ βούλοιο σύ, Τἀληθές, ὡς ἔγωγε καὐτὸς ἄχθομαι, Ὅστις κτἑ.* hique ipsi addendi erunt ut enuntiatum fiat integrum, nisi fortasse cum priore versiculo *οὐ γὰρ καλὸν κτἑ.* distichon copulari voluit gnomologus. Euripidis locus cum praecedat hic et supra, in Euripideis exscribendis perrexisse florilegum persuasi Nauckio. et fortasse *Φοίνικος* vel *Φοίνικι* fuit olim lemma. certe cum Phoenicis fabulae versibus coaluit ecloga supra, cum hic sit vicina Phoenissis ‖ 7 ecl. cum lemm. *Σοφίλου* hab. L, om. SMA ‖ 8 *Γ* in *Γλώσσῃ* om. rubr. addend. L ‖ 9 *ἐξάπαν* (τ supra) L ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. L, om. SMA. Sophoclis nomen in hac et in proxima ecloga L suo more non iterasse suspicatus est Meineke com. III p. 584 ‖ 11 *'Ε* om. rubr. addend. L ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. L, om. SMA ‖ 14 ecl. hab. L (post ecl. 13, 17 H.) SMA (post ecl. 13, 1 Mein.); *Ὃξ* (*Ὁ* rubr.) *Οἰδίποδος* poetae nom. non iterato L *Σοφοκλέους* (compend.) nec plura S m. rec. (vide ad ecl. 13, 1) *Σοφοκλέους οἰδίποδος* M[d] A ‖ 16 *Οὔ* in *Οὕτως* om. rubr. addend. L ‖ 17 *καί που* Brunck ap. Soph. | *φεύξεσθαι*] *φυλάξεσθαι* (-*ασθαι* Tr.) S m. rec.

— *Πέφευγα· τἀληθὲς γὰρ ἰσχυρὸν τρέφω.*

19 (13, 3 Mein.) *Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος* (1118—1119).

Οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.

20 (13, 4 Mein.) *Ἐν τῷ αὐτῷ* (1124—1125).

Ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
— *Ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.*

21 (13, 5 Mein.) *Σοφοκλέους ἐκ Τηρέως* (fr. 529 N.[2]).

Θάρσει· λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε.

22 (13, 6 Mein.) *Σοφοκλέους ἐξ Ἀλεαδῶν* (fr. 77 N.[2]).

Καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα.

23 (13, 11 Mein.) *Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου* (fr. 2 com. IV p. 9).

Πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν.

24 (deest Mein.: com. V 1 p. CCCLXX)

Περὶ μεγάλων ⟨γὰρ⟩ πραγμάτων σκοπουμένοις
εὐνουστάτη σύμβουλος ἡ παρρησία.

---

1 *ἰσχῦον* Soph. ‖ 2 ecl. hab. L S M A (post ecl. 13, 2 Mein.) Br (post ecl. 13, 8 H.); *ἐξ Αἴαντος* nec plura L Br *σοφοκλέους αἴαντι* M^d A totum lemma om. S m. rec. (vide ad ecl. 13, 1) ‖ 3 *Ὁ δ' αὖ* (*Ὁ* rubr.) L *οὐδὰν* M^d ‖ 5 ecl. hab. L S M A (post ecl. 13, 3 Mein.) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); poetae et fab. n. non iteravit L *ἐν τῶ αὐτῶ* M^d A *Σοφοκλέους αἴαντι* Mac. lemma om. S m. rec. (vide ad ecl. 13, 1) ‖ 6 *ἡ γλ.* — *τρέφει* om. Mac. ‖ 7 paragraphum addidi. prior versus Menelai est, alter Teucri | *σὺν* L Mac. | *μέγα* M^d | *ἔξεστι* L S M^d Mac. ‖ 8 ecl. hab. L S M A. *Σοφοκλέους ἐκ Τηρέως* scripsi: *Ἐκ Τειρεσίου* p. nom. non iterato L *εὐ*^{π}*ρι τηρεῖ* S *σοφοκλέους τηρεῖ* M^d A ‖ 9 *Τάρσει* (*Τ* rubr.) L | *σφαλῇ* L: *σφάλλῃ* (vel *-η*) S M^d A ‖ 10 ecl. hab. L S M A. *Σοφοκλέους ἐξ Ἀλεαδῶν* scripsi: *ἐξ Ἀλεάδων* poet. n. non iterato L *σοφοκλέους ἀλεάδαι* S M^d A ‖ 12 ecl. hab. L (post ecl. 13, 6 Mein.) M A (post 13, 10 Mein.), om. S; *ιλη*^{μν} L, *Ἐπιδικαζομένου* add. M^d A ‖ 14 *εὐλόγως* compend. L; num *εὐλόγοις*? ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 13, 11 Mein.), om. S M A; lemma omisit vel non iteravit suo more L ut ecloga Philemonis esse videri possit ‖ 16 *Σερὶ* (*Σ* rubr.) L | *γὰρ* addidit Meineke | *σκοπουμένη* L: corr. Meineke, *σκοπουμένῃ* priores non male, sc. *τῇ πόλει*

25 (deest Mein.: com. V 1 p. CCCLXX)
Παρρησίαν δὲ παντὸς ὠνοῦ χρυσίου.
26 (deest Mein.) *Νικοστράτου* (fr. 5 com. III p. 289).
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὅπλον ἐστὶν ἡ
παρρησία; ταύτην ἐάν τις ἀπολέσῃ,
τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου.
27 (13, 9 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 842 N.²).
Αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ·
ἡ γὰρ σιωπὴ τὠγκαλοῦντι σύμμαχος.
28 (deest Mein.: Soph. Phil. 96—99)
Ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἀργὸν χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὁρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην.
29 (deest Mein.) *Ἀριστοφάνους* (Thesm. 528—530).
Τὴν παροιμίαν ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.
30 (13, 14 Mein.) *Μοσχίωνος* (fr. 4 p. 813 N.²).
Ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε

---

1 ecl. cum priore sine lemm. coniunctam hab. L, om. SMA; an ipsa quoque Philemonis est? ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 25 H.) Br (post ecl. 13, 3 Mein.), om. SMA; *Δικοστράτου* (*Δ* rubr.) L ‖ 4 *Ἔρ'* (*Ἔ* rubr.) L | *ἆρ' οἶσθ' ὅτι Πενίας ὅπλον μέγιστον ἡ παρρησία; Ταύτην ἐάν τις ἀπολέσῃ, ⟨τί ἄλλο γ' ἢ⟩ Τὴν ἀσπ. κτἑ.* Meineke *ἆρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὅπλον ⟨ποτ'⟩ ἐστίν; ἡ Παρρησία· ταύτην κτἑ.* Buecheler *ἆρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὅπλον ⟨μέγ'⟩ ἐστίν; ἡ Παρρησία· ταύτην* ego. articulus in fine trimetri ponitur haud ita raro velut ab ipso Nicostrato Ath. XIV p. 664c ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 26 H.) SMA (post ecl. 13, 8 Mein.); *Σοφίλου* L. recurrit corp. Par. 610 Elt. (*Σοφοκλέους*) ‖ 8 *Ὑδὼς* (*Ὁ* rubr.) L ‖ 9 *τὠγκαλοῦντι* Cobet v. l.² p. 19: *τῷ λαλοῦντι* libri ‖ 10 ecl. hab. poetae nomine non iterato, fabulae omisso L, om. SMA ‖ 12 *εἶχον ἐργάτιν* Soph.: *ἐργάτιν εἶχον* L ‖ 13 *βροτοῖς* Soph.: *βροτοὺς* L ‖ 14 *ἡγουμένην* corr. ex *-ένους* L ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. L, om. SMA ‖ 16 *δ' ἐπαινῶ* Ar. ‖ 17 *λίθῳ* Ar.: *λιθίω* L ‖ 18 *χρὴ* Ar.: *χρήνα* L ‖ 20 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 13, 29 H.), addito lemmate SMA (post ecl. 13, 13 Mein.)

σιγῇ παρήσω· τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην
ἀστοῖς Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει
καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν.

31 (13, 16 Mein.) *Φιλοξένου.*

Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς τὰς λατομίας διὰ τὸ φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν [ἐκλήθη], μέχρι τινὸς ὑπομείνας ἀνέστη· πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου 'ποῖ δὴ σύ;' 'εἰς τὰς λατομίας' εἶπεν.

32 (13, 17 Mein.) *Δημοσθένους* (fr. 21 Sauppe).

Οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παρρησίας.

33 (13, 41 Mein.) *Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν γ'* (III § 21 p. 34).

Ἀλλὰ δικαίου πολίτου κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι.

34 (deest Mein.) *Ἐκ τοῦ Περὶ στεφάνου* (XVIII § 280—81 p. 319).

Ἔστι δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιον, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ τὰ αὐτὰ αἱρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχήν,

---

2 *ἀθανᾶς* M[d] || 3 *τῇ τε* quod male iteraverat (post *φυλάξαι*) rursus delevit L || 4 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 14 Mein.) M A (post ecl. 13, 15 Mein.), sine lemm. S (post ecl. 13, 15 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 13, 4 Mein.). rem similiter narrarunt multi, vide Wyttenbach in Plutarchi mor. p. 334 C || 7 *ἐκλήθη* secluserunt Buecheler Nauck Wachsmuth || 8 *μέχρι* reposui ex S: *μέχρι δὲ* L M[d] A Mac. | *τὲ* pro *δὲ* M[d] pr. m. || 10 ecl. cum lemm. hab. L S M A Mac. Chrys.; *Δ* in *Δημοσθ.* om. rubr. addendum L || 11 *Οὐδὲν* S Mac.: *οὐθὲν* L M[d] A sed *θ* ex *δ* fortasse L || 12 *τῆς* om. Mac. || 13 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 17 Mein.) S M A (post ecl. 13, 40 Mein.); *Ὀλυν* (superscr. *θι*) *γ̄* (*Ὀ* rubr.) nomine auctoris non iterato L || 15 *Ἀλλὰ* S M[d] A Demosth.: *Καλὰ* (*K* rubr.) L || 17 ecl. cum lemm. hab. nomine auctoris non iterato L, om. S M A || 19 *Ἔστι* Demosth.: *Ἔτι* (*Ἔ* rubr.) L | *Αἰσχίνη* Demosth.: *αἰσχύνη* L || 20 *τὸ τὰ αὐτὰ αἱρεῖσθαι* L: *τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι* Demosth.

οὗτος ὑπ' εὐνοίας πάντ' ἐρεῖ· ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις προορᾶταί τινα κίνδυνον ἑαυτῇ, τούτους θεραπεύων, οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, οὔκουν οὐδὲ τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει προσδοκίαν.

35 (deest Mein.: Demosth. XIX § 184 p. 399)

Οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς ἐὰν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἔστι πολιτεύεσθαι; εἰ δὲ δὴ καὶ πρὸς ἃ τοῖς ἐχθροῖς συμφέρει δῶρά τις λαμβάνων λέγει, πῶς οὐχὶ καὶ κινδυνεύσεται;

36 (deest Mein.: Thucyd. III 42, 2)

Τοὺς δὲ λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γενέσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει [ἢ χρήμασι διέφθαρται καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου κέρδους ἀγωνίζεται].

37 (13, 18 Mein.) *Ἐκ τῶν Διογένους Διατριβῶν* (Dionis Chrys. or. IX p. 289 sq. R.).

---

1 *ὑπ' εὐνοίας* L: *ἐπ' εὐνοίᾳ* Demosth. ‖ 2 *προορᾶταί τινα* Demosth.: *πρωρᾶται τινὰ* L ‖ 3 *τῆς αὐτῆς* Demosth.: *τοῖς αὐτοῖς* L Demosthenis duo Paris. | *οὔκουν* Demosth.: *οὐκοῦν* L Demosthenis aliquot libri ‖ 5 ecl. hab. auctoris nom. non iterato L, om. S M A ‖ 6 *Οἷς* Demosth.: *Ὅς* (*Ὁ* rubr.) L | *ἐστιν* L: *ἐστ'* Demosth. | *ἐὰν* L: *ἂν* Demosth. ‖ 7 *ἔστι* Demosth. (ubi *ἔνεστι* libri aliquot): *ἐστὶ* L | *εἰ* — (9) *λέγει* L: *ἂν* — *λέγῃ* Demosth. | *δὴ* ex *δεῖ* L ‖ 8 *συμφέρει* Demosth.: *συμφέρων* L ‖ 9 *κινδυνεύσεται* L Demosth. vulg.: *κινδυνεύσετε* Demosthenis S alii ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. L, om. S M A ‖ 11 *τούς τε λ.* Thuc. | *ἅ τις* L ‖ 12 *γίγνεσθαι* Thuc. *γίνεσθαι* fortasse Stob. | *ἢ διά τι* L ‖ 13 *ἢ* — *ἀγωνίζεται* tamquam vetus scholion seclusit Buecheler qui Thucydidis verba agnoverat ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 36 H.) SMA (post ecl. 13, 17 Mein.); *Ἐ* om. rubr. addend. L. *Δίωνος* pro *διογένους* reponi iubet Rose Ar. ps. p. 613, non recte. *τῶν Διογένους διατριβῶν* nomine comprehenduntur Dionis orationes *Διογένης* inscriptae, velut nona *Διογένης ἢ Ἰσθμικός* vel proximo fragmento octava *Διογένης ἢ περὶ ἀρετῆς*, denique sexta *Διογένης ἢ περὶ τυραννίδος* flor. 49, 27 eademque significatur lemmate *Διογένους* fortasse mutilo flor. 8, 15. videri Dionis orationes ad Diogenem spectantes excerptas esse ab aliquo qui Diogenis diatribas colligeret et sic ad Stobaeum pervenisse coniecit Duemmler Antisth. p. 72 recte fortasse, nisi doctrinae ostentandae gratia solum Diogenis nomen posuit gnomologus Dionis celato

Ὥσπερ οὖν τοῦ Ποντικοῦ μέλιτος γεύσασθαι ἐπιχειροῦσιν οἱ ἄπειροι, γευσάμενοι δὲ παραχρῆμα ἐξέπτυσαν δυσχεράναντες, ὅτι πικρόν ἐστι καὶ ἀηδές, οὕτω καὶ τοῦ Διογένους ἀποπειρᾶσθαι μὲν ἤθελον διὰ πολυπραγμοσύνην, ἐλεγχόμενοι δὲ ἀπεστρέφοντο καὶ ἔφευγον. καὶ ἄλλων μὲν ἥδοντο λοιδορουμένων, αὐτοὶ δ' ἐφοβοῦντο καὶ ἀνεχώρουν. καὶ εἰ μὲν ἔσκωπτε καὶ ἔπαιζεν, ὥσπερ εἰώθει ἐνίοτε, ὑπερφυῶς ἔχαιρον· ἀνατειναμένου δὲ καὶ σπουδάσαντος οὐχ ὑπέμενον τὴν παρρησίαν.

38 (13, 19 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (Dionis Chrys. or. VIII p. 275 R.).

Ἐπεὶ αὐτόν γε τὸν Ἀντισθένην παραβάλλων πρὸς τοὺς λόγους ἐνίοτε ἤλεγχεν ὡς πολὺ μαλακώτερον, καὶ ἔφη αὐτὸν εἶναι σάλπιγγα λοιδορῶν· αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἀκούειν φθεγγομένου μέγιστον. καὶ ⟨ὁ⟩ Ἀντισθένης ἀμυνόμενος ἀντὶ τῆς σάλπιγγος ἔλεγε σφηξὶν ὅμοιον αὐτὸν εἶναι. καὶ γὰρ τῶν σφηκῶν τὸν μὲν ψόφον τῶν πτερῶν εἶναι μικρόν, τὸ δὲ κέντρον δριμύτατον. ἔχαιρεν οὖν τῇ παρρησίᾳ τοῦ Διογένους.

39 (13, 20 Mein.) *Σόλωνος.*

---

1 *ἐπιχειροῦσιν* S M^d A Dio: *ἐπιθυμοῦσιν* L ‖ 3 *δυσχεράναντες* om. A ‖ 6 *λοιδωρουμένων* M^d ubi mox *δὲ* ‖ 7 *ἔσκωπτεν* S M^d ‖ 8 *εἰώθει* S M^d A Dio: *εἴωθεν* L | *ἀνατειναμένου* Dio: *ἀνατεινομένου* L S M^d A ‖ 9 *σπουδάσαντος οὐχ ὑπέμενον* L M^d A Dio quod recepi: *σπουδάζοντος οὐχ ὑπέμειναν* S Tr. p. 98, inde vulg. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L S M A ‖ 11 *ἐπεὶ* L M A Dio: *ἐπ'* S Tr., inde vulg. ‖ 13 *λοιδορῶν* A Dio: *λοιδόρων* L S M^d | *αὐτοῦ* Dio: *αὑτοῦ* libri Stob. ‖ 14 *ἀκούει* A^1 *ἀκούειν* A^2 | *ὁ* addidi ex Dione | *καὶ Ἀντισθένης ἀμυνόμενος* libri Stobaei: *καὶ ὁ Ἀντισθένης ὑπέμενεν αὐτὸν ταῦτα ἀκούων· πάνυ γὰρ ἐθαύμαζε τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν. ἔλεγεν οὖν ἀμυνόμενος* Dio ‖ 15 *ἀντὶ τῆς σάλπιγγος ἔλεγε(ν)* L S M^d A: *ἀντὶ τῆς σάλπιγγος* Dio | *σφηξὶν* S cf. Arist. Vesp. 1102. 1106: *ταῖς σφηξὶν* L M^d A; *τοῖς σφηξὶν* Dio | *αὐτὸν ὅμοιον* Dio ‖ 16 *εἶπε* pro *εἶναι* Tr., unde verbo *ἔλεγε* deleto *σφηξὶν ὅμοιον αὐτὸν εἶπε* male Gesn.^{1} p. 120, vulg. ‖ 17 *εἶναι* ante v. *τὸν μὲν* (non ut libri Stob. ante *μικρόν*) Dio ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. L S M A (post ecl. 13, 19 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 13, 17 Mein.); *Κόλωνος* (*K* rubr.) L. recurrit corp. Par. 611 Elt. (*Σόλωνος*). idem praeceptum supra inter Solonea 1, 172 p. 115, 2. Soloni tribuitur a Laertio I 60. cf. mant. proverb. cent. II 91 apud Gotting. II p. 772 (*Σόλωνος*). Brunco act. sem. phil. Erl. III p. 342

Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα.

40 (13, 22 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων.*

Ὅμοιον ἀψινθίου τὸ δριμὺ καὶ λόγου παρρησίαν ἐκκόψαι.

41 (13, 23 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Ὥσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλκωμένα δάκνει, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν ἡδύ ἐστιν, οὕτω καὶ οἱ ἐκ φιλοσοφίας λόγοι.

42 (13, 24 Mein.) *Ἐκ τῶν Δίωνος Χρειῶν.*

Τὴν ἐπιτίμησιν ὁ Διογένης ἀλλότριον ἀγαθὸν ἔλεγεν εἶναι.

43 (13, 25 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης Ἀττικοῦ τινὸς ἐγκαλοῦντος αὐτῷ διότι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει 'οὐδὲ γὰρ ἰατρός' εἶπεν 'ὑγιείας ὢν ποιητικὸς ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται.'

44 (13, 27 Mein.) *Διογένους.*

Ὁ Διογένης ἔλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω.

---

1 *βέλτιστα* pro *ἄριστα* p. 115, 2 ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. LSMA; *ἐκ τ̂ ἀρίστ* (ω supra) nec plura S. recurrit Maxim. c. 31 p. 620 Combef. (sine lemmate post Stob. flor. 13, 23 Mein.) ‖ **3** *λόγου τὴν παρρ.* concinnius Max. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. LSMA; *Ἐκ τοῦ Ἀριστωνύμου* nec plura L. recurrit corp. Par. 612 Elt. (*Ἀριστονύμου* sic). praeter ecl. 13, 43 extr. Mein. cf. quae collegit Wyttenbach animadv. in Plut. mor. p. 59 D ‖ **6** *τὰ μὲν ἡλκ.* Wachsmuth ‖ **7** *οὕτως* LSM[d] *οὕτω* A corp. Par. | *ἐκ τῆς φιλοσοφίας* A ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. LSMA. *Διογένους* pro *Δίωνος* rescribi iubet Rose Ar. ps. p. 612, non recte. inter Dionis Chrysostomi fragmenta recepit eclogam L. Dindorf v. II p. 312. vide quae monui III 7, 28 ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. LMA, sine lemm. S. recurrit corp. Par. 613 Elt. (*Διογένους*). fortasse etiam haec referenda est ad chrias Dionis. ceterum confer quae collegit Sternbach gnomol. Vat. 37 ‖ **12** *Διογένους* L | *διατί* corp. Par. | *Λακεδαιμονίοις* corp. Par. ‖ **14** *ὑγιείας* A: *ὑγείας* LSM[d] corp. Par. ‖ **15** *τὴν διατριβὴν ποιεῖται* libri Stob. et corp. Par. nisi quod *διατρίβει* A ‖ **16** ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 13, 25 Mein.), sine lemm. S (post 13, 26 Mein.), addito lemmate MA (post 13, 26 Mein.). cf. gnomol. Vat. 194 ‖ **17** *Ὁ αὐτὸς* pro *Ὁ Διογ.* L | *ἄλλοι* om. S ‖ **18** v. *ἵνα σώσω* suspectat Meineke

45 (13, 37 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης ἤρετο Πλάτωνα εἰ νόμους γράφει· ὃ δὲ ἔφη. Τί δαί; πολιτείαν ἔγραψας; Πάνυ μὲν οὖν. Τί οὖν, ἡ πολιτεία νόμους οὐκ εἶχεν; Εἶχεν. Τί οὖν ἔδει σε πάλιν νόμους γράφειν;

46 (13, 26 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 94 Mullach.).

Κρέσσον τὰ οἰκήια ἁμαρτήματα ἐλέγχειν ἢ τὰ ὀθνήια.

47 (13, 40 Mein.) *Δημοκρίτου* (l. c. 124).

Οἰκήιον ἐλευθερίης παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις.

48 (13, 28 Mein.) *Ἐκ τῶν Σερήνου.*

Ἀντιπάτρῳ ἀγροῖκος ἄνθρωπος ἐπεδίδου βιβλίον ἐντυχίαν ἔχον, ὃ δὲ οὐ σχολάζειν ἔφη. ‘καὶ μὴ βασίλευε’ εἶπεν ἐκεῖνος ‘εἰ μὴ σχολὴν ἄγεις.’

49 (13, 29 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ.*

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 13, 27 Mein.), sine lemm. S (post ecl. 13, 36 Mein.), addito lemm. M A (post ecl. 13, 36 Mein.) ‖ 2 *ἤρετο* L M[d] A: *εἴρετο* S | *γράφει* A Tr. p. 100, inde vulg.: *γράφοι* L S M[d] ‖ 4 alterum *εἶχε* (sic) suppl. A[2] mrg ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 37 Mein.) S M A (post ecl. 13, 25 Mein.) Br (post 13, 26 H.). recurrit corp. Par. 195 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*); Democrat. 25 ‖ 7 *κρέσσον* L Br S M[d]: *κρεῖσσον* A corp. Par. Democrat. | *οἰκήια* L Br S A: *οἰκεῖα* M[d] corp. Par. Democrat. | *ἐλέγχειν ἁμαρτήματα* corp. Par. Democrat. | *ὀθνήια* ci. Meineke: *ὀθνεῖα* libri Stob. Democrat. *ἀλλότρια* corp. Par. cf. Plat. Protag. p. 316 D *καὶ οἰκείων καὶ ὀθνείων* ‖ 8 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 13, 26 Mein.), add. lemm. *δημοκρίτου* S M[d] A (post ecl. 13, 39 Mein.) ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 13, 40 Mein.), addito lemmate SMA (post ecl. 13, 27 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 13, 20 Mein.); *σερίνου* libri. uberius de Philippo res narratur Plut. Demetr. c. 42, inde Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 179 C ‖ 12 *Ἐντιπάτρῳ* (*Ἐ* rubr.) L | *ἀγροῖσκος* L | *ἐδίδου* Mac. | *ἐντυχίαν* Mac. (vide Wyttenbach ad Ps. Plut. l. c.) *ἐντ.* an *εὐτ.* voluerit S difficile dictu: *εὐτυχίαν* ut videtur ceteri, certe L ‖ 13 *οὐδὲ οὐ* Mac. | *σχολάζω* Tr. p. 99, inde vulg. ‖ 14 *ἄγεις* L M[d] Mac.: *ἄγῃς* S A sed inter scribendum in *ἄγεις* corr. A[1] ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. L, addito lemm. S M A; *ἐν ταυτῷ* lineola induxit A[2]. eclogarum 29 et 30 Mein. particulae perierunt in S, suppl. m. rec. eadem res non de vetula, sed de Machaeta narratur Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 178 F. cf. Valerius Max. VI 2 ext. 1

Πρεσβῦτις δικαζομένη ἐπὶ Φιλίππου, ὡς ἑώρα νυστάζοντα ἔπειτα μέλλοντα ἀποφαίνεσθαι, ἐδεῖτο συγχωρῆσαι αὐτῇ ἐφεῖναι. ὃ δὲ 'ἐπὶ τίνα;' εἶπεν. 'ἐπὶ Φίλιππον' ἀπεκρίνατο 'ἐγρηγορότα'.

50 (13, 30 Mein.) *Δημοκράτους.*

Δημοκράτης ἰδὼν κλέπτην ὑπὸ τῶν ἕνδεκα ἀπαγόμενον 'ἄθλιε' εἶπε 'τί γὰρ τὰ μικρὰ ἔκλεπτες, ἀλλ' οὐ τὰ μεγάλα, ἵνα καὶ σὺ ἄλλους ἀπῆγες;'

51 (13, 31 Mein.) *Ἱπποκράτους.*

Ἱπποκράτην ἐπειθέ τις πρὸς Ξέρξην ἀπαίρειν χρηστὸν εἶναι φάσκων βασιλέα, ὃ δέ 'οὐ δέομαι' ἔφη 'χρηστοῦ δεσπότου'.

52 (13, 32 Mein.) *Δημοσθένους* (fr. 59 Sauppe).

Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα 'οὐκ ᾔδειν ὅτι σόν ἐστιν' 'ὅτι δέ' ἔφη 'σὸν οὐκ ἔστιν ᾔδεις'.

53 (13, 33 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Τὰ ἁμαρτήματά σου πειρῶ μὴ λόγοις ἐπικαλύπτειν, ἀλλὰ θεραπεύειν ἐλέγχοις.

54 (13, 34 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

---

1 *ὡς ἑώρα νυστάζοντα* LSM^dA, *ὡς οὐ* ζοντα Tr. p. 99 ‖ 2 *ἔπειτα* L: *ἐπὶ* (*ἔπι* S) *τὰ* S$M^d$$A^1$, *ἐπὶ τὰ* induxit et *καὶ* suprascr. A^2 ‖ 4 *φίλιππον* LM^dA: *φοιτῶντα* S rec. Tr. | *ἀπεκρίνατο* SM^dA: *ἔφη* L ‖ 5 ecl. sine lemm. hab. LS, addito lemm. MA. iteratur corp. Par. 614 Elt. (*Δημοκράτους*). de Democrate docte disseruit Sternbach gnomol. Vat. 248. nescio an in hac et duabus proximis eclogis lemma non iteratum sit in LS, ut ipsas quoque ex Sereni opere petitas esse significetur ‖ 6 *Δημόκρατος* corr. ex *Δημοκρα* (τ suprascr.) L | *απαγόμενον* om. L ‖ 9 ecl. sine lemm. hab. LS, addito lemm. MA. cf. Ps.-Plut. de vitis decem orat. p. 850 A ‖ 10 syllabae *Ἱππο* in scissura perierunt S ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. LS (post ecl. 13, 31 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 13, 28 Mein.), addito lemmate MA (post ecl. 13, 31 Mein.). cf. flor. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 24) 75 ‖ 15 *ἔφη* quod ut Mac. omiserat suppl. A^1 ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. L, lemmate instructam SMA. iteratur corp. Par. 615 Elt. (*Πυθαγόρου*). cf. Gildemeister ad Pyth. Syr. 63 ‖ 17 *ἐπικαλύπτειν* L SM^d corp. Par.: *καλύπτειν* A cf. ad ecl. 13, 39 Mein. ‖ 19 ecl. sine lemm. hab. L, cum lemm. SMA

Οὐχ οὕτω χαλεπὸν ἁμαρτάνειν ὡς τὸν ἁμαρτάνοντα μὴ ἐξελέγχειν.

55 (13, 35 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ὥσπερ σωματικὸν πάθος οὐ κρυπτόμενον οὐδὲ ἐπαινούμενον ὑγιάζεται, οὕτως οὐδὲ ψυχὴ κακῶς φρουρουμένη καὶ συναγορευομένη θεραπεύεται.

56 (13, 36 Mein.) *Πλάτωνος.*

Διονύσιος ὁ τύραννος ἀτιμάζων αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Δίωνα φιλίαν, κατέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ χώρᾳ· καὶ μυκτηρίζων ⟨εἶπεν⟩ 'ἦ που, ὦ Πλάτων, ἐνθένδε ἀπελθὼν πολὺν ἐν Ἀκαδημείᾳ λόγον καθ' ἡμῶν διαθήσεις'. ὁ δέ 'μὴ γένοιτο' ἔφη 'τοσαύτη λόγων ἀπορία, ὥστε περὶ σοῦ διαλέγεσθαι.'

57 (13, 39 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων.*

Φήσαντός τινος 'λίαν μοι ἐπισκώπτεις' ἔφη 'καὶ

---

1 num χ. ⟨τὸ⟩ ἁμ.? | τὸν A: τὸ S L M[d]; an ὡς τὸ ⟨τὸν⟩ ἁμ.? ‖ 2 μὴ primo omissum addidit supra lin. A[1] ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. L S, addito lemm. τοῦ αὐτοῦ M A. ad Demosthenem (cf. ecl. 13, 32 Mein.) refertur gnoma corp. Par. 385 Elt. (Δημοσθένους) ‖ 5 κακῶς S M[d] A corp. Par.: καλῶς L ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. L S M A. duo inter se diversa dicta male coaluerunt, cf. Sternbach ad gnomol. Vat. 440 ‖ 8 αὐτὸν libri, nisi quod πλάτωνα man. recentissima in A, ubi αὐτὸν A[1]. sed verum videtur Πλάτωνα quod interciderit olim ΑΤΙΜΑΖΩΝ inter et ΔΙΑ ‖ 9 αὐτὸν om. L ‖ 10 εἶπεν ἦ ποῦ scripsi: εἴ που S M[d] ἦ που L A; εἶπεν ci. Gesn.[1] p. 122 mrg quod non sufficit; ἦ που ὁ Πλ., ἔφη Gaisford et Meineke. possis 'ἦ που' ⟨εἶπεν⟩ 'ὦ Πλ.' κτὲ. | ὦ Πλάτων scripsi: ὁ Πλάτων S M[d] A ὦ Πλάτων ἔφη L | ἐνθένδε S M[d]: ἐνθένδεν L ἐν δεν (sic) A (θε supra lin.) ‖ 11 Ἀκαδημείᾳ Meineke: -μίᾳ libri | διαθήσεις L: διαθήσει S M[d] A ‖ 12 μὴ γένοιτο, ἔφη, τοσαύτη λόγων ἀπορία gnomol. Vat. Sternbach: μὴ γένοιτο τοσαύτη λόγων ἀπορία L M[d] A μὴ λόγων ἔφη γένοιτο τοσαύτη ἀπορία S, inde vulg. sed in S neque verborum dispositio placet neque hiatus | τοσαύτη ex τοσούτων corr. S[1] ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 36 Mein.) S (post ecl. 13, 38 Mein.) M A (post ecl. 13, 37 Mein.) Br (post ecl. 13, 26 Mein.); pro lemm. Ἐκ τοῦ Ἀρίστωνος L ἀρίστωνος Br. iteratur corp. Par. 616 Elt. sine lemm. ‖ 15 μοι S M[d] corp. Par: με L Br μ (ε supra lin.) A[2], dubito de A[1] | ἐπισκώπτεις L S M[d] corp. Par. ἐπισκόπτεις, sed refinxit ο Br: σκώπτεις A

γὰρ τοῖς σπληνικοῖς τὰ μὲν δριμέα καὶ πικρὰ ὠφέλιμα, τὰ δὲ γλυκέα βλαβερά'.

58 (13, 42 Mein.) *Ἐκ τῶν Σερήνου.*

Ἡ Λάκαινα πωλουμένη πρὸς τὸν ἐρόμενον τί ἐπίσταται, 'ἐλευθέρα' ἔφη 'εἶναι'.

59 (13, 44 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 21 phil. Graec. III p. 10 Mullach).

Παρρησίη ἀπὸ γνώμης ἐλευθέρης καὶ ἀληθείην ἀσπαζομένης προέρχεται· παρέξεαι δὲ αὐτὴν ἀμώμητον, οὐ τῷ πᾶσι καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιτιμᾶν καὶ λοιδορέεσθαι νομίζων τοῦτο εἶναι τὴν παρρησίην· ἀλλ' εἰ πρὸς οὓς δεῖ καὶ ὑπὲρ τίνων χρὴ καὶ ἐν ᾧ χρὴ μετὰ τοῦ χρησίμου [περὶ] τῶν παρισταμένων ξὺν νόῳ προσδιαλέγοιο.

60 (13, 45 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 22 l. c. p. 11).

Ἐχθρὸς τἀληθέα εἰπὼν τοῦ προσποιευμένου φίλου πρὸς χάριν εἰπόντος αἱρετώτερος.

61 (13, 46 Mein.) *Σωκράτους.*

---

1 *καὶ* (ante *πικρὰ*) post modo inseruisse videtur A[2] om. corp. Par. || **3** ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 39 Mein.) S M A (post ecl. 13, 41 Mein.); *Σερίνου* nec plura L *ἐκ τῶν σερίνου* S M[d] A. poterat plenius *ἐκ τῶν Σ. ἀπομνημονευμάτων*, vide flor. 75, 11 Mein. cf. Ps.-Plut. apophth. Lacaen. p. 242 C gnomol. Vatic. 570 || **4** *Ἡ* om. L, vide ad 8 | *ἐρώμενον* S || **6** ecl. cum lemm. hab. L S M A (post ecl. 13, 42 Mein.) Br (post ecl. 13, 39 Mein.) || **8** *Ἡ* ante *παρρ.* add. L | *παρρησία* Br Tr. p. 100, inde vulg. | *ἐλευθέρας* Br | *ἀληθείην* S M[d] A *ἀλήθειαν* Br L; *αληθηίην* Mullach || **9** *παρέξεαι* L S A *παρέξει* Br *παρέξαιε* e corr. M[d] || **10** *καὶ* pro *οὐ* L | *τῷ* Valckenaer: *τὸ* libri | *πᾶσιν* S M[d] | *ἀποτιμᾶν* L | *λοιδορεῖσθαι* Br || **11** *τὴν* suppl. A[1] | *παρρησίαν* Br || **12** *ὑπὲρ τίνων χρὴ* L M[d] A Br: *ὑπὲρ τίνων χρημάτων* S | *ἐν ᾧ δὴ χρὴ* A | post *χρησίμου* delevit aliquid L || **13** *τῶν παριστ.* tacite Gesn.[1] p. 122, inde vulg.: *περὶ τῶν παριστ.* libri, sed supra *περὶ* scr. *μετα* A[2] *μετὰ τῶν παριστ.* Tr. subdubito de L ubi *μετὰ* deletum videtur Nicolao Festa | *πρὸσδιαλέγοιο* L *προσδιαλέγοιο* Br: *προσδιαλέγοιτο* S M[d] A || **14** ecl. hab. lemmate non iterato L, addito *τοῦ αὐτοῦ* S M A. iteratur Maxim. c. 31 p. 620 Combef. || **15** *τἀληθέα* Meineke: *τἀληθῆ* L S A *τὰ ἀληθῆ* M[d] Max. || **16** *εἰπόντος αἱρετώτερος* L M[d]: *εἰ* (*ἢ* A) *παντὸς αἱρετ.* S A *εἰπόντος, παντὸς αἱρετ.* Tr. (inde vulg.) *ἐστὶ πάντως αἱρετ.* Max. *εἰπόντος πάντα* (*πάντως* Schow) *αἱρετ.* ci. Iacobs lect. Stob. p. 62 || **17** ecl. cum lemm. hab. L S M A (post ecl. 13, 45

Τῆς παρρησίας, ὥσπερ ὥρας, ἐν καιρῷ ἡ χάρις ἡδίων.

62 (13, 47 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Οὔτε μάχαιραν ἀμβλεῖαν οὔτε παρρησίαν ἄπρακτον ἔχειν δεῖ.

63 (13, 48 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Οὔτε ἐκ τοῦ κόσμου τὸν ἥλιον οὔτε ἐκ τῆς παιδείας ἀρτέον τὴν παρρησίαν.

64 (13, 49 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ἔστιν ὥσπερ τρίβωνα ῥυπαρὸν ἀμπεχόμενον εὐεκτεῖν, οὑτωσὶ καὶ βίον ἔχοντα πενιχρὸν παρρησιάζεσθαι.

65 (13, 50 Mein.) *Ἑρμοῦ ἐκ τοῦ Ἴσιδος πρὸς Ὧρον* (p. 45a Patrit.).

Ἔλεγχος γὰρ ἐπιγνωσθείς, ὦ μέγιστε βασιλεῦ, εἰς ἐπιθυμίαν φέρει τὸν ἐλεγχθέντα ὧν πρότερον οὐκ ᾔδει.

66 (13, 21 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Συγγενεῖ καὶ ἄρχοντι πλὴν ἐλευθερίας πάντα εἶκε.

67 (13, 38 Mein.) *Αἰλιανοῦ* (v. h. XIV 3 Herch.).

Mein.) Br (post ecl. 13, 44 sed om. 45 Mein.). recurrit Anton. c. 78 p. 145 (*Σωκρ.*) Maxim. c. 31 p. 620 Combef. (*Σωκρ.*)

1 *παρρησίης* S -*ας* ceteri, etiam Tr. ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato L, cum lemm. *τοῦ αὐτοῦ* SMA. iteratur sententia gnom. Byz. n. 142 p. 189 Wachsm. (Pal. 100 Par. 67 [id est corp. Par. Elt.] Mon. 60 Leid. 59); flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 28) 97 ‖ 4 *ἄπρακτον*] *ἄτακτον* corp. Par.; *ἄκρατον* ci. Vsener *ἄκραντον* F. Schoell ‖ 6 ecl. hab. L S M A, etiam Br sed hic post ecl. 13, 46 Mein. lemma non iterant L Br. recurrit corp. Par. 31 Elt. (*Πλουτάρχου*) ‖ 8 *ἀρκτέον* L ‖ 9 ecl. hab. lemmate non iterato L Br, addito lemm. S M A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. L S M A; in lemmate *Ὧρον* (quod om. S) fere libri, vide lemma Stobaei I 59, 68 Wachsm. et quae monui mus. Rh. XLI p. 43 sq. iteratur ecloga lemmate corrupto Maxim. c. 31 p. 620 Combef. ‖ 14 *ἐπιγνωθεὶς* A 15 *ἐλεχθέντα* A[1] *γ* superscr. A[2] ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 50 Mein.) S (post ecl. 13, 20 Mein.), om. M A. *Θυθαγόρου* (*Θ* rubr.) L. recurrit Pyth. Vind. 97 Demophil. sent. Pyth. 42 Pyth. Syr. 75. cf. Sexti sent. 17 Elt. ‖ 17 *Σ* in v. *Συγγ.* om. rubr. addend. L | *Συγγενεῖ* L Demoph.: *συγγενεία* S *συγγενῆ* Pyth. Vind. | *καὶ ἄρχοντι καὶ φίλῳ πάντα εἶκε πλὴν ἐλευθερίας* Pyth. Vind. | *εἶκε* Pyth. Vind., Demoph.: *εἰκαῖα* S *εἶχεν* L ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 21 Mein.) S (post ecl. 13, 37 Mein.), om. M A. *Ἰλιανοῦ* (*Ἰ* rubr.) L

Τιμόθεος ὁ Κόνωνος πρὸς Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀζηνιέα πάντων ἄριστα ἔχοντα λόγον εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ ἄσωτος ἦν ὁ Ἀριστοφῶν, πικρότατα αὐτοῦ καθίκετο ὁ Τιμόθεος εἰπὼν ᾧ ἱκανὸν οὐδέν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν'.

68 (13, 43 Mein.) *Θεμιστίου ἐκ τοῦ Περὶ ψυχῆς.*

Εἰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἐπὶ Πλάτωνος εἶπε Διογένης 'τί δαὶ ὄφελος ἡμῖν ἀνδρός, ὃς πολὺν ἤδη χρόνον φιλοσοφῶν οὐδένα λελύπηκεν;' ἕτεροι κρινοῦσιν. ἴσως γὰρ ὡς τὸ μέλι δεῖ καὶ τὸν λόγον τοῦ φιλοσόφου τὸ γλυκὺ δηκτικὸν ἔχειν τῶν ἡλκωμένων.

CAPVT XIV.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ.

1 *Ποσειδίππου* (fab. inc. fr. 5 com. IV p. 526).

Τὴν χλανίδα πάντες, ὡς ἔοικεν,. οὐκ ἐμὲ προσηγόρευον. οὐδὲ εἷς νῦν μοι λαλεῖ.

2 *Κριτίου* (fr. 3 p. 774 N.[2]).

---

1 *Τιμόθεος* — **4** *εἰπών*] *Ὅτι Τιμόθεος πρὸς Ἀριστοφῶντα ἄσωτον ὄντα πικρότατα καθικόμενος αὐτοῦ εἶπεν* Aeliani vulg. ‖ **4** cf. Epicuri fr. 473 Vsener (Ael. v. h. IV 13 Stob. III 17, 29 H.) | *τούτω γε* ex *τοῦτό γε* corr. S[1] *τοῦτο* (ω supra) *γε* L: *ἀλλὰ τούτῳ γε* Ael.; *ἀλλὰ τούτῳ γε* etiam in Stobaeo scribi voluit Hercher Ael. ed. Didot. praef. p. V, tu confer infra p. 497, 5 ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 13, 38 Mein.) S (post ecl. 13, 42 Mein.), om. M A; *Θεμιστίου* om. L. Plutarchi librorum incertorum reliquiis inseruit Wyttenbach (fr. V) animadv. in Plutarchi mor. p. 59 D, non recte. cf. supra III 13, 41 ‖ **6** *Ὁ* pro *Εἰ* L rubr. | *τί δαὶ* L S: *τί δὲ* Tr., inde vulg. ‖ **8** *κρινοῦσιν* corr. cod. Par. 1985 man. sec. teste Gaisfordo: *κρίνουσιν* S L; *κρίνωσιν* tacite Gesn.[1] p. 122, inde vulg. ‖ **9** *μέλι* Wyttenbach: *μὲν* S L

Capitis quarti decimi eclogae exstant in S M A, sex in Br, duae in Mac. Chrys. titulum ut Photius exhibent omnes, numerum *ι'* add. S, *ιδ'* M A Mac. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A; *ποσειδίπου* (π supra) A[2]: *ποσιδίππου* S M *ποσϊδίπου* A[1] ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 14, 1) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam). recurrit corp. Par. 513 Elt. (*Κριτίου*)

Ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
πράσσων ὁμιλεῖ, τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν
ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

3 *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* (fr. 362 N.²).

Φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
τῇ σῇ πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης.

4 *Ζήνωνος.*

Ἔλεγχε σαυτὸν ὅστις εἶ, [καὶ] μὴ πρὸς χάριν
ἄκου', ἀφαιροῦ δὲ κολάκων παρρησίαν.

5 *Εὐριπίδου Ἰφιγενείας* (Aul. 979—980).

Αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ
μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἢν αἰνῶσ' ἄγαν.

6 *Εὐριπίδου Ὀρέστου* (1163).

Βάρος τι καὶ τόδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.

7 *Νικολάου* (com. IV p. 579).

Τὸ τῶν παρασίτων, ἄνδρες, ἐξεῦρεν γένος
Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος.
οὐ δυνάμενος δὲ τῇ τέχνῃ χρῆσθαι καλῶς
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, εἶτ' ἀκουσίῳ

---

1 *δὲ* om. Mac. | *φίλοις* corp. Par. ‖ 2 *ὁμιλῇ* M^d | *παρ' αὐτίκα* corp. Par. ‖ 3 *καθίστησιν* libri ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 14, 2) Br (tamquam capitis primam); *Ἐρεχθεῖ* om. Br. leguntur versus supra III 3, 18 p. 197, 8 in excerpto maiore (*Εὐρ. Ἐρεχθέως*) ubi vide. ceterum Euripidis eclogae in hoc capite procedunt fabularum ordine alphabetico ‖ 5 *φίλους*] vide 3, 18 | *φίλους μὲν τοὺς μὴ* A¹ *δὲ* post *φίλους* et *μὲν* post *τοὺς* suppl. A² ‖ 7 *κλεῖθρον* libri ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 617 Elt. (*Ζήνωνος*). cf. monost. 571 Meyer *Vrbin. samml.* p. 407 ‖ 9 *μὴ* tacite Gesn.¹ p. 124, inde vulg.: *καὶ μὴ* S M^d A corp. Par. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 12 *ἀγαθοὶ* S M^d A, Eur. *B* (ubi *οἱ* praef. m. sec.), *C* ‖ 13 *ἢν* Eur.: *ἀν* S *ἄν* M^d A; *ἐὰν* Gesn.¹, inde vulg. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ὀρέστῃ* M^d ‖ 15 *κἂν τῷδ'* Eur. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; *νικολ* (lineola addita pro terminationis compendio) S *νικολάου* M A cf. Photii pinac. p. 55 Elt. ‖ 17 *τὸ τῶν παρασίτων* — 470, 7 *παρρησίαν* om. M A | *ἐξεῦρεν* Grotius dict. poet. p. 85: *ἐξεῦρε* S ‖ 18 Euripidis Or. 5 ‖ 19 *καλῶς* quod servavit Tr. p. 101 foramine periit in S ‖ 20 cf. Eur. Or. 10

δίφρῳ περιπεσὼν δυναμένῳ λιμὸν ποεῖν,
ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐξαπίνης ἀπεστράφη.
ἄφνω δὲ πληγεὶς εἰς μέσην τὴν γαστέρα
ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τἄνω κάτω
Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετράφθαι τὸν τρόπον,
καὶ μάλα δικαίως· Φρὺξ γὰρ ὢν οὐχ ἱκανὸς ἦν
τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν.
διὸ δὴ τοιαύτης παντελῶς καχεξίας
ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης,
πικρῶς ἐπιπλῆξαι βούλομ', ἄν περ νὴ Δία
παρρησίαν μοι δῶτε, τοὺς ἀσυμβόλους
τἀλλότρια δειπνεῖν ἑλομένους ἄνευ πόνου.
τί γὰρ μαθών, ἄνθρωπε, πρὸς τῶν δαιμόνων
βούλει παρασιτεῖν; ἢ τί τῶν ἐν τῷ βίῳ
ηὔξηκας; εἰπόν· ἄξιον γὰρ εἰδέναι·
τίνος μαθητὴς γέγονας; αἵρεσιν τίνα
ζηλοῖς; ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος
τολμᾷς παρασιτεῖν; ἃ μόλις ἡμεῖς τὸν βίον
ἅπαντα κατατρίψαντες, οὐδὲ νῦν ἔτι
ἀνεῳγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν,
διὰ τοὺς ἀνοδίᾳ τἀλλότρια μασωμένους.
οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζαν ἔσθ' ὁ πλοῦς.

---

1 *ποεῖν* S: *ποιεῖν* Gesn.[1] p. 124, vulg. ‖ 2 *ᾱ* (with *π* above) id est *ἀπὸ* sed ut cum *ει* (with *π* above) confundi possit S: *εἰ* (spatio post *εἰ* relicto) Tr., inde vulg. ‖ 4 *τἄνω κάτω* S: *τἄνω καὶ κάτω* Tr. ‖ 8 *δὴ* S M[d] A[1]: *δεῖ* A m. inc. ‖ 10 *ἐπιπλῆξαι* S M[d] A: *ἐκπλῆξαι* Tr., vulg. | *βούλομαι* S M[d] ‖ 11 *ἀσυμβόλους* S A: *ἀσυμβώλους* M[1] | *τοῖς ἀσυμβόλοις — ἑλομένοις* ci. Kock ‖ 15 *νὺξηκας* S *ξυνῆκας* Tr. p. 102, vulg. *νὺξ ἧκας* M[d] A[1] *γρ. εὕρηκας* A[2] mrg: melius *ηὔξηκας* aliquis adscripsit in margine codicis Paris. 1985 teste Gaisfordo idque recepit Kock com. III p. 384 ‖ 17 *ζηλοῖς* Valckenaer: ..*ηλοῖς* spatiolo relicto S *ἧλο* M[d] *εἷλον* A ..*χλοῖς* Tr., vulg. vid. mus. Rh. XLI p. 58 ‖ 18 *ἃ* S M[d] A recte; *ὃ* mavult Meineke *εἰ* Naber mnemos.[2] VIII p. 432 *ᾧ* Kock l. c. p. 385 ‖ 19 *ἅπαντα* Iacobs add. animadv. in Ath. p. 9: *πάντα* S M[d] A ‖ 21 *ἀνοδίᾳ* Meineke: *ἄνω· δια* S *ἄνω δια* M[d] *ἄνω δῐὰ* A *ἀνώδυνα* A[2] mrg; *ἀναιδῶς* Grotius *ἀνοίᾳ* Kock | *μασωμένους* M[d]: *μασσωμένους* S A ‖ 22 cf. Leutsch ad Zenob. cent. V 37

πλευρὰν ἔχειν πρώτιστον ἐν τούτοισι δεῖ,
πρόσωπον ἰταμόν, χρῶμα διαμένον, γνάθον
ἀκάματον, εὐθὺς δυναμένην πληγὰς φέρειν·
στοιχεῖα μὲν ταῦτ᾽ ἐστὶ τῆς ὅλης τέχνης.
ἔπειτα δεῖ σκωπτόμενον ἐφ᾽ ἑαυτῷ γελᾶν·
αἰσχρὸν γὰρ οἶμαι δοῦλον εἶναι σκώμματος.
ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις ἢ καὶ βάπτεται
θέλων καλὸς εἶναι, καὶ παρ᾽ ἡλικίαν νοσεῖ·
ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος·
πρὸς χάριν ὁμίλει τοῦ τρέφοντος. ἐπ᾽ ὀλέθρῳ
παρατάττεταί τις καὶ ποεῖ πάντας νεκροὺς
δείπνῳ· σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας
εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες.
οἶμαι δ᾽ ἐμαυτὸν εὔθετον τῷ πράγματι,
παῖδες, γεγονέναι· πάντα γὰρ πρόσεστί μοι
ὅσα περ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ,
λιμός, ἀπόνοια, τόλμα, γαστήρ, ἀργία.
καὶ νῦν μ᾽ ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ
σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι ⟨καὶ⟩ φίλον.

8 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 122 Mullach.).

1 *πρώτοισιν ἐν τούτοισι* S: *πρώτιστον ἐν τούτοισι* Md A; *πρώτοισι τούτοισι* Tr. *πρώτιστον εὔτονόν σε* ci. Meineke *πρ. ἄτρυτόν σε* Kock *πρὸς τοῖσιν ἐντέροισι* Buecheler ‖ 3 *εὖ τε* pro *εὐθὺς* ci. Herwerden obs. cr. p. 113 ‖ 4 *τῆς ὅλης τέχνης*] primae manus vestigia redintegravit A² ‖ 6 ante v. 7 aliquid intercidisse opinatur Kock ‖ 7 *βάπτεται* corr. A²: *βλάπτεται* S Md A¹ ‖ 9 *Γανυμίδης* Md ‖ 10 spurium esse versum putavit Cobet n. l. p. 38 sq. Cobeto adsentitur Meineke flor. IV p. LIX qui transponi iusserat verba ante v. 7 *ὁμίλει* scribens pro *ὁμιλεῖ* | ante *ἐπ᾽ ὀ.* distinxit Buecheler | *ἐπ᾽ ὀλέθρῳ* primo omissum suppl. A¹ ‖ 11 *ἴσως, παρατάττεταί τις* A² mrg: *παράττεται* (vel *-ταί*) *τις* S Md A¹ *ταράττεται* Gesn.¹, vulg. *χαράττεται* (i. e. *irascitur*) ci. Meineke com. IV l. c. | *ποεῖ* S: *ποιεῖ* Md A ‖ 12 *δείπνω* S Md A¹ *δείπνει* A²; *δειπνῶν* Meineke com. IV p. 582 ‖ 14 *οἶμε* scripsisse videtur A¹ *οἶμαι* A² ‖ 15 *ἄνδρες* ci. Meineke ‖ 16 *ὅσαπερ ἔχειν* S A²: *ὅσα παρέχειν* Md A¹ | *τὸν τἀλλότρια δειπνοῦντα* G. A. Hirschig ‖ 17 *γαστριμαργία* Badham ‖ 18 *με* (*μ᾽* A) *ὁ* Md A: *με* S. verba *Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ* ex tragico poeta petita esse videntur Meinekio, vide trag. gr. fr. adesp. 320 p. 900 N.² ‖ 19 *καὶ* addidit Grotius dict. poet. p. 87 ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S (sic) M A. eadem sententia legitur Democrat. 28

Εὐλογέειν ἐπὶ καλοῖς ἔργμασι καλόν· τὸ γὰρ ἐπὶ φλαύροισι κίβδηλον καὶ ἀπατεῶνος ἔργον.

9 *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Τὰ μὲν ξύλα τὸ πῦρ αὔξοντα ὑπ' αὐτοῦ καταναλίσκεται, ὁ δὲ πλοῦτος ἐκτρέφων τοὺς κόλακας ὑπ' αὐτῶν τούτων διαφθείρεται.

10 *Σωτίωνος ἐκ τοῦ Περὶ ὀργῆς.*

Οἱ δελφῖνες μέχρι τοῦ κλύδωνος συνδιανήχονται τοῖς κολυμβῶσι, πρὸς δὲ τὸ ξηρὸν οὐκ ἐξοκέλλουσιν· οὕτως οἱ κόλακες ἐν εὐδίᾳ παραμένουσιν, ὡς καὶ οἱ τοὺς φίλους εἰς ἀποδημίαν προπέμποντες μέχρι τῆς λείας συμπαρακολουθοῦσιν, ἐπειδὰν δὲ εἰς τραχεῖαν ἔλθωσιν, ἀπίασιν.

11 *Φαβωρίνου* (fr. 104 Marres.).

Ἔστι δὲ οὐκ ἀξιόπιστος ἔπαινος, ὃν ἐπαινεῖ τις ἕτερον διὰ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον.

---

1 *εὐλογέειν*] *εὖ λέγειν* Democrat. | *καλοῖσι* Mullach. vide p. 424 adn. 6 | *ἔργμασι* SM[d]A[2] Democrat. *ἔργασι* A[1] ‖ 2 *κίβδηλον*] *κιβδήλου* Democrat. | *ἔργον* nescio an de suo addiderit Stobaeus, om. Democrates q. d. eadem (si verum vidit Lortzing) Democriteorum sylloga usus ac Stobaeus ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 14, 8) Br (post ecl. 14, 3); *ἀριστωνύμου* nec plura Br. recurrit ecloga corp. Par. 39 Ell. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 178 p. 195 Wachsm. (Bar. 161) ‖ 4 *τὰ μὲν — καταναλίσκεται*] *τὸ μὲν πῦρ ὑπὸ τῶν ξύλων αὔξεται καὶ ταῦτα ὑπ' αὐτοῦ ἀναλίσκονται* Bar. | *ὑπ' αὐτοῦ* libri Stob.: *ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πυρὸς* corp. Par.; fortasse *ὑπ' αὐτοῦ τούτου* ‖ 5 *ἐκτρέφων τοὺς κόλακας* libri Stob.: *τρέφων* (quod placuit Hirschigio) *τοὺς κόλακας* corp. Par. *κόλακας τρέφων* Bar. ‖ 6 *τούτων* om. Bar. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, sine lemm. Br. desideratur libri index, citatur secundus flor. 20, 53 Mein. recurrit ecloga Anton. I c. 52 p. 59 (*Σωτίωνος*) Maxim. c. 11 p. 567 Combef. (*Σωτίωνος ἐκ τοῦ περὶ ὀργῆς*). Senecae de ira III 8, 5 apte adfert G. Heylbut mus. Rh. XXXIX p. 311 ‖ 9 *ἐξοκέλλουσιν* S *ἐξωκείλλουσιν* M[d] *ἐξωκείλουσιν* A[1] *ο* superscr. A[2] *ἐξοκείλλουσιν* Tr. *ἐξοκύλουσιν* (sic) Br ‖ 10 *εὐδείᾳ* Br | *ὡς καὶ οἱ* SM[d]A *ὡς καὶ* Br *καὶ* Ant. Max. nec satis apte duae quasi imagines miscentur et desideratur membrum verbis *ἐν εὐδίᾳ παραμένουσιν* contrarium. vereor igitur ne v. *οἱ κόλακες ἐν εὐδίᾳ παραμένουσιν ὡς* excerptor inculcaverit tituli *περὶ κολακείας* studiosior ‖ 12 *ἐπειδὰν* ex *ἐπειδει* corr. S[1] ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA; *φαβωρίνου* A[2]: *φαβουρίνου* SM[d]A[1] ‖ 14 *ἔστι* A: *ἐστὶν* S *ἔστιν* M[d] ‖ 15 *ἕτερον* SM[d]A[2]: *ἕτερος* A[1]

12 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 105 Marres.).

Ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν τρεφομένων ὑπ' αὐτοῦ κυνῶν ἀπέθανεν, οὕτως οἱ κόλακες τοὺς τρέφοντας κατεσθίουσιν.

13 *Θεοδώρου ὑπὲρ Ἐλπιδηφοριανῆς.*

Εἴσοδος δὲ ἦν παρ' αὐτὴν οὐκ ὀλίγη τῶν μὲν τοῦ ἤθους τὴν ἀφέλειαν ἀποδεχομένων, τῶν δέ τι καὶ δεομένων ἴσως, τῶν δὲ πολλῶν συνήθη νοσούντων καὶ οἰκείᾳ φύσει χρωμένων, οἳ τοὺς πλουτοῦντας ὥσπερ τι κρεῖττον θαυμάζοντες, φθείρεσθαι πρὸς τὰς τούτων θύρας εἰώθασιν, κἂν μηδ' ὁτιοῦν τῆς εὐπορίας μεθέξειν μέλλωσιν.

14 *Διογένους.*

Ἐπὶ τῆς κολακείας ὥσπερ ἐπὶ μνήματος αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται.

15 *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (§ 30 p. 8c).

Μίσει τοὺς κολακεύοντας ὥσπερ τοὺς ἐξαπατῶντας· ἀμφότεροι γὰρ πιστευθέντες τοὺς πιστεύσαντας ἀδικοῦσιν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 496 Elt. (*γνῶμαι Φαβουρίνου*) cf. Freudenthal mus. Rh. XXXV p. 414 n. 21 ‖ 3 *οὗτος* A | *κατεσθίουσιν* (-*σι* A) S M^{d} A corp. Par.: *καταλύουσιν* Tr. p. 103, inde vulg. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Θεοδ^{ω}* nec plura S *Θεοδώρου ὑπὲρ ἐλπιδιφοριανῆς* M^{d} nec fere aliter M flor. 71, 9 *ἐλπι^{δ}φορια^{ς}ν* A teste Gaisfordo *ἐλπίδα φοριανῆς* A flor. 71, 9; *Ἐλπίδος Φοριανῆς* (*Φορμιανῆς* ci. Meineke) Gaisford. sed nomen *Ἐλπιδηφόρος* recte comparat Buecheler, cui Theodorus iste non superior videtur Frontonis aetate, ut fortasse idem sit quem Eunapius in vita Iamblichi praedicat ‖ 7 *ἀφέλειαν* M^{d} A: *ὠφέλειαν* S ‖ 8 *συνή^{θ}'* A | *συνήθη ⟨νόσον⟩ νοσούντων* Hirschig | *οἰκεῖα* M^{d} ‖ 11 *μήθ'* M^{d} ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; recurrit Anton. I c. 52 p. 58 (*Διογένους*) Maxim. c. 11 p. 566 Combef. (*Διογένους*) ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 142 Elt. (*Ἰσοκράτους*); gnomol. Byz. 175 p. 195 Wachsm. (Bar. 158); Georg. p. 52 (post Isocr.). v. *μίσει — ἐξαπατῶντας* habet Greg. Cor. rh. gr. VII 1235 W. ‖ 17 *κολακεύοντας μίσει καθάπερ* Georg. ‖ 18 *πιστεύσαντας* S M^{d} Isocratis *Γ* corp. Par. Bar.: *πιστεύοντας* A teste Gaisfordo Isocratis vulg. ‖ 19 *μᾶλλον* ante *ἀδικ.* addit Bar.

16 *Κράτητος.*

Κράτης τοὺς κόλακάς φησι συγκατανευσιφάγους.

17 *Ἀντισθένους.*

Ἀντισθένης αἱρετώτερόν φησιν εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς κόλακας· οἱ μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, οἱ δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνονται.

18 *Πυθαγόρου.*

Χαῖρε τοῖς ἐλέγχουσί σε μᾶλλον ἢ τοῖς κολακεύουσιν· ὡς δ' ἐχθρῶν χείρονας ἐκτρέπου τοὺς κολακεύοντας.

19 *Ἀντισθένους* (apophth. 11 Winckelm.).

Ἀντισθένης ἔλεγεν, ὥσπερ τὰς ἑταίρας τἀγαθὰ πάντα εὔχεσθαι τοῖς ἐρασταῖς παρεῖναι, πλὴν νοῦ καὶ φρονήσεως, οὕτω καὶ τοὺς κόλακας οἷς σύνεισιν.

20 *Κράτητος.*

---

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. ad elegias Cratetis referri vult Bergk p. l.[4] II p. 372 ‖ 2 *συγκατανευσιφάγους* S, A m. inc.: *συγκατανεύσει φάγους* M[d] *συγκατανευσειφάγους* A[1] ‖ 3 ecl. hab. SMA (post ecl. 14, 16) Br (post ecl. 14, 10) Mac. Chrys. (post ecl. 14, 2), lemma MA, om. S Br Mac.; *ἀντισθένησ* M. fontem fortasse aperit Laert. VI 4: *κρεῖττον ἔλεγε, καθά φησιν Ἑκάτων ἐν ταῖς Χρείαις, εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν· 'οἱ μὲν γὰρ νεκρούς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν'.* Stobaei ecloga recurrit corp. Par. 464 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Ἀντισθένους ἀποφθέγματα*). dictum paulo aliter conceptum Diogeni tribuitur ab Athenaeo VI p. 254c, simile etiam Demostheni gnomol. Vat. 206 et quod addatur testimoniis a Sternbachio collectis, corp. Par. 455 Elt. cf. etiam Iacobs anthol. X p. 217 Wachsmuth gnomol. Byz. 179 p. 195 Schenkelii floril. (*Wien. stud.* XI p. 40) 160 ‖ 4 *Ἀντισθένης* et *φησιν* om. Br ‖ 6 *ζῶντος* suppl. A[2] ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur etiam corp. Par. 618 Elt. (*Πυθαγόρου*). recurrit Pyth. Vind. 113 Pyth. Syr. 89; gnomol. Byz. 177 (Bar. 160); floril. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 38) 147. prioris membri etiam alia gnomologorum testimonia collegerunt Wachsmuth gnom. Byz. p. 195 et Schenkl Pyth. Vind. p. 280 ‖ 8 *κατανεύουσιν* pro *κολακεύουσιν* dubitanter ci. Meineke. sed prave praeceptum videtur *κολακεύουσιν*, proponit *ἐγκωμιάζουσιν* aut *ἐπαινοῦσιν* Buecheler, *εὐλογοῦσιν* ego ‖ 9 *κόλακας* pro *κολακεύοντας* flor. Schenkelii Bar. ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. MA ‖ 12 *παρεῖναι* SM[d]A: *περιεῖναι* mavult Meineke v. IV p. LIX, non recte: vide flor. 54, 41 Mein. ‖ 14 ecl. hab. S M A (post ecl. 14, 19) Br (post ecl. 14, 17); *κράτητος* MA, om. S *σωσθ* (addito compendio) Br. recurrit corp. Par. 492 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* id est *Κράτητος ἀπόφθ.*)

Κράτης πρὸς νέον πλούσιον πολλοὺς κόλακας ἐπισυρόμενον ‘νεανίσκε’ εἶπεν ‘ἐλεῶ σου τὴν ἐρημίαν’.

21 *Σωκράτους.*

Ἡ τῶν κολάκων εὔνοια καθάπερ ἐκ τροπῆς φεύγει τὰς ἀτυχίας.

22 *Σωκράτους.*

Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσὶ τοὺς λαγωοὺς οἱ κυνηγοί, τοῖς δὲ ἐπαίνοις τοὺς ἀνοήτους οἱ πολλοί.

23 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Οἱ μὲν λύκοι τοῖς κυσίν, οἱ δὲ κόλακες τοῖς φίλοις ὄντες ὅμοιοι, ἀνομοίων ἐπιθυμοῦσιν.

24 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ἔοικεν ἡ κολακεία γραπτῇ πανοπλίᾳ, διὸ τέρψιν μὲν ἔχει, χρείαν δὲ οὐδεμίαν παρέχεται.

25 *Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς Διόνυσον ἐπιστολῆς* (epistologr. gr. rec. Herch. p. 498, 23).

Ἑώρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὁρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων, σχεδὸν ὅσῳ περ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχρᾶς βλάβης τοὺς ὁμιλοῦντας τρεφούσας, οὗ κακὸν οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις.

---

1 *οὗτος* pro *Κράτης* Br | *ἐπισυρρόμενον* M[d] ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 619 Elt. (*Σωκράτους*) ‖ 4 *ἐκτροπὰσ* M[d] ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 14, 21) Br (post ecl. 14, 20); *σωκράτους* compend. S Br, *τοῦ αὐτοῦ* M A. recurrit ecloga corp. Par. 37 Elt. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 176 p. 195 Wachsm. (Bar. 159); flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 21) 60; Georg. p. 44 ‖ 7 *τοῖς μὲν κυσὶ* om. Georg. ‖ 7. 8 *τοῖς δὲ — οἱ κόλακες*] *τοὺς δὲ ἀνοήτους οἱ ἔπαινοι* Georg. ‖ 8 *οἱ πολλοί* libri Stob. corp. Par.: *οἱ κόλακες* (ut Hirschigio auctore scripsit Meineke) Bar. flor. Schenkelii idque titulo commendatur. quamquam titulo haud scio an satis faciat *ἐπαίνων* mentio stultis datorum. latet fortasse *οἱ διπλοῖ* vel *οἱ δόλιοι*, vix *οἱ πονηροί* ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. iteratur corp. Par. 33 Elt. (*Πλουτάρχου*) ‖ 14 *παρέχει* corp. Par. ego secluserim verbum ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 20 *τοὺς* om. Plat.

26 *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου* (p. 235 D).

Ὅταν δέ τις ἐν τούτοις ἀγωνίζηται, οὕσπερ καὶ ἐπαινεῖ, οὐδὲν μέγα δοκεῖν εὖ λέγειν.

CAPVT XV.

ΠΕΡΙ ΑΣΩΤΙΑΣ.

1 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 79 com. IV p. 255).

Τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον
τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποεῖ πράττειν κακῶς.

2 *Εὔφρονος Διδύμων* (fr. 1 com. IV p. 490).

Ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον,
πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά;

3 *Διφίλου* (fab. inc. fr. 19 com. IV p. 422).

Ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορῆσαι ῥᾴδιον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τ̆ αὐ^τ εκ^τ ἐπιταφι^ου* nec plura S ‖ 2 *οὕσπερ* S M^d A Plat.: *ὥσπερ* Tr. p. 104, inde vulg.

Caput quintum decimum exstat in S M A, dimidium fere in Br, tres eius eclogae ap. Mac. Chrys. nulla tituli distinctio in S, habent titulum M Br Tr. p. 115 Mac. sicut Photius. in A f. 31^v cohaeret ecloga huius capitis prima cum 14, 26, sed adscripsit m. rec. *τέλος τοῦ περὶ κολακείας λόγου, ἀρχὴ δὲ τοῦ περὶ ἀσωτίας.* eadem m. *μετὰ ἑπτακαίδεκα φύλλα τὸ λοιπόν.* sed tituli inscriptio legitur f. 49^r ubi subiecta est ecl. 15, 2. numerum *ιε'* addunt M A Mac. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S A, om. M. recurrit corp. Par. 360 Elt. (*Μενάνδρου* cod. Par. suppl. 690) ‖ 8 *τὸ καλῶς* A corp. Par.: *τῷ καλῶς* S | *ποεῖ* S: *ποιεῖ* A corp. Par. | *πράσσειν* (*πράττειν*) Ellis *journal philol.* X p. 21: *πᾶσι* S corp. Par. *πᾶσιν* A *πεινῆν* Bentley probante Cobeto mnemos. IX p. 114 *πάσχειν* Meineke *πεσεῖν* non recte Kock com. III p. 187 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S A (post ecl. 15, 1) Br (tamquam capitis primam); *εὔφρονος* in A m. sec. fab. nom. om. A Br. recurrit corp. Par. 620 Elt. (*Διδύμων* sine nom. p.) ‖ 11 *οὗτος ἂν* S M^d corp. Par.: *ἂν οὗτος* A Br ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate omisso Br. iterat Maximus c. 61 p. 672 Combef. (*Διφίλου*) ‖ 14 *δὲ* (*δὲ* om. A) *διαφορῆσαι* libri: *δὲ μιᾷ διαφορῆσαι* Tr. p. 104, vulg.

[redacted]

4 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 172 com. IV p. 272).

Λαμπρῶς ἐνίοτε ζῶσιν, οἷς χαλεπώτερον
τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον.

5 *Φιλήμονος* (fr. 120 com. II p. 516 Kock).

Ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων,
σκεπτόμεθα τἀναγκαῖ' ἑκάστης ἡμέρας·
ἂν ᾖ δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρως χάριν,
οὐ φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι;

6 *Θεόγνιδος* (331—332).

Ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἑτέροισι δίδου, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

7 *Πυθαγόρου* (aur. carm. 37—38 ed. Nauck).

Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων,
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι· μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. *Διφίλου* quod habet Tr. non imponere debebat Meinekio (com. IV p. 422) vel Kockio (com. II p. 579): eclogae secundae versus cum prioribus male coaluerunt in Trincavelliana, sic ibi *Εὔφρονος* lemma falso retractum est ad ecl. 3, *Διφίλου* ad ecl. 4 ‖ 2 *ἐνίοτε* (vel ⟨*μὲν*⟩ *ἔνιοι*) Meineke: *ἔνιοι* S Md A; *γὰρ ἔνιοι* Grotius dict. poet. p. 89 | *ζῶσιν* Grotius: *σώζειν* S Md A ‖ 3 *περιποιήσασθαι* Md: *πέρα ποιήσασθαι* S A ‖ 4 ecl. cum lemm. *Φιλήμον* (o superscr.) hab. S, om. M A. Trincavellianae error etiam ad hanc eclogam pertinet, lemma igitur quod prioris erat loci huic potius adscriptum est, *Φιλήμονος* autem nomen retractum ad versum tertium et quartum a prioribus male divulsos. hinc deceptus inter Menandreas eclogam recepit Meineke fab. inc. 28 com. IV p. 242 ‖ 5 *που* S cf. Meisterhans *gr.*[2] p. 167; *πλοῦν* Cobet n. l. p. 91 ‖ 6 *σκεψόμεθα* Herwerden mnemos.[2] VI p. 77 | *τὰ ἀναγκαῖα* S Tr.: corr. Grotius ‖ 7 *ᾖ* S: *δέῃ* man. sec. codicis Parisini 1985 (teste Gaisfordo) ex coniectura nimirum idque recepit Kock; *δέον δὲ* Brunck poes. eth. p. 189 ‖ 8 *φεισόμεσθ'* Grotius dict. poet. p. 525: *φείσομεθ'* S *φεισόμεθ'* Tr.; *φειδόμεσθ'* Brunck ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 10 *Ἥσυχος* ante v. *ὥσπερ ἐγώ* habet Theogn. | *μέσσην* tacite ex Theogn. Gesn.[1] p. 128, inde vulg.: *μέσην* S | *ποσσὶν* tacite ex Theogn. Gesn.[1], inde vulg.: *ποσὶν* S ‖ 11 *δίδου* S: *διδοὺς* Theogn. | *τὰ* bis scr. S, semel ut Theogn. Tr., inde vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 15, 6) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam) ‖ 13 *μὴ δαπ.* — 14 *ἴσθι* om. Mac. | *δαπανῶν* Ps.-Pythagorae non nulli; *δαπάνα* ci. Cobet coll. cr. p. 466 | *ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων* Ps.-Pyth.:

8 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἰδών τινα προχείρως πᾶσι χαριζόμενον καὶ ἀνεξετάστως ὑπηρετούμενον 'κακῶς' εἶπεν 'ἀπόλοιο, ὅτι τὰς Χάριτας, παρθένους οὔσας, πόρνας ἐποίησας'.

9 *Διογένους.*

Διογένης ἄσωτον ᾔτει μνᾶν· τοῦ δὲ εἰπόντος 'διὰ τί τοὺς ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἰτεῖς;' ἔφη 'παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι'.

10 *Κράτητος.*

Κράτης τὰ τῶν πλουσίων καὶ ἀσώτων χρήματα ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς εἴκαζεν, ἀφ' ὧν ἄνθρωπον μη-

---

ἀπειροκάλως ἕνι (*ἐνι* M^{d}) *ἡμῶν* SM^{d}A, hoc ex illo corruptum esse censet *ἀπειρόκαλος* Nauck, mihi videtur olim fuisse *ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων*. ceterum *ἀπειροκάλως ἀνοήμων* ci. Buecheler, *ἀπειροκάλως ἐλεήμων* Schowii liber C. interpolatus, vide mus. Rh. XLI p. 61 ‖ **14** *μέτρον κτἑ.*] testimonia hemistichii recensuit Nauck post Iambl. de vita Pyth. librum p. 222 sq.

1 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 15, 7) Br (post ecl. 15, 3), addito lemmate M A (post ecl. 15, 7). recurrit corp. Par. 621 Elt. (*Σωκράτους*). Socrati adscribit etiam gnomol. Vatic. 492 (*Ὁ αὐτὸς ἰδών τινα κτἑ.*) et cod. Vallicell. F 58 f. 191^{v} ut testatur Sternbach, Democrito Maxim. c. 8 p. 556 Combef. et gnom. cod. Pal. 122 f. 199^{r} n. 171 teste Sternbachio. Cynicorum videtur esse Socrates, cui sententiae non repugnat quod simili imagine utitur Xenophonteus apomn. I 6, 13. cf. Duemmler *Akad.* p. 81 ‖ **2** *προχείρως πᾶσι* (-*σιν* M^{d}) S M^{d} A Br corp. Par. Max. Pal. Valicell.: *πᾶσιν ἑξῆς προχείρως* gnomol. Vatic. ubi mox legitur *ὑπηρετοῦντα* pro *ἀνεξ. ὑπηρετούμενον* et *κακὸς κακῶς* pro *κακῶς* ‖ **3** *ἀπόλλοιο* A^{1} ‖ **5** ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. M A. cf. Laert. VI 67; Maxim. c. 61 p. 672 Combef. (*Διογένης*) ‖ **6** *ᾔτει*, sed *ει* e corr. M^{d} ‖ **7** *τοὺς μὲν ἄλλους* malim coll. Laertio | *τριόβολα* Br *τριώβολον* A^{2} ‖ *αἰτεῖς* (*ᾔτεις* Buecheler) Hirschig misc. philol. p. 188: *ζητεῖς* S M^{d} A Br; *αἰτεῖ* Menagius scr. ap. Diog., ubi *ζητεῖ* cod. Arund. *ᾔτει* mavult Buecheler ‖ **8** *πάλαι* pro *πάλιν* M^{d} | *λαβεῖν* om. S | *δὲ*, sed *ε* e corr. M^{d} ‖ **10** ecl. hab. S M A Br (post ecl. 15, 9) Mac. Chrys. (post ecl. 15, 7), lemma om. S Br Mac. recurrit corp. Par. 238 Elt. (*Σωκράτους*): *τὰ δὲ τῶν πλουσίων καὶ ἀσώτων χρήματα ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαίαις εἰκάζειν* (l. *συκέαις εἴκαζεν*)· *ἀφ' ὧν κτἑ.* cf. Diogenis dictum flor. 92, 13 Mein. Laert. VI 60 ‖ **12** *τὸν κρημνὸν* A^{1}, corr. A^{2}

δὲν λαμβάνειν, κόρακας δὲ καὶ ἰκτίνους· ὥσπερ παρὰ τούτων ἑταίρας καὶ κόλακας.

11 *Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην* (XX § 50 p. 472).

Τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν, φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις.

12 *Ζήνωνος.*

Ζήνων πρὸς τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ τῆς αὑτῶν ἀσωτίας καὶ λέγοντας ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἀναλίσκειν ἔλεγεν 'ἦ που καὶ τοῖς μαγείροις συγγνώσεσθε, ἐὰν ἁλμυρὰ λέγωσι πεποιηκέναι τὰ ὄψα, ὅτι πλῆθος ἁλῶν αὐτοῖς ὑπῆρχεν;'

13 *Ξενοφῶντος ἐν τῷ ζ' τῆς Κύρου παιδείας* (VII 5, 82).

Οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τἀγαθὰ οὕτω χαλεπὸν ὡς τὸ λαβόντα στερηθῆναι.

---

1 *ἰκτίνους*, sed *κ* in rasura quae chartam perforavit Br ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; in lemm. *λεπτίνας* M^d, *δημοσθένους* nec plura Br ‖ 8 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. M A. recurrit Maxim. c. 61 p. 672 Combef. (*Ζήνωνος*) ‖ 9 *αὑτῶν* A^2 Max.: *αὐτῶν* S M^d Br ‖ 10 *ἀσωτίας*, *ι* radendo ex *ει* corr. S *-είας* Tr. p. 105 | *τοῦ* om. Max. ‖ 11 *ἔλεγεν* post *συγγνώσεσθε* Br | *ἤ* vel *ἦ* (pro *ἦ*) M^d A^1 | *συγγνώσεσθε*, *ε* extr. e corr. M^d ‖ 13 *ὑπάρχει* Max. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A Br (post ecl. 15, 12) Mac. Chrys. (post ecl. 15, 10); *ξενοφῶν* Mac. *κύρου* non om. S ut visum est Gaisfordo sed huius vocis etiam nunc in extremo margine vestigium exstat *ι* id est *υ* (*κ*). pro lemmate *κύρου* nec plura Br. *ζ'* scripsit Meineke: *η̄* libri. recurrit ecloga corp. Par. 622 Elt. (*Ξενοφῶν*) ‖ 16 *γὰρ* om. Mac. | *τὰ ἀγαθα* M^d Br | *οὕτω χαλεπὸν ὡς* libri sicut Erlangensis Xenophontis: *οὕτω γε χαλεπὸν ὥσπερ* Xen. ‖ 17 post *στερηθῆναι* addit *λυπηρόν* Xen.

CAPVT XVI.

ΠΕΡΙ ΦΕΙΔΩΛΙΑΣ.

1 *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 41 com. IV p. 49).

Ἂν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα,
ἃ δ' οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν, ὧν μὲν διὰ τύχην,
ὧν δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι.

2 *Ἀπολλοδώρου* (fab. inc. fr. 3 com. IV p. 456).

Μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι·
ὅστις γὰρ εὐπορῶν, παρὸν ζῆν ἡδέως,
κακῶς διάγει, τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ
μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ;

3 scriptoris nescio cuius.

Ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν πλοῦτον ἴδοιμι ὅσος ἐστίν, ἀλλ'
ὅστις αὐτὸν κέκτηται εἰ ὑπέρτερός ἐστιν ὧν ἔχει.

4 *Εὐριπίδου Ἀντιόπης* (fr. 198 N.²).

Capitis sexti decimi eclogas habent S M A, haud paucas Br, tres Mac. Chrys. titulum ut Photius adscribunt S M A Br Mac., numerum *ις'* M A Mac. *ια'* S || **3** ecl. cum lemm. hab. S M A (tamquam capitis primam) Br (post ecl. 16, 7). recurrit in florilegio Vaticano Maii coll. script. vet. II p. XXVII id est apud Maximum c. 22 p. 602 Combef. (*Φιλήμονος*) || **4** *Ἂν οἷς ἔχομεν, τούτοισι* Meineke: *ἐὰν οἷς ἔχωμεν τοῖς* S M[d] A *ἐὰν οἷς ἔχομεν τούτοις* Br flor. Vat. *ἐὰν οἷς ἔχωμεν τούτοις* Max.; *ἂν οἷς ⟨μὲν⟩ ἔχομεν, τοῖσδε* Porson *tracts* p. 255; *τοῖς γε* Gesn.[1], vulg. | *μὴ* pro *μηδὲ* Br || **5** *ζητῶμεν* Br flor. Vat.: *ζητοῦμεν* S M[d] A *ταῦτα ζητοῦμεν* Max. || **7** ecl. cum lemm. hab. S M A Br (post ecl. 16, 1) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *ἀπολλοδ^ω* S. fallitur Gaisford *ἀπολο^{δρ}* fere Br || **10** *οὗτος* pro *τις* ci. Kock com. III p. 293 || **11** *συνδυστυχεῖ* atramento pallidiore A² mrg: *συντύχη* S *συντυχεῖ* M[d] A¹ sed suprascripsit nescio quid (*ξυν*-?) alia manus A *ἣν τύχη* (sed ante *δυστυχὴς* pro *δυστυχεῖ*) Br *συνοικεῖ* Mac. || **12** ecl. sine lemm. hab. S Br, *τοῦ αὐτοῦ* addito M A || **13** *ἐγὼ γὰρ* libri: *ἔγωγ' ἂν* Meineke, paulo melius *ἐγὼ γὰρ* ... *ἴδοιμ' ἂν* com. IV p. 456. sed vide ne pro temporis indicio habendus sit optativus romano more adhibitus | *ἴδοιμι*] prius *ι* in ras., accentum corr. ex circumflexo S | *ὅσος* S M[d] A: *ὅστις* Br || **14** *εἰ* S M[d] Br: *ἢ* A || **15** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 16, 3) sine lemm. Br (tamquam capitis primam). trium priorum versuum reliquiae lemm. *Εὐριπίδου* praemisso exstant in P(apyro) a Mahaffyo nuper edita

Εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν θηράσεται,
ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

5 *Τοῦ αὐτοῦ Ἰνοῖ* (fr. 407 N.²).

Ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
στάζειν. κακὸν δὲ χρημάτων ὄντων ἅλις
φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν.

6 *Τοῦ αὐτοῦ Δανάης* (fr. 328 N.²).

Ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους,
γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ,
τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη
τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.

7 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 81 com. IV p. 256).

Οὐ πώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

Eblanae a. 1891. eclogae huius capitis 1 et 4 sese excipiunt Maxim c. 22 p. 602 Combef., unde declaratur error ap. Maiom coll. scr. vet. II p. XXVII n. 2

1 *εὐτυχὼν* S M^d^ ‖ 2 *δ' ὅμως τι* Max. | *θηρα[σ]ε[ται]* in P agnovit Blass (vide Mahaffy *additions* p. 1) quod ipsum coniecerat Kock com. II p. 509: *πειράσεται* libri Stob. ‖ 3 *αὐτὸν οὔποτ'* M^d^ A Br Max. quod confirmat P ubi restant *αυτ]ον ουποτ ολβιο[ν*: *οὔποτ' αὐτὸν* S Tr. p. 105, inde vulg. ‖ 4 *εὐδαίμονα* expellendum esse conieci exerc. cr. p. 55 probante Wachsmuthio *stud.* p. 145. *εὐδαιμόνων* proposuit Weil *journal général de l'instr. publ.* 1847 vol. XVI n. 84 *δυσδαίμονα* Nauck. *φήμ' ἄν, οὐκ εὐδαίμονα* non recte Duemmler *Akad.* p. 78. *εὐθήμονα* Buecheler apte, cf. p. 487, 3 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *τ αυ^τ ἰοῖ* (sic) S *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo. v. *ἀμουσία* — 7 *στάζειν* recurrunt flor. 113, 3 Mein. (*Εὐρ. Ἰνοῖ*) ‖ 6 *οἰκτροῖσι* S ‖ 8 *πονηρα* sine acc. S *πονηρᾷ* Tr. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16, 5) M A (post ecl. 16, 4); *τ αυ^τ* S *Εὐριπ.* M A ‖ 10 *δόμους* S A¹ *δόμοις* M^d^ A² | *πληρουμένους* S A¹ *πληρουμένοις* M^d^ A² ‖ 11 *δὲ* M^d^ | *βρῶμα* Guil. Collmann | *δύστηνον* A² ‖ 12 *κἂν* Pflugk: *καὶ* SMA *ἐλᾶν* A¹ corr. A² ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 16, 6), lemmate carentem Br (post ecl. 16, 4). iteratur flor. 93, 20 ubi in libris male coaluit cum Antiphanis versibus. receptum est distichon in corp. Par. 623 Elt. (*Μενάνδρου*)

8 *Τοῦ αὐτοῦ* (fab. inc. fr. 80a com. IV p. 255).

Μὴ πάντοθεν κέρδαιν᾽· ἐπαισχύνου δέ μοι·
τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον.

9 (16, 8 Mein.: fr. 80b l. c.)

Ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὅστις ἐκ φειδωλίας
κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας.

10 (16, 9 Mein.) *Θεοκρίτου* (X 54).

Κάλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἑψῆν,
μὴ 'πιτάμῃς τὰν χεῖρα διαπρίων τὸ κύμινον.

11 (16, 10 Mein.) *Μενάνδρου ἐν Ψευδηρακλεῖ* (fr. 5 com. IV p. 224).

Ἀστοργίαν ἔχει τιν᾽ ὁ σκληρὸς βίος.

12 (16, 11 Mein.) *Ἀπολλοδώρου Ἀποκαρτερῶν* (fr. 2 com. IV p. 439).

Ἀλλὰ σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν
εἴρηκας, ἐν φιλαργυρίᾳ γὰρ πάντ᾽ ἔνι.

13 (16, 12 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 41 com. III p. 148).

Ὡς δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν
ἐπίπροσθε τᾀσχρὰ φαίνετ᾽ εἶναι τῶν καλῶν·
ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 2 *κέρδαιν᾽· ἐπαισχύνου* Bentley: *κέρδαινε αἰσχύνου* S M[d] A, distinguit post *κέρδαινε* S, fortasse etiam M ‖ 4 ecl. sine lemmate cum prioribus coniunctam habent S M A: separavit Meineke com. IV l. c. quem secutus sum ‖ 5 *ὦ* A[2]: *ὁ* S M[d] | *τρισκακοδαίμων* S M[d] A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. priorem versum adfert schol. rec. ad Aristoph. Plut. 192 ‖ 8 *τὸν* M[d] A Theocr.: *τὸ* S | *ἕψειν* Theocr.: *ἕψειν* (sic) S *ἑψῆν* M[d] A *ἑλεῖν* Tr. p. 106 ‖ 9 *μὴ 'πιτάμῃς* (*πιταμης* M[d]) S M[d] A Theocriti vulg.: *μή τι τάμῃς* Theocr. | *καταπρίων* Theocr. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. de argumento fabulae agit Haupt op. II p. 94 sq. ‖ 12 *τινὰ* S M[d] A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀποκαρτερῶν* om. S ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 16, 11 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 16, 3) ‖ 19 *ὡς* M[d] A: *ὦ* S Br | *ὅσοι///σι* A ‖ 20 *ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ* S A[1]: *ἐπίπροσθ᾽ αἰσχρὰ* M[d] Br; *ἔμπροσθε* ni fallor A[2] | *φαίνετ᾽ εἶναι* sed *ετ᾽ εἶ* in ras. ut videtur Br ‖ 21 *τὸ φρονεῖν* M[d]

14 (16, 13. 13[a] Mein.) *Μενάνδρου ἐκ Δυσκόλου* (fr. 2 com. IV p. 107).

Περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος·
εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι
εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε μηδενὶ
ἄλλῳ μεταδιδούς, αὐτὸς ὢν δὲ κύριος·
εἰ μὴ δὲ σεαυτοῦ, τῆς Τύχης δὲ πάντ' ἔχεις,
τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί;
αὐτὴ γὰρ ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ τινὶ
παρελομένη σοῦ πάντα προσθήσει πάλιν.
διόπερ ἔγωγέ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον
εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως, πάτερ,
αὐτόν, ἐπικουρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν
ὡς ἂν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ· τοῦτο γὰρ
ἀθάνατόν ἐστι, κἄν ποτε πταίσας τύχῃς,
ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν.
πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος
ἢ πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις.

15 (16, 14 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 23 phil. graec. III p. 11 Mull.).

Ἀνὴρ μεγάλα ἔχων χρήματα ἀποτεθησαυρισμένα,

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 4 *οἶσθα* ex *οἴσθα* corr. M[2] ‖ 5 *εἰς πάντα* M[d] A: *πάντα* S ‖ 6 *ὢν δὲ* S A *ὢν δὲ* M[d]: *ὢν γε* Herwerden obs. cr. p. 86 *ὢν εἶ* Naber mnemos.[2] VIII p. 415 *ὢν σὺ* Kock com. III p. 38 ‖ 7 *εἰ μὴ δὲ σαυτοῦ* Meineke com. IV l. c. (coll. Timocle Dracont. v. 13): *εἰ δὲ μὴ σεαυτοῦ* S M[d] A[1] *οὐ* suprascr. A[2]; *εἰ δὲ μη δ' ἑαυτὸν* Tr., inde vulg. *ἃ δὲ μὴ σεαυτοῦ* Porson adv. p. 43 *εἰ δ' οὐ σεαυτοῦ* Meineke in Stobaeo ‖ 9 malim *αὕτη* ‖ 10 *παρελομένη*] *αρ* in ras. M[1] ut mox prius *ν* vocis *χρόνον* in ras. M[2] ‖ 11 *ἔγωγε* Tyrwhitt: *ἐγώ σε* (vel *σέ*) S M[d] A | *ὅσον χρόνον εἶ κυρι* in ras. scripsit S ‖ 13 *αὐτὸν* M[d]: *αὑτὸν* S A; *αὐτοῖς* (i. e. *τοῖς χρήμασιν*) proposuit Kock obscurius. an *διδόντ'*? sed satis erit distinxisse post *αὐτόν* ‖ 14 *ὡς* in A manus incerta add. aliquid quod *οὓς* interpretatur Gaisford ‖ 15 *ἐστὶν* M[d] ‖ 17 et 18 cum prioribus coniungunt S M A: dispescuit Tr. p. 106 quem secuti sunt Grotius Gaisford Meineke in Stobaeo. rectius iudicaverat Meineke com. IV l. c. | *πολλῷ* ci. Gesn.[2] p. 154: *πολλῶν* S M[d] A *πολλὸν* Tr. | *γε* pro *δὲ* mavult Kock ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *Εὐσεβείου* Tr.

ἔπειτα γνώμῃ [μὴ] τῇ ἑωυτοῦ ἐς μηδὲν τῶν δεόντων οἷός τε ἐὼν αὐτοῖσι χρέεσθαι, ἔοικε τῷ τὰ ἐν τοῖσι δημοσίοις ἀποκείμενα πεπιστευκότι ἑωυτοῦ εἶναι. δόξῃ μὲν γὰρ ὁμοίῃ πλουτέουσι· τόπερ δὲ τοῦ κεκτῆσθαί ἐστιν οἰκήιον, τοῦ αὐτοῖσι χρέεσθαι ἀπεστερέαται ὁμοίως ἀμφότεροι.

16 (16, 15 Mein.) Θεοπόμπου (fr. 284 hist. gr. v. I p. 327 Muell.).

Εἴ τις πλεῖστα τῶν ἀγαθῶν κεκτημένος μετὰ τοῦ λυπεῖσθαι διάγοι τὸν βίον, ἁπάντων ἂν εἴη καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἐσομένων ἀθλιώτατος.

17 (16, 16 Mein.) Δημοκρίτου (fr. mor. 68 Mullach.).

Οἱ φειδωλοὶ τὸν τῆς μελίσσης οἶτον ἔχουσιν ἐργαζόμενοι ὡς αἰεὶ βλισσόμενοι.

18 (16, 17 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (fr. mor. 70 Mullach.).

Οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι, ὥσπερ οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἢν ἑνὸς μούνου μὴ τύχωσι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται· χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἑνός, τὸ γὰρ ἴχνιον μοῦνον λέλειπται τῶν ποδῶν· οὕτω δὲ καὶ οὗτοι, ἢν ἁμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φιλέουσι διαφθείρεσθαι.

19 (16, 18 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (fr. mor. 33 Mullach.).

---

1 γνώμῃ μὴ S: γνώμῃ Valckenaer ap. Gaisf. ‖ 2 αὐτοῖς S: corr. Meineke v. IV p. LX | ἔοικεν S: ἔοικε Tr. | τοῖς δημοσίοις S: τοῖσι δημοσίοισι Mullach ‖ 4 κεκτ.] vide ad III 10, 35 | ἐστιν S ‖ 5 αὐτοῖς S | ἀπεστερέαται sic ut coniecit Schaefer ad Gregor. Cor. p. 485 (non ἀπεστερέεται ut rettulit Gaisford) S, ἀποστερέαται Tr. unde vulg. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16, 14 Mein.) MA (post ecl. 16, 13 Mein.) Br (post ecl. 16, 12 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 16, 2). recurrit corp. Par. 624 Elt. (Θεοπόμπου) ‖ 9 διάγει (οι superscr.) S ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 12 οιτον (sic) S οἶτον M[d]A; σῖτον Tr., inde vulg. | ἔχουσιν SM[d]A ‖ 13 ἀεὶ SM[d]A | βλισσόμενοι (i. τὸ μέλι ἀφαιρούμενοι) Buecheler: βιωσόμενοι libri ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 16 μόνον S ‖ 17 μὴ ante καταφ. addit Mullach ‖ 18 χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἑνός S: ⟨οὐ⟩ χαλεπὸν δὲ μὴ τυχεῖν ἑνός ci. Salmasius χαλ. δὲ μὴ ἀτυχεῖν ἑνός Iacobs lect. Stob. p. 63 χαλ. δὲ τυχέειν ⟨τοῦ⟩ ἑνός Mullach Democr. p. 276 ‖ 19 ἰχνιον sine acc. S ‖ 22 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA

Φειδώ τοι καὶ λιμὸς χρηστή, ἐν καιρῷ δὲ καὶ δαπάνη· γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ.

20 (16, 19 Mein.) *Ἀντιφῶντος* (fr. 127 Blass.²).

Εἰσί τινες οἳ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα· καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται.

21 (16, 20 Mein.) *Μητροδώρου* (fr. 53 Koerte).

Ἑτοιμάζονταί τινες διὰ βίου τὰ πρὸς τὸν βίον ⟨ὡς⟩ βιωσόμενοι μετὰ τὸ λεγόμενον ζῆν οὐ συνορῶντες ὡς πᾶσιν ἡμῖν θανάσιμον ἐγκέχυται τὸ τῆς γενέσεως φάρμακον.

22 (16, 21 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 32 Mullach.).

Βίος ἀνεόρταστος μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

23 (16, 22 Mein.) *Πλουτάρχου ἐκ τῶν Ὑγιεινῶν παραγγελμάτων* (p. 125 E).

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μικρολογία καὶ γλισχρότης ἐνίους ἀναγκάζει πιεζομένους οἴκοι τὰς ἐπιθυμίας καὶ κατισχναί-

---

2 *γινώσκειν* Tr. p. 107: *γιγνώσκειν* S, confer Democr. fr. 124 Mull. et Thaletis illud *καιρὸν γνῶθι* ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16, 18 Mein.) M (post ecl. 16, 16 Mein.), sine lemm. A (post ecl. 16, 16 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 16, 15 Mein.). recurrit corp. Par. 351 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Δημόνακτος ἀποφθέγματα*) ‖ 4 *εἰσί τινες* — 6 *βιωσόμενοι* om. A | *παρόντα μὲν* S M^d Mac.: *μὲν παρόντα* corp. Par. ‖ 5 *τινα* om. corp. Par. ‖ 6 *καὶ ἐν τούτῳ κτἑ.* om. corp. Par. | *παραλειπόμενος* (*παρα* compend. S) S M^d A Mac.: *περιλειπόμενος* Tr. p. 107, inde vulg. ‖ 7 *οἴχεται* S M^d Mac.: *εἴχεται* A¹ corr. A² ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 85 Elt. (*Πλουτάρχου*). cf. gnomol. Epic. Vat. 30; cod. gnomol. Palat. 129 f. 23 l. 10 ‖ 9 *ὡς* addidi ex corp. Par. idque coniectura reppererat Iacobs animadv. in Stob. p. 238: om. S M^d A ‖ 10 *μετὰ τὸ λεγόμενον ζῆν* S M^d A: *μετὰ τὸν βίον* corp. Par. ubi desunt quae subsequuntur apud Stobaeum ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A; *δημο^ς* ut solet S. vide Hermae Berol. v. XIV p. 370 ‖ 14 *ἀνεόρτατος* A¹ ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A. cum Plutarcho in non nullis conspirat Clemens Alex. paed. II p. 171 sq. P., de quo consensu vide Wendland quaest. Muson. p. 60 et quae monui ego mus. Rh. XLV p. 552 sq. ‖ 17 *βλισχρότης* scripserat A corr. A¹ ‖ 18 *πιεζομένους* S M^d A: *γρ. πιεζοῦντας* in marg. A m. rec. ex Plutarch

[redacted]

νοντας, ἐμπίπλασθαι παρ' ἑτέροις τῶν πολυτελῶν καὶ ἀπολαύειν καθάπερ ἐκ πολεμίας ἀφειδῶς ἐπισιτιζομένους· εἶτα κακῶς διατεθέντες ἀπίασιν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐφόδιον τῆς ἀσωτίας τὴν ἀπειψίαν ἔχοντες.

24 (16, 23 Mein.) *Θεοκρίτου.*

Θεόκριτος τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων ἔλεγεν ἐπιτρόπους εἶναι, ἀλλὰ μὴ δεσπότας τῶν χρημάτων.

25 (16, 24 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 24 phil. graec. III p. 11 Mullach).

Ἄνδρα χρήματα μεγάλα ἔχοντα ἀποτεθησαυρισμένα, καὶ [τοῦ θησαυρίζειν] αὐτοῦ τούτου μούνου εἵνεκα ἐπικτώμενον, καὶ ὅκως αἰεί τι τοῖσι παρεοῦσι προσθέῃ,

---

sicut Gesn.[1] p. 132 mrg *πιέζοντας* Hercher | *κατισχναίνοντας* tacite ex Plut. Gesn.[1], inde vulg.: *κατάτισιν* (*κατατισι* M[d]) *αναίνοντας* (-*ται* Tr.) SM[d]A Tr. p. 107 *γρ. καταισχύνοντας, ἴσως κατέχοντας* in marg. A m. rec.

1 *ἐμπίπλασθαι* M[d] Plut.: *ἐμπιπλάσθαι* S *ἐμπιπλᾶσθαι* A | *ἑτέροις* SM[d]A (etiam A sine ulla varietate in textu, fallitur Gaisford) Plut.: *ἑτέρων* Tr., inde vulg. ‖ 3 *ἀπιᾶσιν* libri Stob. sed *ἀπίασιν* corr. A m. inc. ‖ 4 *ἀσωτίας* scripsi: *ἀσιτίας* S M[d] A; *ἀπληστίας* Plut., unde tacite Gesn.[1], vulg. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M[d] (post ecl. 16, 22 Mein.), sine lemm. A (post ecl. 16, 22 Mein.) Br (post ecl. 16, 29 Mein.); *Θεοκρίτου* scripsi: *Θεοκρι* S *Θεόκριτος* M[d]. recurrit corp. Par. 530 Elt. (*Θεοκρίτου*) ‖ 7 *ἀλλὰ μὴ* S M[d] A corp. Par.: *ἀλλ' οὐ* Br ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *Εὐσεβείου* Tr. duarum quae huic capiti insunt Eusebii eclogarum (14 et 24) neutram servavit codicum classis M A. unde subit suspicari in archetypo illas fuisse vicinas. etiam huius igitur capitis ordo videtur aliquo modo turbatus. ecl. 23 et 25 Mein. sese excipiunt etiam in Br, ubi sic nunc disponitur: 4. 7. 1. 2. 3. 12. 15. 29. 23. 25. 28 Mein. ‖ 10 cf. ecl. 15 init. ‖ 11 *τοῦ θησαυρίζειν* seclusit Valckenaer ap. Gaisfordum | *αὐτοῦ τούτου μόνου* recepi ex S ut tamen scripserim *μούνου*: *αὐτοῦ τούτου* Tr. p. 107, inde vulg. poterit dubitari ut saepius in Eusebio quid ipsius scriptoris prolixiori verbositati dandum sit quid interpretum pravae sedulitati. videntur hae sententiae in usum scholarum variis modis esse explicatae mutatae interpolatae. *μούνου δὲ αὐτοῦ τοῦ ζώειν εἵνεκα* dixit flor. 17, 40 *αὐτοῦ τούτου εἵνεκα* infra 23, 15 Mein. vide igitur an vera sit lectio Trincavelliana ‖ 12 *τοῖσι* Meineke v. IV p. LX: *τοῖς* S | *προσθέῃ* Halm lect. Stob. p. 34: *προσθείη* S

χρήματα ἔχοντα, μήτε δὲ ἐς ἑωυτὸν μήτε ἐς ἄλλο τι τῶν χρησίμων ἀναλίσκοντα, μήκοτε πλουτέειν ἀποφήνῃ, φύλακα δὲ καὶ ποριστὴν εἶναι ἀλλοτρίων χρημάτων, καὶ πόνους ἔχειν αἱρέεσθαι πολλάκις καὶ τοῖς ἑωυτῷ μηδὲν προσήκουσιν ἐπικτώμενον.

26 (16, 25 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν τῷ η΄ περὶ παιδείας* (VIII 2, 23).

Ὅπως δὲ καὶ τοῦτο εἰδείης, ὦ Κροῖσε, ἐγὼ οὐ τοὺς πλεῖστα ἔχοντας καὶ φυλάττοντας πλεῖστα εὐδαιμονεστάτους ἡγοῦμαι· οἱ γὰρ τὰ τείχη φυλάττοντες οὕτως ἂν εὐδαιμονέστατοι εἴησαν· πάντα γὰρ τὰ ἐν ταῖς πόλεσι φυλάττουσιν· ἀλλ' ὃς ἂν πλεῖστα κτᾶσθαί τε δύνηται σὺν τῷ δικαίῳ καὶ χρῆσθαι πλείστοις σὺν τῷ καλῷ, τοῦτον ἐγὼ εὐδαιμονέστατον νομίζω κατὰ χρήματα.

27 *Σωκράτους.*

---

1 *χρήματα ἔχοντα* (sic) S; *μὲν* post *χρήματα* tacite add. Gesn.[1] p. 132, inde vulg. *πρήγματα μὲν ἔχοντα* scripsit Meineke, sed *χρήματα* commendatur voce *χρησίμων* | *ἐς* hic et in proximis Meineke: *εἰς* S ‖ 2 *μήκοτε* S *μηκέτι* ci. Meineke | *ἀποφήνῃ* Halm: *ἀποφήνειε* S *ἀποφήναιο* Meineke ‖ 3 *φύλακα δὲ — χρημάτων* scripsit fortasse memor versiculi Euripidei *φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων*, cf. ecl. 4 ‖ 4 *τοῖς* S ‖ 5 *προσήκουσιν* S | *ἐπικείμενον* ci. Buecheler ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16, 24 Mein.) MA (post ecl. 16, 23 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 16, 23 Mein.); *περὶ παιδείας* praeter S (ubi *π̓* *παιδ....*) et M[d] etiam A, fallitur Gaisford ‖ 8 *εἰδείης* libri Stob. nisi quod *ἰδείης* S: *εἰδῇς* plerique libri Xen. | *ἐγὼ οὐ* (*ὁ* pro *οὐ* S) S M[d] A Br Xen.: *ἐγὼ γὰρ* Tr., *ἐγὼ γὰρ οὐ* tacite Gesn.[1] p. 132, inde etiam Gaisford et Meineke ‖ 10 *τείχη* S M[d] Br Xen.: *τύχη* A | *φ* in *φυλάττοντες* corr. M[2] | *οὕτως* M[d] A Xen.: *οὗτοι* S Br Tr., inde vulg. ‖ 11 *εὐδαιμονέστατοι* S M[d] A Xen.: *εὐδαίμονες* Br | *πόλεσιν* S M[d] ‖ 12 *ἀλλ' ὅσ* M sed spir. et acc. in ras. M[2] | *πλεῖστα κτᾶσθαί τε* libri Stob. ut Xenophontis Erlangensis: *κτᾶσθαί τε* (*τις* pro *τε* non nulli) *πλεῖστα* Xen. | *δύνηται* S A Br Xen.: *δύναται* M[d] ‖ 13 *καὶ χρῆσθαι* S M[d] A Br: *χρῆσθαί τε* Xen. ‖ 14 *κατὰ* (*κατα* M[d]) *χρήματα* libri Stob.: *καὶ τὰ χρήματα* libri Xen. aliena haec visa sunt Weiskio et Schneidero ‖ 15 ecl. cum lemm. *σωκράτους* hab. MA (post ecl. 16, 25 Mein.), om. S. revocavi igitur librorum ordinem quem inverterat Gesn.[2] p. 155, inde vulg. legitur ecloga supra III 10, 51 sine lemmate post duas *ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων* desumptas ubi vide

Ὁ τῶν φιλαργύρων βίος ἔοικε νεκροῦ δείπνῳ· πάντα γὰρ ἔχων, τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει.

28 (16, 26 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ὁ τῶν φιλαργύρων πλοῦτος, ὥσπερ ὁ ἥλιος καταδὺς εἰς τὴν γῆν, οὐδένα τῶν ζώντων εὐφραίνει.

29 (16, 28 Mein.) *Ἐπικούρου* (fr. 204 Vsener.).

Γεγόναμεν ἅπαξ, δὶς οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μηκέτ' εἶναι. σὺ δὲ τῆς αὔριον οὐκ ὢν κύριος ἀναβάλλῃ τὸν καιρόν· ὁ δὲ πάντων βίος μελλησμῷ παραπόλλυται καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει.

30 (16, 29 Mein.) *Ἀντιφῶντος* (fr. 128 Blass[2]).

Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ ἐδεῖτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετο ὅποι δή· καί τις καταμαθὼν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ εὕρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τά τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν αὐτῷ καὶ σῷον ἦν καὶ ἕτερον προσ-

---

1 *ἔοικεν οὖν ὁ τῶν φιλαργύρων βίος* flor. 10 | *περιδείπνῳ* pro *νεκροῦ δείπνῳ* hic et supra ci. Nauck ‖ 2 *εὐφρανθησόμενον* M[d] flor. 10: *εὐφραινόμενον* hoc loco A quod non recte recepit Meineke ‖ 3 ecl. cum lemm. *σωκράτους* hab. S (post ecl. 16, 25 Mein. omissa Socratica altera), cum lemm. *τοῦ αὐτοῦ* M A (post ecl. 16, 27 Mein.). recepta est in corp. Par. 625 Elt. (*Σωκράτους*). recurrit Demophil. simil. 27; gnom. Byz. 208 p. 200 Wachsm. ‖ 4 *τῶν φιλαργύρων* S M[d] A corp. Par.: *τοῦ φιλαργύρου* Tr. p. 108, inde vulg. ‖ 5 *pro εἰς melius scripsisset ὑπό*: Meineke v. IV p. LX ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 16, 26 Mein.) Br (post ecl. 16, 25 Mein.). cf. Plutarchus ne suaviter quidem vivi posse sec. Epic. p. 1104 E: '*ἅπαξ ἄνθρωποι γεγόναμεν, δὶς δὲ οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μηκέτ' εἶναι*' idem p. 1106 F '*δὶς γὰρ οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μὴ εἶναι*' κατ' *Ἐπίκουρον* ‖ 8 *τῆς* S A Br: *τὴν* M[d] ‖ 9 *μελλησμῷ* S A: *μελησμῷ* M[d] Br ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 16, 28 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 16, 15 Mein.). verba extrema *ὅτῳ γὰρ ὁ θεὸς — ἀπεστέρησεν* iterantur infra flor. 104, 19 Mein. (*Ἀντιφῶντος*) ‖ 15 *μὴ* om. S ‖ 16 *ὅποι* Blass: *ποι* vel *ποῖ* S M[d] A Br ‖ 18 *ηὕρισκε* Blass

ἔφερεν, ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν συμφοράν, ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὃ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μηδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτῳ γάρ τις μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρί, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν ⟨δὲ⟩ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἑκατέρων ἀπεστέρησεν.

CAPVT XVII.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ.

1 *Σοφοκλέους Ἠλέκτρας* (989).
Ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

---

1 *δη* ci. Meineke: *δὲ* S M A Br; *δὲ* delevit Sauppe ‖ 2 *ἀπωλοφύρετο* S: *ἀνωλοφύρετο* $\mathrm{M^d}$ Br *ἀνωλοφύρετο* (π supra) A, corr. $\mathrm{A^2}$ ‖ 3 *μεταμέλει* $\mathrm{M^d}$: *μεταμέλλει* S A | *χρησαμένῳ* Br | *ὡς* Blass: *καὶ* S M A ‖ 4 *οἱ ἀπολόμενον* Gesn.² p. 155, inde vulg.: *οἱ ἀπολλόμενον* S *οι* (*οἱ* Br) *ἀπολούμενον* $\mathrm{M^d}$ Br *σοι ἀπολυόμενον* $\mathrm{A^1}$ *οἱ ἀπωλόμενον* (sic) $\mathrm{A^2}$ ‖ 5 *αὐτῷ* Sauppe: *αὐτὸ* S *αὐτῶ* $\mathrm{M^d}$ A Br ‖ 8 *ὅτω* S $\mathrm{M^d}$: *οὕτω* $\mathrm{A^1}$ | *χρήσεται*, sed ε videtur corr. ex *αι* $\mathrm{S^1}$ ‖ 9 *ἔλασσον* S $\mathrm{M^d}$: *ἔλαττον* A Br ‖ 10 *ἔχει* pro *βλάπτεται* dubitanter ci. Nauck (per litt.), *βλέπεται* Buecheler | *ὅταν — βούληται* S $\mathrm{M^d}$ A Br: *τῶ — βούλεται* flor. 104; *ὅτῳ — βούλεται* Sauppe | *ἀγαθὰ* libri hic et 104: *τἀγαθὰ* Cobet mnemos. IX p. 109 ‖ 11 *φρονεῖν δὲ καλῶς* Sauppe: *φρονεῖν καλῶς* S $\mathrm{M^d}$ A Br, *καλῶς φρονεῖν* flor. 104; nescio igitur an fuerit in archetypo *τοῦ φρονεῖν δὲ πένητα* (*καλῶς* supra) ‖ 12 *ἀμφοτέρων* flor. 104

Capitis septimi decimi eclogas offerunt S M A, non nullas Br et Mac. Chrys. eidem titulum addunt ut Photius, numerum *ιζ'* M A Mac. *ιβ'* S ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἠλέκτρα* M. recurrit corp. Par. 626 Elt. (*Σοφοκλέους*) ‖ 17 *αἰσχρῶς αἰσχρὸν* corp. Par.

2 *Σοφοκλέους Φαίδρα* (fr. 616 N.[2]).

Οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται.

3 *Χάρητος* (fr. 1 p. 826 N.[2]).

Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν·
μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,
ἀεὶ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδεῖται πλέον.
ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά.

4 *Σοφοκλέους Οἰδίποδι* (tyr. 1410).

Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ', ἃ μηδὲ δρᾶν καλά.

5 (17, 5. 6 Mein.: trag. fr. adesp. 522 N.[2]).

Ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι,
ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν·
διδάσκαλος γὰρ [οὖσα] ἡ εὐτέλεια τῶν σοφῶν
καὶ τῶν ἀρίστων γίνεται βουλευμάτων.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ῑ αὖ φα ...* S *σοφοκλέους φαίδρα* M A. eundem locum servavit Orio anth. VI 7 p. 49 (*Ἐκ τῆς Φαίδρας*) ‖ 3 *ὅπου γε μὴ* Schneidewin: *ὅπου μὴ καὶ* S M[d] A *ὅπου γε* Or. | *τέρπεται* Or. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 17, 2) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *Χάρωητ* (o supra scr.) sed *ω* lineola induxit m. inc. A *Κάρητος* in *Χάρητος* corr. Mac. rubr. ad Cratetem rettulit incerta coniectura Bergk p. l.[4] II p. 372. versus duo priores sine p. n. recurrunt Greg. Naz. II p. 213 C, primus Men. mon. 81 ‖ 5 *δὲ* om. Mac. ‖ 7 *δὲ*] *γὰρ* A | *τοῦ δοθέντος* scr. Nauck ‖ 8. 9 recurrunt Boiss. anecd. gr. III p. 469. abhinc novum fragmentum ordiendum esse fortasse recte suspicatur Meineke | *ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ* M[d] A *ὅστις δὲ μὴ γαστρὸς* S Mac. Tr. p. 109, inde vulg. *γαστρὸς ὅστις μὴ* anecd. Boiss. ‖ 9 *οὗτος* om. S *οὕτως* anecd. Boiss. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *οἰδίπο* (δ supra scr.) S ‖ 11 *ἔστ'* S | *μηδ' ὁρᾶν* Sophocli dedit Nauck | *καλόν* Soph. ‖ 12 ecl. sine lemm. cum priore cohaerentem hab. S, om. M A. separavit Grotius dict. poet. p. 95. versum tertium respicit Philostratus vit. Apoll. Tyan. p. 110, 21 ‖ 13 post h. v. lacunam signavit Meineke non recte ‖ 15 et 16 a prioribus male separabat Grotius l. c. | *οὖσα ἡ εὐτέλεια* S: *εὐτέλεια* Grotius | *τῶν* om. Gesn.[1] p. 134, inde vulg. ‖ 16 *γίνεται* S *γίγνεται* Meineke

6 (17, 7 Mein.) *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* (fr. 362 N.²).

Ἐξουσίᾳ δὲ μή ποτ' ἐντυχών, τέκνον,
αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν.
ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα.

7 (17, 8 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Παντὸς καλοῦ κτήματος πόνος προηγεῖται ὁ κατ' ἐγκράτειαν.

8 (17, 9 Mein.) *Ἰαμβλίχου.*

Τί δαὶ τοῖς ἀνθρώποις χρωμένοις; ἐμμελῆ καὶ εὐάρμοστον ἕξιν, πρός τε τοὺς διαφέροντας τρόπους εὐκοινώνητον, ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι δυναμένην ἐν μέρει τῷ προσήκοντι· τούτοις δ' ἕπεται τὰ ἔθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα περί τε ἐγκράτειαν ἡδονῶν καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐπιθυμιῶν, ἄλλα δ' εἴδη τῶν ἡδονῶν τὸ ἀκόλαστον ἐξ ἅπαντος τρόπου καὶ ἄμετρον ἐξορίζοντα.

9 (17, 10 Mein.) *Φωκίωνος.*

Φωκίωνι ὁ παῖς πλείω τῶν εἰωθότων ὄψων ἐπρίατο. ὃ δέ 'οἰμώξῃ' ἔφη 'ἐὰν τοῦ φαγεῖν πλείω ἐπιφαγεῖν παρασκευάζῃς'.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. legitur supra intra amplius excerptum 3, 18 p. 198, 2 (*Εὐρ. Ἐρεχθέως*) ‖ 2 *ἐντυχὼν* tacite Gesn.¹ p. 134: *εὐτυχὼν* S *ἐντυχὼν* (voluit *ἐν*- vel *εὐ*-) Tr. *εὐτυχῶν* libri flor. 3 ‖ 3 *δημοτῶν* flor. 3: *δημωτῶν* S | *διωκάθειν* libri hic et supra ‖ 4 *ἀγχόνας* flor. 3: *ἀνοχὰς* S ‖ 5 *ἄν τις* libri flor. 3 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 17, 7 Mein.) M A Mac. Chrys. (post ecl. 17, 3), sine lemm. Br (tamquam capitis primam). recurrit Pyth. Vind. 78 Pyth. Syr. 58 Demoph. sent. Pyth. 33. *παντὸς καλοῦ κτήματος πόνους δεῖ προηγεῖσθαι* nec plura offert Porphyrius ad Marc. 7 p. 278, 17 N.² ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 10 *χρωμένοις* S: *κτωμένοις* Valckenaer. sed graviore ut videtur corruptela locus laborat. *χρώμενος* probabile putat Buecheler ‖ 13 *ἔθη* S: *ἤθη* Valckenaer, ante Valckenaerium cod. Par. 1985 teste Gaisfordo, sed vide Iambl. vit. Pyth. p. 94, 12. 178, 11 N. ‖ 15 *ἄλλα δεῖ δὴ* libri: corr. Buecheler ‖ 16 *ἐξορίζοντα* S: *ἐξορίζειν* temere Gesn.¹ p. 134, inde vulg. non praestat *ἀλλὰ δεῖ δὴ ⟨ζῆν⟩ τῶν ἡδονῶν — ἐξορίζοντα* ‖ 17 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A ‖ 18 *ἐπρίατο* corr. ex *ἐπριᾶτο* A ‖ 20 *παρασκευάζῃς* ex indic. modo corr. A²

10 (17, 11 Mein.) *Ἐκ τῆς Σίμωνος ἐπιστολῆς πρὸς Ἀρίστιππον* (epistologr. gr. rec. Herch. p. 618).

Μέμνησο μέντοι λιμοῦ καὶ δίψης· ταῦτα γὰρ δύναται μεγάλα τοῖς σωφροσύνην διώκουσιν.

11 (17, 12 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Ῥώμην μεγίστην καὶ πλοῦτον τὴν ἐγκράτειαν κτῆσαι.

12 (17, 13 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Πυθαγόρας παρηγγύα, μὴ πυκνὰ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, μὴ δεῖν συνεχῶς ἀφροδισιάζειν αἰνιττόμενος.

13 (17, 14 Mein.) *Ἀπολλώνιος Εἰδομένῃ* (epistologr. gr. rec. Herch. p. 126).

Ἐζηλώσαμεν τὴν αὐτάρκειαν οὐχ ὅπως τοῖς εὐτελέσι καὶ λιτοῖς πάντως χρώμεθα, ἀλλ' ὅπως θαρρῶμεν πρὸς αὐτά.

14 (17, 15 Mein.) *Ἀπολλώνιος τοῖς γνωρίμοις* (ib. p. 126).

Μηδέν με δόξητε ῥᾳδίως ἄλλοις παραινεῖν· αὐτὸς

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τῆς* reposui ex M^d: *τ'* S *τοῦ* (*ῆς* superscr.) A. *ἐπιστολῆς* M^d: *ἐπιστο͂* S *ἐπιστολῶν* A. gnoma recurrit corp. Par. 447 Elt. (*γνῶμαι Ἀριστίππου*) ‖ 3 *λιμοῦ* libri Stob. et corp. Par.: *ἀεί μου* et ad marg. *γρ. ἀεί σου* epistologr. cod. *P* ‖ 4 *μεγάλα* libri Stob. et corp. Par.: *μέγα* epistologr. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit Pyth. Vind. 89 Pyth. Syr. 68 gnomol. Byz. 199 p. 199 Wachsm. (Pal. 150) cod. Vind. 199. cf. Sext. 294 Elt. ‖ 6 *καὶ πλοῦτον* om. cod. Vind. 199 | *κτῆσαι*] *κράτησαι* (*αι* corr. ex *ε*) Pal. ‖ 7 ecl. hab. lemmate non iterato S, addito *τοῦ αὐτοῦ* M A. cf. Democritus Stobaei III 6, 28 ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA; Epicuri ad Idomeneum epistulae inseri iubet Vsener Ep. fr. 135a p. 345, nam in *Εἰδομένῃ* latere *Ἰδομενεῖ* et Apollonii nomen ex proxima ecloga retractum esse. sed nescio an Apollonii nomen ita possit defendi, ut Epicurea ad Idomeneum epistula ab Apollonio vel Ps.-Apollonio commemorata fuisse credatur, obscurata posthac a gnomologo vel male intellecta. nam proximae Apollonii eclogae sententia, ut ipse vidit Vsener, est 'simillima neque indigna Epicuro'. confer etiam Apollon. epist. V p. 110 sq. Herch. ‖ 14 *λιτοῖς* e *λοιποῖς* A[1] | *πάντως* ci. Gesn.[1] p. 134 mrg, idem cod. Par. 1985 (teste Gaisfordo) fortasse ex Gesn.: *πάντων* S M^d A ‖ *πρὸς* e corr. M^d ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τοῦ αὐτοῦ* pro *ἀπολλώνιος* S ‖ 17 *μηδέ με* M^d | *δόξῃς* pro *δόξητε* Tr. p. 110, inde vulg.

γὰρ ἐπὶ τῆς μάζης καὶ τῆς ἄλλης τῆς ἀκολούθου ταύτῃ διαίτης ὧν τοιαῦτα ὑμῖν παρεγγυῶ.

15 (17, 16 Mein.) *Διογένους.*

Ὁ Διογένης καθαρὸν λαβὼν ἄρτον, ἐξέβαλε τῆς πήρας τὸν αὐτόπυρον εἰπὼν

ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.

16 (17, 17 Mein.) *Σωκράτους* (Aelian. var. hist. IX 29).

Ἑορτῆς οὔσης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφιλοτιμήσατο ὁ Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι τῷ Σωκράτει. τῆς οὖν Ξανθίππης καταπλαγείσης καὶ τὸν Σωκράτην λαβεῖν αὐτὰ ἀξιούσης ἔφη ʻἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παραταξώμεθα, μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα ἀντιφιλοτιμησάμενοιʼ.

17 (17, 18 Mein.) *Ἀριστίππου.*

Κρατεῖ ἡδονῆς οὐχ ὁ ἀπεχόμενος, ἀλλ' ὁ χρώμενος μέν, μὴ παρεκφερόμενος δέ· ὥσπερ καὶ νεὼς καὶ ἵππου οὐχ ὁ μὴ χρώμενος, ἀλλ' ὁ μετάγων ὅποι βούλεται.

18 (17, 19 Mein.) *Περικλέους.*

---

3 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 17, 15 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 17, 8 Mein.), addito lemm. M A (post ecl. 17, 15 Mein.). cf. Laert. VI 55 ‖ **6** Eur. Phoen. 40 | *τυραννεῖς* M[d] | *μεθίστασο*, sed *θ* ex *τ* corr. S[1] ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **8. 9** *Ἑορτῆς οὔσης — τῷ Σωκράτει*] *Ὅτι ἐφιλοτιμήσατο Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι Σωκράτει* Aeliani vulgata, quam epitomatori deberi demonstravit Hercher ed. Didot. praef. p. VI ‖ **10** post *καταπλαγείσης* add. *τὰ πεμφθέντα* libri Ael. | *καὶ τὸν Σωκράτην λαβεῖν αὐτὰ ἀξιούσης* S *καὶ ἀξιούσης τὸν Σωκράτην λαβεῖν αὐτά* M[d] A, *καὶ ἀξιούσης λαβεῖν αὐτά* libri Ael.; vide Hercher l. c. adn. 10 ‖ **11** *ὃ δὲ* ante *ἔφη* add. Ael. | *τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου* scripsi ex Ael.: *τῇ τοῦ ἀλκιβιάδου φιλοτιμία* S *τῇ φιλοτιμία τῇ ἀλκιβιάδου* M[d] A ‖ **12** *παραταξώμεθα* M[d] A Ael.: *παραταξόμεθα* S ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 17, 17 Mein.) Br (post ecl. 17, 31 Mein.). recurrit corp. Par. 446 Elt. (*γνῶμαι Ἀριστίππου*). cf. Laert. II 75 ‖ **16** *παρεκφερόμενος* Iacobs addit. animadv. in Athen. p. 300: *προεκφερόμενος* S M[d] Br corp. Par. *προσεκφερόμενος* A ‖ **17** *ἀλλ' ὁ* S Br A[2] corp. Par.: *ἀλλὰ* M[d] A[1] ‖ **18** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 17, 18 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 17, 16 Mein.), addito lemm. M A (post ecl. 17, 18 Mein.). apophthegma narratur

Περικλῆς Σοφοκλέους εὐπρεπῆ παῖδα δεικνύντος αὐτῷ 'ὦ Σοφόκλεις' εἶπε 'τὸν σώφρονα στρατηγὸν οὐ μόνον τὰς χεῖρας, ἀλλὰ καὶ τὴν ὄψιν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ δεῖ'.

19 (17, 20 Mein.) *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 34).

Ὅταν ἡδονῆς τινος φαντασίαν λάβῃς, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φαντασιῶν, φυλάσσου, μὴ συναρπάζου ταχέως, ἀλλὰ ἐκδεξάσθω σε τὸ πρᾶγμα, καὶ μικρὰν ἀναβολὴν αὐτὸς παρὰ σαυτοῦ λάβε· εἶτα ἐπισκοπήσας τὴν φαντασίαν καθ' οὓς ἔχεις κανόνας, μνήσθητι ἀμφοτέρων τῶν χρόνων, καθ' ὧν ἀπολαύσας μὲν τῆς ἡδονῆς ἡττημένος μετανοήσεις καὶ λοιδορήσεις σεαυτῷ, ἀπεσχημένος δὲ χαίρεις καὶ ἐπαινεῖς αὐτὸς ἑαυτόν. ἐὰν δὲ εὔκαιρον φαίνηται ἅψασθαι τοῦ πράγματος, μέμνησο ἵνα σου μὴ κρατήσῃ τὸ προσηνὲς αὐτοῦ καὶ ἀγωγόν, ἀλλὰ πειρῶ κρατεῖν τῶν ἡνιῶν.

---

a multis, congesserunt testimonia qui de vita Sophoclis scripserunt velut O. Iahn Soph. El.[2] p. 8 sq.

1 *δεικνύντος* S M^d *δεικνύοντος* A Mac. ‖ 2 *σοφοκλῆς* M^d ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 17, 19 Mein.) Br (post ecl. 17, 18 Mein.); *ἐπικτήτου* nec plura Br ‖ 5 *ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φαντασιῶν* S M^d A: *καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων* Br Arr., *ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων* Simpl. ‖ 6 *φυλάσσου μὴ συναρπάζου ταχέως* S M^d A: *φύλασσε σαυτὸν μὴ συναρπασθῇς ὑπ' αὐτῆς* Br Arr. ‖ 7 *ἀλλὰ* S M^d A: *ἀλλ'* Br Arr. | *καὶ μικρὰν ἀναβολὴν αὐτὸς παρὰ σαυτοῦ λάβε* S M^d A: *καὶ ἀναβολήν τινα παρὰ σεαυτοῦ λάβε* Br Arr. ‖ 8 *σαυτοῦ*] videtur voluisse *σεαυτοῦ*, deinde corr. S | *εἶτα ἐπισκοπήσας* (*ἐπισκοτήσας* S) *τὴν φαντασίαν καθ' οὓς ἔχεις κανόνας* S M^d A: *ἔπειτα* Br Arr. ‖ 10 *debuit καθ' ὅσον* (*καθόσον*) Buecheler ‖ 10—12 *καθ' ὧν ἀπολαύσας μὲν τῆς ἡδονῆς ἡττημένος* (*ἡττομένος* Tr., unde *ἡττώμενος* Gesn.[1] p. 134, vulg.) *μετανοήσεις καὶ λοιδορήσεις σεαυτῷ ἀπεσχημένος* (sic tacite corr. Gesn.[1], *ἀπεσχισμένος* S M^d, *ἀπεχόμενος* ex *ἀποσχημένος* vel *ἀπεσχημένος* corr. A[2]) *δὲ χαίρεις καὶ ἐπαινεῖς αὐτὸς ἑαυτόν* S M^d A: *καθ' ὅν τε ἀπολαύσεις τῆς ἡδονῆς καὶ καθ' ὃν ἀπολαύσας ὕστερον μετανοήσεις καὶ αὐτὸς σεαυτῷ λοιδορήσεις καὶ τούτοις ἀντίθες, ὅπως ἀποσχόμενος χαιρήσεις καὶ ἐπαινέσεις αὐτὸς σεαυτόν* Br Arr. ‖ 12—15 *ἐὰν δὲ εὔκαιρον φαίνηται ἅψασθαι τοῦ πράγματος μέμνησο ἵνα σου μη* (*ἵνα μή σου* A) *κρατήσῃ τὸ προσηνὲς αὐτοῦ καὶ ἀγωγὸν ἀλλα πειρῶ κρατεῖν τῶν ἡνιῶν* S M^d A: *ἂν δὲ εὐκαιρόν σοι φανῇ* (*ἐὰν δέ σοι κε-*

20 (17, 21 Mein.) *Δημοσθένους* (prooem. XXVIII p. 1438, 11).

Δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα τὸν λογισμὸν ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν.

21 (17, 22 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρει, εἶπε 'καθόσον οἱ μὲν λοιποὶ ζῶσιν, ἵν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίω, ἵνα ζῶ'.

22 (17, 23 Mein.) *Ἐπικούρου* (fr. 469 p. 300 Vsener.).

Χάρις τῇ μακαρίᾳ Φύσει, ὅτι τὰ ἀναγκαῖα ἐποίησεν εὐπόριστα, τὰ δὲ δυσπόριστα οὐκ ἀναγκαῖα.

23 (17, 24 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 135 p. 142 Vsener.).

Εἰ βούλει πλούσιόν τινα ποιῆσαι, μὴ χρημάτων προστίθει, τῆς δὲ ἐπιθυμίας ἀφαίρει.

24 (17, 25 Mein.) *Ξενοκράτους.*

Ξενοκράτης εἴ ποτε σταμνίον οἴνου ἀνοίξειεν, ἔφθανεν ὁ οἶνος τρεπόμενος πρὶν ἀναλωθῆναι· καὶ τὰ ὄψα δὲ

ρὸς φανῇ Arr.) *ἅψασθα τοῦ ἔργου πρόσεχε μὴ ἡττήσῃ σε τὸ προσηνὲς αὐτοῦ καὶ ἐπαγωγὸν* (*αὐτοῦ καὶ ἡδὺ καὶ ἐπ.* Arr.) *ἀλλ' ἀντιτίθει πόσῳ ἄμεινον τὸ συνειδῆσαι* (*συνειδέναι* Arr. plerique) *ἑαυτῷ* (*σεαυτῷ* Arr. plerique) *ταύτην τὴν νίκην νενικηκότι* Br Arr.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Br (post ecl. 17, 20 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 17, 19 Mein.). recurrit corp. Par. 627 Elt. (*Δημοσθένους*) ‖ 2 *δεῖ*] *οὐ μὴν ἀλλὰ δεῖ* Dem. | *τῶν ἐπιθυμιῶν* post *πειρᾶσθαι* transponit Br ‖ 4 ecl. hab. S M A Mac. Chrys.; lemma om. S Mac. vide quae dixi ad III 6, 41 et 18, 37 H. ‖ 6 *ἐσθίουσιν* M[d] ‖ 7 *ἐσθίων* M[d] ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. recurrit corp. Par. 628 Elt. (*Ἐπικούρου*) ‖ 9 *Φύσει* Bernays ad Theophr. de pietate p. 146; *φύσει* libri ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A Mac. Chrys. Epicurum interpretatur Seneca epist. 21, 7. ceterum confer Teletis p. 29, 6 H. ‖ 12 *Πυθοκλέα* pro *τινα* Epicuro reddidit Vsener duce Annaeo | *χρημάτων* S M[d] A[1] Mac. *χρήματα* A[2], fallitur Gaisford. '*τοῖς χρήμασι* Seneca legebat quique Stobaeo 17, 37 auctor fuit, *χρήμασι* soloece cum Gaisfordio Meinekius' Vsener ‖ 14 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemm. M A; *παροι*[μ] S mrg, *Παροιμία* pro lemm. Tr. p. 111 ‖ 15 *σταμνον* s. acc. S *σταμνεῖον* M[d] Mac. *σταμνίον* A; *στάμνον* Tr. p. 111, inde vulg. ‖ 16 *τερπόμενος* A, corr. A[2] (*τρε*)

πολλάκις ἕωλα ἐξέρριπτεν. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία, τὸ Ξενοκράτους τυρίον, ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ παραμενόντων καὶ μὴ τάχιστα ἀναλισκομένων.

25 (17, 26 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 29 Mullach.).

Εὐγνώμων ὁ μὴ λυπεόμενος ἐπ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐπ' οἷσιν ἔχει.

26 (17, 27 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Τεθνάναι πολλῷ κρεῖττον ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.

27 (17, 28 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐγκράτειαν τὸ κρατεῖν τῆς ἐν τῷ σώματι ἡδονῆς ἔφη.

28 (17, 29 Mein.) *Αἰλιανοῦ ἐκ τῆς συμμίκτου ἱστορίας* (fr. 1 ed. Teubn.).

---

1 ἕωλα] ἑῶλα ex corr. M^d | ἐξέριπτεν M^d ἐξέλιπτεν Mac. | ἔνθεν S M^d Mac. ὅθεν A || 2 ἐπὶ πολὺ S M^d Mac.: πολὺ A || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 17, 25 Mein.) Br (post ecl. 17, 21 Mein.). recurrit gnomol. Byz. 249 p. 205 Wachsm. (Pal. 153 Par. 91 [corp. Par. Elt. nescio ubi] Bar. 243); exc. Vindob. 14; flor. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 18) 45. sed consulto omitto gnomologorum discrepantias || 5 λυπούμενος Br | 5. 6 ἐφ' οἷσιν libri | ἀλλὸ sed ut fere confundatur cum ἀλλὰ S ἀλλ' ὁ ex ἀλλὰ (sic) corr. A² || 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 17, 26 Mein.) MA (post ecl. 17, 28 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 17, 26 Mein.). recurrit Pyth. Vind. 103 Pyth. Syr. 80 Demoph. sent. Pyth. 39 b Porphyr. ad Marc. 35; gnom. Byz. 22 p. 169 Wachsm. (Pal. 22 Bar. 14 Mon. 21 Leid. 24); Anton. I c. 39 p. 49 (post Diogenis gnomas sed ante Pyth.); Anton. I c. 58 p. 64 (*Κλειτάρχου*) Maxim. c. 36 p. 627 Combef. (*Κλειτάρχου*, add. *Πλουτάρχου* cod. Laur.) mel. Aug. c. 47 n. 10; Sext. 345 Elt., inde Clitarch. 114 Elt. || 8 *πολλῷ γὰρ κρ. τ.* Porph. *κρεῖττον ἀποθανεῖν λιμῷ* (*λιμῷ* om. Clit.) Sext. Clit. | *πολὺ* pro *πολλῷ* gnom. Byz. | *ἀκρασίαν* S M^d A Br Pyth. Vind. Porph. gnomologii Byz. cod. Leid.: *ἀκρασίας* gnomologii Byz. cod. Pal. Bar. Mon. *ἀκρασίας σώματος* Demoph. (*διὰ*) *γαστρὸς ἀκρασίαν* Sext. Clit. | *τὴν* om. Sext. Clit. || 10 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 17, 27 Mein.) Br (post ecl. 17, 8 Mein.), addito lemmate MA (post ecl. 17, 26 Mein.). recurrit corp. Par. 629 Elt. (*Σωκράτους*) || 11 *ἐγκράτειαν* S Tr. p. 111, inde vulg.: *ἐρωτηθεὶς τί* (*τί ἐστιν* corp. Par.) *ἐγκράτεια ἔφη* (*εἶπεν* corp. Par.) M corp. Par. *ἐρωτηθεὶς τί ἐγκράτεια* A Br | *κατὰ σῶμα* pro *ἐν τῷ σώματι* Br || 12 *ἡδονῆς ἔφη* S Tr., inde vulg.: *ἡδονῆς* M A corp. Par. *ἡδονῆς εἴρηκεν* Br | 13 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. *Αἰλιανοῦ ἐκ*

Χρύσιππος ὁ Σολεὺς ἐποιεῖτο τὸν βίον ἐκ πάνυ ὀλίγων, Κλεάνθης δὲ καὶ ἀπὸ ἐλαττόνων.

29 (17, 30 Mein.: eiusd. v. h. IV 13)

Ἐπίκουρος ὁ Γαργήττιος ἐκεκράγει λέγων ‘ᾧ ὀλίγον οὐχ ἱκανόν, τούτῳ γε οὐδὲν ἱκανόν’. ἔλεγε δὲ ἑτοίμως ἔχειν καὶ τῷ Διὶ ὑπὲρ εὐδαιμονίας διαγωνίζεσθαι μᾶζαν ἔχων καὶ ὕδωρ.

30 (17, 31 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν γένοιτό τις πλούσιος, ‘εἰ τῶν ἐπιθυμιῶν’ ἔφη ‘εἴη πένης’.

31 (17, 32 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων* (I 5, 1).

τῆς συμμίκτου (*συμμικτῆς* A) *ἱστορίας* M^d A. lemma ad ecl. 30 transponendum censuit Perizonius, quem non sequi debebat Meineke: vide Hercheri ed. Didot. praef. p. VII adn. 16

3 ecl. hab. S M A (post ecl. 17, 29 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 17, 25 Mein.); lemma *ἐπικούρου* addiderunt M A, addidissent rectius *τοῦ αὐτοῦ* vel *ἐν ταυτῷ*. prioris eclogae lemma etiam ad hanc pertinere voluit Stobaeus ‖ 4 Epic. fr. 473 p. 302 Vsen. | *Γαργήτιος* M^d, om. Mac. | *ἐκεκράγει* Ael.: *κέκραγεν* S *κέκραγε* M^d Tr. Mac. *ἐκέκραγη* (Γε) A | *ᾧ* (τ) *ὀλίγον κτέ.*] cf. syllogae Wotkianae (*Wien. stud.* X p. 197) n. 68 *οὐδὲν ἱκανὸν ᾧ ὀλίγον τὸ ἱκανόν* ‖ 5 *ἀλλὰ τούτῳ γε* Ael. | *τούτῳ γε* S | *ἔλεγε κτέ.* om. Mac. ‖ 6 *τῷ Διὶ ὑπὲρ εὐδ. διαγωνίζεσθαι* Ael.: *τὸ δὴ* (*δεῖ* A) *ὑπὲρ εὐδ. δεῖ ἀγωνίζεσθαι* S A *τὸ δίνπερ εὐδ. διαγωνίζεσθαι* M^d ‖ 8 ecl. sine lemmate hab. S Br, addito lemmate M A; post ecl. 28 collocat Br. idem fere dictum Socrati adscribitur flor. Mon. 242 et Leid. 229, Cleanthi a Stobaeo infra flor. 94, 28 Mein., Pythagorae gnomol. Vat. 463. permulta aliarum collectionum testimonia a Wachsmuthio congesta sunt *stud.* p. 214 adn. 1 et a Sternbachio gnomol. Vat. l. c. superaddi poterat Clemens Alex. paed. II p. 191 P. *πλοῦτος δὲ ἄριστος ἡ τῶν ἐπιθυμιῶν πενία* ‖ 9 *ἐρωτηθεὶς* S: *ἐρωτηθεὶς* (*δὲ* add. Br) *ὑπό τινος* M^d A Br | *τις* om. Br ‖ 10 *εἰ τῶν ἐπιθυμιῶν ἔφη εἴη πένης* S: *εἶπεν εἰ τῶν ἐπιθυμιῶν εἶ πένης* M^d Br *ἔφη εἰ τῶν ἐπιθυμιῶν εἶ* (sic A[1] *εἴη* A[2] *ἔφη* ex *εἴη* fecit man. inc.) *πένης* A. fortasse verum est ‘*εἰ τῶν ἐπιθυμιῶν*’ *εἶπεν* ‘*εἴη πένης*’. ceterum verba *ὑπό τινος* recepit Meineke ex A pronomine *τις* in proximis servato, non recte. aut retinenda erit lectio Vindobonensis aut scribendum duce Br: *Σωκρ. ἐρ. ὑπό τινος, πῶς ἂν γένοιτο πλούσιος, εἶπεν* ‘*εἰ τῶν ἐπιθυμιῶν εἶ* (vel *ἔσῃ*) *πένης*’ ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 17, 31 Mein.) Br (post

Εἰ δὲ δὴ καὶ ἐγκράτεια καλόν τε κἀγαθὸν ἀνδρὶ κτῆμά ἐστιν, ἐπισκεψώμεθα, εἴ πη προυβίβαζε λέγων εἰς ταύτην τοιάδε· Ὦ ἄνδρες, εἰ πολέμου ἡμῖν γενομένου βουλοίμεθα ἑλέσθαι ἄνδρα, ὑφ' οὗ μάλιστ' ἂν αὐτοὶ μὲν σῴζοίμεθα, τοὺς δὲ πολεμίους χειροίμεθα, ἆρ' ὅντινα ἂν αἰσθανοίμεθα ἥττω γαστρὸς ἢ οἴνου ἢ ἀφροδισίων ἢ πόνου ἢ ὕπνου, τοῦτον ⟨ἂν⟩ αἱροίμεθα; καὶ πῶς ἂν οἰηθείημεν τὸν τοιοῦτον ἢ ἡμᾶς σῶσαι ἢ τοὺς πολεμίους κρατῆσαι; εἰ δὲ ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γενόμενοι βουλοίμεθά τῳ ἐπιτρέψαι ἢ παῖδας ἄρρενας παιδεῦσαι ἢ θυγατέρας παρθένους διαφυλάξαι ἢ χρήματα διασῶσαι, ἆρ' ἀξιόπιστον εἰς ταῦτα ἡγησαίμεθ' ἂν τὸν ἀκρατῆ; δούλῳ δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψαιμεν ἂν ἢ βοσκήματα ἢ ταμιεῖα ἢ ἔργων ἐπιστασίαν; διάκονον δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον ἐθελήσαιμεν ἂν προῖκα λαβεῖν; ἀλλὰ μὴν εἴ γε μηδὲ δοῦλον ἀκρατῆ δεξαίμεθ' ἄν, πῶς οὐκ ἄξιον αὐτόν

---

ecl. 17, 27 Mein.); *ξενοφων̃ ἐν α' ἀπομνημ̊* (τ supra ων, ο supra μ) S quod recepi: *τῶν* ante *ἀπομν.* addit M^d *τῶν* ante *ἀπομν.* et *τῷ* ante *ἀ^π* (sic pro *ᾱ* A) A nihil nisi *ξενοφῶντος* habet Br (ut Tr.) sed plenius *ξενοφῶντος ἐν α' ἀπομνημονεύματι* Br altero loco f. 62^r ubi magis integra legitur ecloga, cum priore loco haec solum modo verba excerpta sint *ἆρά γε — καὶ τὴν ψυχήν* (p. 499, 10—15)

1 *δὴ* S A Br Xen.: *δεῖ* M^d | *καὶ ἀγαθὸν* A Br ‖ **2** *πη* S M^d A Br: *τι* libri Xen. | *προβίβαζε* A^1 | *εἰς ταύτην λέγων* L. Dindorf recte, sed spurium esse totum enuntiatum perspexit Krohn *Sokr. und Xen.* p. 98 ‖ **4** *ἑλεσθαι* sine acc. S | *μάλιστ' ἂν* tacite e Xenophonte Meineke: *μάλιστα* S M^d A Br ‖ **5** *ὅντινα ἂν* S M^d A Br et sic aut *ὅντιν' ἂν* libri Xen.: *ἂν* recte delent editores Xenophontis ‖ **7** *ἂν αἱροίμεθα* scripsi e Xen.: *αἱροίμεθα* SABr *αἱρούμεθα* M^d | *οἰηθεῖμεν* L. Dindorf ‖ **8** *σώσειν* et **9** *κρατήσειν* ci. Cobet n. l. p. 689 ‖ **9** *δ'* M^d ‖ **10** *ἄρσενας* Br ‖ **12** *ἡγησαίμεθ' ἂν* S M^d A Br: *ἡγησόμεθα* libri Xen. | *ἀκροατὴν* (ατῆ supra) corr. A^2, fallitur Gaisford ‖ **13** *ἀκρατεῖ* S A Br Xen.: *ἀκρατῆ* M^d | *ταμιεῖα* Xen. inde Gesn.[1] p. 136, vulg.: *ταμίαν* S M^d Br *ταμεῖα* A; Stobaeus fort. *ταμιείαν*, quod in *ταμίαν* latere vidit Buecheler ‖ **14** *ἐπιστασίαν* S M^d A Br: *ἐπίστασιν* Xen. | *διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον ἐθέλοιμεν προῖκα λαβεῖν* Athen. IV p. 171 a | *τὸν* om. Xen. ‖ **15** *ἐθελήσαμεν* (αι supra) A corr. A^2 ‖ **16** *αὐτόν* S M^d A Xen. *αὐτόν* in *αὑτόν* corr. Br; *αὑτόν* Meineke

γε φυλάξασθαι τοιοῦτον γενέσθαι; καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ οἱ πλεονέκται τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα ἑαυτοὺς δοκοῦσι πλουτίζειν, οὕτως ὁ ἀκρατὴς τοῖς μὲν ἄλλοις βλαβερός, ἑαυτῷ δ' ὠφέλιμος, ἀλλὰ κακοῦργος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτοῦ δὲ πολὺ κακουργότερος, εἴ γε κακουργότατόν ἐστι μὴ μόνον τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. ἐν συνουσίᾳ δὲ τίς ἂν ἡσθείη τῷ τοιούτῳ, ὃν εἰδείη τῷ ὄψῳ καὶ τῷ οἴνῳ χαίροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις καὶ τὰς πόρνας ἀγαπῶντα μᾶλλον ἢ τοὺς ἑταίρους; ἆρά γε οὐ χρὴ πάντα ἄνδρα ἡγησάμενον τὴν ἐγκράτειαν ἀρετῆς εἶναι κρηπῖδα, ταύτην πρώτην ἐν τῇ ψυχῇ κατασκευάσασθαι; τίς γὰρ ⟨ἂν⟩ ἄνευ ταύτης ἢ μάθοι τι ἀγαθὸν ἢ μελετήσειεν ἀξιολόγως; ἢ τίς οὐκ ἂν ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων αἰσχρῶς διατεθείη καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, νὴ τὴν Ἥραν, ἐλευθέρῳ μὲν ἀνδρὶ εὐκτὸν εἶναι μὴ τυχεῖν δούλου τοιούτου, δουλεύοντι δὲ ταῖς τοιαύταις ἡδοναῖς ἱκετευτέον τοὺς θεοὺς δεσποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν· οὕτω γὰρ ἂν μόνως ὁ τοιοῦτος σωθείη.

---

1 *οὐχ* om. operarius Gesn.^{2} p. 158, inde vulg. ‖ **2** *τὰ* ante *τῶν* addit Br ‖ **3** *ἀκρ|||ατής* una litt. (*ο*?) in ras. S ‖ **4** *ἑαυτῷ* A Xen.: *αὑτῶ* S M^d *αὐτῶ* Br Tr., inde Gesn.^{1}, vulg. | *δὲ* A ‖ **5** *κακουργότατον* S M^d Br Xen.: *κακουργότερον* A ‖ **6** post *καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν* praecipit v. *ἐμοὶ μὲν — δούλου τοιούτου* (15—16) homoeoteleuto deceptus M^d. maiores turbas offert Br ubi post *καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν* praecipiuntur v. *δουλεύοντι — σωθείη* (16—18) dein *ἐμοὶ μὲν — δούλου τοιούτου* (15—16) denique adduntur *ἐν οὐσίᾳ δὲ τίς — τοὺς ἑταίρους* (7—10) omissis eis quae in capite septimo decimo excerpta esse *ἆρά γε — τὴν ψυχήν* (10—15) supra monui ‖ **7** *ἐν συνουσίᾳ* S A Xen.: *ἐν οὐσίᾳ* M^d Br ‖ **8** *ὃν εἰδείη* e Xenophonte Meineke: *ὀνείδει ἢ* S A *ὃν ἤδει ἢ* M^d *ὃν ᾔδει* (sed *ει* in ras. corr. Br^1) Br | *ὄψῳ τε καὶ* libri Xen. ‖ **10** *τὴν ἐγκράτειαν* — **11** *κρηπῖδα* respicit Iamblichus Stobaei III 5. 48 p. 271, 17 cf. etiam Schenkl ad Pyth. Vind. 51 ‖ **11** *πρώτην* S M^d A Br: *πρῶτον* libri Xen. ‖ **12** *τίς* S M^d Br Xen. *τις* A: *τί* Tr. p. 112, inde vulg. | *ἂν* addidit Cobet n. l. p. 690 ‖ **13** *τι* (*τί* M^d) libri Stobaei Xen.: *τις* A^2 adhibita fortasse Gesneri ed. prima | *ἀξιολόγως* S M^d A Xen.: *ἀξιόλογον* Br ‖ **16** *δουλεύοντι* S M^d A Br et Xenophontis Paris. 1740: *δουλεύοντα* cet. Xen. ‖ **17** *ἱκετευτέον* S M^d A Br: *ἱκέτευ* cum eraso compendio Xenophontis Paris. 1302 m. pr. *ἱκετεῦον* idem m. sec.

32 (17, 33 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν α´ Ἀπομνημονευμάτων* (I 6, 5).

Οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι ὁ μὲν ἥδιστα ἐσθίων ἥκιστα ὄψου δεῖται, ὁ δὲ ἥδιστα πίνων ἥκιστα τοῦ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ ποτοῦ; τά γε μὴν ἱμάτια οἶσθ᾽ ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι ψύχους καὶ θάλπους ἕνεκα μεταβάλλονται, καὶ ὑποδήματα ὑποδοῦνται, ὅπως μὴ διὰ τὰ λυποῦντα τοὺς πόδας κωλύωνται πορεύεσθαι ... οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι οἱ φύσει ἀσθενέστατοι τῷ σώματι μελετήσαντες τῶν ἰσχυροτάτων ἀμελησάντων κρείττους τε γίνονται πρὸς ἃ ἂν μελετήσωσι καὶ ῥᾷον αὐτὰ φέρουσιν; ... ἐὰν δὲ δὴ φίλους ἢ πόλιν

ἱκέτευ″ Paris. 1740 *ἱκετεύειν* cet. ‖ 18 *μόνως* Mᵈ A Br Xen.: *μόνος* S Tr., inde vulg., Xenophontis Paris. 1302

1 ecl. hab. SMᵈA Br (post ecl. 17, 32 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 17, 30 Mein.); *ἐν τ̄ αυ^τ* pro lemm. S *ξενοφῶντος ἐν ᾱ* (*ἐν τῷ ἀπὸ* A *ἐν τῶ α´ τῶν* Mac.) *ἀπομνημονευμάτων* MᵈA Mac. lemmate caret Br priore loco *τοῦ αὐτοῦ* Br altero loco f. 63ʳ ‖ 3 *οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι* — (p. 501, 6) *ἀρκούντως χρώμενος* om. Br priore loco, *οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι* — (p. 501, 8) *πολυτέλειαν εἶναι* om. Mac. | *ὁ μὲν ⟨πεινῶν⟩ ἥδιστα* — *ὁ δὲ ⟨διψῶν⟩ ἥδιστα* ci. Cobet n. l. p. 704 duce Telete, tu vide supra p. 39 adn. 10 ‖ 5 *πωτοῦ* S ‖ 8 *πορεύεσθαι* S A Xen.: *τοῦ πορεύεσθαι* Mᵈ Br | post *πορεύεσθαι* indicavi hiatum: *ἤδη οὖν ποτε ᾔσθου ἐμὲ ἢ διὰ ψῦχος μᾶλλόν του ἔνδον μένοντα ἢ διὰ θάλπος μαχόμενόν τῳ περὶ σκιᾶς ἢ διὰ τὸ ἀλγεῖν τοὺς πόδας οὐ βαδίζοντα ὅπου ἂν βούλωμαι;* tacite e Xenophonte addidit Gesn.[1] p. 136, inde vulg. ‖ 10 *κρείττους τε* S Br Xen.: *κρείττους γε* Mᵈ *κρείττους* A | *μελετήσωσι* (-*σιν* S Mᵈ) S Mᵈ Br: *μελετήσουσι* A *μελετῶσι* libri Xen. ‖ 11 post *φέρουσιν* signavi lacunam. habet Xenopho *ἐμοὶ δὲ* (*ἐμὲ δὲ* ed. Stephani) *ἆρα οὐκ οἴει τῷ σώματι ἀεὶ τὰ συντυγχάνοντα μελετῶντα καρτερεῖν πάντα ῥᾷον φέρειν σοῦ μὴ μελετῶντος; τοῦ δὲ μὴ δουλεύειν γαστρὶ μηδ᾽ ὕπνῳ καὶ λαγνείᾳ οἴει τι ἄλλο αἰτιώτερον εἶναι ἢ τὸ ἕτερα ἔχειν τούτων ἡδίω, ἃ οὐ μόνον ἐν χρείᾳ ὄντα εὐφραίνει, ἀλλὰ καὶ ἐλπίδας παρέχοντα ὠφελήσειν ἀεί; καὶ μὴν τοῦτό γε οἶσθα, ὅτι οἱ μὲν οἰόμενοι μηδὲν εὖ πράττειν οὐκ εὐφραίνονται, οἱ δ᾽ ἡγούμενοι καλῶς προχωρεῖν ἑαυτοῖς ἢ γεωργίαν ἢ ναυκληρίαν ἢ ἄλλ᾽ ὅτι ἂν τυγχάνωσιν ἐργαζόμενοι ὡς εὖ πράττοντες εὐφραίνονται. οἴει οὖν ἀπὸ πάντων τούτων τοσαύτην ἡδονὴν εἶναι ὅσην ἀπὸ τοῦ ἑαυτόν τε ἡγεῖσθαι βελτίω γίγνεσθαι καὶ φίλους ἀμείνους κτᾶσθαι; ἐγὼ τοίνυν διατελῶ ταῦτα*

ὠφελεῖν δέῃ, ποτέρῳ πλείων σχολὴ τούτων ἐπιμελεῖσθαι, τῷ ὡς ἐγὼ νῦν ἢ τῷ ὡς σὺ μακαρίζεις διαιτωμένῳ; στρατεύοιτο δὲ πότερος ἂν ῥᾷον, ὁ μὴ δυνάμενος ἄνευ πολυτελοῦς διαίτης ζῆν ἢ ᾧ τὸ παρὸν ἀρκοίη; ἐκπολιορκηθείη δὲ πότερος ἂν θᾶττον, ὁ τῶν χαλεπωτάτων εὑρεῖν δεόμενος, ἢ ὁ τοῖς ῥάστοις ἐντυγχάνειν ἀρκούντως χρώμενος; ἔοικας, ὦ Ἀντιφῶν, τὴν εὐδαιμονίαν οἰομένῳ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν εἶναι· ἐγὼ δὲ νομίζω τὸ μὲν μηδενὸς δέεσθαι θεῖον εἶναι, τὸ δὲ ὡς ἐλαχίστων ἐγγυτάτω τοῦ θείου, καὶ τὸ μὲν θεῖον κράτιστον, τὸ δ' ἐγγυτάτω τοῦ θείου ἐγγυτάτω τοῦ κρατίστου.

33 (17, 34 Mein.) *Ἐπικούρου* (fr. 181 p. 156 Vsener.).

Βρυάζω τῷ κατὰ τὸ σωμάτιον ἡδεῖ, ὕδατι καὶ ἄρτῳ χρώμενος, καὶ προσπτύω ταῖς ἐκ πολυτελείας ἡδοναῖς οὐ δι' αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐξακολουθοῦντα αὐταῖς δυσχερῆ.

34 (17, 35 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 422 p. 283 Vsener.).

Τότε χρείαν ἔχομεν τῆς ἡδονῆς, ὅταν ἐκ τοῦ μὴ παρεῖναι αὐτὴν ἀλγῶμεν· ὅταν δὲ τοῦτο μὴ πάσχωμεν, ἐν αἰσθήσει καθεστῶτες, τότε οὐδεμία χρεία τῆς ἡδονῆς· οὐ γὰρ ἡ τῆς φύσεως ἔνδεια τὴν ἀδικίαν ποιεῖ ἔξωθεν, ἀλλ' ἡ περὶ τὰς κενὰς δόξας ὄρεξις.

35 (17, 36 Mein.) *Πλάτωνος.*

νομίζων. interciderunt haec fortasse propter verba *ἐμὲ δὲ* et *ἐὰν δὲ* (p. 500, 11) homoeoarcti similia | *δη* S M[d] Br Xen.: *μ*^*η*^ (*δὴ* supra), supra scr. A[2] *μη* Xenophontis Paris. 1740 m. pr.

1 *πλείων* Br: *πλέον* S M[d] A *ἡ* (vel *ἠ* vel *ἢ*) *πλείων* Xen. ‖ 2 *ῥᾷον* supra lin. addidit A[2] ‖ 4 *ἢ ὡς* Tr., inde male *ἢ ὃς* Gesn.[1], vulg. ‖ 6 *δεόμενος* S M[d] A Xen.: *δυνάμενος* Br | post *ῥάστοις* addunt *ῥάστως* libri Xen. (praeter Vindob.), inde Gesn.[1], vulg. ‖ 7 *ἔοικας* — 11 *τοῦ κρατίστου* om. Br loco posteriore ‖ 8 cf. supra III 5, 33 p. 266, 1 | *δὲ* om. Mac. ‖ 9 *δέεσθαι* libri Stobaei et plurimi Xenophontis: *δεῖσθαι* aliquot Xen. | *ἐλαχίστων* S M[d] Mac. Xen.: *ἐλάχιστον* A *ἐλαχίστω* Br ‖ 10 *καὶ* — *κρατίστου*] respicit haec ni fallor Ps.-Crates ep. 11. moneo propter Gilbertum ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. etiam Vseneri Epicur. p. 346, 19 ‖ 13 *βράζω*, ῠ add. A[2] | *τῷ* SA: *τὸ* M[d] ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 20 *ἔνδεια* Vsener: *ἡδονὴ* S M[d] A ‖ 22 ecl. hab. SMA (post ecl. 17, 35 Mein.) Br (post ecl

[redacted]

Πλάτων πολλάκις διψῶν ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμᾶτο ⟨τὸ⟩ ὕδωρ, καὶ ἐξέχει, κολάζων τὴν ἐπιθυμίαν.

36 (17, 37 Mein.) *Ἐπικούρου.*

Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς πῶς ἄν τις πλουτήσειεν, ʻοὐ τοῖς οὖσι προστιθεὶς' ἔφη ʻτῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων'.

37 (17, 38 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 34 Mullach.).

Τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέρπει.

38 (17, 39 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 37 Mullach.).

Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίνοιτο.

39 (17, 40 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 76 Mullach.).

Ἀνδρήιος οὐχ ὁ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονέων κρέσσων.

17, 41 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 17, 33 Mein.), lemma om. S Br Mac. Platoni adsignatur sed paulo aliter concepta gnomol. Vat. 435, ubi vide quae attulit Sternbach, Pythagorae flor. Mon. 231

1 *ἀνιμᾶτο τὸ* tacite Gesn.^{2} p. 159, inde vulg., et sic gnomol. Vat.: *ἀνιμᾶτο* SA Br Mac. *ἀνιμᾶ τὸ* M^d ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. MA. cf. ecl. 23; Epicuri fr. 135 p. 142 Vsener ‖ 5 *οὖσί τι* ci. Wachsmuth ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA. haec et proxima supra Epicteto tribui videtur III 6, 59. 60 p. 301, 10 ubi videsis ‖ 8 *γινόμενα* supra L: *γενόμενα* S *γιγνόμενα* utrobique MA ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SA, om. M. vide ad ecl. priorem ‖ 10 *ὑπερβάλλοι* libri. cf. p. 301, 13 adn. ‖ 11 *ἂν* (β) *γίγν.* (α) *ἀτερπ.* A corr. A^2 | *γίνοιτο* Burchard: *γίγνοιτο* SA et sic L M^d supra III 6, 60 ubi *γένοιτο* A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit corp. Par. 200 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*), altero enuntiato aucta supra Stob. III 7, 25 ‖ 13 *ἀνδρήιος* Mullach: *ἀνδρεῖος* libri Stob. corp. Par. | *οὐχ ὁ τῶν πολεμίων κρατῶν μόνον* flor. 7, corp. Par. | *ἀλλὰ καὶ ὁ* S M^d, flor. 7, corp. Par.: *ἀλλὰ καὶ* A^1 nec aliter A in flor. 7 *ἀλλ' ὁ καὶ* A^2 ‖ 14 *ἡδονέων* Mullach: *ἡδονῶν* libri | *κρέσσων* S *κρατῶν* M^d *κρείσσων* A, flor. 7, corp. Par. | post ecl. 40 Mein. quae habet Voss.^{3} f. 96^r in margine superiore et quae ante ecl. 40 Frob. p. 223 *Ἀνδρειότερος εἶναί μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν ἢ τῶν πολεμίων κρατῶν· καὶ γὰρ χαλεπώτατόν ἐστι τὸ ἑαυτὸν νικῆσαι: ἀριστοτέλους* (cf. Rose Ar. ps. p. 607) in Stobaei contextum recipere dubitavi. potest adscripta esse propter prioris similitudinem ex corp. Par. 100 Elt. (*Ἀριστοτέλους* cod. Par. suppl. 690)

40 (17, 41 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 25 phil. graec. III p. 11 Mullach.).

Γνώμης ἀνδρὸς ἀρίστου ἀπόδεξις ἥδε· μὴ ἐπὶ τῷ σιτέεσθαι ἑωυτὸν νομίζειν γεγονέναι μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν ζωὴν ἡγέεσθαι, μοῦνον δὲ αὐτοῦ τοῦ ζώειν ἕνεκα ἀνθρώποισι τροφὴν νομίζειν εὑρῆσθαι.

41 (17, 42 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 26 Mullach.).

Ἐγκράτεια καὶ σώματι ἀγαθόν, πρὸς γὰρ ὑγιείην αὐτῷ ξυμμάχεται καὶ σωφροσύνην ἐν ψυχῇ τίκτει· σωφροσύνη δὲ ἀστασίαστον καὶ εὔδιον, καὶ βίον εἰρηναῖον ψυχῇ παρασκευάζει.

42 (17, 43 Mein.) *Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περὶ τροφῆς* (rel. p. 189 Peerlk.).

Περὶ δὲ τροφῆς εἰώθει μὲν πολλάκις λέγειν καὶ πάνυ ἐντεταμένως ὡς οὐ περὶ μικροῦ πράγματος οὐδ' εἰς μικρὰ διαφέροντος· ᾤετο γὰρ ἀρχὴν καὶ ὑποβολὴν τοῦ σωφρονεῖν εἶναι τὴν ἐν σίτοις καὶ ποτοῖς ἐγκράτειαν. ἅπαξ δέ ποτε τῶν ἄλλων ἀφέμενος λόγων, οὓς ἑκάστοτε διεξῄει, τοιάδε τινὰ εἶπεν· ὡς χρὴ καθάπερ τὴν εὐτελῆ τῆς πολυτελοῦς τροφὴν προτιμᾶν καὶ τὴν εὐπόριστον τῆς δυσ-

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 17, 40 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 17, 45 Mein.) ‖ 3 *γνώμη* M[d] | *ἀπόδεξις* A: *ἀπόδειξις* S M[d] Br | *ὥς* post *ἥδε* male Br ‖ 4 *σιτεύεσθαι* M[d] | *ἑαυτὸν* M[d] ‖ 5 *μόνον* A | *τοῦ ζώειν* (*ζῆν* Br) tamquam glossema eici voluit Gaisford non recte | *ἕνεκα* libri: *εἵνεκα* Mullach. cf. supra p. 53, 15 adn. 54, 4. 486, 11 | *ἀνθρώποις* libri: corr. Mullach ‖ 6 *εὑρῆσθαι* sed *ῆ* in ras. M[2] ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 8 *ὑγιείην* tacite Meineke: *ὑγείην* libri ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 17, 42 Mein.) Br (in excerptorum parte altera corollarii instar addita f. 64[v] post ecl. 17, 45 Mein.) aliquot particulas suo loco signatas etiam Mac. Chrys. (post ecl. 17, 36 Mein.); *μουσωνίου* (in ras. Br) nihil amplius Br Mac. *τρυφῆς* compend. S sed saepius *ο* non clausas pingit S ‖ 16 *ὑποβολὴν*] variatur Socraticum illud (Xen. apomn. I 5, 4) *τὴν ἐγκράτειαν ἀρετῆς εἶναι κρηπῖδα* ‖ 17 *σίτοις* scripsi: *σιτίοις* libri. sed rectius *σίτων καὶ ποτῶν* et *σῖτα καὶ ποτά* libri flor. 18, 38 Mein. cf. L. Dindorf in Xen. anab. VII 1, 35 Cyrop. II 4, 32 ‖ 19 *ὡς χρὴ* — 504, 1 *τῆς μὴ τοιαύτης*] cf. Epicuri fr. 459 p. 297 Vsener

πορίστου, οὕτω καὶ τὴν σύμφυλον ἀνθρώπῳ τῆς μὴ τοιαύτης· εἶναι δὲ σύμφυλον ἡμῖν τὴν ἐκ τῶν φυομένων ἐκ γῆς, ὅσα τε σιτώδη ὄντα καὶ ὅσα μὴ τοιαῦτα ὄντα δύναται τρέφειν οὐ κακῶς τὸν ἄνθρωπον· καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ζῴων οὐκ ἀναιρουμένων, ἄλλως δὲ χρησιμευόντων. τούτων δὲ τῶν βρωμάτων ἐπιτηδειότατα μὲν οἷς αὐτόθεν χρῆσθαι ὑπάρχει δίχα πυρός, ἐπεὶ καὶ ἑτοιμότατα· οἷα δὴ τά τε ὡραῖα καὶ τῶν λαχάνων ἔνια καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ κηρία. καὶ ὅσα μέντοι δεῖται πυρὸς ἢ σιτώδη ἢ λαχανώδη ὄντα, καὶ ταῦτ' οὐκ ἀνεπιτήδεια, ἀλλὰ σύμφυλα ἀνθρώπῳ πάντα. τὴν μέντοι κρεώδη τροφὴν θηριωδεστέραν ἀπέφηνε καὶ τοῖς ἀγρίοις ζῴοις προσφορωτέραν. εἶναι δὲ ταύτην ἔλεγε καὶ βαρυτέραν καὶ τῷ νοεῖν τι καὶ φρονεῖν ἐμπόδιον· τὴν γὰρ ἀναθυμίασιν τὴν ἀπ' αὐτῆς θολωδεστέραν οὖσαν ἐπισκοτεῖν τῇ ψυχῇ· παρὸ καὶ βραδυτέρους φαίνεσθαι τὴν διάνοιαν τοὺς πλείονι ταύτῃ χρωμένους. δεῖν δὲ τὸν ἄνθρωπον, ὥσπερ συγ-

---

1 *οὕτω* S Br *οὕτως* M[d] A | *τῆς μὴ τοιαύτης· εἶναι δὲ* (sic ut coniecit Gaisford) Br, vide Beving *rem. crit.* p. 20: *τῆς τοιαύτης εἶναι* S A, v. *σύμφυλον ἀνθρ.* — *εἶναι δὲ* propter homoeoteleuton om. M[d]; *ἀνθρώπω· τοιαύτην δὲ εἶναι σύμφυλον* temere Gesn.[1] p. 138, inde vulg. || 2 *ἡμῖν* supra versum A || 4 *δύνανται* M[d] | *οὐ κακῶς* S M[d] A Br; *οὐ καλῶς* Tr. p. 113, inde *καλῶς* Gesn.[1], vulg. | *τῶν* pro *τὴν* Tr., inde vulg. || 6 *τούτων κτέ.*] cf. Clemens Alex. paed. II 1, 15 p. 174 P. *τῶν γάρ τοι βρωμάτων ἐπιτηδειότατα οἷς αὐτόθεν χρῆσθαι ὑπάρχει δίχα πυρός, ἐπεὶ καὶ ἑτοιμότερα* || 7 *ὑπάρχοι* Tr., inde vulg. | *ἐπεὶ καὶ*] *ἔπειτα καὶ* Br || 8 *τά τε ὡραῖα κτέ.*] Clemens Alex. l. c. 15 init.: *βολβοί, ἐλαῖαι, λαχάνων ἔνια, γάλα, τυρὸς τά τε ὡραῖα ἑψήματά τε παντοδαπὰ ζωμῶν ἄνευ* | *ὡραια* sine acc. S | *τυρὸς* Br, Clem.: *πυρὸς* S M[d] A; *τυρὸν* Tr., inde vulg. || 12 *ἀπέφηνεν* S M[d] || 13 *τῷ* vel *τῶ* S Br: *τὸ* M[d] A[1] || 14 *ἐμπόδιον* libri nisi quod *ἐφόδιον* S | v. *τὴν ἀπ' αὐτῆς* usque ad fin. om. Br ubi periit unum folium post f. 64[v] | cf. Clemens Alex. l. c. c. 11 init. p. 170 P.: *ἡ ἀπ' αὐτῶν* (id est *θηρίων*) *ἀναθυμίασις θολωδεστέρα οὖσα ἐπισκοτεῖ τῇ ψυχῇ.* si minus ipsum Musonium certe Musoniani persimilem fontem adiit Plutarchus de carnium esu p. 995 F sq. || 15 *θολοδεστέραν* M[d] || 17 *Δεῖ τὸν ἄνθρωπον* (sic) — 505, 2 *τρέφεσθαι τοῖς θεοῖς* offert Mac. Chrys.

γενέστατον τοῖς θεοῖς τῶν ἐπιγείων ἐστίν, οὕτω καὶ ὁμοιότατα τρέφεσθαι τοῖς θεοῖς. ἐκείνοις μὲν οὖν ἀρκεῖν τοὺς ἀπὸ γῆς καὶ ὕδατος ἀναφερομένους ἀτμούς, ἡμᾶς δ' ὁμοιοτάτην ταύτῃ προσφέρεσθαι τροφὴν ἂν εἶπεν τὴν κουφοτάτην καὶ καθαρωτάτην· οὕτω δ' ἂν καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ὑπάρχειν καθαράν τε καὶ ξηράν, ὁποία οὖσα ἀρίστη καὶ σοφωτάτη εἴη ἄν, καθάπερ Ἡρακλείτῳ δοκεῖ λέγοντι οὕτως 'αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη'· νῦν δέ, ἔφη, πολὺ χεῖρον ἡμεῖς τῶν ἀλόγων ζῴων τρεφόμεθα. τὰ μὲν γάρ, εἰ καὶ σφόδρα τῇ ἐπιθυμίᾳ ὥσπερ μάστιγί τινι ἐλαυνόμενα φέρεται πρὸς τὴν τροφήν, ὅμως τοῦ γε πανουργεῖν περὶ τὰ βρώματα καὶ τοῦ τεχνιτεύειν ἀπήλλακται, ἀρκούμενα τοῖς παραπεσοῦσι καὶ πλησμονὴν θηρώμενα μόνον, προσωτέρω δ' οὐδέν. ἡμεῖς δὲ τέχνας καὶ μηχανὰς ποικίλας ἐπινοοῦμεν, ὥστε τὴν ἐδωδὴν τῆς τροφῆς ἐφηδύνειν καὶ τὴν κατάποσιν κολακεύειν μειζόνως. εἰς τοῦτο δὲ προεληλύθαμεν λιχνείας καὶ ὀψο-

---

1 *τοῖς θεοῖς* M^d inde Gesn.^{2} p. 160: *θεοῖς* S A Mac. an fallitur de M Dindorfii collator? tunc de suo supplevisse articulum censendus erit Gesner | *οὕτω* S Mac. *οὕτως* M^d A ‖ 2 sqq. cf. Menagius in Laert. VII 145 Zeller *phil.*^{3} III 1 p. 731 adn. 4 et 5 ‖ 4 *εἶπεν* scripsi: *εἴη* S *εἴη εἰ* M^d A; *ἔφη, εἰ* Halm lect. Stob. p. 2. illud praetuli comparans corruptelam versus 7 ‖ 5 *προσφεροίμεθα* post *καθαρ.* add. M^d A, inde vulg., om. S interpretis opinor emblema. Halmio obsequitur Meineke | *οὕτω* S *οὕτως* M^d A ‖ 7 *εἴη ἂν* Gataker: *εἰ πᾶν* S *εἰ πάν* M^d *εἰ* ^{πᾶν} A; *εἰς πᾶν* Gesn.^{1}, inde vulg. ‖ 8 *αὔγη ξηρη* (sic) *ψυχὴ* S *αὐγη ξηρῆ ψυχῆ* M^d *αὐγὴ* (sed *γ* delevit accentum corr. A^2) *ξηρὴ ψυχὴ* A^1. lectio depravata *αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ κτἑ.* servanda est. multis eam imposuisse cum ego supra monui ad III 5, 8 p. 257, 10 tum Bywater testimoniis collectis ad Heraclit. fr. LXXIV—LXXVI. cf. quae composuit Iwanus Mueller in Galeni scr. min. v. II p. XLIII sq. et scripsisse Clementem Alex. paed. II 2, 29 p. 184 P. *αὐγὴ δὲ ψυχὴ ξηρὰ κτἑ.* propter praecedens *φωτοειδής* paene certum esse vidit Schleiermacher *sämmtl. werke* II p. 130 ‖ 10 *σφοδρᾷ* A ‖ 12 *τεχνιτεύειν* M *τεχνίτου ἵν'* S A *ἴσως τεχνιτεύειν* A^3 mrg ‖ 13 *παρπεσοῖσι* A ‖ 15 *ἐδωδὴν* scripsi: *ἡδονὴν* libri ‖ 16 *ἐφῃδύνειν* S | cf. Clemens Alex. paed. II 1, 9 *μόνην κολακεύοντες τὴν κατάποσιν* Maximus Tyr. 31, 5 *κολακεύματα γαστρός* ‖ 17 *καὶ ὀψοφαγίας*] *καμψοφαγίας* M^d

[redacted]

φαγίας, ὥστε καθάπερ μουσικὰ καὶ ἰατρικὰ οὕτω καὶ μαγειρικὰ πεποίηνται τινὲς συγγράμματα, ἃ τὴν μὲν ἡδονὴν καὶ πάνυ αὔξει τὴν ἐν τῷ φάρυγι, τὴν δ᾽ ὑγίειαν διαφθείρει. πολὺ γοῦν κάκιον διακειμένους ὁρᾶν ἔστι τὰ σώματα τοὺς περὶ τὰ βρώματα τρυφῶντας, ὧν εἰσιν ἔνιοι παραπλήσιοι ταῖς κιττώσαις γυναιξίν· καὶ γὰρ οὗτοι, καθάπερ ἐκεῖναι, τὰ συνηθέστατα τῶν βρωμάτων δυσχεραίνουσι, καὶ τοὺς στομάχους διεφθαρμένους ἔχουσιν. ὅθεν ὥσπερ ὁ ἀχρεῖος σίδηρος συνεχῶς δεῖται στομώσεως, οὕτω καὶ οἱ ἐκείνων στόμαχοι ἐν τῷ ἐσθίειν συνεχὲς στομοῦσθαι θέλουσιν ἢ ὑπὸ ἀκράτου ἢ ὑπὸ ὄξους ἢ ὑπὸ βρώματός τινος στρυφνοῦ. ἀλλ᾽ οὐχὶ ὁ Λάκων τοιοῦτος, ὃς ἰδών τινα, παρακειμένου αὐτῷ ὀρνιθίου τῶν πιόνων καὶ πολυτελῶν, ὑπὸ τρυφῆς ἀναινόμενον φαγεῖν αὐτὸ καὶ φάσκοντα μὴ δύνασθαι, ʻἀλλ᾽ ἐγώ᾽ ἔφη ʻκαὶ γυπὸς δύναμαι καὶ τόργου᾽. Ζήνων δέ γε ὁ Κιτιεὺς οὐδὲ νοσῶν ᾤετο δεῖν τροφὴν προσφέρεσθαι τρυφερωτέραν, ἀλλ᾽ ἐπεὶ ὁ θεραπεύων ἰατρὸς ἐκέλευεν αὐτὸν φαγεῖν νεοττὸν περιστερᾶς, οὐκ ἀνασχόμενος ʻὡς Μάνην᾽ ἔφη ʻμε θεράπευε᾽.

---

1 *οὕτω* S *οὕτως* Md A ‖ 3 *καὶ πάνυ* in Musonianis alibi me legere non memini. non pertinet huc III 1, 209 p. 175, 12 *ἐνίων καὶ πάνυ πόρρωθεν ἡγμένων* [*λίθων*] *καὶ δι᾽ ἀναλωμάτων πλείστων* | *φάρυγι* S *φάρυγγι* Md A ‖ 5 *Τῶν* (*T* rubr.) *περὶ τὰ βρώματα τρυφώντων ἔνιοι παραπλήσιοι ταῖς κιττώσαις εἰσὶ γυναιξί· καὶ γὰρ* — 12 *τινος στρυφνοῦ* tamquam novam eclogam lemmate *μουσωνίου* non iterato habet Mac. Chrys. ‖ 6 *ταῖς κιττώσαις γυναιξίν*] cf. Arr. diss. Epict. IV 8, 35 ‖ 9 an *συνεχοῦς*? ‖ 10 *οὕτως* Md A ‖ 13 *ὀρνιθείου* Gesn.² p. 161, inde vulg. | *πλειόνων* S Md *πλειόνων* (*πι* suprascr.) A, corr. A m. rec.; *πιόνων* proposuit etiam Schaefer ad Bosii de ellipsi librum p. 233 ‖ 14 *αὐτὸ* S A *αὐτῷ* Md ‖ 15 *φάσκοντα* ex *φασκόντων* corr. S¹ | *δύναμαι καὶ τόργου* Buecheler: *δύναμαι καὶ τράγου* libri; *δυναίμαν κα τραγεῖν* Hirschig ʻingeniose et vere᾽ ut videtur Meinekio. sed Doridos vestigia in his dissertationibus alibi nulla. tamen Bionem apophthegma redolet, lepide non tam laudatur Laconis frugalitas quam ridetur rusticitas, vide quae monui mus. Rh. XLVII p. 238 ‖ 16 *γε* om. A | *κιτιεὺς* S *κιττιεὺς* Md A | *οὐδὲ νοσῶν* S Md *οὐδενὸς ὢν* A¹ *δὲ νοσῶν* A m. rec. mrg ‖ 18 *αὐτὸν* S Md: *αὐτῷ* A ‖ 19 *ὡς Μάνην*] cf. Arr. Epict. diss. III 26, 37 | *μανην* S, acc. add. S² *μανικα* sine acc. Md *μάνην* A

ἠξίου γὰρ οἶμαι μηδὲν μαλακώτερον ἐν τῇ θεραπείᾳ γίνεσθαι αὐτῷ ἢ τῶν δούλων τινὶ νοσοῦντι· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι θεραπεύεσθαι δύνανται δίχα τοῦ τροφὴν λαμβάνειν πολυτελεστέραν, δύνασθαι ἂν καὶ ἡμᾶς. δεῖ γὰρ μηδαμῶς τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα δούλου μηδενὸς εἶναι μαλακώτερον. διόπερ ὁ Ζήνων εἰκότως ἠξίου εὐλαβεῖσθαι τὴν πολυτέλειαν ἐν τῇ τροφῇ καὶ μηδ᾽ ἐπ᾽ ὀλίγον ἐνδιδόναι πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἐπείπερ ὁ ἐνδοὺς ἅπαξ προέλθοι ἂν ἐπὶ πλεῖστον, ἅτε τῆς ἡδονῆς πολλὴν ἐχούσης αὔξησιν ἔν τε πόμασι καὶ βρώμασι. ταῦτα μὲν τότε καινότερα ἔδοξεν ἡμῖν εἰπεῖν περὶ τροφῆς, ὧν εἰώθει λέγειν ἑκάστοτε.

43 (17, 44 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων* (I 3, 5).

Διαίτῃ δὲ τήν τε ψυχὴν ἐπαίδευσε καὶ τὸ σῶμα ᾗ χρώμενος ἄν τις, εἰ μή τι δαιμόνιον εἴη, θαρραλέως καὶ ἀσφαλῶς διάγοι καὶ οὐκ ἂν ἀπορήσειε τοσαύτης δαπάνης. οὕτω γὰρ εὐτελὴς ἦν, ὥστ᾽ οὐκ οἶδ᾽ εἴ τις οὕτως ἂν ὀλίγα ἐργάζοιτο ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ Σωκράτει ἀρκοῦντα. σίτῳ μὲν γὰρ τοσούτῳ ἐχρῆτο, ὅσον ἡδέως ἤσθιε, καὶ ἐπὶ τούτῳ οὕτω παρεσκευασμένος ᾔει ὥστε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σίτου ὄψον αὐτῷ εἶναι· ποτὸν δὲ πᾶν

---

2 *τινὶ*] *αὐτῶ*, sed *αὐτῶ* lineola del. et *τινὶ* suprascr. S^1 | *ὡς γὰρ* Buecheler: *καὶ γὰρ* S M^d *καὶ γὰρ εἰ* A || 4 *γὰρ* reposui ex S M^d A (sic); *δὲ* temere Gesn.[1] p. 140, inde vulg. || 10 *πόμασι* S M^d A: *πώ-* Meineke || 11 *λέγειν* ex *λέγων* corr. S^1 || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; *ξενοφ^ω* (infra *ω* compend.) *ἐν α' ἀ^π μνημ, ἐνοφ^ω* in ras. S, non discrepant M A nam *τῷ* quod ante *α'* addidit Gaisford abest ab utroque, *τοῦ αὐτοῦ* nec plura praemittit Br ubi legitur ecloga f. 63^v post ecl. 17, 33 Mein. || 14 *ἐπαίδευε* sed *-ε* ex *-σε* corr. A^1 || 15 *θαρραλέως* S A Xen.: *θαρσαλέως* M^d Br || 16 *διάγοι* e *διάγει* corr. A^1 | *ἀπορήσειεν* S M^d || 17 *ὥστ᾽ οὐκ οἶδ᾽ ἂν εἴ τις οὕτως ὀλίγα* Cobet n. l. p. 587 || 18 post *μὴ* aberrans scr. *δαπάνης* dein ipse del. A || 19 *τοσούτῳ* M^d A Br Xen.: *τοσοῦτο* S *-τον* Tr. p. 115 || 20 *ἤσθιεν* S M^d | *τούτῳ* (vel *-ω*) S M^d Br ex *τούτοις* corr. A *τούτῳ* Xenophontis Paris. 1302 et 1740 al.: *τοῦτο* Xenophontis non nulli | *οὕτως* M^d Br | *παρεσκευασμένος* S A Br Xen.: *παρασκευασμένος* M^d | *ᾔει* Br A^2 (eadem correctio in marg. A), Xen. inde Gesn.[1], vulg.: *εἴη* S A^1 *ἴει* M^d

[redacted]

ἡδὺ ἦν αὐτῷ διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ διψῴη. εἰ δέ ποτε κληθεὶς ἐθελήσειεν ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον, ὃ τοῖς πλείστοις ἐργωδέστατόν ἐστιν, ὥστε φυλάξασθαι τὸ ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐμπίμπλασθαι, τοῦτο ῥᾳδίως πάνυ ἐφυλάττετο. τοῖς δὲ μὴ δυναμένοις τοῦτο ποιεῖν συνεβούλευε φυλάττεσθαι τὰ ἀναπείθοντα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν μηδὲ διψῶντας πίνειν· καὶ γὰρ τὰ λυμαινόμενα γαστέρας καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχὰς ταῦτα ἔφη εἶναι. οἴεσθαι δ' ἔφη ἐπισκώπτων καὶ τὴν Κίρκην ὗς ποιεῖν τοιούτοις πολλοῖς δειπνίζουσαν· τὸν δὲ Ὀδυσσέα Ἑρμοῦ τε ὑποθημοσύνῃ καὶ αὐτὸν ἐγκρατῆ ὄντα καὶ ἀποσχόμενον τοῦ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιούτων ἅπτεσθαι, διὰ ταῦτα οὐ γενέσθαι ὗν. τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων. ἀφροδισίων δὲ παρῄνει τῶν καλῶν ἰσχυρῶς ἀπέχεσθαι· οὐ γὰρ ἔφη ῥᾴδιον εἶναι τῶν τοιούτων ἁπτόμενον σωφρονεῖν.

2 *ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν* Xen. ‖ 3 *ὥστε* non recte suspectat Hartman anal. Xen. p. 158. cf. H. de Mueller de Teletis elocutione (diss. Friburg. a. 1891) p. 33 | *καιρὸν* S M[d]: *κόρον* A Br Xen.; inter *κόρον* et *καιρὸν* fluctuant etiam libri Xen., sed *κόρον* Paris. 1302 ‖ 4 *ἐμπίμπλασθαι* L. Dindorf: *ἐμπίπλασθαι* (-*ᾶσθαι* A[1] Tr., inde vulg.) S M[d] Br A[2] libri Xen. | *τούτῳ* A[1] Br ‖ 5 *συνεβούλευε* — 7 *πίνειν* fere recurrunt ap. Clem. Al. strom. II p. 492 P. eadem sed paululum variata exhibent Plut. de tuenda sanitate praec. p. 124 D; de curios. p. 521 F (Stob. flor. 101, 20 Mein.). cf. etiam Clem. Al. paedag. II p. 173 P. discrepantiam illustravi mus. Rh. XLV p. 546 | *συνεβούλευεν* S M[d] ‖ 6 *τὰ ἀναπείθοντα* S M[d] A Br Clem. Al. strom. l. c.: *τὰ πείθοντα* libri Xen., inde Gesn.[1] p. 140 vulg.; *τὰ ἀναπείθοντα* om. Tr. | *πεινῶντας* — *διψῶντας* e Xenophonte tacite Gesn.[1], inde vulg. Plut. Stob. altero loco Clem.: *πεινῶντα* — *διψῶντα* S M[d] A Br ‖ 7 *γαστέρας* M[d] A Br Xen.: *γαστέρα* S ‖ 8 *οἴεσθαι* reposui e Xen.: *οἴεσθε* S M[d] Br *οἶσθα* vel *οἶσθαι* A[1] *οὐκ* add. et *οἴεσθε* corr. A[2] etiam subscripsit *οἴεσθε* et *ζη* mrg A[3] *οὐκ οἴεσθε* male Gaisford et Meineke | *ἐπισκόπτων* (*ο* in ras. man. pr. sed atramento pallidiore) Br ‖ 11 *τοῦ* A[2] Xenophontis Paris. 1740: *τὸ* S M[d] Br et Xenophontis cet. | *καιρὸν* S M[d] A[1]: *κόρον* (sed prius *ο* in ras. atramento pallidiore Br[1]) Br A[2]; inter hoc et illud ut supra fluctuant libri Xen. ‖ 13 *ἀφροδισίων δὲ* — 15 *σωφρονεῖν* om. Br ‖ 15 *τῶν* A Xen.: *τὸν* S *τῶν* (*ὸ* suprascr.) M[1]

44 (17, 45 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων* (IV 5, 2—12).

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἆρα καλὸν καὶ μεγαλεῖον νομίζεις εἶναι καὶ ἀνδρὶ καὶ πόλει κτῆμα ἐλευθερίαν; Ὡς οἷόν τέ γε μάλιστα, ⟨ἔφη⟩. Ὅστις οὖν ἄρχεται ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ διὰ ταύτας μὴ δύναται πράττειν τὰ βέλτιστα, νομίζεις τοῦτον ἐλεύθερον εἶναι; Ἥκιστα, ἔφη. Ἴσως γὰρ ἐλευθέριον φαίνεταί σοι τὸ πράττειν τὰ βέλτιστα· εἶτα τὸ ἔχειν τοὺς κωλύσοντας τὸ ταῦτα ποιεῖν ἀνελεύθερον νομίζεις; Παντάπασί γ', ἔφη. Παντάπασιν ἄρα σοι δοκοῦσιν οἱ ἀκρατεῖς ἀνελεύθεροι εἶναι; Νὴ τὸν Δί' εἰκότως. Πότερα δέ σοι δοκοῦσιν οἱ ἀκρατεῖς κωλύεσθαι μόνον τὰ κάλλιστα πράττειν, ἢ καὶ ἀναγκάζεσθαι τὰ αἴσχιστα ποιεῖν; Οὐδὲν ἧττον ἔμοιγ', ἔφη, δοκοῦσι ταῦτα ἀναγκάζεσθαι ἢ ἐκεῖνα κωλύεσθαι. Ποίους δέ τινας δεσπότας ἡγῇ τοὺς τὰ μὲν ἄριστα κωλύοντας, τὰ δὲ κάκιστα ἀναγκάζοντας; Ὡς δυνατὸν νὴ Δί', ἔφη, κακίστους. Δουλείαν ⟨δὲ⟩ ποίαν κακίστην νομίζεις εἶναι; Ἐγὼ μέν, ἔφη, τὴν παρὰ τοῖς κακίστοις δεσπόταις. Τὴν κακίστην ἄρα δουλείαν οἱ ἀκρατεῖς δου-

---

1 ecl. hab. S M A Br; lemma om. S *Ξενοφῶντος* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *ἐν δ̄ ἀπομνημονευμάτων* M[d] A *σωκράτους* (compend.) eclogae praefigit Br loco priore f. 35[v] (post ecl. 33 Mein.) ubi servata sunt v. *ἐκεῖνο δ' ἔφη — τὰ πράγματα* p. 510, 22—512, 11, *ἐκ Δ' ἀπομνημ̄* loco posteriore f. 63[v] (post ecl. 44 Mein.) ubi initium eclogae exstat usque ad v. *ἔφη, ὦ Σώκρατες* p. 510, 21 ‖ **4** *νομίζεις εἶναι* supra lin. add. S | *καὶ πόλει* in ras. S | *πόλ̈ει* etiam A, fallitur Gaisford | *κτῆμα* Br Xen. (inde Gesn.[1] p. 140 vulg.): *καὶ κτῆμα* S M[d] A sed delevit *καὶ* subdita lineola A | *ἐλευθερίαν* etiam A, fallitur Gaisford ‖ **5** *ἔφη* tacite e Xen. add. Gesn.[1], inde vulg.: om. S M[d] A Br ‖ **6** *τῶν διὰ τοῦ σ.* libri Xen. ‖ 7 *νομίζεις* — 9 *τὰ βέλτιστα* propter homoeoteleuton om. S ‖ **8** *ἐλευθέριον* M[d] A Br Xen.: *ἐλεύθερον* Gesn.[1] ex Xen. ed. Halensi, inde vulg. ‖ **9** *τὰ τοιαῦτα* pro *τὸ ταῦτα* libri Xen. ‖ **10** *παντάπασί γ'* (vel *-σι γ'*) S M[d] A Br Xen.: *παντάπασιν* Tr. p. 115, inde vulg. ‖ **15** *δοκοῦσιν* S M[d] ‖ **17** post *δυνατόν* demum distinguunt A Br Tr. nescio an etiam reliqui ‖ **18** *δὲ* tacite e Xen. addidit Gesn.[1], inde vulg.: om. S M[d] A Br | *κακίστην νομίζεις* S A Xen.: *νομίζεις κακίστην* M[d] Br ‖ **19** *παρὰ τοῖς κ.* S M[d] A Br Xen.: *παρα κ.* Tr., inde vulg.

[redacted]

λεύουσιν; Ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Σοφίαν δὲ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν οὐ δοκεῖ σοι ἀπείργουσα τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀκρασία εἰς τοὐναντίον αὐτοὺς ἐμβάλλειν; ἢ οὐ δοκεῖ σοι προσέχειν τε τοῖς ὠφελοῦσι καὶ καταμανθάνειν αὐτὰ κωλύειν ἀφέλκουσα ἐπὶ τὰ ἡδέα, καὶ πολλάκις αἰσθανομένους τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν κακῶν ἐκπλήξασα ποιεῖν τὸ χεῖρον ἀντὶ τοῦ βελτίονος αἱρεῖσθαι; Γίνεται τοῦτο, ἔφη. Σωφροσύνην δέ, ὦ Εὐθύδημε, τίνι ἂν φαίημεν ἧττον ἢ τῷ ἀκρατεῖ προσήκειν; αὐτὰ γὰρ δήπου τὰ ἐναντία σωφροσύνης καὶ ἀκρασίας ἔργα ἐστίν. Ὁμολογῶ καὶ τοῦτο, ἔφη. Τοῦ δ' ἐπιμελεῖσθαι ὧν προσήκει οἴει τι κωλυτικώτερον ἀκρασίας εἶναι; Οὔκουν ἔγωγ', ἔφη. Τοῦ δὲ ἀντὶ τῶν ὠφελούντων τὰ βλάπτοντα προαιρεῖσθαι ποιοῦντος, καὶ τούτων μὲν ἐπιμελεῖσθαι, ἐκείνων δὲ ἀμελεῖν πείθοντος, καὶ τοῖς σωφρονοῦσι τὰ ἐναντία ποιεῖν ἀναγκάζοντος οἴει τι ἀνθρώπῳ κάκιον εἶναι; Οὐδέν, ἔφη. Οὐκοῦν τὴν ἐγκράτειαν τῶν ἐναντίων ἢ τὴν ἀκρασίαν εἰκὸς τοῖς ἀνθρώποις αἰτίαν εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ τῶν ἐναντίων τὸ αἴτιον εἰκὸς ἄριστον εἶναι; Εἰκὸς γάρ, ἔφη. Ἔοικεν ἄρα, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἄριστον ἀνθρώπῳ ἐγκράτειαν εἶναι; Εἰκότως γάρ, ἔφη, ὦ Σώκρατες. Ἐκεῖνο δ', ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἤδη πώποτε ἐνεθυμήθης; Ποῖον; ἔφη. Ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἡδέα, ἐφ' ἅπερ μόνα δοκεῖ ἡ ἀκρασία τοὺς ἀνθρώπους ἄγειν, αὐτὴ μὲν οὐ δύναται ἄγειν, ἡ δ' ἐγκράτεια πάντων μάλιστα ἥδεσθαι ποιεῖ. Πῶς; ἔφη. Ἡ μὲν ἀκρασία οὐκ ἐῶσα καρτερεῖν οὔτε λι-

---

3 *αὐτοῖς* M[d] ‖ 7 *γίγνεται* libri Xen. ‖ 8 *σωφροσύνην* S M[d] A Br *σωφροσύνη* vel *σωφροσύνην* libri Xen.: *σωφροσύνης* Brodaeus ‖ 9 *τὰ ἐναντία σωφροσύνης καὶ ἀκρασίας* S M[d] A Xen.: *τὰ ἐν αυ*[τ], *οὐ σωφροσύνης ἀλλ' ἀκρασίας* sed virgula et *ου* et *ἀλλ'* in ras. atramento pallidiore Br[1] ‖ 11 *τοῦ δ' ἐπιμελεῖσθαι* — 12 *ἔγωγε, ἔφη* omitti in A adnotavit L. Dindorf Xen. apomn. ed. Ox. p. 183; silet Mekler ‖ 12 *ἔγωγ'* (vel *-γε*) *ἔφη* M[d] Br Xen. (inde Gesn.[1] vulg.): *ἔγωγέ φημι* S ‖ 16 *κακὸν* A[1] ‖ 19 *καὶ τῶν* M[d] Br: *καὶ τὸ τῶν* S A libri Xen. ‖ 20 *ἀνθρώπω* M[d] A Br Xen.: *ἀνθρώπων* S ‖ 21 *ἐγκράτεια* Xen. | *ἔφη* post *Σώκρατες* ponit A ‖ 22 *ἐκεῖνο δέ, ὦ Εὐθ.* Xen. | *ἤδη ποτε* Br ‖ 26 *ἡ μὲν ἀκρασία* libri omnes: *ὥσπερ ἡ μὲν ἀκρ.* tacite e Xeno-

μὸν οὔτε δίψος οὔτε ἀφροδισίων ἐπιθυμίαν οὔτε ἀγρυπνίαν, δι᾽ ὧν μόνων ἔστιν ἡδέως μὲν φαγεῖν τε καὶ πιεῖν καὶ ἀφροδισιάσαι, ἡδέως δ᾽ ἀναπαύσασθαί τε καὶ κοιμηθῆναι, περιμείναντας καὶ ἀνασχομένους, ἕως ἂν ταῦτα ὡς ἔνι ἥδιστα γένηται, κωλύει τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τε καὶ συνεχεστάτοις ἀξιολόγως ἥδεσθαι. ἡ δ᾽ ἐγκράτεια μόνη ποιοῦσα καρτερεῖν τὰ εἰρημένα, μόνη καὶ ἥδεσθαι ποιεῖ ἀξίως μνήμης ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις. Παντάπασιν, ἔφη, ἀληθῆ λέγεις. Ἀλλὰ μὴν τοῦ μαθεῖν τι καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ τοῦ ἐπιμεληθῆναι τῶν τοιούτων τινός, δι᾽ ὧν ἄν τις καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς διοικήσειε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκονομήσειε καὶ φίλοις καὶ πόλει ὠφέλιμος γένοιτο καὶ ἐχθροὺς κρατήσειεν, ἀφ᾽ ὧν οὐ μόνον ὠφέλειαι, ἀλλὰ καὶ ἡδοναὶ μέγισται γίγνονται, οἱ μὲν ἐγκρατεῖς ἀπολαύουσι πράττοντες αὐτά, οἱ δὲ ἀκρατεῖς οὐδενὸς μετέχουσι. τῷ γὰρ ἂν ἧττον φήσαιμεν τῶν τοιούτων προσήκειν, ἢ ᾧ ἥκιστα ἔξεστι ταῦτα πράττειν, κατεχομένῳ ἐπὶ τῷ σπουδάζειν περὶ τὰς ἐγγυτάτω ἡδονάς; καὶ ὁ Εὐθύδημος, Δοκεῖς μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, λέγειν, ὡς ἀνδρὶ ἥττονι τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν πάμπαν οὐδεμιᾶς ἀρετῆς προσήκει. Τί γὰρ διαφέρει, ⟨ἔφη,⟩ ὦ

phonte Gesn.² p. 162, inde vulg.; *ὅτι ἡ μὲν* (vel *ἡ μὲν γὰρ*) *ἀκρ.* ci. Gilbert qui praeterea *αὕτη* mavult pro *αὐτὴ* in prioribus

1 *δίψαν* Xenophontis non nulli | *οὔτ᾽* (*οὔτε* Mᵈ) *ἀφροδισίων ἐπιθυμίαν* om. Br ‖ 2 *μόνων* Mᵈ Br Xen.: *μόνον* ceteri | *τε* om. Br ‖ 3 *καὶ ἀφροδισιάσαι* om. Br ‖ 4 *περιμείναντας* libri omnes: *καὶ περιμείναντας* tacite ex Xenophonte Gesn.², inde vulg. ‖ 6 *ἀξιολόγοις* operarius Gesn.², inde vulg. ‖ 8 *τοῖς εἰρημένοις* ex *τοὺς -ους* ut videtur corr. A¹ ‖ 10 *τῶν τοιούτων* Mᵈ Xen.: *καὶ τῶν τοιούτων* S A Br ‖ 11 *διοικήσειεν* et mox *οἰκονομήσειεν* S Mᵈ Br ‖ 13 *κρατήσειεν* S A Br Xen.: *ἐγκρατήσειεν* Mᵈ ubi mox *ὁδοναὶ* pro *ἡδ.* ‖ 14 *ὠφέλειαι* Xen.: *-εια* libri Stob. | *οἱ μὲν ἐγκρατεῖς* libri Stob. et Xen.: *οἱ μὲν γὰρ ἐγκρατεῖς* tacite Gesn.², inde vulg. ‖ 15 *οἱ δὲ ἀκρατεῖς* S A Br Xen.: *οἱ δὲ ἐγκρατεῖς* Mᵈ ‖ 16 *μετέχουσιν* S Mᵈ | *τῷ γὰρ* in ras. Br | *ἧττον* ante *προσήκειν* ponit A¹ ‖ 18 *ἐπὶ τῶ* S A Br Xen.: *ἐπὶ τὸ* S; *περὶ τὸ* Xenophontis B ‖ 19 *δοκεῖ* Br ‖ 20 *ὡς* om. A qui mox *προσήκειν* exhibet pro *προσήκει* ‖ 21 *γὰρ διαφέρει* — (512, 3) *ζητεῖ ποιεῖν* om. Mᵈ | *ἔφη* addidi e Xen.

Εὐθύδημε, ἄνθρωπος ἀκρατὴς θηρίου τοῦ ἀκρατεστάτου; ὅστις γὰρ τὰ μὲν κράτιστα μὴ σκοπεῖ, τὰ ἥδιστα δ' ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ ποιεῖν, τί ἂν διαφέροι τῶν ἀφρονεστάτων βοσκημάτων; ἀλλὰ τοῖς ἐγκρατέσι μόνοις ἔξεστι σκοπεῖν τὰ κράτιστα τῶν πραγμάτων, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ διαλέγοντας κατὰ γένη τὰ μὲν ἀγαθὰ προαιρεῖσθαι, τῶν δὲ κακῶν ἀπέχεσθαι. καὶ οὕτως ἔφη ἀρίστους τε καὶ εὐδαιμονεστάτους ἄνδρας γίγνεσθαι καὶ διαλέγεσθαι δυνατωτάτους. ἔφη δὲ καὶ τὸ διαλέγεσθαι ὀνομασθῆναι ἐκ τοῦ συνιόντας κοινῇ βουλεύεσθαι διαλέγοντας κατὰ γένη τὰ πράγματα.

CAPVT XVIII.

ΠΕΡΙ ΑΚΡΑΣΙΑΣ.

1 *Σοφοκλέους* (fr. 843 N.²).

Τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ
ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός·
φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην

---

1 *τοῦ ἀμαθεστάτου* Xen. ‖ 2 *ὅστις* etiam A, fallitur Gaisford ‖ 3 *ποιεῖν* delet Cobet n. l. p. 683 | *διαφέρει* A ‖ 4 *ἀλλὰ τοῖς* M^d Br Xen.: *ἀλλά τοι* SA | *ἐγκρατεσι* sine acc. S ‖ 5 *καὶ λόγω καὶ ἔργω* libri Stob. et Xenophontis B: ordinem invertunt Xenophontis alii ‖ 6 *καὶ διαλέγοντας κατὰ γένη* libri Stob.: *διαλέγοντας κατὰ γένη* Xen.; *διαλέγοντας καὶ τὰ γένη* tacite Gesn.² p. 163, inde vulg. ‖ 8 *καὶ διαλέγεσθαι* — (9) *ὀνομασθῆναι* supplevit A man. ant. in margine

Caput XVIII habent SMA, paucas eclogas Br Mac. Chrys. titulum sicut Photius omnes, etiam numerum adpingunt SMA Mac., sed *ιγ'* S m. rec. ex corr. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. v. *πᾶς γὰρ κτἑ.* om. p. n. affert Clemens Alex. paed. II p. 181 P. v. '*φιλεῖ*' *γὰρ ὁ τοιοῦτος κατὰ τὸν Σοφοκλέα* '*γλῶσσαν — εἴπῃ λόγους*' Plutarchus de capienda ex inimicis util. p. 89 A. v. *μάτην ἐκχέας κατὰ τὸν σοφὸν Σοφοκλέα τὴν ἄτοπον γλῶτταν* Nicephorus Greg. hist. Byz. 31, 28 v. III p. 366, 6 ut indicavit Nauck ‖ 15 *οἰνωθεὶς*] cf. Eust. Il. p. 692, 12 ‖ 16 *ἧσσον* S ‖ 17 *φιλεῖ* ex em. A quid anthac fuerit nescio | *τε* Clem. | *γλῶτταν* Clem.

ἄκων ἀκούειν, οὓς ἑκὼν εἶπεν κακῶς.

2 *Σκληρίου.*

Ὡς οὐκ ἀνεκτός, ὅστις ἢ πάροινος ὢν
ἢ καὶ μεμηνὼς εἰς μὲν αὑτὸν ἀσφαλὴς
ἀεί ποτ' ἐστίν, εἰς δὲ τοὺς πέλας νοσεῖ.

3 *Ἐρατοσθένους* (fr. XXXIV Hiller).

Οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ, κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσαν ἅλα
βορρῆς ἠὲ νότος· τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

4 *Μενάνδρου* (fr. 779 p. 216 K.).

Ὁ πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

5 (Men. fab. inc. fr. 82 com. IV p. 256 M.)

---

1 *ἅπερ* pro *οὓς* Clem. | *εἶπεν κακῶς* Stob. Clem.: *εἴπῃ λόγους* Plut. unde nescio an imaginem recuperes gnomologii Clementi et Stobaeo communis. irrepserat ibi glossema *κακῶς* voci *μάτην*, ni fallor, olim adscriptum. quo illato *οὓς* quod iam ineptum erat reliquit Stobaeus, in *ἅπερ* mutavit Clemens. vide ad ecl. prox. ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A. vide supra III 2, 7 p. 179, 9 adn. et quae monuit Susemihl hist. litt. Alex. I p. 242 adn. 32 ‖ 3 *ἢ* in ras. M^2 ‖ 4 *αὐτὸν* M^d ‖ 5 *πέλας* S M^d: *πολλοὺς* A quod male recepit Meineke qui fallitur praeterea de S | ante *νοσεῖ* add. *ἀεί* A del. A^2 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 18, 2) Mac. Chrys. (post ecl. 18, 8 Mein.). quattuor versus servavit etiam Athen. II p. 36 f., tres priores Clemens Al. paed. II 2, 28 p. 183 P. consimili ut videtur gnomologio usi ac Stobaeus, denique v. *οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος* Hesych. s. *ναρθηκοπλήρωτον* ‖ 7 *οἶνός τοι* dubitanter recepi ex Hes.: *οἶνός τε* S M^d A Mac. *οἶνος θ' ὃς* Clem. *ὁ οἶνος* Athenaei C E | *ἐς* libri, sed *ἐπ'* Mac. *εἰς* M^d qui mox *οἱ ἀλίβυσσαν* ‖ 9 *βορρῆς* M^d A: *βορῆς* S libri Ath. *βορέης* libri Clem. *βορᾶς* Mac. | *τὰ δὲ καὶ* (ut Tr. p. 117) S, fallitur Gaisford cuius error inde natus videtur, quod librarius cum ad *κεκρ.* aberrasset, *και* ex *κε* correxit: *τὰ δὲ* M^d A Mac. Athenaei libri et Clem. ‖ 10 *ἐκ* e corr. S^1 *ἐπὶ* Tr. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 18, 3), sine lemm. Br (tamquam capitis primam). recepit cum proxima corp. Par. 630 Elt. (*Μενάνδρου*). versus relatus est inter monost. 420. Clemens Alex. paed. II 2, 22 p. 179 P. *ὁ γὰρ ἄκρατος κατὰ τὸν κωμικὸν ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν.* respicit Varro Men. fr. 30 B. ‖ 13 ecl. sine lemm. cum priore iungunt S M A Br, item corp. Par.: seiunxit Gesn.^{1} p. 142, inde vulg. nec poetae igitur nomen

[redacted]

Οὐ γὰρ τὸ πλῆϑος, ἂν σκοπῇ τις, τοῦ ποτοῦ
ποιεῖ παροινεῖν, τοῦ πιόντος δ' ἡ φύσις.

6 (18, 6. 7. 7ᵃ Mein.) *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 42 com. IV p. 49).

Τί δὴ
ζῆν ὄφελος ᾧ ⟨γε⟩ μή 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι;
— *Ἀλλ' οἶνος ἦν· οὐδεὶς δὲ μεϑύων, ἂν σκοπῇς,*
ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι.
ὅσα μ' οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ.
— *Ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.*

7 (18, 8 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fab. inc. fr. 99 com. IV p. 62).

Ἅπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἔστ' ἀεί.

8 (18, 9 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (ibid. fr. 100).

Ἐμέϑυον· ἱκανὴ πρόφασις εἰς ϑἀμαρτάνειν.

9 (18, 10 Mein.) *Θεόγνιδος* (605—606).

---

nec fabulae iteratum erat in Stobaeo librorum archetypo, ne dicam in gnomologio per Ioannem exscripto

3 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 18, 5) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam) | 4 *δὴ* secludi voluit Grotius ut uno versu procederent *τί ζῆν ὄφελος κτἑ.* fortasse recte, *τί δὴ* | *ζῆν ὄφελος ᾧ μὴ 'στιν τί τὸ ζῆν εἰδέναι* ci. Meineke, *τί δὴ* | *ζῆν ὀφελός ἐσϑ' ᾧ μὴ 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι* Cobet mnemos. IX p. 114 (cf. Kock com. II p. 511). malui *γε* inserere cum Buechelero. *μὴ 'στιν* S *μή ἐστίν* Mᵈ *μή 'στι* A Mac. Tr. | 6 sqq. om. Mac., cum prioribus sine lemmate iungunt S M A. separavit Gesn.¹, inde vulg. rectius libros secuti sunt in comicorum reliquiarum editionibus Meineke et Kock. gnomologum certe cohaerere haec voluisse inde apparet quod verba *τί δὴ — εἰδέναι* per se sola titulo parum conveniunt. versus *ἀλλ' οἶνος κτἑ.* alteri interlocutori dedit Meineke | 6 *οἶνος* Mᵈ A: *ὄνος* S || 8 *ὅσα* Mᵈ A: *ὅσσα* S | *ἠνάγκαζεν ἐποίουν* Mᵈ A: *ἠνάγκαζε ἐπόουν* S; vix praestat *ἠνάγκαζε, ταῦτ' ἐπόουν* vel *ἐποίουν* || 9 novam eclogam constituit addito lemm. *τοῦ αὐτοῦ* Meineke Gaisfordi nota deceptus: *τ̃ αυ* quod in margine habet S pertinet potius ad ecl. 7. sed recte coniecerat Meineke alterius interlocutoris esse versum. eundem cum proximo ita coniungi iussit Nauck: A. *πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.* B. *ἅπας* (vel *ἁπλῶς*) *πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' ἀεί* | *αἴτιός ἐστι* pro *οὗτός ἐστι* ci. F. G. Schmidt ann. philol. CIX p. 376 | 10 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. | 11 *ὦ παῖ* pro *ἅπας* lusit Meineke || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, cum priore copulant qui comicorum collegerunt fragmenta || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. iterat

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῦν ἐθέλουσιν ἔχειν.

10 (18, 11 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (627—628).

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων πὰρ μεθύουσι μένει.

11 (18, 12 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (509—510).

Οἶνος πινόμενος πουλύς, κακός· ἢν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

12 (18, 13 Mein.) *Αἰσχύλου* (fr. 393 N.²).

Κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

13 (18, 14 Mein.) *Θεόγνιδος* (479—486).

Maximus c. 27 p. 613 Combef. (*Θεόγνιδος*) verba *πολλῷ τοι — ἄνδρας* Antonius I c. 39. priorem versum adfert Teles p. 34, 8 H. (Stob. flor. 95, 21 Mein.), norat fortasse Seneca de rem. fort. XI p. 454 Haase: *plures multo propter opes quam propter inopiam periere*

1 *τοὺς* pro *τοι* M^d | *πλείους* Tel. | *ὤλεσεν ἄνδρας* (om. *ἤδη*) Tel. || 2 *πλεῦν'* (*πλεῦν* M^d) *ἐθέλουσιν ἔχειν* SMA *πλεῖον* (*πλέον* Theognidis A) *ἔχειν ἔθελον* Theogn. Stobaei lectionem tamquam egregiam commendavit Nietzsche mus. Rh. XXII p. 188, rectius iudicavit O. Crueger de Theogn. diss. (Regim. a. 1882) p. 43 sq. || 3 ecl. cum lemm. hab. S MA (post ecl. 18, 10 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 18, 3 Mein.), sed spatium lemmati relictum non explevit rubr. M, idem non addidit ε in *ἐχθρ.* || 4 *ἐχθρὸν* in hoc et proximo versu SM^{d}A Mac.: *αἰσχρὸν* utrobique Tr. p. 118 cum Theogn., inde vulg. | *τι* A et Theognidis O | *νήφοσιν* SA Mac. Theognidis A: *νήφουσιν* M^d Tr. *νήφουσ' εἶναι* Theognidis rel.; *νήφοσι μεῖναι* Bergk auctore Leutschio || 5 *δ'* om. S, habent ceteri (etiam Tr.) ut Theogn. | *νήφων* sed *ων* in ras. M² | *παρὰ* (sine acc. M teste Loewio) M^{d}A Mac. | *μένει* M^{d}A Mac. et Theognidei (praeter f ubi *μένοι* ut in Schowii B. de quo vide mus. Rh. XLI p. 60): *μένῃ* S || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. Chrys. afferunt Aristot. probl. I 17 Artemid. oneir. I 66 Galen. v. II p. 40, 20 ed. Muell. Clemens Alex. strom. VI 2 p. 742 P. cf. Theogn. 211 || 7 *πουλὺς* Voss. (Frob. p. 77, inde Gesn.¹ p. 144, vulg.) ex em. opinor, Theognidis plerique: *πολὺς* SM^{d}A Mac. ut Theognidis n | *κακός* SM^{d}A Mac. Clem. Artem. Arist.: *κακόν* Theogn. Gal. | *αὐτὸν πίνῃ*] *αὐτῷ χρῆται* Clem. || 8 *κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν* Theogn. Gal. Clem. || 9 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit corp. Par. 631 Elt. (*Αἰσχύλου*). Arsenii error lemma *Εὐριπίδου* praebentis p. 474, 59 e unde fluxerit nescio. poetae n. omisso affert Athen. X p. 427 f || 10 *ἐστ'* Ath.: *ἐστιν* SM^{d}A corp. Par. || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA. addito poetae nom. cum pluribus versibus affert Athen. X p. 428 d

[redacted]

Ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτ' ἐκεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο, μὴ σὲ βιάσθω
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

14 (18, 15 Mein.: Theogn. 497—98)

Ἄφρονος ἀνδρὸς ἄγαν καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

15 (18, 16 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (499—502).

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
καὶ μάλα περ πινυτοῦ· κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει,
ὥστε καταισχύνειν καὶ τὸν ἐόντα σοφόν.

16 (18, 17 Mein.: 503—508)

---

1 *οὐκέτι κεῖνος* Theogn. ‖ 3 *δὲ ἀπάλαιμνα* A | *νήφοσι γίνεται* M[d] A ut Theognidis A: *νήφουσι* (*-σιν* Tr.) *γίνεται* S ut Theognidis O *νήφουσ' εἴδεται* Theognidis rel. *νήφουσι γίγνεται* Athen. ‖ 4 *ἔρδων* M[d] ‖ 5 *τότε νήπιος*] *τε καὶ ἤπιος* Athen. ‖ 7 *ἀλλ'* — *ὑπανίστασο*] *πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο* Athen. | *μεθύειν* Theogn. Athen.: *μεθύων* SM[d] A | *μή σε* tacite ex Theogn. Gesn.[1] p. 144, inde vulg.: *μὴ δὲ* S M[d] A; *μηδὲ βιάσθω γαστήρ σ'* ci. Hermann. quae sequuntur apud Theogn., licet cum prioribus per syntaxin cohaereant, recidit florilegus quia longius recedunt a titulo ‖ 9 ecl. sine lemm. cum prioribus coniungunt SM[d] A (sic): separavit Tr., *τοῦ αὐτοῦ* addidit Gaisford, item Meineke. recte seiungi non quovis ego pignore adfirmem ‖ 10 *ὁμῶς* (pro *ἄγαν*) Theogn. ‖ 11 *πίνητ'* (vel *-ηθ'* vel *-εθ'*) Theognidis libri | *τὸ* ante *μέτρον* add. Theognidis plerique ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. v. *ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον* poetae nom. non addito habet Athenaeus II p. 37 f ‖ 13 *ἴδρυες* M *ἴδρυες* A Tr. ‖ 14 *γινώσκουσ'* (*-σιν* M[d]) S M A: *γιγνώσκουσ'* Tr., inde vulg. scripsi igitur etiam ecl. 13 *γινώσκων* ubi *γιγν.* S M A | *ἔδειξεν ὃ* pro *ἔδειξε νόον* A ‖ 15 *πινυτοῦ* sed *πι* in ras. M[2] | *κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει* Stob.: *τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων* Theogn. ‖ 16 *καταισχῦναι* Theogn. | *πρὶν* (pro *τὸν*) Theogn. ‖ 17 ecl. lemmate non iterato hab. S M A, sine rubrica vel distinctione maiore cohaeret cum priore certe in M Tr.

Οἰνοβαρέω κεφαλήν, Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
πειρήσω, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχῃ
καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

17 (18, 18 Mein.) *Ὁμήρου* (Od. XIV 463—466).

Οἶνος πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καί τι ἔπος προέηκεν ὅ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.

18 (18, 19 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 83 com. IV p. 256).

Χαλεπὸν ὅταν τις ὢν πίῃ πλέον λαλῇ,
μηδὲν κατειδώς, ἀλλὰ προσποιούμενος.

19 (18, 20 Mein.) *Εὐριπίδου Αὔγης* (fr. 265 N.[2]).

Νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν, τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον.

20 (18, 21 Mein.) *Φιλιππίδου* (fab. inc. fr. 4 com. IV p. 475).

Οὐκ ἔστιν 'ἐμεθύσθην, πάτερ' λέγοντά ⟨σ' ἤ⟩

---

2 *γλώσσης* Bergk (*ν* et *μ* eras. Theognidis A) ‖ 3 *ἀλλά γ'* M[d] ‖ 4 *πειρηθῶ* (η suprascr.) Theogn. | *ἔχῃ* S A Theognidis plerique: *ἔχει* M[d] Theognidis A *ἔχει* Theognidis O ‖ 5 *στήθεσι* M[d] ‖ 6 *ἔρξω* S A Theognidis plerique *ἕρξω* M[d] Theognidis A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. versus tertius iteratur infra flor. 36, 6 Mein. (*Ὁμήρου*) ‖ 8 *Οἶνος πολύφρονά περ* S M[d] A: *οἶνος γὰρ ἀνώγει Ἠλεός, ὅσ τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ* Hom.; *οἶνος δὲ πολύφρονά περ* interpolavit Gesn.[1] p. 144, inde vulg. vereor ne particulam suo more abiecerit gnomologus vel de metro securus, cf. p. 515, 7 *πολύς* ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 632 Elt. (*Μενάνδρου*) ‖ 12 *πίῃ* Bentley: *πίνει* S A corp. Par. *πίνῃ* M[d] Tr. | *λαλεῖ* corp. Par. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Αὔγης* Meineke: *αὐγῆς* S M[d] A. comici esse versus propter numeros alterius iambi coniecerunt Pierson et Meineke, Euripidi vindicavit Nauck tr. gr. fr.[2] p. 437 ‖ 15 *νῦν δ'* S M A: *νοῦ δ'* Cobet mnemos. IX p. 114 adnuente Nauckio. sed nescio an tale facile etiam cogitari potuerit, et Hesych. *ἐξέστησεν· εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν* huc spectare ci. M. Schmidt. ad recentiores pertinent quae adnotavi p. 524, 13 | *με* S M[d] A ‖ 16 *δ'* om. operarius Gesn.[2], inde vulg. | *ἐγένετο* A ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 18 *λέγοντά σ' ἤ* ci. Kock com. III p. 309: *λέγοντα καὶ* vel *λέγοντά σε* Meineke; *λ. νῦν* temptaverat Gesn.[1], inde vulg.

ἥμαρτον', ὥστε πρὸς ἐμὲ συγγνώμης τυχεῖν.
ὁ γὰρ εἰς τὸν ἀσθενῆ βίᾳ τι, Πάμφιλε,
ποιῶν ὑβρίζειν, οὐχ ἁμαρτάνειν δοκεῖ.

21 (18, 22 Mein.) *Πανυάσσιδος* (fr. 12 Kink.).

Ξεῖν' ἄγε δὴ καὶ πῖν', ἀρετή νύ τις ἔστι καὶ αὐτή,
ὅς κ' ἀνδρῶν πολὺ πλεῖστον ἐν εἰλαπίνῃ μέθυ πίνῃ
εὖ καὶ ἐπισταμένως, ἅμα τ' ἄλλον φῶτα κελεύῃ.
ἶσόν θ' ὅστ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ θοὸς ἀνὴρ
ὑσμίνας διέπων ταλαπενθέας, ἔνθα τε παῦροι
θαρσαλέοι τελέθουσι μένουσί τε θοῦρον Ἄρηα.
τοῦ κεν ἐγὼ θείμην ἶσον κλέος, ὅστ' ἐνὶ δαιτὶ
τέρπηται παρεὼν ἅμα τ' ἄλλον λαὸν ἀνώγῃ.
οὐ γάρ μοι ζώειν γε δοκεῖ βροτὸς οὐδὲ βιῶναι
ἀνθρώποιο βίον ταλασίφρονος, ὅστις ἀπ' οἴνου
θυμὸν ἐρητύσας πίνει ποτόν, ἀλλ' ἐνεόφρων.
οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ
ἐσθλόν, ἀλεξίκακον, πάσης συνοπηδὸν ἀοιδῆς.

---

1 *ὥστε πρὸς ἐμὲ* Grotius: *ὥστε πρὸς σέ με* SM[d]A; fallitur Grotius de A, nam $\overset{ο}{πρ}$ *σέ* $\overset{ε}{μ}$ i. e. *πρὸς σέ με* in A *ὡς τὸ πρόσθε* Cobet ‖ 2 *βία τι* SA: *βιεστὶ* M[d] ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S (Voss. Frob. p. 78): om. MA; *πανυάσσιδος* S Voss. f. 49[v]: *πανυάσιδος* Voss. f. 39[v] (ubi nihil nisi primus versus legitur) Frob. idem lemma hoc loco cod. Phot., unde *Πανύασις* pinacogr. p. 56 Elt. verba *οἶνος γὰρ* (16) usque ad fin. affert Athenaeus I p. 37 A (*Πανύασις δὲ λέγει*), v. *οἶνος γὰρ — συνοπηδὸν ἀοιδῆς* Suid. v. *οἶνος* (*καὶ Πανύασις*) ‖ 5 *νύ τις* S Voss.: *τίς* Tr. p. 119; *δέ τις* temere Gesn.[2] p. 164, inde vulg. | *αὔτη* Meineke ‖ 7 *ἄλλον θ' ἅμα φῶτα* et infra (12) *ἄλλον θ' ἅμα λαὸν* conicit Nauck (per litt.), at cf. exempla composita ab Hilbergio *silbenwaeg.* p. 117 | *κελεύῃ* tacite Gesn.[1] p. 144, inde vulg.: *κελεύει* S Voss. ‖ 8 *ἶσόν θ' ὅστ' ἐν* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *ἶσόν τ' ὅς* (vel *ὅς*) *ἐν* S Voss., *ἶσόν θ' ὅς ἐν* Tr. | *θοὸς* suspectum Kinkelio ‖ 9 *τε* S Voss.: *δὲ* oscitanter Gesn.[2], inde vulg. ‖ 11 *κεν* Nauck *mél. gréco-rom.* IV p. 401: *μὲν* S Voss. ‖ 12 *τέρπηται* Tr., inde vulg.: *τέρπεται* S Voss. | *ἀνώγῃ* S: *ἀνώγει* Voss.; *φῶτα κελεύῃ* (ut supra) pro *λαὸν ἀνώγῃ* Meineke anal. Al. p. 364 ‖ 15 *ἀλλ' ἐνεόφρων* Valckenaer: *ἄλλο* (*ἄλλο* Tr. et ut videtur Voss.) *νεόφρων* S Voss.; *ἀλλ' ἐνεόφρων* Meineke anal. Al. et Kinkel ‖ 16 respicit Eratosthenes Stob. III 18, 3 v. 1 ‖ 17 *πάσης — ἀοιδῆς* S Voss.: *πάσῃ — ἀνίῃ* Athen. Suid.; *πάσῃ — ἀοιδῇ* vel *πάσῃ — ἀδείῃ* Iacobs ad anthol. Pal. p. 670

ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἱλαρὸν μέρος ἀγλαΐης τε,
ἐν δὲ χοροιτυπίης, ἐν δ' ἱμερτῆς φιλότητος.
ἐν δέ τε μενθήρης καὶ δυσφροσύνης ἀλεωρή·
τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὔφρονι θυμῷ
πίνειν, μηδὲ βορῇ κεκακωμένον ἠύτε γῦπα
ἧσθαι πλημμύροντα, λελασμένον εὐφροσυνάων.

22 (18, 23 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι τὸν πάθεσι δουλεύοντα καὶ ὑπὸ παθῶν κρατούμενον.

23 (18, 25 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Πυθαγόρας ἔλεγε τὴν μέθην μανίας εἶναι μελέτην.

24 *Χρυσίππου.*

Μικρὰν φασὶ μανίαν εἶναι τὴν μέθην.

25 (18, 26 Mein.) *Ἀναχάρσιδος.*

---

1 *ἱλαρὸν* Koechly coni. ep. I p. 10 sq.: *ἱερὸν* S Voss. *ἐρατὸν* Athen. ‖ **3** versum om. Athen., frustra suspectabant Gesn.[1] Grotius dict. poet. p. 526 alii | *μενθήρης* egregie Meineke anal. Al. p. 365: *μὲν θήρης* S Voss. | *ἀλεωρή* scripsi: *ἀλεγεινῆς* S Voss. ut supra dixit *ἀλεξίκακον* sic hoc loco necessarium quod posui, ne versus cum instituta sententia discrepet. non 'curarum etiam et sollicitudinis aliquid habere' vinum, ut Meineke opinatur, dicere vult Panyassis, sed datum esse mortalibus aegritudinem ad medendam, si tamen modice eo utantur, et propter hilaritatem ‖ **5** *πίνειν* sup. lin. S | *βορῇ κεκακωμένον* S Voss.: *βορῆς κεκορημένον* recte Athen. | *γῦπα* S Voss.: *παῖδα* Athen. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 18, 21 Mein.), om. S etiam Tr. p. 119 quod moneo propter Schenkelii ad Pyth. Vind. 23 adnotationem. legitur supra III 6, 55 p. 299, 15 ubi vide ‖ **9** *καὶ — κρατούμενον* om. Gesn.[2] p. 165, inde vulg. ‖ **10** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 18, 22 Mein.), lemm. *τοῦ αὐτοῦ* addito M A (post ecl. 18, 23 Mein.). deesse in A temere adfirmat Gaisford. reposui librorum ordinem 23. 25. 24. 26 Mein., qui confirmatur duabus Pythagoreis nunc vicinis. nec fortuitum, quod in Br sese excipiunt 24 et 26 Mein.: temere traiecerat Gesn.[2], inde vulg. recepta est ecloga in corp. Par. 633 Elt. (*Πυθαγόρου*) ubi legitur post 18, 19 et ante 18, 26 sed omissis 20—23 et 24 Mein. cf. Sexti sent. 269 Elt. ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 18, 25 Mein.) Br (post ecl. 18, 5 Mein.), om. S. vide ad priorem ‖ **13** *φησὶ* mavult Meineke v. IV p. LX quo recepto vix erit necesse iterari nomen, cf. III 7, 17 adn. 4 ‖ **14** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 18, 25 Mein., om. 24) Br (post ecl. 18, 24 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 18, 12 Mein.), addito

Ἀνάχαρσις ἔφη, κιρναμένου κρατῆρος ἑφεστίου, τὸν μὲν πρῶτον ὑγιείας πίνεσθαι, τὸν δὲ δεύτερον ἡδονῆς, τὸν δὲ τρίτον ὕβρεως, τὸν δὲ τελευταῖον μανίας.

26 (18, 27 Mein.) *Ἀντισθένους* (apophth. 8 Winckelm.).

Τὰς μὴ κατὰ θύραν, φησὶν ὁ Ἀντισθένης, εἰσιούσας ἀπολαύσεις δεήσει ἢ σχασθῆναι ἢ ἐλλεβορισθῆναι ἢ πάντως λιμαγχονηθῆναι, κακὰς ἀμοιβὰς ἐκτίνοντα τῆς προγεγενημένης ἀπληστίας ἕνεκα μικρᾶς καὶ ὀλιγοχρονίου ἡδονῆς.

27 (18, 28 Mein.) *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον* (fr. XXII 4).

Τῷ Διονύσῳ νάρθηκα καὶ λήθην συγκαθιεροῦσιν, ὡς μὴ δέον μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ πλημμεληθέντων, ἀλλὰ νουθεσίας παιδικῆς δεομένων. ᾧ συνᾴδει καὶ τὸ

μισῶ μνήμονα συμπόταν.

ὁ δ' Εὐριπίδης τῶν ἀτόπων τὴν λήθην σοφὴν εἴρηκεν.

28 (18, 29 Mein.) *Πλάτωνος* (leg. I p. 640 E — 641 A).

Μεθύων κυβερνήτης καὶ πᾶς παντὸς ἄρχων ἀνατρέπει πάντα, εἴτε πλοῖον εἴτε ἅρμα εἴτε στρατόπεδον εἴτε ὅ τί ποτε εἴη τὸ κυβερνώμενον ὑπ' αὐτοῦ.

lemmate M A (post ecl. 18, 24 Mein.). recurrit cum lemmate corp. Par. 634 Elt. Anacharsidis dictum haud absimile offert Laert. I 103. conferantur loci a Wachsmuthio congesti gnomol. Byz. 235 p. 203

1 *τὸ μὲν* S corp. Par. ‖ 2 *ὑγιείας* M[d] A: *ὑγείας* S Br Mac. corp. Par. | *τὸ δὲ* corp. Par. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA. ex alio fonte similia supra III 6, 43 ‖ 5 *θύραν* scripsi coll. flor. 6: *θύρας* SM[d]A ‖ 6 *σχασθῆναι* SA: *χασθῆναι* M[d] | *ἢ ἐλλ.* A[1] mrg | *ἐλλεβορισθῆναι* (sic) S M[d], A[1] mrg, flor. 6: *ἑλλεβορισθῆναι* Gaisford, Meineke ‖ 7 *λιμαγχονηθῆναι* S A: *λιμαγχονισθῆναι* M[d] | *ἐκτίνοντα* S(?): *ἐκτείνοντα* M Tr. p. 119 *ἐκτείνοντα* A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. cf. Plut. conviv. disp. I prooem. p. 612 D ‖ 12 *διονύσω* S: *διονυσίῳ* operarius Gesn.[2] p. 165, inde vulg. ‖ 14 *ᾧ* tacite Gesn.[1] p. 146, inde vulg.: *ὡς* S ‖ 15 *μνήμονα* (melius fuerat *μνάμονα*) *συμπόταν* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *μνημοσύναν ποτάν* S; vide Gottingenses ad Apostol. cent. XI 71 c ‖ 16 Eur. Or. 213 ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit ecloga et lemma corp. Par. 635 Elt. ‖ 18 *ἢ οὐ ξυννοεῖς τοῦθ' ὅτι μεθύων* Plat. ‖ 19 *εἴτε πλοῖον εἴτε ἅρμα* S M A corp. Par.: *εἴτε πλοῖα εἴτε ἅρματα* Plat. | *εἴτι ὅ τι ποτὲ* corp. Par.

29 (18, 30 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (ibid. I p. 646 A).

Οὐ μόνον ὡς ἔοικεν ὁ γέρων δὶς παῖς γίνοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθείς.

30 (18, 31 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 46 Mullach.).

Ὑγιηίην εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι, τὴν δὲ ταύτης δύναμιν ἐν ἑωυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν· ἀκρασίῃ δὲ τἀναντία πρήσσοντες αὐτοὶ προδόται τῆς ὑγιηίης τῇσιν ἐπιθυμίῃσι γίνονται.

31 (18, 32 Mein.) *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον* (fr. XXII 1).

Ἀμαθίην, ὥς φησιν Ἡράκλειτος, καὶ ἄλλως κρύπτειν ἔργον ἐστίν, ἐν οἴνῳ δὲ χαλεπώτερον· καὶ Πλάτων δέ φησιν ἐν οἴνῳ τὰ ἤθη φανερὰ γίνεσθαι. ὥσπερ καὶ Ὅμηρος

1 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 18, 29 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 18, 35 Mein.). verba *ἄρ'* (sic) *ὡς — γένοιτ' ἄν* citat Clemens Al. strom. VI c. 2 p. 748 P. ‖ 2 *μόνον ἄρ' ὡς* Plat. recidit more suo particulam gnomologus, cf. supra p. 243 adn. 1 | *γίγνοιτ'* Plat. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA Br (post ecl. 18, 30 Mein.), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 18, 26 Mein.); *δημοσθένους* compend. Br. recurrit corp. Par. 165 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*). adsimile est quod Diogeni supra datur III 6, 35 ‖ 5 *ὑγιηίην εὐχῇσι* (*-ῇσι* iam Mullach) Meineke v. IV p. LX (*εὐχῇ* idem ante): *ὑγιεινὴν εὐχὴν* S M[d] A (*ὑγιεινὴν* superscr. *αἰνειν* A[2]) Mac. *ὑγιεινὴν τροφὴν* sed *τροφὴν* ex corr. Br *ὑγείαν ἔχειν* corp. Par.; *ὑγιείην εὐχαῖς* (ex Frob. p. 79) Gesn.[1] p. 146, inde vulg. fortasse verum *ὑγιείην* | *παρὰ* libri, sed *π* supra lin. A *ἄρα* Mac. | *αἰτοῦνται οἱ ἄνθρωποι* corp. Par. ‖ 6 *ταύτην* S | *ἐν* S M[d] A Br Mac.: *παρ'* Tr. p. 120 corp. Par. | *ἑαυτοῖς* S M[d] A Br Mac. corp. Par.: *ἑαυτῆς* Tr. | *ἴσασιν* libri | *ἀκρασία* corp. Par. ‖ 7 *τὰ ἐναντία* corp. Par., rectius opinor | *πρήσσοντες* S M[d] A: *πράσσοντες* Br *πράσσαντας* (*πράττοντες* cod. Par. suppl. 690) corp. Par. | *ὑγείης* S M[d] A Br *ὑγείας* corp. Par. ‖ 8 *τῇσιν* (sic libri) *ἐπιθυμίῃσι* (*-σιν* M[d]) om. corp. Par. | *γίγνονται* S M[d] A Br *γίνονται* Mac. corp. Par. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA; *πλουτάρχου* nec plura S. cf. Plut. quaest. conv. p. 644 F sq.: *ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον, ὥς φησιν Ἡράκλειτος, κρύπτειν, ἔργον δὲ ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἶνον ... Διὸ καὶ Πλάτων ἐν οἴνῳ μάλιστα καθορᾶσθαι τὰ πάθη τῶν πολλῶν νομίζει· καὶ Ὅμηρος εἰπὼν 'οὐδὲ τραπέζῃ Γνώτην ἀλλήλων'* ‖ 11 *ἀμαθίην* M[d] Voss.: *ἀμαθίαν* S A | *Ἡράκλ.*] fr. CVIII ubi vide reliquos Plutarchi locos a Bywatero collectos p. 42 ‖ 12 *χαλεπώτατον* Nauck (per litt.) | *Πλάτων*] cf. de leg. I p. 650. 652 ‖ 13 *ἔθη* M[d] | *γίγνεσθαι* A | *ὥσπερ κτέ.* om. S | *Ὅμηρος*] Od. XXI 35

[redacted]

οὐδὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων.

32 (18, 33 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. XXII 2).

Σοφοκλῆς ἐμέμφετο Αἰσχύλῳ, ὅτι μεθύων ἔγραφε· 'καὶ γὰρ εἰ τὰ δέοντα ποιεῖ' φησὶν 'ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε'.

33 (18, 34 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, 'εἰ συνεχῶς' ἔφη 'θεωροίη τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα'.

34 (18, 35 Mein.) *Ἀνάχαρσις.*

Ἀνάχαρσις ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκοιτο, 'εἰ' φησὶν 'ὁρῴη τοὺς μεθύοντας οἷα ποιοῦσιν'.

35 (18, 36 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 47 Mullach.).

Ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιέονται ὑπερβε-

---

2 *γνωτὴν* sed *τὴν* in ras. A | *ἀλλήλων* Hom.: *ἀλληδωτην* M[d] *ἀλλ' ἢ δώτην* A ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. cum lemmate recurrit corp. Par. 681 Elt. apophthegma narraverat Chamaeleo, vide Athen. I p. 22a X p. 428 f. Platonis de re p. X p. 598 E tamquam fontem dicti indicavit Wilamowitz *philol. unters.* IV p. 285 adn. 18 ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. S, cum lemm. *πυθαγόρου* M A. recurrit corp. Par. 484 Elt. (⟨*Πυθαγόρου*⟩ *ἀπόφθεγμα*) ‖ 7 *πῶς ἂν οἰνόφλυξ* S: *ὑπό τινος οἰνόφλυγος πῶς ἂν* M[d] A corp. Par. ‖ 8 *εἰ συνεχῶς ἔφη* S: *ἔφη εἰ συνεχῶς* M[d] A corp. Par. | *θεωροίη* libri Stob.: *θεωρεῖ* corp. Par. | *ὑπ' αὐτοῦ* S M[d] corp. Par.: *ὑπ' αὐτῶν* A non recte hoc recepit Meineke addens prava 'fort. *ὑπ' ἄλλων μεθυόντων*' ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. S A Br, addito lemm. *ἀνάχαρσις* M. recurrit corp. Par. 528 Elt. (*Ἀνάχαρσις τοῦ Σκύθους* sic). Stobaeus fortasse non iteraverat lemma, si verus est ordo codicis Br ubi Anacharsidis altera praecedit sententia i. e. huius capitis 26 Mein. simile dictum Anacharsidis legitur Laert. I 103; cf. quae collegerunt Freudenthal mus. Rh. XXXV p. 420 et Wachsmuth ad gnom. Byz. 236 p. 203 sq., item ad apophth. Vind. 57 p. 15 ‖ 11 post *Ἀνάχαρσις* add. *ἔφη* S, inde vulg. ‖ 12 *εἰ φησὶν ὁρώη* M[d]: *εἰ ὁρώη* S *ἔφησεν ὁρώη* A *ἔφη εἰ ὁρῴη* Br; *Ἀνάχ. ἔφη — μεθύσκοιτο· εἰ, φησίν, ὁρῴη* Gesn.[2] p. 165, inde vulg. *Ἀνάχ. ἔφη — μεθύσκοιτο, "εἰ" ἔφησεν "ὁρῴῃ κτέ."* minus recte Meineke | *ποιῶσιν* corp. Par. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA. legitur supra III 6, 65 (*Ἐπικτήτου Ἀπομνημονευμάτων*) ubi videsis

βληκότες τὸν καιρὸν ἐπὶ βρώσεσιν ἢ πόσεσιν ἢ ἀφροδισίοισιν, τούτοισι πᾶσιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχέαι τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται, ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν, αἱ δὲ λῦπαι πολλαί. τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐπιθυμέειν αἰεὶ τῶν αὐτῶν πάρεστι, καὶ ὁκόταν γένηται ὁκοίων ἐπιθυμέουσι, διὰ ταχέος τε ἡ ἡδονὴ παροίχεται, καὶ οὐδὲν [ἐν] αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν ἀλλ' ἢ τέρψις βραχέα καὶ αὖτις τῶν αὐτῶν δέει.

36 (18, 37 Mein.) *Πλάτωνος* (Alcib. I p. 131 B).

Ὅστις σῶμα θεραπεύει, τὸ ἑαυτοῦ, οὐχ ἑαυτὸν θεραπεύει· ὅστις δὲ χρήματα, οὐθ' ἑαυτὸν οὔτε τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ.

37 (18, 38 Mein.) *Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περὶ τροφῆς* (rel. ed. Peerlkamp. p. 193 sqq.).

Αἴσχιστον, ἔφη, γαστριμαργία καὶ ὀψοφαγία ἐστίν, οὐκ ἀντερεῖ οὐδείς· σκοποῦντας δὲ ὅπως διαφεύξονται

---

1 fortasse reponendum *ἢ ἐπὶ πόσεσιν ἢ ἐπὶ ἀφροδ.* ex cap. 6 | *ἀφροδισίοισιν* scripsi: *ἀφροδισίοις ἐν* S et cap. 6 ‖ 2 *τούτοισι* cap. 6: *τοῖσι* S | *βραχεῖαι* libri hic et supra ‖ 3 *ἢ ἀφροδισιάζωσιν* pudenter omissum credas, cf. p. 511, 1 et 4 adn. ‖ 4 *λύπαι* supra L ut hic Tr.: *λοιπαὶ* S | *ἐπιθυμεῖν* S | *ἀεὶ* libri hic et supra ‖ 5 *ἐπιθυμέουσι* ex *-έωσι* corr. ut videtur S[1] *ἐπιθυμοῦσι* supra L ‖ 6 *τε* S *γε* supra L | *ἐν* seclusi ‖ 7 *βραχεῖα* libri utrobique ut deinde *αὖθις* ‖ 8 *δεῖ* flor. 6 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit corp. Par. 636 Elt., lemmate post 635 (id est post Stob. flor. 18, 29 Mein.) non iterato. ipsum Platonem adhibens Stobaeus flor. 21, 23 Mein. offert *Οὐκοῦν πάλιν* (*πάλιν* om. A) *ὅστις αὖ σῶμα θεραπεύει, τὰ* (*τὸ* M[d] A) *ἑαυτοῦ, ἀλλ' οὐχ ἑαυτὸν θεραπεύει; — Κινδυνεύει. — Ὅστις δέ γε τὰ χρήματα, οὔτε ἑαυτὸν οὔτε τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ; — Ἔμοιγε δοκεῖ.* contra in hoc capite utitur gnomologio cui Platonica inerant contracta licenter et inmutata. rem firmare videtur librorum Platonis indiculus ad ecl. 29. 30. 37 Mein. constanter omissus ‖ 10 *τὸ* S M[d] A corp. Par. Platonis T: *τὰ* Platonis B | *οὐχ ἑαυτὸν* S M[d] A corp. Par. Platonis T: *οὐκ αὐτὸν* Platonis B ‖ 12 *ἀλλ' — ἑαυτοῦ* inter lin. A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 18, 37 Mein.) Br f. 65[r] (tamquam capitis unicam) Mac. Chrys. (post ecl. 18, 31 Mein.), sine lemm. Br f. 36[v] (post ecl. 18, 31 Mein.); nil nisi *μουσωνίου* Br Mac. *ἐκ* (τ superscr.) S *ἐκ τ̃* Tr. *ἐκ τοῦ* M[d] A ‖ 15 Mac. nihil habet nisi fragmentum infra p. 528, 6 indicatum | *Ὅτι αἴσχ.* ci. Wachsmuth; dederit Lucius *Ἀλλ' ὅτι μὲν αἴσχ.* ‖ 16 *διαφεύξωνται* SMA Br: corr. Halm. lect. Stob. p. 2

ταῦτα πάνυ ὀλίγους ᾔσθημαι ἐγώ, τοὺς δὲ πολλοὺς ὁρῶ καὶ ἀπόντων ὀρεγομένους τῶν τοιούτων βρωμάτων, καὶ παρόντων ἀπέχεσθαι μὴ δυναμένους, καὶ χρωμένους αὐτοῖς, ὅταν χρῶνται, ἀφειδῶς, ὡς καὶ πρὸς βλάβην χρῆσθαι τὴν τοῦ σώματος. καίτοι γαστριμαργία τί ἂν εἴη ἄλλο ἢ ἀκρασία περὶ τροφήν, δι' ἣν ἄνθρωποι τὸ ἡδὺ τὸ ἐν σίτῳ τοῦ ὠφελίμου προτιμῶσιν; καὶ ὀψοφαγία δὲ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ ἀμετρία περὶ χρῆσιν ὄψου. πανταχοῦ δὲ κακὸν οὖσα ἡ ἀμετρία ἐν τοῖς μάλιστα τῇδε τὴν ἑαυτῆς ἐπιδείκνυται φύσιν, παρεχομένη τοὺς ὀψοφάγους ἀντὶ ἀνθρώπων ὑσὶν ἢ κυσὶν ὁμοιουμένους τὴν λαβρότητα καὶ εὐσχημονεῖν μὴ δυναμένους, οὐ ταῖς χερσίν, οὐ τοῖς ὄμμασιν, οὐ τῇ καταπόσει· οὕτως ἄρα αὐτοὺς ἐξίστησιν ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐν ὄψῳ ἡδονῆς. ὅτι μὲν δὴ οὕτως ἔχειν πρὸς τροφὴν αἴσχιστόν ἐστιν, γνώριμον, ἐν ᾧ γε ζῴοις ἄφροσι μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φρονίμοις ὁμοιούμεθα. αἰσχίστου δὲ τούτου ὄντος, κάλλιστον ἂν εἴη τοὐναντίον, τάξει καὶ κοσμίως ἐσθίειν καὶ τὴν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπιδείκνυσθαι πρῶτον, οὐκ ὂν ῥᾴδιον, ἀλλὰ δεόμενον πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀσκήσεως [καὶ καθόλου μὲν ἴσως τὸ

---

2 *ἁπάντων* A | *τοιούτων* om. M[d] ‖ 3 *ἀπέχεσθαι* M[d]: *ἐπέχεσθαι* (*ἐπ-* A, α supra) SA | v. *καὶ χρωμένους — φύσιν* (10) infra 12 (post *δυναμένους*) repetiit A propter homoeoteleuton ‖ 5 *τὴν* om. loco altero A | *γαστριμαργία — 8 χρῆσιν ὄψου*] cf. Clemens Alex. paed. II 1, 12 p. 171 P. | *μᾶλλον* pro *ἄλλο* A loco altero ‖ 8 *ἐστίν* (vel *ἐστιν*) post *ἕτερον* hab. S, post *ὄψου* M[d] A Br *ἐστι* Br. an delenda erit copula? | *πανταχοῦ — 10 φύσιν*] vide Clementis locum paulo infra laudatum | *πανταχῇ* Clem. ‖ 9 *ἑαυτῆς*] *ἑαυτοῖς* utroque loco A, sed priore corr. A[1] ‖ 10 *παρεχομένη — 11 λαβρότητα*] cf. Clemens Alex. paed. II 1, 11 p. 171 P. *ἔστι γὰρ ὁρᾶν τοὺς τοιούτους ὑσὶν ἢ κυσὶν διὰ τὴν λαβρότητα μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ὡμοιωμένους* ‖ 11 *ὁμοιωμένους* M[d]; fort. *ὡμοιωμένους* cui favet Clemens nec repugnat *ὁμοιούμεθα* quod legitur 16 ‖ 13 *ἐξιστάναι* vel *ἐξίστασθαι* similiter v. I p. 303, 25 II p. 273, 21 Mein. ‖ 19 *οὐκὸν* S *οὐκ ὄν* M[d] Br *οὐκ ἂν* A, corr. A[2] (ὂν supra) ‖ 20 verba *καὶ* (*καὶ* hab. M[d] Br, om. SA) *καθόλου μὲν ἴσως τὸ σωφρονεῖν* ex margine illata esse vidit Iacobs animadv. in Stob. p. 240, vide mus. Rh. XLI p. 60 et

σωφρονεῖν]. διὰ τί δὴ τοῦτο; ὅτι πολλῶν ἡδονῶν οὐσῶν, αἳ τὸν ἄνθρωπον ἀναπείθουσιν ἁμαρτάνειν καὶ ἐνδιδόναι αὐταῖς βιάζονται παρὰ τὸ συμφέρον, δυσμαχωτάτη εἶναι κινδυνεύει πασῶν ἡ περὶ τροφὴν ἡδονή. ταῖς μὲν γὰρ ἄλλαις ἡδοναῖς σπανιώτερον ὁμιλοῦμεν, καὶ ἐνίων γε μῆνας καὶ ἐνιαυτοὺς ὅλους ἀπέχεσθαι δυνάμεθα· ταύτης δὲ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν πάντως πειρᾶσθαι ἀνάγκη, καὶ τά γε πολλὰ δὶς ἑκάστης ἡμέρας· οὐ γὰρ ἔνι ζῆν ἄλλως τὸν ἄνθρωπον. ὥσθ' ὅσῳ πλεονάκις τῆς ἐν βρώσει ἡδονῆς πειρώμεθα, τοσούτῳ πλείους οἱ ἐνταῦθα κίνδυνοι. καὶ μὴν καθ' ἑκάστην προσφορὰν τροφῆς οὐχ εἷς κίνδυνος ἁμαρτήματος, ἀλλὰ πλείονες. καὶ γὰρ ὁ παρὰ πλέον ἢ δεῖ ἐσθίων ἁμαρτάνει, καὶ ὁ κατασπεύδων ἐν τῷ ἐσθίειν οὐδὲν ἧττον, καὶ ὁ μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ὄψου μᾶλλον ἢ χρή, καὶ ὁ τὰ ἡδίω τῶν ὑγιεινοτέρων βρώματα προτιμῶν, καὶ ὁ μὴ νέμων τὰ ἴσα τοῖς συνεσθίουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη τις ἁμαρτία περὶ τροφήν, ὅταν παρὰ καιρὸν προσ-

p. 57 adn. 1. ad hiatus suspicionem refugerat Gesn.[1] p. 148 mrg post σωφρονεῖν intercidisse coniciens haec οὐχ ἥκιστα δὲ περὶ τὴν τροφήν, scilicet ut v. καθόλου μὲν ἴσως paulo redderet commodiora. praeteriissem Gesneri commentum nisi fraudi fuisset Musonii reliquiarum editori. nec magis stare potest argumentum quod ex Clemente duxit Peerlkamp, nam Clementis verba πανταχῇ δὲ κακὸν οὖσα ἡ ἀμετρία περὶ τὰς τροφὰς μάλιστα διελέγχεται (paed. I. c. p. 171 P.) respondent potius superioribus illis p. 524, 8 sq. πανταχοῦ δὲ κακὸν κτέ.

2 malim ἐνδιδόναι ἑαυταῖς ‖ 10 καὶ μὴν — p. 526, 8 τὸ σῶμα om. M A Br ‖ 12 παρὰ πλέον scripsi: παραπλείων S. ἐπιπλεῖον vix necessario Meineke suadente Gaisfordo. nam παρὰ πλέον (cf. παρὰ πολύ al.) ἐσθίειν, fere plus edere, non ita multum distat a πλέον τι: aeque usitatum παρ' ὀλίγον, cf. Plat. apolog. p. 36 A. ceterum πλείων πλείονος similes formas habent libri in Lucii Musonianis, sed πλέον recte Stob. II p. 244, 16 Wachsm. flor. v. II p. 272, 8 III p. 75, 4 Mein. cf. L. Dindorf in Xenoph. de re equ. 1, 9 | ἤδη (sic) S (ἤθη Tr. p. 121): ἢ δεῖ ci. Gesn.[1] p. 148 mrg, et sic cod. Paris. 1985 ex Gesneri libro ut recte adnotavit Gaisford. correctionem ἢ χρή quam exhibent Schowii duo libri interpolati (cf. mus. Rh. XLI p. 60) adsumptam puto ex his quae sequuntur μᾶλλον ἢ χρὴ ‖ 15 βρώματα nescio an secludendum sit

φερώμεθα αὐτήν, καὶ δέον ἄλλο τι πράττειν, ἀφέμενοι τούτου ἐσθίωμεν. τοσούτων δὴ καὶ ἔτι ἄλλων ἁμαρτιῶν οὐσῶν περὶ τροφήν, δεῖ μὲν ἁπασῶν καθαρεύειν αὐτῶν καὶ μηδεμιᾷ ἔνοχον εἶναι τὸν μέλλοντα σωφρονήσειν. καθαρεύοι δ' ἂν τις καὶ ἀναμάρτητος εἴη ἀσκῶν καὶ ἐθίζων αὐτὸν αἱρεῖσθαι σῖτον οὐχ ἵνα ἥδηται, ἀλλ' ἵνα τρέφηται, οὐδ' ἵνα λεαίνηται τὴν κατάποσιν, ἀλλ' ἵνα ῥωννύηται τὸ σῶμα. καὶ γὰρ γέγονεν ἡ μὲν κατάποσις δίοδος εἶναι τροφῆς, οὐχ ἡδονῆς ὄργανον, ἡ δὲ γαστὴρ τοῦ αὐτοῦ χάριν οὗπερ ἕνεκα καὶ φυτῷ παντὶ ῥίζα γέγονεν. καθάπερ γὰρ ἐκεῖ τρέφει τὸ φυτὸν ἡ ῥίζα ἀπὸ τῶν ἐκτὸς τὴν τροφὴν λαμβάνουσα· οὕτω τρέφει τὸ ζῷον ἡ γαστὴρ ἀπὸ τῶν εἰσφερομένων σίτων καὶ ποτῶν. ὥσπερ τε αὖ τούτοις διαμονῆς ἕνεκα συμβαίνει τρέφεσθαι, καὶ οὐχ ἡδονῆς, παραπλησίως καὶ ἡμῖν ζωῆς καὶ φάρμακον ἡ τροφὴ [τῷ ἀνθρώπῳ] ἐστί. διὸ καὶ προσήκει ἐσθίειν ἡμῖν ἵνα ζῶμεν, οὐχ ἵνα ἡδώμεθα, εἴ γε μέλλομεν στοι-

---

2 *ἐσθίομεν, ο* radendo corr. ex *ω* S (*ἐσθίομεν* Tr., inde vulg.): tacite corr. Gaisford ‖ 3 *αὐτῶν* videtur S¹ corr. ex *αὐτόν* ‖ 8 v. *καὶ γὰρ* e. q. s. tamquam novam eclogam exhibent lemm. *τοῦ αὐτοῦ* praemisso M A, similiter novum tmema incipit ab his in Br lemmate non addito: cum prioribus cohaerent in S ‖ 10 *ἕνεκα* abundat, sed similis sermonis redundantia supra III 6, 24 p. 290, 10 *καρτέον μόνης ἕνεκα τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ περιττοῦ καὶ οὐχὶ κόσμου χάριν*, quamquam brevius ibidem p. 289, 16 *τούτου ἕνεκα καρτέον οὗ καὶ κομητέον* ‖ 13 *σίτων* S M[d] Br: *σιτίων* A cf. p. 503, 17 adn. ‖ 14 *αὖ τούτοις* S A *αὐτοῦ τοῖσ* M[d] *αὐτοῦ τῆς* Br ‖ 15 *ζωῆς* om. Tr.; *ζωῆς καὶ* delevit Gesn.¹ p. 148, inde vulg. | *φάρμακον* etiam S, moneo propter Gaisfordum. nisi delendum erit *καὶ* auctore Cobeto, interciderit alter genetivus velut *ζωῆς καὶ ⟨οὐχ ἡδονῆς⟩ φάρμ.* intercidisse *διαμονῆς* coniecerat Gesn.¹ mrg, minus recte *λιμοῦ* Wyttenbach in Plut. mor. p. 159. '*ζωῆς φάρμακόν ἐστι* dicitur noto usu pro *ζῆν ποιεῖ, τὸ ζῆν παρασκευάζει*, ut apud comicum *ὁ δὲ λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον* [com. III p. 47]' Cobet mnemos.² II p. 97 ‖ 16 *τῷ ἀνθρώπῳ* seclusi. alterutrum, aut *ἡμῖν* aut *τῷ ἀνθρώπῳ* stare non posse vidit Schow qui delevit *ἡμῖν* probante Peerlkampo. illud commendatur cum numeri concinnitate tum eo quod pergitur *διὸ καὶ πρ. ἐσθ. ἡμῖν* ‖ 17 *στοιχεῖν* S M[d] A Br; *συστοιχεῖν* tacite Gesn.¹, inde vulg. sed Musonius infra flor. 48, 67 extr. Mein. *τούτοις στοιχεῖν καὶ ἕπεσθαι τοῖς λόγοις*

χεῖν ἀρίστῳ ὄντι τῷ λόγῳ Σωκράτους, ὅς ἔφη τοὺς μὲν πολλοὺς ἀνθρώπους ζῆν ἵνα ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίειν ἵνα ζῇ. οὐ γὰρ δὴ ἐπιεικής τις βουλόμενος εἶναι ἄνθρωπος, ἀξιώσει παραπλήσιός τις εἶναι τοῖς πολλοῖς, καὶ ζῆν ἐπὶ τῷ ἐσθίειν, ὥσπερ ἐκεῖνοι θηρώμενοι ἐξ ἅπαντος τὴν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἡδονήν.

Ὅτι δὲ καὶ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον τοῦ σῴζεσθαι χάριν, οὐχὶ τοῦ ἥδεσθαι σῖτα καὶ ποτὰ παρεσκεύασεν αὐτοῖς, μάθοι τις ἂν ἐκεῖθεν μάλιστα. ἡ γὰρ δὴ τροφὴ ὅτε ἐργάζεται μάλιστα τὸ ἑαυτῆς ἔργον, τότε οὐδαμῶς ἥδει τὸν ἄνθρωπον κατά τε τὴν πέψιν καὶ τὴν ἀνάδοσιν, ἀλλὰ τρεφόμεθα μὲν τότε ὑπ' αὐτῆς καὶ ῥωννύμεθα, ἡδόμεθα δὲ τότε οὐδεμίαν ἡδονήν, καίτοι πλείων ὁ χρόνος οὗτός ἐστιν ἢ ἐν ᾧ ἐσθίομεν. ἔδει δέ γε, εἴπερ ὁ θεὸς ἡδονῆς χάριν τὴν τροφὴν ἐμηχανήσατο ἡμῖν, τὸν πλείω τοῦτον χρόνον ἥδεσθαι ἡμᾶς ὑπ' αὐτῆς, καὶ οὐ τὸν ἐλάχιστον ἐκεῖνον ἐν ᾧ καταπίνομεν. ἀλλ' ὅμως χάριν ἐκείνου τοῦ

---

1 *Σωκρ.*] vide quae dixi ad III 6, 41. cum nostro comparandus Clemens Alex. paed. II 1, 1 p. 163 P. cf. strom. VII 14 p. 885 P. ‖ 2 *πολλοὺς* firmat Gellius XIX 2 extr. ‖ 3 v. *οὐ γὰρ* — 6 *τροφῆς ἡδονήν* om. M[d] A Br ‖ 5 *ἐπὶ* om. operarius Gesn.[1], inde vulg. | *θηρώμενος* ci. Nauck ‖ 7 v. *Ὅτι δὲ* — p. 528, 6 *βρωμάτων* sic ut infra v. *πᾶν γὰρ τοὐναντίον* p. 528, 6 — *τῷ σχολαίῳ* p. 529, 7 tamquam duas novas eclogas constituunt lemmate *τοῦ αὐτοῦ* utrique praemisso M (sed inverso ordine M) A, separatas easdem particulas exhibet etiam Br sed lemmate non addito, de Macario vide infra: cum prioribus cohaerent S ‖ 9 *αὐτοῖς* S M[d] A Br *αὐτῷ* corr. A[2]; fuitne *ανοις* i. e. *ἀνθρώποις*? cf. Clemens Alex. paed. II 1, 5 p. 166 P. *οὐ γάρ που μεμαθήκασι τὸν θεὸν παρασκευάσαι τῷ δημιουργήματι, τῷ ἀνθρώπῳ λέγω, σῖτα καὶ ποτὰ τοῦ σῴζεσθαι χάριν, οὐχὶ δὲ τοῦ ἥδεσθαι κτέ.* ‖ 10 *ὅτι* A[1] corr. A m. inc. ‖ 11 *τὴν* ante *πέψιν* om. M[d] Br | *ἀνάδοσιν*] *αναλοσιν* (sic) S ‖ 12 *μὲν* om. Br ‖ 13 *δὲ τότε οὐδεμίαν ἡδονὴν* S *δὲ οὐδεμίαν* (vel *οὐδὲ μίαν*) *ποτὲ ἡδονὴν* M[d] *δὲ οὐδεμίαν τότε ἡδονὴν* A nescio igitur an supra lineam iteratum fuerit *τότε* ab interprete fueritque olim *ἡδόμεθα δ' οὐδεμίαν ἡδονήν*, et re vera sic legitur in Br ‖ 17 *ἐν*] *ἐν'* M[d] | *ἐν ᾧ* om. A in textu, ubi suprascr. *ὅν*. sed *ἐν ᾧ* A[2] mrg; fallitur Gaisford referens hanc discrepantiam ad 14 ‖ 17 sqq. cf. Lucian. Nigr. 33 | *χαίρειν* S[1] ubi *χάριν* suprascr. S[2], *χάριν* M[d] A Br; *τὸ χαίρειν* tacite interpolavit Gesn.[1], inde vulg. malim *ἐκείνου χάριν*

ἐλαχίστου χρόνου, ὃν ἡδόμεθα, παρασκευὴ μὲν ὄψων γίνεται μυρίων· πλεῖται δ' ἡ θάλαττα μέχρι περάτων· μάγειροι δὲ γεωργῶν περισπουδαστότεροί εἰσιν· δεῖπνα δὲ παρατίθενταί τινες ἀγρῶν ἀναλίσκοντες τιμάς, καὶ ταῦτ' οὐδαμῶς ὠφελουμένων τῶν σωμάτων ἐκ τῆς πολυτελείας τῶν βρωμάτων. πᾶν γὰρ τοὐναντίον οἱ ταῖς εὐτελεστάταις χρώμενοι τροφαῖς ἰσχυρότατοί εἰσιν. τοὺς γοῦν οἰκέτας τῶν δεσποτῶν καὶ τοὺς χωρίτας τῶν ἀστικῶν καὶ τοὺς πένητας τῶν πλουσίων ἴδοις ἂν ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ῥωμαλεωτέρους ὄντας καὶ μᾶλλον μὲν πονεῖν δυναμένους, ἧττον δὲ κάμνοντας ἐν τοῖς ἔργοις, νοσοῦντας δὲ σπανιώτερον, ἀνεχομένους δὲ εὐκολώτερον κρύος, θάλπος, ἀγρυπνίαν, πᾶν εἴ τι τοιοῦτον. καίτοι κἂν ἐπίσον ἥ τε πολυτελὴς καὶ ἡ εὐτελὴς τροφὴ ῥωννύῃ τὸ σῶμα, ὅμως αἱρετέον ἐστὶ τὴν εὐτελῆ, ὅτι αὕτη σωφρονικωτέρα καὶ πρέπει ἀνδρὶ ἀγαθῷ μᾶλλον, ᾗ καὶ τὸ εὐπόριστον τοῦ δυσποριστου, καὶ τὸ ἀπραγμάτευτον τοῦ μετὰ πραγμάτων,

---

2 cf. Seneca cons. ad Helv. 10, 3 *quod dissolutus deliciis stomachus vix admittat, ab ultimo portatur Oceano* | *μάγειροι — εἰσιν*] Clem. Alex. paed. II 1, 9 p. 169 P.: *πολυτιμότεροι γεγόνασιν μάγειροι γεωργῶν* ‖ 3 *δὲ* S, om. M[d] Br, sup. lin. add. A ‖ 4 *ἀγρῶν ἀ. τ.*] Iuvenal. IV 26 *provincia tanti vendit agros* comparat Buecheler. vide etiam Peerlkampi adn. ‖ 5 *οὐδαμῶς* e. q. s.] cf. Clemens Alex. l. c. p. 166 P.: *ἐπεὶ μηδὲ ὠφελεῖσθαι πέφυκε τὰ σώματα ἐκ τῆς πολυτελείας τῶν βρωμάτων· πᾶν γὰρ τοὐναντίον οἱ ταῖς εὐτελεστάταις χρώμενοι τροφαῖς ἰσχυρότατοί εἰσι καὶ ὑγιεινότατοι καὶ γενναιότατοι, ὡς οἰκέται δεσποτῶν καὶ γεωργοὶ κτητόρων· καὶ οὐ μόνον ῥωμαλεώτεροι, ἀλλὰ καὶ φρονιμώτεροι, ὡς φιλόσοφοι πλουσίων* ‖ 6 *πᾶν* (om. *γὰρ*) *τοὐναντίον* — 13 *εἴ τι τοιοῦτον* excerpsit Mac. Chrys. nihil amplius. vide praeterea quod monui supra p. 527, 7 ‖ 9 *πλῆθος* S M[d] A Tr. p. 122 Mac.: *πλεῖστον* S[2] supra vers., A[2] mrg Br ex em. Gesn.[1] mrg omnes *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος* formulae obliti, vide Platonem Phaedr. p. 275 B de re p. II p. 364 A ‖ 10 *ῥωμαλαιοτέρους* Mac. ‖ 12 *κρῦος* ex *κρύους*, item *θάλπος* ex *θάλπους* corr. Mac. ‖ 13 *τοιοῦτον* M[d] A Mac.: *τοιοῦτο* S Br ‖ 14 *εὐτελὴς* M[d] Br: *λυσιτελὴς* S A ‖ 15 *αἱρετόν* acc. supra *ο* deleto corr. A[2] | *σωφρονεστέρα* Tr., inde vulg. ‖ 16 *ἢ* S M[d] A: *ὡς* in ras. corr. Br quod tacite scripserat Gesn.[1] p. 148, inde vulg.; *ᾗ* emend. Gesn.[2] p. 167 mrg

καὶ τὸ ἕτοιμον τοῦ ἀνετοίμου πρὸς τροφὴν πρεπωδέστερον τοῖς ἐπιεικέσιν. ἵνα δὲ συνελὼν εἴπω περὶ τροφῆς τὸ πᾶν, φημὶ δεῖν σκοπὸν μὲν αὐτῆς ποιεῖσθαι ὑγίειάν τε καὶ ἰσχύν, ὡς τούτων μόνων ἕνεκα βρωτέον, ἃ δὴ δεῖται πολυτελείας οὐδεμιᾶς· ἐσθίοντα δ' ἐπιμελεῖσθαι κόσμου τε καὶ μέτρου τοῦ προσήκοντος καὶ τοῦ διαφέρειν πλεῖστον τῷ τε ἀμολύντῳ καὶ τῷ σχολαίῳ.

CAPVT XIX.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (642—644).

Σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.

2 *Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου* (fr. 1 com. IV p. 9).

Ἥδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον
ἔστ' ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν.

---

1 *πρὸς* S Br *περὶ* M[d] A ‖ 2 infinitivi (*ὡς*) *συνελόντι εἰπεῖν* similes in Musonii diatribis non leguntur. cf. v. III p. 94, 5 Mein. *ἵνα δὲ συντεμὼν εἴπω* ‖ 3 *δὴ* pro *δεῖν* A | *αὐτῆς* supra lin. S | *ποιεῖσθε* (αι supra) corr. A[2] ‖ 4 *μόνων* Br | *δὴ* supra lin A ‖ 7 *μολύντῳ* A sed *ἀ* superscr. A[2]

Caput undevicesimum hab. S M A, aliquot eclogas Br Mac. Chrys. titulum habent ut Photius omnes, numerum S M A Mac. sed *ιδ'* S ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A ‖ 11 *ἀνθρώποις* S M A Eur.: *ἀνθρώπου* Tr. p. 123, inde vulg. ‖ 13 *φίλους* A[1] corr. A[2] ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 1) fabulae nomine detracto Br (post ecl. 3). *Ἐπιδικαζομένου* Grotius secundum Stob. III 13, 23: *ἐκδικαζομ* (s supra) S *ἐκδικαζομένου* M[d] *ἐκ τοῦ δικαζομένου* A. eclogam et lemma *Φιλήμονος* iterat corp. Par. 637. 638 Elt., ut tamen duo versus posteriores a prioribus seiuncti sine lemmate legantur idque recte fortasse. duos priores addito poetae, non fabulae nomine servavit etiam Plutarchus mor. p. 35 D ‖ 16 *ἔστ' ἢ* Plut. Gesn.[1], inde vulg.: *ἐστιν* S M[d] *ἐστι* Tr. corp. Par. *ἔστ' ἢ* ex *ἐστι* A[1] ut videtur *ἐστι τοῦ* sed *τ* (s supra) in ras. Br

[redacted]

ὁ λοιδορῶν γάρ, ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται [ὁ] λοιδορῶν.

3 Εὐριπίδου ἐκ Πρωτεσιλάου (fr. 654 N.²).

Δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου,
ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

4 Δημοσθένους.

Δημοσθένης λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ 'οὐ συγκαταβαίνω' εἶπεν 'εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι κρείττων'.

5 Πλάτωνος.

Πλάτων λοιδορούμενος ὑπό τινος 'λέγε' ἔφη 'κακῶς, ἐπεὶ καλῶς οὐκ ἔμαθες'.

6 Ἀριστίππου.

Ἀρίστιππος λοιδοροῦντος αὐτὸν τινὸς ἔφη 'τοῦ μὲν λέγειν κακῶς σὺ κύριος εἶ, τοῦ δὲ δικαίως ἀκούειν ἐγώ'.

7 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Πῶς ἔστιν ἀπ' ἐχθρῶν ὠφεληθῆναι (p. 90 C—D).

Λόγων δέ, κουφοτάτου πράγματος, βαρυτάτη ζημία

---

1. 2 'haec tintinnabula quemvis dedecent etiam comicum' Buecheler ‖ 2 προσποιῆται ex -εῖται corr. S¹ | λοιδορῶν Grotius: ὁ λοιδορῶν S M^d A¹ Br corp. Par. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 19, 2), lemmate omisso Br (tamquam capitis primam). legitur supra III 3, 40 (lemmate Εὐριπίδου non iterato) ubi videsis ‖ 4 λεγόντοιν in ras. M² ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M A. post 18, 3 collocant S M A, post 18, 2 Br, tamquam capitis primam Mac. recurrit corp. Par. 639 Elt. (Δημοσθένους) ‖ 7 αὐτῷ (ῷ in ras. M) libri nisi quod αὐτόν corp. Par. ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M A. apophthegma legitur in gnomol. Vat. 441: Ὁ αὐτὸς (sc. Πλάτων) λοιδορούμενος κτἑ. simile huius ad Socratem refertur a Laertio II 36, ad Diogenem gnomol. Vat. 179. alia testimonia collegit Sternbach ‖ 12 καλῶς λέγειν Br | οὐκ ἔμαθες S M^d A Br Mac. gnomol. Vat.: οὐ μεμάθηκας Tr. p. 123, inde vulg. ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M A. discrepat in magna similitudine Laert. II 70 (Maxim. c. 10 p. 563 Combef.) ‖ 14 αὐτὸν libri sed αὐτῷ M^d | ἔφη libri, sed ὑποχωρῶν ἔλεγε Br ad Laertianae similem traditionem declinans ‖ 15 δὲ om. M^d | δικαίως ἀκούειν S M^d A Mac.: μὴ ἀκούειν Br ut Laert. quod sane facetius est; κακῶς ἀκούειν ci. Buecheler ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 18 λόγων S M^d A¹ A³: λόγον aut λόγου A² λόγου Plut.

κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα, καὶ παρὰ θεῶν ἕπεται καὶ παρ᾽ ἀνθρώπων. ἡ δὲ σιγὴ πανταχοῦ μὲν ἀνυπεύθυνον, οὐ μόνον ἄδιψον, ὥς φησιν Ἱπποκράτης, ἐν δὲ λοιδορίαις σεμνὸν καὶ Σωκρατικόν, μᾶλλον δὲ Ἡράκλειον, ⟨*εἴ γε κἀκεῖνος*⟩

οὐδ᾽ ὅσσον μυίας στυγερῶν ἐμπάζετο μύθων.

8 *Πυθαγόρου.*

Μεγάλην παιδείαν νόμιζε, δι᾽ ἧς δυνήσῃ φέρειν ἀπαιδευσίαν.

9 *Εὐσεβίου* (fr. 27 phil. graec. III p. 11 Mullach.).

Ὀργῆς κρατέειν ἄριστον ἐθίζειν ἑωυτόν, μάλιστα μὲν καὶ πρὸς τὸ μὴ εὐπετέως πρὸς αὐτῆς ξυγκινέεσθαι· εἰ δὲ μή, ἀλλ᾽ ὥστε γε πάντως μὴ τὸ καταναγκαζόμενον ὑπ᾽ αὐτῆς αὐτίκα καὶ ἐν τῷ ἀλογίστῳ ἀποπιμπλάναι.

10 *Σοφοκλέους Αἴαντι* (1357).

Νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.

11 *Θεόγνιδος* (695—696).

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα,
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὐχὶ σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

---

1 Plato de leg. XI p. 935 A ‖ 2 *παρὰ* M[d] ‖ 4 *λοιδορίαις* S M[d] A: *λοιδορία* Plut. ‖ 5 *εἴ γε κακεῖνος* tacite ex Plut. add. Gesn.[2] p. 168, inde vulg. ‖ 6 *ὅσσον* A Plut.: *ὅσον* S M[d] | *μύας* M[d]; *μυίης* O. Schneider Callim. II p. 784 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 640 Elt. (*Πυθαγόρου*). legitur Pyth. Vind. 64 Pyth. Syr. 45 Demophil. sent. Pyth. 28 Sexti sent. 285 Elt. cf. Georgid. p. 60 ‖ 8 *σοφίαν* Sext. | *δι᾽ ἣν* Demoph. | *φέρειν ἀγνοούντων ἀπ.* Sext. Demoph. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Εὐσεβείου* Tr. p. 123 ‖ 12 *προς αὐτῆς* S M[d] A ..*π᾽ αὐτῆς* una vel duabus litt. ante *π* erasis Voss., unde *ὑπ᾽ αὐτῆς* Gaisford quod recepit Meineke. sed *πρὸς* praeter ceteros etiam Frob. p. 83 cum Vossiano plerumque conspirans ‖ 12 *καὶ* secludi vult Nauck (per litt.) ‖ 13 *ἄλλως τε γε* A ‖ 14 *αὐτίκα καὶ* S M[d] A: *αὐτίκα δὲ καὶ* Tr., inde *αὐτίκα σε καὶ* Gesn.[1] p. 150, vulg. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 16 *ἀρετὴ* S M[d] A, *ἡ* add. A[2] ut Gesn.[2] p. 168, unde vulg. ‖ 17 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A; versus hexametrus recurrit corp. Par. 641 Elt. (*Θεόγνιδος*). cf. Wachsmuth *stud.* p. 153 ‖
ασχεῖν τ
18 *παρασχεῖν* corp. Par. Theogn. *παρέχειν* A[2] (qui adiecit *ζη* et v. *ἄρμενα* — *ἐρᾷς* in margine addidit omissa ab A[1]): *παρέχειν* S M[d] ‖ 19 *οὐχὶ*] *οὔτι* Theogn. | *μόνος* A[2] (Frob. p. 82) ut Theognidis A O c l

12 *Θεοφράστου* (fr. CLIV Wimmer.).

Οὐ μὴν οὐδὲ μετ' ὀργῆς πρακτέον τοῖς φρονίμοις οὐδέν. ἀλόγιστον γὰρ θυμός, καὶ μετὰ προνοίας οὐδὲν ἄν ποτε ποιήσειεν, ἀλλὰ μεθύων ταῖς φιλονεικίαις, ὡς ἔτυχε, χρῆται ταῖς ὁρμαῖς. ὥστε δεῖ μὴ ἐξ ὑπογύου τῶν ἁμαρτημάτων τὰς τιμωρίας μήτε παρὰ τῶν οἰκετῶν μήτε παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνειν, ἵνα τὸ τῷ λογισμῷ κράτιστον, μὴ τὸ τῷ θυμῷ φίλον, ἀεὶ πράττῃς καὶ δίκην παρὰ τῶν ἐχθρῶν λαμβάνῃς, ἐξ ἧς μέλλεις σαυτὸν μὴ λυπῶν ἐκείνους βλάψειν. τὸ γὰρ τιμωρεῖσθαί τινα κακῶς ἑαυτὸν ποιοῦντα, δίκην διδόναι οὐχ ἧττον ἢ λαμβάνειν ἐστίν. ὥστε δεῖ σχολῇ μᾶλλον ἀμύνεσθαι ζητεῖν ἢ ταχέως ἀλυσιτελῶς ἑαυτῷ κολάσαι τὸν ἐχθρόν.

13 *Ῥούφου ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου περὶ Φιλίας* (Epict. fr. 67 III p. 88 Schweigh.).

Τὸ δὲ Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίου τίς ἡμῶν οὐ θαυμάζει; πηρωθεὶς γὰρ ὑπό τινος τῶν πολιτῶν τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον παρὰ

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Θεοφράστου* om. A[1] suppl. A[2] inter lin., item mox *Οὐ μὴν* ‖ 3 *ἀλόγιστον* S M[d] A: *ἀλόγιστος* Tr. p. 124, inde vulg. ‖ 5 *ἔτυχεν* S M[d] | *μὴ* tacite Meineke: *μήτε* libri; fortasse *μηδὲ* vel *μηδ'* | *ὑπογύου* S M[d]: *ὑπογυίου* A ‖ 7 *τὸ τῷ* S A: *τῷ* M[d]; *τὸ* Gesn.[1] p. 150, inde vulg. ‖ 8 *τὸ* suprascr. A[2] | *καὶ ⟨μὴ⟩ δίκην* ci. Gesn.[1] mrg, *καὶ δίκην π. τ. ἐ. ⟨μὴ⟩ λαμβάνῃς* Wimmer ‖ 9 *μὴ λυπῶν* M[d] A: *μὴ αὐτοὺς* S Tr., inde vulg.; *μᾶλλον ἢ* non recte ci. Meineke ‖ 10 *βλάψειν* S M[d] A: *βλάπτειν* Tr., inde vulg. | *βλάψειν* — 11 *διδόναι* habet A man. pr. vel paene prima in margine ‖ 12 *ἀμύνεσθαι* S A: *ἀμύνασθαι* M[d] ‖ 13 *ἀλυσιτελῶς ⟨δ'⟩* ci. Meineke, *⟨καὶ⟩ ἀλυσιτελῶς* scripsit Wimmer; an *⟨ἀλλ'⟩ ἀλυσιτελῶς*? | *ἑαυτῷ* ut videtur M[d] *αὐτῷ* A: vocem om. S ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 19, 12), lemm. om. Br (post ecl. 19, 6); *ῥούφου ἐκ τοῦ* (*ἐκ* ^{τ} S quod *ἐκ τῶν* interpretatur Meineke, cf. p. 362, 1 adn.) *ἐπικτήτου περὶ* ($\overset{ε}{π}$ S) *φιλίας* S M A, sed *ῥούφου ἐκ τοῦ* in marg. interiore paulo altius A[1], quod fugit Gaisfordum. de lemmate duplici vide Schweigh. Epict. III p. 195, Zeller *phil.*[3] III 1 p. 731 adn. 3 ‖ 16 *ἡμῶν* S M[d] A Br: *ὑμῶν* tacite Gaisford ‖ 17 *τῶν πολιτῶν* sup. lin. S[1] | *τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον* S: *τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν* M[d] A Br ‖ 18 *νεανίσκων* A

τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιτο ὅπως αὐτὸς βούλεται· τοῦτον μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτὸν καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον. θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων 'τοῦτον μέν τοι λαβὼν' ἔφη 'παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν'.

14 *Πιττακοῦ.*

Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπό τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι ἀφῆκεν εἰπὼν 'συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ μὲν γὰρ ἥμερον φύσεώς ἐστι, τὸ δὲ θηριώδους'.

15 *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 12).

Ἄρξαι οὖν ἀπὸ τῶν μικρῶν. ἐκχεῖται τὸ ἔλαιον, κλέπτεται τὸ οἰνάριον· λέγε, ὅτι τοσοῦδε πωλεῖται ἀπάθεια, τοσούτου ἀταραξία, προῖκα οὐθὲν γίνεται. ὅταν δὲ καλῇς τὸν παῖδα, προεπινόει, ὅτι δύναται καὶ μὴ ὑπακοῦσαι καὶ μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐτῷ ⟨καλῶς⟩, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ τὸ ἐμὲ ταραχθῆναι.

---

1 βούλεται Meineke v. IV p. LX: βούληται S M^d A Br; an βούλοιτο? contra ὅπως ⟨ἂν⟩ αὐτὸς βούληται scripsit Schenkl Epict. p. 407 ‖ 3 ἤγαγεν A ‖ 5 ἡμῶν A ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M A. post 18, 13 ponunt S M A Br, post 18, 6 Mac. recurrit ecloga et lemma corp. Par. 642 Elt. eadem legitur gnomol. Vat. 456: Ὁ αὐτὸς (sc. Πιττακός) ὑβρισθεὶς ὑπό τινος κτέ. ubi vide quae adnotavit Sternbach ‖ 8 ὑπὸ Ἀλκαίου cod. Vat. gr. 1144 f. 231^r teste Sternbachio. cf. Laert. I 76 Diod. Sicul. IX 20 Dind. ‖ 9 ἀφῆκεν αὐτὸν Br ‖ 10 ἐστιν S ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br ‖ 12 ἄρξαι οὖν S M^d A: ἄρξαι Br; ἄρξαι τοιγαροῦν Arr. | σμικρῶν Arriani libri plerique | ἐλάδιον Arr. quod dederim etiam Stobaei exemplari propter v. τῶν μικρῶν et οἰνάριον ‖ 13 λέγε ὅτι τοσοῦδε S M^d A: ἐπίλεγε ὅτι τοσούτου Br cum Arr. ‖ 14 δὲ post προῖκα add. Br cum Arr. | οὐθὲν S M A: οὐδὲν Br ut Arr., Tr., inde vulg. | γίνεται S M^d A: παραγίνεται Br ut Arriani non nulli, περιγίνεται Arr. ‖ 15 προεπινόει (προσεπι- A) S M^d A Simpl.: ἐνθύμου Br, voluit ἐνθυμοῦ ut Arr. | καὶ om. Arr. ‖ 16 καὶ μηδὲν ποιῆσαι S M^d A: ἢ (καὶ Arriani meliores) ὑπακούσας μηδὲν ποιῆσαι Br ut Arr. | οὗτος pro οὕτως temere Gesn.[2] p. 169, inde vulg. ‖ 17 αὐτῷ καλῶς dedi ex Arr.: αὐτῶ S M^d A (A ex em. ut videtur); αὐτῷ καλῶς, ὅλως δὲ σοὶ καλῶς Br ut Arriani non nulli | ἐπ' Arr., ex Arr. Br: ἐν S M^d A | ἐμὲ S M^d A Br Simpl.: σὲ μὴ concinnius Arr.

16 *Μουσωνίου ἐκ τοῦ Εἰ γραφὴν ὕβρεως γράψεταί τινα ὁ φιλόσοφος* (Musonii rel. p. 159 ed. Peerlkamp.).

Ὕβρεως δὲ γραφὴν οὔτ' ἂν αὐτὸς ἔφη γράψασθαί τινά ποτε οὔτ' ἂν ἑτέρῳ συμβουλεῦσαι οὐδενὶ τῶν φιλοσοφεῖν ἀξιούντων. ἃ γὰρ πάσχοντές τινες ὑβρίζεσθαι δοκοῦσιν, τούτων οὐδὲν εἶναι ὕβριν ἢ αἰσχύνην τοῖς πάσχουσιν· οἷον λοιδορηθῆναι ἢ πληγῆναι ἢ ἐμπτυσθῆναι, ὧν τὸ χαλεπώτατον πληγαί. ὡς δὲ οὔτε αἰσχρὸν οὔτε ὑβριστικὸν ἔχουσιν οὐδέν, δηλοῦν Λακεδαιμονίων παῖδας δημοσίᾳ μαστιγουμένους καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἀγαλλομένους. ὁ δὲ φιλόσοφος εἰ μὴ δύναιτο καταφρονεῖν πληγῶν ἢ λοιδορίας, τί ἂν ὄφελος αὐτοῦ εἴη, ὅν γε φαίνεσθαι δεῖ καὶ θανάτου καταφρονοῦντα; νὴ Δία, ἀλλ' ἡ διάνοια τοῦ δρῶντος αὐτὰ δεινή, τὸ ἐπεγγελῶντα καὶ ὑβρίζειν νομίζοντα ῥαπίσαι ἢ λοιδορῆσαι ἤ τι τοιοῦτον ποιῆσαι· Δημοσθένης γοῦν καὶ τῷ βλέμματι ὑβρίζειν τι-

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Br Mac. Chrys., sed pro lemm. *μουσωνίου* nihil amplius S Br Mac. post ecl. 19, 15 ponunt S M A Br, post 19, 14 Mac. maximam quidem partem affert Br in eis quae corollarii instar addidit sub finem excerptorum f. 66r–v, mediam tantum (*Φωκίων δὲ* p. 536, 6 — *ἀπολογεῖσθαι* p. 536, 12) f. 38r. non nisi pauca enuntiata habet Mac. quae infra commemorabimus. *μουσωνίου ἐκ τοῦ εἰ γραφὴν ὕβρεως γράψαι δέ τινα ὁ φιλόσοφος* M A[1], sed in M man. recentissima coniecturam adscripsit *δεῖ τινα φιλοσόφων* margini dextro, *γράψεται* pro *γράψαι δέ* A nescio qua manu ‖ 3 *γράψεσθαι* S ‖ 4 *ἑτέρῳ* ex *ἑτέρων* corr. A[1] | *οὐδενὶ* Br idque tacite scripserat Gesn.[1] p. 152, inde vulg.: *οὐδὲν* S M[d] A[1] ‖ 7 *λυδορηθῆναι* M[d] | *γελασθῆναι* (pro *πληγῆναι*) sed *σθ* in ras. Br[1] | *ἢ* ante *ἐμπτ.* addit Br, A sed hic supra lin. man. dub.: om. S M[d] Tr., inde vulg. ‖ 8 *πληγαί* Otto Rossbach *Bresl. philol. abh.* II p. 139 adn. 5: *πληγή* libri; recte comparatur Seneca de const. sap. 1, 3 ‖ 9 *πάσχουσιν* pro *ἔχουσιν* male ci. Halm lect. Stob. p. 3 | *παῖδας* compendiose etiam A, fallitur Gaisford ‖ 11 *εἰ* M[d] Br: *ἢν εἰ* S *ἢ εἰ* A, illud del. A[2] ‖ 12 *αὐτῷ* sed *ῷ* in ras. corr. B[1] ‖ 13 verba *νὴ Δία, ἀλλ'* — 535, 2 *οἴεται* interponuntur ex adverso dicta. *νὴ Δία, φησίν, ἀλλὰ κτἑ.* supra p. 287, 7, sed vide etiam v. II p. 73, 19 Mein. II p. 237, 24. 246, 13 Wachsm. | *ἀλλ' ἡ διάνοια* om. Tr. p. 124, inde vulg. ‖ 14 *δεινὴ* M[d] A Br: *δεῖν ἢ* S; *δεῖ ἢ* Gesn.[1], inde vulg. | *τὸ* corr. ex *τῶ* S | *ἐπαγγελῶντα* M[d] | *καὶ* S M[d] A: *ἢ* Br; om. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 15 *τοιοῦτο* S ‖ 16 *Δημοσθ.*] or. XXI § 72 p. 537

νάς, καὶ ἀφόρητα εἶναι τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐξίστασθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπ᾽ αὐτῶν ταύτῃ ἢ ἐκείνῃ οἴεται. ταῦτα δὲ οἱ μὲν τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν ὅ τι τῇ ἀληθείᾳ ἐστὶν ἀγνοοῦντες καὶ πρὸς τὴν δόξαν κεχηνότες, καὶ αὐτοὶ ὑβρίζεσθαι νομίζουσιν, εἴ τις ἢ προσβλέποι αὐτοὺς πικρότερον ἢ καταγελῴη αὐτῶν ἢ πλήττοι ἢ λοιδοροίη. ἀνὴρ δὲ εὖ φρονῶν καὶ νοῦν ἔχων, οἷον εἶναι δεῖ τὸν φιλόσοφον, ὑπὸ οὐδενὸς τούτων ταράττεται, οὐδ᾽ οἴεται τὸ πάσχειν αὐτὰ αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ ποιεῖν μᾶλλον· ἐπεὶ τί καὶ ὁ πάσχων ἁμαρτάνει; ὁ δὲ ἁμαρτάνων εὐθὺς καὶ ἐν αἰσχύνῃ ἐστίν, ὁ μέντοι πάσχων ὡς οὖν οὐχ ἁμαρτάνει καθόσον πάσχει, οὕτως οὐδὲ ἐν αἰσχρῷ οὐδενὶ γίνεται. ὅθεν οὐδ᾽ ἐπὶ δίκας οὐδ᾽ ἐπ᾽ ἐγκλήματα προέλθοι ἂν ὁ νοῦν ἔχων, ἐπείπερ οὐδ᾽ ὑβρίσθαι ἂν δόξειεν· καὶ γὰρ μικρόψυχον τὸ ἀγανακτεῖν ἢ ἐπιτείνεσθαι περὶ τῶν τοιούτων· πρᾴως δὲ καὶ ἡσύχως οἴσει τὸ συμβάν, ἐπεὶ καὶ πρέπον τοῦτο τῷ βουλομένῳ εἶναι μεγαλόφρονι. Σωκρά-

2 ταύτῃ κτἑ.] vide ad 4 | δὲ libri: οὖν A² non recte; refutantur verba priora || 4 post κεχηνότες habent ταύτη (ταύτῃ Br) ἢ ἐκείνη οἴεται (οἴονται Br) S M^d^ A Br quae ex margine irrepsisse intellexit qui punctis damnavit in A. v. οἴεται postquam ego animadverti ad prius potius enuntiatum Δημοσθένης κτἑ. pertinere, etiam ταύτῃ ἢ ἐκ. illuc (2) retraxit Buecheler, nunc ut patefiat erroris origo: aberraverat librarius a ταύτῃ ... ad ταῦτα, itaque quae omiserat adiecit in margine. ad οἱ μὲν ... κεχηνότες subaudi οἴονται || 5 ἢ ex εἰ corr. A ἢ Br et sic tacite Gesn.¹ p. 152, inde vulg.: εἰ S M^d^ | προβλέποι M^d^ || 6 λοιδορεῖ sed ει in οι corr. A ubi praeterea οιη addidit man. dub. || 8 ὑπ᾽ Br || 9 ἐπεὶ τί Buecheler: ἐπεί τι S M^d^ Br ἐπεί τοι A; ἐπειδὴ Gesn.¹ p. 152, inde vulg. || 10 καὶ ὁ πάσχων ἁμαρτάνει tacite seclusit Gesn.¹, inde vulg. | ὁ δὲ ἁμαρτάνων — 11 ἁμαρτάνει suppl. A manu antiqua, fortasse prima in margine v. λείπει praemisso | ὁ δὲ S M^d^ A Br; ὁ μὲν tacite Gesn.¹, inde vulg. || 11 ὁ μέντοι S M^d^ Br: ὁ δέ τι A; ὁ δὲ tacite Gesn.¹, inde vulg. | ὡς οὖν scripsi: ὅσον S M^d^ ὥσπερ A Br | οὐκ Br || 12 καθόσον πάσχει libri nisi quod οὐ compendiose superscr. A² | οὐδ᾽ recte A || 13 οὔτ᾽ ἐπὶ δίκας οὔτ᾽ ἐπ᾽ ἐγκλ. — 14 ἂν δόξειεν ὑβριζόμενος· οὐδ᾽ ἀδικεῖσθαι ἀδικούμενος Mac. addito lemm. μουσωνίου | προέλθοι Br idque coniecerat Meineke: προσέλθοι S M^d^ A Mac.; εἰσέλθοι Tr. p. 125, inde vulg. || 14 ἔχων ποτέ. ἐπείπερ Mac. || 17 Σωκράτης δημοσίᾳ λοιδορηθεὶς — 536, 1 λοιδορηθεὶς ἠγανάκτει hab. Mac. praemisso lemm. Τοῦ αυτοῦ

της γοῦν οὕτω διακείμενος φανερὸς ἦν, ὃς δημοσίᾳ λοιδορηθεὶς ὑπ' Ἀριστοφάνους, οὐχ ὅπως ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ καὶ ἐντυχὼν ἠξίου αὐτὸν εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι τοιοῦτον βούλοιτο χρῆσθαι αὐτῷ. ταχὺ γ' ἂν ἐκεῖνος ἐν ὀλίγοις λοιδορούμενος ἐχαλέπηνεν, ὃς οὐδὲ ἐν θεάτρῳ λοιδορηθεὶς ἠγανάκτει; Φωκίων δὲ ὁ χρηστός, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προπηλακισθείσης πρός τινος, τοσοῦτον ἐδέησεν ἐγκαλεῖν τῷ προπηλακίσαντι, ὥστε ἐπεὶ δείσας ἐκεῖνος προσῆλθέ τε καὶ συγγνώμην ἔχειν ἠξίου τὸν Φωκίωνα, φάσκων ἠγνοηκέναι ὅτι ἦν ἐκείνου γυνή, εἰς ἣν ἐπλημμέλει· 'ἀλλὰ ἥ γε ἐμὴ γυνὴ οὐδέν' ἔφη 'ὑπὸ σοῦ πέπονθεν, ἑτέρα δέ τις ἴσως, ὥστε οὐδὲ χρὴ ἐμοί σε ἀπολογεῖσθαι. καὶ ἄλλους δὲ παλαιοὺς ἄνδρας ἔχοιμ' ἂν λέγειν πειραθέντας ὕβρεως, τοὺς μὲν ἔκ τινων γλώσσῃ πλημμεληθέντας, τοὺς δὲ χερσὶν ὥστε αἰκισθῆναι τὸ σῶμα· καὶ οὔτε ἀμυνάμενοι φαίνονται τοὺς πλημμελήσαντας οὔτε ἄλλον τρόπον ἐπεξελθόντες, ἀλλὰ πάνυ πρᾴως ἐνεγκόντες τὴν ἀδικίαν αὐτῶν. καὶ γὰρ δὴ τὸ μὲν σκοπεῖν ὅπως ἀντιδήξεταί τις τὸν δακόντα καὶ ἀντιποιήσει κακῶς τὸν ὑπάρ-

1 ὅς S M[d] A Br: ὅς γε ex em. A[2], inde Gaisford et Meineke ‖ 2 ὑπὸ M[d] ‖ 3 καὶ (post ἀλλὰ) om. A | εἰ καὶ κτἑ.] cf. Ps.-Plut. περὶ ἀσκήσεως mus. Rh. XXVII p. 528 ‖ 4 post αὐτῷ habet ἐν ἤθει ἀναγνωστέον A[1] sed postmodo expunctum utpote scholium, ἠθικῶς ἀναγνωστέον Mac. mrg, ἐν ἤθει Br in margine man. dub. | οὐ ante ταχὺ oscitanter inseruit Gesn.[1] p. 152, inde vulg. | γὰρ pro γ' ἂν M[d] | ἐν ὀλίγοις S A Mac.: om. M[d] Br ‖ 5 ἐχαλέπαινεν Mac. ‖ 6 ἠγανάκτησε A[2] | Φωκίων κτἑ.] vide quae dixit G. Heylbut mus. Rh. XXXIX p. 310 ‖ 8 ἐπεὶ δείσας libri nisi quod ἐπιδείσας S | ἐκεῖνο M[d] ‖ 9 Φωκίονα M[d] ‖ 12 ἐμέ A[1] ἐμοί A[2] | γε pro σε Tr., inde vulg. ‖ 13 παλαιοὺς libri; πολλοὺς Hirschig misc. philol. (Trai. ad Rh. a. 1849) p. 188, non satis apte, inquies, philosopho qui multitudinis opiniones confutare soleat priscorum auctoritate et inlustrium, sed vide vol. II p. 73, 15 sq. 74, 20 Mein. ‖ 14 ἔν (sic) ex ἔκ corr. A | τινος pro τινων Br ‖ 16 ἀμυνάμενοι (ἀμυνόμενοι sed prius ο in ras. Br[1]) φαίνονται S M[d] A Br; ἀμυναμένους φανῆναι temere Gesn.[2] qui mox ἐξελθόντας (ἐξελθόντες Tr.) et ἐνεγκόντας, inde vulg. ‖ 18 v. τὸ σκοπεῖν ὅπως ἀντιδήξηται τὸν δάκνοντα — 537, 1 οὐκ ἀνθρώπου ἐστί habet Mac. praemisso τοῦ αὐτοῦ lemmate | ἀντιδήξεται S M[d] Br, ex em. A[2]: ἀντιδήξηται Mac. Tr., inde vulg. ‖ 19 δακόντα tacite Welcker Theogn. p. LXXXV: δάκνοντα libri cf.

ξαντα, θηρίου τινὸς οὐκ ἀνθρώπου ἐστίν, ὡς οὐδὲ τοῦτο λογίσασθαι δύναται, ὅτι τὰ πολλὰ τῶν ἁμαρτανομένων ὑπ' ἀγνοίας τε καὶ ἀμαθίας τοῖς ἀνθρώποις ἁμαρτάνεται, ὧν ὁ μεταδιδαχθεὶς εὐθὺς παύεται· τὸ δὲ δέχεσθαι τὰς ἁμαρτίας μὴ ἀγρίως, μηδὲ ἀνήκεστον εἶναι τοῖς πλημμελήσασιν, ἀλλά τι μὲν εἶναι αὐτοῖς ἐλπίδος χρηστῆς, ἡμέρου τρόπου καὶ φιλανθρώπου ἐστίν. πόσῳ δὴ κρεῖττον οὕτως ἔχοντα φαίνεσθαι τὸν φιλόσοφον, ὥστε συγγνώμης ἀξιοῦν εἴ τις πλημμελήσειεν εἰς αὐτόν, ἢ δοκεῖν μὲν ἀμύνειν ἑαυτῷ δικαζόμενον καὶ ἐγκαλοῦντα, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀσχημονεῖν, ἀνακόλουθα τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις πράττοντα; εἴ γε λέγει μέν, ὡς οὐκ ἂν ἀδικηθείη ποτὲ ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ ὑπὸ κακοῦ ἀνδρός· ἐγκαλεῖ δ' ὡς ἀδικούμενος ὑπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν αὐτὸς ἀξιῶν ἀγαθὸς εἶναι.

17 *Δίωνος*.

Δίωνι τῷ Ἀκαδημιακῷ ἀπὸ συμποσίου ἀναστρέφοντι παρεπόμενος κακῶς τις ἔλεγε καὶ βλασφημίας οὐδὲν ἀπελίμπανεν· ὁ δ' ἡσύχως εἶχεν. ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἦλθε, μέλλοντι αὐτῷ εἰσιέναι ὁ λοιδορῶν 'τί δαί;' ἔφη· πρὸς ὃν εἶπεν ὁ Δίων 'οὐδὲ γρῦ'.

Philodemus anthol. Pal. V 107 (Philod. Gad. epigr. p. XII ed. Kaib.) *τόν με δακόντα δακεῖν*; Stob. III 4, 105 | *ἀντιποιήσει* Br Mac., ex em. A²: *ἀντιποιήσῃ* S Mᵈ A | *ὑπάρξοντα* S

1 *θηρίων* Tr., inde vulg. | *ὡς* scripsi: *ὅς* libri ‖ 2 *τὰ* om. Br ‖ 3 *ὑπὸ* Mᵈ Br ‖ 5 *ἀνήκεστον* S Mᵈ A Br; *ἀνήμεστον* Tr. quo abductus *ἀνήμερον* tacite scr. Gesn.¹ p. 152, inde vulg. | *πλημμελήμασιν* A ‖ 6 *μὲν εἶναι* S Mᵈ A corrupte, *νέμειν* Br quod commendabat Beving *remarques crit.* p. 21; *δεικνύναι* ci. Iacobs animadv. in Stob. p. 243, lenius poterat *μηνύειν*. contra *μένειν* mavult Buecheler. an *μένειν ἔτ'*? ‖ 7 *πόσῳ δὴ* usque ad fin. om. Br | *δή* sed *η* ex *ε* corr. S¹ *δὴ* Mᵈ A quod recepi coll. flor. 29, 75 p. 11, 11 Mein.: *δὲ* Tr., inde vulg. ‖ 10 *μὲν* S Mᵈ: *μὴ* A | *δικαζόμενον* et 11 *λόγοις*] litteras ex parte evanidas refecit S m. rec. | *ἀληθεία* Mᵈ A: *ἀληθείη* S ‖ 11 *ἀσχημονεῖν*] *ἀσχημον* in ras. scr. m. ni fallor rec. S ‖ 12 *εἴ τε* Mᵈ | *ὁ* om. operarius Gesn.², inde vulg. ‖ 13 *ἀνὴρ* S A: *ἄνθρωποσ* Mᵈ ‖ 14 *αὐτὸς* om. S ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. testimonio Zenobii cent. V 54 nuper accessit Plutarchus de proverbiis Alexandr. 29. cf. O. Crusius annal. philol. 1887 p. 253 sq. ‖ 16 *ἀκαδημιακῷ* ex *-μαικῷ* corr. S¹ ‖ 19 *ἦλθεν* S | *λοιδωρῶν* Mᵈ | *δαὶ* S Mᵈ *δὲ* A ‖ 20 vid. Wyttenbach ad Plut. mor. p. 10 C

18 *Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Συμποσίου* (II 24—26).

Ὁ δ' αὖ Σωκράτης εἶπεν· Ἀλλὰ πίνειν μέν, ὦ ἄνδρες, κἀμοὶ πάνυ δοκεῖ· τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς τὰς μὲν λύπας, ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους, κοιμίζει, τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ ἔλαιον φλόγα, ἐγείρει. δοκεῖ γε μέντοι μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν συμπόσια ταὖτα πάσχειν, ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν τῇ γῇ φυομένων. καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ὅταν μὲν αὐτὰ ὁ θεὸς ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ, οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι οὐδὲ ταῖς αὔραις διαπνεῖσθαι· ὅταν δὲ ὅσῳ ἥδεται τοσοῦτον πίνῃ, καὶ μάλα ὀρθά τε αὔξεται καὶ θάλλοντα ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν· οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς ἢν μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγχεώμεθα, ταχὺ ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γνῶμαι σφάλλονται, καὶ οὐδὲ ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν τι δυνησόμεθα· ἢν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψακάζωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ ἐν Γοργιείοις ῥήμασιν εἴπω, οὕτως οὐ βιαζόμενοι μεθύειν ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιξόμεθα.

19 *Ἡροδότου ἱστορίας ζ′* (VII 160).

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. v. *οἶνος τὰς μὲν λύπας ὥσπερ μανδραγόρας ἄνδρα κοιμίζει — ἐγείρει* Stob. flor. 56, 17 Mein. (*Ξενοφ.*) ‖ 2 *ὦ ἄνδρες* libri sed S per compendium quod perperam interpretatus *ὧδε* scripsit Tr. p. 126, inde vulg. ‖ 3 *καὶ ἐμοὶ* Xen. | *ὁ* om. M[d] ‖ 4 *τους* om. Athen. XI p. 504c | *τοὺς ἀνθρώπους* M[d] Tr. Xen. *τοὺς ανους* ex dativo corr. S: *τοῖς ἀνθρώποις* A et Xenophontis non nulli ‖ 6 *φλόγας* Athen. | *δοκεῖ γε* SA: *δοκεῖ δέ γε* M[d]; *δοκεῖ* (om. *γε* vel *δέ γε*) Xen. Athen. | *μοι* S Xen.: om. M[d] A supra lin. addidit A[2] | *τῶν ἀνδρῶν* (*ἀγρῶν* A) SM[d]A Xen.; *τῶν ἀνθρώπων* Athen. ‖ 7 *συμπόσια* Stob. ut libri Xenophontis: *σώματα* Athen. | *ταὖτα* Stob. cum libris Xenophonteis: *τὰ αὐτὰ* Athen. | *τῇ* om. Xenophontis haud pauci et Athen.; *τὰ ἐν γῇ φυόμενα* Castalio ‖ 8 *ὁ θεὸς αὐτὰ* Xen. Athen. | *ἄγαν* om. S ‖ 10 *τοσοῦτον* SM[d]: *τοσούτῳ* A libri Xen. *τοσοῦτο* Athen. ‖ 12 *δὲ* om. A | *δὴ* pro *δὲ* Athen. ‖ 13 *τάχα* A[1] corr. A[2] | *ἡμῶν* Stob. et Athen.: *ἡμῖν* libri Xen. ‖ 14 *σφάλλονται* SM[d]A: *σφαλοῦνται* Xen. Athen. | *τι* om. Athen. ‖ 15 *κύλιξιν* SM[d] | *ἐπιψακάζωσιν* SM[d]A sed *ε* superscr. A[2]: *ἐπιψεκάζωσιν* Tr., inde vulg. ‖ 16 *Γοργιείοις* Xen. Athen.: *γοργίοις* SM[d]A; *γοργείοις* tacite Gesn.[1] p. 154, inde vulg. ‖ 17 *μεθύειν* post *οἴνου* libri Xen., del. Conr. Orelli ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA; lemma om. Tr. verba *ονείδεα — τὸν θυμόν* iterantur infra 20, 44 (*Ἡροδότου*)

Ὦ ξεῖνε Σπαρτιῆτα, ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν. σὺ μέντοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, οὔ μ' ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι.

CAPVT XX.

ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ.

1 *Θεόγνιδος* (1223).

Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἣ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

2 *Εὐήνου* (fr. 5 p. l.⁴ II p. 270 Bergk.).

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
κρυπτόμενον, μανίας ⟨οὐ⟩ πολὺ χειρότερον.

3 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 64 com. IV p. 252).

Ὀργῇ παραλογισμός ποτ' οὐδεὶς φεύγεται.
αὕτη κρατεῖ νῦν, ἂν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ,

---

1 *ὦ ξεῖνε* S Her.: *ξεῖνε* Tr., inde vulg. | *Σπαρτιῆτα* SHer.: *Σπαρτιάτα* Tr., inde vulg. | *τὰ* ante *ὀνείδεα* add. flor. 20 || 2 *ἀπανάγειν* Tr. || 3 *μ' ἔπεισας* S *με ἔπεισας* Herodoti *R*: *με πείσεις* Her.

Caput XX habent SMA, aliquot eclogas etiam Mac. Chrys. titulum Photianum *περὶ ὀργῆς* praebent S M A Mac., item numerum nisi quod *ιε'* S. discrepat Br, ubi cum titulus exstet *περὶ ὀργῆς θυμοῦ ἔριδος καὶ φιλονεικίας* manifesto interpolatus suspecta fiunt etiam eclogarum additamenta. vide quae adnotavi infra p. 546, 14 adn. || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. deest distichon in Theognidis codicibus || 8 *Κύρν'* sed *ν* in ras. M² | *ἀδικώτερον* Heimsoethio et Bergkio suspectum: *δικαιότερον* proposuit Bergk || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 20, 1), sine lemm. Br (post Aesch. Pr. 377—78). ex Stobaeo iterat Maximus c. 19 p. 594 Combef. (*Εὐήνου*), Mel. Aug. c. 34, 24 teste Wachsmuthio *stud.* p. 153 || 12 *οὐ* addidit Buecheler | *πολὺ* S Mᵈ A Br Max.; *πουλὺ* Grotius dict. poet. p. 526 | *χειρότερον* S Mᵈ A *χεῖρον* Max., ambigo de Br: *χερειότερον* Grotius et sic corr. cod. Paris. 1985 m. sec. si fides est Gaisfordo, sed Grotio ipso opinor auctore || 13 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || 14 *ὀργη* (sine acc.) *παραλογισμός* S; *ὀργῇ λογισμὸς γάρ ποτ' οὐδεὶς φύεται* Dobree adv. II p. 280 *ὀργῇ, πάτερ, λογισμὸς οὐδεὶς φύεται* vel *ὀργῇ πάρα λογισμός ποτ' οὐδεὶς φύεται* Meineke | *οὐδὲ εἷς* S | *φεύγεται* Buecheler: *φύεται* S

[redacted]

κατόψεταί τι μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον.

4 *Φιλήμονος* (fab. inc. 59[a. b] com. IV p. 54).

Μαινόμεθα πάντες, ὁπόταν ὀργιζώμεθα.
τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστι τὴν ὀργὴν πόνος.

5 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος ποεῖ,
ταῦθ' ὕστερον λάβοις ἂν ἡμαρτημένα.

6 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 629 Kock.).

Ἐπίσχες ὀργιζόμενος. — Ἀλλὰ βούλομαι.
— Οὐδεὶς γὰρ ὀργῆς χάριν ἀπείληφεν, πάτερ.

7 *Εὐριπίδου Αἰόλῳ* (fr. 31 N.[2]).

Ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
κακῶς τελευτᾷ· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

8 *Ἐπιχάρμου* (fr. *21 p. 261 Lor.).

Μὴ 'πὶ μικροῖς αὐτὸς αὑτὸν ὀξύθυμον δείκνυε.

9 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. *22 ibid.).

Ἐπιπολάζειν οὔ τι χρὴ τὸν θυμόν, ἀλλὰ τὸν νόον.

10 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. *23 ibid.).

Οὐδὲ εἷς οὐδὲν μετ' ὀργῆς κατὰ τρόπον βουλεύεται.

---

1 *τι μᾶλλον εἰς τὸ* S: *τί μᾶλλόν ἐστι* Cobet n. l. p. 88 ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 20, 3) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam). iterat Maximus c. 19 p. 594 Combef. (*Φιλήμονος*). duo esse fragmenta vidit H. Stephanus. cf. ecl. 19 ‖ 4 *τῆς ὀργῆς* SMA Mac.: *τὴν ὀργὴν* ci. Gesn.[1] p. 154 mrg. illud in Stobaeo retinuit Meineke cf. vind. Strab. p. 211 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA. inter Philemonis igitur reliquias fragmentum erat recipiendum, nihil valet Tr. p. 127, ubi lemma *Μενάνδρου* male retractum est ex proxima ecloga. hoc errore abductus Menandreis versus inseruit Meineke com. IV p. 274, rectius ad dubia Menandrea relegavit Kock III p. 265 ‖ 6 *ὅσᾳ̈* A | *ποεῖ* S: *ποιεῖ* M[d] A Tr. ‖ 8 ecl. cum lemmate *μ*[ε] hab. S, om. M A ‖ 9 *ἀλλ' οὐ* dubitanter coniecit Kock ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 643 Elt. (*Ἐπιχάρμου*) ‖ 15 *μὴ ἐπὶ* S M[d] corp. Par. *μὴ ἐπὶ* sed *ε* lineola del. A | *αὑτὸν* A corp. Par.: *αὐτὸν* S M[d] ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 17 *οὔτι* S *ὅτι* M[d] m. pr. *οὔτε* A | *χρὴ τὸν θυμὸν* S A: *χρὴ* M[d] | *νόον* Ahrens coll. Theogn. v. 631: *νόμον* S M[d] A ‖ 18 ecl. hab. lemmate non iterato S, addito lemm. M A ‖ 19 *οὐδὲ εἷς* Grotius dict. poet. p. 526: *οὐθεὶς* (sic) S M[d] A | *οὐθὲν* M[d] | *μετ' ὀργᾶς*

11 *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 257 N.²).

Πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν
ἥ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὼ τοῖς χρωμένοις.

12 *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 259 N.²).

Ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.

12ᵃ (Eur. Hypsip. fr. 760 N.²)

Ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.

12ᵇ (trag. fr. adesp. 523 N.²)

Πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά.

13 *Αἰσχύλου.*

Ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.

14 *Σοφοκλέους* (Ant. 1028).

Ahrens | *κατὰ τρόπον βουλεύεται* M^d A: *βουλεύεται* S Tr. praeterea *Εὐριπίδου* lemma falso huc retrahitur Tr. quo errore deceptus trimetrum procudit (*οὐδεὶς μ. ὁ. οὐδὲν εὖ β.*) Gesn.¹ p. 154, vulg.

1 ecl. cum lemm. hab. S M, om. A ‖ 2 *ὤλεσεν* Grotius dict. poet. p. 105: *ὤλεσ*^ε (ε add. m. rec.) S *ὤλεσε* M^d Tr. ‖ 3 *ἥ τε* S M^d | *ἀξυνεσία* Grotius: *ἀσυνεσία* S M^d | *δύο* (ut tacite scripsit Grotius) S M^d: *δύω* Tr., inde vulg. ‖ 4 ecl. hab. S M A, etiam lemma M^d A, *τοῦ αὐτοῦ* (cf. ecl. 26) nec plura S. recurrit versus inter monost. 687 ‖ 6 sine lemm. versus cohaeret cum praegresso in S M A: separavit Grotius l. c. p. 105 coll. ecl. 31 ubi iteratur ecl. cum lemm. *Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ*. versus recurrit flor. Mon. 150 ‖ 7 *σοφώτερος* M^d A et ecl. 31: *σοφώτατος* S (Tr. vulg.) ‖ 8 ecl. a prioribus versibus, cum quibus cohaeret lemmate carens in S M A, separavit Grotius l. c. etiam hunc versiculum Euripidi vindicaverim, certe *ἀπαίδευτος* vocem in Aeschyli aut Sophoclis fabulis hodie frustra quaeras. nisi ipse quoque Hypsipylae est versus, Philoctetae favet et ordo litterarum et ipsum argumentum (cf. ecl. 17) ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. inter Aeschyli fragmenta dubia relegavit Hermann p. 412 tamquam ortum ex Aesch. Prom. 378 *ὀργῆς* (*ψυχῆς* Plut. cons. ad Apoll. p. 102 B) *νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.* unde ipsum *ἰατροὶ* Stobaeo reddendum putat Nauck trag. gr. fr.² p. XX, quae suspicio non nimis commendatur eclogis vicinis. immo si vera est Hermanni sententia, probabilius putaverim gnomologum qui scripserit *ματαίας* pro *νοσούσης* removisse etiam quod cum voce *νοσούσης* eiusdem comparationis est *ἰατροί*. ceterum hoc ipso loco infringi videtur fides eclogae per solum Br traditae de qua rettulimus ad ecl. 20, 36 adn. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A

[redacted]

Αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.

15 *Χαιρήμονος* (fr. 28 p. 789 N.[2]).

Ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά.

16 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 29 p. 789 N.[2]).

Ὀργὴ δὲ πολλοὺς δρᾶν ἀναγκάζει κακά.

17 *Εὐριπίδου Φιλοκτήτου* (fr. 799 N.[2]).

Ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ,
οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
ἀθάνατον, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

18 *Σωσιφάνους* (fr. 2 p. 820 N.[2]).

Νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἡβάτω, γέρον,
νυνὶ † δεῖ γ' ὀργήν, ἡνίκ' † ουδείκου, λαβεῖν.

19 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 285 com. IV p. 294).

Ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος.

20 *Τοῦ αὐτοῦ* (fab. inc. fr. 84 com. IV p. 256).

Οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὡς ἔοικε, φάρμακον

---

1 *αὐθάδειά τοι* S A *αὐθάδεια τὸν* M[d]: *αὐθαδία τοι* Soph. | *σκαιότητα* M[d] ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **3** *ἡγοῦ δ'* non solum M[d] A sed etiam S (*γ* sic ut facile cum *σ* confundi possit): *Ης οὐδ'* Tr. | *γίνεσθαι* SM[d]A ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SMA. legitur versus inter mon. 429, Men. et Philist. dial. codicis Athen. v. 50 ‖ **5** *ὀργὴ* ex *ὀργῇ* corr. M rubr. | *πολλὰ* mon. *δεινὰ* cod. Ath. | *ἀν. βροτούς* cod. Ath. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 20, 16) Br (tamquam capitis primam) Mac. Chrys. (post ecl. 20, 4); *Εὐρ.* om. Br. iteratur Maxim. c. 19 p. 594 Combef. (post Euripid.). confer quae collegit Nauck ‖ **7** *δὲ* om. Mac. | *ἔφη* A[1] ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ **12** *νυνὶ δεῖ γ' ὀργὴν* S: *νῦν δεῖ γὰρ ὀργὴν* Grotius dict. poet. p. 105 quod probavit Naeke opusc. I p. 46 *νῦν ἔργον ὀργὴν* ego lect. Stob. p. 28 sq. *νῦν ἡδύ γ' ὀργὴν* Nauck | *οηδείκου* sed *η* ex *υ* corr. S *quid prius fuerit ambiguum, nec tamen litterarum εν repperi ullum vestigium* Mekler lect. Gr. (Vindob. a. 1882) p. 15; *ἐν δείκου* Tr., unde *ἔνδικον* tacite Gesn.[1] p. 154, vulg. *ἠδικοῦ* Mekler, sed hoc cum *πρὸς ὄψιν* non convenit. *νῦν ἡνί' ὀργῆς, ἡνίκ' ἔνδικον, χάλα* iusto audacius Gomperz *mél. Graux* p. 52 sq. *νῦν δεῖ δι' ὀργῆς* (quod mihi quoque olim placuit) — *μολεῖν* nunc Gomperz. *νῦν ἡδύ γ' ὀργήν, ἡνίκ' οὐδ' εἰκός, λαβεῖν* Buecheler. num *ἡνίκ' οὐδ' εἴκει*, iste scilicet cuius nescio quod facinus bilem movere dicitur? ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S, om. MA. cf. ecl. 4 ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. SMA; *τοῦ αὐτοῦ* S *μενάνδρου* M[d] A. iterat hanc et proximam cum lemmate *Μενάνδρου* sed lemmate ante proximam non repetito corp. Par. 644. 645 Elt. ‖ **16** *ὡς* om. corp. Par.

ἀλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλον.

21 *Τοῦ αὐτοῦ* (fab. inc. fr. 25 com. IV p. 241).

Εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος
πράξῃς [*τι*] *προπετῶς· ὀργῆς γὰρ ἀλογίστου κρατεῖν*
ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ.

22 *Τοῦ αὐτοῦ* (Georg. fr. 3 com. IV p. 96).

Τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρὸν
δεῖγμ' ἐστὶν εὐθὺς πᾶσι μικροψυχίας.

23 *Θεοκρίτου* (I 15).

Οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν
συρίσδειν· τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἔστι δὲ πικρός,
καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥῖνα κάθηται.

24 *Ὁμήρου* (Il. I 103—104).

Ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.

25 *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 258 N.²).

Τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν
εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο.

---

1 ἄλλο γ' ἢ S M^d ἀλλό γ' ἢ A¹ sed corr. A² ἀλλ' ἢ Tr. corp. Par. ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A. vide ad ecl. 20 ‖ 3 καὶ in ras. M^d | μηθὲν M^d corp. Par. ‖ 4 πράξῃς Gesn.¹ p. 156, inde vulg.: πράξεις τὶ S M^d A sed τι lineola subducta del. A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S A, lemmate carentem et cum priore ecloga coniunctam M^d. distichon quod huic praemiserat Menander supra legitur III 1, 62 (*Μενάνδρου Γεωργῷ*), duo coniuncta apud Orionem anth. VII 9 p. 51, 23 Schneidew. (*ἐκ τοῦ Γεωργοῦ*) ‖ 8 πᾶσι ex πάσης corr. A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 10 ποιμήν S Theocr.: ποιμὰν Tr. p. 127, inde vulg. | ἀμιν sine acc. S ἄμμιν Tr., vulg.: ἄμμιν Theocr., fort. etiam Stob. ‖ 11 συρίσδεν Theocr. ‖ 12 ἔστι δὲ S: ἐντί γε Theocr. codd. ἐντὶ δὲ Valckenaer ‖ 13 ῥινα sine acc. S ῥῖνα Tr. p. 128, vulg.: ῥινὶ Theocr. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 15. 16 ἀχνύμενος om. S fortasse recte. nam neque sui iuris est ἀχν. et agitur de ira. quamquam neglegentior S etiam in proximis ubi verbis πίμπλαντ' — ἐίκτην quae habent M A omissis post ἀμφιμέλαιναι in margine notat καὶ τὰ ἑξῆς compend.; πίμπλαντο ex Hom. ut videtur suppl. Tr. | ὄσσε, sed ε e corr. M^d ‖
δ
17 ecl. habet S, om. M A; εὐριπι ἀρχελάῳ S ‖ 19 ταυτὸν ci. Gesn.¹ p. 156 mrg: αὐτὸν S | παρείλετο Tr. p. 128: παρείλατο S

26 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 1038 N.²).
Ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο
δειναί, πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.
27 *Σοφοκλέους Οἰδίποδος* (Col. 592).
Ὦ μωρέ, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορος.
28 *Ἀρχιλόχου* (fr. 66 p. l. II⁴ p. 400).
Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
† *αναδευ, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον*
στέρνον, ἐνδόκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο,
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.
29 *Σοφοκλέους ἐν Τυροῖ* (fr. 600 N.²).
Πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ.

---

1 ecl. hab. S, om. MA; *τοῦ αὐτοῦ* S quod de eadem Archelao interpretor. plane enim eadem ratione supra excipiunt se in S *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (ecl. 11) *Τοῦ αὐτοῦ* (ecl. 12) ubi bis ponitur *Εὐριπ. Ἀρχελάῳ* in M. non uti debuerunt codice Paris. 1985 ubi iteratur *Εὐριπίδου*. rectius poetae nom. non iterat Tr. p. 128. vide etiam flor. 29, 38 Mein. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 5 *θυμὸς δ'* Soph. | *ξύμφορος* recepi ex S: *σύμφορος* Tr., vulg., *ξύμφορον* Soph. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA. v. 1 affert Dionysius Hal. de comp. verb. c. 17 sine poetae nomine ‖ 7 *κήδεσιν* Grotius dict. poet. p. 105: *κήδεσι* S Mᵈ A ‖ 8 *αναδευ* SMᵈ *ἀν* (superscr. *ὰ*) *δ' εὖ* A *ἐνάδευ* Tr.: *ἄνεχε* ci. Grotius, *ἄνα δέ* Liebel, *ἀνὰ δ' ἔχευ* Bergk sed dubitans utrum *μένων* deinde scribendum sit an aliud, *ἀντέχευ, δυσνῶν δ'* Hiller. *ἄναδῦ* aut *ἄνδῦ* non dubitat corrigere Buecheler: *δῦ i. mera stirps pro δῦθι, similiter atque ἔδῦν pro ἔδῦσαν, plerique quidem huius generis imperativi longam syllabam accepere qua rependeretur damnum clausulae* | *ἀλέξευ* A Tr.: *ἀλεξευ* sine acc. SMᵈ ‖ 9 *ἐνδόκοισιν* Mᵈ et sic Valckenaer collato Hesych. *ἔνδοκος, ἐνέδρα*: *ἐν δοκοῖσιν* (-*κοῖς* Tr.) SA ‖ 10 *ἀμφάδην* Tr., vulg.: *ἐμφάδην* ex *ἀμφάδην* corr. S¹ *ἐμφάδην* Mᵈ A ‖ 11 *μήτε* Meineke: *μηδὲ* libri | *καππεσὼν sine dubio poeta* Buecheler ‖ 12 *ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε* Grotius: *ἀλλὰ χαρτοῖσί* (-*σι* A) *τε* SA *ἀλλ' ἀχαρτοῖσιν τε* Mᵈ | *ἀσχάλα* Grotius: *ἄσχαλλε* SA *ἀσχάλε* Mᵈ ‖ 13 *ῥυσμὸς* (*σ* ex *ϑ* corr. S) S Tr., vulg.: *ῥυθμὸς* Mᵈ A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ἐν Τυροῖ* Gaisford: *ἐν τύρ̄* (sic) S *ἐν τύρῳ* (vel -*ρω*) Mᵈ A ‖ 15 *ἐνζευχθεὶς* I. Herzer

30 *Εὐριπίδου Μηδείας* (109—110).

Μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν.

31 *Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ* (fr. 760 N.²).

Ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.

32 (20, 32. 33 Mein.) *Σοφοκλέους Τηρεῖ* (fr. 530 N.²).

Ἄνους ἐκεῖνος, αἱ δ' ἀνούστεραί γ' ἔτι
ἐκεῖνον ἠμύναντο † καρτερόν.
ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν
μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,
ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων ἀκῶν.

33 (20, 34 Mein.) *Νεόφρονος ἐν Μηδείᾳ* (fr. 2 p. 730 N.²).

Εἶεν· τί δράσεις, θυμέ; βούλευσαι καλῶς
πρὶν ἐξαμαρτεῖν καὶ τὰ προσφιλέστατα
ἔχθιστα θέσθαι. ποῖ ποτ' ἐξῇξας, τάλας;
κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές.
καὶ πρὸς τί ταῦτα δύρομαι, ψυχὴν ἐμὴν
ὁρῶσ' ἔρημον καὶ παρημελημένην
πρὸς ὧν ἐχρῆν ἥκιστα; μαλθακοὶ δὲ δὴ

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. locum adfert Galenus V p. 318: *τί ποτ' ἐργάσεται μεγαλόσπλ.* — *κακοῖσι.* ne quis coniciat inserenda esse v. *τί ποτ' ἐργ.* vel etiam plura, praedicati locum tenere v. *μεγαλόσπλαγχνος δυσκ.* voluisse videtur florilegus ‖ 2 *μελανόσπλ.* Herwerden exerc. cr. p. 133 ‖ 3 *κακοῖσιν* M^d A: *-σι* Gesn.², vulg. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; *ὑψιπύλῃ* M^d *ὑψιπύλης* A. legitur supra 12^b sine lemm. cohaerens cum 12^a ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S post ecl. 20, 29, om. M A. versus 3 sqq. cohaerent cum praegressis S, separantur tamquam nova ecloga Tr. p. 128 (cod. Paris. 1985 teste Brunckio), inde vulg. ‖ 7 *ἀνούστεραί γ' ἔτι* Brunck: *ἀνούστερ' ἔτι* S; *ἀνούστεραι πολύ* ci. Gaisford *ἀνουστέρως ἔτι* Cobet v. l. p. 156 ‖ 8 *καρτερώτερον* Grotius, *κατὰ τὸ καρτερόν* Porson, *πρὸς τὸ καρτερόν* Bamberger ‖ 11 *ἀκῶν* Gomperz *bruchst. d. gr. tr.* (Vindob. a. 1878) p. 37: *κακῶν* S ‖ 12 ecl. cum lemm. S, om. M A ‖ 14 *ἐξαμαρτεῖν* Porson adv. p. 295: *ἢ 'ξαμαρτεῖν* S ‖ 15 *ἐξῇξας* cod. Paris. 1985 m. sec. teste Gaisfordo: *ἐξηξαι* sine acc. S *ἐξῆξαι* Tr. ‖ 16 *λῆμα* Tr. p. 128, inde vulg.: *λῆμμα* S ‖ 17 *ταῦτα δύρομαι* Porson adv. p. 295: *ταῦτα ὀδύρομαι* S *ταῦτ' ὀδ.* Voss. Frob. p. 178, inde Gesn.¹, vulg. | *τύχην* ci. Cobet n. l. p. 74 ‖ 18 *ὀρῶσα* S ‖ 19 *προσων* S

τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά;
οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς;
οἴμοι, δέδοκται· παῖδες, ἐκτὸς ὀμμάτων
ἀπέλθετ'· ἤδη γάρ με φοινία μέγαν
δέδυκε λύσσα θυμόν. ὦ χέρες χέρες,
πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα· φεῦ,
τάλαινα τόλμης, ἣ πολὺν πόνον βραχεῖ
διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ.

34 (20, 35 Mein.) *Εὐριπίδου Μηδείας* (446—447).

Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.

35 (20, 36 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (520—521).

Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.

---

1 *γιγνόμεθα* S: tacite corr. Gesn.[1] p. 156, inde vulg. ‖ 2 *προδώσεις* Voss.: *προδώσης* S ‖ 3 *οἴμμοι* S ‖ 4 *ἀπέλθετε* S | *μ' ἄγαν ἡ φοινία* ci. Methner de trag. gr. min. fr. obs. cr. I p. 15 *με φοίνιον νέα* F. G. Schmidt *kr. stud.* III p. 1 ‖ 6 *ἐξοπλιζόμεσθα δή* (vel *-εσθ' ἄρα*) vocula *φεῦ* more tragicorum extra versum collocata ci. Meineke vol. IV p. LX ‖ 7 *ἣ* Frob., inde Gesn.[1], vulg.: *ἢ* S; *ᾗ* olim Nauck ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20, 34 Mein.) MA (post ecl. 20, 31); *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A ‖ 11 *φέρειν* (pro *κακόν*) Tr. p. 129, inde vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 20, 35 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 20, 17). cf. Choricius Gaz. p. 29 ed. Boiss. ‖ 13 v. *δεινή τις ὀργὴ* leguntur etiam Eur. Iph. T. 962 ‖ 14 pro *φίλοι* prius *φίλοισι*, sed statim *σι* in *φ* corr. S[1]. eclogarum triada quam addit Br post ecl. 20, 36 Mein. ante 20, 2 in Stobaeum non recipio: *Ἡσιόδου* (op. 210—211) *Ἄφρων δ' ὅς κε θέλῃ* (*κ' ἐθέλησι* cod.) *πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν, νίκης τε στέρεται πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.* quem locum aptius ipse Br aeque ac reliqui codices in capite *περὶ ἀφροσύνης* obtulit 4, 3 et *ἔριδος καὶ φιλονεικίας* potius rationem haberi quam *ὀργῆς* monui de Stob. flor. exc. Br. p. 34. Hesiodeis autem subiciuntur sine lemmate haec *καρπὸν γὰρ ἐς βαθεῖαν ἄμμον ἐκχέας οὔποτ' αὖθις ἐκλέξῃ πάλιν. οὐδ' ἄνδρ' ἑταῖρον ἢν ἀποκτείνῃς* (*ἀποτείνῃς* cod.) *ἅπαξ* quae olim in trimetros redigere conatus sum l. c. denique *Αἰσχύλου* (*αἰσχι* with *λι* above, cod.). *οὐκοῦν* (*οὔκουν* Aesch.), *Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις* (*γιν-* cod.), *ὅτι ὀργῆς νοσούσης ἔστιν ἰατρὸς λόγος,* de quibus Aeschyli versibus (Prom. 377—378) vide Hermanni adn. ad Aesch. p. 82 et quae ego monui supra ad 20, 13

36 (20, 37 Mein.) *Εὐριπίδου Τήλεφος* (fr. 718 N.[2]).
Ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.
37 (20, 38 Mein.: Eur. Med. 1079—1080)
Θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.
38 (20, 39 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 1039 N.[2]).
Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.
39 (20, 40 Mein.: trag. adesp. fr. 524 N.[2])
Ἐν τοῖς κακοῖσι δ' ηὐγένει' ὅταν παρῇ
τραχεῖα καὶ ὀξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει.
40 (20, 41 Mein.) *Ὁμήρου* (Il. IX 496—497).
Ἀλλ' Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.
41 (20, 42 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (Il. XV 201—203).
Οὕτω γὰρ δή τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἤ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ δέ τε φρένες ἐσθλῶν.
42 (20, 43 Mein.) *Πλάτωνος.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; *τήλεφος* SM[d] *τήλε* (φ supra) A, inde *τηλέφου* non recte Gaisford ‖ 2 *κρεῖσσον' αὖ* ci. Nauck, cf. Hilberg *princ. d. silbenw.* p. 231 ‖ 3 ecl. hab. poetae nomine non iterato, fabulae non addito S, om. MA ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 7 *σφριγῶν ὁ θυμὸς* ci. Nauck trag. dict. ind. p. XXIV ‖ 8 ecl. hab. S, om. MA. lemma deest in S nec iteratur Tr., ubi ecl. tamquam alia Euripidea prioribus subicitur ‖ 9 *ἐν τοῖς κακοῖσι δ'* scripsi: *ἐν τοῖς κακοῖσι γὰρ* S; *ἐν τοῖς κακοῖσι* tacite Gesn.[1] p. 158, unde vulg., *ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ* olim Nauck | *ηὐγένει'* scripsi: *ἡ εὐγένεια* S, quod praetervidit Gaisford, *εὐγένει'* praetulit Nauck; *ἡ συγγένεια* (unde *συγγένει'* Gesn.[1], vulg.) Tr. ‖ 10 *καὶ ὀξύθυμος* S ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20, 40 Mein.) MA (post ecl. 20, 37 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 20, 17) ‖ 12 *Ἀλλ'* om. A Mac. sed vide proximi versus initium | *ἀχιλεῦ* S Hom.: *ἀχιλλεῦ* (*α* sine spir. M[d]) M[d] A Mac. | *δάμασσον* A ‖ 13 *ἀνήλεες* A *ἀνηλεὲς* Mac. | *δέ τε* SM[d] Mac. Hom.: *δέ τοι* A; *δέ γε* Tr. p. 129, vulg. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. Chrys. ‖ 15 *οὕτω* — 17 *μεταστρέψεις* om. Mac. | *δή* ex Hom. Gesn.[1] p. 158: *ἄν* SM[d] A ‖ 17 *δέ τε* SM[d] A Mac. (cf. 13): *μέν τε* ex Hom. Gesn.[1], inde vulg.; an *δή τοι* ut Hom. Stuttg.? ‖ 18 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. MA. post ecl. 20, 42 Mein. ponunt SMA, post 20, 2 Br. vide infra ecl. 57. chriae varie

Πλάτων ὀργισθείς ποτέ τινι τῶν δούλων, χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς ἐκέλευεν αὐτὸν ὅτι ὀργίζεται· κολασθῆναι γὰρ ἂν πάντως, εἰ μὴ ὠργίζετο.

43 (20, 44 Mein.) *Ἀντιφῶντος* (de caede Herodis 72).

Οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν ὀργιζόμενος ἄνθρωπος εὖ γνοίη· αὐτὸ γὰρ ὃ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθείρει τοῦ ἀνθρώπου.

44 (20, 45 Mein.) *Ἡροδότου* (VII 160).

Τὰ ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν.

45 (20, 46 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (VII 39).

Ὡς ἐν τοῖσιν ὠσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμός· χρηστὰ μὲν ἀκούσας τέρψιος ἐμπιπλεῖ τὸ σῶμα, ὑπεναντία δὲ τουτέοισιν ἀκούσας ἀνοιδαίνει.

46 (20, 47 Mein.) *Ἀριστοτέλους* (fr. 661 Rose³).

---

decantatae testimonia collegit Wyttenbach animadv. in Plutarchi librum de sera num. vind. p. 551 A et B

3 post πάντως (ως in ras.) add. ἔσει Br¹ | ὀργίζετο A. post ecl. 43 Mein. solus Br addit haec: δημοσθένους: ὁρῶ γὰρ ὡς τὰ πολλὰ ἐνίους οὐκ εἰς τὰ αἴτια ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας id est Demosth. or. VI § 34 p. 74 ubi τοὺς αἰτίους pro τὰ αἴτια. praeterquam quod sublestioris fidei est in hoc capite Br, hanc cur secludam eclogam vix habeo. eiusdem Philippicae etiam alibi rationem habet Stobaeus || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA | 5 ὅ τι ἂν ὀργ. ἄνθρ. εὖ γνοίη SM^d A: ὅ τι ὀργ. ἄνθρ. ἂν γνοίη Antiph. codd. | 6 ὃ (sic ut voluit Stephanus) SM^d A: ᾧ Antiph. recte; αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται [τὴν γνώμην] Cobet mnemos.² II p. 98 | βουλεύεται SM^d Antiph. (βουλεύο-ται Antiph. A¹): βούλεται A, Tr. p. 129, inde vulg. || 8 ecl. cum lemm. hab. SM A, om. Tr.; ecl. 45 et 46 Mein. uno lemm. ἡρο δότου compreh. S. legitur locus in excerpto maiore III 19, 19 (Ἡροδότου ἱστορίας ζ') || 9 τὰ ὀνείδεα SM^d A: ὀνείδεα Her., flor. 19 | 10 accentum in θυμόν inter scrib. corr. M¹ || 11 ecl. cum lemm. hab. S (vide ad ecl. priorem) MA. recurrit Anton. II c. 53 p. 121 (Ἡροδότου) Maxim. c. 19 p. 594 Combef. (item). cf. gnomol. Byz. 252 p. 205 Wachsm. || 12 τοῖσιν S: τοῖς M^d A; τοῖσι Her. | ὠσὶν (ὠσὶ Tr.) S | malim θυμός, ⟨ὃς⟩ ex Her. || 13 ἐμπιπλεῖ (ἐμπιπλέει R) Her.: ἐμπίπλη S ἐμπιπλῇ M^d ἐμπιπλᾶ (sic) A || 14 τουτέοισιν SA: τοῦ τέοισιν M^d; τούτοισι Her. | ἀνοιδαίνει SM^d A: ἀνοιδέει Her. || 15 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit lemma et ecloga corp. Par. 648 Elt.

Ἢ οὐχ ὁρᾷς, ὅτι τῶν ἐν ὀργῇ διαπραττομένων ἁπάντων ὁ λογισμὸς ἀποδημεῖ φεύγων τὸν θυμὸν ὡς πικρὸν τύραννον;

47 (20, 48 Mein.) *Ἀρριανοῦ* (deest ap. Schweigh.).

Μεγαλόθυμοι πρᾴως εἰσί τινες, ἡσυχῇ καὶ οἷον ἀοργήτως πράττοντες ὅσα καὶ οἱ σφόδρα τῷ θυμῷ φερόμενοι. φυλακτέον οὖν καὶ τὸ τούτων ἀβλέπτημα ὡς πολὺ χεῖρον ὂν τοῦ διατεινόμενον ὀργίζεσθαι. οὗτοι μὲν γὰρ ταχὺ κόρον τῆς τιμωρίας λαμβάνουσιν, οἳ δὲ εἰς μακρὸν παρατείνουσιν ὡς οἱ λεπτῶς πυρέττοντες.

48 (20, 49 Mein.) *Ἀπολλώνιος Μακεδόνι* (p. 126 Herch.).

Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.

49 (20, 50 Mein.) *Ἀπολλώνιος Ἀριστοκλεῖ* (ibid. p. 126).

Τὸ τῆς ὀργῆς πάθος μὴ καθομιλούμενον μηδὲ θεραπευόμενον φυσικὴ νόσος γίνεται.

50 (20, 51 Mein.) *Ἀπολλώνιος Δημοκράτει* (ibid. p. 127).

Ὁ ὑπὲρ μικρῶν ἁμαρτημάτων ἀνυπερβλήτως ὀργιζόμενος οὐκ ἐᾷ διαγνῶναι τὸν ἁμαρτάνοντα, πότε ἔλαττον καὶ πότε μεῖζον ἠδίκησεν.

---

1 *ἢ* om. corp. Par. | *ἁπάντων* ex vocabulo nescio quo corr. S¹ || 2 *φεῦγε* (ων supra lin.), utrumque ut videtur A¹ || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 20, 47 Mein.) Br (post Demosthenis locum supra laudatum p. 548, 3 adn.). recurrit Maxim. c. 19 p. 594 Combef. (*Ἀρριανοῦ*) Mel. Aug. c. 34, 14 (*Εὐριπίδου*, vide Wachsmuth *stud.* p. 153). ex Arriani diatribis petitam esse dubitanter coniecerat Schweighaeuser p. 197, recte recepit H. Schenkl fr. XII p. 412. lemma mutilum videtur. possis *Ἀρρ.* ⟨*Ἐπικτητείου*⟩ supplere vel aliter, vide Schenkelii ed. || 5 *εἰσί τινες πρᾴως* A idque tacite recepit Meineke | fortasse *πρᾴως εἰσί τινες* ⟨*καὶ*⟩ *ἡσυχῇ* | *οἷον* supra lin. A² ut videtur || 7 *ἀβλέπημα* M^d || 8 *διατεινόμενον* SA: *διατεινομένου* M^d Br | *οὗτοι* ex *οὕτω* corr. M || 9 *οἱ δὲ*] *οὐδὲ* M^d || 10 *προτείνουσιν* Max. Combef. || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA || 13 ecl. hab. SMA (post ecl. 20, 49 Mein.) Br (post ecl. 20, 48 Mein.); *ἀπολλώνιος* (*ὁ αὐτὸς* A) *ἀριστοκλεῖ* MA, *τοῦ αὐτοῦ* nec plura eclogis 50. 51 Mein. praemittit S, om. lemma Br. recurrit ecloga et lemma *Ἀπολωνίου* (sic) corp. Par. 646 Elt. cf. Wachsmuth *stud.* p. 152 || 16 ecl. cum lemm. hab. S (quo de vide ad ecl. 50 Mein.) MA. recurrit Maxim. c. 19 p. 594 Combef. (*Ἀπολλώνιος Δημοκράτει*) || 19 *καὶ* om. Max. Combef.

51 (20, 52 Meiu.) *Διονυσίου Ἁλικαρνασέως.*

* * *

52 (Plut. quomodo adol. poetas audire debeat p. 31 A)

Ὅτι μεγάλου καὶ δοκοῦντος εἶναι καὶ ὄντος τοῦ κρατεῖν ὀργῆς ἡ πρόνοια καὶ ἡ φυλακὴ τοῦ μὴ περιπεσεῖν μεῖζον.

53 *Σωτίωνος ἐκ τοῦ Περὶ ὀργῆς β'.*

Τοῖς δὲ σοφοῖς ἀντὶ ὀργῆς Ἡρακλείτῳ μὲν δάκρυα, Δημοκρίτῳ δὲ γέλως ἐπῄει.

54

Ὥσπερ δὲ πλοῖα γενναῖα οὐχ ὅσα ἐν εὐδίᾳ πλεῖ, ἀλλ' ὅσα πρὸς χειμῶνα ἀντέχει καὶ σῴζεται· οὕτω καὶ ἄνθρωποι ὀργῇ καὶ κινήσει ἀντέχοντες μεγάλοι καὶ ἀνδρεῖοι.

54ᵃ

Ὑποκριταῖς μὲν οὖν καὶ μὴ ὀργιζομένοις ὑποκριναμένοις ὀργὴν συνήνεγκεν, οἱ δὲ σπουδαῖοι ἄνδρες, οὐδ' ἐὰν ὡς ἀληθῶς ὀργίζωνται, οὕτω χρῶνται τῷ σχήματι.

55 *Ἀριστοτέλους* (fr. 660 Rose³).

---

1 post lemma *Διον. Ἁλ.* cui eclogam *Ὅτι μεγάλου κτέ.* subiciunt SMA signavi lacunam. interciderunt verba Dionysii una cum lemmate *Πλουτάρχου* ‖ 4 ab *Ὅτι* nescio an exorsum sit excerptum Dionysii: *ἐπεὶ δὲ μεγάλου δοκοῦντος εἶναι καὶ ὄντος τοῦ κρατεῖν ὀργῆς μεῖζόν ἐστιν ἡ φυλακὴ καὶ ἡ πρόνοια τοῦ μὴ περιπεσεῖν ὀργῇ μηδ' ἁλῶναι, καὶ ταῦτα δεῖ κτέ.* Plut. | *καὶ* ante *δοκοῦντος* dignum fortasse quod inseratur Plutarcho ‖ 5 *ἡ φυλακὴ* Mᵈ Plut.: *φυλακὴ* SA ‖ 6 *μεῖζον* Meineke ex Plutarcho: *μείζων* SMᵈ *μείζω* A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit Maxim. c. 19 p. 594 Combef. (*Σωτίων ἐκ τοῦ περὶ ὀργῆς*) Mel. Aug. c. 34 n. 15. respicit Seneca de ira II 10, 5. idem igitur Sotio qui de ira scripsit ac Senecae praeceptor (Nietzsche mus. Rh. XXIII p. 639 Diels dox. p. 256). cf. Iuvenalis X 28 sqq. ‖ 8 *δὲ* om. Max. ‖ 10 ecl. hab. lemmate non iterato S, M (ubi cohaeret ecl. cum anteced.), A et sic Maxim. c. 19 p. 594 Combef. ‖ 11 *δὲ* om. Max. | *γενναῖα* om. S ‖ 12 *ἄνθρωπον* Mᵈ ‖ 15 *ὑποκριταῖς* — 17 *σχήματι* sine lemm. cum prioribus iungunt SMA, om. Max.; ante haec verba aut non nihil intercidisse probabile est aut novum tmema ordiendum, hoc praetuli; cf. Seneca de ira II 17, 1. disserebant de hoc loco Guil. Allers de L. A. Senecae librorum de ira fontibus p. 11. 58 Car. Buresch *Leipz. stud.* IX p. 129 | *ὑποκριναμένοις* S: *ὑποκρινομένοις* Mᵈ A ‖ 16 *συνενήνεγκεν* S | *οὐδ' ἐὰν* S *οὐδὲ ἂν* Mᵈ A ‖ 17 *τοιούτῳ* ci. Buecheler *τούτῳ* Wachsmuth ‖ 18 ecl. cum lemm. hab.

Ὥσπερ ὁ καπνὸς ἐπιδάκνων τὰς ὄψεις οὐκ ἐᾷ βλέπειν τὸ κείμενον ἐν τοῖς ποσίν· οὕτως ὁ θυμὸς ἐπαιρόμενος τῷ λογισμῷ ἐπισκοτεῖ καὶ τὸ συμβησόμενον ἐξ αὐτοῦ ἄτοπον οὐκ ἐφίησι τῇ διανοίᾳ προλαβεῖν.

56 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 77 Mullach.).

Θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπόν· ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐλογίστου.

57

Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε τῷ οἰκέτῃ ἐπιστάντος Ξενοκράτους ʻλαβὼν᾽ ἔφη ʻτοῦτον μαστίγωσον· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι᾽.

58 *Πλουτάρχου* (de cohib. ira p. 458 F).

Ἀριστοτέλης φησὶ Σατύρου τοῦ Σαμίου τοὺς φίλους φράξαι τὰ ὦτα κηρῷ δίκην ἔχοντος, ὅπως μὴ συγχέῃ τὸ πρᾶγμα διὰ θυμὸν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν λοιδορούμενος.

59 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ διαβολῆς* (fr. XXIII 1 Wyttenb.).

S M A (post ecl. 20, 54 Mein.) Br (post ecl. 20, 50 Mein.). recurrit corp. Par. 111 Elt. (*Ἀριστοτέλους* praefigit cod. Par. suppl. 690). cf. Rose Ar. ps. p. 115 et 609

1 *βλέπειν* libri Stob.: *προβλέπειν* corp. Par. ‖ 4 *ἄτοπον* Br corp. Par. idque suspicatus erat Gaisford: *ἄτονον* M[d] *ἄπονον* SA | *ἐφίησι* Meineke: *ἀφίησι* libri Stob. corp. Par. | *προλαβεῖν* M[d] Br: *προσλαβεῖν* S A *προβλέπειν* corp. Par. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. iteratur Maxim. c. 19 p. 594 Combef. (*Δημοκρίτ.*). verba *θυμῷ μάχεσθαι χαλεπόν* Heraclito tribuit Aristoteles, alii quorum locos collegit Bywater fr. CV p. 41 ‖ 8 ecl. sine lemm. hab. S M Br Mac. Chrys., addito *Πλάτωνος* lemm. A. post ecl. 20, 56 ponunt S M A, post ecl. 20, 62 ipsam quoque Democriti Br, post ecl. 20, 42 Mein. Mac. recurrit Anton. II c. 53 p. 121 (*Πλάτωνος*) Maxim. c. 19 p. 594 Combef. (*Πλάτωνος*). flor. Mon. 234 init. cf. supra ecl. 42 ‖ 9 *Πλάτων* om. A Max., sed lemma *πλάτων*: in *πλάτων* corr. A[2], *ὁ αὐτὸς* (post Plat.) flor. Mon. | *ποτε* om. flor. Mon., ubi post *οἰκέτῃ* adduntur v. *καὶ μέλλων αὐτὸν μαστιγοῦν* | *ἐπισταντοῦντος* flor. Mon. ‖ 10 *λαβὼν ἔφη τοῦτον* S M[d] A Mac. Ant.: *λαβὼν τοῦτον ἔφη* Max., *ἔφη λαβὼν τοῦτον* Mon. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 13 *Ἀριστοτέλης δ᾽ ἱστορεῖ Σατύρου τοὺς φίλους ἐμφράξαι* Plut. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20, 58) M A Br (post ecl. 20, 57); *τοῦ αὐτοῦ* S *πλõν*[τ] Br libri indiculo uterque omisso. cf.

Οἱ νεώνητοι δοῦλοι πυνθάνονται οὐκ εἰ δεισιδαίμων ἢ φθονερὸς ὁ δεσπότης, ἀλλ' εἰ ὀργίλος.

60 *Ῥούφου ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Περὶ φιλίας* (fr. 69 III p. 89 Schweigh.).

Ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον τῆς μὲν φύσεως ἐκεῖνο τὸ ἔργον, συνδῆσαι καὶ συναρμόσαι τὴν ὁρμὴν τῇ τοῦ προσήκοντος καὶ ὠφελίμου φαντασίᾳ.

61 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 70 l. c.).

Τὸ δὲ οἴεσθαι εὐκαταφρονήτους τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι, ἐὰν μὴ τοὺς πρώτους ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ βλάψωμεν, σφόδρα ἀγεννῶν καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων. φαμὲν γὰρ τὸν εὐκαταφρόνητον νοεῖσθαι μὲν καὶ κατὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι βλάψαι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νοεῖται κατὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ὠφελεῖν.

62 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 147 Mullach.).

Φιλονεικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβερὸν θεωρεῦσα τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

63 *Ἀριστίππου.*

Plut. de cohib. ira p. 462 A: *δρῶμεν δὲ καὶ δούλους νεωνήτους περὶ τοῦ πριαμένου πυνθανομένους οὐκ εἰ δεισιδαίμων οὐδ' εἰ φθονερός, ἀλλ' εἰ θυμώδης*

1 *πυνθάνονται οὐκ εἰ* M A Br: *οὐκ εἰ* S qui *πυνθάνονται* ponit post *φθονερὸς* sicut Tr. p. 130, inde vulg.; *οὐ πυνθάνονται εἰ* temere Gaisford | *δεισιδαίμων* ex *δησιδ.* inter scribendum corr. M¹ ‖ **2** *ὁ* supra lin. S | *δεσπο* ex corr. S¹ ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἐκ* ^τ^ S *ἐκ τῶν* cum Tr. p. 130 Meineke ‖ **6** *τῆς — φαντασίας* libri: corr. Buecheler ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **11** *ἀγενων* sine acc. M^d^ | *τὸ* mavult Wachsmuth ‖ **12** *ἀδύνατον* (sic ut corr. Schweighaeuser p. 196) hic et 13 A: *δυνατὸν* utroque loco S M^d^ ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 20, 61) Br (post ecl. 20, 55). legitur inter Stobaeana codicis Vaticani gr. 1144 f. 209^v^ n. 16 (*Δημοκρίτου*) ex capite *περὶ ἔχθρας* (II 40) nunc deperdito excerpta, si vera est Elteri suspicio mus. Rh. XLVII p. 136. etiam eclogam 61 capiti *περὶ ἔχθρας* accomodatiorem esse quam *περὶ ὀργῆς* putat Wachsmuth ‖ **16** *δυσμενέος* Vatic.: *-οῦς* S M^d^ A Br ‖ **17** *θεωρεῦσα* S *-ῆσαι* M^d^ *-οῦσα* A Br Vatic. ‖ **18** ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M A. collocant post ecl. 20, 62 S M A, post ecl. 20, 59 Br, post 20, 57 Mac. recurrit corp. Par. 647 Elt. (*Ἀριστίππου*). paululum immutata inter alias Aristippeas chria legitur gnomol. Vatic. 38 (*ὁ αὐτὸς θεασάμενός τινα κτέ.*)

Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος θεασάμενός τινα ὀργιζόμενον καὶ διὰ τῶν λόγων χαλεπαίνοντα ἔφη ʻμὴ τοὺς λόγους δι᾽ ὀργῆς ἄγωμεν, ἀλλὰ τὴν ὀργὴν διὰ τῶν λόγων καταπαύωμεν᾽.

64 *Ναυκράτους.*

Ναυκράτης ὁ σοφὸς τοὺς ὀξυθύμους ἔφη παραπλήσιον τοῖς λύχνοις πάσχειν· καὶ γὰρ τούτους πλείονι ἐλαίῳ ἐκκαίεσθαι.

65 *Ἀριστοτέλους.*

Ὁ θυμός ἐστι πάθος θηριῶδες μὲν τῇ διαθέσει, συνεχὲς ⟨δὲ⟩ τῇ λήψει, σκληρὸν δὲ καὶ βίαιον τῇ δυνάμει, φόνων αἴτιον, συμφορᾶς σύμμαχον, βλάβης συνεργόν, ἀτιμίας καὶ χρημάτων ἀπωλείας ἔτι δὲ καὶ φθορᾶς ἀρχηγόν.

66 *Ἀντιφῶντος* (fr. 129 Blass.²).

Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἃ θέλει ποιῆσαι, ἁμαρτὼν τούτων, ἃ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι

---

1 *ὁ κυρηναῖος* A Br Mac. corp. Par.: *κυρηναῖος* S M[d] ‖ 2 *ἐργαζόμενον* A[1] corr. ni fallor A[2] | *τῶν λόγων* S M[d] Mac. corp. Par. gnomol. Vat. *τὸν λόγον* A Br | pro *χαλεπαίνοντα* habet *σφοδρῶς χαλεπαίνοντα ὑποτυχὼν* gnomol. Vatic. ‖ 4 *καταλύωμεν* gnomol. Vatic. ‖ 5 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. *ναυκράτουσ* (*ναυκρα*$^{\tau}$ A, unde *Ναυκράτου* Gaisford et Meineke) M A. recurrit Maxim. c. 19 p. 594 (*Ναυκράτ.*), mel. Aug. c. 34, 16 ‖ 7 *τούτοις* M[d] ‖ *ἐκχέεσθαι* M[d] ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit ecloga corp. Par. 649 Elt. ubi lemma non iteratur post 648 (Stob. flor. 20, 47 Mein.) ipsam quoque Aristoteliam. inter dubia fragmentum rettulit Rose Ar. ps. p. 609 ut nimis redolens rhetorem (ib. p. 115) ‖ 10 *μὲν ἐν τῇ* Tr. p. 131 qui omittit mox *συνεχὲς τῇ λήψει* ‖ 11 *συνεχὲς δὲ* Frob. p. 180, inde Gesn.[1] p. 160, vulg.: *συνεχὲς* S (Voss. f. 27[v]) M[d] A corp. Par. | *δὲ καὶ* S M[d] corp. Par.: *τε καὶ* A; *καὶ* Frob. (Voss.), inde vulg. ‖ 12 *διαφορᾶς* ci. Meineke v. IV p. LX probabiliter | *ἀτιμίας καὶ* S (Voss.) M[d] A corp. Par.: *καὶ ἀτιμίας* Frob., inde vulg. fortasse delenda esse v. *ἀτιμίας καὶ* putat Meineke (v. IV p. LX) frustra: ter terna membra ‖ 13 *ἀπώλεια* libri: corr. Buecheler ʻinfamiae et penuriae et exitii principium᾽ ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S: om. M A ‖ 19 *νοῦν* Sauppe: *νόων* S *νόον* Tr.

οὐκ ἔνεστιν, ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται ⟨μὴ⟩ γενέσθαι. ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἴεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὔ, ⟨οὐ⟩ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν τοὺς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλος ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἠδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ, παραχρῆμα θέλει τὰ κακίω ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων.

67 *Ἐπικτήτου* (fr. 71 III p. 90 Schweigh.).

Ὅτῳ μετὰ ἀνατάσεως καὶ ἀπειλῆς ἐπιχειρεῖς, μέμνησο προλέγειν, ὅτι ἥμερος εἶ· καὶ οὐδὲν ἄγριον δράσας ἀμετανόητος καὶ ἀνεύθυνος διαγενήσῃ.

68 *Κάτωνος πρεσβυτέρου* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 199 A).

Τὸν ὀργιζόμενον ἐνόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν.

69 *Ἀρίστωνος.*

Τὴν κακολογίαν ἡ ὀργὴ φαίνεται ἀπογεννῶσα ὥστε † ἡ μήτηρ οὐκ ἀστεῖα.

---

1 *μὴ* addidit Buecheler ‖ 2 *πείσεσθαι δὲ οὔ, οὐ* Iacobs in anthol. XI p. 156: *πείσεσθαι δ' οὔ* (sic) S, *πείσεσθαι δι' ἃ οὐ* Tr.; *π. δὲ μή, οὐ* Gaisford ‖ 5 *τοὺς* Meineke: *τοῖς* S ‖ 7 *ἄλλος* S: *ἄλλο* Sauppe *ἄλλως* Buecheler | *τὰς παραχρῆμα ἡδονὰς ἐμφράσσων* [*αὐτὸς ἑαυτὸν*] *κρατεῖν* nunc Sauppe ‖ 10 *τῷ θυμῷ παραχρῆμα, θέλει* distinxit Blass, qui praeterea mavult *τῷ παραχρῆμα θυμῷ*. mihi delendum videtur *παραχρῆμα* quod ipsa sedes arguit glossema ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. vide quae adnotavit Schenkl ad Arr. diss. Epict. IV 5, 10 ‖ 13 *ἀνατάσεως* M[d] A: *ἀναστάσεως* S ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 20, 67), sine lemm. Br (post ecl. 20, 63) ‖ 18 *Κάτων τὸν ὀργιζ.* Br, tu vide p. 302, 4 adn. | *Τὸν δὲ ὀργιζ.* suo more Ps.-Plut. | *νόμιζε* Tr. p. 131, inde vulg. | *χρ. διαφ.*] cf. p. 296, 2 ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 21 *ὥστε ἡ* S M[d] A: *ὡσπερεὶ* ci. Meineke, *ὡς τέκνα* Buecheler quod verum videtur ‖ 22 *ἀστεῖα* libri, nisi quod *ἀστεία* A[2]

70 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ ὀργῆς* (fr. XXVII Wyttenb.).

Ὅσα δὲ ὀργῇ χρώμενοι πράττουσιν ἄνθρωποι, ταῦτα ἀνάγκη τυφλὰ εἶναι καὶ ἀνόητα καὶ τοῦ παντὸς ἁμαρτάνειν. οὐ γὰρ οἷόν τε ὀργῇ χρώμενον λογισμῷ χρῆσθαι· τὸ δὲ ἄνευ λογισμοῦ ποιούμενον πᾶν ἄτεχνόν τε καὶ διεστραμμένον. λόγον οὖν ἡγεμόνα χρὴ ποιησάμενον οὕτως ἐπιχειρεῖν τοῖς κατὰ τὸν βίον ἔργοις τὰς ἑκάστοτε προσπιπτούσας ὀργὰς διωθούμενον καὶ διανέοντα ὥσπερ οἱ κυβερνῆται τὰ κύματα προσφερόμενα. ἔστι γοῦν οὐκ ἔλαττον τὸ δέος ὀργῆς ἀντιπρῴρου κυλινδομένης, αὑτόν τε καὶ σύμπαντα οἶκον ἔστιν ἄρδην ἀπολέσαι καὶ ἀνατρέψαι μὴ διαπλεύσαντα δεξιῶς. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιμελείας εἰς αὐτὰ δεῖ καὶ μελέτης. ᾗ καὶ μάλιστα ἁλίσκονται κατ' ἄκρας οἱ παραδεξάμενοι τὸν θυμὸν ὡς σύμμαχον ἀρετῆς, ἀπολαύοντες ὅσον αὐτοῦ χρήσιμόν ἐστιν ἔν τε πολέμῳ καὶ νὴ Δία ἐν πολιτείαις, τὸ πολὺ δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπιπόλαιον ἐκκρίνειν καὶ ἐκβάλλειν τῆς ψυχῆς, ὅπερ ὀργή τε καὶ πικρία δι' ὀξυθυμίαν λέγεται, νομίσματα ἥκιστα ταῖς ἀνδρείαις ψυχαῖς πρέποντα. τίς οὖν ἐν ἡλικίᾳ τούτων γίγνεται μελέτη; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ μάλιστ' ἂν ὧδε γίγνεσθαι πόρρωθεν ἡμῶν προμελετώντων καὶ

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 20, 69) Mac. Chrys. (post ecl. 20, 63) ‖ 2 *δὲ* et mox *χρώμενοι* om. Mac. | *ἄνθρωποι* S M[d] Mac.: *οἱ ἄνθρ.* A, immerito recepit Meineke, cf. supra p. 39, 14 ‖ 4 *χρῆσθαι* S M[d]: *χρήσασθαι* A Mac. non recte recepit Meineke ‖ 5 *πανάτεχνόν τε* A Mac. ‖ 7 *τὰς* om. Mac. ‖ 8 *διωθούμενον* Wyttenbach: *διορθούμενον* libri. cf. Iacobs lect. Stob. p. 65 | *διανεύοντα* libri: corr. Buecheler ‖ 9 *τὰ* ante *προσφ.* tacite addidit Gesn.[2] p. 175, inde vulg. | *ἔστι γοῦν κτέ.* om. M A Mac. ‖ 10 *κυλινδουμένης* temere Gesn.[1] p. 160, inde vulg. | *αὐτόν* S: corr. Meineke ‖ 11 *σύμπαντα* S; *σύμπαν* Tr. p. 131, inde vulg. | *οἶκόν ἐστιν* (*ἐστιν* compend.) S; *ἐστιν* tacite seclusit Gesn.[1], inde vulg. | *ἀναστρέψαι* S: corr. Wyttenbach ‖ 13 post *μελέτης* fortius distinxit et lacunam statuit Wyttenbach ‖ 15 *ἀπολαύειν κελεύοντες* Buecheler Wyttenbachii vestigiis insistens ‖ 17 *ἐπιπολαιον* sine acc. S; *ἐπιπολάζον* ci. Wyttenbach qui post *ἐκκρίνειν* suppleri vult *κελεύοντες* ‖ 18 *δι' ὀξ.*] *καὶ ὀξυθυμία* mavult Wyttenbach, idem deinde *ὀνόματα* pro *νομίσματα*. malim *νοσήματα* ‖ 20 *τῇ* ante *ἡλικίᾳ* add. Tr. p. 132, inde vulg.

προαπλούντων πλεῖστον οἷον ἐν οἰκέταις τε καὶ πρὸς γυναῖκας τὰς γαμετάς. ὁ γὰρ οἴκοι πρᾷος καὶ δημοσίᾳ πρᾷος πολὺ μᾶλλον ἔσται, τοιοῦτος ἔνδοθεν καὶ ὑπὸ τῶν οἴκοι πεποιημένος αὐτῷ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς † εἶναι ἀγαθός.

CAPVT XXI.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ.

1 *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 101 com. IV p. 62).

Ἄνθρωπος ὢν τοῦτ' ἴσθι καὶ μέμνησ' ἀεί.

2 *Μενάνδρου Κωνειαζομέναις* (fr. 2 com. IV p. 156).

Τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν, ἂν τὰ πράγματα
ἴδῃς τὰ σαυτοῦ, καὶ τί σοὶ ποιητέον.

3 *Διφίλου* (fab. inc. fr. 31 com. IV p. 425).

Ἂν γνῷς τί ἐστ' ἄνθρωπος, ἡδίων ἔσῃ.

4 *Ἀντιφάνους* (fr. inc. 42ᵃ com. III p. 148).

---

1 *προαπλούντων* S; *προαποπλούντων* pessime Gesn.³ p. 176, inde vulg. | *πλ. ὅσον* pro *πλ. οἷον* mavult Duebner immerito ‖ 3 v. *τοιοῦτος* — 4 *αὐτῷ τῆς αὐτοῦ* (sic) *ψυχῆς εἶναι ἀγαθός* S: *τοιοῦτος — πεποιημένος αὐτοέντης αὐτοῦ ψυχῆς εἶναι ἀγαθός* ci. Ruhnkenius (Wyttenbach animadv. in Plut. mor. p. 550 F), *τοιοῦτος — πεποιημένος αὐτὸς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παιδαγωγός* temptabat Duebner, ubi *παιδαγωγός* pro *εἶναι ἀγαθός* praeiverat Wyttenbach, *αὐτῷ τῆς αὐτοῦ ψ. ἡνίοχος* Buecheler dubitanter

Capitis XXI habent S M A, eclogas haud paucas Br, aliquot etiam Mac. Chrys. inscriptionem ut Photius omnes. numerum adiciunt M A Mac., *ια'* S ‖ 8 ecl. cum lemm. (*φιλήμων* A) hab. S M A Mac. Chrys., lemmate carentem Br. iterat corp. Par. 650 Elt. (*Φιλήμονος*) ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Κωνειαζομέναις* scripsi: *κοταβιζούσαις* compend. S *κωταζομέναις* Mᵈ A sed sine acc. compendiose Mᵈ *Ἐκ τῶν Κωνεαζομένων* Orio anth. I 18 p. 43, 1 ‖ 11 *σαυτόν* (*σεαυτόν* S Mᵈ) *ἔστιν* fere libri ‖ 12 *σαυτοῦ* Mᵈ A Or.: *ἑαυτοῦ* (sic) S ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 21, 2) Mac. Chrys. (post ecl. 21, 1), sine lemm. Br (post ecl. 21, 1); cf. Stob. flor. 108, 39 v. 1 Mein. ‖ 14 *ἦν* (*ἡ* rubr.) Mac. | *ἔστιν* vel *ἐστὶν* fere libri: corr. Gesn.¹ p. 160, inde vulg. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys., sine lemm. Br; *ἀντιφῶντος* perperam explicans compendium Tr. recurrit ecloga et lemma *Ἀντιφάνους* corp. Par. 651 Elt. inter monosticha versus 173

Εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.

5 *Μενάνδρου Θρασυλέοντος* (fr. 1 com. IV p. 139).

Κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον
τὸ γνῶθι σαυτόν· χρησιμώτερον γὰρ ἦν
τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους.

6 *Ἐκ τῆς Αἰλιανοῦ συμμίκτου ἱστορίας* (VIII 15).

Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους ἡνίκα ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος, ἐπαρθεὶς τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως λογισμοῦ ἐκράτησε καὶ οὐχ ὕβρισε, καὶ διὰ ταῦτα ᾤετο δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεσθαι ὑπό τινος τῶν παίδων ἕωθεν, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν.

7 *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Ἡράκλειτος νέος ὢν πάντων γέγονε σοφώτερος, ὅτι ᾔδει ἑαυτὸν μηδὲν εἰδότα.

8

---

1 *βέλτιστα* S ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. SA Mac. Chrys. (post ecl. 21, 4) M (post ecl. 21, 21); *Θρασυλέοντος* om. Mac. iterat Maxim. c. 56 p. 663 Combef. (*Μενάνδρου*) ‖ 3 *ἄρ'* Porson adv. p. 235: *ἂν* (vel *ἄν*) libri nisi quod *γ* pro *ν* nescio an correxerit A[1], voluitne *πολλά γ'* sicut Dobree? *πολλὰ δ' ἐστὶν* Buecheler, *πολλὰ δὴ 'στὶν* ego cf. p. 547, 15. 569, 2 adn. ‖ 4 *σαυτόν* A Mac.: *σεαυτὸν* S M[d] | *ἦν* M[d] A Mac.: *εἶ* S ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἐκ τ̄ αἰλιανοῦ* (-*νοῦ* compend.) *ἱστ°* S, *ἐκ τῆς αἰλιανοῦ συμμίκτου* (*συμβίκτης* A[1] *συμμίκτης* A[2]) *ἱστορίας* M[d] A ‖ 7 *χαιρωνεία* S *χερωνεία* M[d] A[1] | *ἡνίκα ἐνίκησεν* S M[d] A: *νίκῃ ἐνίκησε* libri Ael., vide Lobeck paralip. p. 524 | *ὁ* om. libri Aeliani ‖ 8 *ἐπαρθεὶς* S M[d] A: *ἐπαρθεὶς δὲ* libri Ael. | *λογισμῷ* tacite Gesn.[1] p. 162, inde vulg. | *ἐκράτησεν* et mox *ὕβρισεν* S M[d] ‖ 10 post *ἄνθρωπός ἐστι* quae addit Aelianus, sprevit anthologus; vide ad III 12, 19 ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 21, 6) Br (post ecl. 21, 4), sine lemm. Mac. Chrys. (post ecl. 21, 5); *ἐκ τ̄ ἀριστων^υ* pro lemm. S nihil nisi *ἀριστωνύμου* Br. iteratur Anton. I 59 p. 64, 42 Maxim. c. 56 p. 663 (*Ἡρακλείτου*). cf. gnomol. Vat. 310: *Ἡράκλειτος ὁ φυσικὸς ἔφησε σοφώτατος γεγονέναι πάντων νέος ὤν, ὅτι ᾔδει ἑαυτὸν μηδὲν εἰδότα.* Laert. IX 5. simile dictum Democrito adscribitur gnomol. Vat. 267 ut taceam de Socrate. testimonia congessit Sternbach l. c. ‖ 13 *σοφώτατος* A[2] ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. *δημωνάκτου* M A. rectius *Δημώνακτος* Gaisford et Meineke. num hac et duabus proximis continuentur excerpta libri Aristonymei dubito, quia raro hodie

Δημῶναξ ἐρωτηθεὶς πότε ἤρξατο φιλοσοφεῖν, 'ὅτε καταγιγνώσκειν' ἔφη 'ἐμαυτοῦ ἠρξάμην'.

9

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐ συγγράφει, 'ὅτι' εἶπεν 'ὁρῶ τὰ χαρτία πολὺ τῶν γραφησομένων τιμιώτερα'.

10

Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐ συγγράφει, 'ὅτι' εἶπεν 'ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι· ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι'.

11 *Βίαντος.*

Θεώρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμῇς, τὰς δὲ αἰσχρὰς καλύπτῃς.

12

Γνῶθι σαυτὸν ὡς παροιμία παραλαμβάνεται, μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. οἱ πολλοὶ δὲ

---

in illo leguntur apophthegmata, confer tamen III 10, 50. Luciani Demonactem intellegit Fritzsche in Luciano II 1 p. 188

1 *δημώνακτος* A[1] corr. A[2] | *πότε* S: *πηνίκα* M[d] A Br ‖ 2 *ἔφη* om. Br ‖ 3 ecl. sine lemm. hab S Br Mac. Chrys., addito *Σωκράτους* M A. post ecl. 21, 7 habet Mac. cf. gnomol. Vat. 499 Sternb.: *ὁ αὐτὸς (Σωκρ.) ἐρωτηθεὶς διὰ τί συντάγματα οὐ γράφει, ἔφη 'ὅτι τὰ ἄγραφα τῶν γεγραμμένων ὁρῶ πλείονος πωλούμενα'* ‖ 4 *συγγραφ*/// A *η* scr. A[1] *ει* A[2], erasum videtur compendium terminationis *ει*, *συγράφῃ* (om. *οὐ*) Mac. ‖ 5 *πολὺ* om. Mac. ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. S, addito *Θεόκριτοσ* M *θεοκρίτου* A. vide ad 21, 8 ‖ 7 *ἐρωτηθεὶς* S: *ἐρωτηθεὶς ἐπὶ ποιημάτων* M[d] A sed *ἐπὶ π.* linea subducta notavit A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 21, 10) Br (post ecl. 21, 9); *βία* pro lemm. S M. recurrit corp. Par. 460 Elt. (*γνῶμαι Βίαντος*). discrepant quae Bianti tribuit Demetrii sylloga supra III 1, 172 p. 121, 7. alieniora etiam sunt quae de Socrate habet Laert. II 33 ‖ 11 *τὰς σαυτοῦ* S A Br: *τὰς αὐτοῦ* M[d] corp. Par.; fort. *τὰς αὑτοῦ* ‖ 12 *αἰσχρὰς* libri Stob.: *κακὰς* corp. Par. | *καλύπτῃς* etiam corp. Par. scripserim *ἐπικαλύπτῃς* ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. S, om. M A; *παροιμία* pro lemm. add. Tr. p. 133, inde vulg. cf. Porphyrius Stob. flor. 21, 26 et quae collegit Brunco act. sem. philol. Erl. III p. 383 sqq. ‖ 14 ⟨*Τὸ*⟩ *γνῶθι σ.*? | *ὡς παροι παραλαμβάνεται* S: *ὡς παροιμία λαμβάνεται* Tr.

Χείλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθῆναι Χείλωνι.

13 *Χείλωνος.*

Χείλων ἐρωτηθεὶς τί χαλεπώτατον, ʽτὸ γιγνώσκειν ἑαυτόν' ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι.

14 *Βίαντος.*

Τὸ δὲ γνῶθι σαυτὸν χρήσιμον εἰς νουθεσίαν τῶν ἀλαζόνων, οἳ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν φλυαροῦσιν.

15 *Ἀλεξάνδρου* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 182 B).

Ἀλέξανδρος νοσήσας μακρὰν νόσον ὡς ἀνέρρωσεν, οὐδέν ἔφη διατεθῆναι χεῖρον· ʽὑπέμνησε γὰρ ἡμᾶς ἡ νόσος μὴ μέγα φρονεῖν ὡς θνητοὺς ὄντας'.

16 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ εὐθυμίας* (p. 472 B—C).

Καὶ μὴν οἶνοί τε καὶ σαρκῶν ἐμφορήσεις σῶμα μὲν ἰσχυρὸν ποιοῦσι καὶ ῥωμαλέον, ψυχὴν δὲ ἀσθενῆ· καὶ

---

1 *χείλωνος* et mox *χείλωνι* S: *χίλωνος* et *χίλωνι* Tr. p. 133, vulg. ‖ **2** *χρησθῆναι* mavult Nauck *mél. gr.-rom.* V p. 165 adn. 33 coll. flor. 21, 26 ‖ **3** ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemmate M A. iteratur Maxim. c. 56 p. 664 Combef. sed ut coaluerit cum ecloga Biantis (*ἔφη· χρήσιμον γὰρ εἰς ν. — φλυαροῦσιν*) verbis *πολλὰ — σαυτὸν* omissis, alio loco Maxim. p. 206 Gesn. (cod. Neapol.) ‖ **4** *χείλων* S M^d: *Χίλων* Tr. *χίλων* Br, om. A | *τί τὸ χαλεπ.* Max. | *γιγνώσκειν* S M^d: *γινώσκειν* A Tr. Br ‖ **7** ecl. cum lemm. *βία* hab. A, om. S M; *Βίαντος* Gaisford. dubitat de lemmate Brunco l. c. p. 390 adn. 41. sed Biantem intellexisse gnomologum docet lemma eclogae 11 quod firmatur etiam ecl. 21, 26 ‖ **10** ecl. sine lemm. hab. S Br (post ecl. 21, 13) Mac. Chrys. (post ecl. 21, 9), addito lemmate M (post ecl. 21, 13) A (post ecl. 21, 14). recurrit corp. Par. 435 Elt. inter Diogenis et Alexandri dicta ‖ **11** *ὥσπερ* corp. Par. | *ἀνέρρωσεν* libri ut Ps.-Plut.; *ἀνερρώσθη* Meineke frustra. Plutarcho erit reddendum *ἀνερράισεν* coll. Stob. III 7, 53 ‖ **12** *διατεθῆναι* S M^d A: *διατεθεῖναι* Mac. corp. Par. in *-ῆναι* corr. Br^1; om. Ps.-Plut. qui in prioribus *Νοσήσας δὲ* ‖ **13** *ὡς* om. corp. Par. | *ὡς ὄντας θνητούς* Ps.-Plut. ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A Br; *ἐκ τοῦ περὶ εὐθυμίας* om. S Br ‖ **15** *οἶνος* — 16 *ἀσθενῆ*] cf. Androcydis verba ap. Clementem Alex. strom. VII 6 p. 850 P. | *οἶνοί* (*οἶνοι*) *τε καὶ σαρκῶν ἐμφορήσεις* libri Stob.: *οἶνός τε καὶ σαρκῶν ἐμφόρησις* Plut. *οινος καὶ σαρκῶν ἐμφορήσεις* Andr.; *κρεῶν* pro *σαρκῶν* mavult Cobet mnemos. IX p. 115 frustra

χρημάτων ἐπιμέλεια μὲν συνεχὴς καὶ τήρησις αὔξει πλοῦτον, ὑπεροψία δὲ καὶ σωφροσύνη μέγα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδιον. ὅθεν οὐ πάντα πάντων ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τῷ Πυθικῷ γράμματι πειθόμενον αὑτὸν καταμαθεῖν, εἶτα χρῆσθαι πρὸς ἓν ὃ πέφυκε, καὶ μὴ πρὸς ἄλλον ἄλλοτε βίου ζῆλον ἕλκειν καὶ παραβιάζεσθαι τὴν φύσιν.

17 *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 6).

Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῇς ἀλλοτρίῳ προτερήματι. εἰ ὁ ἵππος ἔλεγεν ἐπαιρόμενος ὅτι 'καλός εἰμι', ἀνεκτὸν ἂν ἦν· σὺ δὲ ὅταν λέγῃς ὅτι 'ἵππον καλὸν ἔχω', ἴσθι ὅτι ἐφ' ἵππῳ ἀγαθῷ μέγα φρονεῖς. τί οὖν ἐστι σόν; χρῆσις φαντασιῶν, ἣν ὅταν κατὰ φύσιν ἔχῃς, τότε ἐπάρθητι· τότε γὰρ ἐπὶ τῷ σῷ πλεονεκτήματι ἐπαρθήσῃ.

18 *Δημοσθένους ἐν τῷ Πρὸς Λεπτίνην* (XX § 161 p. 506).

Καὶ τὰ ἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι· πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι.

19 *Ἐν ταὐτῷ* (XX § 162 p: 506).

Ἀλλ' οἶμαι τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις ἄδηλον, καὶ μικροὶ καιροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίγνονται· διὸ δεῖ μετριάζειν ἐν ταῖς εὐπραξίαις καὶ προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι.

20 *Πλάτωνος ἐκ τῶν Ἀντεραστῶν* (p. 137 E — 138 B).

---

2 ὑπεροψία M^d Br Plut.: ἀνυπεροψία S A | σωφροσύνη (φιλοφροσύνη A¹ corr. A²) S M^d A Br: περιφρόνησις recte Plut. || 3 ὥστε (pro ὅθεν) Tr. p. 133, inde vulg. || 4 αὐτὸν M^d || 5 πρὸ M^d || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. iteratur Maxim. c. 56 p. 663 sq. Combef. (sine lemm.) || 9 ἐπαιρόμενος ἔλεγεν Arr. | ἀνεκτὸν] οἰστὸν Arr. | ἂν ἦν M^d Arr.: ἦν S A Max. || 10 λέγῃς ἐπαιρόμενος Arr. | ἵππον recte Vpton sec. Simpl. || 11 μέγα φρονεῖς] ἐπαίρῃ Arr. || 12 ἣν (ἦν M^d) ὅταν S M^d A Max.: ὥσθ' ὅταν ἐν χρήσει φαντασιῶν Arr. | σχῇς Arriani aliquot | τηνικαῦτα (pro τότε) Arr. || 13 ἐπὶ τῷ σῷ πλεονηκτήματι S M^d A Max.: ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ Arr. || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; δημοσθ^ε πρὸς λ^ε S || 15 τἀγαθὰ Dem. || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 21, 17) Br (post ecl. 21, 16); δημοσθένους Br. recurrit corp. Par. 652 Elt. (Δημοσθένους) || 18 ἅπασιν ἀνθρώποις ἄδηλον libri Stob.: ἄδηλον πᾶσιν (ἅπασιν libri aliquot) ἀνθρώποις Dem. || 22 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A

Τί δ'; ἐπειδὰν ἄνθρωπος ὤν τις ἀγνοῇ τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς μοχθηροὺς ἀνθρώπους, ἆρ' οὐ καὶ αὐτὸν ἀγνοεῖ, πότερον χρηστός ἐστιν ἢ μοχθηρός, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἄνθρωπός ἐστι; Συνεχώρει. Τὸ δὲ αὐτὸν ἀγνοεῖν σωφρονεῖν ἢ οὐ σωφρονεῖν ἐστιν; Οὐ σωφρονεῖν. Τὸ ἑαυτὸν ἄρα γιγνώσκειν ἐστὶ σωφρονεῖν; Φημί, ἔφη. Τοῦτο ἄρα, ὡς ἔοικε, καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα παρακελεύεται, σωφροσύνην ἀσκεῖν καὶ δικαιοσύνην. Ἔοικεν. Τῇ αὐτῇ δὲ ταύτῃ καὶ κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα; Φημί. Οὐκοῦν ᾗ μὲν κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα, δικαιοσύνη αὕτη ἐστίν, ᾗ δὲ γιγνώσκειν καὶ ἑαυτὸν καὶ ἄλλους, σωφροσύνη; Ἔοικεν, ἔφη. Ταὐτὸν ἄρα ἐστὶ δικαιοσύνῃ σωφροσύνη; Φαίνεται. Καὶ μὴν οὕτω γε καὶ αἱ πόλεις εὖ οἰκοῦνται, ὅταν οἱ ἀδικοῦντες δίκην διδῶσιν. Ἀληθῆ λέγεις.

21 *Ξενοφῶντος ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων* (IV 2, 24—36).

Καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, εἰς Δελ-

---

1 *ὤν τις* S Platonis T: *τις ὤν* Platonis B | *ἀγνοῇ* Meineke ex Plat.: *ἀγνοεῖ* S ‖ 2 *τοὺς μοχθηροὺς* S: *μοχθηροὺς* Platonis B *πονηροὺς* Platonis T | *ἆρ' οὐ καὶ αὐτὸν* Buecheler: *ἄρ'* (*ἆρ'* Tr. p. 133) *οὖν καὶ αὐτὸν* (*αὐτὸν* Tr.) S *ἆρ' οὐχ ἑαυτὸν* tacite ex Plat. Gesn.¹ p. 162, inde vulg. ‖ 3 *ἀγνοεῖ* S Platonis T, *ἀγνοοῖ* Platonis B | *ἢ μοχθηρὸς* S: *ἢ πονηρὸς* Platonis BT | *ἐπειδὴ* Tr. Plat.: *ἐπεὶ* S ‖ 4 *ξυνεχώρει* Plat. | *δὲ αὐτὸν* S Platonis B, *δ' ἑαυτὸν* Platonis T; *δὲ αὐτὸν* Tr., inde vulg. ‖ 5 *ἢ οὐ σωφρονεῖν ἐστιν. οὐ σωφρονεῖν* S Platonis T: *ἐστιν ἢ μὴ σωφρονεῖν; Μὴ σωφρονεῖν* Platonis B ‖ 6 *γιγνώσκειν* S Plat.: *γινώσκειν* Tr., inde vulg. ‖ 7 *καὶ τὸ ἐν* S Platonis T: *τὸ ἐν* Platonis B ‖ 9 *φημί* S Platonis T: *ναί* Platonis B ‖ 11 *γιγνώσκειν* S; *διαγιγνώσκειν* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde vulg. | *ἄλλους* S Platonis B, *ἄλλον* Platonis T ‖ 12 *δικαιοσύνῃ σωφροσύνη* scripsi ut Platonis T: *δικαιοσύνη σωφροσύνη* S. *καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη* Platonis B; *δικαιοσύνη σωφροσύνῃ* Gesn.¹, inde vulg. ‖ 13 *καὶ αἱ* S Platonis B, *καὶ* Platonis T ‖ 14 *Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη* Plat. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 17 *Καὶ ὁ Σωκρ.* — 562, 14 *καὶ ἀνεπιτήδεια ὅπως ἔχει* om. M v. *Καὶ ὁ Σωκρ.* — 562, 9 *οἶδεν ἢ ὅστις* om. A | *εἰς Δελφοὺς δὲ* S Xen.: *εἰς Δελφοὺς* temere Gesn.¹ p. 162, inde vulg. non rectius Cobet n. l. p. 703. exemplis notis (cf. Xen. apomn. II 9, 2) nuper insperatum accessit Herondae V 1

φοὺς δὲ ἤδη πώποτε ἀφίκου; Καὶ δίς γε νὴ Δί', ἔφη. Κατέμαθες οὖν πρὸς τῷ ναῷ που γεγραμμένον ⟨τὸ⟩ Γνῶθι σαυτόν; Ἔγωγε. Πότερον οὖν οὐδέν σοι τοῦ γράμματος ἐμέλησεν, ἢ προσέσχες τε καὶ ἐπεχείρησας σεαυτὸν ἐπισκοπεῖν ὅστις εἴης; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· καὶ γὰρ δὴ τοῦτο πάνυ ᾤμην εἰδέναι· σχολῇ γὰρ ἂν ἄλλο τι ᾔδειν, εἴ γε μηδ' ἐμαυτὸν ἐγίγνωσκον. Πότερα δέ σοι δοκεῖ γιγνώσκειν ἑαυτὸν ὅστις τοὔνομα μόνον τὸ ἑαυτοῦ οἶδεν, ἢ ὅστις, ὥσπερ οἱ τοὺς ἵππους ὠνούμενοι οὐ πρότερον οἴονται γιγνώσκειν ὃν ἂν βούλωνται γνῶναι, πρὶν ἂν ἐπισκέψωνται πότερον εὐπειθής ἐστιν ἢ δυσπειθής, καὶ πότερον ἰσχυρὸς ἢ ἀσθενής, καὶ πότερον ταχὺς ἢ βραδύς, καὶ τἄλλα τὰ πρὸς τὴν τοῦ ἵππου χρείαν ἐπιτήδειά τε καὶ ἀνεπιτήδεια ὅπως ἔχει, οὕτως ἑαυτὸν ἐπισκεψάμενος ὁποῖός ἐστι πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην χρείαν, ἔγνωκε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν; Οὕτως ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη, ὁ μὴ εἰδὼς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἀγνοεῖν ἑαυτόν. Ἐκεῖνο δὲ οὐ φανερόν, ἔφη, ὅτι διὰ μὲν τὸ εἰδέναι ἑαυτοὺς πλεῖστα ἀγαθὰ ἴσχουσιν ἄνθρωποι, διὰ δὲ τὸ ἐψεῦσθαι ἑαυτῶν πλεῖστα κακά; οἱ μὲν γὰρ εἰδότες ἑαυτοὺς τὰ ἐπιτήδεια ἑαυτοῖς ἴσασι καὶ διαγιγνώσκουσιν ἅ τε δύνανται καὶ ἃ μή. καὶ ἃ μὲν ἐπίστανται πράττοντες πορίζονταί τε ὧν

1 *νὴ δί'* S Xen.: *νὴ δία* Tr., inde vulg. ‖ 2 *τὸ* tacite e Xen. addidit Gesn.¹, inde vulg. ‖ 4 *ἐμέλησεν* Tr. p. 134 Xen.: *ἐμέλλησεν* S | *σαυτὸν* Xen. ‖ 6 *τοῦτο πάνυ*] *πάνυ τοῦτό γε* Xen. | v. *γὰρ ἂν* usque ad *πότερα* in textu omissa adscripsit in margine S¹ | *ᾔδη* L. Dindorf in Xen. ‖ 7 *ἐγίνωσκον* S ‖ 8 *τοὔνομα τὸ ἑαυτοῦ μόνον* Xen. ‖ 10 *ὃν ἂν* etiam A, fallitur Gaisford ‖ 11 *πότερον* A Tr. Xen.: *πρότερον* S | *δυσπειθὴς* S Xen.: *ἀπειθὴς* ex *ἀσθενὴς* corr. A m. rec. ‖ 14 *οὕτως* Xen.: *οὗτος* (om. *ὁ*) S M[d] *οὕτως ὁ* A ‖ 16. 17 *αὑτοῦ* Xen. ‖ 16 v. *οὗτος* (sic) *ἔμοιγε* — 20 *πλεῖστα κακά* recurrunt Maxim. c. 56 p. 663 Combef. (lemmate non iterato post Xenophonteam eclogam) | pro *οὕτως* compendium S quod *οὗτος* significare videtur Meklero ‖ 18 *αὑτοὺς* A ‖ 19 *πάσχουσιν* Xen. ‖ 20 *οἱ μὲν γὰρ* — 563, 2 *τὸ κακῶς πράττειν* recurrunt Maxim. c. 56 p. 663 Combef. (ante ecl. *οὗτος ἔμ.*), cum lemm. *Ξενοφῶντος* | *τά τε ἐπιτ.* Xen. ‖ 21 *αὑτοῖς* A | *ἴσασιν* S M[d] ‖ 22 *τε* om. A

δέονται καὶ εὖ πράττουσιν, ὧν δὲ μὴ ἐπίστανται ἀπεχόμενοι ἀναμάρτητοι γίγνονται καὶ διαφεύγουσι τὸ κακῶς πράττειν· διὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους δυνάμενοι δοκιμάζειν καὶ διὰ τῆς τῶν ἄλλων χρείας τά τε ἀγαθὰ πορίζονται καὶ τὰ κακὰ φυλάττονται. οἱ δὲ μὴ εἰδότες, ἀλλὰ διεψευσμένοι τῆς αὐτῶν δυνάμεως πρός τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τἄλλα ἀνθρώπινα πράγματα ὁμοίως διάκεινται, καὶ οὔτε ὧν δέονται ἴσασιν οὔτε ὅ τι πράττουσιν οὔτε οἷς χρῶνται, ἀλλὰ πάντων τούτων διαμαρτάνοντες τῶν τε ἀγαθῶν ἀποτυγχάνουσι καὶ τοῖς κακοῖς περιπίπτουσι. καὶ οἱ μὲν εἰδότες ὅ τι ποιοῦσιν, ἐπιτυγχάνοντες ὧν πράττουσιν, εὔδοξοί τε καὶ τίμιοι γίγνονται· καὶ οἵ τε ὅμοιοι τούτοις ἡδέως χρῶνται, οἵ τε ἀποτυγχάνοντες τῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦσι καὶ ἐλπίδας τῶν ἀγαθῶν ἐν τούτοις ἔχουσι, καὶ διὰ ταῦτα πάντων μάλιστα τούτους ἀγαπῶσιν. οἱ δὲ μὴ εἰδότες τί ποιοῦσι, κακῶς τε αἱρούμενοι καὶ οἷς ἂν ἐπιχειρήσωσιν ἀποτυγχάνοντες, οὐ μόνον ἐν αὐτοῖς τούτοις ζημιοῦνταί τε καὶ κολάζονται, ἀλλὰ καὶ ἀδοξοῦσι διὰ ταῦτα καὶ καταγέλαστοι γίγνονται καὶ καταφρονούμενοι καὶ ἀτιμαζόμενοι ζῶσιν. ὁρᾷς δὲ καὶ τῶν πόλεων ὅτι ὅσαι ἂν ἀγνοήσασαι τὴν ἑαυτῶν δύναμιν κρείττοσι πολεμήσωσιν,

3 *τὸ αὐτὸ* S$\mathrm{M^d}$A (*bene* monet Gilbert): *τοῦτο* Xen. fort. *ταὐτὸ* | *ἄλλους ἀνθρώπους* $\mathrm{M^d}$ A Xen.: *αλ̄λ̄ους* errore perspicuo S ‖ 5 γ^{ε} pro *τε* A | *κὰ* pro *κακὰ* $\mathrm{M^d}$ ‖ 6 *ἀλλ' οἱ* A ‖ 10. 11 *-σιν* $\mathrm{M^d}$ ‖ 12 *εὔδοξοι* S $\mathrm{M^d}$ Xen.: *ἔνδοξοι* A ‖ 13 *γίνονται* $\mathrm{M^d}$ ‖ 14 *ἐπιθυμοῦσι(ν) καὶ* S$\mathrm{M^d}$A: *ἐπιθυμοῦσι τούτου* (*τούτους* ut libri Xen. Gesn.[3] p. 178) *ὑπὲρ αὐτων* (debuit *αὑτῶν*) *βουλεύεσθαι καὶ προΐστασθαί τε ἑαυτῶν τούτους καὶ* e Xen. Gesn.[1] p. 164, inde vulg. immerito receperunt Gaisford et Meineke. nam haec ipsa vitio non immunia sunt. vix autem sufficiunt quae proposuit Stephanus *ἐπιθυμοῦσι τούτους ὑπὲρ αὑτῶν βουλεύεσθαι, καὶ προΐστασθαί γε* (*δὲ* Schenkl) *αὑτῶν τούτους ⟨ἐθέλουσι⟩ καὶ* | *καὶ τὰς ἐλπ.* Xen. ‖ 15 *διὰ πάντα ταῦτα πάντων* libri Xenophontis ‖ 16 *ὅ τι* (pro *τί*) Xen. ‖ 17 *ποιοῦσιν* S$\mathrm{M^d}$ | *τε* S$\mathrm{M^d}$A quod Xenophonti vindicavit Gilbert: *δὲ* libri Xen. ‖ 18 *ἐν ἑαυτοῖς* libri Xenophontis ‖ 19 *τε* om. $\mathrm{M^d}$ | *ἀδοξοῦσιν* S$\mathrm{M^d}$ ‖ 21 *ἂν* S$\mathrm{M^d}$A: *ἐὰν* libri Xenophontis ‖ 22 *-σιν* $\mathrm{M^d}$

αἱ μὲν ἀνάστατοι γίγνονται, αἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων δοῦλαι. καὶ ὁ Εὐθύδημος, ὡς πάνυ μοι δοκοῦν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, περὶ πολλοῦ ποιητέον εἶναι τὸ ἑαυτὸν γιγνώσκειν, οὕτως ἴσθι· ὁπόθεν δὲ χρὴ ἄρξασθαι ἐπισκοπεῖν ἑαυτόν, τοῦτο πρὸς σὲ ἀποβλέπω εἴ μοι ἐθελήσαις ἂν ἐξηγήσασθαι. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ὁποῖά ἐστι πάντως που γιγνώσκεις; Νὴ Δί', ἔφη· εἰ γὰρ μηδὲ ταῦτα οἶδα, καὶ τῶν ἀνδραπόδων φαυλότερος ἂν εἴην. Ἴθι δή, ἔφη, καὶ ἐμοὶ ἐξήγησαι ταῦτα. Ἀλλ' οὐ χαλεπόν, ἔφη· πρῶτον μὲν γὰρ τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω, τὸ δὲ νοσεῖν κακόν. ἔπειτα τὰ αἴτια ἑκατέρου αὐτῶν καὶ ποτὰ καὶ βρωτὰ καὶ ἐπιτηδεύματα τὰ μὲν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν φέροντα ἀγαθά, τὰ δὲ πρὸς τὸ νοσεῖν κακά. Οὐκοῦν, ἔφη, καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τινος αἴτια γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἴη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακά; Πότε δ' ἄν, ἔφη, τὸ μὲν ὑγιαίνειν κακοῦ αἴτιον γένοιτο, τὸ δὲ νοσεῖν ἀγαθοῦ; Ὅταν νὴ Δί', ἔφη, στρατείας τε αἰσχρᾶς καὶ ναυτιλίας βλαβερᾶς καὶ ἄλλων πολλῶν τοιούτων οἱ μὲν διὰ ῥώμην μετασχόντες ἀπόλωνται, οἱ δὲ δι' ἀσθένειαν ἀπολειφθέντες σωθῶσιν. Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλ' ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι καὶ τῶν ὠφελίμων οἱ μὲν διὰ ῥώμην μετέχουσιν, οἱ δὲ δι' ἀσθένειαν ἀπολείπονται. Ταῦτα οὖν, ἔφη, ποτὲ μὲν ὠφελοῦντα, ποτὲ δὲ βλάπτοντα, τί μᾶλλον ἀγαθὰ ἢ κακά ἐστιν; Οὐδὲν μὰ

---

1 *αἱ δὲ ἄν.* Tr. p. 135, ubi mox *δοῦλοι* et *δοκεῖς*, inde vulg. ‖ 2 *ὦ Σώκρατες ἔφη* SM[d] A cum Xenophontis non nullis: *ἔφη ὦ Σώκρατες* Xen. ‖ 3 *ἑαυτὸν* S A Xen.: *ἑαυτοῦ* M[d] ‖ 4 v. *οὕτως ἴσθι* — 16 *δὲ κακοῦ, κακά* om. M A ‖ 7 *γινώσκεις* libri ‖ 9 *ἐξήγησαι αὐτά* Xen. ‖ 10 *μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν* Xenophontis cod. Paris. 1740: Stobaei lectionem commendat Cobet n. l. p. 703 ‖ 11 *ἔπειτα καὶ τὰ αἴτια* scribunt in Xen. ex duobus libris Xen. ‖ 16 *πότε δ' ἂν κτἑ.* tamquam sui iuris eclogam constituunt novo lemm. *τοῦ αὐτοῦ* praemisso MA ‖ 18 *στρατείας* Xen.: *στρατιᾶς* libri Stob. | *ναυτιλλίας* S ‖ 20 *ἀπώλονται* M[d] : *σώζωνται* corr. S[1] *θῶσιν* (*σωθῶσιν*) M[d] A Xen.: *σώζωνται* Tr., inde vulg. ‖ 21 *ὅτι καὶ* SM[d] Xen.: *καὶ* A ‖ 23 *ταῦτα* M ut testatur L. Dindorf ed. Ox. praef. p. XXIX Xen.: *τὰ* SA ‖ 24 *τί* (vel *τι*) *μᾶλλον* libri Stob. Xeno-

Δία φαίνεται κατά γε τοῦτον τὸν λόγον. ἀλλ' ἥ γέ τοι σοφία, ὦ Σώκρατες, ἀναμφισβητήτως ἀγαθόν ἐστιν· ποῖον γὰρ ἄν τις πρᾶγμα οὐ βέλτιον πράττοι σοφὸς ὢν ἢ ἀμαθής; Τί δαί; τὸν Δαίδαλον, ἔφη, οὐκ ἀκήκοας ὅτι ληφθεὶς ὑπὸ Μίνω διὰ τὴν σοφίαν ἠναγκάζετο ἐκείνῳ δουλεύειν, καὶ τῆς τε πατρίδος ἅμα καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐστερήθη, καὶ ἐπιχειρῶν ἀποδιδράσκειν μετὰ τοῦ υἱοῦ τόν τε παῖδα ἀπώλεσε καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνήθη σωθῆναι, ἀλλ' ἀπενεχθεὶς εἰς τοὺς βαρβάρους, πάλιν ἐκεῖ ἐδούλευεν; Λέγεται νὴ Δί', ἔφη, ταῦτα. Τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἀκήκοας πάθη; τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἀπόλλυται. Λέγεται καὶ ταῦτα, ἔφη. Ἄλλους δὲ πόσους οἴει διὰ σοφίαν ἀνασπάστους πρὸς βασιλέα γεγονέναι καὶ ἐκεῖ δουλεύειν; Κινδυνεύει, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἀναμφιλογώτατον ἀγαθὸν εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν. Εἴ γε μή τις αὐτό, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἐξ ἀμφιλόγων ἀγαθῶν συντιθείη. Τί δ' ἄν, ἔφη, τῶν εὐδαιμονικῶν ἀμφίλογον εἴη; Οὐδέν, ⟨ἔφη,⟩ εἴ γε μὴ προσθήσομεν αὐτῷ κάλλος ἢ ἰσχὺν ἢ πλοῦτον ἢ δόξαν ἤ καί τι ἄλλο τῶν τοιούτων. Ἀλλὰ νὴ Δία προσθήσομεν, ἔφη· πῶς γὰρ ἄν τις ἄνευ τούτων εὐδαίμων εἴη; Νὴ Δί', ἔφη, προσθήσομεν ἄρα, ἐξ ὧν πολλὰ καὶ χαλεπὰ συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις· πολλοὶ μὲν γὰρ διὰ τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς ὡραίοις παρακεκινημένων διαφθείρονται, πολλοὶ δὲ διὰ τὴν ἰσχὺν μείζοσιν ἔργοις ἐπιχειροῦντες οὐ μικροῖς

---

phonti vindicat propter insequens *Οὐδὲν* Gilbert: *μᾶλλον* libri Xen. e Xen. tacite Gesn.[1], inde vulg.

1 *κατά τε τ.* A ‖ 4 *δαὶ* S M[d] Xenophontis non nulli: *δὲ* A Xen. | *ληφθεὶς* M[d] A Tr. Xen.: *ληφεὶς* S ‖ 5 *μίνωϊ* M[d] A ‖ 7 *ἐπιδιδράσκειν* A ‖ 8 *ἀπώλεσεν* S M[d] | *ἠδυνήθη* S libri Xen.: *ἐδυνήθη* M[d] A ‖ 10 *ἔφη* supra lin. A | *οὐχακήοας* A, fallitur Gaisford ‖ 13 *ἀναρπάστους* non nulli Xenophontis ‖ 15 *ἀναμφιλογώτατον* ex *-τατα* em. A | *εἶναι καὶ τὸ εὐδ.* A ‖ 17 *συντιθείη* L. Dindorf: *συντιθη* sine acc. S *συντιθῇ* M[d] *συντιθεῖ* A *συνθείη* vel *συντεθείη* libri Xen. ‖ 18 *ἔφη* tacite ex Xen. addidit Gesn.[1] p. 164, inde vulg. ‖ 21 *εὐδαιμονοίη* Xen. ‖ 22 post *προσθήσομεν* distinguit, tum *ἄρ'* A ‖ 24 *παρακεκινηκότων* Xen.

[redacted]

κακοῖς περιπίπτουσιν, πολλοὶ δὲ διὰ τὸν πλοῦτον διαθρυπτόμενοί τε καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἀπόλλυνται, πολλοὶ δὲ διὰ δόξαν καὶ πολιτικὴν δύναμιν μεγάλα κακὰ πεπόνθασιν. Ἀλλὰ μήν, ἔφη, εἴ γε μηδὲ τὸ εὐδαιμονεῖν ἐπαινῶν ὀρθῶς λέγω, ὁμολογῶ μηδὲ ὅ τι πρὸς τοὺς θεοὺς εὔχεσθαι χρὴ εἰδέναι. Ἀλλὰ ταῦτα μέν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἴσως διὰ τὸ σφόδρα πιστεύειν εἰδέναι οὐδ' ἔσκεψαι.

22 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου* (p. 48 C).

Τῆς δ' αὖ πάσης πονηρίας ἐστὶ τοὐναντίον πάθος ἔχον, ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων. — Τὸ Γνῶναι σαυτὸν λέγεις, ὦ Σώκρατες; — Ἔγωγε. τοὐναντίον μὴν ἐκεῖνο δῆλον ὅτι τὸ μηδαμῇ γινώσκειν αὐτὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ γράμματος ἂν εἴη. — Τί μήν; — Ὦ Πρώταρχε, πειρῶ δὲ αὐτὸ τοῦτο τριχῇ τέμνειν. — Πῇ φῄς; οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ὦ. — Λέγεις δὴ δεῖν ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι τὰ νῦν; — Λέγω καὶ δέομαί γε πρὸς τῷ λέγειν. — Ἆρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον; — Πῶς; — Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα δοξάζειν εἶναι πλουσιώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν. — Πολλοὶ γοῦν εἰσι τοιοῦτον πάθος ἔχοντες. — Πλείους δέ γε, οἳ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξάζουσι καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς οὔσης αὐτοῖς ἀληθείας. — Πάνυ γε. — Πολὺ δὲ πλεῖστοί γε, οἶμαι, περὶ τὸ τρίτον εἶδος τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετῇ δοξάζοντες βελτίους ἑαυτοὺς οὐκ ὄντες. — Σφόδρα μὲν οὖν. — Τῶν ἀρετῶν

δια
1 *ἐπιθρυπτόμενοι* A corr. A¹ ‖ 4 *μηδὲ*] *μὴ* A ‖ 5 *μηδὲ* inter in. A ‖ 6 *ὁ* om. Mᵈ ‖ 7 *οὐδεσκέψαι* Mᵈ ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 9 *Τῆς δ' αὖ πάσης — πρὸς τῷ λέγειν* (17) om. M A ‖ 14 *δὲ* S Platonis B alii: *δὴ* Platonis vulg., inde tacite Gesn.¹ p. 166, vulg. ‖ 16 *τῷ λ.* tacite ex Plat. Gesn.¹, inde vulg.: *τὸ λ.* S Platonis non nulli ‖ 17 *αὐτοὺς* Mᵈ A Plat.: *αὑτοὺς* S ‖ 20 *αὐτῶν* S Mᵈ Plat.: *αὐτοῦ* A | *τὸ τοιοῦτον* Plat. | *τοιοῦτον* Mᵈ A Plat.: *τοιοῦτο* S ‖ 21 *οἳ* S A Plat.: *οἷ γε* Mᵈ; *ἢ* Tr. p. 136, inde vulg. ‖ 22 *δοξάζουσιν* S | 23 *διαφερόντως* S Plat.: *διαφέροντας* Mᵈ A ‖ 24 *πολλὺ* Mᵈ ‖ 25 *ἀρετη* sine acc. S *ἀρετὴν* Plat. ‖ 26 *Σφόδρα μὲν οὖν κτέ.* om. M A

δ' ἆρα οὐ σοφίας πέρι τὸ πλῆθος πᾶν ἀντεχόμενον, μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς; — Πῶς δ' οὔ; — Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἄν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς ἂν εἴποι πάθος. — Σφόδρα γε.

23 *Πλάτωνος Ἀλκιβιάδου α'* (p. 127 E—p. 131 D).

Φέρε δή, τί ἐστι τὸ ἑαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι; μὴ πολλάκις λάθωμεν οὐχ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, οἰόμενοι δέ· καὶ πότ' ἆρ' αὐτὸ ποιεῖ ἅνθρωπος; ἆρ' ὅταν τῶν ἑαυτοῦ ἐπιμελῆται, τότε καὶ αὐτοῦ; — Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ. — Τί δαί; ποδῶν ἅνθρωπος πότε ἐπιμελεῖται; ἆρ' ὅταν ἐκείνων ἐπιμελῆται ἅ ἐστι τῶν ποδῶν; — Οὐ μανθάνω. — Καλεῖς δέ τι χειρός· οἷον δακτύλιον ἔστιν ὅτου ἂν ἄλλου τῶν τοῦ ἀνθρώπου φαίης ἢ δακτύλου; — Οὐ δῆτα. — Οὐκοῦν καὶ ποδὸς ὑπόδημα τὸν αὐτὸν τρόπον; — Ναί. — [Καὶ ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ἄλλου σώματος ὁμοίως; — Ναί.] — Ἆρ' οὖν ὅταν ὑποδημάτων ἐπιμελώμεθα, τότε ποδῶν ἐπιμελούμεθα; — Οὐ πάνυ μανθάνω, ὦ Σώκρατες. — Τί δ', ὦ Ἀλκιβιάδη; ὀρθῶς ἐπιμελεῖσθαι καλεῖς τι ὁτουοῦν πράγματος; — Ἔγωγε. — Ἆρ' οὖν ὅταν τις βέλτιον ποιῇ, τότε ὀρθὴν λέγεις ἐπιμέλειαν; — Ναί. — Τίς οὖν τέχνη ὑποδήματα βελτίω ποιεῖ; — Σκυτική. — Σκυτικῇ ἄρα ὑποδημάτων ἐπιμελούμεθα; — Ναί. — Ἦ καὶ ποδὸς σκυτικῇ, ἢ ἐκείνῃ ᾗ πόδας βελτίους ποιοῦμεν;

1 *ἆρ'* Plat.: *ἄρα* S | *πέρι* S: *περὶ* Tr. | *πάντως* Plat. || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 6 *Φέρε δή* usque ad p. 571, 19 *πάνυ μὲν οὖν* om. M[d] A | *ἑαυτοῦ* tacite ex Plat. Gesn.[1] p. 166, inde vulg.: *ἐμαυτοῦ* S || 8 *πότ' ἆρ'* scripsi: *πότερ'* S *πότερον* Tr. *πότ' ἄρα* Plat.; *πότε ἄρα* tacite ex Platonis Ald. Gesn.[1], inde vulg. | *αὐτὸ ποιεῖ* S Platonis B: *ποιεῖ αὐτὸ* Platonis T | *ἅνθρωπος* (hic et 10) Schanz: *ἄνθρωπος* (hic et 10) Stob., Plat. || 9 *ἑαυτοῦ* S Platonis T, *αὑτοῦ* Platonis B | post *ἐπιμελῆται* rasura non nulla deleta sunt S, an fuerat *ἐπιμελῆται, ἐπιμελεῖται*? | *αὑτοῦ* S Platonis B, *ἑαυτοῦ* Platonis T | *ἐμοὶ γοῦν* scripsi ex Plat.: *ἔμοιγ' οὖν* S || 10 *δαὶ* S Platonis T: *δὲ* Platonis B || 12 *δή τι* temere Gesn.[1], inde vulg. | *χειρός* Plat.: *χερός* S || 15 v. *Καὶ ἱμάτια — ναί* quae ignorat Plat. circumscripsi | *ἱμάτια* (ον superscr.), corr. S[1] || 18 *δ'* reposui ex S Plat.: *δαὶ* Tr. p. 137, inde vulg. || 19 *τις* S Platonis B, *τις τι* Platonis T

θαριστὴς κιθαρίζει καὶ αὐτὸς ὁ καθαριστὴς ἄλλο ἂν εἴη; — Ναί. — Τοῦτο τοίνυν ἀρτίως ἠρώτων, εἰ ὁ χρώμενός τε καὶ ᾧ χρῆται ἀεὶ δοκεῖ ἕτερον εἶναι. — Δοκεῖ. — Τί οὖν; φῶμεν τὸν σκυτοτόμον τέμνειν ὀργάνοις μόνον ἢ καὶ χερσί; — Καὶ χερσί. — Χρῆται ἄρα καὶ ταύταις; — Ναί. — Ἦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμενος σκυτοτομεῖ; — Ναί. — Τὸν δὲ χρώμενον καὶ οἷς χρῆται ἕτερα ὁμολογοῦμεν; — ⟨Ναί.⟩ — Ἕτερον ἄρα σκυτοτόμος καὶ κιθαριστὴς χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν οἷς ἐργάζονται; — Φαίνεται. — Οὐκοῦν καὶ παντὶ τῷ σώματι χρῆται ἄνθρωπος; — Πάνυ γε. — Ἕτερον δ' ἦν τό τε χρώμενον καὶ ᾧ χρῆται; — Ναί. — Ἕτερον ἄρ' ἄνθρωπός ἐστι τοῦ ἑαυτοῦ σώματος; — Ἔοικεν. — Τί ποτ' οὖν ἐστιν ἄνθρωπος; — Οὐκ ἔχω λέγειν. — Ἔχεις μὲν οὖν, ὅτι γε ⟨τὸ⟩ τῷ σώματι χρώμενον. — Ναί. — Ἦ οὖν ἄλλο τι χρῆται αὐτῷ ἢ ψυχή; — Οὐκ ἄλλο. — Οὐκοῦν ἄρχουσα; — Ναί. — Καὶ μὴν τόδε γ' οἶμαι οὐδένα ἂν ἄλλως οἰηθῆναι. — Τὸ ποῖον; — Μὴ οὐ τριῶν ἕν γέ τι εἶναι τὸν ἄνθρωπον. — Τίνων; — Ψυχὴν ἢ σῶμα ἢ συναμφότερον, τὸ ὅλον τοῦτο. — Τί μήν; — Ἀλλὰ μὴν αὐτό γε ⟨τὸ⟩ τοῦ σώματος ἄρχον ὡμολογήσαμεν ἄνθρωπον εἶναι; — Ὡμολογήσαμεν. — Ἆρ' οὖν σῶμα αὐτὸ αὑτοῦ ἄρχει; — Οὐδαμῶς. — Ἄρχεσθαι γὰρ αὐτὸ εἴπομεν; — ⟨Ναί.⟩ — Οὐκ ἂν δὴ τοῦτό γε εἴη τὸ ζητούμενον. — Οὐκ

---

3 *τε* recte om. Platonis B ‖ 8 *ναί* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 10 *ἄνθρωπος* Schanz: *ἄνθρωπος* S Platonis B T ‖ 11 *δ' ἦν* S Platonis B, *δὴ* Platonis T ‖ 12 *ἄνθρωπος* Bekker: *ἄνθρωπος* S Platonis B T; *ὁ ἄνθρωπος* Gesn.[1], inde vulg. | *τοῦ ἑαυτοῦ σώματος* S Platonis T: *τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ* Platonis B ‖ 13 *ποτ' οὖν* ex *ποτε δ'* corr. S[1] | *ἐστιν* om. Plat. | *ἄνθρωπος* Bekker: *ἄνθρωπος* S, *ὁ ἄνθρωπος* Platonis B T ‖ 14 *τὸ* addidi ex Plat. ‖ 15 *ἢ ψυχή* tacite Gesn.[1] ex Plat., ubi *εἰ ψυχὴ* B: *ἡ ψυχὴ* S ‖ 18 *ἢ καὶ συναμφ.* temere Gesn.[1], inde vulg. ‖ 19 *αὐτό γε* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *οὐ τό γε* S ‖ 20 *τὸ* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | *ὡμολογήσαμεν* S Plat. B: *ὡμολογήσαμεν τίς οὖν ὁ ἄνθρωπος* Plat. T; glossema ex Platonis vulg. addidit Gesn.[1], inde Stobaei vulg. ‖ 22 *αὐτὸ* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *αὐτὰ* S ‖ 23 *ναί* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | *τὸ ζητούμενον* S: *ὃ ζητοῦμεν* Plat.

ἔοικεν. — Ἀλλὰ τὸ συναμφότερον τοῦ σώματος ἄρχει, καὶ ἔστι δὴ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος; — Ἴσως δῆτα. — Πάντων γε ἥκιστα· μὴ γὰρ συνάρχοντος τοῦ ἑτέρου οὐδεμία που μηχανὴ τὸ συναμφότερον ἄρχειν. — Ὀρθῶς. — Ἐπειδὴ δὲ οὔτε τὸ σῶμα οὔτε τὸ συναμφότερόν ἐστιν ἄνθρωπος, λείπεται, οἶμαι, ἢ μηδὲν αὐτὸ εἶναι, ἢ εἴπερ τί ἐστι, μηδὲν ἄλλο ⟨τὸν⟩ ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχήν. — Κομιδῆ μὲν οὖν. — Ἔτι οὖν σαφέστερον δεῖ ἀποδειχθῆναί σοι, ὅτι ⟨ἡ⟩ ψυχή ἐστιν ἄνθρωπος; — Μὰ Δί', ἀλλ' ἱκανῶς μοι δοκεῖ ἔχειν. — Εἰ δέ γε μὴ ἀκριβῶς ἀλλὰ καὶ μετρίως, ἐξαρκεῖ ἡμῖν· ἀκριβῶς μὲν γὰρ εἰσόμεθα τότε, ὅταν εὕρωμεν ὃ νῦν δὴ παρήλθομεν διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως. — Τί τοῦτο; — Ὃ ἄρτι οὕτω πως ἐρρήθη, ὅτι πρῶτον σκεπτέον εἴη αὐτὸ τὸ αὐτό· νῦν δ' ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ † αὐτὸν ἕκαστον ἐσκέμμεθα ὅ τι ἐστίν, καὶ ἴσως ἐξαρκέσει· οὐ γάρ που κυριώτερόν γε οὐδὲν ἂν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν ἢ τὴν ψυχήν. — Οὐ δῆτα. — Οὐκοῦν καλῶς ἔχει οὕτω νομίζειν, ἐμὲ καὶ σὲ προσομιλεῖν ἀλλήλοις τοῖς λόγοις χρωμένους τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ψυχήν; — Πάνυ μὲν οὖν. — Τοῦτο δ' ἄρα ἦν, ὃ ἔγωγε καὶ ὀλίγῳ ἔμπροσθεν εἶπον, ὅτι Σωκρά-

1 *ἀλλὰ* S: *ἀλλ' ἄρα* (ubi *ἆρα* Platonis T) Plat.; *ἀλλὰ ἆρα* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 2 *ἔστι δὴ τοῦτο* S Platonis B *ἔστιν τοῦτό γε* Platonis T | *ὁ* om. Plat. ‖ 3 *συνάρχοντος* S Platonis B *οὖν ἄρχοντος* Platonis T ‖ 5 *τὸ σῶμα* S Platonis T, *σῶμα* Platonis B ‖ 6 *ἢ μηδὲν* S Platonis T, *μηδὲν* Platonis B | *μηδὲν* — *ἐστι* delet Hermann ‖ 7 *τὸν* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 8 *ἔτι οὖν* S: *ἔτι οὖν τι* Plat. ‖ 9 *ἡ* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 10 *ἀκριβῶς ἀλλὰ καὶ μετρίως* S Platonis T: *ἀκριβῶς* Platonis B ‖ 11 *γὰρ τότε εἰσ.* Plat. ‖ 13 *οὕτω* prius omissum inseruit S[1] ‖ 14 *τὸ αὐτὸ* ex Plat. tacite Gesn.[1], inde vulg.: *τοῦ αὐτοῦ* S | *δ'* S, *δὲ* Platonis B, *δὴ* Platonis T | *τοῦ αὐτοῦ* S Plat.: *τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ* (vel *αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ*) Schleiermacher | *αὐτὸν* S, *αὐτὸν* Plat.: *αὐτὸ* Stephanus; *τοῦ αὐτοῦ καθ' αὑτὸ* Stallbaum ‖ 15 *ὅτι* S Platonis B, *τί* Platonis T ‖ 19 *τῇ ψυχῇ*] *τὴν ψυχὴν* Dobree adv. I p. 156 | *τοῦτο δ' ἄρα*] abhinc ordiuntur M A | *τοῦτο δ' ἄρα* S M[d] A, *τοῦτ'* (*τοῦτο* Platonis B) *ἄρ'* (*ἄρα* Platonis T) Plat. ‖ 20 *ὃ ἔγωγε καὶ ὀλίγῳ* (*ὀλίγω* ex *ὀλίγον* corr. S[1]) *ἔμπροσθεν εἶπον* scripsi ex S M[d] A; *ὃ καὶ ὀλίγῳ ἔμπροσθεν εἴπομεν* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.

[redacted]

της Ἀλκιβιάδῃ διαλέγεται λόγῳ χρώμενος, οὐ πρὸς τὸ σὸν πρόσωπον, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ποιούμενος τοὺς λόγους· τοῦτο δ' ἐστὶν ⟨ἡ⟩ ψυχή. — Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ. — Ψυχὴν ἄρα ἡμᾶς κελεύει γνωρίζειν [καὶ] ὁ ἐπιτάττων γνῶναι ἑαυτόν. — Ἔοικεν. — Ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματός τι γιγνώσκει, τὰ αὑτοῦ ἀλλ' οὐχ ἑαυτὸν ἔγνωκεν. — Οὕτως. — Οὐδεὶς ἄρα τῶν ἰατρῶν ἑαυτὸν γιγνώσκει, καθ' ὅσον ἰατρός, οὐδὲ τῶν παιδοτριβῶν, καθ' ὅσον παιδοτρίβης. — Οὐκ ἔοικεν. — Πολλοῦ ἄρα δέουσιν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοὶ γιγνώσκειν ἑαυτούς· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὗτοί γε, ὡς ἔοικε, γιγνώσκουσιν, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν κατά γε τὰς τέχνας ἃς ἔχουσιν· τὰ γὰρ τοῦ σώματος γιγνώσκουσιν, οἷς τοῦτο θεραπεύεται. — Ἀληθῆ λέγεις. — Εἰ ἄρα σωφροσύνης ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν γιγνώσκειν, οὐδεὶς τούτων σώφρων κατὰ τὴν τέχνην. — Οὔ μοι δοκεῖ. — Διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάναυσοι αὗται αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι, καὶ οὐκ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μαθήματα. — Πάνυ μὲν οὖν. — Οὐκοῦν πάλιν ὅστις αὖ σῶμα θεραπεύει, τὰ ἑαυτοῦ ἀλλ' οὐχ ἑαυτὸν

---

1 λόγῳ om. Platonis B ‖ 3 ἡ tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | ἐμοὶ γοῦν scripsi: ἔμοιγ' (vel ἔμοιγ) οὖν S M[d] A, ἔμοιγε Plat. ‖ 4 κελεύειν M[d] | γνωρίσαι Plat. | καὶ ὁ ἐπιτάττων S M[d] A: ὁ ἐπιτάττων tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. scripserim γνωρίσαι ὁ ἐπιτάττων, nam καὶ istud ortum videtur ex vetere correctione γνωρίζειν (σαι sup.) ‖ 5 ὅστις ἄρα S M[d] Plat.: ἄρα ὅστις A ‖ 6 τι om. Plat. | αὑτοῦ reposui ex S Platonis B: αὐτοῦ M[d] (Tr. p. 139, inde vulg.) Platonis T αὐτῶν A | ἑαυτὸν S M[d] A αὑτὸν Plat. ‖ 7 γινώσκει, ἑαυτὸν sup. lin. S, ἑαυτὸν γιγνώσκει M[d] Plat., ubi γιγνώσκειν B C, γιγνώσκει ἑαυτὸν A ‖ 11 οὐδὲ tacite ex Plat. Gaisford: οὔτε S M[d] A | οὗτοί γε ὡς ἔοικε (ἔοικε M[d]) γιγνώσκουσιν S M[d] (ὡς ἔοικε γίγν. (sic)), ὡς ἔοικεν οὗτοί γε γινώσκουσιν A: οὗτοί γε ὡς ἔοικεν Plat. ‖ 14 σωφροσύνης S M[d] A; σωφροσύνη tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 16 δὴ ex δεῖ corr. S[1] ‖ 17 αὗται M[d] Tr. Plat.: ταῦται S A ‖ 18 πάλιν ὅστις αὖ S M[d] Plat.: αὖ ὅστις (om. πάλιν) A ‖ 19 v. ὅστις σῶμα (sic) — 573, 2 τῶν ἑαυτοῦ iam supra leguntur III 18, 36 (Πλάτωνος), ubi vide | τὰ ἑαυτοῦ reposui ex S Platonis B: τὸ

θεραπεύει; — Κινδυνεύει. — Ὅστις δέ γε τὰ χρήματα, οὔτε ἑαυτὸν οὔτε τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ; — Ἔμοιγε δοκεῖ. — Οὐ τὰ αὑτοῦ ἄρ' ἔτι πράττει ὁ χρηματιστής. — Ὀρθῶς. — Εἰ δ' ἄρα τις γέγονεν ἐραστὴς τοῦ Ἀλκιβιάδου σώματος, οὐχὶ Ἀλκιβιάδου ἠράσθη, ἀλλά τινος τῶν Ἀλκιβιάδου; — Ἀληθῆ λέγεις. — Ὅστις δὲ σοῦ, τῆς ψυχῆς ἐρᾷ; — Ἀνάγκη φαίνεται ἐκ τοῦ λόγου. — Οὐκοῦν ὁ μὲν τοῦ σώματός σου ἐρῶν, ἐπειδὴ λήγει ἀνθοῦν, ἀπιὼν οἴχεται; — Φαίνεται. — Ὁ δὲ τῆς ψυχῆς ἐρῶν οὐκ ἄπεισιν, ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἴῃ; — Εἰκός γε. — Οὐκοῦν ἐγώ εἰμι ὁ οὐκ ἀπιὼν ἀλλὰ παραμένων λήγοντος τοῦ σώματος τῶν ἄλλων ἀπεληλυθότων;

24 *Ἐν ταὐτῷ* (p. 132 B — p. 134 B).

Εὖ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ πειρῶ ἐξηγεῖσθαι ὅντιν' ἂν τρόπον ἐπιμεληθείημεν ἡμῶν αὐτῶν. — Οὐκοῦν τοσοῦτον μὲν ἡμῖν εἰς τὸ πρόσθεν πεπέρανται; ὃ γὰρ ἐσμέν, ἐπιεικῶς ὡμολόγηται· ἐφοβούμεθα δὲ μὴ τούτου σφαλέντες λάθωμεν ἑτέρου τινὸς ἐπιμελόμενοι, ἀλλ' οὐχ ἡμῶν. — Ἔστι ταῦτα. — Καὶ μετὰ τοῦτο δὴ ὅτι ψυχῆς ἐπιμελητέον καὶ εἰς τοῦτο βλεπτέον. — Δῆλον. — Σωμά-

---

ἑαυτοῦ M^d A Tr. p. 139, inde vulg., flor. 18, Platonis T | *ἀλλ'* om. flor. 18 | *οὐχ ἑαυτὸν* Stobaei libri hic et flor. 18, Platonis T, *οὐκ αὐτὸν* Platonis B

1 *κινδυνεύει* om. flor. 18 | *γε* om. flor. 18 ‖ **3** *οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα πράττει* S *οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἔτι πράττει* M^d (?) *οὐ τὰ αὐτὰ οὖν ἄρα πράττει* A: *οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἔτι πράττει* Plat.; *οὐ τὰ αὑτοῦ ἄρα ἔτι πράττει* tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ **4** *δ'* om. Plat. ‖ **5** *ἄρα* ante *ἠράσθη* oscitanter ex Platonis ed. Ald. addidit Gesn.[1] p. 170, inde vulg. ‖ **6** *τῶν* reposui ex M^d A (sic) Plat.: *τοῦ* S ‖ **7** *ἐρᾷ* delet Hirschig ‖ **8** *τοῦ* etiam A, fallitur Gaisford ‖ **9** *ὁ δέ γε τῆς* Plat. ‖ **10** *ἴῃ* reposui ex Plat.: *εἴη* S M^d A ‖ **11** *παραμένων*] *περιμένων* Tr., inde vulg. ‖ **13** ecl. hab. S M A, lemma om. rubr. addend. M, hab. S A ‖ **14** v. *Εὖ μοι* — 574, 6 *ὦ Σώκρατες* om. M A ‖ **15** *ὅντινα* S Plat.: *ὅντιν' ἂν* Bekker | *ἐπιμεληθεῖμεν* Plat. ‖ **16** *πεπέρανται* dedi ex Plat.: *πεπέραται* S ‖ **17** *ἐφοβούμεθα* S Platonis T *φοβούμεθα* Platonis B ‖ **19** *καὶ μετὰ τοῦτο δὴ ὅτι ψυχῆς* S, *καὶ μετὰ τοῦτο δὲ ὅτι ψυχῆς* Platonis T, *καὶ μετα τοῦτο ἤδη τῆς ψυχῆς* Platonis B

των δὲ καὶ χρημάτων τὴν ἐπιμέλειαν ἑτέροις παραδοτέον. — Τί μήν; — Τίν' οὖν ἂν τρόπον γνοίημεν αὐτὰ ἐναργέστατα; ἐπειδὴ τοῦτο γνόντες, ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς αὐτοὺς γνωσόμεθα. ἆρα πρὸς θεῶν εὖ λέγοντος οὗ νῦν δὴ ἐμνήσθημεν τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ ξυνίεμεν; — Τὸ ποῖόν τι διανοούμενος λέγεις, ὦ Σώκρατες; — Ἐγώ σοι φράσω, ὅ γε ὑποπτεύω λέγειν καὶ συμβουλεύειν ἡμῖν τοῦτο τὸ γράμμα· κινδυνεύει γὰρ οὐδὲ πολλαχοῦ εἶναι παράδειγμα αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὄψιν μόνον. — Πῶς τοῦτο λέγεις; — Σκόπει καὶ σύ. εἰ ἡμῶν τῷ ὄμματι ὥσπερ ἀνθρώπῳ συμβουλεύων εἶπεν ἰδὲ ἑαυτόν, πῶς ἂν ὑπελάβομεν τί παραινεῖν; ἆρ' οὐχὶ εἰς τοῦτο βλέπειν, εἰς ὃ βλέπων ὁ ὀφθαλμὸς ἔμελλεν αὑτόν ἰδεῖν; — Δῆλον. — Ἐννοῶμεν δή, εἰς τί βλέποντες τῶν ὄντων ἐκεῖνό τε ὁρῷμεν ἅμα ἂν καὶ ἡμᾶς αὐτούς; — Δῆλον δή, ὦ Σώκρατες, ὅτι εἰς κάτοπτρά τε καὶ τὰ τοιαῦτα. — Ὀρθῶς λέγεις. οὐκοῦν καὶ τῷ ὀφθαλμῷ, ᾧ ὁρῶμεν, ἔνεστι τῶν τοιούτων; — Πάνυ γε. — Ἐννενόηκας οὖν ὅτι τοῦ ἐμβλέποντος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ ὄψει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ; ὃ δὴ καὶ κόρην

---

2 *γνοίημεν* S Platonis B T: *γνοῖμεν* Plat. | *αὐτὰ* S Platonis B T: *αὐτὸ* Schleiermacher ‖ 3 *ἔοικεν* S Platonis B, *ἔοικεν καὶ* Platonis T ‖ 4 *λέγοντος οὗ* tacite ex Plat. Gesn.^{1}, inde vulg.: *λέγοντός σου* S | *νῦν δὴ* (*δὲ* Tr.) S, *νυνδὴ* Plat.; *δὴ νῦν* ex Platonis Ald. Gesn.^{1}, inde vulg. ‖ 5 *οὐ* tacite ex Plat. Gesn.^{1}, inde vulg.: *οὗ* S | *ξυνίεμεν* S Platonis B *ξύνισμεν* Platonis T ‖ 8 *παράδειγμα* tacite ex Platonis Ald. Gesn.^{1}, inde vulg.: *παραδείγματα* S M^d A; *παράδειγμ'* Platonis B, *παράδειγμα* Platonis T ‖ 11 *συμβουλεύων* S M^d A Platonis B, *ξυμβουλεύων* Platonis T: *ξυμβουλεῦον* Apelt | *εἶπεν* corr. A^2 Platonis T: *εἰπεῖν* S M^d A^1 Platonis B; *εἶπεν* tacite ex Platonis Ald. Gesn.^{1}, inde vulg. | *ἑαυτὸν* S M^d A: *σαυτὸν* Plat. | *ὑπελάβομεν*] *ὑπέλαβεν* A ‖ 13 *ὁ ὀφθαλμὸς* scripsi ex A Platonis B C: *ὀφθαλμὸς* S M^d Platonis D T ‖ 14 *βλέποντες*] *βλέποντα* A | *ἐκεῖνο* tacite ex Plat. Gesn.^{1}, inde vulg.: *ἐκεῖνα* S M^d A ‖ 16 *ὅτι* ex Plat. Gaisford: *οἷα* S (Tr. p. 140, ubi *οἷα*; fallitur Gaisford) M^d A ‖ 17 *ἔνεστι* S M^d A et sic fere Plat.: *ἔνεστί τι* F. A. Wolf ‖ 19 *τὸ πρόσωπον* om. S ‖ 20 *ὃ δὴ* — 575, 1 *καλοῦμεν* delevit Schleiermacher | *κόρην* S M^d A Platonis B, *κορυφὴν* Platonis T; *κορήν* dormitanter Gesn.^{1}, inde vulg.

καλοῦμεν, εἴδωλον ὂν τοῦ ἐμβλέποντος. — Ἀληθῆ λέγεις. — Ὀφθαλμὸς ἄρ' ὀφθαλμὸν θεώμενος, καὶ ἐμβλέπων εἰς τουτὶ ὅπερ βέλτιστον αὐτοῦ καὶ ᾧ ὁρᾷ, οὕτως ἂν αὐτὸν ἴδοι. — Φαίνεται. — Εἰ δέ γ' εἰς ἄλλο τῶν τοῦ ἀνθρώπου βλέποι ἤ τι τῶν ὄντων, πλὴν εἰς ἐκεῖνο ὃ τυγχάνει ὅμοιον, οὐχὶ ὄψεται αὐτόν; — Ἀληθῆ λέγεις. — Ὀφθαλμὸς ἄρα εἰ μέλλει ἰδεῖν αὐτόν, εἰς ὀφθαλμὸν αὐτῷ βλεπτέον, καὶ τοῦ ὄμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τυγχάνει ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ ἐγγιγνομένη; ἔστι δὲ τοῦτό που ὄψις. — Οὕτως. — Ἆρ' οὖν, ὦ Ἀλκιβιάδη, καὶ ψυχὴ εἰ μέλλει γνώσεσθαι αὐτήν, εἰς ψυχὴν αὐτῇ βλεπτέον, καὶ μάλιστα εἰς τοῦτον αὐτῆς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐγγίγνεται ἡ ψυχῆς ἀρετή, σοφία, καὶ εἰς ἄλλο ᾧ τοῦτο τυγχάνει ὅμοιον ὄν; — Ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. — Ἔχομεν οὖν εἰπεῖν, ὅ τι ἐστὶ τῆς ψυχῆς θειότερον ἢ τοῦτο, περὶ ὃ τὸ εἰδέναι καὶ φρονεῖν ἐστιν; — Οὐκ ἔχομεν. — Τῷ θείῳ ἄρα τοῦτ' ἔοικεν αὐτῆς, καί τις εἰς τοῦτο βλέ-

---

1 *ὂν* S M[d] A Platonis T: *ὄντι* (i. e. *ὄν τι*) Platonis B ‖ **3** *τουτὶ* S M[d] A, *τοῦθ'* vel *τοῦτο* Plat. | *οὕτως* (*οὕτω* Tr.) S Plat.: *οὗτος* M[d] A | *αὐτὸν* M[d] ‖ **4** *φαίνεται* S Plat., *φαίνεται καὶ ὑποκατιὼν* M[d], *φαίνεται ὁ ὑποκατιὼν* (sic) A, A *ὁ αὐτὸς* (*sc. Plato*) *ὑποκατιὼν voluit?* Buecheler; desunt v. *εἰ δέ γ'* — 10 *ὄψις. Οὕτως* in M[d] A | *γ'* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *τ'* S ‖ **5** *ὃ τυγχάνει* S: *ᾧ τοῦτο τυγχάνει* Plat.; *ὃ τούτῳ τυγχάνει* Gesn.[1], inde vulg. ‖ **6** *οὐχὶ* S, *οὐκ* Plat. | *αὐτόν* scripsi: *αυτ̄* S, *αὐτῷ* Tr.; *ἑαυτὸν* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ **7** *αρα* (sic) S : *αὐτὸν* S Platonis B, *ἑαυτὸν* Platonis T ‖ **9** *ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ* S *ἡ ὀφθαλμοῦ* Platonis B, *ὀφθαλμοῦ* Platonis T ‖ **10** *ὄψις* S Platonis T: *ἡ ὄψις* Platonis B | *ὦ ἀλκιβιάδη* S M[d] A; *ὦ φίλε Ἀλκιβιάδη* tacite ex Plat. Gesn.[1], vulg. ‖ **11** *μέλλει* S Plat., *μέλοι* M[d] *μέλλοι* A; aberravit Gaisford | *αὐτὴν* M[d] *αὐτοῦ* (sic) A | *αὐτῇ* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *αὐτῷ* S *αὐτῶ* M[d] A ‖ **13** *ἐγγίγνεται* scripsi ex M[d] A Plat.: *ἐγγίγνετ'* S *-εθ'* Tr. | *σοφία* delendum esse vidit Heusde | *ᾧ τοῦτο* S Plat.: *ᾧ τούτω* M[d] *ὃ τούτω* A ‖ **14** ante *Ἔχομεν* tamquam novum lemma *Ἐν ταυτῷ* praem. A | v. *ἔχομεν* — 576, 2 *μάλιστα* Theodoret. therap. p. 207 Gaisf. Euseb. praep. evang. XI 27, 5; de Eusebio vide quae dixi p. 576, 4 adn. ‖ **15** *θειότερον* S M[d] A Platonis T, *νοερώτερον* Platonis B C D: *κυριώτερον* Cobet; an *οἰκειότερον*? ‖ **16** *καὶ* S M[d] A, *τε καὶ* Plat. | *φρονεῖν ἐστιν* (vel *ἐστὶν*) S M[d] A Platonis B, *φρονεῖν* Platonis T | post *ἔχομεν* lacunam signat Schanz ‖ **17** *θείῳ*] *θεῷ* Platonis B

πων καὶ πᾶν τὸ θεῖον γνούς, θεόν τε καὶ φρόνησιν, οὕτω καὶ ἑαυτὸν ⟨ἂν⟩ γνοίη μάλιστα. — Φαίνεται. — Τὸ δὲ γιγνώσκειν αὑτὸν ὡμολογοῖμεν σωφροσύνην εἶναι; — Πάνυ γε. — Ἆρ᾽ ὥσπερ κάτοπτρα σαφέστερά ἐστι τοῦ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐνόπτρου καὶ καθαρώτερά τε καὶ λαμπρότερα, οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ βελτίστου καθαρώτερόν τε καὶ λαμπρότερον τυγχάνει ὄν. — Ἔοικέ γε, ὦ Σώκρατες. — Εἰς τὸν θεὸν ἄρα βλέποντες, ἐκείνῳ καλλίστῳ ἐνόπτρῳ χρῴμεθ᾽ ἂν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς τὴν ψυχῆς ἀρετήν, καὶ οὕτως ἂν μάλιστα ὁρῷμεν καὶ γιγνώσκοιμεν ἡμᾶς αὐτούς; — Ναί. — Τὸ δὲ γιγνώσκειν αὑτὸν ὡμολογοῦμεν σωφροσύνην εἶναι; — Πάνυ γε. — Ἆρ᾽ οὖν μὴ γιγνώσκοντες ἡμᾶς αὐτοὺς μηδὲ σώφρονες ὄντες δυνάμεθα εἰδέναι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν κακά τε καὶ ἀγαθά; — Καὶ πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο, ὦ Σώκρατες; — Ἀδύνατον ἴσως σοι φαίνεται μὴ γιγνώσκοντα Ἀλκιβιάδην τὰ Ἀλκι-

---

1 *θεῖον, γνοὺς θεόν τε καὶ φρόνησιν, οὕτω* distinxit Madvig adv. I p. 402 | *θεόν τε καὶ φρόνησιν* om. Olympiodorus, Stallbaum: *σοφίαν τε καὶ φρόνησιν* Heusde, *νοῦν τε καὶ φρόνησιν* olim Ast ‖ **2** *ἂν* tacite ex Plat. addidit Gesn.¹, inde vulg. | *γνόη* S | v. *Τὸ δὲ* — 3 *πάνυ γε* desunt ap. Eusebium, vide 4 ‖ **3** *αὐτὸν* Mᵈ | *ὡμολογοῖμεν* scripsi ex S Platonis T: *ὁμολογοῖμεν* Mᵈ A Platonis B T²; *ὁμολογοῦμεν* tacite ex Platonis Ald. Gesn.¹, inde vulg. ‖ **4** v. *Ἆρ᾽ ὥσπερ* — 11 *αὐτούς. Ναί* om. Plat.; apud Eusebium eadem post *φαίνεται* (2) leguntur sic: *Ἆρ᾽ οὖν, ὅθ᾽ ὥσπερ κάτοπτρά ἐστι σαφέστερα τοῦ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐνόπτρου καὶ καθαρώτερα καὶ λαμπρότερα, οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ βελτίστου καθαρώτερόν τε καὶ λαμπρότερον τυγχάνει ὄν. — Ἔοικέ γε, ὦ Σώκρατες. — Εἰς τὸν θεὸν ἄρα βλέποντες ἐκείνῳ καλλίστῳ ἐνόπτρῳ χρῴμεθ᾽ ἂν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς τὴν ψυχῆς ἀρετήν, καὶ οὕτως ἂν μάλιστα ὁρῷμεν καὶ γιγνώσκοιμεν ἡμᾶς αὐτούς; — Ναί.* — Stobaeus quae exhibet post *οὐκ ἔχομεν* (p. 575, 16) Platoni inseri vult sed verbis *τῷ θείῳ* (p. 575, 17) — *Φαίνεται* (2) deletis Wex ‖ **6** *ὁ* om. A | *καθαρότερον* Mᵈ ‖ **7** *ἔοικέν γε* S Mᵈ ‖ **10** *ψυχὴν* S Mᵈ *ψυχικὴν* A: *ψυχῆς* (sicut tacite corr. Gesn.¹, inde vulg.) Euseb. | *γιγνώσκομεν* Mᵈ ‖ **11** *αὐτόν* S Mᵈ ‖ **12** *ὡμολογοῦμεν* scripsi. vide ad 3: *ὁμολογοῦμεν* S Mᵈ A ‖ **13** *σώφρονες ὄντες* S Mᵈ, Plat., *σωφρονοῦντες* A | *δυνάμεθα* S Mᵈ A, *δυναίμεθ᾽ ἂν* Platonis B, *δυναίμεθα* Platonis T ‖ **16** *ἴσως σοι* S Mᵈ A Platonis B, *γὰρ ἴσως* Platonis T: *γὰρ ἴσως σοι* temere Gesn.¹, inde vulg. | *γιγνώσκοντα* S Plat., *γιγνώ-*

βιάδου γιγνώσκειν ὅτι Ἀλκιβιάδου ἐστίν. — Ἀδύνατον μέντοι νὴ Δία. — Οὐδ' ἄρα τὰ ἡμέτερα, ὅτι ἡμέτερα, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς αὐτούς; — Πῶς γάρ; — Εἰ ἄρα μηδὲ τὰ ἡμέτερα, οὐδὲ τὰ τῶν ἡμετέρων; — Οὐ φαίνεται. — Οὐκ ἄρα πάνυ τι ὀρθῶς ὡμολογοῦμεν ὁμολογοῦντες ἄρτι εἶναι τινάς, οἳ ἑαυτοὺς μὲν οὐ γιγνώσκουσι, τὰ δὲ αὐτῶν· ἄλλους δὲ τὰ τῶν ἑαυτῶν· ἔοικε γὰρ πάντα ταῦτ' εἶναι κατιδεῖν ἑνός τε καὶ μιᾶς τέχνης, ἑαυτόν, τὰ αὑτοῦ, τὰ τῶν ἑαυτοῦ. — Κινδυνεύει. — Ὅστις δὲ τὰ αὑτοῦ ἀγνοεῖ, καὶ τὰ τῶν ἄλλων που ⟨ἂν⟩ ἀγνοοῖ κατὰ ταῦτα. — Τί μήν; — Οὐκοῦν εἰ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ τῶν πόλεων ἀγνοήσει; — Ἀνάγκη. — Οὐκ ἄρα ἂν γένοιτο ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ πολιτικός. — Οὐ δῆτα. — Οὐ μὴν οὐδὲ οἰκονομικός γε. — Οὐ δῆτα. — Οὐδέ γ' εἴσεται ὅ τι πράττει. — Οὐ γὰρ οὖν. — Ὁ δὲ μὴ εἰδώς, τί πράττει, οὐχ ἁμαρτήσεται; — Πάνυ γε. — Ἐξαμαρτάνων δὲ οὐ κακῶς πράξει ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ; — Πῶς δ' οὔ; — Κακῶς δὲ πράττων οὐκ ἄθλιος; — Σφόδρα γε. — Τί δ' οἷς οὗτος πράττει; — Καὶ οὗτοι. — Οὐκ ἄρα οἷόν τε, ἐὰν μή τις σώφρων καὶ ἀγαθὸς ᾖ, εὐδαίμονα εἶναι. — Οὐχ οἷόν τε. — Οἱ ἄρα κακοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄθλιοι. — Σφόδρα γε. — Οὐκ ἄρα οὐδὲ ὁ πλουτήσας ἀθλιότητος ἀπαλλάττεταί γε, ἀλλ' ὁ σωφρονήσας. — Φαίνεται.

σκοντες M[d] Tr. p. 141, *γινώσκοντες* A; *γιγνώσκοντα* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.

1 *γινώσκειν* S ‖ 2 *τα ἡμέτερα οτι ἡμέτερα* S M[d] A Platonis T, *τα ἡμέτερα* Platonis B ‖ 3 verbis *πῶς γὰρ* tamquam novae eclogae initio lemma *πλάτωνοσ ἐκ τοῦ χαρμίδου* praemisit M, vide ad ecl. prox. | *εἰ ἄρα* SM[d] *ἄρα* A: *εἰ δ' ἄρα* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | *μηδὲ* (vel *μὴ δὲ*) *τὰ* S M[d] A: *τὰ* Plat.; *μὴ τὰ* Hermann ‖ 4 *οὐδὲ* S M[d] Plat., *μηδὲ* A ‖ 5 *ὡμολογοῦμεν* S Platonis T: *ὁμολογοῦμεν* M[d] A Platonis B ‖ 6 *δὲ αὑτῶν* scripsi: *δὲ αὐτῶν* S A *δ' ἑαυτῶν* M[d], *δ' αὐτῶν* Platonis B, *δὲ ἑαυτῶν* Platonis T ‖ 7 *ἄλλους δὲ* S M[d] A, *ἀλλ' οὐ* Platonis B T | *ἔοικε*] *ἔοιγε* S ‖ 10 *ἂν ἀγνοοῖ* scripsi sic ut Platonis T: *ἀγνοοῖ* M Platonis B *ἀγνοεῖ* S A | *ταῦτα* S M[d] A Platonis B: *ταὐτὰ* Platonis T | *τί μὴν* usque ad fin. om. M[d] A ‖ 14 *οὐδέ γ'* S *οὐδέ γε* Platonis T: *οὐδὲ* Platonis B | *τί πράττει* om. Plat. ‖ 22 *ἀθλιότητος* S Platonis T, *ματαιότητος* Platonis B | *γε* om. Plat.

25 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Χαρμίδου* (p. 164 D — 165 A).

Καὶ οὐκ ἂν αἰσχυνθείην μὴ οὐχὶ ὀρθῶς φάναι ποτὲ ἢ τοῦτο συγχωρήσαιμ' ἂν ἀγνοοῦντα ἄνθρωπον αὐτὸν ἑαυτὸν σωφρονεῖν. σχεδὸν γάρ τι ἔγωγε αὐτὸ τοῦτό φημι εἶναι σωφροσύνην, τὸ γιγνώσκειν ἑαυτόν, καὶ συμφέρομαι τῷ ἐν Δελφοῖς ἀναθέντι τὸ τοιοῦτον γράμμα. καὶ γὰρ τοῦτο οὕτω μοι δοκεῖ τὸ γράμμα ἀνακεῖσθαι, ὡς δὴ πρόσρησις οὖσα τοῦ θεοῦ τῶν εἰσιόντων ἀντὶ τοῦ χαῖρε· ὡς τούτου μὲν οὐκ ὀρθοῦ ὄντος τοῦ προσρήματος, τοῦ χαίρειν, οὐδὲ δεῖν τοῦτο παρακελεύεσθαι ἀλλήλοις ἀλλὰ σωφρονεῖν. οὕτω μὲν δὴ ὁ θεὸς προσαγορεύει τοὺς εἰσιόντας εἰς τὸ ἱερὸν διαφέρον τι ἢ οἱ ἄνθρωποι, ὡς διανοούμενος ἀνέθηκεν ⟨ὁ⟩ ἀναθείς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ λέγει πρὸς τὸν ἀεὶ εἰσιόντα οὐκ ἄλλο τι ἢ 'σωφρόνει', φησίν. αἰνιγματωδέστερον δὲ δή, ὡς μάντις, λέγει· τὸ γὰρ 'γνῶθι σαυτόν' καὶ τὸ 'σωφρόνει' ἔστι μὲν ταὐτόν, ὡς τὰ γράμματά φησι καὶ ἐγώ, τάχα δ' ἄν τις οἰηθείη ἄλλο εἶναι, ὃ δή μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερον γράμματα ἀναθέντες,

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, cum prioribus cohaer. in M lemmate male retracto ad p. 577, 3, ubi vide ‖ 2 *μὴ* S M[d] A: *ὅτι μὴ* Plat., unde *τι μὴ* Madvig adv. I p. 404, *τότε μὴ* Schanz, alii alia; *ὅτι μὴ* tacite ex Plat. Gesn.[1] p. 172, inde vulg. | *φάναι* (*φᾶναι* M[d]) *ποτὲ* (*πὸ* A) *ἢ τοῦτο* S M[d] A: *φάναι εἰρηκέναι μᾶλλον ἢ ποτὲ* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 *ἄνθρωπον αὐτὸν* (*αὐτὸν* S) *ἑαυτὸν* S M[d] A, *αὐτὸν ἑαυτὸν ἄνθρωπον* Plat. ‖ 4 *τι*] *τοι* A ‖ 5 *ξυμφέρομαι* Plat. ‖ 6 *τὸ ἐν* M[d] ‖ 7 *πρόσρησις* S Plat. *πρόρρησις* M[d] *πρόρρησις* A ‖ 9 *τοῦ χαίρειν* S M[d] A Platonis B ex em.: *τὸ χαίρειν* Platonis B T, idem tacite ex Platonis Ald. Gesn.[1], inde vulg.; *τοῦ χαίρειν* delevit Cobet ‖ 10 *ἀλλήλοις* S M[d] A Platonis B, *ἀλλήλους* Platonis T; *ἀλλήλους* tacite ex Platonis Ald. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 11 *οὕτω μὲν δὴ* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *τούτω* (-*ων* Tr.) *οὖν δη* S M[d] *τούτῳ* (corr. ex *τοῦτο* A[1]) *δὴ οὖν* A | *ὁ* etiam A; neglegenter rem egit Gaisford ‖ 12 *διαφέροντι* sed *ι* longiore ut videtur vel compendio quod non -*αι* videtur esse S, *διαφέρονται* Tr. ‖ 13 *ὁ* tacite ex Plat. addidit Gesn.[1], inde vulg. | *ὥς μοι* Plat. ‖ 14 *σωφρόνει* tacite ex Plat. Gesn.[1], inde vulg.: *σωφρονεῖν* S M[d] A ‖ 15 *λέγε* M[d] ‖ 18 *ὕστερον* reposui ex S M[d] Plat.: *ὕστερα* A Tr., inde vulg.

τό τε ‘μηδὲν ἄγαν’ καὶ τὸ ‘ἐγγύα, πάρα δ’ ἄτα’. καὶ γὰρ οὗτοι συμβουλὴν ᾠήθησαν εἶναι τὸ ‘γνῶθι σαυτόν’, ἀλλ’ οὐ τῶν εἰσιόντων ἕνεκεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρόσρησιν· ἵνα δὴ καὶ αὐτοὶ μηδὲν ἧττον χρησίμους συμβουλὰς ἀναθεῖεν, ταῦτα γράψαντες ἀνέθεσαν.

26 *Πορφυρίου ἐκ τοῦ α′ ⟨Περὶ τοῦ γνῶθι σαυτόν⟩.*

Τί ποτε ἦν ἄρα καὶ τίνος τὸ ἱερὸν πρόσταγμα τὸ ἐν Πυθοῖ, ὃ γνῶναι ἑαυτὸν τοῖς τοῦ θεοῦ δεησομένοις προσαγορεύει; μήτε γὰρ τιμῆσαι θεὸν τὰ προσήκοντα μηδ’ αὖ τυχεῖν τοῦ θεοῦ δεηθέντα τὸν ἀγνοίᾳ τῇ ἑαυτοῦ ἐνισχόμενον παραγγέλλειν ἔοικεν. ἀλλ’ εἴτε Φημονόῃ ἐπὶ πάντα λυσιτελοῦν τὰ ἀνθρώπινα τοῦτο ἐθέσπισεν, δι’ ἧς πρώτης ὁ Πύθιος λέγεται τὰς εἰς ἀνθρώπους διαδοῦναι χάριτας, εἴτε Φανοθέα ἡ Δελφοῦ, εἴτε καὶ Βίαντος ἢ Θαλοῦ ἢ Χείλωνος ἦν ἀνάθημα, ὁρμηθὲν ἀπό τινος θείας ἐπιπνοίας· εἴτε Κλεάρχῳ προσεκτέον μᾶλλον τοῦ μὲν Πυθίου φράζοντι εἶναι παράγγελμα, χρησθῆναι δὲ Χείλωνι, τί ἄριστον ἀνθρώποις μαθεῖν πυνθανομένῳ· εἴτε καὶ πρὸ Χείλωνος ἦν ἔτι ἀνάγραπτον ἐν τῷ ἱδρυθέντι νεῷ μετὰ τὸν πτέρινόν τε καὶ χαλκοῦν, καθάπερ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας εἴρηκεν· τὶ μὲν ὅτου ἂν εἴη, Ἰάμ-

---

1 *ἐγγύα* M[d] A: *ἐγγύη* S Plat. | *δ’ ἄτα* S M[d] *δαῖτα* A, *δ’ ἄτη* Plat. ‖ 2 *ξυμ-* Plat. B | *εἶναι* radendo corr. (ex *γνῶθι* videtur Meklero) S ‖ 3 *ἕνεκεν* recte addubitavit Heindorf | *εἶθ’ ἵνα δὴ* tacite ex Plat. Gesn.[1] p. 172, inde vulg. ‖ 4 *αὐτοὶ* S M[d] A: *αὐτὸσ φῇς*, sed *σ* partim erasum, Platonis B *σφεῖς* Platonis T | *χρησίμους συμβουλὰς* (*συμβολὰς* A) S M[d] A Platonis T: *συμβουλὰς χρησίμους* Platonis B ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *Περὶ τοῦ γνῶθι σαυτόν* supplendum esse vidit Meineke v. IV p. LX. alia eiusdem libri particula si in archetypo praecessisset, S suo more hic dedisset *ἐν ταὐτῷ* ut ad ecl. 27 ‖ 9 *μηδ’* (vel *μὴ δ’*) *αὖ* S quod nescio an servandum sit: *μήτ’ αὖ* Meineke ‖ 11 *εἴτε* S Tr. p. 142, *ει* ex *η* corr. S[1] ‖ 12 *λυσιτελοῦν τὰ* (sic fere) *ἀνθρ.* S *λυσιτελοῦντα ἀνθρ.* Tr. ‖ 14 *εἴτε καὶ*] *ει* ex *η* ut supra S ‖ 15 *χείλωνος* hic et infra S: *χίλωνος* Tr. | *ἀπόφθεγμα* Nauck *mél. gr.-rom.* V p. 165 adn. 33, confer p. 559, 1 ‖ 18 *τί* Nauck: *τὸ* libri ‖ 19 *ἱδρυθέντι* Tr., inde vulg.: *ἱδρυνθέντι* S fortasse recte ‖ 20 *πτέρινον* Casaubonus: *πέτρινον* S | Aristot. fr. 3 Rose[3] cf. Clemens Alex. strom. I 14, 60 p. 351 P.

[redacted]

βλιχε, ἀμφισβητήσιμον ἔστω· πάντως δ' ὅτι ὑπὸ θεοῦ ἢ οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐρρήθη, ἐξ αὐτοῦ φαίνοιτ' ἂν τοῦ ἐν τοῖς Πυθίοις αὐτὸ κεῖσθαι ἀμφήριστον. τί ποτε δ' ἐστὶν ὃ φράζει καὶ πρό γε τῶν περιρραντηρίων προτελεῖσθαι τῷ θεῷ ἐπιτάττει, ἀναγκαῖον ἂν εἴη γνῶναι.

27 *Πορφυρίου ἐκ τοῦ α' Περὶ τοῦ Γνῶθι σαυτόν.*

Ἀλλὰ μήποτε 'σωφρόνει' ἔνεστιν ἀκοῦσαι λέγοντος ἀντὶ τοῦ 'σῷζε τὴν φρόνησιν'· καὶ γὰρ σωφροσύνη σαοφροσύνη τις ἦν· οὕτω δὲ πρὸς τὸ φρονοῦν καὶ τοῦ φρονεῖν αἴτιον διαλέγοιτ' ἄν, σῴζειν ἑαυτὸ παρακελευόμενος· τοῦτο δ' ἂν εἴη ὁ νοῦς. ἀλλ' εἰ τοῦτο, δεῖ πάλιν γνῶναι τὴν οὐσίαν ἡμῶν ἥ τις ἐστίν. ἄλλοι γε μὴν μικρὸν διάκοσμον καλῶς εἰρῆσθαι φάμενοι τὸν ἄνθρωπον, παρακελεύεσθαι μέν φασι τὸ γράμμα γνῶναι τὸν ἄνθρωπον· ὄντος δὲ μικροῦ διακόσμου τοῦ ἀνθρώπου, οὐδὲν ἄλλο κελεύειν ἢ φιλοσοφεῖν· εἴπερ οὖν ἀπταίστως φιλοσοφεῖν σπουδάζομεν, προθυμώμεθα γνῶναι ἑαυτούς, καὶ ἔσται ἡμῖν τεῦξις ὀρθῆς φιλοσοφίας ἐκ τῆς ἡμετέρας κατανοήσεως ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὴν τοῦ παντὸς θεωρίαν. ἀλλ' ὅτι μὲν ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν συλλογιζόμεθα καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ ὅλῳ καὶ ἡμᾶς ἐτάζοντες καὶ εὑρίσκοντες ῥᾷον μεταβαίνομεν ἐπὶ τὴν τοῦ παντὸς θεωρίαν, λέγεται ὀρθῶς· μήποτε δὲ τὴν ἑαυτοῦ θεωρίαν οὐ φιλοσοφίας ἕνεκα θεὸς ποιεῖσθαι παρακελεύεται, ἄλλου δέ τινος μείζονος ἕνεκα, δι' ὃ καὶ φιλο-

---

1 *δ'* S: *δὲ* Tr. ‖ 3 *ἀμφήριστον* S quod potest defendi; *ἀναμφήριστον* Gesn.[1] p. 172 mrg ‖ 4 *περιρραντηρίων* tacite Gesn.[1], vulg.: *περὶ ῥαντηρίων* S ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21, 26) MA (post ecl. 21, 25) Br (post ecl. 21, 19); *ἐν ταυτῶ* pro lemmate S *ἐκ τοῦ* (sic Md Br) corr. ex *ἐν τῷ* A *σαυτόν* MdA Br *σεαυτόν* tacite Gaisford et Meineke ‖ 8 in articulo *τὴν* desinit A f. 47v a voce *φρόνησιν* inc. A f. 51r ‖ 9 *ἦν* om. Tr. | *οὕτως* Md Br | *το φρονοῦν* S Md Br: *τὸ φρονεῖν* A | *τοῦ φρ..* A ‖ 10 *ἑαυτο* (sine acc. S) S A *ἑαυτῶ* in *ἑαυτὸ* corr. M[1]: *ἑαυτὸν* Br Tr., inde vulg. ‖ 11 *παλιν* sine acc. S ‖ 14 *τὸ γράμμα* supra lin. S[1] | *ὄντος*] prius *ο* refinxit Br ‖ 18 *ἀναβαίνουσα* libri: corr. Buecheler coll. 21 ‖ 19 *τοῦ* om. Br | *ἀλλ' ὅτι μὲν* (*μὲ* S) S Md Br Tr.: *ἀλλό γε μὲν* A ubi *ἀλλό γε μὲν* — 23 *θεωρίαν οὐ φι-* leguntur in margine, sed in contextu iam *οὐ φι-* ‖ 21 *ἐξετάζοντες* Br | *μεταβαίνομεν*, *ο* ex *ω* S[1] ‖ 23 *ἑαυτῶν* Md A ‖ 24 *ἄλλου δέ τινος* ex

σοφία παρελήφθη. φιλοσοφία μὲν γὰρ ἐπετηδεύθη ἐκ προσπαθείας ἡμῶν τῆς πρὸς τὸ σοφὸν καὶ τῆς πρὸς τὴν θεωρητικὴν σοφίαν ἀγαπήσεως· ἡ δὲ σπουδὴ τῆς πρὸς τὸ γνῶναι ἑαυτὸν παρακελεύσεως εἰς τεῦξιν τῆς ἀληθινῆς εὐδαιμονίας ἀποτείνεται, ἥ τις συνίστατο ἐκ τῆς κατὰ σοφίαν διαθέσεως καὶ κατὰ κτῆσιν τῆς σοφίας θεωρίας τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῶν ὄντως ὄντων γνώσεως. θεωρεῖν οὖν καὶ μανθάνειν παρακελεύεται τοὺς ὄντως ἑαυτούς, οὐχ ἵνα φιλοσοφήσωμεν, ἀλλ' ἵνα σοφοὶ γενόμενοι εὐδαιμονήσωμεν. ἡ γὰρ τεῦξις τῆς ὄντως οὔσης οὐσίας ἡμῶν καὶ ἡ ταύτης ἀληθὴς γνῶσις σοφίας ἦν τεῦξις, εἴ γε σοφίας ἴδιον ἡ τῆς ὄντως οὐσίας τῶν πραγμάτων ἀληθὴς ἐπιστήμη, διὰ σοφίας δὲ ἡ τῆς τελείας εὐδαιμονίας γίγνεται κτῆσις.

28 *Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δ'.*

Ἐπεὶ δὲ ἦν τις κατάβασις ἡμῖν εἰς τὰ τῇδε, καὶ τὸν ἐκτὸς περικειμένοις ἄνθρωπον καὶ ἠπατημένοις γε, ὅτι τοῦτό ἐσμεν τὸ ὁρώμενον, παραίνεσις οἰκεία εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως. ὁ γὰρ δὴ Πλάτων ἐν τῷ Φιλήβῳ μνησθεὶς τοῦ γνῶθι σαυτὸν τριχῇ διαιρεῖται τὴν ἄγνοιαν. πανταχοῦ τοίνυν ἡ ἑαυτοῦ ἄγνοια πονηρόν, ἄν τε κατὰ τὸ εἴσω τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας ἀγνοήσας τις τα-

---

em. cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *ἀλλ' οὐδέ τινος* certe M[d] A Tr., puto etiam S; *ἀλλά τινος* temere Gesn.[1] p. 172, inde vulg.

1 *μὲν γὰρ* S A: *μὲν γὰρ δὴ* M[d] Br ‖ **4** *εις τευξιν* sine spir. et acc. S ‖ **5** *συνίστατο*] cf. 11 *ἦν* et adn. 8 ‖ **6** *κατὰ κτῆσιν τῆς* libri; *τῆς κατὰ κτῆσιν τῆς* tacite Gesn.[1], inde vulg. sed articulus *τῆς* ante *κατα σοφίαν* positus pertinet etiam ad *γνώσεως* ‖ **7** *θεωρίας* tacite Gesn.[1]: *θεωρία* S M[d] A Br ‖ **8** *παρακελεύεται* tacite scr. Gesn.[1], vulg. idem corr. Br in ras. sed duce opinor Gesnero (cf. p. 583 adn. 1): *παρακελεύεσθαι* S M[d] A fortasse recte, nam ex parte oratio est obliqua cf. p. 580, 15 | *τοὺς ὄντως* S M[d] A: *ὄντως* Br; potuit sed non necesse fuit *τοὺς ὄντως ὄντας ἑαυτούς*, cf. 12 cum 10 ‖ **13** *ἡ* inseruit A[2] | *τελέας* S ‖ **14** *κτίσις* A[1] ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S Br, om. M A; *τοῦ αὐτοῦ* om. Br ‖ **16** *ἐπεὶ δὲ* S Br; *Ἐπειδὴ δὲ* tacite Gesn.[2] p. 185, inde vulg. ‖ **17** *καὶ* om. Br male | *τε* libri: corr. Buecheler cf. p. 580, 4 ‖ **19** Phileb. p. 48 C ‖ **20** *διαιρεῖται* S: *διαιρεῖ* Br ‖ **21** *ἄν τε* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *ἥν τε* S Br ‖ **22** *εἴσω*] *ει* refinxit Br

πεινώσῃ τὸ θεῖον, ἄν τε κατὰ τὸ ἔξω ἀγνοήσας τὸ φύσει προσὸν αὐτῷ ταπεινὸν ἐπαίρηται ἐπ' αὐτῷ. η οὐ πᾶν γε τὸ θνητὸν ἄντικρυς

ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάις ἄγχι θαλάσσης;
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
ἄψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.

πᾶς οὖν ἀγνοίᾳ ἑαυτοῦ τὸ καθ' αὑτὸν ἐπαίρων ἁλίσκεται ὑπὲρ τῆς δημιουργησάσης αὐτὸν φύσεως πλεῖον ἢ ἐκείνη βεβούληται, τὰ αὐτῆς ὡς σεμνὰ θαυμάζων παίγνια· ἡ δὲ τηρεῖν ἔοικεν ἐν πᾶσι τῆς ἀξίας τὸ πρέπον, οὐδὲν τοῖς ἐπαίρουσι συνεξαπατωμένη. τὸ γνῶθι οὖν σαυτὸν διήκει εἰς πᾶσαν ὑπόληψιν τῆς προσούσης δυνάμεως, παραγγέλλον γιγνώσκειν τὰ μέτρα ἐπὶ πάντων. τὸ μὲν οὖν γιγνώσκειν ἑαυτὸν τὴν ἀναφορὰν ἔοικεν ἔχειν ἐπὶ τὸ γιγνώσκειν δεῖν τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ὡς ἐν τούτῳ ἡμῶν οὐσιωμένων· τὸ δὲ πάντῃ γιγνώσκειν ἑαυτὸν συμπεριλαμβάνειν ἔοικεν ἡμᾶς καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ τῶν ἡμετέρων. τοιαύτη μὲν καὶ ἡ ἐν τούτοις τοῦ Πλάτωνος ἀκρίβεια φιλοτιμηθέντος ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ δίχα τῶν περὶ ἡμᾶς ἁπάντων γνῶναι ἑαυτόν, καὶ πάλιν πάντῃ γνῶναι ἑαυτόν, ἵνα καὶ ὁ ἐντὸς ἀθάνατος γνωσθῇ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἐκτὸς εἰκονικὸς μὴ ἀγνοηθῇ καὶ τὰ τούτοις διαφέροντα γνώριμα γένηται. διαφέρει μὲν γὰρ τῷ ἐντὸς παντέλειος νοῦς, ἐν ᾧ αὐτὸς ἄνθρωπος, οὗ εἰκὼν ἕκαστος ἡμῶν· διαφέρει δὲ τῷ ἐκτὸς εἰδώλῳ τὰ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὰς κτήσεις. ὧν δεῖ καὶ τὰς δυνάμεις γιγνώσκειν καὶ τὸ ἄχρι τίνος τούτων φροντιστέον, ἵνα μήτε τὴν τοῦ ἀθανάτου ἀξίαν περιτιθέντες τῷ φθαρτῷ καὶ γηίνῳ καταγέλαστον

---

1 ἄν τε libri; ἤν τε Meineke ‖ 2 αὐτῷ tacite Meineke: αὑτῷ libri ‖ 4 Il. XV 362 ‖ 5 νηπιέῃσι S νηπιέτοισιν Tr. p. 143 ‖ 6 αὖτις S Br -θις Tr. | ποσειν (sine acc.) S ποσὶ Tr. Br ‖ 8 ὑπὲρ S: ὑπὸ Br | malim πλέον ‖ 11 συνεξαπατωμένη S: -μένης Br ‖ 13 γιγνώσκειν Tr.: γινώσκειν S Br ‖ 14 ἀναφορὰν S: ἄνω φορὰν Br | ἐπὶ τὸ S: ἐπὶ τῷ Br | γινώσκειν Br ‖ 15 ἐν τούτω S: ἐν τούτοις Br ‖ 16 συμπεριλαμβάνειν S: συμπαραλαμβάνειν Br ‖ 22 ἀγνοηθῇ, prius η suppl. Br[1] ‖ 26 δεῖ sed εῖ in ras. corr. Br[1] ‖ 27 τίνος tacite Meineke: τινὸς libri, sed dubito de Br

αὐτὸ ποιῶμεν καὶ πάλιν ἄξιον δακρύων ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ τῇ τῶν ἀνοήτων βίων ἐνεχόμενον, μήτε τὴν τοῦ θνητοῦ ταπεινότητα τῷ ἀθανάτῳ προσάπτοντες ἐλεεινοὶ ὦμεν καὶ διὰ πάντων ἄδικοι τῇ τοῦ κατ' ἀξίαν ἀγνοίᾳ.

CAPVT XXII.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΟΨΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου Γλαύκῳ* (fr. 643 N.²).

Βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.

2 (Eur. fr. 425 N.²)

Ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ,
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

3 *Σωσιφάνους* (fr. 3 p. 820 N.²).

Ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι
βροτοί, τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο;
ἢν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως

---

1 *αὐτὸ* (ut tacite Gesn.¹ p. 174, vulg. cf. p. 581, 8 adn.) Br sed *ο* in ras. m. pr.: *αὐτὸν* S || 2 *τῷ* (*ω* in ras. m. pr.) pro *τῇ* Br qui deinde *βίῳ* pro *βίων*

Caput alterum et vicesimum exstat in S M A, particulae haud ita paucae in Br, eclogae tres apud Mac. Chrys. titulum praebent omnes sicut Photius, numerum S M A Mac., sed *ιζ'* S || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. sed lemma proximae potius adscribitur in M, ut non repugnaverim, si quis ante Ixionis versus Glauci eclogam interceptam esse putet. nam versus *βαρὺ κτἑ.* tragoedia indignus visus est Cobeto coll. cr. p. 226, cui adstipulatur Wilamowitz Herc. v. I p. 173 adn. 104. et *οἴησις* vox apud tragicos num recurrat dubito || 8 *βαρύ τι φ.* ci. Fr. G. Wagner Eur. fr. ed. Par. (a. 1846) p. 774 *ἦ βαρὺ φ.* Cobet coll. Stob. III 4, 18 *βαρύ τοι* Buecheler | *φόρημ'* Salmasius: *φρόνημ'* S M A || 9 ecl. hab. S M, iunctam cum priore A. poetae nomen non iterant, fabulae omittunt S A. de M vide ad ecl. 1. legitur III 10, 7 sed aucta versu interpolato (*Εὐρ. Ἰξίονος*) || 11 *ἄμειχτός ἐστι* mavult Nauck || 12 ecl. cum lemm. hab. S M A || 13 *ὡς* M^d Tr. p. 144 || 14 *σεμνύνεσθαι* inter scribendum in *-θε* corr. M¹ *σφόδρα* inserit A² | *ταῖσιν οὐσίαις* ci. Nauck || 15 cf. Eur. Phoen. 1691 | *ἀφείλατο* A || 16 *ἢν* Wagner: *ἂν* libri ferendum fortasse in Stobaeo

[redacted]

ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε, τὸν δὲ κύριον
Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον.

4 *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 60 com. IV p. 55).

Τὸ γνῶθι σαυτόν, οὐ μάτην εὖ ἴσθ' ὅτι
τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει.

5 *Εὐριπίδου* (fr. 1040 N.²).

Ὅταν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ
λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον
ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα.

6 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 1041 N.²).

Κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν,

---

2 *ἅδην* Mᵈ A²: *ἀδῆ* S *ἃ δῆ* A¹ | *προεστῶτ'* Mᵈ | *ὁρᾶται* in -*τε* corr. A² | *πλησίον* Mᵈ A²: *πλούσιον* S A¹ ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 4 post *σαυτόν* plenius interpungit Kock com. II p. 524 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 22, 4), sine lemm. Br (tamquam capitis primam). recurrunt versus in Men. et Philist. comp. 111—114 Studem. 296—299 Meyer: huius traditionis discrepantias qui plene cognoscere volet, adeat Meyeri commentationem *die athen. spruchr.* p. 242 sq. 292 sq. cum lemmate *γνῶμαι Φιλιστίωνος* exhibet corp. Par. 442 Elt. ubi accedit tamquam quintus versiculus *ἐπαίρεται γὰρ μεῖζον ἵνα εἰς μεῖζον πέσῃ* cuius quam nulla sit fides monet Nauck ‖ 7 *ὅταν ἴδῃς* libri Stob. *ἐὰν ἴδῃς* corp. Par. *ὅταν ⟨δ'⟩ ἴδῃς* Meineke *ἐπὰν ἴδῃς* Studemund | *πρὸς ὕψος* (*ὕψον* A) *ἠρμένον τινὰ* libri Stob.: *πονηρὸν εἰς ὕψος αἰρόμενον* corp. Par. cf. Wachsmuth *stud.* p. 124 | *εἰς* mavult Nauck ‖ 8 *λαμπρῷ* S Mᵈ Br corp. Par.: *λαμπρῶς* Tr. p. 144, inde vulg.; *λαμπρόν* Meineke | *γένει* libri Stob.: *τύχῃ* corp. Par. ‖ 9 *μείζων* corp. Par. | *ταῖς τύχαις* ci. F. G. Schmidt sat. cr. p. 20 | *κακότητα* pro *ἐπηρκότα* corp. Par. ‖ 10 *ταχεῖαν* (-*είαν* Mᵈ) libri Stob.: *τάχιον* corp. Par. | *νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα* libri Stob.: *μεταβολὴν προσδόκα* corp. Par. *νέμεσιν ἥξεσθαι δόκει* Meineke Stob. v. IV p. LX *νέμεσιν εὐθὺς ἐκδέχου* Nauck *Eur. stud.* II p. 43 *μεταβολὴν καραδόκει* Vsener apud Wachsmuthium l. c. sed vide Nauck tr. dict. ind. p. XXIV ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 12 *κρινεῖ* Valckenaer diatr. p. 223: *κρίνει* S M A | *τίς αὐτὸν* (sic) A: *τίς αὐτὸν* S *τὶ σαυτὸν* Mᵈ: *κρινεῖ τις αὐτὸν* mavult Buecheler, *κρινεῖ τίς ὄλβον* Nauck trag. dict. ind. p. XXIV | *πώποτ' ἀνθρώπων* Valckenaer: *"ἄνον 'πώποτ'* (sic) S *πώποτ' ἄνθρωπον* Mᵈ A nisi quod alia ut videtur manus *ν* transfixit in A, fortasse *ἄνθρωπος* voluit; *ἄνθρωπον πώποτε* Tr., inde vulg.

ον ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον;

7 *Τοῦ αὐτοῦ Αὔγης* (fr. 277 N.^{2}).

Ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
καὶ τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ.

8 *Τοῦ αὐτοῦ Ἀλκμέωνι* (fr. 79 N.^{2}).

Βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους·
θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν.

9 *Μενάνδρου Τίτθη* (fr. 2 com. IV p. 205).

Οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες ὡς ἀβέλτεροι,
καὶ 'σκέψομαι' λέγοντες· ἄνθρωπος γὰρ ὢν
σκέψῃ σὺ περί του; δυστυχὴς ὅταν τύχῃ;
αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον
ῥεῖ, κἂν καθεύδῃς, ἢ πάλιν τἀναντία.

10 *Χαιρήμονος* (fr. 30 N.^{2}).

---

1 cf. Stob. flor. 93, 10 Mein. vel Eur. fr. 618 N.^{2} ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *αὐγῆς* S. v. 3 et 5 esse Augae, nutricis 4 suspicatur Enger ‖ **3** *δ' ἐνων* S *δὲ νῶν* Tr. ‖ **5** *γ'* om. Tr., inde vulg. ‖ **6** ecl. hab. S, om. M A; *Τοῦ αὐτοῦ Ἀλκμέωνι* (*-αίωνι* Meineke) scripsi, *τ̄ αυ^τ ἀλ^κ* S, possis *Ἀλκμέωνος* ‖ **7** *νόσος* S: tacite corr. Gesn.^{1} p. 176 ‖ **8** a priore separandus videtur Buechelero. *θεῶν δὲ κόσμον οὐ πρέπει θνητοὺς* (vel *θνητὸν οὐ πρέπει*) *φορεῖν* inutiliter Cobet coll. cr. p. 211 ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22, 8), sine lemm. Br (post ecl. 22, 43), om. M A; *Τίτθῃ* scripsi: *τιτθη* sine acc. S, *Τιτθῇ* (*Τίτθη* Kock) Gaisford cf. Herodian. I p. 311, 30. duo versus postremi supra leguntur I 6, 14^b p. 86, 15 W. lemmate carentes ‖ **12** *σκέψῃ σὺ περί του* libri quod recepit Meineke in Stob. *σκέψει σὺ περί του;* Cobet mnemos. VI p. 311 *σκέψει τί περὶ τοῦ;* Meineke in com. ex Schowii codice B. interpolato, *σκέψει τι περί του;* Cobet mnemos.^{2} II p. 34 *σκέψει σύ; περὶ τοῦ;* Kock com. III p. 131 | *δυστυχὴς* S Br *δυστυχεῖς* teste Gaisfordo cod. Paris. 2092 (cf. mus. Rh. XXXIX p. 367). hoc recepit Kock, *δυστυχὴς ὅταν τύχῃ* tuetur Bentley ‖ **13** sq. cf. Meyer *Vrbin. samml.* p. 427 n. 32 ‖ **14** *καθεύδῃς ἢ* Grotius in Stobaei excerptis (dict. poet.) p. 139: *καθεύδησῃ* (sic) S et Stob. I 6 F P^2 ubi *καθεύσῃ* P^1, *καθευδήσῃ* Br Tr., vulg. | *τἀναντία* S Br: *τοὐναντίον* Stob. I 6 ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22, 9) M A (post ecl. 22, 6), lemmate omisso Br (post ecl. 22, 20). ecloga et lemma recurrit corp. Par. 653 Elt.

[redacted]

Ὅλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα.

11 *Μενάνδρου Κυβερνήταις* (fr. 2 com. IV p. 157).

Ὦ τρισάθλιοι
ἅπαντες οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα.
αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἴσασιν ἀνθρώπου φύσιν.

12 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 195 com. IV p. 277).

Πᾶς ὁ μὴ φρονῶν
ἀλαζονείᾳ καὶ ψόφοις ἁλίσκεται.

13 *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος* (fr. 76 N.²).

Ὁρᾶτε τὸν τύραννον, ὡς ἄπαις γέρων
φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

14 *Εὐριπίδου Αἰόλου* (fr. 29 N.²).

Σιγᾶν φρονοῦντα κρεῖσσον εἰς ὁμιλίαν
πεσόντα· τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος
μήτε ξυνείην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
πέποιθε δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

15 *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (189).

Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους

---

1 *ὅλος* corp. Par. ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 22, 10), sine lemm. Br (post ecl. 22, 14). recurrit corp. Par. 654 Elt. (*Μενάνδρου*). affert locum magis integrum Orio anthol. VIII 9 p. 53, 28 Schneidew. cum lemmate *Ἐκ τῶν Κυβερνητῶν* ‖ 3 *ὦ τρισάθλιοι* S M[d] A Br corp. Par.: *οἷοι λαλοῦμεν ὄντες οἱ τρισάθλιοι* Or. ‖ 4 *φυσῶν* (*τες* add. m. rec.) S¹ ‖ 5 *ἀνθρώπου* S M[d] A Br corp. Par.: *ἀνθρώπων* Or. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *μ^ε* S *μενάνδρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀλκμαῖ* S. recurrit ecloga et lemma sed sine fab. n. corp. Par. 655 Elt. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 22, 13), omisso lemmate Br (post ecl. 22, 5); *αἰόλ^λ* S *Αἰο^λ* A ‖ 13 *κρεῖσσον ἢ εἰς* S A *κρεῖσσον εἰς* M[d] Br: *κρείσσον' εἰς* Musgrave. sed dici oportuit *κρεισσόνων ὁμιλίαν*. nondum sanatus est locus. coniecit *σιγᾶν φρονοῦντα κρεῖσσον ἢ ἐς αὐθαδίαν Πεσεῖν· τοιούτῳ δ' ἀνδρὶ* Cobet coll. cr. p. 210 ⟨*φήμ' ἐγὼ*⟩ *Σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν* Gomperz *nachl.* p. 18 ‖ 15 *αὐτάρκει* M[d] ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A. sine poetae n. legitur flor. Mon. 116. Liban. epist. 79. Euripidis gnomologii alphabetici vestigia aperta: *Αὔγης* (7) *Ἀλκμέωνι* (8) *Ἀλκμέωνος* (13) *Αἰόλου* (14) *Ἀνδρομάχης* (15) *Βάκχαις* (17) *Ἡρακλεῖδαι* (18)

πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο.

16 *Δημώνακτος* (fr. 1 p. 827 N.[2]).

Θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς.

17 *Εὐριπίδου Βάκχαις* (395).

Τὸ σοφὸν οὐ σοφία
τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ
δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέρει.
μαινομένων δ' οἵδε τρόποι
καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.

18 *Εὐριπίδου Ἡρακλεῖδαι* (388).

Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

19 *Μενάνδρου* (gubernat. fr. 1 com. IV p. 156).

Τἀργύριον εἶναι, μειράκιόν, σοι φαίνεται
οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον
τιμὴν παρασχεῖν δυνατόν, ἄρτων, ἀλφίτων,
ὄξους, ἐλαίου, μείζονος ⟨δ'⟩ ἄλλου τινός.
ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς

---

2 ecl. cum lemm. hab. SMA; *δημόνακτος* M[d] Tr. p. 145. cf. Men. monost. 243. philosophis Demonactem adnumerat Photii pinacogr. p. 42 Elt. inter poetas tragicos rettulit Nauck sic ut Meineke hist. cr. p. 525, licet hic mutaverit sententiam flor. IV p. LXI ut philosophum potius alienis versibus pro ornamento usum esse crederet. nec constantior sibi erat Fritzsche Luc. II 1 p. 188 III 2 p. XV. Nauckio adstipulatur Wachsmuth *stud.* p. 130, ego pinacographo qui similiter iudicare debuit de Metrodoro ‖ 3 *φρονεῖτ'* S A ‖ 4 ecl. cum lemm. *ευρι*[πδ] *βαχ*[χ] hab. S, om. M A ‖ 5 *τὸ σοφὸν δ'* tacite ex Eur. Gesn.[1] p. 176, vulg. cf. p. 596 adn. 4 ‖ 9 *φέροι* Tyrwhitt ‖ 10 *μαινομένων δ'* S: *μαινομένων* tacite ex Eur. Gesn.[1], vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. v. *ἀθανασίας — καταλείψεις τισίν* (19 — 588, 2) leguntur etiam infra flor. 118, 10 Mein. (*Μενάνδρου κυβερνήτου*) ‖ 15 *τὸ ἀργύριον* S ‖ 18 *δ'* tacite addidit Gesn.[1] p. 176, inde vulg.: om. S ‖ 19 *ἀθανασίας* S: *ἀθανασία* Stobaeus loco altero cum priora resecta neque iam esset unde penderet genetivus. *ἀθανασίας* quod etiam altero loco praebet Voss. interpolatum est ex his versibus ne ipsis quidem a Vossiano alienis

[redacted]

τὰ Ταντάλου τάλαντ᾽ ἐκεῖνα λεγόμενα·
ἀλλ᾽ ἂν ἀποθάνῃς, ταῖτα καταλείψεις τισίν.
τί οὖν λέγω; μήτ᾽ αὐτὸς εἰ σφόδρ᾽ εὐπορεῖς
πίστευε τούτῳ μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν
ἡμῶν καταφρόνει, τοῦ δέ γ᾽ εὐτυχεῖν ἀεὶ
πάρεχε σεαυτὸν τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον.

20 *Σοφοκλέους Αἴαντι* (125—130).

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἴδωλ᾽, ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
— Τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ᾽ εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ᾽ ὄγκον ἄρῃ μηδέν᾽, εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.

21 *Ἐν ταὐτῷ* (758—761).

Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραγίαις

---

1 *ἐκεῖνα* Salmasius (cf. Grotius dict. poet. p. 527): *ἱκανὰ* libri utrobique. lepido errore Kock com. III p. 85 '*τάλαντ᾽ ἐκεῖνα* L 118' nimirum Gaisfordi verba respiciens qui ad flor. 118 dederat *L.* (i. e. *lege*) *ἐκεῖνα ut supra* ‖ 2 *ἀλλ᾽ ἂν ἀποθάνῃς ταῦτα* S: *ἀλλ᾽ ἀποθανῇ καὶ ταῦτα* melius libri infra. qua lectione recepta nescio an praestet *καταλείψων* ut monui lect. Stob. p. 36 ‖ 3 *μήτ᾽* Meineke: *μηδ᾽* libri ‖ 5 *τοῦ δέ γ᾽ εὐτυχεῖν ἀεὶ* tacite reposuit Gesn.[1], inde vulg.: *τοῦδ᾽* (vel *τοῦ δ᾽*) *εὐτυχεῖν δ᾽ ἀεὶ* S ‖ 6 *σεαυτὸν* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *σαυτὸν* S | *τοῖς ὁρῶσιν* S: *τοῖσιν ἔργοις* Herwerden parum probabiliter, *τοῖς τρόποισιν* Meineke flor. IV p. LXI, *τοῖς ἀποροῦσιν* Kock mus. Rh. XXX p. 410. haud displicent tradita 'qui felicem te vident eis te praebe dignum felicitate' ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22, 19) M A (post ecl. 22, 16) Mac. Chrys. (post ecl. 22, 22), sine lemm. Br (post ecl. 22, 11); *τοῦ αὐτοῦ* pro *Σοφοκλ.* Mac. ‖ 9 *εἴδωλα* S M[d] Mac. | *καὶ* pro *ἢ* A ‖ 10 sqq. om. Br Mac. ante *τοιαῦτα* addidi paragraphum: sunt Minervae quae sequuntur, priora Ulixis ‖ 10 *ὑπέρκοπον* S M[d] A Soph.: *ὑπέρογκον* Tr. p. 146, vulg. ‖ 12 *ἄρῃ* S M[d] A Soph.: *ἄρῃς* Gesn.[1] p. 176, vulg. | *μηδένα* (vel *μηδέν᾽*) *εἰ* libri nisi quod *μὴδεν ἀεὶ* M[d] ‖ 13 *βρήθεις* M[d] | *πλούτου βάθει*] *του βάθει* adiecit A[2] mrg cum periissent folii parte abscissa ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *ἐν ταυτῷ* S *τοῦ αὐτοῦ* temere Gaisford. legitur supra I 3, 20 p. 55, 20 W. (*Σοφοκλῆς Αἴαντι*) ‖ 15 *κἀνόητα* Suidas s. v. *τὰ γάρ* | *κἀνόητα λήματα* Nauck ‖ 16 *δυσπραγίαις* S: *δυσπραξίαις* Stob. I 3 et Soph.

ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσει
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ.

22 *Σοφοκλέους Τηρεῖ* (fr. 531 N.²).

ΧΟΡ. Θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητὴν † φύσιν
τοῦτο κατειδότας, ὡς οὐκ ἔστιν
πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
ταμίας ὅ τι χρὴ τετελέσθαι.

23 *Σοφοκλέους Κολχίδες* (fr. 321 N.²).

Καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα.

24 *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνι* (fr. 81 N.²).

Ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας
λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

25 *Ἱπποθόου* (Hippothoont. fr. 1 p. 827 N.²).

---

1 *ἔφασχ'* S ut supra libri F P¹ | *ὅστις* Stobaeus supra et Soph.: *οἷος* S | *φύσει* S et libri supra: *φύσιν* ex emend. Tr., inde vulg. ‖ 2 *φρονῇ* Stob. supra et Soph.: *φρονεῖ* S ‖ 3 ecl. hab. S (post ecl. 22, 21) MA (post ecl. 22, 20) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *τ̆ αυ ͭ ἀγηρεῖ* (ante artic. *χορ.* compend.) S *σοφοκλέους ἄγηρει* (*ἀγήρει* Mac.) vel *'ἀγηρει* M Mac. *τοῦ αὐτοῦ ἀγήρει* A: *Σοφοκλέους Τηρεῖ* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo ex em., *Σοφ. α' Τυροῖ* ci. M. Schmidt. *Σοφ. Ἀτρεῖ* Buecheler etiam ordini alphabetico congruenter. recepissem hoc, Atrei fabula si semel recurreret apud gnomologos ‖ 4 *χρὴ τὴν θν.* Tr., inde vulg. | *θνητὴν φύσιν* libri: *θνητὴν δὲ φύσιν χρὴ θνητὰ φρονεῖν* temptabat Grotius dict. poet. p. 115. *θνητοὺς φύντας* (de quo cf. Gomperz *bruchst. d. gr. tr.* Vindob. a. 1878 p. 38) Meineke. *θνητὴν γενεὰν* conieci apud Nauckium. *θνητὴν φύσιν ⟨ἢ⟩ τοῦτο* gnomologo tribuit Buecheler (cf. p. 586, 5), sed ut tota fortasse dipodia ab ipso poeta aliena sit ‖ 5 *ἔστι* S Mac. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA; *σοφοˢ κολ^χδ* S ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ευριπι^δ ἀλ^κ* S ‖ 12 *δ'* supra lin. S¹ om. Tr. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 22, 24), omisso lemmate Br (post ecl. 22, 10); *ἱπποθ^ο* (sic fere) S *ἱπποθόωντος* Mᵈ *ὑπποθύοντος* (sic) A. recurrit versus et lemma *Ἱπποθόωντος* corp. Par. 656 Elt. eundem sine poetae nom. habet vita Aesopi p. 46, 6 Westerm. cf. Men. mon. 8 et Doxopater rhet. II p. 294 et 295 Walz. *Ἱπποθόου* quod scripsi repperit hoc ipso loco Photii pinacogr. p. 53 Elt. nec refragatur codicis S compendium qui etiam flor. 83, 15 Mein. praebet *ἱπποθόου* cum ceteris idque sine ullo compendio. Hippothoontem poetam citari credens Hippothoum illi cedere iussit Meineke com. IV p. 711 sq., sed postea a se ipse desciscens dubitat 'utrum Hip-

[redacted]

Ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.

26 *Σωτᾶ.*

Εἰ καὶ βασιλεὺς πέφυκας, ὡς θνητὸς ἄκουσον.
ἂν μακρὰ πτύῃς, φλέγματί τῳ κρατεῖ περισσῷ.
ἂν εὐιματῇς, ταῦτα πρὸ σοῦ προβάτιον εἶχεν.
ἂν χρυσοφορῇς, τοῦτο τύχης ἐστὶν ἔπαρμα.
ἂν πλούσιος ᾖς, τοῦτο χρόνων ἄδηλος ἰσχύς.
ἂν ἀλαζὼν ᾖς, τοῦτ᾽ ἀνοίας ἐστὶ φρύαγμα.
ἂν δὲ σωφρονῇς, τοῦτο θεῶν δῶρον ὑπάρχει.
ἡ σωφροσύνη πάρεστιν, ἂν μετρῇς σεαυτόν.

27 *Ἰσιδώρου* (fr. 2 p. 829 N.²).

Θνητὸς πεφυκὼς τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν.

28 *Μενάνδρου Ἐμπιμπραμένη* (fr. 3 com. IV p. 114).

---

pothous vel Hippothoon poetae an fabulae nomen fuerit' (Stob. flor. III p. III). nam Hippothoontem, Alopae filium, percommodum fuisse atticae tragoediae argumentum. quod legitur Tr. p. 146 *Ἱπποσθέ.* temere cum codicis M lemmate sic conciliabat Gesn.² p. 188 mrg *Hipposthenis in Hippothoonte*, inde Schow p. 412

2 ecl. cum lemm. hab. S M A Br (post ecl. 22, 25) Mac. Chrys. (post ecl. 22, 20); *fuit ΣΩΤΑ* [ΤΟΥ] *id est Σωτᾶ* (*Herodianus Σώτα*) *mutatum in Σώτου* Buecheler: *σωτάτου* S M^d Mac. *σωτάδου* ex corr. A *σωκράτους* compend. Br. iterat corp. Par. 657 Elt. (*Σωτάτου*). pertinent opinor versus ad Sotadeorum syllogam ex ordine litterarum compositam cuius supra particula legitur III 1, 67. sunt monostichi (dicoli?) nec desunt alphabeti vestigia ‖ 4 *φλεγματίῳ* libri, sed *φλέγματι ῳ* S: corr. Buecheler | *κρατεῖ* corp. Par. Gesn.² p. 188: *κράτει* S *κρατῇ* M^d Br *κρατῷ* A Mac. ‖ **5** *ἂν εὐιματῇς* S Mac.: *ἀνευειματῇς* M^d *ἂν δ᾽ εὐειματῷς* A² *ἂν εὐοιματῷς* vel *εὐθιματῷς* (tres litterae priores redintegratae sunt, rasurae vestigium post *εὐ*) Br¹ *ἂν εὖ ἱματῇς* corp. Par.; *ἂν εὐειματῷς* praetulit Meineke v. IV p. LXI ‖ 7 *χρόνων* (*χρόν̄* S) S M^d A¹ Br Mac. corp. Par.: *χρόνου* Tr., inde vulg. *χρόνων* [ου] supra scr. A² ‖ 8 *ἐὰν* Br | *ἀλαζων ᾖς* Br A²: *ἀλαζονῇς* S M^d A¹ Mac. *ἀλαζονεύῃς* corp. Par. nihili esse verbum *ἀλαζονέω* monuit Meineke v. IV p. LXI ‖ **9** *δὲ*] cf. supra p. 27, 18 ‖ **10** *ἐὰν* libri ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate omisso Br; *ἰσηδώρου* A. iteratur versus cum lemmate *Ἰσιδώρου* corp. Par. 656 Elt. idem est in Men. mon. 249 ‖ **12** *τὰ ὀπίσω* S M^d A corp. Par.: *τἀπίσω* (ante *π* rasurae aliquid) Br *τοὐπίσω* mon. *τἀπί σοι* haud male Apostolius cent. III 8: quae tuae ipsius potestatis sunt, id est *θνητὰ* vel *ἀνθρώποις ἴσα* (cf. ecl. 22, 23) ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 22, 27) A (post ecl. 22, 29);

Ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον, ἀπολεῖ τοῦτό σε,
τὸ δοκεῖν τιν' εἶναι· καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους.

29 *Μενάνδρου Ἐπαγγελλόμενος* (fr. 1 com. IV p. 115).

Τὸ σὸν ταπεινόν, ἂν σὺ σεμνύνῃ, καλὸν
ἔξω φανεῖται, φίλ' ἄνερ· ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς
ταπεινὸν αὐτὸ καὶ τιθῇς ἐν μηδενί,
οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται.

30. 31 *Τοῦ αὐτοῦ Κανηφόρος* (fr. 1 com. IV p. 143).

Τὸ γὰρ προθύμως μὴ πονήσαντας τυχεῖν
εὐδαιμονίας εἴωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν.

32 *Εὐριπίδου Τηλέφου* (fr. 716 N.[2]).

Σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ καὶ θεοῖσι μὴ μάχου·
τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος
χάλα. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς
ταπειν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν.

33 *Αἰλιανοῦ ἱστοριῶν* (var. hist. III 28).

Ὁρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ, καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ καὶ

μ^ε fab. n. om. S *μενάνδρου* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *ἐμπιμπραμένη* M[d] A. nominativus commendatur proximis

2 *τὸ* corr. ex *τῷ* S[1] | *τις* coniecit Meineke ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post 22, 28) A (post 22, 27), om. M. nescio igitur an in margine archetypi addita fuerit ecloga ut ubi intexenda esset non satis pateret ‖ 4 *ἂν σὺ* Grotius dict. poet. p. 527: *ἂν οὐ* S *οὐ* A | *σεμνύνῃ* S: *σεμνύνῃς* nescio quis | *καλον* sine acc. S ‖ 6 *τιθῇς* Gaisford: *τίθης* S *τιθεὶς* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22, 29) M A (post ecl. 22, 28); *μενάνδρου* pro *τοῦ αὐτοῦ* M ‖ 9 *προχείρως* ci. Nauck *mél. gr.-rom.* II p. 260 | *πονήσαντας τυχεῖν* Pflugk: *πονῆσαν εὐτύχησε* S *πονῆσαντ εὖ τύχησεν* M[d] *πονήσαντες εὐτύχησεν* A ‖ 10 versum sine lemm. cum priore iungunt S M A: *Εὐριπίδου* perperam ex proxima huc retraxit Tr., vulg. | *εὐδαιμονίας* Meineke et Pflugk: *εὐδαιμονία* S *-ίαις* M[d] *-ία* ex *-ίας* ni fallor corr. A[1] | *εἴωθεν* S M[d] A | *ὑπερηφανείας* M[d]; *ὑπερηφανίαν* mavult Meineke, *ὑπερηφάνους* (si recte emendatus sit v. 9) Buecheler ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *τηλέφου* reposui ex S, *τηλέφῳ* Gaisfordo teste cod. Paris. 1985 ‖ 12 *εἶχε* S ‖ 15 *ταπειν* (α superscr.) S ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22, 32) M A (post ecl. 22, 30. 31), sine lemm. Br (post ecl. 22, 27) ‖ 18 *ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ καὶ ἔτι πλέον ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς* M[d] A Br: *ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ καὶ τοῖς ἀγροῖς* S Tr., inde

[redacted]

ἔτι πλέον ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν εἴς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθ' ἀναζητεῖν. ὡς δ' εὗρε, προσέταξεν αὐτῷ καὶ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ διαθρῆσαι· τοῦ δὲ εἰπόντος 'ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν' 'ἐπὶ τούτοις οὖν' εἶπε 'μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσιν;'

34 *Δημοσθένους* (XVIII § 128 p. 269 sq.).

Παιδείας τῶν μὲν ἀληθῶς τετυχηκότων οὐδ' ἂν εἷς εἴποι μέγα οὐδὲν περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειεν ἄν· τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μέν, προσποιουμένοις δὲ ὑπὸ ἀναισθησίας τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖ.

35 *Σωκράτους.*

Παρὰ τῷ τύφῳ, καθάπερ παρὰ κακῷ πλάστῃ, διεστραμμένας τὰς τῶν πραγμάτων εἰκόνας ἰδεῖν ἔστιν.

36 *Σωκράτους.*

---

vulg., *ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς* codices Ael.; formulam Aelianeam *καὶ ἔτι πλέον* agnovit Hercher ed. Didot. praef. p. VI

1 *τῆς πόλεως* om. codd. Ael. ‖ 3 *τῷ Ἀλκιβιάδῃ* om. codd. Ael. ‖ 4 *προσέταξεν αὐτῷ* M^d A Br: *προσέταξε* S, codices Ael. | *τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ* M^d A Br: *τοὺς ἰδίους ἀγροὺς αὐτοῦ* S *τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους* recte Ael. ‖ 6 *εἰσίν* solito compendio S, sed deleto altero compendio quod per errorem scriptum erat | *οὖν* om. codices Ael. ‖ 7 *οἵπερ* Ael.: *οἱ περὶ* S M^d A Br ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. luculentum eclogariae interpolationis exemplum ‖ 9 *παιδείας τῶν μὲν ἀληθῶς τετυχηκότων* M^d A: *ποῦ δὲ παιδείας σοὶ θέμις μνησθῆναι; ἧς τῶν μὲν ὡς ἀληθῶς τετυχηκότων* Demosth. ‖ 10 *εἴποι* M^d, Demosth.: *εἴπῃ* A; *εἶπεν* Blass | *μέγα οὐδὲν* (sic) *περὶ ἑαυτοῦ* M^d A: *περὶ αὑτοῦ τοιοῦτον οὐδέν* Demosth. | *οὐδὲ* pro *οὐδὲν* oscitanter Gaisford, inde Meineke | *καὶ* M^d A: *κἂν* Demosth. ‖ 11 *ἐρυθριάσειεν ἂν* M^d A: *ἐρυθριάσειε* Demosth.; *ἠρυθρίασεν* Blass (ex Liban. et Aristaen.) | post *μὲν* add. *ὥσπερ σύ* Demosth. ‖ 12 *δ' ὑπ'* Demosth. | *τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖ* M^d A: *τὸ τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖν* (vide Blass ad h. l. p. XCIX), *ὅταν λέγωσιν, οὐ τὸ δοκεῖν τοιούτοις εἶναι περίεστιν* Demosth. ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A, om. Tr. p. 147; *σωκράτους* reposui ex M^d *Σωκράτης* A. Cynicorum videtur esse Socrates vel Stoicorum, etiam in proximis ‖ 14 *ὥσπερ* (*καθά* superscr.) A[1] ‖ 15 *ἔστιν* tacite Meineke: *ἐστιν* ut videtur libri ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M(?) A; *τοῦ αὐτοῦ* A

Ἡ δεισιδαιμονία καθάπερ πατρὶ τῷ τύφῳ πείθεται.

37 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Τοὺς μὲν κενοὺς ἀσκοὺς τὸ πνεῦμα διίστησι, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀνθρώπους τὸ οἴημα.

38 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνες βάναυσοι, ʽοἱ τῶν ὁμοίων᾽ ἔφη ʽκαταφρονοῦντες᾽.

39 *Φαβωρίνου* (fr. 106 Marres.).

Φρονήσῃς μὲν οὖν μηδέποτε ἐπὶ σεαυτῷ μέγα· ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσῃς σεαυτοῦ.

40 *Διογένους.*

Τῆς ἀλαζονείας καθάπερ τῶν κεχρυσωμένων ὅπλων οὐχ ὅμοιά ἐστι τὰ ἐντὸς τοῖς ἐκτός.

41 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ὁ τῦφος ὥσπερ ποιμὴν οὐ θέλει τοὺς πολλοὺς ἄγει.

42 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 190 Mullach.).

---

1 *καθάπερ ποιμένι* coll. ecl. 41 ci. Meineke immerito ‖ 2 ecl. cum lemm. *τοῦ αὐτοῦ* hab. S M A (post ecl. 22, 36), cum lemm. *σωκράτους* compend. Br (post ecl. 22, 33). recurrit gnoma corp. Par. 235 Elt. (*Σωκράτους*); gnomol. Byz. 229 p. 202 Wachsm. (Bar. 207); flor. Mon. 254 Leid. 241; flor. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 33) 122; Demophil. simil. 57 ‖ 4 *ἀνθρώπους* (*ἄνδρας* Bar.) om. S Mon. | *ἡ οἴησις* pro *τὸ οἴημα* male flor. Schenk. ‖ 5 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ 7 *ἔφη* post *βάναυσοι* A fortasse recte, post *ὁμοίων* S, om. M^d ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Φαβωρίνου* Tr. p. 147 (cf. supra p. 240 adn. 6): *φαβουρίνου* S M^d A ‖ 9 *φρονήσῃς* Tr.: *φρονήσεις* S M^d *φρονήσεις* A^1 | *μηδέποτε* S: *οὐδέποτε* M^d A ‖ 10 *σεαυτοῦ* S A: *ἑαυτοῦ* M^d ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 22, 39) Br (post ecl. 22, 37). recurrit Demophil. simil. 7 ‖ 12 *τῆς ἀλαζονείας* S M^d A Demophil.: *τοῖς* (sed *οῖς* in ras. ut videtur) *ἀλαζόσι* Br ‖ 13 *τὰ ἐντὸς τοῖς ἐκτός* (*ἐκτοῖς* S) S M^d Br Demophil.: *τὰ ἐκτὸς τοῖς ἐντός* A ‖ 14 ecl. cum lemm. *τοῦ αὐτοῦ* hab. S A, cum lemm. *διογένουσ* M^d. recurrit corp. Par. 433 Elt. (*τοῦ Διογένους*) ‖ 15 *οὐ* (*οὐ* corp. Par.) libri: *οἱ* mavult Meineke v. IV p. LXI | *τοὺς πολλοὺς* secludit Zeller *phil.*^{4} II 1 p. 315 adn. 3 vix recte. idem Philisco fortasse vocem tribuendam esse opinatur coll. Laert. VI 80 ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 22, 41) Br (post ecl. 22, 40, om. 41) A (post ecl. 22, 46)

Τελευτᾷ γὰρ ἐς κακοδοξίην κακὴν ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

43 *Δημοκράτους.*

Δημοκράτης ἀναβαίνων εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐν γήρᾳ καὶ πνευστιῶν ποιεῖν ἔφη ὅπερ καὶ σύμπασα ἡ Ἀθηναίων πόλις· πνεῖν μὲν γὰρ μέγα, ἰσχύειν δὲ μικρόν.

44 *Ξενοφῶντος ἐν β' Κύρου παιδείας* (II 2, 12).

Ὁ μὲν γὰρ ἀλαζὼν ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις καὶ πλουσιωτέροις εἶναι ἢ εἰσὶ καὶ ἀνδρειοτέροις, καὶ ποιήσειν ἃ μὴ ἱκανοί εἰσιν ὑπισχνουμένοις, καὶ ταῦτα φανεροῖς γιγνομένοις, ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα καὶ κερδᾶναι ποιοῦσιν· οἱ δὲ μηχανώμενοι γέλωτα τοῖς συνοῦσι μήτε ἐπὶ τῷ αὑτῶν κέρδει μήτε ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀκουόντων μήτ' ἐπὶ βλάβῃ μηδεμιᾷ, πῶς οὐχ οὗτοι ἀστεῖοι ἂν καὶ εὐχάριτοι δικαιότερον ὀνομάζοιντο ἢ ἀλαζόνες;

45 *Ξενοφῶντος ἐν τῷ η' τῆς Κύρου παιδείας* (VIII 4, 14).

---

1 *Τελευτᾷ γαρ*] quaenam praecesserint, incerta coniectura explicare studet Orelli opusc. sent. et mor. I p. 510 | *ἐς* M[d] A Br *εἰς* S | '*κακὴν* redundat' Meineke v. IV p. LXI. poteris *μάτην ὁ παρεκτ.*, nisi males cum Buechelero *ἐς κενοδοξίην κακὴν* || 2 *κρέσσονι* S M[d] A; *χρείσσονι* Tr. p. 147, vulg. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; *δημ*[ος] S. inter Democratis dicteria Plutarchus praec. ger. rei p. p. 803 E refert hoc: *ἀναβαίνων μὲν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔφη, καθάπερ ἡ πόλις μικρὸν ἰσχύειν καὶ μέγα φυσᾶν.* cf. quae disseruit Sternbach ad gnomol. Vat. 248 || 4 *Δημοκράτης* om. Br | *εἰς* S M[d] A: *ἐς* Br | 5 *ποιεῖν ἔφη* S M[d] Br: *ἔφη ποιεῖν* A | *σύμπασα* S M[d] A Br: *ξύμπασα* Tr., inde vulg. | *ἡ ἀθηναίων* (*α*[θθ] S) *πόλις* S M[d] Br: *ἡ τῶν ἀθηναίων πόλις* A || 7 ecl. cum lemm. *ξενοφ*[ω] (infra *ω* compendium) *ἐν Β' κύρ*[ο] *παι* hab. S, om. M A; nihil nisi *Ξενοφῶντος* Tr., inde vulg. || 9 *εἰσὶ* Tr. Xen.: *εἰσὶν* S || 13 *συνοῦσι* Tr. Xen.: *συνοῖσιν* S | *αὑτῶν* Xen.: *αὐτῶν* S || 15 *εὐχάριτοι* S: *εὐχάριστοι* Tr., inde vulg. *εὐχάριτες* Xen. cf. Sauppe lexil. Xen. p. 56 | *δικαιότερον ὀνομάζοιντο* revocavi ex S Xen.: *ὀνομάζοιντο δικαιότερον* Tr., inde vulg. | post *ὀνομάζοιντο* addit *μᾶλλον* Xen. || 17 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22, 44) M A (post ecl. 22, 43); pro lemmate *ξ̃ αυ*[τ] *ἐν*[τ] *η'* S

[redacted]

Δοκεῖ δέ μοι, ὦ Κῦρε, χαλεπώτερον εἶναι εὑρεῖν ἄνδρα τἀγαθὰ καλῶς ἢ τὰ κακὰ φέροντα. τὰ μὲν γὰρ ὕβριν τοῖς πολλοῖς, τὰ δὲ σωφροσύνην τοῖς πᾶσιν ἐμποιεῖ.

46 *Ἡροδότου ἱστορίας ζ'* (VII 10).

Ὁρᾷς τὰ ὑπερέχοντα ζῷα ὡς κεραυνοῖ ὁ θεὸς οὐδὲ ἐᾷ φαντάζεσθαι, τὰ δὲ σμικρὰ οὐδέν μιν κνίζει· ὁρᾷς δὲ ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα ἀποσκήπτει βέλεα· φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν. οὕτω δὲ καὶ στρατὸς πολὺς ὑπὸ ὀλίγου διαφθείρεται κατὰ τοιόνδε· ἐπεάν σφιν ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντήν, δι' ὧν ἐφθάρησαν ἀναξίως ἑωυτῶν. οὐ γὰρ ἐᾷ φρονέειν μέγα ὁ θεὸς ἄλλον ἢ ἑωυτόν.

---

1 *κύρε* S M^d^ A *κύριε* Tr. ‖ 2 *καλῶς φέροντα ἢ τὰ κακά* Xen. ‖ 3 *ἐμποιεῖ* S M^d^ Xen.: *ποιεῖ* A ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 22, 45) A (post ecl. 22, 41) Br (post ecl. 22, 9); *ἡρο^δ^ ἱστ^ο^ ζ* S *ἡροδότου ἱστορίας α'* M, hinc lemma supplevi: *ἡροδότου* A Br ‖ 5 *ὡς* S M^d^ Br Her.: *πῶς* A | *κεραυνεῖ* Tr., inde vulg. | *οὐδὲ* M^d^ Br Her.: *οὐδ'* S A ‖ 7 *μέγιστ'* Br ‖ 8 *ἀποσκήπτει* S A Br Her.: *ἀποσκήπτοι* M^d^ ‖ *βέλεα* S M^d^ A Br, Her. *PR*: *τὰ βέλεα* Her. ‖ 9 *πολλὸς* Her. | *ὑπο* M^d^ A (sic) Br Her.: *ὑπ'* S *ἀπ'* Tr. p. 148, inde vulg. ‖ 10 *ἐπεάν* Her.: *ἐπεὶ ἂν* S *ἐπειδ ἂν* vel *ἐπειδ' ἂν* M^d^ A Tr. Br | *σφιν* (*σφι* Her. *σφίσιν* M^d^ Br) *ὁ θεὸς φθονήσας* S M^d^ Br *φησὶν ὁ θε̄ σφῒ* (superscr. *σϊ*) (sic) *φθονήσας* A, sed *φθονήσας* evanuit, itaque in paginae praecedentis calce add. A[2], *οὐδὲν λείπει* adscr. A[3] ‖ 11 *ἀναξίως ἑωυτῶν* Her.: *ἀξίω ἑωυτόν* S[1] corr. m. rec. (Tr. p. 148), *ἀξίως ἑαυτῶν* M^d^ Br *ἀξίας ὑπ' αὐτῶν* A ‖ 12 *ἐᾷ* om. S | *φρονέειν μέγα ὁ θεὸς* M^d^ A Her.: *φρονέειν* (*φθονέειν* Br) *ὁ θεὸς μέγα* S (Tr., inde vulg.) Br; in archetypo nescio an erratum fuerit *φρονέειν ὁ θεος* (superscr. *μέγα*) ‖ 13 *ἑωυτόν* S Br Her.: *ἑαυτόν* M^d^ *ὠυτόν* A

CAPVT XXIII.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΥΤΙΑΣ.

1 *Κριτίου* (fr. 4 p. 774 N.²).

Δεινὸν δ', ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν.

2 *Σωσικράτους* (inc. fab. com. IV p. 592).

Ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἐσμὲν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν·
αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν, οὐ γιγνώσκομεν.

3 *Μενάνδρου* (inc. fab. fr. 85 com. IV p. 256).

Οὐθεὶς ἑαυτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ, Πάμφιλε,
σαφῶς, ἑτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὄψεται.

4 *Μενάνδρου Ἀσπίδος* (fr. 4 com. IV p. 92).

Ὃ βούλεται γὰρ μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν
ἀλόγιστος ἔσται τῆς ἀληθείας κριτής.

5 *Εὐριπίδου* (inc. fab. fr. 1042 N.²).

Caput tertium et vicesimum servarunt S M A, aliquot eclogas Br Mac. Chrys. titulum addunt Photio congruenter omnes, numerum M A Mac., sed *ιη'* S. si unam exceperis eclogam (5), in disponendo hoc capite libri inter se consentiunt ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys., omisso lemmate Br. recurrit versus cum lemmate *Κριτίου* corp. Par. 659 Elt. ‖ **4** *δεινὸν δ'* S Mᵈ A Mac.: *δεινὸν* corp. Par.; *δεινόν γ'* ci. Nauck. sed *γὲ* si repperisset anthologus, vix scripsisset *δέ*. detrahere amant, non inferre particulas adversativas sententiarum initiis | *δοκῇ* (vel -*ῇ*) Mᵈ A Br Mac. sed A ex em. corp. Par.: *δοκεῖ* S Tr. p. 148, inde vulg. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A. iterant Maximus c. 70 p. 262 Rib. (*Socrates* i. e. *Sosicrates*) Antonius II c. 75 p. 141 (huc pertinet *Σωκράτης* i. e. *Σωσικρ.*). cf. flor. 23, 5 ‖ **6** *κακον* sine acc. S | *ἑτέρους* Tr. ‖ **7** *δ' ὅταν ποιῶμεν* S Mᵈ A *δ' ἁμαρτάνοντες* A² mrg (cf. monost. 46. 47) *πταίωμεν* pro *ποιῶμεν* recte Nauck ad Eur. fr. 1042 ed. sec. sed in Stobaeo *ποιῶμεν* tolerandum erit | *γινώσκομεν* Mᵈ ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 23, 2), sine lemm. Br (post ecl. 23, 5). iterant Maximus c. 70 p. 262 Rib. (*Menandri*) Antonius II c. 75 p. 141 (*Σωκρ.*: vide ad ecl. antecedentem) ‖ **9** *οὐδεὶς* A | *ἑαυτοῦ* Herwerden obs. cr. p. 95: *ἐπ' αὐτοῦ* libri; *ἐφ' αὑτοῦ* Stephanus ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br; *τοῦ αὐτοῦ* pro *μενάνδρου* A ‖ **12** *ὁρῶν καὶ προσδοκῶν* S A Br: *ὁρᾶν καὶ προσδοκᾶν* Mᵈ ‖ **13** *ἀλόγιστός* (sic) *ἔσται* sine acc. S *ἀλόγιστος ἔσται* Mᵈ A Br: *ἀλογιστός ἐστι* Tr. p. 148, vulg. ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 23, 4) Br Mac. Chrys. (post ecl. 23, 1).

Ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ὅταν σφαλῶμεν, οὐ γιγνώσκομεν.

6 *Αἰσώπου.*

Αἴσωπος ἔφη δύο πήρας ἕκαστον ἡμῶν φέρειν, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὄπισθεν· καὶ εἰς μὲν τὴν ἔμπροσθεν ἀποτιθέναι τα τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, εἰς δὲ τὴν ὄπισθεν τὰ ἑαυτῶν, διὸ οὐδὲ καθορῶμεν αὐτά.

7 *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Οὕτως ἔνιοι αὐτοῖς δοκοῦσι φιλοσοφεῖν ὡς καὶ νήφειν οἱ μεθύοντες.

8 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἔλεγεν, εἴ τις ἐν θεάτρῳ ὑποκηρύττοι ἀνίστασθαι τοὺς σκυτοτόμους, ἐκείνους μόνους ἀναστήσεσθαι, ὁμοίως εἰ τοὺς χαλκοτύπους, τοὺς ὑφάντας, τοὺς ἄλλους κατὰ γένος· εἰ δὲ τοὺς φρονίμους ἢ δικαίους, πάντας ἀναστήσεσθαι. καὶ ἔστιν ἐν βίῳ βλάπτον μάλιστα τὸ ἀνοήτους ὄντας τοὺς πολλοὺς οἴεσθαι φρονίμους εἶναι.

---

recurrit ecloga et lemma corp. Par. 660 Elt. eosdem versus habent poetae nom. omisso *Γνῶμ. διάφ.* Boiss. anecd. gr. I p. 114 Orio Ritschel. p. VI 10 Men. mon. 46 et 47 vita Aesopi p. 46, 5 ed. Westerm. exc. Vindob. 73

1 *πάντες* vita Aes. ubi mox *τοῦ* pro *εἰς τὸ* ‖ 2 *ὅταν σφαλῶμεν* (*σφάλωμεν* S) S Tr. p. 148, inde vulg. *ὅταν ποιῶμεν* (ex Sosicratis versibus male iteratum) M[d] A Br Mac. corp. Par.: *δ' ἁμαρτάνοντες* A[2] mrg anecd. Boiss. Or. Men. mon. vita Aes. exc. Vindob.; de Maximi libris (c. 16 p. 580 Combef.) cf. Meyer *Vrbin. samml.* p. 415 sqq. | *γινώσκομεν* libri *συνήχαμεν* pro *γιν.* Or. exc. Vind. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. recurrit corp. Par. 661 Elt. (*Αἰσώπου*) eodem atque apud Stobaeum ordine. cf. Persius IV 23 sq. et schol. ‖ 7 *οὐδὲ* Tr. p. 148, inde vulg. A[2]: *οὔτε* S M[d] A[1] corp. Par. *οὐ* Mac. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 23, 6) Br (post ecl. 23, 4); *τομαρίων* om. S *ἀριστοτέλους* nec plura compend. praefigit Br ‖ 9 *αὐτοῖς* S A: *αὑτοῖς* M[d] Br ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A; ad Aristonymi igitur librum nescio an recte rettulerit eclogam Wyttenbach animadv. in Plutarchi mor. p. 213 F ‖ 12 *ὑποκηρύττοι* S M[d]: *ὑποκηρύττει* A ‖ 14 *ὁμοιώσει* S[1] *ὁμοίως εἰ* S[2] | *ὑφαντάς* M[d] | *ἢ* ante *τους ἄλλους* sine causa inseruit Gesn.[3] p. 190, inde vulg.

9 *Δημοσθένους* (III § 19 p. 33).

Διόπερ ῥᾷστόν ἐστιν ἁπάντων ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν· ὃ γὰρ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος καὶ οἴεται, τὰ δὲ πράγματα πολλάκις οὐχ οὕτω πέφυκεν.

10 *Διογένους.*

Διογένης ἔφη τῶν ἀνθρώπων ἐνίους τὰ δέοντα λέγοντας ἑαυτῶν οὐκ ἀκούειν, ὥσπερ καὶ τὰς λύρας καλὸν φθεγγομένας οὐκ αἰσθάνεσθαι.

11 *Ἡροδότου ἱστορίας γ'* (III 38).

Εἰ γάρ τις προθείη πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκλέξασθαι κελεύων νόμους τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι ἂν ἑλοίατο ἕκαστοι τοὺς ἑαυτῶν· οὕτω νομίζουσι πολύ τι καλλίστους τοὺς ἑαυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι.

12 *Ἐν ταὐτῷ* (53).

Ἡ φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν. μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ μητρώια διζήμενοι τὰ πατρώια ἀπέβαλον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 2 *ῥᾷον* A | *ἁπάντων ἐστὶν* Dem. *διὸ* (sic Demosthenis A) *ῥᾷστον ἁπάντων αὑτὸν ἐξαπατῆσαι* mavult Blass | *αὑτὸν ἐξαπατῆσαι* Dem. ‖ 3 *τοῦθ'* (*θ* ex *τ* corr. S) S A *τοῦτ'* M[d] ‖ 5 ecl. hab. S M A (post ecl. 23, 9) Br (post ecl. 23, 7), lemma om. S Br. recurrit Anton. II c. 75 p. 141 (*Ὁ αὐτὸς* post sententiam Diogeni adscriptam) Maxim. c. 70 p. 262 Rib. (*Diogenes*). idem fere dictum Cleanthi adsignat Laert. VII 173 ‖ 6 *Ὁ αὐτὸς τ. ἀ. ἐνίους ἔφη* Ant. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. adfert in maiore excerpto Celsus ap. Originem c. Cels. V 34 ‖ 10 *προθείη* S Herodoti *R* al.: *προσθείη* Tr. p. 149 Herodoti *ABC* Celsus | *πᾶσι ἀνθρώποισι* Her. ‖ 11 *κελεύων* del. Krueger ‖ 12 *ἂν ἑλοίατο ἕκαστοι* Her., Cels.: *ἀνελοίατο ἕκαστος* S ‖ 13 *πολλόν* Herodoti *AB* | *ἑωυτῶν* (hic et 12) tacite ex Her. Meineke ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; lemma non iteravit Tr., inde vulg. ‖ 16 *ἡ φιλοτομίη* S *ἡ φιλοτιμίη* Tr. Her. *R* al.: *φιλοτιμίη* Herodoti *AB* | *τῷ* et *τὸ* del. Cobet ‖ 17 *προτιθέασι* Gesn.[3] p. 190, inde vulg.: *προτιθείασι* S; *προτιθεῖσι* Her. hoc vel *προτίθεισι* dederit etiam Stobaeus ‖ 18 *μητρῷα* et *πατρῷα* ut videtur S | *ἀπέβαλον* S, Her. *R* al.: *μετέβαλον* Her. *AB*; *προσαπέβαλον* Cobet

13 *Πλάτωνος.*

Πλάτων συνεβούλευεν, ὅτε καταγελάσομεν τινῶν, ἐπιστρέφειν ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ σκοπεῖν, μὴ καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς ἐσμὲν ἔνοχοι. πολλὰ γὰρ τὸ φίλαυτον ἐπικρύπτει καὶ περιβάλλει † παρὰ τῷ μᾶλλον καταγελῶντι.

14 *Ἀπολλώνιος Σατύρῳ* (ep. LXXXVIII p. 126 Herch.).

Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν μὲν ἰδίων ἁμαρτημάτων συνήγοροι γίνονται, τῶν δὲ ἀλλοτρίων κατήγοροι.

15 *Εὐσεβίου* (fr. 28 phil. Graec. III p. 11 Mullach.).

Πολλοὶ δοκέοντες ἑωυτοὺς φιλέειν οὐ φιλέουσιν ἀληθέως· πάντα γοῦν αὐτοῦ τούτου ἕνεκα εἴκοντες ἑωυτοῖσι καὶ παρὰ τὸ ἀτρεκὲς χαριζόμενοι αὐτοῖσι τοῖς ἐναντιωτάτοισι περιπίπτουσιν.

16 *Εὐσεβίου* (ib. fr. 29).

Πολλοὶ βουλόμενοι δοκέειν εἶναι εὐβουλότατοι πρὸς τῶν οἰκειοτάτων καὶ εὖ φρονεόντων ἀναποδιζόμενοι οὐκ ἀξιεῦσιν ἀπὸ τῶν δοξάντων ἅπαξ ἀναχωρέειν· ἀλλ' ὅκως μὴ ἐλεγχοίατο ὡς ἀπὸ ἡμαρτημένης ἀφιστάμενοι ἐμμένουσι τῇ γνώμῃ, ἐς ὃ δὴ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτῆς κακοῖς ἐγκυρήσωσιν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23, 12) M A (post ecl. 23, 10), sine lemm. Br (post ecl. 23, 10). eclogam et lemma iterat corp. Par. 662 Elt. similia collegerunt Gataker ad M. Antoninum X 30 Wyttenbach animadv. in Plutarchi mor. p. 40 D ‖ 2 a verbis *Πλάτων συνεβούλευεν* incipit etiam gnomol. Vat. 425 | *ξυν-* Br | *καταγελάσομεν* S¹ A Br corp. Par.: *καταγελάσωμεν* S² Mᵈ; hoc ipsum *γελάσω* formae exemplum tuetur etiam Krueger *gr. spr.*⁵ I p. 156 ‖ 3 *ἐφ'* S Mᵈ Br: *πρὸς* A quod immerito praetulit Meineke, cf. Arr. Epict. diss. IV 4, 7 ‖ 4 *ἐπικρύπτει καὶ περιβάλλει* S Mᵈ A corp. Par.: *ἐπικρύπτειν καὶ περιβάλλειν* Br haud male ‖ 5 exspecto *παράνομα τῷ ἄλλων κ.* vel *παράνομα μᾶλλον τῷ κ.* | *τῶν* cod. Par. gr. 1168 | *ἄλλων* Wyttenbach ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A: *ἀπολλ́ σατύρ̆* S. recurrit corp. Par. 473 Elt. (*γνῶμαι Ἀπολλωνίου*) ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 10 *φιλέουσιν* S *-σι* Mullach ‖ 11 *ἕνεκα* S: *εἵνεκα* Mullach | *ἑωυτοῖς* S ‖ 12 *αὐτοῖς* S | *τοῖς ἐναντιωτάτοις* S ‖ 13 *περιπίπτουσιν* S *-σι* Tr. p. 149 ‖ 14 ecl. hab. S M A; *τ̆ αυ^τ* S *εὐσεβίου* Mᵈ A ‖ 16 *εὐφρονούντων* A ‖ 17 *ἀξιεῦσιν* S Mᵈ *-οῦσιν* A *-εῦσι* Mullach | *ἀναχωρεύειν* Mᵈ | *ὅμως* Mᵈ pr. m. ‖ 18 *ἀπιστ.* ? ‖ 19 *τῇ γν́μη* S sed nulla fere similitudo cum *ἀνάγκη*

[redacted]

17 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κρατύλου* (p. 428 D).

Τὸ ἐξαπατᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' αὑτοῦ πάντων χαλεπώτατον· ὅταν γὰρ μηδὲ σμικρὸν ἀποστατῇ, ἀλλ' ἀεὶ παρῇ ὁ ἐξαπατήσων, πῶς οὐ δεινόν;

18 *Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ε'* (p. 731 D — 732 B).

Πάντων δὲ μέγιστον κακὸν ἀνθρώποις τοῖς πολλοῖς ἔμφυτον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐστιν, οὗ πᾶς αὑτῷ ξυγγνώμην ἔχων ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται· τοῦτο δ' ἔστιν ὃ λέγουσιν ὡς φίλος αὑτῷ πᾶς ἄνθρωπος φύσει τέ ἐστι καὶ ὀρθῶς ἔχει τὸ δεῖν εἶναι τοιοῦτον· τὸ δὲ ἀληθείᾳ γε πάντων ἁμαρτημάτων διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν αἴτιον ἑκάστῳ γίγνεται ἑκάστοτε. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν, ὥστε τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κακῶς κρίνει, τὸ αὑτοῦ πρὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀεὶ τιμᾶν δεῖν ἡγούμενος· οὔτε γὰρ ἑαυτὸν οὔτε τὰ ἑαυτοῦ χρὴ τὸν μέγαν ἄνδρα ἐσόμενον στέργειν, ἀλλὰ τὰ δίκαια, ἐάν τε παρ' αὑτῷ ἐάν τε παρ' ἄλλῳ μᾶλλον πραττόμενα τυγχάνῃ. ἐκ ταὐτοῦ δὲ ἁμαρτήματος τούτου καὶ τὸ τὴν ἀμαθίαν τὴν παρ' αὑτῷ δοκεῖν σοφίαν εἶναι

---

quod agnoscere sibi visus est Gaisford Stob. Ecl. II p. 867; *τῇ ἀνάγκῃ* Tr. | *τοῖς — κακοῖς* S M^{d} A; *τοῖσι — κακοῖσι* Mullach ‖ 20 *ἐγκυρήσωσιν* certe S M^{d} *-σι* Tr.

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 23, 16) Mac. Chrys. (post ecl. 23, 6); *ἐκ τοῦ κρατύλου* (*-ύλλου* Mac.) libri nisi quod *εξ ἀγκύ̆ρ* (sic) S ‖ 2 *γὰρ* post *Το* tacite ex Plat. addidit Gesn.^{1} p. 182, inde vulg.: om. S M^{d} A Mac. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur supra maioris excerpti pars III 1, 202 p. 158, 1 ‖ 6 *δὲ* om. A | *κακων* sine acc. S *κακῶν* Tr., flor. 1, Plat.: *κακὸν* M^{d} A idem tacite ex Platonis Ald. Gesn.^{1} p. 182, inde vulg. ‖ 7 *ὁ* pro *οὗ* M^{d} | *ξυγγνώμην* S M^{d} A: *συγγν-* flor. 1 Plat. ‖ 10 *ἔχει* S M^{d}, flor. 1, Plat., *ἔχει* ex *ἔχοι* corr. A; *ἔχῃ* operarius ap. Gesn.^{2} p. 191, inde vulg. ‖ 12 *γίνεται* M^{d} | *περὶ τὸ* ex corr. ut videtur S ‖ 13 *καὶ τὰ* (ante *ἀγαθὰ*) om. flor. 1 ‖ 14 *κακῶς*] *δικαίως*, superscr. *κακῶς* A^{1} | *αὐτοῦ* M^{d} ‖ 15 *ἑαυτὸν*] *ἑαυτοῦ* in *ἑαυτὸν* inter scribendum corr. M^{1} ‖ 16 *τὸν* S M^{d} A: *τόν γε* flor. 1, Plat., ex Plat. tacite Gesn.^{1}, inde vulg. ‖ 17 *αὐτῶ* M^{d} ‖ 18 *"τυγχάνη 'πραττόμενα* S^{1}, *πραττόμενα τυγχάνη* M^{d} A, flor. 1, Plat.; *τυγχάνῃ πραττόμενον* Tr., unde tacite *τυγχάνῃ πραττόμενα* Gesn.^{1}, vulg. ‖ 19 *αὐτῶ* M^{d} Tr. p. 150 | *αυτω* (sic) *δοκεῖ* S

† *γεγονέναι πᾶσιν· ὅθεν οὐκ εἰδότες ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν οἰόμεθα τὰ πάντα εἰδέναι, οὐκ ἐπιτρέποντες δὲ ἄλλοις ἃ μὴ ἐπιστάμεθα πράττειν, ἀναγκαζόμεθα ἁμαρτάνειν αὐτοὶ πράττοντες. διὸ πάντα ἄνθρωπον χρὴ φεύγειν τὸ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν, τὸν δ' ἑαυτοῦ βελτίω διώκειν δεῖ, μηδεμίαν αἰσχύνην ἐπὶ τῷ τοιούτῳ πρόσθεν ποιούμενον.*

CAPVT XXIV.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΙΔΟΤΟΣ.

1 *Διφίλου* (fab. inc. fr. 15 com. IV p. 421).

Ὅστις γὰρ αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται
συνειδόθ' αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ,
πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται;

2 *Πυθαγόρου* (Aur. carm. 12 ed. Nauck.).

Πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.

---

1 *γεγονέναι πᾶσιν* S M^{d} A, flor. 1: *γέγονε πᾶσιν* tacite ex Plat. Gesn.^{1}, inde vulg.; vide ad flor. 1 ‖ **3** *μὴ* superscr. A^{2} ‖ **5** *αὐτὸν* M^{d} Tr. | *τὸ* (post *αὑτόν*) S M^{d} A, flor. 1: *τὸν* tacite ex Plat. Gesn.^{1}, inde vulg. | *δ' ἑαυτοῦ* Plat.: *δὲ αὑτοῦ* S A, *δὲ αὐτοῦ* M^{d} hic et supra, Tr. | *βελτίω* S M^{d}, flor. 1, Plat., *βέλτιον* A hic et supra, Tr.; *βελτίω* tacite ex Plat. Gesn.^{1}, inde vulg. ‖ **6** *δεῖ* S M^{d} A, Plat.: *ἀεὶ* flor. 1 | *πρόσθεν ποιούμενον* S M^{d} A Plat.: *προσποιούμενον* libri supra

Caput quartum et vicesimum exstat in S M A, aliquot eclogae in Br et apud Mac. Chrys. titulum addunt libri sicut Photius, etiam numerum S M A Mac., sed *ιθ'* S. in titulo *τοῦ* om. A ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. (in principio capitis), sine lemm. Br (post ecl. 24, 3). recurrit ecloga in corp. Par. 663 Elt. (*Φίλωνος*) ‖ **11** *γὰρ* om. Mac. | fluctuant libri inter *αὑτὸν* et *αὐτὸν* ‖ **12** *εἰδόθ'* Mac. | *συνειδὼς δ' αὐτῷ* corp. Par. | *φαύλω* A | *διαπεπραγμένω* sed *ω* ex *α* corr. S ‖ **13** *τόν γε* S M^{d} Br corp. Par.: *τὸν δὲ* A *τόν τε* Mac. ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. eadem supra legitur III 1, 11 p. 6, 5 in maiore excerpto (*Πυθαγόρου*) ubi vide ‖ **15** *δὲ* Mac., flor. 1, Ps.-Pyth. inde Gesn.^{1} p. 182, vulg.: *δὴ* S M^{d} A

[redacted]

3 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 86 com. IV p. 257).
Ὁ συνιστορῶν αὑτῷ τι κἂν ᾖ θρασύτατος,
ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ.
4 *Σοφοκλέους* (fr. 844 N.)[2].
Κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ,
σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φορῇ στόμα.
5 *Εὐριπίδου Ὀρέστῃ* (395—396).
Ὀρέστα τλῆμον, τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος;
— *Ἡ σύνεσις, ὅτι σύνοιδα δείν' εἰργασμένος.*
6 *Σοφοκλέους* (fr. 845 N.[2]).
Ἦ δεινὸν ἀργεῖν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν
αὑτῷ συνειδῇ.
7 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. 42b com. III p. 149).
Τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ αὑτοῦ τῷ βίῳ
ἀδίκημα μηδὲν ἡδονὴν πολλὴν ἔχει.
8 *Πυθαγόρου.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 24, 2), sine lemm. Br (post ecl. 24, 4) ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, omisso lemm. Br. recurrit corp. Par. 514 Elt. (*Σοφοκλέους*) ‖ 6 *φέρῃ* libri: corr. Cobet mnemos. IX p. 116 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 24, 4) Mac. Chrys. (post ecl. 24, 2); *ευρι^{πδ}* fab. n. om. S *ὀρέστης* Mac. ex testibus nominandus est Clemens Al. strom. VII p. 273, 1 Dind. utpote ex eodem fonte hauriens ac Stobaeus. de anthologio Clementis et Stobaei ut videtur communi saepius monui, cf. p. 513 adn. 1. 6. 11 ‖ 8 *Ὀρέστα τλῆμον* S M[d] A Mac. *Ὀρέστα* Clem.: *τί χρῆμα πάσχεις;* Eur. interpolatio *Ὀρέστα τλ.* non gnomologum sapit, potius philosophi alicuius de conscientia commentarium | *ἀπόλλυσι* (sine acc. S) S M[d] ‖ 9 paragraphum addidi, saepius tacite velut in Platonicis. prior Menelai est versus, alter Orestis | *σύνειδα* M[d] ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 11 *ἄρ' ἦν* libri: corr. Buecheler; *ἦν ἄρ'* Cobet coll. cr. p. 206 ‖ 12 *αὐτῷ συνείδῃ* S: corr. Dindorf; *συνειδῇ* ⟨*μητρὸς ἢ πατρὸς κακά*⟩ ex Eur. Hipp. 425 suppleri iubet Cobet titulo parum convenienter. facinorum quae quis ipse perpetraverit conscientia agitur. ac si verum esset Cobeti commentum, exspectares *ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν Αὐτὸς συνειδῇ κτἑ.* ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA; lemma compend. S. cf. Boiss. an. gr. I p. 124, 19 ‖ 14 *αὐτοῦ* libri: corr. Meineke ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 24, 7) Br (post ecl. 24, 1). recurrit corp. Par. 664 Elt. (*Πυθαγόρου*). eadem fere sententia legitur Pyth. Vind. 52 Demoph. sent. Pyth. 24

Κακὰ μείζω πάσχει διὰ τοῦ συνειδότος ὁ ἀδικῶν βασανιζόμενος ἢ [ὁ] τῷ σώματι [καὶ ταῖς] πληγαῖς μαστιγούμενος.

9 *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (§ 16 p. 5b).

Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ συνειδήσεις.

10 *Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι* (§ 52 p. 37d).

Μηδὲν ἀποκρύπτεσθε μήθ' ἂν κέκτησθε μήθ' ὧν ποιεῖτε μήθ' ὧν μέλλετε πράττειν, εἰδότες ὅτι περὶ τὰ κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πολλοὺς φόβους γίγνεσθαι.

11 *Βίαντος.*

Βίας ἐρωτηθεὶς τί ἂν εἴη τῶν κατὰ τὸν βίον ἄφοβον, εἶπεν 'ὀρθὴ συνείδησις'.

---

1 *διὰ τὸ συνειδὸς* Pyth. Vind. Demoph. ‖ 1. 2 *ὁ* (*ὅ* cod.) *ἀδικῶν βασανιζόμενος ἢ τῷ σώματι ταῖς πληγαῖς μαστιγούμενος* Pyth. Vind. quod recepi sed articulo ante *πληγαῖς* deleto: *ὁ ἀδικῶν βασανιζόμενος ἢ ὁ τῶ σώματι καὶ ταῖς πληγαῖς μαστιγούμενος* S A corp. Par. *ὁ ἀδικῶν βασανιζόμενος* nec plura M *ὁ ἀδικῶν ἢ ὁ τῷ σώματι βασανιζόμενος καὶ ταῖς πληγαῖς μαστιγούμενος* Br; *ὁ ἀδικῶν βασανιζόμενος τῇ ψυχῇ ἤπερ τὸ σῶμα ταῖς πληγαῖς μαστιγούμενος* Demoph. non sufficit quod proposuit Meineke v. IV p. LXI *ὁ ἀδ. βασ. ἢ ὁ σωματικαῖς πληγαῖς μαστ.* ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; *ἰσοκράτους* nec plura Br. legitur ecloga gnom. Byz. 31 p. 171 Wachsm. (Bar. 26); Georgid. p. 59 (post Isocrat.). prius enuntiatum habet Orio anth. I 27 (*ἐκ τῆς αὐτῆς* scil. *παραινέσεως Ἰσοκράτους*) ‖ 5 *μηδὲν αἰσχρὸν* S M[d] A Br Is. Or.: *αἰσχρόν τι* Bar., *αἰσχρὸν* Georg. | *λύσειν* Br ‖ 6 *λάθῃς* recepi ex M[d] A Br Is. Bar. Georg.: *λήσῃς* S Tr., inde vulg. | *σαυτῶ* M[d] A Br *ἑαυτῶ* (sic Tr.) an *σαυτῶ* dubium S: *σεαυτῷ* Isocr. *ΓΕΖ σεαυτῷ γε* Isocr., vulg. *σαυτῷ γε* Bar. *σαυτὸν* Georg. | *συνειδήσεις*] *σύνοιδας* Georg. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 8 *ἀποκρύπτεσθε*] *θε* nunc eras.: M, sicut infra *μ* in *μέλλετε* et *ρα* in *πράττειν* ‖ 10 *ἔστιν* M[d] ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 24, 10) Br (post ecl. 24, 16) Mac. Chrys. (post ecl. 24, 5), addito lemmate (*βία* M) M A (post ecl. 24, 10). recurrit corp. Par. 462 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Βίαντος ἀποφθέγματα*). variatur paululum vel amplificatur gnomol. Vat. 147; flor. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 12) 16; flor. Mon. 25 et 170, Leid. 28 al. ‖ 13 *εἴη* om. corp. Par. | *τὸν* om. A, inde etiam Meineke, frustra

12 *Περιάνδρου.*

Περίανδρος ἐρωτηθεὶς τί ἐστιν ἐλευθερία, εἶπεν ʻἀγαθὴ συνείδησιςʼ.

13 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνες ἀταράχως ζῶσιν, εἶπεν ʻοἱ μηδὲν ἑαυτοῖς ἄτοπον συνειδότεςʼ.

14 *Διογένους.*

Τίς γὰρ ἂν ἧττον φοβοῖτό τι ἢ θαρσοίη μάλιστα, ἢ ὅστις αὑτῷ μηδὲν συνειδείη κακόν;

15 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ εὐθυμίας* (p. 476 F — 477 A).

Τὸ γὰρ συνειδὸς οἷον ἕλκος ἐν σαρκὶ τῇ ψυχῇ τὴν μεταμέλειαν αἱμάσσουσαν ἀεὶ καὶ νύσσουσαν ἐναπολείπει. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας ἀναιρεῖ λύπας ὁ λόγος, τὴν δὲ μετάνοιαν αὐτὸς ἐνεργάζεται δακνομένῃ σὺν αἰσχύνῃ καὶ κολαζομένῃ ὑφ' αὑτῆς. ὡς γὰρ οἱ ῥιγοῦντες καὶ πυρετοῖς διακαιόμενοι τῶν ταὐτὰ πασχόντων ἔξωθεν ὑπὸ καύματος ἢ κρύους μᾶλλον ἐνοχλοῦνται καὶ κάκιον ἔχουσιν,

---

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A; *Μενάνδρου* A sed *Περίανδρος* A² mrg. recurrit corp. Par. 531 Elt. (*Περιάνδρου*) ‖ 2 *Περίανδρος* om. Mᵈ A ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A; *Ξενοκρα* (τ, κρ suprascr.) A sed *γρ. σω* in marg. A². recurrit corp. Par. 264 Elt. (*ἀποφθέγματα τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Σωκρ.*). cf. Sternbach ad gnomol. Vat. 147 ‖ 5 *Σωκράτης* om. Mᵈ A (sic) et corp. Par. quod si recte fit, etiam *Περίανδρος* in priore delendum erit ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 8 *μᾶλλον* pro *μάλ.* ci. Meineke vol. IV p. LXI ‖ 9 *αὐτῷ* libri: tacite corr. Meineke ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 24, 14) MA (post ecl. 24, 16) ‖ 11 *τὸ γὰρ συνειδὸς* S Mᵈ A: *ὥσπερ αὖ τοὐναντίον ἡ σύνεσις ὅτι σύνοιδα δείν' εἰργασμένος* (Eur. Or. 388) Plut. breviavit haec gnomologus fortasse etiam propter ecl. 5 | *τῇ ψυχῇ* Mᵈ A Plut.: *τῆς ψυχῆς* S ‖ 12 *ἀεὶ* Plut.: *αἰεὶ* S Mᵈ A ‖ 14 *αὐτος* S A Plut.: *αὐτοῖς* Mᵈ | *ἐνεργάζεται* S Mᵈ A: *ἐργάζεται* Tr. p. 151, inde vulg., Plut. | *δακνομένην σὺν αἰσχύνῃ καὶ κολαζομένην ὑφ' αὐτῆς* S Mᵈ A: revocavi dativos; *δακνομένης σὺν αἰσχύνῃ τῆς ψυχῆς καὶ κολαζομένης ὑφ' αὑτῆς* Plut. ‖ 15 *ῥιγοῦντες* S A *ῥϊγῶντες* Mᵈ: *ῥιγοῦντες ἠπιάλοις* Plut. ‖ 16 *διακαιόμενοι* S Mᵈ A, *διακαόμενοι* Plut.: *διακναιόμενοι* Tr., unde oscitanter *δακναιόμενοι* Gesn.² p. 192, vulg. | *ταὐτὰ* Gaisford: *ταῦτα* S Mᵈ A libri Plutarchi ‖ 17 *ἢ* S Mᵈ Plut.: *καὶ* A¹ corr. A²

οὕτως ἐλαφροτέρας ἔχει τὰ τυχηρὰ τὰς λύπας ὥσπερ ἔξωθεν ἐπιφερομένας. τὸ δὲ

οὔ τις ἐμοὶ τῶν ἄλλος ἐπαίτιος, ἀλλ' ἐγὼ αὐτός

ἐπιθρηνούμενον τοῖς ἁμαρτανομένοις ἔνδοθεν ἐξ αὐτοῦ, βαρύτερον ποιεῖ τῷ αἰσχρῷ τὸ ἀλγεινόν.

16 *Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι* (§ 59 p. 39a).

Ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖστα κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότας· μετὰ γὰρ τοιαύτης ψυχῆς ἥδιστα ἄν τις δύναιτο τὸν βίον διαγαγεῖν.

CAPVT XXV.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ.

1 *Ἐκ τοῦ Πορφυρίου Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων.*

Ὥσπερ γὰρ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τὰς ἄλλας κατελαβόμεθα, οὕτως ἀναθεωροῦντες κατὰ συναναφορὰν γιγνομένην καὶ μνήμην τῶν ἢ δι' αἰσθήσεως καταληφθέντων

---

3 cf. Hom. Il. I 335: *οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων.* non recte ad Callimachea referebat Schneider II p. 785 | *τῶν* S M[d] A Plut.: *τῶνδ'* Teles p. 5, 13 H. | *ἄλλος* Teles Plut.: *ἄλλων* S M[d] A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 24, 15) M A (post ecl. 24, 14), lemmate non iterato Br (post ecl. 24, 9). iterat eclogam et lemma *Ἰσοκράτους* corp. Par. 665 Elt. sine lemm. habet flor. Mon. 111 ‖ 7 *ζηλοῦται* corp. Par. | *πλεῖον* A[1] corr. A[2] ‖ 8 *ἑαυτοῖς* pro *σφίσιν αὐτοῖς* flor. Mon. | *τοιαύτης* M[d] A Br corp. Par. Is. flor. Mon.: *τῆς τοιαύτης* S Tr., inde vulg. ‖ 9 *ψυχῆς* reposui ex Is. flor. Mon.: *τύχης* S M[d] A Br corp. Par. | *ἥδιστα ἄν τις* S M[d] A Br corp. Par. *ἥδιστ' ἄν τις* Isocratis *Γ* *ἥδιον ἄν τις* Isocratis vulg. flor. Mon. | *τὸν βίον δύναιτο* Isocratis vulg. | *διάγειν* corp. Par. flor. Mon.

Caput quintum et vicesimum legitur in S M A, tres eclogae in Br, una apud Mac. Chrys. titulum praeponunt omnes sic ut Photius, numerum *κε'* M A Mac., *κ'* S ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br; *ἐκ*[τ] pro *ἐκ τοῦ* S, om. A ‖ 13 *ὥσπερ γὰρ* — 606, 11 *τὴν αἴσθησιν* om. Br | *τας ἄλλας*] sc. *δυνάμεις* ‖ 14 *οὕτως ἀναθεωροῦντες* S: *οὕτω θεωροῦντες* M[d] A | *συναφορὰν* A

ἢ διὰ λόγου, ἐθέμεθα καὶ ταύτην ψυχῆς δύναμιν, ἣ τῇ συναναφορᾷ καλεῖται μνήμη, ἣν ἀφορίζεται Ἀριστοτέλης κατοχὴν φαντάσματος, ὡς εἰκόνος, οὗ φάντασμα εἰκών, οἷον ὅταν γένηται ἡ αἴσθησις, ἀνεδόθη ἐπὶ τὴν φανταστικὴν κατασκευήν· τὸ γενόμενον ἐν τῇ φανταστικῇ τὸ πάθος ὅ τι δή ποτε ὄν, φάντασμα καλεῖται, ἔτι οὖν καὶ ἀρθέντος τοῦ αἰσθητικοῦ ἐκ τῆς αἰσθήσεως, τὸ προσπῖπτον ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ αἰσθητοῦ, ἀφ' οὗ συνέστηκε τὸ φάντασμα, εἰκόνος λόγον ἔχον πρὸς τὸ φανταστόν· οἷον γὰρ εἰκών τις ἐγένετο ἐν τῇ φανταστικῇ τοῦ ὑποπεσόντος ὑπὸ τὴν αἴσθησιν. ὅταν οὖν γένηται κατοχὴ περὶ τὴν φανταστικὴν τοῦ φαντάσματος, καλεῖται μνήμη. τοῦτο μὲν οὖν κοινὸν καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις· ἡ δὲ διηρθρωμένη, καθ' ἣν καὶ ἀναμιμνησκόμεθα, ἐν μόνοις ἐστὶ τοῖς λογικοῖς· ἴδιον γὰρ λογισμοῦ τὸ διηρθρωμένον. διὸ καί φασιν οἱ περὶ τὸν Ἀριστοτέλην τὰ ἄλογα ζῷα μεμνῆσθαι μέν, ἀναμιμνήσκεσθαι δὲ μή, μόνον δὲ τὸν ἄνθρωπον καὶ μνημονεύειν καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι.

2 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κρατύλου* (p. 437 B).

Ἡ μνήμη παντί που μηνύει ὅτι μονή ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀλλ' οὐ φορά.

---

1 *ταύτην* tacite Gesn.[1] p. 184, inde vulg.: *ταύτης* S A; dubito de M[d] | *ψυχὴν* (*ῆς* superscr.) corr. A[2] ‖ 2 *μνήμη* in ima pagina f. 51[v] suppl. A[2] cum hic evanuisset | Aristot. p. 451 a 15 ‖ 3 *εἰκόνως* (*ος* superscr.) corr. A[2] | *οὗ* A: *οὐ* S M[d] | *φάντασμα* M[d] A: *φαντάσματα* S | *εἰκών* ignorat Aristot.; *οὗ φάντασμα, εἰ οἷον* dubitanter Buecheler ‖ 4 *ἀνεδη* (*θ* superscr.) S *ἀνεδόθη* M[d] A: *ἀνελθοῦσα* Tr. | *φανταστικὴν κατασκευην* hoc ordine etiam A, fallitur Gaisford ‖ 5 *ἐν τῇ* tacite Gesn.[1], inde vulg.: *ἐν ἧι* S *ἐν ᾗ* M[d] *ἐν ᾗ* A | *ἐν τῇ φ. τότε πάθος* Buecheler ‖ 6 *"καλεῖται 'φάντασμα* S *φάντασμα καλεῖται* M[d] A: *καλεῖται φάντασμα* Tr., inde vulg. ‖ 7 *αἰσθητοῦ* M[d] ‖ 9 *malim ἔχει* Gesn.[1] mrg, frustra ‖ 11 *περὶ* S M[d] Br: *πρὸς* A ‖ 15 *λογισμοῦ* S M[d] A firmat Aristot. ubi *συλλ-*: *λογικοῦ* Br sed *κ* in rasura duarum litt. ‖ 16 Aristot. p. 453 a 7 ss. ubi *τῶν ἄλλων ζῴων* ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S M[d] A (post ecl. 25, 1) Mac. Chrys. (tamquam capitis unicam); *ἐκ τοῦ κρατύλλου* A Mac., fallitur Gaisford. recurrit ecloga Maxim. c. 52 p. 654 Combef. (*Πλάτωνος ἐν Κρατύλῳ*) ‖ 20 *ἔπειτα δὲ ἡ μνήμη κτέ.* Plat.

3 *Ἀριστοτέλους Περὶ μνήμης* (I p. 450 ed. Berol.).

Τὴν δὲ κατοχὴν τῶν φαντασμάτων μνήμην ἐπονομάζεσθαι, τὴν δ' ἀναπόλησιν τούτων ἀνάμνησιν· οὐ τοὺς αὐτοὺς δ' εἶναι μνημονικούς τε καὶ ἀναμνηστικούς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ πολὺ μνημονικωτέρους μὲν ὑπάρχειν τοὺς βραδεῖς, ἀναμνηστικωτέρους δὲ τοὺς ταχεῖς καὶ εὐμαθεῖς. διαφέρειν δὲ τῆς φαντασίας τὴν μνήμην, ὅτι ἣ μὲν κίνησίς ἐστιν αἰσθήσεως ἐνεργούσης ἢ διανοίας· φαντάσματα γὰρ ἄμφω λέγειν ὁμοίως ἡμᾶς· ἡ δ' οἷον ζωγράφημά τι τῆς ψυχῆς· τὴν γὰρ γινομένην κίνησιν τῆς αἰσθήσεως σημαίνεσθαί τινα τύπον ἐν αὐτῇ παραπλησίως τοῖς σφραγιζομένοις διὰ τῶν δακτυλίων. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐν κινήσει πολλῇ διὰ πάθος ἢ δι' ἡλικίαν οὖσιν οὐ γίνεσθαι, καθάπερ εἰς ὕδωρ ῥέον ἐμπιπτούσης τῆς κινήσεως καὶ τῆς σφραγῖδος, τοῖς δὲ διὰ τὸ ψύχεσθαι, καθάπερ καὶ τὰ παλαιὰ τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ διὰ σκληρότητα δὲ τοῦ δεχομένου τὸ πάθος οὐ γίνεσθαι τοὺς τύπους. διόπερ τούς τε νέους σφόδρα καὶ τοὺς γέροντας ἀμνήμονας εἶναι· ὑπορρεῖν γὰρ τῶν μὲν διὰ τὴν αὔξησιν, τῶν δὲ διὰ τὴν φθίσιν. ὁμοίως δὲ καὶ [διὰ] τοὺς λίαν ταχεῖς ἢ βραδεῖς· οὐδετέρους γὰρ τούτων φαίνεσθαι μνημονεύοντας· τοὺς μὲν γὰρ ὑγροτέρους εἶναι τοῦ δέοντος, τοὺς δὲ σκληροτέρους, παρ' ὃ καὶ τῶν μὲν οὐ μένειν ἐν τῇ ψυχῇ τὸ φάντασμα, τῶν δ' οὐχ ἅπτεσθαι τὸ παράπαν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 25, 2) Br (post ecl. 25, 4); *περὶ μνήμης* om. Br. Aristotelis *περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως* libellus in breviarium redactus ab aliquo Ario, hinc oratio obliqua. v. 2—6 iterantur Maxim. c. 52 p. 654 Combef. ‖ 9 *λέγειν ὁμοιως* (*ὁμοίως* Tr.) S Tr.: *λέγειν ὁμοίως λέγειν* M[d] A | *ζωγραφήματι τῆς ψ.* A[1] ‖ 10 *γινομένην* S M[d] Br: *γιγνομένην* A ‖ 11 *τύπον* Aristot. (*ἐνσημαίνεται οἷον τύπον τινὰ κτλ.*): *τρόπον* libri Stob. ‖ 13 *ἡλικίαν* A Tr.: *ἡλικίην* S *ὑλικίαν* M[d] | *γίνεσθαι* S M[d]: *γίγνεσθαι* A Br Tr. p. 152 ‖ 15 *ψήχεσθαι* Aristotelis libri meliores recte ‖ 17 *οὐ γίνεσθαι* (*γίγνεσθαι* A) S M[d] A Br: *οὐκ ἐγγίνεσθαι* tacite Gesn.[1] p. 184, inde vulg. ‖ 18 *σφόδρα καὶ τοὺς γέροντας* S M[d] Br: *καὶ τοὺς γέροντας σφόδρα* A ‖ 20 *διὰ* tacite seclusit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 21 *τούτων* supra lin. S[1] ‖ 23 *παρ' ὃ* libri nisi quod *παρ' ᾧ* M[d] | *μένην* ni fallor M[d]

[redacted]

4 *Ἐκ τῆς Πλάτωνος πρὸς Διονύσιον ἐπιστολῆς* (ep. II p. 496 Herch.).

Μεγίστη δὲ φυλακὴ τὶ μὴ γράφειν ἀλλ᾽ ἐκμανθάνειν· οὐ γάρ ἐστι τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτ᾽ οὐδὲν πώποτ᾽ ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα, οὐδ᾽ ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ᾽ ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγονότος.

5 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου* (p. 34 A—C).

Τὸ δ᾽ ἐν ἑνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δὴ τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἴσθησιν οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι᾽ ἄν. — Ἀληθέστατα λέγεις. — Οὐκοῦν ἤδη μανθάνομεν, ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἴσθησιν; — Τί μήν; — Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην. — Ὀρθῶς γὰρ οὖν. — Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἆρ᾽ οὐ διαφέρουσαν λέγομεν; — Ἴσως. — Ἆρ᾽ οὐ τόδε; — Τὸ ποῖον; — Ὅταν ἃ μετὰ τοῦ σώματος ἔπασχε πάθη ψυχή, ταῦτα ἄνευ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅ τι μάλιστα ἀναλαμβάνῃ, τότε ἀναμιμνήσκεσθαί που λέγομεν. ἦ γάρ; — Πάνυ μὲν οὖν. — Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην, εἴτ᾽ αἰσθήσεως εἴτ᾽ αὖ μαθήματος, αὖθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, καὶ ταῦτα ξύμπαντα ἀναμνήσεις καὶ μνήμας που λέγομεν. — Ὀρθῶς λέγεις.

6 *Ἰαμβλίχου ἐκ τοῦ Περὶ ψυχῆς.*

Τούτων οὐσῶν τῶν κοινοτάτων δυνάμεων εἰσὶ καὶ

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 25, 3), sine lemm. Br (post ecl. 25, 1) ‖ 5 *σύγγραμμα Πλάτωνος* Br Ps.-Plat.: *Πλάτωνος σύγγραμμα* S M[d] A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τ̆ αυ*[τ] *εκ*[τ] *φιλήβου* S ‖ 10 *γιγνώμενον* A ‖ 11 *ὀνομάζομεν*, corr. A[1] ‖ 16 *λέγομεν* S M[d] A Plat.: *ἔγνωμεν* Tr. p. 153, inde vulg. ‖ 18 *ἔπασχεν* S M[d] | *πάθη ψυχὴ* S M[d] Platonis libri *πάθη τῇ ψυχῇ* A, si recte intellego Meklerum: *ποθ᾽ ἡ ψυχή* Platonis vulg. *πάθη ⟨ἡ⟩ ψυχή* Turicenses | *ἄνευ τοῦ σώματος* Plat. ‖ 22 *ἀναπολήσῃ* ex *-σει* corr. S[1] ‖ 25 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 26 *οὐσῶν τῶν* S M[d] A: *οὖν τῶν* Tr., inde vulg.

ἄλλαι τῆς ψυχῆς δυνάμεις, κατ' αὐτὴν μέν, οὐ μὴν συμπληρωτικαὶ αὐτῆς, ὡς ἡ μνήμη κατοχὴ οὖσα φαντάσματος.

CAPVT XXVI.

ΠΕΡΙ ΛΗΘΗΣ.

1 *Σοφοκλέους ἐκ Συνδείπνου* (fr. 145 N.[2]).

Λάθα Πιερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρατος·
ὦ δύνασις θανάτοις εὐποτμοτάτα μελέων
ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν.

Caput *περὶ λήθης* habent SMA, tres eclogas extremas Br, secundam et quartam Mac. Chrys. inscriptionem offerunt codices sic ut Photius, numerum *κϛ'* MA Mac. et M quidem in indice duorum foliorum quae contextum Stobaei praecedunt non numerata, *κα'* S. memorabile autem, quod in M Br hoc capitulum subicitur non quinto sed septimo et vicesimo, quamquam titulus *π* [ε] *ὅρκου* [σ] in M f. 102[r] est rescriptus ut *λήθης* etiam nunc perluceat. capite autem XXVII et XXVI exaratis errorem ita correxit M f. 102[r] ut caput XXVI una cum titulo interim a bibliopega ex parte resecto in margine superiore et cum non sufficeret superior in margine dextro suppleret scriptura quidem minore et paulo nigriore atramento, tamen M[1] ut videtur. certe rubricae color idem atque in reliquis. diversa est ratio capitis XXVI post XXVII exarati. vetus rubricator fecit *π* [ε] et in margine sinistro *κτ* [α] *λη* [θ], cum cetera capitis rubricatio minii sit clarioris et recentioris ni fallor manus praeter vocem *σοφοκλέουσ*: *ϛ* in lemmate eclogae primae. in disponendis eclogis libri non discrepant ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA; lemmatis *σοφοκλέους ἐκ συνδείπνου* maxima pars resecta est bibliopegi incuria (ut infra alia nonnulla) M loco priore, ibidem altero loco *σοφοκλέους* rubr. vet. *ἐκ συνδείπνου* rubr. rec. ‖ 7 *Λάθα ⟨δὲ⟩ Πιερίδων* ci. Schneidewin Philol. III p. 112 | *καὶ ἀνάρατος* (sic) S, M utrobique, A *καὶ ἀνάρετος* Tr. p. 153, vulg. *κἀνάρατος* Schneidewin ‖ 8 *ὦ δύνασις* Buecheler (praeivit quadamtenus Herwerden): *ὠδυνάσεις* (sine spir. M loco priore) libri; *ἃ δὲ μνᾶσις* (*μνᾶστις* alii) Grotius dict. poet. p. 119 | *θανάτοις* SMA: *θνατοῖς* Grotius | *εὐποτμοτάτα* Schneidewin: *εὐποτμότατε* SMA | *μελέον* temere Gesn.[1] p. 186, vulg. ‖ 9 *βραχὺν οἶμον* mavult Nauck. Sapphus, si dis placet, fragmentum *Λάθα Πιερίσι* (sic iam Grotius) *στυγερὰ καὶ ἀνάρσιος* elicuit Bergk (p. l.[4] III p. 101) quod cum Sophoclis loco coaluerit tali ⟨*Λάθα*

2 *Εὐριπίδου Ὀρέστου* (213—214).

Ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφή,
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.

3 *Σοφοκλέους Ὕβρεως σατύρου* (fr. 609 N.²).

Λήθην τε τὴν πάντ' ἀπεστερημένην,
κωφὴν ἄναυδον.

4 *Τοῦ αὐτοῦ Μυσῶν* (fr. 375 N.²).

Ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ κἂν βραχὺν
χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν.

5 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου* (p. 33 E).

Ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος.

6 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου* (p. 208 A).

Ὃ γὰρ καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης· λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἔξοδός ἐστιν.

δὲ μόνον φάρμακον⟩ ὀδύνας Μελέοις εὐποτμοτάτα θνατοῖς Ἀνέχουσα βίου βραχυν ἰσθμόν sive *Μούνα δ' ἀκεσώδυνος εἰς Λάθα, Μελέοις κτἑ.* vide etiam Herwerdenum mnemos.² I p. 312

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. versus citantur ab aliis haud raro. testimoniis a Kirchhoffio collectis addatur Plutarchus Stobaei III 18, 27 p. 520, 16 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA; *σατύρου* om. S. *σατύρων* praepropere Meineke, *σατύρου* tuetur Demetrius de eloc. 169 ‖ 5 *τε* (vel *τὲ*) *τὴν πάντ'* SMA; *τε ⟨καὶ⟩ τὴν πάντ'* tacite Gesn.² p. 194, inde vulg. *τε τὴν ἅπαντ'* F. G. Wagner *τε τὴν ⟨τὰ⟩ πάντ'* Gomperz *τίει τὴν πάντ'* (*τίει Ὕβρις opinor, τίει more Aeschyleo, tum drama ex vetustioribus erat*) Buecheler *τ' ἔχει τὴν πάντ'* ego ‖ 6 *ἄνανδρον* A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys., lemmate omisso Br; *σοφοκλέους* (pro *τοῦ αὐτοῦ*) M utrobique, Mac. ‖ 8 *κἂν* Cobet mnemos. IX p. 116: *καὶ* libri ‖ 9 *χρόνων* A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA Br; *ἐκ τοῦ φιλήβου* om. Br ‖ 11 *ἔστιν* M ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA, Platonis nomine non iterato, libelli omisso Br; *τ̆ αυ^τ ἐκ^τ συμποσι^ου* S ‖ 14 *λήθη — ἐστιν* om. Br | *ἐστιν* (vel *ἐστίν*) post *ἔξοδος* add. SMA: om. Tr. p. 153, vulg. Plat.

CAPVT XXVII.

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΥ.

1 *Χοιρίλου Περσηίδος* (fr. 7 Kink.).
Ὅρκον δ' οὔτ' ἄδικον χρεὼν ὀμνύναι οὔτε δίκαιον.

2 *Αἰσχύλου* (fr. 394 N.²).
Οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.

3 *Ἀλέξιδος ἐκ Θητευόντων* (com. III p. 420).
Ὅρκος βέβαιός ἐστιν, ἂν νεύσω μόνον.

4 *Ἄμφιδος* (fab. inc. fr. 8 com. III p. 319).
Ὅστις γὰρ ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται,
αὐτὸς ἐπιορκεῖν ῥᾳδίως ἐπίσταται.

5 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 43 com. III p. 149).
Δέσποιν', ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ,
ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον ἐπιωρκηκότι,
οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ
καὶ πρότερον ὀμόσας αὐτὸς ἐπιωρκηκέναι.

Caput vicesimum septimum servarunt LSMA, quinque eclogas Br (de quo cf. cap. XXVI), duas Mac. Chrys. inscriptionem sic ut Photius S M A Br Mac., numerum addunt S M A Mac. et quidem κζ' etiam M (de quo vide ad initium capitis XXVI) licet ζ' sit in rasura, κβ' S. ordo eclogarum idem est in omnibus ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S L M A Br Mac. Chrys.; χοιρίλλου A Mac. *Κοιρίλλου* (*Κ* rubr.) nihil amplius L αἰσχι (superscr. χ') (cf. ecl. 2) nec plura Br. auctorem versus suspectabat Naeke Choer. p. 160. de Pythagoreo cogitavit Nauck cui ipsius Choerili locus excidisse videtur Iambl. vit. Pyth. p. 240 ‖ 4 *ὀμνύναι* ci. Meineke v. IV p. LXI dubitans ipse sed probante Cobeto mnemos. IX p. 92: *ἔμμεναι* S L M A Br Mac. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S L M A; ⟨*Αἰ*⟩*σχίνους* compend. L *Ἀλέξιδος* ex ecloga proxima Tr. p. 154 ‖ 6 *Οὐ* in *Οὐκ* om. rubr. addend. L | *ἀνδρῶν* Tr. | *πίστις* L A *-τεις* S M^d ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S L M A; fab. n. om. L ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S L M A (post ecl. 27, 3), sine lemm. Br (post ecl. 27, 1); *κόνον Ἄμφιδος* (*Ἀ* rubr.) pro lemm. L ubi *κόνον* ex vicino *μόνον* ortum putat R. Schoell, nec immerito. ecloga et lemma iterantur corp. Par. 666 Elt. ‖ 10 *Ὁ* in *Ὅστις* om. rubr. addend. L ‖ 11 *νομίζεται* mavult Meineke v. IV p. LXI ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. L ‖ 13 *Θέσποιν'* (*Θ* rubr.) L ‖ 14 *σύνοιδεν* S | *ἐπιωρκηκότι* L M^d A: *ἐπιορκηκότι* S | 15 *θεῶν μοι* (*μοι* supra lin.) L ‖ 16 *ἐπιωρκηκέναι* L A: *ἐπιορκηκέναι* S M^d

[redacted]

6 *Σοφοκλέους Ἱπποδαμείας* (fr. 431 N.[2]).
Ὅρκου δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα
ψυχὴ κατέστη· δισσὰ γὰρ φυλάσσεται,
φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν.

7 *Ἀπολλοδώρου* (fab. inc. fr. 6 com. IV p. 457).
Μάστιγος οὔσης ὅρκον οἰκέτῃ δίδως;

8 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 44 com. III p. 149).
Ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται·
τοὐναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί.
ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις, αὐτὸς εὐθέως
ὁ δοὺς τὸν ὅρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος, ⟨ὡς⟩
οἶμαι, δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τινι.

9 *Ἀλέξιδος Ὀλυνθίων* (fr. 3 com. III p. 458).
Οὐ τοῖς γὰρ ὀμνύουσι τὸν φρονοῦντα δεῖ,
τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν ἀεί.

10 *Λυκούργου* (fr. 98 Sauppe).
Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν ἄχρι τοῦ μὴ ἐπιορκεῖν.

11 *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (§ 23 p. 6e).

---

1 ecl. cum lemm. hab. SLMA; *Σοφί̈* (λ' superscr.) (*Σ* rubr.) nec plura L ‖ 2 *προτεθέντος* libri: tacite corr. Gesn.[1] p. 186, inde vulg. ‖ 3 *φυλάττεται* A ‖ 4 *καὶ εἰς* M[d] ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SLMA (post ecl. 27, 6), sine lemm. Br (post ecl. 27, 4); *Πολλοδώρου* (*Π* rubr.) L ‖ 6 *οἰκέτῃ* (-ῃ) libri nisi quod *οὐκέτι* fere S *οὐκέτι* Tr. p. 154, vulg. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, sine lemm. L, primum versum sed lemmate carentem Br ‖ 8 *τὸν* om. Br ‖ 9 *πᾶν* pro *νῦν* male Herwerden. recte interpretatus est Grotius ‖ 10 *ἐφιορκήσῃ* M[d] *ἐφιορκήσῃ* (π superscr.) A corr. A[2] | *αὐτὸς* L Tr., vulg.: *αὐτοὺς* SM[d]A fortasse recte; *αὐτὶς ὁ δοίς*, non, ut antiquitus, qui peieravit ‖ 11 *δοὺς* (sic ut scribi iussit Cobet mnemos. IX p. 116) S LM[d]: *διδους* A | *ὡς* addidit Gaisford ‖ 12 *πεπίστευκε* L ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SLMA; *Ἐξ* (*Ἐ* rubr.) *ὀλυν* (θ' superscr.) *ἀλέξϊ* (δ' superscr.) L ‖ 14 *οὐ* SM[d] *ἐν* (οὐ superscr.) A om. rubr. addend. L ‖ 15 *πράγμασι* (debuit *-σιν*) *δ' αὐτοῖσι* L Gesn.[1] p. 186, vulg.: *πράγμασι δ' αὐτοῖς* SM[d]A ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S LMA. iteratur mel. Aug. c. XIV ‖ 17 *Τεῖ* (*Τ* rubr.) L | ⟨*τοῖς*⟩ *φίλοις καὶ τοῖς οἰκ.* ci. Sauppe, malim *φιλικῶς τοῖς οἰκ.* ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. LSMA; *Ὁ σοκρα*:· (τ' superscr.) (*Ὁ* rubr.) nec plura L. recurrit gnomol. Byz. 73

Ὅρκον ἐπακτὸν προσδέχου διὰ δύο προφάσεις, ἢ σαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ μεγάλων κινδύνων διασῴζων. ἕνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεῶν ὀμόσῃς, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλῃς· δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν.

12 *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 33, 5).

Ὅρκον παραίτησαι, εἰ μὲν οἷόν τε, εἰς ἅπαν· εἰ δὲ μή, ἐκ τῶν ἐνόντων.

13 *Εὐσεβίου* (fr. 30 phil. graec. III p. 12 Mullach.).

Οἱ πολλοὶ τοῖς ἀνθρώποισι τὸ εὐόρκους εἶναι αὐτοῖς παραινέουσιν, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ ἀρχὴν μηδ' εὐπετέως ὀμνύναι ὅσιον ἀποφαίνομαι.

14 *Ἡροδότου ἱστορίας ϛ'* (VI 86).

Ἔλεξέ σφιν Λευτυχίδης τάδε· ὦ Ἀθηναῖοι, ποιέετε μὲν ὁκότερα βούλεσθε αὐτοί· καὶ γὰρ ἀποδιδόντες ποιέετε ὅσια, καὶ μὴ ἀποδιδόντες τὰ ἐναντία τούτων. ὁκοῖον

---

p. 178 Wachsm. (Bar. 99); prior pars (*ὅρκον — διασώζων*) corp. Par. 172 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*)

2 *σαυτὸν* L S M^d A *σεαυτὸν* Is. corp. Par. *ἑαυτὸν* Bar. | *αἰσχρᾶς* om. corp. Par. ‖ 3 *διασώζων* M rec. in ras., ut supra *τιασ αἰ* in verbis *αἰτίασ αἰσχρὰς* et infra *δὰν εὐορκεῖν* in verbis *μὴδ ἂν* (sic) *εὐορκεῖν* | *μηδένα θεῶν ὀμόσῃς* L M^d A Is. *μηδένα θεὸν ὀμόσῃς* S *μὴ ὀμόσῃς θεὸν* Bar. ‖ 4 *μηδ' ἀνευορκεῖν* L | *μέλῃς* S | *δόξεις* sed *ει* ex *αι* corr. S ‖ 5 *φιλοχρημάτως* (*-άτων* L) *ἔχειν* L S M^d A Is.: *φιλαργυρεῖν* (*homoeoteleuti gratia* Keil anal. Is. p. 19) Bar. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. L S M A; in lemm. *Ἐπικτη*^τ' (*Ἐ* rubr.) nec plura L ‖ 7 *Ὅρκον* (*Ὁ* rubr. sine acc.) L ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S L M A (post ecl. 27, 12) Br (post ecl. 27, 8) Mac. Chrys. (post ecl. 27, 1); *Εὐ* in *Εὐσεβίου* om. rubr. addend. L. recurrit corp. Par. 667 Elt. (*Εὐσεβίου*) ‖ 10 *Ἡ* pro *Οἱ* L rubr. | *τοῖς ἀνθρώποις* (sed *-οις* bis in ras. Br *τοῖς ἀνοις*, L) libri; *τοῖσι ἀνθρώποισι* Mullach | *αὐτοῖς* libri nisi quod *αὐτοὺς* corp. Par. non multum aberat quin pronomen delerem ‖ 11 *παραινέουσιν* libri *παραινοῦσιν* corp. Par. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S L, om. M A; *Ἡροδο*^τ' (*Ἡ* rubr.) nec plura L *ἡρο*^δ *ἰστ*^ο *ϛ'* S. oraculum *Γλαῦκ' Ἐπικυδείδη — μετόπισθεν ἀμείνων* iteratur in proximo capite post ecl. 11 (*Χρησμός*) ‖ 14 *ἔλεξέ σφιν* — 615, 4 *τῷ χρηστηρίῳ* om. L | *σφιν* S: *σφι* Her. | *Λευτυχίδης* Her.: *-δας* S ‖ 16 *ὁκοῖον* Her.: *ὁποῖον* S

μέντοι τι ἐν τῇ Σπάρτῃ συνηνέχθη γενέσθαι περὶ παραθήκης, βούλομαι ὑμῖν εἰπεῖν. λέγομεν ἡμεῖς οἱ Σπαρτιῆται [μὴ] γενέσθαι ἐν Λακεδαίμονι κατὰ τρίτην γενεὴν τὴν ἀπ' ἐμέο Γλαῦκον Ἐπικυδέος παῖδα· τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ ⟨καὶ⟩ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι πάντων ὅσοι τὴν Λακεδαίμονα τοῦτον τὸν χρόνον οἴκεον. συνενεχθῆναι δέ οἱ χρόνῳ ἱκνευμένῳ τάδε λέγομεν. ἄνδρα Μιλήσιον ἀπικόμενον ἐς Σπάρτην βούλεσθαί οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους προϊσχόμενον τοιάδε· εἰμὶ μὲν Μιλήσιος, ἥκω δὲ τῆς σῆς, Γλαῦκε, δικαιοσύνης βουλόμενος ἀπολαῦσαι· ἔδοξέ μοι οὖν τὰ ἡμίσεα τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ. χρόνου δὲ διελθόντος ἦλθον ἐς Σπάρτην τοῦ

---

1 *συνηνέχθη* S: *συνηνείχθη* Her. vide ad 7 | *παραθήκης* S Her. *B*[2]*R*: *παρακαταθήκης* Her. reliqui ‖ 2 *εἰπεῖν* S: *εἶπαι* Her. ‖ 3 *γενέσθαι* tacite ex Her. Gesn.[1] p. 188, inde vulg.: *μὴ γενέσθαι* S; in folii calce (38ᵛ) S m. recentissima haec notavit, quae huc nullo modo faciunt: *ἔλεός ἐστιν ἑκούσιος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίου κακοῦ συνισταμένη· ἔλεός ἐστιν ἐπὶ (?) τῶν δυσφορούντων ἐπί τισιν ἀνιαροῖς ἀγαπητικὴ συνδιάθεσις* | *ἐν τῇ Λακεδαίμονι* Her. ‖ 4 *Ἐπικυδέος* S: *Ἐπικύδεος* Her. ‖ 6 *καὶ ἀκούειν* tacite ex Her. Gesn.[1], inde vulg.: *ἀκούειν* S Her. *R* | *τὴν Λακεδαίμονα* scripsi ex Her.: *π̂ λακεδαίμον̄* S, ubi *π̂* corruptum videtur ex *τ̂* (i. *τὴν*); *παρὰ λακεδαίμονας* compendio male intellecto Tr. p. 155, inde vulg. ‖ 7 *συνενεχθῆναι* S Herodoti *AB*[1]*d*: *συνενειχθῆναι* Herodoti reliqui ‖ 8 *χρόνω* S: *ἐν χρόνῳ* tacite ex Her. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 9 *ἐς Σπάρτην*] *ἐσπάρτην* S | *οἱ* om. Her. *ABCd* ‖ 11 *δικαιοσύνης βουλόμενος* S Her. *PR*: *βουλόμενος δικαιοσύνης* Her. reliqui ‖ 12 *οὖν* particula (debuit *ὦν*) quam aut ex proximis aut de suo huc invexit gnomologus indicio est consulto eum resecuisse quae inter *ἀπολαῦσαι* et *ἔδοξε* offert Herodotus *ὡς γὰρ δὴ ἀνὰ πᾶσαν μὲν τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, ἐν δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην τῆς σῆς δικαιοσύνης ἦν λόγος πολλός, ἐμεωυτοῦ λόγους ἐδίδουν καὶ ὅτι ἐπικίνδυνος ἐστὶ αἰεί κοτε ἡ Ἰωνίη, ἡ δὲ Πελοπόννησος ἀσφαλέως ἱδρυμένη, καὶ διότι χρήματα οὐδαμὰ τοὺς αὐτούς ἐστι ὁρᾶν ἔχοντας. ταῦτά τε ὦν ἐπιλεγομένῳ καὶ βουλευομένῳ ἔδοξέ μοι κτἑ.* eandem eclogarii licentiam observavimus supra p. 385, 4 et 9 | *τῆς οὐσίης* scripsi: *τῆς οὐσίας* S; *πάσης τῆς οὐσίης* Her. ‖ 13 post *παρὰ σέ* itidem haud pauca neglexit florilegus | *χρόνου δὲ πολλοῦ διελθόντος* Her. | *ἐς τὴν Σπάρτην* Her. *CPd* | *τοῦ* S: *τούτου τοῦ* Her.

παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες, ἐλθόντες δὲ ἐς λόγους τῷ Γλαύκῳ, ἀπήτεον τὰ χρήματα· ὁ δὲ διωθέετο· οἱ μὲν Μιλήσιοι συμφορὴν ποιεύμενοι ἀπηλλάσσοντο, Γλαῦκος δ' ἐπορεύετο ἐς Δελφοὺς χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ. ἐπερωτῶντα δὲ αὐτόν, εἰ ὅρκῳ τὰ χρήματα ληίσεται, ἡ Πυθίη μετέρχεται τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

Γλαῦκ' Ἐπικυδείδη, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω
ὅρκῳ νικῆσαι καὶ χρήματα ληίσσασθαι.
ὄμνυ', ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.
ἀλλ' ὅρκου πάις ἐστίν, ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χεῖρες
οὐδὲ πόδες· κραιπνῶς δὲ μετέρχεται, εἰς ὅ κε πᾶσαν
συμμάρψας ὀλέσῃ γενεὴν καὶ οἶκον ἅπαντα.
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ κατόπισθεν ἀμείνων.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος συγγνώμην τὸν θεὸν παραι-

---

2 *τῶ γλαύκω ἀπήτεον* S: *τῷ Γλαύκῳ καὶ ἀποδεικνύντες τὰ σύμβολα ἀπαίτεον* Her. | post *διωθέετο* complures Herodoti versus suppressit Stobaeus | *μὲν* S: *μὲν δὴ* tacite ex Her. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 3 *ποιεύμενοι* S Her. *PR*: *ποιησάμενοι* Her. reliqui | *ἀπηλλάσσοντο* S: *ἀπαλλάσσοντο ὡς ἀπεστερημένοι τῶν χρημάτων* Her. ‖ 4 *δ'* S: *δὲ* Her. | *ἐς* tacite ex Her. Gesn.[1], inde vulg.: *εἰς* S ‖ 5 *ἐπερωτῶντα* S *ἀπερωτῶντα* (*ἀ* rubr.) L: *ἐπειρωτῶντα* Her. | *αὐτὸν εἰ* SL: *αὐτὸν τὸ χρηστήριον εἰ* Her. | *ληΐσεται* S L Her. plerique: *ληΐσηται* Her. *ABR* ‖ 6 *τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν* (*ἔπεσι* L) SL: *τοῖσδε* (*τοίσιδε d τοῖσι R*) *τοῖσι ἔπεσι* Her. libri ‖ 7 ${}^{\rho}_{\chi}$ fere (i. e. *χρησμός*) S mrg, *χρησμός* pro lemm. flor. 28, 15 | *Γ* in *Γλαῦκ'* om. rubr. addend. L | *'Επικυδείδη* tacite ex Her. Gesn.[1], inde vulg.: *ἐπικυδίδη* SL, *ἐπιτυδείδη* libri flor. 28 | *αὐτίκα* — 8 *νικῆσαι* affert Eustathius Il. p. 414 ‖ 8 *ληΐσασθαι* SL, flor. 28, Her. libri ‖ 9 affert Dio Chrys. or. LXXIV p. 400 R.; schol. Iuvenal. XIII 199 | *ὄμνυ'* SL, flor. 28, Her. *P*, Dio: *ὄμνυ* Her. reliqui, schol. Iuvenal. | *γε* om. schol. Iuvenal. | *καὶ* sed factum ut Vitellio videtur ex *κὰν* ab ead. m. L ‖ 10 *ἀλλ'* — 12 *ἅπαντα* Eustathius l. s. s. | *πάϊς* (*ϊ* pro litt. erasa M[2]) flor. 28, Her.: *παῖς* L S Her. *R* ‖ 11 *κραιπνῶς* L S, flor. 28, Her. *R*: *κραιπνὸς* Her. | *πᾶσαν* S, flor. 28, Her.: *πάσασ* L ‖ 12 *ὀλέσῃ* (*ὀλέσει* Her. *ABCd*) *γενεὴν* L S, Her.: *γενεὴν ὀλέσῃ* flor. 28 ‖ 13 afferunt schol. Plat. p. 398 Pausan. VIII 7 | *κατόπισθεν* LS *κατ' ὄπισθεν* Her. *R*: *μετόπισθεν* flor. 28, Her., schol. Plat. Pausan. | *ἀρείων* Pausan. ‖ 14 *ταῦτα* S Her.: *ταῦτ'* L | *τὸν θεὸν* L Tr. Her.: *τῶν θεῶν* S | *παραιτέετο* L S Her.: *παρῃτέετο* Her. *ABR*

[redacted]

τέετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ῥηθέντων. ἡ δὲ Πυθίη ἔφη τὸ πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ καὶ ⟨τὸ⟩ ποιῆσαι ἴσον δύνασθαι. Γλαῦκος μὲν δὴ μεταπεμψάμενος τοὺς Μιλησίους ξείνους ἀποδίδωσί σφιν τὰ χρήματα. τοῦ δὲ εἵνεκα ὁ λόγος ὅδε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὡρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας, εἰρήσεται· Γλαύκου νῦν οὔτε τι ἀπόγονόν ἐστιν οὐδὲν οὔτε ἱστίη οὐδεμία νομιζομένη εἶναι Γλαύκου, ἐκτέτριπταί τε πρόρριζος ἐκ Σπάρτης. οὕτω ἀγαθὸν μηδὲ διανοέεσθαι περὶ παραθήκης ἄλλο γε ἢ ἀπαιτεόντων ἀποδιδόναι.

CAPVT XXVIII.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ.

1 (28, 6 Mein.) *Εὐριπίδου* (Hippol. 612).
Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

2 (28, 10 Mein.) *Εὐριπίδου* (Iph. Aul. 394—395).

---

1 *ἑωυτῷ* mavult Stein | *ἴσχειν* L S Her. *ABCd*: *σχεῖν* Her. reliqui | *τὸ πειρηθῆναι* — 2 *δύνασθαι* Clemens Alex. strom. VI 23 p. 144, 10 Dind. | *τὸ πειρηθῆναι* S Her.: *τὸ πειραθῆναι* L *τό τε ῥηθῆναι* Clem. ‖ 2 *τὸ* tacite ex Her. (Clem.) add. Gesn.[1] p. 188, inde vulg.: om. L S Her. *R* | *ἴσον* S Her. plerique: *ἶσον* L Her. pauci Clem. | *δύνασθαι* L S Her.: *δύναται* Tr., inde vulg., Her. ed. Ald., *γενέσθαι* Clem. ‖ 3 *ξείνους* (*ει* e corr. L) L S Her.: *ξένους* Tr., inde vulg. ‖ 4 *ἀποδίδωσί* L S: *ἀποδιδοῖ* Her. | *σφιν* L S: *σφι* Her. | *τοῦ δὲ* usque ad fin. om. L ‖ 5 *ὡρμήθη* S: inter *ὁρμήθη* et *ὡρμ.* fluctuant libri Her. ‖ 6 *οὔτε* (*οὐτέ* S) *τι* S Her.: *οὐκέτι* Tr., inde vulg. | *ἐστὶ* Her. | *οὔτε* S: *οὔτ'* Her. ‖ 7 *ἐκτέτρ.*] cf. Eustathius l. s. s. | *πρόρριζος* Tr., inde vulg., Her.: *πρόριζος* S Her. *A* ‖ 8 *οὕτω* S Her.: *οὕτως* Tr., inde vulg. | *διανοέεσθαι* Tr., inde vulg., Her.: *διανοέεσθε* S *διανοεῖσθαι* Her. *ABCd* ‖ 9 *παραθήκης* S Her. *R*: *παρακαταθήκης* ex Her. B[2] teste Gaisfordo

Caput XXVIII offerunt L S M A, aliquot eclogas etiam Br et Mac. Chrys., titulum Photius S M A Br Mac. numerum adscribunt S M A Mac., sed *κγ'* S. ordinem eclogarum exhibui codicis L propter non nullas ab hoc solo traditas, sed ut corrigerem duos errores manifestos ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. L Br (tamquam capitis primam) S M A (post ecl. 28, 5 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 28, 2 Mein.). testimonia versus non exscribo ‖ 14 ecl. hab. lemmate non iterato L (ubi cohaeret cum ecloga priore)

Οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους καὶ κατηναγκασμένους.

3 (28, 12 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 645 N.[2]).

Συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει,
ἐάν τις ὅρκοις θάνατον ἐκφεύγειν θέλῃ
ἢ δεσμὸν ἢ βίαια πολεμίων κακά.

4 (28, 1 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 846 N.[2]).

Ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν
ὠδῖνα παίδων, ἀλλ' ἐπὰν λήξῃ κακοῦ,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται
πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη.

5 (28, 2 Mein.: trag. adesp. fr. 525 N.[2]).

Ἀφροδίσιος ⟨γὰρ⟩ ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Br (post ecl. 28, 6 Mein.), addito lemmate S M A (post ecl. 28, 9 Mein.). iteratur sine lemm. in L sub finem excerptorum post ecl. 28, 18 Mein. adfert Theophilus ad Autol. II 54 p. 180 Otto (*ἔτι ὁ Εὐριπίδης· οὐ γὰρ κτέ.*) eodem florilegio usus ac Stobaeus

1 om. libri Euripidis | *Ὁ* (rubr.) *γὰρ* L altero loco | *ἀσύνετον*] *ν* extr. clarius expressit M rubr. rec. talia saepius adnotari possunt in hoc capite, raro adnotavi || 2 *καὶ* om. L loco priore, *καὶ* suo loco addidit et *ὅρκους* post *κατην.* traiecit A[2] | *συνηναγκασμένους* libri Euripidis | 3 ecl. hab. lemmate non iterato L Br (post ecl. 28, 10 Mein.), addito lemmate S M A (post ecl. 28, 11 Mein.). tribus versibus aucta legitur supra I 3, 40 p. 59, ubi versui *ἢ δεσμὸν κτέ.* adscripsit *Εὐριπίδ. πολυείδῳ* F mrg, *εὐριπίδ.* P, merito, puto, certe ex litterarum ordine sic nostri capitis procedunt fabulae || 4 *δόκει* (ut scribi voluit Iacobs) L: *δοκεῖ* S M[d] Br, supra F P[1] *δοκεῖς* (*δόκεισ* corr. A[2]) A, supra P[2] | 5 *ὅρκῳ* supra P *ὅρκον* F | *ἐκφυγεῖν* supra || 7 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 28, 12 Mein.) S M A Mac. Chrys. (tamquam primam capitis) || 9 *ἐπὰν* libri: *ἐπὴν* Hermann, *ἐπεὶ* Ellendt lex. Soph. I p. 633 | *λήξει* A | 10 *τίσιν* M[1] *τοῖσῒν* corr. M rubr. rec. || 12 ecl. sine lemm. hab. L S M A Mac. Chrys. et cum prioribus cohaerentem certe L M Mac. Sophoclis esse versum ex proximo colligi posse qui in L subicitur lemmate non iterato monui apud Nauckium. adferunt vel respiciunt schol. Plat. p. 959 a 18 Diogenianus cent. III 37 alii quorum locos congesserunt Gottingenses l. c. et Nauck || 13 *γὰρ* addidit Grotius dict. poet. p. 123 invito fortasse Stobaeo quocum faciunt ceteri testes nisi quod commoda erat particula Platoni symp. p. 183 B *ἀφροδίσιον γὰρ ὅρκον οὔ φασιν εἶναι ⟨ἐμποίνιμον⟩* | *ὅρμος* Mac. | *ἐμποίνιμος* libri, sed *ἐμπώνιμος* M[1] *ἐπώνυμος* M rubr. rec. Mac.

[redacted]

6 (28, 5 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 847 N.[2]).

Ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς.

7 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 286 com. IV p. 294).

Συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος.

8 *Ἡσιόδου Θεογονίας* (231—232).

Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

9 (28, 3 Mein.) *Καλλιμάχου* (epigr. 25 Wilam.).

Ὤμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀλαθέα τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.

10 (28, 4 Mein.) *Διφίλου* (fab. inc. fr. 16 com. IV p. 421).

Ὅρκος δ' ἑταίρας ταὐτὸ καὶ δημηγόρου·
ἑκάτερος αὐτῶν ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ.

11 (deest Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 469 com. IV p. 325).

Γυναικὶ δ' ὅστις ὅρκον ὀμνύων ἀνὴρ

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 28, 2 Mein.), addito lemmate SMA (post ecl. 28, 4 Mein.) ‖ 2 *φιλητῆ*, L *φιλήτηι* S *φῐ̈λητη* (*ῐ̈* non satis clarum) M *φιλήτῃ* A: corr. cod. Paris. 1985 m. alt. teste Gaisfordo ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 28, 5 Mein.), lemmate instructam SMA Mac. Chrys. (post ecl. 28, 6 Mein.) ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. LSMA (post ecl. 28, 7); *Ἰσϊὸ* (superscr. *ς δι ς*) (*Ι* rubr.) nec plura L ‖ 6 *ὅρκον τε ὃς* libri nisi quod *τε ὃς* om. L ‖ 7 *ἐπίορκον* A Hes.: *ἐπὶ ὅρκον* certe L M[d] | *ὀμόσσῃ* A Hes.: *ὀμόσῃ* (*ὀμ-* suo more M[d]) S L M[d] ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 28, 8) Br (post ecl. 28, 12 Mein.) SMA (post ecl. 28, 2 Mein.); *Καλλικλέους* (*Κ* rubr.) L. integrum praebet epigramma Anth. P. V 6 (*Καλλιμάχου*) ‖ 9 *Ὅμοσεν* (*Ὁ* rubr.) L | *ἀλλα* sine acc. S *ἄλλα* A[1] | *ἀλαθέα* corr. A[2], Anth. P.: *αλλα θεᾶ* S *ἀληθέα* L Br *ἀλλ' ἀθεὰ* M[d] *ἀλλ θε* (superscr. *ὰ ὰ*) A[1] *ἄλλα θεάσαι* Tr. p. 156 | *τοῖς* L ‖ 10 *δύνειν* Stob. Anth. P.: *βαίνειν* Plan. | *θανάτων* L ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. L, addito lemmate SMA. sedes eclogae incerta. retinui ubi collocant SMA (post ecl. 28, 3 Mein.), aberravit enim L cum eclogam quam suo loco dare neglexerat relegavit ad finem excerptorum post ecl. 28, 10 Mein. male repetitam ‖ 12 *δ'* (quod coniectura reppererat Grotius dict. poet. p. 528) L, om. SMA ‖ 13 *ἑκα* (superscr. *τρ'*) L | *λαλεῖ* libri nisi quod *καλεῖ* (superscr. *λ*) M *λ* superscr. rubr. rec. ‖ 14 ecl. cum lemm. *αν* (superscr. *θρ*) (sic) hab. L post ecl. 28, 4 Mein., omisso lemmate Br post ecl. 28, 3 Mein., om. SMA. *Μενάνδρου* Sarti

μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής;

12 (deest Mein.) *Τιμοθέου* (com. III p. 589).

Θ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων ἔρως,
ὁ Κύπριδος κυναγός, ἡ φρενῶν ἀκίς,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

13 (28, 9 Mein.) *Δημοκρίτου.*

Ὅρκους οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκῃσιν ἐόντες, οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι ἐπὴν διαφύγωσιν.

14 (28, 11 Mein.) *Εὔφρονος Θεῶν ἀγορᾶς* (com. IV p. 491).

Καινοὺς πορίζου πρός με θεῶν θεούς,

---

1 *οὗτος* L Br: *οὐκ ἔστ'* proposuit Kock com. III p. 198. scribere malui *οὗτος εὐσεβής;* per interrogationem | *εὐσεβής* L *εὐσεβεῖ* Br ‖ 2 ecl. cum lemm. *Διμο^{θι}* (*Δ* rubr.) post Menandream hab. L: om. SMA, fortasse etiam cod. Photii, certe inter poetas Timotheum non recepit pinacographus, vide p. 58. 63 Elt. sed dubium *Τιμοθέου* quod scripsit Sarti. *Τιμοκλέους* vel *Σωσιθέου* coniecit Bergk, improbabiliter olim Nauck *mél. gr.-rom.* II p. 475 sq. *Τιμησιθέου,* nam hunc quoque ignorant Photii laterculi. *Τιμοθέου* si latet, comicus est, non dithyrambographus, cf. Bergk p. l.[4] III p. 625 ‖ 3 *Ὀθ'* (*Ὀ* rubr.) *ὁ πτ.* L quod *Ὅδ' ὁ πτ.* interpretatur Buecheler fortasse recte, cf. Meisterhans *gr.*[2] p. 80, *εἶθ' ὁ* vel *οὖθ' ὁ πτ.* Meineke *ἦλθ' ὁ πτ.* aliquando Bergk *ἴσθ'· ὁ πτ. κτἑ.* (sc. *ταῦθ' ἥμαρτεν,* sim.) ego ‖ 4 *Κύπριδος* Meineke: *κύπριος* L | *ἄκις* L ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. Timothei) S M A (post ecl. 28, 8). ceterum verba *ὅρκους οὓς κτἑ.* cum prioribus cohaerent atque excipiantur potius lemmate *Δημο^{κτι}* (*Δ* rubr.) L ‖ 7 *ποιέονται* SA: *πιέονται* L *ποιεῦνται* sed ut litteras *ποι* et *ται* (sicut priores *σ οὓσ* in v. *ὅρκουσ οὓσ*) in ras. rescripserit M², *ε* (?) nunc erasum sit, *ῦν* scripserit M² in membranae parte squalore obsita | *ἀνάγκῃσιν* A: *ἀνάγκαισιν* SL *ἀναγκέσιν* (quod in *ἀνάγκεσιν* corr. rubr. rec.) M¹; an *ἀναγκαίῃσιν*? ‖ 8 *ι* in v. *φλαῦροι* M² | *ἐπὴν* in ras. M² | *δι* in *διαφ.* in ras. M ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 28, 9 Mein.) SMA (post ecl. 28, 11 Mein.). *Ἐκ* (*Ἐ* rubr.) *θεοῦ ἀγορᾶς* poetae nom. omisso L. possis *Εὔφρονος ἐκ Θεῶν ἀγορᾶς* ‖ 10 *καινοὺς* ex *κενοὺς* S¹ | *πρός με θεῶν* libri: *πρός με ⟨πρὸς⟩ θεῶν* Grotius quem secutus est Gaisford. *πρὸς σὲ ⟨τῶν⟩ θεῶν* Baileius. sed vereor ne articulus huic quidem loco parum aptus sit, nisi forte comice et consulto *πρὸς τῶν θεῶν* id est per deos notos et veteres quos colere consueverant oratur ille qui iubetur reperire novos. malim *πρός σε θεῶν ⟨αἰτῶ⟩, θεούς,* nisi praestabit *καινοὺς πορίζου, πρὸς θεῶν, ⟨καινοὺς⟩ θεούς.* certe non sine festivo quodam affectu loqui videtur qui loquitur

ἵνα τοὺς παλαιοὺς μὴ ἐπιορκῇς πολλάκις.

15 (deest Mein.) *Χρησμός* (Herodot. VI 86).

Γλαῦκ' Ἐπικυδείδη, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω
ὅρκῳ νικῆσαι καὶ χρήματα ληίσσασθαι.
ὄμνυ', ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.
ἀλλ' ὅρκου πάις ἐστίν, ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χεῖρες
οὐδὲ πόδες· κραιπνῶς δὲ μετέρχεται, εἰς ὅ κε πᾶσαν
συμμάρψας γενεὴν ὀλέσῃ καὶ οἶκον ἅπαντα.
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

16 (28, 13 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 31 phil. graec. III p. 12 Mullach.).

Φημὶ πάντα τὸν προαίρεσιν τοῦ ἐπιορκῆσαι ἀναδεξάμενον καὶ ἐπορμήσαντα ἐπὶ τὸν ὅρκον, εἰ καὶ μὴ ἐπελάσει τὸ ἔργον τῆς ἐπιορκίης τύχῃ τινὶ ἢ καὶ τῷ μὴ βουληθῆναι τὸν ἀπαιτέοντα, ὅμως αὐτὸν ἔχειν γνώμην τὴν τοῦ ψευδόρκου καὶ εἶναι τῆς ἐπὶ τῇ ἐπιορκίῃ ἁμαρ-

---

2 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 28, 11 Mein.) M A (post ecl. 28, 12 Mein.), om. S; *χρησμός* M rubr. rec. A *Ὁρησμός* (*Ὁ* rubr.) L. legitur supra in locupletiore Herodoti ecloga III 27, 14 ubi vide ‖ 3 *Γ* in *Γλαῦκ'* M rubr. rec. | *Ἐπικυδείδη* Her.: *ἐπιτϋδείδη* (quod in *ἐπὶ τύ δείδη* corr. M rubr. rec.) L M A, *ἐπικυδίδη* libri flor. 27 ‖ 4 *λήϊσασθαι* libri hic et supra cum Her. codd. ‖ 5 *ὅμνϋ'*, sed *ύ* pro litt. erasa rubr. rec. M, ceterum vide flor. 27 ‖ 8 *γενεὴν ὀλέσῃ* (*ὀλέσῃ* M) L M A: *ὀλέσῃ γενεὴν* flor. 27, Her. ‖ 9 *μετόπισθεν* L M[d] A, Her., schol. Plat. p. 398, Pausan. VIII 7: *κατόπισθεν* flor. 27, *κατ' ὄπισθεν* Her. *R* ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. L, addito lemmate S M A, post Herodoteam ponunt L M A, post ecl. 28, 11 S ‖ 12 *Τημὶ* (*Τ* rubr.) L | *τον*] *σὸν* L | *ἀναδεξάμενον* M[1] A[2] *ἀναδειξαμενον* compend. sine acc. L *ἀναδειξάμενον* M rubr. rec. *ἀναδειξαμένου* (non *-άμενον*) S ‖ 13 *ἐπορμήσαντα* Iacobs animadv. in Stob. p. 244: *ἐφορμήσαν* (τ superscr.) L *επιορμήσαντα* (sine spir.) S *ἐπιορκήσαντα* M[1] *ὀρκήσαντα* corr. M rubr. rec. *ὁρμήσαντα* A ‖ 14 *ἐπελάσει* vel *'πελάσει* (*ἐπελαύνειν ὅρκον* frequentarat Herodotus) agnovit Buecheler: *πελάσει* S *πέλας ἦι* (*ἦ* L *ἦ* A) L M[d] A; *τελέσει* (*-σῃ* Cobet mnemos. IX p. 117) Valckenaer *περήσει* non recte Meineke v. IV p. LXI | *ἢ καὶ τῶ* (vel *τῶι*) L M[d]: *ἢ καὶ τὸ* S A; *ἢ δια τὸ* vel *ἢ καὶ* ⟨*δια*⟩ *το* ci. Meineke ‖ 15 *ἀπαιτέοντα* S A *ἀπατέοντα* L M[1] sed *ἀπαιτέοντα* corr. M rubr. rec. ‖ 16 *ψευδοόρκου* S *ψευδο*//*ρκου* altera *ο* erasa sed servato accentu M *ψευδόρκου* L A | *τῆς* superscr. A | *ἐπορκίῃ* A[1]

τάδος τῆς ὀφειλομένῃσι κατὰ τῶν καὶ ἔργῳ ἐπιορκησάντων ἔνοχον τιμωρίης.

17 (28, 14 Mein.) *Κλεάνθους.*

Κλεάνθης ἔφη τὸν ὀμνύοντα ἤτοι εὐορκεῖν ἢ ἐπιορκεῖν καθ᾽ ὃν ὄμνυσι χρόνον. ἐὰν μὲν γὰρ οὕτως ὀμνύῃ ὡς ἐπιτελέσων τὰ κατὰ τὸν ὅρκον, εὐορκεῖν· ἐὰν δὲ πρόθεσιν ἔχων μὴ ἐπιτελεῖν, ἐπιορκεῖν.

18 (28, 15 Mein.) *Χρυσίππου.*

Χρύσιππος διαφέρειν ἔφη τὸ ἀληθορκεῖν τοῦ εὐορκεῖν καὶ τὸ ἐπιορκεῖν τοῦ ψευδορκεῖν· τὸν μὲν ὀμνύντα καθ᾽ ὃν ὀμνύει καιρὸν πάντως ἢ ἀληθορκεῖν ἢ ψευδορκεῖν· τὸ γὰρ ὀμνύμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ ἢ ἀληθὲς εἶναι ἢ ψεῦδος, ἐπειδὴ ἀξίωμα τυγχάνει ὄν· τὸν δὲ ὀμνύντα μὴ πάντως καθ᾽ ὃν ὀμνύει χρόνον ἢ εὐορκεῖν ἢ ἐπιορκεῖν, ὅτε μὴ πάρεστιν ὁ χρόνος, εἰς ὃν ἡ ἀναφορὰ τῶν ὅρκων ἐγίγνετο. ὃν τρόπον γὰρ λέγεσθαί τινα εὐσυνθετεῖν ἢ ἀσυνθετεῖν, οὐχ ὅτε συντίθεται, ἀλλ᾽ ὅτε οἱ χρόνοι ἐνίστανται τῶν κατὰ τὰς ὁμολογίας· οὕτω καὶ εὐορκεῖν τις καὶ ἐπιορκεῖν ῥηθήσεται, ὅταν οἱ καιροὶ παραστῶσι, καθ᾽ οὓς ὡμολόγησεν ἐπιτελέσειν τὰ κατὰ τοὺς ὅρκους.

19 (28, 16 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει βιβλίον β΄* (II 5, 7).

---

1 *τῆς ὀφειλομένῃσι — τιμωρίῃς* Buecheler: *τῆς ὀφειλομένης* (*λο* ex *λε* corr.) — *τιμωρίης* L *τῆς ὀφειλευμένης — τιμωρίης* SM^d A cf. Cobet mnemos. IX p. 106 sq. | *κατὰ τὸν* S ut Tr. p. 156, quo abusus *ἐπιορκήσαντα* tacite Gesn.¹ p. 190, vulg. ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. L, addito lemmate MA, om. S ‖ 4 *Ἀλεαν* (*θι* supra) (*Ἀ* rubr.) L | *ἢ* tacite Gesn.² p. 196, vulg.: *ἤτοι* M^d A *ἤτοι* ex *εἴτοι* inter scribendum corr. L ‖ 7 *πρόθεσιν* M^d A: *πρόφασιν* L | *ἐπιορκεῖ* M¹ *ἐπιορκεῖν* M rubr. rec. ‖ 8 ecl. hab. LMA (post ecl. 28, 14 Mein.) S (post ecl. 28, 13 Mein.); lemma om. LS sed distinxit L in initio post *Ἡρύσιππος* (*Ἡ* rubr.) ‖ 10 *τὸν μὲν ὀμνῦντα* (-*ύντα* L Tr.) libri: *τὸν μὲν γὰρ ὀμνύντα* tacite et fortasse recte Gesn.¹ p. 190, vulg. ‖ 14 *ἐπιορκεῖν* SAM rubr. rec.: *ἐφιορκεῖν* L M¹ ‖ 16 *λέγεται* temere Gesn.¹, vulg. | *ἢ ἀσυνθετεῖν* S, om. L M¹ A¹, ex Tr. add. A² mrg ‖ 17 *ἀλλ᾽ ὅτε οἱ χρόνοι συντίθεται. ἀλλ᾽ ὅτε οἱ χρόνοι ἐνίστανται* L ‖ 18 *οὕτως* L M^d ‖ 19 *παραστῶσιν* S M^d ‖ 20 *ὡμολόγησαν* L ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. L S M A; auctoris nom. om. L *τῷ* pro *τῇ* et *βιβ* pro *βιβλίον* M *βιβλίον β΄* om. L

[redacted]

Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον οἱ θεῶν ὅρκοι κωλύουσιν ἡμᾶς πολεμίους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σύνοιδεν ἑαυτῷ παρημεληκώς, τοῦτον οὔ ποτ' ἂν ἐγὼ εὐδαιμονίσαιμι. τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα οὔτε ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφεύγοι, οὔτε εἰς ὁποῖον ἂν σκότος ἀποδραίη, οὔτε ὅπως ἂν εἰς ὀχυρὸν χωρίον ἀποσταίη. πάντῃ γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὕποχα, καὶ πάντῃ πάντων ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσιν.

20 (28, 17 Mein.) *Ἡροδότου ἱστορίας α'* (74).

Ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς πίστιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν.

21 (28, 18 Mein.) [*Ἡροδότου*].

---

1 *οἱ θεῶν ὅρκοι* supra lin. A[1] ut videtur | *θεοῦ* L | *ὅρκοι κωλύουσιν ἡμᾶς* S Tr., inde vulg. *ὅρκοι ἡμᾶς κωλύουσι* (*-σιν* M) L M A. fuerit igitur in archetypo *ὅρκοι* $\overset{ἡμᾶς}{}$ *κωλύουσιν*, sed *ἡμᾶς ὅρκοι κωλύουσι* Xen. ‖ 2 *πολεμίους* ex *-οις* corr. L ‖ 3 *αὐτῷ* Xen., om. S | *πλημμεληκὼς* L | *ἂν* Tr. p. 157 A[2] Xen.: *οὖν* L S M A ‖ 4 *τῶν γὰρ* M | *θεοῦ* L | *ὅτε* pro *οὔτε* L ‖ 5 post *τάχους* add. *οὔτε ὅποι ἂν* Xenophontis meliores | *τις φεύγων* Xenophontis meliores | *ἀποφύγοι* Xen. quod dederim etiam Stobaeo | *εἰς ποῖον* Xen. ‖ 6 *ὀχυρὸν* L S M[1] A: *ἐχυρὸν* Xen. M[2] ‖ 7 *ὑποσταίη* sed superscr. *ἀ* A ‖ 8 *πανταχῇ πάντων* Xen. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. L S M A; *Ἰροδο*^{τι} (*Ἰ* rubr.) *ἱστ*^{ο} (om. *α'*) L ‖ 10 *ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχ.* Her. | *ἰσχυραὶ* del. Cobet ‖ 11 *συμβαίνειν* pro *-μένειν* L ‖ 12 ecl. hab. L lemmate quasi non iterato, addito lemmate *ἴ αυ*^{τ} S *Ἡροδότου* M, sine lemmate cohaerentem cum prioribus A. auctor est ignotus. nec de Anaxarcho nec de Ione Chio cogitari posse existimavit Bergk p. l.[4] III p. 741 adn. inde autem quod in initio legitur *ἔγνωσαν τὸ κρήγυον* Cobet (mnemos. IX p. 118) prodi perspexit 'recentiorem aliquem linguae Ionicae imitatorem, qualis Arrianus fuit et Eusebius et Aretaeus Cappadox et Quadratus et alii'. accedit imperativi *ἡγεέσθω* usus (p. 623, 11) a puritia sermonis alienus, et *ἀμηρύτους* illud quod monet Buecheler fabricam olere olidissimam. sed vix habetur Eusebius. nam scriptor licet ipse quoque simius sit Herodoteus, tamen in conectenda oratione evitavit hiatum, ut vidit Wachsmuth. quae refragari videntur nec possunt elisione removeri vel aphaeresi (p. 624, 3. 4), ea et paucissima sunt nec satis integra. narratiunculam norat ut videtur Aelianus fr. 402 Herch., nisi Aelianum anonymus, conferatur etiam Cono c. 38. memorabile autem visum est quod ionici scriptoris verba non numquam iambicam mensuram exaequant (*ὡς οὐδὲν ἂν — πάθοι* et *νωθρὴν* —

Χρυσὸν μὲν ἄνθρωποι βαναύσῳ τέχνῃ προσθάλψαντες ἔγνωσαν τὸ κρήγυον· ἄνδρα δὲ οὐκ ἔστι δεξιὸν γνώμῃ σταθμησάμενον ἀθρῆσαι. τοιῇδε τις τὸ παλαιὸν ἡμέας ἐκ θεῶν συνέστησε μοῖρα. χρὴ δὲ πίστιν ἐν φιλίῃ τίθεσθαι κραδίῃ μὴ διπλόῃ πεφυρμένους, μηδ' ὅρκον ἐπιορκίης προσφιλέστερον ἡγεομένους· ὁ τοιόσδε τῶν ἀνδρῶν τὴν μὲν ἐκ θεῶν ἀναβάλλεται τιμωρίην, ἐπὶ δὲ τοῦ κατεστεῶτος πικρὴν ψυχαγωγίην ἔχων τέρπεται μωρὸς ἐών. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὡς μένει τὸν κακὸν δίκη; εἰ δ' οὐ παρὰ πόδα τιμωρίης ἔτυχεν, ἀλλ' ἐν χρόνῳ· κέρδος ἡγεέσθω τοὺς διεστεῶτας ἡλίους, οὓς περιεὼν ἐκτὸς ἀμηρύτους ἄθεος παρεπιδημέειν εἶχεν ἐν ζωοῖς. ὡς δ' οὐ νωθρὴν ἔχει τὸ δαιμόνιον ἀνθρώπων ἐπίσκεψιν, ἐξ ἔργων ἀληθείης εὐόρητόν ἐστι. λέγεται γὰρ ἐν Τενέδῳ παρεπιδημίην ποιησάμενον Ἀρχέτιμον ἐξ Ἐρυθραίης τῆς

ποιεύμενος). hinc profectus haud paucos trimetros eliciebat Haupt apud Meinekium sed propter numerorum deformitatem merito explosos a Cobeto mnemos.^{2} II p. 99 et Bergkio. recte iudicaverat Iacobs lect. Stob. p. 69

1 *Κρῦσὸν* (*K* rubr.) L | *βασάνῳ* Tr. p. 157, inde vulg. | *βάναυσοι τέχνῃ πυρὸς θάλψαντες* ci. Nauck. frustra est Cobet mnemos. IX p. 117 ‖ 2 super *κρήγυον* pro glossemate *ἀληθὲς ἀγαθόν* M rubr. rec. veteres ipsos dubitasse notum est, cf. Sext. Empir. c. gramm. I p. 656 Bekk. alii ‖ 3 *τῇδέ τις* L M^{d} *τοίηδέ τις* S *τῶ δὲ τις* (*τις* per comp.) A sed *τοιῇδε* superscr. A^{2} ‖ 4 *μοιρια* (sine acc.) A^{1} ‖ 5 *διπλῇ* libri; *διπλόῃ* Haupt | *ὅρκον ἐπιορκίην* ci. Gesn.^{1} p. 190 mrg, sed cf. p. 611, 4. 613, 11 ‖ 6 *ἡγεομένοις* M^{1} *ἡγεομένουσ* corr. M rubr. rec. | *ὁ τοιόσδε* LSM^{d}A: *ὁ γὰρ τοιόσδε* temere Gesn.^{1} p. 190, vulg. hinc Hauptii senarius iste *ἡγεομένους· ὁ γὰρ τοιόσδε τῶν βροτῶν* ‖ 8 *κατεστεῶτος* (cf. ad 11) ci. Meineke: *καθεστῶτος* libri; *παρεστῶτος* Valckenaer | *πικρὸν* M^{1} corr. rubr. rec. oxymoro usus *πικρὴν ψυχαγ.* vix pergeret per *τέρπεται μωρὸς ἐών*. an *σμικρὴν ψυχ.*? ‖ 9 *τὸν κακὸν* SM^{d}A *τῶν κακῶν* L *τὸ κακὸν* Tr. ‖ 11 *ἡγείσθω* libri: corr. Meineke | *διεστεῶτας* (ut suasit Meineke) M^{d}: *διεστῶτας* LSA | *οὓς περιεὼν ἐκτὸς* Buecheler (*quibus superstes extrinsecus intaminatis*): *οὓς περσῶν ἐκτὸς* libri; *οὓς ποινῶν ἐκτὸς* ci. Iacobs lect. Stob. p. 68 *οὕσπερ ἐὼν ἐκτὸς ⟨ἄτης⟩* Meineke ‖ 12 *ἄθεος* LM^{d} *ὁ θεὸς* S *ἁθεὸς* A; *ὁ ἄθεος* Meineke | *παρεπιδημέειν* Meineke: *παρεπιδημεῖν* LSA *παρεπιδιμὴν* M^{d} | *ζωοῖς* vel *ζωιοῖς* Meineke p. XXIX: *ζώοις* libri ‖ 13 *ἐπίσκεψιν* (non *-ις*) compend. etiam L ‖ 14 *ἀληθείης* S M^{d} A *ἀληθείας* compend. L | *εὐορητόν* (*εὐορκτόν* Tr.) libri | *ἐστιν* M^{d} ‖ 15 *παρεπιδημίην* (*ν* ex *σ* S) LSM^{d}A *-ίαν* Tr.

[redacted]

πους, οἷς ἐπισφαλὴς ὁπηδέει τύχη παντοίῃ φορῇ πνεύματος αἰωρευμένη.

CAPVT XXIX.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ [ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΣΥΜΦΟΡΟΝ ΤΟ ΟΚΝΕΙΝ].

1 *Σοφοκλέους Θυέστῃ* (fr. 236 N.²).

Ὡς νῦν τάχος στείχωμεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε.

2 *Ἡσιόδου Ἔργων* (21—24).

Εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον ὃς σπεύδει μὲν ἀρώμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενον σπεύδων. ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσιν.

---

1 *ὅπη δὴ* L S (ubi *ὁ* sup. lin. inser. S¹) Mᵈ *ὅπη δ' ἡ* A: *ὀπηδεῖ* (debuit *ὀπηδέει*) Gaisford; *ὅπη δὴ ἀπαντοίη ἡ τύχη* ci. Iacobs lect. Stob. p. 70, quo adiutus fortasse *ὁποίη δὴ ἀπαντοίη* praeferendum esse coniecit Meineke | *τύχη παντοίῃ* scripsi: *τύχη παντοίη* L Mᵈ A *παντοίη τύχη* S | *φορῇ* L *φορὴ* S Mᵈ A ‖ 2 *αἰωρουμένη* libri: corr. Meineke: *ἀνωρουμένη* olim falso adnotabant ex L: 'saepissime in hoc codice littera *ι* ita scripta est ut proclivi errore legas *ν*; hoc tamen loco spiritus indicat librarium voluisse *αἰωρ-*' Vitelli

Caput undetricesimum offerunt S M A, eclogas haud paucas etiam Br Mac. Chrys. *περὶ φιλοπονίας* nihil amplius Photius *περὶ φιλοπονίασ καὶ μελέτησ* in capitulorum indice quem toti libro praemisit M *περὶ φιλοπονίας καὶ μελέτης καὶ ὅτι ἀσύμφορον το ὀκνεῖν* M f. 104ᵛ Br Mac. sed ut *καὶ* ante *μελ.* omiserit Br totum titulum om. A. obsecutus sum Photio, cf. p. 408. numerum addunt S M A Mac., sed *κδ'* S ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *σοφοκλῆσ* M ‖ 7 *ὧς νυν τάχος* Dindorf ‖ 8 *ἅψεται* Valckenaer ad Eur. Hipp. 604: *ἅπτεται* S M A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἡσιο* (*δ* sup. lin.) nec plura S ‖ 10 *ἔργοισι* ci. Vsener, *βιότοιο* Peppmueller | *χατίζων* S Hes.: *χατίζοντα* M *χατίζει* A ‖ 11 *ὁ* pro *ὃς* Lehrs, *ὧς* Schoemann | *ἀρόμεναι* S M A: *ἀρώμεναι* vel *ἀρόμεναι* vel *ἀρόμμεναι* libri Hes.; *ἀρόμμεναι* tacite ex Hes. Gesn.¹ p. 192, inde vulg. ‖ 12 *τε* om. M ‖ 13 *ἄφενον* M Hes.: *ἄφενος* S A | *σπεύδων* S M A: *σπεύδοντ'* Hes.; *σπεύδονθ'* Tr. p. 158

3 *Τοῦ αὐτοῦ* (308—313).

Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν.
ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σὲ ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

4 *Ἐν ταὐτῷ* (317—320).

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.
αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.

5 *Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν* (625).

Ἁ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 2) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *τ̃ αυ^τ* S *ἡσιόδου ἔργων* M Mac. *ἔργων αὐτοῦ* in textu A quo deleto *ἐν ταυτῷ* A² mrg ‖ 2—8 om. Mac. ‖ 2 *ἔργων δ'* M A Hes.: *ἔργων τ'* S ‖ 3 *καί τ' ἐργαζόμενος* S Hesiodi libri: *καὶ τῶν ἐργαζόμενος* M A; *καὶ [τ'] ἐργάζομενος* Paley recte | *ἀθανάτοισι* M. quem post *ἀθαν.* addunt versum libri Hesiodei *ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς* praeter Stobaeum ignorat etiam Hesiodi cod. Laurent. XXXI 39 et Proculus ‖ 4 cf. Boiss. an. I p. 115 | *ἔργον* S Hes.: *ἔργων* M A Mac. ‖ 5 *κε ἐργ.* Hes. ‖ 6 *πλουτοῦντα* ceteris omissis Mac. | *κύδος ὀπηδεῖ* S ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 3) Br (post ecl. 29, 34 Mein.); *ἡσιόδου* pro lemm. Br. v. 9 legitur III 31, 4 ‖ 8 sq.] 'Procul.: *καὶ τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς στίχον παρεμβεβλῆσθαι ληφθέντας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου* (ρ 347 Ω 45) *καὶ Πλούταρχος εἶπε;* ex recentioribus Guieto duce delevit Brunckius, utrumque cum v. 319 obelo confodit Spohnius; rectius autem mihi quidem tulisse videtur iudicium Peppmueller, qui (Phil. XXXVIIII 317) inverso ordine (317, 319, 318) versus collocandos esse arguta disquisitione probavit' Aloisius Rzach ‖ 8 *κομίζει* S M Br Hes.: *κομίζειν* sicut voluit Hermann A¹ ‖ 9 *αἰδὼς — ὀνίνησιν* om. Br. respiciens, ut videtur, III 31, 4 ‖ 10 cf. Boiss. an. I p. 115 | *ἀνολβίη* et *ὄλβω* S M A (sed ex accus. corr. S¹) Hes.: *ἀνολβίην* et *ὄλβον* Br et pars codd. Hes.; *ἀνολβίην* et *ὄλβον* Tr. p. 159, inde Gesn.¹ p. 192, vulg. ‖ 11 non recte a voce *χρήματα* novam quasi incohant eclogam Tr. p. 159 et Gesnerus: versus ut ferri potest prioribus adnexus, ita si solus esset repugnaret titulo | *ἁρπακτα* ex *ἁρπαστὰ* aut invicem corr. A | *πολλὸν* A Tr. Hes.: *πολλῶν* S M ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A

[redacted]

Ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν.

17 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 93 com. IV p. 258).

Δεῖ τούς ⟨γε⟩ πενομένους, μέχρι ἂν ζῶσιν, πονεῖν.
ἀπραξία γὰρ λιτὸν οὐ τρέφει βίον.

18 *Ἡσιόδου Ἔργων* (361—362).

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

19 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 191 com. IV p. 276).

Πάντα γὰρ
ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα.

20 *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 134 N.[2]).

Εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

21 *Αἰσχύλου* (fr. 395 N.[2]).

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

---

veri est simile. separavit eclogam a priore Gesn.[1] p. 192, inde vulg. adfert eclogam altero versu auctam sine poetae et fab. nomine Plutarchus de se ipsum citra invidiam laudando p. 544 C *καὶ τὸ 'ὀκνῶ — χάριν καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους'*, quem alterum erunt fortasse qui a Stobaeo non alienum fuisse existiment utpote titulo apprime convenientem

1 *ὀκνῶν* dedisse Euripidem vidit Cobet coll. cr. p. 228, quam suspicionem confirmare videtur paraphrasis Dionis Chrys. 59, 2 ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 3 *γε* addidit L. Dindorf | *πενομένους* Bentley: *γινομένους*, sed *ι* ex *ει* corr. S[1] *γινομένους* MA | *μέχρι ἂν* SM: *μέχρις ἂν* A; *μέχρι ἂν οὐ* Meineke ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 29, 17), lemmate non iterato Br (post ecl. 29, 4) Mac. Chrys. (post ecl. 29, 8); *ἡσιο* (δ superscr.) nec plura S. gnomologum vide Hesiodea excerpentem servato versuum ordine (21—24. 308—313. 317—320. 361—362). quattuor haec tmemata se excipiebant in Br ‖ 6 *καὶ* om. MBr | *καταθεῖο* SA Br Mac. Hes.: *καταθείησ* M ‖ 7 *ἔρδεις* Br ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA; ex priore iteravit *ἡσιόδου ἔργων* quo deleto recte *μενάνδρου* in margine sinistro M ‖ 9 *πάντα* sed *α* extr. in ras. rubr. rec. M ‖ 10 *ἐνδελεχείαις* SMA: *ἐντελεχείαις* Tr. p. 169, inde vulg. | *πρᾶγμα* M[1] *πράγματα* corr. M rubr. rec. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA. hic ordo 20. 21 est etiam in A, fallitur Gaisford in tabula; *αισχυ* ut solet S. *Εὐριπίδου* ex priore huc retrahitur Tr. p. 169, unde error Apostolii cent. XVII 86[c] ‖ 14 *φιλεῖ δὲ τῷ* SA: *φιλεῖ* (*φιλοῖ* pr. m. teste Duebnero) *δέ τοι δαιμόνιε τῷ* M ubi mox

22 *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* (fr. 364 N.²).

Ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς.
ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀτολμία
οὔτ' οἶκον οὔτε βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ.

23 *Εὐριπίδου Κρήσσαις* (fr. 461 N.²).

Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

24 *Αἰσχύλου* (fr. 396 N.²).

θεοῖσ pro *θεός.* quibus usus proposuit Nauck Philol. XI p. 282 *φίλον δέ τοι, Δαιμόνιε, τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεοῖς.* adsentitur Meineke flor. IV p. LXIII qui comici poetae esse haec verba suspicatur, Aeschyli autem intercidisse. sed displicent duo dativi. fortasse in *δαιμόνιε* latitat variae lectionis vel interpretamenti vestigium velut *δαίμων ἢ θ.* collato Eur. fr. 432 N.² quod si quis versui adaptet (*δαίμων δὲ τ. κ. σ. φιλεῖ*) vereor ne operam perdat. longius a tradita scriptura recedit F. G. Schmidt *krit. stud.* I p. 111

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, sed *ἐ αυ^τ ἐρεχθεῖ* S. aut igitur librarius erroris arguendus est aut intercidit ecloga Euripidea. illud veri similius duco. eosdem tres versus cum lemm. *Ἐκ τοῦ Ἐρεχθέως* habet Orio anthol. VII 2 p. 51; primum versum supra Stobaeus 29, 9 (29, 11 Mein.) cum lemm. *Εὐρ. Ἐρεχθέως,* om. poetae et fab. nom. Alexander in Aristot. analyt. priorum lib. I comm. p. 303, 21 schol. Aristot. eth. in anecd. Paris. v. I. p. 192, 27 (cf. quae adnotavi ad ecl. 8) Men. mon. 149. versus duo extremi supra leguntur cum lemmate *Εὐρ. Ἀρχελάῳ* III 8, 13. atque cum parum veri simile sit Erechthei duos versus continuos a poeta iteratos esse in Archelao, supra (III 8, 13) erratum esse coniecit Dindorf. sed probabilius puto in communi Orionis et Stobaei fonte duos versus Archelai cum Erechthei iambo malam societatem iniisse. mecum facit Nauck² p. 472 ‖ 2 *γὰρ* pro *τοι* Orio et Men. mon. | *τ' ἀγαθ'* sine acc. M ‖ 3 *αἰὼν* libri nisi quod *εὼν* M *ἀγὼν* Or. ubi mox *ἡ κακίστ'* | *ἀτολμία* S M A Or.: *ἀνανδρία* supra flor. 8, 13 ‖ 4 *οὐ τὸ ἶχον* sed corr. *οὔτ' οἶκον* M¹ | *οὔτε βίοτον* (*βίωτον* S M) *οὐδὲν ὠφελεῖ* (*ὠφελεῖν* S) libri, quae clausula ut parum apta (cf. Cobet n. l. p. 294) ab ipso gnomologo interpolata videtur fortasse ut aliqua tenus discreparet ab eo versu quem supra dederat Archelao: *οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἂν* Or. et Br in flor. 8 ubi *οὔτε πόλιν ὀρθώσειεν ἂν* reliqui. cf. quae dixi ad flor. 8 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 22) Mac. Chrys. (post ecl. 29, 18); *ἐ αυ^τ κρήσαις* (σ superscr.) S ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. legitur inter Men. mon. 297. alia testimonia collegit Nauck² p. 115

Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

25 *Σοφοκλέους Μάντεων* (fr. 365 N.²).

Οὔτοι ποθ' ἥξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου.

25ᵃ (Eur. fr. 701 N.²).

Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

26 (fr. 343 a com. IV p. 689)

Ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίνεται.

27 (fr. 343 b com. IV p. 689)

Ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος.

28 *Φιλήμονος Καταψευδομένου* (com. IV p. 13).

Πάντ' ἐστὶν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον
φεύγῃ τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

29 (Philem. fab. inc. fr. 102 com. IV p. 62)

Ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν.

30 *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 61 com. IV p. 55).

Ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κακά.
εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην.

31 *Καρκίνου.*

* * *

---

1 *γέροντι* Men. mon. rectius ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 3 *ἥξει* SMA: *ἅψει* ci. O. Schneider, *οὔτοι γ' ἐφίξει* Valckenaer in Eur. Phoen. p. 217, *οὐδέποτ' ἐφίξει* Cobet n. l. p. 295, *οὔτοι τεθίξει* Nauck Philol. XII p. 193, alii alia ‖ 4 ecloga sine lemmate cum praegressa cohaeret in SMA: separavit Meineke. cum lemmate *Εὐρ. Τηλέφῳ* legitur supra 29, 10. versus intra tantillum spatium a Stobaeo vix iteratus fortasse testis relictus est ordinis eclogarum nobis hodie ignoti. posteriore loco deletur a Grotio dict. poet. p. 127. ceterum vide supra ad 29, 10 (29, 9 Mein.) ‖ 6 ecl. sine lemm. cum praegressis cohaeret in SMA: separavit Gesn.[1] p. 194, unde vulg. ‖ 7 *τὰ* om. M ‖ 8 ecl. sine lemm. cohaeret cum praegr. in SMA: separavit Gesn.[1] p. 194, unde vulg. inter tragicorum adespota recepit Nauck p. 943 ‖ 9 'Menandri: vertit Ter. haut. 675' Buecheler. vel in maiore consensu potest tamen Euripidis esse, cf. Meineke Men. et Phil. rel. p. 22 et ecl. 33 adn. | *πόνος* Valckenaer: *πόθος* SMA ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 13 ecl. hab. lemmate non iterato SMA, cum prioribus coniunctam S (Tr. p. 160; Apostol. cent. XIII 93 b) M, nescio an etiam A: separavit Gesn.[1] p. 194, inde vulg. Philemonis esse versum paene certum est ‖ 14 *γίνεθ'* SA: *γίνεσθ'* M ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. SMA; *τ̆ αυ^τ* pro *φιλ.* S ‖ 16 *πρότερον* (ut Porson adv. p. 139) MA: *πρότερα* S Tr. p. 160, inde vulg. ‖ 17 *ἂν* S: *αὖ* MA ‖ 18 ecl. hab. SMA (post ecl. 30) Br (post

31[a] (Eur. fr. inc. fab. 1043 N.[2])
Οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο.
32 *Εὐριπίδου Ἀρχελάου* (fr. 237 N.[2]).
Οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥᾴθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν.
33 (29, 34 Mein.) *Εὐριπίδου Ἱππολύτου* (fr. 432 N.[2]).
Τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

---

ecl. 32); lemma *ευρι*[πδ] S *καρκίνου* MA sed superscr. *γρ. Εὐριπίδου* A[2], om. Br. iteratur versus corp. Par. 668 Elt. (*Καρκίνου*). firmatur autem lemma *Εὐριπίδου* eo quod proximam eclogam idem S inscribit *τοῦ αὐτοῦ ἀρχ.*, non *Εὐρ. ἀρχ.* nec nullius est momenti quod versus *οὐδεὶς κτἑ.* inter duas eclogas Euripidis (32 et 34 Mein.) legitur in Br, denique *ἐκτήσατο* clausula saepius legitur apud Euripidem. huic igitur reddidi Carcini locum intercidisse suspicatus apud Nauckium. an Antiopae est versus (coll. fr. 187 N.[2])?

2 *ουδεν*[οι] A sed *γρ. ἡδοναῖς* A[2] mrg *ἡδονῆς* Br | *ἐκτήσατο* etiam S, fallitur Gaisford ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA (tamquam capitis primam), sine lemm. Br (post ecl. 29, 31[a]); *τ αυ*[τ] *αρχελ*[α] (compendium infra *α*) S. recurrit ecloga sine lemmate cum priore versu coniuncta corp. Par. 668 Elt. uno trimetro adaucta legitur infra flor. 51, 4 (*Εὐρ. Ἀρχελάῳ*) eosdemque tres versus sine fab. n. habet Orio anthol. IX 22 p. 58 ‖ 4 *γὰρ ὢν* om. corp. Par. | *ἄθυμος* Or. | *εὐκλεὴς*] *γρ εὐγενὴς* superscr. A[2] intellegens nimirum v. *εὐκλεὴς ἀνὴρ* et *εὐανδρίαν* hoc loco non satis apte coniungi, tu vide ad v. proximum ‖ 5 cf. flor. 51, 14 v. 7 | *εὐανδρίαν* SMA Br corp. Par. Or.: *εὐδοξίαν* flor. 51, 4 per se rectius. *εὐανδρίαν* in cap. 29 retinui propter Stobaei cum Orione consensum. *εὐδοξίαν* verum esse etiam flor. 51, 14 intellexit Iacobs ‖ 6 ecl. hab. SMA Br Mac. Chrys. et post ecl. 29, 32 Mein. collocat S (Tr. p. 160, inde vulg.), cui ordini favet etiam Br ubi haec est dispositio: ecl. 29, 32. 31. 34, dein sex aliis interiectis 33 Mein. contra eclogae 32. 33. 34 Mein. sese excipiunt in MA quem ordinem non recte praetulit Gaisford. post ecl. 29, 24 hab. Mac. lemma est in MA Mac., *τ αυ*[τ] nec plura in S, deest in Br. contra Clemens Alexandr. strom. VI p. 741 P.: *Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ* (*κτιμένῳ* L) '*τῷ γὰρ — συλλαμβάνει*'. eundem versum adsignant Euripidi om. fab. nom. anecd. Ox. IV p. 255, 11 et Theodoretus therap. 1 p. 15, 47, poetae et fab. nom. omisso habet Clemens Alexandr. strom. V p. 654 P. respicit Zenobius cent. V 93. de versu quem nostro praemittunt schol. T Il. IV 249 videatur Nauck l. c. p. 493 ‖ 7 *τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει* supra Menander III 7, 3 memor fortasse

34 (29, 33 Mein.) *Ἀλέξιδος Ἀχαιίδος* (fr. 1 com. III p. 397).

Ὅτι πάντα τὰ ζητοῦμεν' ἐξευρίσκεται,
ἂν μὴ προαποστῇς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς.
ὅπου γὰρ εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες
μέρος τι τῶν θείων, τοσούτῳ τῷ τόπῳ
ἀπέχοντες, ἄστρων ἐπιτολάς, δύσεις, τροπάς,
ἔκλειψιν ἡλίου· τί τῶν κοινῶν . . .
καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;

35 *Θεοδέκτου* (fr. 11 p. 805 N.[2]).

Πολλὰ δεῖ
μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεῶς·
ῥᾳθυμία δὲ τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν
λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ.

36 *Εὐριπίδου Σθενεβοίας* (fr. 668 N.[2]).

Ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

Euripidis cf. etiam ecl. 21 | *τῷ δ' αὖ* pro *τῷ γὰρ* Clemens Alex. p. 654 Theodoret. anecd. Ox. | *χὠ θεὸς* schol. Il. | *ξυλλαμβάνει* Mac. Theodoret. anecd. Ox.

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 34 Mein.) M A (post ecl. 29, 32 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 29, 10 Mein.). *Ἀλέξιδος Ἀχαιίδος* scripsi: *ἀλέξι*[δ] *ἀχαιϊδ* S *ἀλεξίδου ἀχλϊϊδ* M *Ἀλέξιδος ἀχλίδου* A superscr. *γρ. ἀχαιΐδι* A[2]; *Ἀλέξιδος Ἀχαιΐδι* Gaisford et Meineke ‖ 2 *ἅπαντα* pro *ὅτι π.* ci. Meineke | *ζητούμενα* M Br | *ἐξευρίσκεται* libri nisi quod *εὑρίσκεται* Br ‖ 5 *μερός τι* S | *τοσοῦτον* (-*το* Kock) Hirschig | *τῷ* add. A[2] ‖ 6 *ἀπέχοντες* libri sed *ἀπέχονται* A[1] | *ἄστρων* S Tr. p. 160, inde vulg.: *ἄστρων τ'* M A[1] Br ‖ 7 *ἐκλειψιν* sine acc. S | nihil nisi *τῶν κοινῶν* S M A[1] Br *κάτω* supra lin. add. A[2]; *τῶν κοινῶν ⟨τε⟩ καὶ ⟨τῶν⟩ συγγ.* Grotius dict. poet. p. 129 *τῶν κοινῶν ποτε* (vel *ἔτι*) Buecheler *τῶν κοινῶν ἅμα* vel *βροτοῖς* (cf. 5) ego, ut iam appareat cur addatur *καὶ συγγ.* ceterum *τῶν κοινῶν κάτω* accipit Kock com. II p. 309 cui corruptum videtur *συγγενικῶν* iniuria ‖ 8 *συγγενῶν* ci. Grotius | *δύναιτ' ἂν* S: *δύναιτ'* M A Br sed *ἂν* superscr. A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 11 *εὐκλεῶς* libri, non recte: *ἢ κλέος* ci. F. G. Schmidt *krit. stud.* III p. 20 *εὐκλεᾶ* Wecklein ‖ 12 litt. *υ* in v. *παραυτίχ'* add. rubr. rec. M ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 35) Mac. Chrys. (post ecl. 29, 34); *Τοῦ αὐτοῦ σθενεβοίας* Mac., *σθενεβοίας* etiam S A, fallitur Gaisford. *σθ:νοβ.* M ‖ 15 *ἢν εὐτυχῇ* et mox *πόνος πονηθεὶς* ci. Vitelli 16 *οὐκέτ' ἀλδαίνει*

37 *Σοφοκλέους Λαοκόωντος* (fr. 346 N.^{2}).
Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.
38 *Σοφοκλέους Λαοκόωντος* (fr. 345 N.^{2}).
Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.
39 *Ἀγάθωνος* (fr. 21 p. 767 N.^{2}).
Ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις.
40 *Φιλίσκου* (p. 819 N.^{2}).
Οὐκ ἔστιν, ὦ μάταιε, σὺν ῥᾳθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.
41 *Ξενοφάνους* (fr. XII Brandis. p. 60).
Οὔ τοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖς ὑπέδειξαν,
ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.
42 *Ἱππώνακτος* (fr. 28 p. I.^{4} II p. 472 B.).
Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.
43 *Ἀπολλοδώρου* (fr. 7 com. IV p. 457).

(*ἀλδανεῖ* Munro) *βροτούς* Musgrave *οὐδὲν ἀλφάνει βροτοῖς* post Const. Matthiaeum alii

1 ecl. hab. S, om. MA. *σοφο^ς λαοκόων^τ* S: Brunckio igitur credendum Soph. trag. t. III p. 426, non Gaisfordo ad Stob. Ecl. p. 868 ‖ 2 *πόνου* pro *μόχθου* ci. Meineke v. IV p. LXIII ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 37 Mein.) MA (post ecl. 29, 36); *τ̃ αυ^τ* nec plura S quod perperam interpretatur Brunck Soph. trag. t. III p. 426, tu vide ad flor. 20, 26 p. 544 ‖ 4 *μεταλλαχθέντος* SM: *μεταλλαγχθέντος* A. *κόπου μεταλλαχθέντος* ci. Ellendt lex. Soph. II p. 89 *μόχθου δ' ἀπαλλαχθέντος* Meineke v. IV p. LXIII *πότμου μεταβληθέντος* Nauck. sed *μεταλλ.* non est nisi 'mutatis vicibus', minime 'fine facto' | *οἱ λόγοι γλυκεῖς* (vel *ἡ μνήμη γλυκύ*) ci. Dobree adv. II p. 358 *οἱ γόοι γλυκεῖς* Gomperz *nachl.* p. 7 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA. iterat eclogam et lemma corp. Par. 669 Elt. *Φιλίσκου* nomen confirmare videtur etiam codex Photii, cf. Elter p. 58. nescio an Philiscus Aegineta intellegendus sit cui nonnulli Diogenis tragoedias tribuerunt. Cynico certe digna sententia ‖ 9 *πονήσαντα* A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 29, 40), sine lemm. Br (post ecl. 29, 33 Mein.). Stob. I 8, 2 p. 94, 1 W. ‖ 11 *ὑπέδειξαν* libri: *ἐπέδειξαν* Tr., inde vulg. *παρέδειξαν* Stob. I ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA. lemma legit Photius, etsi ordinem paululum turbaverit pinacographus. ad Herondam versum referri voluit Meineke chol. p. 106 opinione incerta ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA; *Ἀπολλοδώρου* Tr.: *ἀπολλοδο^τ* S

Χρόνον γὰρ εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβῃς βραχύν,
ἅπαντα λήξει καὶ καταστελήσεται.

44 *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 236 N.[2]).

Σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

45 *Μενάνδρου Δυσκόλου* (fr. 5 com. IV p. 109).

Οὐδενὸς χρὴ πράγματος
τὸν εὖ ποιοῦνθ' ὅλως ἀπογνῶναί ποτε.

46 (ibid.)

Ἁλωτὰ γίνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ
ἅπαντα.

47 *Μενάνδρου Εὐνούχου* (fr. 4 com. IV p. 124).

Πάντα τὰ ζητούμενα
δεῖσθαι μερίμνης φασὶν οἱ σοφώτεροι.

48 *Σοφοκλέους Οἰδίποδος* (tyr. 110—111).

Τὸ ζητούμενον
ἁλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον.

48[a] *Ἐπιχάρμου* (fr. 15 Lor.).

---

1 *πράγματ' ἂν* Meineke: *πράγματα ἐὰν* S | *λάβῃς βραχὺν* S: *λάβῃς* Tr. p. 160, inde vulg. ‖ 3 ecl. cum lemm. *εὐριπί^δ ἀρχελ^α* (infra *α* lineola) S, om. MA ‖ 4 *σὺν μυρίοισι* S: *ἐν μυρίοισι* Men. mon. 176; *σὺν μυρίοις* Frob. p. 169, inde Gesn.[1] vulg. | *γίγνεται* Tr. p. 160, inde vulg.: *γίνεται* S mon. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 44) M A (post ecl. 29, 41), sine lemm. Br (post ecl. 29, 18) ‖ 7 *ποιοῦνθ'* libri: *πονοῦνθ'* Grotius dict. poet. p. 528, recte, puto | *ἀπογνῶναι* etiam S, fallitur Gaisford ‖ 8 ecl. sine lemm. hab. SMABr; cohaeret ecloga cum priore in M A, sui iuris est in S, certe Tr. p. 161 ‖ 9 *γὰρ* (*δὲ* Br) post *ἁλωτὰ* add. A, unde non recte *ἁλωτὰ γὰρ Ἅπαντα γίγνετ' κτἑ.* olim Meineke | *γίνετ'* S: *γίνεται* MA Br; *γίγνετ'* Tr., inde vulg. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. hanc et proximam eclogam sine fab. nom. vicinas etsi inverso ordine positas habet etiam Clemens Alex. strom. V p. 650 P. eodem scilicet gnomologio usus atque Ioannes ut recte iudicavit Hiller in Fleckeiseni annali 1888 p. 456. vide ad ecl. 33 ‖ 13 *σοφώτατοι* Clem. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA; vide ad ecl. priorem ‖ 15 *τὸ δὲ ζητ.* Soph. Clem. ‖ 16 *δὲ τἀμ.* Soph. Clem.: *δ' ἀμελούμενον* S M A. de eis quae post h. l. leguntur in S M rettuli supra ad ecl. 8 ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 29, 48) Br (post ecl. 29, 46 sed 47 et 48 omissis). legitur supra 29, 8. num ab ipso Ioanne bis posita sit mihi dubium, dubitavit iam codicis A librarius. fortasse supra adscripta est propter 7 et 11 similitudinem

Τῶν πόνων πωλοῦσιν ἁμὶν πάντα τἀγάθ' οἱ θεοί.

49. 50 (Eur. Suppl. 323—325)

Σὴ πατρὶς ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξεται·
αἱ δ' ἥσυχοι σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις,
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι.

51 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 45 com. III p. 149).

Τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίνεται.

52 *Ἐκ τῶν Βίωνος Σμυρναίου βουκολικῶν* (fr. XV Mein.).

Ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγγος, ὄκως λόγος, αἰσσοίσας
χὰ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

53 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. XIII Mein.).

Οὐ καλόν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνᾶσθαι σύριγγα, πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

---

1 *τῶν* Br et supra SM: *ῥεπόντων* SM hoc loco, vide supra p. 628 ‖ 2 ecl. sine lemm. hab. S, om. MA; *Εὐριπίδου* add. Meineke ‖ 3 ut v. *σὴ πατρὶς* suum haberent praedicatum, duos trimetros ex Eur. supplevit Grotius *ὁρᾷς, ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη Τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει Σὴ πατρίς· ἐν γὰρ κτἑ.* sed de gnomologorum excerpendi licentia hodie rectius iudicamus. non dubitavi coniungere apud Stobaeum *σὴ πατρὶς ἐν γὰρ κτἑ.* nulla post *πατρὶς* distinctione ‖ 4 *πράσσουσι* S, *πράσσουσιν* Tr. p. 161 *πράσσουσαι* Eur. libri a pr. m.; fortasse etiam Stobaeus *αἱ* (sic ni fallor S) — *πράσσουσαι* ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SM, om. A. recurrit versus inter Men. monost. 494 ‖ 7 *πάντα δοῦλα* monost. ‖ 8 ecl. hab. S, om. MA; *ἐκ τῶν Βίωνος σμυρναίου βουκολικῶν* non sine scripturae compendiis S *Σμιρνέου βουκολικοῦ* nec plura Tr. p. 161 *Βίωνος* nec plura Frob. p. 168 *Βίωνος Σμυρναίου Βουκολικοῦ* temere Gaisford *Βίωνος Σμυρναίου βουκολικῶν* Meineke ‖ 9 *θαμινᾶς* Ahrens *-ῆς* S | *ὅκως* Frob., inde Gesn.[1] vulg.: *ωκως* S *ὢ κ'ὡς* Tr. | *αἰσσοίσας* Ahrens: *αιες* (sine acc.) *ἰοίσας* S *αἰὲς ἰοίσας* Frob. p. 168 *αἰὲν ἰοίσας* Gesn.[1] p. 196, inde vulg. *αἰεναοίσας* Meineke ‖ 11 ecl. et lemma hab. S, om. MA; lemma non iterat Tr. p. 161, *Βίωνος* habet Frob. p. 168 ‖ 12 *λόγον* libri; *χρόνον* Hermann et Hirschig quos ne properantius secutus sit veretur iure Meineke Theocr.[3] p. 424 ‖ 13 *μηδ' ἐπὶ* Grotius: *μηδέτοι* S Frob.; *μηδέτι* Tr., inde vulg. | *ἄλλω* Salmasius: *ἄλλο* S (Tr. Frob.); *ἄλλου* corrector codicis Par. 1985 teste Gaisfordo | *ἰσχέμεν* ut Tr. etiam S, fallitur Gaisford; *ἰσχυέμεν* Frob.

[redacted]

54 *Ἐπιχάρμου* (fr. *24 p. 261 Lorenz.).
Ἁ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθᾶς πλέονα δωρεῖται φίλοις.
55 *Εὐριπίδου Τηλέφῳ* (fr. 715 N.²).
Οὐ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος.
χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν.
56 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 757, 9 N.²).
Οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.
57 *Ἀνδρομέδᾳ* (fr. 133 N.²).
Ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων.
58 *Αἰλιανοῦ* (fr. 187 ed. Teubn.).
Σόλων ο Ἀθηναῖος ὁ Ἐξηκεστίδου παρὰ πότον τοῦ

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 53) M A (post ecl. 29, 55) ‖ 2 ἁ ex ἀ corr. M rubr. | πλέονα S M A: πλεῦνα Tr. p. 161, inde vulg. cf. Ahrens dial. II p. 215 | φίλοις S M A: φίλοι praetulit Grotius ap. Gaisfordum, φίλος Ahrens II p. 458 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 54) M (post ecl. 29, 51) A (post ecl. 29, 48). priorem versum om. poetae et fab. nom. adfert Plutarchus vit. Lysandri c. 20. de altero cf. Suid. v. χρεία: καὶ παροιμία 'χρεία διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ, σοφον Καρχηδόνιον'. Eur. El. 375 ‖ 4 οὐ τἄρ' Porson: οὐ γὰρ S M A οὐκ ἄρα Plut.; οὐ γάρ τ' tacite Gesn.¹ p. 196, inde vulg. | μόνον Plut. ‖ 6 ecl. hab. S, om. M A. τοῦ αὐτοῦ dedi ex S. quamquam certo ibi distingui nequit τ̈ αϋ ad ecl. 56 an ad ecl. 57 pertineat. illi adposui quod ad ecl. proximam solum fabulae nomen commemorant etiam M A poetae nomine non iterato. fieri igitur potest ut rectius de Telepho interpretemur illud τοῦ αὐτοῦ quam de Hypsipylae versu δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς cuius testimonia collegit Nauck² p. 596 ‖ 8 ecl. hab. nomine poetae non iterato S (post ecl. 29, 56) M A (post ecl. 29, 54). Euripidi tribuunt versum Plut. quaest. conviv. II 1, 3 p. 630 E et Macrob. sat. VII 2, 9, om. poetae et fab. nom. affert Aristot. rhet. 1, 11 p. 1370 b 4. respiciunt alii quorum testimonia congessit Nauck² p. 399. de personato Epicteto (fr. 121 Schweigh.) videatur R. Asmus quaest. Epictet. p. 19 sq. latine interpretatus est Cicero de fin. II 32, 105 ‖ 9 ἀλλ' Stob. Aristot.: ὡς Plut. Macrob. anecd. Boiss. | τοι S: τι M σοι A; τοι Aristot. Macrob. Ps.-Epict. τῷ anecd. Boiss. τι τὸν Plut. | σωθέντι pro σωθέντα Ps.-Epict. anecd. Boiss. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 11 ὁ Ἀθηναῖος secluserim | ὁ ἐξηκεστίδου S M A ὁ ἐξηκέστου Tr. p. 161; ἐξηκέστου oscitanter Gesn.² p. 200, inde vulg.

ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ μέλος τι Σαπφοῦς ᾄσαντος, ἥσθη τῷ μέλει καὶ προσέταξε τῷ μειρακίῳ διδάξαι αὐτόν. ἐρωτήσαντος δέ τινος διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο ἐσπούδασεν, ὃ δὲ ἔφη 'ἵνα μαθὼν αὐτὸ ἀποθάνω'.

59 *Εὐσεβίου* (fr. 32 phil. graec. III p. 12 Mullach).

Πόνοι οἱ ἑκούσιοι πόνοισι τοῖσι μετὰ ταῦτα ἀναγκαίοις, ὥστε αὐτοὺς εὐπετεστέρους παρασκευασθῆναι, προπονέονται.

60 *Αἰλιανοῦ* (var. hist. VII 7).

Δημοσθένης ὁ Δημοσθένους, εἰ ἔμελλε τῆς ὑστεραίας ἔσεσθαι ἐκκλησία, ἀλλὰ ἐκεῖνός γε διὰ τῆς νυκτὸς ἠγρύπνει πάσης, διαφροντίζων δηλονότι καὶ ἐκμανθάνων ταῦτα, ἃ ἔμελλεν ἐρεῖν. ὁ τοίνυν Πυθέας ἐκ τούτων ἐμοὶ δοκεῖν ἐπέσκωπτεν εἰς αὐτὸν ἐπιλέγων αὐτοῦ τὰ ἐνθυμήματα ἐλλυχνίων ὄζειν.

61 *Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου* (IV § 5 p. 41).

Φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων, καὶ τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων.

62 *Θουκυδίδου* (V 69).

Ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτη πλεῖον σῴζει ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθέντων παραίνεσις.

63 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 86 Mullach.).

---

1 *ἀδελφιδοῦ* S M: *ἀδελφοῦ* A | *ἥσθη*] *ᾔσθει* A[1] ‖ 3 *ἐσπούδασεν* S M A; *σπουδάσειεν* Hercher *ἐσπούδακεν* Meineke ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 58) Mac. Chrys. (post ecl. 29, 36). fortasse usus est Eusebius gnoma infra (63) Democrito adscripta ‖ 6 *τοῖσι* Meineke: *τοῖς* S M A Mac. | *ἀναγκαίοις* S M Mac. e corr. A[2], *ἀναγκαῖοι* Tr. p. 161; *ἀναγκαίοισι* Meineke ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. Aeliani librorum discrepantiam missam facio: 'vulgatam deberi epitomatori, in Stobaeanis ipsum Aelianum studiose propagatum esse' evicit Hercher ed. Didot. praef. p. V sq. ‖ 10 *ἔμελλεν* S, *ἔμελε* Tr., unde *ἔμελλε* Gesn.[3] p. 201, vulg. ‖ 11 *ἐκκλησία* Hirschig misc. philol. p. 190: *ἐκκλησίας* S ‖ 14 *ἐπέσκωπτεν* Ael.: *ἀπέσκωπτεν* S | *εἰς* S: *ἐς* tacite Hercher ed. Teubn. ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 60) M A Mac. Chrys. (post ecl. 29, 59) ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 21 *πλεῖων* M ‖ 23 ecl. hab. S M A post ecl. 29, 62. alterius recensionis

Οἱ ἑκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέρην παρασκευάζουσι.

64 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 84 Mullach.).

Πόνος συνεχὴς ἐλαφρότερος ἑωυτοῦ συνηθίῃ γίνεται.

65 *Ἀντισθένους.*

Ἡδονὰς τὰς μετὰ τοὺς πόνους διωκτέον, ἀλλ' οὐχὶ τὰς πρὸ τῶν πόνων.

66 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 115 Mullach.).

Πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος.

67 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 88 Mullach.).

Τὸ αἰεὶ μέλλειν ἀτελέας ποιέει τὰς πρήξιας.

68 *Σωκράτους.*

⟨Σωκράτης⟩ ἐν γήρᾳ κιθαρίζων παρὰ Κόννῳ τῷ κι-

---

vestigium servarunt M A iterata ecloga post ecl. 29, 83, nam ante ecl. 29, 84 eadem collocatur in Br. a vulgata non recessi, neque enim unius alteriusve eclogae traiectione pristinus ordo poterit recuperari. eandem autem sententiam intra tam exiguum spatium bis posuisse gnomologum aegre credideris. lemmatis loco *δημο*ς suo more S (*Δημοσθ.* Tr. p. 161). *δημοκρίτου* utroque loco M A, *δῆμα* Br. eadem sententia legitur sine lemm. Anton. II c. 45 p. 118, cum lemm. *Δημοκρίτ.* Maxim. c. 32 p. 621 Combef. cf. supra ecl. 59

1 *ἀεκουσίων* scr. Meineke | *ἐλαφροτέρην* (ut scripsit Meineke) S, M A loco priore; *-τέραν* M A post ecl. 83, Br Ant. Max. || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 63) Mac. Chrys. (post ecl. 29, 61) || 4 *ἑαυτοῦ* S M A | *συνηθίη* (sic) S *συνηθείη* (*-ῃ* A) M A; *τῇ συνηθείᾳ* Tr. p. 162, inde vulg. || 5 ecl. cum lemm. hab. S M A || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A cf. ecl. 11. 54 || 9 *γίνονται* A: *γίγνονται* S M || 10 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 65) Br (post ecl. 29, 41); *τοῦ αὐτοῦ* S A *δημοκρίτ* M *σωσθε* (compendium supra *ε*) Br. recurrit Democrat. 46 || 11 *μέλλον* Democratis cod. Pal. | *ποιέει* M A Democrat.: *ποιεῖ* S | *πράξιας* Democratis cod. Pal. || 12 ecl. et lemma hab. M A Br, om. S. *σωκράτους* M, compend. Br, *σωκράτης* ut videtur A. cf. Suidas s. v. *Σωκράτης* p. 844, 23 Bernh.; Sextus Empiricus adv. mathem. p. 750, 26 Bekk.; Laert. II 32; Valerius Maximus VIII 7. respicit Cicero de senect. 26, al. || 13 *Σωκράτης* — 641, 1 *τηλικοῦτος ὢν* om. Br | *Σωκράτης* addidit Gaisford duce Gesnero (ed. sec. p. 201) qui suo more lemma omisit in contextu verborum: om. M A | *γήρᾳ* ex *γῆρα* corr. M[1] | *κιθαρίζων παρὰ Κόννῳ τῷ κιθαρῳδῷ καὶ* scripsi:

θαρῳδῷ καί τινος εἰπόντος ‘κιθαρίζεις τηλικοῦτος ὤν;’ ‘κρεῖττον’ εἶπεν ‘ὀψιμαθῆ εἶναι ἢ ἀμαθῆ’.

69 *Φαβωρίνου* (fr. 107 Marres.).

Γραῦν τινά φασι μόσχον μικρὸν ἀραμένην καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιοῦσαν λαθεῖν βοῦν φέρουσαν.

70 *Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.*

Λᾶσος ⟨ὁ⟩ Ἑρμιονεὺς ἐρωτηθεὶς τί εἴη σοφώτατον, ‘πεῖρα’ ἔφη.

71 *Ξενοφῶντος ἐξ Ἀγησιλάου* (XI 9).

Δόξης δ' οὐδεμιᾶς ἤρα, ἧς οὐκ ἐξεπονεῖτο.

72 *Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ πρώτου τῆς Παιδείας* (I 4, 5).

Οὐκ ἀπεδίδρασκεν ἐκ τοῦ ἡττᾶσθαι εἰς τὸ μὴ ποιεῖν ἃ ἡττῷτο· ἀλλ' ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πειρᾶσθαι αὖθις ἄμεινον ποιεῖν.

κιθαρίζων καὶ nec plura M *κιθαρίζων παρακοωτι* (ἦν superscr.) (sic) *τῶ κιθαρωδῶν καὶ* A; *κιθαρίζων καὶ παρακρούων ἐτύγχανε καὶ* temere Gesn.[2] p. 201, inde vulg. *κιθαρίζων παρὰ Κόννῳ τῷ κιθαρῳδῷ ἐτύγχανε* (ubi *Κόννῳ τῷ κιθαρῳδῷ* Grotius) Gaisford et Meineke. cf. Krueger *gr. sprachl.*[5] 56, 14, 2. de Mac. Chrys. vide Addenda

2 sententiam Soloni adsignat Suidas l. c., alii, Cleobulo sunt qui restitui velint supra p. 112, 4 | *εἶπεν* om. Br ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 67) MA (post ecl. 29, 70); *φαβουρίνου* SMA ‖ 4 *τινὰ φασὶν* M ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 69) MA Mac. Chrys. (post ecl. 29, 68), sine lemm. Br (post ecl. 29, 68 sed om. 69). fortasse igitur rectior haec dispositio: 68. 70. 69. recurrit ecloga sine lemm. corp. Par. 992 Elt., item in cod. Par. 1310 Boisson. anecd. gr. IV p. 197 ‖ 7 *Λᾶσος* cod. Par. Boiss.: *τάσσος* SMA Br Mac. *Λασσὸς* corp. Par. | *ὁ* addidi ex cod. Boiss. corp. Par. | *ἑρμϊορεὺς* Mac. *ἑρμηνεὺς* corp. Par. | *ἐρωτηθεὶς* S Br: *ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος* MA Mac. corp. Par. cod. Boiss. | *σοφώτατον* aperte etiam S, fallitur Gaisford; *σοφώτερον* Tr. p. 162 ‖ 8 *πεῖρα* A Mac. corp. Par.: *πειραν* sine acc. S *πεῖραν* M Br *ἡ πεῖρα* cod. Par. Boiss. articulum recepit Meineke ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 70) MA (post ecl. 29, 69); *ἐξ* ante *ἀγ.* accessit ex M, *ἀγησιλάου* om. S ‖ 10 *ἐξεπονεῖτο* SMA: *ἐξεπόνει τὰ ἴδια* Xen. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ξενοφῶντος* (compend.) *ἐκ τ α' παιδείας* S *ξενοφῶντος* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *ἐκ τοῦ πρώτου τῆς παιδείας* MA; malim *τῆς ⟨Κύρου⟩ παιδείας*, sed cf. III 16, 26 ‖ 12 *οὐκ* SMA: *ὡς δ' οὐκ* Xen. ‖ 13 *ἃ* SMA ut Xenophontis Erlangensis: *ὅ* Xenophontis plurimi | *ἐκαλινδεῖτο* Xenophontis plurimi: *ἐκυλινδεῖτο* SMA | *βέλτιον* Xen.

[redacted]

73 *Ξενοφῶντος.*

Κῦρος ἐστὶ βασιλέως καὶ ἀδελφὸς καὶ υἱὸς καὶ ἄρχει πολλῆς χώρας, κἀκεῖνος οὔτ' ἂν ἀριστήσειεν οὔτε δειπνήσειεν, πρὶν ἱδρῶσαι.

74 *Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ α' τῆς Κύρου παιδείας* (I 5, 9—10).

Καίτοι ἔγωγε οἶμαι οὐδεμίαν ἀρετὴν ἀσκεῖσθαι ὑπ' ἀνθρώπων, ὡς μηδὲν πλέον ἔχωσιν οἱ ἀγαθοὶ γενόμενοι τῶν πονηρῶν· ἀλλ' οἵ τε τῶν παραυτίκα ἡδονῶν ἀπεχόμενοι οὐχ ἵνα μηδέποτ' εὐφρανθῶσι, τοῦτο πράττουσιν, ἀλλ' ὅπως διὰ ταύτην τὴν ἐγκράτειαν πολλαπλάσια εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφραίνωνται, οὕτω παρασκευάζονται· οἵ τε λέγειν προθυμούμενοι δεινοὶ γενέσθαι οὐχ ἵνα εὖ λέγοντες μηδέποτε παύσωνται, τοῦτο μελετῶσιν, ἀλλ' ἐλπίζοντες τῷ λέγειν εὖ πείθοντες πολλοὺς ἀνθρώπους μεγάλα ἀγαθὰ διαπράξασθαι· οἵ τ' αὖ τὰ πολεμικὰ ἀσκοῦντες οὐχ ὡς μαχόμενοι μηδέποτε παύσωνται, τοῦτ' ἐκπονοῦνται, ἀλλὰ νομίζουσι καὶ οὗτοι τὰ πολεμικὰ ἀγαθοὶ γενόμενοι πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμὰς καὶ τῇ πόλει καὶ αὑτοῖς περιάψειν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 29, 72) Mac. Chrys. (post ecl. 29, 70), sine lemm. Br (post ecl. 29, 70); *ξ αυ^τ* S, fallitur Gaisford. *ξενοφῶντος* M Mac. *τοῦ αὐτοῦ* A. liberius haec suaque Minerva composuit gnomologus respiciens Cyrop. VIII 1, 38 *καὶ οὔτ' αὐτός ποτε πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον ᾑρεῖτο οὔτε ἵπποις ἀγυμνάστοις σῖτον ἐνέβαλλε.* cf. oecon. 4, 24 *ὄμνυμί σοι τὸν Μίθρην, ὅταν περ ὑγιαίνω, μηπώποτε δειπνῆσαι πρὶν ἱδρῶσαι κτέ.* ‖ **2** *ἀδελφὸς* SMA (compend. S): *ἀδελφιδοῦς* Tr. p. 162, inde vulg. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. SMA; pro lemm. *ἐν ταυτ̃* nec plura S ‖ **6** *ἔγωγε* SMA ut Xenophontis Erlangensis: *ἐγὼ* Xen. ‖ **7** *πλεῖον* Xenophontis plurimi | *ἀγαθοὶ* SMA cum nonnullis Xenophontis: *ἐσθλοὶ* Xen. ‖ **9** *μηδέποτε* M ‖ **10** *ὅπως* et mox (11) *εὐφραίνωνται* SMA: *ὡς — εὐφρανούμενοι* Xen. ‖ **11** *παρασκευάζονται* SM Xen.: *παρασκευάζωνται* A ‖ **14** *πολλοὺς ἀνθρώπους μεγάλα* SMA sicut Xenophontis Erlangensis: *ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα* Xen. ‖ **15** *οἵ τ' αὖτὰ* vel *οἵ* (*οἳ* in *οἵ* corr. M[1]) *τ' αὐτὰ* SMA: *καὶ οἱ ταῦτα τὰ* Xen. ‖ **17** *ἐκπονοῦνται* SMA Xenophontis Erlangensis: *ἐκπονοῦσιν* Xen. | *νομίζοντες* Xen. ‖ **18** *πολλὴν* SM Xen.: *πολὺν* A ‖ **19** *καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτοῖς* (*αὑτοῖς* tacite Meineke) SMA: *καὶ ἑαυτοῖς καὶ πόλει* Xenophontis plurimi *καὶ αὑτοῖς καὶ τῇ πόλει* Xenophontis Erlangensis

εἰ δέ τινες ταῦτα ἐκπονήσαντες, πρίν τινα ἀπ' αὐτῶν καρπὸν κομίσασθαι περιεῖδον αὐτοὺς γήρᾳ ἀδυνάτους γενομένους, ὅμοιον ἔμοιγε δοκοῦσι πεπονθέναι, οἷον εἴ τις γεωργὸς ἀγαθὸς προθυμηθεὶς γενέσθαι καὶ εὖ σπείρων καὶ εὖ φυτεύων, ὅτε ἀποκαρποῦσθαι ταῦτα δέοι, ἐῴη τὸν καρπὸν ἀσυγκόμιστον εἰς τὴν γῆν πάλιν καταρρεῖν· καὶ εἴ τις ἀθλητὴς πολλὰ πονήσας καὶ ἀξιόνικος γενόμενος ἀναγώνιστος διατελέσειεν, οὐδ' ἂν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ δικαίως ἀναίτιος εἶναι ἀφροσύνης.

75 *Μουσωνίου ἐκ τοῦ Ὅτι πόνου καταφρονητέον* (rel. p. 182 Peerlk.).

Πρὸς δὲ τὸ ῥᾷον καὶ προθυμότερον ὑφίστασθαι τῶν πόνων ἐκείνους, οὓς ἂν ὑπὲρ ἀρετῆς καὶ καλοκαγαθίας μέλλωμεν πονεῖν, ταῦτα λελογίσθαι χρήσιμα· πόσα μὲν πονοῦσιν ἔνιοι δι' ἐπιθυμίας κακάς, ὥσπερ οἱ ἐρῶντες ἀκολάστως, πόσα δ' ὑπομένουσιν ἄλλοι τοῦ κερδαίνειν χάριν, πόσα δ' αὖ κακοπαθοῦσιν ἔνιοι θηρώμενοι δόξαν· καὶ ὅτι οὗτοι πάντες ὑπομένουσιν αὐθαίρετοι πᾶσαν ταλαιπωρίαν. ἆρ' οὖν οὐχὶ δεινὸν ἐκείνους μὲν ὑπὲρ οὐδενὸς τῶν καλῶν ἀνέχεσθαι ταῦτα πάσχοντας, ἡμᾶς δ' ὑπὲρ καλοκαγαθίας καὶ τοῦ κακίαν μὲν ἐκφυγεῖν τὴν λυμαινομένην ἡμῶν τὸν βίον, κτήσασθαι δὲ ἀρετήν, ἥ τις

---

1 *τινα καρπὸν ἀπ' αὐτῶν* Xen. ‖ 2 *περιεῖδον αὐτοὺς* (vel *αὐτ-*) S M A Xen.: *αὐτοὺς* (om. *περιεῖδον*) Tr.; *περιεῖδον* male supplevit post *γινομένους* (3) Gesn.[1] p. 198, inde vulg. | *γῆρα* M ‖ 3 *γενομένους* Xen.: *γινομένους* S M A | *οἷον* om. A[1] ‖ 5 *ὅτε ἀποκαρποῦσθαι* S M A: *ὁπότε* (vel *ὁπότε αὐτὸν*) *καρποῦσθαι* libri Xen. ‖ 7 *εἴ τίς γε ἀσκητὴς* Xen. ‖ 8 *οὗτος ἔμοιγε* S M A Xenophontis Erlangensis: *οὗτός μοι* Xen. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 74) Br (post ecl. 29, 95); pro lemm. *μουσωνίου* nec plura Br ‖ 12 initium eclogae usque ad p. 644, 11 *φίλους ἀληθινούς* om. Br | *Πρὸς* in ras. M rubr. ‖ 14 *μέλλομεν* A | *λελογεῖσθαι* M ‖ 15 *ὥσπερ* — 16 *ἀκολάστως* secludi vult Meineke ‖ 16 *πόσοι* S, ubi *δ' ὑπομένουσιν* ut in reliquis, fallitur Gaisford Ecl. II p. 868 | *οἱ* ante *ἄλλοι* add. Tr., inde vulg. ‖ 18 *καὶ ὅτι* libri; praestat fortasse *καίτοι* vel *καὶ* [*ὅτι*] *οὗτοι* ‖ 20 *ἡμᾶς* etiam A, errat Gaisford ‖ 22 $\overset{\omega}{\text{ἡμιν}}$ A[2] | post *ἥτις* rasura S

ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐστι χορηγός, μὴ πάντα πόνον ἑτοίμως ὑφίστασθαι; καίτοι οὐδ᾽ ἂν εἴποι τις ὅσῳ κρεῖττον, ἀντὶ μὲν τοῦ πονεῖν ἵνα τύχῃ τις γυναικὸς ἀλλοτρίας, τὸ πονεῖν ἵνα παιδαγωγήσῃ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἑαυτοῦ· ἀντὶ δὲ τοῦ περὶ χρημάτων ταλαιπωρεῖν τὸ ἀσκεῖν ὥστε ὀλίγων δεῖσθαι· πρὸ δὲ τοῦ πράγματα ἔχειν ὑπὲρ δόξης τὸ πραγματεύεσθαι ὅπως μὴ δοξοκόπος ᾖ· πρὸ δέ γε τοῦ ζητεῖν ὅπως ᾧ φθονεῖ τις κακοποιήσῃ τοῦτον, τὸ σκοπεῖν ὅπως μηδὲν φθονήσῃ μηδενί· καὶ πρό γε τοῦ δουλεύειν τισὶ καλουμένοις φίλοις, ὥσπερ οἱ κόλακες, τὸ κακοπαθεῖν ἵνα κτήσηται φίλους ἀληθινούς· καθόλου δὲ τοῦ πονεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναγκαίου ὄντος, τοῖς τε τῶν κρειττόνων ὀρεγομένοις καὶ τοῖς τῶν χειρόνων, τὸ μὴ πολλῷ εἶναι προθυμοτέρους πονεῖν τοὺς τὰ κρείττω μετιόντας ⟨ἢ⟩ οἷς ἐλπίδες μικραὶ τῶν πόνων εἰσίν, ἀτοπώτατον. ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἄρα θαυματοποιοὶ δύσκολα οὕτως ὑφίστανται πράγματα καὶ τὴν ζωὴν παραβάλλονται τὴν ἑαυτῶν, οἱ μὲν εἰς μαχαίρας κυβιστῶντες, οἱ δ᾽ ἐπὶ κά-

---

6 *πράγματα* (sic ut tacite corr. Gesn.[1] p. 198, inde vulg.) A e corr.: *πράγματος* S M A[1] ‖ **7** *πραγματεύεσθαι* M Tr. p. 163, inde vulg.: *πραγματεύσασθαι* S A | *δοξοκόπος εἴη* libri: *δοξοκόπος τις ᾖ* Halm lect. Stob. p. 3, unde Meineke *δοξοκόπος ᾖ* vel *δοξοκοπήσῃ* ‖ **8** *τοῦτον τὸ σκοπεῖν* S A *τοῦτον σκοπεῖν* M; *τοῦτο σκοπεῖν* Gesn.[1] p. 198, inde vulg. ‖ **9** *μηδὲν* fuerat, sed in *μηδὲ* corr. S[1] (fallitur Gaisford Ecl. II p. 868), *μηδὲν* Tr., inde vulg.: *μὴ δὲ* M *μὴ* A ‖ **10** v. *ὥσπερ οἱ κόλακες* insiticia esse suspicatur Meineke ‖ **11** *καθόλου*] abhinc orditur Br ‖ **13** *τῶ* S M A: *τὸ* ex em. A[2], Br ‖ **15** *ἢ* addidit Halm lect. Stob. p. 4, viam monstraverat Peerlkamp p. 311 | *ἐλπίδες μικραὶ τῶν πόνων* S: *ἐλπίδες* (*ἐλπ.* ut solet M) *τῶν μικρῶν* (*μακρῶν* corr. Br[1]) *πόνων* M Br *ἐλπίδες τῶν μικρῶν πόνων* A superscr. *μεγάλαι* A[2]. cf. Seneca de ira II 12, 5 *istis . . . aut nulla tam pertinacis studii aut non digna merces fuit (quid enim magnificum consequitur ille, qui meditatus est per intentos funes ire? . . .) et tamen ad finem operis non magno auctoramento labor pervenit: nos* etc. ‖ **16** *ἀλλ᾽ οἱ* M Br: *αλλοι* (sic) S *ἄλλοι* A[1] | *μεν αρα* (sine sp. et acc.) S | *θαυματοποιοὶ* (-*οῖ* M) M Br: *θαυμαστοποιοὶ* S A[1] | *δύσκολα* — 17 *πράγματα* melius me iudice abessent | *δύσκολα* om. Br | *ὄντως* pro *οὕτως* ci. Meineke

λων μετέωροι βαδίζοντες, οἱ δ' ὥσπερ ὄρνεα πετόμενοι διὰ τοῦ ἀέρος, ὧν τὸ σφάλμα θάνατός ἐστιν. καὶ ταῦτα πάντα δρῶσι μικροῦ χάριν μισθοῦ· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνεξόμεθα ταλαιπωρεῖν ὑπὲρ εὐδαιμονίας ὅλης; οὐ γὰρ ἄλλο τί γε τέλος ἐστὶ τοῦ γενέσθαι ἀγαθὸν ἢ τὸ εὐδαιμονεῖν καὶ ζῆν μακαρίως εἰς τὸ λοιπόν. εἰκότως δ' ἄν τις λογίζοιτο καὶ τὸ τῶν ζῴων ἐνίων ὁποῖόν ἐστι, πάνυ τι δυνάμενον ἐντρέπειν ἡμᾶς φιλοπόνους εἶναι. οἱ γοῦν ὄρτυγες καὶ ἀλεκτρυόνες οὔτ' ἀρετῆς ἐπαΐοντες οὐδὲν ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος οὔτε τὸ καλὸν καὶ δίκαιον εἰδότες οὐδ' ὑπὲρ τοιούτου πονοῦντες οὐθενός, ὅμως μαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ πηρούμενοι ἀνέχονται καὶ μέχρι θανάτου καρτεροῦσιν, ὥστε μὴ ἡττᾶσθαι θατέρου ὁ ἕτερος. πόσῳ δὴ μᾶλλον εἰκὸς ἡμᾶς ἀνέχεσθαί τε καὶ καρτερεῖν, ὅταν ἐπιστώμεθα διά τι τῶν καλῶν κακοπαθοῦντες, ἢ ἵνα φίλοις βοηθήσωμεν ἢ πόλιν ὠφελήσωμεν ἢ ἵνα γυναικῶν ἢ τέκνων ὑπερμαχήσωμεν, τὸ δὲ μέγιστον καὶ κυριώτατον, ἵνα ἀγαθοὶ ὦμεν καὶ δίκαιοι καὶ σώφρονες; ὃ δίχα πόνων οὐ παραγίνεται οὐδενί. ὅθεν ἔπεισί μοι λέγειν, ὡς ὁ μὴ θέλων πονεῖν σχεδὸν καταδικάζει αὐτὸς αὑτοῦ μηδενὸς εἶναι ἀγαθοῦ ἄξιος, ὅτι τὰ ἀγαθὰ πόνῳ πάντα κτώμεθα.

---

1 *πετώμενοι* M ‖ 3 *δρῶσιν* S M | *ἀνεξώμεθα* M | infinitivus ne offensioni sit, conferatur I p. 155, 13 et 157, 28 Mein. ‖ 4 *ἄλλο τι* pro *ἄλλο τί γε* mavult Meineke ‖ 7 *πάνυ τι* S: *πάνυ δὴ* M A Br ‖ 9 *ἀλεκτρ.*] cf. Philo *Περὶ τοῦ πάντα σπουδ. εἶναι ἐλ.* p. 466 Mang. Lucianus Anach. 37 ‖ 11 *οὐθενὸς* S M: *οὐδενὸς* A Br ‖ 14 *ὅτε* pro *ὅταν* A[1] | *ἐπιστώμεθα* corr. A[2]: *ἐφιστώμεθα* S M A Br ‖ 16 *ἢ* ⟨*ἵνα*⟩ *πόλιν*? ‖ 17 post *ὑπερμαχήσωμεν* interpunxit lenius, fortius post *σώφρονες* (18) Meineke | *κυριώτατον* sed *ον* ex corr. Br[1] ni fallor | ante *ἵνα* quod scripserat *ἢ* A[1] delevit A | *ἵνα* (*αὐτοὶ* superscr.) *ἀγαθοὶ* A, unde *ἵν' αὐτοὶ ἀγαθοὶ* Meineke haud male ‖ 18 *καὶ δίκαιοι* om. A | *ὃ δίχα* A (sic): *δίχα* (om. *ὃ*) S M Br; *ὃ* supplementum videtur, sed verum. certe haec verba *δίχα — οὐδενὶ* parum apte vulgo copulantur cum superioribus | *οὐ παραγίνεται* S M Br: *παραγίνεται* A; fortasse *οὐ περιγίνεται* collatis eis quae dixit III 1, 209 p. 176, 4 *ὃ περιγίνεται τῷ προθύμως εὐεργετοῦντι* (ubi *ὅπερ γίνεται* A) ‖ 20 *αὐτοῦ* M ‖ 21 *πόνῳ πάντα* M A Br: *πάντα πόνῳ* S

ταῦτα μὲν καὶ τοιαῦθ' ἕτερα εἶπε τότε, ἐπεγείρων καὶ παρορμῶν τοὺς παρόντας πόνου καταφρονεῖν.

76 *Ξενοφῶντος* (Cyneg. XII 1—5).

Περὶ μὲν αὐτῶν τῶν πράξεων τῶν ἐν τοῖς κυνηγεσίοις εἴρηται. ὠφελήσονται δ' οἱ ἐπιθυμήσαντες τούτου τοῦ ἔργου πολλά. ὑγείαν τε γὰρ τοῖς σώμασι παρασκευάζει καὶ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν μᾶλλον, γηράσκειν δὲ ἧττον, τὰ δὲ πρὸς τὸν πόλεμον μάλιστα παιδεύει. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ὅπλα ὅταν ἔχοντες πυρεύωνται ὁδοὺς χαλεπάς, οὐκ ἀπορυῦσιν· ἀνέξονται γὰρ τοὺς πόνους διὰ τὸ εἰθίσθαι μετὰ τούτων αἱρεῖν τὰ θηρία. ἔπειτα εὐνάζεσθαί τε σκληρῶς δυνατοὶ ἔσονται καὶ φύλακες εἶναι ἀγαθοὶ τοῦ ἐπιταττομένου. ἐν δὲ ταῖς προσόδοις ταῖς πρὸς τοὺς πολεμίους ἅμ' οἷοί τε ἔσονται ἐπιέναι καὶ τὰ παραγγελλόμενα ποιεῖν διὰ τὸ οὕτω καὶ αὐτοὶ αἱρεῖν τὰς ἄγρας. τεταγμένοι δὲ ἐν τῷ πρόσθεν οὐ λείψουσι τὰς τάξεις διὰ τὸ καρτερεῖν δύνασθαι. ἐν φυγῇ δὲ τῶν πολεμίων ὀρθῶς καὶ ἀσφαλῶς διώξονται τοὺς ἐναντίους ἐν παντὶ χωρίῳ διὰ συνήθειαν. δυστυχήσαντος δὲ οἰκείου στρατοπέδου ἐν χωρίοις ὑλώδεσι καὶ ἀποκρήμνοις ἢ ἄλλως χαλεποῖς οἷοί τ' ἔσονται [τε] καὶ αὐτοὶ σῴζεσθαι μὴ αἰσχρῶς καὶ ἑτέρους σῴζειν· ἡ γὰρ συνήθεια τοῦ ἔργου παρέξει αὐτοῖς πλέον τι εἰδέναι. καὶ ἤδη τινὲς τῶν τοιούτων πολλοῦ ὄχλου συμμάχων τρεφθέντος τῇ αὐτῶν

---

1 *ποτε* pro *τότε* corr. A² ‖ 2 *καταφρονεῖν* S M Br: *μὴ καταφρονεῖν* A Tr., inde vulg. inscriptionem eclogae recte comparat P. Thomas *le cod. Br.* p. 35 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 4 *αὐτῶν τῶν πράξεων* SM Xen.: *αὖ τῶν πράξεων* A ‖ 6 *ὑγίειαν* Xen.: *ὑγείαν* SMA | *παρασκευάζει* SMA: *παρασκευάζουσι* libri Xen., inde Gesn.¹ p. 198, vulg. ‖ 7 *ὥραν* ex *ὁρᾶν* M² ‖ 9 *μὲν γὰρ* SMA: *μὲν* libri Xen. ‖ 10 *ἀπεροῦσιν* Xen. rectius ‖ 11 *αἱρεῖν* M Xen.: *αιρειν* (sic) S *αἵρειν* A¹ ‖ 14 *ἅμ' οἷοί τε* scripsi: *αλλοῖοι τὲ* fere SMA; *ἅμα οἷοί τε* Xen. ‖ 15 *οὕτω* ex *οὗτοι* corr. M¹ | *αὐτοι αιρειν* (sic) S ‖ 18 *ἀσφαλῶς* SM Xen.: *ἀσφαλέως* A | *ἐναντίους* SM Xen.: *πολεμίους* A ‖ 20 *ἄλλως* SMA: *ἄλλοις* libri Xen. ‖ 21 *ἔσονται* Xen.: *ἔσονταί τε* SMA | *σῴζεσθαι* SM Xen.: *σῴζεσθαί τε* sed delevit ni fallor punctis subditis A ‖ 24 *αὐτῶν* Xen.: *αὐτῶν* SMA

εὐταξίᾳ καὶ θράσει διὰ δυσχωρίαν ἁμαρτόντας τοὺς πολεμίους νενικηκότας ἀναμαχόμενοι ἐτρέψαντο· αἰεὶ γάρ ἐστι τοῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς εὖ ἔχουσιν ἐγγὺς τὸ εὐτυχῆσαι.

77 (ibidem XII 10—13).

Λέγουσι δέ τινες, ὡς οὐ χρὴ ἐρᾶν κυνηγεσίων, ἵνα μὴ τῶν οἰκείων ἀμελῶσιν, οὐκ εἰδότες ὅτι οἱ τὰς πόλεις καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντες πάντες τῶν οἰκείων ἐπιμελέστεροί εἰσιν. εἰ οὖν οἱ φιλοκυνηγέται παρασκευάζουσιν αὑτοὺς τῇ πατρίδι χρησίμους εἶναι εἰς τὰ μέγιστα, οὐδ' ἂν τὰ ἴδια ἀργοῖεν· σὺν γὰρ τῇ πόλει καὶ σῴζεται καὶ ἀπόλλυται τὰ οἰκεῖα ἑκάστου· ὥστε πρὸς τοῖς αὑτῶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν οἱ τοιοῦτοι σῴζουσιν. πολλοὶ δὲ ὑπὸ φόβου ἀλόγιστοι τῶν ταῦτα λεγόντων αἱροῦνται διὰ τὴν αὑτῶν κακίαν ἀπολέσθαι μᾶλλον ἢ ἑτέρων ἀρετῇ σῴζεσθαι. αἱ γὰρ ἡδοναὶ ⟨αἱ⟩ πολλαὶ καὶ κακαί, ὧν ἡττώμενοι λέγειν ἢ πράττειν ἐπαίρονται τὰ χείρω. εἶτα ἐκ μὲν τῶν ματαίων λόγων ἔχθρας αναιροῦνται, ἐκ δὲ τῶν κακῶν ἔργων νόσους καὶ ζημίας καὶ θανάτους καὶ αὐτῶν καὶ παίδων καὶ φίλων, ἀναισθήτως μὲν τῶν κακῶν ἔχοντες, τῶν δὲ ἡδονῶν πλέον τῶν πολλῶν αἰσθανόμενοι.

---

1 *εὐταξία* SMA: *εὐεξίᾳ* libri Xen. | *ἁμαρτόντας* libri nisi quod *ἁμαρτῶντας* Tr. p. 164, inde vulg. ‖ 2 *αἰεὶ* SMA: *ἀεὶ* tacite ex Xen. Gesn.[2] p. 203, inde vulg. ‖ 3 *ἐγγὺς τὸ* SMA: *ἐγγὺς εἶναι τοῦ* libri Xen. ‖ 5 ecl. sine lemmate cum praegressa coniungunt SMA: separavit Gesn.[1] p. 200, inde vulg. *Τοῦ αὐτοῦ* addunt Gaisford et Meineke ‖ 9 *φιλοκυνηγῆται* M ‖ 10 *αὑτοὺς* SA Xen.: *αὐτοὺσ* M | *εἰς τὰ μέγιστα* (*μάλιστα* pro *μέγ.* Tr.) SM Xen.: *τὰ μέγιστα* A quem male secuti sunt Gaisford et Meineke ‖ 11 *ἀργοῖεν* (vel *ἀργοὶ εἶεν*) proposuit L. Dindorf: *ἀργοί εἰσιν* (*ἀργοὶ εἰσὶν* M) libri; *πρόοιντο* Xen. ‖ 12 *τὰ οἰκεῖα ἑκάστου* MA Xen.: *τὰ ἑκάστου οἰκεῖα* S ‖ 13 *αὐτῶν* M | *σώζουσιν* SM ‖ 14 *ὑπὸ* SMA: *ἀπο* libri Xen. | *φόβου* SMA: *φθόνου* Xen. ‖ 15 *αὑτῶν* Xen.: *αὐτῶν* libri | *ἀπόλλυσθαι* ci. Cobet n. l. p. 780 | *ἑταίρων* A[1] ‖ 16 *αἱ* tacite ex Xen. addidit Gesn.[1] p. 200 ‖ 17 post *ἡττώμενοι* addiderim *ἢ* ex Xenophonte ‖ 20 *αὑτῶν* SA ut videtur: *αὐτῶν* M Xen. ‖ 21 *πολλῶν* SMA: *ἄλλων* Xen. qui post *αἰσθανόμενοι* pergit: *οἷς τίς ἂν χρήσαιτο εἰς πόλεως σωτηρίαν;*

[redacted]

78 *Μουσωνίου Περὶ ἀσκήσεως* (rel. p. 177 Peerlk.).

Παρώρμα δὲ πρὸς ἄσκησιν τοὺς συνόντας ἐντεταμένως ἀεὶ τοιοῖσδέ τισι λόγοις χρώμενος. ἡ ἀρετή, ἔφη, ἐπιστήμη ἐστὶν οὐ θεωρητικὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ πρακτικὴ καθάπερ ἥ τε ἰατρικὴ καὶ ἡ μουσική. δεῖ οὖν ὥσπερ τὸν ἰατρὸν καὶ τὸν μουσικὸν μὴ μόνον ἀνειληφέναι τὰ θεωρήματα τῆς αὑτοῦ τέχνης ἑκάτερον, ἀλλὰ καὶ γεγυμνάσθαι πράττειν κατὰ τὰ θεωρήματα, οὕτω καὶ τὸν ἐσόμενον ἀγαθὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐκμανθάνειν ὅσα μαθήματα φέρει πρὸς ἀρετήν, ἀλλὰ καὶ γυμνάζεσθαι κατὰ ταῦτα φιλοτίμως καὶ φιλοπόνως. ἐπεὶ πῶς μὲν ἂν εὐθὺς γένοιτό τις σώφρων, εἰ μόνον εἰδείη ὅτι οὐ χρὴ ἡττᾶσθαι ἡδονῶν, ἀγύμναστος δ' εἴη ἀντέχειν ταῖς ἡδοναῖς; πῶς δ' ἂν δίκαιός τις γένοιτο, μεμαθηκὼς μὲν ὅτι χρὴ τὸ ἴσον ἀγαπᾶν, μὴ μεμελετηκὼς δὲ φεύγειν τὸ πλεονεκτεῖν; πῶς δ' ἂν ἀνδρείαν κτησαίμεθα, τὸ μὲν ὅτι μὴ φοβερὰ τὰ δοκοῦντα τοῖς πολλοῖς δεινὰ κατανενοηκότες, ἄφοβοι δ' εἶναι εἰς αὐτὰ μὴ μεμελετηκότες; πῶς δ' ἂν φρόνιμοι γενοίμεθα, τὰ μὲν ὡς ἀληθῶς ἀγαθὰ καὶ κακὰ τίνα ἐστὶν ἐγνωκότες, μὴ γεγυμνασμένοι δὲ καταφρονεῖν τῶν δοκούντων ἀγαθῶν; διὸ χρὴ τῇ μαθήσει τῶν προσηκόντων ἀρετῇ ἑκάστῃ μαθημάτων καὶ τὴν ἄσκησιν ἐπακο-

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29, 77), praemisso lemm. *τοῦ αὐτοῦ*: Br (post ecl. 29, 75). scripserim *Μουσωνίου ⟨ἐκ τοῦ⟩ Π. ἀσκ.* collatis Musonianis lemmatis reliquis ‖ 2 *ἐντεταμένως* M A Br Tr. p. 164, inde vulg.: *ἐντεταλμένως* S ‖ 5 v. *καθάπερ ἥ τε ἰατρικὴ* cum omisisset A[1], v. *καὶ ἡ μουσική* induxit A[2] et in marg. scripsit *καθάπερ ἥ τε ἰατρικὴ καὶ μουσική* (sic), sed fortasse diversa est manus quae supplementum marg. scripsit ab ea quae delevit v. *καὶ ἡ μουσική* ‖ 7 *μελετήματα* ex *θεωρήματα* fecit Br[1] ‖ *αὐτοῦ* libri: tacite corr. Meineke. vide quae dixi ad III 6, 23 p. 286, 22 ‖ 8 *κατὰ τὰ* ex *καὶ τὰ* fecit A[2], sicut ci. Gesn.[1] p. 200 mrg: *καὶ τὰ* S M A Br | *οὕτως* M Br | 11 *μὲν* sup. lin. suppl. S[1] ‖ 12 *μόνον*] *μόνων* M ‖ 14 *ἂν*, sed *ν* vix ut agnoscere possis M | *μὴ* ante *μεμαθ.* add. M | *μεμαθηκὼς*] acc. in ras. M ‖ 15 *ἴσον* an *ἴσην* voluerit M aegre discernas | *μελετηκὼς* A[1], corr. A[2] | 16 *ἀνδρίαν* M A ‖ 18 *μελετηκότες* A ‖ 20 *καταφρονεῖν*] *φρονεῖν* A[1]

λουθεῖν πάντως, εἴγε μέλλει καὶ αὐτῆς τῆς μαθήσεως ὄφελός τι γενήσεσθαι ἡμῖν. καὶ τοσούτῳ γε χρὴ μᾶλλον ἀσκεῖν τὸν φιλοσοφεῖν ἀξιοῦντα ἤπερ τὸν ἰατρικῆς ἢ τινος τέχνης ὁμοίας ἐφιέμενον, ὅσῳ μεῖζον καὶ δυσκατεργαστότερον φιλοσοφία παντὸς ἐπιτηδεύματος ἑτέρου. καὶ γὰρ οὖν ἐπὶ μὲν τὰς ἄλλας τέχνας † εἶναι οἱ ἐφιέμενοι αὐτῶν, οὐ προδιεφθαρμένοι τὰς ψυχὰς οὐδ' ἐναντία μεμαθηκότες οἷς μαθήσεσθαι μέλλουσιν· οἱ δὲ φιλοσοφεῖν ἐπιχειροῦντες, ἐν διαφθορᾷ γεγενημένοι πρότερον πολλῇ καὶ ἐμπεπλησμένοι κακίας, οὕτω μετίασι τὴν ἀρετήν, ὥστε καὶ ταύτῃ πλείονος δεηθῆναι τῆς ἀσκήσεως. πῶς οὖν καὶ τίνα τρόπον τούτοις ἀσκητέον; ἐπεὶ τὸν ἄνθρωπον οὔτε ψυχὴν μόνον εἶναι συμβέβηκεν οὔτε σῶμα μόνον, ἀλλά τι σύνθετον ἐκ τοῖν δυοῖν τούτοιν, ἀνάγκη τὸν ἀσκοῦντα ἀμφοῖν ἐπιμελεῖσθαι, τοῦ μὲν κρείττονος μᾶλλον, ὥσπερ ἄξιον, τουτέστι τῆς ψυχῆς· καὶ θατέρου δέ, εἴγε μέλλει μηδὲν ἐνδεῶς ἔχειν τοῦ ἀνθρώπου μέρος. δεῖ γὰρ δὴ καὶ τὸ σῶμα παρεσκευάσθαι καλῶς πρὸς τὰ σώματος ἔργα τὸ τοῦ φιλοσοφοῦντος, ὅτι πολλάκις αἱ ἀρεταὶ καταχρῶνται τούτῳ ὄντι ὀργάνῳ ἀναγκαίῳ πρὸς

---

1 *μέλλει*] *μέλλοι* A² ‖ 2 *τοσούτω* ex *τοσοῦτο* corr. S¹ *τοσοῦτο* Br | *χρὴ* sup. lin. S¹ ‖ 3 *τὸν* (ante *φιλοσ.*) M, sed duae litt. priores in ras. M² ‖ 4 *ὁμοίως* S M A Br: tacite corr. Gesn.¹ p. 200, inde vulg. | *μεῖζον* S M Br, *καὶ μεῖζον* A quem suo more sequuntur Gaisford et Meineke, non recte ‖ 6 *εἶναι* S (solito compendio quod non accurate typis expressit Gaisford), M A Br: *ἔρχονται* (sicut ci. Gesn.¹ p. 200 mrg) ex em. A²; *ἴασιν* ci. Preller hist. philos. p. 440 et Hirschig *εἰ⟨ώθασιν ἰέ⟩ναι* Mekler *ἵενται* Buecheler ‖ 7 ^{προ}*διεφθαρμένοι* A² ‖ 9 *διαφορᾷ* Br ‖ 10 *οὕτωσ* M ‖ 13 *″εἶναι ′μόνον* S, *μόνον εἶναι* M Br *μόνην εἶναι* A; *εἶναι μόνον* Tr. p. 165, inde vulg. ‖ 14 *δοιοῖν* S¹, corr. S² | post *δοιοῖν* distinxit S, sed ante *ἀνάγκη* litura, qua colon deletum videtur; contra colon post *δυοῖν* del. et post *τούτων* posuit A² | *τούτων* S M A Br: tacite corr. Gesn.³ p. 204, inde vulg. ‖ 16 *ἄξιον*] *ἄξια* A¹, corr. A² | v. *τουτέστι* (*τουτ' ἔστιν* M) *τῆς ψυχῆς* secludi iubet Meineke probante Cobeto (mnemos. IX p. 120) ‖ 17 *μέλλει* etiam A, fallitur Gaisford ‖ 18 ante *γὰρ* una littera eras. M | *παρ*^{ε}*ασκευάσθαι* A, *ε* superscr. A², *ά* ex *ᾶ* corr. A¹, ut videtur; fallitur Gaisford

[redacted]

τὰς τοῦ βίου πράξεις. τῆς οὖν ἀσκήσεως ἡ μέν τις ἰδία τῆς ψυχῆς μόνης γίνοιτ' ἂν ὀρθῶς· ἡ δέ τις κοινὴ ταύτης τε καὶ τοῦ σώματος. κοινὴ μὲν οὖν ἄσκησις ἀμφοῖν γενήσεται, συνεθιζομένων ἡμῶν ῥίγει θάλπει, δίψει λιμῷ, τροφῆς λιτότητι κοίτης σκληρότητι, ἀποχῇ τῶν ἡδέων ὑπομονῇ τῶν ἐπιπόνων. διὰ γὰρ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ῥώννυται μὲν τὸ σῶμα καὶ γίνεται δυσπαθές τε καὶ στερεὸν καὶ χρήσιμον πρὸς ἅπαν ἔργον, ῥώννυται δὲ ἡ ψυχὴ γυμναζομένη διὰ μὲν τῆς ὑπομονῆς τῶν ἐπιπόνων πρὸς ἀνδρείαν, διὰ δὲ τῆς ἀποχῆς τῶν ἡδέων πρὸς σωφροσύνην. ἰδία δὲ τῆς ψυχῆς ἄσκησίς ἐστι πρῶτον μὲν τὰς ἀποδείξεις προχείρους ποιεῖσθαι τάς τε περὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν δοκούντων ὡς οὐκ ἀγαθά, καὶ τὰς περὶ τῶν κακῶν τῶν δοκούντων ὡς οὐ κακά, καὶ τὰ ἀληθῶς ἀγαθὰ γνωρίζειν τε καὶ διακρίνειν ἀπὸ τῶν μὴ ἀληθῶς ἐθίζεσθαι· εἶτα δὲ μελετᾶν μήτε φεύγειν μηδὲν τῶν δοκούντων κακῶν μήτε διώκειν μηδὲν τῶν δοκούντων ἀγαθῶν, καὶ τὰ μὲν ἀληθῶς κακὰ πάσῃ μηχανῇ ἐκτρέπεσθαι, τὰ δὲ ἀληθῶς ἀγαθὰ παντὶ τρόπῳ μετέρχεσθαι.

Ἐν κεφαλαίῳ μὲν οὖν σχεδὸν εἴρηται ὁποῖος ἑκάτερος τρόπος ἀσκήσεως· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ μέρος ὡς ποιητέον ἕκαστα, πειράσομαι εἰπεῖν, οὐ διακρίνων οὐδὲ χωρίζων οὐκέτι τά τε κοινὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀσκήματα καὶ τὰ ἴδια τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἀναμὶξ τὰ ἑκατέρου μέρους διεξιών. οὐκοῦν ἐπειδὴ ταῦτα μὲν τυγχάνο-

1 *ἰδία* Buecheler: *διὰ* libri, cf. 11 et 24 || 3 *τοῦ* om. M Br | 5 *λιτότητι* an *λειτότητι* voluerit M aegre dignosco || 6 *ἐπιπόνων*] *ἐπιμόνων* S || 9 in *ὑπομονῆς* syllabae *ὑπομο* in ras. M² || 10 *ἀνδρείαν* S *ἀνδρίαν* M A Br || 11 *ἰδία* reposui ex Br: *διά*, sed m. rec. corr. *ἰδία* S, *διὰ* M, *διὰ* sed ante *δ* nescio an rasurae vestigium A; cf. 24 || 12. 13 *τῶν* ante *ἀγαθῶν* et *κακῶν* deleri iubet Nauck || 13 *περὶ τῶν* etiam S, errat Gaisford || 15 *ἀληθιν(ῶν)* S scribere instituisse videtur Meklero, sed *ἀληθῶν* corr. S¹, *ἀληθῶσ* M¹ *ἀληθῶν* corr. ut videtur M¹, *ἀληθῶν* A¹ Tr. p. 166 sed *ν* corr. in *σ* A² ut videtur, *ἀληθῶς* Br; *ἀληθῶς ἀγαθῶν* ci. Meineke v. IV p. LXIII || 17 *μήτε* A Br Tr., inde vulg.: *μὴ* S M || 18 *πάσῃ*] *πᾶσι* A¹ || 21 *μὴν* etiam S, non ut Gaisford adnotavit *μὲν* || 22 *ἕκαστα* S A *ἅπαντα* M Br

μεν ἀκηκοότες τε καὶ ὑπειληφότες, ὅσοι γε φιλοσόφου διατριβῆς μετεσχήκαμεν, ὡς οὔτε πόνος οὔτε θάνατος οὔτε πενία κακὸν οὐδαμῶς ἐστιν οὐδ' ἄλλο τι τῶν κακίας ἀπηλλαγμένων, οὐδ' αὖ πάλιν ἀγαθὸν πλοῦτος ζωὴ ἡδονὴ ἤ τι ἕτερον τῶν μὴ μετεχόντων ἀρετῆς· ὅμως δὲ καὶ ταῦθ' ὑπειληφότες διὰ τὴν ἀπὸ παίδων εὐθὺς γεγονυῖαν ἡμῖν διαφθορὰν καὶ τὴν ὑπὸ τῆς διαφθορᾶς συνήθειαν πονηρὰν πόνου μὲν προσερχομένου κακὸν ἡγούμεθα προσέρχεσθαι ἑαυτοῖς, ἡδονῆς δὲ παραγινομένης ἀγαθὸν ἡγούμεθα παραγίνεσθαι ἡμῖν, καὶ τὸν μὲν θάνατον ὡς ἐσχάτην συμφορὰν πεφρίκαμεν, τὴν δὲ ζωὴν ὡς τῶν ἀγαθῶν μέγιστον ἀσπαζόμεθα, καὶ διδόντες μὲν ἀργύριον ὡς βλαπτόμενοι λυπούμεθα, λαμβάνοντες δὲ ὡς ὠφελούμενοι χαίρομεν, παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων ἄλλων οὐκ ἀκολούθως ταῖς ὀρθαῖς ὑπολήψεσι τοῖς πράγμασι χρώμεθα, τῷ δὲ φαύλῳ ἔθει μᾶλλον ἀκολουθοῦμεν· ἐπεὶ οὖν ταῦτα φημὶ ταύτῃ ἔχειν, δεῖ τὸν ἀσκοῦντα ζητεῖν περιγίνεσθαι ἑαυτῷ τῇ μὲν ἡδονῇ μὴ ἀσμενίζειν, τὸν πόνον δὲ μὴ ἐκτρέπεσθαι, καὶ τῷ μὲν ζῆν μὴ φιληδεῖν, τὸν δὲ θάνατον μὴ δεδιέναι, καὶ ἐπὶ χρημάτων μὴ προτιμᾶν τοῦ προΐεσθαι τὸ λαμβάνειν.

79 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ εὐθυμίας* (p. 465 C—D).

Ὁ μὲν οὖν εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα

οὐδὲ τι
3 *οὐδ' ἄλλο τι τῶν*] *ἀλλ' ἄλλο τῶν* A, ubi *οὐδὲ* superscr. A[2], *τι* A[1] ‖ 5 *ἤ τι* (possis etiam *ἢ εἴ τι*) scripsi: *ὅτι* S A *ἤτι* vel *ὅτι* (accentum corr. M[1]) M *εἴ τι* sed *εἴ* ex corr. Br; *οὐδ' ἄλλο τι* tacite Gesn.[1] p. 202, inde vulg., sed male ex prioribus ‖ 6 *συγγεγονυῖαν* mavult Peerlkamp ‖ 7 *διαφορὰν* et mox *διαφορᾶς* A | *ἀπο* (ὑ superscr.) A, corr. manus dubia ‖ 10 *παραγίνεσθαι* S *παραγίγνεσθαι* alii ‖ 15 *τοῦ πράγματοσ* A[1] *γρ. τοῖς πράγμασι* A[2] ‖ 17 *ἔχει* operarius Gesn.[1] ‖ 18 *περιγίνεσθαι* tacite Meineke: *περιγίγνεσθαι* libri cf. ad 645, 19 | *ἑαυτοῦ* Halm lect. Stob. p. 4 (*se ipsum vincere*) | fort. *τὸν δὲ πόνον* ‖ 19 *τῷ* (ὸ superscr.) M A Br: *τὸ* S ‖ 21 *τῶ λαμβ.* A ‖ 22 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 23 Democriti verba servavit Stob. flor. 103, 25 (fr. 92 Mull.), cf. Hirzel Herm. XIV p. 376 sq.

μὴ πολλὰ πρήσσειν μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνῇ, πρῶτον μὲν ἡμῖν πολυτελῆ τὴν εὐθυμίαν καθίστησι γινομένην ὥνιον ἀπραξίας, οἷον ἀρρώστῳ παραινῶν ἑκάστῳ

μέν' ὦ ταλαίπωρ' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.

καίτοι κακὸν μὲν ἀναισθησία σώματι φάρμακον απονίας· οὐδὲν δὲ βελτίων ψυχῆς ἰατρὸς ὁ ῥαθυμίᾳ καὶ μαλακίᾳ καὶ προδοσίᾳ φίλων καὶ οἰκείων καὶ πατρίδος ἐξαίρων τὸ ταραχῶδες αὐτῆς καὶ λυπηρόν.

79ᵃ *Ἐν ταὐτῷ* (p. 465 F).

Ὅθεν οὐδὲ Ἐπίκουρος οἴεται δεῖν ἡσυχάζειν, ἀλλὰ τῇ φύσει χρῆσθαι πολιτευομένους καὶ πράσσοντας τὰ κοινὰ τοὺς φιλοτίμους καὶ φιλοδόξους, ὡς μᾶλλον ὑπὸ ἀπραγμοσύνης ταράττεσθαι καὶ κακοῦσθαι πεφυκότας, ἂν ὧν ὀρέγονται μὴ τυγχάνωσιν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἄτοπος οὐ τοὺς δυναμένους τὰ κοινὰ πράττειν προτρεπόμενος, ἀλλὰ τοὺς ἡσυχίαν ἄγειν μὴ δυναμένους. δεῖ δὲ μὴ πλήθει μηδὲ ὀλιγότητι πραγμάτων, ἀλλὰ τῷ καλῷ καὶ τῷ αἰσχρῷ τὸ εὔθυμον ὁρίζειν καὶ τὸ δύσθυμον. τῶν γὰρ καλῶν ⟨ἡ⟩ παράλειψις οὐχ ἧττον ἢ τῶν βλαβερῶν ἡ πρᾶξις ἀνιαρόν ἐστι καὶ ταραχῶδες.

80 *Πρωταγόρου.*

Πρωταγόρας ἔλεγε μηδὲν εἶναι μήτε τέχνην ἄνευ μελέτης μήτε μελέτην ἄνευ τέχνης.

81 *Πλάτωνος* (de republ. VII p. 535 D).

---

1 *μὴ* S M A, flor. 103: *μήτε* Plut. | *πρήσειν* M | *ἰδίᾳ* Plut. flor. 103: *ἰδίαι* vel *-ία* S M A | *μήτε* supra lin. S ‖ 4 Eur. Or. 258 | *μέν' ὦ ταλαίπωρε* S M A | *ἀτρέμα* Eur.: *-ας* S M A; vide Kirchhoffii adn. | 5 *ἀπονίας* reposui ex S: *ἀπονοίας* M A (*indolentia* superscr. A m. rec.) *απονία* Plut. recte verba interpretatur Cobet mnemos. IX p. 92 sq. ‖ 6 *βελτίω* S M A[1]: tacite ex Plut. corr. Gesn.[1] p. 202, vulg. ‖ 7 *φιλωσ*(?) M 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. lemma cum ignorarent editores vel neglegerent, male lacunam indicarunt ante *Ὅθεν* ‖ 10 *Ἐπίκ.*] p. 325 Vsener ‖ 11 malim *πράττοντας* ‖ 12 *ὑπ'* Plut. ‖ 14 *ὀρέγονται* Plut.: *ὀρέγωνται* S ‖ 19 *ἡ* addidi ex Plut.: om. S | *τῶν φαύλων* Plut. ‖ 20 *ταραχῶδες* S: *ταραχῶδες, ὡς εἴρηται* Plut. ‖ 21 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A; recurrit Maxim. c. 17 p. 587 Combef. (*Πρωταγ.*) et flor. Laur. p. 228, 4 Mein. ‖ 22 *εἶναι* S A Max. *εἰδέναι* M ‖ 24 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A

Πρῶτον μὲν φιλοπονίᾳ οὐ χωλὸν δεῖ εἶναι τὸν ἁψόμενον, τὰ μὲν ἡμίσεα φιλόπονον, τὰ δὲ ἡμίσεα ἄπονον. ἔστι δὲ τοῦτο, ὅταν τις φιλογυμναστὴς μὲν ᾖ καὶ φιλομόχθηρος καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ σώματος διαπονῇ, φιλομαθὴς δὲ ⟨μή⟩, μηδὲ φιλήκοος μηδὲ ζητητικός, ἀλλ' ἐν πᾶσι τούτοις μισοπονῇ. χωλὸς δὲ καὶ ὁ τἀναντία τούτου μεταβεβληκὼς τὴν φιλοπονίαν.

82 *Ἀπολλώνιος Δίωνι* (epist. XC p. 126 Herch.).

Τὸ μὴ γενέσθαι οὐδέν, τὸ δὲ γενέσθαι πόνος.

83 *Ἀπολλώνιος Δαναῷ* (epist. LXXXIX p. 126 Herch.).

Οὐ κάμνει τὰ πράγματα πρασσόμενα.

84 *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου Ἀπομνημονευμάτων* (fr. 72 III p. 90 Schweigh.).

Εἰδέναι χρή, ὅτι οὐ ῥᾴδιον δόγμα παραγενέσθαι ἀνθρώπῳ, εἰ μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὰ αὐτὰ καὶ λέγοι τις καὶ ἀκούοι καὶ ἅμα χρῷτο πρὸς τὸν βίον.

85 *Νικίας* (Plut. an seni res p. gerenda sit p. 786 B).

Νικίας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς οἰκέτας, εἰ λέλουται καὶ εἰ ἠρίστηκεν.

---

1 *πρῶτον μέν, εἶπον, φιλοπονία* Plat. | *ἁψόμενον* Plat.: *ἁψάμενον* S ‖ 3 *μὲν ἠ̃ καὶ φιλομόχθηρος* S: *μὲν καὶ φιλόθηρος ᾖ* Plat. servavi cum Meinekio lectionem codicis S per se minus aptam sed fortasse ad titulum a gnomologo detortam. Meinekio irrisit Cobet mnemos.[2] II p. 105 ‖ 4 *φιλομαθὴς δὲ μή* dedi ex Platone: *φιλομαθὴς δὲ* S; *μὴ φιλομαθὴς δὲ* Gesn.[1] p. 202, inde vulg. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀπόλλων°* M ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; *ἀπόλλωνοσ* M. de alterius recensionis vestigio quod comparet in M A Br ante eclogam proximam vide quae dixi ad 29, 63, adde quod Mac. Chrys. ponit ecl. 29, 63 inter ecl. 29, 73 et 29, 85 ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29, 82) M A (post iteratam ecl. 29, 63) Br (post ecl. 29, 63); *ἐκ^τ ἐπικτη^τ* S *ἐκ τῶν ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων* M A *ἐπικτήτου* nec plura Br Tr. ‖ 15 *λέγη τὶς καὶ ἀκούη* S *λέγει* (*λέγῃ* A) *τὶς καὶ ἀκούει* M A Br: corr. Halm lect. Stob. p. 26 ‖ 17 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. *νικίας* (sic) M A. post 29, 63 (vide ad ecl. 83) collocat Mac., post 29, 84 ceteri. lemma testatur etiam pinacographus Photii p. 46 Elt. eclogam et lemma *Νικίας* iterat corp. Par. 670 Elt. cf. Plut. non posse suaviter vivi sec. Epic. p. 1093 E ‖ 18 *εἰ γὰρ Νικίας ὁ ζωγράφος οὕτως ἔχαιρε τοῖς τῆς τέχνης ἔργοις, ὥστε τοὺς οἰκέτας ἐρωτᾶν*

86 *Ἀρχιμήδης* (Plut. l. c. p. 786 C).

Ἀρχιμήδην δὲ τῇ σανίδι προσκείμενον ἀποσπῶντες βίᾳ οἱ θεράποντες ἤλειφον· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος ἀληλιμμένου διέγραφε τὰ σχήματα.

87 *Λάμπις* (Plut. l. c. p. 787 A).

Λάμπις ὁ ναύκληρος ἐρωτηθεὶς πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦτον, 'οὐ χαλεπῶς' ἔφη 'τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως'.

88 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 87 Mullach.).

Τῆς ἡσυχίης πάντες οἱ πόνοι ἡδίονες, ὅταν ὧν εἵνεκεν πονέουσι τυγχάνωσιν ἢ εἰδέωσι κύρσοντες. ἓν δὲ ἄκος τῇ ἀποτυχίῃ τὸ πᾶν ὁμοίως ἀνιηρὸν καὶ ταλαίπωρον.

89 *Αἰσχύλου* (Plut. mor. p. 79 E).

Αἰσχύλος ἐν Ἰσθμῷ ἀγῶνα ὁρῶν πυκτῶν καὶ ἐπὶ τῇ πληγῇ τοῦ θεάτρου ἐκβοήσαντος, πρὸς Ἴωνα ἔφη 'ὁρᾷς

πολλάκις Plut. p. 786 B | *οὗτος* A | *ὡς* (pro *ὥστε*) Br ‖ **19** *λέλονται* SA (sed *-ται* in ras. A) Br Mac. corp. Par. Plut. l. c.: *λέλουκε(ν)* M Tr., inde vulg. | *καὶ εἰ* S M Mac. corp. Par.: *καὶ καὶ* A *εἰ* Br *καὶ* Plut. l. c.

1 ecl. sine lemm. hab. S, etiam lemma M A idque legit hoc loco pinacographus Phot. p. 41 Elt. iterat lemma et eclogam corp. Par. 671 Elt. cf. Plut. non posse suaviter vivi sec. Epic. p. 1094 B ‖ **2** *Ἀρχιμήδην* sed *ι* in ras. M | *ἀποσπῶντες βίᾳ καὶ ἀποδύοντες ἤλειφον οἱ θεράποντες* Plut. ‖ **3** *ἤλειφον* A Plut. ex *εἴληφον* (sic corp. Par., Tr.) corr. S²: *ἤλειφαν* M | *ἀληλιμμένου* S Plut.: *ἀληλειμένου* M corp. Par. *ἀληλειμμένου* A¹ ‖ **5** ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M A; post ecl. 29, 85 ponunt Br Mac., post ecl. 29, 86 ceteri. neglexit Photii pinacographus. cf. Plut. fr. XI 21 ‖ **6** *λάμπισ* libri (*σ* in ras. M²) *-ης* Br ‖ **8** *ἐπιπόνως καὶ βραδέως* Plut. ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. et eclogae 87 et 89 sese excipiunt in Br ‖ **11** *πονέουσιν* ex *-έωσιν* corr. S¹, *πονέουσι* Tr. p. 167 | *τυγχάνωσιν* S | *εἰδέωσιν* S *-σι* Tr. | *ἓν δὲ ἄκος τῇ* S: *ἐὰν* (*ἢν* Meineke) *δὲ ἀποστῇ* (*-έῃ* Meineke) Iacobs lect. Stob. p. 18 ‖ **12** *ἀποτυχίη* 'procul dubio' S *ἐπιτυχίη* Tr. ‖ **14** ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. M A. cf. Plut. de aud. poet. p. 29 F ‖ **15** *ἐν ἰσθμῶ* S: *ἐνίεισ* M *ἐν ἰστωμ* A¹, om. verba Br, *μὲν γὰρ Ἰσθμοῖ* Plut. | *ἀγῶνα ὁρῶν* SMA Br: *θεώμενος ἀγῶνα* Plut. | *πυκτῶν* Br Plut.: *πυκτὸν* S A¹ *πυκτὴν* corr. A² *πυκτην* M; *τακτὸν* Tr. p. 167, inde vulg. ‖ **15—16** *καὶ ἐπὶ τῇ πληγῇ τοῦ θεάτρου ἐκβοήσαντος*

οἷόν ἐστιν ἡ ἄσκησις; ὁ πεπληγὼς σιωπᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσιν'.

90 *'Εκ τῶν 'Αριστοτέλους Χρειῶν.*

Δημοσθένης ἐρωτηθεὶς 'πῶς τῆς ῥητορικῆς περιεγένου;' 'πλέον' ἔφη 'ἔλαιον οἴνου δαπανήσας'.

91 *Δημάδης.*

Δημάδης ἐρωτηθεὶς τίς αὐτοῦ διδάσκαλος γεγονὼς εἴη, 'τὸ τῶν 'Αθηναίων' ἔφη 'βῆμα', ἐμφαίνων, ὅτι ἡ διὰ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία κρείττων πάσης σοφιστικῆς διδασκαλίας ἐστίν.

92 *Διογένους.*

'Ο Διογένης ἔλεγε τὴν Μήδειαν σοφήν, ἀλλ' οὐ φαρμακίδα γενέσθαι· λαμβάνουσαν γὰρ μαλακοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ σώματα διεφθαρμένους ὑπὸ τρυφῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ τοῖς πυριατηρίοις διαπονεῖν καὶ ἰσχυροὺς ποιεῖν σφριγῶντας· ὅθεν περὶ αὐτῆς ῥυῆναι τὴν δόξαν, ὅτι τὰ κρέα ἕψουσα νέους ἐποίει.

93 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδρου* (p. 258 D).

πρὸς ἴωνα (*πρὸς ἴωνα* om. S) *ἔφη ὁρᾷς* S M A Br: *ἐπεὶ πληγέντος τοῦ ἑτέρου τὸ θέατρον ἐξέκραγε, νύξας Ἴωνα τὸν Χῖον ὁρᾷς ἔφη* Plut.
1 *ἡ ἄσκησίς ἐστιν* Plut. sed cf. Plut. p. 29 F ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemm. M A. post ecl. 29, 89 ponunt S M A, post ecl. 29, 87 Mac. iteratur ecloga corp. Par. 672 Elt. (*'Αριστοτέλους*). cf. quae collegit Sternbach gnomol. Vat. 204 ‖ 4 *ἐρωτηθεὶς* S: *ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος* M A corp. Par. | *περιεγένου* S M A: *περιεγένετο* corp. Par. ‖ 5 *πλέον ἔφη* S: *ἔφη πλέον* M A corp. Par. | 6 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. *δημάδης* (sic) M A; fallitur Gaisford. post ecl. 29, 90 S M A, post ecl. 29, 89 Br. fortasse haec non minus quam quae antecedit ex 'Aristotelis' chriis excerpta est, cf. III 5, 42 adn. iteratur ecloga corp. Par. 673 Elt. (*Δημαδ.*); flor. Laur. f. 154ᵛ (sine lemm.). cf. Sternbach ad gnomol. Vat. 230 ‖ 7 *αὐτῷ* flor. Laur. ‖ 8 *δια* compend. etiam S, fallitur Gaisford ‖ 9 *κρεῖττον* S corp. Par.: *κρείττων* M A flor. Laur. ‖ 10 *ὑπάρχει* pro *ἐστίν* flor. Laur. ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A ‖ 13 *λαμβάνουσαν* M A: *λαμβάνουσα* S ‖ 14 *ἐν τοῖς*] *τοῖς* ex *τῷ* S[1] ‖ 15 *τοῖς* om. A | *πυριατηρίοις* Meineke: *πυρατηρίοις* (sic) S M *πειρα-* A *πηρα-* Tr. p. 168 ‖ 16 *σφριγῶντας* S M A[1]; *καὶ σφριγῶντας* tacite Gesn.[1] p. 204 (inde vulg.), ex Gesn. fortasse A[2] ‖ 17 *ἑψοῦσα* M ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A

θανομένους, οὕτω καὶ τῶν διδασκαλικῶν λόγων τοῖς ἀμελοῦσι λήθην ἐγγιγνομένην. ὅταν δὲ τῶν νουθετικῶν λόγων ἐπιλάθηταί τις, ἐπιλέλησται καὶ ὧν ἡ ψυχὴ πάσχουσα τῆς σωφροσύνης ἐπιθυμεῖ· τούτων δ' ἐπιλαθόμενον οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τῆς σωφροσύνης ἐπιλαθέσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ τοὺς εἰς φιλοποσίαν προαχθέντας καὶ τοὺς εἰς ἔρωτας ἐγκυλισθέντας ἧττον δυναμένους τῶν τε δεόντων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν μὴ δεόντων ἀπέχεσθαι. πολλοὶ γὰρ καὶ χρημάτων δυνάμενοι φείδεσθαι πρὶν ἐρᾶν, ἐρασθέντες οὐκέτι δύνανται, καὶ τὰ χρήματα καταναλώσαντες, ὧν πρόσθεν ἀπείχοντο κερδῶν, αἰσχρὰ νομίζοντες εἶναι, τούτων οὐκ ἀπέχονται. πῶς οὖν οὐκ ἐνδέχεται σωφρονήσαντα πρόσθεν αὖθις μὴ σωφρονεῖν καὶ δίκαια δυνηθέντα πράττειν αὖθις ἀδυνατεῖν; πάντα μὲν οὖν ἔμοιγε δοκεῖ τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀσκητὰ εἶναι, οὐχ ἥκιστα δὲ σωφροσύνη· ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ σώματι συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ αἱ ἡδοναὶ πείθουσιν αὐτὴν μὴ σωφρονεῖν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἑαυταῖς τε καὶ τῷ σώματι χαρίζεσθαι.

96 *Ἐκ τῶν Σερήνου.*

Συβαρίτης ἐπιδημήσας Λακεδαίμοσι καὶ τὰ ἔθη ἰδὼν καὶ τὰς καρτερήσεις οἷς ἐκ παίδων ἀνατρέφονται, οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν αὐτοὺς ποιεῖν ῥᾳδίως ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ὑπὲρ τοῦ μὴ οὕτω ζῆν.

---

2 *νουθετικῶν* S M A Xen.: *νομοθετικῶν* Tr. p. 168, inde vulg. ‖ 3 *ἐπιλέλησται* S M Xen.: *ἐπιλέληθε* A¹ ‖ 4 *ἐπιθυμεῖ* S M A sicut Xenophontis non nulli: *ἐπεθύμει* Xen. ‖ 6 *φιλοπονίαν* M | *παραχθέντας* ci. Cobet n. l. p. 685 ‖ 7 *ἐγκυλισθέντας* S M A sicut Xenophontis optimi: *ἐκκυλισθέντας* Xenophontis non nulli. illud Xenophonti vindicat Gilbert ‖ 11 *κερδέων* L. Dindorf | *αἰσχρὰ* libri nisi quod *αἰσχρὸν* A ‖ 16 *ἐν τῷ γὰρ* S M A Br et Xenophontis A: *ἐν γὰρ τῷ* Xenophontis B et editorum plerique ‖ 18 *ἑαυταῖ* una litt. erasa Br ‖ 20 ecl. cum lemmate *ἐκ τῶν Σερίνου* hab. S M A (post ecl. 29, 95), sine lemmate Br (post ecl. 29, 91). cf. Plutarchus vit. Pelopid. c. 1 ‖ 21 *Λακεδαίμοσι* Br: *λακεδαίμονι* S M A, inde vulg. ‖ 22 *οἷς* S M A: *ὡς* Br ‖ 23 *πολεμίοις* Tr. p. 169 ‖ 24 *οὕτως* Br

97 *Πλάτωνος* (Theaet. p. 153 B).

Ἡ τῶν σωμάτων ἕξις ὑπὸ ἡσυχίας μὲν καὶ ἀργίας διόλλυται, ὑπὸ γυμνασίων δὲ καὶ κινήσεων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σῴζεται· ἡ δ' ἐν τῇ ψυχῇ ἕξις ὑπὸ μαθήσεως μὲν καὶ μελέτης, κινήσεων οὐσῶν, κτᾶται μαθήματα καὶ σῴζεται καὶ γίγνεται βελτίων· ὑπὸ δ' ἡσυχίας, ἀμελετησίας τε καὶ ἀμαθίας οὔσης, οὔτε τι μανθάνει ἅ τε ἂν μάθῃ ἐπιλανθάνεται.

98 *Κηφισοδώρου.*

Κηφισόδωρος ἔλεγεν, ὅτι οὐδεὶς οὐσίαν, ἣν αὐτὸς ἐκτήσατο, κατέφαγεν, ἣν δὲ παρ' ἄλλου παρέλαβεν.

99 *Πυθαγόρου.*

Πυθαγόρας παρῄνει τοῖς ἑταίροις αἱρεῖσθαι βίον τὸν ἄριστον· καὶ γὰρ εἰ ὁ ἐπιπονώτατος εἴη, ἀλλὰ τῇ συνηθείᾳ ἡδὺν αὐτὸν ποιήσειν.

100 *Διονυσίου.*

Διονύσιος Λακωνικὸν μάγειρον πριάμενος, ἐκέλευσεν

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. eadem verba supra exhibentur fidelius intra amplius Theaeteti excerptum Stob. I 19, 9 p. 169, 7 Wachsm. ‖ 2 sqq. *οὐχ ὑπὸ ἡσυχίας ... σῴζεται; — Ναί. — Ἡ δ' ἐν τῇ ψυχῇ ἕξις οὐχ ὑπὸ μαθήσεως ... ἐπιλανθάνεται;* Plato Stobaeus I ‖ 2 *ἀργείας* A[1] ‖ 3 *γυμνασιῶν* Buecheler recte | *κινήσεων* S M A Plato: *κινήσεως* Stob. I | *ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ* fere S M A: *ἐπὶ τὸ πολὺ* Platonis B Stob. I *ὡς ἐπὶ πολὺ* sed *ὡς* supra versum Platonis T ‖ 5 *κινήσεων οὐσῶν* S M A: *κινήσεων ὄντων* libri Platonis Stob. I; *κινησέοιν* (*κινήσεῳν*) *ὄντοιν* Buttmann | *κτᾶται* Stobaeus I: *κατὰ τὰ* S M A; *κτᾶταί τε* tacite ex Platone Gesn.[1] p. 204, inde vulg. | *καὶ* ante *σώζ.* om. A ‖ 6 *γίνεται* libri | *ὑπὸ δ' ἡσυχίας* Plato Stobaeus I: *ὑπὸ δὲ ἡσυχίας* S A *ὑπὸ δὲ τῆς ἡσυχίας* M | *ἀμελησίας* A[1] ‖ 7 *μάθη* A sed *οι* superscr. man. dub. ‖ 9 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A ‖ 10 *Κηφισίδωρος* M[1], *ι* in *ό* corr. M rubr. ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemmate M A, et S M A post ecl. 29, 98, Br post ecl. 29, 96. eadem sententia supra legitur paulo brevior III 1, 29 ubi testimonia collegi ‖ 13 *βίον τὸν* S M A Br: *βίοτον* Tr., inde vulg. ‖ 14 *εἰ* sup. lin. add. A | *ὁ* om. A Br | *τῇ συνηθείᾳ* libri: *τὴν συνήθειαν* Gaisford coll. III 1, 29 praeter necessitatem: ‘usu dulcem vitam facturos’ ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M A. post ecl. 29, 90 Mac., post ecl. 29, 99 ceteri. de Dionysio res narratur Ps.-Plut. inst. Lac. p. 236 F, Cic. Tusc. V 34, 98, de Ponticorum regum aliquo Plut. vit. Lycurg. c. 12

[redacted]

αὐτὸν σκευάσαι τὸν Λακωνικὸν ζωμόν· καὶ σκευάσαντος οὐκ ἤσθιεν, ἤρετο δὲ κατί αὐτῷ ἥδονται ἀηδεστάτῳ ὄντι οἱ Λάκωνες· ὃ δὲ οὐκ ἔχειν ἔφη τοῦτον τὰ ἡδύσματα, ἃ ἐκείνους ἔχειν, διὰ τοῦτο αὐτῷ μὴ ἀρέσαι. καὶ ὃς ἐπύθετο τίνα εἴη ταῦτα, αὐτὸς γὰρ κελεῦσαι τῷ ταμίᾳ πάντα ἔκπλεα αὐτῷ δοῦναι· ὃ δ' εἶπεν 'ἃ μὴ ἔστι παρὰ σοί, ⟨οἱ⟩ πρὸ τοῦ δείπνου πόνοι καὶ τὸ ἐν τῷ Εὐρώτᾳ λουτρόν'.

101 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λάχητος* (p. 188 A).

Καὶ οὐδὲν οἶμαι κακὸν εἶναι τὸ ὑπομιμνήσκεσθαι ὅ τι μὴ καλῶς ἢ πεποιήκαμεν ἢ ποιοῦμεν· ἀλλ' εἰς τὸν ἔπειτα βίον προμηθέστερον ἀνάγκη εἶναι τὸν ταῦτα μὴ φεύγοντα, ἀλλ' ἐθέλοντα κατὰ τὸ τοῦ Σόλωνος καὶ ἀξιοῦντα μανθάνειν ἕωσπερ ἂν ζῇ, καὶ μὴ οἰόμενον αὐτῷ τὸ γῆρας νοῦν ἔχον προσιέναι.

102 *Ἐν ταὐτῷ* (p. 194 D).

Πολλάκις ἀκήκοά σου λέγοντος, ὅτι ταὐτὰ ἀγαθὸς ἕκαστος ἡμῶν, ἅπερ σοφός· ἃ δὲ ἀμαθής, ταῦτα δὲ κακός.

---

1 *αὐτῷ* pro *αὐτὸν* A ‖ 2 *ἤρετο* A Br ex *εἴρετο* corr. S[2] *εἴρετο* M | *κατί* M, sine acc. S quod servandum putavi cf. Meisterhans *gr.*[3] p. 178, sed *καὶ τί* A[1] Mac. unde *καττί* potest: *κατὰ τί* Tr., hinc A[2] supra lin., vulg. | *ἥδονται* S A Mac. *ἥδεν τῶ* M *ἥδοντο* Br ‖ 3 *δὲ* M | *τοῦτον* S M A[2] (om. A[1]) Br Mac.: *τοῦτο* Tr. ‖ 4 *ἐκείνους* scripsi: *ἐκεῖνος* libri | *ἔχειν* scripsi: *ἔχοι* S M Br Mac. *ἔχει* A (?) Tr., inde vulg. ‖ 5 *αὐτὸν* libri: corr. Buecheler; cf. quae ipse monui p. 295, 8 adn. ‖ 6 *ἔστη* Mac. | 7 *οἱ* addidi | *πόνοι* S M: aut *πόνοι* aut *πονεῖν* compend. voluit A[1], suprascr. *ος* A[2] (eadem manus ante *πρὸ τοῦ* add. *ὁ*), *πόνοι* (suprascr. *ος*) A[2] mrg, *πόνει* Br | *τὸ — λουτρόν*] *τοῦ — λούτρου* Br | *εὐρώτα* M *εὐρώτα* A *εὐρώτᾳ* Br: *εὐρῶτι* S; *Εὐρώτῃ* tacite Gesn.[1] p. 206, inde vulg. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br ‖ 11 *προθυμεστερον* A, corr. A[2] (suprascr. *μηθε*) | *εἶναι τὸν ταῦτα* Br Plat.: *τὸν ταῦτα εἶναι* S M A ‖ 12 *ἀλλ' ἐθέλοντα* S A Plat.: *ἀλλὰ ἐθέλοντα* M *ἀλλα θέλοντα* Br | *τὸ τοῦ* S A (*τὸ* supra lin. A), *τὸν τοῦ* M Br: *τοῦ* Platonis B, *τοὺς* Platonis T | post *Σόλωνος* add. *λόγον· πολλὰ γηράσκων ἀεὶ διδασκόμενος* (post *κο* in v. *διδασκόμ.* aliquid eras.) Br manifesta interpolatione | *Σόλωνος*] respicit fr. 18 p. l.[4] II p. 47 B. ‖ 13 *ἕωσπερ* M A Br Plat.: *ἕως* S Tr., inde vulg. | *αὐτῶ* (vel *-ῷ*) S M A Br Platonis B T: *αὐτὸ* Platonis Vindob. suppl. 7, *αὐτῷ αὐτὸ* Orelli ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A ‖ 16 *ταῦτα* M A Plat.: *ταυτὰ* S Tr., inde vulg.

103 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδρου* (p. 258 E — 259 D).

Σχολὴ μὲν δή, ὡς ἔοικεν· καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν ὡς ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ᾄδοντες καὶ ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορᾶν καὶ ἡμᾶς. εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ νὼ καθάπερ τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρίᾳ μὴ διαλεγομένους, ἀλλὰ νυστάζοντας καὶ κηλουμένους ὑφ' αὑτῶν δι' ἀργίαν τῆς διανοίας, δικαίως ἂν καταγελῷεν, ἡγούμενοι ἀνδράποδ' ἄττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ καταγώγιον ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὕδειν· ἐὰν δὲ ὁρῶσι διαλεγομένους καὶ παραπλέοντας σφᾶς ὥσπερ Σειρῆνας ἀκηλήτους, ὃ γέρας παρὰ θεῶν ἔχουσιν ἀνθρώποις διδόναι, τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες. — Ἔχουσι δὲ δὴ τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὡς ἔοικε, τυγχάνω ὤν. — Οὐ μὲν δὴ πρέπει γε φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων ἀνήκοον εἶναι· λέγεται δ' ὥς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἄνθρωποι τῶν πρὶν Μούσας γεγονέναι, γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης ᾠδῆς οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς, ὥστε ᾄδοντες ἠμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον τελευτήσαντες αὑτούς· ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκεῖνο φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδὲν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ᾄδειν, ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθὸν παρὰ Μούσας ἀπαγγέλλειν, τίς τίνα

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. quae apud Platonem proxime praecedunt, ea supra dederat Ioannes ecl. 29, 93 ‖ 2 *σχολῇ* S A | *ἔοικεν* S M | *δοκοῦσιν ὡς* M libri Platonis: *δοκοῦσιν* (om. *ὡς*) S A; *δοκοῦσι νώ* Badham ‖ 4 *καθορᾶν καὶ ἡμᾶς* S M A Platonis T: *καθορᾶν* Platonis B ‖ 5 *καὶ νὼ* S e *καινῶ* corr. M^1 A^1: *καινῶ* Platonis B T | *μὴ* supra lin. A^2 ‖ 8 *σφίσιν* sed *ῑ* in *ι* corr. M^1 | *ἐλθόντα* S A Plato: *ἐλθόντασ* M | *καγώγιον* A^1 ‖ 11 *ἀκηλίτους* A | *παρὰ θεῶν ἔχουσιν* S M Plat.: *ἔχουσι παρὰ θεῶν* A ‖ 12 *τάχ' ἂν* S A Plato: *τάχα δ' ἂν* M ‖ 13 *τοῦτο* S M Plato: *τοιοῦτον* A in textu *τοῦτο* A^2 in margine ‖ 14 *πρέπει γε* libri ut Platonis T: *πρέπει* Platonis B ‖ 18 *ὡς ὅτε* A *ὥστε* superscr. A^2 ‖ 19 *τὲ* in ras. M^2 | *αὐτοὺσ* M Tr. p. 170 ‖ 20 *ἐκεῖνο* Plato: *ἐκείνων* S M A ‖ 21 *λαβὼν* M | *δεῖσθαι γενόμενον* (*γεννώμενον* A^2) *ἀλλ' — εὐθὺς ᾄδειν* S M A sicut libri Platonis: *δεῖσθαι, ἀλλ' — εὐθὺς γενόμενον ᾄδειν* Badham ‖ 23 *ἐλθὸν* S Plato: *ἐλθὼν* M A

αὐτῶν τιμᾷ τῶν ἐνθάδε. Τερψιχόρᾳ μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλλοντες ποιοῦσι προσφιλεστέρους, τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτω, κατὰ τὸ εἶδος ἑκάστης τιμῆς· τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῇ μετ' αὐτὴν Οὐρανίᾳ τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν, αἳ δὴ μάλιστα τῶν Μουσῶν περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὖσαι θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους ἱᾶσι καλλίστην φωνήν.

CAPVT XXX.

ΠΕΡΙ ΑΡΓΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (fr. 187 N.²).

Ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ,
μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται,
ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
φίλοισι δ' οὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται,
ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ.

2 *Εὐριπίδου Ἱππολύτου* (380—384).

---

1 τερψιχόρα SM τερψιχόρ (superscr. α, η) (sic) A η superscr. A² ‖ 4 οὕτωσ M ‖ 9 ἱᾶσιν Plat.: ἱᾶσι (-σιν M) ut videtur libri

Caput XXX legitur in SMA, aliquot eclogae in Br Mac. Chrys. titulum habent omnes ut Photius, adiciunt numerum SMA Mac., sed κε' S ‖ 12 ecl. hab. S, om. MA; εὐριπι (superscr. δ) ἀντιο (superscr. π) S. versu primo usus est Diphilus ap. Athen. VI p. 247 c (com. IV p. 411 fr. 1 v. 7), versus 15 μολπαῖσιν ἡσθεὶς — 18 τις ᾖ sine p. et fab. n. affert Sextus empir. p. 755. 15 ‖ 14 ἀμελεία παρειάσει S: ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ Valckenaer diatr. p. 71 ‖ 15 θηρεύεται S et sic tacite Gesn.² p. 209, unde vulg., θηρεύσεται Tr. p. 170 ‖ 16 οἴκοις] ἀστοῖς Elmsley in Eur. Heracl. 4 ‖ 17 φίλοισί τ' οὐθείς, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται Sext. Emp. ad Eur. Or. 1557 aberrans ‖ 18 ἥσσων tacite Gesn.¹ p 206, unde vulg.: ἧσσον S ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἱππολύτω M

Τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν,
οὐκ ἐκπονοῦμεν δ'· οἱ μὲν ἀργίας ὕπο,
οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
ἄλλην τιν'· εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
μακραὶ δὲ λέσχαι καὶ σχολὴ τερπνὸν κακόν.

3 *Εὐριπίδου Ἑκάβῃ* (375—378).

Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι πόνων,
φέρει μέν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ·
θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν ἐν κακοῖς πόνος μέγας.

4 *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 1 com. IV p. 30).

Ὦ Κλέων, παῦσαι φλυαρῶν· ἂν ὀκνῇς τὸ μανθάνειν,
ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσεις ποῶν.
οὔτε γὰρ ναυαγός, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος,
οὔποτ' ἂν σώσειεν αὐτόν· οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγώς,
μὴ οὐ τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον.
ἀλλὰ χρήματ' ἔστιν ἡμῖν. ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται.
κτήματ', οἰκίαι. τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς,
ὅτι τὸν εὔπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον·

---

1 *χρηστ'* s. acc. M | *ἐπιστάμεσθα* ex Euripide Gesn.[1] p. 206: *ἐπιστάμεθα* SMA operarius Gesn.[2] p. 209 ‖ 4 *βίου πολλαὶ* M ‖ 5 Olympiodor. in Plat. Alcib. p. 139 | *μακραί τε λέσχαι καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν, Αἰδώς τε* Eur. ‖ 6 ecl. hab. SMA (post ecl. 30, 2) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); lemma fere M Mac. sed *αἰκάβη* M *τοῦ αὐτοῦ ἑκάβη* A, poetae nomine non iterato nil nisi *ἐκ*[α] S. duo versus extremi leguntur infra flor. 121, 20 Mein. (*Εὐρ. Ἑκάβης*) ‖ 7 *πόνων*] *κακῶν* ex Eur. suprascr. A[2] ‖ 9 *μᾶλλον*] *πάντων* A sed superscr. *μᾶλλον* A[2] diversa tamen manu ab ea quae *κακῶν* corr. ‖ 10 *ἐν κακοῖς* SMA: *μὴ καλῶς* Mac. ut Stob. 121 et Eur. | *πόνος μέγας* SMA Mac.: *μέγας πόνος* flor. 121 et Eur. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. Chrys. (post ecl. 30, 3) Br (post ecl. 30, 10) ‖ 12 *ὦ Κλέων* — p. 664, 6 *ἔρανον εἰσοίσουσιν* om. Br Mac. | *κλέον* Gesn.[2] p. 210, inde vulg. | *ὀκνῇς γὰρ μανθάνειν* ci. Cobet mnemos. IV p. 258 *τι μανθάνειν* Meineke com. V 1 p. CCXXXII ‖ 13 *σεαυτῷ* Cobet mnemos. IX p. 120 | *λήσεις* Cobet l. c.: *λήσῃ* SMA | *ποῶν* SM: *ποιῶν* A ‖ 15 *αὐτὸν* S: *αὐτὸν* M *ἑαυτὸν* A ‖ 16 post verba *ζῆν τὸν βίον* versus p. 664, 1—4 *κἂν μὲν ὁρμισθῇ* — *ἔχει σωτηρίαν* transposuit Kidd poetae consilium non adsecutus

κἂν μὲν ὁρμισθῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τὸν ⟨τῆς⟩ τύχης,
ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας ἀσφαλείας εἵνεκα·
ἂν δ' ἀπαιδεύτου μετάσχῃ πνεύματος φορούμενος,
τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις, νὴ Δία,
ἔρανον εἰσοίσουσιν. εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων.
εἰ δὲ μή, γνώσῃ σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν.

5 *Ἡσιόδου Ἔργων καὶ ἡμερῶν* (303 sqq.).

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅστις ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν,
οἵ τε μελισσάων κάματον νήποινον ἔδουσιν.

6 *Σοφοκλέους Ἰφιγενείας* (fr. 287 N.[2]).

Τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή.

6ᵃ (trag. adesp. fr. 527 N.[2])

---

1 *τῆς* addidit Grotius dict. poet. p. 133 | *τύχης* libri: *τέχνης* Bentley ‖ 2 *εἵνεκα* A: *εἵνεκεν* SM; *οὕνεκα* Meineke. *πείσματα* ci. Kock com. II p. 534 ‖ 3 *ἀπαιδεύτου* SMA: *ἀπαίδευτος* Bentley; *ἀπαίδευτον* ci. Kock | *φορούμενος* SA: *φερόμενος* M ‖ 5 *μοι* pro *σοι* mavult Kock, recte, opinor | *καὶ* ante *συνήθεις* om. A ‖ 6 *πεῖραν φίλων* SM Br: *φίλων πεῖραν* A; cf. Eur. fr. 993 N.[2] ‖ 7 *γνώσει* Meineke | *ἄλλο μηδὲν πλὴν* SM A *οὐδὲν ἄλλο πλὴν* Br; *οὐδὲν* (vel *μηδὲν*) *ὄντ' ἀλλ' ἢ* proposuit Kock ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ἔργων καὶ ἡμερῶν* om. S (*ἔργ*)*οις* (*καὶ ἡμερ*)*αῖς* superscr. A[2] ‖ 9 *τῷ δὲ* Hes.: *τῶδε* SMA | *νεμέσουσι* (σ superscr.) A[1] | *ὅς κεν ἀεργὸς* Hes. ‖ 10 *κηφήνεσι* M | *κοθούροις* S Hes.: *κουθούροις* MA, *κο* superscr. A[2] | *εἴκελος* Hes.: *ἴκελος* SMA | *ὀργὴν* MA Hesiodi non nulli: *ὁρμὴν* (vel *ὀρ-*) S Tr. p. 171, inde vulg. Hesiodei plerique ‖ 11 *οἵ τε* SM Hes.: *οἵγε* A | *κάματον* corr. ex *πόνον* S[1] | *νήποινον ἔδουσιν* (vel -*σι*) SMA: *τρύχουσιν ἀεργοὶ Ἔσθοντες* Hes.; illud prodit hominem vel reluctante titulo studiosum Homeri (Od. I 160) ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA post ecl. 30, 5, Mac. Chrys. post ecl. 30, 4, sine lemmate quasi primam capitis Br ‖ 13 *εἰκαία* (*εἰκέα* Mac.) *σχολή* S Br Mac. *εἰ καὶ ἀσχολῇ* (sed *ῇ* ex parte in ras. M[2]) M *εἰ καὶ ἀσχολὴ* (in margine *ζη* m. rec.) A: *ἡ λίαν σχολή* Nauck *mél. gr.-rom.* IV p. 227. *εἰκαία* nescio an philosophi sit otium 'eligentis', puto Chrysippi, cf. Seneca de otio 3, 3. 8, 1 ‖ 14 versum a priore separandum esse vidit Wagner: cum priore sine lemmate coniunctum exhibent SMA Br Mac. Chrys. fallitur de S Gaisford. poterit eiusdem videri fabulae versus (cf. III 24, 6), si lemma non omissum sit, sed non iteratum. sed *παρίσταται* clausula hodie non reperiri videtur nisi apud Euripidem. iteratur versus Men. monost. 242. cf. ibid. 252

Θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.

7 *Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων* (fr. 2 com. IV p. 119).

Ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ
ἔστ' ἀθλιώτερος, διπλάσια † γοῦν ἐσθίει μάτην.

8 *Ἀλέξιδος ἐξ Ἀτθίδος* (fr. 3 com. V 1 p. CCII).

Ὅστις ἥδεται γὰρ ἐσθίων
ὁσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων
ἐπάξιόν τι, μηδὲ περινοστεῖν [δὲ] σχολὴν
ἄγοντα, τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν.

9 *Εὐριπίδου Ἀντιόπης* (fr. 220 N.²).

Πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

10 *Ἡσιόδου Ἔργων* (498—501).

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει

---

1 *δὲ* libri nisi quod *γὰρ* A | *τοῖς ἀργοῖσιν* mon. 242 ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. SMA, sine lemmate Br. vertit Pseudausonius epigr. 117. respicit Theophylactus Simoc. ep. 61 p. 781 Herch.: *ἀργὸς γὰρ ὢν ἀθλιώτερος εἶ τοῦ πυρέσσοντος, ἐσθίων μάτην διπλάσια* ‖ 4 versus nondum sanatus: *ἔστ' ἀθλιώτερος διπλᾶ οἷα γ' οὖν* S *ἐστ' ἀθλιώτερος διπλάσια γ' οὖν* M et sic fere Br *ἔστ' ἀθλιώτερος δίπλαοι ἄγουν* A. *ἀχρειότερος, διπλάσια δ' ἐσθίει μάτην* Dobree adv. II p. 274 et *ἀχρειότερος* iam Bentley. *ἔστ' ἀθλιώτερος, διπλάσι' ἔσθει μάτην* Buecheler. numeris trochaicis proposuit Meineke —◡— *ἀργὸς ὑγιαίνων τοῦ π. π. Ἀθλιώτερος· διπλάσια γοῦν κατεσθίει μάτην* ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 7 *δεῖ* Porson adv. p. 303: *ἀεὶ* S ‖ 8 *ἐπάξιόν τι* Tr.: *ἐπάξιόν τοι* S; *ἐπάξιον* operarius Gesn.¹ p. 208, inde vulg. | *μηδὲ περινοστεῖν* Porson: *μηδὲν περινοστεῖν δὲ* S ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 11 *πάσχουσι* SM ‖ 12 *ῥώμῃ φρονοῦντες* ci. Vnger Theb. parad. p. 373, *αὐτοὶ φρονοῦντες* ego exerc. cr. p. 48 sq. ‖ 13 *ψυχῇ* in -ῃ corr. M¹. *τύχῃ* coniecit Meineke in Stob., postea *πρὸς κακῶν* Fleckeiseni annal. v. LXXXVII p. 384, *ψυχῇ τὰ πολλὰ προσφιλῶν νικώμενοι* H. Weil ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 30, 9) Br (post ecl. 30, 7); *ἔργων* in lemm. om. S Br ‖ 15. 16 om. Br | post *ἀεργὸς ἀνὴρ* magnus hiatus in A, proximum fol. 58ʳ incipit a verbis *ἢ βρωμάτων* id est a capitis 34 ecloga 14 media

ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

11 *Εὐριπίδου Μελανίππῃ* (fr. 512 N.²).

Ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ.

12 (Eur. El. 80—81)

Ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα
βίον δύναιτ' ἂν συλλέγειν ἄνευ πόνων.

13 *Ἀναξάρχου.*

Ἀνάξαρχος ἔλεγεν, εἰ μέν τινί τις καταράσαιτο ἀχρήστους αὐτῷ γενέσθαι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ὀργίζεσθαι ἂν αὐτῷ, τοὺς δὲ πλουσίους ἔργῳ ἀχρήστους τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ποιοῦντας αὐτῶν μακαρίζειν σφᾶς ἐπὶ τούτῳ.

14 *Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν α'* (I § 15 p. 13).

Πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ὑμῶν, ὅστις ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρ' ἥξοντα, ἂν ἀμελήσωμεν; ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο γενήσεται, δέδοικα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς με-

---

1 versum om. Br ‖ 2 ecl. hab. S M; *ευρι*^πδ^ *μελανι*^π^ S *εὐρ. μελανίππη* M ‖ 3 *ὡς ἀνὴρ κακός* mavult Nauck ‖ 4 ecl. sine lemmate cohaeret cum praegressa in S M: separavit Gaisford. *Τοῦ αὐτοῦ* praefigunt Gaisford et Meineke. melius inseruissent *Ἠλέκτρᾳ*, poetae nomen non iteratur solito more ‖ 6 *ξυλλέγειν ἄνευ πόνου* Eur. ‖ 7 ecl. sine lemmate hab. S, lemma addidit M. num genuinum, dubito. fortasse desumpta est ecloga ex apomnemoneumatis Sereni qui Abderitae dialectum hic non magis curaverit quam supra Stob. II 31, 116 p. 229 Wachsm. de Anaxarcho Stobaei videatur III 34, 19 p. 686, 14 ‖ 9 *ὀργίζεσθαι* S: *ὀργίζεσθε* M ‖ 10 *αὐτῷ* M: *αὐτὸν* S ‖ 11 *ποιοῦντας* ex *ποιούντων* corr. accentu non mutato S¹ ‖ 12 *τούτωι* S: *τούτων* M Tr. p. 172 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M; *Δημοσθένους* (*Δημοσθ*^ε^ S) *ὀλυνθιακῶν* (compend. S) *α'* S M, *Δημοσθένης* nec pl. Tr. p. 172 ‖ 14 *οὕτως* S Demosth.: *οὕτοσ* M | *εὐήθης* (quod Demostheni nuper reddidit Blass) S: *ἐστὶν εὐήθης* M; *εὐήθης ἐστὶν* Demosth., ubi *ἐστιν εὐήθης* A et Y | *τὸν*, sed litt. *τὸ* in ras. M² ‖ 15 *ἥξοντ', ἐὰν* Blass ‖ 16 *ω*^θθ^ (i. e. *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*, ut Demosth.) S *τῶ* (quod ortum puto ex comp. *ω*^θ^) M: *ὦ ἀθηναῖοι* Tr., inde vulg.

γάλοις τόκοις, μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἂν ἐπὶ πολὺ φανῶμεν ἐρρᾳθυμηκότες, καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες, πολλὰ καὶ χαλεπὰ ὧν ἐβουλόμεθα ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.

15 *Εὐσεβίου* (fr. 33 phil. gr. III p. 12 Mull.).

Σῶμα ἀργίη τήκει, ψυχὴν δὲ ἀμελετησίη ἀσκήσιος τῶν αὐτὴν ἀειρόντων πρὸς τὸ θεοειδέστατον.

16 *Ξενοφῶντος ἐν γ' Ἀπομνημονευμάτων* (III 9, 9).

Σχολὴν δὲ σκοπῶν τί εἴη, ποιοῦντας μέν τι τοὺς πλείστους εὑρίσκειν ἔφη· καὶ γὰρ τοὺς πεττεύοντας καὶ τοὺς γελωτοποιοῦντας ποιεῖν τι, πάντας δὲ τούτους ἔφη σχολάζειν ἰέναι πράξοντας τὰ βελτίω τούτων· ἀπὸ μέντοι τῶν βελτιόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἰέναι οὐδένα σχολάζειν· εἰ δέ τις ἴοι, τοῦτον ἀσχολίας αὐτῷ οὔσης τοῦτο πράττειν.

17 *Πλάτωνος* (de leg. VII p. 807 E — 808 C).

---

1 '*τόκοις* om. Priscian. XVIII § 295. ita explicatur articulus *τοῖς ante μεγάλοις*' Blass ‖ 2 *οὕτω* SM, Demosth. vulg.: *οὕτως* Demosthenis SB, Voemel, Blass | *καὶ ἡμεῖς ἂν* secludit Blass, *ἂν* delet Dobree | *ἐπὶ πολλῷ* Demosth. ‖ 4 *ἐβουλόμεθα* SM: *οὐκ ἠβουλόμεθα* Demosthenis libri, unde *οὐκ* recepit Meineke, sed vid. Blass comm. crit. p. XXIX ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SM (post ecl. 30, 14) Br (post ecl. 30, 17) ‖ 8 *ἀμελετησίη* libri; *ἀμελησίη* Meineke v. IV p. LXIV. *ἀμελετησίη ἀσκήσιος* scripsit et adiectivorum structurae memor velut horum *ἄπαιδα ἄρσενος καὶ θήλεος γόνου* (Herodot. III 66) *ἀπαθέες πόνων τοιούτων* (ibid. VI 12) sim. ‖ 9 *ἀειρόντων* S *αἰρόντων* M *ἐγειρόντων* Br sed *ἐγ* in ras. Br[1] ‖ 10 eclogam et lemma hab. S, om. M; *ξ^ε ἐν α̂ αμν* (superscr. *π η*) S, numerum correxit Meineke ‖ 11 *μέν τι* tacite ex Xen. Gesn.[1] p. 208, inde vulg.: *μέντοι* S ut Xenophontis B al. ‖ 14 *σχολάζειν· ἐξεῖναι γὰρ αὐτοῖς ἰέναι* tacite ex Xen. Gesn.[1], inde vulg., potius secundum Stobaeum mala codicum Xenoph. emblemata resecanda esse hic et 16 perspexit Buecheler ‖ 16 *οὔσης κακῶς ἔφη τοῦτο* tacite ex Xen. scripsit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 30, 16) M (post ecl. 30, 15) Br (post ecl. 30, 4). tmema *ὕπνος δὲ* (p. 668, 13) usque ad fin. legitur supra III 1, 203 p. 159, 4 (*Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ζ'*), ubi nostri capitis eclogam debui respicere

Τὸ γὰρ ὅλην διατελεῖν ἥντινοῦν νύκτα καθεύδοντα, καὶ ὅντινοῦν τῶν πολιτῶν, καὶ μὴ φανερὸν εἶναι πᾶσι τοῖς οἰκέταις ἐγειρόμενόν τε καὶ ἐξανιστάμενον αἰεὶ πρῶτον, τοῦτ᾽ αἰσχρὸν δεῖ δεδόχθαι πᾶσι, καὶ οὐκ ἐλευθέρου, εἴτ᾽ οὖν νόμον εἴτ᾽ ἐπιτήδευμα τὸ τοιοῦτον καλεῖν ἐστι χρεών. καὶ δέσποιναν ἐν οἰκίᾳ ὑπὸ θεραπαινίδων ἐγείρεσθαί τινων, καὶ μὴ πρώτην αὐτὴν ἐγείρειν τὰς ἄλλας, αἰσχρὸν λέγειν χρὴ πρὸς αὐτοὺς δούλην τε καὶ δοῦλον καὶ παῖδα καὶ εἴ πως οἷόν τε ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν. ἐξεγειρομένους δὲ νύκτωρ δεῖ πάντας πράττειν τῶν τε πολιτικῶν μέρη πολλὰ καὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἄρχοντας μὲν κατὰ πόλιν, δεσποίνας δὲ καὶ δεσπότας ἐν ἰδίαις οἰκίαις. ὕπνος γὰρ δὴ πολὺς οὔτε τοῖς σώμασιν οὔτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν οὐδ᾽ αὖ ταῖς πράξεσι ταῖς περὶ ταῦτα πάντα ἁρμόττων ἐστὶ κατὰ φύσιν. καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος, οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μὴ ζῶντος· ἀλλ᾽ ὅστις τοῦ ζῆν ἡμῶν καὶ τοῦ φρονεῖν μάλιστά ἐστι κηδεμών, ἐγρήγορε χρόνον ὡς πλεῖστον, τὸ πρὸς ὑγίειαν αὐτοῦ φυλάττων μόνον χρήσιμον· ἔστι δὲ τοῦτο οὐ πολὺ καλῶς εἰς ἔθος ἰόν. ἐγρηγορότες δὲ ἄρχοντες ἐν πόλεσι

---

1 *Τὸ γὰρ — ἐν οἰκίαις ἰδίαις* (12) om. Br | *νύκτα εὕδοντα* Plat. || 3 *ἀεὶ* Plat. || 5 *τοιοῦτον* M Tr. Plat.: *τοιοῦτο* S | *ἐστιν* M || 6 *καὶ δέσποιναν* SM: *καὶ δὴ καὶ δέσπ.* Plat. Stobaeo fortasse reddendum; *καὶ δὴ δέσπ.* non recte Gesn.[1] p. 210, vulg. || 7 *ἐγείρειν* sed *εί* ex corr. M[1] || 8 *αὐτοὺς* Ast: *αὑτοὺς* SM et fere libri Platonis | *δούλην τε* (vel *τὲ*) *καὶ δοῦλον* (*δούλων* compend. M) SM: *δοῦλόν τε καὶ δούλην* Plat. || 9 *εἴ πως ἦν οἷόν τε* Plat., inde tacite Gesn.[1], vulg. || 10 *πάντας* SM Plat.: *πάντως* Tr., vulg. || 11 *μέρη* tacite ex Platone Gesn.[1], inde vulg.: *ἡμέρα* SM || 12 *ἐν ἰδίαις οἰκίαις* reposui ex M Plat.: *ἐν οἰκίαις ἰδίαις* S Tr., inde vulg.; *ἰδίαις* suspectum Buechelero || 13 *ὕπνος δὲ πολὺς* Stob. III 1 || 14 *αὖ ταῖς* libri nisi quod *αὐταῖς* S ut supra M[d] | *πράξεσιν* SM *-σι* Tr. Br || 15 *καθεύδων κτέ.*] cf. p. 159, 7 adn. || 18 *ὑγίειαν* M Plat.: *ὑγείαν* S Br | *αὑτοῦ* Ast || 19 *φυλάττων μόνον* SM: *μόνον φυλάττων* Br, Stob. III 1, Plat. | *τοῦτο* (*τοῦτ᾽* Gesn.[1], vulg.) om. Br, Stob. III 1, Plat. || 20 v. *καλῶς — πόλεσι* om. S | *καλὸν* pro *καλῶς* M, fuerit igitur *καλὸς* in libro primitivo ut in compluribus Platonis

νύκτωρ φοβεροὶ μὲν κακοῖς, πολεμίοις ἅμα καὶ πολίταις, ἀγαστοὶ δὲ καὶ τίμιοι τοῖς δικαίοις τε καὶ σώφροσιν, ὠφέλιμοι δὲ αὑτοῖς τε καὶ ξυμπάσῃ τῇ πόλει.

CAPVT XXXI.

ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΥΣ.

1 *Εὐριπίδου Τημένῳ* (fr. 746 N.[2]).

Αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς.

2 *Εὐριπίδου Ἰφιγενείας* (Aul. 378—380).

Βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄνω
βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγών, ἀλλὰ σωφρονεστέρως,
ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι φιλεῖ.

3 *Εὐριπίδου Ἱππολύτου* (fr. 436 N.[2]).

Ὦ πότνι' αἰδώς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς

---

1 *πολεμίοις ἅμα* M: *πολεμίοις τε ἅμα* Br, Stob. III 1, Plat.; malim *πολεμίοις θ' ἅμα* ‖ 3 *αὑτοῖς* Plat.: *αὐτοῖς* libri

Caput XXXI habent SLM, paucas eclogas Br. inscriptio legitur sic ut apud Photium in SMBr, numerus in SM, sed *κϛ'* in S. genuinus eclogarum ordo nec in SM servatus videtur nec in L, secutus sum illos ‖ 6 ecl. sine lemm. hab. S (in capitis principio), addito lemm. *εὐρ. τιμαίω* M (eodem quo S loco), poetae nomine non iterato, fabulae omisso L (post ecl. 31, 2). legitur ecloga et lemma *Εὐριπίδου* corp. Par. 674 Elt. *Τημένῳ* revocavit Nauck. de codice S fallitur Gaisford. nullum ibi legitur lemmatis vestigium frustraque olim cogitabant de *Τέννῃ* pseudeuripidea. deceptum esse Gaisfordum lineamentis quibusdam quae in tituli praecedentis calce posuit more solito S[1] suspicatur Mekler ‖ 7 *Αἰ* in *Αἰδὼς* om. rubro addendum L | *πλείον'* Nauck: *πλεῖον* libri ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SM (post ecl. 31, 1) L (tamquam primam); *ἐξ ἴφ.* L fortasse recte ‖ 9 *σ'* om. M | *αὖ* pro *εὖ* Markland ‖ 10 *φρονεστέρως* (*σω* superscr.) S[1] ‖ 11 *ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι φιλεῖ* M et sic suspicatus erat Grotius: *ἀνὴρ γὰρ χρηστος χρηστὸν αἰδεῖσθαι φιλεῖ* LS *ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς* (vel *αἰσχρῶς*) *οὐκ αἰδεῖσθαι φιλεῖ* Euripidis libri ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SM (post ecl. 31, 2), poetae nomine non iterato, fabulae omisso L (post ecl. 31, 1), sine lemm. Br (tamquam primam capitis); *τοῦ αὐτοῦ* pro *εὐρ.* S ‖ 13 *Ὦ* om. rubr. addendum L | *πότνια* LSM | *εἶτε* S | *πᾶσιν* tacite Grotius dict. poet. p. 137: *πᾶσι* SMLBr | *βροτοῖς* ex *βροτῶν* corr. S[1]

συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῆρον φρενῶν.

4 *Ἡσιόδου Ἔργων* (318).

Αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.

5 *Μενάνδρου Ὁμοπάτριοι* (fr. 1 com. IV p. 178).

Πᾶς ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναί μοι δοκεῖ.

6 *Μουσωνίου* (p. 256 Peerlk.).

Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ, ἐὰν πρῶτον ἄρξῃ σαυτὸν αἰδεῖσθαι.

7 *Δημοκρίτου* (cf. fr. mor. 98 Mullach.).

Φαῦλον, κἂν μόνος ᾖς, μήτε λέξῃς μήτ' ἐργάσῃ· μάθε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι.

8 *Πυθιάδος.*

Πυθιὰς ἡ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου θυγάτηρ ἐρωτηθεῖσα ποῖον κάλλιστον χρῶμα, ἔφη 'τὸ διὰ τὴν αἰδῶ τοῖς ἐλευθέροις ἐπιγιγνόμενον'.

---

2 ecl. hab. SM (post ecl. 31, 3) L (post ecl. 31, 15); *Ἡσιόδου ἔργων* reposui ex M, *Ἡσιόδου* nec plura SL. cf. III 29, 4 ‖ 4 ecl. hab. SML: *Μενάνδρου ὁμοπάτριοι* M *Μενάνδρου* (μ$^{\varepsilon}$ S) fabulae nom. omisso SL. cf. lemma III 37, 10. *Ὁμοπατριῶν* (voluit *-ίων*) Gaisford ‖ 5 *πᾶς* libri: *ἅπας* Grotius dict. poet. p. 137. malui mancum edere, possunt plura cogitari ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SM (post ecl. 31, 5) L (post ecl. 31, 17) Br (post ecl. 31, 3). iterat eclogam et lemma corp. Par. 675 Elt. recurrit in florilegio Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 10) 3 ‖ 7 *ἄρξῃι* S *ἄρξη* L Br *ἄρξῃ* flor. Schenk.: *ἄρξῃς* M, inde vulg. | *σεαυτὸν* flor. Schenk. ‖ 9 ecl. hab. SMLBr; *Δημο*$^{\kappa\tau\iota}$ L (sic, non ut adnotavit Meineke v. IV p. LXIV) M *δημο*$^{\kappa\rho}$ Br *δημο*$^{\varsigma}$ suo more S. sed cum eclogae lemmati subiectae nullum insit dialecti vestigium (cf. Meineke l. c.), paene in eo fuit, ut lacunam signarem. intercidit autem ni fallor gnoma quam tradidit Democrates qui dicitur n. 50 Orell.: *Ἑωυτὸν πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχρὸν ἔρδοντα,* nisi males conicere eam sententiam quae legitur flor. 46, 46 hoc loco a Stobaeo praeceptam esse. certe ionicas formas rescribere dubitavi. ceterum Musonii dicto sententia Democritea subicitur saepius velut III 5, 22. 7, 25 ‖ 10 *μήτ'* S: *μὴ δ'* ML *μηδ'* Br ‖ 11 *ἄλλων* libri nisi quod *ἄθλεων* L | *σεαυτὸν* (*σαυ-* Br) S Br: *ἑαυτὸν* LM ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SM, sine lemm. L. recurrit apophth. Vind. 187 ‖ 13 *τοῦ φιλοσόφου* secluserim, om. L apophth. Vind. | *ἐρωτηθεῖσα* SL apophth. Vind.: *ἐρωτηθεῖσα ὑπό τινοσ* M ‖ 14 *ποῖόν*

9 *Ἰαμβλίχου Σωπάτρῳ περὶ ἀρετῆς.*

Τοιαῦτα δ' ἂν εἴη καὶ τὰ τῆς αἰδοῦς ἀντεχόμενα, τιμῶντα δὲ τὰ χρηστὰ ἤθη, δι' ἣν τῶν αἰσχρῶν πάντων ἀπεχόμεθα· τὴν δὲ ἀναίδειαν ἐξορίζοντα τῆς ψυχῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν αἰσχρῶν οἱ πολλοὶ ἁλίσκονται.

10 *Θεοφράστου* (fr. CLV Wimmer.).

Αἰδοῦ σαυτόν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ.

11 *Κάτωνος.*

Μάλιστα δ' ἐνόμιζε δεῖν ἕκαστον αἰδεῖσθαι ἑαυτόν· μηδένα γὰρ ἑαυτοῦ μηδέποτε χωρὶς εἶναι.

12 *Στασίνου ἐκ τῶν Κυπρίων* (fr. 20 Kinkel.).

Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν, οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

13 *Ὁμήρου* (Il. III 172).

Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε.

14 *Τοῦ αὐτοῦ* (Od. XVII 188).

Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια.

ἔστι κάλλιον apophth. Vind. | *εἶπε* pro *ἔφη* apophth. Vind. ‖ 15 *ἐπιγιγνόμενον* S M *ἐπιγινόμενον* L apophth. Vind.

1 ecl. et lemma hab. S M L, sed pro lemmate nil nisi *Ἰαμβλϊ* (superscr. *ων*) / (*Ἰ* om. rubr. addend.) L ‖ **3** *δὲ* S M L; *μὲν* tacite Gesn.² p. 212, vulg. *εἴη ⟨τὰ⟩ τιμῶντα μὲν τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὰ τῆς αἰδοῦς ἀντεχόμενα* ci. Meineke parum probabiliter, v. *τιμῶντα δὲ τὰ χρηστὰ* secludi vult Wachsmuth ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M L. iterat lemma et eclogam corp. Par. 676 Elt. ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S M L (post ecl. 31, 10) Br (post ecl. 31, 7); *Πλάτωνος* (*Π* rubr.) L. iterat eclogam et lemma *Κάτωνος* corp. Par. 677 Elt. ‖ **9** *δ' ἐνόμιζε* S L: *δὲ νόμιζε* M Br Tr. p. 173 *νόμιζε* corp. Par. ‖ **10** *μηδένα* L idque suspicatus erat Meineke: *μηδὲν* S M corp. Par. ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M L; *Στασίνου ἐκ τῶν κυπρίων* M: *στασίμου ἐκ τ̃ κυπρῖ* S nil nisi (*Στ*)*ασίνου* sed *Στ* om. rubr. addend. L. conferatur ecloga 18 ‖ **12** *Μῆνα* (*M* rubr.) L | *δὲ* etiam S, moneo propter Gaisfordum | *τὸν ῥέξαντα* L S M flor. 31, 18: *τόν θ' ἕρξαντα* Plat. Euthyphr. p. 12 A ‖ **13** *Ἵνα γὰρ κτἑ.* (*Ἵ* om. rubr. addend.) tamquam nova ecloga a prioribus separatur lemmate non iterato in L ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 31, 12) L (post ecl. 31, 5) ‖ **15** *δέ μοι* Apoll. Soph. p. 57, 22 | *ἐσσὶ* S L Hom. al.: *ἐπὶ* M | *ἑκυρέ, δεινός τε* om. L ‖ **16** ecl. hab. lemmate non iterato L, addito lemmate M: om. eclogam ut tamen sub articuli insequentis lemmate facile litterae *αλλ* agnoscantur S, plane om. Tr. ‖ **17** *Ἀλλὰ τὸν* M L Hom.: *Ἀλλ'* temere Gesn.² p. 212, vulg. | *αἰδέομαι* M Hom.: *αιδρόμαι* (sic, teste Schoellio) L

15 *Εὐριπίδου ἐκ Κρεσφόντου* (fr. 457 N.²).

Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον.

16 *Θεόγνιδος* (1161—1162).

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσεαι ἔνδον ἀμείνω
αἰδοῦς, ἣν ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, διδῷς.

17 *Ἀγάθωνος* (fr. 22 p. 767 N.²).

Ἀδικεῖν νομίζων ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων.

18 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος* (p. 12 A — C).

Λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ὁ ποιήσας

Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν,
οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ. εἴπω σοι ὅπῃ;

---

1 ecl. hab. addito lemmate S M (post ecl. 31, 14), sine lemm. cum ecl. 31, 3 coniunctam L; *χρησφον*^τ (*η* ex corr., sine acc.) S *χρησφόντου* M | 2 *δ' ἐν* Tr. | *φαίνεται* mavult Nauck. cf. Ar. Vesp. 447 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 31, 15) L (post ecl. 31, 14) ‖ 4 *καταθήσεται* M. libri Theognidei v. 409—410 exhibent *Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν* (*παισὶ* A O) *καταθήσει* (sic A O, *καταθήσῃ* rel.; *καταθήσεαι* suasit Osc. Crueger diss. de Theogn. p. 24) *ἀμείνω Αἰδοῦς ἥ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται*, cum versus 1161—1162 ibidem legantur sic *Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσειν* (sic A; ceteri metro consulentes *καταθήσειν παισὶν*) *ἄμεινον, Αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.* atque illud quidem distichon genuinum aestimant, hoc quod gravibus vitiis laborat putant male interpolatum esse sive per parodiam ex illo detortum. immo *αἰτοῦσιν δ' — δίδως* corruptum videtur ex *αἰδοῦς, ἣν — διδῷς* (*δίδῳς* Bergk), quod vidit Bergk p. l.⁴ II p. 219 reddendum esse Stobaeo, ubi libri *αἰδοῦς ἣν — δίδως*. Stobaei lectionem etiam Theognidi vindicat Buecheler ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M L; *Ἀγα*^θ L | 7 *ἀδικεῖν* S: *ἀδικεῖ* M *Δοκεῖν* (*Δ* rubr.) L ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 31, 17) L (post ecl. 31, 12) ‖ 9 *ὁ ποιητὴς* L Plat.: *ὁ ποι*^η (*ὅπη* Tr. p. 173) S *ὁ ποι . τὴς* priore *η* eraso M ‖ 11 videatur ecloga 12 | *τόν θ' ἕρξαντα* Plat. | *πάντα* M ‖ 12 *ἵνα — αἰδώς*] cf. quae collegit Kinkel ep. gr. fr. I p. 31 | *ἔνθα* L S Plat.: *ἐνθάδε* M ‖ 13 *ἐγὼ οὖν τούτω* in ras. L¹ | *ὅπου* L

— Πάνυ γε. — Οὐ δοκεῖ μοι εἶναι ἵνα δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς· πολλοὶ γάρ μοι δοκοῦσι καὶ νόσους καὶ πενίας καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα δεδιότες δεδιέναι μέν, αἰδεῖσθαι δὲ μηδὲν ταῦτα ἃ δεδίασιν. οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ; — Πάνυ γε. — Ἀλλ' ἵνα γε αἰδώς, ἔνθα καὶ δέος εἶναι· ἐπεὶ ἔστιν ὅστις αἰδούμενός τι πρᾶγμα καὶ αἰσχυνόμενος οὐ πεφόβηταί τε καὶ δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας; — Δέδοικε μὲν οὖν. — Οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἔχει λέγειν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς· ἀλλ' ἵνα μὲν αἰδώς, ἔνθα καὶ δέος, οὐ μέντοι γε ἵνα γε δέος, πανταχοῦ αἰδώς· ἐπὶ πλέον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς· μόριον γὰρ αἰδὼς δέους, ὥσπερ ἀριθμοῦ περιττόν, ὥστε οὐχ ἵνα περ ἀριθμός, ἔνθα καὶ περιττόν, ἵνα δὲ περιττόν, ἔνθα καὶ ἀριθμός.

CAPVT XXXII.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ.

1 (32, 5 Mein.) *Εὐριπίδου Μηδείᾳ* (469—472).

Οὔ τοι θράσος τόδ' ἐστίν, οὐδ' εὐτολμία,
φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν·
ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
πασῶν, ἀναίδει'. εὖ δ' ἐποίησας μολών.

---

1 ἔνθα L S Plat.: ἐνθάδε M ‖ 3 δεδιότες L, om. ceteri fortasse recte; tacite ex Platone addidit Gesn.^{1} p. 210, inde vulg. ‖ 4 μὲν pro δὲ L ‖ 7 πονηρίας] ν vel σ ex ν L ‖ 9 ἔνθα S Plat.: ἐνθάδε M ‖ 9 et 10 αἰδὼς sed ὼ ex ῶ corr. M^1 ‖ 10 γε ἵνα γε S Platonis E: ἵνα γε M L Platonis B D e γε ἵνα Platonis C

Caput XXXII offerunt S M L, duas eclogas etiam Br, titulum sic ut Photius S M Br: numerum λβ' addit M, κζ' S. dispositionem repraesentavi codicis L propter eclogas nonnullas ab hoc solo asservatas ‖ 16 ecl. hab. L (in initio capitis) S M (post ecl. 32, 4 Mein.); ευρι$^{\pi\delta}$ μη S εὐρ. μηδεία M Εὐριπίδου (Ἐ rubr.) compendiose nec plura L. versus duos priores afferunt Herodian. περὶ ἀκυρολ. in Boiss. an. gr. III p. 268, Etym. Gud. p. 255 ‖ 18 φίλοις M ‖ 20 ἀναίδεια S M | μολὼν Eur.: μολων sine acc. S μολῶν M Eur. non nulli μόλων compend. L

2 (deest Mein.: trag. fr. adesp. 556 N.²)

Αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω κακή·
πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὢν ἐκτήσατο.

3 (deest Mein.: Eur. fr. 285 N.²)

* * *

κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' εὐτύχουν βίῳ.

4 (deest Mein.: trag. fr. adesp. 557 N.²)

Τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι
κόσμον μὲν ἂν δοίησαν· ἡ δ' εὐπραξία
ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ὥρισται βροτῶν.

5 (deest Mein.: trag. fr. adesp. 558 N.²)

Ὦ παῖ, τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα
διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ.

---

1 ecl. sine lemm. hab. L (post ecl. 32, 5 Mein.), om. S M. Euripidis ecloga cum non solum antecedat sed etiam insequatur, secundum Laurentiani consuetudinem Euripidi vindicavi etiam mediam probante Nauckio. et *ἐρρέτω* sic saepius Euripides (Phoen. 625 Androm. 1194), de *ἐκτήσατο* clausula monui supra 29, 31 ‖ 4 ecl. sine lemm. (vel potius poetae nomine non iterato, fabulae non addito) L, om. S M. ante versum *κἀγὼ κτἑ.* indicavi lacunam. rectius esset, si versus ex Bellerophonte petitos quos admodum in deliciis habuit gnomologus (vide quae de Stobaeo communicavi cum Nauckio), in contextum reciperemus. sic demum intellegitur quo pacto locum habere potuerit versus *κἀγὼ κτἑ.* in capite *περὶ ἀναιδείας*. sunt enim versus hi *Ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναιόν τ' ἔχων Βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ, Πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται Φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν· Ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν Τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος Οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων. Οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν. Ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ'· οἷος ἦν ποτε Κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' εὐτύχουν βίῳ* ‖ 6 recurrit cum compluribus aliis (*ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς κτἑ.*) post flor. 97, 9 Mein. (*Εὐρ. Βελλεροφόντῃ*) ubi *ποτέ* ex versu praegresso pro *βίῳ* ‖ 7 ecl. sine lemmate cum versu priore coniunctam hab. L, om. S M, separavit Nauck ‖ 9 *ἂν δοίησαν* ut tamen malit *ἂν διδοῖεν* Nauck: *ἐνδοίησαν* L ‖ 10 *ᾤκισται* ci. Nauck | *βροτῶν* L, testantur Vitelli et R. Schoell, monitum volo propter Nauckium qui *βίου* codici tribuere videtur et nuperrime coniecit *ᾠκίσθαι φιλεῖ* ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. L, om. S M ‖ 13 *διδασκαλία* (superscr. *εῖον*) (sic) L

6 (deest Mein.) *Ὁμήρου* (Il. XXIV 44—45).

Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.

7 (deest Mein.)* *ωκειῶν.*

Αἰδώς τοι ξυνετοῖσιν ἐπὶ βλεφάροισι κάθηται,
ὕβρις δ' ἀξυνέτοισι· σοφὸς δέ κε τοῦτο δαείη.

8 (32, 4 Mein.) *Θεόγνιδος* (647—648).

Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπέρχεθ' ὁμῶς.

9 (32, 1 Mein.) *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 287 com. IV p. 294).

Ἀπερυθριᾷ πᾶς, ἐρυθριᾷ δ' οὐδεὶς ἔτι.

10 (32, 2 Mein.: Menandri fab. inc. fr. 173 com. IV p. 273).

Ὅς
οὔτ' ἐρυθριᾶν ἐπίσταται' οὔτε δεδιέναι,

---

1 ecl. hab. L, om. S M; lemma post alterum versum (ante *ωκειῶν*) offert L, traiecit Sarti ‖ 2 *Ὣς* Hom.: *Ὡς* (*Ὡ* rubr.) L | *Ἀχιλεὺς* Hom.: *Ἀχιλλεὺς* L ‖ 3 versus ex Hes. Opp. 318 in Homerum venisse visus est iam veteribus criticis, vide schol. | *γίνεται* L Hom. plerique: *γίγνεται* Hom. A L Lips. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. L, om. S M; ante *ωκειῶν* spatium relictum rubricatori. *ἐκ τῶν Φωκυλιδείων* ci. Bergk p. l.[4] II p. 72 ‖ 6 *καὶ* L: corr. Sarti ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 32, 7 H.) S M (post ecl. 32, 3 Mein.) ‖ 8 *ἢ δὴ νῦν* mavult Bergk ‖ 9 *ἀτὰρ* ut videtur S | *ἐπέρχεθ' ὁμῶς* S: *ἐπιστρέφεται ἐπέρχεσθ ὅμως* M *ἐπιστρέφεται* Theogn. *ἐπιστρέφεται ὁμῶς* L. fuit tamen cum *ὁμῶς* vel *ὅμως* ortum putarem ex vocabulo *ὤμοις*, quod huc irrepere poterat ex syllogae Theognideae versibus proximis (649—652), sive quia hi olim in ipso Stobaei *περὶ ἀναιδείας* capite locum habebant sive quia legebantur in gnomologio vetustiore *Ἆ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις Σῶμα καταισχύνεις—κἄλ' ἐπιστάμενον.* eidem versus leguntur infra flor. 96, 14 Mein. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 32, 4 Mein.) S M (in initio capitis) ‖ 11 *Ἀπερῠϊθριᾷ* sed *ῠι* ex corr. L | *πᾶς* S L: *πῶσ* M ‖ 12 ecl. sine lemm. cum versu priore coniunctam hab. L S M: separavit Gesn.[2] p. 212 *Diphili* lemmate eclogae proximae (3 Mein.) temere huc retracto, quod fraudi fuit Meinekio com. IV p. 422 et in Stob. ed., Kockio com. II p. 579. Menandri esse locum firmatur dispositione codicis L. ad Adelphos rettulit Clericus propter Terent. Adelph. IV 5, 9 ‖ 13 *ὅς οὔτ'* L M: *ὅς δ' οὔτ'* S | *ἐπίσταται* S M *ἐπίσταται'* L: *οἶδεν* tacite scripsit Gesn.[1] p. 212 (inde vulg.), temere. exempli gratia proposuit Meineke: *ὅς δ' ⟨ὦ Πάμφιλε⟩ Οὔτ' ἐρυθριᾶν ἐπίσταται'* vel *ὅς οὖν* (aut *ὅστις οὖν*) *Οὔτ' ἐρ. ἐπ.* ci. Meineke. sed *ὅς* vel *ὅς δ'*

τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει.

11 (32, 7 Mein.) *Μενάνδρου Καρίνῃ* (fr. 2 com. IV p. 144).

Ὦ μεγίστη τῶν θεῶν
νῦν οὖσ' Ἀναίδει', εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ.
δεῖ δέ· τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός.
ἐφ' ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἥξειν μοι δοκεῖς.

12 (32, 3 Mein.) *Διφίλου* (fr. 29 com. IV p. 425).

Οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς ζῷον εὐθαρσέστερον.

13 (32, 3ᵃ Mein.: trag. fr. adesp. 528 N.²)

Κακὴ γὰρ αἰδὼς ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ.

14 (32, 6 Mein.) *Θεοδέκτου* (fr. 12 p. 805 N.²).

Ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ
καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται ταχτοῦ χρόνου,
πλήν, ὡς ἔοικε, τῆς ἀναιδείας μόνον.
αὕτη δ' ὅσῳπερ αὔξεται θνητῶν γένος,
τοσῷδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν.

15 (32, 8 Mein.) *Ἡροδότου ἱστορίας α'* (I 8).

---

a poeta alienum esse vidit Buecheler. gnomologi si est, sufficiet in extremo versu collocasse | *οὔτε* S M: *εὔτε* L

1 *ἀναιδείας* L M: *ἀναιδείης* S ‖ 2 ecl. hab. lemmate non iterato L (post ecl. 32, 2 Mein.), addito lemmate S M (post ecl. 32, 6 Mein.); *Καρίνῃ* Meineke: *χαρίνῃ* S M ‖ 3 *Ἡ μεγίστη* (*Ἡ* rubr.) L ‖ 4 *οὖσα ἀναίδεια* fere libri ‖ 5 *κρατοῦν* S M: *κρατεῖν* L. respicit Artemid. oniroer. II 36 *ὀρθῶς τοῦτο τὸ παλαιὸν ἔχει 'τὸ κρατοῦν δύναμιν ἔχει θεοῦ'* et 69 *εἶτα βασιλεῖς καὶ ἄρχονται· τὸ κρατοῦν γὰρ πᾶν δ. ἔχει θεοῦ.* hoc immerito praeoptari ab Hirschigio et Cobeto bene exposuit Meineke v. II p. V ‖ 6 *δοκεῖ* L ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 32, 7 Mein.) S M (post ecl. 32, 2 Mein.); *Διφίλου* M ‖ 8 *ἔστ'* (sic ut correxit Meineke) L *ἔστιν* S M | *ζῷον* ex *ζώων* corr. L ‖ 9 ecl. sine lemmate cum praegresso versu iunctam hab. L S M, separavit Meineke ‖ 10 *κακὸν* Herwerden | *γ' ἀναιδὲς* libri: corr. Valckenaer ad Eur. Hipp. 385 ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 32, 3 Mein.) S M (post ecl. 32, 5 Mein.), sine lemm. Br (tamquam capitis primam) ‖ 13 versum inter lineas habet S, seclusit Nauck | *ταχτοῦ* Buecheler: *τὰ τοῦ* S M L Br *τὴν τοῦ* Tr., vulg. ‖ 14 *μόνης* Meineke apud Nauckium ‖ 15 *αὕτη* S *αὐτὴ* M L Br ‖ 16 *γίγνεται* libri, etiam Tr., *γίνεται* S ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 32, 6 Mein.) S M (post ecl. 32, 7 Mein.). *ηρο^δ ἱστ^ο α'* (unde *ἱστοριῶν α'* non recte Meineke) S, *ἡροδότου ἱστορίας α'* M: *Ἡροδότου* (corr. rubr. ex *ῥόδοτ^ο*) *α͞* nec plura L.

Ἅμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένῳ ἐκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή.

16 (32, 9 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου παιδείας* (I 2, 7).

Ἕπεσθαι δὲ δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀχαριστίᾳ ἀναισχυντία· καὶ γὰρ αὕτη δοκεῖ εἶναι μεγίστη ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχρὰ ἡγεμών.

17 (deest Mein.) *Δημοσθένους* (I § 27 p. 17).

Καὶ ἔτι ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν.

18 (deest Mein.: Demosth. IV § 10 p. 43)

Ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὸ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι.

19 (deest Mein.) *Θουκυδίδου* (I 84).

Πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γινόμεθα, τὸ μὲν ὅτι αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης δὲ εὐψυχία.

---

iteratur flor. 74, 36 Mein. (*Ἡροδότου*). cf. Plut. rat. aud. p. 37 D coniug. praec. p. 139 C. Clemens Alex. paed. II 10, 100 p. 230 P. (schol. ad h. l. p. 444 Dind.)

1 *κιθῶνι* L Her.: *χιτῶνι* sed tres priores litt. in ras., ut adpareat veram formam deletam esse S *κιθόνη* M; *χιτῶνι* flor. 74 | *ἐκδύεται* L S M: *συνεκδύεται* flor. 74, Her. ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. L S M (post ecl. 32, 8 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 32, 6 Mein.); pro lemmate nihil nisi *Ξενοφῶντος παι*^δ L, Xenophontis nom. om. S. leguntur verba in ampliore tmemate II 46, 22 p. 264, 2 Wachsm. (*Ξενοφῶντος Κύρου παιδείᾳ*), item infra flor. 44, 23 Mein. (*Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου παιδείας*) ‖ **4** *ἀχρηστία* L | *ἀναισχυντία* sine articulo L S M Br et sic libri ecl. II p. 264 Wachsm. et flor. 44, 23: *ἡ ἀναισχυντία* Xen. ‖ **5** *αυτη δοκεῖ εἶναι μεγίστη* S M, ecl. II p. 264 flor. 44, 23 *αὕτη δο::εῖ εἶναι* (om. *μεγίστη*) L Br: *αὕτη μεγίστη δοκεῖ εἶναι* Xen. | *πάντα* om. L ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. L (post ecl. 32, 9 Mein.), om. S M ‖ **8** *καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις καὶ ἔθ' ἡ τῶν πρ.* Demosth. | *οὐδὲ μιᾶς* L | *ἐλάττων* Demosth.: *ἐλάττω* L ‖ **9** *ζημίας* L Demosthenis S: *ζημία* Demosth. ‖ **10** ecl. hab. lemmate non iterato L, om. S M ‖ **11** *ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι* Demosth. | *τὴν ὑπὸ τῶν πρ.* L: *τὴν ὑπὲρ τῶν πρ.* Demosth.; *τὴν τῶν πραγμάτων* ex schol. p. 150, 7 Blass comment. crit. p. XLII ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. L, om. S M ‖ **14** *πολεμικοί τε* Thuc.: *πολέμιοί* (*π* rubr.) *τε* L. *τὲ* particulam cum superioribus cohaerere voluit Thucydides, cum insequenti *καὶ* gnomologus | *γιγνόμεθα* Thuc. ‖ **15** *τομὲν* L

CAPVT XXXIII.

ΠΕΡΙ ΣΙΓΗΣ.

1 *Καρκίνου* (fr. 7 p. 800 N.^{2}).
Πολλοῖς γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν
σιγή, μάλιστα δ' ἐστὶ σώφρονος τρόπου.
1^a (deest Mein.: Soph. Ai. 293)
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
2 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 288 com. IV p. 294).
Οὐθὲν σιωπῆς ἔστι χρησιμώτερον.
3 *Σοφοκλέους Ἀλεάδαις* (fr. 78 N.^{2}).
Ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά.
4 *Χάρητος* (fr. 2 p. 826 N.^{2}).
Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν,

Caput XXXIII exstat in S M, eclogae non nullae in Br Mac. Chrys. titulum *περὶ σιγῆς* quem reposui offerunt Photius M Br Mac. (sed *σιωπῆς* superscr. Mac. m. rec. Br^2), *περὶ σιωπῆς* S Tr. p. 175, inde vulg. numerum addunt S M Mac., sed *κη'* S ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M tamquam primam capitis, sine lemm. Br post ecl. 33, 3 ‖ 4 *Πολλῶν* recte Nauck | *κακῶν* S Br: *κακὸν* M ‖ 6 ecl. hab. Br post ecl. 33, 1 Mein., om. S M. iteratur cum versu qui apud Sophoclem praecedit infra flor. 85, 1 Mein. (*Σοφ. Αἴαντι*). nostrum habet Apostol. cent. V 78 a. aliorum testimonia, inter quos est Aristoteles polit. I 13, vide apud Lobeckium. cf. etiam Wachsmuth ad apophth. Vind. 173 ‖ 7 *γυναικὶ* Arist. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 33, 1) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam). legitur versus inter monostichos, vide Meyer *Vrbin. samml.* p. 442. v. *σιωπῆς εὐκαίρου χρησιμώτερον οὐδὲν* reperiuntur floril. Schenkel. (*Wien. stud.* XI p. 32) 112 ‖ 9 *οὐδὲν* Mac. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 33, 2 Mein.) Br (tamquam capitis primam); *Ἀλεάδαις* Meineke: *αἰλέασι* M quod omittunt S Br. *Μενάνδρου ἡ παραίνεσις* Apostolius cent. XVIII 62 a, sed pendet a Tr. p. 175 ubi lemmate omisso adfertur tamquam altera Menandrea post ecl. 33, 2. hinc deceptus est Meineke com. IV p. 280. omisso poetae nom. legitur apud Plutarchum de garrulitate p. 502 E ‖ 11 *σιγὴ* M Br Plut.: *σιωπὴ* S ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M. de Charete dubitans Crateti versus adsignat Bergk p. l.^{4} II p. 372. recepta ecloga est in corp. Par. 478 Elt. (*Χάρητος*). versus primus inter Menandri monosticha relatus est 80, cf. Meyer *Vrbin. samml.* p. 423 ‖ 13 *πανταχῇ* Men. mon.

ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει,
ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη.

5 *Ἀθηνοδώρου* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 207 C).
Ἔστι καὶ τὸ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας.

6 *Ἀμφιδος* (fab. inc. fr. 9 com. III p. 319).
Οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἕν.

7 *Φιλωνίδου* (com. II 1 p. 425).
Κρεῖττον σιωπᾶν ἐστιν ἢ λαλεῖν μάτην.

8 *Κλεάνθους.*

Σιωπῶντος τοῦ Κλεάνθους, ἐπεί τις ἔφη 'τί σιγᾷς; καὶ μὴν ἡδὺ τοῖς φίλοις ὁμιλεῖν', 'ἡδύ' ἔφη 'ἀλλ' ὅσῳ ἥδιον, τοσῷδε μᾶλλον αὐτοῦ τοῖς φίλοις παραχωρητέον'.

9 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Πῶς ἔστιν ἀπὸ ἐχθρῶν ὠφεληθῆναι* (p. 90 B).

Ἄνευ δὲ τούτου τὴν περὶ τὴν γλῶτταν ἐγκράτειαν, οὐ

---

1 *ὃ καὶ* SM: *ὃ δὲ* corp. Par. *ὡς καὶ* ci. Nauck, *καὶ γὰρ* ego dubitanter ‖ 2 versum interpolatori tribuit F. G. Schmidt *krit. stud.* III p. 27. probabilior est sententia Buecheleri, qui plenius post *φέρει* distinguens proximae eclogae initium putat interceptum esse ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SM; de cod. Phot. vide Elteri diss. p. 50. poetae Cei esse versum testatur Aristides II p. 192, ubi schol. III p. 501: *τὸ δὲ σιωπῆς ἀκ. γ. ἐκ Σιμωνίδους ἐστὶ τοῦ Κίου* (Simonid. fr. 66 B.). lemma *Ἀθηνοδώρου* temeritatis eclogariae est exemplum memorabile. fontem erroris aperit Ps.-Plut. l. c. p. 207 C, ubi hoc versu usus Augustus dicitur Athenodorum apud se retinuisse: *καὶ κατέσχεν αὐτον ὅλον ἐνιαυτὸν εἰπὼν ὅτι ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.* fere in proverbium abiit versus, respiciunt multi, quorum locos indicarunt Leutsch in Apostol. cent. VII 97 Bergk p. l.[4] III p. 418 ‖ 4 *τὸ* quo metrum destruitur rectius om. Plut. alii | *σιγῆς* S *σιγᾶν* M (et sic epigr. *1137 Kaib.), et fortasse · indicio articulus est *σιγᾶν* scripsisse gnomologum. *σιγᾶς* dederat poeta ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SM ‖ 6 *οὐδὲ ἕν* S: *οὐδέν* M ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SM. recurrit versus corp. Par. 678 Elt. (*Φιλονίδου* sic); Men. monost. 290. cf. monost. 484 ‖ 8 *κρεῖττον* SM monost. 290: *κρεῖσσον* corp. Par. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SM ‖ 11 *ὅσῳ* SM: *ὅσον* Tr. p. 175, inde vulg. ‖ 12 *αὐτοῦ* M Tr.: *αὑτοῦ* S ‖ 13 ecl. lemmate compend. addito hab. M, om. S ‖ 15 *τούτου* tacite ex Plut. Gesn.[2], inde vulg.: *τοῦ* M | *τὴν περὶ τὴν* tacite Gesn.[2]: *τὴν περιττὴν* M; *τὴν περὶ* libri Plut. | *γλῶτταν* M Plut.; *γλῶσσαν* Gesn.[2], inde vulg.

μικρὸν ἀρετῆς μέρος οὖσαν, ὑπήκοον ἀεὶ τῷ λογισμῷ καὶ πειθήνιον ἔχειν * * *

10 *Ζήνωνος.*

Ζήνων Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κἀκείνων παρὰ πότον σπευδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὑτῶν ἕξιν, αὐτὸς ἐσίγα. τῶν δὲ πρέσβεων ζητούντων τί ἀπαγγείλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον 'τοῦτ' αὐτό' ἔφη 'ὃ βλέπετε' δυσκρατέστατον γὰρ πάντων ὁ λόγος.

11 *Ξενοκράτους.*

Ξενοκράτης διαιρῶν ἕκαστον μέρος τῆς ἡμέρας εἰς πρᾶξίν τινα καὶ τῇ σιωπῇ μέρος ἀπένεμεν.

12 *Σιμωνίδου* (Plut. de tuenda sanit. p. 125 D).

Σιμωνίδης ἔλεγε μηδέποτε αὐτῷ μεταμελῆσαι σιγήσαντι, φθεγξαμένῳ δὲ πολλάκις.

---

1 *ἀεὶ* tacite ex Plut. Gesn.[2], inde vulg.: *δὴ* M ‖ 2 post *ἔχειν* lacunam signavi: *οὐκ ἔστιν* (*οὐκ ἔνεστιν* Hercher), *ἂν μή τις ἀσκήσει καὶ μελέτῃ καὶ φιλοπονίᾳ τὰ κάκιστα τῶν παθῶν, οἷόν ἐστιν ἡ ὀργή, κατεργάσηται* tacite ex Plut. supplevit Gesn.[2], inde vulg. ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. M, sed post 1ª Br. cf. Plut. de garrul. p. 504 A Diog. Laert. VII 24 ‖ 4 *πέμψαντος*, sed *ψ* ex *π* ut videtur corr. M[1] ‖ 8 *τοῦτο* M Br | eclogae 10 solus Br subicit haec sine lemmate: *ξένοι βασιλέως ἐν συμποσίῳ φιλοφρονούμενοι Ζήνωνα προπιόντες αὐτῷ ἠρώτων ἡσυχίαν ἄγοντα 'περὶ σοῦ δὲ τί* (*δέ τι* cod.) *χρὴ λέγειν τῷ βασιλεῖ;' κἀκεῖνος 'ἄλλο μηδὲν ἢ ὅτι πρεσβύτης ἐστὶν* (*ἐστιν* sine acc. cod.) *ἐν Ἀθήναις παρὰ πότον σιωπᾶν δυνάμενος'* ex Plutarcho nimirum derivata. cf. Maxim. c. 20 p. 596 Combef. ‖ 10 ecl. hab. S M (post ecl. 33, 10) Br (post eclogam ad 33, 10 indicatam) Mac. Chrys. (post ecl. 33, 2). lemma recepi ex M, om. S Br Mac. recurrit corp. Par. 515 Elt. ('*Ξενοκράτους* exstabat, sed abluisse videtur cod. Par. 1168' Elter). cf. Laert. IV 11 ‖ 12 *τῇ* om. Mac. | *τὴν σιωπην* corp. Par. | *ἀπενέμε(ν)* libri Stob. *ἀπένειμεν* corp. Par. cf. Laert. *καὶ ὥραν μίαν, φασίν, ἀπένεμε σιωπῇ* ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemm. M. recurrit Anton. I c. 73 p. 74 (*Σιμωνίδου*) Maxim. c. 20 p. 598 Combef. (male *Δημοσθ.* sed post Simonid.). cf. Plut. de garrul. p. 515 A de liberis educ. p. 10 F. temere Apollonio (cf. ecl. prox.) tribuit Kayser post Philostr. (Turici a. 1844) p. 56, unde idem error apud Hercherum ‖ 14 *ἔλεγε μηδέποτε αὐτῷ* S M Br Mac. Plut.: *μηδέποτε μὲν αὐτῷ ἔλεγε* Ant. *μηδέποτε ἑαυτῷ ἔλεγε* Max. | *αὑτῷ* pro *αὐτῷ*

13 *Ἀπολλώνιος τοῖς γνωρίμοις* (deest edit. Hercher.).

Πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθε περὶ τοῦ μὴ λέγειν ἃ μὴ δεῖ. παντελῶς γὰρ ἀπαιδεύτου τινός ἐστι τὸ μὴ δύνασθαι σιωπᾶν, ἀλλ' ἐκλαλεῖν τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα.

14 *Διογένους.*

Διογένης πρὸς τὸν φιλόσοφον εἶναι φήσαντα, ἐρωτῶντα δὲ ἐριστικῶς 'κακόδαιμον' ἔφη 'τὸ βέλτιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ τοῦ φιλοσόφου λυμαινόμενος τῷ λόγῳ φιλοσοφεῖν φῄς'.

15 *Θεοκρίτου.*

Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου ὅπου αὐτὸν αὔριον ὄψοιτο, 'ὅπου' ἔφη 'ἐγὼ σὲ οὐκ ὄψομαι'.

16 (33, 17 Mein.) *Πλουτάρχου* (fr. XXXIV 1).

Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον ἐχεμυθίας διὰ τούτων σαφῶς δείκνυται. λέγει γάρ

Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητὴς
ἴσχεο μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλῆι.

καὶ τοῦ Τηλεμάχου εἰπόντος

ἦ μάλα τις θεῶν ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν

ἐπιλαμβανόμενος ὁ πατὴρ ἔφη

σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.

τοῦτο ἐχσίγησιν οἱ Πυθαγορικοὶ καλοῦντες οὐδὲν ἀπεκρί-

---

tacite Meineke. post eclogam 12 praecepit ecl. 36, 25 (sine lemm.) Br 1 ecl. cum lemm. hab. SM; lemma compend. S. iteratur ecloga et lemma *Ἀπολλωνίου* corp. Par. 679 Elt. ‖ **2** *ποιεῖσθε* (ut coniecit Meineke v. IV p. LXIV) S: *ποιεῖσθαι* M Tr. p. 175 corp. Par. ‖ **4** *ἀλλ'* S: *ἀλλὰ* M corp. Par. ‖ **5** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M, om. A ‖ **7** *κακόδαιμον* (sine acc. M) *ἔφη* M Tr.: *κακόδαιμον ὢν ἔφη* S dittographia ut videtur, nisi praeoptes *κακοδαιμονῶν* cum Buechelero ‖ **10** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M; sine lemm. etiam Mac. Chrys. sed post ecl. 35, 1 ‖ **11** *ὅπου* M ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S post ecl. 15, Tr. p. 176 post ecl. 16 Mein. (inde vulg.), om. M A. ex parte concordat cum Ps.-Plut. vit. Hom. c. 149, vide Diels dox. p. 97 sqq. ‖ **14** *διὰ τούτων* compend. S: *διὰ τούτου* Tr., inde vulg. ‖ **15** Il. II 246 sq. ‖ **17** *βασιλῆι* S *βασιλεῦσιν* Hom. ‖ **19** Od. XIX 40 | *θεῶν* S *θεὸς* Hom. ‖ **21** Od. XIX 42 sq. ‖ **23** *ἐχσίγησιν* Gomperz *Wien. stud.* II p. 12 coll. Eustath. Od. XXIV 485 p. 1968, 25 opusc. p. 95, 18: *ἐξήγησιν* S

νοντο τοῖς περὶ θεῶν ὅ τι τύχοιεν ἰταμῶς καὶ εὐχερῶς ἐρωτῶσιν.

17 (33, 16 Mein.) *Δημοσθένους* (?).

Μὴ νομίσητέ με, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλὲς τὸ σιγᾶν ἐστι.

CAPVT XXXIV.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΚΑΙΡΩΣ ΛΕΓΕΙΝ.

1 *Διονυσίου* (fr. 6 p. 795 N.[2]).

Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε.

2 *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 253 N.[2]).

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

3 *Εὐριπίδου Αἰγέως* (fr. 5 N.[2]).

---

1 *τοῖς* (ut coniecit Wyttenbach) S: *τῶν* Tr., inde vulg. | *ὅ τι* Wyttenbach: *ὅτε* S | *εὐχερῶς* S: *δυσχερῶς* operarius ap. Gesn.[2] p. 214, inde vulg. ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 17 Mein.), addito lemm. M Tr. (post ecl. 15), sed M omissa ecl. 17 Mein.; *δημοσθένουσ* M, *δίωνος* Tr., unde vulg. lemma *δίωνος* male huc retractum ex prima ecloga capitis proximi, ubi *δι*ͦ, i. e. *διονυσίου* S ‖ 4 *ω* cum θθ S *ὦ ἀθηναῖοι* Tr.: *ὦ θεοὶ* compendio male explicato M; malim *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*, cf. p. 323, 16 adn.

Caput XXXIV est in SM, paucae eclogae in Br Mac. Chrys. titulum habent omnes sic ut Photius, numerum S M Mac., sed *κθ'* S. ab ecloga 14 rursus incipit A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M Mac., sine lemm. Br; *δι*ͦ S *διονυσίου* M Mac.: *Εὐριπίδου* (ex prox. ecl.) Tr., inde vulg. quam male secutus est etiam Meineke. iteratur versus et lemma *Διονυσίου* corp. Par. 682 Elt. relatus est inter Men. mon. 208, inter paroemias Mac. cent. IV 44, Greg. Cypr. Mosq. cent. III 61, prov. app. cent. III 7 ‖ 9 *κρεῖττον* S M Br corp. Par. et reliqui testes. quod in Stobaeo ferendum ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M. iterat eclogam et lemma *Εὐριπίδ⟨ου⟩* corp. Par. 683 Elt. sine lemmate supra leguntur versus III 13, 9 ‖ 11 *μὴ λέγ' εὖ* quod coniectura reppererat Valckenaer diatr. p. 256 flor. 13 ut videtur: *μὴ λέγε* S M corp. Par. ‖ 12 *φέροι* SM corp. Par.: *φέρει* flor. 13 ut coniecit Cobet coll. crit. p. 203 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SM; *ἔτ αυτ* pro *Εὐρ.* S

Εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά.

4 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 46 com. III p. 149).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε
ὁ λέγων ὑποτάττει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

5 *Αἰσχύλου* (fr. 397 N.[2]).

Πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

6 *Ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (§ 41 p. 11 b).

Δύο ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἶσθα σαφῶς, ἢ περὶ ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείττων, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον σιγᾶν ἢ λέγειν.

7 *Πυθαγόρου.*

Ἔλεγεν ὁ Πυθαγόρας ʻχρὴ σιγᾶν ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν᾽.

8 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ἢ σιγὴν καίριον ἢ λόγον ὠφέλιμον ἔχε.

9 *Σόλωνος.*

---

1 *καθέξεις* Porson adv. p. 274: *καθέξῃς* S M | *ἔσται* tacite ed. Wechel. p. 389: *ἔστι* S M ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M; *ἀντιφ*^{α} perspicue S *ἀντιφάνουσ* M: *Ἀντιλόχου* Tr. ‖ 3. 4 *ὅτε ὁ* S *ὅτ᾽ ὁ* (sic) ex *ὅτε* ut videtur corr. M² ‖ 4 *ὑποτάττει* S: *ὑποτάττοι* M; *ὅταν Ὁ λ. ὑποτάττῃ* malit Meineke | *τοὺς λόγους τοῖς πράγμασιν* ci. Kock com. II p. 123. intellego *ὑποτάττει τοῖς λ. τὰ πράγματα* tamquam *κρηπῖδα* ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M ‖ 7 ecl. hab. S M (post ecl. 34, 5) Br Mac. Chrys. (post ecl. 34, 1): *ἐκ τοῦ ἰσοκράτουσ πρὸς δημόνι* (with *ξ* above) M: *ἰσοκράτους* nec plura S Br Mac. iterat eclogam et lemma *Ἰσοκράτους* corp. Par. 684 Elt., eclogam Georgid. p. 25 (post Isocr.) ‖ 8 *ποιοῦ καιροὺς* S M Br Mac. corp. Par. Is. Georg.: *καιροὺς ποιοῦ* Tr., inde vulg. | *σαφῶς* om. Georgid. ‖ 10 *σιγῆς* S M Br Mac. corp. Par. Is. Georg.: *σιωπῆς* Tr., inde vulg. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S, om. M. iterat eclogam et lemma corp. Par. 685 Elt. cf. mantiss. proverb. cent. III 46 (paroemiogr. gr. II p. 779); gnomol. Vatic. 459 ‖ 15 ecl. hab. S M; *τ̆ αυ*^{τ} (quod praetervidit Gaisford) S *πυθαγόρου* M. cf. floril. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 20) 59: *Ἢ σιγὴν καίριον ἔχειν δεῖ ἢ λόγον ὠφέλιμον* ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M. iteratur ecloga et lemma corp. Par. 687 Elt. eadem supra legitur III 1, 172 p. 114, 8, cf. Laert.

Σφραγίζου τοὺς μὲν λόγους σιγῇ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.

10 *Αἰσχίνου* (C. Fr. Hermann. disput. de Aesch. Socrat. rel. p. 11).

Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐπιπληχθείς, ὅτι Σωκράτει ἐσχολακὼς σιωπᾷ, ‘οὐ γὰρ μόνον’ εἶπε ‘λέγειν ἔμαθον παρὰ Σωκράτει, ἀλλὰ καὶ σιωπᾶν’.

11 *Πυθαγόρου.*

Αἱρετώτερόν σοι ἔστω λίθον εἰκῇ βάλλειν, ἢ λόγον ἀργόν.

12 *Εὐριπίδου ἐν Ἀνδρομέδᾳ* (fr. 126 N².).

Σιγᾶς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων.

13 *Θεόγνιδος* (625—626).

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν,
καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

14 *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 33).

Τάξον τινὰ ἤδη σεαυτῷ χαρακτῆρα καὶ τύπον, ὃν

I 58 *ἔφασκέ τε σφραγίζεσθαι τὸν μὲν λόγον σιγῇ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.* ceterum vide Brunco act. sem. philol. Erlang. III p. 339

1 *σραγίζου* M ‖ 2 ecl. hab. S M (post ecl. 34, 9) Mac. Chrys. (post ecl. 34, 6); lemma om. S Mac. cf. gnomol. Vat. 207 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M Maç. iteratur ecloga lemmate non denuo signato (post ecl. 34, 7) corp. Par. 686 Elt. cf. Sext. 152 Clit. 28 Elt.; Pyth. Vind. 7 (Syr. 7) Porphyr. ad Marc. 14; cod. Vind. 199 f. 188^{r}; gnomol. Byz. 141 p. 189 Wachsm. (Pal. 109 Bar. 176 Mon. 66 Leid. 65); flor. Laur. p. 241, 11 Mein., Nili sent. 2 p. 320 Or. et quae adnotarunt Elter Schenkl Wachsmuth ‖ 8 *βαλεῖν* (*βάλεῖν* Mac.) Mac. corp. Par. ‖ 10 ecl. hab. SM; *εὐρι*$^{\pi\delta}$ *ἐν ἀνδρομε*$^{\delta}$ S *εὐρ. ἐν ἀνδρομέδα* M quod recepi; *Εὐρ. Ἀνδρομέδας* temere Gaisford. fabularum series *Ἀρχελάῳ* (2) *Αἰγέως* (3) *ἐν Ἀνδρομέδᾳ* (12) indicium est alphabetici gnomologii manifestum ‖ 11 *λόγον* M ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M. prior versus legitur poetae n. non addito Diogenian. cent. II 90, Gregor. Cypr. cent. I 86, Apostol. cent. IV 6; Suid. v. *ἀργαλέον* (vide Bergk ad Theogn. 625) ‖ 14 *αἰεὶ* Tr. et Theogn.: *ἀεὶ* S M ‖ 15 ecl. hab. S M A; *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου* M: *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου* S, inde vulg., lemma cum eclogae verbis *Τάξον τινὰ* — 685, 5 *περὶ ἵππων* om. A ‖ 16 *σεαυτῷ* (-*τον* M) *χαρακτῆρα* S M: *χαρακτῆρα σαυτῷ* Arr.

φυλάξεις ἐπί τε σαυτοῦ ὢν καὶ ἀνθρώποις ἐντυγχάνων. σιωπὴ τὰ πολλὰ ἔστω ἢ λαλείσθω τὰ ἀναγκαῖα καὶ δι' ὀλίγων. σπανίως δέ ποτε καιροῦ καλοῦντος ἐπὶ τὸ λέγειν τι ἥξομεν, ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς τῶν εἰκαίων, μὴ περὶ ἀθλητῶν ἢ μονομάχων ἢ περὶ ἵππων ἢ βρωμάτων ἢ πομάτων τῶν ἑκασταχοῦ, μὴ περὶ ἀνθρώπων ψέγοντα ἢ ἐπαινοῦντα ἢ συγκρίνοντα. λοιπὸν ἐκείνου ἔχου τοῦ μὴ καθιέναι εἰς ὁμιλίας ἰδιωτικάς, ἀλλὰ ἂν οἷός τε ᾖς, μέταγε τοὺς λόγους ἐπὶ τὸ προσῆκον· εἰ δὲ μή, ἀπόλειπε σιωπᾶν.

15 *Σόλωνος.*

Σόλων ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Περιάνδρου παρὰ πότον, ἐπεὶ

---

1 *φυλάξεις* SM Arr.: *φυλάξειε* operarius Gesn.[2] p. 215, inde vulg. | *σαυτοῦ* SM *σεαυτοῦ* Arr. Gesn.[2], vulg. | *ἀνθρώποις ἐντυγχάνων* M Arr.: *ἑτέροισιν ἐντυγχάνων* S unde *ἑτέροις συντυγχάνων* non recte coniecit Meineke, nam *ἑτέροισιν* scriptum est dittographia quadam ante *ἐντ.*, per *ἑτέροις* autem variari videtur *ἀ̅ν̅οις* quod *ἄλλοις* male interpretatus est librarius pro *ἀνθρώποις*, nisi ipsi *ἀνθρώποις* fortasse adscriptum erat *ἑτέροις* ‖ 2 *καὶ σιωπὴ* Arriani plerique | *τὰ πολλὰ* S M: *τὸ πολὺ* Arr. ‖ 3 *καλοῦντος* SM: *παρακαλοῦντος* vel *παρακολουθοῦντος* libri Arr. | *τὸ* S Arr.: *τῷ* M ‖ 4 *τι* libri aliquot Arr., alii omittunt: *τί* aut *τέ* ex corr. S[1] *τί* M *τὲ* Tr. | *ἥξομεν* SM Arriani aliquot: *λέξον μὲν* Arriani alii Simpl. quod recte recepit Schweighaeuser ed. mai. | *μηδενὸς* Arr. non nulli | *εἰκαίων* SM: *τυχόντων* Arr. | *μὴ περὶ ἀθλητῶν* — 5 *ἢ πομάτων* S M, ab *ἢ βρωμάτων* etiam A: *μὴ περὶ μονομαχιῶν, μὴ περὶ ἱπποδρομιῶν, μὴ περὶ ἀθλητῶν, μὴ περὶ βρωμάτων ἢ πομάτων* Arr.; cf. Arr. Epict. diss. III 16, 4 ‖ 5 *πωμάτων* tacite Meineke, sed vide p. 507, 10 ‖ 6 *μὴ* SMA: *μάλιστα δὲ μὴ* Arr. | *ἀνθρώπων* Arr.: *ἀνθρωπων* (sic) M[1] *ἀ̅ν̅ον* S *ἄνθρωπον* M[2] A | *ψέγοντα ἢ ἐπαινοῦντα ἢ συγκρίνοντα* S M A Arr. Simpl., *ψέγων ἢ ἐπαινῶν ἢ συγκρίνων* Arriani alii ‖ 7 *λοιπὸν* — 8 *ἀλλὰ* om. libri Arriani, cf. Arr. Epict. diss. III 16, 3 ‖ 8 post *ἂν* add. *μὲν οὖν* libri Arr. | *μετάγαγε* libri non nulli Arr. ‖ 9 *τοὺς λόγους ἐπὶ τὸ προσῆκον* S M A et sic enchiridii paraphr. (ubi *τὸν λόγον*): *τοῖς σοῖς λόγοις* (vel *τοὺς σοὺς λόγους καὶ*) *τοὺς τῶν συνόντων ἐπὶ τὸ προσῆκον* libri Arr. | *εἰ δὲ μή, ἀπόλειπε σιωπᾶν* S M A non recte: *εἰ δὲ ἐν ἀλλοφύλοις ἀποληφθεὶς* (vel *ἀπολειφθεὶς*) *τύχοις, σιώπα* libri Arr.; 'Stobaeus fortasse *εἰ δὲ [μὴ] ἀπολείπῃ, σιώπα*' Buecheler ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. simile dictum Bianti tribuit Plut. de garrul. p. 503 F, Demarato Ps.-Plut. apophth. Lacon. p. 220 A

σιωπῶν ἐτύγχανε, πότερα διὰ λόγων σπάνιν ἢ διὰ μωρίαν σιωπᾷ, ʽἀλλ᾽ οὐδεὶς ἄν᾽ εἶπε ʽμωρὸς σιωπᾶν ἐν συμποσίῳ δύναιτο᾽.

16 *Ἐκ τῶν Δίωνος Χρειῶν.*

Τῶν συνόντων τις μειρακίων Διογένει, ἐρωτώμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐσιώπα· ὁ δὲ ἔφη ʽοὐκ οἴει τοῦ αὐτοῦ εἶναι εἰδέναι τε ἃ λεκτέον καὶ πότε, καὶ τίνα σιωπητέον, καὶ πρὸς τίνα;

17 *Κλεοστράτου.*

Κλεόστρατος πρὸς τὸν εἰπόντα ʽοὐκ αἰσχύνῃ μεθύων;᾽ ʽσὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ᾽ ἔφη ʽμεθύοντα νουθετῶν;᾽

18 *Σωκράτους.*

Τῷ γελοίῳ καθάπερ ἁλὶ πεφεισμένως δεῖ χρῆσθαι.

19 *Ἀναξάρχου.*

Πολυμαθίη κάρτα μὲν ὠφελέει, κάρτα δὲ βλάπτει τὸν ἔχοντα. ὠφελέει μὲν τὸν δεξιὸν ἄνδρα, βλάπτει δὲ τὸν

---

2 *σιωπᾶν ἐν συμποσίω* SM: *ἐν συμποσίω σιωπᾶν* A. praetulerunt hoc Gaisford et Meineke, vix recte, sed cf. Plut. l. c.: *καὶ τίς ἄν, ἔφη, δύναιτο μωρὸς ὢν ἐν οἴνῳ σιωπᾶν;* ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. inter Dionis Chrysostomi fragmenta recepit L. Dindorf v. II p. 312; *Διογένους* pro *Δίωνος* scribi vult Rose Ar. ps. p. 612 ‖ 5 *μειρακίσκων* mavult Meineke | *διογένει* SA: *διογένη* M ‖ 6 *δὲ* M | *οἴει* SM, ex *οἴῃ* corr. A m. inc., fort. A[1] ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 34, 16), sine lemm. Br (post ecl. 34, 6) Mac. Chrys. (post ecl. 34, 11). nomen *Κλεόστρατος* hoc ipso loco testatur Photii pinacographus. iteratur ecloga et lemma corp. Par. 532 Elt. cf. gnomol. Vatic. 371 ‖ 10 *αὐτῷ* post *εἰπόντα* add. corp. Par. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit locus Demophil. simil. 19 ‖ 13 *πεφεισμένως*] super ε syllabae secundae aliquid eras. M ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. exscripsit locum Clemens Alex. strom. I 6 extr. eodem non exemplari quidem sed tamen fonte usus ac Stobaeus: *Εὖ γοῦν καὶ Ἀνάξαρχος ὁ εὐδαιμονικὸς ἐν τῷ περὶ βασιλείας γράφει : ʽπολυμαθίη — ἔχουσι μωρίης᾽*; prior eclogae pars usque ad *ὅρος οὗτος* (p. 687, 2) recurrit Crameri anecd. Ox. III p. 215 (*τὸ Ἀναξάρχειον*). verba *Ἀνάξαρχος δὲ πολυμάθειαν κάρτα μὲν ὠφελεῖν, κάρτα δὲ βλάπτειν* habet Serenus Stobaei II 31, 116 p. 229 Wachsm. cf. gnomol. Vatic. 469 ‖ 15 *πολυμαθίη* S M A: *πολυμαθείη* cod. Clementis, Cram. anecd. | *τὸν ἔχοντα* S M A, Clem.: om. Cram. anecd., de Sereno non liquet; circumscripsit Bergk opusc. II p. 294 ‖ 16 *τὸν δεξιὸν ἄνδρα* S

ῥηιδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος καὶ ἐν παντὶ δήμῳ. χρὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι· σοφίης γὰρ οὗτος ὅρος. οἳ δὲ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν μουσικὴν ⟨ἀείδουσιν, κῆν⟩ πεπνυμένως ἀείσωσιν, οὐ παραδέκονται ἐναργίῃ γνώμην, αἰτίην δ' ἔχουσι μωρίης.

CAPVT XXXV.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΛΟΓΙΑΣ.

1 *Ἡσιόδου Ἔργων* (719—720).

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισι μέγιστος

M A: *τόνδε ἄξιον ὄντα* cod. Clem., *τὸν ἄξιον ἐόντα* Cram. anecd.; vide Bernays *ges. abh.* I p. 126

1 *φωνεῦντα* S M: *φωνοῦντα* A; *φωνέοντα* Clem., Cram. anecd. | *χρὴ — ὅρος*] Athenaeus mechanicus apud Wescher *poliorcétique des Grecs* p. 4: *καὶ ταῦτα τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων καλῶς εἰρηκότων τα τοῦ καιροῦ μέτρα δεῖν εἰδέναι ὡς ὑπάρχοντος ὅρου τῆς σοφίας,* vide Bernays *ges. abh.* I p. 129 ‖ 2 *οὗτος ὅρος* (*ὅρος* M) S M A, Clem.: *ὅρος οὗτος* Cram. anecd.; *οὗτος οὖρος* Anaxarcho dedit Bergk, recepit Meineke. cautius iudicat Gomperz *die apol. der heilk.* p. 125, cf. supra p. 18, 7 | *οἳ* (*οἱ* M) *δὲ* S M: *εἰ δὲ οἱ* A; *ὅσοι δὲ* quod verum videtur Clem. | *ἔξω καιροῦ ῥῆσιν μουσικην πεπνυμένως ἀείσωσιν* (*ἀάσουσιν* M *ἀείσουσιν* A) S M A, *καὶ θεοῦ ῥῆσιν ἀείδουσιν, ἤην πη πεπνευμένην ἀείδωσιν* cod. Clem.; *καὶ θύρῃσιν ἀείδουσιν, ἥνπερ πεπνυμένα ἀείδωσιν* Bernays l. c., *ἔξω καιροῦ θύρῃσιν ἀείδουσι, κῆν πεπνυμένα ἀείσωσιν* Bergk idque recepi, nisi quod praetuli *κῆν πεπνυμένως* et retinui *ἔξω καιροῦ ῥῆσιν μουσικὴν* ‖ 4 *οὐ παραδέχονται ἐν ἀργίῃ γνώμην* (sic A Tr. *γνώμη* S M) *αἰτίην* (*αἰτεῖν* S) *δ' ἔχουσι* (*δ' ἔχωσι* M) *μωρίας* S M A quae fere retinui sed ut *ἐναργίῃ* scriberem suadente Buechelero; *οὐ τιθέμενοι ἐν σοφίῃ, γνώμην δ' ἔχουσι* (*δ'* secludi vult vel *δέκονται* scribi pro *δ' ἔχουσι* Bernays) *μωρίης* Clem. Bergkio apud Clementem videtur scribendum *οὐ τιθέμενοι ἐν σιωπῇ γνώμην,* apud Stobaeum *οὐ παρέχοντες* (vel *παρεχόμενοι*) *ἐν ἀεργίῃ γνώμην* particula *δ'* deleta, cum ipsum Anaxarchum suspicetur dedisse: *οὐ τιθέμενοι ἐν ἀεργίῃ γνώμην αἰτίην ἔχουσι μωρίης*

Caput XXXV servarunt S M A, paucas eclogas Br Mac. Chrys. titulum offerunt omnes sic ut Photius, nisi quod *περὶ ἀργολογίας* A[1] mutavit in *ἀδολεσχίας* A[2] corr. A[3], numerum adiciunt S M A Mac., sed *λ'* S ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A Br Mac. Chrys., *ἔργων* om. S Br. adfert versus addito poetae n. Gellius noct. Att. I 15, 14 Tzetzes apud Cramerum anecd.

φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

2 *Εὔπολις ἐν Δήμοις* (fr. 18 com. II 1 p. 467).

Καὶ τοῦ μὲν ⟨ἐν⟩ κύκλῳ γε παύσομαι λόγου,
φράσω δέ σοι τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χωρίων.

3 *Εὐριπίδου Αἰόλῳ* (fr. 28 N.²).

Παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

4 *Σοφοκλέους Ἀλήτῃ* (fr. 98 N.²).

Βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά.

5 *Μενάνδρου Ἐπαγγελλομένῳ* (fr. 3 com. IV p. 115).

Τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἓν μόνον,
ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποῇ τις τόν τε καιρὸν εὖ λάβῃ.

6 *Φιλωνίδου* (com. II 1 p. 425).

Ἅπαντ' ἐρίζεις καὶ συνίῃς οὐδὲ ἕν.

6ᵃ

Γράμματα μαθεῖν δεῖ καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.

Ox. IV p. 122. cf. etiam *Γνῶμαι διάφ.* Boissonadii anecd. I p. 115 ‖ 9 *τοι* om. Mac. | *ἐν ἀνθρώποισι μέγιστος* S M A Br Mac. Tzetz.: *ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος* (-τον Boiss.) Tr. p. 177 Hes. Gell. Boiss.

2 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 3 *ἐν* addidit Grotius dict. poet. p. 141 | *γε παύσομαι* S M A: *πεπαύσομαι* Pierson ad Moer. p. 293 ‖ 4 *χωρίων* S M A 'perpetua apud mathematicos *τῶν χωρίων* contra *τὸν κύκλον* eiusve propria oppositio. *βραχυλογίας* autem est non per gyrum vagata sed locis definita oratio: ita quidem visum est excerptori' Buecheler ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. Euripides Aristophanis Thesm. 177: *Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ Πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους* ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 35, 3) Br (post ecl. 35, 1); *Σοφοκλέους ἀλείτῃ* M A, fab. n. om. S Br ‖ 9 *δὲ* S M Br: *καὶ* A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἐπαγγελοβ* S ‖ 11 *ἀναιδέσιν* Grotius dict. poet. p. 141: *ἀναιδέσι* S M A; *ἀναιδέεσι* operarius Gesn.² p. 216, inde vulg. | *τοῦθ'* A ut videtur: *τοῦτ'* S M ‖ 12 *ποῇ* S: *ποιῇ* M A | *εὖ λάβῃ* S: *εὐλαβῇ* M *εὖ λαβῇ* A¹ ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 14 *ἅπαντε ἐρίζεις* M¹, corr. M rubr. | *συνίῃς* Meineke com. V 1 p. 33 et sic voluit A²: *συνιεὶς* S Mᵈ *συνιείς* A, corr. A²; *συνιεῖς* Meineke in Stob. | *οὐδὲ ἓν* ex *οὐδὲν* corr. S¹ ‖ 15 versum quem coniungunt cum priore S M A, separavit Meineke. error inde natus videtur, quod lemma *Φιλωνίδου* etiam ad hunc versum pertinebat in archetypo, videatur ad ecl. prox. recurrit versus inter Men. monost. 96, cf. ibid. 403 et 557

7 *Φιλωνίδου* (com. IV p. 690).
Οὐκ ἂν τις εἴπῃ πολλά, θαυμασθήσεται,
ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον, ἂν ᾖ χρήσιμα.

8 *Πυθαγόρου.*
Μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλά.

9 *Λυκούργου.*
Λυκοῦργος πρὸς τὸν εἰπόντα 'διὰ τί Λακεδαιμόνιοι τὴν βραχυλογίαν ἀσκοῦσιν;' εἶπεν 'ὅτι ἐγγύς ἐστι τοῦ σιγᾶν'.

10 (Epict. fr. 77 Schweigh.)
Μηδενὸς οὕτως ἐν παντὶ προνόει ὡς τοῦ ἀσφαλοῦς· ἀσφαλέστερον γὰρ τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν. ἔα δὲ τὸ λέγειν ὅσα δίχα ἔσται νοῦ καὶ ψόγου . . . .

10^{a} *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 33).
Ἀπέστω δὲ τὸ πολὺ καὶ αὐτοῦ τινων ἔργων μεμνῆ-

---

1 ecl. hab. lemmate non iterato S, sine lemmate vel distinctione cum praegressa coniunctam M (de A nihil enotatum) Tr. p. 178, addito lemm. *φιλωνίδου* (prioribus omissis) Br ‖ **3** *χρήσιμα* M^{d} Br: *χρήσιμον* S ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Sext. Syr. 430 p. 73 Gildem. floril. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 26) 85 ‖ **6** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. recurrit ecloga corp. Par. 533 Elt. (*Λυκούργου*). cf. gnomol. Vat. 395 (*Λάκων ἀνὴρ πρὸς τὸν κτἑ.*) ‖ **7** *αὐτὸν* (voluit opinor *αὐτῷ* ut gnom. Vat.) post *εἰπόντα* addit corp. Par. cf. supra flor. 34, 17. *ἐρωτῶντα* pro *εἰπόντα* exspectat Meineke v. IV p. LXIV, sed vide p. 641, 1 sq. ‖ **8** *βραδολογίαν* corp. Par. ‖ **9** ecl. cum enchiridii ecloga (10^{a}) cohaerentem habet S M A, lemmate *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου* praemisso: separandam esse vidit Schweighaeuser. lemma transposui. firmat Br ubi sola legitur 10^{a} (*ἐπικτήτου*) omissis verbis prioribus ‖ **10** *προνόει* (sic) S M: *προνοοῦ* A receperunt Gaisford et Meineke, sed confer Arr. Epict. diss. I 12, 1 II 14, 11 ‖ **11** *τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν,* sed *λέγειν τὸ* sup. lin. S^{1} | *ἐὰν* (sic, non *ἐᾶν*) in rasura qua v. *τὸ λέγειν* deleta esse videntur S *ἐὰν* M A; *ἐᾶν* tacite scr. Gesn.^{1} p. 216, vulg. non satis integra videtur oratio Schweighaeusero. sufficit fortasse *ἔα δὲ τὸ λ.*, cui non praestat *ἐᾶν δὲ ⟨δεῖ⟩ τὸ λ.* | *τὸ* ante *λέγειν* om. M ‖ **12** *ψόγου* S M A: *λόγου* coniecit Gesn.^{1} mrg. immo lacuna signanda erat. aberravit librarius ad *ἀπέστω*, transiluerit *πλέα* vel *μεστά*. erat cum conicerem *ὅσα δίχα ἔσται νοῦ καὶ ψόφος* (vel *ψόφοι* cf. Sexti sent. 154 Elt.), sed vituperationis nimiae vitandae admonitio apprime apta est aetati imperatoriae ‖ **13** ecl. hab. S M A Br, et Br post ecl. 35, 7, vide ad ecl. praecedentem ‖ **14** *ἀπέστω δὲ τὸ* (*τοῦ* M) *πολὺ καὶ αὐτοῦ* (*αὐτοῦ* M) *τινων* (*τίνων*, sed *ί* in lit. M) *ἔργων μεμνῆ-*

[redacted]

σθαι ἢ κινδύνων. οὐ γὰρ ὡς σοὶ ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σῶν κινδύνων μεμνῆσθαι, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σοὶ συμβαινόντων ἀκούειν.

11 *Πλάτωνος Νόμων α'* (I p. 641 E).

Τὴν πόλιν ἅπαντες ἡμῶν Ἕλληνες ὑπολαμβάνουσιν, ὡς φιλόλογός τέ ἐστι καὶ πολύλογος, Λακεδαίμονα δὲ καὶ Κρήτην, τὴν μὲν βραχύλογον, τὴν δὲ πολύνοιαν μᾶλλον ἢ πολυλογίαν ἀσκοῦσαν.

CAPVT XXXVI.

ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

1 *Θεόγνιδος* (421—424).

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσσῃ θύρα οὐκ ἐπίκειται
ἁρμοδίη, καί σφιν πόλλ' ἀλάλητα μέλει.

σθαι ἢ κινδύνων S M A: *ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἀπέστω τὸ ἑαυτοῦ τινων ἔργων ἢ κινδύνων ἐπὶ πολὺ καὶ ἀμέτρως μεμνῆσθαι* Arr.; in Stob. *καὶ* ante *αὐτοῦ* fortasse delendum esse censet Schweighaeuser ed. mai. p. 178, puto praestare *τὸ πολὺ καὶ ⟨ἀμέτρως⟩ αὐτοῦ κτέ.*, ne quid ambiguitatis haereat verbis *τὸ πολὺ*

1 *ὡς σὺ ἡδύ* (*ἡδύ* om. Tr.) S Tr. | *τὸ* sup. lin. add. A² ‖ 2 *τὸ* sup. lin. add. A² ‖ 3 *τῶν σοὶ συμβαινόντων* scripsi: *τῶν συμβαινόντων* S M A, sed *σοὶ* in marg. dextro add. M¹, *τῶν συμβαινόντων σοι* Br; *τῶν σοὶ συμβεβηκότων* Arr. | *πυκνῶς* ante *ἀκούειν* add. libri Arr. haud pauci ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 5 *ἅπανΤ'*, voluit opinor *ἅπαντ'* i. e. *ἅπαντες* M ‖ 6 *φιλόλογος* — 7 *βραχύλογον*] paroxytona fecit (ut sunt in S) A² | *πολύλογος* S (sine acc. S) M Plat.: *πολύλαλος* A, *γρ. πολύλόγος* A² mrg ‖ 8 *πολυλογίαν* S M Plat.: *βραχυλογίαν* A¹

Caput XXXVI est in S M A, haud ita paucae eclogae in Br, quinque in roseto Mac. Chrys. titulum servarunt omnes sic ut Photius, quamquam in S supplevit m. rec. numerum adiciunt S M A, sed *λβ'* S ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 12 *γλώσσῃ* radendo corr. ex *γλῶσσα* S | *θύραι οὐκ ἐπίκεινται ἁρμόδιαι* Theogn. ‖ 13 *ἀλάλητα μέλει* ci. Geel: *ἀλάλητα πέλει* libri *ἀμέλητα μέλει* Theogn.; mutavit gnomologus *περὶ ἀδολεσχίας*, sed fortasse *πολλὰ λαλητὰ πέλει* sicut statuit Buecheler

πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδοθεν ἦλθεν·
ἐσθλὸν δ' ἐξελθεῖν λώιον ἢ τὸ κακόν.

2 *Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ* (395—397).

Γλώσσῃ γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἢ θυραῖα μὲν
φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται,
αὐτὴ δ' ὑφ' αὑτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.

3 *Εὐριπίδου Μηδείας* (292—293).

Οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
ἔβλαψε γλῶσσα, μεγάλα τ' εἴργασται κακά.

4 *Ἀστυδάμαντος* (fr. 7 p. 780 N.²).

Γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία.

5 (comici ignoti fr. 345 IV p. 690)

Ληρεῖς ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν.

6 *Ὁμήρου* (Od. XIV 466).

Καί τι ἔπος προέηκεν ὅ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.

7 *Τοῦ αὐτοῦ* (Il. XXIII 478—479).

Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
λαβραγόρην [τ'] ἔμεναι.

---

1 *πολλάκισ* M | *ἔνδοθε ἦλθεν*] *ἔνδον ἄμεινον* Theogn. ‖ 2 *ἐξελθεῖν*] *ἐξελθὸν* (*ἐξελθὼν* A O c h) Theogn.; *ἐσθλὸν δ' ἐξελθον λῷον ἀπὸ στόματος*, ut *ἢ τὸ κακον* correctoris sit, ci. Bergk sibi ipse non satis faciens, *ἔσθ' ὅτε δ' ἐξελθὸν λώϊον ἦν τὸ καλὸν* vel *ἔσθ' ὅτε μὴ 'ξελθὸν λ. ἦν τὸ καλόν* Hartel, alii alia ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 4 *ἢ θύραια* M ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA; $\overset{δ}{\text{μη}}$ nec plura S $\overset{δ'}{\text{εὐριππ}}$ addit M *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 8 *με* SM Eur.: *μὲν* A¹ | *κρέον* S Eur.: *κρεῶν* M *κρέων* A | 9 *γλῶσσα* SMA invexit gnomologus: *δόξα* Eur. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 11 comico poetae versiculum convenire, non tragico monet Nauck. vide igitur ne Astydamantis locus interciderit una cum nomine comici, cuius fortasse erat etiam proximus versus ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. SMA Br; coniungunt cum ecl. 36, 4 SM, nescio an etiam A, separavit Gesn.¹ p. 218, vulg. Gesneri iudicium firmat Br, ubi sine ecl. 36, 4 legitur versus post ecl. 36, 14 ante 36, 8 ‖ 13 *ληροῖς* Br ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. legitur supra versus in maiore excerpto III 18, 17 (*Ὁμήρου*) ‖ 15 *ὅπερ* (*ὅ πέρ* Hom.) *τ' ἄρρητον* MA, flor. 18, Hom.: *ὅπερ ἄρρητον τ'* S ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. MA ‖ 17 *μύθοις* SMA Hom.: *μύθους* Tr., inde vulg. | *λαβραύεαι* A¹ ‖ 18 fuisse qui suspectarent ver-

[redacted]

8 *Νικοστράτου* (inc. fab. fr. 1 com. III p. 288).

Εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν
ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.

9 *Εὐριπίδου Πενθεῖ* (Bacch. 268—269).

Σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.

10 *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (fr. 219 N.[2]).

Κόσμος δὲ σιγὴ στεγανὸς ἀνδρὸς οὐ κακοῦ.
τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται,
κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

11 *Σοφοκλέους Ἀλεάδαις* (fr. 79 N.[2]).

Τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι;
τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπηρ' ἔπη.

---

sum testantur schol. Hom. | *λαβρογόρην* S M A Hom. *-γόραν* Tr., vulg. *τ'* seclusi | *ἔμεναι* tacite ex Hom. Gesn.[1] p. 218, inde vulg.: *ἔμμεναι* S M A

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 36, 7) Br (post ecl. 36, 5). iterat eclogam et lemma corp. Par. 688 Elt. ceterum Boiss. an. gr. I p. 114 (*Νικοστράτου*) non discrepat cum Maximo c. 47 p. 647 Combef. ‖ 2 *εἰ ἐπὶ τὸ* corp. Par. ‖ 3 *παράσημον*] nullam esse discrepantiam in A proditur accentu; moneo propter Gaisfordum ‖ 4 *ἐγένοντ' ἂν* pro *ἐλέγοντ' ἂν* coniecit Meineke in bucolicis p. 440 adn. | *σωφρονέστεραι* S M A Br corp. Par.: *ἐμφρονέστεραι* scr. Meineke ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. *Πενθεύς* inscribitur etiam in Euripidis cod. Florentino XXXII 2 eiusque apogr., vide Kirchhoff ed. mai. II p. 468 ‖ 7 *τοῖσι* operarius Gesn.[2] p. 217, inde vulg. | *λόγοισι* S A: *λόγοις* M | *ἐν εἰσι* M ‖ 8 ecl. hab. S M A; lemma ex M A (*ἀντιόπης* A), *ε̃ αυ^τ* nec plura S ‖ 9 *σιγὴ στεγανὸς* Herwerden exerc. cr. p. 35: *σιγῆς στέφανος* S M A | *στέφανος* supra lin. S[1] ‖ 10 *τοῦθ'* Porson adv. p. 323: *οὐθ'* S M A ‖ 11 graviter corruptus visus est etiam Nauckio. sed quod probari possit nemodum repperit, cf. Herwerden mnemos.[2] XII p. 310 | *ὁμίλημα* M ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 36, 10) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *ἀλεάδαις* (ευ supra) A[2] fab. nom. om. Mac. | 13 om. Mac. | *ἔτι* M | *ἐπαξιοῖς* pro *ἔτ' ἔστι σοι* dubitanter Herwerden mnemos.[2] VI p. 280, paulo poterat melius *ἔτ' ἀξιοῖς*, certe *ἔτι* nemo lubens abiciet ‖ 14 *λυπηρὰ* S M Mac.

12 *Μενάνδρου.*

* * *

12ᵃ (trag. adesp. 529 N.[2]).

Αἰσχρόν γ' ὅταν τις † ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς
γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους.

13 *Εὐριπίδου Βάκχαις* (386—388).

Ἀχαλίνων στομάτων
ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχία.

14 *Μενάνδρου.*

* * *

---

1 ecl. cum lemm. *μενάνδρου* hab. S M A. tragici poetae locum esse viderunt Valckenaer apud Gaisf. Dobree adv. II p. 281: signavi igitur lacunam; *μενάνδρου* lemma eicere maluit Meineke ‖ 4 *γ'* S *γε* M: om. A | *ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς* libri: *ἀξίωμ' ἔχων μέγα* confidentius Cobet n. l. p. 85, *νοῦν ἐπὶ γλώσσῃ φορῶν* dubitanter Nauck *mél. gr.-rom.* III p. 48, *εὐεπὴς γεγὼς φύσει* quod ipse quoque mihi adnotaveram Herwerden mnemos.[2] VI p. 79, sed vereor ne operam perdamus in emendando vel supplendo emblemate, quod prodi putaverim et *γλώσσῃ* male iterato et forma *φυείς*. Euripides vel quisquis fuit Euripidei coloris versuum auctor nescio an nil dederit nisi *αἰσχρόν γ' ὅταν τις ἐξακοντίσῃ λόγους Γλώσσῃ ματαίους*, ad *τις* autem definiendum sive distichi complendi gratia adscripserit Graeculus *ἐπὶ* (vel *εὖ γ' ἐπὶ*) *γλώσσῃ φυείς*. sic *ὅστις γὰρ ἐπὶ τῷ* (vel *τὸ*) *πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ* male gnomologus vel librarius III 10, 17 pro genuino *ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον κτἑ.* quod asservatum est III 22, 2 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA. leguntur versus apud Didymum Stob. II p. 45, 20 W. (*παρ' Εὐρ.*). recurrit ecloga flor. Mon. 113. afferunt versus poetae nom. addito Lucianus pisc. 3, Gellius I 15; utuntur loco Plutarchus de garrul. p. 503 D, Lucianus pseudolog. 32. fortasse legebatur olim ap. Suid. v. *ἀργαλέον*. cf. Bekk. an. I p. 27 ‖ 7 *Ἀχαλήνων* M ‖ 8 *τ'* tacite ex Eur. Gesn.[1] p. 218, inde vulg., Stob. II, flor. Mon., Luc. pisc., Gell.: *δ'* S(?)MA ‖ 9 *τὸ* om. flor. Mon. ‖ 10 lemma $\overset{\varepsilon}{\mu}$ hab. S *μενάνδρου* M A (post ecl. 36, 13) subicientes eclogam *οὔτ' ἐκ χερὸς κτἑ.* quae sine lemmate legitur Br (post ecl. 36, 16). tragici potius poetae esse versus perspexit Meineke c. IV p. XIII sq. cuius suspicionem firmat lemma quod in S adscribitur eclogae 15. intercidisse Menandri locum vidit Nauck tr. gr. fr.[1] p. 537. respicit Plut. de garrul. p. 507 A *οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾴδιόν ἐστιν αὖθις κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος κτἑ.*

[redacted]

14ᵃ (Eur. fr. 1044 N.²)

Οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον
ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

15 *Τοῦ αὐτοῦ Δικτύος* (fr. 335 N.²).

Τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν.

16 *Σοφοκλῆς Ἀλήτῃ* (fr. 99 N.²).

Ἀνὴρ γὰρ ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί,
λέληθεν αὑτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς.

17 *Αἰσχύλου* (Prom. 329).

Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.

18 *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 11 com. IV p. 37).

Τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἓν
μακρὸν νόμιζε, κἂν δύ' εἴπῃ συλλαβάς·
τὸν δ' εὖ λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν,
μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον.
τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε·
οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

19 *Ζήνωνος.*

---

2 *χειρὸς* Br | *χερῶν ἀφέντα* Plutarchum legisse suspicatur Nauck | *καρτερᾶς* male Cobet, cf. Meineke flor. IV p. LXIV ‖ 3 *ῥᾷον*] *ἐλαφρὸν* ci. Meineke non recte, immo duae inter se diversae locutiones misceri videntur *οὐ ῥᾷον … ἢ* et *οὐ ῥᾴδιον οὔτε … οὔτε*, dicendi audaciam evitavit Plutarchus vel auctor Plutarchi ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA: *τ̆ αυ^τ δίκτύος* (sic) S *εὐριπ.* pro *τοῦ αὐτοῦ* MA ‖ 5 *τοι* SM: *τε* A: *τι* Tr. p. 179, inde vulg. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 36, 15), sine lemm. Br (tamquam capitis primam), om. Tr.; *σοφο^ς αλει^τ* (sic) S *σοφοκλῆς ἀλείτῃ* MA ‖ 7 *δ'* pro *γὰρ* A | *λέγειν* S ‖ 8 *αὐτὸν* M ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 36, 16) Mac. Chrys. (post ecl. 36, 11). legitur versus inter Men. monost. 111 ‖ 10 *προσγίνεται* Mac. et v. l. in Men. mon. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 12 *μὲν* ex *μὴ* ut videtur radendo corr. M² ‖ 16 *τὸνδε* in *τοῦδε* corr. M¹, supra *ε* aliquid erasum est ‖ 18 *εἴρηκεν*] *ν* add. A² ‖ 19 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemmate MA. post ecl. 36, 18 ponunt SMA, post ecl. 36, 8 Br, post ecl. 36, 17 Mac. eclogam et lemma iterat corp. Par. 689 Elt. cf. Zenonis apophth. ap. Diog. Laert. VII 23: *πρὸς τὸ φλυαροῦν μειράκιον 'διὰ τοῦτο' εἶπε 'δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἕν, ἵνα*

Ζήνων πρὸς τὸν πλείω λαλεῖν θέλοντα ἢ ἀκούειν 'νεανίσκε' εἶπεν 'ἡ φύσις ἡμῖν γλῶτταν μὲν μίαν, δύο δὲ ὦτα παρέσχεν, ἵνα διπλασίονα ὧν λέγομεν ἀκούωμεν'.

20 *Θεοκρίτου.*

Θεόκριτος Ἀναξιμένους λέγειν μέλλοντος 'ἄρχεται' εἶπεν 'λέξεων μὲν ποταμός, νοῦ δὲ σταλαγμός'.

21 *Διογένους.*

Διογένης ᾔτησέν ποτε Πλάτωνα τῶν ἐκ τοῦ κήπου ἰσχάδων τρεῖς· ὡς δ' ἐκεῖνος μέδιμνον ἀπέστειλεν, 'οὕτως' ἔφη 'καὶ ἀποκρίνῃ ⟨ἓν⟩ ἐρωτηθεὶς μυρία'.

22 *Πλάτωνος.*

Πλάτων Ἀντισθένους ἐν τῇ διατριβῇ ποτε μακρολογήσαντος 'ἀγνοεῖς' εἶπεν 'ὅτι τοῦ λόγου μέτρον ἐστὶν οὐχ ὁ λέγων, ἀλλ' ὁ ἀκούων'.

πλείονα μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν'. Plut. rat. aud. p. 39 B de garrul. p. 502 B. recurrit sententia gnom. Byz. n. 140 p. 189 Wachsm. (Bar. 179 Par. 64): *Γλῶσσαν μίαν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις δέδωκε, δύο δὲ ὦτα, ἵνα διπλασίονα ὧν λέγομεν παρ' ἑτέρων ἀκούωμεν;* Maxim. c. 47 p. 647 Combef. (*ἐκ τῶν Ἐπικτήτου καὶ Ἰσοκρατ.*), Mel. Aug. c. 23 n. 10; Georgid. p. 24; flor. Monac. 135. cf. etiam Maxim. c. 47 p. 647 Combef.: *Δημόνακτ. Τοῖς ὠσὶ πλέον ἢ τῇ γλώττῃ χρῶ*

1 *πλείω* libri nisi quod *πλείονα* M ‖ 3 *διπλάσιον* Tr., inde vulg. | *ἀκούομεν* Br ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemmate M A. de Anaximene et Theocrito Chio cf. Hermippus Athenaei I p. 21 C et gnomol. Vat. 348. comparatur Clemens Alexandr. strom. I p. 328 P.: *ποταμὸς ἀτεχνῶς* (*ἀτέχνων* cod.: corr. Nauck) *ῥημάτων, νοῦ δὲ* (libri *οὐδὲ*: corr. Leopardus) *σταλαγμός*, ubi ⟨*νοῦ δὲ*⟩ *οὐδὲ* Nauck *mél. gr.-rom.* IV p. 724; Synesius de insomniis p. 158 A: *νοῦ μὲν αὐχμός, ἐπομβρία δὲ λέξεων* ‖ 5 *ἄρχεται* libri: *ἔρχεται* ci. Meineke v. IV p. LXIV, comprobat Nauck coll. Aristoph. ran. 1099 ‖ 6 *εἶπεν* S M | *νοῦ δὲ οὐδὲ* Nauck ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. cf. Diog. Laert. VI 26 ‖ 8 *Διογένης ᾔτησεν ποτὲ Πλάτωνα* S: *ᾔτησέν ποτε διογένης Πλάτωνα* M *ᾔτησε ποτε πλάτωνα διογένης* A ‖ 10 *ἀποκρίνου* A[1], corr. A[2] | *ἓν* ante *ἐρωτ.* addidit Iacobs lect. Stob. p. 72, acta egit Cobet mnemos. IX p. 120 ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemm. M A. post ecl. 36, 21 ponunt S M A, post ecl. 36, 20 sed om. 21 Br. iteratur ecloga et lemma corp. Par. 680 Elt. paulo aliter concepta est gnomol. Vat. 437 ubi vide quae adnotavit Sternbach

[redacted]

23 *Ζήνωνος.*

Τῶν τις ἐν Ἀκαδημίᾳ νεανίσκων περὶ ἐπιτηδευμάτων διελέγετο ἀφρόνων· ὁ δὲ Ζήνων ʻἐὰν μὴ τὴν γλῶσσαν' ἔφη ʻεἰς νοῦν ἀποβρέξας διαλέγῃ, πολὺ πλείω ἔτι καὶ ἐν τοῖς λόγοις πλημμελήσεις'.

24 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 144 Mullach.).

Πλεονεξίη τὸ πάντα λέγειν, μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν.

25 *Ἰσοκράτους.*

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ Καρίωνος ὄντος λάλου καὶ σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου, διττοὺς ᾔτησε μισθούς. τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθομένου ʻἕνα μέν' ἔφη ʻἵνα λαλεῖν μάθῃ· τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾶν'.

26 *Ζήνωνος.*

---

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. eclogam et lemma iterat corp. Par. 690 Elt. cf. Quintilian. inst. or. IV 2, 117 ‖ 2 *Ἀκαδημείᾳ* Meineke: *ἀκαδημία* (-ᾳ) S M A corp. Par. ‖ 3 *ἀφρόνων* S M corp. Par.: *ἀφρόνῶν* (σ) A, corr. A² ut videtur, unde *ἀφρόνως* Meineke ‖ 5 *πλημμελήσεις* libri nisi quod *ἁμαρτήσεις* corp. Par. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *δημο*ς suo more S. lemma et eclogam iterat corp. Par. 691 Elt. eadem legitur Democrat. 52. cf. quae monet Sternbach ad gnomol. Vatic. 131 ‖ 8 ecl. hab. S M A (post ecl. 36, 24) Mac. Chrys. (post ecl. 36, 20) Br (in calce capitis 33); lemma adiciunt M A omittunt S Br Mac. iterat eclogam et lemma corp. Par. 692 Elt. cf. gnomol. Vatic. 362: *Ὁ αὐτὸς* (id est *Ἰσοκρ.*) *Κλέωνος τοῦ Κυζικηνοῦ φύσει ὄντος λάλου καὶ σχολάζειν βουλομένου διττοὺς ᾔτησε* [*τοὺς*] *μισθούς, ἕνα μέν, ἵνα λαλεῖν μάθῃ, ἕτερον δέ, ἵνα σιγᾷ.* Caecil. Balb. Monac. XXVII 3 p. 29 Woelffl. ‖ 9 *ὁ ῥήτωρ Καρεῶνος ὄντος* om. Br | *Καρίωνος* (usitatum est *Καρίωνος* coqui nomen et *λάλου*: Aristoph. Plut., Themist. *βασανιστῇ* cf. Mein. com. IV p. 701, Petron.) Buecheler: *Καρεῶνος* (-*έωνος* M) libri; ʻCareonis nomen plane inauditum est, Cleonis vero Cyziceni memoriam alibi non extare ingenue fatendum, nisi Caecil. Balb. excipias, qui *Cleonam* (sic) adgnoscit' Sternbach l. c. | *καὶ* om. Br ‖ 10 *αὐτῶ* S M A corp. Par.: *παρ' αὐτῷ* Br ubi legitur *λάλου παρ' αὐτῷ σχολάζειν β.* | *δὲ* M ‖ 11 *ἕνα μὲν ἔφη* Br: *ἕνα ἔφη μὲν* S M A Mac. corp. Par. | *λέγειν* pro *λαλεῖν* requirit Meineke, at sine sui contemptu Euripides Aristophanis ran. 954: *ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα.* audiatur etiam Menander Stobaei III 38, 17 p. 702, 5 | *μάθῃ* S M corp. Par.: *μάθῃς* A Br Mac. quod receperunt Gaisford et Meineke ‖ 12 *δ'* ut videtur

Ζήνων τῶν μαθητῶν ἔφασκεν τοὺς μὲν φιλολόγους εἶναι, τοὺς δὲ λογοφίλους.

27 *Θεοκρίτου.*

⟨Θεόκριτος⟩ ἐριστικοῦ ἀνδρὸς ἐρωτῶντος αὐτόν, εἰ ἡ ἀρετὴ ὠφέλιμος, ἀνένευσεν, οὐ βουλόμενος παρασχεῖν αὐτῷ ἐκ τῆς ἀποκρίσεως ἀφορμὴν εἰς ἔριν.

28 *Ἀπολλώνιος τοῖς γνωρίμοις* (epistologr. gr. p. 126 Herch.).

Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δὲ σιγᾶν ἀσφαλές.

29 *Ἀπολλώνιος Εὐφράτῃ* (ibid. p. 125).

Οἱ κράτιστοι τῶν ἀνθρώπων βραχυλογώτατοι. οἱ οὖν ἀδολέσχαι, εἰ ἠνιῶντο ὡς ἀνιῶσιν, οὐκ ἂν ἐμακρηγόρουν.

30 *Εὐσεβίου* (fr. 34 phil. graec. III p. 12 Mull.).

Ἄνθρωποι λόγων κούφων μέγα ὀδόντας ἕρκος ἐκτέα-

S A: *δὲ* M Br corp. Par. | *σιγᾶν* libri nisi quod *σιγᾶ* corp. Par. ‖ 18 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A

1 *ἔφασκεν* SM ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA; *θεο*ς S. cf. Stob. II 2, 19 ‖ 4 *Θεόκριτος* addidi. Theocriti Chii chriae vel apophthegmata quae servavit Stobaeus, ab ipso nomine incipiunt omnia, ut excerpta videantur ex quadam collectione alphabetica. Zenonis apophthegma Theocriteo excipitur etiam supra 19. 20, Theocriti post Theodori dictum legitur III 2, 33. nescio an pelluceant pristini ordinis vestigia. de chriis Theocrito adscriptis (*ἔγραψε χρείας* Suid. v. *Θεόκρ.*) recte iudicavit C. Mueller fr. hist. gr. II p. 87 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ἀπολλ´* nec plura S *ἀπολλώνιος* (sic MA², -*ίου* A¹ ut videtur) *τοῖς γνωρίμοις* MA. iterat eclogam et lemma *Ἀπολλωνίου* corp. Par. 693 Elt. cf. Stob. III 33, 13 et quae adnotavit Sternbach ad gnomol. Vatic. 131 ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S MA (post ecl. 36, 28) Br (post ecl. 36, 22); *τ̃ αυ*τ nec plura S *ἀπολλώνιος* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *εὐφράτῃ* MA *ἀπολλωνίου* nec plura Br ‖ 11 *οἱ οὖν ἀδολέσχαι* (*ἀδόλεσχοι* M *ἀδολέσχοι* Br) *εἰ* SMBr: *οἱ οὖν* ᾽ἀ (littera deformi) *ἀδόλεσχοι* A¹, inde *εἰ οὖν οἱ ἀδ.* corr. A²; *οἱ γοῦν* Wachsmuth. an *οἱ δ' οὖν*? ‖ 12 *ἠνίωντο* M | post ecl. 36, 29 temere iterat Br eclogam III 6, 62 *κάτων τοὺς σπουδάζοντας* dein sine lemmate subicit *πρῶτος λέγειν μὴ ἐπιτήδευε· μετὰ γὰρ πλείονας λέγων ὄψει μᾶλλον τὰ συμφέροντα* i. e. Clitarchi sententiam (39 Elt. *Ἐν συλλόγῳ πρῶτος λέγειν κτέ.*) a Stobaei memoria alienam ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. Plut. de garrul. p. 503C ‖ 15 *ὀδόντας* Meineke: *ὀδόντων* SMA | *ἐκτέανται* S

ται. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ παντὶ νόου χρῄζομεν· ἐπεὶ ἐὰν οὗτος μὴ κατιθύνῃ αὐτὰ τὰ ἔπεα, πρὶν βουλευθῆναι ἐκφεύγει πολλάκις καὶ κατηλογήσαντα τοσούτου ἕρκεος ἄκριτα προεκθρώσκει.

31 *Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου παιδείας* (I 4, 3).

Ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι πολλὰ μὲν αὐτὸς τοὺς παρόντας ἀνηρώτα, πῶς ἔχοντα τυγχάνοι, καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπὸ ἄλλων ἐρωτῷτο, διὰ τὸ ἀγχίνους εἶναι, ταχὺ ἀπεκρίνετο, ὥστ' ἐκ πάντων τούτων πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ. ἀλλ' ὥσπερ ἐν σώμασιν, ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος ἔλαβον, ὅμως ἐμφαίνεταί τι αὐτοῖς νεαρὸν ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν, οὕτω καὶ Κύρου ἐκ τῆς πολυλογίας οὐ θράσος διεφαίνετο, ἀλλὰ πρᾳότης τις καὶ φιλοστοργία, ὥστ' ἐπεθύμει ἄν τις ἔτι πλείω ἀκούειν αὐτοῦ ἢ σιωπῶντι παρεῖναι.

1 *παντὶ* SMA, *παντὸς* Tr. p. 180, unde vulg. | *νοῦ* M | *χρῄζομεν* SMA: *χρηΐζομεν* Meineke ut supra p. 435, 16 | *ἐὰν* Meineke: *ἂν* SMA ‖ 3 *κατηλόγησαν τὰ* M ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA; deest libri indiculus. 6 *αὐτὸς* SMA: *αὐτὸς ἀεὶ* tacite ex Xen. Gesn.[1] p. 220, inde vulg. | 7 *τυγχάνοι* sed *οι* in ras. M[1]. fuerat opinor *τυγχάνει* ut est in non nullis libris Xenophontis ‖ 8 post *ὅσα* inseruit *δ'* A[2] ‖ 9 *ἀπεκρίνετο* SMA Xen.: *ἀπεκρίνατο* Tr. p. 180, inde vulg. | *τούτων* ⟨*ἡ*⟩ *πολυλογία* tacite ex Xen. Gesn.[1], inde vulg. ‖ 10 *ὥσπερ* ⟨*γὰρ*⟩ *ἐν* tacite ex Xen. Gesn.[1], inde vulg. | *σώμασιν* SMA ut Xenophontis Erlang.: *σώματι* Xen. ‖ 11 *τι αὐτοῖς νεαρὸν* SMA: *τὸ νεαρὸν αὐτοῖς* Xenophontis meliores ‖ 12 *οὕτως* M ‖ 13 *ἀλλὰ πραότης τις* (vel *τίς*) SMA (sic): *ἀλλ' ἁπλότης* Xen. 14 *ἔτι πλείω* Xen.: *ἐπιπλείω* SA *ἐπὶ πλείω* M | *ἀκούειν αὐτοῦ* SMA ut Xenophontis Erlang.: *αὐτοῦ ἀκούειν* Xen. ‖ 15 *σιωπῶντι* SA Xen.: *σιωπᾶν τί* M

CAPVT XXXVII.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ.

1 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 273 com. IV p. 292).
Οὐθεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποεῖ.

2 *Τοῦ αὐτοῦ* (ibid. fr. 274).
Ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμένη.

3 *Θεόγνιδος* (319—322).
Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
τολμᾷ δ' ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων βίοτον οὐ δύναται κατέχειν.

4 *Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ* (1082 sq.).
ΧΟΡ. Οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν ζῶν κακῶς
εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει.

5 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 48 com. IV p. 249).
Σὺ μὲν παραινεῖς ταῦτα· πῶς οὔ; σοὶ πρέπει.

Caput XXXVII afferunt S M A, aliquot eclogas Br et Mac. Chrys. titulum addunt omnes sic ut Photius, etiam numerum S M A Mac., sed λα' (corr. ex λγ) S ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys., sine lemm. Br. iterat eclogam et lemma corp. Par. 694 Elt. cf. Meyer *Vrbin. samml.* p. 441 ‖ 4 *οὐθεὶς* SM Br: *οὐδεὶς* A Mac. corp. Par. | *ποεῖ* S: *ποιεῖ* M A Br Mac. corp. Par. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A; *μενάνδρου* M ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 9 *δ'* M A Tr. p. 180 Theogn.: *θ'* sed ut cum *δ'* confundi possit S | *ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ' ἀγαθοῖς* Theognidis A O; vide Osc. Cruegeri de Theogn. diss. p. 22 sq. ‖ 10 *ὀπάσσῃ* tacite Gesn.[1] p. 220, inde vulg.: *ὀπάσῃ* SM *ὀπάσει* A; *ὀπάσσῃ* Theognidis A *ὀπάσσει* rel. ‖ 11 *κακίην* pro *βίοτον* Theogn. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ. χοροῦ* scripsi: *χοροῦ* (compend.) *σοφο*ˢ nec plura S *Σοφοκλῆς ἠλέκτρα* M A. legitur ecloga post Sophocleam addito lemmate *Ἐκ τῆς Ἠλέκτρας* Orionis anthologn. VII 11 p. 51 Schneidew. ‖ 14 *αἰσχύναι* libri | *θέλει* libri Stob. Soph.: *θέλοι* Or. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 37, 4 Mein.), sine lemmate id est lemmate non iterato Br (post ecl. 37, 1 Mein.). recurrit ecloga Maxim. c. 57 p. 665 (*Μενάνδρου*). an Hymnidis est fabulae ut ecl. 18? ‖ 16 *ταῦτα· πῶς οὔ; σοὶ πρέπει* scripsi: *ταῦτα ὅσα σοι πρέπει* libri;

[redacted]

ἐμὲ δὲ ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος,
εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος.

6 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 246 com. IV p. 288).
Ὁ χρηστός ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος.

7 *Μενάνδρου* (ibid. fr. 246 b).
Τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἔστ' ἐλευθέρου.

8 *Τοῦ αὐτοῦ* (ibid. fr. 246 c).
Μέγιστον ἀγαθόν ἐστι μετὰ νοῦ χρηστότης.

9 *Διφίλου* (fab. inc. fr. 32 com. IV p. 425).
Ὡς μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ.

10 *Μενάνδρου Ὁμοπάτριοι* (fr. 2 com. IV p. 178).
Χρηστοὺς νομιζομένους, ἐφόδιον ἀσφαλὲς
εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης πᾶσαν ῥοπήν.

11 *Μενάνδρου Παλλακῇ* (fr. 2 com. IV p. 182).
Ἀλλὰ τῶν χρηστῶν ἔχει τιν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός.

12 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 479 com. IV p. 327).
Κἂν ταῖς ἀπορίαις ἔσθ' ὁ χρηστὸς χρήσιμος.

13 *Ἀντιφάνους* (fab. inc. fr. 47 com. III p. 150).
Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

ταῦθ' ὁποῖά σοι πρ. vel *ταῦθ' ὅσα σοί, πάτερ, πρέπει* vel denique *ταῦτά πως ὅσα σοι πρ.* temptabat Meineke, qui *ταῦτά πως ἅ σοι πρέπει* scripsit in Stobaeo, *ταῦθ' ἅ σοὶ δοκεῖ πρέπειν* Kock com. III p. 175

3 ecl. cum lemm. hab. S M A; μ^{ε} (ut ecl. 5) S *μενάνδρου* M: *τοῦ αὐτοῦ* A. ecloga recurrit flor. Mon. 110 ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato S, addito lemm. M A; *μενάνδρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 10 *Ὡς* Gaisford: *ὦ* S M A ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. lemma flor. 31, 5 Mein. ‖ 12 *χρηστοὺς νομιζομένους* ('ex superioribus pendebat' Buecheler) S M A: *χρηστοῖς νομιζομένοις* Grotius dict. poet. p. 147 quod in Stob. recepit Meineke. *χρηστοὺς νόμιζε μόνους* dubitanter Cobet n. l. p. 89, *χρηστὸς νόμιμός τε νοῦς* Kock com. III p. 105 coll. ecl. 37, 17 v. 1 et 2 ‖ 13 *πᾶσαν ῥοπήν* proposuit Gesn.[2] p. 220 mrg: *ῥοπὴν πᾶσαν* S M A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; μ^{ε} nec plura S ‖ 15 *τιν'* sed *ν'* in ras. M[1] ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; μ^{ε} S *μενάνδρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 17 *χρήσιμος* M A: *χρήσιμον* (sic) S; *χρήσιμον* Tr. p. 181, inde vulg. ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A. versus est inter monost. relatus 717

14 *Ποσειδίππου* (fab. inc. fr. 6 com. IV p. 526).

Διὰ τὴν τέχνην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην
πολλούς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους.

15 *Πειρίθου* (Eur. fr. 597 N.²).

Τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου·
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
ῥήτωρ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται.

16 (37, 17 Mein.) *Θεόγνιδος* (635—636).

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς,
οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

17 (37, 18. 19 Mein.) *Μενάνδρου Ὕμνις* (fr. 1 com. IV p. 209).

Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριόν τι χρηστότης

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ποσιδι*π S *ποσιδίππου* M A. ecloga et lemma iteratur Anton. II c. 83 p. 146 Maxim. c. 57 p. 665 Combef. || 2 pro *τέχνην* non recte *τύχην* Meineke, cf. Iacobi V p. CCCXX Cobet n. l. p. 74 | 4 ecl. cum lemm. *πειρίθου* hab. S M A, *πειρί*θ (post θ nescio an sit aliquid erasum) A. eclogam et lemma *Πειρίθου* iterat corp. Par. 695 Elt. *Πειρίθους* in poetarum catalogum receptus a pinacographo Photii non aliter est explicandus ac *Δίκτυς* vel *Θελέροφος* apud eundem quasi poetae. in vetustioribus gnomologiis complurium eiusdem poetae eclogarum gregi semel poetae nomen adponi solebat in principio (conferatur Orionis anth.), ut fabularum nomina quibus singulae deinceps eclogae distinguebantur in errorem abducere possent posterioris aevi excerptores velut ipsum Ioannem. sic *Θέστιος* ex *Θυέστου* fabula ortus quasi poeta exstat apud Theophilum ad Autol. II 8 p. 72 ed. Otto quem scimus eodem florilegio usum esse ac Stobaeum. nolui igitur addere *Εὐριπίδου*, quamquam non deest ecl. II 8, 4 Wachsm. et flor. 121, 24. ceterum vide Wilamowitz *Hom. unters.* p. 324 | 5 *δὲ* Tr. p. 181: *ἐστὶ* S M A corp. Par. | *ἀσφαλέστερον* Herwerden exerc. cr. p. 56 | 7. 8 *ῥήτωρ* et *λόγοις* sedem mutare iussit Cobet mnemos. IX p. 134, recte || 8 *λόγος* pro *λόγοις* ex Meinekii coniectura scripsit Nauck (7) idque praebet Maximus c. 57 p. 665 Combef. | *ταράσσων* S M A corp. Par.: *σπαράσσων* Valckenaer diatr. p. 200; Greg. Naz. v. II p. 154 C: *ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους* (*τοῖς νόμοις* Men. mon. 709) *λυμαίνεται* comparavit Nauck | 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 37, 15 Mein.), om. M A | 11 *οὐ* pro *οἳ* Theogn. | 12 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *Ὑμνίς* scripsit Meineke, *Ὕμνις* (ut in S est) Kock com. III p. 135 virum intellegens || 13 *ἀθηνὰν* S | *μακάριόν τι* ci. Meineke: *μακάριον ἡ* S; *μακάριον ⟨γ'⟩ ἡ* Clericus

πρὸς πάντα καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον [τῷ] βίῳ.
τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος
εὔνους ἐγὼ νῦν εἰμι. πειστικὸν λόγος
πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν·
τί οὖν ἑτέρους λαλοῦντας εὖ βδελύττομαι;
τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος.

18 (37, 16 Mein.) *Ἐπιχάρμου* (fr. *25 p. 261 Lorenz.).

Ὁ τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων ἀγαθός, οἷς δὲ καὶ κακός.

19 (37, 20 Mein.) *Εὐριπίδου Αὔγης* (fr. 274 N.²).

Τὸ δ' ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς.

20 (37, 21 Mein.) *Θεοφράστου* (fr. CVI Wimmer.).

Ὀλίγων οἱ ἀγαθοὶ νόμων δέονται· οὐ γὰρ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλ' οἱ νόμοι πρὸς τὰ πράγματα τίθενται.

21 (37, 22 Mein.) *Δημοσθένους* (XXXVI § 52 p. 960).

---

1 *τῷ* tacite seclusit Gesn.¹ p. 220, inde vulg. ‖ 2 *μέρος* tacite Gesn.¹, inde vulg.: *μέρους* ex *μέρος* corr. S¹ *μέρους* Tr. p. 181 ‖ 3 *πειστικὸν* ante Meinekium corr. cod. Paris. 1985 m. sec. teste Gaisfordo: *πιστικὸν* S ‖ 5 *λέγοντας* pro *λαλ.* Cobet, sed vide III 36, 25 adn. | *εὖ* Tr.: *εὐ* S; *οὐ* temere Gesn.¹, inde vulg. ‖ 6 versum sine lemmate cum prioribus versibus (37, 18) coniungit S, quod recte fieri vidit Meineke, denuo monuit Cobet mnemos.² II p. 101: tamquam novam eclogam addito lemmate hab. M A (post ecl. 37, 15 Mein.), poetae nom. non iterato fabulaeque omisso Br (post ecl. 37, 5 Mein.); *Ὕμνις* Gaisford: *ὕμνης* (sic) M A. iterat eclogam sub lemmate *Ἐπιχάρμης* (sic) omisso Epicharmi versu (37, 16 Mein.) corp. Par. 696 Elt. adfert versum et poetae nomen Plutarchus praec. ger. rei publ. p. 801 C, poetae nomine non commemorato idem de poet. aud. p. 33 F. ceterum mirum in modum aberravit Kock III p. 135 comico adiungens versum Archelai Euripideae (Stob. III 34, 2) ‖ 6 *ἔστω* pro *ἔσθ' ὁ* corp. Par. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 37, 19 Mein.), om. S. cf. quae monui ad ecl. priorem ‖ 8 *καὶ* om. operarius Gesn.² p. 220, inde vulg. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 37, 19 Mein.) M A (post ecl. 37, 16 Mein.); *αὔγης* A²: *αὐγῆς* M A, fab. nom. om. S ‖ 10 *γὰρ* pro *δ'* Grotius dict. poet. p. 147 probabiliter, cf. quae adnotata sunt ad III 30, 6ᵃ. 36, 16. 38, 13, al. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 37, 20) Mac. Chrys. (post ecl. 37, 1). ecloga recurrit corp. Par. 489 Elt., sine lemm. (praecedit *Σώστρατος*) ‖ 12 *νόμων* M A corp. Par.: *νόμοι* S ‖ 14 *τίθενται* S A corp. Par.: *τίθονται* M ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A. eclogam et lemma iterat corp. Par., nescio nunc ubi

Πολλῶν χρημάτων τὸ χρηστὸν εἶναι λυσιτελέστερόν ἐστιν.

22 (37, 23 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 114 Mullach.).

Ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρεὼν ἢ μιμέεσθαι.

23 (37, 24 Mein.) *Λυκούργου.*

Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης εἶπεν τὸ μὲν ἀξιόχρεων τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ οὐσίᾳ κεῖσθαι, τὸ δὲ ἀξιόπιστον ἐν τοῖς τρόποις.

24 (37, 25 Mein.) *Ἀριστίππου.*

Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς τί θαυμαστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ, εἶπεν 'ἄνθρωπος ἐπιεικὴς καὶ μέτριος, ὅτι ἐν πολλοῖς ὑπάρχων μοχθηροῖς οὐ διέστραπται'.

25 (37, 26 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 45 Mullach.).

Οἷσιν ὁ τρόπος ἐστὶν εὔτακτος, τουτέοισι καὶ ⟨ὁ⟩ βίος εὖ τέτακται.

26 (37, 27 Mein.) *Σωκράτους.*

---

3 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Democrat. 5: *Ἀγαθὸν εἶναι χρὴ ἢ μιμεῖσθαι* ‖ 5 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iterat eclogam et lemma corp. Par. 698 Elt. ‖ 6 *ἀξιόχρεων* M A: *ἀξιόχρεον* S corp. Par. ‖ 7 *τοῖς τρόποις* S M A: *τῷ τρόπῳ* Tr. p. 181, inde vulg. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. M, sine lemm. S A Br Mac. Chrys.; post ecl. 37, 24 Mein. ponunt S M A, post ecl. 37, 19 Mein. Br, post ecl. 37, 21 Mein. Mac. pro lemm. *Ἀρίστιππος* temere tamquam ex A addidit Gaisford. recurrit locus gnom. Vat. 26 p. 188 Sternb. et cod. Vat. gr. 742 f. 61r teste Sternbachio ‖ 10 *ἐρωτώμενος* gnom. Vat. et cod. Vat. gr. 742 | *θαυμαστόν* S M A Br Mac. gnom. Vat. cod. Vat. gr. 742: *ἀξιο* suprascr. A[1] abductus ut videtur eclogae prioris memoria. nollem *ἀξιοθαύμαστον* scripsisset Meineke | *ἐστιν* om. cod. Vat. gr. 742 | *τῷ* om. cod. Vat. gr. 742 ‖ 11 *εἶπεν* (*εἶπε* A) ante *ἄνθρ.* M A Mac.: *εἶπε* ante *καὶ μέτρ.* S (Tr., inde vulg.); *εἶπεν* om. gnom. Vat., post *ἄνθρ.* ponit cod. Vat. gr. 742 cf. quae adnotavimus supra p. 208, 19. 209, 1 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. eadem sententia legitur Democrat. 26. cf. Anton. II c. 83 p. 146 Maxim. c. 57 p. 665 Combef. ‖ 14 *Οἷσιν* libri: *τοῖσι* Mullach | *τουτέοισι* (vel *-σιν*) S M A Democrat. nolui igitur corrigere *τούτοισι* | *ὁ* addidit Meineke ‖ 15 *εὖ τέτακται* proposuit Meineke: *συντέτακται* libri; *ξυντέτακται* scripsit Mullach ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A; *σω*ς uti solet S

Ἡ μὲν ἐσθὴς τὴν ἀρρυθμίαν, ἡ δὲ εὔνοια τὴν ἁμαρτίαν περιστέλλει.

27 (37, 28 Mein.) *Ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος Οἰκονομικοῦ* (VI 12—16).

Τί οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὦ Κριτόβουλε, ἐάν σοι ἐξ ἀρχῆς διηγήσωμαι ὡς συνεγενόμην ποτὲ ἀνδρί, ὃς ἐμοὶ ἐδόκει εἶναι τῷ ὄντι τούτων τῶν ἀνδρῶν ἐφ' οἷς τοῦτο τοὔνομα δικαίως ἐστὶν ὃ καλεῖται καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ; Πάνυ ἄν, ἔφη, βουλοίμην, ὁ Κριτόβουλος, οὕτως σου ἀκούειν, ὡς καὶ ἔγωγε ἐρῶ τούτου τοῦ ὀνόματος ἄξιος γενέσθαι. Λέξω τοίνυν ἔφη σοι ὁ Σωκράτης, ὡς καὶ ἦλθον ἐπὶ τὴν σκέψιν αὐτοῦ. τοὺς μὲν γὰρ ἀγαθοὺς τέκτονας, ἀγαθοὺς χαλκεῖς, ἀγαθοὺς ζωγράφους, ἀγαθοὺς ἀνδριαντοποιούς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, πάνυ ὀλίγος μοι χρόνος ἐγένετο περιελθεῖν τε καὶ θεάσασθαι τὰ δεδοκιμασμένα καλὰ ἔργα αὐτῶν εἶναι. ὅπως δὲ δὴ καὶ τοὺς ἔχοντας τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο ⟨τὸ⟩ καλός τε κἀγαθὸς ἐπισκεψαίμην, τί ποτε ἐργασάμενοι τοῦτο ἀξιοῦνται καλεῖσθαι, πάνυ μοι ἡ ψυχὴ ἐπεθύμει αὐτῶν τινι συγγενέσθαι. καὶ πρῶτον μὲν ὅτι προσέκειτο τὸ καλὸς τῷ ἀγαθῷ, ὅντινα ἴδοιμι καλόν, τούτῳ προσήειν καὶ ἐπειρώμην κατα-

1 *ἀρρυθμίαν* coniecit Gesn.[1] p. 222 mrg: *εὐρυθμίαν* S *ἀρυθμίαν* A[1] *ῥαθυμίαν* M | *εὔνοια* SM: *ἔννοια* A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA: *ἐκ*[τ] *ξ*[ε] *οἰκονομι* (compendio post *ι* addito) S *ἐκ τοῦ* (*τῶν* ut videtur A) *Ξενοφῶντος οἰκονομικοῦ* MA ‖ 4 *ὁ σοκρά*[τ] S | *ἤν σοι* Xen. ‖ 5 *διηγήσωμαι* M sed *ω* et *α* in ras. man. inc. ‖ 6 *τοῦ* (pro *τοῦτο*) A[1] corr. A[2] ‖ 8 *Πάνυ ἄν, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, βουλοίμην ἄν* Xen.; *πάνυ οὖν, ἔφη ὁ Κρ., βουλοίμην ἄν* ci. Schenkl | *οὕτως σου* libri Stob. *οὕτως* Xen.: *τοῦτό σου* Hertlein ‖ 9 *ἐρῶ* ex *ὁρῶ* corr. S[1] ‖ 10 *σοι, ἔφη* Xen.: *ἔφη σοι* SMA sed supra *σοι* aliquid eras. M ‖ 11 *ἀγαθοὺς τέκτονας, χαλκέας ἀγαθούς, ζωγράφους ἀγαθούς, ἀνδριαντοποιούς, καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα* Xen. ‖ 14 *ἐγένετο* SMA: *ἐγένετο ἱκανῶς* tacite ex Xenophonte (cuius nonnulli *ἱκανὸς*) addidit Gesn.[1] p. 222, inde vulg. ‖ 15 *καλὰ ἔργα αὐτῶν* SM *αὐτῶν καλὰ ἔργα* A: *καλὰ ἔργα αὐτοῖς* Xen. | *δὴ* ex *δεῖ* corr. S[1] *δὴ* M Xen.: *δεῖ* A ‖ 16 *το* addidi ex Xen. | *τε* om. A ‖ 17 *ἐργαζόμενοι* Xen.: *ἐργασάμενοι* S *ἐργασόμενοι* MA[1] | *τοῦτ' ἀξιοῖντο* Xen. | 18 *μου* Xen. ‖ 19 *τὸ* Xen.: *ὁ* SM, om. A ‖ 20 *προσῄειν* Xen. *προσήειν* MA: *προσήκειν* S

μανθάνειν εἴ που ἴδοιμι προσηρτημένον τῷ καλῷ τὸ ἀγαθόν. ἀλλ' οὐκ ἄρα εἶχεν οὕτως, ἀλλ' ἐνίους ἐδόκουν καταμανθάνειν τῶν καλῶν τὰς μορφὰς πάνυ μοχθηροὺς ὄντας τὰς ψυχάς. ἔδοξεν οὖν μοι ἀφέμενον τῆς καλῆς ὄψεως, ἐπ' αὐτῶν τινα ἐλθεῖν τῶν καλουμένων καλῶν τε κἀγαθῶν.

28 (37, 29 Mein.: eiusd. VII 43)

Τὰ γὰρ καλά τε καὶ ἀγαθά, ἔφην ἐγώ, οὐ διὰ τὰς ὡραιότητας, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐν τῷ βίῳ ἀρετὰς τοῖς ἀνθρώποις ἐπαύξεται.

29 (37, 30 Mein.) *Θεμιστοκλέους* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 185 E).

Θεμιστοκλῆς χωρίον πωλῶν ἐκέλευσε κηρύττειν, ὅτι καὶ γείτονα χρηστὸν ἔχει.

30 (37, 31 Mein.) *Σόλωνος.*

Τρόπου καλοκαγαθίαν ὅρκου πιστοτέραν ἔχε.

31 (37, 32 Mein.) *Ἀριστοτέλους.*

Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος αἰτηθεὶς ποτε ἔρανον ὑπὸ μοχθηροῦ καὶ παρασχόμενος, ἐπειδὴ ἐπελάβετό τις αὐ-

---

1 *καλῷ* Xen.: *κάλλει* SMA ‖ 6 ecl. hab. sine lemm. cum prioribus cohaerentem SMA: seiunxit Gesn.[1] p. 222, inde vulg. Gesneri rationem confirmat Br qui hoc ipsum tmema offert addito lemmate *σ* with *α* above post ecl. 37, 36 Mein. ‖ 7 *τε* om. S | *καὶ ἀγ.* libri | *ἐγὼ ἔφην* Xen. ‖ 8 *διὰ τὰς ἀρετας εἰς τὸν βίον τοῖς ἀνθρώποις* Xen. | *τῷ βίῳ* SM: *βίῳ* A ‖ 9 *ἐπαύξεται* S A Xen.: *ἐπάξεται* M ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemm. MA, post ecl. 37, 29 SMA, post ecl. 37, 25 Mac. recurrit ecloga Anton. II c. 83 p. 146 (*Θεμιστοκλ.*) Maxim. c. 57 p. 665 (item). fontem Stobaei indicavit Wyttenbach l. s. s. cf. Plut. vita Them. p. 121 A. Proculus ad Hes. op. 347 ‖ 12 *πωλῶν* S A Ps.-Plut.: *πολλῶν* M ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. Chrys. iterat eclogam et lemma corp. Par. 699 Elt. sententia *φύλασσε τρόπου καλοκἀγαθίαν ὅρκου πιστοτέραν* Soloni tribuitur supra III 1, 172 p. 114, 8 Mein., *καλοκἀγαθίαν ὅρκου πιστοτέραν ἔχε* a Laertio I 60, ubi nescio an *τρόπου* interciderit in principio vel ante *ὅρκου*. cf. Ps.-Isocr. Demon. 22 (Stob. III 41, 10): *δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τρόπον ὅρκου πιστότερον φαίνεσθαι παρεχομένους.* denique vide quae adnotavit Sternbach ad gnomol. Vatic. 136 ‖ 15 *καλοκαγ.* ex *καλαγαθίαν* corr. S[1] | *ἔχειν* corp. Par. ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. MA. cf. Laert. V 21 gnomol. Vatic. 139 ‖ 18 *ἐπελάβετο* MA: *ἐλάβετο* S

τοῦ ὅτι τοιούτῳ ἔδωκεν, ʻοὐ τῷ ἀνθρώπῳʼ ἔφη ʻἀλλὰ τῷ ἀνθρωπίνῳʼ.

32 (37, 33 Mein.) *Ἐκ τῆς Ἰαμβλίχου Σωπάτρῳ περὶ ἀρετῆς.*

Ἀγαθὸς νομιζέσθω ὁ τὴν τελειοτάτην κατὰ τὸν χωριστὸν νοῦν ἐνέργειαν διασῴζων καὶ τὴν μετουσίαν τοῦ νοητοῦ κάλλους παραδεχόμενος καὶ τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας καὶ δυνάμεως μέτοχος.

33 (37, 34 Mein.) *Δημοσθένους.*

Δημοσθένης λέγων ποτὲ ἐπ' ἐκκλησίας ὡς εἶδε Φωκίωνα παριόντα, ʻἔρχεταιʼ εἶπεν ʻἡ τῶν ἐμῶν λόγων σφῦρα καὶ κοπίςʼ. οὕτως οὐ τοσοῦτον ὁ λόγος, ὅσον ὁ τρόπος πείθειν δύναται.

34 (37, 35 Mein.) *Σκηπίωνος* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 199 F).

Ὁ Σκηπίων τὸ Πολυβίου παράγγελμα διαφυλάττων ἐπειρᾶτο μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀνελθεῖν, ἢ ποιήσασθαί τινα συνήθη καὶ φίλον.

35 (37, 36 Mein.) *Βίαντος.*

---

3 ecl. cum lemm. hab. S M A Br; in lemm. *περὶ ἀρετῆς* om. S. nihil nisi *ἰαμβλίχου* habet Br ‖ 4 *τὴν τελειοτάτην ἐνέργειαν κ. τ. χ. ν.* male transponit Br | *τ̀* h. e. *τὸν* etiam S | *χωριστὸν* S M A Br: *χρηστὸν* temere Gesn.² p. 221, inde vulg. cf. Iambl. protr. 111, 21 Pist. ‖ 8 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. praeter gnomol. Vat. 228 cf. Plut. vit. Phoc. c. 5, Demosth. c. 10; praec. ger. rei p. p. 803 E | 9 *ὡς εἶδε Φωκίωνα παριόντα* Meineke: *ὡς εἶδε* (*ἴδεν* M) *Φωκίωνα παριόντα ἵνα εἴπῃ* M A *καὶ Φωκίωνα ἰδὼν ἐρχόμενον* S; fort. *ἰδὼν Φωκίωνα παριόντα* ‖ 10 *ἔρχεται εἶπεν ἡ τῶν* (*εἶπε τῶν*, om. *ἡ* A) *ἐμῶν — κοπίς* M A: *εἶπεν ἡ τῶν ἐμῶν — κοπὶς ἔρχεται* S | *σφυρα* (sine acc.) *καὶ* S *ἡ σφύρα* (*ἡ σφυρὰ* A) *καὶ* M A: ignorat verba Plut., seclusit Meineke ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys., addito lemmate M A. post ecl. 37, 34 Mein. collocant S M A, post ecl. 37, 31 Mein. Mac. *Σκηπίων* pinacographus Photii p. 63 Elt.: *σκιπίωνος* M A; vide Wyttenbach animadv. in Plut. p. 196 B. fontem Stobaei indicavit Wyttenbach l. s. cf. Plut. quaest. conviv. IV init. ‖ 15 *Ὁ — Πολυβίου*] *Τὸ δὲ Πολυβίου* ut solet Ps.-Plut. | *Ὁ* om. A | *σκηπίων* S: *σκιπίων* M A Mac. | *πολὺ βίου* M | *διαφυλάττων* S¹ mrg ‖ 15 *ἀνελθεῖν* S M A Mac.: *ἀπελθεῖν* Ps.-Plut. Plut. ‖ 17 *φίλον* S M A Mac.: *φίλον ἀμωσγέπως τῶν ἐντυγχανόντων* Ps.-Plut. ‖ 18 ecl. sine lemm. hab. S Br, addito lemmate M A. post ecl. 37, 35 Mein. ponunt S M A, post ecl. 37, 33 Mein. Br

Βίας ἔφη ʻοἱ ἀγαθοὶ εὐαπάτητοιʼ.

36 (37, 37 Mein.) *Φωκίωνος* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 188 C).

Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ἑκατὸν τάλαντα δωρεὰν τῷ Φωκίωνι πέμψαντος, ἠρώτησεν τοὺς κομίσαντας τί δὴ πολλῶν ὄντων Ἀθηναίων αὐτῷ μόνῳ ταῦτα δίδωσιν· εἰπόντων δʼ ἐκείνων, ὅτι μόνον αὐτὸν ἡγεῖται καλόν τε κἀγαθόν, ʻοὐκοῦνʼ ἔφη ʻἐασάτω με καὶ δοκεῖν καὶ εἶναι τοιοῦτονʼ.

37 (37, 38 Mein.) *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς* (hist. gr. min. ed. L. Dindorf. v. I p. 146 fr. 8. 9).

Πραΰσιοι τοὺς ἀστυγείτονας, ἐὰν λιμῷ πιεσθῶσιν, τρέφουσιν. Θῦνοι τοὺς ναυαγοὺς φιλανθρώπως δεχόμενοι φίλους ποιοῦνται, τῶν δὲ ξένων τοὺς μὲν ἀκουσίως ἐλθόντας σφόδρα τιμῶσιν, τοὺς δʼ ἑκουσίως κολάζουσιν.

2 ecl. cum lemm. hab. S M A. fontem Stobaei indicavit Wyttenbach l. s., ubi vide ‖ 4 *Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως* M A. *Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως* Ps.-Plut.: *ἀλεξάνδρου* (compend.) S | *τῷ φωκίωνι* S M A *αὐτῷ* Ps.-Plut. ‖ 5 *ἠρώτησεν* S M | *τί δή ποτε πολλῶν* Ps.-Plut. ‖ 6 *εἰπόντων δʼ ἐκείνων* M A Ps.-Plut.: om. S ‖ 7 *ὅτι* S M A *ὡς* Ps.-Plut. | *αὐτὸν* M A Ps.-Plut.: *αὐτῶν* (sic) *ἔφασαν* S | *καλόν τε κἀγαθόν* (*καὶ ἀγ.* M A) S M A: *καλὸν κἀγαθὸν εἶναι* Ps.-Plut. *καλὸν καὶ ἀγαθόν* Aelianus var. hist. XI 9 ‖ 8 *ἔφη* S Plut.: *εἶπεν* M *εἶπε* A | *καὶ* ante *δοκεῖν* om. Gesn.[1] p. 222, vulg. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; in lemm. *ἐκ τῆς* compend. S: *ἐκ τῶν* M A Tr. p. 183 *Πραϋσίων* et *Θύνων* tamquam scriptorum nomina lepido errore in indicem quintum rettulit pinacographus Photii. fortasse margini adpicta erant nomina, nisi ipsum lemma *ἐκ τῆς Νικολάου κτἑ.* Photii codici defuit, ut opinatur Elter p. 35. pars altera *Θῦνοι — κολάζουσιν* iteratur Maxim. c. 55 p. 661 Combef. (*ἐκ τῶν Νικολάου ἐθῶν*) ‖ 12 *πιεσθῶσιν τρέφουσιν* S M ‖ 13 *θύνοι* S M Max.: *θύννοι* A ‖ 14 *ἀκουσίως* I. C. Orelli: *ἑκουσίως* S M A Max.; *ἑκουσίους* ci. Meineke ‖ 15 *τιμῶσιν* S M | *ἑκουσίως* Orelli: *ἀκουσίως* S M A Max.; *ἀκουσίους* ci. Meineke

CAPVT XXXVIII.

ΠΕΡΙ ΦΘΟΝΟΥ.

1 *Φιλήμονος* (inc. fab. fr. 43 com. IV p. 50).

Ὁ φθόνος [ἐν] ἑαυτῷ τοῦθ' ἓν ἐπιεικῶς ποεῖ·
τὸν αἱρετιστὴν ὄντα τῶν αὑτοῦ τρόπων
λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνών.

2 *Διονυσίου* (com. III p. 555).

Ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ;

2ª (trag. adesp. fr. 530 N.²)

Ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.

2ᵇ (trag. adesp. fr. 531 N.²)

Ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον.

3 *Χάρητος* (fr. 3 p. 826 N.²).

Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.

4 (trag. adesp. fr. 532 N.²)

Ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος.

5 (com. adesp. fr. 385 Kock.)

Caput XXXVIII servatur in S M A, eclogae haud paucae in Br et Mac. Chrys. titulum offerunt omnes sic ut Photius, etiam numerum adscribunt S M A Mac., sed *λβ'* S ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. ‖ 4 *ἐν* secludendum esse vidit Meineke. *ἐν αὑτῷ — ἔχει* proposuit Bentley, *ἐν αὑτῷ — φέρει* (*φορεῖ* Kock) Meineke | *ποεῖ* S: *ποιεῖ* rel. ‖ 5 *αἱρετιστὴν* M: *ἐρεθιστὴν* S A Mac. | *τρόπων* S A Mac. *τρόπον* M ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. (post ecl. 38, 11) Br (post ecl. 38, 29) ‖ 8 *ἔπειτ' οὐδὲ* Mac. | *γινώσκεις* S M A Br Mac.; *γιγνώσκεις* Gaisford et Meineke ‖ 10 versus cum prioribus sine lemmate cohaeret in S M A Br Mac. Chrys.: seiunxit Meineke com. III p. 555 | 11 *κέκτηται* S M: *κέκτηνται* A ‖ 12 versus sine lemmate cum prioribus coniungitur in S M A Br Mac. Chrys.: separavit Grotius dict. poet. p. 149 ‖ 13 *λίαν* S M: *λίην* A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A. de Charete dubitat Bergk p. l.⁴ II p. 372 ‖ 16 ecl. sine lemmate cum priore cohaeret in S M A: separavit Grotius dict. poet. p. 149 ‖ 17 *ἐστὶ* M: *ἐστὶν* ut videtur reliqui ‖ 18 ecl. sine lemm. hab. S M A et S quidem cum versu priore copulatam

Ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τοῦδ' οὐ δοκῶ
πράττειν ⟨τιν'⟩ εὖ, μέχρι ἂν φθονεῖσθαί μοι δοκῇ.

6 *Διονυσίου* (fr. 8 p. 725 N.²).
Αὐτὸς πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

6ᵃ (trag. adesp. fr. 533 N.²)
Εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

7 *Ἀγάθωνος* (fr. 23 p. 768 N.²).
Ὄλοιθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν.

8 *Εὐριπίδου ἐξ Ἰνοῦς* (fr. 403 N.²).
Τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα
βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα

---

1. 2 *τοῦδ' οὐ δοκῶ Πράττειν ⟨τιν'⟩ εὖ* Buecheler: *τοῦ δοκῶ εὖ πράττειν* libri || 2 *μέχρις* libri, cf. Meineke com. IV p. 258 | *δοκῇ* S M A¹: *δοκῶ* Tr., inde vulg. *ἐγω δ' ἐν ἀνθρώποισιν εὖ πράττειν δοκῶ Μέχρι τοῦδε, μέχρις ἂν φθ. μοι δοκῶ* temptabat Salmasius. *ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τούτου δοκῶ Πράττειν καλῶς μέχρι ἂν φθονεῖσθαί μοι δοκῶ* Cobet mnemos. IX p. 121, recepit Kock | 3 ecl. cum lemm. hab. S M A; compendium *διο* male explicatur per *Διογένους* Tr. p. 183. Sinopensis intellegendus sit Dionysius an Syracusanus ambigitur, cf. Meineke com. III p. 555. idem versus legitur in Men. mon. 43 et anecd. Boiss. I p. 153 || 4 *αὐτὸς πενόμενος* (*πενωθεὶς* Men. mon.) anecd. Boiss. Men. mon.: *λτὸς γενόμενος* S M A | *τοῖς ἔχουσι* S M A Men. mon.: *τοῖς* (*τοῖς* del. Boiss.) *εὐτυχοῦσι* anecd. Boiss. || 5 versus sine lemmate adhaeret priori in S M A: sui iuris reddidit Grotius dict. poet. p. 149 || 6 *εἰσὶ* M Tr. || 7 ecl. sine lemm. hab. S M A et cum prioribus cohaerentem certe S M. iteratur versus adiecto lemmate *Ἀγάθωνος* (*ἀγάθω*ν M) post ecl. 38, 21 infra in M A, unde addidi *Ἀγάθωνος*. quamquam si recte iteratur, possis suspicari hoc priore loco versum iam in fonte Stobaei cum priore male fuisse consociatum || 8 *ὄλοιτο τοῖς* post ecl. 21 in M A | *τὰ ἀγαθὰ ὁ φθονῶν* M A post ecl. 21 || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 38, 7) Br (tamquam capitis primam); poetae nom. om. Br || 11 respicit Aelianus n. a. III 17 | 12 *τί δή ποτ' οἰκεῖ* coni. Valckenaer diatr. p. 176, *τί ποτε κατοικεῖ* Cobet coll. crit. p. 214, *τί καί ποτ' οἰκεῖ* vel *ποῦ ποῖον οἰκεῖ* Wecklein, *ποῦ καὶ τί θακεῖ* Mekler Eurip. p. 62. nihil horum credo || 13 *κατ' ὄμματα;* Herwerden stud. cr. p. 46

[redacted]

ἠσθημένοις ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας
τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις
πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

9 *Εὐριπίδου Οἰδίποδι* (fr. 555 N.[2]).

Φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν.

10 *Νικομάχου Ναυμαχίας* (com. IV p. 587).

Ἐργῶδές ἐστιν ἐν βίῳ βεβιωκότα
τοὺς τῶν φθονούντων πάντας ὀφθαλμοὺς λαθεῖν.

11 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 70 com. IV p. 254).

Ὁ φθονερὸς αὐτῷ πολέμιος καθίσταται.
αὐθαιρέτοις γὰρ συνέχεται λύπαις ἀεί.

12 *Ἀγάθωνος* (fr. 24 p. 768 N.[2]).

Οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος,
εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες.

13 *Εὐριπίδου* (fr. 294 N.[2]).

---

1 *ἠσθημένοις* (i. *εἰ ἤσθηντο, ἐμόχθουν ἄν*) Buecheler: *ἔσθ* (*εἶθ'* Br) *ἡμῖν ὡς* (*ὅσ* M) S M A Br: *οὐκ ἔστιν· ὡς* Meineke, *εἶθ' ᾔσμεν, ὡς* Herwerden, sed cum v. *εἶθ' ᾔσμεν* proxima minus apte conveniunt: non sufficere *ἔσθ' ἡμίν* (sive *ἧμιν*) ostendit Nauck ***Eurip. st.*** I p. 80. non melius *οὐκ ἴσμεν, ὡς κτέ.* vel *ἀφανὲς τόδ', ὡς* sim. ‖ 2 *ποτοῖσι* Valckenaer Eur. Hipp. 516: *πότοις* (*ποτοῖς* Br) *ἢ* S M A Br ‖ 3 cf. Eur. Med. 471 Moschio fr. 8 p. 815 (Stob. flor. 114, 9) | *νόσον* pro *νόσων* M Br ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τ̆ αυ^τ οιδι^π* S ‖ 5 *Φθόνος δ'* tacite Gesn.[1] p. 224. inde vulg.: *ὁ φθόνος δ' ὁ* S M A[1] ‖ 6 *διώλεσ' αὐτὸν* Naber mnemos.[2] X p. 288 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 38, 9) Br (post ecl. 38, 2): *ἐκ τοῦ* ante *νικ.* add. A *νικομάχου* nihil amplius Br ‖ 8 *ἐστιν εὖ βίου βεβηκότα* temptabat Meineke, *ἐστ' ἐν ὀλβίοις βεβηκότα* Herwerden anal. cr. p. 33, *ἐστιν ἐν πόλει βεβιωκότα* Cobet mnemos. IX p. 121, *ἐσθ' ἓν ὀλβίως βεβιωκότα* ('scilicet *ἕν*' pro certo habeo, cetera secus') Buecheler ‖ 9 *τοὺς ὀφθ. τῶν φθ. π.* transponit Br ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 38, 10 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 38, 14 Mein.) ‖ 11 *Ὁ* om. Br ‖ 12 *ἀεί* tacite Grotius dict. poet. p. 149: *αἰεί* SMA ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 38, 11 Mein.) Br (post ecl. 38, 10). ecloga et lemma legitur corp. Par. 700 Elt. ‖ 14 *ἂν* libri nisi quod *ἐν* Br ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. MA, lemmate omisso et versu priore S qui eclogam conectit cum antecedente. iteratur versus secundus in M post ecl. 38, 18 Mein. cum lemm. *εὐρ. βελλεροφῶν^τ*, unde *Βελλεροφόντῃ* Meineke

Φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες.
εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.

14 *Εὐριπίδου Φοίνικι* (fr. 814 N.[2]).

ΧΟΡ. Φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖσθαι δὲ
θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.

15 *Ἱπποθόωντος* (fr. 2 p. 827 N.[2]).

Φθόνος κάκιστος κἀδικώτατος θεός,
κακοῖς τε χαίρει κἀγαθοῖς ἀλγύνεται.

16 (trag. adesp. fr. 534 N.[2])

Οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς,
οὐδ' εἰ Φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος.

17 (trag. adesp. fr. 534 N.[2])

Χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ
μὴ δυσμεναίνειν τῷ φθόνῳ νικώμενον.

18 *Καρκίνου* (fr. 8 p. 800 N.[2]).

Χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα, τοῦτ' εἰδὼς ὅτι

---

2 fortasse seiungendus est a priore | *πρὸς ταπίσημα γὰρ ὁ φθόνος π. φ.* posteriore loco M. cf. flor. 105, 51 *πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται* (?) ‖ 3 ecl. hab. S M A (post ecl. 38, 13 Mein.) Br (post ecl. 38, 8 Mein.); *ευριπδ φοινιχι* S *εὐρ.* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *φοίνικι* M A *ἐκ φοινιχ* poetae nomine non iterato Br. *ἐκ φοίνικος* fortasse praeferendum propter congruentiam quae est inter Br et S M A in ecloga huius capitis octava ‖ 4 notam *χ°* ante *φθόνον* servavit S | *Φ* in voce *Φθόνον* in ras. M rubr. ‖ 5 *δ' ἐθέλοιμ'* Br. *φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖσθαι δ' Ἐθέλοιμί τἂν ἐπ' ἐσθλοῖς* non recte Mekler Eurip. p. 28 ‖ 6 ecl. cum lemm. *ἱπποθόωντος* (sic) hab. S M A. *Ἱπποθόων* pinacographus Photianus hunc ipsum ut videtur locum respiciens, cf. Elter p. 53 ‖ 7 *ἡ ἀδικώτατος* pro *κἀδικ.* M ‖ 9 ecl. sine lemmate adhaeret versibus praegressis in S M A: diremit Gesn.[1] p. 224, inde vulg. fortasse ad Hippothoontem referendum esse hoc distichon, item proximum suspicatur Meineke com. IV p. 711. metrum sane non obstrepit. Hippothoo pedes solutos non videtur admittere ‖ 12 ecl. sine lemmate cum praegressis copulatur in S M A: seiunxit Gesn.[1] p. 224, inde vulg. ‖ 14 *νικώμενοι* M ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 38, 17 Mein.), sine lemm. Br (post ecl. 38, 23 Mein.) ‖ 16 *χαίρειν σ' ἐῶ φθονοῦντα* F.-G. Schmidt *krit. stud.* I p. 85 | *χαίρ' ὡσ* distinguit M

[redacted]

ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὧν ποιεῖ φθόνος·
λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους.

19 *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης* (fr. 295 N.[2]).
Ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας
ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

20 *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (fr. 58 N.[2]).
Οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.

21 *Ἐπιχάρμου* (fr. *33 Lorenz.).
Τίς δέ κα λφῄη γενέσθαι μὴ φθονούμενος, φίλοι;
δῆλον ὡς ἀνὴρ παρ' οὐδέν ἐσθ' ὁ μὴ φθονούμενος.
τυφλὸν ἠλέησ' ἰδών τις, ἐφθόνησε δ' οὐδὲ εἷς.

22 *Πινδάρου* (Pyth. I 164).
Κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος.

23 *Ἀγάθωνος* (fr. 25 p. 768 N.[2]).
Σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν.

24 *Φιλήμονος* (fab. inc. fr. 62 com. IV p. 55).

---

1 *δίκαιον* Porson: *ἴδιον* S M A *ἥδιον* Br | *ποεῖ* mavult Nauck ‖ 2 τὸ del. Wakef. et Gaisf. quo metricum vitium aufertur, grammaticum infertur Meineke; *αὖ τὸ κτῆμα* Welcker, *αὐτόχρημα* (quod verum videtur Buechelero) olim Nauck, *αὐτους* (*αὐτοὺς* iam Herwerden exerc. cr. p. 73) *κτῆμα* F. G. Schmidt. an *λυπεῖ παρ' αὐτοῦ κτῆμα*? ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. cf. quae supra dicta sunt ad ecl. 13 ‖ 5 *πονηρῶν* Fix in Eur. Herc. 907 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA; *τ̆ αυτ* pro *Εὐρ.* S ‖ 8 *ἣ* Barnes secundum Med. 14 et Tro. 743: *ὃ* S M A; *ὃ — σωτήριον* ci. Meineke: *ἃ* operarius Gesn.[2] p. 222, inde vulg. | *γίνεται* S M ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 38, 20) Mac. Chrys. (post ecl. 38, 2b) ‖ 10 et 11 om. Mac. ‖ 10 *δέ κα λφῄη* Porson adv. p. 303: *δ' ἐγκαλοίη* S M A | *φίλος* libri: tacite corr. Meineke ‖ 11 *ἀνὴρ παρ' οὐδέν* scripsi lect. Stob. p. 36. cf. ecl. 38, 2 v. 2: *ἀνὴρ γαρ οὐδεὶς* S M A; *ἄπηρος οὐδείς* Meineke, *ἀνηρ παροφθεὶς* Madvig adv. cr. I p. 718 ‖ 12 *ἠλέησ' ἰδών τις* S M: *ἠλέησε τίς* (*ἠλέησέ τις* Mac.) *ἰδὼν* A Mac., inde Meineke, dissuasit Cobet mnemos. IX p. 121. post ecl. 21 iteratur in M A ecloga 7, ubi vide ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38, 21) M A (post ecl. 38, 23) ‖ 14 *κρέσσων* M A Pind.: *κρέσσον* S ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38, 22) M A (post iteratam ecl. 38, 7), lemmate non iterato Br (post ecl. 38, 12); *ἀγάθωνος* S *τοῦ αὐτοῦ* M A ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S

Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον,
ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω.

25 *Ἡσιόδου Ἔργων* (25 sq.).

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

26 *Σοφοκλέους Κρέουσα* (fr. 327 N.²).

ΧΟΡ. Οὔτε γὰρ γάμον, ὦ φίλαι,
οὔτ' ἂν ἔκμετρον ὄλβον
ἔνδον εὔξαίμαν ἔχειν·
φθονεραὶ γὰρ ὁδοὶ..

27 *Σοφοκλέους Ἐπίγονοι* (fr. 186 N.²).

Φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις
νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον.

28 *Αἰσχύλου* (Agam. 796—797).

Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ ψόγου σέβειν.

29 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 12 com. IV p. 235).

Μειράκιον, οὔ μοι κατανοεῖν δοκεῖς ὅτι
ὑπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστα κακίας σήπεται,

(post ecl. 38, 23) M A (post ecl. 38, 22) Mac. Chrys. (post ecl. 38, 21). legitur mant. proverb. cent. II 63 paroem. gr. II p. 767 sq.

1 *φθόνων* mant. proverb. ‖ 2 *πολλὰ* S M: *τὰ πολλὰ* A Mac. quo abusus *κλύων τὰ πολλὰ* ci. Nauck, *ἀπορῶν τὰ π.* Kock ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys.; *ἔργων* om. S ‖ 4 *κεραμεῖ κεραμεὺς* Aristot. pol. V 8, 18 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; in fabulae nomine *η* ex *α* corr. S¹, voluit igitur *κρεούσῃ* ‖ 7 *χ* (superscr. *ο*) ante *οὔτε* servavit S | *ὦ* delendum suspicatur Nauck male | *φίλαι* libri: *φίλε* Tr. p. 184, inde vulg. ‖ 8 *ὄλβον ἔκμετρον* libri: traiecit Buecheler ‖ 9 *εὐξαίμαν* Seidler: *εὔξαιμ' ἂν* fere libri ‖ 10 *ὁδουροί* vel *ὁδοῖσι* ci. Buecheler ‖ 11 ecl. hab. S M A; *σοφοκλέους ἐπίγονοι* praemittit M *τοῦ αὐτοῦ* nec plura S *τοῦ αὐτοῦ ἐπίπονοι* A ‖ 12 *ἡ δύσνοια* ci. Wecklein mus. Rh. XXXVIII p. 137 ‖ 13 *ἢ ᵗπὸ* (sic) A in contextu *ἢ 'πὶ* A² mrg ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, sed *τ̆ αυᵗ αἰσχῦ* S ‖ 15 *παύροις γὰρ* S M A: *παύροισι γὰρ* Tr., inde vulg. ‖ 16 *εὐτυχοῦντα* S M | *ψόγου* S M A: *φθόνων* vel *φθόνου* Aesch. *malim φθόνου* Gesn.¹ p. 226 mrg titulum qui est *περὶ φθόνου* respiciens ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38, 30) M A (post ecl. 38, 28) Br (post ecl. 38, 11)

καὶ πᾶν τὸ λυμαινόμενον ἐστὶν ἔνδοθεν.
οἷον ὁ μὲν ἰὸς τὸν σίδηρον ἂν σκοπῇς,
τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες, ὁ δὲ θρὶψ τὸ ξύλον.
ᾧ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων φθόνος,
φθισικὸν πεποίηκε καὶ ποιήσει καὶ ποεῖ,
ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβὴς παράστασις.

30 *Θεοφράστου* (deest ap. Wimmer.).

Θεόφραστος ἔφη τοὺς μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἥδεσθαι ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.

31 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ διαβάλλειν* (fr. XXIII 2).

Τὸν φθόνον ἔνιοι τῷ καπνῷ εἰκάζουσι· πολὺς γὰρ ἐν

---

1 *πᾶν το λυμαινόμενον* Dobree adv. II p. 282: *πάντα τὰ λυμαινόμεν'* libri; *πάντα τὰ λυμαινόμεν' ⟨ὅσ'⟩* Gaisford | *ἐστὶν ἔνδοθεν* tacite Gesn.[1] p. 226, inde vulg.: *ἔνδοθεν* (*ἔνδοθέν* MA) *ἐστιν* SMABr | 2 *τὸν σίδηρον ἂν σκοπῇς* Grotius dict. poet. p. 155: *ἂν σκοπῆς τὸν* (sed *τὸν* corr. ex *τὸ* S[1]) *σίδηρον* SBr *τ' ἂν* (*τἂν* A) *σκοπῆς* (sed *σκοπῇ* A ubi *σ* add. A[2]) *τὸ σίδηρον* MA; *ἂν σκοπῇς τὸ σιδήριον* Bentley fortasse recte ‖ 3 *ὁ δὲ* SMA: *ἡ δὲ* Tr. p. 185, inde vulg. | *θρὶψ* S: *ῥὶψ* M A[1] Br corr. A[2] ‖ 4 *ᾧ* Buecheler: *ὁ* ut videtur libri; *ὅ* Meineke *σὲ* Dobree | *πάντων* om. M ‖ 5 *φθισικοὺς* aliquando Meineke | *ποιήσει* et *ποεῖ* S *ποι-* reliqui ‖ 6 *δυσσεβὴς παράστασις* SMA: *δυσσεβεῖς παραστάσεις* Tr., inde vulg. ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 38, 28) Br (post ecl. 38, 18) Mac.,Chrys. (post ecl. 38, 25), addito lemmate M (post ecl. 35, 29) A (post ecl. 38, 31). nescio igitur an erronea in margine aliquando exulaverit ecloga. eclogam et lemma iterat corp. Par. 701 Elt. dictum reperitur gnomol. Vatic. 334: *Ὁ αὐτὸς* (id est *Θεόφρ.*) *ἔφη τοὺς μοχθηροὺς κτἑ.* ubi vide quae collegit Sternbach. sine auctoris nomine *Γνωμικά* tae Boissonadii anecd. gr. III p. 470, 16 afferunt haec: *Οἱ φθονεροὶ τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως εὐφραίνονται ἐπὶ τοῖς κτἑ.* ‖ 8 *ἔφη* S: *εἶπε(ν)* MA Br Mac. corp. Par. cf. p. 707, 8 adn. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SA (post ecl. 38, 29) M (post ecl. 38, 30); *πλουταρχ* nec plura S. libri indiculus potest ex proxima ecloga huc falso relatus esse. certe eadem fere offert Plutarchus an seni sit ger. res p. p. 787 C: *ὃ τοίνυν μέγιστον κακὸν ἔχουσιν αἱ πολιτεῖαι, τὸν φθόνον, ἥκιστα διερείδεται πρὸς τὸ γῆρας... διὸ τὸν φθόνον ἔνιοι τῷ καπνῷ παρεικάζουσι· πολὺς γὰρ ἐν τοῖς ἀρχομένοις διὰ τὸ φλέγεσθαι προεκπίπτων, ὅταν ἐκλάμψωσιν, ἀφανίζεται.* respicitur autem Aristo Plutarchi praec. ger. rei p. p. 804 D

τοῖς ἀρχομένοις ὤν, ὅταν ἐκλάμψωσιν, ἀφανίζεται. ἥκιστα γοῦν τοῖς πρεσβυτέροις φθονοῦσιν.

32 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ διαβάλλειν* (fr. XXIII 3).

Ἱππίας λέγει δύο εἶναι φθόνους· τὸν μὲν δίκαιον, ὅταν τις τοῖς κακοῖς φθονῇ τιμωμένοις· τὸν δὲ ἄδικον, ὅταν τοῖς ἀγαθοῖς. καὶ διπλᾶ τῶν ἄλλων οἱ φθονεροὶ κακοῦνται· οὐ γὰρ μόνον τοῖς ἰδίοις κακοῖς ἄχθονται, ὥσπερ ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς.

33 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου* (p. 29 E).

Ἀγαθὸς ἦν· ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίνεται φθόνος.

34 *Σωκράτους.*

Τὸ τῆς δόξης κάλλος ὥσπερ ὑπὸ νόσου τοῦ φθόνου ταχὺ μαραίνεται.

35 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις ἕπεται κατ' ἀνάγκην σκιά, τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.

---

1 *ἐκλάμψωσιν* Plut. quod confirmat Aristo: *ἐκλαμφθῶσιν* S M A[2] mrg *ἐκκαλυφθῶσιν* A[1] ‖ 2 *πρεσβυτέρων* A[1], corr. duae manus diversae ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M (post ecl. 38, 31) A (post ecl. 38, 30), sine lemm. Br (post ecl. 38, 40[a]); *τ̆ αυ^τ* pro *πλουτ.* S. lemma licet etiam infra III 42, 10 legatur, non integrum. fuerit olim *ἐκ τοῦ ⟨Περὶ τοῦ* vel *Κατὰ τοῦ⟩ διαβάλλειν* coll. III 20, 59 aut nil nisi *κατὰ τοῦ διαβάλλειν* ‖ 4 *λέγει δύο* S M Br: *δύο λέγει* A ‖ 5 *τοῖς* ante *τιμωμ.* add., mox linea subducta del. A | *δὲ* libri: *δ'* Meineke ‖ 6 *διπλῶ* Tr., inde vulg. ‖ 7 *κακοῦνται* ex *καρποῦνται* corr. S[1] | *ἰδίοις* S M A Br: *οἰκείοις* Tr., inde vulg. ‖ 8 *ὥσπερ ἐκεῖνοι* om. B ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 38, 32) Br (post ecl. 38, 30); *ἐκ τοῦ τιμαίου* om. Br. eclogam iterat et lemma *Πλάτωνος* corp. Par. 702 Elt. cf. Georgides p. 2, 1 ‖ 10 *ἀγαθὸς ἦν* et mox *οὐδέποτε* om. S ‖ 11 *γίνεται* pro *ἐγγίνεται* corp. Par. ‖ 12 ecl. hab. S M A (post ecl. 38, 34) Mac. Chrys. (post ecl. 38, 30); *σω^ς* S *σωκράτους* M A (sic). eadem sententia legitur corp. Par. 30 Elt. (*Πλουτάρχου*); gnomol. Byz. 218 p. 202 Wachsm. (Bar. 187) ‖ 14 *ταχέως* Bar. | *μεταφέρεται* pro *μαραίνεται* corp. Par. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Chrys. (post ecl. 38, 34) Br (post ecl. 38, 33 sed om. 34); *σωκράτους* compend. Br. corp. Par. 20 Elt. (*Πλουτάρχου*) ‖ 17 *τῆς* om. Br

36 *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Ὁ φθόνος, ὥσπερ φαῦλος δημαγωγός, ταῖς καλαῖς ἀντιπολιτεύεται πράξεσιν.

37 *Ἐκ τῶν κοινῶν Ἀριστοτέλους διατριβῶν.*

Οὐχ ἡ λύπη μέγιστον κακὸν ἀκολουθεῖ τῷ φθόνῳ, ἀλλὰ πολὺ μεῖζον τὸ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους γίνεσθαι· τῷ γὰρ αἰσχρῷ καὶ φαύλῳ τὴν ὑπεροχὴν δοτέον, οὐ τῇ λύπῃ.

38 *Εὐσεβίου* (fr. 35 phil. graec. III p. 12 Mullach.).

Ἀνδρὶ ἀγαθῷ εὖ πρήσσοντι φθονέων τις καὶ πατρίδι καὶ παντὶ τῷ κοινῷ καὶ ἑωυτῷ φθονέει.

ἀνὴρ ἀγαθὸς γὰρ εὖ πρήσσων πόλιος καὶ παντὸς τοῦ δυναμένου τῆς εὐμοιρίης αὐτοῦ μεταλαγχάνειν κοινὴ εὐδαιμονίη.

39 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 36 l. s. p. 12).

Φθόνος ὁ κατὰ τῶν εὐδοκιμεόντων ἐπὶ τοῖσι καλλίστοις ἀργῶν καὶ ἀπράκτων, τῶν δὲ ἀγαθῶν καὶ οἵων τε τεκέειν τι παρ' ἑωυτῶν χρηστὸν οὐκ ἅπτεται.

40 *Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι* (§ 60 p. 39b).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. iterat eclogam et lemma *Ἀριστονύμου* (sic) corp. Par. 703 Elt. ‖ 3 *τάξεσιν* A, correxerunt A[2] et A[3] ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. de diatribis Aristoteli adscriptis cf. Heitz *die verlor. schr. des Ar.* p. 298. Aristotelis nomen ex Aristonis corrupisse Stobaei librarios confidentius conicit Rose Ar. pseudep. p. 611 sqq. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 12 v. *Ἀνὴρ ἀγαθὸς γὰρ κτἑ.* tamquam novam eclogam lemmate non iterato exhibet Tr. p. 185 | *γὰρ* om. A ‖ 15 ecl. cum lemm. *τ αυ* hab. S, om. M A ‖ 16 *τοῖσι καλλίστοις* scripsi: *τοῖς καλλίστοις* S; *τοῖσι καλλίστοισι* Meineke ‖ 17 *ἀργῶν καὶ ἀπράκτων* Orelli opusc. sent. II p. 734 'invidia est otiosorum hominum et inertium': *ἀργων* (*ἀργῶν* Tr. p. 185) *καὶ ἀπρακτῶν* S; *ἀργέων καὶ ἀπρακτέων* prave Meineke sententiam se non expedire confessus | *οἵων* tacite Gesn.[1] p. 226, inde vulg.: *οἷον* S ‖ 18 *οὐκ* scripsi: *οὐχ* S ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38, 39) M A (post ecl. 38, 42), sine lemm. Br (post ecl. 38, 35, sed om. ecl. 36—39 et 42); *οι* in *κύπριοι* non satis clarum M. pristini eclogarum ordinis vestigia vix dubito quin

Μὴ φθονεῖτε τοῖς παρ' ἐμοὶ πρωτεύουσιν, ἀλλ' ἁμιλλᾶσθε χρηστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς παρέχοντες ἐξισοῦσθαι τοῖς προέχουσιν.

40[a] (deest Mein.) *Δημοσθένους* (Lept. § 151).

Πολὺ γὰρ βελτίονος ἀνδρός ἐστιν ἐφ' οἷς αὐτὸς εὖ πεποίηκεν ἀξιοῦν τιμᾶσθαι ἢ ἐφ' οἷς ἕτεροι ποιήσαντες ἐτιμήθησαν φθονεῖν.

41 *Θουκυδίδου* (II 45, 1).

Φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται.

42 *Ἰσοκράτους Εὐαγόρᾳ* (§ 6 p. 190 b).

Τούτων δ' αἴτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο μόνον ἀγαθὸν πρόσεστιν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσίν ἐστιν.

43 *Θεοφράστου* (fr. CLVI Wimmer.).

Τοσούτῳ δέ εἰσιν οἱ φθονεροὶ δυστυχέστεροι τῶν ἄλλων, ὅσον οἱ μὲν ἐπὶ ταῖς αὑτῶν συμφοραῖς ἀλγοῦσιν· οἱ δὲ φθονοῦντες πρὸς τοῖς ἑαυτῶν κακοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς τῶν ἄλλων ἀγαθοῖς λυπούμενοι διατελοῦσιν.

---

hoc loco servaverit familia M A: 38. (39.) 42. 40. 41. 43.: habes sic duas Isocratis vicinas

1 *ἐμοὶ*] *ἐμοῦ* A[1], corr. A[2] | *ἁμιλλᾶσθε καὶ πειρᾶσθε* Is., excidisse potest *καὶ πειρᾶσθε* propter homoeoteleuton, potest etiam excerptor omisisse quia inutile est visum ‖ 2 *αὐτοὺς* S | *ἐξισοῦσθαι* M A Br Isocratis vulg. *ἀξιοῦσθαι* Isocratis *Γ*: *καὶ ἐξισοῦσθε* S (Tr., inde vulg.), quod sua fortasse Minerva periclitatus est librarius, qui senserit minus apte iungi *ἁμιλλᾶσθε ἐξισοῦσθαι*; cf. Keil anal. Is. p. 35 n. 1 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. Br (post ecl. 38, 40 Mein.), om. S M A ‖ 5 *Πολὺ* Dem.: *πάνυ* Br ‖ 6 *πεποίηκε* Br ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A post ecl. 38, 40 Mein. eclogam et lemma iterat corp. Par. 704 Elt. ‖ 9 *φθόνος γὰρ τοῖς* Thuc. | *ἐμποδὼν* sed *ὼν* ex *ὸν* corr. M[1] ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38, 41) M A (post ecl. 38, 38); *Ἰσοκράτους* om. S, unde *Εὐαγόρου* praemittitur eclogae 43 apud Tr. p. 186, ubi lemmata eclogarum 42 et 43 per errorem sedem mutarunt. vide quae monui ad ecl. 38, 40 ‖ 13 *πρόσεστιν ἀγαθὸν* Isocratis vulg. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38, 42) M A (post ecl. 38, 41). cf. gnomol. Byz. 219 et 247 Wachsm. ‖ 15 *τοσοῦτο* ex *-τω* an hoc ex illo correxerit S[1] dubito, *τοσούτω* M A | *δ'* M ‖ 16 *αὐτῶν* ut videtur S A: *αὑτῶν* M; fort. *ἑαυτῶν*

44 *Ἀναξιμένους.*

Οἱ γὰρ μετὰ φθόνον κρίνοντες τὸ πρωτεῖον ἀπονέμουσι τοῖς χειρίστοις, οὐ τοῖς βελτίστοις.

45 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ὅσοι γὰρ τὰ καλῶς ῥηθέντα ἢ πραχθέντα διὰ φθόνον οὐκ ἐπαινοῦσι, πῶς οὗτοι ἂν τοῖς ἔργοις ὠφελήσειαν;

46 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 123 Mullach.).

Μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιέεται λόγον.

47 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 30 Mullach.).

Ὁ φθονέων ἑωυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει.

48 *Σωκράτους.*

Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἕλκος εἶναι τῆς ψυχῆς.

49 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου* (p. 242 A).

Εἰρήνης δὲ γενομένης καὶ τῆς πόλεως τιμωμένης ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, ὃ δὴ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτειν, πρῶτον μὲν ζῆλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος.

50 *Βίωνος.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 38, 43) Br (post ecl. 38, 32); ἀναξι μένους S ut lemma etiam ad proximam ecl. pertineat ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA; *τοῦ αὐτοῦ* MA, de S vide ecl. priorem. iterat eclogam et lemma *Ἀναξιμένους* corp. Par. 705 Elt. ‖ 5 *πραγχθέντα* A¹ corr. A² ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA; δημο κρίτου ut lemma etiam ad proximam ecl. pertineat S; *Δημοκρά.* Tr. eadem sententia legitur Democrat. 14 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 38, 46) Br (post ecl. 38, 44); *τοῦ αὐτοῦ* MA, de S vide ecl. priorem, *δημοκ^{ρτ}* Br. eadem sententia legitur Democrat. 54 ‖ 10 *φθονῶν* Democrat. | *ἑωυτὸν* libri nisi quod *ἑαυτὸν* M et Democrat. ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. MA. dictum recurrit gnomol. Vatic. 485 ubi vide quae collegit Sternbach ‖ 12 *Σωκράτης* om. MA | *ἔλεγε τὸν φθόνον ἕλκος* gnomol. Vatic. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA; *μενεξένου ἢ* om. S ‖ 18 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 38, 49) Br (post ecl. 38, 47) Mac. Chrys. (post ecl. 38, 35), addito lemmate MA (post ecl. 38, 19). iterat eclogam et lemma corp. Par. 534 Elt. simile dictum sed paulo aliter conceptum Bioni tribuitur Laert. IV 51, gnomol. Vat. 158. ceterum conferantur quae collegit Sternbach ad gnomol. Vat. 158. 266. 334

Βίων ὁ σοφιστὴς ἰδών τινα φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα εἶπεν 'ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν'.

51 (38, 55 Mein.) *Κάτωνος πρεσβυτέρου* (Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 199 A).

Ἥκιστα φθονεῖσθαι ἔλεγε τοὺς τῇ τύχῃ χρωμένους ἐπιεικῶς καὶ μετρίως· οὐ γὰρ ἡμῖν, ἀλλὰ τοῖς περὶ ἡμᾶς φθονοῦσιν.

52 (38, 56 Mein.) *Ἐκ τῆς Νικολάου ἐθῶν συναγωγῆς* (Hist. gr. min. ed. L. Dindorf v. I p. 147 fr. 10).

Τελχῖνες ἄνθρωποι ὀνομαζόμενοι τὸ ἀνέκαθεν Κρῆτες, οἰκήσαντες δὲ καὶ ἐν Κύπρῳ, μεταναστάντες δ' εἰς Ῥόδον καὶ πρῶτοι τὴν νῆσον κατασχόντες, βάσκανοί τε σφόδρα ἦσαν καὶ φθονεροί· τεχνῖται δὲ ὄντες καὶ τὰ τῶν προτέρων ἔργα μωμησάμενοι Ἀθηνᾶς Τελχινίας ἄγαλμα πρῶτοι ἱδρύσαντο, ὥσπερ εἴ τις λέγοι Ἀθηνᾶς βασκάνου.

53 (38, 57 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. mor. 196 Mullach.).

Οὐκ ἂν ἐκώλυον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐλυμαίνετο. φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται.

---

1 *βίων* (*βίον* M) libri sed *δίων* Mac. *Βίον* M | *ὁ σοφιστὴς* et mox *τινα* om. S ‖ 2 *τούτῳ* S A Br Mac.: *τοῦτο* M *τοῦτο* corp. Par. | *ἄλλω* S A Br: *ἄλλο* M corp. Par. *ἑτέρῳ* Mac. ceterum quattuor quae sequuntur apud Gaisfordum et Meinekium eclogas (51—54 Mein.) addiderat Gesn.[2] p. 225 libris invitis. uncis inclusit Gaisford, cuius iudicio accedere debuit Meineke ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 38, 50 Mein.). eclogam et lemma *Κάτωνος* iterat corp. Par. 706 Elt. fontem Stobaei indicavit Wyttenbach l. s. c. ‖ 6 *ἥκιστα δὲ φθ.* suo more Ps.-Plut. | *ψυχῇ*, superscr. *τύχη* A[2] ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A; *συναγωγῆς* om. S ‖ 12 *οἰκήσαντές τε καὶ* M A Tr.: corr. Buecheler; *οἰκήσαντες καὶ* Coraes, *οἰκήσαντές τε* L. Dindorf ‖ 13 inter *πρῶτοι* et *τὴν* signum ∧ add. A[2], nihil autem insertum | *κατασχόντες* S M, *κατέχοντες* A ‖ 14 *τεχνῆται* M ‖ 15 *μωμησάμενοι* Iacobs lect. Stob. p. 73: *μιμησάμενοι* S M[d], *μιμησάμενοι* e corr. A[2], num *μιμούμενοι* fuerit dubium est | *ἀγάλμα*, sed *γάλμ.* in ras. M[1] ut videtur ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 201 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*)

[redacted]

54 (38, 58 Mein.) *Ἀπολλώνιος τοῖς ἀδελφοῖς* (ep. XCI p. 127 Herch.).

Οὐδενὶ φθονητέον. ἀγαθοὶ μὲν γὰρ ⟨εὐπραξιῶν⟩ ἄξιοι, κακοὶ δ' ἐὰν εὐτυχῶσι, κακῶς ζῶσιν.

55 (38, 59 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 37 phil. graec. III p. 12 Mull.).

Ἀνὴρ πολλὰ ἔχων χρηστὰ μαθήματα, ἔπειτα γνώμῃ πονηρῇ διαχρεόμενος καὶ μὴ βουλόμενος τοῖσι μεταποιευμένοις ὑπὸ φθόνου μεταδιδόναι, ἔοικεν ἀγγείῳ πονηρῷ πολλὰ καὶ χρηστὰ ἔχοντι ἐν ἑωυτῷ ἀποκείμενα καὶ τὰ ἐνεόντα πρὶν φανῆναι διαφθείροντι.

56 (38, 60 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν τρίτῳ Ἀπομνημονευμάτων* (III 9, 8).

Φθόνον δὲ σκοπῶν ὅ τι εἴη, λύπην μέν τινα ἐξεύρισκεν αὐτὸν ὄντα, οὔτε μέντοι τὴν ἐπὶ φίλων ἀτυχίαις οὔτε τὴν ἐπ' ἐχθρῶν εὐτυχίαις γιγνομένην, ἀλλὰ μόνους ἔφη φθονεῖν τοὺς ἐπὶ ταῖς τῶν φίλων εὐπραξίαις ἀνιωμένους. θαυμαζόντων δέ τινων εἴ τις φιλῶν τινα ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ αὐτοῦ λυποῖτο, ὑπεμίμνησκεν ὅτι πολλοὶ οὕτω πρός τινας ἔχουσιν ὥστε κακῶς μὲν πράττοντας μὴ δύνασθαι περιορᾶν, ἀλλὰ βοηθεῖν ἀτυχοῦσιν, εὐτυχούντων

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 38, 57 Mein.) Br (post ecl. 38, 50 Mein.); *τοῖς ἀδελφοῖς* om. Br. lemma *Ἀπολλώνιος τῷ ἀδελφῷ* (sic) ad eclogam proximam retractum est Tr. ubi Apollonii verba intercepta sunt. iterat eclogam et lemma *Ἀπολλωνίου* corp. Par. 707 Elt. ‖ 3 *εὐπραξιῶν* addidi; 'videtur intercidisse *γὰρ ⟨ἔχειν ἀγαθὰ⟩* sim.' monuerat Buecheler ‖ 4 *ἄξιοι* libri nisi quod *οὐκ ἄξιοι* Br | *δ' ἐὰν* scripsi: *δὲ ἂν* S M Br corp. Par.; *δ' ἂν* tacite Gesn.[2] p. 225 et ut videtur A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. de vasis similitudine vide Platonis Protag. p. 314 A et Epicuri fr. 396 cum adnotatione Vseneri ‖ 6 *ἔχων καὶ χρ.* scribi iussit Meineke ‖ 7 *πονηρῇ* S M sed *ῇ* ex *ὴ* corr. M[1]: *πονηρᾷ* A | *διαχρεόμενος* S: *διαχρεώμενος* M A[1] *εο* superscr. A[2] | *τοῖς μεταποιευμένοις* S M A: *τοῖσι μεταποιευμένοισι* Mullach ‖ 8 *ἔοικεν* S M A | *ἀγγηίῳ* (*ἀ* superscr.) vult Meineke ‖ 9 *ἑαυτῷ* M | *ὑποκείμενα* A, *ἀ* superscr. A[2] ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 13 *ἐξεύρισκεν* S M A libri Xen.: *ἐξηύρισκεν* Xen. ‖ 17 *τινὰ* ex *τινῶν* corr. S[1] ‖ 18 *οὕτωσ* M ‖ 20 *εὐτυχούντων* ex *ἀτυχούντων* corr. S[1]

δὲ λυπεῖσθαι. τοῦτο μέντοι φρονίμῳ μὲν ἀνδρὶ οὐκ ἂν συμβῆναι, τοὺς ἠλιθίους δὲ πάσχειν αὐτό.

57 (38, 61 Mein.) *Ἡροδότου ἱστορίας ζ′* (VII 237).

Ὅτι πολιήτης μὲν πολιήτῃ εὖ πρήσσοντι φθονέει καὶ ἔστι δυσμενὴς τῇ σιγῇ· οὐδ' ἂν συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ πολιήτης ἀνὴρ τὰ ἄριστά οἱ δοκέοντα ὑποθέοιτο, εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι· σπάνιοι δέ εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ξεῖνος δὲ ξείνῳ εὖ πρήσσοντί ἐστιν εὐμενέστατον πάντων· συμβουλευομένου τε ἂν συμβουλεύσειε τὰ ἄριστα.

58 (38, 62 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου* (p. 48 D).

Ἀλλὰ μὴν ὅ γε φθονῶν γε ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος ἀναφανήσεται. — Σφόδρα γε.

59 (38, 63 Mein.) *Ἰωσήπου ἐκ τῆς Ἁλώσεως* (I 3, 4).

Οὐδὲν οὕτως τῶν ἀγαθῶν παθῶν ἰσχυρὸν ὃ τῷ φθόνῳ μέχρι παντὸς ἀντέχει.

CAPVT XXXIX.

ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

1 *Εὐριπίδου Τημενίδαις* (fr. 729 N.[2]).

Εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ
πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν.

2 *δὲ πάσχειν* SMA: *δὲ ἀεὶ* (*δὲ δεῖ* libri plerique) *πάσχειν* Xen. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 6 *δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο* Her. | *ὑποθέοιτο* ex *-οῖτο* corr. A: *ὑποθεοῖτο* S (sic) M ‖ 7 *εἰσιν* SMA: *εἰσι* vel *εἰσὶ* Her. ‖ 8 *ἐστιν* SMA: *ἐστι* (*ἐστι μὲν* Her. *R*) Her. ‖ 9 *τὰ ἄριστα* SM Her.: *τἄριστα* A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SM (post ecl. 38, 61 Mein.) A (post ecl. 38, 63 Mein.) ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 38, 62 Mein.) A (post ecl. 38, 61. Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 38, 50), om. S. *Ἰωσήπου* nomen neglexit Photii pinacographus. in bello Iosephi ante huius eclogae verba legitur excerptum quod infra posuit gnomologus III 42, 17 ‖ 14 *παθῶν* seclusit Iacobs non recte

Caput XXXIX offerunt SMA, aliquot eclogas Br et Mac. Chrys. inscriptionem exhibent Photio congruentem omnes, etiam numerum S MA Mac., sed *λγ′* S ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA; *Τημενίδαις* Meineke: *τημενισιν* S ‖ 20 *ἐκπονεῖν* S (Voss. Frob. p. 219, inde Gesn.[1] p. 228): *ἐκπορεῖν* Tr. p. 187; *ἐκτονεῖν* operarius Gesn.[2] p. 226, inde vulg.

2 ⟨*Εὐριδίδου*⟩ (fr. 1045 N.²).⟩
Μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος.

3 *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (406—407).
Ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς·
οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν ὡς ἔστιν φίλον.

4 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 1046 N.²).
Πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου
κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν.
τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς
ἐν βίῳ χωρεῖ.

5 *Τοῦ αὐτοῦ Αἰόλου* (fr. 30 N.²).
Ἀλλ' ὅμως
οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους.

6 *Εὐριπίδου Αἰγέως* (fr. 6 N.²).
Τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;

---

1 ecl. sine lemm. cum priore cohaerentem hab. S, om. M A: separavit Gesn.¹ p. 228, inde vulg. *Εὐριπίδου* addidi, nam *τοῦ αὐτοῦ Φοινίσσαις* eclogae 3 praefigit S ‖ 2 *πατρίδι συλλαβεῖν* (*συλλαβεῖν* iam Bothe) ci. Maehly ‖ 3 ecl. hab. S (post ecl. 39, 2) A (post ecl. 39, 6), om. M; *τ̆ αυ^τ* pro *Εὐρ.* S. iteratur ecloga Apostol. cent. VIII 62 b (*Εὐρ.*) ‖ 4. 5 versus apud Euripidem inter Eteoclem et Polynicem divisos vix dubium est quin coniunctim exhibuerit Ioannes ‖ 5 *δύναι' ἂν* Markland: *δύναιμ' ἂν* SA et libri Eur. vereor ne tolerandus sit soloecismus in Stobaeo, sed vide p. 713, 9 adn. ‖ 6 ecl. hab. S, om. M A; *τ̆ αυ^τ* S. an ex Phoenice petiti sunt versus? cf. ecl. 39, 10 ‖ 7 *γὰρ* delendum esse suspicatur Meineke. *πολλῷ χρυσοῦ γὰρ καὶ πλούτου Κρεῖσσον* ci. Nauck ‖ 8 *κρεῖσσον παρὰ σώφρονι ναίειν* ci. F. G. Schmidt anal. Soph. et Eur. p. 79 male, quia repugnat titulo Stobaei ‖ 9 sq. aut *ἡδὺ* aut *θνατοῖς* scribendum esse monuit Dindorf, illud praeferendum esse arbitratur Nauck ‖ 10 an decurtatus est a gnomologo versus? ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA; *τ̆ αυ^τ αιολ'* (id est *αἰόλου*) S quod recepi. *Εὐρ. αἰόλῳ* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo quod retinuit Meineke ‖ 12 sq. tetrametrum offert Tr. p. 187, nescio an etiam S, inde vulg. iambos distinxit Gaisford ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 39, 5) M A Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *αἰγε̃* S ubi fabularum tantum nomina appicta sunt usque ad ecl. 39, 10 Mein. uno lemmate *του ευριπιδου* in margine comprehensa, *Εὐρ. αἰγέως* M A Mac.

7 *Εὐριπίδου Δίκτυος* (fr. 347 N.[2]).

Εἰ δ' ᾔσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ' ἂν πάτραν
τὴν σὴν ἀτίζων, τήνδ' ἂν εὐλόγεις πόλιν.

8 *Εὐριπίδου Δίκτυος* (fr. 347 N.[2]).

Ὡς ἕν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν,
ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους
ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται.

9 (39, 10 Mein.) *Εὐριπίδου Τήλεφος* (fr. 723 N.[2]).

Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει,
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.

10 (39, 9 Mein.) *Εὐριπίδου Φοίνικι* (fr. 817 N.[2]).

Σὺ δ' ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων,
χαῖρ'. ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SM (post ecl. 39, 6) A (post ecl. 39, 3); *Δίκτυος* Meineke: *δικτύος* (vel *-ῦος*) libri, de S vide ecl. priorem || **2** *ἂν* supra lin. A | *πάτραν* Musgrave: *πόλιν* SMA || **3** *ηὐλόγεις* Elmsley | *πόλιν* Musgrave: *πάτραν* SMA | **4** ecl. cum lemm. hab. SMA; de S vide ad ecl. 39, 6, *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A. eclogam et poetae nomen iterat corp. Par. 712 Elt. coniungendos esse hos versus cum prioribus post Barnesium perspexit F. G. Wagner Eur. fr. ed. Paris. (a. 1846) p. 699, quem in Euripidis reliquiis recte secutus est Nauck, in Stobaeo minus recte Meineke lemmate deleto || **5** *ἕν γ' ἐμοὶ* Valckenaer: *ἐν* (*ἓν* corp. Par.) *γέ μοι* fere libri || **8** ecl. cum lemm. hab. S (cf. quae dixi ad ecl. 39, 6) MA post ecl. 39, 8 Mein., sine lemm. Tr. p. 187 post ecl. 39, 9 Mein., inde vulg. gnomologium Euripideum quod exscripsit Stobaeus dispositum fuisse ex litterarum ordine saepe dixi. vestigia etiam luculentiora super sunt cum alibi tum in florilegii c. 73. priorem versum habent sine poetae et fabulae nomine Cicero ad Att. IV 6, 2 et Aristone Chio ut videtur auctore Plutarchus de tranqu. p. 472 E de exilio p. 602 B aliique quos collegit Nauck p. 588. respiciunt eundem etiam plures || **9** *Σπάρταν* praeter Stobaeum testes plerique | *κείνην* libri Stob.: *κεί-ναν* Diogenianus cent. VIII 16 *ταύταν* Cic. Plut. p. 472 *ταύτην* Plut. p. 602 || **11** ecl. cum lemm. hab. SMA post ecl. 39, 10 Mein.: Tr. p. 187 post ecl. 39, 8 Mein., inde vulg.; *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* SA. iterat eclogam sine lemmate corp. Par. 713 Elt. versum tertium affert anonymus Letronnii *Les papyrus grecs* (Paris. a. 1866) p. 105 || **12** *πατρωα* sine acc. S | *ἐμῶν* MA corp. Par.: *ἐμῇ* S; *ἐμοὶ* ci. Nauck || **13** *χαῖρ'* Gesn.[1] p. 228: *χαῖρε* libri

[redacted]

11 *Μενάνδρου Ἑαυτὸν τιμωρουμένου* (fr. 6 com. IV p. 111).

Οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον,
ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

12 *Σοφοκλέους Τηρέως* (fr. 525 N.²).

Πολλά σε ζηλῶ βίου,
μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης.

13 *Εὐριπίδου Φιλοκτήτῃ* (fr. 793 N.²).

Μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει.

14 *Σοφοκλέους* (fr. 848 N.²).

Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

15 *Θεόγνιδος* (947—948).

Πατρίδα κοσμήσω λιπαρὴν πόλιν οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας, οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.

16 *Σοφοκλέους* (Ant. 187—191).

Οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 39, 9 Mein.) Mac. Chrys. (post ecl. 39, 6); μ^{ε} nec plura S fab. nomen om. etiam Mac. *ἑαυτὸν τιμωρουμένου* (*-ούμενος* ut videtur A) add. MA. prior versus recurrit infra flor. 53, 1 (*Μενάνδρου*). distichon Menandri cum Aeschyli (fr. 317 N.²) versibus et Euripideo (Stob. flor. 39, 13) componit Clemens strom. VI p. 739 P. simili videlicet fonte usus ac gnomologus. plane confirmatur quod et Hiller et saepius ego observavimus, vide etiam ecl. 14 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 7 *μάλιστα* Brunck: *κάλλιστα* SMA | *μὴ* om. A¹ ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 39, 12), sine lemm. Br (tamquam capitis primam); *ἐν* ante *φιλοκτ.* addunt MA quod receperunt Gaisford et Meineke. recurrit ecloga altero versu aucta flor. 59, 15 (*Εὐρ. Φιλοκτήτῃ*). sine fab. nom. affert versum Clemens Alex. strom. VI p. 739 P., cf. quae monui ad ecl. 39, 11 ‖ 9 cf. Eur. fr. 1057 N.² (Stob. flor. 69, 5) Men. mon. 614 | *εὐτυχῶν* utrobique SM. ceterum de eis quae post hanc eclogam adduntur in Br vide quae dixi ad flor. 40, 2 ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. sine poetae nomine habet versum Diogenianus cent. VII 35. Aeschylo tribuit *οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα, Καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν* (cf. Nauck ad Aesch. fr. 317) Clemens Alex. strom. VI p. 739 P. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 14 *τρέψας* Theogn.: *πρέψας* SMA ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 16 *πόλεωσ* supra *χθονὸς* scripsit Sophoclis cod. L pr. m.

θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σῴζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς λόγους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν.

17 *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (388—391).

Τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος, ἦ κακὸν μέγα;
— *Μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μεῖζον ἢ λόγῳ.*
— *Τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;*
— *Ἓν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.*

18 *Ὁμήρου* (Il. XII 243).

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

19 *Τοῦ αὐτοῦ* (Il. XV 494—496).

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες, εἰσόκεν ὑμέων
βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω· οὗ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης.

20 *Τοῦ αὐτοῦ* (Od. I 57—59).

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἱμείρετο
ἧς γαίης καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντα νοῆσαι.

---

3 *τοὺς λόγους* SMA: *τοὺς φίλους* Sophoclis libri; *πλοῦς καλοὺς* temptabat Mekler *τοὺς στόλους* ci. Buecheler ‖ **4** *ἄξω* ci. Schneidewin ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S, om. MA. locum a Cynicis Stoicisque impugnatum poetae nomine commemorato adfert Plutarchus de exilio p. 605 F, duos versus priores ib. p. 599 D, extremum etiam Musonius Stobaei III 40, 9. notavi personarum vices ‖ **8** *τίς ὁ τρόπος* S Tr. p. 188 Eur. Plut.: *τίς δ' ὁ τρόπος* temere Gesn.[1] p. 230, inde vulg. | *δυσχερές* S *δυσχερές* cum v. l. *δυστυχές* libri Eur. *δυστυχές* Plut. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. MA post ecl. 39, 16, om. S ‖ **11** *ἀμύνασθαι* non nulli libri Hom. aliique testes ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. SMA; ecl. 19 et 20 lemmate *ὁμηρου* (sic) comprehendit S ‖ **13** et **14** om. S | *νηυσὶν ἀολλέες* (*ἀολέες* M) MA Hom.: *νηυσὶ διαμπερὲς* Lycurg. Leocr. 103 | *ὑμέων* MA Hom.: *ἡμέων* tacite Gesn.[2] p. 227, inde vulg. idem coniecit Nauck ‖ **15** *οὗ* et paulo ante *ἐπισπη* sine acc. M | *περὶ πάτρης* libri: *περὶ πάτρης Τεθνάμεν* Hom. ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. SMA; de S vide ecl. priorem ‖ **17—18** *αὐτὰρ ὁ* (δ supra o) *ἱμείρετο* (*ἀτὰρ ὀδυσσεὺς ἱμείρετο* Tr.) *ἧς γαίης καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι* S Tr. *ἧς γαίης καὶ καπνον ἀποθρώσκοντα νοῆσαι* (etiam eis quae in S praecedunt omissis) MA: *αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ἱέμενος κ. κ. ἀ. ν. ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται* tacite sed frustra ex Hom. Gesn.[2] p. 227, inde vulg.; nam praecedente diatribae ali-

21 *Τοῦ αὐτοῦ* (Od. IX 34).

Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.

22 *Εὐριπίδου* (Phoen. 357—360).

Μῆτερ, φρονῶν εὖ κοὐ φρονῶν ἀφικόμην
ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὃς δ' ἄλλως λέγει,
λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.

23 *Πλάτωνος ἐν τῷ Κρίτωνι* (p. 51 A).

Ἢ οὕτως εἶ σοφός, ὥστε λέληθέν σε ὅτι μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερον πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι, καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπείκειν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα καὶ μητέρα, καὶ ἢ πείθειν ἢ ποιεῖν ἢ ἂν κελεύῃ, καὶ πάσχειν, ἐάν τι προστάττῃ παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, ἐάν τε τύπτεσθαι ἐάν τε δεῖσθαι, ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέα ταῦτα, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει, καὶ οὐχ ὑπεικτέον οὐδ' ἀναχωρητέον οὐδὲ λειπτέον

---

cuius scriptore tamquam pro uno versu adferri *ἧς γαίης κ. κ. ἀποφρονῆσαι* docet Menander rhetor III p. 433, 9 Sp. qui etiam eclogam 21 adfert simili fortasse fonte usus ac gnomologus. *αὐτὰρ Ὀδ. ἱμείρετο* utrum Stobaeus praemiserit interpretaturus versum *ἀμέτρως* an librarius haesito ego non minus quam Buecheler, cf. Stob. III 4, 22

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 39, 20) Mac. Chrys. (post ecl. 39, 11); *ὁμήρου* pro *τοῦ αὐτοῦ* M Mac. ‖ 2 *ἠδὲ* libri, sed ex corr. S[1]; malim *οὐδὲ* cum Homero ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. versum extremum habet Hermias in Phaedrum p. 71; Lucianus bis accus. 21; Thomas Mag. p. 140, 13 ‖ 4 *μήτηρ* M | *καὶ οὐ* M ‖ 6 *ἅπαντας* tacite ex Euripide Gesn.[1] p. 230, inde vulg.: *πάντας* S M A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 9 *ὅστε* S | *λέληθέν σε* S M: *λέληθέ σε* Tr. et fortasse A ‖ 11 *πατρὶς* S M A: *ἐστιν ἡ πατρὶς* libri Platonis, nisi quod *ἐστι* (omisso *ἡ*) *π.* E; *πατρίς ἐστι* tacite Gesn.[1] p. 230, inde vulg. ‖ 12 *παρὰ ἀνθρώποις* M ‖ 14 *καὶ μητέρα* om. libri Platonis ‖ 15 *ἢ* vel *ἢ ἂν* S M A: *ἃ ἂν* Plat.; *ἐὰν* vel potius *ὅ ἂν* latere coll. p. 727, 2 suspicatur Buecheler | *κελεύῃ* M, ex indic. modo corr. S[1] sic ut Platonis D *κελεύσῃ* A | *καὶ πάσχειν* bis scripsit A ‖ 18 *ποιητέα* S M A ut Platonis E: *ποιητέον* Platonis ceteri

τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον ὃ ἂν κελεύῃ ἡ πόλις καὶ ἡ πατρίς; ἢ καὶ πείθειν αὐτὴν δίκαιον πέφυκε, βιάζεσθαι δὲ οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα οὔτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἔτι ἧττον τὴν πατρίδα.

24 *Εὐσεβίου* (fr. 38 phil. gr. III p. 13 Mull.).

Πατράσι παῖδας ἐπιζώειν εὐτυχές, καὶ χρὴ τοῦτο παρὰ τῆς Τύχης αἰτέειν καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα διαδεξομένους, καὶ ὅκως καὶ αὐτῶν ἕκαστοι τάξι τῇ εἰρημένῃ τοὺς πρὸ ἑωυτῶν διαδεχοίατο. κοινὴ δὲ εὐχὴ δικαιοτάτη αὕτη ἂν παρὰ πάντων φυλαχθείη ἐπὶ τῇ διαμονῇ τοῦ μηκίστου, τὴν ὑποδεχομένην ἑκάστοτε καὶ ἐκτρέφουσαν πάντας πατρίδα καὶ δοῦσαν τοὺς προηγησαμένους αὐτήν τε καὶ θεῶν τῶν ἐγχωρίων τὰς κατεστεώσας τιμὰς τῷ πλεῦνι αἰεὶ ὑπερβάλλειν.

25 *Πυθαγόρου.*

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς πῶς δεῖ ἀγνωμονούσῃ πατρίδι προσφέρεσθαι, εἶπεν 'ὡς μητρί'.

26 *Τιμοθέου.*

Τιμόθεος ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀκούσας τινὸς τῶν συστρατηγούντων αὐτῷ λέγοντος 'ἆρά γε, Τιμόθεε, ἡ πατρὶς ἡμῶν χάριτας ἀποδώσει;' ἔφη 'ἀλλ' ἡμῖν γένοιτο τὰς ἀξίας ἀποδοῦναι'.

---

2 ὅ libri, sed ἡ (superscr. ὅ) A ubi ὅ A²: ἃ Plat. ‖ 3 ἢ *καὶ* S M A, sed secluserim *καὶ* secundum Plat. | *αὐτὴν ἢ* (voluit *ἢ το*) *δίκαιον* ex Platone tacite Gesn.[1], inde vulg. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 7 *ἐπιζώειν*, sed *ειν* in ras. M[1] ut videtur sicut mox in *αἰτέειν* ‖ 9 *καὶ* ante *ὅκως* deleri mavult Meineke | *αὐτέων* Meineke: *αὐτῶν* S M A | *τάξι* Meineke: *τάξει* S M A ‖ 10 *προ εαυτῶν* (sic) M | '*δικαιότατα* opinor Buecheler ‖ 11 *ἐπὶ τῇ διαμονῇ* Iacobs animadv. in Stob. p. 247: *ἐπιτηδεία μόνη* S M A | *μηκίστου*] *μεγίστου* Mullach ‖ 12 *ὑποδεχομένην* (*ὑπο-* ex *ἐπι-* corr. S[1]) S M A, *ἀποδεχ.* Tr. p. 189, unde vulg. ‖ 14 *κατεστεώσας* Meineke: *καθεστεώσας* (sic) S M A; *καθεστώσας* Tr., unde vulg. | *πλεῦνι* S *πλέονι* M A ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ 19 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A; *Τιμόθεος* pinacographus Photii. eclogam et lemma iterat corp. Par. 714 Elt. ‖ 21 *συνστρατηγούντων* corp. Par. ‖ 22 *ἡμῖν χάριτας* ci. Wachsmuth

27 *Ἐκ τῶν Σερήνου.*

Οἱ Λάκωνες οἱ ἐπὶ τῷ ὑποσχεῖν δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων ὡς τὸν μέγαν βασιλέα ἐλθόντες ἀφείθησάν τι καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν ἠξίου αὐτοὺς παρ' αὑτῷ μένειν. 'καὶ πῶς' ἔφασαν 'ἂν δυναίμεθα τοιαύτην πατρίδα καταλιπεῖν, ὑπὲρ ἧς τοσαύτην ὁδὸν ἤλθομεν ἀποθανούμενοι;'

28 *Ἀριστείδου.*

Ἀριστείδης ἐρωτώμενος τί μάλιστα αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ ἐλύπει, τὸ τῆς πατρίδος ὄνειδος ἔφη κακῶς ἀκουούσης ἐπὶ τῇ αὑτοῦ φυγῇ.

29 *Σεριφίου.*

Σερίφιος ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀθηναίου τὴν μικροπολιτείαν, 'ἐμοὶ μέν' ἔφη 'ἡ πατρὶς ὄνειδος, σὺ δὲ τῇ πατρίδι'.

30 *Ἀριστείδου.*

Ἡ γυνὴ τῷ Ἀριστείδῃ περὶ τὰ πολιτικὰ διατρίβοντι 'εἴθε' ἔφη 'τὰ μὲν ἴδια κοινὰ ἐνόμισας, τὰ δὲ κοινὰ ἴδια'.

31 *Χρυσέρμου ἐν β' Περσικῶν* (Plut. parall. min. p. 308 B).

Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων καὶ πάντων τῶν ἐγχωρίων συγκεχυμένων, Παυσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγὸς ἀπὸ Ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσίου

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *σερίνου* S M A. cf. supra III 7, 69. a Sereni verbis prope abest Ps.-Plut. apophth. Lacon. p. 235 F | 2 *τῶ* M *τῷ* A: *το* S ‖ 3 *μέγαν βασιλέα* tacite Gesn.[2] p. 227 mrg: *μέγα βασιλέα* M A *πέρσην* S ‖ 4 *αὑτῷ* tacite Meineke: *αὐτῶ* S M A Ps.-Plut. | *καὶ πῶς ἄν, ἔφασαν, δυναίμεθα* Ps.-Plut. ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. eclogam et lemma *Ἀριστείδου*[ς] iterat corp. Par. 715 Elt. ‖ 10 *αὑτοῦ* tacite Meineke: *αὐτοῦ* libri ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 39, 28) Br (post ecl. Aristophaneam quam exhibui infra p. 735, 2) Mac. Chrys. (post ecl. 39, 21), addito lemmate M A (post ecl. 39, 28); idem de Anacharside Galen. protr. 14, flor. Mon. 161, apophth. Vindob. 61, ubi vide reliqua testimonia ‖ 12 *σεριφος* Br | *ὑπο*[αθ] S | *την* (*τῆ* S *την* om. Mac.) *μικροπολιτείαν* S M A Br Mac.: *τῇ μικροπολιτείᾳ* Tr. p. 189, inde vulg. ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S M A; *Χρύσερμος* pinacographus Photii p. 62 Elt. ‖ 20 *περσικῶν* S M A: *Ἱστορικῶν* Plutarchi vulg.; fortasse hoc, non illud scripserat falsarius

λαβὼν ἔμελλε προδιδόναι τὴν Σπάρτην. τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεισῶν, Ἡγησίλαος ὁ πατὴρ τοῦ προειρημένου περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλίνθοις ἐμφράξας μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε καὶ λιμῷ τὸν προδότην ἀνεῖλεν, ὃν ἡ μήτηρ ἀείρασα ὑπὲρ τοὺς ὅρους ἔρριψεν.

32 *Δημαράτου ⟨ἐν⟩ β' Ἀρκαδικῶν* (ib. p. 309 C).

Τεγεατῶν πρὸς Φενεάτας πόλεμον ἐχόντων καὶ χρονίου τῆς παρατάξεως ὑπαρχούσης, συνεφώνησε τοῖς δήμοις τριδύμους ἀδελφοὺς πέμψαι τοὺς μαχησομένους ὑπὲρ τῆς νίκης. ἀρέσαντος δὲ τοῦ δόγματος ἔπεμψαν Τεγεᾶται μὲν τοὺς Ῥηξιμάχου παῖδας, Φενεᾶται δὲ τοὺς Δημοστράτου. συμβληθείσης δὲ τῆς παρατάξεως ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν Ῥηξιμάχου δύο, ὁ δὲ τρίτος, τοὔνομα Κριτόλαος, στρατηγήματι τῶν ἀντιπάλων περιεγένετο· προσποιητὴν γὰρ σκηψάμενος φυγὴν καθ' ἕνα τῶν ἐπιδιωκόντων ἀνεῖλεν, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος τῆς νίκης περιχαρὴς

---

2 *Ἀγησίλαος* Plut.: *ἡγησίλαος* SMA *κλεόμβροτος* A² mrg; voluitne *ἡγησίλεως*? ‖ 6 *ἐφρούρησιν* S ‖ 7 *ἀείρασα* SMA: *ἄρασα* ci. Meineke ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA; *Δημάρατος* pinacographus Photii p. 59 Elt. | *ἐν* addidi ex Plut., ubique hac praepositione utitur impostor: vide Hercheri conspectum Plut. de fluv. praef. p. 20 | *ἀρκαδικῶν* MA Plut.: *ἀρκαδιακῶν* S ‖ 9 *ἴσως φενεάτας* A² mrg: *φανέας* S *φαινε* (superscr. *ά*) M *φαινεάς* A ‖ 12 *δόγματος* M: *δόγματος*, sed *ογ* in ras. (videtur *δόματος* fuisse) S *δόματος* A ‖ 13 *διὰ* pro *τοὺς* (ante *Ῥηξ.*) oscitanter Gesn.² p. 228, inde vulg. | *Φενεάται* (debebat *Φενεᾶται*) tacite ex Plut. Gesn.², inde vulg.: *φαινεάται* SM; *φαινεάται* (superscr. *ε*) corr. A² | *τοὺς* Plut.: *τοῦ* SM *τοῦ* (superscr. *ὺς*) corr. A² ‖ 14 *δὲ* MA: om. S; *οὖν* proprio Marte suppleverat Gesn.¹ p. 232, inde vulg. | *ἐφονεύθησαν* SM Plut.: *ἐφόνευσαν* A¹ ‖ 15 *ἐνξιμάχου* M¹, *ῥη* superscr. deleta *ν* litt. M² ‖ 16 *στρατηγημάτων* (pro *στρατηγήματι τῶν*) A¹, corr. A² ‖ 17 *σκηψάμενος* A² Plut.: *σκεψάμενος* SMA; vide Hercheri in Plut. de fluv. praef. § 1 n. 48 | *τοὺς ἐπιδιώκοντας* mavult Hirschig misc. philol. p. 190 auctorem correcturus Stobaei, nam *κατὰ ἕνα τῶν διωκόντων ἀνεῖλε* etiam Plut. ‖ 18 *ἀνεῖλεν* SM | *καὶ*] *ὃς καὶ* (sed *ὃς* inducitur) A

πρὸς τοὺς οἰκείους ἔδραμε· πάντων δ' αὐτῷ περιπλοκὰς συμπαθεῖς διδόντων, οὐ συνεχάρη μόνη τῷ προειρημένῳ ἡ ἀδελφὴ Δημοδίκη· πεφονεύκει γὰρ αὐτῆς τὸν κατηγγυημένον ἄνδρα Δημόδικον. ἀναξιοπαθήσας δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ νέος τὴν παρθένον ἀπέκτεινε, καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς φόνου κριθεὶς ἀπελύθη τοῦ ἐγκλήματος.

33 *Δημαράτου ἐν τρίτῳ Τραγῳδουμένων* (Plut. parall. min. p. 310 D).

Ἀθηναίων πρὸς Εὔμολπον τὸν Θρᾳκῶν βασιλέα πόλεμον ἐχόντων, Ἐρεχθεὺς ὁ τῆς Ἀττικῆς προϊστάμενος χρησμὸν ἔλαβεν, ὅτι νικήσει τοὺς ἐχθρούς, ἐὰν τὴν πρεσβυτάτην τῶν θυγατέρων Περσεφόνῃ θύσῃ. παραγενόμενος [ὁ] δ' εἰς Ἀθήνας Πραξιθέᾳ τῇ γυναικὶ τὴν πυθόχρηστον μαντείαν ἀπήγγειλεν· εἶθ' οὕτω τὴν κόρην προσαγαγὼν τοῖς βωμοῖς ἀνεῖλεν, καὶ συμβαλὼν τὸν πόλεμον ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς νίκης.

34 *Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ Πῶς πατρίδι χρηστέον.*

---

2 *μόνη*] *μόν͂* S ‖ 3 *δημονίκη* in *δημοδίκη* corr. A[1] | *κατεγγιτημένον* (η supra), corr. A[1] ‖ 5 *ἀπέκτεινε* ci. Gesn.[2] p. 228 mrg, quod recepi, nam *ἀνεῖλεν* Plut.: *ἀποκτεῖναι* S M A; *ἀποκτείνει* suadente Hirschigio scr. Meineke | *μητρὸς*] *μὴ πρὸς* A, corr. A[1] ‖ 6 *κριθεὶς* ex *κληθεὶς* corr. S[1] | *ἀπελύθη* S A Plut.: *ἀπέλθη* M ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A: *τραγῳδουμένου* ni fallor M. *Δημάρατος ἐν πρώτῃ Τραγῳδουμένων* Clemens Alex. protrept. c. 37 P., qui eodem hoc parallelorum capite usus est, unde *ἐν πρώτῳ* Stobaeo reddi vult Gaisford Stob. Ecl. II p. 848. de parallelorum vulgata vide quae disseruit Hercher Plut. de fluv. praef. p. 18 ‖ 9 *τὸν θρακῶν* M A: *τῶν θρακῶν* S ‖ 11 *τὴν* S M A: *μὲν* oscitanter Gesn.[2] p. 228, inde vulg. ‖ 12 *περσεφόνη* (i. e. *περσεφόνῃ* ut ci. Hemsterhuis Anecd. p. 265) M: *περσεφόνην* S A, sed videtur ex dativo correxisse A[2]; *τῇ Φερρεφάττῃ* Clem. | *παραγενόμενος* S M A[1]: *περιγενόμενος* Tr. p. 190, *παραγενόμενος* (ερι supra) A[2] (sed deleta sunt) ‖ 13 *ὁ δ'* S M A: *δ'* tacite Gesn.[2] distinctione post *παραγενόμενος* sublata, inde vulg. | *Πραξιθέᾳ* Plut.: *θρασιθέα* S, sine acc. M, *φρασιθέᾳ* A | *πυθόχρηστον* M A: *πυθόχριστον* S ‖ 14 *οὕτωσ* M ‖ 15 *τοῖς πολεμίοις* pro *τὸν πόλεμον* Hirschig l. s. s. p. 190: tu vide Hercheri praef. Plut. de fluv. § 1 n. 51 | *ἀνεῖλεν* S M ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 39, 33) Br (post ecl. 39, 29); *ἐκ τοῦ — χρηστέον* om. S Br

Μετὰ τὸν περὶ θεῶν λόγον εὐλογώτατόν ἐστιν ὑποθέσθαι πῶς πατρίδι χρηστέον. ἔστι γὰρ ὡσανεὶ δεύτερός τις θεὸς αὕτη ⟨ἢ⟩ νὴ Δία πρῶτος καὶ μείζων γονεύς· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁ τοὔνομα τῷ πράγματι θέμενος οὐκ ἀνεντρεχὲς ἔθετο, παρασχηματίσας μὲν τῷ πατρί, θηλυκῶς δ' ἐξενεγκών, ἵν' οἷον μῖγμα τυγχάνοι τῆς τε τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρῴας... καὶ δὴ οὗτος μὲν ὁ λόγος ὑπαγορεύει πατρίδα τιμᾶν ἐπίσης τοῖς δυσὶ γονεῦσι τὴν μίαν, ὥστε θατέρου μὲν τῶν γειναμένων ὁποτερουοῦν καὶ δὴ προκρίνειν τὴν πατρίδα, προτιμᾶν δ' αὐτῆς μηδ' ἅμα τοὺς δύο, δι' ἴσης δὲ μοίρας ἄγειν. ἀλλ' ἕτερος αὖ λόγος ἐστίν, ὃς παρακαλεῖ καὶ προτιμᾶν αὐτὴν τῶν γονέων ἅμα τοῖν δυεῖν, καὶ οὔ τοι μόνον τούτων, ἀλλὰ καὶ γυναικὸς σὺν αὐτοῖς καὶ τέκνων καὶ φίλων καὶ ἁπαξαπλῶς μετὰ θεοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων.

35 *Ἐν ταὐτῷ.*

---

2 *πῶσσ* M | *ἔστιν* M ‖ 3 *⟨ἢ⟩ πρῶτος* coniecit Meineke, praefert *αὕτη ⟨ἢ⟩ νὴ Δία πρῶτος* Wachsmuth | *μείζων* MA Br: *μείζω* S ‖ 4 *τῷ πράγματι* (*πραγμ.* sine acc. M) *θέμενος* MABr: *τὸ πρᾶγμα τιθέμενος* S Tr.; *τῷ πράγματι τιθέμενος* tacite Gesn.[2] p. 228, inde vulg. | *ἀνεντρεχὲς* tacite Gesn.[1] p. 232, inde vulg.: *ἂν* (*ἀν* S) *ἐντρεχὲς* S M A Br ‖ 6 *τυγχάνοι* SMBr: *τυγχάνῃ* A | *τῆς τε τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρῴας* (*μοίρας* supplet Buecheler) SM: *τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρός* codice A duce Meineke et sic Br *τῆς τοῦ τε* (sed *τε* supra lin. A[2] rursusque delevit) *πατρὸς καὶ τῆς μητρῴας* A sed quod fugit Gaisfordum, in textu supra lin. *μρὸς* m. rec., nunc fere evanida A *ἴσως τοῦ τε πρς καὶ τῆς μητρός· ἢ τῆς τε πατρῴας καὶ τῆς μητρῴας* A[2] mrg ‖ 8 *δυσὶ* S M A: *δισσοῖς* (e corr. ut videtur Paulo Thomas) Br ‖ 9 *θατέρου* tacite Gesn.[2] p. 228, inde vulg., idque praebere videtur Br: *θατέρους* SMA | *γειναμένων* Bentley: *γινομένων* SMA Br (sic); *γονέων* scripsit Meineke | *ὁποτέρου οὖν* S M | *δὴ* S M Br: *δεῖ* tacite Gesn.[2], inde vulg., idque ipsum exstare videtur in A | *προκρίνειν* M A Br: *προκρίνων* compend. S ‖ 10 *δὲ αὐτῆς* A | *μηδ' ἅμα* fere libri nisi quod *μηδαμοῦ* Br, qui voluit fortasse *μηδ' ὁμοῦ* ‖ 13 *ἅμα* proposuit Gesn.[1] p. 232 mrg idque est in Br: *ἀλλὰ* S M A | *τοῖν δυεῖν* Br: *τῶν δυεῖν* S *τῶν δυοῖν* M A; *τοῖν δυοῖν* Gaisford | *οὔτοι* A Br: *οὔτοι* ex *οὗτοι* corr. S[1] *οὗτοι* M Tr. | *μόνον* A Br idemque voluit S: *μόνων* ex *μόνον* corr. M[1] *μόνων* Tr. ‖ 14 *σὺν αὐτοῖς* SA: *συνατοῖσ* M, om. Br ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 39, 34) Mac. Chrys. (post ecl. 39, 29); *Ἱεροκλέους* pro lemm. Mac.

[redacted]

Ὥσπερ οὖν ἀνόητος μὲν ὁ τῶν πέντε δακτύλων τὸν ἕνα προκρίνων, εὐλόγιστος δὲ ὁ τοὺς πέντε τοῦ ἑνός· ὁ μὲν γὰρ ἀτιμάζει καὶ τὸν προκεκριμένον, ὁ δ' ἐν τοῖς πέντε καὶ τὸν ἕνα περισῴζει· τοῦτον δ' αὖ τὸν τρόπον καὶ ὁ μὲν ἑαυτὸν τῆς πατρίδος πλέον σῴζειν βουλόμενος πρὸς τῷ δρᾶν ἀθέμιτα καὶ ἄλλως ἀνόητος ἱμείρων ἀδυνάτων, ὁ δὲ ἑαυτοῦ προτιμῶν τὴν πατρίδα θεοφιλής τε καὶ τοῖς λογισμοῖς ἀραρώς. εἴρηται δ' ὅμως, ὡς κἂν εἰ μὴ συναριθμοῖτό τις τῷ συστήματι, κατ' ἰδίαν δ' ἐξετάζοιτο, καθήκειν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὴν τοῦ συστήματος προκρίνειν, ὅτι τὴν ὡς πολίτου σωτηρίαν ἀνύπαρκτον ἀπέφαινεν ἡ τῆς πόλεως ἀπώλεια, καθάπερ καὶ τὴν ὡς δακτύλου, ὡς μέρους χειρός, ἡ τῆς χειρὸς ἀναίρεσις. καὶ δὴ κατὰ τούτων ἡμῖν συγκεκεφαλαιώσθω, διότι χρὴ τὸ κοινῇ συμφέρον τοῦ ἰδίᾳ μὴ χωρίζειν, ἀλλ' ἓν ἡγεῖσθαι καὶ ταὐτόν· τό τε γὰρ τῇ πατρίδι συμφέρον κοινόν ἐστι καὶ τῶν κατὰ μέρος ἑκάστῳ, τὸ γὰρ ὅλον δίχα τῶν μερῶν ἐστιν οὐδέν, τό τε τῷ πολίτῃ συμφέρον προσήκει

---

1 *πέντε*] *ε̅* hic et infra A ‖ 2 *εὐλόγιστος* SM: *ἀλόγιστος* A¹ Mac. *εὔλογος* supra lin. A² ‖ 3 *τὸν προκεκριμένον* Buecheler: *τὸ* (*τὸν* A¹) *προκείμενον* SMA Mac.; *τὸν προκρινόμενον* Bentley | *ὁ δ'* SA Mac.: *οὐ δ'* M ‖ 4 *δ' αὐτὸν* Mac. ‖ 6 *πρὸς τῶ* S² Tr.: *πρὸς τὸ* S¹MA | *ἀθέμιστα* ante ras. A ‖ 8 v. *εἴρηται δ' ὅμως* usque ad fin. om. Mac. | *δ' ὅλως* Buecheler, *δ' οὕτως* ego malim ‖ 9 *συναριθμώη* SMA: corr. Buecheler; *συναριθμοίη* tacite Gesn.² p. 229 | *τις* vel *τὶς* SA: *τί* M | *δὲ* SM | *ἐξετάζοιτο* libri; *ἐξετάζοι* Hirschig ‖ 10 *καθήκειν* SMA; *καθήκοι* ci. Meineke | *τὴν* A sed *ὴν* denuo superscr. A² ‖ 11 *τὴν ἑνὸς πολίτου* Hirschig. tu vide Halm lect. Stob. p. 19 ‖ 12 *τὴν ὡς δακτύλου* SMA: *τὴν τοῦ ἑνὸς δακτύλου* tacite Gesn.² p. 229, inde vulg. non recte hanc recepisse Gaisfordum et Meinekium docuit Halm l. c. ‖ 13 *μέρους* SM: *μέρος* A ‖ 14 *συγκεκεφαλαιώσθω* M *συγκεφαλαιώσθω* (*κε* superscr.) S corr. S¹: *συγκεφαλαιώσθω* A Tr. p. 191, inde vulg.; *συγκεφαλαιούσθω* ci. Halm ‖ 15 *κοινῇ* Halm: *κοινὸν ἢ* SMA sed *ἢ* puncto subducto del. A | *ἰδία* (voluit *ἰδίᾳ*) *μὴ* tacite Gesn.¹ p. 232, inde vulg.: *μὴ ἰδία* SM *μὴ ἰδία* (*μὴ* superscr.) A corr. A² ‖ 18 *τό τε τῶ* MA: *τό τε το* (sic), corr. S¹ neque tamen *ο* delevit *τό τε τὸ* Tr.

καὶ τῇ πόλει, ἐάν γε ὡς πολίτῃ συμφέρον λαμβάνηται. καὶ γὰρ ⟨τὸ⟩ τῷ χορευτῇ ὡς χορευτῇ λυσιτελὲς καὶ τῷ ὅλῳ χορῷ κερδαλέον ἂν εἴη. τοῦτον οὖν τὸν λόγον ἐνθέμενοι πάντα ταῖς διανοίαις πολὺ φῶς ἕξομεν ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ὥστε ἐν μηδενὶ παραλιπεῖν καιρῷ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον.

36 Ἐν ταὐτῷ.

Ὧν οὕνεκα φημὶ δεῖν ἀποικονομεῖσθαι πᾶν καὶ πάθος καὶ νόσημα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς τὸν πατρίδι χρησόμενον καλῶς. δεῖ δὲ καὶ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν αὐτόν τε βιοῦντα κατὰ τὴν τούτων ὑφήγησιν, κἂν εἰ παραβαίνειν τις αὐτοὺς ἢ νεοχμοῦν ἐπιχειροίη σπουδῇ πάσῃ κωλύοντα καὶ πάντα τρόπον ἐναντιούμενον. οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἐπιτήδευμα πόλει δι᾽ ἀτιμίας ἀγόμενοι νόμοι καὶ τὰ νέα προκρινόμενα τῶν παλαιῶν. ὅθεν καὶ τῶν ψηφισμάτων καὶ τῆς παραθέρμου ταύτης καινουργίας εἰρκτέον τοὺς αὐθαδέστερον ἐπὶ τοῦτ᾽ ἰόντας. ἀποδέχομαι δ᾽ οὖν ἔγωγε καὶ τὸν τῶν Λοκρῶν νομοθέτην Ζάλευκον, ὃς ἐνομοθέτησε τὸν καινὸν εἰσοίσοντα νόμον βρόχου περικειμένου τῷ τραχήλῳ τοῦτο ποιεῖν, ὡς ἀκαρὴς οἴχοιτο πνιγείς, εἰ μὴ μάλα

---

1 ὡς πολίτῃ συμφέρον M A ὡς ʺσυμφέρον ʹπολίτη S: ὡς συμφέρον πολίτῃ Tr., inde vulg. ‖ 2 τὸ τῷ scripsi: τῶ S M A; τὸ tacite Gesn.[1] p. 232, inde vulg. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 8 ὧν οὕνεκα (vel οὔνεκα) S M: ὧν οὖν ἕνεκα A | ἀποικονομεῖσθαι S M: ἀποκομεῖσθαι A; ἀποικοδομεῖσθαι ci. Gesn.[1] p. 232 mrg ‖ 11 τε βιοῦντα Badham: τελειοῦντα SMA τελειότητα Tr. ‖ 12 τούτων tacite Gesn.[2] p. 229, inde vulg.: τούτου S M A | εἰ SMA; ἢ male Needham et Gaisford ‖ 13 ἐπιχειροίη Bentley: ἐπιχειρῶν S ἐπειχειρῶν M ἐπιχειρώη A ‖ 15 προκρινόμενα Bentley: ἀποκρινόμενα S M A ‖ 16 παραθερμοῦ M | 17 καινουργίας S M A: κακουργίας operarius Gesn.[2] p. 229, inde vulg. | εἰρκτέον tacite Gesn.[1] p. 234, inde vulg.: εἰκτέον S M A ‖ 18 δ᾽ οὖν S M: γοῦν A | τὸν S A: τὸ M ‖ 19 ζάλευκον Tr. p. 191, inde vulg.: ζάλευκρον S M A[1] | καινὸν tacite Gesn.[1], inde vulg.: κοινον S M κοινόν (αι supra) A, corr. A[2] consulta opinor Gesneri editione ‖ 21 ἀκαρὴς S A ἀκάρησ in ἀκαρὴς corr. M[1] ὁ καρὴς Tr.; ἀναρὴς operarius Gesn.[2] p. 229, inde vulg.

σφόδρα λυσιτελῶς τῷ κοινῷ παραδιατάττοιτο τὴν ἐξ ἀρχῆς τῆς πολιτείας κατάστασιν. οὐδὲν δ' ἧττον τῶν νόμων καὶ τὰ ἔθη φυλακτέον τά γε ὄντως πάτρια καὶ τάχα που πρεσβύτερα καὶ τῶν νόμων αὐτῶν· ἐπεὶ τά τε χθιζὰ ταῦτα καὶ πρωιζά, τὰ νῦν εἰς ἅπασαν εἰσηγμένα πόλιν οὔτε πάτρια ἡγητέον καὶ τάχ' οὐδὲ ἔθη τὸ σύνολον. εἶτα τὸ μὲν ἔθος ἄγραφός τις εἶναι βούλεται νόμος, καλὸν ἐπιγεγραμμένος νομοθέτην, τὴν τῶν χρωμένων ἁπάντων εὐαρέστησιν, ἴσως δέ που καὶ τοῖς φύσει δικαίοις ἐγγὺς βάλλων.

CAPVT XL.

ΠΕΡΙ ΞΕΝΗΣ.

1 *Εὐριπίδου Φιλοκτήτῃ* (fr. 798 N.[2]).

Πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν † εὐτυχοῦντ' ἀεὶ
μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ.

2 *Τοῦ αὐτοῦ Φαέθοντι* (fr. 777 N.[2]).

---

1 *καινῷ* Gesn.[1], inde vulg. | *παραδιατάττοιτο* libri (etiam Tr.) nisi quod *παραδιαττάτοιτο* S: *παραδιαλλάττοιτο* Bentley ‖ 2 ante *κατάστασιν* add. *σου* sed postea del. A[1] | *τῶν νόμων καὶ* SM: *καὶ τῶν νόμων* A ‖ 3 *ἔθνη* A[1] ‖ 4 *ἐπεὶ* Meineke: *εἰ* SMA | *τά γε* Meineke ‖ 5 *πρωιζὰ* A: *προϊζὰ* M Tr.; de S silet Mekler. utitur Hierocles Homericis Il. II 303 | *τὰ νῦν* male seclusit Meineke ‖ 6 *εἴ γε* aut *εἴπερ* ('an *εἶτα* excerptoris nota est?') Buecheler ‖ 9 *ἴκταρ βάλλων* proponit Cobet mnemos. IX p. 103 quod expulsum putat interpretamento *ἐγγύς*

Caput XL exhibent SMAL, paucas eclogas etiam Br, pauciores Mac. Chrys. inscriptio cum Photio congrua legitur in SMA Br Mac., numerus in MA Mac., *λδ'* in S. de eclogarum ordine vide ad cap. XLII ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA, sine lemmate L. in vetustiore gnomologio haec et proxima (*Εὐρ. Φ-*) fortasse conexae erant cum 39, 1—4 aut 5—10 ‖ 14 *πράττουσα* A | *εὐτυχοῦντ'* SMAL: *τυχόντ'* Matthiae quod recepit Nauck, *κρατοῦντ'* Madvig Philol. I p. 675 ‖ 15 *δυστυχοῦσα* cod. Par. 1985 teste Gaisfordo, recte emendans: *δυστυχοῦντα* SMAL ‖ 16 ecl. sine lemm. cum versibus praegressis coniungit L, addito lemm. *τοῦ αὐτοῦ* (*εὐρ.* M) *φαέθοντι* hab. SMA; eandem in cap. 39 collocat post ecl. 39, 13 (addito lemm. *εὐριπίδ*) Br. recurrit versus sine lemm. flor. Mon. 146 (flor. Leid. 139 in Philol. VI p. 578)

Ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.

2[a] (deest Mein.) Ἀριστοφάνους.

Πατρὶς δὲ πᾶσα τῷ πένητι προσφιλής,
ἀφ' ἧς τροφήν τε καὶ τὸ μὴ πεινῆν ἔχει.

3. 4 Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Περὶ φυγῆς (p. 600 F. 601 C. 601 F. 602 B. 605 A—B).

Ὅθεν εὖ μὲν ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν ἐρωτηθεὶς
Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος; οὐ γὰρ εὔχομαι
μιᾶς· ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς.

ἀλλ' ἡμεῖς, ὥσπερ μύρμηκες ἢ μέλιτται μυρμηκιᾶς μιᾶς ἢ κυψέλης ἐκπεσόντες, ἀδημονοῦμεν ⟨καὶ ξενοπαθοῦμεν⟩, οὐκ εἰδότες οὐδὲ μεμαθηκότες οἰκεῖα τὰ πάντα ποιεῖσθαι, καὶ νομίζειν ὥσπερ ἐστίν. εἶτα· ἐὰν ἀμφιγνοῶμεν ἐπὶ ξένης γενόμενοι τὴν γῆν, τὴν θάλατταν, τὸν ἀέρα, τὸν οὐρανόν, ὡς

---

1 γε om. M ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. Br post ecl. praecedentem (ubi vide): om. S M A L. edidi eclogam, quod fugit Kockium, de Stob. flor. exc. Br. p. 35 ubi veri simile esse monui locum licenter in Br ex hoc capite retractum esse in antecedens. lemma num recte se habeat potest dubitari. an vicina olim fuit Aristophanis ecloga Plut. 1151 πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ? cf. Nauck tr. gr. fr.[2] p. 899 ‖ 5 ecl. hab. S M A L Br; integrum lemma S M A (ἐκ τῶν S Tr. p. 192, inde A[2], ἐκ τοῦ M A[1]), Πλουτάρχου (compend. L) nec plura L Br. de Mac. Chrys. vide p. 737, 3 adn. ‖ 7 Ὅ in ὅθεν om. rubr. addendum L ‖ 8. 9 trag. fr. adesp. 392 N.[2] cf. Duemmler Antisth. p. 68 ‖ 8 ἢ L Br Plut.: εἰ ἢ S M εἴη A[1] εἰ A[2], εἰ deleto ἢ corr. m. ab utraque diversa ‖ 9 πύργος] ύ in ῦ corr. M[2], ut πῦργος hab. L ‖ 10 ἀλλ' ἡμεῖς κτἑ. sine maiore distinctione vel rubrica cum prioribus cohaerent in S M A L Br, separaverat Gesn.[1] p. 235, inde vulg. libri Plutarchei diversis pannis consutis unam esse hanc eclogam qualemcunque voluit excerptor | ἡμεῖς ὥσπερ] ὥσπερ ἡμεῖς A[1], corr. A[2] | μυρμικιᾶς S ‖ 11 κυψέλλης L M | καὶ ξενοπαθοῦμεν tacite ex Plut. addidit Gesn.[1], inde vulg.: om. S M A L Br ‖ 12 οὐδὲ μεμ. om. Plut. | τὰ om. Plut. ‖ 13 post ἐστίν v. καίτοι γελῶμεν τὴν ἀβελτερίαν τοῦ φάσκοντος ἐν Ἀθήναις βελτίονα σελήνην (debuit σελήνην εἶναι) τῆς ἐν Κορίνθῳ· τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ πάσχοντες tacite ex Plut. supplevit Gesn.[1], inde vulg. sed ipsum illud εἶτα, quo excerptor utitur, non Plutarchus, Gesnerianae rationi obstare censeo cum amicis ‖ 13 εἶτα ἐὰν S M A L Br; ὅταν ex Plut. Gesn.[1], inde vulg. | ξένης] ξένοις A[1] ‖ 14 τὴν post γῆν om. S M A[1] L: habet Plut. suppl. Tr. A[2] Br | θάλασσαν S | τὸν ἀέρα iterat L

[redacted]

ἕτερα καὶ διαφέροντα τῶν συνήθων. ἡ μὲν γὰρ φύσις ἐλευθέρους ἡμᾶς καὶ λελυμένους ἀφίησιν, αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς συνδέομεν ἑαυτοὺς στενοχωροῦμεν ... πλοῦτον δὲ ἀποβαλόντα ῥᾳδίως καὶ ταχέως οὐκ ἔστιν ἄλλον συναγαγεῖν· πατρὶς δὲ γίνεται πᾶσα πόλις εὐθὺς ἀνθρώπῳ χρῆσθαι μεμαθηκότι· ἂν γὰρ σκοπῇς ἄνευ κενῆς δόξης τὴν ἀλήθειαν, ὁ μίαν πόλιν ἔχων, ξένος ἐστὶ τῶν ἄλλων ἁπασῶν καὶ ἀλλότριος. Ἀριστοτέλης ἦν ἐκ Σταγείρων, Θεόφραστος ἐξ Ἐρέσου, Στράτων ἐκ Λαμψάκου, Γλαύκων [δὲ] ἐκ Τρωάδος, Ἀρίστων ἐκ Κέω. τίς οὖν τούτους ἐδίωξεν; οὐδείς, ἀλλ' αὐτοὶ διώκοντες ἡσυχίαν καὶ σπουδήν, ἧς

2 *συνδέομεν ἑαυτοὺς στενοχωροῦμεν* S M A L: *συνδέομεν ἑ. καὶ στενοχ.* Br ex em., ut etiam Gesn.[1] p. 234, inde vulg.; *συνδέομεν ἑαυτούς, στενοχωροῦμεν, ἐγκατοικοδομοῦμεν, εἰς μικρὰ καὶ γλίσχρα συνελαύνομεν* Plut. cum etiam in proximis haud pauca resecuerit (p. 601D—E) gnomologus, in Stobaeo nihil suppleverim nisi quod suadet homoeoteleuton aeque atque asyndeton: *συνδέομεν ἑαυτοὺς στενοχωροῦμεν ⟨ἐγκατοικοδομοῦμεν⟩* ‖ 3 *δὲ* reposui ex M A L Br: *μὲν γὰρ* Plut; *γὰρ* temere Gesn.[1], inde vulg. *δὲ* gnomologus recisis eis quae apud Plut. antecedunt | *ἀποβαλόντα* Br: *ἀποβάλλοντα* S L Plut., *ἀποβάλλονται* M *ἀποβάλλονται* (ï s. l.) A[1] ‖ 4 *ῥᾳδίως — οὐκ ἔστιν*] *ῥᾳδίως οὐκ ἔστι καὶ ταχέως* Plut. | *καὶ ταχέως* om. Br | *ἄλλο* (ν s. l.) A[2] | post *ἄλλον* add. *ταχέως* Br, ex Plut. ut videtur ‖ 5 *χρῆσθαι*] *χρῆμα* L | inter *μεμαθηκότι* et *ἂν γὰρ σκ.* praetermisit florilegus quae leguntur Plut. p. 602F—603B, idem multo etiam plura transsiluit quae *ἀλλότριος* inter et *Ἀριστοτέλης* habet Plut. p. 602B—605A ‖ 8 *ταγείρων* M | post *Θεόφραστος δὲ* add. L ‖ 9 *Ἐρέσου* Plut.: *ἐρεσίου* S M A L Br | *Στράτων*] *στράτωρ* A | *γλαύκων* L S M A Br, quod in Stobaeo retinendum, nam *Γλύκων* libri Plut. verum esse *Λύκων* vel ex temporum ratione qua enumerantur peripatetici manifestum | *δὲ* quod ignorat Plut. circumscripsi ‖ 10 *ἐκ κωτιεοῦν* S *ἐκ κωτιέουν* M *ἐκ κωτιέων* A *ἐκκατΐέον* L *ἐκ Κωτιέου* Br: *ἐκ Κέω. τίς οὖν* duce Plutarcho restituit Meineke. apparet hinc iam in archetypo defuisse quae inter v. *ἐκ Κέω* et *τίς οὖν* habet Plut. p. 605B: *Κριτόλαος — ἀπέλιπε.* male Gesn.[1] *ἐκ Κέω. τούτους κτἑ.*, inde vulg. ‖ 11 *καὶ σπουδὴν* om. Plut.; num *καὶ σχολὴν* ut praecipiantur quodammodo quae Plutarchus post *μεταστάντες* addit *οὐδὲ φυγαδευθέντες ἀλλὰ φυγόντες αὐτοὶ πράγματα καὶ περισπασμοὺς καὶ ἀσχολίας ἃς αἱ πατρίδες φέρουσι*? sed *σπουδή* Byzantinis est 'studium' ut *φιλοπονία*

οὐ πάνυ μέτεστιν οἴκοι τοῖς ἡντινοῦν δόξαν ἢ δύναμιν ἔχουσι, τὰ μὲν ἄλλα λόγοις, τοῦτο δὲ ἡμᾶς ἔργῳ διδάσκουσι. καὶ γὰρ νῦν οἱ δοκιμώτατοι καὶ κράτιστοι ζῶσιν ἐπὶ ξένης, οὐ μετασταθέντες, ἀλλὰ μεταστάντες.

5 Ἐν ταὐτῷ (p. 607 D).

Τὸ δ᾽ ἀληθέστατον, ἡ ψυχὴ φεύγει καὶ πλανᾶται θείοις ἐλαυνομένη δόγμασι καὶ νόμοις, εἶτα ὥσπερ ἐν νήσῳ σάλον ἐχούσῃ, καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων, ὀστρέου τρόπον ἐνδεδεμένη τῷ σώματι, διὰ τὸ μὴ ἀναφέρειν μηδὲ μνημονεύειν,

ἐξ οἵης τιμῆς τε καὶ ὅσσου μήκεος ὄλβου

μεθέστηκεν, οὐ Σάρδεων Ἀθήνας οὐδὲ Κορίνθου Λῆμνον, ἀλλ᾽ οὐρανοῦ καὶ σελήνης γῆν ἀμειψαμένη καὶ τὸν ἐπὶ γῆς βίον· ἂν μικρὸν δὲ ἐνταῦθα τόπον ἐκ τόπου παραλλάξῃ, δυσανασχετεῖ καὶ ξενοπαθεῖ, καθάπερ φυτὸν ἀγεννὲς ἀπομαραινομένη. καίτοι φυτῷ μὲν ἔστι τις χώρα μᾶλλον ἑτέρας ἑτέρα πρόσφορος, ἐν ᾗ τρέφεται καὶ βλαστάνει βέλτιον· ἀνθρώπου δὲ οὐδεὶς ἀφαιρεῖται τόπος εὐδαιμονίαν, ὥσπερ οὐδὲ ἀρετὴν οὐδὲ φρόνησιν.

---

1 οὐ] καὶ L | δόξην A¹ | ἢ] καὶ A || 2 δὲ ἡμᾶς ἔργῳ] δ᾽ ἔργῳ (vel δὲ ἔργοις) ἡμᾶς Plut. || 3 Πλουτάρχου. Οἱ κράτιστοι κράτιστα ζῶσιν — μεταστάνες Mac. Chrys. post ecl. 40, 6 || 5 ecl. hab. addito lemmate S M A, lemmate non iterato L Br || 6 δ᾽ Plut. δὲ S, om. M A L Br | ἀληθέστατον perspicue etiam S, fallitur Gaisford | ἡ ψυχὴ e prioribus suppl. excerptor || 7 καὶ sed κ ex ν ut videtur corr. M¹ || 8 ἐχούσῃ ex genit. corr. S¹ ut videtur | σάλον ἐχούσῃ πολὺν tacite ex Plut. Gesn.¹ p. 234, inde vulg. | φησὶν ὁ] ὁ φησὶν operarum sphalm. Gesn.² p. 230, inde vulg. || 9 ἐνδεδεμένη ex Plut. tacite Gesn.¹, inde vulg.: δεδεμένη S L M A² Br δεδεμένος A¹; ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι Plato Phaedr. p. 250 C | μὴ om. M A¹ | μὴ μνημονεύειν μηδὲ ἀναφέρειν libri Plut. || 11 Empedoclis nomine addito hab. versum (390 ed. Stein.) Clemens Alex. strom. IV p. 479 P. | τε καὶ ὅσου S M A L Br Plut. καὶ οἵου Clem.: tacite corr. Gesn.¹, inde vulg. || 12 σαρδέων M | Λῆμνον ἢ Σκῦρον tacite ex Plut. Gesn.¹, inde vulg. || 14 ἂν] ἵνα libri Plut. | accentum in ἂν sicut infra in καίτοι suppl. m. rec. M | δὲ seclusit gravi distinctione post βίον sublata Meineke auctore Plut. male | ἐκ τόπου om. L || 15 ἀγενὲσ M | μὲν ἔστι τίσ, una littera (opinor ν) post ἔστι erasa M || 18 βέλτιον] μέτριον L | ἀνθρώπου] ἄνου A² || 19 εὐδαιμονίας compend. L

6 *Δημοκρίτου* (fr. mor. 38 Mullach.).

Ξενιτείη βίον αὐτάρκειαν διδάσκει· μᾶζα γὰρ καὶ στιβὰς λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα.

7 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. mor. 225 Mullach.).

Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας κόσμος.

8 *Τέλητος περὶ φυγῆς* (p. 14 Hense.).

Μήποτε πρὸς μὲν τὸν οἰόμενον ἀλογιστοτέρους τὴν φυγὴν ποιεῖν ὀρθῶς ἂν παραβάλλοιτο τὰ ἐπὶ τῶν τεχνῶν, ὅτι ὃν τρόπον οὐδὲ αὐλεῖν οὐδὲ ὑποκρίνεσθαι χεῖρον ἔστιν ἐπὶ ξένης ὄντα, οὕτως οὐδὲ βουλεύεσθαι· πρὸς δὲ τὸν κατ' ἄλλο τι ἡγούμενον τὴν φυγὴν βλαβερὸν εἶναι, μὴ οὐδὲν λέγηται παρὰ τὸ τοῦ Στίλπωνος, ὃ καὶ πρῴην εἶπον· τί λέγεις, φησί, καὶ τίνων ἡ φυγὴ ⟨ἢ⟩ ποίων ἀγαθῶν στερίσκει; τῶν περὶ ⟨τὴν⟩ ψυχήν, ἢ τῶν περὶ τὸ σῶμα, ἢ

1 ecl. cum lemm. hab. SMALBr, etiam Mac. Chrys. sed hic tamquam capitis primam ‖ 2 *ξενιτείη* SMA Mac. *Ἡ* (rubr.) *ενιτείη* L *ξενητείη* Br | *αὐτάρκειαν* libri: *αὐταρκείην* Mullach ‖ 3 *ἰάματα* libri: *ἰήματα* Meineke ‖ 4 ecl. hab. lemmate *τοῦ αὐτοῦ* adiuncto SMA, lemmate non iterato L Br. cf. p. 749, 13; Clitarchi sent. 33 Elt., al. versus constituit Freudenthal *theol. des Xenophanes* p. 38 n. 3 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SLMA; *τέλητος περὶ φυγῆς* SMA *Περὶ* (*Π* rubr.) *φυγῆς τε*^{λτ}: L. veterum de exilio locos diligentissime nuper collegit A. Giesecke Lipsiae a. 1891, sed de fontibus quae disseruit eorum non nulla minus recte se habere persuasum habeo ‖ 8 *Μήποτε* — 11 *βουλεύεσθαι* uno enuntiato comprehendit epitomator quae priore disputationis parte adversarius monuerat contraque dixit Teles. cf. Weber *Leipz. stud.* X p. 214 | *μήποτε* 'fortasse' more Alexandrino ‖ 10 *οὐδὲ* SLMA; *οὐδὲν* Tr. p. 193, inde vulg. | *αὐλεῖν* SMA: *αὐχεῖν* L | *ὑποκρίνεσθαι*] vid. Lueders *die dionys. künstler* p. 61 | *χεῖρον ἔστιν* tacite Meineke: *χεῖρον* (vel *χεῖρόν*) *ἐστιν* SMA *χεῖρον* L ‖ 12 *βλαβερὸν* SLM: *βλαβερὰν* A² sed idem habuisse videtur iam A¹ ‖ 13 *λέγηται* A: *λέγητε* SLM | *παρὰ* Meineke v. IV p. LXIV: *πρὸς* libri | *εἶπον· 'τί λέγεις' φησί* Wilamowitz *philol. unters.* IV p. 306 et Bergk *gr. literaturgesch.* IV p. 530 adn. 61: *εἰπόντι λέγει φησί* S (Tr., inde vulg.) *εἰπόν τι λέγει φησί* L *εἶπον τι λέγειν φησίν* M *εἰπόντι λέγει* (*λέγει* A¹ *λέγειν* A²) *φησί* A ‖ 14 *ἢ* addidit Iacobs animadv. in Stob. p. 248 ‖ 15 *στερίσχ*^{η}*ει* A | *τὴν* addidi | *ἢ* priore loco m. L | *τὸ* SL: om. MA; cf. p. 739, 3

τῶν ἐκτός; εὐλογιστίας, ὀρθοπραγίας, εὐπραγίας ἡ φυγὴ στερίσκει; οὐ δή. ἀλλὰ μὴ ἀνδρείας ἢ δικαιοσύνης ἢ ἄλλης τινὸς ἀρετῆς; οὐδὲ τοῦτο. ἀλλὰ μὴ τῶν περὶ τὸ σῶμά τινος ἀγαθῶν; ἢ οὐχ ὁμοίως ἔστιν ἐπὶ ξένης ὄντα ὑγιαίνειν καὶ ἰσχύειν καὶ ὀξὺ ὁρᾶν καὶ ὀξὺ ἀκούειν, ἐνίοτε δὲ μᾶλλον ⟨ἢ⟩ ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντα; καὶ μάλα. ἀλλὰ μὴ τῶν ἐκτὸς στερίσκει ἡ φυγή; ἢ οὐ πολλοῖς ὤφθη τὰ πράγματα κατὰ τὴν τῶν τοιούτων ὕπαρξιν ἐπιφανέστερα γεγονότα φυγάδων γενομένων; ἢ οὐ Φοῖνιξ ἐκ Δολοπίας ἐκπεσὼν ὑπὸ Ἀμύντορος εἰς Θετταλίαν φεύγει;

Πηλέα δ' ἐξικόμην,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν.

Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνος 'ὦ παῖ' φησὶν 'ἀπωλόμεθ' ἂν εἰ μὴ ἀπωλόμεθα'. νῦν δὲ πολλὴ τῶν τοιούτων ἀφθονία. ποίων οὖν ἀγαθῶν ἡ φυγὴ στερίσκει, ἢ τίνος κακοῦ παραιτία ἐστίν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ. ἀλλ' ἡμεῖς πολλαχοῦ αὐτοὺς κατορύττομεν καὶ φυγάδες γενόμενοι καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντες. οὐκ ἄρχουσι, φασίν, οὐ πιστεύονται, οὐ παρρη-

1 ἡ φυγὴ (sic ut tacite scr. Gesn.[1] p. 236, inde vulg.) L: ἢ φυγῆς S ἡ φυγῆς MA ‖ 2 στερίσκει SLM: στερίσκῃ A | ἀνδρείας SLM: ἀνδρίας A ‖ 6 ἢ tacite supplevit Gesn.[1], inde vulg. ‖ 7 στερίσκει SLM: στερίσκῃ A ‖ 8 τὴν τῶν LMA: τὴν S | ἐπιφανε^στερ^ L | γεγονότα LM: γεγονότων S om. A ‖ 9 ἢ libri, sed οὐ add. S[1] (supra lin.), Tr. A[2], om. LMA[1]; εἰ — φεύγει, Πηλέα κτἑ. 'si Phoenix exulat, (et haec eius verba sunt') Buecheler ‖ 10 θετταλίαν LMA: θεσσαλίαν S | λέγει quod pro φεύγει scripserat Meineke ipse explosit v. IV p. LXIV ‖ 11 Πηλέα — 12 λαόν] Il. IX 479 sqq.: Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο ... καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν ‖ 12 ἔθηκα L ‖ 13 Themistoclis dictum refertur a multis, locos collegit Wyttenbach ad Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 185 F | παῖδες maluit Meineke Plutarcho duce aliisve | ἀπωλόμεθ' ἂν εἰ μὴ ἀπωλόμεθα L: ἀπολόμεσθα S ἀπωλόμε^σ^θα M[1] ἀπωλόμεθα (ἀπολ. A[1]) A ubi ἂν εἰ μὴ ἀπωλόμεθα add. m. rec. mrg ‖ 16 μὲν om. S | ἀλλ' ἡμεῖς κτἑ.] cf. Plut. de exilio p. 601 D Arr. Epict. diss. I 25, 28 | αὐτοὺς tacite Meineke: αὐτοὺς LMA αὐτὰς (sed dub. syll. fin.) S ‖ 18 κ in οὐκ evan. L | φασίν reposui ex LM: φησιν SA; φησίν tueri videtur Wilamowitz l. c. p. 306, vix recte. adfertur opinio vulgaris, fortasse ut adversarii sint verba (cf. p. 740, 12). Stilponem subaudiri vetant verba proxima

[redacted]

σίαν ἔχουσιν. ἔνιοι δέ γε καὶ φρουροῦσι τὰς πόλεις παρὰ βασιλεῦσι, καὶ ἔθνη πιστεύονται, καὶ δωρεὰς μεγάλας καὶ συντάξεις λαμβάνουσι. Λυκῖνος ἐκεῖνος οὐ παρ' ἡμῖν ἐφρούρει φυγὰς ὢν ἐκ τῆς Ἰταλίας, πιστευόμενος παρ' Ἀντιγόνῳ, καὶ τὸ προσταττόμενον ἐποιοῦμεν Λυκίνῳ ἡμεῖς ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντες; Ἱππομέδων ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ νῦν ἐπὶ Θράκης καθεσταμένος ὑπὸ Πτολεμαίου, Χρεμωνίδης καὶ Γλαύκων οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πάρεδροι καὶ σύμβουλοι; ἵνα μὴ τὰ παλαιά σοι λέγω, ἀλλὰ τὰ καθ' ἡμᾶς. καὶ τὸ τελευταῖον οὐκ ἐπὶ στόλου τηλικούτου ἐξαπεστάλη καὶ χρημάτων τοσοῦτον πιστευόμενος καὶ τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς βούλοιτο χρῆσθαι; — Ἀλλ' ἔν γε τῇ ἰδίᾳ οὐκ ἄρχουσιν οἱ φυγάδες. — Οὐδὲ γὰρ αἱ γυναῖκες οἴκοι μένουσαι, οὐδ' οἱ παῖδες, οὐδὲ τὰ μειράκια ταυτί, οὐδ' οἱ ἔξωροι τῇ ἡλικίᾳ. ἀλλὰ μή τι δυσχερὲς αὐτοῖς; εἰ δ' ὠδυνῶντο ἐπὶ τούτῳ, οὐκ ἂν ἦσαν βάκηλοι; τί δὲ καὶ διαφέρει ἄρχειν ἢ ἰδιωτεύειν; σὺ πολλῶν [ἢ ὀλίγων] καὶ ἡβώντων βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ὀλίγων καὶ ἀνήβων παιδα-

1 γε om. S ‖ 3 παρ' ἡμῖν S A: παρὰ ἡμῖν L παρήμην M ‖ 5 ἀντιγόνων· L ‖ 6 ἱππομέδων ut tamen έδ ex εό mutaverit M[1], vid. Droysen *epig.*[2] I p. 408 ‖ 7 οὐ νῦν maluit Meineke v. IV p. LXIV posito interrogandi signo post Πτολεμαίου | καθεσταμένος M: καθεσταμενος sine acc. S καθεστάμενος L καθιστάμενος A; vide Cobet mnemos. IX p. 121 | χρεμωνι L ‖ 8 σύμβουλοι S L: σύμβολοι M A; post σύμβουλοι requirit βασιλικοί Buecheler ‖ 9 τὰ ante παλ. om. A ‖ 11 ante καὶ χρημάτων addi vult Χρεμωνίδης Meineke v. IV p. LXIV coniectura valde incerta | τοσοῦτον scripsi coll. p. 740, 2: τοσούτων S L M A sed τοσούτων ex τοσοῦτον fecit L[1]: post τοσούτων interpungi voluit Niebuhr *kl. schr.* I p. 435 χρημάτων τοσοῦτον ⟨πλῆθος⟩ πιστευόμενος requirit Cobet l. c. p. 122 ‖ 13 αἱ om. A ‖ 14 τὰ μειράκια ταυτί] vide proleg. Tel. p. XXX ‖ 15 ἀλλὰ] ἀλλὰ εἰ temere Gesn.[1] p. 236, inde vulg.; membrum interrogativum agnovit Meineke qui maluit v. IV p. LXV: ἀλλὰ τί δυσχερὲς αὐτοῖς | εἰ δ' Meineke: εἴη libri; εἰ praeiverat Gaisford ‖ 16 ὠδυνῶντο S (sic) L M A[1]; ὀδυνῶντο A[2] et Gaisford oscitanter | 17 σὺ πολλῶν Halm lect. Stob. p. 12: ἢ πολλῶν libri; emendandi viam monstraverat interpretatio Gesneri: *tu multis aut paucis ... imperabis* | ἢ ὀλίγων seclusit Halm; variantur verba Bionis supra a Telete adlata Stob. III 1, 98 p. 38, 6 ‖ 18 βασιλεύεις Wilamowitz l. c. p. 306: βασιλεύσεις libri. an praestat εἰ πολλῶν ⟨σὺ μὲν⟩ καὶ ἡβώντων βασιλεύεις?

[redacted]

γωγὸς γενόμενος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐμαυτοῦ· τῇ γὰρ αὐτῇ ἐμπειρίᾳ χειρούμενον καὶ τοὺς πολλοὺς καὶ τὸν ἕνα, καὶ δημοσιεύοντα καὶ κατ' οἰκίας ἐργολαβοῦντα, καὶ ἐπὶ ξένης ὄντα καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντα, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εὐβουλίαν καὶ τῇ ἀρχῇ καλῶς καὶ τῇ ἰδιωτείᾳ ἔστι χρῆσθαι. τί οὖν διοίσει μοι, εἰ μὴ ἄρξω ἀλλὰ ἰδιωτεύσω; — Ἀλλ' οὐδὲ ἐξουσίαν ἕξεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν. — Οὐδὲ γὰρ νῦν εἰς τὸ Θεσμοφόριον ἐξουσίαν ἔχω, οὐδὲ γυναῖκες εἰς τὸ τοῦ Ἐνυαλίου, οὐδ' εἰς τὰ ἄβατα ἕξομεν. ἀλλ' εἰ ἐπὶ τούτῳ ἄχθοιτό τις, οὐκ ἂν παιδαριώδης εἴη; οὐδὲ εἰς τὸ γυμνάσιον ἐνίοτε ἐξουσίαν ἔχω, ἀλλ' ἀπελθὼν ⟨ἂν⟩ εἰς τὸ βαλανεῖον ἠλειψάμην τῇ αὐτῇ παλαιστρικῇ χρώμενος ᾗ καὶ πρὸ τοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ. οὕτω καὶ δεῦρο ἄβατον ἡγησάμενος τὴν ἰδίαν μεταβὰς ἀλλαχοῦ κατοικῶ, δύναμαι δὲ μεταβὰς ὥσπερ ἐξ ἑτέρας νεὼς εἰς ἑτέραν ὁμοίως εὐπλοεῖν, οὕτως ἐξ ἑτέρας πόλεως εἰς ἑτέραν ὁμοίως εὐδαιμονεῖν. οὔκουν ἀκλήρημά τι καὶ ὄνειδος ἐμόν, εἰ μὴ μετὰ πονηρῶν οἰκήσω. ἢ ἐμὸν ὄνειδος, ἀλλ'

1 τῇ γὰρ αὐτῇ ἐμπειρίᾳ κτέ.] cf. Musonius Stobaei vol. II p. 276, 15 Mein. ‖ 2 χειρούμενον Buecheler: χρώμενον libri | καὶ τοὺς libri; κἀς τοὺς Halm, κατὰ τοὺς Meineke v. IV p. LXV ‖ 5 ἔστι Halm l. c. p. 12: ἐστὶ vel ἐστὶν libri ‖ 6 μοι om. A ‖ 7 εἰσελθεῖν delendum putat Meineke v. IV p. LXV recte ‖ 8 θεσμοφόριον LM Θεσμοφορίον S θεσμοφόρ(ιον)// A² | ἐξουσίαν ἔχω delet Wilamowitz l. c. p. 301. sed fortasse consulto iterantur verba interlocutoris οὐδὲ γὰρ — ἐξουσίαν ἔχω, ut supra plus semel ponitur πιστεύονται bisque πιστευόμενος: alioqui exspectandum erat οὐδὲ γὰρ νῦν εἰς τὸ Θεσμοφόριον ἐγώ, οὐδ' αἱ γυναῖκες κτέ. | οὐδὲ libri; οὐδ' αἱ Meineke v. IV p. LXV ‖ 9 ἐναυλίου L | οὐδ' εἰς τὰ ἄβατα ⟨οὐθείς⟩ [ἕξομεν] Wilamowitz | ἀλλὰ εἰ libri, nisi quod εἰ om. L | 10 τοῖτο A | παιδαριω(δ) L ‖ 11 ἀλλὰ M | ἀπελθὼν ex ὀπελθὼν corr. M¹ | ἂν addidi probante Buechelero ‖ 13 τοῦ] τ(ῦ) L | οὕτω SA: οὕτως LM ‖ 14—18 κατοικῶ, δύναμαι — εὐδαιμονεῖν. οὔκουν — οἰκήσω Wachsmuth et Buecheler: κατοικῶ. οὔκουν — οἰκήσω. δύναμαι — εὐδαιμονεῖν libri ‖ 16 ἑτέραν L confirmans coniecturam Meinekii: ἑτέραν πόλιν SMA ‖ 17 οὔκουν S LMA; οὐκ οὖν et deinceps οἰκήσω; Gaisford non recte ‖ 18 εἰ μὴ S LM: εἰ A | ἀλλ' οὐ L: ἀλλὰ οὐ ut videtur SMA

οὐ τῶν ἐμὲ ἐκβαλόντων ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον ὄντα; οὐκ ἀηδῶς Φιλήμων· ἠγωνισμένου γάρ ποτε αὐτοῦ καὶ ἀπηλλαχότος ἀστείως συναντῶντές τινες 'ὡς εὐημέρηκας' ἔφασαν 'Φιλῆμον'· 'ὑμεῖς μὲν οὖν' φησίν 'οἴεσθε οὕτω τεθεαμένοι· ἐγὼ μὲν γὰρ ἀεὶ ἀγαθὸς ὢν διατελῶ.' — Τί οὖν; ὑπὸ χειρόνων φυγαδεύεσθαι οὐ παροινία; — Σὺ δ' ἂν ἐβούλου, φησίν, ὑπὸ καλῶν καὶ ἀγαθῶν; ἢ οὐχ οὕτω μὲν σὸν ἔγκλημα; οὐθένα γὰρ ἀγνωμόνως καὶ ἀδίκως ἄνδρες ἀγαθοὶ φυγαδεύουσιν· οὐ γὰρ ἂν ἦσαν δίκαιοι. — Παρευδοκιμεῖσθαι οὖν ὑπὸ τῶν τοιούτων καὶ χειροτονίᾳ καὶ ψήφῳ οὐκ ὄνειδος; — Οὐ σόν γε, ἀλλὰ τῶν τούτους χειροτονούντων καὶ ψηφοφορούντων· ὥσπερ εἰ τὸν ἄριστον ἰατρὸν ἀφέντες φαρμακοπώλην εἵλοντο καὶ τούτῳ τὸ δημόσιον ἔργον ἐνεχείρισαν, πότερον τοῦ ἰατροῦ εἶπας ἂν ὄνειδος καὶ ἀκλήρημα τοῦτο ἢ τῶν ἑλομένων; — Ἀλλὰ τοῦτό γε, εὑρεθῆναι τὴν πατρίδα μοχθηρὰν καὶ

---

1 *ἐκβαλλόντων* L M A *ἐκβαλόντων* (quod praetulit Cobet mnem. IX p. 121 sq.) ex *ἐκβαλλ.* corr. S¹ ‖ 2 *φῖλη̃ μ* (superscr. *ὢν*) alterum ex altero corr. A¹ | *ἠγων. κτἑ.* cf. Diels Herm. XIII p. 9 | *ἠγωνισμένου* L. Dindorf Steph. thes. III p. 2260: *ησωνισμεν. οὐ* (in marg. *ζη*/ S¹) S *ἧς ὢν ἴσμεν· καὶ* L *ησωνισμεν οὐ* M *ἥσσων ἴσμεν οὐ* A Tr. p. 194; *ἡσσωμένου* perperam Gaisford | *καὶ* om. L fortasse recte ‖ 3 *ἀστείως* S L M A; *ἄστεως* male coniecit editor Francofurtensis p. 556 mrg., unde Gaisford ‖ 4 *μὲν οὖν* S M A: *μέν* L | *οὕτω* S M A: *οὕτως* L ‖ 5 *ἐγὼ μὲν γὰρ* S M A: *ἐγὼ δὲ* L | *τί οὖν — 6 παροινία;* dedimus interlocutori ‖ 6 *οὐ* om. L | *Σὺ δ' ἂν ἐβούλου κτἑ.*] disputandi ratio similis Xenoph. apol. Socr. 28, cf. gnomol. Vat. 478 Sternb. ‖ 7 *φησίν* addito indicari videtur ab epitomatore haec respondere Teletem, nisi fortasse ipse Teles auctore aliquo usus est cuius nomen intercidit (cf. Tel. p. 26, 13 H.), illa ratio placuit Webero l. c. p. 213 adn. ‖ 8 *ὀθένα* pro *οὐθένα* M ‖ 9 *ἄνδρες* bis scripsit L | *ἂν* om. L | *δίκαιοι* sed *ι* ex *η* L ‖ 10 *παρευδοκιμεῖσθαι — 11 ὄνειδος* dedi interlocutori ‖ 12 *τούτοις* pro *τούτους* M | *ψηφοφορούντων* S M: *ψηφηφορούντων* L A ‖ 14 *πότερον* scripsi coll. Tel. p. 1, 5. 7 H.: *πότερ' ἂν* S L M A (sic); *πότερα* Meineke Gaisfordi errore deceptus ‖ 15 *εἶπας* S A *εἰ πᾶσ* M: *εἶπες* L | *ἂν* ante *ὄνειδος* om. A | *ἀνακλήρημα* A | *τοῦτον ἢ* A ‖ 16 *Ἀλλὰ — p. 743, 2 ἀκλήρημα* sunt interlocutoris ut infra p. 743, 8 *ἀλλ' ὅμως — 9 καταγενέσθαι*

ἀχάριστον οὖσαν, εἰς ἣν πολλά τις ἐπόνησε, πῶς οὐκ ἀκλήρημα; — Καὶ πῶς ἂν εἴη τοῦτο ἀκλήρημα, ἀλλ' οὐκ εἰ δεῖ εἰπεῖν οὕτως εὐκλήρημα τὸ γνῶναι ποία τις πρότερον μὴ εἰδότα; ἀλλ' εἰ μὲν τὴν γυναῖκα ᾔσθου πονηρὰν καὶ ἐπίβουλον οὖσαν πρότερον μὴ εἰδώς, ἂν ἔσχες χάριν, καὶ εἰ τὸν οἰκέτην δραπέτην καὶ κλέπτην, ἵνα φυλάττῃ· εἰ δὲ τὴν πατρίδα πονηρὰν καὶ ἀχάριστον ᾔσθου, ἀκληρεῖν ἡγῇ σύ, ἀλλ' οὐ χάριν ἔχεις; — Ἀλλ' ὅμως μέγα μοι δοκεῖ τὸ ἐν ᾗ ἐγένετό τις καὶ ἐτράφη, ἐν ταύτῃ καταγενέσθαι. — Πότερον καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐν ᾗ ἐτράφης καὶ ἐγένου ἐν ταύτῃ καταγενέσθαι, κἂν ᾖ σαπρὰ καὶ ῥέουσα καὶ καταπίπτουσα; καὶ ἐν νηῒ ἐν ᾗ ἐγένου καὶ ἐκ παιδίου ἔπλεις, ἐνταῦθα κἂν ἀκάτιον ᾖ, οὐδ' εἰ κωπηλατοῦντα διαρρήγνυσθαι δέοι, εἰς τὴν εἰκόσορον μεταβάντα ἀσφα-

---

1 *ἀχαριστοῦσαν* A | *πῶς οὐ κλήρημα* A¹, tum praecipit *τὸ γνῶναι*, delevit tamen ‖ 3 *εἰ δεῖ* L: *ᾔδει* S M *ᾔδει* A; *ἤδη* Tr., inde vulg. | v. *ᾔδει εἰπεῖν* ex parte redintegravit M² in membranae loco minus bono | *οὕτως* om. S Tr., inde vulg. | *πότερον* compend. hic et infra L | v. *πρότερον μὴ εἰδότα* et mox syllabas *βουλον οὖσαν πρό* distinctiora reddebat M² ‖ 4 pro *εἰ* habet nescio quid correctum ex *ἐκ* ut videtur vel ex *ἐπ* L ‖ 5 *μὴ εἰδὼς ἂν* S L *μη ειδωσαν* M *μὴ εἰδῶσαν* A¹ | *ἔσχες* Tr., inde vulg.: *ἔχες* S A *εἶχες* L *εχεσ* M ‖ 8 *ἡγῇ σύ* Buecheler: *ἡγήσῃ* (vel — *σῃ*) M A L *ἡγήσου* S *ἡγῇ σου* Tr.; *ἡγῇ σε* male Gesn.¹ p. 236, inde vulg. | *ἔχεις* S M A L; *ἕξεις* Meineke | *μοι δοκεῖ μέγα* L | *σοι* pro *μοι* Tr. non reputans verba esse interlocutoris ‖ 9 ante *ἐν ταύτῃ* addit *καὶ* Gaisford tamquam ex A: om. libri omnes ‖ 10 domus similitudo Bionem redolet, vide Tel. p. 10, 14 H., item Homericum illud *τράφεν ἠδὲ γένοντο* | *καὶ ἐν ταύτῃ κ.* A, hinc ad priorem locum aberravit Gaisford ‖ 11 *ἐν ταύτῃ καταγενέσθαι* secludit Wilamowitz l. c. p. 305 adn. 18 | *σαθρὰ* mavult Cobet mnemos. IX p. 122 cf. Gorgiae verba Stob. flor. 118, 29: *ὥσπερ δὲ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος συνοικιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι.* *prosiliam ex aedificio putri ac ruenti* interpretatur Seneca ep. 58, 35; cf. Sen. de ira II 28, 4 ‖ 12 *πεδίου* S | *ἐκ παιδίου κατὰ τύχην ἔπλεις* L ‖ 13 *ᾖ, οὐδ' εἰ* Gaisford: *οὐ δεῖ* (sic) S *οὐ δεῖ ἡ* L *οὐ δεῖ ἢ* (*ἦ* A) M A; *ᾖ, καὶ* scripserat Gesn.¹, inde vulg. ‖ 14 *διαρρήγνυσθαι* scripsi idemque placuit Wilamowitzio displicuerat Cobeto: *ἀπορρήγνυσθαι* libri; *ἀποτετρῦσθαι* perperam Cobet l. c. p. 122 oblitus Bacchi remigantis apud Aristophanem ran. 254 sq. ora-

[redacted]

λῶς καὶ ἀκόπως; καὶ ὀνειδίζουσι μὲν ὅτι Κυθήριος, ὅτι Μυκόνιος, ὅτι Βελβινείτης· ὅμως δὲ μέγα τι φασὶ τὸ ἐν ᾗ ἐγένετό τις καὶ ἐτράφη, ἐν ταύτῃ καταβιῶναι, καὶ τὰς πλείους μὲν ἐξώλεις τῶν πόλεων καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀσεβεῖς, μέγα δὲ καὶ προσηνὲς τὴν πατρίδα ὥσπερ καὶ † αὐτή. ἀλλὰ καὶ ὅτι μέτοικος ὀνειδίζουσι † δὲ πολλοὶ λέγοντες

μέτοικε σύ,
οὐδ' ἐγγενὴς ὢν τήνδε δουλώσας ἔχεις.

καὶ Κάδμον μὲν τὸν κτίστην Θηβῶν θαυμάζεις, ἐμὲ δὲ εἰ μή ⟨εἰμι⟩ πολίτης, ὀνειδίζεις; καὶ Ἡρακλέα μὲν ὡς ἄριστον ἄνδρα γεγονότα ἐπαινοῦμεν, τί δὲ μέτοικον εἶναι

---

tionis color Bioneus, cf. Tel. p. 29, 4 H. | *δέ οἱ* M | ⟨*ἐξὸν*⟩ *εἰς τὴν εἰκ. μ. ἀ. κ. ἀ.* ⟨*πλεῖν*⟩ temere Gesn.[1] p. 238, inde vulg. | *εἰκόσορον* SA: *εἰκόσωρον* LM | *μεταβάντα* tacite scripsit Gesn.[1], inde vulg.: *μεταβάντες* SMA *μεταβάν τις* L

1 *ἀκώπως* L | *μὲ* pro *μὲν* A[2] | *Κυθήριος* egregie Wilamowitz coll. Synes. p. 303 A. 387 Krab. *μέτοικος ἀτιμότερος ἀστοῦ Κυθηρίου*: *κύπριος* libri | *ὅτι μυκώνιος* A, sed *ὅτι* A[2]: *ὁ μυκώνιος* S *ἢ Μυκώνιος* L *ὁ μυκόνιος* M; *Μυκόνιος ἀνήρ* venit in proverbium, vide Gottingenses ad Zenobii cent. V 21 ‖ 2 *ὅτι Βελβινήτης* (*Βελβινείτης* Buecheler) Valckenaer ad Herodot. VIII 125 ubi hodie scribunt fere ex codicibus *Βελβινίτης*: om. verba S, *ἢ* (sed *ἢ* superscr.) *ὅτι μεμφίτης* L *ὅτι βελβινθείτης* M *ὅτι βελβινοείτης* A; *ἢ ὅτι Βελβ.* minus apte Gaisford et Meineke, sed praestat fortasse *ἢ ὅτι Μυκ. ἢ ὅτι Βελβ.* ‖ 5 *προσηνές* ⟨*τι*⟩ ci. Giesecke | *ὥσπερ καὶ αὐτή* (*αὐτη* sine acc. S *αὐτῇ* ut videtur M) SLMA: *ὥσπερ καθ' αὑτήν* Buecheler, *ὥσπερ καὶ Αἰγεῖ* sed verba ante *λέγοντες* traiciens Wachsmuth ‖ 6 *ἀλλὰ καὶ ὅτι μέτοικος — μέτοικε* interlocutoris esse putabat Wilamowitz | *καὶ ὅτι* SLM: *ὅτι καὶ* A | *ὀνειδίζουσι δὲ πολλοὶ* libri: *ὀνειδίζουσιν οἱ πολλοὶ* Iacobs lect. Stob. p. 76, melius *ὀνειδίζουσι δὴ π.* Sitzler *neue philol. rundschau* a. 1890 p. 277 ‖ 7 *λέγοντες* secludit Iacobs, fortasse recte | *λέγοντες μέτοικε* (sed *λέγοντες* A[2] mrg) SMA *μέτοικε λέγοντες* L ‖ 8 tr. gr. fr. adesp. 536 p. 944 N.[2] 'versiculum in Cadmum fuisse iactatum probabilest, puto in Eur. Cadmo' Buecheler | *σύ, Οὐδ' ἐγγενὴς* (*ἐγγενὴς* Valckenaer *εὐγενὴς* Wachsm.) Wachsmuth: *σὺ δ' εὐγενὴς* (vel *δευγ.*) libri ‖ 10 *κάδμων* L | *θαυμάζεις* et mox *ὀνειδίζεις* Wilamowitz: *θαυμάζει — ὀνειδίζει* libri: aberravit Cobet ‖ 11 *μὴ* om. L | post *εἰ μὴ* addidi *εἰμὶ* ‖ 12 *ἐπαινοῦμεν* SLM: *ἐπαινούμενον* A[1] corr. A[2] | *τὸ δὲ* SL sed *τὸ* ex corr. ut videtur S[1]: *τὸν δὲ* MA[1] (corr. A[2]) Tr. p. 195

ὄνειδος ἡγούμεθα; Ἡρακλῆς δ' ἐξ Ἄργους ἐκπεσὼν Θήβαις κατῴκει. Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν τῶν τοιούτων ὄνειδος ἡγοῦνται· ἀλλὰ τὸν μὲν μετασχόντα τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐμμείναντα, κἂν ξένος κἂν ἐξ εἵλωτος, ὁμοίως τοῖς ἀρίστοις τιμῶσι· τὸν δὲ μὴ ἐμμείναντα, κἂν ἐξ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς τοὺς εἵλωτας ἀποστέλλουσι, καὶ τῆς πολιτείας ὁ τοιοῦτος οὐ μετέχει. — Ἀλλὰ τό γε ἐν τῇ ἰδίᾳ μὴ ἐξεῖναι ταφῆναι πῶς οὐκ ὄνειδος; — Καὶ πῶς μέλλει τοῦτο ὄνειδος εἶναι ὃ τοῖς ἀρίστοις πολλάκις συνέβη; ἢ τίς τιμὴ αὕτη ἥ τις τοῖς κακίστοις περιγίνεται; καὶ Σωκράτην μὲν ἐπαινοῦσιν, ὅταν ἐπιλαμβανόμενος Ἀθηναίων λέγῃ· οἱ μὲν γὰρ στρατηγοὶ ἐφ' οἷς καλλωπίζονται, ὑπερόριοι τεθαμμένοι εἰσί, τὰ δὲ ὀνείδη τῆς δημοκρατίας ἐν τοῖς δημοσίοις τάφοις· ὅμως δὲ τὸ μὲν ἐπὶ ξένης ταφῆναι ὄνειδος, τὸ δ' ἐν τοῖς δημοσίοις τάφοις τίμιον; τί δὲ καὶ διαφέρειν ἂν δόξαι ἐπὶ ξένης ταφῆναι ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ; οὐκ ἀηδῶς γάρ τις τῶν Ἀττικῶν φυγάδων λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ καὶ λέγοντος 'ἀλλ' οὐδὲ ταφήσῃ ἐν

1 Ἡρακλῆς — 2 μετῴκει] Cratetis tragoediae argumentum a Laertio VI 98 commemoratae Teletem respicere putat Duemmler Antisth. p. 68 sq. | δὲ L | πεσὼν pro ἐκπ. A[1], corr. A[2] | θήβαις S M A θήβας L: ἐν Θήβαις vel Θήβησι coniecit Meineke. Θήβας κατῴκει ad tragici sermonis similitudinem dictum putat Blass coll. Eur. Med. 11. 'potest ἐκπεσὼν Θήβαις μετῴκει (κατ-?) ex tragoedia esse sumptum' Buecheler ‖ 2 κατώκει vel κατῴκει libri; μετῴκει Cobet | Λακεδ. — 7 οὐ μετέχει] cf. Ps. Heraclit. ep. IX p. 91, 10 et adnotationem Bernaysii | λακεδαιμόνιοι S M A[1]: λακεδαιμόνιοι δὲ L, Tr. inde A[2], vulg.; suspectior igitur particula ‖ 4 ἢ addi voluit post ξένος, item mox ante ἐξ αὐτοῦ Cobet | ἀρίστως S ‖ 7 sq. Ἀλλὰ — ὄνειδος dedimus interlocutori | τό (γε supra) L ‖ 9 εἶναι pro ἢ τίς L ‖ 10 καὶ ante τοῖς κακίστοις addi vult Cobet | σωκράτην S: σωκράτουσ M, compend. L A[1], corr. A[2]; Ἰσοκράτην ci. Cobet n. l. p. 677 ‖ 11 ἐπιλαβόμενος L ‖ 12 λέγει M | ὑπερό (inc. f. 96[r]) ὑπερόριοι τεθεαμένοι L ‖ 14 ὅμως Cobet: ὁμοίως S L A; v. ὁμοίως — 15 τάφοις interciderunt in M propter homoeoteleuton | ὅμως δὲ — 15 τίμιον] ἡγοῦνται vel νομίζουσιν aut simile quid supplendum videtur Cobeto; nihil deest, immo efficacissima oratio, modo interrogandi signum ponatur post τίμιον cum Buechelero | τὸ μὲν S L A: καὶ τὸ μὲν Tr., inde vulg. | ξένοις L ‖ 16 τί Halm lect. Stob. p. 13: ὅτι

τῇ ἰδίᾳ, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀσεβεῖς Ἀθηναίων ἐν τῇ Μεγαρικῇ', 'ὥσπερ μὲν οὖν οἱ εὐσεβεῖς Μεγαρέων ἐν τῇ Μεγαρικῇ'. τί γὰρ τὸ διάφορον; ἡ οὐ πανταχόθεν, φησὶν ὁ Ἀρίστιππος, ἴση καὶ ὁμοία ἡ εἰς ᾅδου ὁδός; ἢ τὴν ἀρχὴν εἰ μὴ ταφήσῃ, τί σοι μέλει; ἀλλ' ἡ περὶ ταφῆς ἀγωνία, φησὶν ὁ Βίων, πολλὰς τραγῳδίας ἐποίησεν. ὥσπερ καὶ ὁ Πολυνείκης ἐντέλλεται

θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα, καὶ σύ, σύγγονε,
ἐν γῇ πατρῴᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον, ὡς τοσόνδε γοῦν τύχω
χθονὸς πατρῴας, κεἰ δόμους ἀπώλεσα.

εἰ δὲ μὴ τύχοις χθονὸς πατρῴας, ἀλλ' ἐπὶ ξένης ταφείης,

SLMA | ἂν δόξαι Halm: ἂν δόξῃ SL, A[2] e corr. ἀνδόξῃ M ἐνδόξῃ A[1]; vide Tel. prol. p. XXI
2 post οὖν si quid addendum est, φησίν fuit inserendum, non ἔφη quod tacite supplevit Gesn.[1] p. 238, inde vulg. nam φησί praeferre solet Teles in apophthegmatis, vide Tel. p. 12, 4. 11. 13, 5. 11. 14 H. | μεγαρέων SMA: ἀθηναίων L || 3 διάφερον (o supra) A[1] | ἡ οὐ — 4 ὁδός] Aristippi dicto se continuit qui codicem scripsit ex quo pendent Stobaei cod. Voss. gr. O. 9 et editio Frobeniana. utrobique igitur verba Ἀρίστιππος ἔφη· πανταχόθεν ἴση καὶ ὁμοία ἡ εἰς ἅδην ὁδός (sic) leguntur in capite περὶ ξένης post ecl. 40, 7. Gaisfordi neglegentia deceptus etiam Meineke locum inter *Addenda ex ed. Frob.* rettulit v. IV p. 143. adscribuntur verba modo Anaxagorae modo Diogeni; testimonia collegit Sternbach gnomol. Vatic. 115, quibus addantur Arcesilas ap. Laert. IV 31 et Arr. Epict. diss. II 6, 18 | πανταχόσ (θ supra) L || 4 ὁδοῦ pro ὁδός M || 5 μέλει Tr., inde vulg.: μέλλει S μέλλοι L μέλλῃ M μέλλει A || 6 ἀγωνία Iacobs animadv. in Stob. p. 249: ἄγνοια SLMA | ὥσπερ καὶ κτἑ.] Bionis nomen iterans, quia ad novum argumentum transitur περὶ ταφῆς, iam cum poetis pugnat Teles sine aliena ut videtur persona, ut tamen versiculi quasi adversarii vices expleant || 7 ἐντέλλε (τ supra) L || 8 Eur. Phoen. 1447—1450 | δέ SMA[2], Eur.: om. LA[1] | μ (ε supra) L | σύ SM, sup. lin. A[1] ut videtur, Eur.: τὸ L ubi σύγγονον | 10 ὡς τοσόνδε γοῦν τύχω: γρ. καὶ (malim καὶ ⟨ὡς⟩) τοσόνδε δὴ τύχω schol. in Eur. Phoen. 1449 vol. I p. 395 Schw. | τοσοῦδε A | γοῦν M || 11 sq. κεἰ δόμους ἀπώλεσα. εἰ δὲ μὴ τύχῃς χθονὸς πατρῴας S (A[2] mrg exemplari Trincavelliano adhibito): om. LMA propter homoeoteleuton || 12 τύχοις ci. Gaisford: τύχῃς S | ταφείης Halm lect. Stob. p. 13:

τί ἔσται τὸ διάφορον; ἢ ἐκ Θηβῶν μὲν εἰς ᾅδου ὁ Χάρων πορθμεύει . . .;

καὶ γῆς φίλης ὄχθοισι κρυφθῆναι καλόν.

εἰ δὲ μὴ κρυφθείης, ἀλλὰ ἄταφος ⟨ῥιφθείης⟩, τί τὸ δυσχερές; ἢ τί διαφέρει ὑπὸ πυρὸς κατακαυθῆναι ἢ ὑπὸ κυνὸς καταβρωθῆναι ἢ ἐπάνω τῆς γῆς ὄντα ὑπὸ κοράκων ἢ κατορυχθέντα ὑπὸ σκωλήκων;

συνάρμοσον δέ μου βλέφαρα τῇ σῇ χερί,
μῆτερ.

ἂν δὲ μὴ συναρμόσῃ σου, ἀλλὰ βλέπων καὶ κεχηνὼς ἀποθάνῃς, τί ἔσται τὸ χαλεπόν; ἢ καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνησκόντων συναρμόζει τις; ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ταῦτα παιδιά τις ἡμετέρα εἶναι . . .

ταφήσῃ (vel *-σῃ*) SLMA; praestare fortasse *τυχήσεις — ταφήσῃ* putat Meineke male. neque *ἂν δὲ μὴ τύχῃς χθονὸς πατρῴας, ἀλλ' ἐπὶ ξένης ταφῇς* (ut infra p. 747, 10) satis placeat propter numeros iambicos

1 *ἢ* SLMA; *εἰ* oscitanter Gesn.[1], inde vulg. | *ἐκ Θηβῶν*] Thebarum fit mentio quod Thebis agitur Phoenissarum fabula | *μὲν* SLMA: *μόνον* coniecit Gesn.[2] p. 233 mrg quod receperunt Gaisford et Meineke. at *μὲν* potest verum esse, ut post *πορθμεύει* addendum sit *ἄλλοθεν δ' οὔ;* vel *ἐκ Μεγάρων δ' οὔ;* si quidem Megaris haec scripsit Teles ut visum est Wilamowitzio l. c. p. 301. cautius igitur duxi lacunam indicare post *πορθμεύει* ‖ 3 tr. gr. fr. Nauck.[2] adesp. 281 p. 893. eodem versu Crantor usus esse narratur a Diogene Laertio IV 25. olim hunc inserebant inter Phoenissarum v. 1450 et 1451 incerta coniectura. nam diversa miscent Cynici haud raro. quamquam Euripideum esse versiculum veri haud dissimile sit. infuisse ei Phoenissarum exemplari quo usi sint Teles aut quem expressit philosophus et Crantor aequalis suspicatur Wilamowitz de trag. gr. fr. p. 23 | *καὶ* libri Stobaei: *ἐν* Diog. | *φίλης* ut *η* factum sit ex *ο* S *φίλης* MA Diog.: *φίλοις* L | *μυχοῖσι* pro *ὄχθοισι* Diog. | *κρυφθῆναι* Diog.: *κρυφθῆ καὶ* S *κρύφθ^η καὶ* L *κρυφθῆ* M *κρυφθ^η καὶ* A | *καλόν* Diog.: *τάφῳ* SLMA ‖ 4 *κρυφθείης* SLMA: *κρυφθεὶς* A[2]; *κρυφθεὶς εἴης* (*ἀλλὰ* voce deleta) ci. Valckenaer perperam | *ῥιφθείης* addendum esse vidit Meineke v. IV p. LXV; *ῥιφείης* Cobet l. c. p. 123 ‖ 8 sq. Eur. Phoen. 1451 | *ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου* Eur. | *χερὶ* L: *χειρὶ* SMA 12 *καὶ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις* L ‖ 13 *παιδειά* A[1] | post *εἶναι* non pauca

καὶ ἡμεῖς μὲν καὶ ἰδεῖν καὶ ἅψασθαι ὀκνοῦμεν· οἳ δὲ σκελετεύσαντες ἔνδον ἔχουσι ὡς καλόν τι καὶ ἐνέχυρα τοὺς νεκροὺς λαμβάνουσιν. οὕτως ἀντέστραπται τῷ ἡμετέρῳ ὁ ἐκείνων τρόπος.

9 Μουσωνίου ἐκ τοῦ Ὅτι οὐ κακὸν ἡ φυγή (Muson. rel. ed. Peerlkamp. p. 163 sqq.).

Φυγάδος δέ τινος ὀδυρομένου ὅτι φεύγει, οὕτω πως παρεμυθήσατο αὐτόν. φυγὴν γάρ, ἔφη, πῶς ἄν τις μὴ ἀνόητος ὢν βαρύνοιτο; ἥτις ὕδατος μὲν καὶ γῆς καὶ ἀέρος, ἔτι δὲ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων οὐκ ἀπείργει ἡμᾶς οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐδὲ ἀνθρώπων ὁμιλίας, ἁπανταχοῦ γὰρ καὶ πάντῃ τούτων μετουσία ἐστίν. εἰ δὲ μέρους τινὸς τῆς γῆς ἀφαιρούμεθα καὶ τινῶν ἀνθρώπων συνουσίας, τί τοῦτο δεινόν; οὐδὲ γὰρ οἴκοι ὄντες ἁπάσῃ τῇ γῇ ἐχρώμεθα, οὐδὲ ἀνθρώποις ἅπασι συνῆμεν· τοῖς μέντοι φίλοις καὶ νῦν συνείημεν ἄν, τοῖς γε ἀληθινοῖς καὶ ὧν προσήκει ποιεῖσθαί τινα λόγον· οὐ γὰρ ἂν οὗτοι προδοῖεν ποτὲ ἡμᾶς οὐδ' ἐγκαταλίποιεν· εἰ δέ τινες πλαστοὶ καὶ οὐκ

resecuit epitomator ut ab hoc capite aliena (clausulam diatribae adposuisse contentus?): vide proleg. Tel. p. XXXIV. LXXXVIII

1 οἱ δὲ Αἰγύπτιοι proposuit Cobet l. c. p. 124 coll. Herodot. II 136 et Diod. Sic. I 193. Aegyptios intellegendos esse praeter Herodotum me docuerat Chrysippus apud Ciceronem Tusc. disp. I 45, 108: *condiunt Aegyptii mortuos et eos servant domi* et Sextus Empir. Pyrr. III 226. sed ipsa Aegyptiorum mentio iam facta erat eis quae perierunt ante καὶ ἡμεῖς, ut subaudiendum potius sit vocabulum Αἰγύπτιοι. item audiatur, non addatur νεκροῦ ad ἅψασθαι ‖ 3 ἐνέχυρα (ἐνέχειρα A[1]) frustra olim suspectabat Halm lect. Stob. p. 13; cf. Herodotus l. c.: ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος (h. e. Asychi regnante) ἔλεγον ἀμιξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων γενέσθαι νόμον Αἰγυπτίοισι, ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν οὕτω λαμβάνειν τὸ χρέος κτέ. ‖ 4 τρόπος ci. Gesn.[2] p. 234 mrg: τύπος libri ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S L M A; Μουσωνίου om. L, ἐκ τοῦ om. S, ἡ om. M ‖ 7 φεύγει S A φεύγοι L φεύγει (η superscr.) M[1] | οὕτω S A: οὕτως L M ‖ 10 ἀπείργει S M ἀπείργειν compend. L ἀπήργει A[1] ‖ 12 μέρος M | τινὸς τῆς γῆς L M A τῆς γῆς τινὸς S ‖ 16 συνείημεν] σύνειμεν L | γε] τε M | ἀληθινῶς L | ὧν] ὦ L

ἀληθινοὶ φίλοι εἰσί, τούτων ἀπηλλάχθαι κρεῖττον ἢ συνεῖναι αὐτοῖς. τί δ'; οὐχὶ κοινὴ πατρὶς ἀνθρώπων ἁπάντων ὁ κόσμος ἐστίν, ὥσπερ ἠξίου Σωκράτης; ὥστ' οὐδὲ φεύγειν τῇ γε ἀληθείᾳ τὴν πατρίδα νομιστέον, ἂν ἀπέλθῃς ἐντεῦθεν ἔνθα ἔφυς τε καὶ ἐτράφης, πόλεως δὲ μόνον ἐστερῆσθαί τινος, ἄλλως τε κἂν ἀξιοῖς τις εἶναι ἐπιεικής. ὁ γὰρ τοιοῦτος χωρίον μὲν οὐδὲν οὔτε τιμᾷ οὔτ' ἀτιμάζει οὕτως ὡς εὐδαιμονίας ⟨ἢ κακοδαιμονίας⟩ αἴτιον· αὐτὸς δὲ ἐν αὑτῷ τίθεται τὸ πᾶν, καὶ νομίζει εἶναι πολίτης τῆς τοῦ Διὸς πόλεως, ἣ συνέστηκεν ἐξ ἀνθρώπων καὶ θεῶν. σύμφωνα δὲ τούτοις λέγει καὶ Εὐριπίδης ἐν οἷς φησιν

ἅπας μὲν ἀὴρ ἀετῷ περάσιμος,
ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

ὥσπερ οὖν εἴ τις ἐν τῇ πατρίδι ὢν καὶ ἑτέραν οἰκίαν οἰκῶν, οὐκ ἐν ᾗ ἐτέχθη, δεινοπαθοίη διὰ τοῦτο καὶ ὀδύροιτο, μάταιος ἂν εἴη καὶ καταγέλαστος· οὕτω καὶ ὅστις ἑτέραν πόλιν οἰκῶν, οὐκ ἐν ᾗ τυγχάνει γεγονώς, συμφορὰν ἡγεῖται, ὁ τοιοῦτος εἰκότως ἂν ἄφρων νομίζοιτο καὶ ἀνόητος. καὶ μὴν πρός γε τὴν ἐπιμέλειαν τὴν ἑαυτῶν

1 *φίλοι* tacite seclusit Peerlkamp, sed obscurans orationem | *κρείττων* M ‖ 2 *ἁπάντων ἀνθρώπων* A ‖ 3 *ὥστ' οὐδὲ* SM *ὡσ τοῦδε* L *ὥστε οὐδὲ* A; *ὥστε οὐ* Tr. p. 196, inde vulg. ‖ 4 *τῇ γε* S *τῇδε* L *τῇ γεῖν* (*γῆν* m. rec. mrg) *τῇ γε* M *τὴν γῆν τῇ γ'* illud del. A | *ἀπέλθῃ* L ‖ 5 subter *ἐτράφ* (i. e. *ἐτράφης*) scripsit *ης* man. recentissima M, eadem super *ἀτιμάζει* addidit compend. *ει* quod quid sibi velit non perspicio ‖ 6 *μόνης* L | *ἐστερεῖσθαι* A[1] | *κἂν ἄξιός* S *ἂν ἄξιός* L *καὶ ἀνάξιόσ* M *κἂν ἄξιον* A[1]: *κἂν ἀξιοῖς* A ex em. sic ut coniecit Gesn.[1] p. 240 mrg | *τις* om. A ‖ 7 *χωρίον* ex em. dupl. A; quid habuerit A[1] ambiguum, videtur *χωρεῖον* ‖ 8 *ἢ κακοδαιμονίας* addidi, cf. Stob. v. II p. 272, 4 Mein. ‖ 9 *αἴτιον* sed *ν* ex *ω* corr. M[1]; num *αἴτιον ὄν*? | *αὐτῷ* LM ‖ 11 *λέγει* om. L; vix voluit *σύμφωνος δὲ τούτοις καὶ Εὐρ.* ‖ 13 Eur. fr. 1047 N.[2] | in marg. sinistr. *εὐριπ* adscr. M m. rec. | *ἀετῷ* A[1] *αἰετῷ* A m. dub. rectius ‖ 15 *οἰκίαν* bis habet L ‖ 16 *δεινοπαθει*, non *η* sed *οι* videtur ex *ει* corr. A[2], *οίη* scr. m. diversa A ‖ 17 *οὕτως* LM ‖ 19 *νομίζοιτο*] *λογίζοιτο* A ‖ 20 *μην*] *μη* L | *γε* om. A

[redacted]

καὶ πρὸς κτῆσιν ἀρετῆς πῶς ἂν τὸ φεύγειν ἐνίσταιτο; ὁπότε γε μήτε μαθήσεως μήτε ἀσκήσεως [καὶ] ὧν χρὴ εἴργεταί τις διὰ τὴν φυγήν. πῶς μὲν οὐκ ἂν ἡ φυγὴ καὶ συνεργοίη πρὸς τὸ τοιοῦτον, παρέχουσά γε σχολὴν καὶ ἐξουσίαν τοῦ μανθάνειν τε τὰ καλὰ καὶ πράττειν μᾶλλον ἢ πρότερον, ἅτε μήθ' ὑπὸ πατρίδος τῆς δοκούσης περιελκομένοις εἰς ὑπηρεσίας πολιτικὰς μήτε ὑπὸ φίλων τῶν δοκούντων ἢ συγγενῶν ἐνοχλουμένοις, οἵ τινες ἐμποδίσαι δεινοὶ καὶ ἀποσπάσαι τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω ὁρμῆς; ἤδη δέ τισι καὶ παντάπασι τὸ φεύγειν συνήνεγκεν, ὥσπερ Διογένει, ὃς ἐκ μὲν ἰδιώτου φιλόσοφος ἐγένετο φυγών, ἀντὶ δὲ τοῦ καθῆσθαι εἰς Σινώπην διέτριψεν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀσκήσει δὲ τῇ πρὸς ἀρετὴν τῶν φιλοσόφων διήνεγκεν. ἄλλοις δέ γε κακῶς τὰ σώματα διακειμένοις ὑπὸ μαλακίας καὶ τρυφῆς ἔρρωσεν ἡ φυγή, βιασθεῖσιν ἀνδρικώτερον διαιτᾶσθαι· καὶ ἴσμεν τινὰς χρονίων νοσημάτων ἐν τῷ φεύγειν ἀπολυθέντας, ὥσπερ ἀμέλει Σπαρτιατικὸς οὗτος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς ἀπὸ πολλοῦ ἔχων τὸ πλευρὸν κακῶς κἀκ τούτου πολλάκις νοσῶν διὰ τὴν τρυφήν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο τρυφῶν, ἐπαύσατο καὶ νοσηλευόμενος. ἄλλους

---

1 πρὸς om. L | πῶς] add. οὐκ supra lin. M m. rec. | τὸ] τοῦ M | ἐνίστατο L ‖ 2 καί, quod seclusi, nescio an dittographia quadam ortum sit post -ως ‖ 3 οὖν post μὲν add. A²; recepit Meineke, fortasse recte ‖ 6 μήθ'] μέθ' L | περιελκόμενος et infra ἐνοχλούμενος compend. L ‖ 7 ὑπη in ὑπηρεσίας add. A² ‖ 10 τισι] τι S | καὶ παντάπασι] καὶ πάνυ supra p. 506, 3 | ὥσπερ Διογένει] διογένησ in marg. sinistro adscr. M m. rec. | Διογένει] διογε^νι L ‖ 11 φεύγων ci. Cobet mnemos.² II p. 101 ‖ 14 τὰ σώματα S L M: τὸ σῶμα A praetulerunt Halm Meineke, etiam Cobet proponens κακῶς τὸ σῶμα διακείμενον mnemos. IX p. 124. at recte pluralis numerus, cf. p. 606, 4 πολὺ γοῦν κάκιον διακειμένους ὁρᾶν ἔστι τα σώματα κτέ., cogitandus etiam ad ἔρρωσεν ‖ 15 φυγή ex τρυφή corr. S¹ | ἀνδρικω^τερ L ‖ 16 τινὰς] τιὰσ (sic) L ‖ 17 ἀπολυθέντας] εὐπολυθέτας compend. L | Σπαρτιατικὸς viri nomen non ita rarum, idque Lacedaemonius nobilis habet epigr. gr. 917 Kaib. moneo propter Meinekium ‖ 19 τρυφήν reposui ex S L M A: φυγὴν Tr. p. 197, inde vulg. ‖ 20 τρυφῶν] τρυφᾶν M | νοσιλευόμενος S νοσηλεύεσθαι L νοσηλευόμενος M νοσϋλευόμενος A

δέ γε τῶν ἁβροδιαίτων ποδάγρας ἀπολυθῆναί φασι, πάνυ δὴ κατατεινομένους πρότερον ὑπὸ τούτου τοῦ πάθους, οὓς ἡ φυγὴ σκληρότερον διαιτᾶσθαι συνεθίσασα κατ' αὐτὸ τοῦτο ὑγιεῖς γενέσθαι παρεσκεύασεν. οὕτως ἄρα ⟨πρὸς⟩ τὸ διακεῖσθαι κρεῖττον αὐτοὺς ἑαυτῶν καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν συνεργεῖ μᾶλλον ἢ ἀντιπράττει ἡ φυγή.

Ἀλλ' οὐδ' ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων πάντως ὑπάρχει τοῖς φεύγουσιν. ὅσοι μὲν γὰρ ἀργοὶ καὶ ἀμήχανοι καὶ οὐχ οἷοί τε ἀνδρίζεσθαι, οὗτοι μὲν κἂν τῇ πατρίδι ὄντες ἀποροῦσιν ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀμηχανοῦσιν· οἱ δὲ γεννικοὶ καὶ φιλόπονοι καὶ συνετοί, κἂν ὅποι ποτὲ ἔλθωσιν, εὐποροῦσι καὶ διάγουσιν ἀνενδεῶς· καὶ γὰρ οὐδὲ δεόμεθα πολλῶν, ἂν μὴ βουλώμεθα τρυφᾶν·

ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον,

---

1 *ποδαγόρας* A[1] ‖ 2 *κατατεινομένους* S A *γε καταπονουμέ^{οις}ους* compend. L *κατατεινόμενοσ*, superscr. *ουσ* m. rec. (licet hoc aegre possit legi) M ‖ 3 *οὓς* L, A ex em.: *ὡς* SM ‖ 5 *τὸ* SLM *τῷ* A[1]: *πρὸς τὸ* ex emend. A cf. p. 749, 20 sq. 750, 4 | *αὐτοὺς ἑαυτῶν* (ut correxerat Halm lect. Stob. p. 4) L: *ἑαυτοὺς ἑαυτῶν* SMA ‖ 7 *πάντως* S (ita tamen ut *σ* prius *ν* fuisse videatur), LMA; *πάντων* Tr., inde vulg. ‖ 8 *ὅσαι* M[1] sed *οι* superscr. m. rec. | *ἀργοὶ — ἀμήχανοι*] *ι* in utroque vocabulo in ras. M[1] ‖ 10 *γεννικοὶ καὶ*] *γενικοί τε καὶ* L ‖ 11 *ὅπη* M ‖ 12 *καὶ γὰρ κτἑ.* coloris aliquid habent Bionei, cf. Teles p. 40, 9 H. *ἀρκεῖ γὰρ ταῦτα καὶ εἰς τὸ προσηνῶς καὶ εἰς τὸ ὑγιεινῶς, ἐὰν μή τις τρυφᾶν βούληται.* monere poterat Giesecke l. c. p. 77 ‖ 13 *βουλόμεθα* L Tr. | *τρυφῶν* A[1] corr. cum A[1] tum A[2] | 14 Eur. fr. 892 N.[2] versus duo priores leguntur supra sine lemmate III 3, 34 (ubi videsis), sed inter eclogas eas quarum in Stobaeo singularem esse condicionem consentit mecum Elter de gnomol. Gr. hist. atque orig. I p. 67, ut tamen de fide earum non dubitet. vellem scrupulos ille etiam mihi evellisset. ceterum versus illos *ἐπεὶ τί δεῖ κτἑ.* saepe adscivisse Chrysippus a compluribus traditur, sed adscivit, quod in Chrysippo non mirum, praecedentibus Cynicis. testis est Teles qui paulo post Bionis verba illa *ἐὰν μή τις τρυφᾶν βούληται* a Musonio et ipsa adhibita pergit sic p. 41, 3 H. *τρυφῇ δέ τοι Πολλῶν ἐδεστῶν μηχανας θηρεύομεν* ‖ 14 *καίτοι τί δεῖ* Eust., *τί γὰρ δέοι* ('i. e. *δέον*' Nauck) Sextus Empir. | *δεῖ* om. L | *βροτοῖσι* om. Eust. | *δυεῖν* SL et Gell. | *μόνων*, *ω* ex *ο* S[1] *μόνων* LM Eust. *μόν^{ω}ον* corr. A[2], *μόνον* libri in flor. c. 3

[redacted]

Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου,
ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν;

. *λέγω δὲ τούς γε λόγου ἀξίους ἄνδρας οὐ τῶν ἀναγκαιοτάτων μόνον πρὸς τὸν βίον ῥᾳδίως ἂν εὐπορεῖν ἔξω τῆς οἰκίας ὄντας, ἀλλὰ καὶ πολλὰ περιποιήσεσθαι χρήματα πολλάκις. ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς παντὸς φυγάδος ὡς ἄν τις εἴποι ἀθλιώτερον διακείμενος καὶ μόνος ὢν καὶ γυμνὸς καὶ ναυαγός, ὅμως ἀφικόμενος εἰς ἀνθρώπους ἀγνῶτας τοὺς Φαίακας ἐδυνήθη χρηματίσασθαι ἀφθόνως. Θεμιστοκλῆς δ' ἐπεὶ ἔφευγεν οἴκοθεν, οὐ παρὰ μὴ φίλους μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πολεμίους καὶ βαρβάρους ἐλθὼν τοὺς Πέρσας, τρεῖς ἔλαβε πόλεις δῶρον, Μυοῦντα καὶ Μαγνησίαν καὶ Λάμψακον, ὥστ' ἀπὸ τούτων βιοῦν. Δίων δὲ ὁ Συρακούσιος, ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου τὴν οὐσίαν πᾶσαν, ὅτ' ἐξέπιπτε τῆς πατρίδος, οὕτως ἐν τῇ φυγῇ χρημάτων εὐπόρησεν, ὥστε καὶ ξενι-*

---

1 *δημήτερος* L | *πόματος* S¹LM et libri supra III 3, 34, *πώματος* corr. S² et A | *καὶ πόματος* pro *πώματός θ'* Plut. p. 1043 et 1044 | *π. θ'*] *π. τε* LM *π. τῆς* (?) A¹ | *ὑδρηχίου* L *ὑδροχόου* A ‖ 2 *ἅπερ*] *ἃ δὴ* Sextus Emp. | *πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν*] *τρέφειν πέφυχ' ἡμᾶς* L ‖ 3 *λέγω δὲ* Wyttenbach: *ἐγὼ δὲ* SL *δ' ἐγὼ* MA¹, ante *δ' ἐγὼ* glossema *ϛοβ* (i. e. *στοβαῖος*) addidit M m. rec. inepte, *οἶδα δ' ἐγὼ* A² ex Gesnero opinor, nam *ἐγὼ δὲ — πολλάκις ⟨οἶδα⟩* male Gesn.¹ p. 240 mrg. *λέγω δὲ* graecum esse frustra negavit Reisig coniect. in Aristoph. p. 240 interserens ipse *ἀξιῶ* ante *ἔξω*. peius Meineke *ἐγὼ δὲ . . . ῥᾳδίως ⟨φαίην⟩ ἂν κτἑ.* poterat *ἐγὼ δὲ λέγω* (*ἐγὼ δὲ φημὶ* Th. Pflieger) vel *ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι* sim., nisi intercidit fortasse ante v. *ἐπεὶ τί δεῖ κτἑ.* tale *ἐπεί γε Εὐριπίδης φησίν*, ut haud ita inepte pergere potuerit *ἐγὼ δὲ* (sc. *φημὶ*) *τούς γε κτἑ.* | *λόγους* L ‖ 4 *μόνον* SL *μόνον ἦν* MA¹ ‖ 5 *περιποιήσεσθαι* (ex aor. corr. S¹) SM *π^ε^ποιῆσθαι* L *περιποιήσασθαι* (ut tacite scripsit Gesn.¹, inde vulg.) A ‖ 7 *ἀθλιότερον* M¹, *σ* super *ον* scr. m. rec. | *μόνως* operarius Gesn.² p. 235, inde vulg. ‖ 9 *τοὺς Φαίακας* circumscribere mavult Meineke | *ἐδυνήθη* SLM *ἠδυνήθη* A ‖ 10 *ἔφευγεν* SLM *ἔφυγεν* A | *οὐ παρὰ μὴ* SMA *καὶ παρὰ* L ‖ 12 *τοὺς Πέρσας* seclusit Meineke | *πόλαις* pro *πόλεις* compend. L ‖ 14 *καὶ* post *δὲ* temere addidit Gesn.², inde vulg. | *συρακούσιος* libri: *Συρακόσιος* Meineke ‖ 15 *ὅτ'* SMA *ὥστ'* L ‖ 16 *οὕτως*] *οὗτος* A¹

κὸν θρέψαι στράτευμα, μεθ᾽ οὗ ἦλθεν ἐπὶ Σικελίαν καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ τυράννου. τίς ἂν οὖν εὖ φρονῶν εἰς ταῦτ᾽ ἀφορῶν, ἔτι τὴν φυγὴν ἀπορίας αἰτίαν εἶναι πᾶσι τοῖς φεύγουσιν ὑπολαμβάνοι; ἀλλ᾽ οὐδὲ κακοδοξεῖν πάντως ἀνάγκη τοὺς φυγόντας διὰ τὴν φυγήν, γνωρίμου γε πᾶσιν ὄντος, ὅτι καὶ δίκαι πολλαὶ δικάζονται κακῶς καὶ ἐκβάλλονται πολλοὶ τῆς πατρίδος ἀδίκως, καὶ ὅτι ἤδη τινὲς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες ἐξηλάθησαν ὑπὸ τῶν πολιτῶν· ὥσπερ Ἀθήνηθεν μὲν Ἀριστείδης ὁ δίκαιος, ἐξ Ἐφέσου δὲ Ἑρμόδωρος, ἐφ᾽ ᾧ καὶ Ἡράκλειτος ὅτι ἔφυγεν ἡβηδὸν ἐκέλευεν Ἐφεσίους ἀπάγξασθαι. ἔνιοι δέ γε καὶ ἐνδοξότατοι φεύγοντες ἐγένοντο, καθάπερ Διογένης ὁ Σινωπεύς, καὶ Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ μετὰ Κύρου στρατεύσας ἐπ᾽ Ἀρταξέρξην, καὶ ἄλλους ἄν τις ἔχοι βουλόμενος λέγειν πολλούς. καίτοι πῶς ἂν εἴη τοῦτο κακοδοξίας αἴτιον, ἐν ᾧ τινες ἐνδοξότεροι γεγόνασιν, ἢ πρότερον ἦσαν;

Νὴ Δί᾽ ἀλλ᾽ Εὐριπίδης φησὶν ἐλευθερίας στέρεσθαι τοὺς φυγάδας, ἐπεὶ καὶ παρρησίας. πεποίηκε γὰρ τὴν μὲν Ἰοκάστην πυνθανομένην Πολυνείκους τοῦ υἱέος, τίνα δυσχερῆ τῷ φεύγοντί ἐστιν· ὁ δ᾽ ἀποκρίνεται ὅτι

---

1 ἦλθεν] num κατῆλθεν? ‖ 3 εἰς ταῦτ᾽ ἀφορῶν S, om. L M A^{1} homoeoteleuto decepti, inter lin. add. A^{2} ex Tr. ‖ 5 φυγόντας S L M A^{1}
ευ
φυγόντας corr. A^{2} ‖ 6 γε L A^{2} τε S τὲ M | πολλαὶ] πολλοὶ A^{1} ‖ 8 ἐξελάθησαν M ‖ 10 ἐφῶ L | Ἡράκλειτος] vide Bywater ad Heracl. fr. CXIV p. 44 sq. ‖ 11 ὅτι ἔφυγεν resecari iubet Cobet mnemos. IX p. 124 | ἐκέλευσεν A | ἐφεσίους S L A, ἐφεσίοισ M quod oscitanter recepit Gesn.^{2}, inde vulg. | ἀπάγξασθαι L, Tr. p. 198, inde
α
vulg., ἐπάγξασθαι S M ἐπάγξασθαι dupl. corr. A, sed A^{1} videtur
κύρου
fuisse ἐτ᾽ ἀπάγξασθαι ‖ 14 κύρου L M A, ξέρξου S, corr. S^{2}, rasurae de qua loquitur Gaisford nullum est vestigium | ἄλλους ἄν τις] ἄν τις ἄλλους L ‖ 18 νὴ δί᾽ S A Ἐνὴ (sed E rubr.) Δία L νηδῖα M | εὐροππίδησ M | Εὐρ.] Phoen. 391 sq. ‖ 20 υἱέος (sic) S L M A; υἱέως Tr., inde vulg. ‖ 21 τίνα — ἐστιν] τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Eur.; eosdem versus impugnat Plut. de exilio p. 605 F sq.

[redacted]

ἓν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν,
ἡ δ' αὖ πρὸς αὐτὸν
δοῦλον τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.

ἐγὼ δὲ φαίην ἂν πρὸς τὸν Εὐριπίδην ὅτι, ὦ Εὐριπίδη, τοῦτο μὲν ὀρθῶς ὑπολαμβάνεις, ὡς δούλου ἐστίν, ἃ φρονεῖ μὴ λέγειν, ὅταν γε δέῃ λέγειν· οὐ γὰρ ἀεὶ καὶ πανταχοῦ καὶ πρὸς ὁντινοῦν λεκτέον ἃ φρονοῦμεν. ἐκεῖνο δὲ οὔ μοι δοκεῖς εὖ εἰρηκέναι, τὸ μὴ μετεῖναι τοῖς φεύγουσι παρρησίας, εἴπερ παρρησία σοι δοκεῖ τὸ μὴ σιγᾶν ἃ φρονῶν τυγχάνει τις. οὐ γὰρ οἱ φεύγοντες ὀκνοῦσι λέγειν ἃ φρονοῦσιν, ἀλλ' οἱ δεδιότες μὴ ἐκ τοῦ εἰπεῖν γένηται αὐτοῖς πόνος ἢ θάνατος ἢ ζημία ἤ τι τοιοῦτον ἕτερον. τοῦτο δὲ τὸ δέος μὰ Δία οὐχ ἡ φυγὴ ποιεῖ. πολλοῖς γὰρ ὑπάρχει καὶ τῶν ἐν τῇ πατρίδι ὄντων, μᾶλλον δὲ τοῖς πλείστοις, τὰ δοκοῦντα δεινὰ δεδιέναι. ὁ δὲ ἀνδρεῖος οὐδὲν ἧττον φυγὰς ὢν ἤπερ οἴκοι θαρρεῖ πρὸς ἅπαντα τὰ τοιαῦτα, διὸ καὶ λέγει ἃ φρονεῖ θαρρῶν οὐδὲν μᾶλλον ἢ ὅταν ᾖ μὴ φυγάς, ὅταν φεύγων τύχῃ. ταῦτα μὲν πρὸς Εὐριπίδην εἴποι τις ἄν· σὺ δ' εἰπέ μοι, ὦ ἑταῖρε, ὅτε Διογένης φεύγων ἦν Ἀθήνησιν, ἢ ὅτε πραθεὶς ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον, ἆρα τότε πλείω παρρησίαν ἄλλος τις ἐπεδείξατο Διογένους ἢ Ἀθηναῖος ἢ Κορίνθιος; τί δ'; ἐλευθεριώτερος ἄλλος τις ἢ Διογένης τῶν τότε ἀνθρώπων ἦν; ὃς καὶ Ξενιάδου τοῦ

---

1 *μὲν* om. L ‖ 4 *εὐριπι* (δ' supra) utrobique L ‖ 5 *μὲν* supra lin. A² | *ὡς*] *ὅτι* A ‖ 7 *ὅντινα οὐν* L ‖ 8 *εὖ εἰρηκέναι* (ut ci. Gesn.[1] p. 242 mrg) L *εἰρηκέναι* S *εὐρηκέναι* M *εὐρ.* vel *εὐρηκέναι* (sic) A¹ *εὖ εἰρηκέναι* (inserto *εἰ*) A² ‖ 9 *σοι* supra lin. A, fortasse A² ‖ 10 *τυγχάνοι* A ‖ 14 *πολλοῖς*] *πολλοῦ* M ‖ 18 *μᾶλλον ἢ ὅταν* (*ὅτ' ἂν* S) *ᾖ* (*ἢ* M) *μὴ φυγὰς ὅταν φεύγων τύχῃ* (vel *-χῃ*) S L M (A¹): *ἢ* particulam post *μᾶλλον* erasit postque *φυγὰς* traiecit A²; *ἧττον* pro *μᾶλλον* ci. Gesn.[1] mrg ‖ 19 *με* pro *μοι* operarius Gesn.[2] p. 236, vulg. ‖ 20 *πραθεὶς ὑπὸ τῶν λῃστῶν κτὲ.*] cf. quae collegi mus. Rh. XLVII p. 232 ‖ 22 *πλείω παρρησίαν*] *παρρησίαν πλείω* A | *ἐπεδείξατο* etiam A, erravit Gaisford ‖ 23 *τισ* A *σ* del. al. man. ‖ 24 *ξενια* (δ supra) sed *δ* cum compendio quod *-ους* dubitanter interpretetur Vitelli L

πριαμένου αὐτὸν ὡς δεσπότης δούλου ἦρχεν. καὶ τί δεῖ τὰ παλαιὰ λέγειν; ἀλλ' ἐγώ σοι οὐ δοκῶ εἶναι φυγάς; ἆρ' οὖν ἐστέρημαι παρρησίας; ἆρα ἀφῄρημαι τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἃ φρονῶ λέγειν; ἤδη δέ με εἶδες ἢ σὺ ἢ ἕτερος ὑποπτήσσοντά τῳ ὅτι φεύγω; ἢ χεῖρον ἔχειν τὰ πράγματα νομίζοντα νῦν ἢ πρότερον; ἀλλ' οὐδὲ μὰ Δία λυπούμενον ἢ ἀθυμοῦντα διὰ τὴν φυγὴν φαίης ἂν ἑωρακέναι με. καὶ γὰρ εἰ τὴν πατρίδα τις [ἡμᾶς] ἀφῄρηται, τό γε δύνασθαι φέρειν φυγὴν οὐκ ἀφῄρηται.

Οἷς δὲ λογισμοῖς χρῶμαι πρὸς ἐμαυτόν, ὥστε μὴ ἄχθεσθαι τῇ φυγῇ, τούτους καὶ πρὸς σὲ εἴποιμι ἄν. δοκεῖ μοι ἡ φυγὴ στερίσκειν μὲν ἄνθρωπον οὐ πάντως οὐδ' ὧν οἱ πολλοὶ νομίζουσιν ἀγαθῶν, καθάπερ ἄρτι ἐδείκνυον. εἰ δ' οὖν καὶ στερίσκοι ἤ τινος ἢ πάντων τούτων, τῶν γε ἀληθῶς ἀγαθῶν οὐ στερίσκει· οὔτε γὰρ ἀνδρείαν ἢ δικαιοσύνην ὁ φεύγων ἔχειν κωλύεται, διὸ φεύγει, οὔτε σωφροσύνην ἢ φρόνησιν, οὐδ' αὖ ἀρετὴν

---

1 *πριαμένου*] *πριάμου* L | *καὶ τί δεῖ τὰ παλαιὰ λ.* formulam illustravimus mus. Rh. l. c. p. 222 ‖ 2 *παλαια* SLMA; *πολλὰ* Tr., inde vulg. ‖ 5 *ὑποπτήσσοντα*] *ὑποπάσσοντα* L | *τῷ* S *τω* L *τῶ* M *το* A | post *ὅτι* rasura duarum fere litt. A | *ἢ χεῖρον ἔχειν* SLM *ὅτι μοι ἢ χεῖρον ἐχ* (superscr. *ει* over *η*) A, *ὅτι μοι* et *ει* superscr. A[2] | *τὰ πράγματα*] *τὸ πρᾶγμα* primitus L ‖ 8 *ἡμᾶς* mihi suspectum. sublato enim pronomine *ἀφῄρηται* eadem vi accipi poterit ac modo (3) *ἀφῄρημαι*. praeterea si verum esset *ἡμᾶς*, in proximis exspectandum fuit *φέρειν ⟨τὴν⟩ φυγήν*. homoeoteleuta haec esse voluit scriptor, sed vix isocola ‖ 9 *τότε* L ‖ 11 *τῇ φυγῇ* om. S | *εἴποιμι* S *εἴποιμι ἂν* L *εἴποιμι. ὧν* MA[1], *εἴποιμ' ἄν. Οὐ* A ex em. ‖ 12 *ἄνθρωπον* scripsi: *ἀνων* sive *ἀνθρώπων* SLMA; *ἀνθρώπους* tacite Gesn.[1] p. 242. ne quis autem per *ἀνθρώπων* respici putet quae paulo superius de consuetudine ac familiaritate dicta sunt, quod modo demonstraverat Lucius hoc est: ne divitiis quidem vel fama id est ne eis quidem quae vulgo videntur bonis privari exules. sic apte pergit *εἰ δ' οὖν καὶ στερίσκοι ἤ τινος κτἑ.* conferatur etiam Teles p. 14, 8 H. | *πάντων* oscitanter Gesn.[1], inde vulg. ‖ 13 *ὧν*] *οὖν* M ‖ 14 *ἐδείκνυον*] *ἀπεδείκνυον* L | *στερίσκει* A ‖ 16 *ἀνδρίαν* A | *δικαιοσύνην*, sed *ι* ex *η* L ‖ 17 *φεύγει*, sed *ει* ex *ο* M[1] | *ἢ φρόνησιν*] *ἢ* ex *οὐ*

[redacted]

ἄλλην ἡντινοῦν, αἳ παροῦσαί τε κοσμεῖν καὶ ὠφελεῖν πεφύκασι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐπαινετὸν ἀποφαίνειν καὶ εὐκλεῆ, ἀποῦσαί τε βλάπτειν καὶ καταισχύνειν κακὸν ἀποφαίνουσαι καὶ ἀκλεῆ. τούτων δὲ ταύτῃ ἐχόντων, εἰ μὲν ἀγαθὸς εἶ οὗτος καὶ τὰς ἀρετὰς ἔχεις, οὐκ ἄν σε βλάπτοι ἡ φυγὴ οὐδ' ἂν ταπεινοίη, παρόντων γε τῶν ὠφελεῖν καὶ ἐπαίρειν μάλιστα δυναμένων· εἰ δὲ τυγχάνεις κακὸς ὤν, ἡ κακία σε βλάπτει καὶ οὐχ ἡ φυγή· καὶ τήν γε λύπην ἡ κακία σοι ἐπάγει, οὐχ ἡ φυγή· διὸ ταύτης ἀπολυθῆναι δεῖ σε σπεύδειν μᾶλλον ἢ τῆς φυγῆς. ταῦτα καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον ἀεὶ καὶ πρὸς σὲ λέγω νῦν. σὺ δ', ἂν σωφρονῇς, οὐ τὴν φυγὴν δεινὸν ἡγήσῃ εἶναι, ἥν γε φέρουσιν ἕτεροι εὐπετῶς, τὴν δὲ κακίαν, ἧς ἐνούσης ἄθλιος πᾶς ὅστις ἂν ἔχῃ αὐτήν. καὶ γὰρ δὴ δυοῖν ἀνάγκη τὸ ἕτερον, ἢ ἀδίκως ἢ δικαίως σε φεύγειν· εἰ μὲν δὴ δικαίως, πῶς ποτε ὀρθὸν ἢ προσῆκον ἄχθεσθαι τοῖς δικαίοις; εἰ δ' ἀδίκως, τῶν ἐξελασάντων τοῦτ' ἂν εἴη κακόν, οὐχ ἡμέτερον· εἴπερ νὴ Δία τὸ μὲν ἀδικεῖν θεομισέστατόν ἐστιν, ὅπερ [ἐν] ἐκείνοις συμβέβηκε· τὸ δ' ἀδικεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκεν ἡμῖν, καὶ παρὰ

S¹ | *οὐδ' αὖ* L M A: *οὐδ'* S. illud reposui coll. Stob. v. III p. 33, 3 p. 94, 22 p. 149, 23 Mein.

3 *εὐκλεῆ* (ut tacite scripsit Gesn.¹) L *εὐκλεινῆ* S M A¹, librarius nescio an confuderit *εὐκλεῆ* et *κλεινόν* | *ἀποῦσαι*] *ἀπούσάσ* M ‖ **4** *τούτων δὲ* suppl. A², primaria scriptura ex parte evanuit ‖ **5** *οὗτος* libri nisi quod *ὦ οὗτος* A; *αὐτὸς* temere Gesn.¹, inde vulg. ‖ **6** *βλάπτοι* (sic ut correxerat Halm lect. Stob. p. 5) LM: *βλάπτῃ* SA | *ταπεινώῃ* (vel -*φῇ*) S L M A¹: corr. Halm | *παρόντος γε τοῦ* — 7 *δυναμένου* Tr. p. 199, inde vulg. ‖ **8** *βλάπτει*, sed *τ* e corr. M¹ ‖ **11** *πρὸς σὲ λέγω νῦν* L M A: *νῦν πρὸς σὲ λέγω* S. fuerit in libro primitivo *πρὸς σὲ* (*νῦν* supra) *λέγω* ‖ **12** *οὐ* L A Tr. (inde vulg.), *·/·ἂν* (sic) S *ἂν* M ‖ **13** *ἕτεροι εὐπετῶς*] *εὐπετῶς ἕτεροι* L ‖ **14** *ἔχῃ* L A: *ἔχει* SM; *ἔχοι* Tr., inde vulg. ‖ **15** *δὴ* ante *δυοῖν* om. Tr., inde vulg. ‖ **17** *ἄχθεσθαι*, sed *θ* priore loco ex *τ* ut videtur M¹ | *ἐξελασάντων* S L M *ἐξελευσάντων* A¹ corr. m.² praeter alius m. correctionem; *ἐλασάντων* Tr., inde vulg. ‖ **19** *ἐν ἐκείνοις* libri, nisi quod *ἐν* recte abiecit A² ‖ **20** *τὸ*] *τοῦ* M

θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς ἐπιεικέσιν ἐπικουρίας, ἀλλ' οὐχὶ μίσους ἄξιον εἶναι ὑπείληπται.

CAPVT XLI.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ.

1 *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (fr. 411 N.²).

Ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας
πρήσειεν ἄν τις· κἂν πρὸς † ἕνα εἴποις ποτέ,
πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες ἃ κρύπτειν χρεών.

2 *Ἀναξανδρίδου* (fab. inc. fr. IV com. III p. 197).

Ὅστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβὼν
ἐξεῖπεν, ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατὴς ἄγαν·
ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα,
ἀκρατής· ἴσως δέ γ' εἰσὶν ἀμφότεροι κακοί.

---

1 *παρ'* om. L | *ἐπικουρίας* S L M A; *ἐπιμελείας* Tr. inde vulg.
Caput XLI legitur in S M A, paucae eclogae in Br Mac. Chrys. titulum habent omnes ut Photius, numerum *μα'* adiciunt M (*α* in ras. M) A Mac., *λζ'* S *λε'* S² ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, om. fab. nom. Br. verba *μικροῦ γὰρ — ἀστοὶ πάντες* adfert om. p. et f. nom. Plutarchus de garrul. p. 507 B, v. *μικροῦ γὰρ — ἄν τις* om. fab. nom. schol. Pind. Pyth. 3, 66 ‖ 6 *ἃ* dein una littera erasa M ‖ 7 *Ἰδαῖον σέλας* schol. Pind. ‖ 8 *πρήσειεν*, *ρ* ex *λ* corr. S¹ | *κἂν* (*καὶ* A¹) *πρὸς ἕνα* (*προσένα* M) *εἴποις ποτὲ* S M A *κἂν πρὸς ἕν' εἴποις ποτὲ* Br: *καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα* Plut.; gnomologus voluit fortasse quod posui. Dobree (adv. II p. 126) coniecit *κἂν* (vel *χἂν*) *πρὸς ἄνδρ' εἴπῃς ἕνα* ‖ 9 *πυθειν γ' ἂν* A¹ *οιν* supra scr. A² | v. *ἃ κρύπτειν χρεών* Plutarcho ignota merito suspectavit Herwerden exerc. cr. p. 52. gnomologum agnoscas verbis ex primo versu iteratis tetrastichon explentem securumque de positionis debilitate; *οὓς κρύπτειν* ci. Dobree, *ἃ στέγειν* Enger adn. ad tr. gr. fr. p. 13. *ὧν κρύπτειν* ex Erfurdti coniectura scr. Meineke ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 516 Elt. (*Ἀλεξάνδριδος* sic) ‖ 11 *παρακαταθήκην γὰρ* Porson *tracts* p. 249: *γὰρ παρακαταθήκην* S M A *παρακαταθήκην* corp. Par. ‖ 12 *ἐξεῖπεν* om. S ‖ 14 *ἴσως* M A corp. Par.: *ἴσον* S | *κακοί* Gesn.³ p. 237, inde vulg.: *κακοῦ* S M A corp. Par.; *ἴσον — κακόν* Reisig coniect. in Arist. p. 36

3 *Σοφοκλέους* ((fr. 849 N.²).

Μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος·
κλῇθρον γὰρ οὐδέν· ὡς δ' ἂν εὐπετὲς λάβοις,
γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται.

4 *Σοφοκλέους Ἀλεάδαις* (fr. 80 N.²).

Μὴ πάντ' ἐρεύνα, πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν.

5 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι ῥᾷον ἄν τις διάπυρον ἄνθρακα ἐπὶ τῆς γλώττης κατάσχοι ἢ λόγον ἀπόρρητον.

6 *Εὐριπίδου.*

Εὐριπίδης, ὀνειδίζοντος αὐτῷ τινὸς ὅτι τὸ στόμα δυσῶδες ἦν, 'πολλὰ γάρ' εἶπεν 'αὐτῷ ἀπόρρητα ἐγκατεσάπη'.

7 *Περιάνδρου.*

Λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰς μὴ ποιοῦ.

8 *Ἀριστοτέλους.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 41, 2) Br (post ecl. 41, 1) 2 *μὴ μὴ* ci. M. Schmidt *zeitschr. f. d. alterth.* 1856 p. 542 *μή τῳ* Nauck *οὐδὲν* pro *μηδὲν* A ‖ 3 *κλεῖθρον* S M A Br | *ὡς δ' ἂν* libri; *ὧδ' ἂν* M. Schmidt | *εὐπετὲς* libri: *εὐστεγὲς* ci. G. Hermann (*ὧδ' ἂν*) *εὐπαγὲς* vel *εὐερκὲς* Cobet mnemos. IX p. 89 et coll. cr. p. 206 ‖ 4 *γλώσσης δι' οὗ κρυφαῖον οὐ δ.* proposuit Cobet, *γλ., κρ. οὐδὲν οὗ δ.* Gomperz *nachl.* p. 16. accedit Buecheleri inventum *κλῇθρον γὰρ οὐδέν· ὡς δ' ἂν εὐπετὲς βάλοις Γλώσσης κρυφαῖον, οὐδὲν οὐ δ.* ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 41, 3) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam); *τοῦ αὐτοῦ* pro *Σοφοκλ.* A ‖ 6 *λαθεῖν καλόν* Blomfield: *λαλεῖν κακόν* S M A Mac. ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S Mac. Chrys. (post ecl. 41, 4) Br (post ecl. 41, 3), addito lemm. MA (post ecl. 41, 4). cf. gnomol. Vat. 475 Sternb.; corp. Par. 251 Elt. (*ἀποφθέγματα τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Σωκράτους*); flor. Mon. 244 | 10 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys., addito lemmate MA. ecloga recurrit Anton. I c. 73 p. 74 (post Demosth.) Maxim. c. 20 p. 598 Combef. (item) ‖ 11 *Εὐριπίδης* om. Ant. Max. | *ὅτι αὐτῷ τὸ στόμα* Br | *τὸ* om. Ant. ‖ 12 *εἶχε* pro *ἦν* Ant. Max. | *ἐν αὐτῷ* Mac. | *ἀπόρρητα* S M A: *τῶν ἀπορρήτων* Br Ant. Max. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. legitur in Demetrii sylloga III 1, 172 p. 124, 8 (*Περίανδρος ἔφη*), Laert. I 98 ‖ 15 *ἐκφορὰν* Stob. III 1 Laert. ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S Br Mac. Chrys. (post ecl. 41, 6), addito lemmate M A (post ecl. 41, 7). recurrit corp. Par. 113

Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς τί δυσκολώτατόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ, εἶπε ‘τὸ σιωπᾶν ἃ μὴ δεῖ λαλεῖν’.

9 Πυθαγόρου.

Ἀείσω συνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.

10 Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Πρὸς Δημόνικον (§ 22 p. 6 d).

Μᾶλλον τήρει τὰς τῶν λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας· δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τρόπον ὅρκου πιστότερον φαίνεσθαι παρεχομένους.

Elt. (τοῦ αὐτοῦ i. e. Ἀριστοτέλους ἀποφθέγματα); gnomol. Vatic. 58 ubi vide quae collegit Sternbach

1 ἐρωτηθεὶς S Br gnomol. Vat.: ἐρωτηθεὶς ὑπό (παρά A) τινος M A corp. Par. ὑπό τινος ἐρ. Mac. | δυσκολώτερον Br | ἐν τῷ βίῳ S M^d Br corp. Par.: ἐν βίῳ A gnomol. Vat. ‖ 2 ἃ μὴ δεῖ λαλεῖν om. gnomol. Vat. | λέγειν pro λαλεῖν Br ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. versus supra citatur III 1, 199, cui eclogae inscribitur Πυθαγορικά, unde hoc loco lemma Πυθαγόρου natum esse probabiliter coniecit Nauck l. s. c. vulgo Orpheo tribuunt, quorum testimonia collegit Lobeck Aglaoph. p. 439 sqq. 450 sqq., sed plerique exhibent φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί, θύρας κτἑ. versum ἀείσω συνετοῖσι κτἑ. omisso auctoris nomine offerunt schol. Soph. Oed. Col. 9 (Suid. v. βέβηλος), Gaudentius Isagog. harmon. initio; prius hemistichium ἀείσω συνετοῖσι Plut. quaest. conviv. II 3, 10 ‖ 4 ἀείσω libri hic et supra III 1, Plut., schol. Soph.; futuri hanc formam respuens reponi iubet ἀείδω cum Gaudentio Herwerden Hermae V p. 138, sed vide Bergk ad Theogn. 4 | συνετοῖς S M A, ξυνετοῖσι Stob. III 1 | ἐπιτίθεσθε A | βέβηλοι libri hic et III 1, apud alios βεβήλοις: vide Lobeck l. s. p. 451 sq. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 41, 9) Br Mac. Chrys. (post ecl. 41, 8); in lemm. ἐκ τοῦ om. S ἐκ τοῦ πρὸς Δημ. om. Br. eclogae pars prior (μᾶλλον — παρακαταθήκας) supra legitur Stob. II p. 218, 1 Wachsm. (post Isocrateam), etiam altera pars ut tamen ab hac tmema novum incipiat recurrit corp. Par. 143. 144 Elt. (Ἰσοκράτους) ‖ 6 τήρει om. A ‖ 8 χρηστότερον Mac.

[redacted]

CAPVT XLII.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ.

1 *Μενάνδρου Βοιωτία* (fr. 1 com. IV p. 94).

Οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ᾖ
ψευδής· ἐπίσταντ' αὐξάνειν αὐτήν τινες,
δι' οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ' ὀρθῶς ἔχει.

2 *Κλεάνθους.*

Κακουργότερον οὐδὲν διαβολῆς ἐστι πω.
λάθρᾳ γὰρ ἀπατήσασα τὸν πεπεισμένον
μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον.

3 *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (fr. 56 N.²).

Ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·
ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ
δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει.

4 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 50 com. IV p. 249).

Οὐδὲν διαβολῆς ἐστιν ἐπιπονώτερον.
τὴν ἐν ἑτέρῳ γὰρ κειμένην ἁμαρτίαν
δεῖ μέμψιν ἰδίαν αὐτὸν ἐπάναγκες λαβεῖν.

Caput XLII exstat in S M A, eclogae non nullae in Br Mac. Chrys. inscriptionem Photio congruam habent omnes, numerum adiciunt S M A Mac., sed λϛ' S. eclogarum ordo tam huius capitis quam duorum priorum idem fuit in libris omnibus ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Br; *βοιωτία* SMA, fallitur Gaisford. possis tamen *Βοιωτίᾳ*. reicit formam et *Βοιωτίς* reddi iubet Antiphani Theophilo Menandro Kock com. II p. 35 ‖ 4 *σφόδρα ἦ* (vel *η*) S M Br ‖ 6 *ἔχει* A: *ἔχει* ex *ἔχειν* S¹ *ἔχειν* nisi fallit macula quaedam atramenti M ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A Br. iterat eclogam et lemma *Κλεάνθου⟨ς⟩* corp. Par. 727 Elt. ‖ 8 *ἔστ' εἴπω* corp. Par. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M, om. A. versum 2 et 3 affert om. poetae et fab. nom. Clemens Alex. strom. I p. 340 P. vol. II p. 35, 1 Dind. ‖ 13 *ἀγλωσσίᾳ* Clem.: *εὐγλωσσίαι* S M ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A; *μενάνδρου* S M *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* id est lemma prioris eclogae A. iterat eclogam et lemma *Μενάνδρ⟨ου⟩* corp. Par. 724 Elt. ‖ 16 *ἔστ' ἐπιφθονώτερον* ci. Herwerden mnemos.² VI p. 78 ‖ 17 *ἐν* om. Tr. p. 200 corp. Par. ‖ 18 *δεῖ* Dindorf: *ἀεὶ* S M A corp. Par.; *εἰς* Salmasius quod in Stob. receperant Gaisford et Meineke

5 *Τοῦ αὐτοῦ* (fab. inc. fr. 250 com. IV p. 289).

Τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν.

6 *Μενάνδρου* (fab. inc. fr. 49 com. IV p. 249),

Ὅστις δὲ διαβολαῖσι πείθεται ταχύ,
ἤτοι πονηρὸς αὐτός ἐστι τοὺς τρόπους,
ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

7 *Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον* (§ 17 p. 5 c).

Εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν. οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν.

8 *Δημοσθένους* (fr. 36 Sauppe).

Διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἀπεργάζεται τοῖς ἀκούουσι τὴν ὑπόληψιν, χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα γίνεται.

9 *Θουκυδίδου* (VI 41).

Διαβολὰς οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν πρὸς ἀλλήλους οὔτε ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι.

10 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ διαβάλλειν* (fr. XXIII 4 Wyttenb.).

Ἱππίας φησίν, ὅτι δεινόν ἐστιν ἡ διαβολία, οὕτως

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; quod etiam in A legitur *τοῦ αὐτοῦ*, id ipsum quoque spectat ad lemma eclogae prioris ibi nunc omissum || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 42, 5) Mac. Chrys. (tamquam capitis primam), lemmate omisso Br (post ecl. 42, 2); *τ̆ αυ^τ* S *μενάνδρου* M A Mac. iterat eclogam sine lemm. post ecl. 42, 4 corp. Par. 725 Elt. || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A Br Mac. Chrys.; *πρὸς Δημόνικον* om. S Br. recurrit ecloga corp. Par. 128 Elt. (*Ἰσοκράτους*); gnomol. Byz. 145 p. 190 Wachsm. (Bar. 180); Georgid. p. 33 (post Isocr.); flor. Mon. 133 Leid. 126. prius enuntiatum legitur Bekk. anecd. 142, 30 || 8 *τὰς* om. corp. Par. | *κἂν τε ψευδεῖς ὦσι κἂν τε ἀληθεῖς* Bekk. an. qua de lectione vide Keilii anal. Isocr. p. 124 || 9 *δὲ* om. A || 11 ecl. cum lemm. hab. S M A Br || 12 *ἀπεργάζεται* A: *ἐργάζεται* S M Br | *τοῖς ἀκούουσι* om. Br || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A Br || 15 *οὐ σῶφρον* S M Br: *σώφρων* (om. *οὐ*) A, fallitur Gaisford | *πρὸς* tacite Gesn.[1] p. 244 et sic A: *ἐς* S M Br || 16 *λέγοντας* pro *ἀκούοντος* Br | *ἀποδέχεσθαι* ex *ὑποδέχεσθαι* corr. A[1] || 17 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἐκ τοῦ ⟨Περὶ τοῦ* vel *Κατὰ τοῦ⟩ διαβάλλειν* conieci supra p. 715, 4 coll. III 20, 59 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ διαβολῆς* || 18 *ἡ διαβόλων ἐπιβουλία* Wachsmuth

ὀνομάζων, ὅτι οὐδὲ τιμωρία τις κατ' αὐτῶν γέγραπται ἐν τοῖς νόμοις, ὥσπερ τῶν κλεπτῶν· καίτοι ἄριστον ὂν κτῆμα τὴν φιλίαν κλέπτουσιν, ὥστε ἡ ὕβρις κακοῦργος οὖσα, δικαιοτέρα ἐστὶ τῆς διαβολῆς διὰ τὸ μὴ ἀφανὴς εἶναι.

11 *Ῥηγίνου ἐκ τοῦ Περὶ φιλίας.*

Πολλοὶ γοῦν ἤδη μείζω κακὰ πεπόνθασιν ὑπὸ τῶν διαβόλων ἢ τῶν πολεμίων· καὶ πολλοὶ ἤδη μείζω ἠδίκηνται ὑπὸ τῆς τῶν ὤτων ἀσθενείας ἢ ὑπὸ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς.

12 *Δίωνος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ.*

Ἀρξόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ μάλιστα ὠφελοῦντος οἰκίαν· εἴη δ' ἂν τοῦτο ἐπιτίμησις διαβολῆς. διαβολὴ γὰρ κακῶν τὸ πολλῷ ὀξύτατον.

13 *Πελοπίδου.*

Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐτῷ ὡς βλασφημοῦντος αὐτόν, 'ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα' ἔφη 'αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα'.

---

1 *κατ' αὐτῶν γέγραπται* SM: *γέγραπται κατ' αὐτῶν* A, Meineke ‖ 2 *ὂν κτῆμα* S: *κτῆμα ὂν* M A quod frustra commendat Duebner ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 42, 10) Br (post ecl. 42, 9); *ῥηγίνου* nec plura Br. iterat eclogam et lemma *Ῥηγίνου* corp. Par. 726 Elt. ‖ 7 *μείζονα* A ‖ 8 *διαβολῶν* libri: corr. Buecheler ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA; huius et proximarum nonnulla perierunt in S. lemmatis haec exstant *δίων* (supra *ο*) *οἰκο* in S *δίωνος ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ* MA sed *οἰκουμενικοῦ* A. inter Dionis Chrysostomi fragmenta recepit L. Dindorf v. II p. 312 dubitans tamen praef. p. V ‖ 12 *ἀρξόμεθα* SM: *ἀρξώμεθα* A ‖ 13 *κακῶν* Mekler: *κακ*˜ S *κακὸν* MA ‖ 14 *τὸ πολλῷ ὀξύτατον* scripsi dubitanter: post *κακῶν* foramine aliquid periit in S ubi in fine ῒ˜· *βουτατον* (supra *λό*) quorum illud ⟨*πολ*⟩*λῶ* interpretatur Mekler; alterius vocabuli syllabam *βο* dedit S[2] eademque manus fortasse *λο* et hanc quidem in ras. *τὸ ὀξύτατον* nec plura MA *καὶ ἐπιβουλότατον* Tr. p. 201, inde vulg. *τὸ ὀξύτατον καὶ ἐπιβουλότατον* Gaisford et Meineke ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 42, 12) Br (post ecl. 42, 11) Mac. Chrys. (post ecl. 42, 7), addito lemmate MA (post ecl. 42, 12). recepta est in corp. Par. 536 Elt. (*Πελοπίδου*) ‖ 17 *βλασφημοῦντος* reposui ex MA Br Mac. corp. Par.: *βλασ*[reliqua fora-

14 *Φιλο . .*

. λὰς ἄνδρα τοιοῦτον εἰς προκλήσεις αἰσχράς. τὸ γὰρ 'ἔλεγξον' καὶ τὸ 'προσταχθείς', ταῦτα πάντα ἔρρωται μέν, τὸ δ' ἀνδρὸς ἀρετῇ πρέπον οὐκ ἔχει.

15 . . .

Τὸ νικᾶν τὰ τοιαῦτα φέρει τινὰ αἰσχύνην τοῖς διαβληθεῖσιν, ἃ μηδὲ δοκεῖν ἔδει.

16 *Ἡροδότου Ἱστορίας ζ'* (VII 10).

Διαβολὴ γάρ ἐστι δεινότατον· ἐν τῇ δύο μέν εἰσιν οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος. ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει οὐ παρεόντι κατηγορέων, ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθῃ. ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσιν ἀδικέεται, διαβληθείς τε

---

mine perierunt S, fallitur Gaisford; *βλασφημήσαντος* Tr., inde vulg. | *αὐτον* SM corr. ex *αὐτῷ* corp. Par.: *αὐτῷ* A¹ Br ‖ 18 *τῶν δὲ λόγων* SMA: *τὸν δὲ λόγον* corp. Par.

1 ecl. hab. S, om. MA; *φιλοι*‖ S *Φιλοκτήτου* Tr., quod lemma ignorat Photius. *Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου* ci. Gaisford, nihilo est certius *Ἐπικτήτου* quod posuit Meineke. vix latet *Φιλοστράτου* cuius aliquid legit inter II 31 et III 39 pinacographus Photii ‖ 2 ‖*ὰς ἄνδρα* S *διαβολὰς ἄνδρα* Tr.: lacunam post *διαβολας* statuit Meineke. quod legitur *φιλο.* vide ne ipsius potius eclogae fuerit particula (fort. *φίλον*): *φυλάττου διαβολάς· ἄγει γὰρ τὸ τοιοῦτον* lusit Pflugk; sed *διαβολὰς* non minus interpolatum est quam *Φιλοκτήτου*: apte *ἐλᾶς* Buecheler ‖ 3 *τ|'//////|χθεὶς* S *τὸ προσταχθεὶς* Tr.; *τὸ πρόσεχε καὶ εἴσῃ* Pflugk, qui pro *ἔρρωται* non minus audacter ci. *εὐπρόσωπα.* nulla opus est mutatione ‖ 5 ecl. hab. S, om. MA; ante *τὸ νικᾶν* lemma exstitisse videtur, certe unius litterae hasta apparet S, nullum vestigium hab. Tr., *τ̆ αυ*ᵀ ci. Mekler de auctore eclogae iudicans recte ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 9 *διαβολη* sine acc. S | *γάρ* om. A | *δεινότατον* SM Her.: *ἀδικώτατον* A | *εἰσιν* SMA: *εἰσι* Her. ‖ 10 *ὁ* ante *ἀδικεόμ.* om. operarius Gesn.² p. 239, inde vulg. ‖ 11 *παρεόντι* SM Her.: *παρεόντος* A² ex em., Her. *PR* | *ἀδικέει* Her.: *ἀδικεῖ* SMA; *ἀδικεῖν* Tr., inde vulg. ‖ 12 *ἢ* S (Her.), acc. vel spir. dubio M: om. A | *δὴ* temere om. Gesn.², inde vulg. ‖ 13 *αὐτοῖσιν* SMA: *αὐτοῖσι* Her.; *αὐτοῖς* Tr., inde vulg. | *τε* A Her.: *γε* SM

ὑπὸ τοῦ ἑτέρου καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι.

17 *Ἰωσήπου ἐκ τῆς Ἁλώσεως* (I 3, 4).

Πᾶσαν εὔνοιαν καὶ φύσιν κόπτει διαβολή.

---

3 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S; *ἰωσήππου* A. vide quae monui III 38, 63 ‖ 4 *εὔνοιαν* M: *ἔννοιαν* A | *καὶ φύσιν κόπτει* M Ios.: *καὶ κόπτει* A[1] *ἐκκόπτει* A[2]. quod in folii 54^r calce offert S *ἰωάννου στοβαίου κτἑ.* exhibui supra p. 1

NVMERI EDITIONIS MEINEKIANAE CVM HAC EDITIONE COLLATI

omisi tam in utraque congruenter dinumerata capita quam in hac quae accessere novas eclogas

M.	H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.
		38	85	77	113	11	9		
I		39	27	78	111	12	10	**III**	
1	1	40	210	79	114	13	11	1	10. 11
2	2	41	69	80	195	14	12	2	interp.
3	3	[42		81	196	15	13	3	36
4	4	43		[82]		16	14	4	I 14
5	5	44]		83	48. 77	17	15	5	5
6	6	45	18	84	209	18	16	6	6
7	13	46	125	85	103	19	17	7	7
8	80	47	126	86	104	20	18	8	8
[9	12	48	127	87	122	21	19	9	9
10		49	128	88	123	22	20	10	14
11		50	129	89	68	23	21	11	1
12]		51	130	90	60	24	22	12	2
13	9	52	131	91	82	25	23	13	3
14	10	53	119	92	83. 208	26	24	14	4
15	11	54	155	93	56	26^{a}	25	15	4
16	8	55	156	94	78	27	26	16	15
17	interpol.	56	157	95	202	28	27	17	16. 17
18	194	57	158	96	203	29	28. 29	18	18
19	31	58	50	97	204	30	interp.	19	19
20	32	59	51	[98]		31	30	20	20
21	33	60	17	99	79	32	31	21	21
22	35	[61]		100	205	33	32	22	22
23	36	62	120	101	205^{a}	34	33	23	23
24	37	63	121	102	206	35	34	24	24
25	38	64	115	103	207	36	35	[25]	
26	39	65	75			37	36	26	28
27	40	66	76	**II**		38	37	27	I 63
28	41	67	117	1	1	39	38	27^{a}	I 64
29	29	68	118	2	2	40	39	28	I 65
30	28	69	116	3	3	41	40	29	interp.
31	52	70	105	4	4	42	41	30	I 21
32	55	71	106	5	5	43	42	31	I 22
33	89	72	107	6	6	44	43	32	I 23
34	90	73	108	7	III 37	45	46	33 }	interp.
35	187	74	109	8	III 38	46	44	34 }	
36	189	75	110	9	II 7	47	45	35	I 46
37	84	76	112	10	8	48	47	[36	

[redacted]

M.	H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.
37		86	I 181	35	34	86	85	13	4
38]		87	I 182	36	35	87	86	14	3
39	I 67	88	I 183	37	36	88	87	15	1
40	I 97	89	I 184	38	37	89	88	16	2
41	I 86	90	I 185	39	38	90	89	17	III 39
42	I 88	91	I 186	40	39	91	90	18	III 40
43	I 73	92	I 190	41	40	92	91	19	interp.
44	I 74	93	I 24	42	41	93	92	20	
45	44	94	I 58	43	41	94	93	21	61
46	interp.	95	I 59	44	42	95	94	22	I 70
[47		96	interp.	45	43	96	95	23	I 45
48]		97		46	44	97	96	24	I 47
49	41			47	45	98	97	25	I 91
50	42	IV		48	46	99	98	26	I 92
51	43			49	47	100	99	27	I 93
52	I 71	1	1	50	48	101	100	28	I 34
53	I 19	2	2	51	49	102	101	29	I 42
54	25	3	3	52	50	103	102	30	I 43
55	26	4	4	53	51	104	103	31	I 20
56	45	5	5	54	52	105	104	32	I 66
57	46	6	6	55	53	106	105	33	35
58	47	7	7	56	54	107	106	34	33
59	48	8	8	57	55	108	107	35	32
60	49	9	9	58	56	109	108	36	41
61	50	10	10	59	57	110	109	37	34
62	51	11	11	60	58	111	110	38	26
63	52	12	12	61	59	112	111	39	59
64	53	13	13	62	60	113	112	40	60
65	54	14	14	63	61	114	113	41	39
66	55	15	15	64	62	115	114	42	40
67	56	16 v. 1	16	65	63	116	115	43	31
68	57	16 v. 2	17	66	64	117	116	44	24
69	58	16a	18	67	65	118	117	45	I 96
70	59	17	19	68	66	119	118	46	38
71	60	18	20	69	67	120	119	47	37
72	61	19	21	70	68	121	120	48	51
73	62	20	22	71	69			49	27
74	63	21	23	72	70	V		50	15
75	64	21a	24	73	71			51	16
76	65	22	25	74	72	1	I 62	52	52
77	I 170	23	interp.	75	73	2	III 29	53	57
78	I 171	24		76	74	3	III 30	54	I 25
79	I 172	25		77	75	4	III 31	55	I 26
80	I 173	26		78	76	5	III 32	56	I 72
81	I 174	27	26	79	77	6	III 33	[57	
82	I 175	28	27	80	78	7	III 34	58]	
83	I 176	29	28	81	80	8	III 35	59	43
	I 177	30	29	82	82	9	5	60	44
84	I 178	31	30	83	81	[10]		61	45
	I 179	33	32	84	83	11	III 12	62	46
85	I 180	34	33	85	84	12	I 7	63	47

M.	H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.
64	48	115	I 167	27	10	10	9	61	62
65	49	116	I 168	28	11	11	10	62	63
66	50	117	I 169	29	12	12	11	63	64
67	I 98	118	10	30	13	13	12	64	65
68	I 99	119	6	31	14	14	13	65	67
69	I 100	120	7. 8	32	15	15	14	66	67a
70	I 101	121	14	33	17	16	15	67	68
71	I 102	122	17	34	20	17	16	68	70
72	I 199	123	18	35	21	18	17	69	66
73	I 200	124	I 124	36	18	19	18	70	69
74	19	125	I 197	37	66	20	19	71	interp.
75	20	126	I 198	38	35	21	20	72	
76	21	127	I 53. 54	39	46	22	21	73	76
77	22	128	11	40	47	23	22	74	75
78	23	129	I 57	41	48	24	23	75	I 81
79	28	130	12	42	49	25	24	76	50
80	29	131	53	43	50	26	25	77	71
81	30	132	58	44	51	27	26	78	72
82	36	133	55	45	52	28	27	79	73
83	42	134	56	46	53	29	28	80	74
84	I 132	135	13	47	54	30	29	81	58
85	I 133	136	9	48	55	31	30		
86	I 134			49	19	32	31	VIII	
87	I 135	VI		50	57	33	32		
88	I 136			51	56	34	33	1—20	1—20
89	I 137	1	42	52	39	35	34	21	I 68
90	I 138	2	43	53	40	36	35	22	IV 122
91	I 139	3	36	54	61	37	36		
92	I 140	4	37	55	27	38	37	IX	
93	I 141	5	38	56	62	39	38		
94	I 142	6	44	57	28	40	39	[1	
95	I 143	7	45	58	58	41	40	2	
96	I 144	8	22	59	59	42	41	3]	
97	I 145	9	16	60	60	43	42	4	1
98	I 146	10	25	61	23	44	43	5	2
99	I 147	11	26	62	24	45	44	6	3
100	I 148	12	29	63	67	46	45	7	4
101	I 149	13	30	64	68	47	46	8	5
102	I 150	14	31	65	63	48	47	9	6. 7. 8.
103	I 151	15	32			49	48	10	9
104	I 152	16	33	VII		50	49	11	10
105	I 153	17	34			51	51	12	11
106	I 154	18	2	1	1	52	52	13	12
107	I 159	19	3	2	I 61	53	53	14	13
108	I 160	20	4	3	2	54	54	15	14
109	I 161	21	5	4	3	55	55	16	15
110	I 162	22	1	5	4	56	56	17	16
111	I 163	23	6	6	5	57	57	18	17
112	I 164	24	7	7	6	58	59	19	18
113	I 165	25	8	8	7	59	60	20	19
114	I 166	26	9	9	8	60	61	21	20

M.	H.
22	21
23	III 13
24	22
25	23
26	24
27	25
28	26
29	27
30	28
31	29
32	30
33	31
34	I 94
35	32
36	33
37	34
38	35
39	36
40	37
41	38
42	39
43	40
44	41
45	42
46	43
47	44
48	45
49	46
50	47
51	48
52	49
53	50
54	51
55	52
56. 57	53
58	54. 55
59	56
60	57
61	58
62	59
63	60
64	61
65	62
66	63
67	64
68	I 191
69	I 192
70	I 193

X

M.	H.
1—30	1—30
31. 32	31
33	32
34	34
35	33
36	35
37	36
38	37
39	38
40	39
41	40
42	41
43	42
44	43
45	44
46	45
47	46
48	47
49	48
50	49
51	50
52	51
53	52
54	53
55	54
56	55
57	56
58	58
59	57
60	59
61	60
62	61
63	62
64	63
65	64
66	65
67	66
68	67
69	68
70	69
71	70
72	71
73	72
74	73
75	74. 75
76	76
77	77
78	IV 121

XI

M.	H.
1	12
2	20
3	18
[4	
5]	
6	2
7	3
8	14
9	6
10	13
11	11
12	1
13	7
14	35
15	23
16	24
17	25
18	26
19	27
20	28
21	29
22	30
23	31
24	32
25	33

XII

M.	H.
1	1
2	2
2^a. 3	3
4—15	4—15
[16]	
17	16
18	18
19	17
20	19
21	20
22	21. 22
23	XI 34
24	23
25	24
26	25

XIII

M.	H.
1	1
2	18
3	19
4	20
5	21
6	22
7	12
8	2
9	27
10	3
11	23
12	4
13	5
14	30
15	6
16	31
17	32
18	37
19	38
20	39
21	66
22	40
23	41
24	42
25	43
26	46
27	44
28	48
29	49
30	50
31	51
32	52
33	53
34	54
35	55
36	56
37	45
38	67
39	57
40	47
41	33
42	58
43	68
44	59
45	60
46	61
47	62
48	63
49	64
50	65

XVI

M.	H.
1—7	1—7
8	8. 9
9	10
10	11
11	12
12	13
13. 13^a	14
14	15
15	16
16	17
18	19
19	20
20	21
21	22
22	23
23	24
24	25
25	26
27	27
28	26
28	29
29	30

XVII

M.	H.
1—4	1—4
5. 6	5
7	6
8	7
9	8
10	9
11	10
12	11
13	12
14	13
15	14
16	15
17	16
18	17
19	18
20	19
21	20
22	21
23	22
24	23
25	24

H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.	M.	H.
25	23	22	53	53	3	12	31	30
26	24	24	54	54. 54^{a}	3^{a}	13	32	31
27	25	23	55—70	55—70	4	8	33	32
28	26	25			5	1	34	33
29	27	26	**XXVIII**		6	14	35	34
30	28	27			7	11	36	35
31	29	28	1	4	8	15	37	36
32	30	29	2	5	9	16	38	37
33	31	30	3	9				
34	32	31	4	10	**XXXV**		**XXXVIII**	
35	33	32	5	6				
36	34	33	7	7	1—9	1—9	1	1
37	35	34	8	8	10	10. 10^{a}	2	2. 2^{a}. 2^{b}
38	36	35	9	13	11	11	3	3
39	37	36	10	2			4	4
40	38	37	11	14	**XXXVI**		5	5
41			12	3			6	6. 6^{a}
42			14	17	1—11	1—11	7—50	7—50
43	**XX**		15	18	12	12. 12^{a}	51	
44	1—31	1—31	16	19	13	13	52	interp.
	32. 33	32	17	20	14	14. 14^{a}	53	
	34	33	18	21	15—31	15—31	54	
VIII	35	34					55	51
1—5	36	35	**XXIX**		**XXXVII**		56	52
7^{a} 6	37	36					57	53
7	38	37	1—8	1—8	1—15	1—15	58	54
8	39	38	9	10	16	18	59	55
9	40	39	10	11	17	16	60	56
10	41	40	11	9	18. 19	17	61	57
11	42	41	12—30	12—30	20	19	62	58
12	43	42	31	31. 31^{a}	21	20	63	59
13	44	43	32	32	22	21		
14	45	44	33	34	23	22	**XXXIX**	
15	46	45	34	33	24	23		
16	47	46	35—103	35—103	25	24	1—8	1—8
17	48	47			26	25	9	10
18	49	48	**XXXII**		27	26	10	9
19	50	49			28	27	11—36	11—36
20	51	50	1	9	29	28		
21	52	51. 52	2	10	30	29		

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeldii.

[redacted]